Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1126/2008

af 3. november 2008

om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002

(EØS-relevant tekst)

(EUT L 320 af 29.11.2008, s. 1)

Ændret ved:

			Tidende	
		nr.	side	dato
►M1	Kommissionens forordning (EF) nr. 1260/2008 af 10. december 2008	L 338	10	17.12.2008
►M2	Kommissionens forordning (EF) nr. 1261/2008 af 16. december 2008	L 338	17	17.12.2008
►M3	Kommissionens forordning (EF) nr. 1262/2008 af 16. december 2008	L 338	21	17.12.2008
►M4	Kommissionens forordning (EF) nr. 1263/2008 af 16. december 2008	L 338	25	17.12.2008
►M5	Kommissionens forordning (EF) nr. 1274/2008 af 17. december 2008	L 339	3	18.12.2008
►M6	Kommissionens forordning (EF) nr. 53/2009 af 21. januar 2009	L 17	23	22.1.2009
►M7	Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2009 af 23. januar 2009	L 21	10	24.1.2009
►M8	Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2009 af 23. januar 2009	L 21	16	24.1.2009
►M9	Kommissionens forordning (EF) nr. 254/2009 af 25 marts 2009	L 80	5	26.3.2009
►M10	Kommissionens forordning (EF) nr. 460/2009 af 4. juni 2009	L 139	6	5.6.2009
►M11	Kommissionens forordning (EF) nr. 494/2009 af 3. juni 2009	L 149	6	12.6.2009
►M12	Kommissionens forordning (EF) nr. 495/2009 af 3. juni 2009	L 149	22	12.6.2009
►M13	Kommissionens forordning (EF) nr. 636/2009 af 22. juli 2009	L 191	5	23.7.2009
►M14	Kommissionens forordning (EF) nr. 824/2009 af 9. september 2009	L 239	48	10.9.2009
►M15	Kommissionens forordning (EF) nr. 839/2009 af 15. september 2009	L 244	6	16.9.2009
►M16	Kommissionens forordning (EF) nr. 1136/2009 af 25. november 2009	L 311	6	26.11.2009
►M17	Kommissionens forordning (EF) nr. 1142/2009 af 26. november 2009	L 312	8	27.11.2009
►M18	Kommissionens forordning (EF) nr. 1164/2009 af 27. november 2009	L 314	15	1.12.2009
►M19	Kommissionens forordning (EF) nr. 1165/2009 af 27. november 2009	L 314	21	1.12.2009

►**M20**	Kommissionens forordning (EF) nr. 1171/2009 af 30. november 2009	L 314	43	1.12.2009
►**M21**	Kommissionens forordning (EU) nr. 1293/2009 af 23. december 2009	L 347	23	24.12.2009
►**M22**	Kommissionens forordning (EU) nr. 243/2010 af 23. marts 2010	L 77	33	24.3.2010
►**M23**	Kommissionens forordning (EU) nr. 244/2010 af 23. marts 2010	L 77	42	24.3.2010
►**M24**	Kommissionens forordning (EU) nr. 550/2010 af 23. juni 2010	L 157	3	24.6.2010
►**M25**	Kommissionens forordning (EU) nr. 574/2010 af 30. juni 2010	L 166	6	1.7.2010
►**M26**	Kommissionens forordning (EU) nr. 632/2010 af 19. juli 2010	L 186	1	20.7.2010
►**M27**	Kommissionens forordning (EU) nr. 633/2010 af 19. juli 2010	L 186	10	20.7.2010
►**M28**	Kommissionens forordning (EU) nr. 662/2010 af 23. juli 2010	L 193	1	24.7.2010
►**M29**	Kommissionens forordning (EU) nr. 149/2011 af 18. februar 2011	L 46	1	19.2.2011
►**M30**	Kommissionens forordning (EU) nr. 1205/2011 af 22. november 2011	L 305	16	23.11.2011
►**M31**	Kommissionens forordning (EU) nr. 475/2012 af 5. juni 2012	L 146	1	6.6.2012
►**M32**	Kommissionens forordning (EU) nr. 1255/2012 af 11. december 2012	L 360	78	29.12.2012
►**M33**	Kommissionens forordning (EU) nr. 1256/2012 af 13. december 2012	L 360	145	29.12.2012

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1126/2008

af 3. november 2008

om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder ([1]), særlig artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forordning (EF) nr. 1606/2002 fastsætter, at børsnoterede selskaber, der reguleres af en medlemsstats lovgivning, for hvert regnskabsår, der starter den 1. januar 2005 eller senere, på visse betingelser skal udarbejde deres koncernregnskaber i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder som defineret i artikel 2 i nævnte forordning.

(2) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1725/2003 af 29. september 2003 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 ([2]) blev der vedtaget visse internationale ►**M5** IFRS ◄, der eksisterede pr. 14. september 2002. Efter at have rådført sig med Den Tekniske Ekspertgruppe (TEG) under European Financial Reporting Advisory Group (EFRAG) har Kommissionen ændret den pågældende forordning med det formål at inkludere, med deres fulde ordlyd, alle de standarder, som International Accounting Standards Board (IASB) har udsendt, og alle de fortolkningsbidrag, som International Financial Reporting Interpretations Committee (IFRIC) har udsendt, og som er blevet vedtaget i Fællesskabet senest den 31. december 2007, dog med undtagelse af IAS 39 (vedrørende indregning og måling af finansielle instrumenter), hvoraf der er udeladt mindre dele.

(3) De forskellige internationale standarder er blevet vedtaget ved en række ændringsforordninger. Dette skaber retsusikkerhed og vanskeliggør en korrekt anvendelse af internationale regnskabsstandarder i Fællesskabet. Med henblik på at forenkle fællesskabslovgivningen om regnskabsstandarder er det af klarheds- og gennemsigtighedshensyn hensigtsmæssigt at samle de standarder, der på nuværende tidspunkt er indeholdt i forordning (EF) nr. 1725/2003 og retsakterne til ændring heraf, i en enkelt tekst.

([1]) EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1.
([2]) EFT L 261 af 13.10.2003, s. 1.

▼B

(4) Forordning (EF) nr. 1725/2003 bør derfor erstattes af nærværende forordning.

(5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Regnskabskontroludvalget —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De internationale regnskabsstandarder som beskrevet i artikel 2 i forordning (EF) nr. 1606/2002 vedtages som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Forordning (EF) nr. 1725/2003 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG

INTERNATIONALE REGNSKABSSTANDARDER

IAS 1	Præsentation af årsregnskaber (ajourført 2007)
IAS 2	*Varebeholdninger*
IAS 7	*Pengestrømsopgørelsen*
IAS 8	*Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*
IAS 10	*Begivenheder efter regnskabsårets afslutning*
IAS 11	*Entreprisekontrakter*
IAS 12	*Indkomstskatter*
IAS 16	*Materielle anlægsaktiver*
IAS 17	*Leasingkontrakter*
IAS 18	*Omsætning*
IAS 19	*Personaleydelser*
IAS 20	*Regnskabsmæssig behandling af offentlige tilskud og oplysning om andre former for offentlig støtte*
IAS 21	*Valutaomregning*
IAS 23	*Låneomkostninger* (ajourført 2007)
IAS 24	*Oplysning om nærtstående parter*
IAS 26	*Regnskabsmæssig behandling og præsentation af fratrædelsesordninger*
IAS 27	*Koncernregnskaber og separate regnskaber*
IAS 28	*Investeringer i associerede virksomheder*
IAS 29	*Regnskabsaflæggelse i hyperinflationsøkonomier*
IAS 31	*Kapitalandele i joint ventures*
IAS 32	*Finansielle instrumenter: Præsentation*
IAS 33	*Indtjening pr. aktie*
IAS 34	*Præsentation af delårsregnskaber*
IAS 36	*Værdiforringelse af aktiver*
IAS 37	*Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*
IAS 38	*Immaterielle aktiver*
IAS 39	Finansielle instrumenter: Indregning og måling

▼B

IAS 40	*Investeringsejendomme*
IAS 41	*Landbrug*
IFRS 1	*Førstegangsanvendelse af IFRS*
IFRS 2	*Aktiebaseret vederlæggelse*
IFRS 3	*Virksomhedssammenslutninger*
IFRS 4	*Forsikringskontrakter*
IFRS 5	*Anlægsaktiver, som besiddes med henblik på salg og ophørte aktiviteter*
IFRS 6	*Efterforskning og vurdering af mineralressourcer*
IFRS 7	*Finansielle instrumenter: Oplysninger*
IFRS 8	*Driftssegmenter*
IFRS 13	*Måling af dagsværdi*
IFRIC 1	*Ændringer i eksisterende forpligtelser i forbindelse med at tage anlæg ud af drift, retablering og tilsvarende forpligtelser*
IFRIC 2	*Andele i andelsvirksomheder og lignende instrumenter*
IFRIC 4	*Vurdering af, om en aftale indeholder en leasingkontrakt*
IFRIC 5	*Rettigheder til kapitalandele hidrørende fra fonde til dækning af omkostninger forbundet med afvikling, retablering og miljøgenopretning*
IFRIC 6	*Forpligtelser vedrørende bortskaffelse af elektronisk udstyr*
IFRIC 7	*Anvendelse af omregningsmetoden i IAS 29 Regnskabsaflæggelse i hyperinflationsøkonomier*
IFRIC 9	*Omvurdering af indbyggede afledte finansielle instrumenter*
IFRIC 10	*Præsentation af delårsregnskaber og værdiforringelse*
IFRIC 12	IFRIC-fortolkningsbidrag 12 *Servicekoncessionsaftaler*
IFRIC 13	IFRIC Fortolkningsbidrag 13 Kundeloyalitetsprogrammer
IFRIC 14	IFRIC Fortolkningsbidrag 14 *IAS 19* — Begrænsning på et ydelsesbaseret pensionsaktiv, minimumskrav til afdækning og disses indbyrdes samspil
IFRIC 15	IFRIC fortolkningsbidrag 15, *Kontrakter om opførelse af fast ejendom*
IFRIC 16	IFRIC fortolkningsbidrag 16, *Sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed*
IFRIC 17	IFRIC-fortolkningsbidrag 17, *Udlodninger af ikke-kontante aktiver til ejerne*
IFRIC 18	IFRIC-fortolkningsbidrag 18, *Overdragelse af aktiver fra kunder*
IFRIC 19	IFRIC-fortolkningsbidrag 19, *Opfyldelse af finansielle forpligtelser med egenkapitalinstrumenter*
IFRIC 20	IFRIC-fortolkningsbidrag 20, *Strippingomkostninger i produktionsfasen i åbne miner*

▼B

SIC-7	*Indførelse af euroen*
SIC-10	*Offentlig støtte — Ingen konkret forbindelse til driftsaktiviteter*
SIC-12	*Konsolidering — Særlige virksomheder*
SIC-13	*Fælles kontrollerede virksomheder — Ikke-monetære indskud fra venturedeltagere*
SIC-15	*Operationelle leasingkontrakter — Incitamenter*
SIC-25	*Indkomstskatter — Ændringer i virksomhedens eller dens aktionærers skattemæssige stilling*
SIC-27	*Vurdering af indholdet af transaktioner, som har juridisk form af en leasingkontrakt*
SIC-29	*Oplysning — Koncessionsaftaler*
SIC-31	*Omsætning — Byttehandler vedrørende reklameydelser*
SIC-32	*Immaterielle aktiver — Omkostninger ved udvikling af websider*

Kopiering tilladt inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde. Alle eksisterende rettigheder forbeholdes uden for EØS, med undtagelse af retten til at kopiere til personlig brug eller anden form for »fair dealing«. Yderligere oplysninger fås hos IASB på adressen www.iasb.org

▼M5

IAS 1

Præsentation af årsregnskaber

FORMÅL

1 Denne standard foreskriver et grundlag for præsentation af årsregnskaber til brug for offentligheden for at opnå sammenlignelighed, både med virksomhedens egne årsregnskaber fra tidligere regnskabsår og med andre virksomheders årsregnskaber. Standarden fremsætter generelle krav til præsentationen af årsregnskaber, retningslinjer for strukturen af disse samt minimumskrav til deres indhold.

ANVENDELSESOMRÅDE

2 Virksomheder skal anvende denne standard på udarbejdelse og præsentation af alle årsregnskaber til brug for offentligheden, der aflægges i overensstemmelse med IFRS-standarderne.

3 Andre IFRS-standarder opstiller krav til indregning og måling af samt oplysning om specifikke transaktioner og andre begivenheder.

4 Denne standard finder ikke anvendelse på strukturen og indholdet af et sammendraget delårsregnskab udarbejdet i overensstemmelse med IAS 34, *Præsentation af delårsregnskaber*. Afsnit 15-35 finder dog anvendelse på sådanne regnskaber. Denne standard gælder i samme omfang for alle virksomheder, herunder virksomheder, der skal udarbejde koncernregnskab eller separat årsregnskab, som defineret i IAS 27 *Koncernregnskaber og separate årsregnskaber*.

5 Den i standarden anvendte terminologi er anvendelig for profit-orienterede virksomheder, herunder erhvervsdrivende virksomheder inden for den offentlige sektor. Hvis virksomheder med not-for-profit-aktiviteter i den private eller den offentlige sektor anvender standarden, vil disse eventuelt skulle tilpasse de beskrivelser, der er brugt om bestemte poster i årsregnskabet samt om selve årsregnskabet.

6 Tilsvarende kan det for virksomheder, der ikke har egenkapital som defineret i IAS 32 *Finansielle instrumenter: Præsentation* (f.eks. visse investeringsselskaber) samt virksomheder, hvis aktiekapital ikke består af egenkapital (f.eks. visse andelsvirksomheder), være nødvendigt at tilpasse årsregnskabets præsentation af medlemmers eller andelshaveres andele.

DEFINITIONER

▼M31

7 Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:

▼M5

Årsregnskaber præsenteret til brug for offentligheden (herefter benævnt »årsregnskaber«) er regnskaber, der retter sig mod regnskabsbrugere, som ikke er i stand til at kræve, at virksomheden udarbejder årsregnskaber særligt tilrettet til deres særlige informationsbehov.

Praktisk umuligt Overholdelsen af et krav er praktisk umulig, når virksomheden efter at have foretaget alt, hvad der med rimelighed kan forventes, stadig ikke kan overholde kravet.

▼M5

Internationale regnskabsstandarder (IFRS) er standarder og fortolkningsbidrag tiltrådt af International Accounting Standards Board (IASB). Disse omfatter følgende:

(a) IFRS,

(b) IAS og

(c) fortolkningsbidrag udarbejdet af International Financial Reporting Interpretations Committee (IFRIC) eller den tidligere Standing Interpretations Committee (SIC).

Væsentlig Udeladelser eller fejlagtige oplysninger vedrørende poster anses for væsentlige, hvis disse hver for sig eller tilsammen kan have indflydelse på økonomiske beslutninger, som regnskabsbrugere træffer på grundlag af årsregnskabet. Væsentlighed afhænger af udeladelsens eller den fejlagtige oplysnings størrelse og art vurderet ud fra de forhold, der gør sig gældende. Postens art eller størrelse eller en kombination af begge kan være den afgørende faktor.

Vurderingen af, hvorvidt en udeladelse eller fejlagtig oplysning kunne have indflydelse på regnskabsbrugernes økonomiske beslutningstagen og dermed skal anses for væsentlig, skal ske ud fra en vurdering af regnskabsbrugernes egenskaber. I *Begrebsramme for udarbejdelse og præsentation af årsregnskaber* forudsættes det i afsnit 25, at »regnskabsbrugere har et rimeligt kendskab til forretningsmæssige og økonomiske forhold og regnskabsvæsen samt vilje til at studere oplysningerne med rimelig omhu.« Der skal derfor i vurderingen tages hensyn til, hvordan regnskabsbrugere med disse egenskaber med rimelighed kan forventes at lade sig påvirke i deres økonomiske beslutningstagen.

►M31 *Noter*: Indeholder oplysninger ud over dem, der præsenteres i opgørelsen af finansiel stilling, resultatopgørelsen og opgørelsen af anden totalindkomst ◄, en eventuel separat ►M5 totalindkomstopgørelse ◄, egenkapitalopgørelsen og opgørelsen af pengestrømme. Noterne indeholder beskrivende information eller udskilning af poster, som er præsenteret i de nævnte opgørelser, samt information om disse poster, som ikke opfylder kriterierne for indregning i opgørelserne.

▼M31

Øvrig totalindkomst omfatter indtægter og omkostninger (herunder omklassifikationsreguleringer), der ikke er indregnet i resultatet, som dette kræves eller tillades i andre IFRS-standarder.

Elementerne af øvrig totalindkomst omfatter:

(a) ændringer i reserver for opskrivninger (jf. IAS 16 *Materielle anlægsaktiver* og IAS 38 *Immaterielle aktiver*)

(b) eftermålinger af ydelsesbaserede pensionsordninger (jf. IAS 19 *Personaleydelser*)

▼M5

(c) gevinster og tab opstået i forbindelse med omregning af en udenlandsk virksomheds årsregnskab (jf. IAS 21 *Valutaomregning*)

(d) gevinster og tab hidrørende fra efterfølgende måling af finansielle aktiver disponible for salg (jf. IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling*)

(e) den effektive del af gevinster og tab på sikringsinstrumenter anvendt til sikring af pengestrømme (jf. IAS 39).

▼M5

Ejere er indehavere af instrumenter, der klassificeres som egenkapital.

Resultatet er den samlede indkomst med fradrag af udgifter, bortset fra elementerne af øvrig totalindkomst.

Omklassifikationsreguleringer er beløb, der omklassificeres til resultatet i det aktuelle regnskabsår, som blev indregnet i øvrig totalindkomst i det aktuelle eller tidligere regnskabsår.

Samlet totalindkomst er egenkapitalbevægelser i et regnskabsår som følge af transaktioner og andre begivenheder, bortset fra bevægelser, der hidrører fra transaktioner med ejere i deres egenskab af ejere.

Den samlede totalindkomst omfatter alle elementer af »resultatet« og af »øvrig totalindkomst«.

8 Denne standard anvender udtrykkene »øvrig totalindkomst«, »resultat« og »samlet totalindkomst«, men virksomheden kan anvende andre udtryk til at beskrive totalbeløbene, så længe betydningen er klar. Virksomheden kan eksempelvis anvende begrebet »nettoresultat« til at betegne resultatet.

▼M6

8A Nedenstående udtryk beskrives i IAS 32 *Finansielle instrumenter: Præsentation* og anvendes i denne standard med den i IAS 32 anførte betydning:

a) et indløseligt finansielt instrument, der klassificeres som et egenkapitalinstrument (beskrevet i afsnit 16A og 16B i IAS 32)

b) et instrument, som forpligter virksomheden til at overdrage en pro rata-andel af virksomhedens nettoaktiver til en anden part i tilfælde af likvidation, og som klassificeres som et egenkapitalinstrument (beskrevet i afsnit 16C og 16D i IAS 32).

▼M5

ÅRSREGNSKABER

Årsregnskabets målsætning

9 Årsregnskabet er en struktureret fremstilling af en virksomheds finansielle stilling og indtjening. Formålet med årsregnskaber er at give information om virksomhedens finansielle stilling, indtjening og pengestrømme, som er til nytte for en bred kreds af regnskabsbrugere ved deres økonomiske beslutningstagen. Årsregnskaber viser også resultaterne af ledelsens styring af de ressourcer, der er den betroet. Med henblik på dette formål giver årsregnskaber information om virksomhedens:

(a) aktiver

(b) forpligtelser

(c) egenkapital

(d) indtægter og omkostninger, herunder gevinster og tab

(e) bidrag fra og udlodninger til ejere i deres egenskab af ejere og

▼M5

(f) pengestrømme.

Disse informationer hjælper sammen med andre informationer i noterne regnskabsbrugerne til at forudsige virksomhedens fremtidige pengestrømme og frem for alt tidspunktet og sikkerheden for disse.

Fuldstændigt årsregnskab

▼M31

10 Et fuldstændigt årsregnskab indeholder:

▼M5

(a) en opgørelse af finansiel stilling ved regnskabsårets afslutning

(b) ►M31 en resultatopgørelse og opgørelse af anden totalindkomst for regnskabsåret ◄

(c) en egenkapitalopgørelse for regnskabsåret

(d) en pengestrømsopgørelse for regnskabsåret

(e) noter indeholdende en oversigt over væsentlig anvendt regnskabspraksis samt andre forklarende informationer og

(f) en opgørelse af finansiel stilling ved starten af det første sammenligningsår, fra hvilket virksomheden ændrer den anvendte regnskabspraksis med tilbagevirkende kraft, eller fra hvilket virksomheden foretager tilpasning af poster i årsregnskabet med tilbagevirkende kraft eller omklassificerer poster i årsregnskabet.

▼M31

En virksomhed kan anvende andre betegnelser for posterne end de i denne standard anvendte. Eksempelvis kan en virksomhed anvende betegnelsen »opgørelse af totalindkomst« i stedet for »resultatopgørelse og opgørelse af anden totalindkomst«.

10A En virksomhed kan præsentere en enkelt resultatopgørelse og opgørelse af anden totalindkomst, hvorved resultatet og anden totalindkomst præsenteres i to afsnit. Afsnittene skal præsenteres sammen, idet resultatafsnittet præsenteres først direkte efterfulgt af afsnittet indeholdende anden totalindkomst. En virksomhed kan præsentere resultatafsnittet i form af en særskilt resultatopgørelse. Hvis der gøres brug af denne mulighed, skal den særskilte resultatopgørelse komme umiddelbart før opgørelsen af totalindkomst, der skal begynde med resultatet.

▼M5

11 En virksomhed skal præsentere alle finansielle oplysninger i et fuldstændigt årsregnskab med lige stor vægtning.

▼M31

_____

▼M5

13 Mange virksomheder præsenterer ud over årsregnskabet en ledelsesberetning, som beskriver og forklarer hovedfaktorerne i virksomhedens indtjening og finansielle stilling samt hvilke usikkerhedsfaktorer, der påvirker virksomheden. Ledelsesberetningen kan endvidere indeholde en redegørelse for:

(a) de vigtigste bestemmende faktorer for indtjening, herunder ændringer i de ydre rammer for virksomhedens aktiviteter, virksomhedens reaktion på disse ændringer og virkningen deraf samt virksomhedens investeringspolitik med henblik på at vedligeholde og øge indtjening, herunder dens udbyttepolitik

(b) virksomhedens finansieringskilder og det tilstræbte forhold mellem forpligtelser og egenkapital og

(c) de af virksomhedens ressourcer, der ikke er indregnet i opgørelsen af finansiel stilling i overensstemmelse med IFRS-standarderne.

▼M5

14 Ud over årsregnskabet udarbejder mange virksomheder desuden rapporter og beretninger såsom miljøregnskaber og vækstregnskaber, især inden for brancher, hvor miljøfaktorer er væsentlige, og hvor de ansatte anses for at være en vigtig brugergruppe. Rapporter og beretninger, som præsenteres i tillæg til årsregnskabet, ligger uden for IFRS-standardernes anvendelsesområde.

Overordnede træk

Retvisende billede og overensstemmelse med IFRS

15 Årsregnskabet skal give et retvisende billede af virksomhedens finansielle stilling, indtjening og pengestrømme. Et retvisende billede forudsætter en troværdig repræsentation af virkningerne af transaktioner og andre begivenheder og forhold i overensstemmelse med de i *Begrebsrammen* anførte definitioner og indregningskriterier for aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger. Ved anvendelsen af IFRS-standarderne, herunder om nødvendigt supplerende oplysninger, forventes det, at der opnås årsregnskaber, der giver et retvisende billede.

16 En virksomhed, hvis årsregnskab er i overensstemmelse med IFRS, skal afgive en udtrykkelig og uforbeholden erklæring herom i noterne. En virksomhed må ikke angive, at årsregnskabet er i overensstemmelse med IFRS, hvis det ikke er i overensstemmelse med alle kravene i IFRS-standarderne.

17 I stort set alle tilfælde opnår virksomheden et retvisende billede ved at overholde de relevante IFRS-standarder. Et retvisende billede kræver desuden, at en virksomhed:

(a) vælger og anvender regnskabspraksis i overensstemmelse med IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*. IAS 8 giver officiel vejledning i en hierarkisk opstilling, som ledelsen skal tage i betragtning, hvor der ikke foreligger en IFRS, som finder specifik anvendelse på en post

(b) fremstiller oplysninger, herunder anvendt regnskabspraksis, på en måde som sikrer relevant, pålidelig, sammenlignelig og forståelig information

(c) giver supplerende oplysninger, når overholdelsen af de specifikke krav i IFRS-standarderne ikke er tilstrækkeligt dækkende til at sikre, at regnskabsbrugerne forstår virkningen af bestemte transaktioner og andre begivenheder og forhold på virksomhedens finansielle stilling og indtjening.

18 En virksomhed kan ikke afhjælpe en anvendt regnskabspraksis, der er uhensigtsmæssig, ved at oplyse om den anvendte regnskabspraksis eller ved noteoplysning eller forklaringer i øvrigt.

19 I de ekstremt sjældne tilfælde hvor ledelsen konkluderer, at overholdelse af et krav i en IFRS ville give et så misvisende resultat, at der ville opstå uoverensstemmelse med målsætningen med årsregnskaber som anført i *Begrebsrammen*, skal virksomheden afvige fra dette krav som angivet i afsnit 20, hvis de relevante lovmæssige rammer kræver, eller på anden måde tillader, en sådan afvigelse.

▼M5

20 Når en virksomhed afviger fra et krav i en IFRS i overensstemmelse med afsnit 19, skal virksomheden oplyse:

(a) at ledelsen har konkluderet, at årsregnskabet giver et retvisende billede af virksomhedens finansielle stilling, indtjening og pengestrømme

(b) at årsregnskabet er i overensstemmelse med relevante IFRS-standarder, bortset fra at virksomheden er afveget fra et bestemt krav for at opnå et retvisende billede

(c) navnet på den IFRS, virksomheden er afveget fra, angivelse af hvori afvigelsen består, herunder hvilken regnskabsmæssig behandling IFRS-standarden foreskriver, og hvorfor denne behandling under omstændighederne ville give et så misvisende resultat, at der ville opstå uoverensstemmelse med målsætningen med årsregnskaber som anført i *Begrebsrammen*, samt hvilken behandling man i stedet har valgt, og

(d) den økonomiske virkning af afvigelsen på hver post i årsregnskabet, som ville have været regnskabsmæssigt behandlet, hvis kravet havde været overholdt, for hvert regnskabsår, der præsenteres.

21 Hvis en virksomhed i et tidligere regnskabsår er afveget fra et krav i en IFRS, og denne afvigelse påvirker de beløb, der er indregnet i årsregnskabet for det aktuelle regnskabsår, skal virksomheden oplyse dette som angivet i afsnit 20(c) og (d).

22 Afsnit 21 finder eksempelvis anvendelse, hvis en virksomhed i et tidligere regnskabsår er afveget fra et krav i en IFRS vedrørende måling af aktiver og forpligtelser, og denne afvigelse påvirker målingen af ændringer i aktiver og forpligtelser, som er indregnet i årsregnskabet for det aktuelle regnskabsår.

23 I de ekstremt sjældne tilfælde, hvor ledelsen konkluderer, at overholdelse af et krav i en IFRS ville give et så misvisende resultat, at der ville opstå uoverensstemmelse med målsætningen med årsregnskaber som anført i *Begrebsrammen*, men hvor de relevante lovmæssige rammer forbyder en afvigelse fra kravet, skal virksomheden så vidt muligt reducere de misvisende aspekter, der forventes at opstå som følge af overholdelse af kravet, ved at oplyse:

(a) navnet på IFRS-standarden, kravets beskaffenhed og årsagen til, at ledelsen har konkluderet, at en overholdelse af dette krav under omstændighederne vil medføre et så misvisende resultat, at der vil opstå uoverensstemmelse med målsætningen med årsregnskaber som anført i *Begrebsrammen*, og

(b) ledelsens konklusioner, for så vidt angår hvilke reguleringer af årsregnskabets enkelte poster, der ville være nødvendige for at opnå et retvisende billede for hvert af de præsenterede regnskabsår

24 Ifølge afsnit 19-23 er en oplysning i uoverensstemmelse med målsætningen med årsregnskaber, såfremt den ikke på troværdig vis afspejler de transaktioner og andre begivenheder og forhold, som den enten angiver at indeholde eller med rimelighed kan forventes at indeholde, og således kan forventes at have indflydelse på regnskabsbrugeres økonomiske beslutningstagen. I sin vurdering af hvorvidt overholdelsen af et bestemt krav i en IFRS ville give et så misvisende resultat, at der ville opstå uoverensstemmelse med målsætningen med årsregnskaber som anført i *Begrebsrammen*, skal ledelsen tage hensyn til:

(a) hvorfor målsætningen med årsregnskaber ikke opfyldes under de givne omstændigheder, og

▼M5

(b) hvordan virksomhedens forhold adskiller sig fra forholdene i andre virksomheder, som overholder kravet. Hvis andre virksomheder under lignende forhold overholder kravet, er der en afkræftelig formodning om, at virksomhedens overholdelse af kravet ikke ville medføre et så misvisende resultat, at der ville opstå uoverensstemmelse med målsætningen med årsregnskaber som anført i *Begrebsrammen*.

Going concern

25 Ved udarbejdelsen af årsregnskaber skal ledelsen foretage en vurdering af virksomhedens evne til at fortsætte som en going concern. En virksomhed skal udarbejde årsregnskabet på en going concern-basis, medmindre ledelsen har til hensigt enten at lade virksomheden træde i likvidation eller bringe virksomhedens aktiviteter til ophør eller ikke har noget andet realistisk alternativ hertil. Når ledelsen i sin vurdering heraf er opmærksom på væsentlig usikkerhed tilknyttet begivenheder eller forhold, som kan tænkes at skabe væsentlig tvivl om virksomhedens evne til at forsætte som en going concern, skal virksomheden give oplysning om denne usikkerhed. Hvis en virksomhed ikke udarbejder årsregnskabet på en going concern-basis, skal der gives oplysning om dette samt om, på hvilket grundlag den har udarbejdet årsregnskabet, og årsagen til, at virksomheden ikke anses for at være en going concern.

26 Ved vurderingen af, hvorvidt det er relevant, at årsregnskabet udarbejdes på en going concern-basis, skal ledelsen tage hensyn til al given information om fremtiden, dvs. mindst 12 måneder efter regnskabsårets afslutning, og gerne mere. Hvor dybdegående vurderingen skal være, afhænger af den enkelte virksomheds forhold. Hvis virksomheden hidtil har haft en lønsom drift og let adgang til økonomiske ressourcer, kan virksomheden uden detaljeret analyse afgøre, at going concern-princippet er relevant. I andre tilfælde skal ledelsen vurdere en lang række faktorer i relation til aktuel og forventet lønsomhed, indfrielse af forpligtelser samt mulige alternative finansieringskilder, før det kan afgøres, om going concern-princippet er relevant.

Periodiseringsprincippet

27 Virksomheder skal udarbejde årsregnskaber, bortset fra information om pengestrømme, på grundlag af periodiseringsprincippet.

28 Ved anvendelse af periodiseringsprincippet indregner virksomheden poster som aktiver, forpligtelser, egenkapital, indtægter og omkostninger (årsregnskabets elementer), når de opfylder definitionerne og indregningskriterierne for de pågældende elementer i *Begrebsrammen*.

Væsentlighed og sammendrag af poster

29 En virksomhed skal præsentere alle væsentlige kategorier af ensartede poster separat i årsregnskabet. En virksomhed skal præsentere poster af en anden art eller med en anden funktion separat, medmindre de er uvæsentlige.

▼M5

30 Årsregnskaber udarbejdes på grundlag af en lang række transaktioner eller andre begivenheder, som sammendrages i kategorier efter art eller funktion. Sidste trin i denne sammendrags- og klassifikationsproces er præsentationen af sammenfattet og klassificeret information, som udgør poster i årsregnskabet. Hvis en regnskabspost ikke i sig selv er væsentlig, sammendrages den med andre poster enten i de relevante opstillinger eller i noterne. En regnskabspost, som ikke er tilstrækkelig væsentlig til, at det berettiger til separat præsentation i regnskabsopstillingerne, kan godt være berettiget til separat præsentation i noterne.

31 En virksomhed behøver ikke give en specifik oplysning i henhold til krav i en IFRS, hvis oplysningen ikke er væsentlig.

Modregning

32 En virksomhed skal ikke modregne aktiver og forpligtelser samt indtægter og omkostninger, medmindre dette kræves eller tillades i en IFRS.

33 En virksomhed præsenterer både aktiver og forpligtelser samt indtægter og udgifter separat. Modregning i totalindkomstopgørelsen eller i opgørelsen af finansiel stilling eller i en eventuel separat ►**M5** totalindkomstopgørelse ◄, bortset fra modregning, der afspejler indholdet af en transaktion eller en anden begivenhed, forringer regnskabsbrugerens mulighed både for at forstå de transaktioner og andre begivenheder og forhold, som har fundet sted, og for at vurdere fremtidige pengestrømme i virksomheden. Måling af aktiver efter fradrag af eksempelvis nedskrivning af ukurante varebeholdninger og dubiøse tilgodehavender er ikke modregning.

34 IAS 18 *Omsætning* definerer omsætning og kræver, at en virksomhed måler omsætning til dagsværdien af det modtagne eller tilgodehavende vederlag under hensyntagen til eventuelle forhandlerrabatter og mængderabatter ydet af virksomheden. Gennem den ordinære drift foretager virksomheden andre transaktioner, som ikke i sig selv frembringer omsætning, men som er tilknyttet den primære omsætningsskabende aktivitet. En virksomhed præsenterer resultatet af sådanne transaktioner, hvis en sådan præsentation afspejler indholdet af den pågældende transaktion eller anden begivenhed, ved at modregne indtægter i tilknyttede omkostninger, som opstår fra den samme transaktion. Eksempelvis:

(a) præsenterer virksomheden gevinster og tab ved afhændelse af anlægsaktiver, herunder investeringer og driftsaktiver, ved at trække aktivets regnskabsmæssige værdi og tilknyttede salgsomkostninger fra provenuet ved afhændelsen, og

(b) virksomheden kan fratrække omkostninger, som vedrører en hensat forpligtelse, der er indregnet i overensstemmelse med IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*, og godtgjort i henhold til en kontrakt med tredjemand (eksempelvis en leverandørgaranti), den tilknyttede godtgørelse.

35 Endvidere præsenterer en virksomhed gevinster og tab på en gruppe af ens transaktioner som nettobeløb, eksempelvis valutakursgevinster og -tab eller gevinster og tab på finansielle instrumenter, som besiddes med handel for øje. En virksomhed skal imidlertid præsentere sådanne gevinster og tab separat, såfremt de er væsentlige.

▼M5

Regnskabsaflæggelseshyppighed

36 En virksomhed skal præsentere et fuldstændigt regnskab (herunder sammenligningstal) mindst en gang om året. Hvis en virksomhed ændrer datoen for regnskabsårets afslutning og præsenterer årsregnskabet for en periode, der er længere eller kortere end et år, skal virksomheden, ud over at præsentere den regnskabsperiode, som regnskabet dækker, oplyse:

(a) årsagen til, at der anvendes en længere eller kortere periode, og

(b) at beløb, der præsenteres i årsregnskabet, ikke er fuldt ud sammenlignelige.

37 En virksomhed udarbejder normalt årsregnskaber kontinuerligt for en periode på et år. Af praktiske årsager foretrækker nogle virksomheder imidlertid at aflægge deres årsregnskab for en periode på eksempelvis 52 uger. Denne standard udelukker ikke en sådan praksis.

Sammenligningstal

38 Medmindre andet tillades eller kræves af en IFRS, skal en virksomhed oplyse sammenligningstal for det foregående regnskabsår for alle beløb, der præsenteres i årsregnskabet for det aktuelle regnskabsår. En virksomhed skal medtage sammenligningstal for beskrivende oplysninger, hvis dette er relevant for forståelsen af årsregnskabet for det aktuelle regnskabsår.

39 En virksomhed, der oplyser sammenligningstal, skal mindst præsentere to opgørelser af finansiel stilling, to af hver af de øvrige opstillinger samt tilhørende noter. Når en virksomhed ændrer en anvendt regnskabspraksis med tilbagevirkende kraft eller foretager tilpasning af poster i regnskabet med tilbagevirkende kraft eller omklassificerer poster i årsregnskabet, skal den mindst præsentere tre opgørelser af finansiel stilling, to af hver af de øvrige opstillinger samt tilhørende noter. En virksomhed præsenterer opgørelser af finansiel stilling pr.:

(a) datoen for det aktuelle regnskabsårs afslutning

(b) datoen for det foregående regnskabsårs afslutning (som er den samme som det aktuelle regnskabsårs begyndelse) og

(c) datoen for det første sammenligningsårs begyndelse.

40 I nogle tilfælde er beskrivende information, som er inkluderet i årsregnskabet for et tidligere regnskabsår, stadig relevant for det aktuelle regnskabsår. En virksomhed kan eksempelvis oplyse om enkeltheder om en retssag i det aktuelle regnskabsår, hvis udfald var usikkert ved afslutningen af det umiddelbart foregående regnskabsår og stadig ikke er afgjort. Regnskabsbrugere drager fordel af information om, at usikkerheden var til stede ved det umiddelbart foregående regnskabsårs afslutning, og om de tiltag, som er blevet iværksat i løbet af regnskabsåret til afklaring af usikkerheden.

41 Når virksomheden ændrer præsentationen eller klassifikationen af poster i årsregnskabet, skal virksomheden omklassificere sammenligningstallene, medmindre dette er praktisk umuligt. Når virksomheden omklassificerer sammenligningstal, skal virksomheden give oplysning om:

(a) arten af omklassifikationen

▼**M5**

(b) beløbet for hver post eller kategori, der omklassificeres, og

(c) årsagen til omklassifikationen.

42 Hvis det er praktisk umuligt at omklassificere sammenligningstal, skal virksomheden oplyse:

(a) årsagen til, at beløbene ikke omklassificeres, og

(b) arten af de reguleringer, som ville være foretaget, hvis beløbene var blevet omklassificeret.

43 En øget sammenlignelighed af oplysninger på tværs af regnskabsår hjælper regnskabsbrugerne i deres økonomiske beslutningstagen, særligt ved at muliggøre vurderinger af tendenser i økonomiske informationer med henblik på prognoser. I nogle tilfælde er det praktisk umuligt at omklassificere sammenligningstal for et bestemt tidligere regnskabsår for at opnå sammenlignelighed med det aktuelle regnskabsår. Eksempelvis har en virksomhed måske ikke indsamlet informationer i det eller de tidligere regnskabsår på en måde, som muliggør omklassifikation, og det er måske ikke praktisk muligt at genskabe denne information.

44 IAS 8 angiver de reguleringer af sammenligningstal, der kræves, når en virksomhed foretager en ændring af anvendt regnskabspraksis eller korrigerer en fejl.

Ensartethed

45 En virksomhed skal foretage ensartet præsentation og klassifikation af poster i årsregnskabet fra regnskabsår til regnskabsår, medmindre:

(a) det er tydeligt efter en væsentlig ændring i arten af virksomhedens aktiviteter eller en gennemgang af virksomhedens årsregnskab, at en anden præsentation eller klassifikation ville være mere hensigtsmæssig under hensyntagen til kriterierne for valg og anvendelse af regnskabspraksis i IAS 8, eller

(b) en IFRS kræver en ændring i præsentationsformen.

46 I visse tilfælde kan væsentlige anskaffelser eller afhændelser eller en gennemgang af præsentationen af årsregnskabet eksempelvis give anledning til overvejelser om ændring af årsregnskabets præsentationsform. En virksomhed skal kun ændre sin præsentation af årsregnskabet, såfremt den ændrede præsentationsform giver information, som er pålidelig, og som er mere relevant for regnskabsbrugerne, og den ændrede struktur forventes at være varig, således at sammenligneligheden ikke forringes. Hvis der foretages sådanne ændringer i præsentationsformen, skal virksomheden omklassificere sammenligningstallene i overensstemmelse med afsnit 41 og 42.

STRUKTUR OG INDHOLD

Introduktion

47 Denne standard kræver særlig oplysning i opgørelsen af finansiel stilling eller totalindkomstopgørelsen, i en eventuel separat ►**M5** totalindkomstopgørelse ◄ eller i egenkapitalopgørelsen og kræver oplysning af andre regnskabsposter i disse opstillinger eller i noterne. IAS 7 *Pengestrømsopgørelsen* opstiller krav for præsentation af oplysninger om pengestrømme.

▼M5

48 Denne standard anvender nogle gange udtrykket »oplysning« i en bred forstand, der omfatter poster præsenteret i årsregnskabet. Der stilles også krav om oplysninger i andre IFRS-standarder. Medmindre denne standard eller en anden IFRS angiver andre krav, kan sådanne oplysninger gives i årsregnskabet.

Identifikation af årsregnskabet

49 En virksomhed skal identificere årsregnskabet klart og adskille det fra anden information i det samme offentliggjorte dokument.

50 IFRS finder kun anvendelse på årsregnskaber og ikke nødvendigvis på anden information, som præsenteres i en årsrapport, oplysninger til myndigheder eller et andet dokument. Det er derfor vigtigt, at regnskabsbrugerne er i stand til at skelne information, som er udarbejdet i henhold til IFRS, fra anden information, som kan være nyttig for regnskabsbrugere, men som ikke er omfattet af disse krav.

51 En virksomhed skal klart identificere hvert årsregnskab og noterne. Herudover skal virksomheden give følgende informationer på en klar og forståelig måde og gentage dem, hvis det er nødvendigt for at opnå den rette forståelse af den præsenterede information:

(a) navnet på den regnskabsaflæggende virksomhed eller anden form for identifikation, samt eventuelle ændringer i disse oplysninger fra det foregående regnskabsårs afslutning

(b) hvorvidt årsregnskabet vedrører den enkelte virksomhed eller en gruppe af virksomheder

(c) datoen for afslutningen af regnskabsåret eller den periode, der dækkes af et årsregnskab eller noter

(d) præsentationsvalutaen som defineret i IAS 21 og

(e) graden af afrunding ved præsentationen af beløb i årsregnskabet.

52 En virksomhed opfylder kravene i afsnit 51 ved at præsentere passende overskrifter på sider, opstillinger, noter, kolonner og tilsvarende. Der kræves en vurdering af, på hvilken måde sådan information bedst præsenteres. Hvis en virksomhed eksempelvis præsenterer sit årsregnskab elektronisk, anvendes der ikke altid separate sider. Virksomheden skal da præsentere de ovennævnte poster på en sådan måde, at der sikres en korrekt forståelse af den information, der er omfattet af årsregnskabet.

53 En virksomhed gør ofte årsregnskaber mere forståelige ved at præsentere informationer i hele tusinde eller millioner i præsentationsvalutaen. Dette er acceptabelt, så længe virksomheden oplyser graden af afrunding og ikke udelader væsentlige informationer.

Opgørelse af finansiel stilling

Oplysninger, der skal fremgå af opgørelsen af finansiel stilling

54 Som et mindstekrav skal opgørelsen af finansiel stilling indeholde regnskabsposter, der præsenterer følgende beløb:

(a) materielle anlægsaktiver

(b) investeringsejendomme

▼M5

(c) immaterielle aktiver

(d) finansielle aktiver (med undtagelse af beløb vist under (e), (h) og (i))

(e) investeringer behandlet regnskabsmæssigt efter den indre værdis metode

(f) biologiske aktiver

(g) varebeholdninger

(h) tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser og andre tilgodehavender

(i) likvider

(j) det samlede beløb for aktiver, der er klassificeret som besiddelse med henblik på salg, og aktiver, der er medtaget i afståelsesgrupper, der er klassificeret som besiddelse med henblik på salg i overensstemmelse med IFRS 5 *Anlægsaktiver, som besiddes med henblik på salg og ophørte aktiviteter*

(k) leverandørforpligtelser og andre forpligtelser

(l) hensatte forpligtelser

(m) finansielle forpligtelser (med undtagelse af beløb vist under (k) og (l))

(n) aktuelle skatteaktiver og skatteforpligtelser som defineret i IAS 12 *Indkomstskatter*

(o) udskudte skatteaktiver og udskudte skatteforpligtelser som defineret i IAS 12

(p) forpligtelser, der er medtaget i afståelsesgrupper, der er klassificeret som besiddelse med henblik på salg i overensstemmelse med IFRS 5

(q) minoritetsinteresser præsenteret inden for egenkapital og

(r) udstedt selskabskapital og reserver, der kan henføres til ejerne i modervirksomheden.

55 En virksomhed skal præsentere yderligere regnskabsposter, overskrifter og subtotaler i sin opgørelse af finansiel stilling, hvis dette er relevant for forståelsen af virksomhedens finansielle stilling.

56 Når virksomheden præsenterer omsætnings- og anlægsaktiver og kortfristede og langfristede forpligtelser som separate klassifikationer i sin opgørelse af finansiel stilling, skal den ikke klassificere udskudte skatteaktiver (udskudte skatteforpligtelser) som omsætningsaktiver (kortfristede forpligtelser).

57 Denne standard indeholder ikke bestemmelser om rækkefølgen eller præsentationsformen for en virksomheds præsentation af regnskabsposter. I afsnit 54 gives blot en liste over poster, som af art eller funktion er tilstrækkeligt forskellige til, at det berettiger til separat præsentation i opgørelsen af finansiel stilling. Tilsvarende gælder, at:

(a) regnskabsposter medtages, når størrelsen, arten eller funktionen af en post eller sammenlægningen af ensartede poster er af en sådan karakter, at separat præsentation er relevant for at opnå forståelse af en virksomheds finansielle stilling, og

▼M5

(b) de anvendte beskrivelser og rækkefølgen af poster eller sammenlægningen af ensartede poster kan ændres i overensstemmelse med virksomhedens art og transaktioner, således at årsregnskabet giver de informationer, som er relevante for forståelsen af virksomhedens finansielle stilling. En finansiel institution kan eksempelvis tilpasse ovennævnte beskrivelser for at give informationer, der er relevante for en finansiel institutions aktiviteter.

58 En virksomhed vurderer, hvorvidt yderligere poster skal præsenteres separat, på grundlag af:

(a) aktivernes art og likviditet

(b) aktivernes funktion inden for virksomheden og

(c) forpligtelsernes størrelse, art og afviklingstidspunkt.

59 Anvendelsen af forskellige målingsgrundlag for forskellige kategorier af aktiver indikerer, at de er forskellige af art eller funktion, og at virksomheden derfor skal præsentere dem som separate regnskabsposter. Eksempelvis kan forskellige kategorier af materielle anlægsaktiver indregnes til kostpris eller til en omvurderet værdi i overensstemmelse med IAS 16.

Sondring mellem omsætningsaktiver og anlægsaktiver og kortfristede forpligtelser og langfristede forpligtelser

60 En virksomhed skal præsentere omsætningsaktiver og anlægsaktiver og kortfristede forpligtelser og langfristede forpligtelser som separate klassifikationer i sin opgørelse af finansiel stilling i overensstemmelse med afsnit 66-76, undtagen når en præsentation baseret på likviditet giver information, som er pålidelig og mere relevant. Når der foreligger en sådan undtagelse, skal virksomheden præsentere alle aktiver og forpligtelser efter likviditet.

61 Uanset hvilken præsentationsform der vælges, skal virksomheden oplyse det beløb, der forventes genindvundet eller indfriet efter mere end 12 måneder for hvert aktiv og hver forpligtelse i årsregnskabet, som sammendrager beløb, der forventes genindvundet eller indfriet:

(a) højst 12 måneder efter regnskabsårets afslutning og

(b) mere end 12 måneder efter regnskabsårets afslutning.

62 Hvis virksomheden leverer varer eller tjenesteydelser inden for en klart defineret driftscyklus, er separat klassifikation af omsætningsaktiver og anlægsaktiver og kortfristede forpligtelser og langfristede forpligtelser i opgørelsen af finansiel stilling nyttig, idet nettoaktiver, som cirkulerer kontinuerligt som driftskapital, holdes adskilt fra de aktiver, som anvendes i virksomhedens langsigtede aktiviteter. Herved fremhæves tillige aktiver, som forventes at blive realiseret inden for den aktuelle driftscyklus, og forpligtelser, som forfalder inden for det samme regnskabsår.

▼M5

63 For nogle virksomheder, eksempelvis finansielle institutioner, vil en præsentation af aktiver og forpligtelser opstillet efter stigende eller faldende likviditet give oplysninger, som er pålidelige og mere relevante end en sondring mellem omsætningsaktiver og anlægsaktiver og kortfristede forpligtelser og langfristede forpligtelser, eftersom virksomheden ikke leverer varer eller tjenesteydelser inden for en klart defineret driftscyklus.

64 Ved anvendelse af afsnit 60 er det tilladt for en virksomhed at præsentere nogle af sine aktiver og forpligtelser på grundlag af sondringen mellem omsætningsaktiver og anlægsaktiver og kortfristede og langfristede forpligtelser, mens andre opstilles efter likviditet, hvis dette giver information, som er pålidelig og mere relevant. Behovet for et blandet præsentationsgrundlag kan opstå, hvis en virksomhed har flere forskellige aktiviteter.

65 Oplysninger om forventede realiseringsdatoer for aktiver og forpligtelser er nyttige ved vurderingen af virksomhedens likviditet og solvens. IFRS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysning* kræver oplysning om udløbstidspunkter for finansielle aktiver og finansielle forpligtelser. Finansielle aktiver omfatter tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser og andre tilgodehavender, og finansielle forpligtelser omfatter leverandørforpligtelser og andre forpligtelser. Oplysninger om forventet genindvindingstidspunkt for ikke-monetære aktiver, så som varebeholdninger, og forventet indfrielsestidspunkt for forpligtelser, så som hensatte forpligtelser, er også nyttige, uanset om aktiverne opdeles i omsætningsaktiver og anlægsaktiver, og om forpligtelserne opdeles i kortfristede forpligtelser og langfristede forpligtelser. Eksempelvis oplyser virksomheden om den beløbsmæssige størrelse af varebeholdninger, som forventes genindvundet mere end 12 måneder efter regnskabsårets afslutning.

Omsætningsaktiver

66 En virksomhed skal klassificere et aktiv som et omsætningsaktiv, hvis:

(a) den forventer at realisere aktivet eller har til hensigt at sælge eller forbruge det som led i den normale driftscyklus

(b) den primært besidder aktivet med handel for øje

(c) den forventer at realisere aktivet inden for 12 måneder efter regnskabsårets afslutning, eller

(d) aktivet er i form af likvider (som defineret i IAS 7), medmindre aktivet er underlagt en begrænsning, som gør, at det ikke kan omsættes eller anvendes til at indfri en forpligtelse i mindst 12 måneder efter regnskabsårets afslutning.

En virksomhed skal klassificere alle øvrige aktiver som anlægsaktiver.

67 Denne standard anvender begrebet »anlægsaktiver« om materielle aktiver, immaterielle aktiver og finansielle aktiver, som er langfristede. Den forbyder ikke brugen af alternative beskrivelser, så længe betydningen er klar.

▼M8

68 En virksomheds driftscyklus angiver tiden fra anskaffelsen af aktiver, der skal bearbejdes, og indtil de realiseres i likvider. Hvis en virksomheds normale driftscyklus ikke er klart defineret, antages den at være 12 måneder. Omsætningsaktiver omfatter aktiver (eksempelvis varebeholdninger og tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser), som sælges, forbruges eller realiseres som led i den normale driftscyklus, selv når de ikke forventes realiseret inden for 12 måneder efter regnskabsårets afslutning. Omsætningsaktiver omfatter desuden aktiver, der primært besiddes med salg for øje (f.eks. visse finansielle aktiver, der klassificeres som besiddelser med salg for øje i overensstemmelse med IAS 39), samt den kortfristede del af langfristede finansielle aktiver.

▼M5

Kortfristede forpligtelser

▼M22

69 En virksomhed skal klassificere en forpligtelse som kortfristet, hvis:

a) den forventer at indfri forpligtelsen som led i den normale driftscyklus,

b) den primært besidder forpligtelsen med handel for øje,

c) forpligtelsen skal indfries inden for 12 måneder efter regnskabsårets afslutning, eller

d) den ikke har en ubetinget ret til at udskyde indfrielsen af forpligtelsen i mindst 12 måneder efter regnskabsårets afslutning (jf. afsnit 73). Vilkår, som indebærer, at modparten kan vælge, at forpligtelsen skal afregnes ved udstedelse af egenkapitalinstrumenter, påvirker ikke forpligtelsens klassifikation.

En virksomhed skal klassificere alle øvrige forpligtelser som langfristede.

▼M5

70 Nogle former for kortfristede forpligtelser, eksempelvis leverandørforpligtelser og visse hensættelser til personale- og andre driftsomkostninger, indgår i driftskapitalen i virksomhedens normale driftscyklus. En virksomhed skal klassificere sådanne driftsposter som kortfristede forpligtelser, uanset om de forfalder til betaling mere end 12 måneder efter regnskabsårets afslutning. Den samme normale driftscyklus er gældende for klassifikationen af en virksomheds aktiver og forpligtelser. Hvis en virksomheds normale driftscyklus ikke er klart defineret, antages den at være 12 måneder.

▼M8

71 Andre former for kortfristede forpligtelser indfries ikke som led i virksomhedens normale driftscyklus, men forfalder til betaling inden 12 måneder efter regnskabsårets afslutning eller besiddes primært med handel for øje. Eksempler herpå er finansielle forpligtelser, der er klassificeret som forpligtelser, der besiddes med handel for øje i overensstemmelse med IAS 39, kassekreditter, og den kortfristede del af langfristede finansielle forpligtelser, skyldigt udbytte, indkomstskatter og andre forpligtelser, som ikke er leverandørforpligtelser. Finansielle forpligtelser, som udgør langsigtet finansiering (dvs. som ikke indgår i driftskapitalen i virksomhedens normale driftscyklus), og som ikke skal indfries inden for 12 måneder efter regnskabsårets afslutning, er langfristede forpligtelser i henhold til afsnit 74 og 75.

▼M5

72 En virksomhed skal klassificere sine finansielle forpligtelser som kortfristede, når de skal indfries inden for 12 måneder efter regnskabsårets afslutning, uanset om:

(a) den oprindelige løbetid var en periode på mere end 12 måneder, og

(b) en aftale om refinansiering eller omlægning af betalingen på lang sigt er indgået efter regnskabsårets afslutning, og inden årsregnskabet godkendes til offentliggørelse.

73 Hvis en virksomhed forventer, og har mulighed for, at refinansiere eller forlænge en forpligtelse i mindst 12 måneder efter regnskabsårets afslutning i henhold til en eksisterende lånefacilitet, skal virksomheden klassificere forpligtelsen som langfristet, selvom den ellers ville skulle indfries inden for en kortere periode. Hvis virksomheden derimod ikke har mulighed for refinansiering eller forlængelse (hvis der eksempelvis ikke foreligger nogen aftale om refinansiering), skal virksomheden ikke tage muligheden for at refinansiere forpligtelsen i betragtning, men klassificere forpligtelsen som kortfristet.

74 Hvis en virksomhed ved regnskabsårets afslutning eller tidligere overtræder et vilkår i en langfristet låneaftale, og forpligtelsen af denne grund kræves indfriet på anfordring, skal den klassificere forpligtelsen som kortfristet, selvom långiver efter regnskabsårets afslutning og inden godkendelsen af årsregnskabets offentliggørelse har indvilliget i ikke at kræve betaling som følge af misligholdelsen. En virksomhed skal klassificere forpligtelsen som kortfristet, fordi virksomheden på tidspunktet for regnskabsårets afslutning ikke har nogen ubetinget ret til at udskyde indfrielsen af forpligtelsen i mindst 12 måneder efter dette tidspunkt.

75 En virksomhed skal imidlertid klassificere forpligtelsen som langfristet, hvis långiver ved regnskabsårets afslutning indvilligede i at give fristforlængelse med udløb mindst 12 måneder efter regnskabsårets afslutning. Inden for denne periode kan virksomheden udbedre misligholdelsen, og långiver kan ikke kræve øjeblikkelig tilbagebetaling.

76 For så vidt angår lån, der klassificeres som kortfristede forpligtelser, gælder det, at hvis følgende begivenheder opstår mellem datoen for regnskabsårets afslutning og det tidspunkt, hvor årsregnskabet godkendes til offentliggørelse, skal disse begivenheder oplyses som ikke-regulerende begivenheder i overensstemmelse med IAS 10 *Begivenheder efter regnskabsårets afslutning*:

(a) langfristet refinansiering

(b) udbedring af misligholdelse af en langfristet låneaftale og

(c) fristforlængelse fra långiver med udløb mindst 12 måneder efter regnskabsårets afslutning med henblik på udbedring af misligholdelsen af en langfristet låneaftale.

Oplysninger, der skal fremgå enten af opgørelsen af finansiel stilling eller af noterne

77 En virksomhed skal, enten i sin opgørelse af finansiel stilling eller i noterne, yderligere underklassificere regnskabsposter på en for virksomhedens aktiviteter hensigtsmæssig måde.

▼M5

78 Hvor detaljeret underklassifikationen skal være, afhænger af kravene i IFRS samt af beløbenes størrelse, art og funktion. En virksomhed skal ligeledes lægge de i afsnit 58 nævnte faktorer til grund ved vurderingen af graden af underklassifikation. Oplysningerne varierer for de forskellige poster. Eksempelvis:

(a) poster vedrørende materielle anlægsaktiver opdeles i kategorier i overensstemmelse med IAS 16

(b) tilgodehavender opdeles i tilgodehavender hos kunder, tilgodehavender hos nærtstående parter samt forudbetalinger og andre beløb

(c) varebeholdninger opdeles i overensstemmelse med IAS 2 *Varebeholdninger* i klassifikationer som indkøbte handelsvarer, hjælpematerialer, materialer, varer under fremstilling og færdigvarer

(d) hensatte forpligtelser opdeles i omkostninger vedrørende personaleydelser og andre poster og

(e) egenkapital og reserver opdeles i forskellige kategorier såsom indskudskapital, overkurs ved emission og reserver.

79 En virksomhed skal give følgende oplysninger i enten opgørelsen af finansiel stilling, egenkapitalopgørelsen eller noterne:

(a) for hver kapitalklasse:

(i) antallet af godkendte aktier

(ii) antallet af udstedte, fuldt betalte aktier samt udstedte, ikke fuldt betalte aktier

(iii) pålydende værdi pr. aktie. eller at aktierne ikke har en pålydende værdi

(iv) afstemning af antallet af aktier i omløb ved regnskabsårets begyndelse og slutning

(v) aktieklassens rettigheder, præferencer og begrænsninger, herunder begrænsninger med hensyn til udbetaling af udbytte og tilbagebetaling af kapital

(vi) antallet af aktier i virksomheden, som besiddes af virksomheden, dens dattervirksomheder eller associerede virksomheder, og

(vii) antallet af aktier forbeholdt udstedelse gennem optioner og aktiesalgsaftaler, med oplysning om betingelser og beløb, og

(b) en beskrivelse af arten af og formålet med hver reserve inden for egenkapitalen.

80 Virksomheder uden selskabskapital, eksempelvis interessentskaber eller fonde, skal give oplysninger svarende til de krav, der er opstillet i afsnit 79(a), om regnskabsårets bevægelser i hver kategori af egenkapitalinteresser og de til hver kategori af egenkapitalinteresser hørende rettigheder, præferencer og begrænsninger.

▼M6

80A Hvis en virksomhed har omklassificeret

a) et indløseligt finansielt instrument, der klassificeres som et egenkapitalinstrument, eller

▼M6

b) et instrument, som forpligter virksomheden til at overdrage en pro rata-andel af virksomhedens nettoaktiver til en anden part i tilfælde af likvidation, og som klassificeres som et egenkapitalinstrument,

fra finansielle forpligtelser til egenkapital, skal den oplyse det omklassificerede beløb til og fra hver kategori (finansielle forpligtelser og egenkapital) samt tidspunktet for og årsagen til omklassifikationen.

▼M31

Resultatopgørelse og opgørelse af øvrig totalindkomst

———————

81A Resultatopgørelsen og opgørelsen af anden totalindkomst (opgørelse af totalindkomst) skal foruden resultatafsnittet og afsnittet indeholdende anden totalindkomst præsentere følgende:

(a) resultat

(b) samlet anden totalindkomst

(c) totalindkomst for regnskabsåret, der udgør summen af resultat og anden totalindkomst.

Hvis en virksomhed præsenterer en særskilt resultatopgørelse, skal den ikke præsentere resultatafsnittet i opgørelsen af totalindkomst.

81B Foruden resultatafsnittet og afsnittet indeholdende anden totalindkomst skal en virksomhed præsentere følgende poster som en allokering af resultatet og anden totalindkomst for perioden:

(a) årets resultat, som kan henføres til:

(i) minoritetsinteresser og

(ii) ejerne af modervirksomheden

(b) årets totalindkomst, som kan henføres til:

(i) minoritetsinteresser og

(ii) ejerne af modervirksomheden.

Hvis en virksomhed præsenterer resultatet i en særskilt opgørelse, skal (a) fremgå af denne opgørelse.

Oplysninger, der skal fremgå af resultatafsnittet eller resultatopgørelsen

82 Foruden de poster, der kræves i henhold til andre IFRS-standarder, skal resultatafsnittet eller resultatopgørelsen indeholde regnskabsposter, der præsenterer følgende beløb for regnskabsåret:

(a) omsætning

(b) finansieringsomkostninger

(c) andel af resultatet i associerede virksomheder og joint ventures, som regnskabsmæssigt er behandlet efter den indre værdis metode

(d) skatteomkostninger

(e) [ophævet]

(ea) et enkelt samlet beløb for ophørte aktiviteter (se IFRS 5).

(f)–(i) [ophævet]

▼M31

Oplysninger, der skal fremgå af afsnittet indeholdende anden totalindkomst

82A Afsnittet indeholdende øvrig totalindkomst skal præsentere regnskabsposter for beløb af anden totalindkomst i regnskabsåret klassificeret efter art (inkl. andel af anden totalindkomst i associerede virksomheder og joint ventures, som regnskabsmæssigt er behandlet efter den indre værdis metode) og grupperet i regnskabsposter, der i henhold til andre IFRS-standarder:

(a) ikke efterfølgende vil blive omklassificeret til resultatet og

(b) efterfølgende vil blive omklassificeret til resultatet, når bestemte betingelser er opfyldt.

———————

85 En virksomhed skal præsentere yderligere regnskabsposter, overskrifter og subtotaler i resultatopgørelsen og opgørelsen af anden totalindkomst, hvis dette er relevant for forståelsen af virksomhedens indtjening.

86 Eftersom virkningerne af en virksomheds forskellige aktiviteter, transaktioner og andre begivenheder varierer med hensyn til hyppighed, mulighed for gevinst eller tab og forudsigelighed, er oplysninger om elementer af indtjening en hjælp til forståelsen af den opnåede indtjening og opstilling af prognoser for fremtidige resultater. En virksomhed kan indregne yderligere poster i resultatopgørelsen og opgørelsen af anden totalindkomst og ændre beskrivelserne og posternes rækkefølge, når dette er nødvendigt for at forklare indtjeningselementerne. Virksomheden skal tage hensyn til faktorer som væsentlighed og indtægter og omkostningers art og funktion. En finansiel institution kan eksempelvis tilpasse beskrivelserne for at give informationer, der er relevante for en finansiel institutions aktiviteter. En virksomhed modregner kun indtægts- og omkostningsposter, når kriterierne i afsnit 32 er opfyldt.

87 En virksomhed skal ikke præsentere nogen indkomst- eller omkostningsposter som ekstraordinære poster, hverken i resultatopgørelsen eller i opgørelsen af anden totalindkomst eller i noterne.

▼M5

Årets resultat

88 En virksomhed skal indregne indtægts- og omkostningsposter for et regnskabsår i resultatet, medmindre andet kræves eller tillades i henhold til en IFRS.

89 Nogle IFRS-standarder angiver tilfælde, hvor en virksomhed skal indregne bestemte poster uden for resultatet i det aktuelle regnskabsår. IAS 8 angiver to sådanne tilfælde: korrektion af fejl og virkningen af ændringer i anvendt regnskabspraksis. Andre IFRS-standarder kræver eller tillader, at elementer af øvrig totalindkomst, der opfylder definitionen i *Begrebsrammen* på indtægter og omkostninger, udelades fra resultatet (jf. afsnit 7).

Øvrig totalindkomst i regnskabsåret

▼M31

90 En virksomhed skal enten i resultatopgørelsen og opgørelsen af anden totalindkomst eller i noterne oplyse de skattebeløb, der vedrører hver enkelt af posterne indregnet i anden totalindkomst, herunder omklassifikationsreguleringer.

91 En virksomhed kan præsentere posterne indregnet i anden totalindkomst enten:

(a) med fradrag af de dermed forbundne skattemæssige virkninger eller

▼M31

(b) før tilknyttede skattemæssige virkninger med et samlet beløb for summen af skat vedrørende disse poster.

Hvis en virksomhed vælger alternativ (b), skal den fordele skatten mellem de poster, der efterfølgende måske omklassificeres til resultatafsnittet, og dem, der ikke efterfølgende vil blive omklassificeret til resultatafsnittet.

▼M5

92 En virksomhed skal give oplysning om omklassifikationsreguleringer, der vedrører elementerne af øvrig totalindkomst.

93 Det fremgår af andre IFRS-standarder hvorvidt og hvornår beløb, der tidligere er indregnet i øvrig totalindkomst, skal omklassificeres til resultatet. Sådanne omklassifikationer betegnes som omklassifikationsreguleringer i denne standard. En omklassifikationsregulering medtages i det tilknyttede element af øvrig totalindkomst i det regnskabsår, hvor reguleringen omklassificeres til resultatet. Eksempelvis medtages gevinster, der er realiseret ved afhændelse af finansielle aktiver, der er klassificeret som disponible for salg, i resultatet for det aktuelle regnskabsår. Disse beløb kan have været indregnet i øvrig totalindkomst som urealiserede gevinster i det aktuelle eller tidligere regnskabsår. Disse urealiserede gevinster skal fratrækkes øvrig totalindkomst i det regnskabsår, hvor de realiserede gevinster omklassificeres til resultatet, for at undgå at medtage dem dobbelt i den samlede totalindkomst.

▼M31

94 En virksomhed kan præsentere omklassifikationsreguleringer i resultatopgørelsen og totalindkomstopgørelsen eller i noterne. En virksomhed, der præsenterer omklassifikationsreguleringer i noterne, skal præsentere posterne indregnet i anden totalindkomst efter eventuelle tilknyttede omklassifikationsreguleringer.

▼M5

95 Omklassifikationsreguleringer opstår eksempelvis ved afhændelse af en udenlandsk virksomhed (jf. IAS 21), ophør af indregning af finansielle aktiver disponible for salg (jf. IAS 39) og når en sikret forventet transaktion påvirker resultatet (jf. afsnit 100 i IAS 39 vedrørende sikring af pengestrømme).

▼M31

96 Omklassifikationsreguleringer opstår ikke vedrørende ændringer i reserver for opskrivninger, som er indregnet i overensstemmelse med IAS 16 eller IAS 38 eller på eftermålinger af ydelsesbaserede pensionsordninger indregnet i overensstemmelse med IAS 19. Disse elementer er indregnet i øvrig totalindkomst og er ikke omklassificeret til resultatet i efterfølgende perioder. Ændringer i opskrivninger kan overføres til overført resultat i efterfølgende regnskabsår, efterhånden som aktivet anvendes, eller når virksomheden ophører med at indregne aktivet (jf. IAS 16 og IAS 38).

Oplysninger, der skal fremgår enten af resultatopgørelsen og totalindkomstopgørelsen eller af noterne

▼M5

97 Hvis indtægts- eller omkostningsposter er væsentlige, skal en virksomhed give separat oplysning om deres art og størrelse.

▼M5

98 Forhold, som ville give anledning til separat oplysning om indtægts- eller omkostningsposter, omfatter blandt andet:

(a) nedskrivninger af varebeholdninger til nettorealisationsværdi eller af materielle anlægsaktiver til genindvindingsværdi samt tilbageførsler af sådanne nedskrivninger

(b) omstruktureringer af virksomhedens aktiviteter samt tilbageførsler af hensættelser til omstruktureringsomkostninger

(c) afhændelse af materielle anlægsaktiver

(d) afhændelse af investeringer

(e) ophørte aktiviteter

(f) afgørelse af retssager og

(g) tilbageførsel af andre hensatte forpligtelser.

99 En virksomhed skal præsentere en opgørelse af omkostninger, der er indregnet i resultatet, klassificeret enten på grundlag af art eller funktion inden for virksomheden, alt efter hvad hvilken type information, der er pålidelig og mest relevant.

▼M31

100 Virksomheder tilskyndes til at præsentere analysen i afsnit 99 i resultatopgørelsen og opgørelsen af anden totalindkomst.

▼M5

101 Omkostninger underklassificeres for at fremhæve en række elementer af indtjening, som kan variere med hensyn til hyppighed, mulighed for gevinst eller tab og forudsigelighed. Denne opgørelse kan gives på to forskellige måder.

102 Den første opgørelsesmetode er »artsopdeling af omkostninger«. En virksomhed skal sammendrage omkostninger i resultatet på baggrund af art (eksempelvis afskrivninger, materialekøb, transportomkostninger, personaleydelser og reklameomkostninger) og skal ikke allokere dem yderligere på funktioner i virksomheden. Denne metode kan være let anvendelig, fordi det ikke er nødvendigt at allokere omkostninger på basis af funktioner. Nedenfor gives et eksempel på artsopdeling af omkostninger:

Omsætning		X
Andre indtægter		X
Ændring i lagre af færdigvarer og varer under fremstilling	X	
Forbrugte råvarer og hjælpematerialer	X	
Omkostninger vedrørende personaleydelser	X	
Afskrivninger	X	
Andre omkostninger	X	
Samlede omkostninger		(X)
Resultat før skat		X

▼M5

103 Den anden opgørelsesmetode er »funktionsopdeling af omkostninger«. Her klassificeres omkostninger i henhold til deres funktion som en del af vareforbrug eller eksempelvis distributions- eller administrationsomkostninger. Efter denne metode skal en virksomhed som minimum oplyse sit vareforbrug separat fra andre omkostninger. Denne metode kan give regnskabsbrugerne mere relevant information end artsopdeling af omkostninger, men allokeringen af omkostninger efter funktion kan være vilkårlig og beror i stor udstrækning på et skøn. Nedenfor gives et eksempel på funktionsopdeling af omkostninger:

Omsætning	X
Vareforbrug	(X)
Bruttoresultat	X
Andre indtægter	X
Distributionsomkostninger	(X)
Administrationsomkostninger	(X)
Andre omkostninger	(X)
Resultat før skat	X

104 En virksomhed, som klassificerer omkostninger efter funktion, skal give supplerende oplysninger om omkostningernes art, herunder afskrivninger og omkostninger til personaleydelser.

105 Virksomhedens valg af artsopdeling eller funktionsopdeling af omkostninger beror på historiske og branchemæssige faktorer såvel som på virksomhedens art. Begge metoder indikerer, hvilke omkostninger, der kan variere direkte eller indirekte i forhold til virksomhedens salg eller produktion. Idet begge metoder indebærer fordele for forskellige typer virksomheder, kræves det i denne standard, at ledelsen vælger den præsentationsmetode, der er pålidelig og mest relevant. Da information om omkostningernes art er nyttig til at forudsige fremtidige pengestrømme, skal supplerende oplysninger dog gives, hvis der anvendes funktionsopdeling. I afsnit 104 har »personaleydelser« samme betydning som i IAS 19.

Egenkapitalopgørelse

▼M29

Oplysninger, der skal fremgå af egenkapitalopgørelsen

106 Virksomheden skal udarbejde en egenkapitalopgørelse som krævet i afsnit 10. Egenkapitalen indeholder følgende oplysninger:

(a) den samlede totalindkomst for regnskabsåret med særskilt angivelse af de samlede beløb, der kan henføres til ejere af modervirksomheden og til minoritetsinteresser

(b) virkningerne for hvert egenkapitalelement af ændringer i anvendt regnskabspraksis eller tilpasning med tilbagevirkende kraft indregnet i overensstemmelse med IAS 8, og

(c) [ophævet]

(d) afstemning mellem den regnskabsmæssige værdi af hvert egenkapitalelement ved regnskabsårets begyndelse og afslutning med separat oplysning om ændringer, der hidrører fra:

(i) resultatet

(ii) øvrig totalindkomst og

▼M29

(iii) transaktioner med ejere i deres egenskab af ejere med separat præsentation af bidrag fra og udlodninger til ejere samt ændringer i ejerandele i dattervirksomheder, der ikke medfører tab af bestemmende indflydelse.

Oplysninger, der skal fremgå af egenkapitalopgørelsen eller af noterne

106A **For hvert egenkapitalelement skal virksomheden, enten i egenkapitalopgørelsen eller i noterne, præsentere en analyse af øvrig totalindkomst pr. post (jf. afsnit 106(d) ii)).**

107 **En virksomhed skal, enten i egenkapitalopgørelsen eller i noterne, oplyse den beløbsmæssige størrelse af udbytte indregnet som udlodninger til ejerne i løbet af regnskabsåret og det dermed forbundne beløb pr. aktie.**

▼M5

108 I afsnit 106 omfatter egenkapitalelementerne eksempelvis hver kategori af kapitalindskud, den akkumulerede saldo for hver kategori af øvrig totalindkomst og overført overskud.

109 Ændringer i virksomhedens egenkapital mellem regnskabsårets begyndelse og afslutning afspejler stigninger eller fald i virksomhedens nettoaktiver i løbet af regnskabsåret. Bortset fra ændringer, der opstår som følge af transaktioner med ejere i deres egenskab af ejere (eksempelvis kapitalindskud, tilbagekøb af virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter og udbytte) samt transaktionsomkostninger, som er direkte forbundet med sådanne transaktioner, er den samlede egenkapitalbevægelse i løbet af regnskabsåret udtryk for den samlede beløbsmæssige størrelse af indtægter og omkostninger, herunder gevinster og tab, frembragt af virksomhedens aktiviteter i løbet af regnskabsåret.

110 IAS 8 kræver reguleringer med tilbagevirkende kraft ved gennemførelse af ændringer i anvendt regnskabspraksis i det omfang, dette er praktisk muligt, undtagen når der i overgangsbestemmelserne i en anden IFRS stilles andre krav. IAS 8 kræver desuden, at tilpasninger, som har til formål at korrigere fejl, foretages med tilbagevirkende kraft i det omfang, det er praktisk muligt. Reguleringer og tilpasninger med tilbagevirkende kraft udgør ikke egenkapitalbevægelser, men er reguleringer primo i overført resultat, bortset fra når en IFRS stiller krav om regulering med tilbagevirkende kraft af et andet element af egenkapitalen. Det kræves i afsnit 106(b), at egenkapitalopgørelsen oplyser særskilt om henholdsvis den samlede regulering af hvert egenkapitalelement, der foretages som følge af ændringer i anvendt regnskabspraksis, og korrektion af fejl. Disse reguleringer oplyses for hvert tidligere regnskabsår og regnskabsårets begyndelse.

Pengestrømsopgørelse

111 Informationer om pengestrømme giver regnskabsbrugerne et grundlag for at vurdere virksomhedens evne til at frembringe likvider og virksomhedens behov for at anvende disse pengestrømme. IAS 7 opstiller krav for præsentation af og oplysning om informationer om pengestrømme.

▼M5

Noter

Struktur

112 Noterne skal:

(a) oplyse om grundlaget for udarbejdelsen af årsregnskabet og den regnskabspraksis, der er anvendt i overensstemmelse med afsnit 117-124

(b) give de af IFRS-standarderne krævede oplysninger, som ikke præsenteres andetsteds i årsregnskabet, og

(c) give oplysninger, der ikke præsenteres andre steder i årsregnskabet, men som er relevante for at forstå årsregnskabet.

113 En virksomhed skal, i det omfang det er praktisk muligt, opstille noterne systematisk. En virksomhed skal foretage en krydshenvisning af hver post i opgørelsen af finansiel stilling og totalindkomstopgørelsen, i en eventuel separat ►M5 totalindkomstopgørelse ◄ og i egenkapitalopgørelsen og opgørelsen af pengestrømme til eventuelle tilknyttede oplysninger i noterne.

114 En virksomhed præsenterer normalt noterne i følgende rækkefølge for at hjælpe regnskabsbrugerne med at forstå årsregnskabet og sammenligne det med andre virksomheders årsregnskaber:

(a) erklæring om overensstemmelse med IFRS (jf. afsnit 16)

(b) oversigt over væsentlig anvendt regnskabspraksis (jf. afsnit 117)

(c) supplerende information vedrørende poster, som præsenteres i opgørelsen af finansiel stilling og totalindkomstopgørelsen, i en eventuel separat ►M5 totalindkomstopgørelse ◄ og i egenkapitalopgørelsen og opgørelsen af pengestrømme i samme rækkefølge, som opstillingerne og regnskabsposterne præsenteres, og

(d) andre oplysninger, herunder

(i) eventualforpligtelser (jf. IAS 37) og ikke-indregnede kontraktlige forpligtelser og

(ii) ikke-økonomiske oplysninger, eksempelvis virksomhedens formål med og politikker for finansiel risikostyring (jf. IFRS 7).

▼M31

115 I visse tilfælde kan det være nødvendigt eller ønskeligt at ændre på rækkefølgen af visse poster i noterne. Eksempelvis kan en virksomhed kombinere oplysninger om ændringer i dagsværdi, der er indregnet i resultatet, med oplysninger om udløbstidspunkter for finansielle instrumenter, selv om førstnævnte oplysning vedrører resultatopgørelsen og opgørelsen af anden totalindkomst, og sidstnævnte oplysning vedrører opgørelsen af finansiel stilling. Virksomheden skal dog tilstræbe en systematisk opstilling af noterne.

▼M5

116 En virksomhed kan præsentere noter, som giver information om grundlaget for udarbejdelsen af årsregnskabet og den anvendte regnskabspraksis, som en separat del af årsregnskabet.

▼M5

Oplysning om anvendt regnskabspraksis

117 En virksomhed skal i oversigten over væsentlig anvendt regnskabspraksis oplyse:

(a) de(t) ved udarbejdelsen af årsregnskabet anvendte målingsgrundlag og

(b) anden anvendt regnskabspraksis, som er relevant for forståelsen af årsregnskabet.

118 Det er vigtigt, at virksomheden informerer regnskabsbrugerne om de(t) ved udarbejdelsen af årsregnskabet anvendte målingsgrundlag (eksempelvis historisk kostpris, nettorealisationsværdi, dagsværdi eller genindvindingsværdi), eftersom grundlaget for en virksomheds udarbejdelse af årsregnskabet er af væsentlig betydning for regnskabsbrugernes analyse af dette. Når en virksomhed bruger mere end ét målingsgrundlag i et årsregnskab, eksempelvis ved omvurdering af visse kategorier af aktiver, er det tilstrækkeligt at angive for hvilke kategorier af aktiver og forpligtelser, de enkelte målingsgrundlag er anvendt.

119 Ved beslutningen om, hvorvidt en bestemt regnskabspraksis skal oplyses, skal ledelsen tage stilling til, om dette ville hjælpe regnskabsbrugernes forståelse af, hvordan transaktioner og andre begivenheder og forhold afspejles i den oplyste indtjening og finansielle stilling. Oplysning om en bestemt anvendt regnskabspraksis er særligt nyttig for regnskabsbrugerne, når denne regnskabspraksis vælges blandt flere muligheder, som er tilladt i henhold til IFRS-standarderne. Som eksempel herpå kan nævnes oplysning om, hvorvidt en venturedeltager indregner sin kapitalandel i en fælles kontrolleret virksomhed med brug af pro rata-konsolidering eller den indre værdis metode (jf. IAS 31 *Kapitalandele i joint ventures*). Nogle IFRS-standarder kræver specifikt, at der oplyses om anvendelsen af en bestemt regnskabspraksis, herunder ledelsens valg af regnskabspraksis blandt flere forskellige tilladte muligheder. Eksempelvis kræves der i IAS 16 oplysning om, hvilket målingsgrundlag der er anvendt for kategorier af materielle anlægsaktiver.

120 Hver enkelt virksomhed vurderer arten af sin drift og de oplysninger om regnskabspraksis, som brugerne af årsregnskabet ville forvente for den givne type virksomhed. Regnskabsbrugere forventer eksempelvis, at en virksomhed, der er indkomstskattepligtig, oplyser sin anvendte regnskabspraksis for indkomstskatter, herunder den regnskabspraksis, der anvendes for udskudte skatteforpligtelser og skatteaktiver. For virksomheder, som har væsentlige udenlandske virksomheder eller foretager væsentlige transaktioner i fremmed valuta, vil regnskabsbrugere forvente oplysning om anvendt regnskabspraksis for indregning af kursgevinster og -tab.

121 En anvendt regnskabspraksis kan være væsentlig på grund af arten af virksomhedens aktiviteter, selv om beløbene for det aktuelle og de tidligere regnskabsår er uvæsentlige. Det er også hensigtsmæssigt at oplyse om alle væsentlige anvendelser af regnskabspraksis, som ikke specifikt kræves i IFRS-standarderne, men som virksomheden har valgt og anvendt i overensstemmelse med bestemmelserne i IAS 8.

122 Virksomheder skal i oversigten over væsentlig anvendt regnskabspraksis eller i en anden note oplyse om de vurderinger, ud over skønsmæssige vurderinger (jf. afsnit 125), ledelsen har foretaget som led i anvendelsen af virksomhedens regnskabspraksis, som har mest væsentlig indvirkning på de i årsregnskabet indregnede beløb.

▼M5

123 Som led i anvendelsen af virksomhedens regnskabspraksis foretager ledelsen forskellige vurderinger, ud over skønsmæssige vurderinger, som kan have væsentlig indvirkning på de i årsregnskabet indregnede beløb. Ledelsen foretager eksempelvis vurderinger i sin afgørelse af:

(a) hvorvidt finansielle aktiver er hold-til-udløb-investeringer

(b) hvornår alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til finansielle aktiver og leasingaktiver overdrages til andre virksomheder

(c) hvorvidt visse salg af varer i realiteten er finansieringsordninger og derfor ikke medfører omsætning, og

(d) hvorvidt forholdet mellem virksomheden og en særlig virksomhed (SPE) indikerer, at SPE'en er underlagt bestemmende indflydelse af virksomheden.

124 Nogle af de oplysninger, der skal gives i overensstemmelse med afsnit 122, kræves i andre IFRS-standarder. Eksempelvis kræver IAS 27, at en virksomhed oplyser om årsagerne til, at virksomhedens ejerandel ikke udgør bestemmende indflydelse, for så vidt angår en virksomhed, der er investeret i, men som ikke er en dattervirksomhed, selvom virksomheden ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne eller de potentielle stemmerettigheder direkte eller indirekte gennem dattervirksomheder. I IAS 40 *Investeringsejendomme* kræves oplysning om de kriterier, virksomheden har opstillet for at skelne investeringsejendomme fra domicilejendomme og ejendomme, som besiddes med videresalg for øje som led i det normale forretningsforløb, når klassifikation af ejendommen er vanskelig.

Kilder til skønsmæssig usikkerhed

125 En virksomhed skal oplyse om forudsætninger, der er lagt til grund for fremtiden, samt andre væsentlige kilder til skønsmæssig usikkerhed ved årsregnskabets afslutning, som indebærer en betydelig risiko for at medføre en væsentlig regulering af den regnskabsmæssige værdi af aktiver og forpligtelser inden for det næste regnskabsår. Noterne skal, for så vidt angår disse aktiver og forpligtelser, indeholde detaljerede oplysninger om:

(a) deres art og

(b) deres regnskabsmæssige værdi ved regnskabsårets afslutning.

126 Ved opgørelsen af den regnskabsmæssige værdi af visse aktiver og forpligtelser kræves et skøn over, hvordan usikre fremtidige begivenheder påvirker disse aktiver og forpligtelser ved regnskabsårets afslutning. Hvor der eksempelvis ikke findes aktuelle oplysninger om markedspriser, er det nødvendigt at foretage fremtidsorienterede skøn for at måle genindvindingsværdien for kategorier af materielle anlægsaktiver, virkningen af teknologisk forældelse af varebeholdninger, hensatte forpligtelser som afhænger af det fremtidige resultat af en igangværende retssag samt forpligtelser vedrørende langsigtede personaleydelser, såsom pensionsforpligtelser. Disse skøn indebærer forudsætninger vedrørende forhold såsom regulering for risiko i pengestrømme eller diskonteringssatser, fremtidige ændringer i lønninger og fremtidige ændringer i priser, som påvirker andre omkostninger.

127 De forudsætninger og andre kilder til skønsmæssig usikkerhed, som skal oplyses i overensstemmelse med afsnit 125, knytter sig til de skøn, som kræver ledelsens sværeste og mest subjektive eller komplicerede vurderinger. I takt med at antallet af variabler og forudsætninger, som kan påvirke den mulige fremtidige afklaring af usikkerhedsfaktorerne, stiger, bliver ledelsens vurderinger stadigt mere subjektive og komplicerede, og risikoen for, at dette medfører en væsentlig regulering af den regnskabsmæssige værdi af aktiver og forpligtelser vil normalt stige tilsvarende.

▼M32

128 De oplysninger, der kræves i henhold til afsnit 125, gælder ikke for aktiver og forpligtelser, som indebærer en væsentlig risiko for, at deres regnskabsmæssige værdi ændrer sig væsentligt inden for det næste regnskabsår, hvis de ved regnskabsårets afslutning måles til dagsværdi på grundlag af en officiel markedskurs på et aktivt marked for et aktiv eller en forpligtelse af samme type. En sådan dagsværdi kan ændre sig væsentligt inden for det næste regnskabsår, men disse ændringer vil ikke opstå som følge af forudsætninger eller andre kilder til skønsmæssig usikkerhed ved regnskabsårets afslutning.

▼M5

129 En virksomhed skal præsentere oplysningerne i afsnit 125 på en måde, som hjælper regnskabsbrugerne til en forståelse af ledelsens vurderinger vedrørende fremtiden samt andre kilder til skønsmæssig usikkerhed. Arten og omfanget af oplysningerne afhænger af arten af forudsætningerne og andre forhold. Som eksempler på de oplysninger, en virksomhed giver, kan nævnes:

(a) arten af forudsætningen eller anden skønsmæssig usikkerhed

(b) de regnskabsmæssige værdiers følsomhed over for de metoder, forudsætninger og skøn, der ligger til grund for beregningen af værdierne, herunder årsagerne til denne følsomhed

(c) den forventede afklaring af en usikkerhed samt angivelse af, hvilke mulige resultater der med rimelighed kan forventes inden for det næste regnskabsår, for så vidt angår de regnskabsmæssige værdier af berørte aktiver og forpligtelser, og

(d) en redegørelse for ændringer af tidligere forudsætninger i relation til disse aktiver og forpligtelser, hvis usikkerheden ikke er blevet afklaret.

130 Denne standard stiller ikke noget krav om, at en virksomhed skal give oplysning om budgetter eller fremskrivninger i forbindelse med de i afsnit 125 krævede oplysninger.

131 Det er undertiden praktisk umuligt at oplyse omfanget af de mulige virkninger af en forudsætning eller andre kilder til skønsmæssig usikkerhed ved regnskabsårets afslutning. I sådanne tilfælde skal virksomheden oplyse, at det på grundlag af aktuel viden er rimeligt sandsynligt, at resultater inden for det næste regnskabsår, som er i uoverensstemmelse med forudsætningerne, kan nødvendiggøre en væsentlig regulering af den regnskabsmæssige værdi af det berørte aktiv eller den berørte forpligtelse. Under alle omstændigheder skal virksomheden oplyse arten og den regnskabsmæssige værdi af det specifikke aktiv eller den specifikke forpligtelse (eller kategori af aktiver eller forpligtelser), som påvirkes af forudsætningen.

132 De i afsnit 122 anførte oplysninger om visse vurderinger foretaget af ledelsen som led i anvendelsen af virksomhedens regnskabspraksis vedrører ikke de oplysninger om kilder til skønsmæssig usikkerhed, der er anført i afsnit 125.

▼M32

133 Andre IFRS-standarder indeholder krav om oplysning af visse af de forudsætninger, der ellers ville kræves i overensstemmelse med afsnit 125. IAS 37 kræver eksempelvis i visse tilfælde oplysning om væsentlige forudsætninger vedrørende fremtidige begivenheder, som påvirker kategorier af hensatte forpligtelser. IFRS 13 *Måling af dagsværdi* kræver oplysning om væsentlige forudsætninger (herunder værdiansættelsesmetode(r) og inputs), som virksomheden lægger til grund ved måling af dagsværdien af aktiver og finansielle forpligtelser, som er indregnet til dagsværdi.

▼M5

Kapital

134 En virksomhed skal give oplysninger, som gør det muligt for brugere af virksomhedens årsregnskab at vurdere virksomhedens mål med, politikker og procedurer for kapitalstyring.

135 For at overholde afsnit 134 skal virksomheden oplyse følgende:

(a) kvalitative informationer om dens mål med, politikker og procedurer for kapitalstyring, herunder

(i) en beskrivelse af, hvad den forvalter som kapital

(ii) hvornår en virksomhed er underlagt eksterne kapitalkrav, arten af disse krav samt hvordan kravene er indarbejdet i kapitalstyringen, og

(iii) hvordan den opfylder sine mål for kapitalstyring

(b) kvantitative data i oversigtsform om, hvad der omfattes af virksomhedens kapitalstyring. Nogle virksomheder anser visse finansielle forpligtelser (eksempelvis visse former for efterstillet gæld) som en del af kapitalen. Andre virksomheder udelukker visse egenkapitalelementer fra deres definition af kapital (eksempelvis elementer hidrørende fra sikring af pengestrømme)

(c) eventuelle ændringer i (a) og (b) i forhold til det foregående regnskabsår

(d) om den har overholdt eventuelle eksterne kapitalkrav, som den er underlagt, i regnskabsåret

(e) hvis virksomheden ikke har overholdt sådanne eksterne kapitalkrav, følgerne af denne manglende overholdelse.

Virksomheden baserer disse oplysninger på de informationer, der gives internt til nøglepersoner i ledelsen.

136 En virksomhed kan foretage kapitalstyring på en række forskellige måder og være underlagt en række forskellige kapitalkrav. Et konglomerat kan eksempelvis omfatte virksomheder, der udøver forsikrings- og bankvirksomhed, og sådanne virksomheder kan operere i mange forskellige jurisdiktioner. Hvis en samlet oplysning om kapitalkrav og forvaltningen af kapitalen ikke giver nyttig information eller forvansker en regnskabsbrugers forståelse af virksomhedens kapitalberedskab, skal virksomheden give særskilt oplysning om hvert enkelt kapitalkrav, der gælder for virksomheden.

▼M6

Indløselige finansielle instrumenter, der klassificeres som egenkapital

136A I forbindelse med indløselige finansielle instrumenter, der klassificeres som egenkapitalinstrumenter, skal virksomheden (for så vidt dette ikke er sket andetsteds) oplyse følgende:

a) kvantitative data i oversigtsform om det beløb, der er klassificeret som egenkapital

▼M6

b) de mål, politikker og procedurer, den har fastlagt for at opfylde sin forpligtelse til at tilbagekøbe eller indløse instrumenterne, når indehaverne af disse instrumenter forlanger det, herunder eventuelle ændringer i forhold til det foregående regnskabsår

c) den forventede udgående pengestrøm ved indløsning eller tilbagekøb af den pågældende kategori af finansielle instrumenter og

d) hvordan den forventede udgående pengestrøm ved indløsning eller tilbagekøb er beregnet.

▼M5

Andre oplysninger

137 Virksomheden skal i noterne oplyse:

(a) den beløbsmæssige størrelse af udbytte, som er foreslået eller uddelt, før årsregnskabet godkendes til offentliggørelse, men som ikke er indregnet som udlodning til ejere i løbet af regnskabsåret, samt det dermed forbundne beløb pr. aktie og

(b) den beløbsmæssige størrelse af eventuelt kumulativt præferenceudbytte, som ikke er indregnet.

▼M6

138 Virksomheder skal give oplysninger om følgende, hvis oplysning herom ikke er givet andetsteds i materiale offentliggjort sammen med årsregnskabet:

a) virksomhedens domicil og juridiske form, indregistreringsland og hjemsted (eller hovedforretningssted, hvis dette ikke er hjemstedet)

b) en beskrivelse af virksomhedens drift og primære aktiviteter

c) navnet på modervirksomheden og koncernens øverste modervirksomhed og

d) virksomhedens levetid, hvis der er tale om en tidsbegrænset virksomhed.

▼M5

OVERGANG OG IKRAFTTRÆDELSESDATO

139 Virksomheder skal anvende denne standard for regnskabsår, som begynder 1. januar 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende standarden før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender denne standard for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette.

▼M11

139A IAS 27 (ajourført af International Accounting Standards Board i 2008) tilføjede afsnit 106. Virksomheden skal anvende denne ændring på regnskabsår, som begynder 1. juli 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 27 (ajourført 2008) i et tidligere regnskabsår, finder ændringen anvendelse på det tidligere regnskabsår. Ændringen skal anvendes med tilbagevirkende kraft.

▼**M6**

139B *Indløselige finansielle instrumenter og forpligtelser, der opstår ved likvidation* (ændringer til IAS 32 og IAS 1), der udkom i februar 2008, ændrede afsnit 138 og indsatte afsnit 8A, 80A og 136A. Virksomhederne skal anvende disse ændringer på regnskabsår, der begynder 1. januar 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende dem før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringerne på et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette og anvende de tilsvarende ændringer til IAS 32, IFRS 39, IAS 7 og IFRIC 2 *Andele i andelsvirksomheder og lignende instrumenter* på samme tidspunkt.

▼**M8**

139C Afsnit 68 og 71 blev ændret ved *Forbedringer af IFRS-standarder*, der udkom i maj 2008. Virksomhederne skal anvende disse ændringer på regnskabsår, der begynder 1. januar 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende dem før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringerne på et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette.

▼**M22**

139D *Forbedringer til IFRS* udstedt i april 2009 ændrede afsnit 69. Virksomheden skal anvende ændringen for regnskabsår, som begynder 1. januar 2010 eller derefter. Det er tilladt at anvende ændringen før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringen for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette.

▼**M29**

139F Afsnit 106 og 107 blev ændret, og afsnit 106A blev tilføjet med *Forbedringer til IFRS* udstedt i maj 2010. Virksomheden skal anvende disse ændringer på regnskabsår, som begynder den 1. januar 2011 eller derefter. Det er tilladt at anvende ændringerne før dette tidspunkt.

▼**M32**

139I IFRS 13, der blev udstedt i maj 2011, medførte en ændring af afsnit 128 og 133. En virksomhed skal anvende disse ændringer ved anvendelse af IFRS 13.

▼**M31**

139J *Præsentation af posterne indregnet i anden totalindkomst* (ændringer til IAS1), der blev udsendt i juni 2011, medførte ændring af afsnit 7, 10, 82, 85–87, 90, 91, 94, 100 og 115, tilføjelse af afsnit 10A, 81A, 81B og 82A og ophævelse af afsnit 12, 81, 83 og 84. Virksomheden skal anvende disse ændringer på regnskabsår, som begynder den 1. juli 2012 eller derefter. Det er tilladt at anvende standarden før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender disse ændringer for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning herom.

139K IAS 19 *Personaleydelser* (som ændret i juni 2011) medførte ændring af definitionen af »øvrig totalindkomst« i afsnit 7 og afsnit 96. Virksomheden skal anvende disse ændringer, når den anvender IAS 19 (som ændret i juni 2011).

▼**M5**

OPHÆVELSE AF IAS 1 (AJOURFØRT 2003)

140 Denne standard erstatter IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber* ajourført i 2003, med ændringer i 2005.

▼B

IAS 2

Varebeholdninger

FORMÅL

1. Formålet med denne standard er at foreskrive den regnskabsmæssige behandling af varebeholdninger. Et afgørende forhold i den regnskabsmæssige behandling af varebeholdninger er, hvilke omkostninger, der skal indregnes som et aktiv og fremføres indtil den tilknyttede omsætning indregnes. Denne standard giver vejledning om opgørelsen af kostpris og den efterfølgende indregning heraf som omkostning, herunder nedskrivning til nettorealisationsværdi. Standarden giver ligeledes vejledning i de metoder, som benyttes ved fordeling af omkostninger på varebeholdninger.

ANVENDELSESOMRÅDE

2. Denne standard finder anvendelse på alle varebeholdninger, med undtagelse af:

   a) igangværende arbejder i forbindelse med entreprisekontrakter, herunder direkte tilknyttede servicekontrakter (jf. IAS 11 *Entreprisekontrakter*),

   b) finansielle instrumenter (jf. IAS 39 *Finansielle instrumenter: Præsentation* og IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling*) og

   c) biologiske aktiver tilknyttet landbrugsaktiviteter og landbrugsprodukter på høsttidspunktet (jf. IAS 41 *Landbrug*).

3. Denne standard finder ikke anvendelse på måling af varebeholdninger, der besiddes af:

   a) producenter af landbrugs- og skovbrugsprodukter, landbrugsprodukter efter høst samt mineraler og mineralprodukter, i det omfang disse måles til nettorealisationsværdi i overensstemmelse med fast praksis i branchen. Når sådanne varebeholdninger måles til nettorealisationsværdi, indregnes ændringer i denne værdi i resultatet for det regnskabsår, hvor ændringen er sket.

   b) varemæglere, der måler deres varebeholdninger til dagsværdi fratrukket salgsomkostninger. Når sådanne varebeholdninger måles til dagsværdi fratrukket salgsomkostninger, indregnes ændringer i dagsværdien fratrukket salgsomkostninger i resultatet for det regnskabsår, hvor ændringen er sket.

4. De i afsnit 3a) omhandlede varebeholdninger måles til nettorealisationsværdi på forskellige produktionsstadier. Dette sker eksempelvis, når landbrugsafgrøder er høstet, eller mineraler udvundet og salg deraf er sikret ved terminskontrakt eller statsgaranti, eller i situationer med et aktivt marked, hvor risikoen for ikke at kunne sælge er ubetydelig. Sådanne varebeholdninger ligger kun uden for målingskravene i denne standard.

5. Varemæglere køber eller sælger varer for egen eller andres regning. De i afsnit 3b) omhandlede varebeholdninger anskaffes hovedsageligt med henblik på salg inden for en overskuelig fremtid og for at skabe en gevinst gennem udsving i pris eller mæglerens margin. Når sådanne varebeholdninger måles til dagsværdi fratrukket salgsomkostninger, ligger de kun uden for målingskravene i denne standard.

▼B

DEFINITIONER

6. Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:

Varebeholdninger er aktiver:

a) som besiddes til videresalg som led i det normale forretningsforløb,

b) under fremstilling med henblik på et sådant salg, eller

c) i form af råvarer og hjælpematerialer til brug i produktionsprocessen eller levering af tjenesteydelser.

Nettorealisationsværdi er den i det normale forretningsforløb skønnede salgspris med fradrag af skønnede færdiggørelsesomkostninger samt de omkostninger, som skønnes at være nødvendige for at effektuere salget.

▼M32

Dagsværdien er den pris, der kunne opnås ved at sælge et aktiv, eller der skulle betales for at overdrage en forpligtelse i en velordnet transaktion mellem markedsdeltagere på målingstidspunktet. (Jf. standard 13 *Måling af dagsværdi*.)

7. Nettorealisationsværdi vedrører det nettobeløb, som en virksomhed forventer at realisere ved salg af varebeholdninger som led i det normale forretningsforløb. Dagsværdien afspejler den pris, til hvilken en velordnet transaktion med henblik på at sælge den samme varebeholdning på det primære (eller mest fordelagtige) marked for denne varebeholdning ville finde sted mellem markedsdeltagere på målingstidspunktet. Førstnævnte er en virksomhedsspecifik værdi, mens dette ikke gælder for sidstnævnte. Nettorealisationsværdi for varebeholdninger svarer ikke nødvendigvis til dagsværdi fratrukket salgsomkostninger.

▼B

8. Varebeholdninger omfatter varer købt og i behold med videresalg for øje, herunder eksempelvis varer, der er købt af en detailhandler med videresalg for øje eller grunde og anden fast ejendom til videresalg. Varebeholdninger omfatter ligeledes egenproducerede færdigvarer eller varer under fremstilling, herunder råvarer og hjælpematerialer, som endnu ikke er anvendt i produktionsprocessen. Serviceudbyderes varebeholdninger omfatter kostprisen af tjenesteydelser, som beskrevet i afsnit 19, for hvilke virksomheden endnu ikke har indregnet den tilknyttede omsætning (jf. IAS 18 *Omsætning*).

MÅLING AF VAREBEHOLDNINGER

9. Varebeholdninger skal måles til den laveste værdi af kostpris og nettorealisationsværdi.

Varebeholdningers kostpris

10. Varebeholdningers kostpris skal omfatte alle købsomkostninger, forarbejdningsomkostninger samt andre omkostninger, som er afholdt for at bringe varebeholdningerne til deres aktuelle lokalitet og tilstand.

Kostpris for købte varer

11. Ved køb af varebeholdninger udgøres købsprisen af kostprisen, importafgifter og andre afgifter (eksklusive afgifter, som virksomheden siden kan genindvinde fra skattemyndighederne) samt transport, ekspedition og andre omkostninger, der direkte er forbundet med anskaffelsen af færdigvarer, råvarer og tjenesteydelser. Forhandlerrabatter, dekorter og lignende fratrækkes ved opgørelsen af købsomkostningerne.

▼B

Forarbejdningsomkostninger

12. Varebeholdningernes forarbejdningsomkostninger omfatter omkostninger direkte forbundet med produktionen af de enkelte enheder, eksempelvis direkte løn. De omfatter ligeledes en systematisk allokering af faste og variable indirekte produktionsomkostninger, der afholdes for at forarbejde råvarer til færdigvarer. Faste indirekte produktionsomkostninger er indirekte produktionsomkostninger, der er relativt upåvirkede af ændringer i produktionsomfang, såsom afskrivninger på og vedligeholdelse af fabriksbygninger og driftsmidler og omkostninger til produktionsledelse og administration. Variable indirekte produktionsomkostninger er de indirekte produktionsomkostninger, der påvirkes direkte eller tilnærmelsesvis direkte af produktionsomfanget, såsom indirekte materialer og indirekte løn.

13. Allokering af faste indirekte produktionsomkostninger til forarbejdningsomkostninger baseres på produktionsanlæggets normale kapacitet. Produktionsanlæggets normale kapacitet er den forventede gennemsnitsproduktion over flere regnskabsår eller sæsoner under normale omstændigheder, idet der tages hensyn til tabt kapacitet som følge af planlagt vedligeholdelse. Det faktiske produktionsniveau kan anvendes, hvis det tilnærmelsesvis er lig den normale kapacitet. Den beløbsmæssige størrelse af faste indirekte produktionsomkostninger, der allokeres til hver produktionsenhed, forøges ikke som følge af lav produktion eller uudnyttet produktionsanlæg. Ikke-allokerede produktionsomkostninger indregnes som omkostning i det regnskabsår, de er afholdt. I regnskabsår med unormal stor produktion reduceres det beløb for faste indirekte produktionsomkostninger, der allokeres til hver produktionsenhed, således at varebeholdningerne ikke måles til et beløb højere end kostprisen. Variable produktionsomkostninger allokeres til hver produktionsenhed baseret på den faktiske udnyttelse af produktionsanlægget.

14. En produktionsproces kan resultere i produktion af mere end et produkt ad gangen. Dette er eksempelvis tilfældet ved produktion af sideordnede produkter, eller når der produceres et hovedprodukt og et biprodukt. Når de enkelte produkters forarbejdningsomkostninger ikke kan identificeres fra hinanden, allokeres disse til produkterne på en rationel og ensartet måde. Allokeringen kan eksempelvis baseres på de enkelte produkters relative salgsværdi enten på det tidspunkt i produktionsprocessen, hvor produkterne kan identificeres fra hinanden, eller ved produktionens afslutning. De fleste biprodukter er i sagens natur uvæsentlige. Hvis dette er tilfældet, måles de ofte til nettorealisationsværdi, og denne værdi fratrækkes hovedproduktets kostpris. Dermed kommer den regnskabsmæssige værdi af hovedproduktet ikke til at adskille sig væsentligt fra kostprisen.

Andre omkostninger

15. Andre omkostninger indregnes kun i varebeholdningers kostpris, i det omfang omkostningerne er afholdt for at bringe varebeholdningerne til deres aktuelle lokalitet og tilstand. Eksempelvis kan det være rimeligt at indregne indirekte omkostninger uden tilknytning til produktionen eller kundespecifikke omkostninger til produktdesign i varebeholdningernes kostpris.

16. Som eksempler på omkostninger, som skal udelades fra varebeholdningers kostpris og indregnes som omkostning i det regnskabsår, de er afholdt, kan nævnes:

a) unormalt højt spild af materialer, lønomkostninger eller andre produktionsomkostninger,

▼B

b) lageromkostninger, medmindre disse er en nødvendig del af produktionsprocessen forud for en yderligere produktionsproces,

c) administrationsomkostninger, som ikke medvirker til at bringe varebeholdningerne til deres aktuelle lokalitet og tilstand, og

d) salgsomkostninger.

17. I IAS 23 *Låneomkostninger* angives særlige tilfælde, hvor låneomkostninger indregnes i varebeholdningers kostpris.

18. En virksomhed kan anskaffe varebeholdninger på udskudte afregningsvilkår. Når aftalen i realiteten indeholder et finansieringselement, skal dette element, eksempelvis en forskel mellem købspris på normale kreditbetingelser og det betalte beløb, indregnes som en renteomkostning over finansieringsperioden.

Serviceudbyderes kostpris for varebeholdninger

19. Serviceudbydere skal, i det omfang de har varebeholdninger, måle disse til produktionsomkostningerne. Disse omkostninger består primært af lønomkostninger og andre personaleomkostninger, som indgår direkte i leveringen af tjenesteydelsen, herunder tilsynsførende personale, samt henførbare indirekte produktionsomkostninger. Lønomkostninger og andre omkostninger i forbindelse med salg og almindeligt administrativt personale indregnes ikke i varebeholdningerne, men indregnes som omkostning i det regnskabsår, de er afholdt. En serviceudbyders kostpris for varebeholdninger omfatter ikke overskudsmarginer eller ikke-henførbare indirekte produktionsomkostninger, der ofte indbygges i de priser, som serviceudbydere beregner.

Kostpris for landbrugsprodukter høstet af biologiske aktiver

▼M8

20. I henhold til IAS 41 *Landbrug* skal varebeholdninger bestående af landbrugsprodukter, som en virksomhed har høstet af sine biologiske aktiver, på tidspunktet for første indregning måles til dagsværdi med fradrag af salgsomkostninger på høsttidspunktet. Dette er kostprisen for varebeholdningerne på tidspunktet, hvor standarden tages i anvendelse.

▼B

Metoder til måling af kostpris

21. Metoder som eksempelvis standardomkostningsmetoden eller salgsprismetoden kan anvendes som hjælpemidler til måling af varebeholdningers kostpris, hvis resultatet heraf tilnærmelsesvis svarer til kostpriserne. I standardomkostninger tages hensyn til det normale niveau af råvarer og hjælpematerialer, lønomkostninger, effektivitet og kapacitetsudnyttelse. Disse kontrolleres jævnligt og ajourføres om nødvendigt i henhold til de aktuelle forhold.

22. Salgsprismetoden anvendes ofte i detailhandlen til måling af varebeholdninger bestående af et stort antal hurtigt udskiftede enheder med omtrent samme bruttoavance, hvor det ville være praktisk umuligt at anvende andre beregningsmetoder. Varebeholdningens kostpris opgøres ved at reducere salgsværdien med den relevante bruttoavanceprocent. Ved fastsættelsen af denne procentsats tages højde for varebeholdninger, hvis salgspris er nedsat til under den oprindelige salgspris. Der bruges ofte en gennemsnitlig procentsats for hver detailafdeling.

▼B

Metoder til beregning af kostpris

23. Kostprisen for enheder, der ikke almindeligvis har flere anvendelsesmuligheder, samt varer eller tjenesteydelser, der er fremstillet og bestemt til konkrete projekter, skal fordeles på grundlag af en specifik identifikation af deres individuelle kostpris.

24. Specifik identifikation af kostprisen betyder, at specifikke omkostninger henføres til identificerede vareenheder. Dette er den hensigtsmæssige behandling af vareenheder, som er bestemt til konkrete projekter, uanset om de er indkøbt eller produceret. Specifik identifikation er dog uhensigtsmæssig, når der er tale om et stort antal vareenheder, som normalt har flere anvendelsesmuligheder. I sådanne tilfælde kan udvælgelsen af de enheder, der er tilbage i varebeholdningen, foretages på en sådan måde, at der opnås en forudbestemt påvirkning af resultatet.

25. Varebeholdningers kostpris skal, med undtagelse af de i afsnit 23 nævnte varebeholdninger, opgøres på grundlag af først ind-først ud (FIFO)-metoden eller den vejede gennemsnitsmetode. Virksomheder skal anvende den samme metode til beregning af kostprisen for alle varebeholdninger, hvis art og anvendelse i virksomheden er af ensartet karakter. For varebeholdninger af forskellig art eller anvendelse kan anvendelse af forskellige metoder til beregning af kostprisen være begrundet.

26. Eksempelvis kan varebeholdninger, der anvendes i ét driftssegment, have en anvendelse i virksomheden, der er forskellig fra samme type varebeholdning, når den anvendes i et andet driftssegment. Forskelle i varebeholdningers geografiske placering (eller i de pågældende skatteregler) udgør dog ikke i sig selv tilstrækkelig begrundelse for anvendelse af forskellige metoder til beregning af kostprisen.

27. Efter FIFO-metoden forudsættes det, at de først købte eller producerede vareenheder sælges først, således at varebeholdningen ved regnskabsårets slutning består af de senest indkøbte eller producerede. Efter den vejede gennemsnitsmetode bestemmes hver vareenheds kostpris ud fra det vejede gennemsnit af ensartede varers kostpris ved begyndelsen af regnskabsåret og kostprisen for ensartede vareenheder, som er indkøbt eller produceret i løbet af regnskabsåret. Gennemsnittet kan beregnes periodisk eller ved modtagelsen af hver yderligere leverance, alt efter den enkelte virksomheds forhold.

Nettorealisationsværdi

28. Varebeholdningers kostpris er ikke nødvendigvis genindvindelig, hvis varebeholdningerne er beskadigede, helt eller delvist ukurante, eller hvis salgspriserne er faldet. Ligeledes er varebeholdningernes kostpris ikke nødvendigvis genindvindelig, hvis de skønnede færdiggørelsesomkostninger eller de skønnede omkostninger, som skal afholdes for at effektuere salget, er steget. Nedskrivning af varebeholdninger fra kostpris til nettorealisationsværdi er i overensstemmelse med det synspunkt, at aktiver ikke må indregnes til en højere værdi, end de forventes at ville indbringe ved salg eller anvendelse.

29. Varebeholdninger nedskrives normalt til nettorealisationsværdi for hver vareenhed for sig. I visse tilfælde kan det dog være hensigtsmæssigt at gruppere ensartede eller beslægtede vareenheder. Dette kan være tilfældet med vareenheder inden for den samme produktgruppe, som har samme formål eller anvendelse i sidste ende, som produceres og markedsføres i det samme geografiske, og som i praksis ikke kan vurderes separat fra andre vareenheder inden for samme produktgruppe. Det er uhensigtsmæssigt at nedskrive varebeholdninger på grundlag af klassifikationen af varebeholdninger, eksempelvis færdigvarer, eller alle varebeholdninger inden for samme driftssegment. Serviceudbydere akkumulerer normalt omkostninger for hver tjenesteydelse, for hvilken der opkræves en separat salgspris. Derfor behandles hver tjenesteydelse separat.

▼B

30. Skøn over nettorealisationsværdien baseres på den mest pålidelige information om den forventede realisationsværdi, der foreligger på det tidspunkt, hvor skønnet udøves. Ved et sådant skøn tages højde for udsving i priser og omkostninger, der er direkte tilknyttet begivenheder indtruffet efter regnskabsårets slutning, i det omfang disse begivenheder bekræfter forhold, der var til stede ved regnskabsårets slutning.

31. Ved skøn over nettorealisationsværdien tages ligeledes højde for formålet med besiddelse af varebeholdningen. Eksempelvis baseres nettorealisationsværdien for varer, der besiddes for at opfylde bindende salgs- eller servicekontrakter, på kontraktprisen. Hvis salgskontrakterne omfatter mindre end varebeholdningen, baseres nettorealisationsværdien for den overskydende varebeholdning på de almindelige salgspriser. Hensatte forpligtelser kan opstå i forbindelse med bindende salgskontrakter, som overstiger virksomhedens varebeholdninger eller bindende købskontrakter. Sådanne hensatte forpligtelser behandles i IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*.

32. Råvarer og andre hjælpematerialer, der besiddes med henblik på anvendelse i produktionen af varebeholdninger, nedskrives ikke til en lavere værdi end kostprisen, hvis de færdigvarer, i hvilke de skal indgå, forventes solgt til kostpris eller derover. Hvis et fald i materialepriserne indikerer, at kostprisen for færdigvarerne overstiger nettorealisationsværdien, nedskrives råvarerne dog til nettorealisationsværdien. I disse tilfælde kan råvarernes genanskaffelsesværdi være det bedste udtryk for disses nettorealisationsværdi.

33. Et nyt skøn over nettorealisationsværdien foretages for hvert nyt regnskabsår. Når forhold, som tidligere har medført nedskrivninger af varebeholdninger til under kostpris, ikke længere eksisterer, eller når der er en klar indikation af en stigning i nettorealisationsværdi på grund af en ændring i de økonomiske forhold, tilbageføres det nedskrevne beløb (dvs. at tilbageførslen er begrænset til den beløbsmæssige størrelse af den oprindelige nedskrivning), således at den nye regnskabsmæssige værdi udgør den laveste værdi af kostpris og den ajourførte nettorealisationsværdi. Dette er eksempelvis tilfældet, når en vareenhed, som er indregnet til nettorealisationsværdi, fordi salgsprisen er faldet, stadig besiddes i et efterfølgende regnskabsår, og dennes salgspris er steget.

INDREGNING SOM OMKOSTNING

34. Når varebeholdninger sælges, skal disses regnskabsmæssige værdi indregnes som omkostning i det regnskabsår, den tilknyttede omsætning indregnes. Nedskrivninger af varebeholdninger til nettorealisationsværdi og alle tab af varebeholdninger skal indregnes som omkostning i det regnskabsår, hvori nedskrivningen eller tabet opstår. Tilbageførsler af nedskrivninger på varebeholdninger som følge af en stigning i nettorealisationsværdien skal indregnes som en reduktion af den som omkostning indregnede varebeholdning i det regnskabsår, hvori tilbageførslen foretages.

35. Visse varebeholdninger kan allokeres til andre aktivkonti, eksempelvis varebeholdninger, som anvendes som komponent i egenproducerede materielle anlægsaktiver. Varebeholdninger, der således allokeres til andre aktiver, indregnes som omkostning over det pågældende aktivs brugstid.

▼B

OPLYSNINGER

36. I årsregnskabet skal følgende oplyses:

a) den ved målingen af varebeholdninger anvendte regnskabspraksis, herunder den anvendte metode til beregning af kostpris,

b) den samlede regnskabsmæssige værdi af varebeholdningerne samt den regnskabsmæssige værdi opdelt på en for virksomheden passende måde,

c) den regnskabsmæssige værdi af varebeholdninger indregnet til dagsværdi fratrukket salgsomkostninger,

d) den beløbsmæssige størrelse af varebeholdninger, som er indregnet som omkostning i regnskabsåret,

e) den beløbsmæssige størrelse af nedskrivninger af varebeholdninger, der er indregnet som omkostning i regnskabsåret i overensstemmelse med afsnit 34,

f) den beløbsmæssige størrelse af tilbageførte nedskrivninger, der er indregnet som en reduktion af den som omkostning indregnede varebeholdning i regnskabsåret i overensstemmelse med afsnit 34,

g) de forhold eller begivenheder, som har medført tilbageførsel af en nedskrivning af varebeholdninger i overensstemmelse med afsnit 34, og

h) den regnskabsmæssige værdi af varebeholdninger, der er stillet som sikkerhed for forpligtelser.

37. Oplysning om den regnskabsmæssige værdi af forskellige klassifikationer af varebeholdninger samt omfanget af ændringer i disse aktiver er nyttige for regnskabsbrugere. Sædvanlige klassifikationer af varebeholdninger er handelsvarer, hjælpematerialer, råvarer, varer under fremstilling og færdigvarer. En serviceudbyders varebeholdninger kan beskrives som igangværende arbejder.

38. Den beløbsmæssige størrelse af varebeholdninger, der er indregnet som omkostning i regnskabsåret, hvilket ofte kaldes vareforbrug, består af omkostninger, der tidligere er indregnet ved målingen af de varer, som nu er solgt, samt af ikke-allokerede indirekte produktionsomkostninger og af unormalt høje produktionsomkostninger. Alt efter virksomhedens forhold kan det også være relevant at indregne andre beløb, eksempelvis distributionsomkostninger.

39. Visse virksomheder anvender en opstillingsform for resultatet, som medfører, at der oplyses andre beløb end kostprisen for varebeholdninger, der er indregnet som omkostning i regnskabsåret. Med denne opstilling præsenterer virksomheden en opgørelse af omkostninger klassificeret på grundlag af omkostningernes art. Her oplyses om indregnede omkostninger til råvarer og hjælpematerialer, lønomkostninger og andre omkostninger samt den beløbsmæssige størrelse af regnskabsårets nettoforskydning i varebeholdninger.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

40. Virksomheder skal anvende denne standard for årsregnskaber, der dækker regnskabsår, som begynder 1. januar 2005 eller derefter. Det tilskyndes, at standarden anvendes før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender denne standard for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2005, skal den give oplysning om dette.

▼M32

40C. IFRS 13, der er udstedt i maj 2011, medførte en ændring af definitionen af dagsværdi i afsnit 6 og af afsnit 7. En virksomhed skal anvende disse ændringer, når den anvender IFRS 13.

▼B

OPHÆVELSE AF ANDRE UDTALELSER

41. Denne standard erstatter IAS 2 *Varebeholdninger* (ajourført i 1993).

42. Denne standard erstatter SIC-1 *Ensartethed — Forskellige metoder til beregning af varebeholdningers kostpris*.

▼B

IAS 7

Pengestrømsopgørelsen

FORMÅL

Information om virksomhedens pengestrømme giver regnskabsbrugeren et grundlag for vurdering af virksomhedens evne til at frembringe likvider og virksomhedens behov for at udnytte disse pengestrømme. De økonomiske beslutninger, der træffes af regnskabsbrugere, kræver en vurdering af virksomhedens evne til at frembringe likvider samt tidspunktet og sikkerheden for deres frembringelse.

Formålet med denne standard er at opstille krav om information vedrørende historiske ændringer af en virksomheds likvider i form af en pengestrømsopgørelse, hvori virksomhedens pengestrømme for regnskabsåret opdeles i henholdsvis drifts-, investerings- og finansieringsaktivitet.

ANVENDELSESOMRÅDE

1. Virksomheder skal udarbejde en pengestrømsopgørelse i henhold til de i denne standard stillede krav og præsentere denne som en integreret del af årsregnskabet for hvert regnskabsår, hvor årsregnskaber præsenteres.

2. Denne standard erstatter international regnskabsstandard IAS 7 *Opgørelse af ændringer i den finansielle stilling*, der blev godkendt i juli 1977.

3. Brugere af en virksomheds årsregnskab er interesserede i at vide, hvordan virksomheden frembringer og anvender likvider. Dette gælder uanset hvilke aktiviteter virksomheden har, og uanset om likvide beholdninger kan anses som virksomhedens produkt, eksempelvis i finansielle institutioner. Alle virksomheder har behov for likvide beholdninger til stort set de samme formål, uanset hvor forskellige deres primære omsætningsskabende aktiviteter er. En virksomhed har behov for likvide beholdninger til at drive virksomheden, indfri forpligtelser og forrente investorernes kapital. Derfor kræves det i denne standard, at alle virksomheder udarbejder en pengestrømsopgørelse.

FORDELE VED OPLYSNING OM PENGESTRØMME

4. Set i sammenhæng med resten af årsregnskabet giver pengestrømsopgørelsen oplysninger til brug ved vurderingen af ændringer i virksomhedens nettoaktiver, dens økonomiske struktur (herunder dens likviditet og solvens) og dens evne til at påvirke pengestrømmenes størrelse og tidspunktet for deres frembringelse for at tilpasse sig ændrende omstændigheder og muligheder. Informationer om pengestrømme er nyttige ved vurderingen af virksomhedens evne til at

▼B

frembringe likvider og giver regnskabsbrugere mulighed for at udarbejde modeller til at vurdere og sammenligne nutidsværdien af forskellige virksomheders fremtidige pengestrømme. De medvirker ligeledes til at øge sammenligneligheden af forskellige virksomheders indtjening fra drift ved at eliminere virkningerne af forskellige regnskabsmæssige behandlinger af de samme transaktioner og begivenheder.

5. Historiske informationer om pengestrømme benyttes ofte som udtryk for størrelsen af samt for tidspunktet og sikkerheden for fremtidige pengestrømme. De er også et godt redskab til at kontrollere korrektheden af tidligere vurderinger af fremtidige pengestrømme samt til at undersøge sammenhængen mellem lønsomhed og nettopengestrømme og virkningerne af varierende priser.

DEFINITIONER

6. Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:

Likvide beholdninger omfatter kontanter og anfordringsindskud i pengeinstitutter.

Likvide værdipapirer er kortfristede, meget likvide værdipapirer, som umiddelbart kan konverteres til kendte beløb i likvide beholdninger, og hvorpå der kun er en ubetydelig risiko for værdiændringer.

Pengestrømme er pengestrømme til og fra virksomheden.

Driftsaktivitet er virksomhedens primære omsætningsskabende aktiviteter samt andre aktiviteter, der ikke er investerings- eller finansieringsaktiviteter.

Investeringsaktivitet er anskaffelse og afhændelse af anlægsaktiver og andre investeringer, der ikke indgår i likvide værdipapirer.

Finansieringsaktivitet er aktiviteter, der medfører ændringer i størrelsen og sammensætningen af virksomhedens kapitalindskud og lån.

Likvider

7. Formålet med at have likvide værdipapirer er at indfri kortfristede betalingsforpligtelser snarere end at foretage investeringer eller lignende. Hvis et værdipapir skal indregnes som et likvidt værdipapir, skal dette umiddelbart kunne omsættes til et kendt beløb i likvide beholdninger og have en ubetydelig risiko for værdiændring. Derfor vil et værdipapir normalt kun kunne indregnes som et likvidt værdipapir, hvis det har en kort restløbetid, eksempelvis 3 måneder eller mindre fra anskaffelsestidspunktet. Kapitalandele inkluderes ikke som likvide værdipapirer, medmindre de reelt er likvide værdipapirer, eksempelvis præferenceaktier med en kort restløbetid på overtagelsestidspunktet og en fast indløsningsdato.

▼B

8. Banklån betragtes som udgangspunkt som værende finansieringsaktivitet. I visse lande indgår kassekreditter, der skal tilbagebetales på anfordring, dog som en integreret del af virksomhedens likviditetsstyring. I sådanne tilfælde indregnes kassekreditter som et element af likvider. Sådanne bankaftaler er kendetegnet ved, at kontoens saldo ofte svinger mellem at være positiv og negativ.

9. Pengestrømme omfatter ikke bevægelser mellem poster som udgør likvide beholdninger eller likvide værdipapirer, idet disse elementer indgår i virksomhedens likviditetsstyring snarere end i dens drifts-, investerings- og finansieringsaktivitet. Likviditetsstyring omfatter investering af overskydende likvide beholdninger i likvide værdipapirer.

PRÆSENTATION AF PENGESTRØMSOPGØRELSEN

10. Pengestrømsopgørelsen skal vise regnskabsårets pengestrømme opdelt i drifts-, investerings- og finansieringsaktivitet.

11. Virksomheden præsenterer sine pengestrømme fra drifts-, investerings- og finansieringsaktivitet på den for virksomheden mest passende måde. Denne klassifikation i aktiviteter giver regnskabsbrugere mulighed for at vurdere aktiviteternes virkning på virksomhedens finansielle stilling og størrelsen af sine likvider. Disse oplysninger kan også bruges til at bedømme sammenhængen mellem aktiviteterne.

12. En enkelt transaktion kan omfatte pengestrømme som klassificeres forskelligt. Når eksempelvis kontant indfrielse af et lån omfatter renter såvel som hovedstol, kan renteelementet betegnes som driftsaktivitet, mens hovedstolelementet kan betegnes som finansieringsaktivitet.

Driftsaktivitet

13. Omfanget af pengestrømme fra driftsaktivitet er en vigtig indikator for, hvorvidt virksomhedens drift har frembragt tilstrækkelige pengestrømme til at tilbagebetale lån, vedligeholde virksomhedens drift, udbetale udbytte og foretage nye investeringer uden at skulle fremskaffe fremmedkapital. Oplysninger om de specifikke elementer af historiske pengestrømme fra driftsaktivitet kan sammen med andre oplysninger være nyttige ved fremskrivningen af fremtidige pengestrømme fra driftsaktivitet.

14. Pengestrømme fra driftsaktivitet er hovedsagelig afledt af virksomhedens primære omsætningsskabende aktivitet. Således stammer de som hovedregel fra transaktioner og andre begivenheder, som indgår i opgørelsen af årets resultat. Pengestrømme fra driftsaktivitet kan eksempelvis omfatte:

a) indbetalinger fra salg af varer og tjenesteydelser,

b) indbetalinger fra royalties, honorarer, provisioner og anden omsætning,

▼B

c) udbetalinger til leverandører af varer og tjenesteydelser,

d) udbetalinger til og vedrørende ansatte,

e) forsikringsselskabers ind- og udbetalinger vedrørende præmier, skadesanmeldelser, annuiteter og andre forsikringsydelser,

f) udbetalinger eller tilbagebetalinger af indkomstskatter, medmindre disse kan henføres direkte til finansierings- eller investeringsaktivitet, og

g) ind- og udbetalinger vedrørende kontrakter indgået med handel for øje.

▼M8

Transaktioner som f.eks. salg af produktionsudstyr kan medføre en gevinst eller et tab, som indgår i det indregnede resultat. Pengestrømme vedrørende sådanne transaktioner indgår i pengestrømme fra investeringsaktiviteter. Udbetalinger til fremstilling eller anskaffelse af aktiver, der besiddes med henblik på udlejning og efterfølgende salg som beskrevet i afsnit 68A i IAS 16 *Materielle anlægsaktiver*, er pengestrømme fra driftsaktiviteter. Indbetalinger fra udlejning og efterfølgende salg af sådanne aktiver indgår også i pengestrømme fra driftsaktiviteter.

▼B

15. Virksomheden kan have en beholdning af værdipapirer og lån med handel for øje, som i så fald kan sidestilles med varebeholdninger anskaffet med videresalg for øje. Derfor klassificeres pengestrømme fra køb og salg af sådanne værdipapirer som driftsaktivitet. Ligeledes klassificeres finansielle institutioners udlån normalt som driftsaktivitet, idet de vedrører virksomhedens primære omsætningsskabende aktivitet.

Investeringsaktivitet

▼M22

16. Separat oplysning om pengestrømme fra investeringsaktivitet er vigtig, fordi disse pengestrømme er et udtryk for, hvor mange omkostninger virksomheden har haft til ressourcer beregnet til frembringelse af fremtidige indtægter og pengestrømme. Kun omkostninger, der medfører indregning af et aktiv i opgørelsen af finansiel stilling, opfylder kriterierne for klassifikation som investeringsaktiviteter. Pengestrømme fra investeringsaktivitet kan eksempelvis omfatte:

▼B

a) udbetalinger til anskaffelse af materielle anlægsaktiver, immaterielle aktiver og andre anlægsaktiver. Disse omfatter udbetalinger vedrørende aktiverede udviklingsomkostninger og egenproducerede materielle anlægsaktiver,

b) indbetalinger fra salg af materielle anlægsaktiver, immaterielle aktiver og andre anlægsaktiver,

▼B

c) udbetalinger til anskaffelse af andre virksomheders egenkapital- eller gældsinstrumenter og kapitalandele i joint ventures (bortset fra udbetalinger vedrørende instrumenter, der anses for at være likvide værdipapirer eller instrumenter, der besiddes med handel for øje),

d) indbetalinger fra salg af andre virksomheders egenkapital- eller gældsinstrumenter og kapitalandele i joint ventures (bortset fra indbetalinger vedrørende instrumenter, der anses for at være likvide værdipapirer eller instrumenter, der besiddes med handel for øje),

e) udlån til andre (bortset fra udlån foretaget af finansielle institutioner),

f) indbetalinger fra tilbagebetaling af udlån til andre (bortset fra udlån foretaget af finansielle institutioner),

g) betalinger til futures, terminskontrakter, optioner og swap-kontrakter, bortset fra tilfælde, hvor disse er anskaffet med handel for øje, eller hvis udbetalingerne klassificeres som finansieringsaktivitet, og

h) betalinger fra futures, terminskontrakter, optioner og swap-kontrakter, bortset fra tilfælde, hvor disse er anskaffet med handel for øje, eller hvis indbetalingerne klassificeres som finansieringsaktivitet.

Hvis en kontrakt regnskabsmæssigt behandles som en sikring af en identificerbar position, klassificeres pengestrømme vedrørende kontrakten på samme måde som pengestrømme vedrørende den sikrede position.

Finansieringsaktivitet

17. Separat oplysning om pengestrømme fra finansieringsaktivitet er vigtig, fordi dette er nyttigt ved forudsigelsen af fremtidige krav om pengestrømme fra indskydere af kapital i virksomheden. Pengestrømme fra finansieringsaktivitet kan eksempelvis omfatte:

a) indbetalinger fra udstedelse af aktier eller andre egenkapitalinstrumenter,

b) udbetalinger til aktionærer til anskaffelse eller indløsning af virksomhedens aktier,

c) indbetalinger fra udstedelse af obligationer, lån, gældsbreve, prioritetsforpligtelser og anden kort- eller langfristet låntagning,

d) tilbagebetaling af lån, og

e) udbetalinger fra leasingtager til reduktion af den udestående forpligtelse vedrørende en finansiel leasingkontrakt.

▼B

VISNING AF PENGESTRØMME FRA DRIFTSAKTIVITET

18. Virksomheden skal vise pengestrømme fra driftsaktivitet ved enten:

a) direkte præsentation, som giver oplysning om væsentlige kategorier af bruttoind- og udbetalinger, eller

b) indirekte præsentation, hvor årets resultat reguleres for virkningen af transaktioner, som ikke har medført ind- og udbetalinger, udskydelse eller periodisering af tidligere eller fremtidige ind- eller udbetalinger vedrørende driftsaktivitet samt indtægter og omkostninger forbundet med investerings- eller finansieringspengestrømme.

19. Virksomheder tilskyndes til at benytte direkte præsentation af pengestrømme fra driftsaktivitet. Ved brug af direkte præsentation fremkommer oplysninger, der kan være nyttige ved vurderingen af fremtidige pengestrømme, som ikke fremkommer ved brug af indirekte præsentation. Ved direkte præsentation kan oplysninger om væsentlige bruttoind- og udbetalinger indhentes enten:

a) fra virksomhedens registreringer, eller

b) ved regulering af omsætning, vareforbrug (renter og lignende indtægter samt renteomkostninger og lignende omkostninger i en finansiel institution) og andre poster i ►**M5** totalindkomstopgørelsen ◄ for:

i) regnskabsårets ændringer i varebeholdninger samt tilgodehavender og forpligtelser vedrørende driften,

ii) andre poster, der ikke har medført ind- eller udbetalinger, og

iii) andre poster, hvis ind- og udbetalinger indgår under investerings- eller finansieringspengestrømme.

20. Ved indirekte præsentation opgøres nettopengestrømme fra driftsaktivitet ved regulering af årets resultat for virkningen af:

a) regnskabsårets ændringer i varebeholdninger samt tilgodehavender og forpligtelser vedrørende driften,

b) poster, der ikke har medført ind- eller udbetalinger, eksempelvis afskrivninger, hensatte forpligtelser, udskudt skat, urealiserede valutakursgevinster og –tab, ikke-udloddet overskud fra associerede virksomheder og minoritetsinteresser, og

c) alle andre poster, hvis ind- og udbetalinger indgår under investerings- eller finansieringspengestrømme.

Alternativt kan nettopengestrømme fra driftsaktivitet præsenteres indirekte ved at vise omsætning og omkostninger indregnet i årsregnskabet samt regnskabsårets ændringer i varebeholdninger og tilgodehavender og forpligtelser vedrørende driften.

PRÆSENTATION AF PENGESTRØMME FRA INVESTERINGS- OG FINANSIERINGSAKTIVITET

21. Virksomheden skal separat præsentere væsentlige bruttoind- og udbetalinger som følge af investerings- og finansieringsaktivitet, undtagen i det omfang de i afsnit 22 og 24 beskrevne pengestrømme præsenteres som nettobeløb.

▼B

PRÆSENTATION AF PENGESTRØMME SOM NETTOBELØB

22. Pengestrømme fra følgende drifts-, investerings- og finansieringsaktiviteter kan præsenteres som nettobeløb:

a) ind- og udbetalinger vedrørende kunder, når pengestrømmene henhører under kundens aktiviteter og ikke virksomhedens, og

b) ind- og udbetalinger vedrørende poster, der er let omsættelige, omfatter store beløb og har en kort løbetid.

23. De i afsnit 22a) nævnte ind- og udbetalinger kan eksempelvis omfatte:

a) pengeinstitutters modtagelse og tilbagebetaling af indlån på anfordringskonti,

b) midler deponeret på vegne af kunder af investeringsvirksomheder, og

c) opkrævning og overførsel af lejeindtægt til ejere af ejendomme.

De i afsnit 22b) nævnte ind- og udbetalinger kan eksempelvis omfatte udlån og tilbagebetaling vedrørende:

a) hovedstolen på kreditkortlån,

b) anskaffelse og afhændelse af investeringer, og

c) andre kortfristede lån, eksempelvis lån med en restløbetid på tre måneder eller mindre.

24. Pengestrømme fra følgende aktiviteter i finansielle institutioner kan præsenteres som nettobeløb:

a) ind- og udbetalinger vedrørende modtagelse og tilbagebetaling af indlån med et fast udløbstidspunkt,

b) indskud og hævninger hos andre finansielle institutioner, og

c) udlån til kunder og tilbagebetaling af disse.

PENGESTRØMME I FREMMED VALUTA

25. Pengestrømme fra transaktioner i fremmed valuta skal indregnes i virksomhedens funktionelle valuta ved omregning af beløb i fremmed valuta til den på betalingsdagen gældende valutakurs mellem den funktionelle valuta og den fremmede valuta.

26. Pengestrømme i udenlandske dattervirksomheder skal omregnes til de på betalingsdagene gældende valutakurser mellem den funktionelle valuta og den fremmede valuta.

27. Pengestrømme i fremmed valuta skal præsenteres i overensstemmelse med IAS 21 *Valutaomregning*. I henhold til bestemmelserne heri kan en tilnærmet valutakurs anvendes. Eksempelvis kan en vejet gennemsnitskurs for en periode anvendes til indregning af transaktioner i fremmed valuta eller omregning af pengestrømme i udenlandske dattervirksomheder. Det er dog ikke tilladt i henhold til IAS 21 at anvende ►M5 regnskabsårets afslutningskurs ◄ til omregning af pengestrømme i udenlandske dattervirksomheder.

▼B

28. Urealiserede kursgevinster og -tab vedrørende valutakursændringer er ikke pengestrømme. Virkningen af valutakursændringer på likvider, der besiddes eller er forfaldne i fremmed valuta, skal dog præsenteres i pengestrømsopgørelsen til brug ved afstemning af likvider ved regnskabsårets begyndelse og slutning. Beløbet skal præsenteres separat fra pengestrømme fra drifts-, investerings- og finansieringsaktivitet og inkluderer en eventuel forskel, hvis pengestrømmene var blevet præsenteret til ►M5 regnskabsårets afslutningskurser ◄.

29. [Ophævet]

30. [Ophævet]

RENTER OG UDBYTTE

31. Pengestrømme fra modtagne og betalte renter og modtaget eller udbetalt udbytte skal præsenteres som separate poster. Disse skal klassificeres på en ensartet måde fra regnskabsår til regnskabsår som enten drifts-, investerings- eller finansieringsaktivitet.

▼M1

32 Det samlede beløb for rentebetalinger i et regnskabsår oplyses i pengestrømsopgørelsen, hvad enten det er indregnet som omkostning i ►M5 resultatet ◄ eller aktiveret i overensstemmelse med IAS 23 *Låneomkostninger*.

▼B

33. Rentebetalinger og modtagne renter og udbytte klassificeres normalt som pengestrømme fra driftsaktivitet for finansielle institutioner. Der er dog ikke opnået enighed om klassifikation af disse pengestrømme for andre typer virksomheder. Rentebetalinger og modtagne renter og udbytte kan klassificeres som pengestrømme fra driftsaktivitet, fordi de indgår ved opgørelsen af årets resultat. Alternativt kan rentebetalinger og modtagne renter og udbytte klassificeres som pengestrømme fra henholdsvis finansieringsaktivitet og investeringsaktivitet, fordi de betragtes som omkostninger til fremskaffelse af økonomiske ressourcer eller afkast af investeringer.

34. Udbetalt udbytte kan klassificeres som finansieringsaktivitet, fordi det betragtes som en omkostning til frembringelse af økonomiske ressourcer. Alternativt kan udbetalt udbytte klassificeres som en del af pengestrømme fra driftsaktivitet, for at hjælpe regnskabsbrugerne ved vurderingen af virksomhedens evne til at udbetale udbytte fra pengestrømme fra driftsaktivitet.

INDKOMSTSKATTER

35. Pengestrømme vedrørende indkomstskatter skal præsenteres separat og klassificeres som pengestrømme fra driftsaktivitet, medmindre de specifikt kan henføres til finansierings- eller investeringsaktivitet.

▼B

36. Indkomstskattebetalinger opstår i forbindelse med transaktioner, som medfører pengestrømme, der kan klassificeres som drifts-, investerings- eller finansieringsaktivitet i pengestrømsopgørelsen. Selv om en skatteomkostning let kan allokeres til investerings- eller finansieringsaktivitet, kan det ofte være praktisk umuligt at indregne de tilhørende skattemæssige pengestrømme, som kan opstå i et andet regnskabsår end pengestrømmene fra den underliggende transaktion. Derfor klassificeres skattebetalinger normalt som pengestrømme fra driftsaktivitet. Når det er muligt at henføre skattemæssige pengestrømme til en specifik transaktion, der medfører pengestrømme klassificeret som investerings- eller finansieringsaktivitet, klassificeres den skattemæssige pengestrøm dog som henholdsvis investerings- eller finansieringsaktivitet. Når skattemæssige pengestrømme allokeres til mere end én aktivitetstype, oplyses det samlede beløb af betalte skatter.

INVESTERINGER I DATTERVIRKSOMHEDER, ASSOCIEREDE VIRKSOMHEDER OG JOINT VENTURES

37. Ved den regnskabsmæssige behandling af investeringer i associerede virksomheder eller dattervirksomheder efter den indre værdis metode eller kostprismetoden indregner investor i pengestrømsopgørelsen alene pengestrømme mellem investor og den virksomhed, der er investeret i, eksempelvis udbytte og udlån.

38. Ved en virksomheds præsentation af kapitalandele i en fælles kontrolleret virksomhed (jf. IAS 31 *Kapitalandele i joint ventures*) ved anvendelse af pro rata-konsolidering indregnes den forholdsmæssige andel af den fælles kontrollerede virksomheds pengestrømme i koncernpengestrømsopgørelsen. Ved en virksomheds præsentation af sådanne kapitalandele efter den indre værdis metode indregnes pengestrømme vedrørende investeringen i den fælles kontrollerede virksomhed samt udlodninger og andre ud- og indbetalinger mellem virksomheden og den fælles kontrollerede virksomhed i virksomhedens pengestrømsopgørelse.

▼M11

ÆNDRINGER I EJERANDELE I DATTERVIRKSOMHEDER OG ANDRE VIRKSOMHEDER

39. De samlede pengestrømme fra opnåelse eller tab af bestemmende indflydelse på dattervirksomheder eller andre virksomheder skal præsenteres separat og klassificeres som investeringsaktivitet.

40. For henholdsvis regnskabsårets samlede opnåelse og tab af bestemmende indflydelse på dattervirksomheder eller andre virksomheder skal virksomheden oplyse følgende:

(a) det samlede betalte eller modtagne vederlag

(b) andelen af vederlaget, der består af likvider

(c) likvider i de dattervirksomheder eller andre virksomheder, hvor der er opnået eller mistet bestemmende indflydelse, og

(d) andre aktiver og forpligtelser end likvider i de dattervirksomheder eller andre virksomheder, hvor der er opnået eller mistet bestemmende indflydelse, specificeret i hovedgrupper.

▼**M11**

41. Præsentation af virkningen af pengestrømme ved opnåelse eller tab af bestemmende indflydelse på dattervirksomheder eller andre virksomheder som en separat post, sammen med den separate præsentation af de samlede anskaffede eller afhændede aktiver og forpligtelser, medvirker til at gøre det muligt at adskille disse pengestrømme fra pengestrømme fra andre drifts-, investerings- og finansieringsaktiviteter. Virkningen af pengestrømme fra tab af bestemmende indflydelse fratrækkes ikke virkningen af pengestrømme fra opnåelse af bestemmende indflydelse.

42. De samlede ind- eller udbetalinger for opnåelse eller tab af bestemmende indflydelse på dattervirksomheder eller andre virksomheder præsenteres i pengestrømsopgørelsen med fradrag af overtagne eller afhændede likvider som led i sådanne transaktioner, begivenheder eller ændrede forhold.

42A. Pengestrømme hidrørende fra ændringer i ejerandelen i en dattervirksomhed, som ikke medfører, at den bestemmende indflydelse mistes, skal klassificeres som pengestrømme fra finansieringsaktiviteter.

42B Ændringer i ejerandelen i en dattervirksomhed, som ikke medfører, at den bestemmende indflydelse mistes, som eksempelvis en modervirksomheds efterfølgende køb eller salg af en dattervirksomheds egenkapitalinstrumenter, behandles regnskabsmæssigt som egenkapitaltransaktioner (jf. IAS 27 *Koncernregnskaber og separate årsregnskaber* (ajourført af International Accounting Standards Board i 2008)). Derfor klassificeres dermed forbundne pengestrømme på samme måde som andre transaktioner med ejere, som beskrevet i afsnit 17.

▼**B**

IKKE-LIKVIDE TRANSAKTIONER

43. Investerings- og finansieringstransaktioner, der ikke kræver anvendelse af likvider, må ikke indregnes i pengestrømsopgørelsen. Sådanne transaktioner skal oplyses andetsteds i årsregnskabet på en sådan måde, at alle relevante oplysninger om disse investerings- og finansieringsaktiviteter fremkommer.

44. Mange investerings- og finansieringsaktiviteter har ikke en direkte virkning på de aktuelle pengestrømme, selv om de påvirker virksomhedens kapital- og aktivstruktur. Udeholdelse af ikke-likvide transaktioner fra pengestrømsopgørelsen er i overensstemmelse med formålet med pengestrømsopgørelsen, da sådanne poster ikke medfører pengestrømme i det aktuelle regnskabsår. Ikke-likvide transaktioner omfatter eksempelvis:

a) anskaffelse af aktiver enten ved påtagelse af direkte forbundne forpligtelser eller ved en finansiel leasingkontrakt,

b) overtagelse af en virksomhed ved kapitaludvidelse, og

c) konvertering af gæld til egenkapital.

LIKVIDERS ELEMENTER

45. Virksomheder skal give oplysning om likvidernes elementer og præsentere en afstemning af beløbene i pengestrømsopgørelsen til de tilsvarende balanceposter.

▼B

46. På baggrund af forskelligartet praksis i likviditetsstyring og bankaftaler rundt om i verden og for at være i overensstemmelse med IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber* skal virksomheder give oplysning om den anvendte regnskabspraksis ved opgørelsen af likviders elementer.

47. Virkningen af ændringer i anvendt regnskabspraksis ved opgørelsen af likviders elementer, eksempelvis ændring af klassifikationen af finansielle instrumenter, som før har været anset som en del af virksomhedens investeringsportefølje, præsenteres i henhold til IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*.

ANDRE OPLYSNINGER

48. Virksomheden skal give oplysning om, samt ledelsens kommentarer til, eventuelle beløb for likvider, der besiddes af virksomheden, men ikke er til rådighed for koncernen.

49. Under forskellige omstændigheder vil en virksomheds likvider ikke være til rådighed for koncernen. Eksempler herpå kan være likvider i en dattervirksomhed med aktiviteter i et land, hvor valutarestriktioner eller andre lovmæssige restriktioner er gældende, så likvider ikke er til fri disposition for modervirksomheden eller andre dattervirksomheder.

50. Supplerende oplysninger kan være relevante for regnskabsbrugernes forståelse af virksomhedens finansielle stilling og likviditet. Standarden tilskynder virksomheder til at give sådanne oplysninger sammen med ledelsens kommentarer. Sådanne oplysninger kan eksempelvis omfatte:

a) uudnyttede lånefaciliteter til rådighed for fremtidig driftsaktivitet samt til indfrielse af investeringsforpligtelser, med angivelse af restriktioner vedrørende disse faciliteters anvendelse,

b) de samlede pengestrømme fra henholdsvis drifts-, investerings- og finansieringsaktivitet vedrørende kapitalandele i joint ventures, præsenteret ved anvendelse af pro rata-konsolidering,

c) de samlede pengestrømme, som repræsenterer en forøgelse af driftskapaciteten, separat fra de pengestrømme, som er nødvendige for vedligeholdelse af driftskapaciteten, og

d) pengestrømme fra drifts-, investerings- og finansieringsaktivitet i hvert præsentationspligtige segment (jf. IFRS 8 *Driftssegmenter*).

51. Separat oplysning om pengestrømme, som repræsenterer en forøgelse af driftskapaciteten, og pengestrømme, som er nødvendige for vedligeholdelse af driftskapaciteten, er nyttig for regnskabsbrugeres vurdering af, hvorvidt virksomheden investerer tilstrækkeligt i vedligeholdelse af driftskapaciteten. En virksomhed, der ikke investerer tilstrækkeligt i vedligeholdelse af sin driftskapacitet, kan skade den fremtidige lønsomhed til fordel for den aktuelle likviditet og udlodning til aktionærer.

▼B

52. Oplysning om pengestrømme i segmenter giver regnskabsbrugere en bedre forståelse af forholdet mellem pengestrømme i virksomheden som helhed og i dens enkelte dele samt tilgængeligheden af og udsving i pengestrømme i segmenter.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

53. Denne standard træder i kraft for årsregnskaber, der dækker regnskabsår, som begynder den 1. januar 1994 eller senere.

▼M11

54. IAS 27 (ajourført af International Accounting Standards Board i 2008) ændrede afsnit 39-42 og tilføjede afsnit 42A og 42B. Virksomheden skal anvende disse ændringer på regnskabsår, som begynder 1. juli 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 27 (ajourført 2008) i et tidligere regnskabsår, finder ændringerne anvendelse på det tidligere regnskabsår. Ændringerne skal anvendes med tilbagevirkende kraft.

▼M8

55. Afsnit 14 blev ændret ved *Forbedringer af IFRS-standarder*, der udkom i maj 2008. Virksomhederne skal anvende denne ændring på regnskabsår, der begynder 1. januar 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende den før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringen på et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette og anvende afsnit 68A i IAS 16.

▼M22

56. *Forbedringer til IFRS* udstedt i april 2009 ændrede afsnit 16. Virksomheden skal anvende ændringen for regnskabsår, som begynder 1. januar 2010 eller derefter. Det er tilladt at anvende ændringen før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringen for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette.

▼B

IAS 8

Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl

FORMÅL

1. Formålet med denne standard er at foreskrive kriterier for valg og ændring af regnskabspraksis samt for den regnskabsmæssige behandling af og oplysning om ændringer i regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og korrektion af fejl. Standarden har til hensigt at forbedre relevansen af og pålideligheden i virksomheders årsregnskaber samt årsregnskabernes sammenlignelighed over en årrække og i forhold til andre virksomheders årsregnskaber.

2. Oplysningskrav vedrørende regnskabspraksis, bortset fra oplysninger om ændringer i regnskabspraksis, er angivet i IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber*.

ANVENDELSESOMRÅDE

3. Denne standard finder anvendelse på valg og anvendelse af regnskabspraksis og på regnskabsmæssig behandling af ændringer i regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og korrektion af fejl vedrørende tidligere regnskabsår.

4. De skattemæssige virkninger af korrektion af fejl vedrørende tidligere regnskabsår og af reguleringer med tilbagevirkende kraft med henblik på at gennemføre ændringer i anvendt regnskabspraksis behandles og oplyses i overensstemmelse med IAS 12 *Indkomstskatter*.

DEFINITIONER

5. Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:

Anvendt regnskabspraksis er de specifikke principper, grundlag, konventioner, regler samt den praksis, der anvendes af en virksomhed ved udarbejdelsen og præsentationen af årsregnskabet.

En *ændring i et regnskabsmæssigt skøn* er en regulering i den regnskabsmæssige værdi af et aktiv eller en forpligtelse eller den beløbsmæssige størrelse af det periodiske forbrug af et aktiv, som hidrører fra en vurdering af den nuværende status samt de forventede fremtidige fordele og forpligtelser tilknyttet aktiver og forpligtelser. Ændringer i regnskabsmæssige skøn hidrører fra ny information eller en ny udvikling og skal derfor ikke anses for korrektion af fejl.

Internationale regnskabsstandarder (IFRS) er ►**M5** IFRS ◄ tiltrådt af International Accounting Standards Board (IASB). Disse omfatter følgende:

a) IFRS,

b) IAS, og

c) fortolkningsbidrag, som ►**M5** udviklet af ◄ International Financial Reporting Interpretations Committee (IFRIC) eller den tidligere Standing Interpretations Committee (SIC).

▼B

Væsentlig Udeladelser eller fejlagtige oplysninger vedrørende poster anses for væsentlige, hvis disse hver for sig eller tilsammen kan have indflydelse på ►M5 de økonomiske beslutninger, som regnskabsbrugere træffer ◄ på grundlag af årsregnskabet. Væsentlighed afhænger af udeladelsens eller den fejlagtige oplysnings størrelse og art vurderet ud fra de forhold, der gør sig gældende. Postens art eller størrelse eller en kombination af begge kan være den afgørende faktor.

Fejl vedrørende tidligere regnskabsår er udeladelser og fejlagtige oplysninger i virksomhedens årsregnskaber for et eller flere tidligere regnskabsår, som skyldes manglende eller forkert brug af pålidelige oplysninger, som:

a) var tilgængelige, da årsregnskaberne for disse regnskabsår blev godkendt til offentliggørelse, og

b) med rimelighed kunne forventes at være blevet indhentet og taget i betragtning ved udarbejdelsen og præsentationen af de pågældende årsregnskaber.

Sådanne fejl kan eksempelvis skyldes regnefejl, forkert anvendelse af regnskabspraksis, forglemmelser, misfortolkninger og besvigelser.

Anvendelse med tilbagevirkende kraft er anvendelse af en ny regnskabspraksis for transaktioner og andre begivenheder og forhold, som havde denne regnskabspraksis altid været anvendt.

Tilpasning med tilbagevirkende kraft er korrektion af indregning, måling og oplysning af den beløbsmæssige størrelse af elementer i årsregnskabets, som om fejl vedrørende tidligere regnskabsår aldrig havde eksisteret.

Praktisk umuligt Overholdelsen af et krav er praktisk umulig, når virksomheden efter at have foretaget alt, hvad der med rimelighed kan forventes, stadig ikke kan overholde kravet. Det er praktisk umuligt at anvende en ændring i anvendt regnskabspraksis med tilbagevirkende kraft for et bestemt regnskabsår eller at foretage en tilpasning med tilbagevirkende kraft for at korrigere en fejl, hvis:

a) virkningerne af anvendelse eller tilpasning med tilbagevirkende kraft ikke kan opgøres,

b) anvendelse eller tilpasning med tilbagevirkende kraft kræver et skøn over, hvad ledelsens hensigt ville have været i det pågældende regnskabsår, eller

c) anvendelse eller tilpasning med tilbagevirkende kraft kræver væsentlige skøn over beløb, og det er umuligt at skelne objektivt mellem information om disse skøn, som

   i) dokumenterer omstændigheder, som eksisterede på det/de tidspunkt(er), hvor beløbene skal indregnes, måles eller oplyses, og

   ii) ville have været tilgængelig, da årsregnskabet for det tidligere regnskabsår blev godkendt til offentliggørelse,

   og anden information.

Fremadrettet anvendelse af en ændring i anvendt regnskabspraksis og af indregningen af virkningen af en ændring i et regnskabsmæssigt skøn omfatter:

a) anvendelse af den nye regnskabspraksis på transaktioner og andre begivenheder og forhold, som er opstået efter tidspunktet for ændringen af den anvendte regnskabspraksis, og

▼B

b) indregning af virkningen af en ændring i det regnskabsmæssige skøn i det aktuelle og de fremtidige regnskabsår, som påvirkes af ændringen.

6. Vurderingen af hvorvidt en udeladelse eller fejlagtig oplysning kunne have indflydelse på regnskabsbrugernes økonomiske beslutningstagen, og dermed skal anses for væsentlig, skal ske ud fra en vurdering af regnskabsbrugernes egenskaber. I *Begrebsramme for udarbejdelse og præsentation af årsregnskaber* forudsættes det i afsnit 25, at »regnskabsbrugere har et rimeligt kendskab til forretningsmæssige og økonomiske forhold og regnskabsvæsen samt vilje til at studere oplysningerne med rimelig omhu«. Der skal derfor i vurderingen tages hensyn til, hvordan regnskabsbrugere med disse egenskaber med rimelighed kan forventes at lade sig påvirke i deres økonomiske beslutningstagen.

REGNSKABSPRAKSIS

Valg og anvendelse af regnskabspraksis

▼M8

7. Når en IFRS-standard finder specifik anvendelse på bestemte transaktioner eller andre begivenheder eller forhold, skal det afgøres på baggrund af denne standard, hvilken regnskabspraksis der skal anvendes for den pågældende post.

▼B

8. I IFRS-standarderne beskrives regnskabspraksis, som ifølge IASB medfører årsregnskaber, der indeholder relevant og pålidelig information om de transaktioner og andre begivenheder og forhold, de finder anvendelse på. Denne regnskabspraksis skal ikke nødvendigvis anvendes, når virkningen af anvendelsen vil være uvæsentlig. Det er imidlertid uhensigtsmæssigt at foretage eller undlade at korrigere uvæsentlige afvigelser fra IFRS-standarderne for at opnå en bestemt fremstilling af virksomhedens finansielle stilling, indtjening eller pengestrømme.

▼M8

9. IFRS-standarder er ledsaget af en vejledning, der skal hjælpe virksomhederne med at opfylde kravene i dem. Det fremgår af vejledningen, om den er en del af den pågældende IFRS-standard. Hvis vejledningen er en del af IFRS-standarden, er den bindende. Vejledninger, der ikke er en del af IFRS-standarder, indeholder ikke krav vedrørende årsregnskaber.

▼B

10. Hvor der ikke findes en ►M5 IFRS ◄, som finder specifik anvendelse på bestemte transaktioner eller andre begivenheder eller forhold, skal der på baggrund af ledelsens vurdering udvikles og anvendes en regnskabspraksis, som fører til oplysninger, der er:

a) relevante for regnskabsbrugernes behov for økonomisk beslutningstagen, og

b) pålidelige, dvs. årsregnskaberne:

i) giver et troværdigt billede af virksomhedens finansielle stilling, indtjening og pengestrømme,

ii) afspejler den økonomiske realitet bag transaktioner og andre begivenheder og forhold og ikke kun den juridiske form,

iii) er neutrale, dvs. fri for tendentiøse påvirkninger,

iv) er forsigtige, og

v) i al væsentlighed er fuldstændige.

▼M8

11. Når ledelsen foretager de i afsnit 10 beskrevne vurderinger, skal den henvise til og overveje anvendeligheden af følgende kilder i prioriteret rækkefølge:

a) krav i IFRS-standarder, der omhandler lignende forhold og dernæst

b) definitioner, indregningskriterier og målingsbegreber for aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger i *Begrebsrammen*.

▼B

12. Når ledelsen foretager den i afsnit 10 beskrevne vurdering, kan den desuden tage højde for de seneste udtalelser fra andre standardudstedende organisationer, som anvender en lignende begrebsramme til udarbejdelse af regnskabsstandarder, samt anden regnskabsrelevant litteratur og anerkendt praksis for branchen, i det omfang dette ikke er i uoverensstemmelse med de i afsnit 11 anførte kilder.

Ensartethed i anvendt regnskabspraksis

13. Virksomheder skal vælge og anvende regnskabspraksis ensartet for ensartede transaktioner og andre begivenheder og forhold, medmindre en ►M5 IFRS ◄ specifikt kræver eller tillader kategorisering af poster, hvor det kan være hensigtsmæssigt at anvende forskellig regnskabspraksis. Hvis en ►M5 IFRS ◄ kræver eller tillader en sådan kategorisering, skal der vælges en hensigtsmæssig regnskabspraksis, som anvendes ensartet for hver kategori.

Ændringer i anvendt regnskabspraksis

14. Virksomheder skal kun ændre den anvendte regnskabspraksis, hvis ændringen:

a) kræves i henhold til en ►M5 IFRS ◄, eller

b) medfører årsregnskaber, der giver pålidelige og mere relevante oplysninger om virkningerne af transaktioner eller andre begivenheder eller forhold på virksomhedens finansielle stilling, indtjening og pengestrømme.

15. Regnskabsbrugerne skal kunne sammenligne en virksomheds årsregnskaber over en årrække for at kunne fastslå udviklingstendenser i virksomhedens finansielle stilling, indtjening og pengestrømme. Virksomheden skal derfor anvende samme regnskabspraksis inden for hvert regnskabsår og fra et regnskabsår til et andet, medmindre en ændring i regnskabspraksis opfylder et af kriterierne i afsnit 14.

16. Følgende punkter udgør ikke ændringer i anvendt regnskabspraksis:

a) anvendelse af en regnskabspraksis for transaktioner eller andre begivenheder eller forhold, hvis indhold afviger fra tidligere transaktioner, begivenheder eller forhold, og

b) anvendelse af en ny regnskabspraksis for transaktioner eller andre begivenheder eller forhold, som ikke er forekommet før, eller som før har været uvæsentlige.

17. Førstegangsanvendelse af en regnskabspraksis til omvurdering af aktiver i overensstemmelse med IAS 16 *Materielle anlægsaktiver* eller IAS 38 *Immaterielle aktiver* anses som en ændring i anvendt regnskabspraksis, der skal behandles som en omvurdering i overensstemmelse med IAS 16 eller IAS 38 og ikke i overensstemmelse med denne standard.

▼B

18. Afsnit 19-31 finder ikke anvendelse på den i afsnit 17 anførte ændring i anvendt regnskabspraksis.

Anvendelse af ændringer i anvendt regnskabspraksis

19. I henhold til afsnit 23:

a) skal en virksomheds regnskabsmæssige behandling af en ændring i anvendt regnskabspraksis, som hidrører fra førstegangsanvendelse af en ►**M5** IFRS ◄, være i overensstemmelse med eventuelle specifikke overgangsbestemmelser i ►**M5** IFRS ◄, og

b) skal en virksomhed, når den ændrer en anvendt regnskabspraksis efter førstegangsanvendelse af en ►**M5** IFRS ◄, som ikke indeholder specifikke overgangsbestemmelser for den pågældende ændring, eller når den frivilligt ændrer en regnskabspraksis, gennemføre ændringen med tilbagevirkende kraft.

20. For så vidt angår denne standard, anses tidligere anvendelse af en ►**M5** IFRS ◄ ikke for en frivillig ændring i anvendt regnskabspraksis.

21. Hvor der ikke findes en ►**M5** IFRS ◄, som finder specifik anvendelse på bestemte transaktioner eller andre begivenheder eller forhold, kan ledelsen i overensstemmelse med afsnit 12 anvende en regnskabspraksis, som er angivet i de seneste udtalelser fra andre standardudstedende organisationer, som anvender en lignende begrebsramme ved udarbejdelse af regnskabsstandarder. Hvis virksomheden efter en ændring i en sådan udtalelse vælger at foretage en ændring af en regnskabspraksis, skal denne ændring oplyses og behandles regnskabsmæssigt som en frivillig ændring i anvendt regnskabspraksis.

Anvendelse med tilbagevirkende kraft

22. I henhold til afsnit 23 skal en virksomhed, hvis en ændring i regnskabspraksis anvendes med tilbagevirkende kraft i overensstemmelse med afsnit 19a) eller b), regulere primo i hvert egenkapitalelement, der påvirkes af ændringen, for det første præsenterede tidligere regnskabsår samt for de andre sammenligningstal, der er oplyst for hvert præsenterede tidligere regnskabsår, som havde den nye regnskabspraksis altid været anvendt.

Begrænsninger af anvendelse med tilbagevirkende kraft

23. Når der i afsnit 19a) eller b) kræves anvendelse med tilbagevirkende kraft, skal en ændring i anvendt regnskabspraksis gennemføres med tilbagevirkende kraft, undtagen når det er praktisk umuligt at afgøre enten virkningerne vedrørende et bestemt regnskabsår eller den samlede virkning af ændringen.

24. Når det er praktisk umuligt at afgøre virkningerne vedrørende et bestemt regnskabsår af ændringer i anvendt regnskabspraksis på sammenligningstallene for et eller flere præsenterede tidligere regnskabsår, skal virksomheden anvende den nye regnskabspraksis for den regnskabsmæssige værdi af aktiver og forpligtelser ved begyndelsen af det første regnskabsår, hvor anvendelse med tilbagevirkende kraft er praktisk mulig, hvilket kan være det aktuelle regnskabsår, samt foretage en tilsvarende regulering primo i hvert egenkapitalelement, der påvirkes af ændringen, for det pågældende regnskabsår.

25. Når det ved begyndelsen af det aktuelle regnskabsår er praktisk umuligt at afgøre den samlede virkning af anvendelsen af en ny regnskabspraksis på alle tidligere regnskabsår, skal virksomheden regulere sammenligningstallene for at anvende den nye regnskabspraksis fremadrettet fra den tidligste dato, hvor det er praktisk muligt.

▼B

26. Når en virksomhed anvender en ny regnskabspraksis med tilbagevirkende kraft, skal virksomheden anvende den nye regnskabspraksis på sammenligningstal for tidligere regnskabsår så langt tilbage, som det er praktisk muligt. Anvendelse med tilbagevirkende kraft for et tidligere regnskabsår er ikke praktisk mulig, medmindre det er praktisk muligt at afgøre den samlede virkning på beløb både i åbningsbalancen og i ultimobalancen for det pågældende regnskabsår. Den beløbsmæssige størrelse af den deraf følgende regulering vedrørende regnskabsår, som ligger forud for de i årsregnskabet præsenterede regnskabsår, indregnes primo i hvert egenkapitalelement, der påvirkes af ændringen, i det første præsenterede tidligere regnskabsår. Reguleringen foretages normalt i overført resultat. Reguleringen kan imidlertid foretages i et andet egenkapitalelement (eksempelvis med henblik på overensstemmelse med en ►**M5** IFRS ◄). Andre oplysninger vedrørende tidligere regnskabsår, eksempelvis historiske sammendrag af økonomiske data, tilpasses ligeledes så langt tilbage, som det er praktisk muligt.

27. Når det er praktisk umuligt for en virksomhed at anvende en ny regnskabspraksis med tilbagevirkende kraft, fordi virksomheden ikke kan afgøre den samlede virkning af at anvende denne regnskabspraksis på alle tidligere regnskabsår, skal virksomheden i overensstemmelse med afsnit 25 anvende den nye regnskabspraksis fremadrettet fra begyndelsen af det første regnskabsår, hvor dette er praktisk muligt. Virksomheden skal således se bort fra den del af den samlede regulering af aktiver, forpligtelser og egenkapital, som er opstået før denne dato. Det er tilladt at ændre regnskabspraksis, selvom det er praktisk umuligt at anvende denne regnskabspraksis fremadrettet for alle tidligere regnskabsår. Afsnit 50-53 indeholder vejledning i, hvornår det er praktisk umuligt at anvende en ny regnskabspraksis for et eller flere regnskabsår.

Oplysningspligt

28. Når førstegangsanvendelse af en ►**M5** IFRS ◄ enten påvirker det aktuelle regnskabsår eller et tidligere regnskabsår, eller ville påvirke et aktuelt eller tidligere regnskabsår, bortset fra, at det er praktisk umuligt at opgøre den beløbsmæssige størrelse af reguleringen eller kan påvirke fremtidige regnskabsår, skal virksomheden oplyse:

a) navnet på ►**M5** IFRS ◄,

b) at ændringen i anvendt regnskabspraksis er foretaget i overensstemmelse med overgangsbestemmelserne, hvor dette er relevant,

c) arten af ændringen i anvendt regnskabspraksis,

d) en beskrivelse af overgangsbestemmelserne, hvor dette er relevant,

e) overgangsbestemmelser, som kan påvirke fremtidige regnskabsår, hvor dette er relevant,

f) for det aktuelle regnskabsår og for hvert af de præsenterede tidligere regnskabsår, i det omfang det er praktisk muligt, den beløbsmæssige størrelse af reguleringen:

   i) for hver af årsregnskabets poster, som påvirkes af korrektionen, og

   ii) for indtjening og udvandet indtjening pr. aktie, hvis IAS 33 *Indtjening pr. aktie* finder anvendelse på virksomheden,

g) den beløbsmæssige størrelse af reguleringen for regnskabsår, som ligger forud for de præsenterede regnskabsår, i det omfang det er praktisk muligt, og

h) såfremt anvendelse med tilbagevirkende kraft som krævet i afsnit 19a) eller b) er praktisk umulig for et bestemt tidligere regnskabsår eller for regnskabsår, som ligger forud for de præsenterede regnskabsår, skal virksomheden oplyse om de omstændigheder, der førte til dette forhold, samt give en beskrivelse af, hvordan og fra hvornår ændringen i regnskabspraksis er gennemført.

▼B

Årsregnskaber for efterfølgende regnskabsår skal ikke nødvendigvis gentage disse oplysninger.

29. Når en frivillig ændring i en anvendt regnskabspraksis enten påvirker det aktuelle regnskabsår eller et tidligere regnskabsår, eller ville påvirke et aktuelt eller tidligere regnskabsår, bortset fra at det er praktisk umuligt at afgøre den beløbsmæssige størrelse af reguleringen eller kan påvirke fremtidige regnskabsår, skal virksomheden oplyse:

a) arten af ændringen i anvendt regnskabspraksis,

b) årsagen til, at den nye anvendte regnskabspraksis giver pålidelig og mere relevant information,

c) for det aktuelle regnskabsår og for hvert af de præsenterede tidligere regnskabsår, i det omfang det er praktisk muligt, den beløbsmæssige størrelse af reguleringen:

i) for hver af årsregnskabets poster, som påvirkes af korrektionen, og

ii) for indtjening og udvandet indtjening pr. aktie, hvis IAS 33 finder anvendelse på virksomheden,

d) den beløbsmæssige størrelse af reguleringen for regnskabsår, som ligger forud for de præsenterede regnskabsår, i det omfang det er praktisk muligt, og

e) såfremt anvendelse med tilbagevirkende kraft er praktisk umulig for et bestemt tidligere regnskabsår eller for regnskabsår, som ligger forud for de præsenterede regnskabsår, skal virksomheden oplyse om de omstændigheder, der førte til dette forhold, samt give en beskrivelse af, hvordan og fra hvornår ændringen i regnskabspraksis er gennemført.

Årsregnskaber for efterfølgende regnskabsår skal ikke nødvendigvis gentage disse oplysninger.

30. Når en virksomhed ikke har anvendt en ny ►**M5** IFRS ◄, som er udgivet, men endnu ikke er trådt i kraft, skal virksomheden oplyse:

a) dette forhold, og

b) information, som er kendt eller kan gøres til genstand for et rimeligt skøn, og som er relevant for en vurdering af den mulige virkning, anvendelsen af en ny ►**M5** IFRS ◄ vil have på virksomhedens årsregnskab i det regnskabsår, hvor anvendelsen finder sted for første gang.

31. I overensstemmelse med afsnit 30 skal virksomheden oplyse:

a) navnet på den nye ►**M5** IFRS ◄,

b) arten af den eller de forestående ændring(er) i anvendt regnskabspraksis,

c) den dato, hvor anvendelse af ►**M5** en IFRS ◄ kræves påbegyndt,

d) den dato, hvor virksomheden planlægger at anvende ►**M5** en IFRS ◄ for første gang, og

e) enten:

i) en drøftelse af den virkning førstegangsanvendelse af ►**M5** IFRS ◄ kan forventes at have på virksomhedens årsregnskab, eller

ii) i det omfang denne virkning ikke kendes eller kan gøres til genstand for et rimeligt skøn, en angivelse heraf.

▼B

ÆNDRINGER I REGNSKABSMÆSSIGE SKØN

32. Idet udøvelsen af forretningsaktiviteter er forbundet med usikkerhed, kan mange regnskabsposter ikke måles med sikkerhed, men kan kun skønnes. Sådanne skøn omfatter vurderinger på baggrund af de seneste pålidelige oplysninger, der er tilgængelige. Der kan eksempelvis stilles krav om skøn vedrørende:

a) forventede tab på tilgodehavender,

b) ukurante varebeholdninger,

c) dagsværdien af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser,

d) brugstid eller forventet forbrugsmønster for fremtidige økonomiske fordele tilknyttet afskrivningsberettigede aktiver, og

e) garantiforpligtelser.

33. Anvendelse af rimelige skøn er en vigtig del af udarbejdelsen af årsregnskaber og påvirker ikke disses pålidelighed.

34. Det kan være nødvendigt at ændre tidligere foretagne skøn på grund af ændringer af de forhold, der lå til grund for skønnet, eller på grundlag af nye fremkomne oplysninger eller større erfaring. I kraft af deres natur vedrører ændringer af skøn ikke tidligere regnskabsår og anses ikke for korrektion af fejl.

35. En ændring i det anvendte målingsgrundlag anses for en ændring i anvendt regnskabspraksis og ikke en ændring i et regnskabsmæssigt skøn. Når det er vanskeligt at skelne mellem en ændring i anvendt regnskabspraksis og en ændring i et regnskabsmæssigt skøn, skal ændringen behandles som en ændring i et regnskabsmæssigt skøn.

36. Virkningen af en ændring i et regnskabsmæssigt skøn, bortset fra ændringer, som falder under afsnit 37, skal indregnes fremadrettet ved indregning i årets resultat i:

a) det regnskabsår, hvor ændringen finder sted, når ændringen kun vedrører dette regnskabsår, eller

b) det regnskabsår, hvor ændringen finder sted, samt fremtidige regnskabsår, når ændringen vedrører begge.

37. I det omfang en ændring i et regnskabsmæssigt skøn giver anledning til ændringer i aktiver og forpligtelser, eller knytter sig til en egenkapitalpost, skal ændringen indregnes ved at regulere den regnskabsmæssige værdi af det aktiv eller den forpligtelse eller egenkapitalpost, hvortil den knytter sig, i det regnskabsår, hvor ændringen finder sted.

38. Fremadrettet indregning af virkningen af en ændring i et regnskabsmæssigt skøn indebærer, at ændringen anvendes for transaktioner og andre begivenheder og forhold fra det tidspunkt, hvor ændringen i skønnet er foretaget. En ændring i et regnskabsmæssigt skøn kan påvirke resultatet for det aktuelle regnskabsår eller resultatet for både det aktuelle og fremtidige regnskabsår. Eksempelvis påvirker en ændring i skønnet over størrelsen af forventede tab på tilgodehavender kun resultatet for det aktuelle regnskabsår og indregnes derfor i det aktuelle regnskabsår. Derimod påvirker en ændring i den forventede brugstid eller det forventede forbrugsmønster for de fremtidige økonomiske fordele tilknyttet et afskrivningsberettiget aktiv afskrivninger for det aktuelle regnskabsår samt for alle fremtidige regnskabsår i aktivets resterende brugstid. I begge tilfælde indregnes virkningen af ændringen vedrørende det aktuelle regnskabsår som omkostning eller indtægt i dette regnskabsår. Den eventuelle virkning på fremtidige regnskabsår indregnes som omkostning eller indtægt i disse fremtidige regnskabsår.

▼B

Oplysningspligt

39. Virksomheder skal oplyse om arten og størrelsen af en ændring i et regnskabsmæssigt skøn, som påvirker det aktuelle regnskabsår, eller som forventes at påvirke fremtidige regnskabsår, bortset fra oplysninger om virkningen på fremtidige regnskabsår, når det er praktisk umuligt at foretage et skøn over denne virkning.

40. Hvis den beløbsmæssige størrelse af virkningen på fremtidige regnskabsår ikke oplyses, fordi det er praktisk umuligt at foretage et sådant skøn, skal virksomheden oplyse dette.

FEJL

41. Der kan opstå fejl i forbindelse med indregning, måling, præsentation eller oplysning af årsregnskabets elementer. Årsregnskaber, som indeholder enten væsentlige fejl eller uvæsentlige fejl, som er foretaget bevidst for at opnå en bestemt fremstilling af virksomhedens finansielle stilling, indtjening eller pengestrømme, er ikke i overensstemmelse med IFRS-standarderne. Potentielle fejl vedrørende det aktuelle regnskabsår, som bliver opdaget i løbet regnskabsåret, skal korrigeres, inden årsregnskabet godkendes til offentliggørelse. Undertiden opdages væsentlige fejl imidlertid først i et efterfølgende regnskabsår. I så fald korrigeres disse fejl vedrørende tidligere regnskabsår i de i årsregnskabet for det efterfølgende regnskabsår præsenterede sammenligningstal (jf. afsnit 42-47).

42. I henhold til afsnit 43 skal en virksomhed korrigere væsentlige fejl vedrørende tidligere regnskabsår med tilbagevirkende kraft i det første årsregnskab, der godkendes til offentliggørelse, efter fejlen er opdaget, ved at:

a) tilpasse sammenligningstal for det eller de præsenterede tidligere regnskabsår, hvor fejlen forekommer, eller

b) tilpasse primosaldi for aktiver, forpligtelser og egenkapital for det første præsenterede tidligere regnskabsår, hvis fejlen er opstået før det første præsenterede tidligere regnskabsår.

Begrænsninger af tilpasning med tilbagevirkende kraft

43. En fejl vedrørende tidligere regnskabsår skal korrigeres ved tilpasning med tilbagevirkende kraft, undtagen når det er praktisk umuligt at opgøre enten virkningerne vedrørende et bestemt regnskabsår eller den samlede virkning af fejlen.

44. Når det er praktisk umuligt at afgøre virkningerne vedrørende et bestemt regnskabsår af en fejl på sammenligningstallene for et eller flere præsenterede tidligere regnskabsår, skal virksomheden tilpasse primosaldi af aktiver, forpligtelser og egenkapital for det første regnskabsår, hvor det er praktisk muligt at foretage tilpasning (hvilket kan være det aktuelle regnskabsår).

45. Når det ved begyndelsen af det aktuelle regnskabsår er praktisk umuligt at afgøre den samlede virkning af en fejl på alle tidligere regnskabsår, skal virksomheden tilpasse sammenligningstallene for at korrigere fejlen fremadrettet fra den tidligste dato, hvor det er praktisk muligt.

▼B

46. Korrektionen af en fejl vedrørende et tidligere regnskabsår udelades fra resultatet for det regnskabsår, hvor fejlen blev opdaget. Andre præsenterede oplysninger vedrørende tidligere regnskabsår, herunder historiske sammendrag af økonomiske data, tilpasses så langt tilbage, som det er praktisk muligt.

47. Når det er praktisk umuligt at afgøre den beløbsmæssige størrelse af en fejl (eksempelvis en fejl i anvendelse af regnskabspraksis) for alle tidligere regnskabsår, skal virksomheden i overensstemmelse med afsnit 45 tilpasse sammenligningstallene fremadrettet fra det tidligste tidspunkt, hvor dette er praktisk muligt. Virksomheden skal således se bort fra den del af den samlede tilpasning af aktiver, forpligtelser og egenkapital, som er opstået før denne dato. Afsnit 50-53 indeholder vejledning i, hvornår det er praktisk umuligt at korrigere en fejl for et eller flere regnskabsår.

48. Der skelnes mellem korrektion af fejl og ændringer i regnskabsmæssige skøn. Regnskabsmæssige skøn er af art tilnærmede tal, som det kan være nødvendigt at ændre, når supplerende oplysninger fremkommer. Eksempelvis anses gevinst eller et tab på en eventualpost ikke som korrektion af en fejl.

Oplysning om fejl vedrørende tidligere regnskabsår

49. I overensstemmelse med afsnit 42, skal virksomheder oplyse følgende:

a) arten af fejl vedrørende tidligere regnskabsår,

b) for hvert af de præsenterede tidligere regnskabsår, i det omfang det er praktisk muligt, den beløbsmæssige størrelse af korrektionen:

i) for hver af årsregnskabets poster, som påvirkes af korrektionen, og

ii) for indtjening og udvandet indtjening pr. aktie, hvis IAS 33 finder anvendelse på virksomheden,

c) den beløbsmæssige størrelse af korrektionen ved begyndelsen af det første præsenterede tidligere regnskabsår, og

d) såfremt tilpasning med tilbagevirkende kraft er praktisk umulig for et bestemt tidligere regnskabsår, de omstændigheder, der førte til dette forhold, samt give en beskrivelse af, hvordan og fra hvornår fejlen er korrigeret.

Årsregnskaber for efterfølgende regnskabsår skal ikke nødvendigvis gentage disse oplysninger.

PRAKTISK UMULIGHED VEDRØRENDE ANVENDELSE MED TILBAGEVIRKENDE KRAFT OG TILPASNING MED TILBAGEVIRKENDE KRAFT

50. I nogle tilfælde er det praktisk umuligt at regulere sammenligningstal for et eller flere tidligere regnskabsår for at opnå sammenlignelighed med det aktuelle regnskabsår. Eksempelvis er informationer måske ikke blevet indsamlet i det eller de tidligere regnskabsår på en måde, som muliggør enten anvendelse af ny regnskabspraksis med tilbagevirkende kraft (herunder, for så vidt angår afsnit 51-53, fremadrettet anvendelse for tidligere regnskabsår) eller tilpasning med tilbagevirkende kraft for at korrigere en fejl vedrørende et tidligere regnskabsår, og det kan være praktisk umuligt at genskabe disse informationer.

▼B

51. Det er ofte nødvendigt at foretage skøn ved anvendelse af regnskabspraksis på de af årsregnskabets elementer, der er indregnet eller oplyst som følge af transaktioner og andre begivenheder eller forhold. Skøn er pr. definition subjektive, og de kan udarbejdes efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄. Udarbejdelsen af et skøn kan være mere vanskelig, når der anvendes en regnskabspraksis med tilbagevirkende kraft eller en fejl vedrørende tidligere regnskabsår tilpasses med tilbagevirkende kraft, fordi der kan være gået længere tid, efter at de berørte transaktioner eller andre begivenheder eller forhold fandt sted. Formålet med de skøn, der knytter sig til tidligere regnskabsår, er imidlertid stadig det samme som formålet med de skøn, der foretages i det aktuelle regnskabsår, nemlig at afspejle de forhold, der gjorde sig gældende på tidspunktet for de pågældende transaktioner eller andre begivenheder eller forhold.

▼M32

52. Ved anvendelse af en ny regnskabspraksis med tilbagevirkende kraft eller korrektion af en fejl vedrørende tidligere regnskabsår, er det derfor nødvendigt at skelne mellem information, som:

(a) dokumenterer omstændigheder, som eksisterede på tidspunktet eller tidspunkterne for de pågældende transaktioner eller andre begivenheder eller forhold, og

(b) ville have været tilgængelig, da årsregnskabet for det tidligere regnskabsår blev godkendt til offentliggørelse

og anden information. For nogle typer skøn (eksempelvis skøn over dagsværdien, som er baseret på ikke-observerede input, er det praktisk umuligt at skelne mellem disse typer af oplysninger. Når anvendelse eller tilpasning med tilbagevirkende kraft ville kræve væsentlige skøn, som ikke muliggør en skelnen mellem disse to typer oplysninger, er det praktisk umuligt at anvende den nye regnskabspraksis eller at korrigere fejl vedrørende tidligere regnskabsår med tilbagevirkende kraft.

▼B

53. Efterrationaliseringer kan ikke lægges til grund ved anvendelse af en ny regnskabspraksis eller korrektion af beløb for et tidligere regnskabsår, hverken ved opstilling af forudsætninger om, hvad der ville have været ledelsens hensigt i et tidligere regnskabsår, eller ved udarbejdelse af skøn over beløb, som er indregnet, målt eller oplyst i et tidligere regnskabsår. Når en virksomhed eksempelvis korrigerer en fejl vedrørende et tidligere regnskabsår ved måling af finansielle aktiver, som tidligere er klassificeret som hold-til-udløb-investeringer i overensstemmelse med IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling*, skal virksomheden ikke ændre sit målingsgrundlag for det pågældende regnskabsår, hvis ledelsen senere har besluttet ikke at holde investeringerne til udløb. En virksomhed skal desuden, hvis den korrigerer en fejl vedrørende et tidligere regnskabsår i forbindelse med beregning af forpligtelser til ansattes akkumulerede sygefravær i overensstemmelse med IAS 19 *Personaleydelser* se bort fra oplysninger om en særligt alvorlig influenzaepidemi i det kommende regnskabsår, som blev tilgængelige, efter at årsregnskabet for det tidligere regnskabsår var blevet godkendt til offentliggørelse. Selvom der ofte kræves væsentlige skøn i forbindelse med ændring af sammenligningstal for tidligere regnskabsår, er dette ingen hindring for pålidelig regulering eller korrektion af sammenligningstallene.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

54. Virksomheder skal anvende denne standard for årsregnskaber, der dækker regnskabsår, som begynder 1. januar 2005 eller derefter. Det tilskyndes, at standarden anvendes før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender denne standard for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2005, skal den give oplysning om dette.

▼**M32**

54C. IFRS 13 *Fair Value Measurement*, issued in May 2011, amended paragraph 52. An entity shall apply that amendment when it applies IFRS 13.

▼**B**

OPHÆVELSE AF ANDRE UDTALELSER

55. Denne standard erstatter IAS 8 *Årets resultat, fundamentale fejl og ændringer i anvendt regnskabspraksis*, der blev ajourført i 1993.

56. Denne standard erstatter følgende fortolkningsbidrag:

a) SIC-2 *Ensartethed — Aktivering af låneomkostninger*, og

b) SIC-18 *Ensartethed — Alternative metoder*.

▼B

IAS 10

▼M5

Begivenheder efter regnskabsårets afslutning

▼B

FORMÅL

1. Formålet med denne standard er at foreskrive:

a) hvornår en virksomhed skal regulere sine årsregnskaber grundet begivenheder efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄, og

b) hvilke oplysninger en virksomhed skal give om tidspunktet for årsregnskabets godkendelse til offentliggørelse og om begivenheder efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄.

Denne standard kræver også, at en virksomhed ikke udarbejder sine årsregnskaber på en going concern-basis, såfremt begivenheder efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ indikerer, at going concern-forudsætningen ikke er hensigtsmæssig.

ANVENDELSESOMRÅDE

2. Denne standard finder anvendelse på den regnskabsmæssige behandling af og oplysning om begivenheder efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄.

DEFINITIONER

3. Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:

Begivenheder efter ►M5 *regnskabsårets afslutning* ◄ er sådanne begivenheder, gunstige og ugunstige, som opstår mellem ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ og det tidspunkt, hvor årsregnskabet godkendes til offentliggørelse. Disse begivenheder kan inddeles i to typer:

a) begivenheder, der yderligere bekræfter forhold, der eksisterede ►M5 ved regnskabsårets afslutning ◄ (*regulerende begivenheder efter* ►M5 *regnskabsårets afslutning* ◄), og

b) begivenheder, som begrunder sig i forhold, der opstod efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ (*ikke-regulerende begivenheder efter* ►M5 *regnskabsårets afslutning* ◄).

4. Godkendelsesprocessen for offentliggørelse af årsregnskaber varierer afhængigt af ledelsesstruktur, lovmæssige krav og de procedurer, der følges ved udarbejdelsen og færdigbehandlingen af årsregnskaber.

▼B

5. I nogle tilfælde er en virksomhed pålagt at søge årsregnskabet godkendt af aktionærerne, efter at årsregnskabet er offentliggjort. I sådanne tilfælde anses årsregnskaberne for offentliggjort pr. datoen for offentliggørelsen og ikke pr. den dato, hvor aktionærerne godkender årsregnskabet.

Eksempel

En virksomheds ledelse færdiggør udkast til årsregnskabet for regnskabsåret 20X1 den 28. februar 20X2. Den 18. marts 20X2 gennemgår bestyrelsen årsregnskabet og godkender det til offentliggørelse. Virksomheden offentliggør sit overskud samt udvalgt supplerende økonomisk information den 19. marts 20X2. Årsregnskabet udleveres til aktionærerne og andre den 1. april 20X2. Aktionærerne godkender årsregnskabet ved generalforsamlingen den 15. maj 20X2, og det godkendte årsregnskab indsendes til myndighederne den 17. maj 20X2.

Årsregnskabet godkendes til offentliggørelse den 18. marts 20X2 (datoen for bestyrelsens godkendelse af offentliggørelsen).

6. I nogle tilfælde er en virksomheds ledelse pålagt at præsentere årsregnskabet for en bestyrelse (bestående udelukkende af eksterne bestyrelsesmedlemmer) til godkendelse. I sådanne tilfælde godkendes årsregnskabet til offentliggørelse, når ledelsen godkender årsregnskabet til præsentation for bestyrelsen.

Eksempel

Den 18. marts 20X2 godkender virksomhedens ledelse årsregnskabet til præsentation for bestyrelsen. Bestyrelsen består udelukkende af eksterne bestyrelsesmedlemmer og kan omfatte medarbejderrepræsentanter og andre eksterne interessegrupper. Bestyrelsen godkender årsregnskabet den 26. marts 20X2. Årsregnskabet udleveres til aktionærerne og andre den 1. april 20X2. Aktionærerne godkender årsregnskabet ved generalforsamlingen den 15. maj 20X2, og årsregnskabet indsendes til myndighederne den 17. maj 20X2.

Årsregnskabet godkendes til offentliggørelse den 18. marts 20X2 (datoen for ledelsens godkendelse af præsentation for bestyrelsen).

7. Begivenheder efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ omfatter alle begivenheder frem til det tidspunkt, hvor årsregnskabet godkendes til offentliggørelse, selv om disse begivenheder opstår efter offentliggørelsen af overskud eller anden udvalgt økonomisk information.

INDREGNING OG MÅLING

Regulerende begivenheder efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄

8. En virksomhed skal regulere de beløb, der er indregnet i årsregnskabet for at afspejle regulerende begivenheder efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄.

▼B

9. Følgende er eksempler på regulerende begivenheder efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄, som kræver, at en virksomhed foretager regulering af beløb indregnet i årsregnskabet eller indregner poster, der ikke tidligere er indregnet:

a) afgørelse af en retssag efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄, som bekræfter, at virksomheden havde en aktuel forpligtelse på ►M5 regnskabsårets afslutning ◄. Virksomheden regulerer en eventuel tidligere indregnet hensættelse relateret til denne retssag i henhold til IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver* eller indregner en ny hensættelse. Virksomheden skal ikke blot oplyse om en eventualforpligtelse, eftersom afgørelsen udgør supplerende oplysninger, der kan anses for at være i overensstemmelse med afsnit 16 i IAS 37

b) modtagelsen af oplysninger efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄, der indikerer, at et aktivs værdi var blevet forringet ved ►M5 regnskabsårets afslutning ◄, eller at beløbet for en tidligere indregnet værdiforringelse af dette aktiv skal reguleres. Eksempelvis:

i) en kundes konkurs opstået efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ bekræfter sædvanligvis, at et tab på et tilgodehavende fra salg og tjenesteydelser eksisterede ved ►M5 regnskabsårets afslutning ◄, og at virksomheden skal regulere den regnskabsmæssige værdi af dette tilgodehavende, og

ii) salg af varebeholdninger efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ kan give en indikation af deres nettorealisationsværdi ved ►M5 regnskabsårets afslutning ◄

c) opgørelsen efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ af kostprisen for købte aktiver eller indtægter fra solgte aktiver før ►M5 regnskabsårets afslutning ◄

d) opgørelsen efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ af den beløbsmæssige størrelse af overskudsdeling eller bonusudbetalinger, såfremt virksomheden havde en aktuel juridisk eller faktisk forpligtelse ved ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ til at foretage betalinger som følge af begivenheder før ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ (jf. IAS 19 *Personaleydelser*)

e) opdagelsen af bedrageri eller fejl, som afslører, at årsregnskabet ikke er korrekt.

Ikke-regulerende begivenheder efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄

10. En virksomhed skal ikke regulere de beløb, der er indregnet i årsregnskabet for at afspejle ikke-regulerende begivenheder efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄.

►M32 11. Som eksempel på en ikke-regulerende begivenhed efter slutningen af regnskabsåret kan nævnes fald i markedsværdien af en investering mellem slutningen af regnskabsåret og det tidspunkt, hvor årsregnskabet godkendes til offentliggørelse. Faldet i dagsværdi er normalt ikke knyttet til investeringens beskaffenhed efter slutningen af regnskabsåret, men afspejler omstændigheder, der er opstået efterfølgende. ◄ En virksomhed regulerer derfor ikke de beløb, som investeringerne er indregnet med i årsregnskabet. Tilsvarende ajourfører en virksomhed ikke de oplyste beløb for investeringerne pr. ►M5 regnskabsårets afslutning ◄. Der kan dog være behov for, at virksomheden giver supplerende oplysninger, jf. afsnit 21.

▼B

Udbytte

12. Hvis en virksomhed uddeler udbytte til ►M5 ejere ◄ af egenkapitalinstrumenter (som defineret i IAS 32 *Finansielle instrumenter: Præsentation*) efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄, skal virksomheden ikke indregne et sådant udbytte som en forpligtelse ved ►M5 regnskabsårets afslutning ◄.

▼M17

13 Hvis udbytte er uddelt efter regnskabsårets afslutning, men før årsregnskabet er godkendt til offentliggørelse, skal udbyttet ikke indregnes som en forpligtelse på balancedagen, eftersom der ikke eksisterer en forpligtelse på dette tidspunkt. Sådant udbytte oplyses i noterne i overensstemmelse med IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber*.

▼B

GOING CONCERN

14. En virksomhed skal ikke udarbejde årsregnskaber på en going concern basis, såfremt ledelsen efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ beslutter enten at afvikle virksomheden eller at indstille driften, eller at virksomheden ikke har noget andet realistisk alternativ.

15. En nedgang i det driftsmæssige resultat og den finansielle stilling efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ kan indikere et behov for at vurdere, om going concern forudsætningen stadig er relevant for virksomheden. Såfremt going concern forudsætningen ikke længere er relevant, er virkningen så gennemgribende, at denne standard kræver en fundamental ændring i grundlaget for regnskabsaflæggelse, og ikke kun en regulering af de beløb, der er indregnet ved det oprindelige grundlag for regnskabsaflæggelse.

16. I IAS 1 er der anført oplysningskrav, såfremt:

a) årsregnskabet ikke er udarbejdet på en going concern basis, eller

b) ledelsen er opmærksom på væsentlige usikkerheder, der er tilknyttet begivenheder eller forhold, som kan sætte alvorlige spørgsmålstegn ved virksomhedens evne til at fortsætte som en going concern. De begivenheder eller forhold, der kræver oplysning, kan opstå efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄.

OPLYSNINGER

Tidspunkt for godkendelse til offentliggørelse

17. En virksomhed skal oplyse om tidspunktet for godkendelsen af årsregnskabets offentliggørelse samt hvilke(n) person(er), der godkendte offentliggørelsen. Såfremt virksomhedens ejere eller andre personer har bemyndigelse til at ændre årsregnskabet efter offentliggørelse, skal virksomheden oplyse dette.

18. Det er vigtigt for brugere at have kendskab til tidspunktet for årsregnskabets offentliggørelse, idet årsregnskabet ikke afspejler begivenheder efter dette tidspunkt.

Ajourføring af oplysninger om forhold ved ►M5 regnskabsårets afslutning ◄

19. Modtager en virksomhed oplysninger efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ om forhold, der eksisterede ved ►M5 regnskabsårets afslutning ◄, skal virksomheden ud fra de nye oplysninger ajourføre oplysninger, der er tilknyttet sådanne forhold.

▼B

20. I nogle tilfælde kan en virksomhed have behov for at ajourføre oplysninger i årsregnskabet for at afspejle oplysninger modtaget efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄, selv når oplysningerne ikke påvirker de beløb, virksomheden indregner i årsregnskabet. Som eksempel herpå kan nævnes behovet for at ajourføre oplysninger, når informationer bliver tilgængelige efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ om en eventualforpligtelse, der eksisterede ved ►M5 regnskabsårets afslutning ◄. Virksomheden skal overveje, om den skal indregne eller ændre en hensat forpligtelse, jf. IAS 37 ligesom den ud fra disse informationer skal ajourføre oplysningerne om eventualforpligtelsen.

Ikke-regulerende begivenheder efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄

21. Hvis ikke-regulerende begivenheder efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ er væsentlige, kan udeladelse af oplysning herom have indflydelse på ►M5 de økonomiske beslutninger, som regnskabsbrugere træffer ◄ på grundlag af årsregnskabet. Derfor skal en virksomhed give følgende oplysninger for hver væsentlig kategori af ikke-regulerende begivenheder efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄:

a) arten af begivenheden, og

b) et skøn over den økonomiske virkning af begivenheden eller en erklæring om, at et sådant skøn ikke kan foretages.

22. Nedenstående er eksempler på ikke-regulerende begivenheder efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄, der som hovedregel skal oplyses:

a) en større virksomhedssammenslutning foretaget efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ (IFRS 3 *Virksomhedssammenslutninger* kræver konkrete oplysninger i sådanne tilfælde) eller afhændelsen af en større dattervirksomhed,

b) bekendtgørelse af planer om en aktivitets ophør,

c) væsentlige køb af aktiver, klassifikation af aktiver som besiddelse med henblik på salg i overensstemmelse med IFRS 5 *Anlægsaktiver, som besiddes med henblik på salg og ophørte aktiviteter*, anden afhændelse af aktiver eller en offentlig myndigheds ekspropriering af væsentlige aktiver,

d) nedbrændingen af et større produktionsanlæg efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄,

e) bekendtgørelse eller påbegyndelse af en større omstrukturering (jf. IAS 37),

f) større ordinære aktietransaktioner og mulige ordinære aktietransaktioner efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ (i IAS 33 *Indtjening pr. aktie* kræves det, at en virksomhed giver oplysning om sådanne transaktioner, bortset fra transaktioner, der involverer udstedelse af fondsaktier, et aktiesplit eller et omvendt aktiesplit, hvilket skal justeres i henhold til IAS 33),

g) unormalt store ændringer i aktivers værdi eller valutakurser efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄,

h) ændringer i skattesatser eller skattelovgivning vedtaget eller bekendtgjort efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄, som har en væsentlig indvirkning på aktuelle og udskudte skatteaktiver og skatteforpligtelser (jf. IAS 12 *Indkomstskatter*),

▼B

i) påtagelse af væsentlige forpligtelser eller eventualforpligtelser, eksempelvis ved udstedelsen af væsentlige garantier, og

(j) påbegyndelsen af større retssager udelukkende på baggrund af begivenheder efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

23. Virksomheder skal anvende denne standard for årsregnskaber, der dækker regnskabsår, som begynder 1. januar 2005 eller derefter. Det tilskyndes, at standarden anvendes før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender denne standard for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2005, skal den give oplysning om dette.

▼M32

23A. IFRS 13, der er udstedt i maj 2011, vedrørte en ændring af afsnit 11. En virksomhed skal anvende denne ændring ved anvendelse af IFRS 13.

▼B

OPHÆVELSE AF IAS 10 (AJOURFØRT 1999)

24. Denne standard erstatter IAS 10 *Begivenheder efter* ►M5 *regnskabsårets afslutning* ◄ (ajourført i 1999).

▼B

IAS 11

Entreprisekontrakter

FORMÅL

Formålet med denne standard er at foreskrive den regnskabsmæssige behandling af omsætning og omkostninger i forbindelse med entreprisekontrakter. Arten af de aktiviteter, som er forbundet med entreprisekontrakter, betyder, at det tidspunkt, hvor entrepriseaktiviteten påbegyndes, og det tidspunkt, hvor aktiviteten afsluttes, sædvanligvis falder i forskellige regnskabsår. Derfor er det primære i forbindelse med den regnskabsmæssige behandling af entreprisekontrakter allokeringen af entrepriseomsætning og omkostninger til de regnskabsår, i hvilke entreprisearbejdet udføres. I denne standard benyttes de indregningskriterier, som er fastsat i *Begrebsramme for udarbejdelse og præsentation af årsregnskaber* til opgørelse af, hvornår entrepriseomsætning og omkostninger skal indregnes som omsætning og omkostninger i ►**M5** totalindkomstopgørelsen ◄. Der gives ligeledes praktisk vejledning i anvendelsen af disse kriterier.

ANVENDELSESOMRÅDE

1. Denne standard finder anvendelse på den regnskabsmæssige behandling af entreprisekontrakter i entreprenørers årsregnskaber.

2. Denne standard erstatter international regnskabsstandard IAS 11 *Den regnskabsmæssige behandling af entreprisekontrakter*, der blev godkendt i 1978.

DEFINITIONER

3. Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:

En *entreprisekontrakt* er en individuelt forhandlet kontrakt om anlæg, opførelse eller bygning af et aktiv eller flere aktiver, som er nært forbundne eller indbyrdes afhængige med hensyn til deres design, teknologi og funktion eller deres endelige formål eller anvendelse.

En *fastpriskontrakt* er en kontrakt, hvor entreprenøren aftaler en fast kontraktpris eller en fast sats pr. produceret enhed, som i visse tilfælde er underlagt klausuler om omkostningsbaserede prisreguleringer.

En *kostpris-plus-kontrakt* er en entreprisekontrakt, hvor entreprenøren modtager betaling for godkendte eller på anden måde definerede omkostninger, med tillæg af en procentdel af disse omkostninger eller et fast honorar.

4. En entreprisekontrakt kan indgås om opførelse, anlæg eller bygning af et enkelt aktiv, eksempelvis en bro, bygning, dæmning, rørledning, vej, et skib eller en tunnel. En entreprisekontrakt kan også være indgået om anlæg, opførelse eller bygning af et aktiv eller flere aktiver, som er nært forbundne eller indbyrdes afhængige med hensyn til design, teknologi og funktion eller endelige formål eller anvendelse. Som eksempler kan nævnes kontrakter om opførelse af raffinaderier og andet komplekst produktionsanlæg og driftsmidler.

▼B

5. I denne standard omfatter entreprisekontrakter ligeledes:

a) kontrakter om tjenesteydelser, som er direkte forbundet med opførelsen af et aktiv, eksempelvis ydelser leveret af projektledere og arkitekter, og

b) kontrakter om nedtagning eller genoprettelse af aktiver samt genoprettelse af miljøet efter nedtagning af aktiver.

6. Entreprisekontrakter kan være udformet på mange forskellige måder, men klassificeres i denne standard enten som fastpriskontrakter eller kostpris-plus-kontrakter. Nogle entreprisekontrakter indeholder elementer af både fastpriskontrakter og kostpris-plus-kontrakter, eksempelvis en kostpris-plus-kontrakt med en fastsat maksimumpris. I sådanne tilfælde må entreprenøren overveje alle de i afsnit 23 og 24 opstillede krav for at bestemme, hvornår entrepriseomsætning og omkostninger skal indregnes.

SAMMENLÆGNING OG OPSPLITNING AF ENTREPRISEKONTRAKTER

7. Kravene i denne standard anvendes normalt kontrakt for kontrakt. I visse tilfælde kan det dog være nødvendigt at anvende standarden på enkelte elementer af en kontrakt separat eller en gruppe af kontrakter samlet for at udtrykke indholdet af en kontrakt eller en gruppe af kontrakter.

8. Omhandler en kontrakt flere aktiver, skal opførelsen af hvert enkelt aktiv behandles som en separat entreprisekontrakt, når:

a) der er afgivet tilbud for hvert enkelt aktiv,

b) opførelsen af hvert aktiv er forhandlet enkeltvis, og såvel entreprenør som kunde har kunnet acceptere eller forkaste dele af kontrakten forbundet med hvert aktiv, og

c) omkostningerne og omsætningen kan identificeres separat for hvert aktiv.

9. En gruppe af kontrakter med en eller flere kunder skal behandles som en enkelt entreprisekontrakt, når:

a) kontrakterne er forhandlet samlet,

b) kontrakterne er så nært forbundne, at de reelt udgør ét projekt med en samlet overskudsmargin, og

c) kontraktarbejder udføres samtidig eller i fortsættelse af hinanden.

10. En kontrakt kan indeholde bestemmelser, der giver kunden mulighed for at få opført et yderligere aktiv, eller der kan laves en tilføjelse til kontrakten om opførelse af et yderligere aktiv. Anlæg, opførelse eller bygning af et yderligere aktiv skal behandles som en separat entreprisekontrakt, når:

a) aktivets design, teknologi eller funktion adskiller sig væsentligt fra aktivet eller aktiverne i den oprindelige kontrakt, eller

▼B

b) aktivets pris er forhandlet uden hensyntagen til den oprindelige kontraktpris.

ENTREPRISEOMSÆTNING

11. Entrepriseomsætning skal omfatte:

a) den oprindelige kontraktfastsatte omsætning, og

b) ændringer i det kontraktfastsatte arbejde, krav samt bonusbetalinger:

i) i det omfang det anses for sandsynligt, at disse vil medføre omsætning, og

ii) hvis de kan måles pålideligt.

12. Entrepriseomsætning måles til dagsværdien af det modtagne eller tilgodehavende vederlag. Måling af entreprisesomsætning er påvirket af usikkerhed om udfaldet af forskellige fremtidige begivenheder. Ofte må de udøvede skøn ændres i takt med nye begivenheders indtræden og afklaring af usikkerheder. Derfor kan entrepriseomsætning stige eller falde fra regnskabsår til regnskabsår. Eksempelvis:

a) en entreprenør og en kunde kan aftale ændringer eller krav, som medfører stigende eller faldende entrepriseomsætning i et regnskabsår efter det regnskabsår, hvor kontrakten blev indgået,

b) den i en fastpriskontrakt aftalte omsætning kan stige som følge af klausul om omkostningsbaseret prisregulering,

c) entrepriseomsætningen kan falde som følge af bod udløst af forsinkelser fra entreprenørens side vedrørende entreprisens færdiggørelse, eller

d) når en fastpriskontrakt omfatter en fast pris pr. produceret enhed, stiger omsætningen, i takt med at antallet af enheder øges.

13. En ændring er en instruktion fra kunden om ændring i omfanget af det kontraktfastsatte arbejde og kan medføre en forøgelse eller en reduktion af entrepriseomsætningen. Sådanne ændringer kan eksempelvis omfatte ændringer i specifikationer eller design af aktiver og ændringer i kontraktens varighed. En ændring indregnes i entrepriseomsætning, når:

a) det anses for sandsynligt, at kunden vil godkende ændringen og den deraf følgende ændring i omsætning, og

b) omsætningen kan måles pålideligt.

14. Et krav er en fordring på kunden eller tredjepart, som entreprenøren søger at inddrive til godtgørelse af meromkostninger, der ikke er indeholdt i kontraktprisen. Et krav kan eksempelvis opstå som følge af forsinkelser forårsaget af kunden, fejl i specifikationer eller design og omtvistede ændringer i kontraktarbejder. Måling af omsætning i forbindelse med sådanne krav er forbundet med stor usikkerhed og afhænger ofte af udfaldet af forhandlinger. Krav indregnes derfor kun i entrepriseomsætning, når:

a) forhandlingerne er så fremskredne, at det er sandsynligt, at kunden vil acceptere kravet, og

▼B

b) det beløb, som kunden forventes at ville acceptere, kan måles pålideligt.

15. Bonusbetaling er en yderligere omsætning til entreprenøren ved opfyldelse eller overstigelse af fastsatte mål for arbejdet. Eksempelvis kan en entreprisekontrakt indeholde mulighed for bonusbetaling til entreprenøren, hvis kontraktarbejdet afsluttes før tid. Bonusbetalinger indregnes i entrepriseomsætning, når:

a) entreprisearbejdet er så fremskredet, at det er sandsynligt, at de fastsatte mål vil blive opnået eller oversteget, og

b) bonusbetalingen kan måles pålideligt.

ENTREPRISEOMKOSTNINGER

16. Entrepriseomkostninger skal omfatte:

a) omkostninger, der direkte vedrører den konkrete entreprisekontrakt,

b) omkostninger, der er knyttet til entrepriseaktiviteten generelt og kan allokeres til entreprisekontrakten, og

c) andre omkostninger, der i henhold til entreprisekontrakten skal dækkes af kunden.

17. Omkostninger, der direkte vedrører den konkrete entreprisekontrakt, omfatter blandt andet:

a) løn til ansatte på opførelsesstedet, herunder løn vedrørende tilsyn,

b) omkostninger til materialer anvendt ved opførelsen af aktivet,

c) afskrivninger på produktionsanlæg og driftsmidler anvendt på entreprisekontrakten,

d) omkostninger til tilkørsel og fjernelse af produktionsanlæg, driftsmidler og materialer anvendt på byggepladsen,

e) leje af produktionsanlæg og driftsmidler,

f) omkostninger til design og teknisk assistance, som direkte vedrører entreprisekontrakten,

g) skønnede omkostninger til afhjælpning af mangler og garantiarbejder, herunder omkostninger til forventede garantiforpligtelser, og

h) krav fra tredjepart.

Disse omkostninger kan reduceres af diverse indtægter, som ikke er indregnet i entrepriseomsætningen, eksempelvis indtægt ved salg af overskydende materialer og afhændelse af produktionsanlæg og driftsmidler efter arbejdets afslutning.

18. Omkostninger, der er tilknyttet entrepriseaktiviteten generelt og kan allokeres til konkrete kontrakter omfatter blandt andet:

a) forsikring,

b) design og teknisk assistance, der ikke direkte kan henføres til en konkret entreprisekontrakt, og

▼B

c) indirekte produktionsomkostninger.

Sådanne omkostninger allokeres ved hjælp af systematiske og rationelle metoder, der anvendes ensartet for alle omkostninger med samme kendetegn. Allokering sker på basis af det normale produktionsniveau. Indirekte produktionsomkostninger omfatter eksempelvis omkostninger til behandling og udbetaling af lønninger til byggearbejdere. ►M1 Omkostninger, der er tilknyttet entrepriseaktiviteten generelt og kan allokeres til konkrete kontrakter, omfatter også låneomkostninger. ◄

19. Omkostninger, der i henhold til kontrakten skal dækkes af kunden, kan omfatte visse generelle administrationsomkostninger og udviklingsomkostninger, som ifølge entreprisekontrakten skal godtgøres af kunden.

20. Omkostninger, som ikke er tilknyttet en entrepriseaktivitet eller ikke kan allokeres til en konkret entreprisekontrakt, indgår ikke i entrepriseomkostninger. Sådanne omkostninger omfatter:

a) generelle administrationsomkostninger, der ikke i henhold til entreprisekontrakten godtgøres af kunden,

b) salgsomkostninger,

c) omkostninger til forskning og udvikling, der i henhold til entreprisekontrakten ikke godtgøres af kunden, og

d) afskrivninger på produktionsanlæg og driftsmidler, som ikke anvendes til en konkret entreprisekontrakt.

21. Entrepriseomkostninger omfatter omkostninger tilknyttet en entreprisekontrakt fra det tidspunkt, kontrakten er indgået, til kontraktarbejderne er afsluttet. Omkostninger, som direkte kan allokeres til kontrakten og er afholdt for indgåelse af kontrakten, indregnes imidlertid også i entrepriseomkostninger, hvis disse kan identificeres og måles pålideligt, og det er sandsynligt, at entreprisekontrakten vil blive indgået. Når omkostninger afholdt for indgåelse af en kontrakt indregnes i det regnskabsår, de er afholdt, indregnes de ikke i entrepriseomkostninger, når kontrakten indgås i et efterfølgende regnskabsår.

INDREGNING AF ENTREPRISEOMSÆTNING OG OMKOSTNINGER

22. Når udfaldet af en entreprisekontrakt kan skønnes pålideligt, skal entrepriseomsætning og omkostninger forbundet med entreprisekontrakten indregnes som henholdsvis omsætning og omkostninger, opgjort med udgangspunkt i færdiggørelsesgraden på ►M5 regnskabsårets afslutning ◄. Forventede tab på en entreprisekontrakt skal indregnes som omkostning straks i henhold til afsnit 36.

23. For fastpriskontrakter kan udfaldet skønnes pålideligt, når følgende betingelser alle er opfyldt:

a) den samlede entrepriseomsætning kan måles pålideligt,

b) det er sandsynligt, at økonomiske fordele forbundet med entreprisekontrakten vil tilgå virksomheden,

▼B

c) både entrepriseomkostninger til færdiggørelse af kontrakten og færdiggørelsesgraden ved ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ kan måles pålideligt, og

d) omkostningerne knyttet til kontrakten kan identificeres og måles pålideligt, således at faktisk afholdte omkostninger kan sammenholdes med tidligere skøn.

24. For kostpris-plus-kontrakter kan udfaldet af en entreprisekontrakt skønnes pålideligt, når følgende betingelser alle er opfyldt:

a) det er sandsynligt, at økonomiske fordele forbundet med entreprisekontrakten vil tilgå virksomheden, og

b) omkostningerne knyttet til kontrakten klart kan identificeres og måles pålideligt, uanset om de specifikt skal godtgøres af kunden.

25. Indregning af entrepriseomsætning og omkostninger med udgangspunkt i en entreprisekontrakts færdiggørelsesgrad betegnes sædvanligvis produktionskriteriet. I henhold til dette kriterium matches entrepriseomsætning med de entrepriseomkostninger, der er afholdt for at opnå den aktuelle færdiggørelsesgrad, hvilket medfører indregning af omsætning, omkostninger og overskud, som kan henføres til den afsluttede del af entreprisearbejdet. Ved brug af dette indtægtskriterium opnås nyttige oplysninger om entreprisearbejdets omfang og den hermed tilknyttede indtjening i et regnskabsår.

26. Ifølge produktionskriteriet indregnes entrepriseomsætning som omsætning i ►M5 resultatet ◄ i de regnskabsår, i hvilke arbejdet er udført. Entrepriseomkostninger indregnes normalt i de regnskabsår, i hvilke de entreprisearbejder, de vedrører, er udført. Hvis det forventes, at de samlede entrepriseomkostninger vil overstige den samlede entrepriseomsætning, indregnes dette beløb dog straks som omkostning i henhold til afsnit 36.

27. Når en entreprenør har afholdt omkostninger, som vedrører senere regnskabsår, indregnes disse omkostninger som et aktiv, hvis det anses for sandsynligt, at de vil blive genindvundet. Sådanne entrepriseomkostninger repræsenterer et tilgodehavende hos kunden, og klassificeres sædvanligvis som et igangværende arbejde for fremmed regning.

28. Udfaldet af en entreprisekontrakt kan kun skønnes pålideligt, når det er sandsynligt, at de økonomiske fordele forbundet med entreprisekontrakten vil tilgå virksomheden. Ved usikkerhed om, hvorvidt et beløb, som allerede er medtaget i entrepriseomsætning i ►M5 resultatet ◄, er erholdeligt, skal det beløb, der er uerholdeligt, eller hvis erholdelighed ikke længere er sandsynlig, indregnes som omkostning frem for at foretage en regulering af den indregnede entrepriseomsætning.

29. En virksomhed kan normalt foretage pålidelige skøn, når den har indgået en entreprisekontrakt, hvori følgende er fastsat:

a) parternes rettigheder i forbindelse med det aktiv, som skal anlægges, bygges eller opføres,

b) det vederlag, som skal udveksles, og

c) betalingsmetode og -betingelser.

▼B

Det er ligeledes normalt nødvendigt, at virksomheden har et effektivt internt budgetterings- og rapporteringssystem. Virksomheden gennemgår og om nødvendigt ajourfører sit skøn over entrepriseomsætning, i takt med at kontraktarbejdet udføres. Behovet for sådanne ajourførte skøn er ikke nødvendigvis ensbetydende med, at udfaldet af entreprisekontrakten ikke kan skønnes pålideligt.

30. En entreprisekontrakts færdiggørelsesgrad kan opgøres på mange måder. Virksomheden anvender den metode, som pålideligt måler det udførte arbejde. De mulige metoder omfatter, afhængig af entreprisekontraktens art:

a) forholdet mellem afholdte entrepriseomkostninger til dato og de samlede skønnede entrepriseomkostninger,

b) undersøgelse af stadiet af udførte arbejder, eller

c) den fysisk færdiggjorte del af entreprisen.

Ofte afspejler acontobetalinger og forskud fra kunder ikke det udførte arbejde.

31. Når færdiggørelsesgraden opgøres med udgangspunkt i entrepriseomkostninger afholdt til dato, indregnes kun de omkostninger, som afspejler udførte arbejder, i de til dato afholdte omkostninger. Omkostninger, som ikke indregnes, omfatter eksempelvis:

a) entrepriseomkostninger, som vedrører fremtidige entreprisearbejder, eksempelvis omkostninger til materialer, som er leveret til en byggeplads eller afsat til brug på en kontrakt, men endnu ikke er installeret eller brugt, medmindre materialerne er fremstillet konkret til entreprisen, og

b) forudbetalinger til underentreprenører for arbejder under delentreprisen.

32. Når udfaldet af en entreprisekontrakt ikke kan skønnes pålideligt gælder følgende:

a) omsætning skal kun indregnes svarende til de entrepriseomkostninger, for hvilke det anses sandsynligt, at de vil kunne genindvindes, og

b) entrepriseomkostninger skal indregnes som omkostning i det regnskabsår, de er afholdt.

Forventede tab på en entreprisekontrakt skal indregnes som omkostning straks i henhold til afsnit 36.

33. I de indledende faser af en entreprisekontrakt kan entreprisekontraktens udfald ofte ikke skønnes pålideligt. Det kan dog være sandsynligt, at virksomheden vil genindvinde de afholdte entrepriseomkostninger. Derfor indregnes entrepriseomsætning kun svarende til de entrepriseomkostninger, det er sandsynligt, at entreprenøren vil kunne genindvinde. Da entreprisekontraktens udfald ikke kan skønnes pålideligt, indregnes intet overskud. Selv om entreprisekontraktens udfald ikke kan skønnes pålideligt, kan det dog være sandsynligt, at de samlede entrepriseomkostninger vil overstige den samlede entrepriseomsætning. I så fald indregnes det beløb, hvormed de samlede entrepriseomkostninger forventes at overstige den samlede entrepriseomsætning, som omkostning straks i henhold til afsnit 36.

▼B

34. Entreprisеomkostninger, som det ikke anses for sandsynligt, at entreprenøren vil kunne genindvinde, indregnes som omkostning straks. Tilfælde, hvor det ikke er sandsynligt, at afholdte entrepriseomkostninger vil kunne genindvindes, og hvor det kan være nødvendigt straks at indregne entrepriseomkostninger, omfatter entreprisekontrakter:

a) som ikke er retskraftige, dvs. hvis gyldighed kan drages i tvivl,

b) hvor færdiggørelsen af entreprisearbejdet afhænger af verserende retssager eller lovgivning,

c) som vedrører ejendomme, der sandsynligvis vil blive kondemneret eller eksproprieret,

d) hvor kunden ikke er i stand til at indfri sine kontraktmæssige forpligtelser, eller

e) hvor entreprenøren ikke er i stand at færdiggøre entreprisen eller på anden måde indfri sine kontraktlige forpligtelser.

35. Når den usikkerhed, der har medført, at entreprisekontraktens udfald ikke har kunnet skønnes pålideligt, bortfalder, skal omsætning og omkostninger i forbindelse med entreprisekontrakten indregnes i henhold til afsnit 22 og ikke i henhold til afsnit 32.

INDREGNING AF HENSÆTTELSER TIL TAB

36. Når det er sandsynligt, at de samlede entrepriseomkostninger vil overstige den samlede entrepriseomsætning, skal det forventede tab på entreprisekontrakten indregnes som omkostning straks.

37. Beløbsstørrelsen af et sådant tab opgøres uden hensyn til:

a) om entreprisearbejderne er påbegyndt,

b) færdiggørelsesgraden, eller

c) om der forventes overskud på andre entreprisekontrakter, som ikke behandles som en enkelt kontrakt i henhold til afsnit 9.

ÆNDRINGER I SKØN

38. Produktionskriteriet anvendes på akkumuleret basis for hvert regnskabsår for aktuelle skøn over entrepriseomsætning og omkostninger. Derfor behandles virkningen af ændringer i skønnet entrepriseomsætning eller entrepriseomkostninger eller virkningen af ændringer i det skønnede udfald af en entreprisekontrakt som en ændring i regnskabsmæssigt skøn (jf. IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*). De ændrede skøn anvendes ved opgørelsen af omsætning og omkostninger, som indregnes i ►**M5** resultatet ◄ i det regnskabsår, hvori ændringen har fundet sted, og i efterfølgende regnskabsår.

OPLYSNINGER

39. En virksomhed skal give følgende oplysninger:

a) beløbsstørrelsen af entrepriseomsætning indregnet som indtægt i regnskabsåret,

b) de metoder, der er anvendt til at opgøre den indregnede entrepriseomsætning i regnskabsåret, og

c) de metoder, der er anvendt til at opgøre færdiggørelsesgraden af igangværende arbejder for fremmed regning.

▼B

40. For igangværende arbejder for fremmed regning på ►M5 regnskabsårets afslutning ◄, skal virksomheder oplyse følgende:

a) det samlede beløb for afholdte omkostninger og indregnet overskud (med fradrag af indregnede tab) til dato,

b) modtagne forskud fra kunder, og

c) tilbageholdte beløb.

41. Tilbageholdte beløb er acontofakturerede beløb, som ikke betales før visse kontraktfastsatte betingelser er opfyldt, eller før visse fejl er udbedret. Acontofaktureringer er beløb faktureret for udførte kontraktarbejder, hvad enten de er blevet betalt af kunden eller ej. Forskud er betalinger til entreprenøren for kontraktarbejder, der endnu ikke er udført.

42. En virksomhed skal præsentere:

a) bruttotilgodehavender fra kunder for entreprisearbejder præsenteret som et aktiv, og

b) bruttoforpligtelser til kunder for entreprisearbejder præsenteret som en forpligtelse.

43. Bruttotilgodehavender fra kunder for entreprisearbejder er nettobeløbet for:

a) afholdte omkostninger plus indregnet overskud, med fradrag af

b) summen af indregnede tab og acontofaktureringer

for alle igangværende arbejder for fremmed regning, for hvilke afholdte omkostninger plus indregnet overskud (med fradrag af indregnede tab) overstiger acontofaktureringer.

44. Bruttoforpligtelser til kunder for entreprisearbejder er nettobeløbet for:

a) afholdte omkostninger plus indregnet overskud, med fradrag af

b) summen af indregnede tab og acontofaktureringer

for alle igangværende arbejder for fremmed regning, for hvilke acontofaktureringer overstiger afholdte omkostninger plus indregnet overskud (med fradrag af indregnede tab).

45. En virksomhed skal give oplysning om eventualforpligtelser og eventualaktiver i overensstemmelse med IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*. Eventualforpligtelser og eventualaktiver kan opstå i forbindelse med eksempelvis omkostninger vedrørende garantiforpligtelser, krav, bod eller mulige tab.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

46. Denne standard træder i kraft for årsregnskaber, der dækker regnskabsår, som begynder den 1. januar 1995 eller senere.

▼B

IAS 12

Indkomstskatter

FORMÅL

Formålet med denne standard er at foreskrive den regnskabsmæssige behandling af indkomstskatter. Det primære ved regnskabsmæssig behandling af indkomstskatter er, hvordan virksomheder foretager regnskabsmæssig behandling af de aktuelle og fremtidige skattemæssige konsekvenser af:

a) den fremtidige genindvinding (afvikling) af den regnskabsmæssige værdi af aktiver (forpligtelser), der er indregnet i virksomhedens ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄, og

b) transaktioner og andre begivenheder i det indeværende regnskabsår, der er indregnet i virksomhedens årsregnskab.

Ved indregning af et aktiv eller en forpligtelse er det underforstået, at den regnskabsaflæggende virksomhed forventer at genindvinde eller afvikle den regnskabsmæssige værdi af dette aktiv eller denne forpligtelse. Hvis det er sandsynligt, at genindvinding eller afvikling af denne regnskabsmæssige værdi vil øge (eller mindske) fremtidige skattebetalinger i forhold til hvad de ville være, hvis en sådan genindvinding eller afvikling ikke ville have skattemæssige konsekvenser, kræver denne standard, at virksomheden indregner en udskudt skatteforpligtelse (et udskudt skatteaktiv), med visse begrænsede undtagelser.

Denne standard kræver, at virksomheden behandler de skattemæssige konsekvenser af transaktioner og andre begivenheder på samme måde, som selve disse transaktioner og andre begivenheder behandles. ►M5 For transaktioner og andre begivenheder, der er indregnet uden for resultatet (enten i øvrig totalindkomst eller direkte på egenkapitalen), skal en eventuel tilknyttet skattemæssig virkning også indregnes uden for resultatet (henholdsvis i øvrig totalindkomst eller direkte på egenkapitalen). ◄ For transaktioner og andre begivenheder, der er indregnet direkte på egenkapitalen, bliver den dermed forbundne skattemæssige virkning ligeledes også indregnet på egenkapitalen. ►M12 Ligeledes påvirker indregningen af udskudte skatteaktiver og skatteforpligtelser i en virksomhedssammenslutning beløbet for goodwill, som opstår ved virksomhedssammenslutningen, eller beløbet for den indregnede gevinst ved et tilbudskøb. ◄

Denne standard behandler tillige indregningen af udskudte skatteaktiver, der hidrører fra uudnyttede skattemæssige underskud eller uudnyttede skattemæssige fradrag, præsentationen af indkomstskatter i årsregnskabet samt oplysninger, der vedrører indkomstskatter.

ANVENDELSESOMRÅDE

1. Denne standard finder anvendelse på den regnskabsmæssige behandling af indkomstskatter.

2. I denne standard omfatter indkomstskatter alle inden- og udenlandske skatter, der følger af skattepligtig indkomst. Indkomstskatter omfatter endvidere skatter såsom skat, der skal betales af en dattervirksomhed, en associeret virksomhed eller et joint venture ved udlodning til den regnskabsaflæggende virksomhed.

3. [Ophævet]

▼B

4. Denne standard angiver ikke metoder til regnskabsmæssig behandling af statstilskud (jf. IAS 20 *Regnskabsmæssig behandling af offentlige tilskud og oplysning om andre former for offentlig støtte*) eller skattemæssige investeringsfradrag. Denne standard omhandler dog den regnskabsmæssige behandling af midlertidige forskelle, der hidrører fra sådanne tilskud eller skattemæssige investeringsfradrag.

DEFINITIONER

5. Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:

Regnskabsmæssigt overskud er årets resultat før fradrag af skatteomkostning.

Skattepligtig indkomst (skattemæssigt underskud) er den indkomst (det underskud) for et regnskabsår, som er opgjort i overensstemmelse med de af skattemyndighederne fastlagte regler, og hvoraf indkomstskat er betalbar (genindvindelig).

Skatteomkostning (skatteindtægt) er det samlede beløb, der indgår i opgørelsen af årets resultat for aktuel skat og udskudt skat.

Aktuel skat er betalbare (genindvindelige) indkomstskatter vedrørende regnskabsårets skattepligtige indkomst (skattemæssige underskud).

Udskudte skatteforpligtelser er indkomstskatter, der i fremtidige regnskabsår vil blive betalbare som følge af skattepligtige midlertidige forskelle.

Udskudte skatteaktiver er indkomstskatter, der i fremtidige regnskabsår vil reducere skattebetalinger som følge af:

a) fradragsberettigede midlertidige forskelle,

b) fremførbare uudnyttede skattemæssige underskud, og

c) fremførbare uudnyttede skattemæssige fradrag.

Midlertidige forskelle er forskellen mellem et aktivs eller en forpligtelses regnskabsmæssige værdi i ►**M5** opgørelse af finansiel stilling ◄ og dets skattemæssige værdi. Midlertidige forskelle kan være:

a) *skattepligtige midlertidige forskelle*, som er midlertidige forskelle, der resulterer i skattepligtige beløb ved opgørelsen af skattepligtig indkomst (skattemæssigt underskud) for fremtidige regnskabsår, når aktivets eller forpligtelsens regnskabsmæssige værdi genindvindes eller afvikles, eller

b) *fradragsberettigede midlertidige forskelle*, som er midlertidige forskelle, der resulterer i fradragsberettigede beløb ved opgørelsen af skattepligtig indkomst (skattemæssigt underskud) for fremtidige regnskabsår, når aktivets eller forpligtelsens regnskabsmæssige værdi genindvindes eller afvikles.

Den skattemæssige værdi af et aktiv eller en forpligtelse er den værdi, der er knyttet til aktivet eller forpligtelsen ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

6. Skatteomkostning (skatteindtægt) omfatter den aktuelle skatteomkostning (aktuelle skatteindtægt) og den udskudte skatteomkostning (udskudte skatteindtægt).

▼B

Skattemæssig værdi

7. Den skattemæssige værdi af et aktiv er det beløb, som vil være skattemæssigt fradragsberettiget i de skattepligtige økonomiske fordele, der tilgår virksomheden, når den genindvinder aktivets regnskabsmæssige værdi. Hvis disse økonomiske fordele ikke er skattepligtige, svarer aktivets skattemæssige værdi til dets regnskabsmæssige værdi.

Eksempler

1. En maskine koster 100. Den skattemæssige afskrivning på 30 er allerede fratrukket i det aktuelle og tidligere regnskabsår, og den resterende kostpris vil være fradragsberettiget i fremtidige regnskabsår enten i form af afskrivninger eller ved fradrag ved salg af aktivet. Indtægter, der frembringes ved brug af maskinen, er skattepligtige, en eventuel gevinst ved salg af maskinen er skattepligtig, og et eventuelt tab ved afhændelsen vil være skattemæssigt fradragsberettiget. *Den skattemæssige værdi af maskinen er 70.*

2. Tilgodehavende renter har en regnskabsmæssig værdi på 100. Den tilhørende renteindtægt beskattes på kontantbasis. Den skattemæssige værdi af de tilgodehavende renter er nul.

3. Tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser har en regnskabsmæssig værdi på 100. Den tilhørende indtægt indgår allerede i skattepligtig indkomst (skattemæssigt underskud). *Den skattemæssige værdi af tilgodehavenderne fra salg og tjenesteydelser er 100.*

4. Tilgodehavende udbytte fra en dattervirksomhed har en regnskabsmæssig værdi på 100. Udbyttet er ikke skattepligtigt. I realiteten er hele den regnskabsmæssige værdi af aktivet fradragsberettiget i de økonomiske fordele. Altså er den skattemæssige værdi af det tilgodehavende udbytte 100. ([a])

5. Et tilgodehavende udlån har en regnskabsmæssig værdi på 100. Tilbagebetalingen af lånet vil ikke have skattemæssige konsekvenser. *Den skattemæssige værdi af lånet er 100.*

([a]) Ved denne metode er der ingen skattepligtig midlertidig forskel. En alternativ metode ville være at det tilgodehavende udbytte har en skattemæssig værdi af nul og anvende en skattesats på nul for den skattepligtige midlertidige forskel på 100. Ved begge metoder er der ingen udskudt skatteforpligtelse.

8. Den skattemæssige værdi af en forpligtelse er dens regnskabsmæssige værdi med fradrag af eventuelle beløb, der i forbindelse med forpligtelsen vil være skattemæssigt fradragsberettiget i fremtidige regnskabsår. For indtægter modtaget på forskud er den skattemæssige værdi af den deraf følgende forpligtelse den regnskabsmæssige værdi med fradrag af eventuelle dele af indtægten, som ikke vil være skattepligtige i fremtidige regnskabsår.

Eksempler

1. Kortfristede forpligtelser indeholder periodeafgrænsningsposter med en regnskabsmæssig værdi på 100. Den tilhørende omkostning vil blive fratrukket skattemæssigt på kontantbasis. *Den skattemæssige værdi af periodeafgrænsningsposten er nul.*

2. Kortfristede forpligtelser omfatter renteindtægter modtaget på forskud med en regnskabsmæssig værdi på 100. Den tilhørende renteindtægt beskattes på kontantbasis. *Den skattemæssige værdi af den på forskud modtagne renteindtægt er nul.*

▼B

3. Kortfristede forpligtelser omfatter periodeafgrænsningsposter med en regnskabsmæssig værdi på 100. Den tilhørende omkostning er allerede fratrukket skattemæssigt. *Den skattemæssige værdi af periodeafgrænsningsposten er 100.*

4. Kortfristede forpligtelser omfatter periodiserede tvangsbøder med en regnskabsmæssig værdi på 100. Tvangsbøder er ikke skattemæssigt fradragsberettigede. *Den skattemæssige værdi af de periodiserede tvangsbøder er 100.* ([a])

5. Et lån har en regnskabsmæssig værdi på 100. Tilbagebetaling af lånet vil ikke have nogen skattemæssige konsekvenser. *Den skattemæssige værdi af lånet er 100.*

([a]) Ved denne metode er der ingen fradragsberettiget midlertidig forskel. En alternativ metode ville være at indregne de samlede skyldige tvangsbøder til en skattemæssig værdi på nul og anvende en skattesats på nul for den fradragsberettigede midlertidige forskel på 100. Ved begge metoder er der intet udskudt skatteaktiv.

9. Nogle poster har en skattemæssig værdi, men indregnes ikke som aktiver og forpligtelser i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄. Eksempelvis indregnes forskningsomkostninger ved beregningen af regnskabsmæssigt overskud i det regnskabsår, de er afholdt, men kan ikke fratrækkes ved beregningen af skattepligtig indkomst (skattemæssigt underskud) før end i et senere regnskabsår. Forskellen mellem forskningsomkostningernes skattemæssige værdi, som er det beløb, skattemyndighederne vil tillade som fradrag i fremtidige regnskabsår, og den regnskabsmæssige værdi på nul er en fradragsberettiget midlertidig forskel, som resulterer i et udskudt skatteaktiv.

▼M32

10. Hvis den skattemæssige værdi af et aktiv eller en forpligtelse ikke umiddelbart kan opgøres, kan der henvises til det grundlæggende princip i denne standard: at en virksomhed, med visse begrænsede undtagelser, skal indregne en udskudt skatteforpligtelse (skatteaktiv), når genindvinding eller afvikling af den regnskabsmæssige værdi af et aktiv eller en forpligtelse ville gøre fremtidige betalbare skatter større (mindre), end de ville have været, hvis en sådan genindvinding eller afvikling ikke havde skattemæssige konsekvenser. Afsnit 51A, eksempel C, illustrerer, hvor dette grundlæggende princip kan være en hjælp, eksempelvis når den skattemæssige værdi af et aktiv eller en forpligtelse afhænger af den forventede måde, hvorpå genindvinding eller afvikling finder sted.

▼B

11. I koncernregnskaber opgøres midlertidige forskelle ved at sammenligne den regnskabsmæssige værdi af aktiver og forpligtelser i koncernregnskabet med den rette skattemæssige værdi. Den skattemæssige værdi opgøres med udgangspunkt i koncernens selvangivelse i de jurisdiktioner, hvor en sådan indgives. I andre jurisdiktioner opgøres den skattemæssige værdi med udgangspunkt i selvangivelserne for de enkelte virksomheder i koncernen.

INDREGNING AF AKTUELLE SKATTEFORPLIGTELSER OG AKTUELLE SKATTEAKTIVER

12. Aktuel skat i indeværende og tidligere regnskabsår skal, i det omfang den ikke er betalt, indregnes som en forpligtelse. Hvis det beløb, der allerede er betalt vedrørende indeværende og tidligere regnskabsår, overstiger det skyldige beløb for disse regnskabsår, skal forskellen indregnes som et aktiv.

13. Den fordel, der hidrører fra et skattemæssigt underskud, der kan tilbageføres til genindvinding af aktuel skat for et foregående regnskabsår, skal indregnes som et aktiv.

▼B

14. Når et skattemæssigt underskud anvendes til at genindvinde aktuel skat for et foregående regnskabsår, indregner virksomheden fordelen som et aktiv i det regnskabsår, hvor det skattemæssige underskud opstår, eftersom det er sandsynligt, at fordelen vil tilgå virksomheden, og fordelen kan måles pålideligt.

INDREGNING AF UDSKUDTE SKATTEFORPLIGTELSER OG UDSKUDTE SKATTEAKTIVER

SKATTEPLIGTIGE MIDLERTIDIGE FORSKELLE

15. En udskudt skatteforpligtelse skal indregnes for alle skattepligtige midlertidige forskelle, bortset fra i det omfang den udskudte skatteforpligtelse hidrører fra:

a) første indregning af goodwill, eller

b) den første indregning af et aktiv eller en forpligtelse i en transaktion som:

i) ikke er en virksomhedssammenslutning, og

ii) på transaktionstidspunktet hverken påvirker regnskabsmæssigt overskud eller skattepligtig indkomst (skattemæssigt underskud).

Hvad angår skattepligtige midlertidige forskelle, der relaterer til investeringer i dattervirksomheder, filialer eller associerede virksomheder samt kapitalandele i joint ventures, skal en udskudt skatteforpligtelse imidlertid indregnes i overensstemmelse med afsnit 39.

16. Det er underforstået, at den regnskabsmæssige værdi ved indregningen af et aktiv vil blive genindvundet i form af økonomiske fordele, som vil tilgå virksomheden i fremtidige regnskabsår. Når den regnskabsmæssige værdi af aktivet overstiger dets skattemæssige værdi, vil størrelsen af den skattepligtige økonomiske fordel overstige det beløb, der kan tillades som skattemæssigt fradrag. Denne forskel er en skattepligtig midlertidig forskel, og forpligtelsen til at betale de deraf følgende indkomstskatter i fremtidige regnskabsår er en udskudt skatteforpligtelse. Når virksomheden genindvinder den regnskabsmæssige værdi af aktivet, vil den skattepligtige midlertidige forskel blive udlignet, og virksomheden vil få en skattepligtig indkomst. Dette gør det sandsynligt, at økonomiske fordele vil fragå virksomheden i form af skattebetalinger. Denne standard kræver således indregning af alle udskudte skatteforpligtelser, undtagen under de særlige omstændigheder, som er beskrevet i afsnit 15 og 39.

Eksempel

Et aktiv, som koster 150, har en regnskabsmæssig værdi på 100. Akkumulerede skattemæssige afskrivninger er 90 og skattesatsen er 25 %.

Aktivets skattemæssige værdi er 60 (kostpris på 150 med fradrag af akkumulerede skattemæssige afskrivninger på 90). For at genindvinde den regnskabsmæssige værdi på 100 skal virksomheden have en skattepligtig indkomst før skattemæssige afskrivninger på 100, men vil udelukkende kunne foretage en skattemæssig afskrivning på 60. Således skal virksomheden betale indkomstskat på 10 (40 til 25 %), når den genindvinder aktivets regnskabsmæssige værdi. Forskellen mellem den regnskabsmæssige værdi på 100 og den skattemæssige værdi på 60 er en skattepligtig midlertidig forskel på 40. Derfor indregner virksomheden en udskudt skatteforpligtelse på 10 (25 % skat af 40), som står for de indkomstskatter, den skal betale, når den genindvinder aktivets regnskabsmæssige værdi.

▼B

17. Nogle midlertidige forskelle opstår, når indtægter eller omkostninger er indeholdt i regnskabsmæssigt overskud i et regnskabsår, men er indeholdt i skattepligtig indkomst for et andet regnskabsår. Sådanne midlertidige forskelle beskrives ofte som tidsbestemte afvigelser. Følgende er eksempler på denne type midlertidige forskelle, som er skattepligtige midlertidige forskelle, og som derfor resulterer i udskudte skatteforpligtelser:

a) renteindtægt er indeholdt i regnskabsmæssigt overskud udregnet på tidsmæssig basis, men kan, i visse jurisdiktioner, indregnes i skattepligtig indkomst, når kontanter opkræves. Den skattemæssige værdi af et hvilket som helst tilgodehavende, der er indregnet i ►M5 opgørelsen af finansiel stilling ◄ i forbindelse med sådanne indtægter, er nul, eftersom indtægten ikke påvirker den skattepligtige indkomst før pengene inddrives,

b) den afskrivning, der anvendes ved opgørelsen af skattepligtig indkomst (skattemæssigt underskud), kan afvige fra den, der anvendes ved opgørelsen af regnskabsmæssigt overskud. Den midlertidige forskel er forskellen mellem den regnskabsmæssige værdi af aktivet og dets skattemæssige værdi, som udgøres af den oprindelige kostpris med fradrag af de afskrivninger vedrørende aktivet, som skattemyndighederne tillader ved opgørelsen af skattepligtig indkomst for indeværende og tidligere regnskabsår. Ved skattemæssig merafskrivning opstår en skattepligtig midlertidig forskel, hvilket medfører en udskudt skatteforpligtelse (hvis skattemæssig afskrivning er langsommere end regnskabsmæssig afskrivning, opstår en fradragsberettiget midlertidig forskel, hvilket medfører et udskudt skatteaktiv), og

c) udviklingsomkostninger kan aktiveres og afskrives over fremtidige regnskabsår ved opgørelsen af regnskabsmæssigt overskud, men kan fratrækkes ved opgørelsen af skattepligtig indkomst i det regnskabsår, hvor de er afholdt. Sådanne udviklingsomkostninger har en skattemæssig værdi på nul, eftersom de allerede er fratrukket i skattepligtig indkomst. Den midlertidige forskel er forskellen mellem den regnskabsmæssige værdi af udviklingsomkostningerne og deres skattemæssige værdi på nul.

18. Midlertidige forskelle opstår endvidere, når:

▼M12

a) de overtagne identificerbare aktiver og forpligtelser i en virksomhedssammenslutning indregnes til dagsværdi i overensstemmelse med IFRS 3 *Virksomhedssammenslutninger*, uden at der sker en tilsvarende regulering af den skattemæssige værdi (jf. afsnit 19);

▼B

b) aktiver omvurderes, og der ikke foretages tilsvarende skattemæssig regulering (jf. afsnit 20),

c) goodwill opstår ved en virksomhedssammenslutning (jf. afsnit 21),

d) den skattemæssige værdi af et aktiv eller en forpligtelse på tidspunktet for den første indregning afviger fra den oprindelige regnskabsmæssige værdi, eksempelvis når virksomheden drager fordel af skattefrie offentlige tilskud, der knytter sig til aktiver (jf. afsnit 22 og 33), eller

▼B

e) den regnskabsmæssige værdi af investeringer i dattervirksomheder, filialer eller associerede virksomheder eller kapitalandele i joint ventures bliver forskellig fra den skattemæssige værdi af investeringen eller kapitalandelen (jf. afsnit 38-45).

Virksomhedssammenslutninger

19. ►M12 Med enkelte undtagelser skal de overtagne identificerbare aktiver og forpligtelser i en virksomhedssammenslutning indregnes til dagsværdi på overtagelsestidspunktet. ◄ Midlertidige forskelle opstår, når den skattemæssige værdi af de overtagne identificerbare aktiver og forpligtelser ikke påvirkes af virksomhedssammenslutningen eller påvirkes på forskellig vis. Eksempelvis opstår en skattepligtig midlertidig forskel, som medfører en udskudt skatteforpligtelse, når den regnskabsmæssige værdi af et aktiv forøges til dagsværdi, mens den skattemæssige værdi af aktivet fortsat er den tidligere ejers kostpris. Den deraf følgende udskudte skatteforpligtelse påvirker goodwill (jf. afsnit 66).

Aktiver indregnet til dagsværdi

20. IFRS tillader eller kræver, at visse aktiver indregnes til dagsværdi, eller at værdien omvurderes (jf. eksempelvis IAS 16 *Materielle anlægsaktiver*, IAS 38 *Immaterielle aktiver*, IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling* og IAS 40 *Investeringsejendomme*). I visse jurisdiktioner påvirkes skattepligtig indkomst (skattemæssigt underskud) for det aktuelle regnskabsår af omvurderingen eller anden tilpasning af et aktiv til dagsværdi. Derfor reguleres aktivets skattemæssige værdi, og der opstår ingen midlertidig forskel. I andre jurisdiktioner bliver skattepligtig indkomst for regnskabsåret for omvurderingen eller tilpasningen ikke påvirket af omvurderingen eller tilpasningen af et aktiv, og derfor foretages der ingen regulering af aktivets skattemæssige værdi. Ikke desto mindre vil den fremtidige genindvinding af den regnskabsmæssige værdi resultere i en tilstrømning til virksomheden af skattepligtige økonomiske fordele, og det beløb, der er skattemæssigt fradragsberettiget, vil afvige fra beløbet for disse økonomiske fordele. Forskellen mellem den regnskabsmæssige værdi af et omvurderet aktiv og dets skattemæssige værdi er en midlertidig forskel og medfører en udskudt skatteforpligtelse eller et udskudt skatteaktiv. Dette er tilfældet, selv når:

a) virksomheden ikke har til hensigt at sælge aktivet. I sådanne tilfælde bliver den omvurderede regnskabsmæssige værdi af aktivet genindvundet gennem brug, og dette vil frembringe en skattemæssig indkomst før skattemæssige afskrivninger, som overstiger den skattemæssige afskrivning, der vil kunne foretages i fremtidige regnskabsår, eller

b) skat af kapitalgevinster udskydes, hvis overskuddet fra afhændelsen af et aktiv investeres i tilsvarende aktiver. I sådanne tilfælde vil skatten skulle betales ved salg eller anvendelse af de tilsvarende aktiver.

Goodwill

▼M12

21. Goodwill, der opstår ved en virksomhedssammenslutning, måles som det beløb, hvormed (a) overstiger (b) nedenfor:

a) det samlede beløb af:

i) det erlagte vederlag målt i overensstemmelse med IFRS 3, hvilket generelt kræver dagsværdi på overtagelsestidspunktet

▼M12

ii) en eventuel minoritetsinteresse i den overtagne virksomhed indregnet i overensstemmelse med IFRS 3, og

iii) ved en virksomhedssammenslutning, der gennemføres i flere faser, dagsværdien på overtagelsestidspunktet af den overtagende virksomheds tidligere egenkapitalinteresse i den overtagne virksomhed

b) nettobeløbet af de overtagne identificerbare aktiver og forpligtelser målt på overtagelsestidspunktet i overensstemmelse med IFRS 3.

▼B

Mange skattemyndigheder tillader ikke reduktion af den regnskabsmæssige værdi af goodwill som en fradragsberettiget omkostning ved opgørelsen af skattepligtig indkomst. Desuden er kostprisen af goodwill i sådanne jurisdiktioner ofte ikke fradragsberettiget, når en dattervirksomhed sælger dets underliggende aktivitet. I sådanne jurisdiktioner har goodwill en skattemæssig værdi på nul. Enhver forskel mellem den regnskabsmæssige værdi af goodwill og dens skattemæssige værdi på nul er en skattepligtig midlertidig forskel. Denne standard tillader imidlertid ikke indregning af den deraf følgende udskudte skatteforpligtelse, eftersom goodwill måles som et restbeløb, og indregningen af den udskudte skatteforpligtelse ville øge den regnskabsmæssige værdi af goodwill.

▼M12

21A Efterfølgende reduktion af en udskudt skatteforpligtelse, som ikke indregnes, idet den hidrører fra den første indregning af goodwill, anses også som hidrørende fra den første indregning af goodwill og indregnes derfor ikke i henhold til afsnit 15(a). Hvis en virksomhed eksempelvis ved en virksomhedssammenslutning indregner goodwill på CU100, der har en skattemæssig værdi på nul, forbyder afsnit 15(a), at virksomheden indregner den deraf følgende udskudte skatteforpligtelse. Hvis virksomheden efterfølgende indregner et tab ved værdiforringelse på CU20 for denne goodwill, reduceres den skattepligtige midlertidige forskel, som er knyttet til denne goodwill, fra CU100 til CU80, hvilket medfører et fald i værdien af den ikke-indregnede udskudte skatteforpligtelse. Dette fald i værdien af den ikke-indregnede udskudte skatteforpligtelser anses også for at være tilknyttet den første indregning af goodwillen og må derfor ikke indregnes i henhold til afsnit 15(a).

21B Udskudte skatteforpligtelser for skattepligtige midlertidige forskelle, der er tilknyttet goodwill, indregnes dog i det omfang, de ikke hidrører fra den første indregning af goodwill. Hvis en virksomhed eksempelvis i en virksomhedssammenslutning indregner goodwill på CU100, som er skattemæssigt fradragsberettiget til en sats på 20 procent pr. år fra det år, hvor goodwillen blev erhvervet, er den skattemæssige værdi af denne goodwill CU100 ved den første indregning og CU80 ved slutningen af det år, hvor den blev erhvervet. Hvis den regnskabsmæssige værdi af goodwill ved slutningen af det år, hvor den blev erhvervet, fortsat er CU100, vil der opstå en skattepligtig midlertidig forskel på CU20 ved slutningen af året. Eftersom denne skattepligtige midlertidige forskel ikke er tilknyttet den første indregning af goodwillen, indregnes den deraf følgende udskudte skatteforpligtelse.

▼B

Første indregning af et aktiv eller en forpligtelse

▼M12

22. En midlertidig forskel kan opstå på tidspunktet for første indregning af et aktiv eller en forpligtelse, eksempelvis hvis en del af eller den fulde kostpris for et aktiv ikke vil være skattemæssigt fradragsberettiget. Metoden for den regnskabsmæssige behandling af en sådan midlertidig forskel afhænger af arten af den transaktion, som medførte den første indregning af aktivet eller forpligtelsen:

a) i en virksomhedssammenslutning indregner en virksomhed enhver udskudt skatteforpligtelse eller ethvert udskudt skatteaktiv, og dette påvirker beløbet for goodwill eller gevinsten ved et tilbudskøb, der indregnes (jf. afsnit 19),

▼B

b) hvis transaktionen påvirker enten regnskabsmæssigt overskud eller skattepligtig indkomst, indregner virksomheden enhver udskudt skatteforpligtelse eller ethvert udskudt aktiv, og indregner den deraf følgende udskudte skatteomkostning eller skatteindtægt i ►M5 resultatet ◄ (jf. afsnit 59),

c) hvis transaktionen ikke er en virksomhedssammenslutning, og den hverken påvirker regnskabsmæssigt overskud eller skattepligtig indkomst, ville en virksomhed, hvis undtagelserne i afsnit 15 og 24 ikke finder anvendelse, indregne den deraf følgende udskudte skatteforpligtelse eller det udskudte aktiv og regulere aktivets eller forpligtelsens regnskabsmæssige værdi med det samme beløb. Sådanne reguleringer ville bevirke, at årsregnskabet blev mindre gennemsigtigt. Derfor tillader denne standard ikke, at virksomheden indregner den deraf følgende udskudte skatteforpligtelse eller det udskudte aktiv, hverken på tidspunktet for første indregning eller senere (jf. nedenstående eksempel). Derudover indregner virksomheden ikke efterfølgende ændringer i den ikke-indregnede udskudte skatteforpligtelse eller -aktiv, i takt med at aktivet afskrives.

Eksempel til illustration af afsnit 22c)

En virksomhed påtænker at anvende et aktiv, som koster 1 000, gennem dets brugstid på fem år og derefter sælge det til en restværdi på nul. Skattesatsen er 40 %. Afskrivninger på aktivet er ikke skattemæssigt fradragsberettiget. Ved afhændelsen vil eventuelle kapitalgevinster ikke være skattepligtige, og eventuelle kapitaltab ikke være fradragsberettigede.

Efterhånden som den regnskabsmæssige værdi af aktivet genindvindes, vil virksomheden have en skattepligtig indkomst på 1 000 og skulle betale en skat på 400. Virksomheden indregner ikke den deraf følgende udskudte skatteforpligtelse på 400, eftersom den opstår som følge af den første indregning af aktivet.

I det følgende år er aktivets regnskabsmæssige værdi 800. Med en skattepligtig indkomst på 800 vil virksomheden skulle betale en skat på 320. Virksomheden indregner ikke den udskudte skatteforpligtelse på 320, eftersom den opstår som følge af den første indregning af aktivet.

▼B

23. I overensstemmelse med IAS 32 *Finansielle instrumenter: Præsentation* klassificerer udstederen af et sammensat finansielt instrument (eksempelvis en konvertibel obligation) instrumentets forpligtelseselement som en forpligtelse og egenkapitalelementet som egenkapital. I visse jurisdiktioner svarer den skattemæssige værdi af forpligtelseselementet på tidspunktet for første indregning til den oprindelige regnskabsmæssige værdi af summen af forpligtelses- og egenkapitalelementer. Den deraf følgende skattepligtige midlertidige forskel opstår på tidspunktet for den første indregning af egenkapitalelementet adskilt fra forpligtelseselementet. Derfor finder undtagelsesbestemmelsen i afsnit 15b) ikke anvendelse, og derfor indregner virksomheden den deraf følgende udskudte skatteforpligtelse. ►**M5** I overensstemmelse med afsnit 61A indregnes den udskudte skat som indtægt eller omkostning direkte i den regnskabsmæssige værdi af egenkapitalelementet. I overensstemmelse med afsnit 58 indregnes efterfølgende ændringer i den udskudte skatteforpligtelse i resultatet som udskudt skatteomkostning (skatteindtægt). ◄

Fradragsberettigede midlertidige forskelle

24. Et udskudt skatteaktiv skal indregnes for alle fradragsberettigede midlertidige forskelle, i det omfang det er sandsynligt, at der vil være en skattepligtig indkomst til rådighed, hvori den fradragsberettigede midlertidige forskel kan udnyttes, medmindre det udskudte skatteaktiv opstår som følge af den første indregning af et aktiv eller en forpligtelse i en transaktion, der:

a) ikke er en virksomhedssammenslutning og

b) på transaktionstidspunktet hverken påvirker regnskabsmæssigt overskud eller skattepligtig indkomst (skattemæssigt underskud).

Ved fradragsberettigede midlertidige forskelle, der vedrører investeringer i dattervirksomheder, filialer og associerede virksomheder samt kapitalandele i joint ventures, skal et udskudt skatteaktiv imidlertid indregnes i overensstemmelse med afsnit 44.

25. Det er underforstået, at den regnskabsmæssige værdi ved indregning af en forpligtelse i fremtidige regnskabsår bliver genindvundet, ved at der vil ske et træk på virksomhedens økonomiske ressourcer. Når der sker et træk på virksomhedens ressourcer, kan dele heraf, eller de fulde beløb, være fradragsberettigede ved opgørelsen af skattepligtig indkomst for et senere regnskabsår, i hvilket forpligtelsen indregnes. I sådanne tilfælde vil der være en midlertidig forskel mellem den regnskabsmæssige værdi af forpligtelsen og dens skattemæssige værdi. Således vil der opstå et udskudt skatteaktiv med hensyn til de indkomstskatter, der vil kunne genindvindes i fremtidige regnskabsår, når denne del af forpligtelsen tillades fratrukket ved opgørelsen af skattepligtig indkomst. Ligeledes er det tilfældet, hvor den regnskabsmæssige værdi af et aktiv er lavere end dets skattemæssige værdi, at forskellen medfører et udskudt skatteaktiv med hensyn til de indkomstskatter, der vil kunne genindvindes i fremtidige regnskabsår.

Eksempel

En virksomhed indregner en forpligtelse på 100 for skyldige periodiserede omkostninger til produktgarantier. Skattemæssigt vil omkostninger til garantiforpligtelser ikke være fradragsberettigede, før end virksomheden udbetaler erstatning. Skattesatsen er 25 %.

▼B

Den skattemæssige værdi af forpligtelsen er nul (regnskabsmæssig værdi på 100, med fradrag af det beløb, der vil være skattemæssigt fradragsberettiget med hensyn til forpligtelsen i fremtidige regnskabsår). Når forpligtelsen indfries til den regnskabsmæssige værdi, vil virksomheden reducere sin fremtidige skattepligtige indkomst med et beløb på 100 og, således, reducere dens fremtidige skattebetalinger med 25 (100 til 25 %). Forskellen mellem den regnskabsmæssige værdi på 100 og den skattemæssige værdi på nul er en fradragsberettiget midlertidig forskel på 100. Virksomheden indregner derfor et udskudt skatteaktiv på 25 (100 til 25 %) under forudsætning af, at det er sandsynligt, at virksomheden i fremtidige regnskabsår vil have en skattepligtig indkomst, der er tilstrækkeligt til at udnytte de reducerede skattebetalinger.

26. Følgende er eksempler på fradragsberettigede midlertidige forskelle, der medfører udskudte skatteaktiver:

a) omkostninger til pensionsydelser kan fratrækkes ved opgørelsen af regnskabsmæssigt overskud, i takt med at den ansatte udfører en arbejdsydelse, men fratrækkes ved opgørelsen af skattepligtig indkomst enten når virksomheden indbetaler bidrag til en fond, eller når pensionsydelserne betales af virksomheden. Der opstår en midlertidig forskel mellem den regnskabsmæssige værdi af forpligtelsen og den skattemæssige værdi. Den skattemæssige værdi af forpligtelsen er sædvanligvis nul. En sådan fradragsberettiget midlertidig forskel medfører et udskudt skatteaktiv, eftersom økonomiske fordele vil tilgå virksomheden i form af et fradrag i den skattepligtige indkomst, når bidrag eller ydelser betales,

b) forskningsomkostninger indregnes ved opgørelsen af regnskabsmæssigt overskud i det regnskabsår omkostningerne er afholdt, men kan ikke tillades som fradrag ved opgørelsen af skattepligtig indkomst (skattemæssigt underskud) før end i et senere regnskabsår. Forskellen mellem den skattemæssige værdi af forskningsomkostningerne, der består af de beløb, skattemyndighederne vil tillade som fradrag i fremtidige regnskabsår og den regnskabsmæssige værdi på nul, er en fradragsberettiget midlertidig forskel, der medfører et udskudt skatteaktiv,

▼M12

c) med enkelte undtagelser indregner en virksomhed de overtagne identificerbare aktiver og forpligtelser i en virksomhedssammenslutning til dagsværdi på overtagelsestidspunktet. Når en overtaget forpligtelse indregnes på overtagelsestidspunktet, men de dermed forbundne omkostninger først fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i et senere regnskabsår, opstår der en fradragsberettiget midlertidig forskel, som medfører et udskudt skatteaktiv. Et udskudt skatteaktiv opstår tillige, når dagsværdien af et overtaget identificerbart aktiv er mindre end dets skattemæssige værdi. I begge tilfælde påvirkes goodwill af det deraf følgende udskudte skatteaktiv (jf. afsnit 66), og

▼B

d) visse aktiver kan indregnes til dagsværdi eller kan omvurderes, uden at der foretages tilsvarende skattemæssige reguleringer (jf. afsnit 20). En fradragsberettiget midlertidig forskel opstår, hvis den skattemæssige værdi af aktivet overstiger dets regnskabsmæssige værdi.

▼B

27. Udligning af fradragsberettigede midlertidige forskelle medfører fradrag ved opgørelsen af skattepligtig indkomst for fremtidige regnskabsår. Økonomiske fordele i form af reduktioner i skattebetalinger vil imidlertid alene tilgå virksomheden, hvis den har en tilstrækkelig skattepligtig indkomst til, at fradragene kan modregnes heri. Derfor indregner virksomheden alene udskudte skatteaktiver, når det er sandsynligt, at der vil være skattepligtig indkomst til rådighed, hvori de fradragsberettigede midlertidige forskelle kan udnyttes.

28. Det er sandsynligt, at der vil være skattepligtig indkomst til rådighed, hvori de fradragsberettigede midlertidige forskelle kan udnyttes, når der henhørende under samme skattejurisdiktion og samme skattepligtige enhed er tilstrækkelige skattepligtige midlertidige forskelle, der forventes udlignet:

a) i det samme regnskabsår som den forventede udligning af den fradragsberettigede midlertidige forskel eller

b) i regnskabsår, hvor et skattemæssigt underskud, der opstår fra det udskudte skatteaktiv, kan frem- eller tilbageføres.

Under sådanne omstændigheder indregnes det udskudte skatteaktiv i det regnskabsår, hvor de fradragsberettigede midlertidige forskelle opstår.

29. Når der ikke er tilstrækkelige skattepligtige midlertidige forskelle henhørende under samme skattejurisdiktion og samme skattepligtige enhed, indregnes det udskudte skatteaktiv, i det omfang:

a) det er sandsynligt, at virksomheden vil have tilstrækkelig skattepligtig indkomst henhørende under samme skattejurisdiktion og samme skattepligtige enhed i det samme regnskabsår, hvor udligningen af den fradragsberettigede midlertidige forskel finder sted (eller i de regnskabsår, hvor et skattemæssigt underskud, der opstår som følge af det udskudte skatteaktiv, kan frem- eller tilbageføres). Når virksomheden vurderer, hvorvidt der vil være tilstrækkelig skattepligtig indkomst i fremtidige regnskabsår, ser den bort fra skattepligtige beløb, der opstår som følge af fradragsberettigede midlertidige forskelle, som forventes at opstå i fremtidige regnskabsår, eftersom det udskudte skatteaktiv, der opstår som følge af disse fradragsberettigede midlertidige forskelle, selv vil kræve fremtidig skattepligtig indkomst, hvis det skal kunne udnyttes, eller

b) virksomheden har mulighed for skatteplanlægning, der vil skabe skattepligtig indkomst i de relevante regnskabsår.

30. Skatteplanlægningsmuligheder er handlinger, som virksomheden vil kunne foretage for at skabe eller forøge den skattepligtige indkomst i et bestemt regnskabsår, inden udløbet af fristen for udnyttelse af det fremførte skattemæssige underskud eller skattemæssige fradrag. Eksempelvis kan skattepligtig indkomst i visse jurisdiktioner skabes eller øges ved:

a) at vælge at renteindtægter beskattes, enten på basis af modtagne eller tilgodehavende renter,

b) at udskyde kravet om visse fradrag i skattepligtig indkomst,

c) at sælge, og måske tilbagelease, aktiver der er steget i værdi, men hvor den skattemæssige værdi ikke er blevet tilsvarende reguleret for at afspejle en sådan værdistigning, og

d) salg af et aktiv, der frembringer ikke-skattepligtig indkomst (såsom, i visse jurisdiktioner, en statsobligation), for at købe en anden investering, der frembringer skattepligtig indkomst.

▼B

Hvor mulighed for skatteplanlægning fremskynder skattepligtig indkomst fra et senere regnskabsår til et foregående regnskabsår, afhænger udnyttelsen af et skattemæssigt underskud eller fremførsel af skattemæssige fradrag stadig af tilstedeværelsen af skattepligtig indkomst fra andre kilder end midlertidige forskelle, der opstår i fremtiden.

31. Når virksomheden for nylig har været tabsgivende, skal den overveje vejledningen i afsnit 35 og 36.

32. [Ophævet]

▼M12

Goodwill

32A Hvis den regnskabsmæssige værdi af goodwill, der opstår ved en virksomhedssammenslutning, er mindre end den skattemæssige værdi, medfører denne forskel et udskudt skatteaktiv. Det udskudte skatteaktiv, der opstår ved den første indregning af goodwill, skal indregnes som en del af den regnskabsmæssige behandling af en virksomhedssammenslutning i det omfang, det er sandsynligt, at der vil være en skattepligtig indkomst til rådighed, hvori den fradragsberettige midlertidige forskel kan udnyttes.

▼B

Første indregning af et aktiv eller en forpligtelse

33. Et udskudt skatteaktiv opstår eksempelvis på tidspunktet for den første indregning af et aktiv, når ikke-skattepligtige statstilskud vedrørende et aktiv fratrækkes ved beregningen af den regnskabsmæssige værdi af aktivet, men skattemæssigt ikke fratrækkes det afskrivningsberettigede beløb for aktivet (med andre ord dets skattemæssige værdi). Aktivets regnskabsmæssige værdi er mindre end dets skattemæssige værdi, og dette medfører en fradragsberettiget midlertidig forskel. Statstilskud kan tillige indregnes som udskudt indtægt, og i det tilfælde er forskellen mellem den udskudte indtægt og dets skattemæssige værdi på nul en fradragsberettiget midlertidig forskel. Uanset hvilken præsentationsmetode, virksomheden vælger, indregner den ikke det deraf følgende udskudte skatteaktiv, af den i afsnit 22 nævnte årsag.

Uudnyttede skattemæssige underskud og uudnyttede skattemæssige fradrag

34. Et udskudt skatteaktiv hidrørende fra fremførsel af uudnyttede skattemæssige underskud og uudnyttede skattemæssige fradrag skal indregnes, i det omfang det er sandsynligt, at der vil være fremtidig skattepligtig indkomst til rådighed, hvori uudnyttede skattemæssige underskud og uudnyttede skattemæssige fradrag kan udnyttes.

35. Kriterierne for at indregne udskudte skatteaktiver, der opstår ved fremførsel af uudnyttede skattemæssige underskud og skattemæssige fradrag, er de samme som kriterierne for at indregne udskudte skatteaktiver, der opstår som følge af fradragsberettigede midlertidige forskelle. Forekomsten af uudnyttede skattemæssige underskud er imidlertid et tydeligt tegn på, at der muligvis ikke vil være en fremtidig skattepligtig indkomst. Når virksomheden for nylig har været tabsgivende, indregner den derfor alene et udskudt skatteaktiv som følge af uudnyttede skattemæssige underskud og skattemæssige fradrag, i det omfang virksomheden har tilstrækkelige skattepligtige midlertidige forskelle, eller der foreligger anden overbevisende dokumentation for, at der vil være tilstrækkelig skattepligtig indkomst til rådighed til, at de uudnyttede skattemæssige underskud og uudnyttede skattemæssige fradrag vil kunne udnyttes af virksomheden. I sådanne tilfælde kræves i henhold til afsnit 82 oplysning af beløbet for det udskudte skatteaktiv og hvilke informationer, der indikerer, at det bør indregnes.

▼B

36. Virksomheden anvender følgende kriterier ved vurderingen af sandsynligheden for, om der vil være skattepligtig indkomst til rådighed, hvori de uudnyttede skattemæssige underskud eller uudnyttede skattemæssige fradrag kan udnyttes:

a) hvorvidt virksomheden har tilstrækkelige skattepligtige midlertidige forskelle, henhørende under samme skattejurisdiktion og samme skattepligtige enhed, som vil medføre skattepligtige beløb, hvori de uudnyttede skattemæssige underskud eller uudnyttede skattemæssige fradrag kan udnyttes, inden fristen herfor udløber,

b) hvorvidt det er sandsynligt, at virksomheden vil have skattepligtig indkomst før udløbet af fristen for udnyttelse af de uudnyttede skattemæssige underskud eller uudnyttede skattemæssige fradrag,

c) hvorvidt de uudnyttede skattemæssige underskud følger af identificerbare årsager, som sandsynligvis ikke vil gentage sig, og

d) hvorvidt virksomheden har mulighed for at foretage skatteplanlægning (jf. afsnit 30), som vil skabe skattepligtig indkomst i det regnskabsår, hvor de uudnyttede skattemæssige underskud eller uudnyttede skattemæssige fradrag kan udnyttes.

I det omfang det ikke er sandsynligt, at der vil være skattepligtig indkomst til rådighed, hvori de uudnyttede skattemæssige underskud eller uudnyttede skattemæssige fradrag kan udnyttes, indregnes det udskudte skatteaktiv ikke.

Omvurdering af ikke-indregnede udskudte skatteaktiver

37. På ►M5 hvert regnskabsårs afslutning ◄ skal virksomheden omvurdere ikke-indregnede udskudte skatteaktiver. Virksomheden indregner et tidligere ikke indregnet udskudt skatteaktiv, i det omfang det er blevet sandsynligt, at fremtidig skattepligtig indkomst vil gøre det muligt at genindvinde et udskudt skatteaktiv. Eksempelvis kan forbedrede handelsvilkår øge sandsynligheden for, at virksomheden vil kunne frembringe tilstrækkelig skattepligtig indkomst i fremtiden til, at det udskudte skatteaktiv kan overholde de indregningskriterier, der er opstillet i afsnit 24 eller 34. Et andet eksempel er, når virksomheden omvurderer udskudte skatteaktiver på datoen for en virksomhedssammenslutning eller efterfølgende (jf. afsnit 67 og 68).

Investeringer i dattervirksomheder, filialer og associerede virksomheder og kapitalandele i joint ventures

38. Midlertidige forskelle opstår, når den regnskabsmæssige værdi af investeringer i dattervirksomheder, filialer og associerede virksomheder eller kapitalandele i joint ventures (dvs. modervirksomhedens eller investors andel af nettoaktiverne i dattervirksomheden, filialen, den associerede virksomhed eller den virksomhed, der er investeret i, inklusive den regnskabsmæssige værdi af goodwill) afviger fra den skattemæssige værdi (ofte kostprisen) af investeringen eller kapitalandelen. Sådanne forskelle kan opstå under en række forskellige omstændigheder, eksempelvis:

a) hvis der i dattervirksomheder, filialer og associerede virksomheder eller joint ventures er ikke-udloddet overskud,

b) ændringer i valutakurser, når en modervirksomhed og dets dattervirksomhed er hjemmehørende i forskellige lande, og

▼B

c) den regnskabsmæssige værdi af en investering i en associeret virksomhed reduceres til det beløb, hvormed den kan genindvindes.

I koncernregnskaber kan den midlertidige forskel afvige fra den midlertidige forskel, der indregnes for investeringen i modervirksomhedens årsregnskab, hvis modervirksomheden i sit årsregnskab indregner investeringen til kostpris eller omv

39. Virksomheden skal indregne en udskudt skatteforpligtelse for alle skattepligtige midlertidige forskelle i forbindelse med investeringer i dattervirksomheder, filialer og associerede virksomheder eller kapitalandele i joint ventures, medmindre begge de følgende betingelser er opfyldt:

a) modervirksomheden, investor eller venturedeltager er i stand til at styre tidspunktet for udligningen af den midlertidige forskel, og

b) det er sandsynligt, at den midlertidige forskel ikke vil blive udlignet inden for en overskuelig fremtid.urderet værdi.

40. Eftersom en modervirksomhed styrer sine dattervirksomheders udbyttepolitik, er den i stand til at styre tidspunktet for udligningen af de midlertidige forskelle vedrørende investeringen i disse virksomheder (inklusive de midlertidige forskelle, der opstår ikke alene af ikke-udloddet overskud, men tillige af valutakursforskelle). Desuden vil det ofte være umuligt at opgøre de indkomstskatter, der vil skulle betales, når den midlertidige forskel bliver udlignet. Når modervirksomheden har besluttet, at disse overskud ikke skal udloddes inden for en overskuelig fremtid, indregner modervirksomheden derfor ikke en udskudt skatteforpligtelse. De samme hensyn gælder investeringer i filialer.

41. En virksomheds ikke-monetære aktiver og forpligtelser måles i virksomhedens funktionelle valuta (jf. IAS 21 *Valutaomregning*). Opgøres virksomhedens skattepligtige indkomst eller skattemæssige underskud (og således den skattemæssige værdi af virksomhedens ikke-monetære aktiver og forpligtelser) i en anden valuta, medfører ændringer i valutakursen midlertidige forskelle, som fører til indregning af en udskudt skatteforpligtelse eller (jf. afsnit 24) et udskudt skatteaktiv. Den deraf følgende udskudte skat indregnes som indtægt eller omkostning i resultatet (jf. afsnit 58).

42. En investor i en associeret virksomhed styrer ikke denne virksomhed og har normalt ikke mulighed for at bestemme sin udbyttepolitik. Det følger heraf, at en investor, hvis der ikke eksisterer en aftale, hvor det bestemmes, at den associerede virksomheds overskud ikke skal udloddes inden for en overskuelig fremtid, indregner en udskudt skatteforpligtelse, der følger af skattepligtige midlertidige forskelle i forbindelse med investeringen i den associerede virksomhed. Der kan være tilfælde, hvor en investor ikke har mulighed for at opgøre, hvor meget skat, der vil skulle betales, hvis kostprisen ved investeringen i en associeret virksomhed genindvindes, men hvor det kan opgøres, at skatten vil svare til eller overstige et vist minimumsbeløb. I sådanne tilfælde måles den udskudte skatteforpligtelse til dette beløb.

43. Aftalen mellem parterne i et joint venture omfatter sædvanligvis fordelingen af overskud og fastsætter, hvorvidt beslutninger i sådanne sager kræver tilslutning fra samtlige deltagere eller fra et nærmere angivet flertal af deltagerne. Når venturedeltageren har mulighed for at styre fordelingen af overskud, og når det er sandsynligt, at overskuddet ikke vil blive udloddet i en overskuelig fremtid, indregnes en udskudt skatteforpligtelse ikke.

▼B

44. Virksomheden må udelukkende indregne et udskudt skatteaktiv for alle fradragsberettigede midlertidige forskelle, der opstår fra investeringer i dattervirksomheder, filialer og associerede virksomheder samt kapitalandele i joint ventures, i det omfang det er sandsynligt, at:

a) den midlertidige forskel vil blive udlignet inden for en overskuelige fremtid, og

b) der vil være en skattepligtig indkomst til rådighed, hvori den midlertidige forskel kan udnyttes.

45. Ved vurderingen af, hvorvidt et udskudt skatteaktiv skal indregnes for fradragsberettigede midlertidige forskelle i forbindelse med investeringer i dattervirksomheder, filialer, og associerede virksomheder samt kapitalandele i joint ventures, skal virksomheden tage vejledningen i afsnit 28-31 i betragtning.

MÅLING

46. Aktuelle skatteforpligtelser (aktiver) for indeværende og tidligere regnskabsår skal måles til det beløb, der forventes betalt til (genindvundet fra) skattemyndighederne, ved anvendelse af de skattesatser (og skattelove), som er vedtaget eller i al væsentlighed vedtaget ved ►M5 regnskabsårets afslutning ◄.

47. Udskudte skatteaktiver og skatteforpligtelser skal måles til den skattesats, der forventes at gælde for det regnskabsår, hvor aktivet realiseres eller forpligtelsen indfries, baseret på skattesatser (og skattelove), som er vedtaget eller i al væsentlighed vedtaget ved ►M5 regnskabsårets afslutning ◄.

48. Aktuelle og udskudte skatteaktiver og skatteforpligtelser måles sædvanligvis ved anvendelse af vedtagne skattesatser (og skattelove). I visse jurisdiktioner har regeringens bekendtgørelse af skattesatser (og skattelove) samme virkning som den lovmæssige vedtagelse, som kan følge adskillige måneder senere. Under disse omstændigheder måles skatteaktiver og skatteforpligtelser ved anvendelse af de bekendtgjorte skattesatser (og skattelove).

49. Når der gælder forskellige skattesatser for forskellige skattepligtige indkomstniveauer, måles udskudte skatteaktiver og skatteforpligtelser ved anvendelse af de gennemsnitlige satser, som forventes at gælde for den skattepligtige indkomst (det skattemæssige underskud) for de regnskabsår, hvor de midlertidige forskelle forventes at blive udlignet.

50. [Ophævet]

51. Målingen af udskudte skatteforpligtelser og udskudte skatteaktiver skal afspejle de skattemæssige konsekvenser, der vil følge af den måde, hvorpå virksomheden ved ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ forventer at genindvinde eller afvikle den regnskabsmæssige værdi af sine aktiver og forpligtelser.

▼M32

51A. I visse jurisdiktioner kan den måde, hvorpå virksomheden genindvinder (afvikler) den regnskabsmæssige værdi af et aktiv (en forpligtelse), påvirke en af eller begge de følgende:

(a) den skattesats, der er gældende, når virksomheden genindvinder (afvikler) den regnskabsmæssige værdi af aktivet (forpligtelsen), og

(b) aktivets (forpligtelsens) skattemæssige værdi.

I sådanne tilfælde måler virksomheden udskudte skatteforpligtelser og udskudte skatteaktiver ved anvendelse af den skattesats og den skattemæssige værdi, der er i overensstemmelse med, hvordan genindvindingen eller afviklingen forventes at finde sted.

▼M32

Eksempel A

Et materielt anlægsaktiv har en regnskabsmæssig værdi på 100 og en skattemæssig værdi på 60. En skattesats på 20 % ville gælde, hvis aktivet blev solgt, og en skattesats på 30 % ville gælde for anden indtægt.

Virksomheden indregner en udskudt skatteforpligtelse på 8 (20 % skat af 40), hvis den forventer at sælge aktivet uden videre brug, og en udskudt skatteforpligtelse på 12 (30 % af 40), hvis den forventer at beholde aktivet og genindvinde dets regnskabsmæssige værdi ved brug.

Eksempel B

Et materielt anlægsaktiv med en kostpris på 100 og en regnskabsmæssig værdi på 80 opskrives til 150. Der foretages ingen tilsvarende skattemæssig regulering. Akkumulerede skattemæssige afskrivninger er 30 og skattesatsen er 30 %. Hvis aktivet sælges til en pris, der overstiger kostprisen, vil de akkumulerede skattemæssige afskrivninger på 30 indgå i den skattepligtige indkomst, men salgsavancen ud over kostprisen vil ikke være skattepligtig.

Den skattemæssige værdi af aktivet er 70, og der er en skattepligtig midlertidig forskel på 80. Hvis virksomheden forventer at genindvinde den regnskabsmæssige værdi ved anvendelse af aktivet, må den frembringe en skattepligtig indkomst på 150, men den vil udelukkende være i stand til at foretage en afskrivning på 70. På dette grundlag er der en udskudt skatteforpligtelse på 24 (30 % af 80). Hvis virksomheden forventer at genindvinde den regnskabsmæssige værdi gennem salg af aktivet med det samme til en salgsavance på 150, opgøres den udskudte skatteforpligtelse som følger:

	Skattepligtig midlertidig forskel	*Skattesats*	*Udskudt skatteforpligtelse*
Akkumulerede skattemæssige afskrivninger	*30*	*30 %*	*9*
Avance ud over kostpris	*50*	*nul*	—
I alt	*80*		*9*

(Bemærk: I overensstemmelse med afsnit 61A indregnes den yderligere udskudte skat, der opstår ved omvurderingen, direkte i anden totalindkomst)

Eksempel C

Forholdene er de samme som i eksempel B bortset fra, at hvis aktivet sælges til mere end kostpris, vil de akkumulerede skattemæssige afskrivninger indgå i den skattepligtige indkomst (beskattet med 30 %), og salgsavancen vil blive beskattet med 40 % efter fradrag af en inflationskorrigeret kostpris på 110.

Hvis virksomheden forventer at genindvinde den regnskabsmæssige værdi ved anvendelse af aktivet, må den frembringe en skattepligtig indkomst på 150, men den vil udelukkende være i stand til at foretage en afskrivning på 70. På dette grundlag er der en skattemæssige værdi på 70, en skattepligtig midlertidig forskel på 80 og en udskudt skatteforpligtelse på 24 (30 % af 80) som i eksempel B.

▼M32

Hvis virksomheden forventer at genindvinde den regnskabsmæssige værdi ved straks at sælge aktivet til en salgsavance på 150, vil den kunne fratrække den indekserede kostpris på 110. Nettoavancen på 40 vil blive beskattet med 40 %. Derudover vil de akkumulerede skattemæssige afskrivninger på 30 blive indregnet i den skattepligtige indkomst og beskattet med 30 %. På dette grundlag er den skattemæssige værdi 80 (110 minus 30), der er en skattepligtig midlertidig forskel på 70, og der er en udskudt skatteforpligtelse på 25 (40 % af 40 plus 30 % af 30). Hvis den skattemæssige værdi ikke umiddelbart fremgår af dette eksempel, kan det være en hjælp at sammenligne med det grundlæggende princip beskrevet i afsnit 10.

(Bemærk: I overensstemmelse med afsnit 61A indregnes den yderligere udskudte skat, der opstår ved omvurderingen, direkte i anden totalindkomst)

51B. Hvis en udskudt skatteforpligtelse eller et udskudt skatteaktiv kan henføres til et ikke-afskrivningsberettiget aktiv, der måles i overensstemmelse med omvurderingsmodellen i IAS 16, skal målingen af den udskudte skatteforpligtelse eller det udskudte skatteaktiv afspejle de skattemæssige konsekvenser af genindvindingen af den regnskabsmæssige værdi af det ikke-afskrivningsberettigede aktiv ved salg, uanset målingsgrundlaget for aktivets regnskabsmæssige værdi. Tilsvarende gælder, at hvis skattelovgivningen for det skattepligtige beløb fra salget af et aktiv angiver en gældende skattesats, som afviger fra den gældende skattesats for det skattepligtige beløb hidrørende fra anvendelsen af aktivet, anvendes førstnævnte skattesats derfor ved målingen af den udskudte skatteforpligtelse eller det udskudte skatteaktiv tilknyttet et ikke-afskrivningsberettiget aktiv.

51C. Hvis en udskudt skatteforpligtelse eller et udskudt skatteaktiv kan henføres til investeringsejendomme, der måles til dagsværdi i overensstemmelse med IAS 40, er der en afkræftelig formodning om, at den regnskabsmæssige værdi af investeringsejendommen vil blive genindvundet ved salg. Medmindre formodningen afkræftes, betyder det, at målingen af den udskudte skatteforpligtelse eller det udskudte skatteaktiv helt skal afspejle de skattemæssige konsekvenser af genindvindingen af den regnskabsmæssige værdi af investeringsejendommen ved salg. Denne formodning afkræftes, hvis investeringsejendommen er afskrivningsberettiget og indehaves som led i en forretningsmodel, hvis mål består i i alt væsentligt at forbruge alle de økonomiske fordele tilknyttet investeringsejendommen over tid snarere end ved salg. Hvis formodningen afkræftes, skal kravene i afsnit 51 og 51A overholdes.

Eksempel til illustration af afsnit 51C

En investeringsejendom har en kostpris på 100 og en dagsværdi på 150. Den måles efter dagsværdimodellen i IAS 40. Den omfatter en grund til en kostpris på 40 og en dagsværdi på 60 samt en bygning til en kostpris på 60 og en dagsværdi på 90. Grunden har en ubegrænset brugstid.

De akkumulerede skattemæssige afskrivninger er 30 for bygningen. Urealiserede ændringer i dagsværdien af investeringsejendommen påvirker ikke den skattepligtige indkomst. Hvis investeringsejendommen sælges for mere end kostprisen, vil udligningen af de akkumulerede skattemæssige afskrivninger på 30 blive inkluderet i den skattepligtige indkomst og beskattet med 30 %. Hvis salgsprisen overstiger kostprisen, anfører skattelovgivningen skattesatser på 25 % for aktiver, der har været besiddet i under to år, og 20 % for aktiver, der har været besiddet i to år eller mere.

Eftersom investeringsejendommen måles efter dagsværdimodellen i IAS 40, er der en afkræftelig formodning om, at virksomheden helt vil genindvinde den regnskabsmæssige værdi af investeringsejendommen ved salg. Hvis denne formodning ikke afkræftes, afspejler den udskudte skatteforpligtelse de skattemæssige konsekvenser af geninddrivelsen af den regnskabsmæssige værdi ved salg, selv om virksomheden forventer at opnå lejeindtægter fra ejendommen før salg.

▼**M32**

Den skattemæssige værdi af grunden, hvis den sælges, er 40, og der er en skattepligtig midlertidig forskel på 20 (60 – 40). Den skattemæssige værdi af bygningen, hvis den sælges, er 30 (60 – 30), og der er en skattepligtig midlertidig forskel på 60 (90 – 30). Dette giver en samlet skattepligtig midlertidig forskel knyttet til investeringsejendommen på 80 (20 + 60).

I henhold til afsnit 47 er skattesatsen den sats, der forventes at gælde for det regnskabsår, hvor investeringsejendommen realiseres. Hvis virksomheden forventer at sælge ejendommen efter at have besiddet den i over to år, opgøres den deraf følgende udskudte skatteforpligtelse som følger:

	Skattepligtig midlertidig forskel	*Skattesats*	*Udskudt skatte-forpligtelse*
Akkumulerede skattemæssige afskrivninger	*30*	*30 %*	*9*
Avance ud over kostpris	*50*	*20 %*	*10*
I alt	*80*		*19*

Hvis virksomheden forventer at sælge ejendommen efter at have besiddet den i mindre end to år, ændres ovenstående opgørelse for at beskatte avancen ud over kostprisen med 25 % i stedet for 20 %.

Hvis virksomheden i stedet besidder bygningen som led i en forretningsmodel, hvis mål består i i alt væsentligt at forbruge alle de økonomiske fordele tilknyttet bygningen over tid snarere end ved salg, afkræftes denne formodning for bygningens vedkommende. Jorden er imidlertid ikke afskrivningsberettiget. Formodningen om genindvinding ved salg vil derfor ikke blive afkræftet for jordens vedkommende. Det følger heraf, at den udskudte skatteforpligtelse vil afspejle de skattemæssige konsekvenser af genindvindingen af den regnskabsmæssige værdi af bygningen ved brug og den regnskabsværdi af jorden ved salg.

Den skattemæssige værdi af bygningen, hvis den bruges, er 30 (60 – 30), og der er en skattepligtig midlertidig forskel på 60 (90 – 30), og det giver en udskudt skatteforpligtelse på 18 (30 % af 60).

Den skattemæssige værdi af jorden, hvis den sælges, er 40, og der er en skattepligtig midlertidig forskel på 20 (60 – 40), og det giver en udskudt skatteforpligtelse på 4 (20 % af 20).

Det betyder, at hvis formodningen om genindvinding ved salg afkræftes for bygningens vedkommende, bliver den udskudte skatteforpligtelse tilknyttet investeringsejendommen 22 (18 + 4).

51D. Den afkræftelige formodning i afsnit 51C finder også anvendelse, når en udskudt skatteforpligtelse eller et udskudt skatteaktiv opstår som følge af måling af en investeringsejendom i en virksomhedssammenslutning, hvis virksomheden agter at bruge dagsværdimodellen ved efterfølgende målinger af investeringsejendommen.

51E. Afsnit 51B–51D ændrer ikke ved kravene om at anvende principperne i afsnit 24–33 (fradragsberettigede midlertidige forskelle) og afsnit 34–36 (uudnyttede skattemæssige underskud og uudnyttede skattemæssige fradrag) i denne standard ved indregning og måling af udskudte skatteaktiver.

▼B

52A. I visse jurisdiktioner skal indkomstskatter betales til en højere eller lavere sats, hvis en del af eller hele overskuddet eller det overførte resultat udbetales som udbytte til virksomhedens aktionærer. I visse andre jurisdiktioner kan det udløse tilbagebetaling eller betaling af indkomstskatter, hvis en del af eller hele overskuddet eller det overførte overskud udbetales som udbytte til virksomhedens aktionærer. I disse tilfælde måles aktuelle og udskudte skatteaktiver og skatteforpligtelser til den gældende skattesats for ikke-udloddet overskud.

52B. I de i afsnit 52A omtalte tilfælde indregnes de skattemæssige konsekvenser af udbytte, når forpligtelsen til at udbetale udbytte indregnes. De skattemæssige konsekvenser af udbytte er mere direkte knyttet til tidligere transaktioner eller begivenheder end til udlodninger til ejere. Derfor indregnes de skattemæssige konsekvenser af udbytte i årets resultat i henhold til afsnit 58, undtagen når de skattemæssige konsekvenser af udbytte hidrører fra de i afsnit 58a) og b) beskrevne tilfælde.

Eksempel til illustration af afsnit 52A og 52B

Følgende eksempel omhandler målingen af aktuelle og udskudte skatteaktiver og skatteforpligtelser for virksomheden i en jurisdiktion, hvor indkomstskatter skal betales til en højere sats for ikke-udloddet overskud (50 %), hvor et beløb kan tilbagebetales, når overskud udloddes. Skattesatsen for udloddet overskud er 35 %. Ved ►**M5** regnskabsårets afslutning ◄, 31. december 20X1 indregner virksomheden ikke en forpligtelse for udbytte, som foreslås eller uddeles efter ►**M5** regnskabsåretsafslutning ◄. Som følge heraf indregnes intet udbytte i år 20X1. Den skattepligtige indkomst for 20X1 er 100 000. Den skattepligtige midlertidige nettoforskel for år 20X1 er 40 000.

Virksomheden indregner en aktuel skatteforpligtelse og en aktuel skatteomkostning på 50 000. Der indregnes ikke noget aktiv for det beløb, der potentielt kan tilbagebetales ved en fremtidig udbyttebetaling. Virksomheden indregner ligeledes en udskudt skatteforpligtelse og en udskudt skatteomkostning på 20 000 (50 % af 40 000) for de indkomstskatter, virksomheden skal betale, når den genindvinder eller indfrier den regnskabsmæssige værdi af sine aktiver og forpligtelser, på grundlag af den gældende skattesats for ikke-udloddet overskud.

Efterfølgende indregner virksomheden den 15. marts 20X2 udbytte på 10 000 fra tidligere driftsresultat som en forpligtelse.

Den 15. marts 20X2 indregner virksomheden genindvundne indkomstskatter på 1 500 (15 % af udbyttet indregnet som en forpligtelse) som et aktuelt skatteaktiv og en reduktion i aktuelle skatteomkostninger for 20X2.

53. Udskudte skatteaktiver og skatteforpligtelser må ikke diskonteres.

▼B

54. En pålidelig opgørelse af udskudte skatteaktiver og skatteforpligtelser på diskonteringsbasis kræver en detaljeret plan over tidspunktet for udligning af hver enkelt midlertidig forskel. I mange tilfælde er udarbejdelsen af en sådan plan umulig eller yderst kompleks. Derfor er det uhensigtsmæssigt at kræve diskontering af udskudte skatteaktiver og skatteforpligtelser. At tillade, men ikke kræve, diskontering ville medføre, at udskudte skatteaktiver og skatteforpligtelser ikke være sammenlignelige virksomheder imellem. Derfor hverken kræver eller tillader denne standard diskontering af udskudte skatteaktiver og skatteforpligtelser.

55. Midlertidige forskelle opgøres med udgangspunkt i den regnskabsmæssige værdi af et aktiv eller en forpligtelse. Dette gælder selv hvor den regnskabsmæssige værdi i sig selv er opgjort på diskonteringsbasis, eksempelvis i tilfældet med pensionsforpligtelser (jf. IAS 19 *Personaleydelser*).

56. Den regnskabsmæssige værdi af et udskudt skatteaktiv skal gennemgås på ►M5 hvert regnskabsårs afslutning ◄. Virksomheden skal reducere den regnskabsmæssige værdi af et udskudt skatteaktiv, i det omfang det ikke længere er sandsynligt, at der vil være tilstrækkelig skattepligtig indkomst til, at fordelen ved en del af eller hele dette udskudte skatteaktiv kan udnyttes. Sådanne reduktioner skal tilbageføres, i det omfang det bliver sandsynligt, at der vil være tilstrækkelig skattepligtig indkomst.

INDREGNING AF AKTUEL OG UDSKUDT SKAT

57. Den regnskabsmæssige behandling af en transaktion eller anden begivenheds indvirkning på den aktuelle og udskudte skat svarer til den regnskabsmæssige behandling af selve transaktionen eller begivenheden. Dette princip er implementeret i afsnit 58-68C.

▼M5

Poster indregnet i resultatet

58. Aktuel og udskudt skat skal indregnes som indtægt eller omkostning og medtages i årets resultat, undtagen i det omfang skatten opstår som følge af:

a) en transaktion eller begivenhed, som i det samme eller et andet regnskabsår indregnes uden for resultatet, enten i øvrig totalindkomst eller direkte på egenkapitalen (jf. afsnit 61A-65),

▼B

b) en virksomhedssammenslutning (jf. afsnit 66-68).

59. De fleste udskudte skatteforpligtelser og udskudte skatteaktiver opstår, når indtægter eller omkostninger indgår i det regnskabsmæssige overskud for et regnskabsår, men i den skattepligtige indkomst (det skattemæssige underskud) i et andet regnskabsår. Den deraf følgende udskudte skat indregnes i ►M5 resultatet ◄. Dette sker i følgende tilfælde:

a) renter, royalty eller udbytte modtages bagud og indgår i regnskabsmæssigt overskud på en tidsmæssig basis i overensstemmelse med IAS 18 *Omsætning*, men indgår i skattepligtig indkomst (skattemæssigt underskud) på kontantbasis, og

b) omkostninger til immaterielle aktiver er blevet aktiveret i overensstemmelse med IAS 38 og afskrives i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄, men blev fratrukket skattemæssigt, da de blev afholdt.

▼B

60. Den regnskabsmæssige værdi af udskudte skatteaktiver og skatteforpligtelser kan ændre sig, selv om der ikke sker nogen ændring i beløbet for de dermed forbundne midlertidige forskelle. Dette kan eksempelvis være en følge af:

a) en ændring i skattesatserne eller skattelovgivningen,

b) en revurdering af muligheden for at genindvinde udskudte skatteaktiver, eller

c) en ændring i den måde, hvorpå et aktiv forventes genindvundet.

Den deraf følgende udskudte skat indregnes i ►M5 resultatet ◄, undtagen i det omfang den kan henføre til poster, der tidligere er ►M5 indregnet uden for resultatet ◄ (jf. afsnit 63).

Poster ►M5 indregnet uden for resultatet ◄

▼M5

———————

61A Aktuel og udskudt skat skal indregnes uden for resultatet, hvis skatten vedrører poster, som i det samme eller et andet regnskabsår er indregnet uden for resultatet. Således skal aktuel og udskudt skat, der vedrører poster, som i det samme eller et andet regnskabsår er indregnet:

(a) i øvrig totalindkomst, indregnes i øvrig totalindkomst (jf. afsnit 62)

(b) direkte på egenkapitalen, indregnes direkte på egenkapitalen (jf. afsnit 62A).

62 De internationale regnskabsstandarder (IFRS) kræver eller tillader, at bestemte poster indregnes direkte i øvrig totalindkomst. Eksempler på sådanne poster er:

(a) en ændring i regnskabsmæssig værdi, der opstår som følge af omvurdering af materielle anlægsaktiver (jf. IAS 16), og

(b) [ophævet]

(c) valutakursforskelle, hidrørende fra omregningen af en selvstændig udenlandsk virksomheds årsregnskab (jf. IAS 21)

(d) [ophævet]

62A De internationale regnskabsstandarder (IFRS) kræver eller tillader, at bestemte poster indregnes direkte på egenkapitalen. Eksempler på sådanne poster er:

(a) en regulering primo i overført resultat, der følger af enten en ændring i regnskabspraksis, som anvendes med tilbagevirkende kraft, eller korrektion af en fejl (jf. IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*), og

(b) beløb, der opstår på tidspunktet for første indregning af et sammensat finansielt instruments egenkapitalelement (jf. afsnit 23).

63. I særlige tilfælde kan det være vanskeligt at opgøre beløbet for aktuel og udskudt skat, der vedrører poster, som er indregnet uden for resultatet (enten i øvrig totalindkomst eller direkte på egenkapitalen). Dette kan eksempelvis være tilfældet, når:

▼B

a) der er flere indkomstskatteniveauer, og det er umuligt at fastslå, til hvilken sats et givent element af skattepligtig indkomst (skattemæssigt underskud) er beskattet,

b) en ændring i skattesatsen eller andre skatteregler påvirker et udskudt skatteaktiv eller en udskudt forpligtelse, der (helt eller delvist) er tilknyttet ►M5 en post, som tidligere er indregnet uden for resultatet, eller ◄

▼B

c) virksomheden beslutter, at et udskudt skatteaktiv skal indregnes, eller ikke længere skal indregnes fuldt ud, ►M5 og det udskudte skatteaktiv (helt eller delvist) vedrører en post, som tidligere er indregnet uden for resultatet. ◄

▼M5

I sådanne tilfælde baseres den aktuelle og udskudte skat, der vedrører poster, som er indregnet uden for resultatet, på en rimelig pro rata-allokering af den aktuelle og udskudte skat for virksomheden i den pågældende skattejurisdiktion, eller anden metode, hvorved der opnås en efter omstændighederne mere hensigtsmæssig allokering.

▼B

64. IAS 16 angiver ikke, hvorvidt virksomheden hvert år fra reserver for opskrivninger skal overføre et beløb til overført resultat, der svarer til forskellen mellem afskrivningen af et opskrevet aktiv og afskrivningen baseret på dette aktivs kostpris. Hvis virksomheden foretager en sådan overførsel, overføres beløbet efter fradrag af enhver forbunden udskudt skat. Tilsvarende overvejelser gælder for overførsler, der foretages ved salg af et materielt anlægsaktiv.

65. Når et aktiv omvurderes skattemæssigt, og omvurderingen knytter sig til en regnskabsmæssig omvurdering i et foregående regnskabsår, eller til en, som forventes foretaget i et fremtidigt regnskabsår, indregnes den skattemæssige virkning af såvel det omvurderede aktiv som reguleringen af den skattemæssige værdi ►M5 i øvrig totalindkomst ◄ i de regnskabsår, hvor de forekommer. Hvis den skattemæssige omvurdering derimod ikke knytter sig til en regnskabsmæssig omvurdering i et foregående regnskabsår, eller til en, som forventes foretaget i et fremtidigt regnskabsår, indregnes den skattemæssige virkning af reguleringen af den skattemæssige værdi i ►M5 resultatet ◄.

65A Når virksomheden udbetaler udbytte til sine aktionærer kan der være krav om, at den skal betale en del af udbyttet til skattemyndighederne på vegne af aktionærerne. Et sådant beløb, som er betalt eller skal betales til skattemyndighederne indregnes på egenkapitalen som en del af udbyttet.

Udskudt skat som følge af en virksomhedssammenslutning

▼M12

66. Som beskrevet i afsnit 19 og 26(c) kan der opstå midlertidige forskelle ved en virksomhedssammenslutning. I overensstemmelse med IFRS 3 indregner virksomheden alle deraf følgende udskudte skatteaktiver (i det omfang de opfylder indregningskriterierne i afsnit 24) eller udskudte skatteforpligtelser som identificerbare aktiver og forpligtelser på overtagelsestidspunktet. Derfor påvirker disse udskudte skatteaktiver og skatteforpligtelser beløbet for goodwill eller gevinsten ved tilbudskøbet, som virksomheden indregner. I overensstemmelse med afsnit 15(a) skal en virksomhed imidlertid ikke indregne udskudte skatteforpligtelser, som hidrører fra den første indregning af goodwill.

67. Som følge af virksomhedssammenslutningen kan sandsynligheden for at realisere et udskudt skatteaktiv for den overtagende virksomhed fra før sammenslutningen ændre sig. En overtagende virksomhed kan betragte det som sandsynligt, at denne vil genindvinde egne udskudte skatteaktiver, der ikke var indregnet forud for virksomhedssammenslutningen. Eksempelvis kan den overtagende virksomhed tænkes at være i stand til at udnytte fordelen ved modregning af sine uudnyttede skattemæssige underskud i den fremtidige skattepligtige indkomst hos den overtagne virksomhed. Alternativt er det som følge af virksomhedssammenslutningen måske ikke længere sandsynligt, at fremtidig skattepligtig indkomst vil gøre det muligt at genindvinde det udskudte skatteaktiv. I sådanne tilfælde skal den overtagende virksomhed indregne en ændring i det udskudte skatteaktiv i det regnskabsår, hvor virksomhedssammenslutningen finder sted, men ikke medtage ændringen i den regnskabsmæssige behandling af virksomhedssammenslutningen. Derfor tager den overtagende virksomhed ikke ændringen i betragtning ved målingen af goodwill eller gevinsten ved tilbudskøbet, som den indregner ved virksomhedssammenslutningen.

▼M12

68. Den potentielle fordel ved den overtagne virksomheds fremførte indkomstskattemæssige underskud eller andre udskudte skatteaktiver opfylder måske ikke kriterierne for separat indregning ved den første regnskabsmæssige behandling af en virksomhedssammenslutning, men kan måske realiseres efterfølgende.

Virksomheden skal indregne overtagne udskudte skattefordele, som den realiserer efter virksomhedssammenslutningen, som følger:

a) Overtagne udskudte skatteaktiver, der er indregnet inden for målingsperioden, der er opstået som følge af nye oplysninger om forhold og omstændigheder, der eksisterede på overtagelsestidspunktet, skal anvendes til at nedbringe den regnskabsmæssige værdi af eventuel goodwill, der er knyttet til overtagelsen. Hvis den regnskabsmæssige værdi af den pågældende goodwill er nul, skal eventuelle resterende udskudte skatteaktiver indregnes i resultatet.

b) Alle øvrige overtagne udskudte skattefordele, der realiseres, skal indregnes i resultatet (eller, hvis denne standard kræver dette, uden for resultatet).

———————

▼B

Aktuel og udskudt skat, som hidrører fra aktiebaseret vederlæggelse

68A I visse skattejurisdiktioner får virksomheden et skattefradrag (dvs. et beløb, der kan fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst), som er tilknyttet vederlag, som er betalt med aktier, aktieoptioner eller andre af virksomhedens egenkapitalinstrumenter. Størrelsen af skattefradraget kan afvige fra de tilknyttede akkumulerede omkostninger til vederlag og kan opstå i et senere regnskabsår. Eksempelvis kan en virksomhed i visse jurisdiktioner indregne omkostninger til forbrug af tjenesteydelser fra ansatte, som er modtaget som betaling for tildelte aktieoptioner i overensstemmelse med IFRS 2 *Aktiebaseret vederlæggelse* og først få et skattefradrag, når disse aktieoptioner udnyttes. Målingen af skattefradraget baseres på kursen på virksomhedens aktier på tidspunktet for udnyttelsen.

68B Som det er tilfældet med de i denne standards afsnit 9 og 26b) beskrevne forskningsomkostninger, er forskellen mellem den skattemæssige værdi af de modtagne tjenesteydelser fra ansatte til dato (som er det beløb, skattemyndighederne vil tillade som fradrag i fremtidige regnskabsår) og den regnskabsmæssige værdi på nul en fradragsberettiget midlertidig forskel, som resulterer i et udskudt skatteaktiv. Hvis det beløb, skattemyndighederne vil tillade som et fradrag i fremtidige regnskabsår, ikke kendes ved regnskabsårets afslutning, skal det skønnes på basis af de ved afslutningen af regnskabsåret til rådighed værende oplysninger. Hvis det beløb, skattemyndighederne vil tillade som et fradrag i fremtidige regnskabsår, eksempelvis afhænger af kursen på virksomheden aktier på et fremtidigt tidspunkt, skal målingen af den fradragsberettigede midlertidige forskel baseres på kursen på virksomhedens aktier ved regnskabsårets afslutning.

68C Som anført i afsnit 68A kan skattefradraget (eller det skønnede fremtidige skattefradrag målt i overensstemmelse med afsnit 68B) afvige fra de tilknyttede akkumulerede omkostninger til vederlag. Standardens afsnit 58 kræver, at aktuel og udskudt skat skal indregnes som indtægt eller omkostning og medtages i årets resultat, undtagen i det omfang skatten opstår som følge af ►M5 (a) en transaktion eller begivenhed, som i det aktuelle regnskabsår eller et andet regnskabsår indregnes uden for resultatet, eller (b) som følge af en virksomhedssammenslutning. ◄ Hvis skattefradraget (eller det skønnede fremtidige skattefradrag) overstiger de tilknyttede akkumulerede omkostninger til vederlag, indikerer dette, at skattefradraget ikke kun knytter sig til omkostninger til vederlag, men til også en egenkapitalpost. I denne situation skal den overstigende tilknyttede aktuelle eller udskudte skat indregnes direkte på egenkapitalen.

▼B

PRÆSENTATION

Skatteaktiver og skatteforpligtelser

69. [Ophævet]

70. [Ophævet]

Modregning

71. Virksomheden skal udelukkende modregne aktuelle skatteaktiver og skatteforpligtelser, hvis virksomheden:

a) har en juridisk ret til at modregne de indregnede beløb, og

b) har til hensigt enten at nettoafregne eller at realisere aktivet og indfri forpligtelsen samtidigt.

72. Selv om aktuelle skatteaktiver og -forpligtelser indregnes og måles separat, modregnes de i ►**M5** opgørelse af finansiel stilling ◄ i henhold til kriterier, svarende til kriterierne opstillet for finansielle instrumenter i IAS 32. Virksomheden vil normalt have en juridisk ret til at modregne et aktuelt skatteaktiv i en aktuel skatteforpligtelse, når de hidrører fra indkomstskatter, der pålignes af samme skattemyndighed, og denne skattemyndighed tillader virksomheden at foretage eller modtage en samlet nettobetaling.

73. I koncernregnskaber modregnes et aktuelt skatteaktiv i en virksomhed i koncernen udelukkende i en aktuel skatteforpligtelse i en anden virksomhed i koncernen, hvis de pågældende virksomheder har juridisk ret til foretage eller modtage en samlet nettobetaling, og virksomheden har til hensigt at foretage eller modtage en sådan samlet nettobetaling eller at genindvinde aktivet og indfri forpligtelsen samtidig.

74. Virksomheden må udelukkende modregne udskudte skatteaktiver og udskudte skatteforpligtelser, hvis:

a) virksomheden har en juridisk ret til at modregne aktuelle skatteaktiver i aktuelle skatteforpligtelser, og

b) de udskudte skatteaktiver og de udskudte skatteforpligtelser vedrører indkomstskatter, der af den samme skattemyndighed er pålignet enten for:

i) den samme skattepligtige enhed, eller

ii) forskellige skattepligtige enheder, der har til hensigt enten at indfri aktuelle skatteforpligtelser og skatteaktiver på nettobasis eller at realisere aktiverne og indfri forpligtelserne samtidig i hvert fremtidigt regnskabsår, hvor væsentlige beløb for udskudte skatteforpligtelser eller skatteaktiver forventes indfriet eller genindvundet.

▼B

75. For at undgå at skulle udarbejde en detaljeret plan for tidspunktet for udligningen af hver midlertidig forskel kræver denne standard, at virksomheden udelukkende modregner et udskudt skatteaktiv i en udskudt skatteforpligtelse for samme skattepligtige enhed, hvis de hidrører fra indkomstskatter, der er pålignet af samme skattemyndighed, og virksomheden har en juridisk ret til at modregne aktuelle skatteaktiver i aktuelle skatteforpligtelser.

76. I sjældne tilfælde kan virksomheden have en juridisk ret til at modregne, og til hensigt at nettoafregne for visse regnskabsår, men ikke for andre. I sådanne sjældne tilfælde kan det være nødvendigt med en detaljeret planlægning for at opnå sikkerhed for, at den udskudte skatteforpligtelse for en skattepligtig enhed vil resultere i øgede skattebetalinger i det samme regnskabsår, hvor et udskudt skatteaktiv i en anden skattepligtig enhed resulterer i reducerede skattebetalinger for denne anden skattepligtige enhed.

Skatteomkostning

Skatteomkostning (skatteindtægt), der hidrører fra resultatet af ordinær drift

▼M31

77. Skatteomkostningen (skatteindtægten), der hidrører fra resultatet af ordinær drift, skal præsenteres som en del af resultatet i resultatopgørelsen og opgørelsen af anden totalindkomst.

———————

▼B

Valutakursforskelle ved udskudte udenlandske skatteforpligtelser eller skatteaktiver

78. IAS 21 kræver at visse valutakursforskelle indregnes som indtægt eller omkostning, men angiver ikke, hvor sådanne forskelle skal indgå i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄. Hvor valutakursforskelle ved omregning af udskudte udenlandske skatteforpligtelser eller skatteaktiver indregnes i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄, kan sådanne forskelle således klassificeres som udskudt skatteomkostning (skatteindtægt), hvis denne præsentation betragtes som den mest nyttige for regnskabsbrugere.

OPLYSNINGER

79. De væsentligste skatteomkostnings- (skatteindtægts-) elementer skal oplyses separat.

80. Skatteomkostnings- (skatteindtægts-) elementer kan blandt andet omfatte:

a) aktuel skatteomkostning (skatteindtægt),

b) reguleringer indregnet i regnskabsåret vedrørende aktuel skat for tidligere regnskabsår,

▼B

c) det beløb for udskudt skatteomkostning (skatteindtægt), der vedrører midlertidige forskelles opståen og udligning,

d) det beløb for udskudt skatteomkostning (skatteindtægt), der vedrører ændringer i skattesatser eller indførelsen af nye skatter,

e) beløbet for den fordel, der opstår som følge af ikke tidligere indregnet skattemæssigt underskud, skattemæssigt fradrag eller midlertidige forskelle for et foregående regnskabsår, som udnyttes til at reducere aktuel skatteomkostning,

f) beløbet for fordelen af ikke tidligere indregnet skattemæssigt underskud, skattemæssigt fradrag eller midlertidige forskelle for et foregående regnskabsår, som udnyttes til at reducere udskudt skatteomkostning,

g) udskudt skatteomkostning, der opstår som følge af nedskrivning, eller tilbageførsel af en tidligere nedskrivning af et udskudt skatteaktiv i overensstemmelse med afsnit 56, og

h) beløbet for skatteomkostning (skatteindtægt), der vedrører de ændringer i regnskabspraksis og fejl, som er medtaget i årets resultat i overensstemmelse med IAS 8, fordi det ikke er muligt at behandle dem regnskabsmæssigt med tilbagevirkende kraft.

▼M5

81. Følgende skal tillige oplyses separat:

(a) den samlede aktuelle og udskudte skat, der vedrører poster, som er indregnet direkte på egenkapitalen (jf. afsnit 62A)

(ab) skattebeløbet for hvert element af øvrig totalindkomst (jf. afsnit 62 og IAS 1 (ajourført 2007)).

(b) [ophævet]

▼B

c) en redegørelse for forholdet mellem skatteomkostning (skatteindtægt) og regnskabsmæssigt overskud på en af eller begge følgende måder:

i) en talmæssig afstemning af skatteomkostning (skatteindtægt) og resultatet af regnskabsmæssigt overskud ganget med de(n) anvendte sats (er), hvor der tillige redegøres for, på hvilket grundlag den anvendte skattesats opgøres, eller

ii) en talmæssig afstemning af den gennemsnitlige effektive skattesats og den gældende skattesats, der tillige viser det grundlag, hvorpå den gældende skattesats er opgjort,

d) en redegørelse for ændringer i anvendte) skattesats(er) sammenholdt med det foregående regnskabsår,

e) beløbet (og eventuel udløbsdato) for fradragsberettigede midlertidige forskelle, uudnyttede skattemæssige underskud og uudnyttede skattemæssige fradrag, for hvilke der ikke er indregnet noget udskudt skatteaktiv i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄,

f) det samlede beløb for midlertidige forskelle i forbindelse med investeringer i dattervirksomheder, filialer, og associerede virksomheder samt kapitalandele i joint ventures, for hvilke der ikke er indregnet udskudte skatteforpligtelser (jf. afsnit 39),

▼B

g) for hver type af midlertidig forskel og hver type af uudnyttet skattemæssigt underskud og uudnyttet skattemæssigt fradrag:

i) beløbet for de udskudte skatteaktiver og skatteforpligtelser, der er indregnet i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄ for hvert regnskabsår, der er præsenteret,

ii) beløbet for den udskudte skatteindtægt eller skatteomkostning, der er indregnet i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄, hvis dette ikke fremgår tydeligt af ændringerne i de beløb, der er indregnet i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄,

▼M12

h) for ophørt aktivitet, den skatteomkostning, der vedrører:

i) gevinst eller tab ved ophør og

ii) resultat af ordinær aktivitet i den ophørte aktivitet for regnskabsåret, samt de tilsvarende beløb for tidligere præsenterede regnskabsår,

i) den beløbsmæssige størrelse af de skattemæssige konsekvenser for virksomhedens aktionærer af udbytte, som er foreslået eller uddelt før årsregnskabets godkendelse til offentliggørelse, men som ikke indregnes som en forpligtelse i årsregnskabet

j) hvis en virksomhedssammenslutning, hvor virksomheden optræder som den overtagende virksomhed, medfører en ændring i det indregnede beløb for virksomhedens udskudte skatteaktiv før overtagelsen (jf. afsnit 67), beløbet af denne ændring, og

k) hvis de udskudte skattefordele, der er overtaget ved en virksomhedssammenslutning, ikke er indregnet på overtagelsestidspunktet, men indregnes efter overtagelsestidspunktet (jf. afsnit 68), en beskrivelse af den begivenhed eller ændring i forholdene, der medførte, at de udskudte skatteaktiver skulle indregnes.

▼B

82. Virksomheden skal oplyse beløbet for et udskudt skatteaktiv og hvilke informationer, der indikerer, at det bør indregnes, når:

a) udnyttelsen af det udskudte skatteaktiv er afhængig af fremtidig skattepligtig indkomst ud over den indkomst, der opstår som følge af udligning af eksisterende skattepligtige midlertidige forskelle, og

b) virksomheden har lidt tab enten i det aktuelle eller forudgående regnskabsår i den skattejurisdiktion, hvorunder det udskudte skatteaktiv henhører.

82A I de i afsnit 52A nævnte tilfælde skal virksomheden oplyse om arten af potentielle skattemæssige konsekvenser som følge af udbetaling af udbytte til virksomhedens aktionærer. Virksomheden skal endvidere oplyse om potentielle skattemæssige konsekvenser, som kan opgøres i praksis, samt hvorvidt der er potentielle skattemæssige konsekvenser, som ikke kan opgøres i praksis.

83. [Ophævet]

▼B

84. De oplysninger, der kræves i afsnit 81c), gør det muligt for brugere af årsregnskaber at forstå, hvorvidt forholdet mellem skatteomkostning (skatteindtægt) og regnskabsmæssigt overskud er usædvanligt, samt at forstå de væsentlige faktorer, der kunne påvirke dette forhold i fremtiden. Forholdet mellem skatteomkostning (skatteindtægt) og regnskabsmæssigt overskud kan påvirkes af faktorer såsom indtægt, der er fritaget for beskatning, omkostninger, som ikke er fradragsberettigede ved opgørelsen af skattepligtig indkomst (skattemæssigt underskud), virkningen af skattemæssigt underskud samt virkningen af udenlandske skattesatser.

85. Ved redegørelsen for forholdet mellem skatteomkostning (skatteindtægt) og regnskabsmæssigt overskud anvender virksomheden den skattesats, som giver den mest meningsfyldte information til regnskabsbrugerne. Ofte er den mest nyttige skattesats den, der er gældende i virksomhedens hjemland ved sammenlægning af den skattesats, der anvendes nationalt, med eventuelle lokale indkomstskattesatser, som opgøres ud fra nogenlunde den samme skattepligtige indkomst (skattemæssige underskud). For en virksomhed, der opererer i mange forskellige jurisdiktioner, kan det imidlertid give bedre mening at sammenlægge separate afstemninger, der er udarbejdet ved anvendelse af den skattesats, der er gældende i hvert enkelt jurisdiktion. De følgende eksempler illustrerer, hvordan valget af anvendte skattesatser påvirker præsentationen af den talmæssige afstemning.

Eksempel til illustration af afsnit 85

I 19X2 har en virksomhed et regnskabsmæssigt overskud i dets egen jurisdiktion (land A) på 1 500 (19X1: 2 000) og i land B på 1 500 (19X1: 500). Skattesatsen er 30 % i land A og 20 % i land B. I land A er omkostninger på 100 (19X1: 200) ikke skattemæssigt fradragsberettigede.

Det følgende er et eksempel på afstemning til hjemlandets skattesats.

	19X1	19X2
Regnskabsmæssigt overskud	2 500	3 000
Skat ved en skattesats i hjemlandet på 30 %	750	900
Skattemæssig virkning af omkostninger, der ikke er skattemæssigt fradragsberettigede	60	30
Virkning af lavere skattesatser i land B	(50)	(150)
Skatteomkostning	760	780

Det følgende er et eksempel på en afstemning, der er foretaget ved at sammenlægge separate afstemninger for hvert enkelt lands jurisdiktion. Efter denne metode fremgår virkningen af forskellene mellem skattesatsen i den regnskabsaflæggende virksomheds hjemland og skattesatsen i andre jurisdiktioner ikke som en separat post i afstemningen. En virksomhed kan have behov for at diskutere virkningen af en væsentlig ændring i en af skattesatserne, eller sammensætningen af den indkomst, der er indtjent i forskellige jurisdiktioner, for at forklare ændringer i de(n) anvendte skattesats(er), som krævet i afsnit 81d).

▼B

Regnskabsmæssigt overskud	2 500	3 000
Skat opgjort ud fra den skattesats, der anvendes for indkomst i det pågældende land	700	750
Skattemæssig virkning af omkostninger, der ikke er skattemæssigt fradragsberettigede	60	30
Skatteomkostning	760	780

86. Den gennemsnitlige effektive skattesats er skatteomkostningen (skatteindtægten) divideret med det regnskabsmæssige overskud.

87. Ofte er det ikke praktisk muligt at opgøre beløbet for ikke-indregnede udskudte skatteforpligtelser, der opstår af investeringer i dattervirksomheder, filialer, og associerede virksomheder samt kapitalandele i joint ventures (jf. afsnit 39). Derfor kræver denne standard, at virksomheden oplyser det samlede beløb for de underliggende midlertidige forskelle, men der kræves ikke oplysning om de udskudte skatteforpligtelser. Ikke desto mindre tilskyndes virksomheder til, hvor det er muligt, at oplyse beløb for ikke-indregnede udskudte skatteforpligtelser, eftersom regnskabsbrugere kan finde sådanne oplysninger nyttige.

87A. Afsnit 82A kræver, at virksomheden oplyser om arten af potentielle skattemæssige konsekvenser, som følge af udbetaling af udbytte til virksomhedens aktionærer. Virksomheden oplyser om indkomstskattesystemets hovedtræk og faktorer, som vil påvirke de potentielle skattemæssige konsekvenser af udbyttet.

87B. Det er nogle gange ikke praktisk muligt at beregne den fulde beløbsmæssige størrelse af de samlede skattemæssige konsekvenser af udbetaling af udbytte til aktionærer. Dette kan eksempelvis være tilfældet, når virksomheden har mange udenlandske dattervirksomheder. Men selv i disse tilfælde kan det være lige til at beregne en del af det samlede beløb. I en koncern kan modervirksomheden og nogle af dens dattervirksomheder eksempelvis have betalt en højere indkomstskattesats på ikke-udloddet overskud og kende det beløb, der vil blive tilbagebetalt ved udbetaling af fremtidigt udbytte til aktionærer fra det overførte koncernresultat. I dette tilfælde oplyses der om det beløb, der kan tilbagebetales. Ligeledes oplyser virksomheden om eventuelle yderligere skattemæssige konsekvenser, som det ikke er praktisk muligt at opgøre. Hvis modervirksomheden ud over koncernregnskabet udarbejder et årsregnskab vedrører oplysning om potentielle skattemæssige konsekvenser modervirksomhedens overførte resultat.

87C Hvis en virksomhed skal give de i afsnit 82A krævede oplysninger, er det muligt, at den ligeledes skal give oplysninger vedrørende midlertidige forskelle forbundet med investeringer i dattervirksomheder, filialer og associerede virksomheder eller kapitalandele i joint ventures. I sådanne tilfælde tager virksomheden disse i betragtning, når den vurderer, hvilke oplysninger, der skal gives i henhold til afsnit 82A. Eksempelvis kan virksomheden skulle oplyse om det samlede beløb for midlertidige forskelle forbundet med investeringer i dattervirksomheder, hvor der ikke er indregnet nogen udskudt skatteforpligtelse (jf. afsnit 81f)). Hvis det ikke er praktisk muligt at beregne ikke-indregnede udskudte skatteforpligtelser (jf. afsnit 87), kan der være potentielle skattemæssige konsekvenser af udbytte tilknyttet disse dattervirksomheder, som det ikke er praktisk muligt at opgøre.

▼B

88. Virksomheden skal oplyse om skatterelaterede eventualforpligtelser og eventualaktiver i overensstemmelse med IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*. Eventualforpligtelser og eventualaktiver kan eksempelvis opstå som følge af ikke afgjorte tvister med skattemyndighederne. Ligeledes oplyser virksomheden, hvor ændringer i skattesatser eller skattelovgivningen vedtages eller bekendtgøres efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄, hvilke væsentlige påvirkninger sådanne ændringer måtte få på dens aktuelle og udskudte skatteaktiver og skatteforpligtelser (jf. IAS 10 *Begivenheder efter* ►M5 *regnskabsårets afslutning* ◄).

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

89. Denne standard træder i kraft for årsregnskaber, der dækker regnskabsår, som begynder den 1. januar 1998 eller senere, undtagen som specificeret i afsnit 91. Hvis virksomheden anvender denne standard for årsregnskaber, der dækker regnskabsår, som begynder før 1. januar 1998, skal virksomheden oplyse, at den har anvendt denne standard i stedet for IAS 12 *Regnskabsmæssig behandling af indkomstskatter*, godkendt i 1979.

90. Denne standard erstatter IAS 12 *Regnskabsmæssig behandling af indkomstskatter*, godkendt i 1979.

91. Afsnit 52A, 52B, 65A, 81i), 82A, 87A, 87B, 87C og sletningen af afsnit 3 og 50 træder i kraft for årsregnskaber, der dækker regnskabsår, som begynder 1. januar 2001 eller senere. Virksomheder tilskyndes til at anvende standarden før dette tidspunkt. Hvis tidligere anvendelse har en virkning på årsregnskabet, skal virksomheden oplyse dette.

▼M5

92 IAS 1 (ajourført 2007) ændrede den terminologi, der anvendes i IFRS-standarderne. Desuden blev afsnit 23, 52, 58, 60, 62, 63, 65, 68C, 77 og 81 ændret, afsnit 61 blev ophævet, og afsnit 61A, 62A og 77A blev tilføjet. Virksomheden skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 1 (ajourført 2007) for et tidligere regnskabsår, skal ændringerne anvendes for dette tidligere regnskabsår.

▼M12

93. **Afsnit 68 skal anvendes fremadrettet fra ikrafttrædelsestidspunktet for IFRS 3 (ajourført af** International Accounting Standards Board **i 2008) på indregning af udskudte skatteaktiver, der er erhvervet ved en virksomhedssammenslutning.**

94. Derfor skal virksomheder ikke regulere den regnskabsmæssige behandling af tidligere virksomhedssammenslutninger, hvis skattefordelene ikke opfyldte kriterierne for separat indregning på overtagelsestidspunktet og indregnes efter overtagelsestidspunktet, medmindre fordelene indregnes inden for målingsperioden og opstår som følge af nye oplysninger om forhold og omstændigheder, der eksisterede på overtagelsestidspunktet. Øvrige indregnede skattefordele skal indregnes i resultatet (eller, hvis denne standard kræver dette, uden for resultatet).

▼M12

95. **IFRS 3 (ajourført af** International Accounting Standards Board **i 2008) ændrede afsnit 21 og 67 og tilføjede afsnit 32A og 81(j) og (k). Virksomheden skal anvende disse ændringer på regnskabsår, som begynder 1. juli 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IFRS 3 (ajourført 2008) i et tidligere regnskabsår, finder ændringerne anvendelse på det tidligere regnskabsår.**

▼M32

98. Afsnit 52 blev omnummereret til 51A, afsnit 10 og eksemplerne efter afsnit 51A blev ændret, og afsnit 51B og 51C og det efterfølgende eksempel samt afsnit 51D, 51E og 99 blev ændret ved *Udskudt skat: genindvinding af underliggende aktiver*, der blev udstedt i december 2010. Virksomhederne skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder den 1. januar 2012 eller derefter. Det er tilladt at anvende ændringerne tidligere. Hvis en virksomhed anvender ændringerne for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette.

▼M31

98B. *Præsentation af posterne indregnet i anden totalindkomst* (ændringer til IAS 1), der blev udsendt i juni 2011, medførte ændring af afsnit 77 og ophævelse af afsnit 77A. En virksomhed skal anvende disse ændringer, når den anvender IAS 1 som ændret i juni 2011.

▼M32

OPHÆVELSE AF SIC-21

99. De ændringer, der blev gennemført ved *Udskudt skat: genindvinding af underliggende aktiver*, der blev udstedt i december 2010, erstatter SIC-fortolkningsbidrag 21 *Indkomstskatter — Genindvinding af omvurderede ikke-afskrivningsberettigede aktiver*.

▼B

IAS 16

Materielle anlægsaktiver

FORMÅL

1. Formålet med denne standard er at foreskrive den regnskabsmæssige behandling af materielle anlægsaktiver, således at regnskabsbrugere kan identificere oplysninger om en virksomheds investeringer i materielle anlægsaktiver og om ændringer i disse investeringer. De væsentligste problemstillinger i forbindelse med regnskabsmæssig behandling af materielle anlægsaktiver er indregning af aktiverne, opgørelsen af deres regnskabsmæssige værdi og de afskrivninger og tab ved værdiforringelse, der skal indregnes i forbindelse med aktiverne.

ANVENDELSESOMRÅDE

2. Denne standard skal anvendes ved den regnskabsmæssige behandling af materielle anlægsaktiver, undtagen når en anden standard kræver eller tillader en anden regnskabsmæssig behandling.

3. Denne standard finder ikke anvendelse på:

a) materielle anlægsaktiver, som er klassificeret som besiddelse med henblik på salg i overensstemmelse med IFRS 5 *Anlægsaktiver, som besiddes med henblik på salg og ophørte aktiviteter*,

b) biologiske aktiver tilknyttet landbrugsaktiviteter (jf. IAS 41 *Landbrug*),

c) indregning og måling af efterforsknings- og vurderingsaktiver (jf. IFRS 6 *Efterforskning og vurdering af mineralressourcer*), eller

d) mineralforekomster og rettigheder til mineralforekomster, såsom olie, naturgas og lignende ikke-regenererende ressourcer.

Dog finder denne standard anvendelse på materielle anlægsaktiver, der anvendes ved udvikling eller opretholdelse af de i b)–d) omhandlede aktiver.

4. Andre standarder kan kræve, at et materielt anlægsaktiv indregnes på grundlag af en anden fremgangsmåde, end der er beskrevet i denne standard. Eksempelvis kræver IAS 17 *Leasingkontrakter*, at virksomheder vurderer indregningen af et materielt anlægsaktiv på grundlag af overførslen af risici og afkast. I sådanne tilfælde er øvrige aspekter af den regnskabsmæssige behandling af disse aktiver, herunder afskrivning, dog foreskrevet af denne standard.

▼M8

5. Virksomheder, som anvender kostprismodellen for investeringsejendomme i overensstemmelse med IAS 40 *Investeringsejendomme*, skal anvende kostprismodellen i denne standard.

▼B

DEFINITIONER

6. Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:

Regnskabsmæssig værdi er det beløb, som et aktiv indregnes med efter fradrag af akkumulerede afskrivninger og akkumulerede tab ved værdiforringelse.

▼B

Kostpris er det beløb, der er betalt i likvider, eller dagsværdien af en anden form for vederlag, som erlægges for anskaffelsen af et aktiv på anskaffelses- eller opførelsestidspunktet, eller, hvor dette er relevant, det beløb, der henføres til det pågældende aktiv ved første indregning i overensstemmelse med de konkrete krav i andre IFRS'er, eksempelvis IFRS 2 *Aktiebaseret vederlæggelse*.

Afskrivningsberettiget beløb er et aktivs kostpris, eller et andet beløb i stedet for kostpris, fratrukket dets restværdi.

Afskrivning er den systematiske allokering af et aktivs afskrivningsberettigede beløb over dets brugstid.

Virksomhedsspecifik værdi er nutidsværdien af fremtidige pengestrømme, som virksomheden forventer vil hidrøre fra fortsat anvendelse af et aktiv samt ved afhændelsen deraf ved udgangen af dets brugstid, eller som virksomheden forventer vil hidrøre fra indfrielse af en forpligtelse.

▼M32

Dagsværdien er den pris, der kunne opnås ved at sælge et aktiv, eller der skulle betales for at overdrage en forpligtelse i en velordnet transaktion mellem markedsdeltagere på målingstidspunktet. (Jf. standard 13 *Måling af dagsværdi*.)

▼B

Tab ved værdiforringelse er det beløb, hvormed et aktivs regnskabsmæssige værdi overstiger genindvindingsværdien.

Materielle anlægsaktiver er materielle aktiver, der:

a) besiddes til brug i produktionen eller ved levering af varer og tjenesteydelser, til udlejning til tredjepart eller til administrative formål, og

b) forventes at skulle benyttes i mere end ét regnskabsår.

▼M8

Genindvindingsværdi er det højeste af et aktivs dagsværdi med fradrag af salgsomkostninger og dets nytteværdi.

▼B

Restværdien af et aktiv er det beløb, en virksomhed skønner, den på det aktuelle tidspunkt ville kunne opnå ved afhændelse af aktivet med fradrag af skønnede afhændelsesomkostninger, hvis aktivet allerede havde den alder og var i den stand, som kan forventes ved udgangen af dets brugstid.

Brugstid er enten:

a) den periode, i hvilken et aktiv forventes at være disponibelt til brug for virksomheden, eller

b) antallet af producerede enheder eller tilsvarende enheder, som virksomheden forventer at opnå fra aktivet.

INDREGNING

7. Kostprisen for et materielt anlægsaktiv skal udelukkende indregnes som et aktiv, hvis:

a) det er sandsynligt, at de fremtidige økonomiske fordele tilknyttet aktivet vil tilgå virksomheden, og

b) aktivets kostpris kan måles pålideligt.

▼B

8. Reservedele og serviceudstyr indregnes normalt som varebeholdninger og indregnes i resultatet, efterhånden som de forbruges. Dog opfylder væsentlige reservedele og serviceudstyr betingelserne for et materielt anlægsaktiv, når virksomheden forventer at anvende disse i mere end ét regnskabsår. Reservedele og serviceudstyr, der udelukkende kan anvendes i forbindelse med et materielt anlægsaktiv, behandles ligeledes regnskabsmæssigt som materielle anlægsaktiver.

9. Denne standard foreskriver ikke målingsenheden for indregning, dvs. hvad der udgør et materielt anlægsaktiv. Der skal således udarbejdes et skøn ved anvendelsen af indregningskriterierne for en virksomheds særlige forhold. Det kan være hensigtsmæssigt at sammendrage individuelt ubetydelige aktiver, eksempelvis støbeforme, værktøj og stempler, og anvende kriterierne på det samlede beløb.

10. En virksomhed skal i henhold til dette indregningsprincip vurdere alle omkostninger vedrørende materielle anlægsaktiver på det tidspunkt, omkostningerne afholdes. Sådanne omkostninger omfatter startomkostninger i forbindelse med køb eller opførelse af et materielt anlægsaktiv og omkostninger, der er afholdt efterfølgende for at udvide, udskifte en del af eller vedligeholde aktivet.

Startomkostninger

11. Materielle anlægsaktiver kan anskaffes af sikkerheds- eller miljømæssige årsager. Selv om anskaffelse af sådanne materielle anlægsaktiver ikke direkte øger de fremtidige økonomiske fordele tilknyttet et bestemt eksisterende materielt anlægsaktiv, kan det være nødvendigt, for at virksomheden kan opnå de fremtidige økonomiske fordele fra virksomhedens øvrige aktiver. Sådanne materielle anlægsaktiver opfylder kriterierne for indregning som aktiver, idet de gør det muligt for virksomheden at opnå fremtidige økonomiske fordele fra tilknyttede aktiver, der er større, end hvis disse aktiver ikke var blevet anskaffet. Eksempelvis kan en kemikalieproducent implementere nye processer til håndtering af kemikalier for at overholde miljøkrav til produktion og opbevaring af farlige kemikalier. Forbedringer af anlæg i denne forbindelse indregnes som et aktiv, idet virksomheden ikke er i stand til at fremstille og sælge kemikalier uden disse forbedringer. Den heraf følgende regnskabsmæssige værdi af et sådant aktiv og tilknyttede aktiver gennemgås for værdiforringelse i henhold til IAS 36 *Værdiforringelse af aktiver*.

Efterfølgende omkostninger

12. I henhold til det i afsnit 7 opstillede indregningsprincip skal virksomheder ikke indregne omkostninger forbundet med den daglige vedligeholdelse af et materielt anlægsaktiv i aktivets regnskabsmæssige værdi. Disse omkostninger indregnes i stedet i resultatet, efterhånden som de afholdes. Omkostninger forbundet med daglig vedligeholdelse omfatter hovedsageligt lønomkostninger og omkostninger til hjælpematerialer, hvilket også kan dække kostprisen for mindre dele. Formålet med disse omkostninger beskrives ofte som »reparationer og vedligeholdelse« af det materielle anlægsaktiv.

▼B

13. Det kan være nødvendigt at udskifte dele af visse materielle anlægsaktiver med jævne mellemrum. Eksempelvis kan en ovn kræve ny belægning efter et konkret antal timer i brug, eller flyinteriør, eksempelvis sæder og køkken, kan kræve udskiftning adskillige gange i løbet af flystellets brugstid. Materielle anlægsaktiver kan også anskaffes for at foretage en mindre hyppig udskiftning, såsom udskiftning af indervæggene i en bygning, eller for at foretage en enkeltstående udskiftning. I henhold til det i afsnit 7 opstillede indregningsprincip skal virksomheder indregne omkostninger forbundet med udskiftning af en del af et materielt anlægsaktiv i aktivets regnskabsmæssige værdi på tidspunktet for afholdelsen af omkostningen, hvis kriterierne for indregning er opfyldt. Virksomheden skal ophøre med at indregne den regnskabsmæssige værdi af de udskiftede dele i henhold til bestemmelserne vedrørende ophør af indregning i denne standard (jf. afsnit 67-72).

14. Det kan være en forudsætning for den fortsatte drift af et materielt anlægsaktiv (eksempelvis et fly), at der regelmæssigt foretages større eftersyn for fejl, uanset om der foretages udskiftning af dele af aktivet. Hver gang der udføres større eftersyn, indregnes de dermed forbundne omkostninger i den regnskabsmæssige værdi af det materielle anlægsaktiv som en udskiftning, hvis kriterierne for indregning er opfyldt. Virksomheden skal ophøre med at indregne den eventuelt resterende regnskabsmæssige værdi af omkostningerne ved et tidligere eftersyn (til forskel fra fysiske reservedele). Dette gælder, uanset om omkostningerne til det tidligere eftersyn blev henført til den transaktion, hvorved aktivet blev anskaffet eller opført. Virksomheden kan om nødvendigt anvende de skønnede omkostninger til et tilsvarende fremtidigt eftersyn som en indikation af størrelsen af omkostningerne til det eksisterende eftersynselement, da aktivet blev anskaffet eller opført.

MÅLING PÅ INDREGNINGSTIDSPUNKTET

15. Et materielt anlægsaktiv, som opfylder kriterierne for indregning som et aktiv, skal måles til kostpris.

Kostprisens elementer

16. Kostprisen for et materielt anlægsaktiv omfatter:

a) købsprisen, herunder importafgifter og ikke-refunderbare afgifter med fradrag af forhandlerrabatter og dekorter,

b) omkostninger, der er direkte forbundet med at bringe aktivet til det sted og i den stand, der kræves for at sikre den af ledelsen planlagte anvendelse,

c) det oprindelige skøn over omkostninger til nedtagning og bortskaffelse af aktivet og retablering af det sted, hvor det er placeret, som virksomheden har forpligtet sig til at afholde, enten ved anskaffelsen af aktivet eller som følge af brugen af aktivet i et bestemt regnskabsår til andre formål end produktion af varebeholdninger i det pågældende regnskabsår.

17. Eksempler på direkte forbundne omkostninger er:

a) omkostninger til personaleydelser (som defineret i IAS 19 *Personaleydelser*), som direkte hidrører fra opførelsen eller anskaffelsen af det materielle anlægsaktiv,

b) omkostninger til klargøring af grunde,

c) indledende leverings- og ekspeditionsomkostninger,

▼B

d) installations- og monteringsomkostninger,

e) omkostninger forbundet med afprøvning af, om aktivet fungerer korrekt med fradrag af nettoavancen fra salg af enheder, der er produceret, mens aktivet blev bragt til den aktuelle placering og i den aktuelle stand (såsom prøveproduktion i forbindelse med afprøvning af udstyr), og

f) honorarer for faglig assistance.

18. Virksomheder skal anvende IAS 2 *Varebeholdninger* på omkostninger til nedtagning, bortskaffelse og retablering af det sted, hvor et aktiv er placeret, som virksomheden i et bestemt regnskabsår har forpligtet sig til at afholde som følge af brugen af aktivet til produktion af varebeholdninger i det pågældende regnskabsår. Forpligtelser forbundet med omkostninger som regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med IAS 2 eller IAS 16, indregnes og måles i overensstemmelse med IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*.

19. Nedenstående er eksempler på omkostninger, der ikke indgår i kostprisen for et materielt anlægsaktiv:

a) omkostninger forbundet med start af et nyt anlæg,

b) omkostninger forbundet med lancering af et nyt produkt eller en ny tjeneste (herunder markedsføringsomkostninger),

c) omkostninger forbundet med at drive forretning et nyt sted eller med en ny kundegruppe (herunder omkostninger til uddannelse af personale), og

d) administrationsomkostninger og andre generelle indirekte produktionsomkostninger.

20. Indregningen af omkostninger i et materielt anlægsaktivs regnskabsmæssige værdi ophører, når aktivet er på den lokalitet og i den stand, der kræves for at sikre den af ledelsen planlagte anvendelse. Således skal omkostninger, der afholdes i forbindelse med brug eller flytning af et aktiv, ikke medtages i aktivets regnskabsmæssige værdi. Nedenstående omkostninger medtages eksempelvis ikke i den regnskabsmæssige værdi af et materielt anlægsaktiv:

a) omkostninger, der er afholdt før påbegyndt brug af et aktiv, der er klar til den af ledelsen planlagte anvendelse, eller omkostninger, der er afholdt, før aktivet anvendes med fuld kapacitet,

b) indledende driftstab, såsom tab, der er afholdt, mens efterspørgslen efter aktivets produktion stiger, og

c) omkostninger i forbindelse med hel eller delvis flytning eller omstrukturering af virksomhedens drift.

21. Der forekommer visse aktiviteter i forbindelse med opførelse eller om- eller tilbygning af et materielt anlægsaktiv, som ikke er nødvendige for at bringe aktivet til den lokalitet og i den stand, der kræves for at sikre den af ledelsen planlagte anvendelse. Disse tilknyttede aktiviteter kan forekomme før eller under opførelsen eller om- eller tilbygningen. Eksempelvis kan der genereres indtægt ved at bruge en byggeplads som parkeringsplads, indtil byggeriet påbegyndes. Eftersom tilknyttede aktiviteter ikke er nødvendige for at bringe et aktiv til den lokalitet og i den stand, der kræves for at sikre den af ledelsen planlagte anvendelse, indregnes indtægter og dermed forbundne omkostninger ved tilknyttede aktiviteter i resultatet og medtages i den respektive klassifikation af indtægter og omkostninger.

▼B

22. Kostprisen for egenproducerede aktiver opgøres efter de samme principper som for anskaffede aktiver. Hvis en virksomhed fremstiller lignende aktiver til salg i det normale forretningsforløb, er aktivets kostpris normalt den samme som kostprisen for aktiver produceret med salg for øje (jf. IAS 2). Eventuelle interne avancer skal derfor elimineres ved beregningen af sådanne kostpriser. Omkostninger forbundet med unormalt højt spild af materialer, unormalt høje lønomkostninger og unormalt høje omkostninger til andre ressourcer i forbindelse med egenproduktionen af et aktiv medtages ligeledes ikke i aktivets kostpris. I IAS 23 *Låneomkostninger* fastlægges indregningskriterier for renter som et element af den regnskabsmæssige værdi af et egenproduceret materielt anlægsaktiv.

Måling af kostpris

▼M1

23 Kostprisen for et materielt anlægsaktiv er lig kontantprisen på indregningstidspunktet. Når betaling udskydes længere end normale kreditvilkår, indregnes forskellen mellem kontantprisen og den samlede betaling som rente over kreditperioden, medmindre en sådan rente aktiveres i overensstemmelse med IAS 23.

▼B

24. Et eller flere materielle anlægsaktiver kan anskaffes ved udveksling af et eller flere ikke-monetære materielle anlægsaktiver eller en kombination af monetære og ikke-monetære aktiver. Følgende gennemgang angår kun udveksling af et ikke-monetært aktiv med et andet ikke-monetært aktiv, men den gælder også for alle de øvrige udvekslinger, som er beskrevet i den foregående sætning. Kostprisen for et sådant materielt anlægsaktiv skal måles til dagsværdi, medmindre a) udvekslingen ikke har noget forretningsmæssigt indhold, eller b) hverken dagsværdien af det modtagne aktiv eller af det afgivne aktiv kan måles pålideligt. Det modtagne aktiv måles på denne måde, også selvom virksomheden ikke umiddelbart kan ophøre med indregningen af det afgivne aktiv. Hvis det modtagne aktiv ikke måles til dagsværdi, skal dets kostpris måles til den regnskabsmæssige værdi af det afgivne aktiv.

25. Virksomheder skal afgøre, om en udveksling har forretningsmæssigt indhold ved at vurdere, i hvilket omfang virksomhedens fremtidige pengestrømme kan forventes at ændre sig som følge af udvekslingen. En udveksling har forretningsmæssigt indhold, hvis:

a) sammensætningen (risiko, tidspunkter og beløb) af de pengestrømme, der hidrører fra det modtagne aktiv, er forskellig fra sammensætningen af de pengestrømme, der hidrørte fra det afgivne aktiv, eller

b) den virksomhedsspecifikke værdi af den andel af virksomhedens aktiviteter, der påvirkes af udvekslingen, ændres som følge af udvekslingen, og

c) forskellen i a) og b) er væsentlig, set i forhold til dagsværdien af de udvekslede aktiver.

Ved vurderingen af, hvorvidt en udveksling har forretningsmæssigt indhold, skal den virksomhedsspecifikke værdi af den andel af virksomhedens aktiviteter, der påvirkes af udvekslingen, afspejle pengestrømme efter skat. Resultatet af disse analyser kan tydeliggøres, uden at virksomheden behøver at udføre detaljerede beregninger.

▼M32

26. Dagsværdien af et aktiv kan måles pålideligt, hvis a) størrelsen af intervallet af rimelige skøn over dagsværdien ikke er væsentlig for det pågældende aktiv eller b) sandsynligheden for de forskellige skøn inden for intervallet kan vurderes pålideligt og anvendes ved opgørelsen af dagsværdien. Hvis en virksomhed er i stand til at foretage en pålidelig vurdering af dagsværdien af enten det modtagne eller det afgivne aktiv, skal dagsværdien af det afgivne aktiv anvendes til at måle kostprisen for det modtagne aktiv, medmindre dagsværdien af det modtagne aktiv kan opgøres med større nøjagtighed.

▼B

27. Kostprisen for et materielt anlægsaktiv, som besiddes af en leasingtager gennem en finansiel leasingkontrakt, opgøres i overensstemmelse med IAS 17.

28. Den regnskabsmæssige værdi af et materielt anlægsaktiv kan reduceres af offentlige tilskud i overensstemmelse med IAS 20 *Regnskabsmæssig behandling af offentlige tilskud og oplysning om andre former for offentlig støtte*.

MÅLING EFTER INDREGNING

29. Virksomheder skal vælge enten kostprismodellen, som er anført i afsnit 30, eller omvurderingsmodellen i afsnit 31 som anvendt regnskabspraksis og skal lægge denne praksis til grund for en hel kategori af materielle anlægsaktiver.

Kostprismodellen

30. Efter indregning som et aktiv skal et materielt anlægsaktiv indregnes til kostpris med fradrag af akkumulerede afskrivninger og akkumulerede tab ved værdiforringelse.

Omvurderingsmodellen

31. Efter indregning som et aktiv skal et materielt anlægsaktiv, hvis dagsværdi kan måles pålideligt, indregnes til en omvurderet værdi, som er dagsværdien på omvurderingstidspunktet med fradrag af eventuelle efterfølgende akkumulerede afskrivninger og efterfølgende tab ved værdiforringelse. Omvurderinger skal foretages tilstrækkeligt hyppigt til at sikre, at den regnskabsmæssige værdi ikke afviger væsentligt fra den værdi, der ville blive opgjort ved anvendelse af dagsværdien ved ►M5 regnskabsårets afslutning ◄.

▼M32

_____

▼B

34. Hyppigheden af omvurderinger afhænger af ændringerne i dagsværdien af de omvurderede materielle anlægsaktiver. Når dagsværdien af et omvurderet aktiv afviger væsentligt fra dets regnskabsmæssige værdi, er en ny omvurdering nødvendig. For nogle materielle anlægsaktiver forekommer der væsentlige og uforudsigelige ændringer i dagsværdien, som nødvendiggør en årlig omvurdering. Sådanne hyppige omvurderinger er unødvendige for materielle anlægsaktiver med ubetydelige ændringer i dagsværdien. I sådanne tilfælde kan omvurdering af aktivet hvert tredje eller femte år være tilstrækkeligt.

▼M32

35. Når et materielt anlægsaktiv omvurderes, skal akkumulerede afskrivninger på omvurderingstidspunktet enten:

(a) tilpasses proportionelt med ændringen i aktivets regnskabsmæssige bruttoværdi, således at aktivets regnskabsmæssige værdi efter omvurderingen svarer til den omvurderede værdi.

Denne metode anvendes ofte, når et aktiv omvurderes ved anvendelse af et indeks til dets genanskaffelsesværdi (jf. IFRS 13).

▼B

b) elimineres i aktivets regnskabsmæssige værdi, brutto, og nettobeløbet tilpasses til aktivets omvurderede værdi. Denne metode anvendes ofte for bygninger.

Reguleringsbeløbet hidrørende fra tilpasningen eller elimineringen af akkumulerede afskrivninger udgør en del af forøgelsen eller reduktionen af den regnskabsmæssige værdi, som behandles regnskabsmæssigt i overensstemmelse med afsnit 39 og 40.

36. Hvis et materielt anlægsaktiv omvurderes, skal hele den kategori af materielle anlægsaktiver, som dette aktiv tilhører, omvurderes.

37. En kategori af materielle anlægsaktiver er en gruppe af aktiver af sammenlignelig art og anvendelse i virksomhedens drift. Følgende er eksempler på separate kategorier:

a) grunde,

b) grunde og bygninger,

c) maskiner,

d) skibe,

e) fly,

f) motorkøretøjer,

g) møbler og fast inventar, og

h) kontorudstyr.

38. Aktiver inden for en kategori af materielle anlægsaktiver omvurderes samtidig for at undgå selektiv omvurdering af aktiver og præsentation af beløb i årsregnskabet, som er en blanding af kostpriser og værdier på forskellige datoer. Dog kan de enkelte aktiver i en kategori omvurderes fortløbende, forudsat at omvurdering af kategorien af aktiver afsluttes inden for en kort periode, og forudsat, at omvurderingerne holdes ajour.

▼B

►M5 39. Hvis et aktivs regnskabsmæssige værdi er forøget som følge af en omvurdering, skal forøgelsen indregnes i øvrig totalindkomst og akkumuleres i egenkapitalen under reserver for opskrivninger. ◄ Dog skal forøgelsen indregnes i resultatet, i det omfang den udligner en reduktion, der tidligere er indregnet i resultatet som følge af omvurdering af det samme aktiv.

40. Hvis et aktivs regnskabsmæssige værdi er reduceret som følge af en omvurdering, skal reduktionen indregnes i resultatet. ►M5 Reduktionen skal dog indregnes direkte i øvrig totalindkomst, i det omfang der for det pågældende aktiv er en kreditbalance i reserverne for opskrivninger. Den reduktion, der indregnes i øvrig totalindkomst, reducerer det beløb, der er akkumuleret i egenkapitalen under reserver for opskrivninger. ◄

41. En reserve for opskrivninger for et materielt anlægsaktiv, som er medtaget i egenkapitalen, kan overføres direkte til overført resultat, når virksomheden ophører med indregning af aktivet. Dette kan medføre en overførsel af hele reserven, når aktivet udrangeres eller afhændes. En del af reserven kan dog overføres, efterhånden som aktivet anvendes af virksomheden. I sådanne tilfælde opgøres størrelsen af den overførte reserve som forskellen mellem afskrivning på grundlag af aktivets omvurderede regnskabsmæssige værdi og afskrivning på grundlag af aktivets oprindelige kostpris. Overførsler fra reserver for opskrivninger til overført resultat foretages ikke over resultatet.

42. Eventuelle virkninger af indkomstskatter hidrørende fra omvurderingen af materielle anlægsaktiver indregnes og oplyses i overensstemmelse med IAS 12 *Indkomstskatter*.

Afskrivning

43. Der skal foretages separat afskrivning af hver del af et materielt anlægsaktiv, som har en kostpris, der er væsentlig i forhold til aktivets samlede kostpris.

▼M12

44. Virksomheder skal allokere det beløb, som oprindeligt blev indregnet for et materielt anlægsaktiv, til aktivets væsentlige dele og afskrive hver væsentlig del separat. Det kan eksempelvis være hensigtsmæssigt at foretage separat afskrivning af et flys stel og motorer, uanset om disse er ejet eller besiddes gennem en finansiel leasingkontrakt. Tilsvarende kan det være hensigtsmæssigt, hvis en virksomhed erhverver materielle anlægsaktiver i henhold til en operationel leasingkontrakt, hvor den optræder som leasinggiver, at foretage separat afskrivning af beløb, der er indeholdt i kostprisen for aktivet, som kan henføres til gunstige eller ugunstige leasingvilkår i forhold til markedsvilkårene.

▼B

45. En væsentlig del af et materielt anlægsaktiv kan have den samme brugstid og afskrivningsmetode som brugstiden og afskrivningsmetoden for en anden væsentlig del af samme aktiv. Sådanne dele kan grupperes ved fastlæggelse af afskrivningen.

46. Hvis en virksomhed foretager separat afskrivning af visse dele af et materielt anlægsaktiv, skal den også foretage separat afskrivning af den resterende del af aktivet. Den resterende del af aktivet består af de dele af aktivet, som hver for sig ikke er væsentlige. Hvis en virksomhed har forskellige forventninger til disse dele, kan det være nødvendigt at foretage en tilnærmet vurdering for at afskrive den resterende del på en måde, der giver et retvisende billede af forbrugsmønstret og/eller brugstiden for delene.

▼B

47. Virksomheder kan vælge at foretage separat afskrivning af de dele af et aktiv, som ikke har en væsentlig kostpris i forhold til den samlede kostpris for aktivet.

48. Afskrivninger for hvert regnskabsår skal indregnes i resultatet, medmindre disse indgår i et andet aktivs regnskabsmæssige værdi.

49. Et regnskabsårs afskrivninger indregnes normalt i resultatet. Dog kan fremtidige økonomiske fordele tilknyttet et aktiv i visse tilfælde indgå i produktionen af andre aktiver. I dette tilfælde skal afskrivninger indgå som en del af det andet aktivs kostpris og medtages i dettes regnskabsmæssige værdi. Eksempelvis medtages afskrivninger på materielle aktiver anvendt i en produktionsproces i varebeholdningernes forarbejdningsomkostninger (jf. IAS 2). Ligeledes kan afskrivninger på materielle anlægsaktiver anvendt til udviklingsaktiviteter medtages i kostprisen for et immaterielt aktiv indregnet i henhold til IAS 38 *Immaterielle aktiver*.

Afskrivningsberettiget beløb og afskrivningsperiode

50. Et aktivs afskrivningsberettigede beløb skal allokeres systematisk over aktivets brugstid.

51. Et aktivs restværdi og brugstid skal som minimum gennemgås ved slutningen af hvert regnskabsår, og hvis forventningerne afviger fra tidligere skøn, skal ændringen eller ændringerne behandles regnskabsmæssigt som en ændring i et regnskabsmæssigt skøn i overensstemmelse med IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*.

52. Afskrivning indregnes, selv hvor dagsværdien af aktivet overstiger den regnskabsmæssige værdi, såfremt aktivets restværdi ikke overstiger den regnskabsmæssige værdi. Reparation og vedligeholdelse af et aktiv fjerner ikke behovet for afskrivning.

53. Et aktivs afskrivningsberettigede beløb opgøres efter fradrag af dets restværdi. I praksis er et aktivs restværdi ofte ubetydelig og derfor uvæsentlig for beregningen af det afskrivningsberettigede beløb.

54. Et aktivs restværdi kan stige til et beløb, der er lig med eller større end aktivets regnskabsmæssige værdi. I så fald er afskrivningen på aktivet nul, medmindre og indtil dets restværdi efterfølgende falder til et beløb, der er lavere end aktivets regnskabsmæssige værdi.

55. Afskrivning på et aktiv påbegyndes, når det er disponibelt til brug, dvs. når det er bragt til den lokalitet og i den stand, der kræves for at sikre den af ledelsen planlagte anvendelse. Afskrivning på et aktiv skal ophøre enten på det tidspunkt, hvor aktivet klassificeres som besiddelse med henblik på salg (eller medtages i en afståelsesgruppe, som er klassificeret som besiddelse med henblik på salg) i overensstemmelse med IFRS 5, eller det tidspunkt, hvor indregningen af aktivet ophører, alt efter hvad der måtte komme først. Således ophører afskrivning ikke, når aktivet er uudnyttet eller udrangeres, medmindre aktivet er fuldt afskrevet. Ved anvendelsesbaserede afskrivningsmetoder kan afskrivningen dog være nul, mens der ikke er nogen produktion.

▼B

56. De fremtidige økonomiske fordele tilknyttet et aktiv forbruges hovedsagelig af virksomheden ved anvendelse af aktivet. Dog medfører andre faktorer, eksempelvis teknisk eller handelsmæssig forældelse og slitage, når et aktiv ikke udnyttes, ofte en formindskelse af de økonomiske fordele, som muligvis kunne have været tilknyttet aktivet. Derfor skal alle følgende forhold tages i betragtning ved opgørelsen af et aktivs brugstid:

a) den forventede udnyttelse af aktivet. Udnyttelse bestemmes med udgangspunkt i aktivets forventede kapacitet eller fysiske produktion,

b) den forventede fysiske slitage, som afhænger af driftsforhold såsom antallet af vagtskifter, hvor aktivet skal anvendes og reparations- og vedligeholdelsesprogrammer samt behandling og vedligeholdelse af aktivet, når det ikke udnyttes,

c) teknisk eller handelsmæssig forældelse hidrørende fra ændringer eller forbedringer i produktionen eller fra ændringer i efterspørgslen efter produkter eller tjenesteydelser fra aktivet,

d) juridiske og lignende begrænsninger af aktivets anvendelse, eksempelvis udløbsdatoen for tilknyttede leasingkontrakter.

57. Aktivets brugstid defineres ud fra aktivets forventede anvendelighed for virksomheden. I en virksomheds praksis for forvaltning af aktiver kan indgå afhændelse af aktiver efter en specificeret tidsperiode eller efter forbrug af en specificeret del af de fremtidige økonomiske fordele tilknyttet aktivet. Derfor kan et aktivs brugstid være kortere end dets økonomiske levetid. Skønnet over aktivets brugstid beror på en vurdering baseret på virksomhedens erfaringer med tilsvarende aktiver.

58. Grunde og bygninger er to forskellige aktiver og behandles regnskabsmæssigt separat, selv når de anskaffes samlet. Med visse undtagelser, såsom stenbrud og lossepladser, er brugstiden for grunde ubegrænset, og der foretages derfor ikke afskrivning. Bygninger har en begrænset brugstid og er derfor afskrivningsberettigede aktiver. En stigning i værdien af en grund, hvorpå en bygning er opført, påvirker ikke opgørelsen af det afskrivningsberettigede beløb for bygningen.

59. Hvis kostprisen for en grund omfatter omkostninger til nedtagelse, bortskaffelse og retablering af grunden, skal de omkostninger, der vedrører dette, afskrives over den periode, hvor der opnås fordele hidrørende fra afholdelsen af disse omkostninger. Under visse omstændigheder kan selve grunden have en begrænset brugstid. I sådanne tilfælde skal grunden afskrives på en måde, der afspejler de fordele, den kan medføre.

Afskrivningsmetode

60. Den anvendte afskrivningsmetode skal afspejle det mønster, hvorefter aktivets fremtidige økonomiske fordele forventes forbrugt af virksomheden.

61. Den for et aktiv anvendte afskrivningsmetode skal som minimum gennemgås ved slutningen af hvert regnskabsår, og hvis der er sket en væsentlig ændring i det forventede forbrugsmønster for de fremtidige økonomiske fordele tilknyttet aktivet, skal afskrivningsmetoden ændres for at afspejle det ændrede mønster. En sådan ændring skal regnskabsmæssigt behandles som en ændring i et regnskabsmæssigt skøn i overensstemmelse med IAS 8.

▼B

62. En række afskrivningsmetoder kan anvendes til systematisk at allokere aktivets afskrivningsberettigede beløb over dets brugstid. Disse metoder omfatter den lineære metode, saldometoden og afskrivning på basis af producerede enheder. Lineær afskrivning medfører en fast omkostning over aktivets brugstid, hvis aktivets restværdi ikke ændrer sig. Saldometoden medfører en faldende omkostning over brugstiden. Afskrivning på basis af producerede enheder medfører en omkostning baseret på forventet anvendelse eller forventet antal produkter. Virksomheden skal vælge den metode, der med størst nøjagtighed afspejler det forventede forbrugsmønster for de fremtidige økonomiske fordele tilknyttet aktivet. Denne metode anvendes ensartet fra regnskabsår til regnskabsår, medmindre der opstår en ændring i det forventede forbrugsmønster for disse fremtidige økonomiske fordele.

Værdiforringelse

63. For at opgøre, hvorvidt værdien af et materielt anlægsaktiv er blevet forringet, skal virksomheder anvende IAS 36 *Værdiforringelse af aktiver*. Denne standard forklarer, hvordan en virksomhed gennemgår den regnskabsmæssige værdi af dets aktiver, hvordan den opgør et aktivs genindvindingsværdi, og hvornår den indregner eller tilbagefører indregningen af et tab ved værdiforringelse.

64. [Ophævet]

Godtgørelse for værdiforringelse

65. Godtgørelse fra en tredjepart for materielle anlægsaktiver, som er værdiforringet, tabt eller afgivet, skal medtages i resultatet på tidspunktet for godtgørelsen.

66. Værdiforringelse eller tab af materielle anlægsaktiver, tilknyttede krav på eller betaling af godtgørelse fra en tredjepart og eventuelt efterfølgende køb eller opførelse af erstatningsaktiver er separate økonomiske begivenheder og skal regnskabsmæssigt behandles separat som følger:

a) værdiforringelse af materielle anlægsaktiver indregnes i overensstemmelse med IAS 36,

b) ophør af indregning af materielle anlægsaktiver, der er udrangeret eller afhændet, opgøres i overensstemmelse med denne standard,

c) godtgørelse fra en tredjepart for materielle anlægsaktiver, som er værdiforringet, tabt eller afgivet, skal medtages i opgørelsen af resultatet på tidspunktet for modtagelsen af godtgørelsen, og

d) kostprisen for materielle anlægsaktiver, der er genoprettet, købt eller opført som erstatning, opgøres i overensstemmelse med denne standard.

OPHØR AF INDREGNING

67. Indregningen af den regnskabsmæssige værdi af et materielt anlægsaktiv skal ophøre:

a) ved afhændelse, eller

b) når der ikke forventes nogen fremtidige økonomiske fordele fra brugen eller afhændelsen af aktivet.

▼B

68. Gevinster eller tab hidrørende fra ophør af indregning af et materielt anlægsaktiv skal medtages i resultatet på tidspunktet for ophør af indregning af aktivet (medmindre andet kræves i henhold til IAS 17 ved sale-and-leaseback). Gevinster skal ikke klassificeres som omsætning.

▼M8

68A. En virksomhed, som i forbindelse med den almindelige drift rutinemæssigt sælger materielle anlægsaktiver, som den besidder med henblik på udlejning, skal henføre disse aktiver til lagerbeholdninger til deres regnskabsmæssige værdi, når de ikke længere udlejes, men besiddes med henblik på salg. Provenuet fra salget af sådanne aktiver indregnes som omsætning i henhold til IAS 18 *Omsætning*. IFRS 5 finder ikke anvendelse, når aktiver, der besiddes med henblik på salg, henføres til lagerbeholdninger i forbindelse med den almindelige drift.

69. Et materielt anlægsaktiv kan afhændes på en række forskellige måder (f.eks. ved salg, indgåelse af en finansiel leasingkontrakt eller som gave). Når tidspunktet for afhændelse af et aktiv skal fastsættes, skal virksomheden anvende kriterierne i IAS 18 for indregning af omsætning fra varesalg. IAS 17 finder anvendelse på afhændelse ved sale and lease back.

▼B

70. Hvis en virksomhed i henhold til indregningsprincippet i afsnit 7 indregner de omkostninger, der er forbundet med udskiftning af en del af et materielt anlægsaktiv i aktivets regnskabsmæssige værdi, skal virksomheden ophøre med indregning af den regnskabsmæssige værdi af den udskiftede del, uanset om den udskiftede del blev afskrevet separat. Hvis det ikke er praktisk muligt for en virksomhed at opgøre den regnskabsmæssige værdi af den udskiftede del, kan virksomheden anvende kostprisen for genanskaffelsen som en indikation af kostprisen for den udskiftede del på tidspunktet for anskaffelsen eller opførelsen.

71. Gevinster eller tab hidrørende fra ophør af indregning af et materielt anlægsaktiv skal opgøres som forskellen mellem det eventuelle nettoprovenu ved afhændelse og aktivets regnskabsmæssige værdi.

72. Det tilgodehavende vederlag ved afhændelsen af et materielt anlægsaktiv skal første gang indregnes til dagsværdien. Hvis betalingen for aktivet udskydes, skal det modtagne vederlag første gang indregnes til et beløb lig kontantprisen. Forskellen mellem den nominelle værdi af vederlaget og et beløb lig kontantprisen indregnes som renteindtægt i overensstemmelse med IAS 18 under hensyntagen til det effektive afkast af vederlaget.

OPLYSNINGER

73. For hver kategori af materielle anlægsaktiver skal årsregnskabet indeholde følgende oplysninger:

a) de ved opgørelsen af den regnskabsmæssige bruttoværdi anvendte målingsgrundlag,

b) de anvendte afskrivningsmetoder,

c) de anvendte brugstider eller afskrivningssatser,

d) den regnskabsmæssige bruttoværdi og de akkumulerede afskrivninger (sammendraget med akkumulerede tab ved værdiforringelse) ved regnskabsårets begyndelse og slutning, og

e) en afstemning af den regnskabsmæssige værdi ved regnskabsårets begyndelse og slutning, som viser:

i) tilgange,

▼B

ii) aktiver, som er klassificeret som besiddelse med henblik på salg eller er medtaget i en afståelsesgruppe, som er klassificeret som besiddelse med henblik på salg, i overensstemmelse med IFRS 5, samt andre afhændelser,

iii) anskaffelser gennem virksomhedssammenslutninger,

iv) forøgelser eller reduktioner hidrørende fra omvurderinger i henhold til afsnit 31, 39 og 40 og fra tab ved værdiforringelse, som enten er ►M5 indregnet eller tilbageført i øvrig totalindkomst ◄ i overensstemmelse med IAS 36,

v) tab ved værdiforringelse, som er indregnet i resultatet i overensstemmelse med IAS 36,

vi) tab ved værdiforringelse, som er tilbageført i resultatet i overensstemmelse med IAS 36,

vii) afskrivninger,

viii) nettovalutakursforskelle hidrørende fra omregningen af årsregnskaber fra den funktionelle valuta til en anden præsentationsvaluta, herunder omregningen af en udenlandsk virksomheds regnskab til den regnskabsaflæggende virksomheds præsentationsvaluta, og

ix) andre ændringer.

74. Desuden skal der i årsregnskabet oplyses følgende:

a) tilstedeværelsen og den beløbsmæssige størrelse af begrænsninger i ejendomsretten og materielle anlægsaktiver, der er stillet som sikkerhed for forpligtelser,

b) den beløbsmæssige størrelse af omkostninger, som er indregnet i den regnskabsmæssige værdi af et materielt anlægsaktiv under opførelse,

c) den beløbsmæssige størrelse af kontraktlige forpligtelser vedrørende anskaffelse af materielle anlægsaktiver, og

d) såfremt dette ikke er oplyst særskilt i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄, den beløbsmæssige størrelse af godtgørelse fra en tredjepart for materielle anlægsaktiver, som er værdiforringet, tabt eller afgivet, og som er medtaget i resultatet.

75. Valg af afskrivningsmetode og bestemmelse af aktivers brugstid er skønsmæssige spørgsmål. Derfor giver oplysning om de valgte metoder og den skønnede brugstid eller afskrivningssats regnskabsbrugere information, som gør det muligt for dem at gennemgå den af ledelsen valgte praksis samt at foretage sammenligning med andre virksomheder. Af samme årsag er det nødvendigt at give oplysning om:

a) afskrivninger, uanset om de er indregnet i resultatet eller som en del af kostprisen for andre aktiver, for et givet regnskabsår, og

b) akkumulerede afskrivninger ved regnskabsårets afslutning.

76. I overensstemmelse med IAS 8 skal virksomheder give oplysning om arten og virkningen af en ændring i et regnskabsmæssigt skøn, som enten har en virkning i det aktuelle regnskabsår, eller som forventes at ville have en virkning i efterfølgende regnskabsår. For så vidt angår materielle anlægsaktiver, kan en sådan oplysning hidrøre fra ændringer i skøn vedrørende:

a) restværdier,

b) de skønnede omkostninger til nedtagning, bortskaffelse eller retablering af materielle aktiver,

c) brugstider, og

d) afskrivningsmetoder.

▼M32

77. **Hvis materielle anlægsaktiver opføres til omvurderet værdi, skal følgende oplyses som supplement til de i IFRS 13 krævede oplysninger:**

▼B

a) omvurderingens ikrafttrædelsestidspunkt,

b) hvorvidt en uvildig vurderingsmand blev benyttet,

▼M32

c) [Ophævet]

d) [Ophævet]

▼B

e) den regnskabsmæssige værdi af hver kategori af omvurderede materielle anlægsaktiver, som ville have været indregnet, hvis der var foretaget indregning af aktiverne i henhold til kostprismodellen, og

f) reserver for opskrivninger, med indikation af ændringer i løbet af regnskabsåret og begrænsninger med hensyn til udlodning af resterende beløb til aktionærer.

78. Virksomheder skal oplyse om værdiforringelse af materielle anlægsaktiver i overensstemmelse med IAS 36 samt de i afsnit 73e)iv)-vi) krævede informationer.

79. For regnskabsbrugere kan følgende oplysninger ligeledes være relevante:

a) den regnskabsmæssige værdi af midlertidigt uudnyttede materielle anlægsaktiver,

b) den regnskabsmæssige bruttoværdi af eventuelle fuldt afskrevne materielle anlægsaktiver, der stadig anvendes,

c) den regnskabsmæssige værdi af materielle anlægsaktiver, der er udrangeret og ikke er klassificeret som besiddelse med henblik på salg i overensstemmelse med IFRS 5, og

d) ved anvendelse af kostprismodellen, dagsværdien af materielle anlægsaktiver, når denne adskiller sig væsentligt fra den regnskabsmæssige værdi.

Derfor tilskyndes virksomheder til at give oplysning om disse beløb.

OVERGANGSBESTEMMELSER

80. Kravene i afsnit 24-26 vedrørende den første måling af et materielt anlægsaktiv, der er anskaffet ved udveksling af aktiver, skal kun anvendes fremadrettet på fremtidige udvekslinger.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

81. Virksomheder skal anvende denne standard for årsregnskaber, der dækker regnskabsår, som begynder 1. januar 2005 eller derefter. Det tilskyndes, at standarden anvendes før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender denne standard for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2005, skal den give oplysning om dette.

81A. Virksomheder skal anvende ændringerne i afsnit 3 på regnskabsår, som begynder 1. januar 2006 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IFRS 6 i et tidligere regnskabsår, finder ændringerne anvendelse på det tidligere regnskabsår.

▼M5

81B. IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber* (ajourført 2007) ændrede den terminologi, der anvendes i IFRS-standarderne. Desuden blev afsnit 39, 40 og 73(e)(iv) ændret. Virksomheder skal anvende IAS 1 (ajourført 2007) på regnskabsår, som begynder 1. januar 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 1 (ajourført 2007) for et tidligere regnskabsår, skal ændringerne anvendes for dette tidligere regnskabsår.

▼M12

81C. **IFRS 3 *Virksomhedssammenslutninger* (ajourført af** International Accounting Standards Board **i 2008) ændrede afsnit 44. Virksomheden skal anvende denne ændring på regnskabsår, som begynder 1. juli 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IFRS 3 (ajourført 2008) i et tidligere regnskabsår, finder ændringen anvendelse på det tidligere regnskabsår.**

▼M8

81D. Afsnit 6 og 69 blev ændret, og afsnit 68A blev tilføjet ved *Forbedringer af IFRS-standarder*, der udkom i maj 2008. Virksomhederne skal anvende disse ændringer på regnskabsår, der begynder 1. januar 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende dem før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringerne på et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette og anvende de tilsvarende ændringer til IAS 7 *Pengestrømsopgørelsen* på samme tidspunkt.

81E. Afsnit 5 blev ændret ved *Forbedringer af IFRS-standarder*, der udkom i maj 2008. Virksomhederne skal anvende denne ændring fremadrettet på regnskabsår, der begynder 1. januar 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende den før dette tidspunkt, hvis virksomheden også anvender ændringerne i afsnit 8, 9, 22, 48, 53, 53A, 53B, 54, 57 og 85B i IAS 40 på samme tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringen på et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette.

▼M32

81F. IFRS 13, der er udstedt i maj 2011, medførte en ændring af definitionen af dagsværdi i afsnit 6 og en ændring af afsnit 26, 35 og 77 samt en ophævelse af afsnit 32 og 33. En virksomhed skal anvende disse ændringer, når den anvender IFRS 13.

▼B

OPHÆVELSE AF ANDRE ►M5 IFRS ◄

82. Denne standard erstatter IAS 16 *Materielle anlægsaktiver* (ajourført i 1998).

83. Denne standard erstatter følgende fortolkningsbidrag:

a) SIC-6 *Omkostning ved modificering af eksisterende software*,

b) SIC-14 *Materielle anlægsaktiver — Godtgørelse for værdiforringelse eller tab af aktiver*, og

c) SIC-23 *Materielle anlægsaktiver — Omkostninger til større eftersyn eller hovedreparation*.

▼B

IAS 17

Leasingkontrakter

FORMÅL

1. Formålet med denne standard er at foreskrive en hensigtsmæssig regnskabspraksis for leasingtager og leasinggiver samt angive de oplysninger, der skal gives i forbindelse med leasingkontrakter.

ANVENDELSESOMRÅDE

2. Denne standard finder anvendelse på den regnskabsmæssige behandling af alle leasingkontrakter, bortset fra:

   a) leasingkontrakter for efterforskning eller anvendelse af mineraler, olie, naturgas og lignende ikke-regenererende ressourcer, og

   b) licensaftaler vedrørende eksempelvis spillefilm, videooptagelser, skuespil, manuskripter, patenter og copyrights.

   Dog finder denne standard ikke anvendelse som målingsgrundlag for:

   a) ejendomme, som besiddes af leasingtager, og som regnskabsmæssigt behandles som investeringsejendomme (jf. IAS 40 *Investeringsejendomme*),

   b) investeringsejendomme, som udlejes af leasinggiver gennem en operationel leasingkontrakt (jf. IAS 40),

   c) biologiske aktiver, som besiddes af leasingtager gennem en finansiel leasingkontrakt (jf. IAS 41 *Landbrug*), eller

   d) biologiske aktiver, som udlejes af leasinggiver gennem en operationel leasingkontrakt (jf. IAS 41).

3. Denne standard finder anvendelse på aftaler, som overdrager brugsretten til aktiver, selv om leasinggiver kan være forpligtet til at levere væsentlige tjenesteydelser i forbindelse med driften eller vedligeholdelsen af sådanne aktiver. Denne standard finder ikke anvendelse på aftaler, der er servicekontrakter, og som ikke overdrager brugsretten til aktiver fra den ene part til den anden.

DEFINITIONER

4. Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:

   En *leasingkontrakt* er en aftale, ifølge hvilken leasinggiver for en aftalt periode overdrager brugsretten til et aktiv til leasingtager mod en eller flere betalinger.

   En *finansiel leasingkontrakt* er en leasingkontrakt, hvorved alle væsentlige risici og afkast forbundet med ejendomsretten til et aktiv overdrages, uanset om ejendomsretten overdrages ved leasingperiodens slutning eller ej.

   En *operationel leasingkontrakt* er enhver leasingkontrakt, der ikke er en finansiel leasingkontrakt.

   En *uopsigelig leasingkontrakt* er en leasingkontrakt, som kun er opsigelig:

   a) hvis der indtræffer en usandsynlig hændelse,

   b) med leasinggivers tilladelse,

▼B

c) hvis leasingtager indgår en ny leasingkontrakt om samme eller et tilsvarende aktiv med samme leasinggiver, eller

d) ved leasingtagers betaling af et yderligere beløb, således at der ved leasingkontraktens indgåelse er en rimelig sikkerhed for, at leasingkontrakten fortsætter.

Indgåelse af leasingkontrakt er det førstkommende tidspunkt af henholdsvis datoen for leasingkontraktens indgåelse eller parternes forpligtelse til leasingkontraktens hovedpunkter. Pr. denne dato:

a) klassificeres en leasingkontrakt enten som en operationel eller finansiel leasingkontrakt, og

b) i tilfælde af en finansiel leasingkontrakt opgøres de beløb, der skal indregnes ved påbegyndelsen af leasingperioden.

Påbegyndelsen af leasingperioden er den dato, hvor leasingtager bliver berettiget til at udnytte sin brugsret til det leasede aktiv. Det er tidspunktet for den første indregning af leasingkontrakten (dvs. indregning af aktiver, forpligtelser, indtægter eller udgifter hidrørende fra leasingkontrakten).

Leasingperioden er den uopsigelige periode, i hvilken leasingtager har forpligtet sig til at lease aktivet, og eventuelle yderligere perioder med eller uden yderligere betaling, for hvilke leasingtager har ret til at fortsætte med at lease aktivet, når det blot ved leasingkontraktens indgåelse er rimeligt sikkert, at leasingtager vil udnytte retten.

Minimumsleasingydelser er de ydelser, som leasingtager er eller kan blive forpligtet til at erlægge i løbet af leasingperioden (med udeladelse af de betingede lejeydelser, serviceomkostninger og skatter, der skal afholdes af leasinggiver og refunderes til denne), samt:

a) for leasingtagers vedkommende alle beløb, der er garanteret af leasingtager eller en nærstående part til leasingtager, eller

b) for leasinggivers vedkommende eventuel restværdi, som er garanteret leasinggiver af:

   i) leasingtager,

   ii) en nærtstående part til leasingtager, eller

   iii) en tredjepart, som ikke er tilknyttet leasinggiver, som økonomisk er i stand til at indfri forpligtelserne i henhold til garantien.

Hvis leasingtager imidlertid har en købsret til aktivet til en pris, der forventes at være så meget lavere end dagsværdien på tidspunktet, hvor retten kan udnyttes, at det ved leasingkontraktens indgåelse er rimelig sikkert, at købsretten vil blive udnyttet, omfatter minimumsleasingydelserne den minimumslejeydelse, der skal betales over leasingperioden indtil den forventede dato for udnyttelse af denne købsret, samt den ydelse, der kræves for at udnytte købsretten.

Dagsværdi er det beløb, et aktiv kan omsættes til, eller en forpligtelse kan indfris til, ved en handel mellem kvalificerede, villige, indbyrdes uafhængige parter.

Økonomisk levetid er enten:

a) den periode, i hvilken et aktiv forventes at være til økonomisk nytte for en eller flere brugere, eller

b) det antal af producerede enheder eller lignende, som forventes af en eller flere brugere.

▼B

Brugstid er den skønnede resterende periode, fra leasingperiodens påbegyndelse og ikke begrænset af leasingperioden, hvori de økonomiske fordele tilknyttet aktivet forventes forbrugt af virksomheden.

Garanteret restværdi er:

a) for leasingtagers vedkommende den del af restværdien, der er garanteret af enten leasingtager eller en tredjepart tilknyttet denne (garantibeløbet er det maksimale beløb, som kan komme til udbetaling), og

b) for leasinggivers vedkommende den del af restværdien, der er garanteret af enten leasingtager eller en tredjepart, som ikke er tilknyttet leasinggiver, som økonomisk er i stand til at indfri forpligtelserne i henhold til garantien.

Ikke-garanteret restværdi er den del af det leasede aktivs restværdi, der ved realisation foretaget af leasinggiver ikke er sikret, eller som kun er garanteret af en part tilknyttet leasinggiver.

Direkte startomkostninger er omkostninger direkte tilknyttet forhandling og udarbejdelse af en leasingkontrakt, bortset fra omkostninger, som afholdes af en leasinggiver som producent eller forhandler.

Bruttoinvestering i en leasingkontrakt er det samlede beløb af:

a) leasinggivers tilgodehavende minimumsleasingydelser ved en finansiel leasingkontrakt, og

b) ikke-garanteret restværdi, der tilfalder leasinggiver.

Nettoinvestering i en leasingkontrakt er bruttoinvesteringen i leasingkontrakten diskonteret med leasingkontraktens interne rente.

Ikke-indtjent finansieringsindtægt er forskellen mellem:

a) bruttoinvesteringen i leasingkontrakten, og

b) nettoinvesteringen i leasingkontrakten.

Den *interne rente i en leasingkontrakt* er den diskonteringsfaktor, som ved leasingkontraktens indgåelse får den samlede nutidsværdi af a) minimumsleasingydelserne og b) den ikke-garanterede restværdi til at være lig med det samlede beløb af i) det leasede aktivs dagsværdi og ii) leasinggivers eventuelle direkte startomkostninger.

Leasingtagers opgjorte lånerente er den rente, som leasingtager skulle betale på en tilsvarende leasingkontrakt, eller, hvis denne ikke kan opgøres, den rente, som leasingtager ved leasingkontraktens indgåelse skulle betale ved over en tilsvarende periode og med tilsvarende sikkerhed at låne tilstrækkelige midler til at købe aktivet.

Betinget lejeydelse er den del af leasingydelsen, der ikke er et fast beløb, men som er baseret på en fremtidig faktor, der ikke blot ændres med tiden (eksempelvis en andel af den fremtidige omsætning, omfanget af den fremtidige anvendelse, fremtidige prisindeks eller fremtidig markedsrente).

5. En leasingkontrakt eller en forpligtelse kan indeholde en bestemmelse om at regulere leasingydelserne i forhold til ændringer i de med opførelsen eller anskaffelsen af det leasede aktiv forbundne omkostninger eller i forhold til ændringer i en anden form for måling af omkostninger eller værdi, såsom det generelle prisniveau, eller i leasinggivers omkostninger ved finansiering af leasingkontrakten, i perioden mellem indgåelse af leasingkontrakten og påbegyndelse af leasingperioden. Hvis dette er tilfældet, skal virkningen af sådanne ændringer regnes for at være indtruffet ved indgåelsen af leasingkontrakten, for så vidt angår denne standard.

▼B

6. Definitionen på en leasingkontrakt omfatter også kontrakter vedrørende leje af aktiver, som indeholder en klausul, der giver lejer mulighed for at overtage ejendomsretten til aktivet ved opfyldelse af de aftalte betingelser. Sådanne kontrakter kaldes undertiden leje-afbetalingskontrakter.

▼M32

6A. IAS 17 anvender udtrykket "dagsværdi" på en måde, der i visse henseender adskiller sig fra definitionen af dagsværdi i IFRS 13 *Måling af dagsværdi*. Ved anvendelse af IFRS 17 måler virksomheden derfor dagsværdien i overensstemmelse med IAS 17 og ikke IFRS 13.

▼B

KLASSIFIKATION AF LEASINGKONTRAKTER

7. Den i denne standard anvendte klassifikation af leasingkontrakter er baseret på det omfang, i hvilket risici og afkast forbundet med ejendomsretten til et leaset aktiv tilfalder leasinggiver eller leasingtager. Risici omfatter muligheden for tab fra uudnyttet kapacitet eller teknologisk forældelse og afkastudsving ved ændringer i økonomiske forhold. Afkast kan repræsenteres af forventningen om lønsom drift over aktivets økonomiske levetid samt om gevinst i form af værdiforøgelse eller realisation af restværdien.

8. En leasingkontrakt klassificeres som en finansiel leasingkontrakt, hvis alle væsentlige risici og afkast forbundet med ejendomsretten til et aktiv overdrages. En leasingkontrakt klassificeres som en operationel leasingkontrakt, hvis alle væsentlige risici og afkast forbundet med ejendomsretten til et aktiv ikke overdrages.

9. Eftersom en transaktion mellem leasinggiver og leasingtager er baseret på en leasingaftale mellem parterne, er det hensigtsmæssigt at anvende ensartede definitioner. Anvendelsen af disse definitioner på de forskellige forhold hos leasinggiver og leasingtager kan medføre, at de klassificerer den samme leasingkontrakt forskelligt. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis leasinggiver har fordel af en restværdigaranti, der er ydet af en ikke-nærtstående part til leasingtager.

10. Hvorvidt en leasingkontrakt er en finansiel eller en operationel leasingkontrakt afhænger af indholdet af transaktionen snarere end kontraktens form ([1]). Følgende er eksempler på situationer, som hver for sig eller kombineret normalt vil medføre klassifikation af en leasingkontrakt som en finansiel leasingkontrakt:

a) i henhold til leasingkontrakten overdrages ejendomsretten til et aktiv til leasingtager ved slutningen af leasingperioden,

b) leasingtager har en købsret til aktivet til en pris, der forventes at være så meget lavere end dagsværdien på tidspunktet, hvor købsretten kan udnyttes, at det ved leasingkontraktens indgåelse er rimeligt sikkert, at købsretten vil blive udnyttet,

c) leasingperioden strækker sig over størstedelen af aktivets økonomiske levetid, selv om ejendomsretten ikke overgår,

d) nutidsværdien af minimumsleasingydelserne ved leasingkontraktens indgåelse svarer til stort set hele det leasede aktivs dagsværdi, og

([1]) Jf. også SIC-27 *Vurdering af indholdet af transaktioner, som har juridisk form af en leasingkontrakt*.

▼B

e) de leasede aktiver er af en sådan specialiseret art, at de udelukkende kan anvendes af leasingtager uden at væsentlige modifikationer foretages.

11. Følgende er eksempler på situationer, som separat eller kombineret ligeledes kan medføre klassifikation som en finansiel leasingkontrakt:

a) hvis leasingtager kan ophæve leasingkontrakten, bæres leasinggivers tab i forbindelse med ophævelsen af leasingtager,

b) gevinster eller tab fra udsving i dagsværdien af restbeløbet tilfalder leasingtager (eksempelvis i form af en nedsættelse af lejeydelsen svarende til størstedelen af salgsavancen ved slutningen af leasingperioden), og

c) leasingtager har mulighed for at fortsætte leasingkontrakten i yderligere en periode til en lejeydelse, som er væsentligt lavere end markedslejen.

12. Eksemplerne og indikatorerne i afsnit 10 og 11 er ikke altid afgørende. Hvis det på baggrund af andre faktorer tydeligt fremgår, at en leasingkontrakt ikke overdrager alle væsentlige risici og afkast forbundet med ejendomsretten, skal leasingkontrakten klassificeres som en operationel leasingkontrakt. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis ejendomsretten til aktivet overdrages ved slutningen af leasingperioden mod en variabel ydelse, som svarer til dagsværdien på dette tidspunkt, eller hvis der er betingede lejeydelser, som medfører, at leasingtager ikke har alle sådanne væsentlige risici og afkast.

13. Klassifikation af en leasingkontrakt foretages ved dennes indgåelse. Hvis leasingtager og leasinggiver på et tidspunkt aftaler at ændre leasingkontraktens bestemmelser, bortset fra fornyelse af leasingkontrakten, på en måde som ville have medført en anden klassifikation af leasingkontrakten i henhold til kriterierne i afsnit 7-12, hvis de ændrede vilkår havde været gældende ved indgåelsen af leasingkontrakten, anses den ajourførte leasingkontrakt som en ny kontrakt i hele leasingperioden. Ændringer i skøn (eksempelvis ændringer i skøn over den økonomiske levetid eller restværdien af det leasede aktiv) eller ændringer i forhold (eksempelvis leasingtagers misligholdelse af kontrakten) medfører dog ikke en ny regnskabsmæssig klassifikation af en leasingkontrakt.

▼M22

_____

15A. Når en leasingkontrakt både omfatter grunde og bygninger, skal virksomheden efter en separat vurdering særskilt klassificere det enkelte element som en finansiel eller en operationel leasingkontrakt i overensstemmelse med afsnit 7-13. Ved vurderingen af, om det element, der vedrører grunden, skal klassificeres som en operationel eller en finansiel leasingkontrakt, er det vigtigt at tage i betragtning, at grunde normalt har en uendelig økonomisk levetid.

▼B

16. Hvis det er nødvendigt for at foretage klassifikation og regnskabsmæssig behandling af en leasingkontrakt vedrørende grunde og bygninger, allokeres minimumsleasingydelserne (herunder eventuelle forudbetalte engangsydelser) til henholdsvis grund- og bygningselementerne i forhold til den relative dagsværdi af lejemålsandelene i leasingkontraktens grundelement og bygningselement ved leasingkontraktens indgåelse. Hvis leasingydelserne ikke kan allokeres pålideligt til disse to elementer, skal hele leasingkontrakten klassificeres som en finansiel leasingkontrakt, medmindre det tydeligt fremgår, at begge elementer er operationelle leasingkontrakter. I dette tilfælde klassificeres hele leasingkontrakten som en operationel leasingkontrakt.

▼B

17. For så vidt angår en leasingkontrakt vedrørende grunde og bygninger, hvor det beløb, der første gang skal indregnes for grundelementet i overensstemmelse med afsnit 20, er uvæsentligt, kan grunde og bygninger behandles som en samlet enhed, for så vidt angår klassifikation af leasingkontrakten, og klassificeres som en finansiel eller operationel leasingkontrakt i overensstemmelse med afsnit 7-13. I dette tilfælde anses bygningernes økonomiske levetid for at være hele det leasede aktivs økonomiske levetid.

18. Der kræves ikke separat måling af grund- og bygningselementerne, når leasingtagers andel i både grunde og bygninger klassificeres som en investeringsejendom i overensstemmelse med IAS 40, og dagsværdimodellen anvendes. Der kræves kun detaljeret beregning af denne vurdering, hvis klassifikationen af det ene eller begge elementer i øvrigt er usikker.

19. Det er i overensstemmelse med IAS 40 muligt for en leasingtager at klassificere en ejendomsandel, som besiddes gennem en operationel leasingkontrakt, som en investeringsejendom. Hvis dette er tilfældet, skal andelen i ejendommen regnskabsmæssigt behandles, som om den var en finansiel leasingkontrakt, og derudover finder dagsværdimodellen anvendelse på det indregnede aktiv. Leasingtager skal fortsætte med regnskabsmæssigt at behandle leasingkontrakten som en finansiel leasingkontrakt, også selvom en efterfølgende begivenhed ændrer arten af leasingtagers ejendomsandel, således at den ikke længere klassificeres som en investeringsejendom. Dette er eksempelvis tilfældet, hvis leasingtager:

a) anvender ejendommen, som derefter overgår til at være domicilejendom til en fastsat kostpris, som er lig med dagsværdien på det tidspunkt, hvor anvendelsen ændres, eller

b) indgår en fremlejeaftale, der overdrager alle væsentlige risici og afkast forbundet med ejendomsretten til andelen til en ikke-nærtstående tredjepart. En sådan fremleje behandles regnskabsmæssigt af leasingtager som en finansiel leasingkontrakt til en tredjepart, selvom den af tredjeparten regnskabsmæssigt kan behandles som en operationel leasingkontrakt.

LEASINGKONTRAKTER I LEASINGTAGERS ÅRSREGNSKAB

Finansielle leasingkontrakter

Første indregning

20. Ved påbegyndelsen af leasingperioden skal leasingtager indregne finansielle leasingkontrakter som aktiver og forpligtelser i ►**M5** opgørelse af finansiel stilling ◄ til et beløb som ved indgåelsen af leasingkontrakten svarer til dagsværdien af det leasede aktiv eller nutidsværdien af minimumsleasingydelserne, hvis denne er lavere. Den diskonteringsfaktor, der skal anvendes ved beregningen af nutidsværdien af minimumsleasingydelserne, er den interne rente i leasingkontrakten, hvis det er praktisk muligt at opgøre denne. Er dette ikke er muligt, skal leasingtagers opgjorte lånerente anvendes. Leasingtagers eventuelle direkte startomkostninger lægges til det beløb, der indregnes som et aktiv.

21. Transaktioner og andre begivenheder behandles regnskabsmæssigt og præsenteres i overensstemmelse med deres indhold og økonomiske realitet og ikke blot deres juridiske form. Selv om den juridiske form af en leasingkontrakt er således, at ejendomsretten til det leasede aktiv ikke overdrages til leasingtager, er det med hensyn til finansielle leasingkontrakter dog således, at indholdet og den økonomiske realitet er, at leasingtager overtager de økonomiske fordele fra anvendelsen af det leasede aktiv for størstedelen af aktivets økonomiske levetid til gengæld for påtagelsen af en forpligtelse til at betale et beløb for denne rettighed, som ved indgåelsen af leasingkontrakten omtrent svarer til dagsværdien af aktivet og den tilknyttede finansieringsomkostning.

▼B

22. Hvis en sådan leasingtransaktion ikke afspejles i leasingtagers ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄, ansættes de økonomiske ressourcer og omfanget af en virksomheds forpligtelser for lavt, hvilket medfører en forvanskning af de regnskabsmæssige nøgletal. Derfor er det hensigtsmæssigt, at en finansiel leasingkontrakt indregnes i leasingtagers ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄ både som et aktiv og en forpligtelse til at betale fremtidige leasingydelser. Ved påbegyndelsen af leasingperioden indregnes aktivet og forpligtelsen til at betale fremtidige leasingydelser i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄ med det samme beløb, bortset fra leasingtagers eventuelle direkte startomkostninger, som lægges til det beløb, der indregnes som et aktiv.

23. Det er ikke hensigtsmæssigt, at forpligtelser for leasede aktiver i årsregnskabet præsenteres som et fradrag i de leasede aktiver. Hvis der ved præsentationen af forpligtelser i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄ foretages en sondring mellem kortfristede og langfristede forpligtelser, skal den samme sondring foretages for leasingforpligtelser.

24. Direkte startomkostninger afholdes ofte i forbindelse med specifikke leasingaktiviteter, som eksempelvis forhandling og indgåelse af leasingordninger. De omkostninger, der identificeres som værende direkte tilknyttet aktiviteter udført af leasingtager vedrørende en finansiel leasingkontrakt, lægges til det beløb, der indregnes som et aktiv.

Efterfølgende måling

25. Minimumsleasingydelser skal fordeles mellem finansieringsomkostningen og reduktionen af den udestående forpligtelse. Finansieringsomkostningen skal allokeres til hvert regnskabsår i leasingperioden for at frembringe en konstant periodisk rente på de resterende forpligtelser. Betingede lejeydelser skal indregnes som omkostninger i de regnskabsår, de er afholdt.

26. I praksis kan leasingtager anvende en tilnærmet metode for at forenkle beregningen ved allokeringen af finansieringsomkostningen til regnskabsårene i leasingperioden.

27. En finansiel leasingkontrakt medfører afskrivninger på afskrivningsberettigede aktiver, såvel som finansieringsomkostninger i hvert regnskabsår. Afskrivningspraksis for afskrivningsberettigede leasede aktiver skal stemme overens med regnskabspraksis for afskrivningsberettigede aktiver, som ejes, og de indregnede afskrivninger skal beregnes i overensstemmelse med IAS 16 *Materielle anlægsaktiver* og IAS 38 *Immaterielle aktiver*. Hvis der ikke er rimelig sikkerhed for, at leasingtager vil få ejendomsretten ved slutningen af leasingperioden, skal aktivet afskrives fuldt ud over den korteste periode af leasingperioden og dets brugstid.

28. Et leaset aktivs afskrivningsberettigede beløb fordeles på hvert regnskabsår i løbet af perioden, hvor aktivet forventes anvendt, på et systematisk grundlag i overensstemmelse med den af leasingtager anvendte afskrivningspraksis for afskrivningsberettigede aktiver, som ejes. Hvis der er rimelig sikkerhed for, at leasingtager vil få ejendomsretten ved slutningen af leasingperioden, svarer perioden, hvor aktivet forventes anvendt, til aktivets brugstid. Hvis dette ikke er tilfældet, afskrives aktivet over den korteste periode af leasingperioden og dets brugstid.

▼B

29. De samlede afskrivninger på aktivet og regnskabsårets finansieringsomkostninger er sjældent identiske med betalte leasingydelser for regnskabsåret. Derfor er det uhensigtsmæssigt blot at indregne betalte leasingydelser som omkostning. Derfor er det usandsynligt, at aktivets og den tilknyttede forpligtelses værdi er identiske efter påbegyndelsen af leasingperioden.

30. For at afgøre om et leaset aktivs værdi er blevet forringet, anvender virksomheden IAS 36 *Værdiforringelse af aktiver*.

31. Ud over de i IFRS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysning* krævede oplysninger skal leasingtager give følgende oplysninger om finansielle leasingkontrakter:

a) den regnskabsmæssige nettoværdi ved ►**M5** regnskabsårets afslutning ◄ for hver kategori af aktiver,

b) en afstemning af de samlede fremtidige minimumsleasingydelser ved ►**M5** regnskabsårets afslutning ◄ og deres nutidsværdi. Desuden skal virksomheden give oplysning om de samlede fremtidige minimumsleasingydelser ved ►**M5** regnskabsårets afslutning ◄ og deres nutidsværdi for hver af følgende perioder:

i) inden for 1 år,

ii) mellem 1 og 5 år,

iii) senere end 5 år,

c) betingede lejeydelser indregnet som omkostning i regnskabsåret,

d) de samlede fremtidige minimumsfremlejeydelser, som forventes modtaget i henhold til uopsigelige fremlejekontrakter ved ►**M5** regnskabsårets afslutning ◄,

e) en generel beskrivelse af leasingtagers væsentlige leasingordninger, herunder blandt andet:

i) grundlaget for opgørelsen af betingede lejeydelser,

ii) tilstedeværelsen af og vilkårene for forlængelse eller købsret og prisstigningsklausuler, og

iii) begrænsninger i leasingtagers dispositionsmuligheder som følge af indgåede leasingordninger, eksempelvis restriktioner vedrørende udbetaling af udbytte, påtagelse af yderligere forpligtelser eller leasingforpligtelser.

32. Desuden finder oplysningskravene i IAS 16, IAS 36, IAS 38, IAS 40 og IAS 41 anvendelse på leasingtagers finansielt leasede aktiver.

Operationelle leasingkontrakter

33. Leasingydelser i henhold til en operationel leasingkontrakt skal indregnes som omkostning på et lineært grundlag over leasingperioden, medmindre et andet systematisk grundlag bedre afspejler det tidsmæssige mønster af brugerens fordele. ([1])

34. Med hensyn til operationelle leasingkontrakter indregnes leasingydelser (med udeladelse af serviceomkostninger som eksempelvis forsikring og vedligeholdelse) som omkostning på et lineært grundlag, medmindre et andet systematisk grundlag afspejler det tidsmæssige mønster af brugerens fordele, selv om betalingerne ikke foretages på dette grundlag.

([1]) Jf. også SIC-15 *Operationelle leasingkontrakter — Incitamenter*.

▼B

35. Ud over de i IFRS 7 krævede oplysninger skal leasingtager give følgende oplysninger om operationelle leasingkontrakter:

a) de samlede fremtidige minimumsleasingydelser i henhold til uopsigelige operationelle leasingkontrakter for hver af følgende perioder:

i) inden for 1 år,

ii) mellem 1 og 5 år,

iii) senere end 5 år,

b) de samlede fremtidige minimumsfremlejeydelser, som forventes modtaget i henhold til uopsigelige fremlejekontrakter på ►M5 regnskabsårets afslutning ◄,

c) leasing- og fremlejeydelser indregnet som omkostning i regnskabsåret, med angivelse af separate beløb for minimumsleasingydelser, betingede lejeydelser og fremlejeydelser,

d) en generel beskrivelse af leasingtagers væsentlige leasingordninger, herunder blandt andet:

i) grundlaget for opgørelsen af betingede lejeydelser,

ii) tilstedeværelsen af og vilkårene for forlængelse eller købsret og prisstigningsklausuler, og

iii) begrænsninger i leasingtagers dispositionsmuligheder som følge af indgåede leasingordninger, eksempelvis restriktioner vedrørende udbetaling af udbytte, påtagelse af yderligere forpligtelser eller leasingforpligtelser.

LEASINGKONTRAKTER I LEASINGGIVERS ÅRSREGNSKAB

Finansielle leasingkontrakter

Første indregning

36. Leasinggivere skal indregne finansielt leasede aktiver i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄, og præsentere disse som et tilgodehavende til et beløb, der svarer til nettoinvesteringen i leasingkontrakten.

37. I henhold til en finansiel leasingkontrakt overdrager leasinggiver alle væsentlige risici og afkast forbundet med ejendomsretten, og derfor behandler leasinggiver tilgodehavende leasingydelser som tilbagebetaling af hovedstol og finansieringsindtægter for at tilbagebetale og belønne leasingtager for dennes investering og tjenesteydelser.

38. Direkte startomkostninger afholdes ofte af leasinggiver og omfatter eksempelvis provisioner, honorarer for juridisk bistand og interne omkostninger, som er direkte tilknyttet forhandling og udarbejdelse af en leasingkontrakt. De omfatter ikke generelle indirekte produktionsomkostninger, som eksempelvis vedrører en salgs- og markedsføringsafdeling. De direkte startomkostninger vedrørende finansielle leasingkontrakter, ud over kontrakter med producenter eller forhandlere som leasinggivere, medtages i den første måling af tilgodehavender i forbindelse med den finansielle leasingkontrakt og reducerer den indtægt, som indregnes over leasingperioden. Den interne rente i leasingkontrakten er defineret således, at de direkte startomkostninger automatisk medtages i tilgodehavender i forbindelse med den finansielle leasingkontrakt. Der er således ingen grund til at lægge dem til særskilt. Omkostninger, som afholdes af producenter eller forhandlere som leasinggivere i forbindelse med forhandling og udarbejdelse af en leasingkontrakt, ligger uden for definitionen på direkte startomkostninger. Som følge heraf udelades disse omkostninger fra nettoinvesteringen i leasingkontrakten og indregnes som omkostning, når salgsavancen indregnes, hvilket for en finansiel leasingkontrakt normalt er ved påbegyndelsen af leasingperioden.

▼B

Efterfølgende måling

39. Indregning af finansieringsindtægter skal baseres på et mønster, der afspejler et konstant periodisk afkast af leasinggivers nettoinvestering i en finansiel leasingkontrakt.

40. Leasinggiver sigter efter at allokere finansieringsindtægter over leasingperioden på et systematisk og rationelt grundlag. Allokering af indtægter baseres på et mønster, der afspejler et konstant periodisk afkast af leasinggivers nettoinvestering i en finansiel leasingkontrakt. Leasingydelser tilknyttet regnskabsåret, bortset fra omkostninger til tjenesteydelser, modregnes i bruttoinvesteringen i leasingkontrakten for at reducere både hovedstol og ikke-indtjente finansieringsindtægter.

41. Skøn over ikke-garanterede restværdier anvendt ved beregningen af leasinggivers bruttoinvestering i leasingkontrakten gennemgås regelmæssigt. Hvis der er sket en reduktion af den skønnede ikke-garanterede restværdi, skal allokeringen af indtægter over leasingperioden ajourføres, og en eventuel reduktion af indregnede beløb foretages straks.

41A. Et aktiv, som besiddes gennem en finansiel leasingkontrakt, der er klassificeret som besiddelse med henblik på salg (eller medtaget i en afståelsesgruppe, som er klassificeret som besiddelse med henblik på salg) i overensstemmelse med IFRS 5 *Anlægsaktiver, som besiddes med henblik på salg og ophørte aktiviteter*, skal regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med IFRS 5.

42. Er leasinggiver producent eller forhandler af de leasede aktiver, skal leasinggiver indregne årets salgsavance eller tab i overensstemmelse med virksomhedens praksis for direkte salg. Hvis kunstigt lave rentesatser anføres, skal salgsavancen begrænses til at omfatte den avance, der ville være gældende, hvis en markedsrente var blevet anvendt. Omkostninger, som afholdes af producenter eller forhandlere som leasinggivere i forbindelse med forhandling og udarbejdelse af en leasingkontrakt, skal indregnes som omkostning, når salgsavancen indregnes.

43. Producenter eller forhandlere giver ofte kunder mulighed for at vælge mellem enten at købe eller lease et aktiv. Finansielle leasingkontrakter vedrørende et aktiv med producenter eller forhandlere som leasinggivere medfører to typer indtægter:

a) avance svarende til avance fra direkte salg af det leasede aktiv til normale salgspriser, der afspejler eventuelle mængde- eller forhandlerrabatter, og

b) finansieringsindtægter over leasingperioden.

44. Salgsomsætning, som indregnes af producenter eller forhandlere som leasinggivere ved påbegyndelsen af en leasingperiode, er aktivets dagsværdi, eller hvis denne er lavere, nutidsværdien af de minimumsleasingydelser, der tilfalder leasinggiver, beregnet ved anvendelse af en markedsrente. Den salgsomkostning, der er indregnet ved påbegyndelsen af leasingperioden, er kostprisen eller den regnskabsmæssige værdi, hvis denne er forskellig herfra, af det leasede aktiv med fradrag af nutidsværdien af den ikke-garanterede restværdi. Forskellen mellem salgsomsætning og kostpris for solgte varer er salgsavancen, som indregnes i overensstemmelse med virksomhedens praksis for direkte salg.

45. Producenter eller forhandlere som leasinggivere anfører undertiden kunstigt lave rentesatser for at tiltrække kunder. Anvendelsen af en sådan sats vil medføre indregning af en for stor del af de samlede indtægter fra transaktionen på salgstidspunktet. Hvis kunstigt lave rentesatser anføres, skal salgsavancen begrænses til at omfatte den avance, der ville være gældende, hvis en markedsrente var blevet anvendt.

▼B

46. Omkostninger, som afholdes af en producent eller forhandler som leasinggiver i forbindelse med forhandling og udarbejdelse af en finansiel leasingkontrakt, indregnes som omkostning ved påbegyndelsen af leasingperioden, idet de hovedsagelig er tilknyttet frembringelsen af producentens eller forhandlerens salgsavance.

47. Ud over de i IFRS 7 krævede oplysninger skal leasinggiver give følgende oplysninger om finansielle leasingkontrakter:

a) en afstemning af bruttoinvesteringen i leasingkontrakten ved ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ og nutidsværdien af tilgodehavende minimumsleasingydelser ved ►M5 regnskabsårets afslutning ◄. Desuden skal virksomheden give oplysning om bruttoinvesteringen i leasingkontrakten og nutidsværdien af tilgodehavende minimumsleasingydelser ved ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ for hver af følgende perioder:

i) inden for 1 år,

ii) mellem 1 og 5 år,

iii) senere end 5 år,

b) ikke-indtjente finansieringsindtægter,

c) ikke-garanterede restværdier, der tilfalder leasinggiver,

d) akkumulerede nedskrivninger på uerholdelige tilgodehavende minimumsleasingydelser,

e) betingede lejeydelser indregnet som indtægt i regnskabsåret,

f) en generel beskrivelse af leasinggivers væsentlige leasingordninger.

48. Som en vækstindikator er det ofte nyttigt ligeledes at give oplysning om bruttoinvesteringen med fradrag af ikke-indtjente indtægter i nye forretninger indgået i regnskabsåret efter fradrag af de tilsvarende beløb for opsagte leasingkontrakter.

Operationelle leasingkontrakter

49. Leasinggivere skal præsentere aktiver, som er tilknyttet operationelle leasingkontrakter, i ►M5 opgørelsen af den finansiel stilling ◄ i overensstemmelse med aktivernes art.

50. Leasingindtægter fra operationelle leasingkontrakter skal indregnes i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ på et lineært grundlag over leasingperioden, medmindre et andet systematisk grundlag bedre afspejler det tidsmæssige mønster, hvorefter brugsfordelene fra det leasede aktiv mindskes. ([1])

51. Omkostninger afholdt ved frembringelsen af leasingindtægterne, herunder afskrivninger, indregnes. Leasingindtægter (bortset fra betalinger for ydelser som forsikring og vedligeholdelse) indregnes på et lineært grundlag over leasingperioden, selv om betalingerne ikke foretages på et sådant grundlag, medmindre et andet systematisk grundlag bedre afspejler det tidsmæssige mønster, hvorefter brugsfordelene fra det leasede aktiv mindskes.

52. Direkte startomkostninger, som afholdes af leasinggivere i forbindelse med forhandling og udarbejdelse af en operationel leasingkontrakt, lægges til den regnskabsmæssige værdi af det leasede aktiv og indregnes som omkostning over leasingperioden på samme grundlag som leasingindtægterne.

([1]) Jf. også SIC-15 *Operationelle leasingkontrakter — Incitamenter*.

▼B

53. Afskrivningspraksis for afskrivningsberettigede leasede aktiver skal stemme overens med leasinggivers normale afskrivningspraksis for tilsvarende aktiver, og afskrivningerne skal beregnes i overensstemmelse med IAS 16 og IAS 38.

54. For at vurdere om et leaset aktivs værdi er blevet forringet, skal virksomheder anvende IAS 36.

55. En producent eller forhandler som leasinggiver indregner ikke eventuel salgsavance ved indgåelsen af en operationel leasingkontrakt, idet det ikke svarer til et salg.

56. Ud over de i IFRS 7 krævede oplysninger skal leasinggiver give følgende oplysninger om operationelle leasingkontrakter:

a) de fremtidige minimumsleasingydelser i henhold til uopsigelige operationelle leasingkontrakter som et samlet beløb og for hver af følgende perioder:

i) inden for 1 år,

ii) mellem 1 og 5 år,

iii) senere end 5 år,

b) de samlede betingede lejeydelser indregnet som indtægt i regnskabsåret,

c) en generel beskrivelse af leasinggivers leasingordninger.

57. Desuden finder oplysningskravene i IAS 16, IAS 36, IAS 38, IAS 40 og IAS 41 anvendelse på leasinggiver for aktiver, som udlejes gennem operationelle leasingkontrakter.

SALE-AND-LEASEBACK-TRANSAKTIONER

58. Sale-and-leaseback-transaktioner medfører salg af et aktiv og tilbageleasing af samme aktiv. Leasingydelser og salgspris er normalt indbyrdes afhængige, idet de aftales under et. Den regnskabsmæssige behandling af en sale-and-leaseback-transaktion afhænger af typen af den pågældende leasingkontrakt.

59. Hvis en sale-and-leaseback-transaktion medfører en finansiel leasingkontrakt, skal eventuelle beløb, hvormed salgsavancen overstiger den regnskabsmæssige værdi, ikke straks indregnes som indtægt af sælger/leasingtager. I stedet skal dette beløb udskydes og amortiseres over leasingperioden.

60. Hvis tilbageleasing udgør en finansiel leasingkontrakt, er transaktionen en måde for leasinggiver til med aktivet som sikkerhed at yde leasingtager finansiering. Af denne grund er det ikke hensigtsmæssigt at behandle eventuelle beløb, hvormed salgsavancen overstiger den regnskabsmæssige værdi, som indtægt. Sådanne beløb udskydes og amortiseres over leasingperioden.

▼B

61. Hvis en sale-and-leaseback-transaktion medfører en operationel leasingkontrakt, og det fremgår klart, at transaktionen er aftalt til dagsværdi, skal eventuel avance eller tab indregnes straks. Hvis salgsprisen er under dagsværdien, skal eventuel avance eller tab indregnes straks, undtagen hvis tabet godtgøres ved fremtidige leasingydelser under markedspris. I sådanne tilfælde skal tabet udskydes og amortiseres i forhold til leasingydelserne over den periode, hvor aktivet forventes anvendt. Hvis salgsprisen overstiger dagsværdien, skal det beløb, hvormed dagsværdien overstiges, udskydes og amortiseres over perioden, hvor aktivet forventes anvendt.

62. Hvis tilbageleasing udgør en operationel leasingkontrakt, og leasingydelserne og salgsprisen er til dagsværdi, er der i realiteten foretaget en normal salgstransaktion, og eventuel avance eller tab indregnes straks.

63. Med hensyn til operationelle leasingkontrakter skal tab, som svarer til forskellen mellem den regnskabsmæssige værdi og dagsværdien, indregnes straks, hvis dagsværdien på tidspunktet for en sale-and-lease-transaktion er lavere end aktivets regnskabsmæssige værdi.

64. En sådan regulering er ikke nødvendig med hensyn til finansielle leasingkontrakter, medmindre værdien er blevet forringet. I så fald nedskrives den regnskabsmæssige værdi til genindvindingsværdien i overensstemmelse med IAS 36.

65. Oplysningskravene til leasingtagere og leasinggivere finder ligeledes anvendelse på sale-and-leaseback-transaktioner. Kravet om beskrivelse af væsentlige leasingordninger medfører oplysning om særlige eller usædvanlige kontraktbestemmelser eller vilkår for sale-and-leaseback-transaktioner.

66. Sale-and-leaseback-transaktioner kan udløse de separate oplysningskriterier i IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber*.

OVERGANGSBESTEMMELSER

67. Anvendelse af denne standard med tilbagevirkende kraft tilskyndes i henhold til afsnit 68, men kræves ikke. Hvis denne standard ikke anvendes med tilbagevirkende kraft, anses eventuelle restbeløb på allerede eksisterende finansielle leasingkontrakter for at være passende opgjort af leasinggiver og skal herefter regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med denne standards bestemmelser.

68. En virksomhed, som tidligere har anvendt IAS 17 (ajourført 1997), skal anvende de i medfør af denne standard udførte ændringer med tilbagevirkende kraft for alle leasingkontrakter, eller, hvis IAS 17 (ajourført 1997) ikke blev anvendt med tilbagevirkende kraft, for alle leasingkontrakter, der er indgået siden virksomheden anvendte standarden for første gang.

▼M22

68A. Virksomheder skal revurdere klassifikationen af de elementer af ikke-udløbne leasingkontrakter, der vedrører grunde, pr. den dato, hvor de i afsnit 69A omtalte ændringer tages i anvendelse, på baggrund af de oplysninger, der var tilgængelige ved leasingkontrakternes indgåelse. Virksomheden skal indregne en leasingkontrakt, der netop med tilbagevirkende kraft er klassificeret som en finansiel leasingkontrakt, i overensstemmelse med IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl.* Hvis virksomheden imidlertid ikke har de nødvendige oplysninger til at anvende ændringerne med tilbagevirkende kraft, skal den:

a) anvende ændringerne på de pågældende leasingkontrakter på baggrund af de forhold og omstændigheder, der eksisterer på det tidspunkt, hvor virksomheden tager ændringerne i anvendelse, og

▼M22

b) indregne aktivet og forpligtelsen tilknyttet en leasingkontrakt vedrørende en grund, som netop er klassificeret som en finansiel leasingkontrakt, til dagsværdien på dette tidspunkt. Eventuelle forskelle mellem disse dagsværdier indregnes i det overførte resultat.

▼B

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

69. Virksomheder skal anvende denne standard for årsregnskaber, der dækker regnskabsår, som begynder 1. januar 2005 eller derefter. Det tilskyndes, at standarden anvendes før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender denne standard for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2005, skal den give oplysning om dette.

▼M22

69A. Som led i *Forbedringer til IFRS* udstedt i april 2009 udgik afsnit 14 og 15, og afsnit 15A og 68A blev tilføjet. Virksomheden skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2010 eller derefter. Det er tilladt at anvende ændringerne før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender disse ændringer for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette.

▼B

OPHÆVELSE AF IAS 17 (AJOURFØRT 1997)

70. Denne standard erstatter IAS 17 *Leasingkontrakter* (ajourført i 1997).

▼B

IAS 18

Omsætning

FORMÅL

Indtægter er defineret i *Begrebsramme for udarbejdelse og præsentation af årsregnskaber* som stigninger i økonomiske fordele i regnskabsåret i form af tilgang eller værdistigning af aktiver eller fald i forpligtelser, som medfører vækst i egenkapitalen, bortset fra stigninger ved indskud fra ejere. Indtægter omfatter både omsætning og gevinster. Omsætning er indtægter, der opstår i forbindelse med en virksomheds ordinære drift og har forskellige benævnelser, herunder varesalg, honorarer, renter, udbytte og royalties. Formålet med denne standard er at foreskrive den regnskabsmæssige behandling af omsætning hidrørende fra visse typer af transaktioner og begivenheder.

Den primære problemstilling ved den regnskabsmæssige behandling af omsætning er afgørelsen af, hvornår omsætning skal indregnes. Omsætning indregnes, når det er sandsynligt, at fremtidige økonomiske fordele vil tilgå virksomheden, og disse fordele kan måles pålideligt. Denne standard identificerer de omstændigheder, hvorunder disse kriterier vil blive opfyldt, og omsætning derfor vil blive indregnet. Der gives ligeledes praktisk vejledning i anvendelsen af disse kriterier.

ANVENDELSESOMRÅDE

1. Denne standard skal anvendes ved den regnskabsmæssige behandling af omsætning hidrørende fra følgende transaktioner og begivenheder:

   a) salg af varer,

   b) levering af tjenesteydelser, og

   c) andres anvendelse af virksomhedens aktiver mod vederlag i form af renter, royalties og udbytte.

2. Denne standard erstatter IAS 18 *Indtægtsførsel*, som blev godkendt i 1982.

3. Varer omfatter varer produceret af virksomheden med henblik på salg og varer købt med videresalg for øje, eksempelvis varer, der er købt af en detailhandler, eller grunde og anden fast ejendom, der besiddes med videresalg for øje.

4. Levering af tjenesteydelser omfatter normalt virksomhedens udførelse af en kontraktlig aftalt opgave over en aftalt periode. Tjenesteydelsen kan leveres over et eller flere regnskabsår. Nogle kontrakter om levering af tjenesteydelser er direkte tilknyttet entreprisekontrakter, eksempelvis tjenesteydelser fra projektledere og arkitekter. Omsætning hidrørende fra sådanne kontrakter er ikke omfattet af denne standard, men behandles i overensstemmelse med de i IAS 11 *Entreprisekontrakter* specificerede krav til entreprisekontrakter.

5. Andres anvendelse af virksomhedens aktiver medfører omsætning i form af:

   a) renter — vederlag for anvendelse af virksomhedens likvider eller tilgodehavender,

▼B

b) royalties — vederlag for anvendelse af virksomhedens anlægsaktiver, eksempelvis patenter, varemærker, copyrights og computersoftware, og

c) udbytte — udlodning af overskud til ►M5 ejere ◄ af kapitalandele i forhold til deres andel af en bestemt aktieklasse.

6. Denne standard omhandler ikke omsætning hidrørende fra:

a) leasingkontrakter (jf. IAS 17 *Leasingkontrakter*),

b) udbytte hidrørende fra investeringer, som regnskabsmæssigt behandles efter den indre værdis metode (jf. IAS 28 *Investeringer i associerede virksomheder*),

c) forsikringskontrakter som er omfattet af IFRS 4 *Forsikringskontrakter*,

d) ændringer i dagsværdien af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser eller afhændelse heraf (jf. IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling*),

e) ændringer i værdien af andre omsætningsaktiver,

f) første indregning og fra ændringer i dagsværdien af biologiske aktiver tilknyttet landbrugsaktiviteter (jf. IAS 41 *Landbrug*),

g) første indregning af landbrugsprodukter (jf. IAS 41) og

h) udvinding af mineraler.

DEFINITIONER

7. Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:

Omsætning er bruttotilgangen af økonomiske fordele i regnskabsåret, der opstår som led i en virksomheds ordinære drift, når disse tilgange resulterer i vækst i egenkapitalen, bortset fra forøgelser som følge af indbetalinger fra ejere.

▼M32

Dagsværdien er den pris, der kunne opnås ved at sælge et aktiv, eller der skulle betales for at overdrage en forpligtelse i en velordnet transaktion mellem markedsdeltagere på målingstidspunktet. (Jf. standard 13 *Måling af dagsværdi*.)

▼B

8. Omsætning omfatter udelukkende bruttotilgang af modtagne eller tilgodehavende økonomiske fordele til virksomheden for egen risiko og vinding. Beløb der opkræves på vegne af tredjepart, eksempelvis salgsafgifter, afgifter på varer og tjenesteydelser og merværdiafgifter, er ikke økonomiske fordele, som tilgår virksomheden, og medfører ikke vækst i egenkapitalen. Derfor udelades de fra omsætningen. Ligeledes omfatter bruttotilgangen af økonomiske fordele i et agenturforhold beløb inddrevet på vegne af agenturgiver, og medfører ikke vækst i virksomhedens egenkapital. Beløb inddrevet på vegne af agenturgiver er ikke omsætning. I stedet udgøres omsætningen af provisionsbeløbet.

▼B

MÅLING AF OMSÆTNING

9. Omsætning skal måles til dagsværdien af det modtagne eller tilgodehavende vederlag. ([1])

10. Den beløbsmæssige størrelse af omsætning hidrørende fra en transaktion opgøres normalt efter aftale mellem virksomheden og aktivets køber eller bruger. Den måles til dagsværdien af det modtagne eller tilgodehavende vederlag under hensyntagen til eventuelle forhandlerrabatter og mængderabatter ydet af virksomheden.

11. I de fleste tilfælde har vederlaget form af likvider, og den beløbsmæssige størrelse af omsætningen udgør modtagne eller tilgodehavende beløb i likvider. Når modtagelsen af likvider udskydes, kan dagsværdien af vederlaget dog være mindre end den nominelle værdi af de modtagne eller tilgodehavende beløb i likvider. En virksomhed kan eksempelvis yde rentefri kredit til køber eller som vederlag for salg af varer acceptere et gældsbevis fra køber forrentet til en rentesats, der er under markedsrenten. Når der i realiteten er tale om en finansieringstransaktion, beregnes dagsværdien af vederlaget ved diskontering af alle fremtidige indbetalinger til en opgjort rente. Den opgjorte rente er den af følgende satser, som med størst nøjagtighed kan fastsættes:

a) den gældende rente for et tilsvarende instrument, hvis udsteder har en tilsvarende kreditværdighed, eller

b) en rentesats, der diskonterer instrumentets nominelle værdi til den aktuelle kontante salgspris for de pågældende varer eller tjenesteydelser.

Forskellen mellem dagsværdien og den nominelle værdi af vederlaget indregnes som renteindtægt i overensstemmelse med afsnit 29 og 30 og i overensstemmelse med IAS 39.

12. Når varer eller tjenesteydelser ombyttes eller udveksles med varer eller tjenesteydelser af samme art eller værdi, betragtes det ikke som en omsætningsskabende transaktion. Dette er ofte tilfældet med råvarer som olie og mælk, hvor leverandører udveksler varebeholdninger på forskellige steder for rettidigt at imødekomme efterspørgslen på et bestemt sted. Når varer sælges eller tjenesteydelser leveres til gengæld for ikke-tilsvarende varer eller tjenesteydelser, betragtes udvekslingen som en omsætningsskabende transaktion. Omsætningen måles til dagsværdien af modtagne varer eller tjenesteydelser, reguleret med eventuelle modtagne eller betalte likvider. Når dagsværdien af modtagne varer eller tjenesteydelser ikke kan måles pålideligt, måles omsætning til dagsværdien af afgivne varer eller tjenesteydelser, reguleret med eventuelle modtagne eller betalte likvider.

IDENTIFIKATION AF TRANSAKTIONEN

13. Indregningskriterierne i denne standard anvendes normalt på hver enkelt transaktion. Dog er det i visse tilfælde nødvendigt at anvende indregningskriterierne på en enkelt transaktions separate identificerbare elementer for at afspejle indholdet af transaktionen. Når et produkts salgspris eksempelvis omfatter et identificerbart beløb for efterfølgende service, udskydes dette beløb og indregnes i omsætningen over den periode, hvor tjenesteydelserne leveres. Modsat anvendes indregningskriterierne på to eller flere transaktioner samlet, når de er forbundet på en sådan måde, at den økonomiske virkning ikke kan vurderes uden hensyntagen til transaktionerne som en helhed. Eksempelvis kan virksomheden sælge varer og samtidig indgå en separat aftale om tilbagekøb af varerne på et senere tidspunkt, hvorved transaktionens virkning ophæves. I sådanne tilfælde behandles de to transaktioner samlet.

([1]) Jf. også SIC-31 *Omsætning — Byttehandler vedrørende reklameydelser*.

▼B

SALG AF VARER

14. Omsætning fra varesalg skal indregnes, når alle følgende betingelser er opfyldt:

a) virksomheden har til køber overført væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til varerne,

b) virksomheden bibeholder hverken sit fortsatte ledelsesmæssige engagement, i det omfang der normalt er forbundet med ejendomsret, eller kontrollen over de solgte varer,

c) omsætningen kan måles pålideligt,

d) det er sandsynligt, at de økonomiske fordele forbundet med transaktionen vil tilgå virksomheden, og

e) omkostninger, som er afholdt eller vil blive afholdt i forbindelse med transaktionen, kan måles pålideligt.

15. Vurderingen af, hvornår virksomheden har overført væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til køber kræver en undersøgelse af forholdene omkring transaktionen. I de fleste tilfælde sker overførslen af risici og afkast tilknyttet ejendomsretten samtidig med, at ejendomsretten eller besiddelsen overgår til køber. Dette er eksempelvis tilfældet ved de fleste detailsalg. I andre tilfælde sker overførslen af risici og afkast tilknyttet ejendomsretten på et andet tidspunkt, end hvor ejendomsretten eller besiddelsen overføres til køber.

16. Hvis virksomheden fortsat har væsentlige risici tilknyttet ejendomsretten, udgør transaktionen ikke et salg, og omsætning indregnes ikke. Virksomheden kan bibeholde væsentlige risici tilknyttet ejendomsretten på flere måder. Virksomheden kan eksempelvis fortsat have væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten i tilfælde, hvor:

a) virksomheden har en forpligtelse for utilfredsstillende opfyldelse, som ikke er dækket af almindelige garantibestemmelser,

b) modtagelsen af omsætning fra et bestemt salg er betinget af købers omsætning ved salg af varerne,

c) varers levering omfatter installation, og installationen udgør en væsentlig, fra virksomhedens side uopfyldt del af kontrakten, og

d) køber har ret til at ophæve købet af en i salgskontrakten specificeret grund, og virksomheden er usikker på sandsynligheden for tilbagelevering.

17. Hvis virksomheden kun bibeholder uvæsentlige risici tilknyttet ejendomsretten, udgør transaktionen et salg, og omsætning indregnes. Eksempelvis kan en sælger bibeholde ejendomsretten til varerne udelukkende for at bevare muligheden for at inddrive et forfaldent beløb. Hvis virksomheden i sådanne tilfælde overfører væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten, udgør transaktionen et salg, og omsætning indregnes. Et andet eksempel, hvor virksomheden kun bibeholder uvæsentlige risici tilknyttet ejendomsretten, kan være et detailsalg, hvor refundering tilbydes, hvis kunden ikke er tilfreds. I sådanne tilfælde indregnes omsætningen på salgstidspunktet, forudsat at sælger pålideligt kan skønne fremtidige tilbageleveringer og indregner en forpligtelse for tilbageleveringer baseret på tidligere erfaringer og andre relevante faktorer.

▼B

18. Omsætning indregnes udelukkende, når det er sandsynligt, at de økonomiske fordele forbundet med transaktionen vil tilgå virksomheden. I nogle tilfælde er dette ikke sandsynligt, før vederlaget er modtaget eller en usikkerhed fjernet. Eksempelvis kan der foreligge usikkerhed om, hvorvidt en udenlandsk myndighed vil give tilladelse til at betale vederlaget fra et salg i det pågældende land. Når tilladelsen gives, er usikkerheden fjernet, og omsætningen indregnes. Men hvis der imidlertid opstår usikkerhed om, hvorvidt et beløb, som allerede er medtaget i omsætning, er erholdeligt, skal det beløb, der er uerholdeligt, eller hvis erholdelighed ikke længere er sandsynlig, indregnes som omkostning frem for at foretage en regulering af omsætningen på tidspunktet for første indregning.

19. Omsætning og omkostninger, som er tilknyttet den samme transaktion eller andre begivenheder, indregnes samtidigt. Dette benævnes sædvanligvis matching af omsætning og omkostninger. Omkostninger som garantier og andre omkostninger, som afholdes efter levering af varerne, kan normalt måles pålideligt, når de andre betingelser for indregning af omsætning er blevet opfyldt. Dog kan omsætning ikke indregnes, når omkostningerne ikke kan måles pålideligt. I sådanne tilfælde indregnes eventuelt allerede modtaget vederlag for salget af varerne som en forpligtelse.

LEVERING AF TJENESTEYDELSER

20. Når udfaldet af en transaktion, som vedrører levering af tjenesteydelser, kan skønnes pålideligt, skal omsætning forbundet med transaktionen indregnes med udgangspunkt i transaktionens færdiggørelsesgrad ved ►**M5** regnskabsårets afslutning ◄. Udfaldet af en transaktion kan skønnes pålideligt, når alle følgende betingelser er opfyldt:

a) omsætningen kan måles pålideligt,

b) det er sandsynligt, at de økonomiske fordele forbundet med transaktionen vil tilgå virksomheden,

c) transaktionens færdiggørelsesgrad ved ►**M5** regnskabsårets afslutning ◄ kan måles pålideligt, og

d) omkostninger, som er afholdt i forbindelse med transaktionen og omkostninger forbundet med at fuldføre transaktionen, kan måles pålideligt. ([1])

21. Indregning af omsætning med udgangspunkt i en transaktions færdiggørelsesgrad betegnes sædvanligvis produktionskriteriet. I henhold til dette kriterium indregnes omsætning i de regnskabsår, hvor tjenesteydelserne leveres. Indregning af omsætning på dette grundlag giver nyttige oplysninger om omfanget af tjenesteydelser og virksomhedens indtjening i løbet af et regnskabsår. IAS 11 kræver ligeledes indregning af omsætning på dette grundlag. Kravene i IAS 11 finder generelt anvendelse på indregningen af omsætning og tilknyttede omkostninger for en transaktion, som vedrører levering af tjenesteydelser.

22. Omsætning indregnes udelukkende, når det er sandsynligt, at de økonomiske fordele forbundet med transaktionen vil tilgå virksomheden. Ved usikkerhed om, hvorvidt et beløb, som allerede er medtaget i omsætning, er erholdeligt, skal det beløb, der er uerholdeligt, eller hvis erholdelighed ikke længere er sandsynlig, indregnes som omkostning frem for at foretage en regulering af omsætningen på tidspunktet for første indregning.

([1]) Jf. også SIC-27 *Vurdering af indholdet af transaktioner, som har juridisk form af en leasingkontrakt* og SIC-31 *Omsætning — Byttehandler vedrørende reklameydelser*.

▼B

23. Virksomheden kan normalt foretage pålidelige skøn, når den har aftalt følgende med transaktionens andre parter:

a) parternes rettigheder i forbindelse med den tjenesteydelse, der skal leveres og modtages af parterne,

b) det vederlag, som skal udveksles, og

c) betalingsmetode og -betingelser.

Det er ligeledes normalt nødvendigt, at virksomheden har et effektivt internt budgetterings- og rapporteringssystem. Virksomheden gennemgår og om nødvendigt ajourfører sine skøn over omsætning, i takt med at tjenesteydelser leveres. Behovet for sådanne ajourførte skøn er ikke nødvendigvis ensbetydende med, at udfaldet af transaktionen ikke kan skønnes pålideligt.

24. En transaktions færdiggørelsesgrad kan opgøres på mange måder. Virksomheden anvender den metode, som pålideligt måler den leverede tjenesteydelse. De mulige metoder kan afhængig af transaktionens art omfatte:

a) undersøgelse af stadiet af udførte arbejder,

b) tjenesteydelser leveret til dato, som en procentdel af samlede tjenesteydelser, der skal leveres, eller

c) forholdet mellem afholdte omkostninger til dato og de samlede skønnede omkostninger ved transaktionen. Kun omkostninger, som afspejler tjenesteydelser leveret til dato, medtages i de til dato afholdte omkostninger. Kun omkostninger, som afspejler tjenesteydelser, som er leveret eller skal leveres, medtages i de samlede skønnede omkostninger ved transaktionen.

Ofte afspejler acontobetalinger og forskud fra kunder ikke de leverede tjenesteydelser.

25. Når tjenesteydelser leveres i form af et udefinerbart antal handlinger over en specificeret tidsperiode, indregnes omsætning af praktiske grunde på et lineært grundlag over den specificerede periode, medmindre der er en indikation af, at en anden metode bedre viser færdiggørelsesgraden. Når én specifik handling er mere væsentlig end andre, udskydes indregningen af omsætning, indtil den væsentlige handling udføres.

26. Når udfaldet af en transaktion, som omfatter levering af tjenesteydelser, ikke kan skønnes pålideligt, skal omsætning udelukkende indregnes svarende til de omkostninger, der vil kunne genindvindes.

27. I de indledende faser af en transaktion kan transaktionens udfald ofte ikke skønnes pålideligt. Det kan dog være sandsynligt, at virksomheden vil genindvinde de afholdte transaktionsomkostninger. Derfor indregnes omsætning kun svarende til de indregnede omkostninger, der vil kunne genindvindes. Da transaktionens udfald ikke kan skønnes pålideligt, indregnes intet overskud.

28. Når udfaldet af transaktionen ikke kan skønnes pålideligt, og det ikke er sandsynligt, at afholdte omkostninger vil blive genindvundet, indregnes omsætning ikke, og de afholdte omkostninger indregnes. Når den usikkerhed, der har medført, at kontraktens udfald ikke har kunnet skønnes pålideligt, bortfalder, indregnes omsætning i henhold til afsnit 20 og ikke i henhold til afsnit 26.

▼B

RENTER, ROYALTIES OG UDBYTTE

29. Omsætning hidrørende fra andres anvendelse af virksomhedens aktiver mod vederlag i form af renter, royalties og udbytte skal indregnes på de i afsnit 30 nævnte grundlag, når:

a) det er sandsynligt, at de økonomiske fordele forbundet med transaktionen vil tilgå virksomheden, og

b) omsætningen kan måles pålideligt.

30. Omsætning skal indregnes på følgende grundlag:

a) rente skal indregnes ved anvendelse af den effektive rentemetode, som beskrevet i IAS 39, afsnit 9 og AG5-AG8,

b) royalties skal indregnes efter periodiseringsprincippet i overensstemmelse med indholdet i den givne aftale, og

c) udbytte skal indregnes, når aktionærens ret til at modtage udbytte fastlægges.

31. [Ophævet]

▼M7

32. Når ubetalte renter er påløbet før anskaffelsen af en rentebærende investering, allokeres de efterfølgende modtagne renter til perioden før anskaffelsen og perioden efter anskaffelsen. Kun renter allokeret til perioden efter anskaffelsen indregnes som indtægt.

▼B

33. Royalties påløber i overensstemmelse med vilkårene i den givne aftale og indregnes normalt på dette grundlag, medmindre aftalens indhold medfører, at det er mere hensigtsmæssigt at indregne omsætning på et andet systematisk og rationelt grundlag.

34. Omsætning indregnes udelukkende, når det er sandsynligt, at de økonomiske fordele forbundet med transaktionen vil tilgå virksomheden. Ved usikkerhed om, hvorvidt et beløb, som allerede er medtaget i omsætning, er erholdeligt, skal det beløb, der er uerholdeligt, eller hvis erholdelighed ikke længere er sandsynlig, indregnes som omkostning frem for at foretage en regulering af omsætningen på tidspunktet for første indregning.

OPLYSNINGER

35. En virksomhed skal give følgende oplysninger:

a) anvendt regnskabspraksis for indregning af omsætning, herunder de metoder, der er anvendt til at opgøre færdiggørelsesgraden af transaktioner, som vedrører levering af tjenesteydelser,

b) den beløbsmæssige størrelse af hver væsentlig kategori af omsætning indregnet i løbet af regnskabsåret, herunder omsætning hidrørende fra:

i) salg af varer,

ii) levering af tjenesteydelser,

iii) renter,

iv) royalties,

v) udbytte, og

c) den beløbsmæssige størrelse af omsætning hidrørende fra udveksling af varer eller tjenesteydelser inden for hver væsentlig kategori af omsætning.

▼B

36. En virksomhed skal give oplysning om eventualforpligtelser og eventualaktiver i overensstemmelse med IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*. Eventualforpligtelser og eventualaktiver kan opstå i forbindelse med eksempelvis omkostninger vedrørende garantiforpligtelser, krav, bod eller mulige tab.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

37. Denne standard træder i kraft for årsregnskaber, der dækker regnskabsår, som begynder den 1. januar 1995 eller senere.

▼M7

38. *Omkostninger ved investering i en dattervirksomhed, fælles kontrolleret virksomhed eller associeret virksomhed* (Ændringer til IFRS 1 *Førstegangsanvendelse af IFRS* og IAS 27 *Koncernregnskaber og separate årsregnskaber*), der udkom i maj 2008, ændrede afsnit 32. Virksomhederne skal anvende denne ændring fremadrettet på regnskabsår, der begynder 1. januar 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende den før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender de tilsvarende ændringer i afsnit 4 og 38A i IAS 27 på et tidligere regnskabsår, skal den anvende ændringen i afsnit 32 på samme tidspunkt.

▼M32

42. IFRS 13, der blev udstedt i maj 2011, medførte en ændring af definitionen af dagsværdi i afsnit 7. En virksomhed skal anvende denne ændring, når den anvender IFRS 13.

▼B

IAS 19

Personaleydelser

FORMÅL

Formålet med denne standard er at foreskrive den regnskabsmæssige behandling af og oplysning om personaleydelser. Denne standard kræver, at virksomheden indregner:

a) en forpligtelse, når en ansat har udført en arbejdsydelse til gengæld for fremtidige personaleydelser, og

b) en omkostning, når virksomheden forbruger de økonomiske fordele hidrørende fra en arbejdsydelse til gengæld for personaleydelser.

ANVENDELSESOMRÅDE

1. Denne standard skal anvendes af arbejdsgiver ved den regnskabsmæssige behandling af alle personaleydelser, som ikke er omfattet af IFRS 2 *Aktiebaseret vederlæggelse*.

2. Denne standard omhandler ikke præsentation af pensionsordninger (jf. IAS 26 *Regnskabsmæssig behandling og præsentation af fratrædelsesordninger*).

3. De personaleydelser, som denne standard finder anvendelse på, omfatter personaleydelser:

   a) i henhold til formelle ordninger eller andre formelle aftaler mellem virksomheden og den enkelte ansatte, grupper af ansatte eller deres repræsentanter,

   b) i henhold til lovmæssige krav eller brancheaftaler, hvorigennem virksomheden er pålagt at bidrage til nationale, lovpligtige offentlige eller branchepensionsordninger eller pensionsordninger med flere virksomheder, eller

   c) i henhold til uformel praksis, som medfører en faktisk forpligtelse. Uformel praksis medfører en faktisk forpligtelse, hvor virksomheden ikke har andet realistisk alternativ end at betale personaleydelserne. Eksempelvis foreligger der en faktisk forpligtelse, hvor en ændring i virksomhedens uformelle praksis vil medføre uacceptabel skade på forholdet til de ansatte.

4. Personaleydelser omfatter:

   a) kortsigtede personaleydelser, eksempelvis lønninger og bidrag til social sikring, betalt fravær og sygefravær, overskudsdeling og bonus (forfaldne inden for et år efter regnskabsårets slutning) og ikke-monetære ydelser (eksempelvis sygesikring, tjenestebolig, bil og varer eller tjenesteydelser, som er gratis eller støttede) til nuværende ansatte,

   b) pensionsydelser og andre fratrædelsesydelser, livsforsikring og sygesikring efter fratrædelse,

   c) andre langsigtede personaleydelser, herunder anciennitets- eller sabbatorlov, jubilæums- eller andre anciennitetsydelser, langsigtede invaliditetsydelser, og overskudsdeling, bonus og udskudte godtgørelser, hvis de ikke er fuldt ud forfaldne inden for et år eller mere fra regnskabsårets slutning, og

▼B

d) fratrædelsesgodtgørelser.

Idet hver af de i a) til d) identificerede kategorier har forskellige egenskaber, fastsætter denne standard separate krav for hver kategori.

5. Personaleydelser omfatter ydelser til enten ansatte eller deres pårørende og kan betales (eller erlægges i form af varer eller tjenesteydelser) enten direkte til de ansatte, deres samlevere, børn eller andre pårørende eller til andre, eksempelvis forsikringsselskaber.

6. En ansat kan levere en arbejdsydelse til virksomheden på fuld tid, deltid eller på et fast, løst eller midlertidigt grundlag. I denne standard omfatter ansatte medlemmer af bestyrelsen, direktionen og andre i ledelsen.

DEFINITIONER

7. Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:

Personaleydelser er alle former for vederlag, som virksomheden giver for ansattes arbejdsydelser.

▼M8

Kortsigtede personaleydelser er personaleydelser (bortset fra fratrædelsesgodtgørelser), som forfalder inden for et år efter det regnskabsår, hvor de ansatte har udført den tilknyttede arbejdsydelse.

▼B

Pensionsydelser er personaleydelser (bortset fra fratrædelsesgodtgørelser), som forfalder efter ansættelsens ophør.

Pensionsordninger er formelle eller uformelle ordninger, hvor virksomheden sikrer en eller flere ansatte pensionsydelser.

Bidragsbaserede pensionsordninger er pensionsordninger, hvor virksomheden betaler faste bidrag til en selvstændig enhed (fond) og ikke har hverken en retlig eller faktisk forpligtelse til at betale yderligere bidrag, hvis fonden ikke har tilstrækkelige aktiver til at betale alle personaleydelser vedrørende arbejdsydelser i det aktuelle og tidligere regnskabsår.

Ydelsesbaserede pensionsordninger er pensionsordninger, der ikke er bidragsbaserede pensionsordninger.

Pensionsordninger med flere virksomheder er bidragsbaserede eller ydelsesbaserede (ikke-offentlige) pensionsordninger, der:

a) samler aktiver fra forskellige virksomheder, som ikke er under samme bestemmende indflydelse, og

b) benytter disse aktiver til personaleydelser til ansatte i mere end en virksomhed, således at størrelsen af bidrag og ydelser bestemmes uden hensyn til, hvilken virksomhed der beskæftiger de pågældende ansatte.

▼M8

Andre langsigtede personaleydelser er personaleydelser (bortset fra pensionsydelser og fratrædelsesgodtgørelser), som ikke forfalder inden for et år efter det regnskabsår, hvor de ansatte har udført den tilknyttede arbejdsydelse.

▼B

Fratrædelsesgodtgørelser er personaleydelser, der forfalder som følge af enten:

a) virksomhedens beslutning om at afskedige en ansat før den normale pensionsalder, eller

b) en ansats beslutning om at acceptere frivillig fratrædelse til gengæld for en sådan godtgørelse.

Sikrede personaleydelser er personaleydelser, som ikke er betingede af, om ansættelsen fortsætter.

Nutidsværdien af en ydelsesbaseret pensionsforpligtelse er nutidsværdien af de forventede fremtidige betalinger (uden fradrag af ordningens eventuelle aktiver), som er nødvendige for at indfri forpligtelsen hidrørende fra arbejdsydelser i det aktuelle og tidligere regnskabsår.

Pensionsomkostninger vedrørende det aktuelle regnskabsår er stigningen i nutidsværdien af en ydelsesbaseret pensionsforpligtelse hidrørende fra arbejdsydelser i det aktuelle regnskabsår.

Renteomkostninger er regnskabsårets stigning i nutidsværdien af en ydelsesbaseret pensionsforpligtelse, der fremkommer, fordi ydelserne er et regnskabsår nærmere forfald.

Aktiver tilknyttet en pensionsordning (ordningens aktiver) omfatter:

a) aktiver, som besiddes af en fond for langsigtede personaleydelser, og

b) anvendelige forsikringspolicer.

Aktiver, som besiddes af en fond for langsigtede personaleydelser, er aktiver (bortset fra ikke-overdragelige finansielle instrumenter udstedt af den regnskabsaflæggende virksomhed), som:

a) besiddes af en enhed (en fond), som er juridisk uafhængig af den regnskabsaflæggende virksomhed, og udelukkende eksisterer med det formål at betale eller finansiere personaleydelser, og

b) kun kan benyttes til at betale eller finansiere personaleydelser, dvs. at virksomhedens kreditorer ikke kan gøre krav gældende i dem (selv ved konkurs), og som ikke kan returneres til den regnskabsaflæggende virksomhed, medmindre:

   i) fondens øvrige aktiver er tilstrækkelige til at indfri alle forpligtelser tilknyttet ordningen eller den regnskabsaflæggende virksomhed, eller

   ii) aktiverne returneres til den regnskabsaflæggende virksomhed som godtgørelse af allerede betalte personaleydelser.

▼B

En anvendelig forsikringspolice er en forsikringspolice, [1] som er udstedt af en ikke-nærtstående part (som defineret i IAS 24 *Oplysning om nærtstående parter*), hvis:

a) afkast fra policen kun kan anvendes til at betale eller finansiere personaleydelser i henhold til en ydelsesbaseret pensionsordning, og

b) virksomhedens kreditorer ikke kan gøre krav gældende i afkastet (selv ved konkurs), og dette ikke kan udbetales til den regnskabsaflæggende virksomhed, medmindre:

i) afkastet udgør overskydende aktiver, som ikke er nødvendige, for at policen kan indfri alle tilknyttede personaleforpligtelser, eller

ii) afkastet returneres til den regnskabsaflæggende virksomhed som godtgørelse af allerede betalte personaleydelser.

▼M32

Dagsværdien er den pris, der kunne opnås ved at sælge et aktiv, eller der skulle betales for at overdrage en forpligtelse i en velordnet transaktion mellem markedsdeltagere på målingstidspunktet. (Jf. standard 13 *Måling af dagsværdi*.)

▼M8

Afkast af ordningens aktiver er renter, udbytte og andre indtægter hidrørende fra ordningens aktiver samt realiserede og urealiserede gevinster eller tab på ordningens aktiver efter fradrag af eventuelle administrationsomkostninger (med undtagelse af omkostninger medtaget i de aktuarmæssige forudsætninger, der er anvendt til måling af den ydelsesbaserede forpligtelse) og skat vedrørende ordningen.

▼B

Aktuarmæssige gevinster og tab omfatter:

a) erfaringsbaserede reguleringer (virkningen af forskelle mellem tidligere aktuarmæssige forudsætninger og de faktiske begivenheder), og

b) virkningerne af ændringer i aktuarmæssige forudsætninger.

▼M8

Pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår er ændringen i det aktuelle regnskabsår af nutidsværdien af en ydelsesbaseret pensionsforpligtelse vedrørende arbejdsydelser udført i tidligere regnskabsår som følge af indførelse eller ændring af pensionsydelser eller andre langsigtede personaleydelser. Pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår kan være enten positive (hvor ydelser indføres eller ændres, således at nutidsværdien af den ydelsesbaserede pensionsforpligtelse stiger) eller negative (hvor eksisterende ydelser ændres, således at nutidsværdien af den ydelsesbaserede pensionsforpligtelse reduceres).

▼B

KORTSIGTEDE PERSONALEYDELSER

8. Kortsigtede personaleydelser omfatter poster som eksempelvis:

a) lønninger og bidrag til social sikring,

[1] En anvendelig forsikringspolice er ikke nødvendigvis en forsikringskontrakt som defineret i IFRS 4 *Forsikringskontrakter*.

▼M8

b) kortfristet betalt fravær (eksempelvis årlig ferie med løn og sygefravær), hvor godtgørelsen for fraværet forfalder til betaling inden for et år efter det regnskabsår, hvor de ansatte har udført den tilknyttede arbejdsydelse

▼B

c) overskudsdeling og bonuser, som forfalder inden for et år efter det regnskabsår, hvor de ansatte har udført den tilknyttede arbejdsydelse, og

d) ikke-monetære ydelser (eksempelvis sygesikring, tjenestebolig, bil og varer eller tjenesteydelser, som er gratis eller støttede) for nuværende ansatte.

9. Regnskabsmæssig behandling af kortsigtede personaleydelser er generelt ligetil, idet der ikke kræves aktuarmæssige forudsætninger for at måle forpligtelsen eller omkostningen, og der ikke er nogen mulighed for aktuarmæssige gevinster eller tab. Endvidere måles kortfristede forpligtelser vedrørende personaleydelser på et udiskonteret grundlag.

Indregning og måling

Alle kortsigtede personaleydelser

10. Når en ansat har udført en arbejdsydelse for virksomheden i løbet af et regnskabsår, skal virksomheden indregne det udiskonterede beløb af kortsigtede personaleydelser, som forventes betalt til gengæld for denne ydelse:

a) som en forpligtelse (periodiseret omkostning) efter fradrag af allerede betalte beløb. Hvis det allerede betalte beløb overstiger det udiskonterede beløb af ydelser, skal virksomheden indregne denne overdækning som et aktiv (forudbetalt omkostning), i det omfang forudbetalingen vil føre til eksempelvis en reduktion af fremtidige betalinger eller kontant tilbagebetaling, og

b) som en omkostning, medmindre en anden international regnskabsstandard kræver eller tillader optagelse af ydelserne i et aktivs kostpris (jf. eksempelvis IAS 2 *Varebeholdninger* og IAS 16 *Materielle anlægsaktiver*).

Afsnit 11, 14 og 17 forklarer, hvordan virksomheden skal anvende disse krav på kortsigtede personaleydelser i form af betalt fravær, overskudsdelings- og bonusordninger.

Kortfristet betalt fravær

11. Virksomheden skal indregne de forventede omkostninger til kortsigtede personaleydelser i form af betalt fravær i henhold til afsnit 10 som følger:

a) når de ansatte udfører arbejdsydelser, som øger deres ret til fremtidigt betalt fravær, med hensyn til akkumuleret ret til betalt fravær, og

b) når fraværet opstår, med hensyn til ikke-akkumuleret ret til betalt fravær.

12. Virksomheden kan betale forskellige former for fravær, herunder ferie, sygdom, kortvarigt tab af arbejdsevne, barselsorlov, indkaldelse som nævning og aftjening af værnepligt. Ret til betalt fravær kan inddeles i to kategorier:

a) akkumuleret, og

b) ikke-akkumuleret.

▼B

13. Akkumuleret ret til betalt fravær er betalt fravær, som overføres og kan bruges i fremtidige regnskabsår, hvis det aktuelle regnskabsårs ret til betalt fravær ikke er fuldt udnyttet. Akkumuleret ret til betalt fravær kan være enten sikret (med andre ord, ansatte er sikret ret til en udbetaling for en uudnyttet ret, når virksomheden forlades) eller ikke-sikret (hvor ansatte ikke er sikret ret til en kontant betaling for en uudnyttet ret, når virksomheden forlades). En forpligtelse opstår, i takt med at ansatte udfører en arbejdsydelse, som øger deres ret til fremtidigt betalt fravær. En forpligtelse foreligger, og indregnes, selv når betalt fravær ikke er sikret, selv om muligheden for, at ansatte forlader virksomheden, før de benytter en akkumuleret ikke-sikret ret, påvirker målingen af denne forpligtelse.

14. Virksomheden skal måle de forventede omkostninger for akkumuleret ret til betalt fravær som det yderligere beløb, virksomheden forventer at skulle betale som følge af den akkumulerede uudnyttede ret ved ►**M5** regnskabsårets afslutning ◄.

15. Ved den i det foregående afsnit specificerede metode måles forpligtelsen til den beløbsmæssige størrelse af yderligere betalinger, som forventes at ville opstå udelukkende fra akkumuleringen af ydelserne. I mange tilfælde er det ikke nødvendigt for virksomheden at foretage detaljerede beregninger for at kunne skønne, at der ikke foreligger en væsentlig forpligtelse til uudnyttet betalt fravær. Eksempelvis vil betalt sygefravær sandsynligvis udelukkende være væsentlig, hvis der foreligger en formel eller uformel aftale om, at uudnyttet sygefravær kan anvendes som betalt ferie.

Eksempel til illustration af afsnit 14 og 15

Virksomheden har 100 ansatte, som alle er berettiget til 5 dages betalt sygefravær pr. år. Uudnyttet sygefravær kan overføres et kalenderår frem i tiden. Sygefravær fratrækkes først i det aktuelle års ret til betalt fravær og derefter i eventuelt uudnyttet fravær overført fra det foregående år (på et LIFO grundlag). Pr. 30. december 20X1 er den gennemsnitlige uudnyttede ret til betalt fravær 2 dage pr. ansat. Virksomheden forventer på basis af tidligere erfaringer, som forventes stadig at gælde, at 92 ansatte ikke vil have mere end 5 dages betalt sygefravær i 20X2, og at de resterende 8 ansatte i gennemsnit vil have 6,5 dage hver.

Virksomheden forventer at skulle betale yderligere 12 dages betalt sygefravær grundet akkumuleret uudnyttet ret til betalt fravær pr. 31. december 20X1 (1,5 dage for hver af de 8 ansatte). Derfor indregner virksomheden en forpligtelse, som svarer til betaling af 12 dages betalt sygefravær.

16. Ikke-akkumuleret ret til betalt fravær overføres ikke: den udløber, hvis en ret i det aktuelle regnskabsår ikke anvendes fuldt ud, og berettiger ikke ansatte til en kontant udbetaling af uudnyttet ret, når virksomheden forlades. Dette er ofte tilfældet for betalt sygefravær (i det omfang uudnyttet tidligere ret ikke medfører en forøgelse af den fremtidige ret), barselsorlov og betalt fravær i forbindelse med indkaldelse som nævning eller aftjening af værnepligt. Virksomheden indregner ingen forpligtelse eller omkostning før fraværet finder sted, idet den ansattes arbejdsydelse ikke øger ydelsen.

▼B

Overskudsdelings- og bonusordninger

17. Virksomheden skal udelukkende indregne den forventede omkostning til overskudsdeling og bonusbetaling i henhold til afsnit 10, når:

a) virksomheden har en aktuel retlig eller faktisk forpligtelse til at foretage sådanne betalinger som følge af tidligere begivenheder, og

b) et pålideligt skøn kan foretages over forpligtelsen.

En aktuel forpligtelse foreligger udelukkende, hvis virksomheden ikke har andet realistisk alternativ end at foretage betalingerne.

18. I henhold til nogle overskudsdelingsordninger, modtager ansatte udelukkende en del af overskuddet, hvis de bliver i virksomheden i en specificeret periode. Sådanne pensionsordninger medfører en faktisk forpligtelse, i takt med at de ansatte udfører en arbejdsydelse, som øger det beløb, der skal betales, hvis de fortsat er ansat ved udløbet af den specificerede periode. Målingen af sådanne faktiske forpligtelser afspejler muligheden for, at nogle ansatte vil forlade virksomheden uden modtagelse af overskudsdeling.

Eksempel til illustration af afsnit 18

I henhold til en overskudsdelingsordning skal virksomheden betale en konkret del af årets resultat til de ansatte, der udfører en arbejdsydelse i løbet af året. Hvis ingen ansatte forlader virksomheden i løbet af året, vil den samlede udbetaling af overskud være 3 % af nettooverskuddet. Virksomheden skønner, at personaleudskiftningen vil reducere betalingerne til 2,5 % af overskuddet.

Virksomheden indregner en forpligtelse og en omkostning på 2,5 % af overskuddet.

19. I nogle tilfælde har virksomheder ingen retlig forpligtelse til at betale bonus, men der er dog en praksis for at betale bonus. I sådanne tilfælde har virksomheden en faktisk forpligtelse, idet den ikke har andet realistisk alternativ end at betale bonusen. Målingen af den faktiske forpligtelse afspejler muligheden for, at nogle ansatte vil forlade virksomheden uden modtagelse af bonus.

20. Virksomheden kan udelukkende foretage et pålideligt skøn over sin retlige eller faktiske forpligtelse i henhold til en overskudsdelings- eller bonusordning, når:

a) ordningens formelle vilkår indeholder en formel til opgørelse af den beløbsmæssige størrelse af en ydelse,

b) virksomheden opgør de beløb, som skal udbetales, før årsregnskabet godkendes til offentliggørelse, eller

c) tidligere praksis klart dokumenterer den beløbsmæssige størrelse af virksomhedens faktiske forpligtelse.

21. En forpligtelse i henhold til en overskudsdelings- eller bonusordning opstår i forbindelse med arbejdsydelser og ikke med en transaktion med virksomhedens ejere. Derfor indregner virksomheden ikke omkostninger til overskudsdelings- og bonusordninger som udlodning af overskud, men som en omkostning.

▼B

22. Hvis overskudsdeling og bonusbetaling ikke forfalder fuldt ud inden for et år efter det regnskabsår, hvor de ansatte har udført den tilknyttede arbejdsydelse, udgør disse betalinger andre langsigtede personaleydelser (jf. afsnit 126-131).

Oplysninger

23. Selv om denne standard ikke kræver specifikke oplysninger om kortsigtede personaleydelser, kan andre standarder kræve sådanne oplysninger. Eksempelvis kræver IAS 24 *Oplysning om nærtstående parter* oplysning om personaleydelser til nøglepersoner i ledelsen. IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber* kræver oplysning om omkostninger til personaleydelser.

PENSIONSYDELSER: SONDRING MELLEM BIDRAGSBASEREDE PENSIONSORDNINGER OG YDELSESBASEREDE PENSIONSORDNINGER

24. Pensionsydelser omfatter eksempelvis:

a) fratrædelsesydelser, eksempelvis pensioner, og

b) andre pensionsydelser, eksempelvis livsforsikring og sygesikring efter fratrædelse.

Ordninger, hvor virksomheden betaler pensionsydelser, er pensionsordninger. Virksomheden anvender denne standard på alle sådanne ordninger, uanset om de involverer etablering af en separat enhed, som modtager bidrag eller betaler ydelser.

25. Pensionsordninger klassificeres enten som bidragsbaserede eller ydelsesbaserede pensionsordninger, afhængig af ordningens økonomiske indhold i henhold til dens hovedvilkår. I bidragsbaserede pensionsordninger:

a) begrænses virksomhedens retlige eller faktiske forpligtelse til det beløb, den har aftalt at indskyde i fonden. Derfor bestemmes den beløbsmæssige størrelse af pensionsydelser, som den ansatte modtager, af den beløbsmæssige størrelse af bidragene fra virksomheden (og eventuelt fra den ansatte) til en pensionsordning eller et forsikringsselskab, med tillæg af investeringsafkastet fra bidragene, og

b) bærer den ansatte derfor den aktuarmæssige risiko (for at ydelserne vil blive mindre end forventet) og investeringsrisikoen (for at aktiverne vil være utilstrækkelige til, at de forventede ydelser kan opnås).

26. Eksempler på tilfælde, hvor virksomhedens forpligtelse ikke er begrænset til det beløb, den har aftalt at bidrage til en fond, er, hvor virksomheden har en retlig eller faktisk forpligtelse på grund af:

a) en pensionsordnings ydelsessammensætning, som ikke udelukkende er tilknyttet bidragenes beløbsmæssige størrelse,

▼B

b) en garanti, enten indirekte gennem en pensionsordning eller direkte, for et specifikt afkast af bidragene, eller

c) uformel praksis, som medfører en faktisk forpligtelse. En faktisk forpligtelse kan eksempelvis opstå, hvor virksomheden hidtil har øget tidligere ansattes ydelser for at følge med inflationen, også selv om der ikke foreligger nogen retlig forpligtelse.

27. I henhold til ydelsesbaserede pensionsordninger:

a) er det virksomhedens forpligtelse at stille de aftalte ydelser til rådighed for nuværende og tidligere ansatte, og

b) bæres den aktuarmæssige risiko (for at ydelserne vil koste mere end forventet) og investeringsrisikoen i realiteten af virksomheden. Hvis det aktuarmæssige eller investeringsmæssige forløb er værre end forventet, kan virksomhedens forpligtelse blive forøget.

28. Afsnit 29-42 nedenfor forklarer sondringen mellem bidragsbaserede og ydelsesbaserede pensionsordninger i forbindelse med pensionsordninger med flere virksomheder, lovpligtige offentlige pensionsordninger og forsikrede ydelser.

Pensionsordninger med flere virksomheder

29. Virksomheden skal klassificere en pensionsordning med flere virksomheder som en bidragsbaseret eller en ydelsesbaseret pensionsordning i henhold til pensionsordningens vilkår (herunder faktiske forpligtelser, som ligger uden for de formelle vilkår). Er en pensionsordning med flere virksomheder en ydelsesbaseret pensionsordning, skal virksomheden:

a) regnskabsmæssigt behandle sin forholdsmæssige andel af den ydelsesbaserede pensionsforpligtelse, ordningens aktiver og omkostninger tilknyttet pensionsordningen på samme måde som for alle andre ydelsesbaserede pensionsordninger, og

b) give de i afsnit 120A krævede oplysninger.

30. Når der ikke er tilstrækkelige oplysninger til rådighed til regnskabsmæssigt at behandle en ydelsesbaseret pensionsordning med flere virksomheder som en ydelsesbaseret pensionsordning skal virksomheden:

a) regnskabsmæssigt behandle pensionsordningen i henhold til afsnit 44-46, som om det var en bidragsbaseret pensionsordning,

b) oplyse om:

i) at pensionsordningen er en ydelsesbaseret pensionsordning, og

ii) grunden til, at der ikke er tilstrækkelig information til rådighed til, at virksomheden er i stand til regnskabsmæssigt behandle pensionsordningen som en ydelsesbaseret pensionsordning, og

c) i det omfang en over- eller underdækning af pensionsordningen kan have en virkning på den beløbsmæssige størrelse af fremtidige bidrag, yderligere give oplysning om:

i) eventuelle oplysninger om over- eller underdækningen,

▼B

ii) det til opgørelsen af over- eller underdækningen anvendte grundlag, og

iii) eventuelle konsekvenser for virksomheden.

31. Et eksempel på en ydelsesbaseret pensionsordning med flere virksomheder er tilfælde, hvor:

a) pensionsordningen finansieres på et løbende grundlag, således at bidragene fastsættes på et niveau, som forventes at være tilstrækkeligt til at betale forfaldne ydelser i det samme regnskabsår, og fremtidige ydelser optjent i det aktuelle regnskabsår vil blive betalt af fremtidige bidrag, og

b) personaleydelserne bestemmes af ansættelsens længde, og de deltagende virksomheder ikke har nogen realistisk mulighed for at udtrække af pensionsordningen uden at betale bidrag for de ydelser, de ansatte har optjent frem til tidspunktet for virksomhedens udtræden. En sådan pensionsordning medfører en aktuarmæssig risiko for virksomheden: Hvis den samlede omkostning til ydelser, som allerede er optjent ved ►M5 regnskabsårets afslutning ◄, overstiger det forventede, skal virksomheden enten øge sit bidrag eller overtale de ansatte til at godkende en reduktion af ydelserne. Derfor er en sådan pensionsordning en ydelsesbaseret pensionsordning.

32. Når der er tilstrækkelig information til rådighed om en pensionsordning med flere virksomheder, som er en ydelsesbaseret pensionsordning, skal virksomheden regnskabsmæssigt behandle sin forholdsmæssige andel af den ydelsesbaserede pensionsforpligtelse, ordningens aktiver og omkostninger til pensionsydelser på samme måde som for alle andre ydelsesbaserede pensionsordninger. I nogle tilfælde er virksomheden dog ikke i stand til at identificere sin andel af pensionsordningens underliggende finansielle stilling og indtjening tilstrækkelig pålideligt. Dette kan forekomme, hvis:

a) virksomheden ikke har adgang til oplysninger om pensionsordningen, som opfylder de i denne standard stillede krav, eller

b) pensionsordningen udsætter de deltagende virksomheder for aktuarmæssige risici vedrørende nuværende og tidligere ansatte i andre virksomheder, således at der ikke foreligger noget ensartet eller pålideligt grundlag for allokering af forpligtelsen, ordningens aktiver og omkostninger til de individuelle virksomheder, som deltager i pensionsordningen.

I disse tilfælde behandler virksomheden regnskabsmæssigt pensionsordningen, som om den var en bidragsbaseret pensionsordning, og giver de i afsnit 30 krævede supplerende oplysninger.

▼B

32A Der kan være indgået en kontrakt mellem pensionsordningen med flere virksomheder og dens deltagere, som afgør, hvordan overdækning af pensionsordningen skal udloddes til deltagerne (eller underdækning skal finansieres). En deltager i en pensionsordning med flere virksomheder med en sådan kontrakt, som regnskabsmæssigt behandler ordningen som en bidragsbaseret pensionsordning i overensstemmelse med afsnit 30, skal indregne det aktiv eller den forpligtelse, der hidrører fra kontrakten og den deraf følgende indtægt eller omkostning i resultatet.

Eksempel til illustration af afsnit 32A

En virksomhed deltager i en ydelsesbaseret pensionsordning med flere virksomheder, som ikke udarbejder værdiansættelser af ordningen på baggrund af IAS 19. Den behandler således regnskabsmæssigt ordningen som en bidragsbaseret pensionsordning. En værdiansættelse af finansieringen, som ikke foretages på baggrund af IAS 19, viser en underdækning på 100 millioner i ordningen. Ordningen har i henhold til en kontrakt aftalt en plan for bidrag med de arbejdsgivere, der deltager i ordningen, som vil eliminere underdækningen i løbet af de næste fem år. Virksomhedens samlede bidrag i henhold til kontrakten er 8 millioner.

Virksomheden indregner en forpligtelse vedrørende bidragene reguleret for den tidsmæssige værdi af penge og en tilsvarende omkostning i resultatet.

▼M8

32B IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver* kræver, at virksomheden giver oplysning om visse eventualforpligtelser. I forbindelse med en pensionsordning med flere virksomheder kan en eventualforpligtelse eksempelvis hidrøre fra:

▼B

a) aktuarmæssige tab tilknyttet andre deltagende virksomheder, idet hver virksomhed, som deltager i en pensionsordning med flere virksomheder, påtager sig aktuarmæssige risici for de andre deltagende virksomheder, eller

b) en forpligtelse i henhold til pensionsordningens vilkår til at finansiere en underdækning i pensionsordningen, hvis andre virksomheder udtræder af ordningen.

33. Pensionsordninger med flere virksomheder kan klart adskilles fra fællesadministrerede pensionsordninger. En fællesadministreret pensionsordning er udelukkende en sammenlægning af flere arbejdsgiveres pensionsordninger, så disses investeringsaktiver samles for at reducere omkostningerne til kapitalforvaltning og administration, men de forskellige arbejdsgiveres fordringer holdes adskilt og kan udelukkende anvendes til fyldestgørelse af den enkelte arbejdsgivers ansatte. Fællesadministrerede pensionsordninger medfører ingen særlige regnskabsmæssige problemer, idet oplysninger er let tilgængelige, så de kan behandles på samme måde som andre enkeltstående arbejdsgiveres pensionsordninger, og idet sådanne pensionsordninger ikke udsætter de deltagende virksomheder for aktuarmæssige risici vedrørende andre virksomheders nuværende og tidligere ansatte. I henhold til definitionerne i denne standard skal virksomheden klassificere en fællesadministreret pensionsordning som en bidragsbaseret pensionsordning eller en ydelsesbaseret pensionsordning i henhold til pensionsordningens vilkår (herunder faktiske forpligtelser, som ligger uden for de formelle vilkår).

▼B

Ydelsesbaserede pensionsordninger, som deler risici mellem forskellige virksomheder under samme bestemmende indflydelse

34. Ydelsesbaserede pensionsordninger, som deler risici mellem forskellige virksomheder, som er under samme bestemmende indflydelse, eksempelvis en modervirksomhed og dens dattervirksomheder, er ikke pensionsordninger med flere virksomheder.

34A En virksomhed, som deltager i en sådan ordning, skal indhente oplysninger om ordningen som helhed målt i overensstemmelse med IAS 19 på baggrund af forudsætninger, som gælder for ordningen som helhed. Hvis der foreligger en kontrakt eller en konkret politik, ifølge hvilken enkelte virksomheder inden for koncernen pålægges den ydelsesbaserede nettopensionsomkostning for ordningen som helhed målt i overensstemmelse med IAS 19, skal virksomheden i det enkelte eller separate årsregnskab indregne den således pålagte ydelsesbaserede nettopensionsomkostning. Hvis der ikke foreligger en sådan kontrakt eller politik, skal den ydelsesbaserede nettopensionsomkostning indregnes i det enkelte eller separate årsregnskab for den koncernvirksomhed, som juridisk set er ordningens finansierende arbejdsgiver. De øvrige koncernvirksomheder skal i deres enkelte eller separate årsregnskaber indregne en omkostning svarende til deres forfaldne bidrag i regnskabsåret.

34B Deltagelse i en sådan ordning er en transaktion mellem nærtstående parter for den enkelte koncernvirksomhed. Virksomhederne skal derfor i deres enkelte eller separate årsregnskaber give følgende oplysninger:

a) oplysning om den kontrakt eller konkrete politik ifølge hvilken den ydelsesbaserede nettopensionsomkostning pålægges, eller oplysning om, at en sådan politik ikke foreligger,

b) oplysning om den politik, som afgør størrelsen af det bidrag, virksomheden skal betale,

c) hvis virksomheden regnskabsmæssigt behandler en allokering af den ydelsesbaserede nettopensionsomkostning i overensstemmelse med afsnit 34A, alle oplysninger vedrørende ordningen som helhed i overensstemmelse med afsnit 120-121,

d) hvis virksomheden regnskabsmæssigt behandler det forfaldne bidrag for regnskabsåret i overensstemmelse med afsnit 34A, de oplysninger om ordningen som helhed, der kræves i overensstemmelse med afsnit 120A b)-e), j), n), o), q) og 121. De øvrige oplysninger, der kræves af afsnit 120A, finder ikke anvendelse.

35. [Ophævet]

Lovpligtige offentlige pensionsordninger

36. Virksomheden skal regnskabsmæssigt behandle en lovpligtig offentlig pensionsordning på samme måde som en pensionsordning med flere virksomheder (jf. afsnit 29 og 30).

37. Lovpligtige offentlige pensionsordninger fastsættes ved lov til dækning af alle virksomheder (eller alle virksomheder inden for en bestemt kategori, eksempelvis en bestemt branche) og drives af offentlige eller lokale myndigheder eller et andet organ (eksempelvis en uafhængig myndighed oprettet til formålet), som ikke er underlagt den regnskabsaflæggende virksomheds bestemmende indflydelse eller indflydelse i øvrigt. Nogle virksomhedspensionsordninger omfatter både tvungne ydelser som udgør ydelser, der ellers ville blive betalt ved en lovpligtig offentlig pensionsordning, samt yderligere frivillige ydelser. Sådanne pensionsordninger er ikke lovpligtige offentlige pensionsordninger.

▼B

38. Lovpligtige offentlige pensionsordninger karakteriseres i indhold som ydelsesbaserede eller bidragsbaserede pensionsordninger på grundlag af virksomhedens forpligtelser i henhold til pensionsordningen. Mange lovpligtige offentlige pensionsordninger afdækkes løbende, således at bidragene fastsættes på et niveau, som forventes at være tilstrækkeligt til at betale de krævede ydelser, som forfalder i det samme regnskabsår, og fremtidige ydelser optjent i det aktuelle regnskabsår vil blive betalt af fremtidige bidrag. Dog har virksomheder i de fleste lovpligtige offentlige pensionsordninger ingen retlig eller faktisk forpligtelse til at betale disse fremtidige ydelser. Virksomhedens eneste forpligtelse er at betale bidragene, i takt med at de forfalder, og hvis den ophører med at ansætte deltagere af en lovpligtig offentlig pensionsordning, vil virksomheden ikke have nogen forpligtelse til at udbetale ydelser optjent af dens egne ansatte i tidligere år. Af denne grund er lovpligtige offentlige pensionsordninger normalt bidragsbaserede. Dog anvender virksomheden den i afsnit 29 og 30 foreskrevne behandling i de sjældne tilfælde, hvor en lovpligtig offentlig pensionsordning er ydelsesbaseret.

Forsikrede ydelser

39. Virksomheden kan betale forsikringspræmier til afdækning af en pensionsordning. Virksomheden skal behandle en sådan pensionsordning som en bidragsbaseret pensionsordning, medmindre virksomheden (enten direkte eller indirekte gennem pensionsordningen) har en retlig eller faktisk forpligtelse til:

a) at betale personaleydelser direkte, når de forfalder, eller

b) at betale yderligere beløb, hvis forsikringsgiveren ikke betaler alle fremtidige personaleydelser tilknyttet arbejdsydelser i det aktuelle eller tidligere regnskabsår.

Hvis virksomheden har en sådan retlig eller faktisk forpligtelse, skal virksomheden behandle pensionsordningen som en ydelsesbaseret pensionsordning.

40. Ydelser forsikret gennem en forsikringskontrakt behøver ikke at have en direkte eller automatisk forbindelse med virksomhedens forpligtelse vedrørende personaleydelser. Pensionsordninger hvori indgår forsikringskontrakter er underlagt de samme principper for regnskabsmæssig behandling og afdækning som andre afdækkede pensionsordninger.

41. Når virksomheden afdækker en pensionsforpligtelse ved at bidrage til en forsikringspolice, i henhold til hvilken virksomheden har en retlig eller faktisk forpligtelse (enten direkte eller indirekte gennem pensionsordningen, gennem metoden til fastsættelse af fremtidige præmier eller gennem et nærtstående forhold til forsikringsgiveren), udgør betalingen af præmier ikke en bidragsbaseret ordning. Heraf følger, at virksomheden:

a) regnskabsmæssigt behandler en anvendelig forsikringspolice som en ordnings aktiv (jf. afsnit 7), og

b) indregner andre forsikringspolicer som en godtgørelsesret (hvis policerne opfylder kriterierne i afsnit 104A).

▼B

42. Når en forsikringspolice er udstedt i navnet af en bestemt deltager eller en gruppe af deltagere i en pensionsordning, og virksomheden ikke har nogen retlig eller faktisk forpligtelse til at dække eventuelle tab på forsikringspolicen, har virksomheden ingen forpligtelse til at betale ydelser til ansatte, og forsikringsgiveren alene er ansvarlig for betaling af ydelserne. Betaling af faste præmier i henhold til sådanne aftaler er i realiteten en indfrielse af forpligtelser vedrørende personaleydelser frem for en investering til indfrielse af forpligtelsen. Således har virksomheden ikke længere et aktiv eller en forpligtelse. Derfor behandler virksomheden sådanne betalinger som bidrag til en bidragsbaseret pensionsordning.

BIDRAGSBASEREDE PENSIONSORDNINGER

43. Regnskabsmæssig behandling af bidragsbaserede pensionsordninger er ligetil, idet den regnskabsaflæggende virksomheds forpligtelse i hvert regnskabsår bestemmes af de beløb, der skal bidrages for det regnskabsår. Derfor kræves ingen aktuarmæssige forudsætninger til måling af forpligtelsen eller omkostningen, og der er ingen mulighed for aktuarmæssige gevinster eller tab. Endvidere måles forpligtelserne på et udiskonteret grundlag, bortset fra tilfælde, hvor de ikke forfalder fuldt ud inden for et år efter det regnskabsår, hvor de ansatte har udført den tilknyttede arbejdsydelse.

Indregning og måling

44. Når en ansat har udført en arbejdsydelse for virksomheden i løbet af et regnskabsår, skal virksomheden indregne det forfaldne bidrag til en bidragsbaseret pensionsordning til gengæld for denne ydelse:

a) som en forpligtelse (periodiseret omkostning) efter fradrag af allerede betalte bidrag. Hvis det allerede betalte bidrag overstiger det forfaldne bidrag for arbejdsydelser før ►**M5** regnskabsårets afslutning ◄, skal virksomheden indregne denne overdækning som et aktiv (forudbetalt omkostning), i det omfang forudbetalingen vil føre til eksempelvis en reduktion af fremtidige betalinger eller en kontant tilbagebetaling, og

b) som en omkostning, medmindre en anden standard kræver eller tillader optagelse af bidragene i et aktivs kostpris (jf. eksempelvis IAS 2 *Varebeholdninger* og IAS 16 *Materielle anlægsaktiver*).

45. Når bidrag til en bidragsbaseret pensionsordning ikke forfalder fuldt ud inden for et år efter det regnskabsår, hvor de ansatte har udført den tilknyttede arbejdsydelse, skal de diskonteres ved anvendelse af den i afsnit 78 specificerede diskonteringssats.

Oplysninger

46. Virksomheden skal oplyse det beløb, som er indregnet som omkostning for bidragsbaserede pensionsordninger.

47. Når det kræves af IAS 24 *Oplysning om nærtstående parter* skal virksomheden give oplysninger om bidrag til bidragsbaserede pensionsordninger for nøglepersoner i ledelsen.

▼B

YDELSESBASEREDE PENSIONSORDNINGER

48. Regnskabsmæssig behandling af ydelsesbaserede pensionsordninger er kompliceret, idet der kræves aktuarmæssige forudsætninger for at måle forpligtelsen og omkostningen, og der er en mulighed for aktuarmæssige gevinster eller tab. Endvidere måles forpligtelserne på et diskonteret grundlag, idet de kan indfries mange år efter, at de ansatte udfører de tilknyttede arbejdsydelser.

Indregning og måling

49. Ydelsesbaserede pensionsordninger kan være uafdækkede eller helt eller delvis afdækket ved bidrag betalt af virksomheden samt i nogle tilfælde dens ansatte til en enhed, eller fond, som er juridisk adskilt fra den regnskabsaflæggende virksomhed, og hvorfra personaleydelserne udbetales. Betalingen af afdækkede ydelser, når de forfalder, afhænger ikke kun af fondens finansielle stilling eller investeringsmæssige indtjening, men også af virksomhedens evne (og vilje) til finansiere underdækning i fondens aktiver. Derfor yder virksomheden i realiteten garanti for de aktuarmæssige og investeringsmæssige risici tilknyttet pensionsordningen. Derfor er den indregnede omkostning for en ydelsesbaseret pensionsordning ikke nødvendigvis lig den beløbsmæssige størrelse af forfaldne bidrag for regnskabsåret.

▼M32

50. Virksomhedens regnskabsmæssige behandling af ydelsesbaserede pensionsordninger sker efter følgende procedurer:

▼B

a) anvendelse af aktuarmæssige teknikker til at opnå et pålideligt skøn over den beløbsmæssige størrelse af ydelser, som ansatte har optjent til gengæld for arbejdsydelser i det aktuelle og tidligere regnskabsår. Dette kræver, at virksomheden opgør, hvor stor en ydelse, der kan henføres til det aktuelle og tidligere regnskabsår (jf. afsnit 67-71) og foretager skøn (aktuarmæssige forudsætninger) over demografiske variabler (eksempelvis personaleudskiftning og dødelighed) og økonomiske variabler (eksempelvis fremtidige stigninger i lønninger og sygesikringsomkostninger), som vil påvirke ydelsens kostpris (jf. afsnit 72-91),

b) diskontering af ydelsen ved anvendelse af *the Projected Unit Credit Method* for at opgøre nutidsværdien af den ydelsesbaserede pensionsforpligtelse og pensionsomkostningerne vedrørende det aktuelle regnskabsår (jf. afsnit 64-66),

▼M32

c) opgørelse af dagsværdien af ordningens aktiver (jf. afsnit 102-104),

▼B

d) opgørelse af den samlede beløbsmæssige størrelse af aktuarmæssige gevinster og tab og den beløbsmæssige størrelse af de aktuarmæssige gevinster og tab, som skal indregnes (jf. afsnit 92-95),

e) opgørelse af pensionsomkostninger tilknyttet tidligere regnskabsår som følge af introduktion eller ændring af en pensionsordning (jf. afsnit 96-101), og

f) opgørelse af gevinster eller tab som følge af nedskæring eller indfrielse af en pensionsordning (jf. afsnit 109-115).

Når virksomheden har mere end en ydelsesbaseret pensionsordning, skal den anvende disse procedurer separat for hver pensionsordning.

▼B

51. I nogle tilfælde kan skøn, gennemsnit og forenklede beregninger give en pålidelig tilnærmelse af de detaljerede beregninger illustreret i denne standard.

Regnskabsmæssig behandling af en faktisk forpligtelse

52. Virksomheden skal ikke kun indregne sin retlige forpligtelse i henhold til de formelle vilkår i en ydelsesbaserede pensionsordning, men også faktiske forpligtelser hidrørende fra virksomhedens uformelle praksis. Uformel praksis medfører en faktisk forpligtelse, hvor virksomheden ikke har andet realistisk alternativ end at betale personaleydelserne. Eksempelvis foreligger der en faktisk forpligtelse, hvor en ændring i virksomhedens uformelle praksis vil medføre uacceptabel skade på forholdet til de ansatte.

53. En ydelsesbaseret pensionsordnings formelle vilkår kan tillade, at virksomheden bringer sine forpligtelser i henhold til pensionsordningen til ophør. Det er dog normalt vanskeligt for virksomheden at ophæve en pensionsordning, hvis de ansatte skal beholdes. Når der ikke er dokumentation for det modsatte, forudsættes det derfor ved den regnskabsmæssige behandling af pensionsydelser, at virksomheden, som aktuelt udlover sådanne ydelser, vil fortsætte hermed over de ansattes resterende arbejdsliv.

▼M5

Opgørelse af finansiel stilling

▼B

54. Det beløb, som indregnes for en ydelsesbaseret pensionsforpligtelse, skal være det samlede nettobeløb af følgende:

a) nutidsværdien af den ydelsesbaserede forpligtelse på ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ (jf. afsnit 64),

b) med tillæg af eventuelle aktuarmæssige gevinster (og fradrag af eventuelle aktuarmæssige tab), som ikke er indregnet som følge af den i afsnit 92 og 93 beskrevne behandling,

c) med fradrag af eventuelle endnu ikke indregnede pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår (jf. afsnit 96),

d) med fradrag af dagsværdien ved ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ af ordningens eventuelle aktiver, hvoraf forpligtelserne direkte skal indfries (jf. afsnit 102-104).

55. Nutidsværdien af den ydelsesbaserede pensionsordning er bruttoforpligtelsen før fradrag af dagsværdien af ordningens aktiver.

56. Virksomheden skal opgøre nutidsværdien af ydelsesbaserede pensionsforpligtelser og dagsværdien af ordningens aktiver med tilstrækkelig regelmæssighed til, at de i årsregnskabet indregnede beløb ikke afviger væsentligt fra de beløb, som vil blive opgjort på ►M5 regnskabsårets afslutning ◄.

57. Denne standard tilskynder til, men kræver ikke, at virksomheden anvender en kvalificeret aktuar til målingen af alle væsentlige pensionsforpligtelser. Af praktiske årsager kan virksomheden anmode en kvalificeret aktuar om at foretage en detaljeret værdiansættelse af forpligtelsen før ►M5 regnskabsårets afslutning ◄. Dog ajourføres resultatet af denne værdiansættelse, hvis der opstår væsentlige transaktioner og andre væsentlige ændringer i forholdene (herunder ændringer i markedsværdi og rentesatser) mellem dette tidspunkt og ►M5 regnskabsårets afslutning ◄.

▼B

58. Det opgjorte beløb i henhold til afsnit 54 kan være negativt (et aktiv). Virksomheden skal måle det heraf følgende aktiv til det laveste beløb af:

a) det opgjorte beløb i henhold til afsnit 54, og

b) beløbet af:

i) eventuelle akkumulerede ikke-indregnede aktuarmæssige nettotab eller pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår (jf. afsnit 92, 93 og 96) og

ii) nutidsværdien af eventuelle økonomiske fordele i form af tilbagebetalinger fra pensionsordningen eller reduktioner i fremtidige bidrag til pensionsordningen. Nutidsværdien af disse økonomiske fordele skal opgøres ved anvendelse af den i afsnit 78 specificerede diskonteringssats.

58A. Anvendelsen af bestemmelserne i afsnit 58 må ikke medføre, at gevinster udelukkende indregnes i det aktuelle regnskabsår som følge af aktuarmæssige tab eller pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår, eller at tab udelukkende indregnes i det aktuelle regnskabsår som følge af aktuarmæssige gevinster. Virksomheden skal derfor i henhold til afsnit 54 straks indregne følgende, i det omfang de opstår, når det ydelsesbaserede pensionsaktiv opfylder bestemmelserne i afsnit 58b):

a) aktuarmæssige nettotab for det aktuelle regnskabsår og pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår, i det omfang de overstiger en reduktion i nutidsværdien af de i afsnit 58b)ii) beskrevne økonomiske fordele. Såfremt der ikke er sket en ændring eller stigning i nutidsværdien af de økonomiske fordele, skal hele det aktuarmæssige nettotab for det aktuelle regnskabsår og pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår indregnes straks i henhold til afsnit 54,

b) aktuarmæssige nettogevinster for det aktuelle regnskabsår med fradrag af pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår, i det omfang de overstiger en stigning i nutidsværdien af de i afsnit 58b)ii) beskrevne økonomiske fordele. Såfremt der ikke er sket en ændring eller et fald i nutidsværdien af de økonomiske fordele, skal hele den aktuarmæssige nettogevinst for det aktuelle regnskabsår med fradrag af pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår indregnes straks i henhold til afsnit 54.

58B. Bestemmelserne i afsnit 58A finder udelukkende anvendelse, hvis virksomheden ved regnskabsårets begyndelse eller slutning har en overdækning ([1]) af en ydelsesbaseret pensionsordning, og virksomheden som følge af vilkårene i pensionsordningen ikke kan genindvinde dette overskud fuldt ud ved tilbagebetalinger fra pensionsordningen eller reduktioner i fremtidige bidrag til pensionsordningen. I sådanne tilfælde vil pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår og aktuarmæssige tab, som opstår i det aktuelle regnskabsår og hvis indregning udskydes i henhold til afsnit 54, øge det i afsnit 58b)i) specificerede beløb. Hvis denne forøgelse ikke modsvares af et tilsvarende fald i nutidsværdien af de økonomiske fordele, som opfylder kriterierne for indregning i henhold til afsnit 58 b) ii), vil det i afsnit 58 b) specificerede beløb øges, og dermed vil en gevinst opstå. I henhold til afsnit 58A må virksomheden ikke indregne sådanne gevinster. Det modsatte er tilfældet med aktuarmæssige gevinster, som opstår i det aktuelle regnskabsår og hvis indregning udskydes i henhold til afsnit 54, i det omfang de aktuarmæssige gevinster reducerer de akkumulerede ikke-indregnede aktuarmæssige tab. I henhold til afsnit 58A må virksomheden ikke indregne sådanne tab. Appendiks C giver eksempler på anvendelsen af dette afsnit.

([1]) En pensionsordning er overdækket, når dagsværdien af ordningens aktiver overstiger nutidsværdien af den ydelsesbaserede pensionsforpligtelse.

▼B

59. Et aktiv kan opstå, når en ydelsesbaseret pensionsordning er blevet overdækket eller i visse tilfælde, hvor der indregnes aktuarmæssige gevinster. I sådanne tilfælde indregner virksomheden et aktiv, idet:

a) virksomheden kontrollerer en ressource, som er dens evne til at anvende overdækningen til frembringelse af fremtidige ydelser,

b) denne kontrol er et resultat af tidligere begivenheder (bidrag betalt af virksomheden og arbejdsydelser udført af den ansatte), og

c) fremtidige økonomiske fordele er til rådighed for virksomheden i form af en reduktion i fremtidige bidrag eller en kontant tilbagebetaling, enten direkte til virksomheden eller indirekte til en anden pensionsordning, som er underdækket.

60. Begrænsningen i afsnit 58b) tilsidesætter ikke den forsinkede indregning af visse aktuarmæssige tab (jf. afsnit 92 og 93) og visse pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår (jf. afsnit 96), bortset fra som specificeret i afsnit 58A. Begrænsningen tilsidesætter dog den i afsnit 155 b) beskrevne overgangsmulighed. Afsnit 120A f) iii) kræver, at virksomheden oplyser om beløb, der ikke er indregnet som et aktiv grundet begrænsningen i afsnit 58 b).

Eksempel til illustration af afsnit 60

En ydelsesbaseret pensionsordning har følgende karakteristika:

Forpligtelsens nutidsværdi	1 100
Dagsværdien af ordningens aktiver	(1 190)
	(90)
Ikke-indregnede aktuarmæssige tab	(110)
Ikke-indregnede pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår	(70)
Ikke-indregnet stigning i forpligtelsen ved førstegangsanvendelse af standarden i henhold til afsnit 155b)	(50)
Negativt beløb opgjort i henhold til afsnit 54	(320)
Nutidsværdien af fremtidige tilbagebetalinger og reduktioner i fremtidige bidrag	90
Begrænsningen i afsnit 58b) beregnes som følger:	
Ikke-indregnede aktuarmæssige tab	*110*
Ikke-indregnede pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår	*70*
Nutidsværdien af fremtidige tilbagebetalinger og reduktioner i fremtidige bidrag	*90*
Begrænsning	*270*

270 er mindre end 320. Derfor indregner virksomheden et aktiv på 270 og oplyser, at begrænsningen har reduceret aktivets regnskabsmæssige værdi med 50 (jf. afsnit 120A f) iii)).

▼B

Resultat

61. Virksomheden skal indregne følgende nettobeløb i resultatet, medmindre en anden standard kræver eller tillader, at disse beløb optages i et aktivs kostpris:

a) omkostninger vedrørende det aktuelle regnskabsår (jf. afsnit 63-91),

b) renteomkostninger (jf. afsnit 82),

c) det forventede afkast af ordningens aktiver (jf. afsnit 105-107) og af en eventuel godtgørelsesret (jf. afsnit 104A),

d) aktuarmæssige gevinster og tab, som krævet i henhold til virksomhedens regnskabspraksis (jf. afsnit 92-93D),

e) pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår (jf. afsnit 96),

f) virkningen af eventuelle nedskæringer eller indfrielser (jf. afsnit 109 og 110), og

g) virkningen af begrænsningen i afsnit 58b), medmindre den indregnes uden for resultatet i overensstemmelse med afsnit 93C.

62. Andre standarder kræver optagelse af visse omkostninger vedrørende personaleydelser i kostprisen af aktiver, eksempelvis varebeholdninger eller materielle anlægsaktiver (jf. IAS 2 *Varebeholdninger* og IAS 16 *Materielle anlægsaktiver*). Omkostninger vedrørende pensionsydelser medtaget i sådanne aktivers kostpris omfatter den relevante andel af de i afsnit 61 nævnte elementer.

Indregning og måling: Nutidsværdien af ydelsesbaserede pensionsforpligtelser og pensionsomkostninger vedrørende det aktuelle regnskabsår

63. De samlede omkostninger til en ydelsesbaseret pensionsordning kan påvirkes af mange variabler, eksempelvis slutløn, personaleudskiftning og dødelighed, udviklingstendenser i sygesikringsomkostninger samt, for afdækkede pensionsordninger, investeringsafkastet af ordningens aktiver. De samlede omkostninger til pensionsordningen er usikre, og denne usikkerhed vil sandsynligvis eksistere over en lang tidsperiode. For at måle nutidsværdien af pensionsforpligtelsen og den tilknyttede pensionsomkostning vedrørende det aktuelle regnskabsår, er det nødvendigt at:

a) anvende en aktuarmæssig værdiansættelsesmetode (jf. afsnit 64-66),

b) henføre ydelser til de regnskabsår, hvor de ansatte har udført arbejdsydelsen (jf. afsnit 67-71), og

c) opstille aktuarmæssige forudsætninger (jf. afsnit 72-91).

Aktuarmæssig værdiansættelsesmetode

64. Virksomheden skal anvende *the Projected Unit Credit Method* til at opgøre nutidsværdien af de ydelsesbaserede pensionsforpligtelser og den tilknyttede pensionsomkostning vedrørende det aktuelle regnskabsår samt, hvis det er relevant, pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår.

▼B

65. *The Projected Unit Credit Method* (undertiden benævnt »accrued benefit method pro-rated on service« eller »the benefit/years of service method«) antager, at hvert arbejdsår giver ret til en yderligere ydelsesenhed (jf. afsnit 67-71), og hver enhed måles separat med henblik på at opbygge den samlede forpligtelse (jf. afsnit 72-91).

Eksempel til illustration af afsnit 65

En engangsydelse betales ved ansættelsens ophør svarende til 1 % af slutlønnen for hvert arbejdsår. Løn i år 1 er 10 000 og antages at stige med 7 % (sammenlagt) hvert år. Diskonteringssatsen er 10 % pr. år. Følgende tabel viser, hvordan forpligtelsen stiger for en ansat, som forventes at forlade virksomheden ved udgangen af år 5, når det samtidig antages, at der ikke sker ændringer i de aktuarmæssige forudsætninger. For overskuelighedens skyld er der i dette eksempel ikke medtaget de yderligere reguleringer, som er nødvendige for at afspejle sandsynligheden for, at den ansatte forlader virksomheden på et tidligere eller senere tidspunkt.

År	*1*	*2*	*3*	*4*	*5*
Ydelse henført til:					
— *tidligere regnskabsår*	*0*	*131*	*262*	*393*	*524*
— *aktuelle regnskabsår (1 % af slutlønnen)*	*131*	*131*	*131*	*131*	*131*
— *aktuelle og tidligere regnskabsår*	*131*	*262*	*393*	*524*	*655*
Forpligtelse, primo	*—*	*89*	*196*	*324*	*476*
10 % rente	*—*	*9*	*20*	*33*	*48*
Pensionsomkostninger vedrørende det aktuelle regnskabsår	*89*	*98*	*108*	*119*	*131*
Forpligtelse, ultimo	*89*	*196*	*324*	*476*	*655*

Note:

1. *Forpligtelsen primo er nutidsværdien af den ydelse, der vedrører tidligere regnskabsår.*

2. *Pensionsomkostninger vedrørende det aktuelle regnskabsår er nutidsværdien af den ydelse, der vedrører det aktuelle regnskabsår.*

3. *Forpligtelsen, ultimo, er nutidsværdien af den ydelse, der vedrører det aktuelle og tidligere regnskabsår.*

66. ►**M5** Virksomheden diskonter hele pensionsforpligtelsen, selv om dele af forpligtelsen forfalder inden for et år efter regnskabsårets afslutning. ◄

Henføring af ydelser til arbejdsår

67. Ved opgørelsen af nutidsværdien af virksomhedens ydelsesbaserede pensionsforpligtelser, de tilknyttede pensionsomkostninger vedrørende det aktuelle regnskabsår samt, hvis det er relevant, pensionsomkostninger tilknyttet tidligere regnskabsår, skal virksomheden henføre ydelserne til arbejdsår i henhold til pensionsordningens ydelsessammensætning. Hvis en arbejdsydelse i senere regnskabsår vil medføre et væsentligt højere ydelsesniveau end i tidligere regnskabsår, skal virksomheden dog henføre ydelserne lineært fra:

a) det tidspunkt, hvor en arbejdsydelse først medfører ydelser i henhold til pensionsordningen (uanset om ydelserne er betinget af yderligere arbejdsydelser), indtil

▼B

b) det tidspunkt, hvor yderligere arbejdsydelser ikke vil medføre væsentlige yderligere ydelser i henhold til pensionsordningen bortset fra ved yderligere lønstigninger.

68. *The Projected Unit Credit Method* kræver, at virksomheden henfører ydelser til det aktuelle regnskabsår (for at opgøre pensionsomkostninger vedrørende det aktuelle regnskabsår) og det aktuelle og tidligere regnskabsår (for at opgøre nutidsværdien af ydelsesbaserede pensionsforpligtelser). Virksomheden henfører ydelser til de regnskabsår, hvor forpligtelsen vedrørende pensionsydelser opstår. En sådan forpligtelse opstår, i takt med at ansatte udfører arbejdsydelser til gengæld for pensionsydelser, som virksomheden forventer at betale i fremtidige regnskabsår. Aktuarmæssige teknikker gør det muligt for virksomheden at måle denne forpligtelse med tilstrækkelig pålidelighed til at indregning af en forpligtelse kan forsvares.

Eksempel til illustration af afsnit 68

1. En ydelsesbaseret pensionsordning giver ved pension en engangsydelse på 100 for hvert arbejdsår.

   En ydelse på 100 henføres til hvert år. Pensionsomkostninger vedrørende det aktuelle regnskabsår er nutidsværdien af 100. Nutidsværdien af den ydelsesbaserede pensionsforpligtelse er nutidsværdien af 100 ganget med antallet af arbejdsår ved ►**M5** *regnskabsårets afslutning* ◄.

   Hvis ydelsen forfalder straks, når den ansatte forlader virksomheden, afspejler pensionsomkostningerne vedrørende det aktuelle regnskabsår og nutidsværdien af den ydelsesbaserede pensionsforpligtelse det tidspunkt, hvor den ansatte forventes at forlade virksomheden. På grund af effekten af diskonteringen er de derfor mindre end de beløb, der ville være opgjort, hvis den ansatte havde forladt virksomheden ved ►**M5** *regnskabsårets afslutning* ◄.

2. En pensionsordning giver en månedlig pension på 0,2 % af slutlønnen for hvert arbejdsår. Pensionen forfalder fra det fyldte 65 år.

   Ydelser, som svarer til nutidsværdien på den forventede pensionsalder af en månedlig pension på 0,2 % af den skønnede slutløn fra den forventede pensionsalder indtil den forventede dødsdag, henføres til hvert arbejdsår. Pensionsomkostninger vedrørende det aktuelle regnskabsår er nutidsværdien af denne ydelse. Nutidsværdien af den ydelsesbaserede pensionsforpligtelse er nutidsværdien af månedlige pensionsbetalinger på 0,2 % af slutlønnen ganget med antallet af arbejdsår ved ►**M5** *regnskabsårets afslutning* ◄. *Pensionsomkostningerne vedrørende det aktuelle regnskabsår og nutidsværdien af den ydelsesbaserede pensionsforpligtelse diskonteres, idet pensionsudbetalingen begynder ved 65 år.*

69. Arbejdsydelser medfører en forpligtelse i en ydelsesbaseret pensionsordning, selv om ydelserne er betinget af fremtidig ansættelse (det vil med andre ord sige, at de ikke er sikrede). Arbejdsydelser før tidspunktet, hvor ydelserne er sikret, medfører en faktisk forpligtelse, idet omfanget af fremtidige arbejdsydelser, som de ansatte skal udføre, før de er berettiget til ydelser, reduceres ►**M5** ved afslutning af hvert efterfølgende regnskabsår ◄. Ved målingen af sin ydelsesbaserede pensionsforpligtelse, tager virksomheden sandsynligheden for, at nogle ansatte ikke opfylder kravene for sikring af ydelserne, i betragtning. Selv om visse pensionsydelser, eksempelvis sygesikringsydelser efter fratrædelse, kun forfalder, hvis en specificeret begivenhed opstår,

▼B

når en ansat ikke længere er i virksomheden, opstår der tilsvarende en forpligtelse, når den ansatte udfører en arbejdsydelse, som vil skabe en ret til ydelsen, hvis den specificerede begivenhed opstår. Sandsynligheden for, at den specificerede begivenhed vil opstå, påvirker målingen af forpligtelsen, men afgør ikke, om forpligtelsen foreligger.

Eksempel til illustration af afsnit 69

1. En pensionsordning betaler en ydelse på 100 for hvert arbejdsår. Ydelserne bliver sikret efter ti arbejdsår.

   En ydelse på 100 henføres til hvert år. For hvert af de første ti år afspejler pensionsomkostningerne vedrørende det aktuelle regnskabsår og forpligtelsens nutidsværdi sandsynligheden for, at den ansatte ikke vil fuldføre ti arbejdsår.

2. En pensionsordning betaler en ydelse på 100 for hvert arbejdsår, undtagen arbejdsydelse før en alder af 25. Ydelserne er sikret med det samme.

   Der henføres ingen ydelse for arbejdsydelse før en alder af 25, idet arbejdsydelse før dette tidspunkt ikke medfører ydelser (betingede eller ikke). En ydelse på 100 henføres til hvert af de efterfølgende år.

70. Forpligtelsen øges indtil det tidspunkt, hvor yderligere arbejdsydelser ikke vil medføre væsentlige yderligere ydelser. Derfor henføres alle ydelser til regnskabsår, der slutter på dette tidspunkt eller tidligere. Ydelser henføres til de enkelte regnskabsår i henhold til pensionsordningens ydelsessammensætning, men hvis arbejdsydelser i senere regnskabsår vil medføre et væsentligt højere ydelsesniveau end i tidligere regnskabsår, henfører virksomheden ydelserne lineært indtil det tidspunkt, hvor yderligere arbejdsydelser vil medføre væsentlige yderligere ydelser. Dette sker, fordi arbejdsydelsen i hele perioden i sidste ende vil føre til ydelser på et højere niveau.

Eksempel til illustration af afsnit 70

1. En pensionsordning betaler en engangsydelse på 1 000, som bliver sikret efter ti års ansættelse. Pensionsordningen giver ingen yderligere ydelser for efterfølgende arbejdsydelser.

   En ydelse på 100 (1 000 divideret med 10) henføres til hvert at de første ti år. Pensionsomkostningerne vedrørende det aktuelle regnskabsår i hvert af de første ti år afspejler sandsynligheden for, at den ansatte ikke vil fuldføre ti arbejdsår. Der henføres ingen ydelse til efterfølgende år.

2. En pensionsordning betaler en engangsfratrædelsesydelse på 2 000 til alle ansatte, som stadig er ansat i en alder af 55, og har været det i 20 år, eller som stadig er ansat i en alder af 65, uanset hvor mange år, de har været ansat.

▼B

For ansatte, som bliver ansat i virksomheden før en alder af 35, medfører arbejdsydelser først ydelser i henhold til pensionsordningen ved en alder af 35 (en ansat kan forlade virksomheden i en alder af 30 og vende tilbage i en alder af 33 uden virkning på den beløbsmæssige størrelse eller tidspunktet for betaling af ydelser). Disse ydelser er betinget af yderligere arbejdsydelser. Ligeledes medfører arbejdsydelser efter en alder af 55 ikke væsentlige yderligere ydelser. For disse ansatte henfører virksomheden en ydelse på 100 (2 000 divideret med 20) til hvert år fra en alder af 35 til 55.

For ansatte, som ansættes mellem en alder af 35 og 45, vil arbejdsydelser efter 20 år ikke medføre væsentlige yderligere ydelser. For disse ansatte henfører virksomheden en ydelse på 100 (2 000 divideret med 20) til hvert af de første 20 år.

For ansatte, som ansættes i en alder af 55, vil arbejdsydelser efter 10 år ikke medføre væsentlige yderligere ydelser. For disse ansatte henfører virksomheden en ydelse på 200 (2 000 divideret med 10) til hvert af de første 10 år.

For alle ansatte afspejler pensionsomkostningerne vedrørende det aktuelle regnskabsår og nutidsværdien af pensionsforpligtelsen sandsynligheden for, at den ansatte ikke vil fuldføre de nødvendige arbejdsår.

3. En sygesikringsordning efter fratrædelse godtgør 40 % af en ansats sygesikringsomkostninger, hvis den ansatte forlader virksomheden efter mere end 10 og mindre end 20 arbejdsår og 50 % af disse omkostninger, hvis den ansatte forlader virksomheden efter 20 arbejdsår eller mere.

I henhold til pensionsordningens ydelsessammensætning, henfører virksomheden 4 % af nutidsværdien af de forventede sygesikringsomkostninger (40 % divideret med 10) til hvert af de første 10 år og 1 % (10 % divideret med 10) til hvert af de næste 10 år. Pensionsomkostningerne vedrørende det aktuelle regnskabsår afspejler hvert regnskabsår sandsynligheden for, at den ansatte ikke vil fuldføre de nødvendige arbejdsår til at optjene dele af eller alle ydelserne. Der henføres ingen ydelser for ansatte, som forventes at forlade virksomheden inden for 10 arbejdsår.

4. En sygesikringsordning efter fratrædelse godtgør 10 % af en ansats sygesikringsomkostninger, hvis den ansatte forlader virksomheden efter mere end 10 og mindre end 20 arbejdsår og 50 % af disse omkostninger, hvis den ansatte forlader virksomheden efter 20 arbejdsår eller mere.

Arbejdsydelser i senere arbejdsår vil medføre et væsentligt højere ydelsesniveau end i tidligere år. For ansatte, som forventes at forlade virksomheden efter 20 arbejdsår eller mere, henfører virksomheden derfor ydelser lineært i henhold til afsnit 68. Arbejdsydelser ud over 20 år vil ikke medføre væsentlige yderligere ydelser. Derfor er de henførte ydelser til hvert af de første 20 arbejdsår 2,5 % af nutidsværdien af de forventede sygesikringsomkostninger (50 % divideret med 20).

▼B

For ansatte, som forventes at forlade virksomheden efter mellem 10 og 20 arbejdsår, svarer den henførte ydelse til hvert af de første 10 år til 1 % af nutidsværdien af de forventede sygesikringsomkostninger. For disse ansatte henføres ingen modydelser for arbejdsydelser mellem slutningen af det tiende år og det tidspunkt, hvor den ansatte forventes at forlade virksomheden.

Der henføres ingen ydelser for ansatte, som forventes at forlade virksomheden inden for 10 arbejdsår.

71. Når den beløbsmæssige størrelse af en ydelse er en konstant andel af slutlønnen for hvert arbejdsår, påvirker fremtidige lønstigninger det beløb, som er nødvendigt for at indfri den forpligtelse, som foreligger for arbejdsydelser før ►M5 regnskabsårets afslutning ◄, men medfører ingen yderligere forpligtelse. Derfor gælder det, at:

a) lønstigninger ikke medfører yderligere ydelser for så vidt angår afsnit 67b), selv om den beløbsmæssige størrelse af ydelserne afhænger af slutlønnen, og

b) den beløbsmæssige størrelse af ydelser henført til hvert regnskabsår er en konstant andel af den løn, som ydelsen er knyttet til.

Eksempel til illustration af afsnit 71

De ansatte er berettiget til en ydelse på 3 % af slutlønnen for hvert arbejdsår før en alder af 55.

Ydelser på 3 % af den skønnede slutløn henføres til hvert år indtil en alder af 55. Det er det tidspunkt, hvor yderligere arbejdsydelser ikke vil medføre væsentlige yderligere ydelser i henhold til pensionsordningen. Der henføres ingen ydelse til arbejdsydelser efter denne alder.

Aktuarmæssige forudsætninger

72. Aktuarmæssige forudsætninger skal være objektive og indbyrdes forenelige.

73. Aktuarmæssige forudsætninger er virksomhedens bedste skøn over de variabler, der bestemmer de endelige omkostninger tilknyttet pensionsydelser. Aktuarmæssige forudsætninger omfatter:

a) demografiske forudsætninger om fremtidige karakteristika for nuværende og tidligere ansatte (samt pårørende) som er berettiget til ydelser. Demografiske forudsætninger omhandler eksempelvis:

   i) dødelighed, både under og efter ansættelsen,

   ii) niveauet af personaleudskiftningshastighed, invaliditet og førtidspension,

   iii) andelen af deltagere i pensionsordningen med pårørende, som vil være berettiget til ydelser, og

   iv) hyppigheden af krav i henhold til sygesikringsordninger, og

b) økonomiske forudsætninger, som eksempelvis omhandler:

   i) diskonteringssatsen (jf. afsnit 78-82),

▼B

ii) fremtidige løn- og ydelsesniveauer (jf. afsnit 83-87),

iii) fremtidige sygesikringsomkostninger for så vidt angår sygesikringsydelser, herunder væsentlige omkostninger til behandling af udbetalinger i forbindelse med krav og ydelser (jf. afsnit 88-91), og

iv) det forventede afkast af ordningens aktiver (jf. afsnit 105-107).

74. Aktuarmæssige forudsætninger er objektive, hvis de hverken er uforsigtige eller overdrevent forsigtige.

75. Aktuarmæssige forudsætninger er indbyrdes forenelige, hvis de afspejler det økonomiske forhold mellem faktorer som inflation, lønstigninger, afkast af ordningens aktiver og diskonteringssatser. Eksempelvis gælder det for alle forudsætninger, som afhænger af et bestemt inflationsniveau (eksempelvis forudsætninger om rentesatser og stigninger i lønninger og ydelser) i et givet fremtidigt regnskabsår, at det samme inflationsniveau anvendes for dette regnskabsår.

76. Virksomheden opgør diskonteringssatsen og andre økonomiske forudsætninger i nominelle (angivne) beløb, medmindre skøn i reelle (inflationskorrigerede) beløb er mere pålidelige, eksempelvis i hyperinflationsøkonomier (jf. IAS 29 *Regnskabsaflæggelse i hyperinflationsøkonomier*) eller hvis ydelsen indeksreguleres, og der er et omfattende marked for indeksregulerede obligationer i samme valuta og med samme løbetid.

77. Økonomiske forudsætninger skal baseres på markedsforventninger ved ►**M5** regnskabsårets afslutning ◄ til den periode, som forpligtelserne skal indfries over.

Aktuarmæssige forudsætninger: Diskonteringssats

78. Den sats, der anvendes til diskontering af pensionsforpligtelser (både afdækkede og uafdækkede), skal opgøres med udgangspunkt i markedsafkastet ved ►**M5** regnskabsårets afslutning ◄ af erhvervsobligationer af høj kvalitet. I lande, hvor der ikke er noget omfattende marked for sådanne obligationer, skal markedsafkastet (ved ►**M5** regnskabsårets afslutning ◄) af statsobligationer anvendes. Valuta og løbetid for erhvervs- eller statsobligationer skal stemme overens med valutaen og den skønnede løbetid for pensionsforpligtelserne.

79. Diskonteringssatsen er en aktuarmæssig forudsætning, som har en væsentlig virkning. Diskonteringssatsen afspejler den tidsmæssige værdi af penge, men ikke aktuarmæssig risiko eller investeringsrisiko. Yderligere afspejler diskonteringssatsen ikke kreditrisiko vedrørende den enkelte virksomhed, som bæres af virksomhedens kreditorer, ligesom den ikke afspejler risikoen for, at de faktiske forhold i fremtiden afviger fra de aktuarmæssige forudsætninger.

80. Diskonteringssatsen afspejler det skønnede tidspunkt for betaling af ydelser. I praksis opnår virksomheden ofte dette ved anvendelse af en enkelt vejet gennemsnitlig diskonteringssats, som afspejler det skønnede tidspunkt og beløbsmæssige størrelse af ydelser til betaling samt den valuta, som ydelserne skal betales i.

▼B

81. I nogle tilfælde er der ikke noget omfattende marked for obligationer med en tilstrækkelig lang løbetid til at matche den skønnede løbetid af alle ydelser til betaling. I sådanne tilfælde anvender virksomheden aktuelle markedssatser med passende løbetid til at diskontere de mere kortsigtede betalinger og skønner diskonteringssatsen for længere løbetider ved ekstrapolering af rentekurven på grundlag af gældende markedsrenter. Den samlede nutidsværdi af en ydelsesbaseret pensionsforpligtelse vil sandsynligvis ikke være nævneværdigt påvirket af den diskonteringssats, der anvendes på den del af ydelserne, som forfalder efter udløbet af de erhvervs- og statsobligationer, der findes på markedet.

82. Renteomkostningerne beregnes ved at gange diskonteringssatsen ved begyndelsen af regnskabsåret, med nutidsværdien af den ydelsesbaserede pensionsforpligtelse i løbet af regnskabsåret, idet der tages hensyn til væsentlige ændringer i denne forpligtelse. Nutidsværdien af forpligtelsen vil afvige fra den i balancen indregnede forpligtelse, fordi forpligtelsen indregnes efter fradrag af dagsværdien af ordningens aktiver, og idet visse aktuarmæssige gevinster og tab og visse pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår ikke indregnes straks. (Appendiks A illustrerer blandt andet beregningen af renteomkostninger).

Aktuarmæssige forudsætninger: Lønninger, ydelser og sygesikringsomkostninger

83. Pensionsforpligtelser skal måles på et grundlag, der afspejler:

a) skønnede fremtidige lønstigninger,

b) ydelserne i henhold til pensionsordningens vilkår (eller hidrørende fra en faktisk forpligtelse, som ligger uden for disse vilkår) ved ►**M5** regnskabsårets afslutning ◄, og

c) skønnede fremtidige ændringer i omfanget af offentlige ydelser, som udelukkende har en virkning på forfaldne ydelser i henhold til en ydelsesbaseret pensionsordning, hvis:

i) disse ændringer er vedtaget før ►**M5** regnskabsårets afslutning ◄, eller

ii) tidligere erfaringer eller andre pålidelige informationer indikerer, at disse offentlige ydelser vil ændres efter et forudsigeligt mønster, eksempelvis i takt med fremtidige ændringer i det generelle pris- eller generelle lønniveau.

84. Ved skøn over fremtidige lønstigninger tages inflation, anciennitet, forfremmelser og andre relevante forhold som udbud og efterspørgsel på arbejdsmarkedet i betragtning.

85. Hvis en pensionsordnings formelle vilkår (eller en faktisk forpligtelse, som ligger uden for disse vilkår) kræver, at virksomheden ændrer ydelser i fremtidige regnskabsår, skal målingen af forpligtelsen afspejle disse ændringer. Dette er eksempelvis tilfældet, hvor:

a) virksomheden hidtil har forøget sine ydelser, eksempelvis for at dæmpe virkningen af inflation, og der ikke er nogen indikation af, at denne praksis vil ændres i fremtiden, eller

b) aktuarmæssige gevinster allerede er indregnet i årsregnskabet, og virksomheden allerede i henhold til enten pensionsordnings formelle vilkår (eller en faktisk forpligtelse, som ligger uden for disse vilkår) eller lovgivning er forpligtet til at anvende eventuelt overdækning af pensionsordningen til fordel for deltagerne i pensionsordningen (jf. afsnit 98c)).

▼B

86. De aktuarmæssige forudsætninger afspejler ikke fremtidige ændringer i ydelser, som ikke er i henhold til pensionsordningens formelle vilkår (eller en faktisk forpligtelse) ved ►M5 regnskabsårets afslutning ◄. Sådanne ændringer vil medføre:

a) pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår, i det omfang de ændrer modydelser for arbejdsydelser, som er udført før ændringen, og

b) pensionsomkostninger vedrørende det aktuelle regnskabsår, i det omfang de ændrer modydelser for arbejdsydelser, som udføres efter ændringen.

87. Visse pensionsydelser er knyttet til variabler som niveauet af offentlige fratrædelsesydelser eller offentlig sygesikring. Målingen af sådanne ydelser afspejler forventede ændringer i disse variabler baseret på tidligere begivenheder eller andre pålidelige informationer.

88. Forudsætninger om sygesikringsomkostninger skal tage skønnede fremtidige ændringer i sygesikringsomkostninger hidrørende fra inflation eller specifikke ændringer i omkostninger til sygesikringsordninger, i betragtning.

89. Måling af sygesikringsydelser efter fratrædelse kræver et skøn over omfanget og hyppigheden af fremtidige krav og omkostningen ved at imødekomme disse krav. Virksomheden skønner fremtidige sygesikringsomkostninger på grundlag af virksomhedens egne historiske erfaringer, om nødvendigt suppleret med historisk data fra andre virksomheder, forsikringsselskaber, udbydere af sundhedsydelser og andre kilder. Ved skøn over fremtidige sygesikringsomkostninger tages effekten af teknologiske fremskridt, ændringer i udnyttelsen eller ydelsen af sygesikring og ændringer i sundhedstilstanden for pensionsordningens deltagere, i betragtning.

90. Omfanget og hyppigheden af krav påvirkes særligt af de ansattes (og de pårørendes) alder, sundhedstilstand og køn, og kan påvirkes af andre forhold som eksempelvis geografisk placering. Derfor reguleres de historiske data, i det omfang befolkningens demografiske sammensætning afviger fra den stikprøve af befolkningen, der er anvendt som grundlag for de historiske data. De historiske data reguleres også, hvis der er en pålidelig indikation af, at tidligere udviklingstendenser ikke vil fortsætte.

91. Visse sundhedsordninger efter fratrædelse kræver, at de ansatte bidrager til de af ordningen dækkede sygesikringsomkostninger. Ved skøn over fremtidige sygesikringsomkostninger tages sådanne bidrag fra de ansatte i betragtning på grundlag af pensionsordningens vilkår ved ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ (eller på grundlag af faktiske forpligtelser, som ligger uden for disse vilkår). Ændringer i disse bidrag fra de ansatte medfører pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår eller i nogle tilfælde, nedskæring af ordningen. Omkostninger til imødekommelse af krav kan reduceres af ydelser fra offentlige eller andre udbydere af sundhedsydelser (jf. afsnit 83c) og 87).

Aktuarmæssige gevinster og tab

92. Ved målingen af sin ydelsesbaserede pensionsforpligtelse i henhold til afsnit 54 skal virksomheden i overensstemmelse med afsnit 58A indregne en del af sine aktuarmæssige gevinster eller tab (som specificeret i afsnit 93) som indtægt eller omkostning, hvis de akkumulerede ikke-indregnede aktuarmæssige nettogevinster og nettotab ved slutningen af det foregående regnskabsår overstiger det største af følgende beløb:

a) 10 % af nutidsværdien af den ydelsesbaserede pensionsforpligtelse på dette tidspunkt (før fradrag af ordningens aktiver), og

▼B

b) 10 % af dagsværdien af ordningens aktiver på dette tidspunkt.

Disse begrænsninger skal beregnes og anvendes separat for hver ydelsesbaseret pensionsordning.

93. Den andel af de aktuarmæssige gevinster og tab, som skal indregnes for hver ydelsesbaseret pensionsordning, er overdækningen opgjort efter afsnit 92 divideret med de forventede resterende gennemsnitlige antal arbejdsår for de ansatte, der deltager i ordningen. Dog kan virksomheden anvende enhver systematisk metode, som medfører en hurtigere indregning af aktuarmæssige gevinster og tab, forudsat at det samme grundlag anvendes for både aktuarmæssige gevinster og tab, og dette grundlag anvendes ensartet fra regnskabsår til regnskabsår. Virksomheden kan anvende disse systematiske metoder på aktuarmæssige gevinster og tab, selvom de ligger inden for de i afsnit 92 specificerede begrænsninger.

►M5 93A Hvis virksomheden gør brug af tilladelsen i afsnit 93 til at vælge en praksis, hvor den indregner aktuarmæssige gevinster og tab i det regnskabsår, hvor de opstår, kan virksomheden i overensstemmelse med afsnit 93B-93D indregne dem i øvrig totalindkomst, forudsat at ◄ virksomheden anvender denne praksis for:

a) alle sine ydelsesbaserede pensionsordninger, og

b) alle sine aktuarmæssige gevinster og tab.

▼M5

93B Aktuarmæssige gevinster og tab, som i overensstemmelse med tilladelsen i afsnit 93A indregnes i øvrig totalindkomst, skal præsenteres i totalindkomstopgørelsen.

93C En virksomhed, som indregner aktuarmæssige gevinster og tab i overensstemmelse med afsnit 93A, skal også indregne eventuelle reguleringer hidrørende fra begrænsningen i afsnit 58(b) i øvrig totalindkomst.

93D Aktuarmæssige gevinster og tab og reguleringer hidrørende fra begrænsningen i afsnit 58(b), som er indregnet direkte i øvrig totalindkomst, skal straks indregnes i det overførte resultat. De skal ikke omklassificeres til resultatet i et efterfølgende regnskabsår.

▼B

94. Aktuarmæssige gevinster og tab kan opstå som følge af stigninger eller fald i enten nutidsværdien af en ydelsesbaseret pensionsforpligtelse eller dagsværdien af en tilknyttet ordnings aktiver. Årsagerne til aktuarmæssige gevinster og tab kan eksempelvis være:

a) uventet høj eller lav personaleudskiftning, førtidspension eller dødelighed eller stigninger i lønninger, ydelser (hvis pensionsordningens formelle eller faktiske vilkår foreskriver inflationsdrevne stigninger i ydelser) eller sygesikringsomkostninger,

b) virkningen af ændringer i den skønnede fremtidige personaleudskiftning, førtidspension, dødelighed eller stigninger i lønninger, ydelser (hvis pensionsordningens formelle eller faktiske vilkår foreskriver inflationsdrevne stigninger i ydelser) eller sygesikringsomkostninger,

c) virkningen af ændringer på diskonteringssatsen, og

d) forskelle mellem det faktiske og det forventede afkast af ordningens aktiver (jf. afsnit 105-107).

▼B

95. På lang sigt kan aktuarmæssige gevinster og tab udligne hinanden. Derfor kan skøn over pensionsforpligtelser vurderes som et spænd (»korridor«) omkring det bedste skøn. Det tillades, men kræves ikke, at virksomheder indregner aktuarmæssige gevinster og tab, som ligger inden for dette spænd. Denne standard kræver, at virksomheden mindst indregner den del af de aktuarmæssige gevinster og tab, som ligger uden for en »korridor« på plus minus 10 %. [Appendiks A illustrerer blandt andet behandlingen af aktuarmæssige gevinster og tab]. Denne standard tillader ligeledes systematiske metoder til hurtigere indregning, forudsat at disse metoder opfylder de i afsnit 93 nævnte betingelser. Sådanne tilladte metoder omfatter eksempelvis straksindregning af alle aktuarmæssige gevinster og tab, både inden for og uden for »korridoren«. Afsnit 155b)iii) forklarer nødvendigheden af at tage ikke-indregnede dele af overgangsforpligtelser i betragtning ved den regnskabsmæssige behandling af efterfølgende aktuarmæssige gevinster.

Pensionsomkostning vedrørende tidligere regnskabsår

96. Ved målingen af sin ydelsesbaserede pensionsforpligtelse i henhold til afsnit 54, skal virksomheden i overensstemmelse med afsnit 58A lineært indregne pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår som omkostning over den gennemsnitlige periode indtil ydelserne bliver sikret. I det omfang ydelser allerede bliver sikrede straks efter introduktion eller ændring af en ydelsesbaseret pensionsordning, skal virksomheden straksindregne pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår.

▼M8

97. Pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår opstår, når virksomheden introducerer en ydelsesbaseret pensionsordning, hvor ydelserne tildeles for tidligere regnskabsår, eller ændrer ydelserne i henhold til en eksisterende ydelsesbaseret pensionsordning. Sådanne ændringer sker til gengæld for arbejdsydelser i den periode, der går, indtil de pågældende ydelser bliver sikret. Virksomheden indregner derfor pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår over denne periode, uanset om omkostningerne vedrører arbejdsydelser i tidligere regnskabsår. Virksomheden måler pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår som ændringen i forpligtelsen hidrørende fra den foretagne ændring (jf. afsnit 64). Negative pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår opstår, når virksomheden ændrer de ydelser, der skal tildeles for tidligere regnskabsår, således at nutidsværdien af den ydelsesbaserede pensionsforpligtelse reduceres.

▼B

Eksempel til illustration af afsnit 97

Virksomheden har en pensionsordning, som giver en pension på 2 % af slutlønnen for hvert arbejdsår. Ydelserne bliver sikret efter fem arbejdsår. Den 1. januar 20X5 forhøjer virksomheden pensionen til 2,5 % af slutlønnen for hvert arbejdsår fra d. 1. januar 20X1. På det tidspunkt, hvor pensionsordningen bliver forhøjet, er nutidsværdien af de ekstra modydelser for arbejdsydelser fra 1. januar 20X1 til 1. januar 20X5 følgende:

Ansatte med mere end fem arbejdsår pr. 1. januar X5	150
Ansatte med mere end fem arbejdsår pr. 1. januar X5 (gennemsnitlig periode indtil sikring: tre år)	120
	270

▼B

Virksomheden indregner straks 150, idet disse ydelser allerede er sikrede. Virksomheden indregner 120 lineært over tre år fra 1. januar 20X5.

▼M8

98 Pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår omfatter ikke:

a) virkningen af forskelle mellem faktiske og tidligere antagede lønstigninger på forpligtelsen til at betale modydelser for arbejdsydelser i tidligere regnskabsår (der foreligger ingen pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår, idet aktuarmæssige forudsætninger tager højde for det forventede fremtidige lønniveau)

b) overvurdering eller undervurdering af skønsmæssigt fastsatte pensionsforøgelser, når virksomheden har en faktisk forpligtelse til at foretage sådanne forøgelser (der foreligger ingen pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår, idet aktuarmæssige forudsætninger tager højde for sådanne stigninger)

c) skøn over forhøjelser af ydelser, der hidrører fra aktuarmæssige gevinster, som allerede er indregnet i årsregnskabet, hvis virksomheden i henhold til enten pensionsordningens formelle vilkår (eller en faktisk forpligtelse, som ligger uden for disse vilkår) eller lovgivning er forpligtet til at anvende eventuel overdækning af pensionsordningen til fordel for pensionsordningens deltagere, selv om forøgelsen af ydelserne endnu ikke formelt er blevet tildelt (den deraf følgende stigning i forpligtelsen er et aktuarmæssigt tab og ikke en pensionsomkostning vedrørende tidligere regnskabsår, jf. afsnit 85, litra (b))

d) stigningen i sikrede ydelser, når ansatte i mangel af nye eller forbedrede ydelser, opfylder kravene for sikring af ydelser (der foreligger ingen pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår, idet virksomheden har indregnet de skønnede omkostninger til ydelser som pensionsomkostninger vedrørende det aktuelle regnskabsår i takt med, at arbejdsydelserne er udført), og

e) virkningen af ændringer i pensionsordningen, som reducerer ydelserne for fremtidige arbejdsydelser (en nedskæring).

▼B

99. Virksomheden fastlægger en afskrivningsplan for pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår, når ydelserne introduceres eller ændres. Det ville ikke være praktisk muligt at opretholde den detaljerede dokumentation, der er nødvendig for at identificere og gennemføre efterfølgende ændringer i denne afskrivningsplan. Endvidere er virkningen sandsynligvis kun væsentlig, når der er tale om en nedskæring eller indfrielse. Derfor ændrer virksomheden udelukkende afskrivningsplanen for pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår, hvis der sker en nedskæring eller indfrielse.

100. Når virksomheden reducerer ydelser i henhold til en eksisterende ydelsesbaseret pensionsordning, indregnes den deraf følgende reduktion af den ydelsesbaserede pensionsforpligtelse som (negative) pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår over den gennemsnitlige periode, indtil den reducerede del af ydelserne bliver sikret.

101. Når virksomheden reducerer visse ydelser i henhold til en eksisterende ydelsesbaseret pensionsordning, og samtidig øger andre ydelser til de samme ansatte i henhold til pensionsordningen, behandler virksomheden ændringen som en samlet nettoændring.

▼B

Indregning og måling: Ordningens aktiver

Dagsværdien af ordningens aktiver

▼M32

102. Dagsværdien af ordningens aktiver fratrækkes ved opgørelsen af det i balancen indregnede beløb i henhold til afsnit 54.

▼B

103. Ordningens aktiver omfatter hverken forfaldne bidrag, som endnu ikke er betalt til fonden af den regnskabsaflæggende virksomhed eller ikke-overdragelige finansielle instrumenter, som er udstedt af virksomheden og besiddes af fonden. Ordningens aktiver reduceres med fondens eventuelle forpligtelser, som ikke er tilknyttet personaleydelser, såsom leverandørforpligtelser og lignende forpligtelser samt forpligtelser hidrørende fra afledte finansielle instrumenter.

104. Når ordningens aktiver omfatter anvendelige forsikringspolicer, som præcis matcher den beløbsmæssige størrelse af og betalingstidspunktet for nogle eller alle ydelser i henhold til pensionsordningen, anses dagsværdien af disse forsikringskontrakter at være nutidsværdien af tilknyttede forpligtelser, som beskrevet i afsnit 54 (med eventuel reduktion, hvis de tilgodehavende beløb i henhold til forsikringspolicen ikke kan genindvindes fuldt ud).

Godtgørelser

104A Kun når det er så godt som sikkert, at en anden part vil godtgøre nogle af eller alle de omkostninger, der er nødvendige for at indfri en ydelsesbaseret forpligtelse, skal virksomheden indregne sin godtgørelsesret som et separat aktiv. Virksomheden skal måle aktivet til dagsværdi. I alle andre henseender skal virksomheden behandle aktivet på samme måde som ordningens aktiver. I ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ kan omkostninger tilknyttet en ydelsesbaseret pensionsordning præsenteres med fradrag af beløbet for den indregnede godtgørelse.

104B Undertiden kan virksomheden søge at få dækket nogle af eller alle de omkostninger, som er nødvendige for at indfri en ydelsesbaseret forpligtelse, af en anden part, eksempelvis en forsikringsgiver. Anvendelige forsikringspolicer, som defineret i afsnit 7, er ordningens aktiver. Virksomheden behandler anvendelige forsikringspolicer regnskabsmæssigt på samme måde som ordningens alle andre aktiver, og afsnit 104A finder ikke anvendelse herpå (jf. afsnit 39-42 og 104).

▼B

104C Hvis en forsikringspolice ikke er en anvendelig forsikringspolice, er den ikke en ordnings aktiv. Virksomheden indregner sin godtgørelsesret i henhold til forsikringspolicen som et separat aktiv frem for som en reduktion, når den opgør den i henhold til afsnit 54 indregnede ydelsesbaserede pensionsforpligtelse. I alle andre tilfælde behandler virksomheden aktivet på samme måde som ordningens aktiver. Specielt øges (reduceres) den i henhold til afsnit 54 indregnede ydelsesbaserede pensionsforpligtelse, i det omfang akkumulerede aktuarmæssige nettogevinster (tab) på den ydelsesbaserede forpligtelse og den tilknyttede godtgørelsesret ikke indregnes i henhold til afsnit 92 og 93. Afsnit 120Af)iv) kræver, at virksomheden giver en kort beskrivelse af forholdet mellem godtgørelsesretten og den tilknyttede forpligtelse.

Eksempel til illustration af afsnit 104A-104C

Nutidsværdi af forpligtelse	1 241
Ikke-indregnede aktuarmæssige gevinster	17
Forpligtelse indregnet i ►**M5** opgørelse af finansiel stilling ◄	1 258
Rettigheder i henhold til forsikringskontrakter, som præcis svarer til beløbet og betalingstidspunktet for visse ydelser i henhold til pensionsordningen. Disse ydelser har en nutidsværdi på 1 092.	1 092

De ikke-indregnede aktuarmæssige gevinster på 17 er de akkumulerede aktuarmæssige nettogevinster på forpligtelsen og godtgørelsesretten.

104D Hvis godtgørelsesretten hidrører fra en forsikringspolice, som præcis svarer til beløbet og betalingstidspunktet for visse af eller alle ydelserne i henhold til en ydelsesbaseret pensionsordning, anses dagsværdien af godtgørelsesretten for at være nutidsværdien af den tilknyttede forpligtelse, som beskrevet i afsnit 54 (med eventuel reduktion, hvis godtgørelsen ikke kan genindvindes fuldt ud).

Afkast af ordningens aktiver

105. Det forventede afkast af ordningens aktiver er et element af de i ►**M5** resultatets ◄ indregnede omkostninger. Forskellen mellem det forventede og det faktiske afkast af ordningens aktiver er en aktuarmæssig gevinst eller et aktuarmæssigt tab, som medtages i de aktuarmæssige gevinster og tab for den ydelsesbaserede forpligtelse ved opgørelsen af det nettobeløb, som sammenlignes med 10 %-»korridorens« begrænsninger, som specificeret i afsnit 92.

106. Det forventede afkast af ordningens aktiver baseres på markedsforventningerne ved begyndelsen af regnskabsåret til afkastet over hele den tilknyttede forpligtelses levetid. Det forventede afkast af ordningens aktiver afspejler ændringer i dagsværdien af de af ordningens aktiver, der besiddes i regnskabsåret, som følge af faktiske bidrag indbetalt til fonden eller faktiske ydelser udbetalt af fonden.

▼B

Eksempel til illustration af afsnit 106

Pr. 1. januar 20X1 var dagsværdien af ordningens aktiver 10 000 og akkumulerede ikke-indregnede aktuarmæssige nettogevinster 760. Den 30. juni 20X1 udbetalte pensionsordningen ydelser på 1 900 og modtog bidrag på 4 900. Pr. 31. december 20X1 var dagsværdien af ordningens aktiver 15 000, og nutidsværdien af den ydelsesbaserede pensionsforpligtelse var 14 792. Det aktuarmæssige tab på forpligtelsen for 20X1 var 60.

Pr. 1. januar 20X1 foretog den regnskabsaflæggende virksomhed følgende skøn, baseret på markedsværdier på dette tidspunkt:

	%
Rente- og udbytteindtægter efter fradrag af fondens skyldige skat	9,25
Realiserede og urealiserede gevinster på ordningens aktiver (efter skat)	2,00
Administrationsomkostninger	(1,00)
Forventet afkast	10,25
For 20X1 er det forventede og faktiske afkast af ordningens aktiver følgende:	
Afkast af 10 000, som besiddes i et år til 10,25 %	*1 025*
Afkast af 3 000, som besiddes i 6 måneder til 5 % (svarende til 10,25 % p.a., tilskrevet halvårligt)	*150*
Forventet afkast af ordningens aktiver for 20X1	*1 175*
Dagsværdien af ordningens aktiver pr. 31. december 20X1	*15 000*
Med fradrag af dagsværdien af ordningens aktiver pr. 1.januar 20X1	*(10 000)*
Med fradrag af modtagne bidrag	*(4 900)*
Med tillæg af betalte bidrag	*1 900*
Faktisk afkast af ordningens aktiver	*2 000*

Forskellen mellem det forventede afkast af ordningens aktiver (1 175) og det faktiske afkast af ordningens aktiver (2 000) er en aktuarmæssig gevinst på 825. Derfor er den akkumulerede ikke-indregnede aktuarmæssige nettogevinst 1 525 (760 plus 825 minus 60). I henhold til afsnit 92 fastsættes korridorens begrænsninger til.500 (det største beløb af følgende: i) 10 % af 15 000 og ii) 10 % af 14 792). I det følgende regnskabsår (20X2) indregner virksomheden i ►**M5** *resultatet* ◄ *en aktuarmæssig gevinst på 25 (1 525 minus 1 500) divideret med de forventede resterende gennemsnitlige arbejdsliv for de pågældende ansatte.*

Det forventede afkast af ordningens aktiver for 20X2 baseres på markedsforventningerne pr. 1. januar 20X2 til afkast over hele forpligtelses levetid.

▼B

107. Ved opgørelsen af det forventede og faktiske afkast af ordningens aktiver fratrækker virksomheden de forventede administrationsomkostninger, med undtagelse af omkostninger medtaget i de aktuarmæssige forudsætninger, der er anvendt til målingen af forpligtelsen.

Virksomhedssammenslutninger

108. Ved en virksomhedssammenslutning skal virksomheden indregne aktiver og forpligtelser hidrørende fra pensionsydelser til forpligtelsens nutidsværdi med fradrag af dagsværdien af ordningens aktiver (jf. IFRS 3 *Virksomhedssammenslutninger*). Forpligtelsens nutidsværdi omfatter alle følgende elementer, selv hvis den overtagne virksomhed endnu ikke havde indregnet disse på overtagelsestidspunktet:

a) aktuarmæssige gevinster og tab, som er opstået før overtagelsestidspunktet (uanset om de lå inden for 10 %-»korridoren«),

b) pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår, som er opstået som følge af ændringer i ydelser eller introduktionen af en pensionsordning før overtagelsestidspunktet, og

c) beløb, som den overtagende virksomhed i henhold til overgangsbestemmelserne i afsnit 155b) ikke har indregnet.

Nedskæring og indfrielse

109. Virksomheden skal indregne gevinster eller tab ved nedskæring eller indfrielse af en ydelsesbaseret pensionsordning, når nedskæringen eller indfrielsen finder sted. Gevinster eller tab ved en nedskæring eller indfrielse skal omfatte:

a) ændringer i nutidsværdien af den ydelsesbaserede pensionsforpligtelse som følge heraf,

b) ændringer i dagsværdien af ordningens aktiver som følge heraf,

c) tilknyttede aktuarmæssige gevinster og tab samt pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår, som i henhold til afsnit 92 og 96 ikke tidligere er blevet indregnet.

110. Før opgørelsen af virkningen af en nedskæring eller indfrielse, skal virksomheden foretage en fornyet måling af forpligtelsen (og eventuelle tilknyttede ordningers aktiver) efter de aktuelle aktuarmæssige forudsætninger (herunder aktuelle markedsrenter og andre aktuelle markedsværdier).

▼M8

111. En nedskæring finder sted, når virksomheden enten:

a) er påviseligt forpligtet til væsentligt at reducere antallet af ansatte, som er omfattet af en pensionsordning, eller

b) ændrer vilkårene i en ydelsesbaseret pensionsordning, således at en væsentlig del af nuværende ansattes fremtidige arbejdsydelser ikke længere berettiger dem til ydelser eller kun berettiger dem til reducerede ydelser.

En nedskæring kan ske som følge af en enkeltstående begivenhed, eksempelvis lukning af et produktionsanlæg, ophør af en aktivitet eller ophør eller suspendering af en pensionsordning eller en situation, hvor fremtidige lønforhøjelser ikke knyttes så tæt til de ydelser, der skal betales for tidligere regnskabsår. Nedskæringer sker ofte i forbindelse med omstruktureringer. Når det er tilfældet, behandler virksomheden regnskabsmæssigt en nedskæring på samme tidspunkt som en tilknyttet omstrukturering.

▼M8

111A Når ændringer i pensionsordningen reducerer ydelserne, er det kun reduktionens virkning for fremtidige arbejdsydelser, der betragtes som en nedskæring. Reduktionens virkning for tidligere regnskabsår betragtes som en negativ pensionsomkostning vedrørende tidligere regnskabsår.

▼B

112. En indfrielse finder sted, når virksomheden foretager en transaktion, der fjerner enhver yderligere retlig eller faktisk forpligtelse vedrørende en del af eller alle ydelser i en ydelsesbaseret pensionsordning, eksempelvis ved en engangsudbetaling til eller på vegne af deltagerne i pensionsordningen som modydelse for ret til at modtage bestemte pensionsydelser.

▼M31

113. Dagsværdien af ordningens aktiver fratrækkes ved opgørelsen af underskud eller overskud.

▼B

114. En samtidig indfrielse og nedskæring finder sted, hvis en pensionsordning bringes til ophør, således at forpligtelsen indfries og pensionsordningen ophører med at eksistere. Dog er ophøret af en pensionsordning ikke en nedskæring eller indfrielse, hvis pensionsordningen erstattes af en ny pensionsordning, hvis ydelser i realiteten er identiske.

115. Når en nedskæring kun vedrører nogle af de ansatte, der er dækket af pensionsordningen, eller når kun en del af en forpligtelse indfries, omfatter gevinster eller tab en forholdsmæssig andel af de tidligere ikke-indregnede pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår og aktuarmæssige gevinster og tab (samt overgangsbeløb, som i henhold til afsnit 155b) stadig ikke er indregnet). Den forholdsmæssige andel opgøres på grundlag af forpligtelsernes nutidsværdi før og efter nedskæringen eller indfrielsen, medmindre der under omstændighederne foreligger et mere fornuftigt grundlag. Eksempelvis kan det være passende at anvende gevinster hidrørende fra en nedskæring eller indfrielse af den samme pensionsordning til først at eliminere ikke-indregnede pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår vedrørende den samme pensionsordning.

Eksempel til illustration af afsnit 115

Virksomheden bringer et driftssegment til ophør, og de ansatte i det ophørte segment vil ikke optjene yderligere ydelser. Dette udgør en nedskæring uden indfrielse. Efter de aktuelle aktuarmæssige forudsætninger (herunder aktuelle markedsrenter og andre aktuelle markedsværdier) umiddelbart før nedskæringen har virksomheden en ydelsesbaseret pensionsforpligtelse med en nettonutidsværdi på 1 000, en ordning med aktiver til dagsværdi af 820 og en akkumuleret ikke-indregnet aktuarmæssig nettogevinst på 50. Virksomheden tog denne standard i anvendelse første gang året før. Dette har forøget nettoforpligtelsen med 100, som virksomheden har valgt at indregne over fem år (jf. afsnit 155b)). Nedskæringen reducerer forpligtelsens nettonutidsværdi med 100 til 900.

▼B

Af de tidligere ikke-indregnede aktuarmæssige gevinster og overgangsbeløb vedrører 10 % (100/1 000) den del af forpligtelsen, som blev elimineret ved nedskæringen. Virkningen af nedskæringen er således følgende:

	Før nedskæring	*Gevinst ved nedskæring*	*Efter nedskæring*
Nettonutidsværdi af forpligtelse	*1 000*	*(100)*	*900*
Dagsværdien af ordningens aktiver	*(820)*	*—*	*(820)*
	180	*(100)*	*80*
Ikke-indregnede aktuarmæssige gevinster	*50*	*(5)*	*45*
Ikke-indregnet overgangsbeløb (100 × 4/5)	*(80)*	*8*	*(72)*
Nettoforpligtelse indregnet i ►**M5** *opgørelse af finansiel stilling* ◄	*150*	*(97)*	*53*

Præsentation

Modregning

116. Virksomheden må kun modregne en ordnings aktiv i en forpligtelse tilknyttet en anden pensionsordning, når virksomheden:

a) har en juridisk ret til at anvende en overdækning af en pensionsordning til indfrielse af forpligtelser i en anden pensionsordning, og

b) har til hensigt enten at indfri forpligtelserne netto eller at realisere overdækningen af en pensionsordning og samtidig indfri sin forpligtelse i en anden pensionsordning.

117. Modregningskriterierne svarer til de kriterier, der er opstillet for finansielle instrumenter i IAS 32 *Finansielle instrumenter: Præsentation.*

Sondring mellem omsætningsaktiver og anlægsaktiver og kortfristede forpligtelser og langfristede forpligtelser

118. Nogle virksomheder adskiller omsætningsaktiver og kortfristede forpligtelser fra anlægsaktiver og langfristede forpligtelser. Denne standard indeholder ikke bestemmelser om, hvorvidt virksomheden skal sondre mellem omsætningsaktiver og anlægsaktiver og kortfristede forpligtelser og langfristede forpligtelser hidrørende fra pensionsydelser.

Økonomiske elementer af omkostninger vedrørende pensionsydelser

119. Denne standard indeholder ikke bestemmelser om, hvorvidt virksomheden skal præsentere pensionsomkostninger vedrørende det aktuelle regnskabsår, renteomkostninger og det forventede afkast af ordningens aktiver som elementer af en samlet indtægts- eller omkostningspost i ►**M5** totalindkomstopgørelsen ◄.

Oplysninger

120. Virksomheden skal give oplysninger, der gør det muligt for regnskabsbrugere at vurdere typen af virksomhedens ydelsesbaserede pensionsordninger og de økonomiske virkninger af ændringer i disse ordninger i løbet af regnskabsåret.

▼M5

120A Virksomheden skal give følgende oplysninger om ydelsesbaserede pensionsordninger:

▼B

a) virksomhedens regnskabspraksis for indregning af aktuarmæssige gevinster og tab.

b) en generel beskrivelse af typen af pensionsordning,

c) en afstemning af primo- og ultimosaldo for nutidsværdien af den ydelsesbaserede pensionsforpligtelse med separat præsentation af eventuelle virkninger i løbet af regnskabsåret, som kan henføres til hver af følgende:

i) pensionsomkostninger vedrørende det aktuelle regnskabsår,

ii) renteomkostninger,

iii) bidrag fra deltagerne i pensionsordningen,

iv) aktuarmæssige gevinster og tab,

v) valutakursændringer for ordninger, som måles i en anden valuta end virksomhedens præsentationsvaluta,

vi) udbetalte ydelser,

(vii) pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår,

(viii) virksomhedssammenslutninger,

(ix) nedskæringer, og

(x) indfrielser,

d) en opdeling af den ydelsesbaserede pensionsforpligtelse i beløb, som hidrører fra ordninger, som er helt uafdækkede, og beløb, som hidrører fra ordninger, som er helt eller delvist afdækkede,

e) en afstemning af primo- og ultimosaldo for dagsværdien af ordningens aktiver samt af primo- og ultimosaldo for en eventuel godtgørelsesret, som er indregnet som et aktiv i overensstemmelse med afsnit 104A, med separat præsentation af eventuelle virkninger i løbet af regnskabsåret, som kan henføres til hver af følgende:

i) forventet afkast af ordningens aktiver,

ii) aktuarmæssige gevinster og tab,

iii) valutakursændringer for ordninger, som måles i en anden valuta end virksomhedens præsentationsvaluta,

iv) bidrag fra arbejdsgiveren,

v) bidrag fra deltagerne i pensionsordningen,

vi) udbetalte ydelser,

vii) virksomhedssammenslutninger, og

viii) indfrielser.

f) en afstemning af nutidsværdien af den ydelsesbaserede pensionsforpligtelse i c) og dagsværdien af ordningens aktiver i e) til de i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄ indregnede aktiver og forpligtelser, der som minimum giver oplysning om:

i) aktuarmæssige nettogevinster eller nettotab, som ikke er indregnet i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄ (jf. afsnit 92),

▼B

ii) pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår, som ikke er indregnet i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄ (jf. afsnit 96),

iii) beløb, som ikke er indregnet som et aktiv som følge af begrænsningen i afsnit 58b),

iv) dagsværdien på ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ af en eventuel godtgørelsesret, som er indregnet som et aktiv i overensstemmelse med afsnit 104A (med en kort beskrivelse af forholdet mellem godtgørelsesretten og den tilknyttede forpligtelse), og

v) andre beløb, som er indregnet i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄,

g) de samlede omkostninger indregnet i resultatet for hver af følgende samt de regnskabsposter, hvori de indgår:

i) pensionsomkostninger vedrørende det aktuelle regnskabsår,

ii) renteomkostninger,

iii) forventet afkast af ordningens aktiver,

iv) forventet afkast af en eventuel godtgørelsesret, som er indregnet som et aktiv i overensstemmelse med afsnit 104A,

v) aktuarmæssige gevinster og tab,

vi) pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår,

vii) virkningen af nedskæring eller indfrielse, og

viii) virkningen af begrænsningen i afsnit 58b),

▼M5

h) det samlede beløb, der er indregnet i øvrig totalindkomst for hver af følgende:

▼B

i) aktuarmæssige gevinster og tab, og

ii) virkningen af begrænsningen i afsnit 58b),

▼M5

(i) for virksomheder, som indregner aktuarmæssige gevinster og tab i øvrig totalindkomst i overensstemmelse med afsnit 93A, de akkumulerede aktuarmæssige gevinster og tab indregnet i øvrig totalindkomst.

▼B

j) for hver hovedgruppe af ordningens aktiver, der som minimum skal omfatte egenkapitalinstrumenter, gældsinstrumenter, ejendomme og alle andre aktiver, den procentdel eller det beløb, som hver hovedgruppe udgør af dagsværdien af ordningens samlede aktiver,

k) beløb medtaget i dagsværdien af ordningens aktiver for:

i) hver kategori af virksomhedens egne finansielle instrumenter, og

ii) ejendomme eller andre aktiver anvendt af virksomheden,

▼B

l) beskrivende information om det anvendte grundlag for opgørelsen af det samlede forventede afkast af aktiverne, herunder virkningen af hovedgrupperne af ordningens aktiver

m) det faktiske afkast af ordningens aktiver, såvel som det faktiske afkast af en eventuel ret til godtgørelse, som er indregnet som et aktiv i overensstemmelse med afsnit 104A.

n) de primære anvendte aktuarmæssige forudsætninger ved ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ herunder, hvis det er relevant:

i) diskonteringssatser,

ii) den forventede afkastningsgrad af ordningens aktiver for de i årsregnskabet præsenterede regnskabsår,

iii) den forventede afkastningsgrad af en eventuel godtgørelsesret, som er indregnet som et aktiv i overensstemmelse med afsnit 104A, for de i årsregnskabsåret præsenterede regnskabsår,

iv) de forventede lønstigninger (og ændringer i et indeks eller anden variabel specificeret i pensionsordningens formelle eller faktiske vilkår som grundlag for fremtidige stigninger i ydelser),

v) udviklingstendenser i sygesikringsomkostninger, og

vi) andre væsentlige anvendte aktuarmæssige forudsætninger.

Virksomheden skal give oplysning om hver aktuarmæssig forudsætning i absolutte tal (eksempelvis en absolut procentsats) og ikke kun som en margin mellem forskellige procentsatser eller andre variabler,

o) virkningen af en stigning på et procentpoint og virkningen af et fald på et procentpoint i de antagne udviklingstendenser i sygesikringsomkostninger på:

i) de samlede pensionsomkostninger vedrørende det aktuelle regnskabsår og renteomkostningselementerne af periodiske nettosygesikringsydelser efter fratrædelse, og

ii) den akkumulerede pensionsforpligtelse vedrørende sygesikringsomkostninger.

For så vidt angår disse oplysninger, skal alle andre antagelser være uændrede. For ordninger i økonomier med høj inflation skal oplysningen angive virkningen af en procentvis stigning eller et procentvist fald i de antagne udviklingstendenser i sygesikringsomkostninger, som har samme betydning som en stigning eller et fald på et procentpoint i en økonomi med lav inflation,

p) den beløbsmæssige størrelse i det aktuelle regnskabsår og fire foregående regnskabsår af:

i) dagsværdien af den ydelsesbaserede pensionsforpligtelse, dagsværdien af ordningens aktiver samt over- eller underdækning af pensionsordningen, og

▼B

ii) erfaringsbaserede reguleringer forbundet med:

A) ordningens forpligtelser udtrykt som enten 1) et beløb eller 2) en procentdel af ordningens forpligtelser på ►M5 regnskabsårets afslutning ◄, og

B) ordningens aktiver udtrykt som enten 1) et beløb eller 2) en procentdel af ordningens aktiver på ►M5 regnskabsårets afslutning ◄,

q) så snart dette med rimelighed kan foretages, arbejdsgiverens bedste skøn over bidrag, som forventes indbetalt til ordningen i løbet af det regnskabsår, som begynder efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄.

121. Afsnit 120Ab) kræver en generel beskrivelse af typen af pensionsordning. En sådan beskrivelse skal indeholde en sondring mellem eksempelvis pensionsordninger beregnet ud fra en fast løn og pensionsordninger beregnet ud fra slutlønnen og sygesikringsordninger efter fratrædelse. Beskrivelsen af ordningen skal omfatte uformel praksis, som giver anledning til faktiske forpligtelser indeholdt i målingen af den ydelsesbaserede pensionsforpligtelse i overensstemmelse med afsnit 52. Der kræves ikke yderligere beskrivelse.

122. Når virksomheden har mere end en ydelsesbaseret pensionsordning, kan oplysninger gives samlet, separat for hver pensionsordning eller i de grupperinger, som anses for at være mest hensigtsmæssige. Det kan være nyttigt at foretage disse grupperinger efter følgende kriterier:

a) den geografiske placering af pensionsordningerne, eksempelvis ved sondring mellem inden- og udenlandske pensionsordninger, eller

b) hvorvidt pensionsordningerne er forbundet med væsentligt forskellige risici, eksempelvis ved sondring mellem pensionsordninger beregnet ud fra en fast løn og pensionsordninger beregnet ud fra slutlønnen og sygesikringsordninger efter fratrædelse.

Når virksomheden præsenterer oplysninger samlet for en gruppering af ordninger, præsenteres oplysningerne som vejede gennemsnit eller forholdsvist snævre spænd.

123. Afsnit 30 kræver supplerende oplysninger om ydelsesbaserede pensionsordninger med flere virksomheder, som behandles som om de var bidragsbaserede pensionsordninger.

124. Når det kræves af IAS 24 *Oplysning om nærtstående parter*, skal virksomheden oplyse følgende:

a) transaktioner med nærtstående parter vedrørende pensionsordninger, og

b) pensionsydelser til nøglepersoner i ledelsen.

125. Når det kræves af IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*, skal virksomheden give oplysning om eventualforpligtelser hidrørende fra pensionsforpligtelser.

ANDRE LANGSIGTEDE PERSONALEYDELSER

126. Andre langsigtede personaleydelser omfatter eksempelvis:

a) langfristet betalt fravær, eksempelvis anciennitets- eller sabbatorlov,

▼B

b) jubilæums- eller andre anciennitetsydelser,

c) langsigtede invaliditetsydelser,

d) overskudsdeling og bonuser til betaling et år eller mere efter det regnskabsår, hvor de ansatte har udført den tilknyttede arbejdsydelse, og

e) udskudt godtgørelse, som er betalt et år eller mere efter det regnskabsår, hvor den er optjent.

127. Målingen af andre langsigtede personaleydelser er normalt ikke forbundet med den samme grad af usikkerhed som målingen af pensionsydelser. Ligeledes medfører introduktion eller ændringer af andre langsigtede personaleydelser sjældent væsentlige omkostninger vedrørende tidligere regnskabsår. Denne standard kræver derfor en forenklet metode til den regnskabsmæssige behandling af andre langsigtede personaleydelser. Denne metode adskiller sig fra den krævede regnskabsmæssige behandling af pensionsydelser på følgende punkter:

a) aktuarmæssige gevinster og tab indregnes straks, og der anvendes ingen »korridor«, og

b) alle omkostninger vedrørende tidligere regnskabsår indregnes straks.

Indregning og måling

128. Det indregnede beløb vedrørende en forpligtelse for andre langsigtede personaleydelser skal være det samlede nettobeløb af følgende:

a) nutidsværdien af den ydelsesbaserede forpligtelse på ►**M5** regnskabsårets afslutning ◄ (jf. afsnit 64),

b) med fradrag af dagsværdien på ►**M5** regnskabsårets afslutning ◄ af ordningens eventuelle aktiver, hvoraf forpligtelserne direkte skal indfries (jf. afsnit 102-104).

Ved målingen af forpligtelsen skal virksomheden anvende afsnit 49-91, med undtagelse af afsnit 54 og 61. Virksomheden skal anvende afsnit 104A ved indregning og måling af en eventuel godtgørelsesret.

129. For andre langsigtede personaleydelser skal virksomheden indregne følgende nettobeløb som omkostning eller (i henhold til afsnit 58) som indtægt, medmindre en anden standard kræver eller tillader, at disse beløb optages i et aktivs kostpris:

a) omkostninger vedrørende det aktuelle regnskabsår (jf. afsnit 63-91),

b) renteomkostninger (jf. afsnit 82),

c) det forventede afkast af ordningens aktiver (jf. afsnit 105-107) og en eventuel godtgørelsesret, som er indregnet som et aktiv (jf. afsnit 104A),

d) aktuarmæssige gevinster og tab, som alle skal indregnes straks,

e) omkostninger vedrørende tidligere regnskabsår, som alle skal indregnes straks, og

f) virkningen af eventuelle nedskæringer eller indfrielser (jf. afsnit 109 og 110).

▼B

130. Langsigtede invaliditetsydelser er et eksempel på andre langsigtede personaleydelser. Hvis ydelsesniveauet afhænger af antallet af arbejdsår, opstår der en forpligtelse, når arbejdsydelsen udføres. Målingen af denne forpligtelse afspejler sandsynligheden for, at der vil skulle ske udbetaling samt over hvor lang en tidsperiode, udbetalingen forventes at skulle bibeholdes. Hvis ydelsesniveauet er det samme for alle invaliderede ansatte, uanset hvor mange år, de har været ansat, indregnes de forventede omkostninger for sådanne ydelser, når begivenheden, som medfører langvarig invaliditet, opstår.

Oplysninger

131. Selvom denne standard ikke kræver specifikke oplysninger om andre langsigtede personaleydelser, kan der i andre standarder være indeholdt krav om oplysninger, eksempelvis når sådanne ydelser er forbundet med en væsentlig omkostning, og oplysning således ville være påkrævet i overensstemmelse med IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber*. Når det kræves af IAS 24 *Oplysning om nærtstående parter*, skal virksomheden give oplysninger om andre langsigtede personaleydelser til nøglepersoner i ledelsen.

FRATRÆDELSESGODTGØRELSER

132. Denne standard omhandler fratrædelsesgodtgørelser separat fra andre personaleydelser, idet den begivenhed, der medfører en forpligtelse, er afskedigelse frem for arbejdsydelser.

Indregning

133. Virksomheden skal udelukkende indregne fratrædelsesgodtgørelser som en forpligtelse og indregne disse som omkostning, hvis virksomheden er påviseligt forpligtet til at:

a) afskedige en ansat eller en gruppe ansatte før den normale pensionsalder, eller

b) yde fratrædelsesgodtgørelse som følge af et tilbud, som gives for at tilskynde ansatte til frivillig fratrædelse.

134. Virksomheden er udelukkende påviseligt forpligtet til at betale fratrædelsesgodtgørelser, når virksomheden har en detaljeret, formel plan for afskedigelserne og ikke har nogen realistisk mulighed for at trække planen tilbage. Den detaljerede plan skal mindst indeholde følgende:

a) sted, funktion og omtrentligt antal ansatte, som skal afskediges,

b) fratrædelsesgodtgørelser for hver jobklassifikation eller funktion, og

c) tidspunktet for planens gennemførelse. Denne skal påbegyndes hurtigst muligt, og skal færdiggøres inden for en periode, der sikrer, at risikoen for væsentlige ændringer af planen er usandsynlig.

▼B

135. Virksomheden kan gennem lovgivning, kontraktlige eller andre aftaler med ansatte eller deres repræsentanter eller en faktisk forpligtelse baseret på forretningspraksis, kutyme eller et ønske om at udvise rimelig opførsel være forpligtet til at foretage udbetalinger (eller andre ydelser) til ansatte, når de afskediges. Sådanne betalinger er fratrædelsesgodtgørelser. Fratrædelsesgodtgørelser er typisk engangsudbetalinger, men kan nogle gange ligeledes omfatte:

a) stigning i fratrædelsesydelser eller andre pensionsydelser, enten indirekte gennem en pensionsordning eller direkte, og

b) løn indtil udgangen af en specificeret opsigelsesperiode, hvis den ansatte ikke udfører yderligere arbejdsydelse, som tilfører virksomheden økonomiske fordele.

136. Visse personaleydelser forfalder uanset årsagen til, at den ansatte forlader virksomheden. Betaling af sådanne ydelser er sikker (under hensyntagen til eventuelle sikringskrav eller minimumskrav til arbejdsydelse), men tidspunktet for deres betaling er usikker. Selv om sådanne ydelser i nogle lande beskrives som fratrædelseserstatninger, er de pensionsydelser frem for fratrædelsesgodtgørelser, og virksomheden behandler dem regnskabsmæssigt som pensionsydelser. Nogle virksomheder giver et lavere ydelsesniveau ved frivillig fratrædelse efter den ansattes eget ønske (reelt en pensionsydelse) end ved ufrivillig fratrædelse efter virksomhedens ønske. De yderligere ydelser ved ufrivillig fratrædelse er en fratrædelsesgodtgørelse.

137. Fratrædelsesgodtgørelser giver ikke virksomheden fremtidige økonomiske fordele, og indregnes straks som omkostning.

138. Når virksomheden indregner fratrædelsesgodtgørelser, må virksomheden eventuelt også regnskabsmæssigt behandle en nedskæring af fratrædelsesydelser eller andre personaleydelser (jf. afsnit 109).

Måling

139. Hvor fratrædelsesgodtgørelser forfalder til betaling mere end et år efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄, skal de diskonteres ved anvendelse af den i afsnit 78 specificerede diskonteringssats.

140. Når virksomheden giver et tilbud for at tilskynde ansatte til frivillig fratrædelse, skal målingen af fratrædelsesgodtgørelserne baseres på det antal ansatte, som forventes at ville acceptere tilbuddet.

Oplysninger

141. Hvor der er usikkerhed om, hvor mange ansatte, som vil acceptere tilbuddet om fratrædelsesgodtgørelser, foreligger der en eventualforpligtelse. Som krævet af IAS 37 skal virksomheden give oplysning om eventualforpligtelsen, medmindre der er ringe sandsynlighed for et træk på virksomhedens økonomiske ressourcer.

142. Det kræves i IAS 1, at en virksomhed oplyser arten og den beløbsmæssige størrelse af en omkostning, hvis denne er væsentlig. Fratrædelsesgodtgørelser kan medføre en omkostning, der kræver oplysning, for at dette krav kan overholdes.

▼B

143. Når det kræves af IAS 24, skal virksomheden give oplysning om fratrædelsesgodtgørelser til nøglepersoner i ledelsen.

144.-152. [Ophævet]

OVERGANGSBESTEMMELSER

153. Dette afsnit specificerer overgangsbestemmelserne for ydelsesbaserede pensionsordninger. Når virksomheden første gang anvender denne standard på andre personaleydelser, skal virksomheden ligeledes anvende IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*.

154. Ved førstegangsanvendelse af denne standard skal virksomheden opgøre sin overgangsforpligtelse vedrørende ydelsesbaserede pensionsordninger på dette tidspunkt, som:

a) nutidsværdien af forpligtelsen (jf. afsnit 64) på tidspunktet, hvor standarden tages i anvendelse,

b) med fradrag af dagsværdien på tidspunktet, hvor standarden tages i anvendelse, af ordningens eventuelle aktiver, hvoraf forpligtelserne direkte skal indfries (jf. afsnit 102-104),

c) med fradrag af eventuelle pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår, som i henhold til afsnit 96 skal indregnes i senere regnskabsår.

155. Hvis overgangsforpligtelsen overstiger den forpligtelse, som ville være blevet indregnet på det samme tidspunkt i henhold til virksomhedens tidligere regnskabspraksis, skal virksomheden foretage et uigenkaldeligt valg om at indregne denne stigning som en del af sin ydelsesbaserede pensionsforpligtelse i henhold til afsnit 54:

a) straks i henhold til IAS 8, eller

b) som omkostning lineært over op til fem år fra førstegangsanvendelsestidspunktet. Hvis virksomheden vælger b), skal den:

i) anvende den i afsnit 58b) beskrevne begrænsning ved målingen af aktiver indregnet i ►**M5** opgørelse af finansiel stilling ◄,

ii) på hver ►**M5** regnskabsårs afslutning ◄ oplyse: 1) den beløbsmæssige størrelse af den del af stigningen, som endnu ikke er indregnet, og 2) den beløbsmæssige størrelse af den del, som er indregnet i det aktuelle regnskabsår,

iii) begrænse indregningen af efterfølgende aktuarmæssige gevinster (men ikke negative pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår) som følger: Hvis en aktuarmæssig gevinst skal indregnes i henhold til afsnit 92 og 93, skal virksomheden kun indregne denne aktuarmæssige gevinst, i det omfang akkumulerede ikke-indregnede aktuarmæssige nettogevinster (før indregning af den aktuarmæssige gevinst) overstiger den ikke-indregnede del af overgangsforpligtelsen, og

iv) medtage den tilknyttede del af den ikke-indregnede overgangsforpligtelse ved opgørelsen af eventuelle efterfølgende gevinster eller tab ved indfrielse eller nedskæring.

Hvis overgangsforpligtelsen er mindre end den forpligtelse, som ville være blevet indregnet på det samme tidspunkt i henhold til virksomhedens tidligere regnskabspraksis, skal virksomheden straksindregne denne reduktion i henhold til IAS 8.

▼B

156. Ved førstegangsanvendelse af denne standard omfatter virkningen af ændringen i regnskabspraksis alle aktuarmæssige gevinster og tab hidrørende fra tidligere regnskabsår, selv om disse ligger inden for den i afsnit 92 specificerede 10 %-»korridor«.

Eksempel til illustration af afsnit 154 til 156

Pr. 31. december 1998 omfatter virksomhedens ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄ en pensionsforpligtelse på 100. Virksomheden tager denne standard i anvendelse pr. 1. januar 1999, hvor forpligtelsens nutidsværdi i henhold til standarden er 1 300, og dagsværdien af ordningens aktiver er 1 000. Den 1. januar 1993 forbedrede virksomheden pensionerne (omkostninger til ikke-sikrede ydelser: 160 og den gennemsnitlige resterende periode på dette tidspunkt indtil sikring: 10 år).

Overgangsvirkningen er som følger:

Forpligtelsens nutidsværdi	*1 300*
Dagsværdien af ordningens aktiver	*(1 000)*
Med fradrag af pensionsomkostninger vedrørende tidligere regnskabsår, som skal indregnes i senere regnskabsår (160 x 4/10)	*(64)*
Overgangsforpligtelse	*236*
Allerede indregnet forpligtelse	*100*
Stigning i forpligtelse	*136*

Virksomheden kan vælge enten at indregne stigningen på 136 straks eller over op til 5 år. Valget er uigenkaldeligt.

Pr. 31. december 1999 er forpligtelsens nutidsværdi i henhold til standarden 1 400, og dagsværdien af ordningens aktiver er 1 050. Akkumulerede ikke-indregnede aktuarmæssige nettogevinster fra tidspunktet for standardens anvendelse er 120. Det forventede gennemsnitlige resterende antal arbejdsår for de ansatte, som deltager i pensionsordningen er otte år. Virksomheden har valgt den praksis at straksindregne alle aktuarmæssige gevinster og tab, som tilladt i henhold til afsnit 93.

Virkningen af begrænsningen i afsnit 155b)iii) er følgende:

Akkumulerede ikke-indregnede aktuarmæssige nettogevinster	*120*
Ikke-indregnet del af overgangsforpligtelse (136 x 4/5)	*(109)*
Maksimal gevinst, der skal indregnes (afsnit 155 b)iii))	*11*

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

157. Denne standard træder i kraft for regnskaber, der dækker regnskabsår, som begynder den 1. januar 1999 eller senere, undtagen som specificeret i afsnit 159-159C. Virksomheder tilskyndes til at anvende standarden før dette tidspunkt. Hvis virksomheden anvender denne standard på omkostninger for fratrædelsesydelser i regnskaber, der dækker regnskabsår, som begynder før 1. januar 1999, skal virksomheden oplyse, at den har anvendt denne standard i stedet for IAS 19 *Retirement Benefit Costs*, som blev godkendt i 1993.

▼B

158. Denne standard erstatter IAS 19 *Retirement Benefit Costs*, som blev godkendt i 1993.

159. Følgende træder i kraft for årsregnskaber, der dækker regnskabsår, som begynder 1. januar 2001 eller senere:

a) den ajourførte definition på ordningens aktiver i afsnit 7 samt den tilknyttede definition på aktiver, som besiddes af en fond for langsigtede personaleydelser og anvendelige forsikringspolicer, og

b) indregnings- og målingskravene for godtgørelser i afsnit 104A, 128 og 129 og tilknyttede oplysningskrav i afsnit 120A f) iv), 120A g) iv), 120A m) og 120A n) iii).

Virksomheder tilskyndes til at anvende standarden før dette tidspunkt. Hvis tidligere anvendelse har en virkning på årsregnskabet, skal virksomheden oplyse dette.

159A Ændringerne i 58A træder i kraft for årsregnskaber [1], der dækker regnskabsår, som afsluttes den 31. maj 2002 eller senere. Virksomheder tilskyndes til at anvende standarden før dette tidspunkt. Hvis tidligere anvendelse har en virkning på årsregnskabet, skal virksomheden oplyse dette.

159B Virksomheder skal anvende ændringerne i afsnit 32A, 34-34B, 61 og 120-121 på regnskabsår, som begynder 1. januar 2006 eller derefter. Det tilskyndes, at standarden anvendes før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender disse ændringer på regnskabsår, som begynder før 1. januar 2006, skal den give oplysning om dette.

159C Muligheden i afsnit 93A-93D kan anvendes for regnskabsår, som slutter 16. december 2004 eller senere. Virksomheder, som anvender muligheden for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2006, skal ligeledes anvende ændringerne i afsnit 32A, 34-34B, 61 og 120-121.

▼M8

159D Afsnit 7, 8, litra (b), 32B, 97, 98 og 111 blev ændret, og afsnit 111A blev tilføjet ved *Forbedringer af IFRS-standarder*, der udkom i maj 2008. Virksomhederne skal anvende ændringerne i afsnit 7, 8, litra (b) og 32B på regnskabsår, der begynder 1. januar 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende dem før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringerne på et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette. Virksomhederne skal anvende ændringerne i afsnit 97, 98, 111 og 111A på ændringer i ydelser, der finder sted 1. januar 2009 eller derefter.

160 IAS 8 finder anvendelse, når en virksomhed ændrer sin regnskabspraksis for at indarbejde de i afsnit 159-159D anførte ændringer. Ved anvendelse af disse ændringer med tilbagevirkende kraft som krævet i IAS 8 behandler virksomheden disse ændringer, som om de var anvendt på samme tidspunkt som resten af denne standard. Virksomheden kan dog oplyse de i afsnit 120A, litra (p) krævede beløb, da beløbene opgøres fremadrettet for hvert regnskabsår fra det første regnskabsår, som præsenteres i det årsregnskab, hvor virksomheden anvender ændringerne i afsnit 120A for første gang.

[1] Afsnit 159 og 159A henviser til »årsregnskaber« i overensstemmelse med den mere eksplicitte sprogbrug for at skrive ikrafttrædelsestidspunkter, der blev vedtaget i 1998. Afsnit 157 henviser til »regnskaber«.

▼**M5**

161 IAS 1 (ajourført 2007) ændrede den terminologi, der anvendes i IFRS-standarderne. Desuden blev afsnit 93A–93D, 106 (Eksempel) og 120A ændret. Virksomheder skal anvende IAS 1 (ajourført 2007) på regnskabsår, som begynder 1. januar 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 1 (ajourført 2007) for et tidligere regnskabsår, skal ændringerne anvendes for dette tidligere regnskabsår.

▼**M32**

162. IFRS 13, der blev udstedt i maj 2011, medførte en ændring af definitionen af dagsværdi i afsnit 7 og en ændring af afsnit 50 og 102. En virksomhed skal anvende disse ændringer, når den anvender IFRS 13.

▼**M31**

174. IFRS 13, der blev udstedt i maj 2011, medførte en ændring af definitionen af dagsværdi i afsnit 8 og en ændring af afsnit 113. En virksomhed skal anvende disse ændringer, når den anvender IFRS 13.

▼B

IAS 20

Regnskabsmæssig behandling af offentlige tilskud og oplysning om andre former for offentlig støtte

ANVENDELSESOMRÅDE ►M8 (1) ◄

1. Denne standard skal anvendes ved den regnskabsmæssige behandling af og oplysning om offentlige tilskud samt ved oplysning om andre former for offentlig støtte.

2. Denne standard omhandler ikke:

a) de specielle problemer, der opstår i forbindelse med den regnskabsmæssige behandling af offentlige tilskud i årsregnskaber, der afspejler virkningerne af varierende priser, eller i supplerende oplysninger af lignende art

▼M8

b) offentlig støtte, som ydes til en virksomhed i form af fordele, der ydes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst eller som opgøres eller begrænses på basis af skatteforpligtelser (eksempelvis midlertidige skattefrie perioder, skattemæssige investeringsfradrag, skattemæssige merafskrivninger og reducerede skattesatser)

▼B

c) en offentlig myndigheds medejerskab af virksomheden

d) offentlige tilskud omfattet af IAS 41 *Landbrug*.

DEFINITIONER

3. Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:

Offentlige myndigheder omfatter offentlige myndigheder, offentlige institutioner og tilsvarende lokale, nationale eller internationale myndigheder.

Offentlig støtte er en foranstaltning, der træffes af de offentlige myndigheder, med det formål at yde en bestemt økonomisk fordel til én eller flere virksomheder, der opfylder visse kriterier. Offentlig støtte i denne standards betydning omfatter ikke fordele, der kun ydes indirekte gennem foranstaltninger, der berører de almindelige handelsbetingelser, eksempelvis etablering af infrastruktur i udviklingsområder eller indførelse af handelsrestriktioner over for konkurrenter.

Offentlige tilskud er støtte, der ydes af en offentlig myndighed i form af overførsel af ressourcer til en virksomhed til gengæld for tidligere eller fremtidig opfyldelse af visse betingelser tilknyttet virksomhedens driftsaktiviteter. Begrebet omfatter ikke de former for offentlig støtte, der ikke med rimelighed kan værdiansættes, samt transaktioner med offentlige myndigheder, som ikke kan adskilles fra virksomhedens normale handelstransaktioner. (2)

---

(1) I forbindelse med *Forbedringer af IFRS-standarder*, der udkom i maj 2008, bragte bestyrelsen terminologien i denne standard i overensstemmelse med de øvrige IFRS-standarder som følger:
   a) »den skattepligtige indkomst« blev ændret til »det skattepligtige overskud eller skattemæssige underskud«,
   b) »indregnes som indtægt/omkostning« blev ændret til »indregnes i resultatet«
   c) »indregnes direkte på egenkapitalen« blev ændret til »indregnes uden for resultatet«, og
   d) »regulering af et regnskabsmæssigt skøn« blev ændret til »ændring i et regnskabsmæssigt skøn«.

(2) Jf. også SIC-10 *Offentlig støtte — Ingen konkret forbindelse til driftsaktiviteter*.

▼B

Aktivrelaterede tilskud er offentlige tilskud, der ydes på den primære betingelse, at en virksomhed, der er berettiget til at få støtte, skal købe, fremstille eller på anden måde anskaffe anlægsaktiver. Der kan også være fastsat sekundære betingelser, der begrænser arten eller placeringen af aktiverne, eller i hvilke regnskabsår, de skal anskaffes eller besiddes.

Indtægtsrelaterede tilskud er offentlige tilskud, der ikke er aktivrelaterede.

Eftergivelseslån er lån, som långiveren påtager sig at eftergive på visse forud aftalte betingelser.

▼M32

Dagsværdien er den pris, der kunne opnås ved at sælge et aktiv, eller der skulle betales for at overdrage en forpligtelse i en velordnet transaktion mellem markedsdeltagere på målingstidspunktet. (Jf. standard 13 *Måling af dagsværdi*.)

▼B

4. Offentlig støtte antager mange former og kan variere både i arten af den støtte, der gives, og i de betingelser, der normalt er knyttet hertil. Formålet med støtten kan være at tilskynde en virksomhed til at slå ind på en kurs, som den normalt ikke ville have valgt uden en sådan støtte.

5. Modtagelsen af offentlig støtte kan være betydningsfuld for udarbejdelsen af en virksomheds årsregnskab af to grunde. For det første skal der, hvis der er blevet overført ressourcer, findes en passende regnskabsmetode til behandling af overførslen. For det andet er det ønskeligt at give en indikation af, i hvilket omfang virksomheden har draget fordel af en sådan støtte i løbet af regnskabsåret. Dette vil medvirke til sammenligneligheden af en virksomheds årsregnskab med årsregnskaber for tidligere regnskabsår samt med årsregnskaber for andre virksomheder.

6. Offentlige tilskud benævnes også nogle gange statstilskud eller subvention.

OFFENTLIGE TILSKUD

7. Offentlige tilskud, herunder ikke-monetære tilskud til dagsværdi, må ikke indregnes, før der er rimelig sikkerhed for:

a) at virksomheden vil opfylde de betingelser, der er knyttet til tilskuddet, og

b) at tilskuddet vil blive modtaget.

8. Et offentligt tilskud indregnes ikke, før der er rimelig sikkerhed for, at virksomheden vil opfylde de betingelser, der er knyttet til tilskuddet, samt at tilskuddet vil blive modtaget. Modtagelse af et tilskud er ikke i sig selv et afgørende bevis for, at de til tilskuddet knyttede betingelser er blevet eller vil blive opfyldt.

9. Den form, i hvilken et tilskud modtages, påvirker ikke valget af regnskabsmetode til behandling af tilskuddet. Den regnskabsmæssige behandling af et tilskud er derfor ens, hvad enten det modtages i form af likvide beholdninger eller som reduktion af forpligtelser til en offentlig myndighed.

10. Et eftergivelseslån fra en offentlig myndighed behandles som offentligt tilskud, når der er rimelig sikkerhed for, at virksomheden vil opfylde betingelserne for eftergivelse af lånet.

▼M8

10A Fordelen ved et offentligt lån, som ydes til en rentesats, der er under markedsrenten, behandles som et offentligt tilskud. Lånet indregnes og måles i overensstemmelse med IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling*. Fordelen ved den rentesats, der er under markedsrenten, måles som forskellen mellem lånets oprindelige regnskabsmæssige værdi, som beregnes i overensstemmelse med IAS 39, og det modtagne provenu. Fordelen behandles regnskabsmæssigt i overensstemmelse med denne standard. Virksomheden skal tage hensyn til de betingelser og forpligtelser, der er opfyldt eller skal opfyldes, ved angivelsen af de omkostninger, som fordelen ved lånet skal dække.

▼B

11. Når et offentligt tilskud er indregnet, skal enhver dertil knyttet eventualforpligtelse eller ethvert eventualaktiv behandles i overensstemmelse med IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*.

▼M8

12 Offentlige tilskud skal indregnes i resultatet på et systematisk grundlag over de regnskabsår, hvor virksomheden indregner de tilknyttede omkostninger, som tilskuddene skal kompensere for, som omkostninger.

13 Der findes to fremgangsmåder for den regnskabsmæssige behandling af offentlige tilskud: kapitalmetoden, hvor tilskuddet indregnes uden for resultatet, og indtægtsmetoden, hvor tilskuddet indregnes i resultatet over et eller flere regnskabsår

14 Følgende argumenter anføres for anvendelse af kapitalmetoden:

a) offentlige tilskud er en finansieringskilde og skal behandles som sådan i opgørelsen af finansiel stilling og ikke indregnes i resultatet til modregning af de omkostningsposter, som tilskuddene finansierer. Fordi tilskuddene ikke forventes tilbagebetalt, skal de indregnes uden for resultatet, og

b) det er uhensigtsmæssigt at indregne offentlige tilskud i resultatet, fordi de ikke er indtjent, men udgør et tilskud fra en offentlig myndighed uden tilknyttede omkostninger.

15 Følgende argumenter anføres for anvendelse af indtægtsmetoden:

a) da offentlige tilskud modtages fra en anden kilde end aktionærerne, skal de ikke indregnes direkte på egenkapitalen, men indregnes i resultatet i de passende regnskabsår,

b) offentlige tilskud er sjældent vederlagsfrie. Virksomheden opnår tilskuddene ved at imødekomme betingelserne forbundet med dem og indfri de forudsete forpligtelser. De skal derfor indregnes i resultatet over de regnskabsår, hvor virksomheden indregner de tilknyttede omkostninger, som tilskuddene skal kompensere for, som omkostninger,

c) da indkomstskat og andre skatter er omkostninger, er det logisk også at indregne offentlige tilskud, der ydes i forlængelse af finanspolitik, i resultatet.

▼M8

16 Det er et grundlæggende træk ved indtægtsmetoden, at offentlige tilskud skal indregnes i resultatet på en systematisk måde over de regnskabsår, hvor virksomheden indregner de tilknyttede omkostninger, som tilskuddene skal kompensere for, som omkostninger. Indregning af offentlige tilskud i resultatet på basis af modtagne tilskud er ikke i overensstemmelse med periodiseringsprincippet (jf. IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber*) og vil derfor kun kunne accepteres, hvis der ikke er andet grundlag for at allokere et tilskud til andre regnskabsår end det, hvori det er modtaget.

17 I de fleste tilfælde kan man umiddelbart fastlægge de regnskabsår, i hvilke omkostninger i forbindelse med offentlige tilskud indregnes af virksomheden. Tilskud modtaget på grundlag af specifikke omkostninger indregnes derfor i resultatet i samme regnskabsår som de tilknyttede omkostninger. Ligeledes bliver tilskud, der vedrører afskrivningsberettigede aktiver, sædvanligvis indregnet i resultatet i de regnskabsår og i det samme forhold, der afskrives på disse aktiver.

18 Tilskud tilknyttet ikke-afskrivningsberettigede aktiver kan også kræve indfrielse af visse forpligtelser og vil derfor blive indregnet i resultatet i de regnskabsår, hvor der har været afholdt omkostninger til indfrielse af forpligtelserne. Eksempelvis kan overdragelsen af en grund betinges af opførelsen af en bygning på stedet, og det kan så være hensigtsmæssigt at indregne tilskuddet i resultatet over bygningens brugstid.

▼B

19. Undertiden modtages tilskud som del af en større støtte af finansiel eller finanspolitisk art, hvortil der knytter sig et antal betingelser. I sådanne tilfælde kræves der omhyggelighed ved fastlæggelsen af, hvilke betingelser der giver anledning til omkostninger og som bestemmer den periode, hvor tilskuddet opnås. Det kan her være hensigtsmæssigt at allokere dele af tilskuddet på ét grundlag og andre dele på et andet grundlag.

▼M8

20 Offentlige tilskud, der ydes som godtgørelse for allerede afholdte omkostninger eller tab eller med det formål at yde øjeblikkelig økonomisk støtte til virksomheden, uden at dette medfører yderligere tilknyttede fremtidige omkostninger, skal indregnes i resultatet i det regnskabsår, hvori tilskuddet tildeles.

21 I stedet for at yde tilskud som tilskyndelse til at påtage sig konkrete omkostninger gives tilskuddet i visse tilfælde med det formål at yde øjeblikkelig økonomisk støtte til en virksomhed. Sådanne tilskud kan være begrænset til en enkelt virksomhed og vil dermed ikke være tilgængelige for en hel gruppe af tilskudsmodtagere. Det kan i sådanne tilfælde være påkrævet at indregne tilskuddet i resultatet i det regnskabsår, hvori virksomheden bliver berettiget til at modtage tilskuddet, ledsaget af oplysninger, der sikrer, at man klart kan vurdere den økonomiske virkning af tilskuddet.

22 Offentlige tilskud kan tildeles en virksomhed som godtgørelse for omkostninger eller tab, afholdt i et tidligere regnskabsår. Et sådant tilskud indregnes i resultatet i det regnskabsår, hvori det tildeles, ledsaget af oplysninger, der sikrer, at man klart kan vurdere den økonomiske virkning af tilskuddet.

▼B

Ikke-monetære offentlige tilskud

23. Et offentligt tilskud kan ydes i form af overførsel af et ikke-monetært aktiv, eksempelvis grund eller andre ressourcer, til brug for virksomheden. I disse tilfælde er det almindeligt at vurdere det ikke-monetære aktivs dagsværdi og behandle både tilskuddet og aktivet regnskabsmæssigt til denne dagsværdi. En anden metode, der undertiden anvendes, består i at indregne både aktiv og tilskud til en nominel værdi.

Præsentation af tilskud tilknyttet aktiver

24. Offentlige tilskud tilknyttet aktiver, herunder ikke-monetære tilskud til dagsværdi, skal præsenteres i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄ enten som en periodeafgrænsningspost eller ved at fratrække tilskuddet i aktivets regnskabsmæssige værdi.

25. Der er to acceptable alternative metoder til præsentation af offentlige tilskud (eller relevante dele heraf) tilknyttet aktiver i årsregnskabet.

▼M8

26 Ifølge den ene metode behandles tilskuddet som en periodeafgrænsningspost, der indregnes i resultatet på en systematisk måde over aktivets brugstid.

27 Ifølge den anden metode fratrækkes tilskuddet ved beregningen af aktivets regnskabsmæssige værdi. Tilskuddet indregnes herved i resultatet over et afskrivningsberettiget aktivs brugstid i form af en reduceret afskrivning.

▼B

28. Anskaffelse af aktiver og modtagelse af dertil knyttede tilskud kan forårsage betydelige bevægelser i en virksomheds pengestrømme. Af denne grund samt for at vise bruttoinvesteringen i aktiver, gives ofte oplysning om sådanne bevægelser som separate poster i pengestrømsopgørelsen, uanset om tilskuddet fratrækkes det tilknyttede aktiv ved præsentationen ►M5 i opgørelsen af finansiel stilling ◄.

Præsentation af tilskud tilknyttet indtægter

▼M31

29. Tilskud tilknyttet indkomst præsenteres som en del af resultatet, enten separat eller under en generel overskrift som eksempelvis »Anden indtægt«. Alternativt kan tilskuddene fratrækkes ved indregning af de dertil knyttede omkostninger.

———————

▼B

30. Tilhængere af førstnævnte metode hævder, at det er uhensigtsmæssigt at modregne indtægter og omkostninger samt at adskillelsen af tilskud fra omkostninger muliggør sammenligningen med andre omkostninger, der ikke berøres af et tilskud. Til støtte for den anden metode hævdes det, at virksomheden sandsynligvis ikke ville have afholdt omkostningerne, hvis tilskuddet ikke havde været tilgængeligt, og præsentationen af omkostningerne uden modregning af støtten derfor vil være vildledende.

▼B

31. Begge metoder anses for acceptable ved præsentationen af tilskud tilknyttet indkomst. Det kan være nødvendigt at give oplysning om tilskuddet for at opnå en korrekt forståelse af årsregnskabet. Det er almindeligvis hensigtsmæssigt at give oplysning om tilskuddenes virkning på alle indtægts- og omkostningsposter, der kræves oplyst separat.

Tilbagebetaling af offentlige tilskud

▼M8

32 Tilbagebetaling af offentlige tilskud skal behandles regnskabsmæssigt som en ændring i et regnskabsmæssigt skøn (jf. IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*). Tilbagebetaling af et tilskud tilknyttet indkomst skal først modregnes i ikke-amortiserede periodeafgrænsningsposter, der er indregnet i forbindelse med tilskuddet. I den udstrækning, tilbagebetalingen overstiger en sådan periodeafgrænsningspost, eller der ikke er nogen periodeafgrænsningspost, indregnes tilbagebetalingen straks i resultatet. Tilbagebetalingen af et tilskud tilknyttet et aktiv skal indregnes ved forøgelse af aktivets regnskabsmæssige værdi eller ved reduktion af periodeafgrænsningsposten med det beløb, der skal tilbagebetales. De samlede yderligere afskrivninger, der ville være indregnet i resultatet til dato, hvis virksomheden ikke havde modtaget tilskuddet, indregnes straks i resultatet.

▼B

33. Omstændigheder, der medfører tilbagebetaling af et tilskud tilknyttet et aktiv, kan kræve en overvejelse om mulig værdiforringelse af aktivets nye regnskabsmæssige værdi.

OFFENTLIG STØTTE

34. Definitionen på offentlige tilskud i afsnit 3 omfatter ikke visse former for offentlig støtte, som ikke med rimelighed kan værdiansættes samt transaktioner med en offentlig myndighed, som ikke kan adskilles fra virksomhedens normale handelstransaktioner.

35. Eksempler på støtte, som ikke med rimelighed kan værdiansættes, er vederlagsfri teknisk eller marketing-rådgivning samt garantistillelse. Et eksempel på støtte, som ikke kan adskilles fra virksomhedens normale handelstransaktioner, er en offentlig indkøbspolitik, der sikrer en del af virksomhedens salg. Tilstedeværelsen af fordelen kan være ubestridt, men et eventuelt forsøg på at adskille handelsaktiviteterne fra offentlig støtte kan meget vel være vilkårligt.

36. De i ovenstående eksempler nævnte fordele kan være af en sådan betydning, at det er nødvendigt at give oplysning om støttens art, omfang og varighed for at sikre, at årsregnskabet ikke bliver vildledende.

▼M8

_____

▼B

38. I denne standard omfatter offentlig støtte ikke etablering af infrastruktur ved forbedring af det almindelige transport- og kommunikationsnet og etablering af forbedrede faciliteter, eksempelvis overrisling eller vandforsyning, som vedvarende stilles til rådighed for hele lokalsamfundet.

▼B

OPLYSNINGER

39. Der skal gives følgende oplysninger:

a) den anvendte regnskabspraksis for offentlige tilskud, herunder hvilken præsentationsform, der anvendes i årsregnskabet

b) arten og omfanget af de offentlige tilskud, der er indregnet i årsregnskabet, samt angivelse af andre former for offentlig støtte, som virksomheden har draget direkte fordel af, og

c) uopfyldte forpligtelser og andre eventualposter tilknyttet den indregnede offentlige støtte.

OVERGANGSBESTEMMELSER

40. En virksomhed, der anvender denne standard for første gang, skal:

a) opfylde de relevante oplysningskrav, og

b) enten:

i) regulere for ændringen i anvendt regnskabspraksis i sit årsregnskab i overensstemmelse med IAS 8, eller

ii) alene anvende standardens regnskabsmæssige bestemmelser på tilskud eller dele af tilskud, der tildeles eller skal tilbagebetales efter standardens ikrafttrædelsestidspunkt.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

41. Denne standard træder i kraft for årsregnskaber, der dækker regnskabsår, som begynder den 1. januar 1984 eller senere.

▼M5

42. IAS 1 (ajourført 2007) ændrede den terminologi, der anvendes i IFRS-standarderne. Desuden blev afsnit 29A tilføjet. Virksomheder skal anvende IAS 1 (ajourført 2007) på regnskabsår, som begynder 1. januar 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 1 (ajourført 2007) for et tidligere regnskabsår, skal ændringerne anvendes for dette tidligere regnskabsår.

▼M8

43. Afsnit 37 blev ophævet, og afsnit 10A blev tilføjet ved Forbedringer af *IFRS-standarder*, der udkom i maj 2008. Virksomhederne skal anvende disse ændringer fremadrettet på offentlige lån, som modtages i regnskabsår, der begynder 1. januar 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende dem før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringerne på et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette.

▼M32

45. IFRS 13, der blev udstedt i maj 2011, medførte en ændring af definitionen af dagsværdi i afsnit 3. En virksomhed skal anvende denne ændring, når den anvender IFRS 13.

▼M31

46. *Præsentation af posterne indregnet i anden totalindkomst* (ændringer til IAS 1), der blev udsendt i juni 2011, medførte ændring af afsnit 29 og ophævelse af afsnit 29A. En virksomhed skal anvende disse ændringer, når den anvender IAS 1 som ændret i juni 2011.

▼B

IAS 21

Valutaomregning

FORMÅL

1. En virksomhed kan udøve sine aktiviteter i udlandet på to måder. Den kan foretage transaktioner i fremmed valuta, eller den kan have udenlandske virksomheder. Derudover kan en virksomhed præsentere sit årsregnskab i en fremmed valuta. Formålet med denne standard er at foreskrive, hvordan transaktioner i fremmed valuta samt udenlandske virksomheders årsregnskaber indregnes i en virksomheds årsregnskab, og hvordan årsregnskaber omregnes til en præsentationsvaluta.

2. De væsentligste problemstillinger er, hvilken eller hvilke valutakurs(er) der skal anvendes, samt hvordan valutaomregningen præsenteres i årsregnskabet.

ANVENDELSESOMRÅDE

3. Standarden finder anvendelse på ([1]):

   a) regnskabsmæssig behandling af transaktioner og mellemværender i fremmed valuta, bortset fra transaktioner og mellemværender vedrørende afledte finansielle instrumenter, som er omfattet af IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling*,

   b) omregning af resultater og finansiel stilling for udenlandske virksomheder, som er medtaget i virksomhedens årsregnskab ved konsolidering, pro-rata konsolidering eller efter den indre værdis metode, og

   c) omregning af en virksomheds resultater og finansielle stilling til en præsentationsvaluta.

4. IAS 39 finder anvendelse på en række afledte instrumenter i fremmed valuta, og disse ligger således uden for denne standards anvendelsesområde. De afledte instrumenter i fremmed valuta, som ikke er omfattet af IAS 39 (eksempelvis visse afledte instrumenter i fremmed valuta, som er indbygget i andre kontrakter), ligger imidlertid inden for denne standards anvendelsesområde. Denne standard finder desuden anvendelse, når en virksomhed omregner beløb tilknyttet afledte finansielle instrumenter fra den funktionelle valuta til præsentationsvalutaen.

5. Denne standard finder ikke anvendelse på regnskabsmæssig sikring af poster i fremmed valuta, herunder sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed. IAS 39 finder anvendelse på regnskabsmæssig sikring.

6. Denne standard finder anvendelse på præsentation af virksomheders årsregnskaber i en fremmed valuta og opstiller krav om, at sådanne årsregnskaber skal angives som værende i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder (IFRS). Hvad angår omregning af økonomiske informationer til en fremmed valuta, som ikke opfylder disse krav, angiver denne standard, hvilke oplysninger, der kræves.

7. Denne standard finder ikke anvendelse på præsentation i en pengestrømsopgørelse af pengestrømme hidrørende fra transaktioner i en fremmed valuta eller på omregning af pengestrømme i en udenlandsk virksomhed (jf. IAS 7 *Pengestrømsopgørelsen*).

([1]) Jf. også SIC-7 *Indførelse af euroen.*

▼B

DEFINITIONER

8. Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:

►M5 *Regnskabsårets afslutningkurs* ◄ er spotkursen mellem to valutaer ved ►M5 regnskabsårets afslutning ◄.

Valutakursforskel er den forskel, der opstår som følge af omregning af et givent antal valutaenheder til en anden valuta til forskellige valutakurser.

Valutakurs er omvekslingsforholdet mellem to valutaer.

▼M32

Dagsværdien er den pris, der kunne opnås ved at sælge et aktiv, eller der skulle betales for at overdrage en forpligtelse i en velordnet transaktion mellem markedsdeltagere på målingstidspunktet. (Jf. standard 13 *Måling af dagsværdi*.)

▼B

Fremmed valuta er en anden valuta end virksomhedens funktionelle valuta.

En *udenlandsk virksomhed* er en virksomhed, som er tilknyttet den regnskabsaflæggende virksomhed som dattervirksomhed, associeret virksomhed, gennem et joint venture eller som filial, og hvis aktiviteter er beliggende eller udøves i et andet land eller en anden valuta end den regnskabsaflæggende virksomheds.

Funktionel valuta er valutaen inden for de primære økonomiske rammer, hvor virksomheden har sine aktiviteter.

En *koncern* er en modervirksomhed og alle dens dattervirksomheder.

Monetære poster er valutaenheder, der besiddes, og aktiver og forpligtelser, der modtages eller betales med et antal valutaenheder, der enten er fast eller kan opgøres.

Nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed er den regnskabsaflæggende virksomheds kapitalandel i den pågældende virksomheds nettoaktiver.

Præsentationsvaluta er den valuta, årsregnskabet præsenteres i.

Spotkurs er valutakursen ved øjeblikkelig levering.

Uddybning af definitionerne

Funktionel valuta

9. De primære økonomiske rammer, hvor virksomheden har sine aktiviteter, er normalt der, hvor virksomheden primært frembringer og anvender likvider. En virksomhed skal tage følgende faktorer i betragtning i sit valg af funktionel valuta:

a) den valuta:

   i) der har den væsentligste indvirkning på salgspriser for varer og tjenesteydelser (hvilket ofte vil være den valuta, som salgspriser for varer og tjenesteydelser angives og betales i), og

   ii) som findes i det land, hvis markedskræfter og lovgivning har størst betydning for salgspriserne for varer og tjenesteydelser

b) den valuta, der har den væsentligste indvirkning på løn, materialer og andre omkostninger forbundet med levering af varer og tjenesteydelser (hvilket ofte vil være den valuta, sådanne omkostninger angives og betales i).

▼B

10. Følgende faktorer kan desuden være en indikation af en virksomheds funktionelle valuta:

a) den valuta, som midler fra finansieringsaktiviteter (dvs. udstedelse af gælds- eller egenkapitalinstrumenter) frembringes i

b) den valuta, som indbetalinger fra driftsaktiviteter normalt medtages i.

11. Følgende yderligere faktorer skal tages i betragtning ved valget af den udenlandske virksomheds funktionelle valuta og beslutningen om hvorvidt den funktionelle valuta skal være den samme som den regnskabsaflæggende virksomheds funktionelle valuta (den regnskabsaflæggende virksomhed er i denne sammenhæng den virksomhed, som har den udenlandske virksomhed som dattervirksomhed, filial, associeret virksomhed eller joint venture):

a) hvorvidt den udenlandske virksomheds aktiviteter udøves som en forlængelse af den regnskabsaflæggende virksomheds aktiviteter frem for at blive udøvet med en væsentlig grad af uafhængighed. Et eksempel på førstnævnte kan være en situation, hvor den udenlandske virksomhed udelukkende sælger varer importeret fra den regnskabsaflæggende virksomhed og betaler salgsavancen til den regnskabsaflæggende virksomhed. Et eksempel på sidstnævnte kan være en situation, hvor virksomheden i al væsentlighed akkumulerer likvider og andre monetære poster, afholder omkostninger, frembringer indtægter og optager lån i den lokale valuta

b) hvorvidt transaktioner med den regnskabsaflæggende virksomhed udgør en stor eller lille del af den udenlandske virksomheds aktiviteter

c) hvorvidt pengestrømme fra den udenlandske virksomheds aktiviteter direkte påvirker pengestrømmene i den regnskabsaflæggende virksomhed og er umiddelbart tilgængelige som betaling til den regnskabsaflæggende virksomhed

d) hvorvidt pengestrømme fra den udenlandske virksomheds aktiviteter er tilstrækkelige til at afdrage eksisterende og forventelige gældsforpligtelser, uden at der skal stilles midler til rådighed fra den regnskabsaflæggende virksomhed.

12. Når det på baggrund af en kombination af de ovenfor anførte indikatorer stadig ikke klart fremgår, hvilken funktionel valuta der skal vælges, skal der på baggrund af ledelsens vurdering vælges den funktionelle valuta, som giver det mest retvisende billede af den økonomiske virkning af underliggende transaktioner, begivenheder og forhold. Når denne fremgangsmåde anvendes, skal ledelsen lægge vægt på de væsentligste indikatorer i afsnit 9, inden den tager indikatorerne i afsnit 10 og 11 i betragtning, som har til formål yderligere at understøtte valget af virksomhedens funktionelle valuta.

13. En virksomheds funktionelle valuta skal afspejle de underliggende transaktioner, begivenheder og forhold, som er relevante for virksomheden. Derfor skal der efter valg af funktionel valuta ikke foretages ændringer i denne, medmindre der sker en ændring i disse underliggende transaktioner, begivenheder eller forhold.

14. Hvis den funktionelle valuta er en hyperinflationsøkonomis valuta, skal virksomhedens årsregnskab tilpasses i overensstemmelse med IAS 29 *Regnskabsaflæggelse i hyperinflationsøkonomier*. En virksomhed kan ikke undgå tilpasning i overensstemmelse med IAS 29 ved f.eks. at anvende en anden valuta end den funktionelle valuta, der er valgt i overensstemmelse med denne standard (eksempelvis modervirksomhedens funktionelle valuta) som sin funktionelle valuta.

▼B

Nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed

15. Virksomheder kan besidde monetære poster, som er tilgodehavende fra eller skyldige til en udenlandsk virksomhed. En post, der hverken er planlagt indfriet eller kan forventes indfriet inden for en overskuelig fremtid, udgør i realiteten en del af virksomhedens nettoinvestering i den udenlandske virksomhed og skal regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med afsnit 32 og 33. Sådanne monetære poster kan omfatte langfristede tilgodehavender eller lån, men omfatter ikke tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser eller leverandørforpligtelser.

15A Den virksomhed, der besidder monetære poster, som er tilgodehavender hos eller skyldige til en udenlandsk virksomhed som beskrevet i afsnit 15, kan være en dattervirksomhed i koncernen. En virksomhed har for eksempel to dattervirksomheder, A og B. Dattervirksomhed B er en udenlandsk virksomhed. Dattervirksomhed A yder et lån til dattervirksomhed B. Dattervirksomhed A's lån, der er et tilgodehavende hos dattervirksomhed B, ville udgøre en del af virksomhedens nettoinvestering i dattervirksomhed B, hvis lånet hverken er planlagt indfriet eller kan forventes indfriet inden for en overskuelig fremtid. Dette ville også gælde, hvis dattervirksomhed A selv var en udenlandsk virksomhed.

Monetære poster

16. Et monetært aktivs afgørende kendetegn er retten til at modtage (eller en forpligtelse til at overdrage) et antal valutaenheder, der enten er fast eller kan opgøres. Pensioner og andre personaleydelser, som skal betales kontant, hensatte forpligtelser, som skal indfris kontant og kontant udbytte, som indregnes som en forpligtelse. Ligeledes skal en kontrakt vedrørende modtagelse (eller overdragelse) af et variabelt antal af virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter eller et variabelt beløb af aktiver, hvor den dagsværdi, der modtages (eller overdrages) svarer til et antal valutaenheder, der enten er fast eller kan opgøres, anses for en monetær post. Modsat er et ikke-monetært aktivs afgørende kendetegn den manglende ret til at modtage (eller forpligtelse til at overdrage) et antal valutaenheder, der enten er fast eller kan opgøres. forudbetalte beløb for varer og tjenesteydelser (eksempelvis forudbetalt lejeydelse), goodwill, immaterielle aktiver, varebeholdninger, materielle anlægsaktiver, og hensatte forpligtelser, som skal indfris ved overdragelse af et ikke-monetært aktiv.

SAMMENFATNING AF DEN I DENNE STANDARD KRÆVEDE FREMGANGSMÅDE

17. Ved udarbejdelsen af årsregnskaber skal hver virksomhed — hvad enten der er tale om en selvstændig virksomhed, en virksomhed med udenlandske aktiviteter (eksempelvis en modervirksomhed) eller en udenlandsk virksomhed (eksempelvis en dattervirksomhed eller en filial) — vælge en funktionel valuta i overensstemmelse med afsnit 9-14. Virksomheden skal omregne poster i fremmed valuta til den funktionelle valuta og fremlægge virkningen af en sådan omregning i overensstemmelse med afsnit 20-37 og 50.

▼B

18. Mange regnskabsaflæggende virksomheder omfatter en række individuelle virksomheder (eksempelvis består en koncern af en modervirksomhed og en eller flere dattervirksomheder). Forskellige typer af virksomheder kan, uanset om de er del af en koncern, have investeringer i associerede virksomheder eller joint ventures. De kan også have filialer. Resultaterne og den finansielle stilling for hver enkelt virksomhed, der er omfattet af den regnskabsaflæggende virksomhed, skal omregnes til den valuta, den regnskabsaflæggende virksomhed præsenterer sit årsregnskab i. Denne standard tillader, at en regnskabsaflæggende virksomheds præsentationsvaluta kan være en hvilken som helst valuta (eller flere valutaer). Resultaterne og den finansielle stilling for en enkelt virksomhed, der er omfattet af den regnskabsaflæggende virksomhed, og hvis funktionelle valuta afviger fra præsentationsvalutaen, skal omregnes i overensstemmelse med afsnit 38-50.

19. Denne standard tillader desuden, at en selvstændig virksomhed, som udarbejder årsregnskaber, eller en virksomhed, som udarbejder separate årsregnskaber i overensstemmelse med IAS 27 *Koncernregnskaber og separate årsregnskaber,* præsenterer sit årsregnskab i en hvilken som helst valuta (eller flere valutaer). Hvis virksomhedens præsentationsvaluta afviger fra den funktionelle valuta, skal virksomhedens resultater og finansielle stilling også omregnes til præsentationsvalutaen i overensstemmelse med afsnit 38-50.

PRÆSENTATION AF TRANSAKTIONER I FREMMED VALUTA I DEN FUNKTIONELLE VALUTA

Første indregning

20. En transaktion i fremmed valuta er en transaktion, som finder sted eller skal afregnes i en fremmed valuta, herunder transaktioner, der finder sted, når virksomheden:

a) køber eller sælger varer eller tjenesteydelser i fremmed valuta,

b) låner eller udlåner midler, hvor de skyldige eller tilgodehavende beløb er i fremmed valuta, eller

c) på anden måde anskaffer eller afhænder aktiver eller påtager sig eller indfrier forpligtelser i fremmed valuta.

21. En transaktion i fremmed valuta skal på tidspunktet for første indregning i den funktionelle valuta registreres ved omregning af beløbet i fremmed valuta til den på transaktionstidspunktet gældende spotkurs mellem den funktionelle valuta og den fremmede valuta.

22. Transaktionsdagen er den dag, hvor transaktionen for første gang opfylder kriterierne for indregning i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder (IFRS). Af praktiske grunde anvendes ofte en kurs, der er tilnærmet transaktionsdagens kurs. Eksempelvis kan en gennemsnitlig valutakurs for en uge eller en måned anvendes på alle transaktioner i den pågældende valuta i løbet af denne periode. Dog er anvendelsen af en gennemsnitlig valutakurs for en periode uhensigtsmæssig ved væsentlige valutakursudsving.

▼M5

Omregning ved afslutning af efterfølgende regnskabsår

▼M32

23. **Ved hver indberetningsperiodes udløb:**

▼B

a) monetære poster i fremmed valuta omregnes ved anvendelse af ►M5 regnskabsårets afslutningskurs ◄,

b) ikke-monetære poster, som måles på grundlag af historisk kostpris i fremmed valuta, omregnes ved anvendelse af transaktionsdagens kurs, og

▼M32

c) **ikke-monetære poster, som måles til dagsværdi i fremmed valuta, omregnes ved anvendelse af gældende valutakurser på det tidspunkt, hvor dagsværdien blev opgjort.**

▼B

24. Den regnskabsmæssige værdi af en post opgøres i sammenhæng med andre relevante standarder. Eksempelvis kan materielle anlægsaktiver måles i forhold til dagsværdien eller historisk kostpris i overensstemmelse med IAS 16 *Materielle anlægsaktiver*. Uanset om den regnskabsmæssige værdi opgøres på grundlag af historisk kostpris eller dagsværdi, skal beløb, som er opgjort i fremmed valuta efterfølgende omregnes til den funktionelle valuta i overensstemmelse med denne standard.

25. Den regnskabsmæssige værdi af visse poster opgøres ved at sammenligne to eller flere beløb. Eksempelvis måles den regnskabsmæssige værdi af varebeholdninger til den laveste værdi af kostpris og nettorealiseringsværdi i overensstemmelse med IAS 2 *Varebeholdninger*. Tilsvarende måles den regnskabsmæssige værdi af et aktiv, hvor der er indikation af værdiforringelse, til den laveste værdi af den regnskabsmæssige værdi før mulige tab ved værdiforringelse og genindvindingsværdien i overensstemmelse med IAS 36 *Værdiforringelse af aktiver*. Hvis der er tale om et ikke-monetært aktiv, som måles i fremmed valuta, skal den regnskabsmæssige værdi opgøres ved at sammenligne:

a) kostprisen eller den regnskabsmæssige værdi, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt, omregnet til den på tidspunktet for opgørelsen af beløbet gældende valutakurs (dvs. transaktionsdagens kurs for en post målt på grundlag af historisk kostpris), og

b) nettorealiseringsværdien eller genindvindingsværdien, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt, omregnet til den på tidspunktet for opgørelsen af værdien gældende valutakurs (dvs. ►M5 regnskabsårets afslutningskurs ◄).

Virkningen af denne sammenligning kan være, at der i den funktionelle valuta bliver indregnet et tab ved værdiforringelse, som ikke ville blive indregnet i den fremmede valuta og omvendt.

26. Når der er flere mulige valutakurser, anvendes den kurs, som de fremtidige pengestrømme, som transaktionen eller mellemværendet repræsenterer, kunne have været afviklet til, hvis disse pengestrømme havde fundet sted på målingstidspunktet. Hvis der midlertidigt ikke kan ske omveksling mellem to valutaer, anvendes den første kurs, som muliggør omveksling efter udløbet af denne midlertidige periode.

Indregning af valutakursforskelle

27. Som beskrevet i afsnit 3, finder IAS 39 anvendelse på regnskabsmæssig sikring af poster i fremmed valuta. Anvendelse af regnskabsmæssig sikring kræver, at en virksomhed foretager en anden regnskabsmæssig behandling af visse valutakursforskelle, end der kræves i denne standard. Eksempelvis kræver IAS 39, at valutakursforskelle ved monetære poster, som kan betegnes som sikringsinstrumenter ved sikring af pengestrømme, ved første indregning ►M5 i øvrig totalindkomst ◄, i det omfang sikringen er effektiv.

▼B

28. Valutakursforskelle hidrørende fra indfrielsen af monetære poster eller omregning af monetære poster til valutakurser, som afviger fra de valutakurser, der blev anvendt, da posterne første gang blev indregnet i regnskabsåret eller i tidligere årsregnskaber, skal indregnes i resultatet for det regnskabsår, hvor de opstår, med undtagelse af de i afsnit 32 angivne tilfælde.

29. Når monetære poster hidrører fra en transaktion i fremmed valuta, og der er sket en ændring i valutakursen mellem transaktionstidspunktet og afregningstidspunktet, opstår der en valutakursforskel. Når transaktionen afregnes i det regnskabsår, hvor den opstod, indregnes alle valutakursforskelle i dette regnskabsår. Hvis transaktionen imidlertid afregnes i et efterfølgende regnskabsår, lægges ændringen i valutakursen i hvert regnskabsår til grund for opgørelsen af den valutakursforskel, der indregnes i hvert regnskabsår frem til afregningstidspunktet.

30. Hvis en gevinst eller et tab på en ikke-monetær post indregnes ►M5 i øvrig totalindkomst ◄, skal hvert valutakurselement forbundet med denne gevinst eller dette tab indregnes ►M5 i øvrig totalindkomst ◄. Hvis en gevinst eller et tab på en ikke-monetær post derimod indregnes i resultatet, skal et valutakurselement forbundet med denne gevinst eller dette tab indregnes i resultatet.

31. I andre standarder kræves det, at visse gevinster eller tab indregnes ►M5 i øvrig totalindkomst ◄. Eksempelvis kræver IAS 16, at visse gevinster eller tab hidrørende fra en omvurdering af materielle anlægsaktiver indregnes ►M5 i øvrig totalindkomst ◄. Når et sådant aktiv måles i en fremmed valuta, kræves det i henhold til afsnit 23c) i denne standard, at den omvurderede værdi omregnes til valutakursen på det tidspunkt, hvor værdien blev opgjort, hvorved der opstår en valutakursforskel, som ligeledes indregnes på egenkapitalen.

32. Valutakursforskelle, som opstår i forbindelse med en monetær post, der udgør en del af en regnskabsaflæggende virksomheds nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed (jf. afsnit 15), skal indregnes i resultatet i den regnskabsaflæggende virksomheds separate årsregnskab eller den enkelte udenlandske virksomheds årsregnskab. I årsregnskaber, som både omfatter den udenlandske virksomhed og den regnskabsaflæggende virksomhed (f.eks. et koncernregnskab, hvis den udenlandske virksomhed er en dattervirksomhed), skal sådanne valutakursforskelle ►M5 første gang indregnes i øvrig totalindkomst og omklassificeres fra egenkapitalen til resultatet ◄ i overensstemmelse med afsnit 48.

33. Hvis en monetær post udgør en del af en regnskabsaflæggende virksomheds nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed og er angivet i den regnskabsaflæggende virksomheds funktionelle valuta, opstår der en valutakursforskel i den udenlandske virksomheds årsregnskab i overensstemmelse med afsnit 28. Hvis en sådan post angives i den udenlandske virksomheds funktionelle valuta, opstår der en valutakursforskel i den regnskabsaflæggende virksomheds separate årsregnskab i overensstemmelse med afsnit 28. Hvis en sådan post angives i en anden valuta end både den regnskabsaflæggende virksomheds og den udenlandske virksomheds funktionelle valuta, opstår der en valutakursforskel i den regnskabsaflæggende virksomheds separate årsregnskab og i den udenlandske virksomheds årsregnskab i overensstemmelse med afsnit 28. Sådanne valutakursforskelle ►M5 indregnet i øvrig totalindkomst ◄ i det årsregnskab, som omfatter både den udenlandske virksomhed og den regnskabsaflæggende virksomhed (dvs. det årsregnskab, hvor den udenlandske virksomhed konsolideres, pro rata-konsolideres eller behandles regnskabsmæssigt ved brug af den indre værdis metode).

▼B

34. Hvis en virksomhed foretager bogføring og registrering i en anden valuta end den funktionelle valuta, skal virksomheden på tidspunktet for udarbejdelsen af årsregnskabet omregne alle beløb til den funktionelle valuta i overensstemmelse med afsnit 20-26. Dette giver samme beløb i den funktionelle valuta, som ville være fremkommet, hvis posterne oprindeligt var blevet registreret i den funktionelle valuta. Eksempelvis omregnes monetære poster til den funktionelle valuta ved anvendelse af ►M5 regnskabsårets afslutningskurs ◄, og ikke-monetære poster, som måles på grundlag af historisk kostpris, omregnes ved anvendelse af kursen på tidspunktet for den transaktion, der gav anledning til indregningen.

Ændring i funktionel valuta

35. Når den funktionelle valuta i en virksomhed ændres, skal virksomheden fremadrettet fra tidspunktet for ændringen anvende de omregningsprocedurer, der er gældende for den nye funktionelle valuta.

36. Som nævnt i afsnit 13 skal en virksomheds funktionelle valuta afspejle de underliggende transaktioner, begivenheder og forhold, som er relevante for virksomheden. Derfor kan der, efter valget af funktionel valuta er truffet, kun foretages ændringer i den funktionelle valuta, hvis der sker en ændring i disse underliggende transaktioner, begivenheder og forhold. Eksempelvis kan en ændring i den valuta, der har den væsentligste indvirkning på salgspriser for varer og tjenesteydelser, føre til en ændring i virksomhedens funktionelle valuta.

37. Der foretages fremadrettet regnskabsmæssig behandling af virkningen af en ændring i den funktionelle valuta. Det vil sige, at en virksomhed omregner alle poster til den nye funktionelle valuta ved anvendelse af den på tidspunktet for ændringen gældende valutakurs. De deraf følgende omregnede beløb for ikke-monetære poster behandles til historisk kostpris. ►M5 Valutakursforskelle, der opstår som følge af omregning af en udenlandsk virksomhed, der tidligere blev indregnet i øvrig totalindkomst i overensstemmelse med afsnit 32 og 39(c), omklassificeres ikke til resultatet, før virksomheden afhændes. ◄

ANVENDELSE AF EN ANDEN PRÆSENTATIONSVALUTA END DEN FUNKTIONELLE VALUTA

Omregning til præsentationsvalutaen

38. En virksomhed kan præsentere sit årsregnskab i en hvilken som helst valuta (eller flere valutaer). Hvis præsentationsvalutaen afviger fra virksomhedens funktionelle valuta, skal virksomheden omregne sine resultater og sin finansielle stilling til præsentationsvalutaen. Som eksempel kan nævnes, at hvis en koncern omfatter individuelle virksomheder med forskellige funktionelle valutaer, skal resultaterne og den finansielle stilling for hver virksomhed angives i en fælles valuta, så der kan udarbejdes et koncernregnskab.

▼M31

39. Resultaterne og den finansielle stilling for en virksomhed, hvis funktionelle valuta ikke er en hyperinflationsøkonomis valuta, skal omregnes til en anden præsentationsvaluta ved anvendelse af følgende procedurer:

▼B

a) aktiver og forpligtelser i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄ for hvert præsenteret regnskabsår (herunder også sammenligningstal) skal omregnes til kursen på den pågældende ►M5 dato for opgørelse af finansiel stilling ◄,

▼M31

b) indtægter og udgifter i hver resultatopgørelse og opgørelse af anden totalindkomst (herunder også sammenligningstal) skal omregnes til kurserne på transaktionsdagene, og

▼B

c) alle deraf følgende valutakursforskelle skal indregnes ►M5 i øvrig totalindkomst ◄.

40. Af praktiske grunde anvendes der ofte ved omregning af indtægts- og omkostningsposter en tilnærmet valutakurs for transaktionsdagene, eksempelvis en gennemsnitlig valutakurs for perioden. Dog er anvendelsen af en gennemsnitlig valutakurs for en periode uhensigtsmæssig ved væsentlige valutakursudsving.

41. De i afsnit 39c) omtalte valutakursforskelle hidrører fra:

▼M5

a) omregning af indtægter og omkostninger til transaktionsdagens kurser og aktiver og forpligtelser til kursen på datoen for opgørelsen af finansiel stilling.

▼B

b) omregning af nettoaktiver primo til en kurs på ►M5 regnskabsårets afslutning ◄, som afviger fra ►M5 regnskabsårets afslutningskurs ◄ i tidligere regnskabsår.

►M5 Disse valutakursforskelle indregnes ikke i resultatet, idet valutakursændringerne ingen eller ringe direkte virkning har på aktuelle og fremtidige pengestrømme fra driften. De akkumulerede valutakursforskelle skal præsenteres som en separat del af egenkapitalen, indtil afhændelsen af den udenlandske virksomhed. Når valutakursforskellene vedrører en udenlandsk virksomhed, som er en del af koncernen, men ikke 100 % ejet, ◄ skal akkumulerede valutakursforskelle, som hidrører fra omregning og er tilknyttet minoritetsinteresser, allokeres til og præsenteres som en del af minoritetsinteressen i koncernbalancen.

42. Resultaterne og den finansielle stilling for en virksomhed, hvis funktionelle valuta er en hyperinflationsøkonomis valuta, skal omregnes til en anden præsentationsvaluta ved anvendelse af følgende procedurer:

a) alle beløb (dvs. aktiver, forpligtelser, egenkapitalposter, indtægter og omkostninger, herunder sammenligningstal) skal omregnes til kursen på det seneste ►M5 regnskabsårs afslutning ◄ bortset fra, at

b) når beløb omregnes til en ikke-hyperinflationsøkonomis valuta, skal sammenligningstallene udgøres af de beløb, der blev præsenteret som regnskabsårets aktuelle beløb i årsregnskabet for relevante tidligere regnskabsår (dvs. uden regulering for efterfølgende ændringer i prisniveauet eller efterfølgende valutakursændringer)

43. Når en virksomheds funktionelle valuta er en hyperinflationsøkonomis valuta, skal virksomheden tilpasse sit årsregnskab i overensstemmelse med IAS 29, før virksomheden anvender den omregningsmetode, der er beskrevet i afsnit 42, undtagen for sammenligningstal, som omregnes til en ikke-hyperinflationsøkonomis valuta (jf. afsnit 42b). Når en økonomi ikke længere er hyperinflationær, og virksomheden ophører med at tilpasse sit årsregnskab i overensstemmelse med IAS 29, skal virksomheden som historisk kostpris ved omregning til præsentationsvalutaen anvende beløb, der er tilpasset prisniveauet på tidspunktet for virksomhedens ophør med tilpasning af sit årsregnskab.

▼B

Omregning af en udenlandsk virksomhed

44. Ud over afsnit 38-43 finder afsnit 45-47 anvendelse, når en udenlandsk virksomheds resultater og finansielle stilling skal omregnes til en præsentationsvaluta, således at den udenlandske virksomhed kan blive omfattet af den regnskabsaflæggende virksomheds årsregnskab ved konsolidering, pro rata-konsolidering eller efter den indre værdis metode.

45. Indarbejdelsen af en udenlandsk virksomheds resultater og finansielle stilling i den regnskabsaflæggende virksomheds resultater og finansielle stilling foretages efter normale konsolideringsprocedurer, såsom eliminering af koncernmellemværender og en dattervirksomheds koncerninterne transaktioner (jf. IAS 27 og IAS 31 *Kapitalandele i joint ventures*). Et koncerninternt monetært aktiv (eller en forpligtelse) kan imidlertid ikke, hvad enten den er kortfristet eller langfristet, elimineres i den tilsvarende koncerninterne forpligtelse (eller aktiv), uden at der redegøres for resultaterne af kursudsving i koncernregnskabet. Det skyldes, at den monetære post udgør en forpligtelse til at konvertere en valuta til en anden valuta, og udsætter den regnskabsaflæggende virksomhed for en gevinst eller et tab som følge af kursudsving. ►M5 I en regnskabsaflæggende virksomheds koncernregnskab skal sådanne valutakursforskelle derfor indregnes i resultatet eller, hvis de opstår som følge af de i afsnit 32 beskrevne omstændigheder, indregnes i øvrig totalindkomst og akkumuleres i et separat element af egenkapitalen indtil afhændelsen af den udenlandske virksomhed. ◄

46. Når en udenlandsk virksomheds årsregnskab er udarbejdet pr. en anden dato end den regnskabsaflæggende virksomheds årsregnskab, udarbejder den udenlandske virksomhed ofte supplerende beretninger pr. samme dato som den regnskabsaflæggende virksomheds årsregnskab. I modsat fald ►M5 IAS 27 tillader, at der anvendes en anden dato, forudsat at der ikke er en forskel på mere end tre måneder, og at der foretages reguleringer for virkningerne af eventuelle væsentlige transaktioner eller andre begivenheder, som opstår mellem de forskellige datoer. ◄ I sådanne tilfælde omregnes den udenlandske virksomheds aktiver og forpligtelser til den på ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ for den udenlandske virksomhed gældende kurs. Der foretages reguleringer for væsentlige ændringer i valutakurser frem til ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ i den regnskabsaflæggende virksomhed i overensstemmelse med IAS 27. Der benyttes samme fremgangsmåde ved anvendelsen af den indre værdis metode for associerede virksomheder og joint ventures og anvendelsen af pro rata-konsolidering for joint ventures i overensstemmelse med IAS 28 *Investeringer i associerede virksomheder* og IAS 31.

47. Eventuel goodwill hidrørende fra overtagelsen af en udenlandsk virksomhed og eventuelle reguleringer af aktivers og forpligtelsers regnskabsmæssige værdi til dagsværdi hidrørende fra overtagelsen af den udenlandske virksomhed behandles som aktiver og forpligtelser i den udenlandske virksomhed. De skal således angives i den udenlandske virksomheds funktionelle valuta og omregnes til ►M5 regnskabsårets afslutningskurs ◄ i overensstemmelse med afsnit 39 og 42.

▼M11

Hel eller delvis afhændelse af en udenlandsk virksomhed

▼M5

48 Ved afhændelsen af en udenlandsk virksomhed skal akkumulerede valutakursforskelle vedrørende den udenlandske virksomhed, der er indregnet i øvrig totalindkomst og akkumuleret i et separat egenkapitalelement, omklassificeres fra egenkapitalen til resultatet (som en omklassifikationsregulering), når gevinsten eller tabet ved afhændelsen er indregnet (jf. IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber* (ajourført 2007)).

▼M11

48A Ud over en virksomheds afhændelse af hele sin andel i en udenlandsk virksomhed, behandles følgende regnskabsmæssigt som afhændelser, selvom virksomheden beholder en andel i den tidligere dattervirksomhed, associerede virksomhed eller fælles kontrollerede virksomhed:

(a) tab af bestemmende indflydelse på en dattervirksomhed, som omfatter en udenlandsk virksomhed

(b) tab af bestemmende indflydelse på en dattervirksomhed, som omfatter en udenlandsk virksomhed

(c) tab af fælles bestemmende indflydelse på en fælles kontrolleret virksomhed, som omfatter en udenlandsk virksomhed.

48B Ved afhændelse af en dattervirksomhed, der omfatter en udenlandsk virksomhed, skal der ske ophør med indregning af de akkumulerede valutakursforskelle, som vedrører den udenlandske aktivitet, og som er henført til minoritetsinteressen, men uden at foretage omklassifikation til resultatet.

48C Ved delvis afhændelse af en dattervirksomhed, der omfatter en udenlandsk virksomhed, skal virksomheden igen henføre den forholdsmæssige del af de akkumulerede valutakursforskelle, der er indregnet i øvrig totalindkomst, til minoritetsinteressen i den udenlandske virksomhed. Ved alle andre delvise afhændelser af en udenlandsk virksomhed skal virksomheden udelukkende foretage omklassifikation til resultatet af den forholdsmæssige del af de akkumulerede valutakursforskelle, der er indregnet i øvrig totalindkomst.

48D En delvis afhændelse af en virksomheds andel i en udenlandsk virksomhed er enhver reduktion af virksomhedens ejerandel i en udenlandsk virksomhed, med undtagelse af de reduktioner i afsnit 48A, der regnskabsmæssigt behandles som afhændelser.

▼M7

49. En virksomhed kan afhænde sin kapitalandel i en udenlandsk virksomhed helt eller delvist gennem salg, likvidation, tilbagebetaling af selskabskapital eller nedlæggelse af hele eller dele af virksomheden. En nedskrivning af en udenlandsk virksomheds regnskabsmæssige værdi udgør ikke en delvis afhændelse, uanset om det sker på grund af egne tab eller en værdiforringelse, som er indregnet af investor. Derfor foretages der ikke omklassifikation af nogen del af kursgevinsten eller -tabet i øvrig totalindkomst på tidspunktet for nedskrivningen.

▼B

SKATTEMÆSSIGE VIRKNINGER AF ALLE VALUTAKURSFORSKELLE

50. Gevinster og tab på transaktioner i fremmed valuta og valutakursforskelle hidrørende fra omregning af en virksomheds (herunder en udenlandsk virksomheds) resultater og finansielle stilling til en anden valuta kan have skattemæssige virkninger. IAS 12 *Indkomstskatter* finder anvendelse på sådanne skattemæssige virkninger.

OPLYSNINGER

51. I afsnit 53 og 55-57 gælder henvisninger til »funktionel valuta« for koncerners vedkommende modervirksomhedens funktionelle valuta.

▼B

52. En virksomhed skal give følgende oplysninger:

a) den beløbsmæssige størrelse af valutakursforskelle indregnet i resultatet, undtagen når disse opstår i forbindelse med finansielle instrumenter, som måles til dagsværdi over resultatet i overensstemmelse med IAS 39, og

▼M5

(b) nettovalutakursforskelle indregnet i øvrig totalindkomst og akkumuleret i et separat element af egenkapitalen samt en afstemning af den beløbsmæssige størrelse af sådanne valutakursforskelle ved begyndelsen og slutningen af regnskabsåret.

▼B

53. Når præsentationsvalutaen afviger fra den funktionelle valuta, skal dette angives, og den funktionelle valuta skal oplyses sammen med årsagen til, at der anvendes en anden præsentationsvaluta.

54. Hvis der foretages en ændring i den funktionelle valuta enten i den regnskabsaflæggende virksomhed eller i en væsentlig udenlandsk virksomhed, skal dette oplyses sammen med årsagen til denne ændring i den funktionelle valuta.

55. Hvis en virksomhed præsenterer sit årsregnskab i en anden valuta end den funktionelle valuta, skal virksomheden kun angive, at årsregnskabet er i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder (IFRS), hvis det er i overensstemmelse med alle bestemmelser i de relevante standarder og relevante fortolkningsbidrag til disse standarder, herunder den omregningsmetode, der er angivet i afsnit 39 og 42.

56. En virksomhed præsenterer undertiden sit årsregnskab eller anden økonomisk information i en anden valuta end den funktionelle valuta uden at opfylde kravene i afsnit 55. Som eksempel herpå kan nævnes en virksomhed, som kun omregner udvalgte poster fra sit årsregnskab til en anden valuta. Et andet eksempel er en virksomhed, hvis funktionelle valuta ikke er en hyperinflationsøkonomis valuta, som omregner sit årsregnskab til en anden valuta ved at omregne alle poster til kursen på det seneste ►M5 regnskabsårs afslutning ◄. Sådanne omregninger er ikke i overensstemmelse med de internationale regnskabsstander (IFRS), og der kræves oplysninger som beskrevet i afsnit 57.

57. Hvis en virksomhed præsenterer sit årsregnskab eller anden økonomisk information i en valuta, som afviger fra enten den funktionelle valuta eller præsentationsvalutaen, og kravene i afsnit 55 ikke er opfyldt, skal virksomheden:

a) klart beskrive oplysningerne som supplerende for at adskille disse oplysninger fra oplysninger, som er i overensstemmelse med de internationale regnskabsstander (IFRS),

b) oplyse om, hvilken valuta de supplerende oplysninger er præsenteret i, og

c) oplyse om virksomhedens funktionelle valuta og den anvendte omregningsmetode ved opgørelsen af de supplerende oplysninger.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT OG OVERGANG

58. Virksomheder skal anvende denne standard for årsregnskaber, der dækker regnskabsår, som begynder 1. januar 2005 eller derefter. Det tilskyndes, at standarden anvendes før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender denne standard for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2005, skal den give oplysning om dette.

▼B

58A *Nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed* (Ændring til IAS 21), udgivet i december 2005, tilføjet afsnit 15A og ændret afsnit 33. Virksomhederne skal anvende ændringerne på regnskabsår, som begynder 1. januar 2006 eller derefter. Det tilskyndes, at ændringerne anvendes før dette tidspunkt.

59. Virksomheder skal anvende afsnit 47 fremadrettet for alle overtagelser, der har fundet sted efter begyndelsen af det regnskabsår, hvor denne standard anvendes for første gang. Det er tilladt at anvende afsnit 47 med tilbagevirkende kraft for tidligere overtagelser. Ved overtagelse af en udenlandsk virksomhed, som behandles fremadrettet, men som fandt sted før det tidspunkt, hvor denne standard blev anvendt første gang, skal virksomheden ikke tilpasse tidligere regnskabsår og kan derfor, hvor det findes hensigtsmæssigt, behandle reguleringer af goodwill og dagsværdi hidrørende fra overtagelsen som aktiver og forpligtelser i virksomheden frem for aktiver og forpligtelser i den udenlandske virksomhed. Derfor er disse reguleringer af goodwill og dagsværdi enten allerede angivet i virksomhedens funktionelle valuta, eller de er ikke-monetære poster i fremmed valuta, som præsenteres ved anvendelse af valutakursen på overtagelsestidspunktet.

60. Alle andre ændringer, som hidrører fra anvendelsen af denne standard, skal regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*.

▼M5

60A. IAS 1 (ajourført 2007) ændrede den terminologi, der anvendes i IFRS-standarderne. Desuden blev afsnit 27, 30–33, 37, 39, 41, 45, 48 og 52 ændret. Virksomheden skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 1 (ajourført 2007) for et tidligere regnskabsår, skal ændringerne anvendes for dette tidligere regnskabsår.

▼M29

60B. IAS 27 (ajourført i 2008) tilføjede afsnit 48A–48D og ændrede afsnit 49. Virksomheden skal anvende disse ændringer fremadrettet for regnskabsår, som begynder den 1. juli 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 27 (ajourført i 2008) i et tidligere regnskabsår, finder ændringerne anvendelse på dette tidligere regnskabsår.

60D. Afsnit 60B blev ændret med *Forbedringer til IFRS* udstedt i maj 2010. Virksomheden skal anvende denne ændring på regnskabsår, som begynder den 1. juli 2010 eller derefter. Det er tilladt at anvende ændringen før dette tidspunkt.

▼M32

60G. IFRS 13, der blev udstedt i maj 2011, medførte en ændring af definitionen af dagsværdi i afsnit 8 og en ændring af afsnit 23. En virksomhed skal anvende disse ændringer, når den anvender IFRS 13.

▼M31

60H. *Præsentation af posterne indregnet i anden totalindkomst* (ændringer til IAS 1), der blev udsendt i juni 2011, medførte ændring af afsnit 39. En virksomhed skal anvende denne ændring, når den anvender IAS 1 som ændret i juni 2011.

▼B

OPHÆVELSE AF ANDRE UDTALELSER

61. Denne standard erstatter IAS 21 *Valutaomregning* (ajourført 1993).

▼B

62. Denne standard erstatter følgende fortolkningsbidrag:

a) SIC-11 *Valutaomregning — Aktivering af tab som følge af kraftige devalueringer*,

b) SIC-19 *Rapporteringsvaluta — Måling og præsentation af årsregnskaber i henhold til IAS 21 og IAS 29*, og

c) SIC-30 *Rapporteringsvaluta — Omregning fra målingsvaluta til præsentationsvaluta*.

▼M1

INTERNATIONAL REGNSKABSSTANDARD 23

Låneomkostninger

GRUNDPRINCIP

1 Låneomkostninger, som er direkte knyttet til anskaffelsen, opførelsen eller produktionen af et kvalificerende aktiv, er en del af dette aktivs kostpris. Andre låneomkostninger indregnes som omkostning.

ANVENDELSESOMRÅDE

2 En virksomhed skal anvende denne standard på den regnskabsmæssige behandling af låneomkostninger.

3 Denne standard omhandler ikke faktiske eller beregnede omkostninger vedrørende egenkapital, herunder præferencestillet egenkapital, der ikke er klassificeret som en forpligtelse.

4 Det kræves ikke, at virksomheden anvender standarden på låneomkostninger, som er direkte knyttet til anskaffelsen, opførelsen eller produktionen af:

(a) et kvalificerende aktiv, der måles til dagsværdi, eksempelvis et biologisk aktiv; eller

(b) varebeholdninger, som fremstilles eller på anden måde serieproduceres i store mængder.

DEFINITIONER

5 Denne standard anvender nedenstående udtryk med følgende betydning:

Låneomkostninger er renter og andre omkostninger, som en virksomhed afholder i forbindelse med lån af finansielle midler.

Et *kvalificerende aktiv* er et aktiv, som kræver en væsentlig tidsperiode for at blive klar til dets planlagte anvendelse eller salg.

▼M8

6 Låneomkostninger kan omfatte:

a) renteudgifter beregnet ved anvendelse af den effektive rentemetode som beskrevet i IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling*

b) [ophævet]

c) [ophævet]

d) finansieringsomkostninger vedrørende finansielle leasingkontrakter indregnet i overensstemmelse med IAS 17 *Leasingkontrakter* og

e) valutakursforskelle hidrørende fra låntagning i fremmed valuta, i det omfang disse anses som en regulering af renteomkostninger.

▼M1

7 Afhængigt af omstændighederne kan følgende være kvalificerende aktiver:

(a) varebeholdninger,

(b) produktionsanlæg,

▼M1

(c) elværker,

(d) immaterielle aktiver,

(e) investeringsejendomme.

Finansielle aktiver og varebeholdninger, der fremstilles eller på anden vis produceres på kort tid, er ikke kvalificerende aktiver. Aktiver, som ved anskaffelsen er klar til deres planlagte anvendelse eller salg, er ikke kvalificerende aktiver.

INDREGNING

8 En virksomhed skal aktivere låneomkostninger, som er direkte knyttet til anskaffelsen, opførelsen eller produktionen af et kvalificerende aktiv, som en del af dette aktivs kostpris. En virksomhed skal indregne andre låneomkostninger i det regnskabsår, de afholdes.

9 Låneomkostninger, som er direkte knyttet til anskaffelsen, opførelsen eller produktionen af et kvalificerende aktiv, medtages i dette aktivs kostpris. Sådanne låneomkostninger aktiveres som en del af aktivets kostpris, når det er sandsynligt, at de vil medføre fremtidige økonomiske fordele for virksomheden, og omkostningerne kan måles pålideligt. Når virksomheden anvender IAS 29 *Regnskabsaflæggelse i hyperinflationsøkonomier*, skal den indregne den andel af låneomkostningerne, som kompenserer for inflation, i det samme regnskabsår i overensstemmelse med afsnit 21 i standarden.

Aktiveringsberettigede låneomkostninger

10 Låneomkostninger, som er direkte knyttet til anskaffelsen, opførelsen eller produktionen af et kvalificerende aktiv er de låneomkostninger, som ville have været undgået, hvis omkostninger til det kvalificerende aktiv ikke var afholdt. Når virksomheden låner midler specielt med henblik på at anskaffe et bestemt kvalificerende aktiv, kan låneomkostninger direkte knyttet til dette kvalificerende aktiv let identificeres.

11 Det kan være vanskeligt at identificere et direkte forhold mellem et bestemt lån og et kvalificerende aktiv samt bestemme, hvilke lån der kunne have været undgået på anden vis. Sådanne vanskeligheder opstår eksempelvis, når en virksomheds finansieringsaktiviteter koordineres centralt. Vanskeligheder kan ligeledes opstå, når en koncern anvender en række forskellige gældsinstrumenter til at låne midler til forskellige rentesatser og udlåner disse midler på forskellige betingelser til andre virksomheder inden for koncernen. Andre komplikationer kan opstå ved anvendelsen af lån i eller knyttet til fremmed valuta, når koncernen har aktiviteter i højinflationsøkonomier, samt i forbindelse med kursudsving. Som følge heraf er opgørelsen af låneomkostninger, der er direkte knyttet til anskaffelsen af et kvalificerende aktiv, vanskelig, og det er nødvendigt at udøve skøn.

12 I det omfang en virksomhed låner midler specielt med henblik på at anskaffe et kvalificerende aktiv, skal virksomheden opgøre den aktiveringsberettigede andel af låneomkostningerne som de faktisk afholdte låneomkostninger vedrørende denne låntagning i regnskabsåret med fradrag af eventuelle investeringsafkast fra den midlertidige investering af disse lån.

▼M1

13 Ved finansieringen af et kvalificerende aktiv kan det ske, at en virksomhed låner midler og afholder tilknyttede låneomkostninger, før nogle af eller alle midlerne anvendes til dækning af det kvalificerende aktiv. I sådanne tilfælde investeres midlerne ofte midlertidigt, indtil de anvendes til betaling af det kvalificerende aktiv. Ved opgørelsen af de aktiveringsberettigede låneomkostninger i et regnskabsår trækkes eventuelle investeringsafkast fra sådanne midler fra de afholdte låneomkostninger.

14 I det omfang en virksomhed låner midler generelt og anvender dem med henblik på at anskaffe et kvalificerende aktiv, skal virksomheden opgøre de aktiveringsberettigede låneomkostninger ved anvendelse af en aktiveringssats på dette aktivs omkostninger. Aktiveringssatsen skal være det vejede gennemsnit af de låneomkostninger, som kan knyttes til virksomhedens udestående lån i regnskabsåret, bortset fra lån specielt optaget med henblik på at anskaffe et kvalificerende aktiv. Låneomkostninger, som en virksomhed aktiverer i et regnskabsår, må ikke overstige låneomkostninger afholdt i det samme regnskabsår.

15 I nogle tilfælde er det hensigtsmæssigt at medtage alle modervirksomhedens samt dens dattervirksomheders lån ved beregningen af et vejet gennemsnit af låneomkostninger. I andre tilfælde er det hensigtsmæssigt for hver dattervirksomhed at anvende et vejet gennemsnit af låneomkostninger knyttet til dens egne lån.

Beløb hvormed det kvalificerende aktivs regnskabsmæssige værdi overstiger genindvindingsværdien

16 Når den regnskabsmæssige værdi eller den forventede endelige kostpris for et kvalificerende aktiv overstiger genindvindingsværdien eller nettorealisationsværdien, nedskrives eller afskrives den regnskabsmæssige værdi i overensstemmelse med kravene i andre standarder. I visse tilfælde tilbageføres nedskrivningen eller afskrivningen i overensstemmelse med disse andre standarder.

Påbegyndelse af aktivering

17 En virksomhed skal begynde at aktivere låneomkostningerne som en del af det kvalificerende aktivs kostpris på påbegyndelsesdatoen. Påbegyndelsesdatoen for aktivering er den første dato, hvor virksomheden opfylder alle nedenstående kriterier:

(a) den afholder omkostninger på aktivet,

(b) den afholder låneomkostninger, og

(c) den udfører aktiviteter, som er nødvendige for at forberede aktivet til dets planlagte anvendelse eller salg.

▼M1

18 Omkostninger til et kvalificerende aktiv omfatter udelukkende de omkostninger, som har medført kontante betalinger, overførsel af andre aktiver eller påtagelsen af rentebærende forpligtelser. Omkostningerne reduceres med eventuelle acontobetalinger og tilskud modtaget (jf. IAS 20 *Regnskabsmæssig behandling af offentlige tilskud og oplysning om andre former for offentlig støtte*). Et aktivs gennemsnitlige regnskabsmæssige værdi i et regnskabsår, herunder tidligere aktiverede låneomkostninger, er normalt en rimelig tilnærmelse af de omkostninger, hvorpå aktiveringssatsen er anvendt i regnskabsåret.

19 De aktiviteter, som er nødvendige for at forberede aktivet til dets planlagte anvendelse eller salg, omfatter mere end den fysiske opførelse af aktivet. De omfatter teknisk og administrativt arbejde før påbegyndelsen af den fysiske opførelse, eksempelvis aktiviteter i forbindelse med indhentning af tilladelser før påbegyndelsen af den fysiske opførelse. Dog omfatter sådanne aktiviteter ikke besiddelsen af et aktiv, når der ikke foretages en produktion eller udvikling, som vil ændre aktivets tilstand. Eksempelvis aktiveres låneomkostninger afholdt, mens en grund er under byggemodning, i løbet af det regnskabsår, hvor de til byggemodningen knyttede aktiviteter foretages. Låneomkostninger, som afholdes, mens grunde anskaffet til byggeformål besiddes, uden at der foretages tilknyttede aktiviteter, opfylder derimod ikke kriterierne for aktivering.

Midlertidigt ophør af aktivering

20 En virksomhed skal bringe aktiveringen af låneomkostninger midlertidigt til ophør i perioder af længere varighed, hvor den midlertidigt afbryder den aktive udvikling af et kvalificerende aktiv.

21 Virksomheden kan afholde låneomkostninger i løbet af en periode af længere varighed, hvor den midlertidigt har afbrudt de aktiviteter, som er nødvendige for at forberede aktivet til dets planlagte anvendelse eller salg. Sådanne omkostninger vedrører besiddelsen af delvist færdiggjorte aktiver og opfylder ikke kriterierne for aktivering. Dog bringer en virksomhed normalt ikke aktivering af låneomkostninger til midlertidigt ophør i løbet af et regnskabsår, når den udfører væsentligt teknisk eller administrativt arbejde. En virksomhed skal heller ikke bringe aktivering af låneomkostninger til midlertidigt ophør, når en midlertidig forsinkelse er en nødvendig del af processen for at klargøre aktivet til dets planlagte anvendelse eller salg. Eksempelvis fortsættes aktivering i løbet af en periode af længere varighed, hvor høje vandstande forsinker opførelsen af en bro, hvis sådanne høje vandstande er normalt forekommende i byggeperioden i det pågældende geografiske område.

Ophør af aktivering

22 Virksomheder skal bringe aktivering af låneomkostninger til ophør, når praktisk talt alle aktiviteter, som er nødvendige for at forberede aktivet til dets planlagte anvendelse eller salg, er færdiggjort.

23 Aktiver er normalt klar til deres planlagte anvendelse eller salg, når den fysiske opførelse af aktiverne er færdiggjort, selv om rutinemæssigt administrativt arbejde stadig fortsætter. Hvis mindre tilretninger, eksempelvis indretningen af en ejendom efter købers eller brugers specifikationer, er det eneste, der udestår, indikerer dette, at praktisk talt alle aktiviteter er færdiggjort.

▼M1

24 Når en virksomhed færdiggør opførelsen af et kvalificerende aktiv i flere dele, og hver del kan anvendes, mens opførelsen fortsætter på andre dele, skal virksomheden bringe aktiveringen af låneomkostninger til ophør, når den har færdiggjort alle væsentlige aktiviteter, som er nødvendige for at forberede den pågældende del til dens planlagte anvendelse eller salg.

25 Erhvervskomplekser med adskillige lejemål, som hver kan anvendes separat, er et eksempel på et kvalificerende aktiv, hvor hver del kan anvendes, mens opførelsen fortsætter på andre dele. Et eksempel på et kvalificerende aktiv, som skal færdiggøres, før de enkelte dele kan anvendes, er et industrianlæg, hvor adskillige processer udføres i en bestemt rækkefølge i forskellige dele af anlægget inden for samme lokation, eksempelvis et stålvalseværk.

OPLYSNINGER

26 En virksomhed skal oplyse:

(a) låneomkostninger aktiveret i løbet af regnskabsåret, og

(b) den aktiveringssats, der er anvendt ved opgørelsen af aktiveringsberettigede låneomkostninger.

OVERGANGSBESTEMMELSER

27 Når anvendelsen af denne standard udgør en ændring i anvendt regnskabspraksis, skal virksomheden anvende standarden på låneomkostninger vedrørende kvalificerende aktiver, for hvilke påbegyndelsesdatoen for aktivering er ikrafttrædelsestidspunktet eller senere.

28 Dog kan virksomheden angive et hvilket som helst tidspunkt før ikrafttrædelsestidspunktet og anvende standarden på låneomkostninger vedrørende alle kvalificerende aktiver, for hvilke påbegyndelsesdatoen for aktivering falder på dette tidspunkt eller senere.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

29 Virksomheder skal anvende denne standard for regnskabsår, som begynder 1. januar 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende standarden før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender denne standard fra et tidspunkt før 1. januar 2009, skal den give oplysning om dette.

▼M8

29A Afsnit 6 blev ændret ved Forbedringer af *IFRS-standarder*, der udkom i maj 2008. Virksomhederne skal anvende denne ændring på regnskabsår, der begynder 1. januar 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende den før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringen på et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette.

▼M1

OPHÆVELSE AF IAS 23 (AJOURFØRT 1993)

30 Denne standard erstatter IAS 23 *Låneomkostninger*, som blev ajourført i 1993.

▼M26

International regnskabsstandard 24

Oplysning om nærtstående parter

FORMÅL

1. Formålet med denne standard er at sikre, at en virksomheds årsregnskab indeholder de oplysninger, der er nødvendige for at gøre opmærksom på muligheden for, at den finansielle stilling og resultat kan være påvirket af eksistensen af nærtstående parter og af transaktioner og mellemværender, herunder forpligtelser, med disse.

ANVENDELSESOMRÅDE

2. **Standarden finder anvendelse på:**

a) identifikation af forhold og transaktioner mellem nærtstående parter,

b) identifikation af mellemværender, herunder forpligtelser, mellem en virksomhed og dens nærtstående parter,

c) identifikation af de tilfælde, hvor der kræves oplysning om forholdene i a) og b), og

d) beslutning om, hvilke oplysninger der skal gives om disse forhold.

3. **Denne standard kræver oplysning om forbindelser, transaktioner og mellemværender, herunder forpligtelser, mellem nærtstående parter i det konsoliderede og separate årsregnskab for en modervirksomhed, venturedeltager eller investor, præsenteret i overensstemmelse med IAS 27 *Koncernregnskaber og separate årsregnskaber*. Denne standard finder også anvendelse på enkelte årsregnskaber.**

4. Transaktioner mellem nærtstående parter og mellemværender med andre virksomheder i samme koncern oplyses i virksomhedens årsregnskab. Transaktioner og mellemværender mellem nærtstående parter i samme koncern elimineres ved udarbejdelsen af koncernregnskabet.

FORMÅLET MED OPLYSNING OM NÆRTSTÅENDE PARTER

5. Forbindelser mellem nærtstående parter er en normal del af erhvervslivet. Eksempelvis udfører virksomheder ofte en del af deres aktiviteter gennem dattervirksomheder, joint ventures og associerede virksomheder. I disse tilfælde kan virksomheden påvirke de økonomiske og driftsmæssige beslutninger i den virksomhed, der er investeret i, gennem bestemmende indflydelse, fælles bestemmende indflydelse eller betydelig indflydelse.

6. En forbindelse mellem nærtstående parter kan påvirke en virksomheds resultat og finansielle stilling. Nærtstående parter kan indgå transaktioner, som ikke-nærtstående parter ikke ville indgå. Eksempelvis vil en virksomhed, der sælger varer til sin modervirksomhed til kostpris, muligvis ikke tilbyde andre kunder samme vilkår. Ligeledes afregnes transaktioner mellem nærtstående parter i nogle tilfælde ikke til samme beløb, som de afregnes til mellem ikke-nærtstående parter.

▼M26

7. En virksomheds resultatet og finansielle stilling kan påvirkes af en forbindelse mellem nærtstående parter, selv om der ikke forekommer transaktioner mellem de nærtstående parter. Selve eksistensen af forholdet kan være tilstrækkeligt til at påvirke virksomhedens transaktioner med andre parter. Eksempelvis kan en dattervirksomhed standse sin samhandel med en handelspartner efter modervirksomhedens overtagelse af en søstervirksomhed, der udfører samme aktivitet som den tidligere samhandelspartner. Alternativt kan en part afstå fra en aktivitet på grund af, at der udøves betydelig indflydelse fra en anden part - eksempelvis kan en dattervirksomhed blive pålagt af sin modervirksomhed at afstå fra at foretage forskning og udvikling.

8. Af disse grunde kan kendskab til transaktioner, mellemværender, herunder forpligtelser, og forbindelser mellem nærtstående parter påvirke regnskabsbrugeres vurdering af en virksomheds aktiviteter, herunder vurdering af de risici og muligheder, virksomheden står over for.

DEFINITIONER

9. **Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:**

En *nærtstående part* er en person eller en virksomhed, der har forbindelse med den virksomhed, som udarbejder dens årsregnskab (i denne standard benævnt den »regnskabsaflæggende virksomhed«).

a) Der består en forbindelse mellem en person eller et nært medlem af den pågældendes familie og en regnskabsaflæggende virksomhed, såfremt denne person:

i) udøver bestemmende indflydelse eller fælles bestemmende indflydelse på den regnskabsaflæggende virksomhed,

ii) udøver betydelig indflydelse på den regnskabsaflæggende virksomhed eller

iii) er nøgleperson i den regnskabsaflæggende virksomheds ledelse eller i ledelsen i den regnskabsaflæggende virksomheds modervirksomhed.

b) En virksomhed og en regnskabsaflæggende virksomhed er nærtstående parter, såfremt en af følgende betingelser er opfyldt:

i) Virksomheden og den regnskabsaflæggende virksomhed er medlem af samme koncern (hvilket vil sige, at der består en forbindelse mellem hver modervirksomhed, dattervirksomhed eller søstervirksomhed).

ii) En virksomhed er den anden virksomheds associerede virksomhed eller venturedeltager (eller en associeret virksomhed eller venturedeltager i forhold til en koncern, som den anden virksomhed er medlem af).

iii) Begge virksomheder er venturedeltagere i forhold til samme tredjepart.

iv) En virksomhed er venturedeltager i forhold til en tredje virksomhed, og den anden virksomhed er en associeret virksomhed i forhold til den tredje virksomhed.

v) Virksomheden er en pensionsordning for ansatte i enten den regnskabsaflæggende virksomhed eller en virksomhed, der er en nærtstående part til den regnskabsaflæggende virksomhed. Hvis den regnskabsaflæggende virksomhed selv er en sådan ordning, er de finansierende arbejdsgivere også nærtstående parter til den regnskabsaflæggende virksomhed.

▼M26

vi) En i a) identificeret person udøver bestemmende indflydelse eller fælles bestemmende indflydelse på virksomheden.

vii) En i a)i) identificeret person udøver betydelig indflydelse på virksomheden eller er nøgleperson i virksomhedens (eller virksomhedens modervirksomheds) ledelse.

En *transaktion mellem nærtstående parter* er en overførsel af ressourcer eller forpligtelser mellem en regnskabsaflæggende virksomhed og en nærtstående part, uanset om der er fastsat en pris herfor.

***Nærtstående familiemedlemmer* er familiemedlemmer, som må forventes at kunne påvirke eller blive påvirket af den pågældende person i deres transaktioner med virksomheden og omfatter:**

a) den pågældendes børn og ægtefælle eller partner

b) den pågældendes ægtefælles eller partners børn og

c) pårørende til den pågældende eller den pågældendes ægtefælle eller partner.

***Godtgørelse* omfatter alle personaleydelser (som defineret i IAS 19 *Personaleydelser*), herunder personaleydelser, som er omfattet af IFRS 2 *Aktiebaseret vederlæggelse*. Personaleydelser er alle former for godtgørelse, som er betalt, skal betales eller er tilvejebragt af eller på vegne af virksomheden til gengæld for tjenester, som er ydet til virksomheden. Dette omfatter også godtgørelse, som er betalt på vegne af virksomhedens modervirksomhed vedrørende virksomheden. Godtgørelse omfatter:**

a) kortsigtede personaleydelser, eksempelvis lønninger og bidrag til social sikring, betalt fravær og sygefravær, overskudsdeling og bonus (forfaldne inden for et år efter regnskabsårets slutning) og ikke-monetære ydelser (eksempelvis sygesikring, tjenestebolig, bil og varer eller tjenesteydelser, som er gratis eller støttede) til nuværende ansatte,

b) pensionsydelser og andre fratrædelsesydelser, livsforsikring og sygesikring efter fratrædelse,

c) andre langsigtede personaleydelser, herunder anciennitets- eller sabbatorlov, jubilæums- eller andre anciennitetsydelser, langsigtede invaliditetsydelser, og overskudsdeling, bonus og udskudte godtgørelser, hvis de ikke er fuldt ud forfaldne inden for et år eller mere fra regnskabsårets slutning,

d) fratrædelsesgodtgørelser og

e) aktiebaseret vederlæggelse.

***Bestemmende indflydelse* er beføjelsen til at styre en virksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger med henblik på at opnå fordele fra dens aktiviteter.**

▼M26

Fælles bestemmende **indflydelse er en kontraktlig aftale om delt bestemmende indflydelse på en erhvervsmæssig aktivitet.**

Nøglepersoner i ledelsen **er de personer, der har direkte eller indirekte indflydelse på og ansvar for planlægning og gennemførelse af samt kontrol med aktiviteterne i virksomheden, herunder bestyrelsesmedlemmer (interne eller eksterne) i virksomheden.**

Betydelig indflydelse **er beføjelsen til at deltage i de økonomiske og driftsmæssige beslutninger i en virksomhed uden at have bestemmende indflydelse på disse. Betydelig indflydelse kan opnås gennem aktiebesiddelse, vedtægter eller aftale.**

Offentlige myndigheder **omfatter offentlige myndigheder, offentlige institutioner og tilsvarende lokale, nationale eller internationale myndigheder.**

En ***offentlig virksomhed*** **er en virksomhed, som en offentlig myndighed udøver bestemmende indflydelse, fælles bestemmende indflydelse eller betydelig indflydelse på.**

10. Når man overvejer de mulige forbindelser mellem nærtstående parter, skal opmærksomheden rettes mod det reelle indhold af forbindelsen og ikke kun den juridiske form.

11. I denne standard er følgende ikke nærtstående parter:

a) to virksomheder, som blot har fælles direktør eller andre fælles nøglepersoner i ledelsen, eller fordi en nøgleperson i en af virksomhedernes ledelse udøver betydelig indflydelse på den anden virksomhed

b) to venturedeltagere, som blot har fælles bestemmende indflydelse på et joint venture

c) i) kapitalformidlere,

ii) fagforeninger,

iii) offentlige værker og

iv) offentlige institutioner og myndigheder, som ikke udøver bestemmende indflydelse, fælles bestemmende indflydelse eller betydelig indflydelse på den regnskabsaflæggende virksomhed,

alene i medfør af deres normale transaktioner med en virksomhed (selv om de kan påvirke en virksomheds handlefrihed eller deltage i dens beslutningsproces).

d) en kunde, leverandør, franchisegiver, distributør eller agent, med hvem en virksomhed har en væsentlig handel alene på grund af den økonomiske afhængighed, der følger heraf.

12. I definitionen af en nærtstående part omfatter en associeret virksomhed denne associerede virksomheds datterselskaber, og et joint venture omfatter dette joint ventures datterselskaber. En associeret virksomheds datterselskab og en investor, som udøver betydelig indflydelse på den associerede virksomhed, er eksempelvis nærtstående parter.

▼**M26**

OPLYSNINGER

Alle virksomheder

13. **Forbindelser mellem en modervirksomhed og dennes dattervirksomheder skal oplyses, uanset om der har været transaktioner mellem dem. En virksomhed skal oplyse navnet på sin modervirksomhed og den øverste part med bestemmende indflydelse, hvis denne er en anden end modervirksomheden. Hvis hverken virksomhedens modervirksomhed eller den øverste part med bestemmende indflydelse fremlægger årsregnskaber, der er tilgængelige for offentligheden, skal navnet på den næste overordnede modervirksomhed, der fremlægger offentlige årsregnskaber, også oplyses.**

14. For at regnskabsbrugere kan danne sig et billede af virkningen på en virksomhed af forbindelser mellem nærtstående parter, er det hensigtsmæssigt at give oplysning om eksistensen af forbindelsen mellem de nærtstående parter, når der er tale om bestemmende indflydelse, uanset om der har været transaktioner mellem de nærtstående parter.

15. Kravet om at give oplysning om eksistensen af forbindelser mellem nærtstående parter i form af en modervirksomhed og dennes dattervirksomheder ligger ud over oplysningskravene i IAS 27, IAS 28 Investeringer i associerede virksomheder, og IAS 31 *Kapitalandele i joint ventures*.

16. I afsnit 13 henvises der til den næste overordnede modervirksomhed. Den næste overordnede modervirksomhed er den første modervirksomhed i koncernen over den umiddelbare modervirksomhed, der fremlægger offentligt tilgængelige koncernregnskaber.

17. **Virksomheder skal give oplysning om vederlag til nøglepersoner i ledelsen samlet og for hver af nedenstående kategorier:**

a) kortsigtede personaleydelser,

b) pensionsydelser,

c) andre langsigtede ydelser,

d) fratrædelsesgodtgørelser og

e) aktiebaseret vederlæggelse.

18. **Hvis en virksomhed har gennemført transaktioner med en nærtstående part i de regnskabsår, som regnskaberne dækker, skal den give oplysning om arten af forbindelsen mellem de nærtstående parter samt om de transaktioner og mellemværender, herunder forpligtelser, som måtte være nødvendige for brugernes forståelse af den eventuelle virkning af forbindelserne mellem nærtstående parter på virksomhedens årsregnskab. Disse oplysningskrav ligger ud over kravene i afsnit 17. Oplysningerne skal som minimum omfatte:**

a) transaktionernes beløbsmæssige størrelse,

b) mellemværendernes, herunder forpligtelsernes, beløbsmæssige størrelse, og:

i) betingelserne for disse, herunder om de er pantsikrede, samt arten af det vederlag, der skal ydes som indfrielse, og

ii) beskrivelse af afgivne eller modtagne garantier,

▼M26

c) hensatte forpligtelser til dubiøse tilgodehavender i forhold til den beløbsmæssige størrelse af mellemværenderne, og

d) den i regnskabsåret indregnede omkostning til forventede tab på tilgodehavender eller dubiøse tilgodehavender fra nærtstående parter.

19. **De oplysninger, der kræves i afsnit 18, skal gives separat for hver af følgende kategorier:**

a) modervirksomheden,

b) virksomheder med fælles bestemmende indflydelse eller betydelig indflydelse på virksomheden,

c) dattervirksomheder,

d) associerede virksomheder,

e) joint ventures med virksomheden som venturedeltager,

f) nøglepersoner i virksomhedens eller modervirksomhedens ledelse og

g) andre nærtstående parter.

20. Klassifikationen af forpligtelser over for og tilgodehavender fra nærtstående parter i forskellige kategorier som krævet i afsnit 19 er en udvidelse af oplysningskravet i IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber*, om, at oplysninger skal præsenteres enten i balancen eller i noterne. Kategorierne er udvidet for at give en mere omfattende analyse af mellemværender mellem nærtstående parter og finder anvendelse på transaktioner mellem nærtstående parter.

21. Nedenstående er eksempler på transaktioner, der skal oplyses, hvis de involverer en nærtstående part:

a) køb eller salg af varer (færdigvarer eller halvfabrikata),

b) køb eller salg af fast ejendom og andre aktiver,

c) levering eller modtagelse af tjenesteydelser,

d) leasingkontrakter,

e) overførsler af forskning og udvikling,

f) overførsler i henhold til licensaftaler,

g) overførsler i henhold til finansieringsaftaler (herunder lån og kapitalindskud i form af likvide beholdninger eller apportindskud),

h) garanti- eller sikkerhedsstillelse

i) forpligtelse til at gøre noget, hvis en bestemt hændelse indtræder eller ikke indtræder i fremtiden, herunder kontrakter (*) til senere opfyldelse (indregnede og ikke-indregnede), og

(*) I IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver* defineres en kontrakt til senere opfyldelse som en kontrakt, under hvilken ingen af parterne har opfyldt deres forpligtelser, eller begge parter delvist og i samme omfang har opfyldt deres forpligtelser.

▼M26

j) indfrielse af forpligtelser på vegne af virksomheden eller af virksomheden på vegne af en anden part.

▼M31

22. En modervirksomheds eller en dattervirksomheds deltagelse i en ydelsesbaseret pensionsordning, hvor risikoen deles mellem koncernvirksomheder, er en transaktion mellem nærtstående parter (jf. afsnit 42 i IAS 19) (som ændret i 2011)).

▼M26

23. Der skal udelukkende oplyses om, at betingelserne for transaktioner mellem nærtstående parter svarede til betingelserne for transaktioner mellem kvalificerede, villige, indbyrdes uafhængige parter, hvis sådanne betingelser kan dokumenteres.

24. **Ensartede poster sammenlægges normalt ved oplysning, medmindre separat oplysning er nødvendig for en forståelse af virkningen af transaktionerne mellem nærtstående parter på virksomhedens årsregnskab.**

Offentlige virksomheder

25. **En regnskabsaflæggende virksomhed er undtaget fra oplysningskravene i afsnit 18 vedrørende transaktioner og mellemværender, herunder forpligtelser, mellem nærtstående parter, med:**

a) en myndighed, der udøver en bestemmende indflydelse, fælles bestemmende indflydelse eller betydelig indflydelse på den regnskabsaflæggende virksomhed, og

b) en anden virksomhed, der er en nærtstående part, fordi samme myndighed udøver en bestemmende indflydelse, fælles bestemmende indflydelse eller betydelig indflydelse på både den regnskabsaflæggende virksomhed og den anden virksomhed.

26. **Såfremt en regnskabsaflæggende virksomhed anvender undtagelsen ifølge afsnit 25, skal den oplyse følgende om de i afsnit 25 anførte transaktioner og mellemværender:**

a) navnet på myndigheden og arten af dennes forbindelse med den regnskabsaflæggende virksomhed (dvs. bestemmende indflydelse, fælles bestemmende indflydelse eller betydelig indflydelse),

b) følgende oplysninger, der skal være så detaljerede, at brugere af virksomhedens årsregnskab kan få forståelse af virkningen af transaktionerne mellem de nærtstående parter på virksomhedens årsregnskab:

i) enhver separat, betydelig transaktions art og beløbsmæssige størrelse, og

ii) en kvantitativ eller kvalitativ angivelse af omfanget af andre transaktioner, der samlet, men ikke hver for sig, er betydelige. Transaktionerne omfatter de transaktioner, der er anført i afsnit 21.

27. Den regnskabsaflæggende virksomhed skal, når den vurderer detailniveauet for de oplysninger, der skal afgives i overensstemmelse med kravene i afsnit 26 b), overveje tætheden af forbindelsen mellem de nærtstående parter og andre faktorer af relevans for fastlæggelsen af transaktionens væsentlighed i forhold til, om den:

a) er væsentlig i henseende til størrelse,

b) er gennemført på ikke-kommercielle vilkår,

▼**M26**

c) ligger uden for almindelige, daglige forretningstransaktioner, såsom køb og salg af virksomheder,

d) er oplyst til tilsynsmyndigheder,

e) er indberettet til den øverste ledelse,

f) er underlagt aktionærers godkendelse.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT OG OVERGANG

28. Virksomheder skal anvende denne ændring retrospektivt for regnskabsår, som begynder 1. januar 2011 eller derefter. Offentlige virksomheder har ret til inden denne dato at anvende enten hele standarden eller den delvise undtagelse i afsnit 25-27. Hvis en virksomhed anvender enten hele standarden eller den delvise undtagelse for et regnskabsår, som begynder før 1. januar 2011, skal den give oplysning om dette.

OPHÆVELSE AF IAS 24 (2003)

29. Denne standard erstatter IAS 24 *Oplysning om nærtstående parter* (opdateret i 2003).

▼B

IAS 26

Regnskabsmæssig behandling og præsentation af fratrædelsesordninger

ANVENDELSESOMRÅDE

1. Denne standard skal anvendes ved den regnskabsmæssige behandling af fratrædelsesordninger, hvor sådanne årsregnskaber udarbejdes.

2. Denne standard anser en fratrædelsesordning som en selvstændig regnskabsaflæggende enhed, som er separat fra arbejdsgiverne for deltagerne i ordningen. Alle andre standarder finder anvendelse på årsregnskabet for fratrædelsesordninger, i det omfang de ikke er erstattet af denne standard.

3. Denne standard omhandler regnskabsmæssig behandling og præsentation af ordninger over for alle deltagere under ét. Den omhandler ikke oplysning til enkelte deltagere vedrørende disses ret til ydelser.

4. IAS 19 *Personaleydelser* omhandler opgørelsen af omkostningerne til fratrædelsesydelser i årsregnskabet for arbejdsgivere, som har sådanne ordninger. Denne standard komplementerer således IAS 19.

5. Fratrædelsesordninger kan være bidragsbaserede eller ydelsesbaserede pensionsordninger. Mange kræver etablering af separate fonde, som kan have en separat juridisk identitet, og som kan have en fondsbestyrer, til hvilken bidrag indbetales, og fra hvilken fratrædelsesydelser udbetales. Denne standard finder anvendelse, uanset om der etableres en sådan fond, eller fondsbestyrere udnævnes.

6. Fratrædelsesordninger, der har aktiver investeret hos forsikringsselskaber, er omfattet af de samme regnskabsmæssige bestemmelser og bestemmelser for afdækning, som gælder for de ordninger, der investerer selv. Derfor er disse ordninger også omfattet af denne standard, medmindre aftalen med forsikringsselskabet er indgået i den enkelte deltagers navn eller i en gruppe deltageres navne, og forpligtelserne for fratrædelsesydelserne alene er forsikringsselskabets ansvar.

7. Denne standard omhandler ikke andre former for personaleydelser såsom fratrædelsesgodtgørelse, aftale om udskudt godtgørelse, særydelse ved fratrædelse efter mangeårig ansættelse, specielle ordninger ved førtidspensionering eller ledighed, syge- og socialforsikring eller bonusordninger. Offentlige socialforsikringslignende ordninger er heller ikke omfattet af denne standard.

▼B

DEFINITIONER

8. Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:

Fratrædelsesordninger er ordninger, ifølge hvilke en virksomhed sikrer de ansatte økonomiske ydelser i forbindelse med eller efter ansættelsens ophør (enten i form af en årlig indtægt eller som et engangsbeløb), når sådanne ydelser eller bidrag hertil kan opgøres eller skønsmæssigt vurderes forud for fratrædelsen på basis af en skriftlig aftales bestemmelser eller virksomhedens praksis.

Bidragsbaserede pensionsordninger er fratrædelsesordninger, ifølge hvilke beløbet af fratrædelsesydelserne opgøres ud fra indbetalinger til en fond sammen med fondens investeringsafkast.

Ydelsesbaserede pensionsordninger er fratrædelsesordninger, ifølge hvilke beløbet af fratrædelsesydelserne opgøres ud fra en formel, som normalt tager udgangspunkt i medarbejdernes indtjening og/eller anciennitet.

Afdækning ved betaling til en fond er en overførsel af aktiver til en enhed (fonden), som er uafhængig af arbejdsgiverens virksomhed, med henblik på at indfri fremtidige forpligtelser i forbindelse med udbetaling af fratrædelsesydelser.

I denne standard er også anvendt nedenstående udtryk:

Deltagere er medlemmerne i en fratrædelsesordning og andre, som er berettigede til ydelser fra ordningen.

Nettoaktiver disponible for pensioner m.v. er ordningens aktiver fratrukket forpligtelser bortset fra den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede fratrædelsesydelser.

Den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede fratrædelsesydelser er nutidsværdien af de forventede udbetalinger fra en fratrædelsesordning til nuværende eller tidligere ansatte, som er knyttet til den allerede udførte arbejdsydelse.

Sikrede ydelser er ydelser, som de ansattes ret til ifølge fratrædelsesordningers bestemmelser ikke er betingede af, om ansættelsen fortsætter.

9. Nogle fratrædelsesordninger bliver finansieret af andre parter end arbejdsgiveren, og denne standard finder også anvendelse på årsregnskabet for sådanne ordninger.

10. De fleste fratrædelsesordninger er baseret på formelle aftaler. Nogle ordninger er uformelle, men har opnået en grad af forpligtelse som resultat af arbejdsgiverens etablerede praksis. Selv om nogle ordninger tillader en arbejdsgiver at begrænse sine forpligtelser i forbindelse med ordningen, er det som regel vanskeligt for en arbejdsgiver at ophæve ordningen, hvis arbejdsgiveren vil beholde sine ansatte. Den samme regnskabsmæssige behandling finder anvendelse for såvel uformelle som formelle ordninger.

▼B

11. Mange fratrædelsesordninger foreskriver oprettelse af en separat fond, til hvilken bidragene indbetales, og fra hvilken ydelserne udbetales. Disse fondes aktiver kan være forvaltet af en uafhængig part. I nogle lande kaldes disse uafhængige forvaltere for fondsbestyrere. Udtrykket fondsbestyrer anvendes i denne standard til at beskrive sådanne uafhængige parter, uanset om der er etableret en fond.

12. Fratrædelsesordninger beskrives normalt enten som bidragsbaserede eller ydelsesbaserede pensionsordninger med hver deres specifikke kendetegn. I enkelte tilfælde kan en ordning have kendetegn fra begge slags ordninger. Sådanne blandede ordninger anses i denne standard for at være ydelsesbaserede pensionsordninger.

BIDRAGSBASEREDE PENSIONSORDNINGER

13. Årsregnskabet for en bidragsbaseret pensionsordning skal indeholde en opgørelse over de nettoaktiver, som er disponible for ydelser, og en beskrivelse af politikkerne for afdækning.

14. De fremtidige ydelser til en deltager i en bidragsbaseret pensionsordning opgøres ud fra arbejdsgiverens bidrag og/eller deltagerens bidrag samt fondens driftseffektivitet og investeringsafkast. Arbejdsgiverens forpligtelser er normalt indfriet gennem bidragene til fonden. Aktuarrådgivning er normalt ikke påkrævet, selv om en sådan rådgivning i visse tilfælde anvendes til at skønne de opnåelige fremtidige ydelser baseret på de nuværende bidrag og forskellige beløb for fremtidige bidrag og investeringsafkast.

15. Deltagerne har interesse i ordningens aktiviteter, idet deres fremtidige ydelser direkte påvirkes af disse aktiviteter. Deltagerne er interesserede i at vide, om bidragene er modtaget, og om der udøves tilstrækkelig kontrol for at beskytte de begunstigedes interesser. En arbejdsgiver er interesseret i en effektiv og rimelig drift af ordningen.

16. Formålet med præsentation af en bidragsbaseret pensionsordning er periodisk at give oplysning om ordningen og investeringsafkastet. Dette formål opnås normalt ved at præsentere et årsregnskab, som indeholder følgende:

a) en beskrivelse af væsentlige aktiviteter i regnskabsåret og virkningen af ændringer til ordningen samt medlemskab og ordningens vilkår,

b) opgørelser, der oplyser om regnskabsårets transaktioner og investeringsafkast og om ordningens finansielle stilling ved regnskabsårets afslutning, og

c) en beskrivelse af investeringspolitikkerne.

YDELSESBASEREDE PENSIONSORDNINGER

17. Årsregnskabet for en ydelsesbaseret pensionsordning skal indeholde enten:

a) en opgørelse, som viser:

i) de nettoaktiver, som er disponible for ydelser,

▼B

ii) den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede fratrædelsesydelser, opdelt i sikrede og ikke-sikrede personaleydelser, og

iii) den heraf følgende over- eller underdækning, eller

b) en opgørelse over de nettoaktiver, som er disponible for ydelser, indeholdende enten:

i) en note, som oplyser om den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede fratrædelsesydelser, opdelt i sikrede og ikke-sikrede personaleydelser eller

ii) en henvisning til disse oplysninger i en tilhørende aktuarrapport.

Hvis der ikke er udarbejdet en aktuarmæssig vurdering på tidspunktet for årsregnskabet, skal den senest foreliggende vurdering anvendes som grundlag, og der gives oplysning om tidspunktet for vurderingen.

18. Ved anvendelse af afsnit 17 skal den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede fratrædelsesydelser baseres på de ydelser, som er lovet i henhold til ordningens betingelser, vedrørende arbejdsydelser udført til dato, ved anvendelse af enten det nuværende lønniveau eller det forventede fremtidige lønniveau med oplysning om den anvendte metode. Virkningen af ændringer i de aktuarmæssige forudsætninger, som har haft en væsentlig virkning på den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede fratrædelsesydelser, skal også oplyses.

19. Årsregnskabet skal indeholde oplysning om sammenhængen mellem den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede fratrædelsesydelser og de nettoaktiver, som er disponible for ydelser samt politikkerne for afdækning af lovede ydelser.

20. Betalingen af lovede fratrædelsesydelser fra en ydelsesbaseret pensionsordning afhænger af ordningens finansielle stilling og deltageres evne til at yde fremtidige bidrag til ordningen såvel som ordningens investeringsafkast og driftseffektivitet.

21. En ydelsesbaseret pensionsordning har periodisk behov for rådgivning fra en aktuar for at bestemme ordningens finansielle stilling, gennemgå forudsætningerne og anbefale beløbet for fremtidige bidrag.

22. Formålet med præsentation af en ydelsesbaseret pensionsordning er periodisk at give oplysning om ordningens økonomiske ressourcer og aktiviteter, som er nyttige ved bestemmelsen af forholdet mellem de akkumulerede ressourcer og de fremtidige ydelser. Dette formål opnås normalt ved at præsentere et årsregnskab, som indeholder følgende:

a) en beskrivelse af væsentlige aktiviteter i regnskabsåret og virkningen af ændringer til ordningen samt medlemskab og ordningens vilkår,

b) opgørelser, der oplyser om regnskabsårets transaktioner og investeringsafkast og om ordningens finansielle stilling ved regnskabsårets afslutning,

c) aktuarmæssige oplysninger enten som en del af opgørelserne eller som en separat rapport, og

d) en beskrivelse af investeringspolitikkerne.

▼B

Den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede fratrædelsesydelser

23. Nutidsværdien af de forventede udbetalinger fra en fratrædelsesordning kan beregnes og præsenteres på grundlag af det nuværende lønniveau eller det forventede lønniveau frem til det tidspunkt, hvor deltagerne fratræder.

24. Begrundelser for at vælge det nuværende lønniveau:

a) den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede fratrædelsesydelser, som er det beløb, der aktuelt kan henføres til hver enkelt deltager i ordningen, indeholder færre forudsætninger og kan dermed beregnes mere objektivt end ved at anvende det forventede fremtidige lønniveau,

b) forøgelsen af ydelser, som kan henføres til lønstigninger, bliver en forpligtelse for ordningen på tidspunktet for lønstigningen, og

c) den beløbsmæssige størrelse af den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede fratrædelsesydelser ved anvendelse af det nuværende lønniveau er normalt tættere på det beløb, som skal betales ved opsigelse eller ophævelse af ordningen.

25. Begrundelser for at vælge det forventede fremtidige lønniveau:

a) økonomisk information skal udarbejdes på en going concern-basis, uanset arten af de forudsætninger og skøn, som indgår heri,

b) de endelige ydelser opgøres med udgangspunkt i lønniveauet på eller nær ved fratrædelsestidspunktet, hvorfor lønningerne, bidragsniveau og afkastningsgrad må skønnes, og

c) hvis virksomheden undlader at indarbejde de forventede fremtidige lønninger, når afdækningen generelt er baseret på forventede fremtidige lønninger, kan dette resultere i oplysning om en tilsyneladende overdækning, selv om ordningen ikke er overdækket eller i oplysning om en tilstrækkelig dækning, når ordningen er underdækket.

26. Den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede fratrædelsesydelser baseret på det nuværende lønniveau oplyses i årsregnskabet for ordningen for at indikere forpligtelsen for ydelser optjent på tidspunktet for årsregnskabet. Den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede fratrædelsesydelser baseret på det forventede fremtidige lønniveau oplyses for at indikere omfanget af de potentielle forpligtelser på en going concern-basis, idet disse normalt danner grundlag for afdækningen. Ud over at oplyse om den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede fratrædelsesydelser, kan det være nødvendigt med en uddybende forklaring for klart at indikere, i hvilken sammenhæng den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede fratrædelsesydelser skal læses. En sådan forklaring kan gives i form af oplysninger om tilstrækkeligheden af den planlagte fremtidige afdækning af ordningen, og politik for afdækning baseret på det forventede fremtidige lønniveau. Disse oplysninger kan inkluderes i årsregnskabet eller i aktuarens rapport.

▼B

Hyppighed af aktuarmæssige vurderinger

27. I mange lande udarbejdes der ikke aktuarmæssige vurderinger hyppigere end hvert tredje år. Hvis der ikke er udarbejdet en aktuarmæssig vurdering på tidspunktet for årsregnskabet, anvendes den seneste vurdering som grundlag, og der gives oplysninger om tidspunktet for vurderingen.

Årsregnskabets indhold

28. For ydelsesbaserede pensionsordninger præsenteres oplysninger i et af følgende formater, der afspejler forskellig praksis med hensyn til oplysning og præsentation af aktuarmæssige oplysninger:

a) årsregnskabet indeholder en opgørelse, som viser de nettoaktiver, som er disponible for ydelser, den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede fratrædelsesydelser og den heraf følgende over- eller underdækning. Ordningens årsregnskab indeholder også en opgørelse over ændringerne i de nettoaktiver, som er disponible for ydelser, og ændringerne i den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede fratrædelsesydelser. Årsregnskabet kan ledsages af en separat rapport fra aktuaren, som bekræfter den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede fratrædelsesydelser,

b) årsregnskabet indeholder en opgørelse af de nettoaktiver, som er disponible for ydelser og en opgørelse over ændringerne i disse nettoaktiver. Den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede fratrædelsesydelser oplyses i en note til regnskabet. Årsregnskabet kan også ledsages af en rapport fra en aktuar, som bekræfter den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede fratrædelsesydelser, og

c) årsregnskabet indeholder en opgørelse af de nettoaktiver, som er disponible for ydelser, og en opgørelse over ændringerne i disse nettoaktiver, med den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede fratrædelsesydelser indeholdt i en separat aktuarrapport.

I hvert format kan årsregnskabet være ledsaget af en beretning fra fondsbestyreren i form af en ledelses- eller bestyrelsesberetning og en beretning om investeringerne.

29. De, der foretrækker de formater, som er beskrevet i afsnit 28a) og b), mener, at kvantificeringen af lovede fratrædelsesydelser og de andre oplysninger, som gives ved disse formater, hjælper brugerne til at vurdere ordningens nuværende status og sandsynligheden for, at ordningens forpligtelser vil blive indfriet. De mener også, at årsregnskabet skal være komplet i sig selv og ikke være afhængigt af supplerende opgørelser. Nogle mener dog, at det format, som er beskrevet i afsnit 28 a), kunne give indtryk af, at der eksisterer en forpligtelse, skønt den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede fratrædelsesydelser ikke efter deres mening har alle kendetegnene for en forpligtelse.

▼B

30. De, der foretrækker det format, som er beskrevet i afsnit 28c), mener, at den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede fratrædelsesydelser ikke skal inkluderes i en opgørelse over de nettoaktiver, som er disponible for ydelser, således som det sker i det format, der er beskrevet i afsnit 28a), eller oplyses i en note som i afsnit 28b), da nutidsværdien vil blive sammenlignet direkte med ordningens aktiver, og man ikke nødvendigvis kan foretage en sådan sammenligning. De hævder, at aktuarer ikke nødvendigvis sammenholder den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede fratrædelsesydelser med investeringens markedsværdi, men i stedet opgør nutidsværdien af forventede pengestrømme fra investeringerne. Derfor mener de, der foretrækker dette format, at en sådan sammenligning næppe reflekterer aktuarens overordnede vurdering af ordningen, og at den kan blive misforstået. Nogle mener endvidere, at oplysninger om lovede fratrædelsesydelser alene skal indeholdes i en separat aktuarrapport, hvor der kan gives behørig forklaring, uanset om de er kvantificerede eller ej.

31. Denne standard accepterer synspunkterne for at tillade, at oplysningerne om lovede fratrædelsesydelser medtages i en separat aktuarrapport. Den afviser argumenterne mod en kvantificering af den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede fratrædelsesydelser. Formaterne, som er beskrevet i afsnit 28a) og 28b), er derfor acceptable efter denne standard, hvilket også er tilfældet for det i afsnit 28c) beskrevne format, så længe årsregnskabet indeholder henvisning til en vedlagt aktuarrapport, som indeholder den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede fratrædelsesydelser.

ALLE ORDNINGER

Værdiansættelse af ordningens aktiver

32. Fratrædelsesordningers investeringer skal indregnes til dagsværdi. For let omsættelige værdipapirer er dagsværdien lig med markedsværdien. I tilfælde, hvor det ikke er muligt at skønne dagsværdien af ordningens investeringer, skal der gives oplysning om årsagen til, at dagsværdien ikke er anvendt.

33. Dagsværdien for let omsættelige værdipapirer er normalt disses markedsværdi, da denne værdi anses for at være den bedste måling af værdipapirerne på regnskabstidspunktet og investeringsafkastet for regnskabsåret. De værdipapirer, som har en fast indløsningsværdi, og som er erhvervet for at matche ordningens forpligtelser, eller specifikke dele af disse, kan indregnes med et beløb, som, baseret på den endelige indløsningsværdi, giver et konstant afkast til udløb. I tilfælde, hvor det ikke er muligt at skønne dagsværdien af ordningens investeringer, eksempelvis fuld ejerskab af en virksomhed, skal der gives oplysning om årsagen til, at dagsværdien ikke er anvendt. I den udstrækning, investeringer indregnes til andet end markedsværdi eller dagsværdi, oplyses dagsværdien normalt også. Aktiver, som anvendes til driften af fonden, skal regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med de relevante standarder.

Oplysninger

34. Årsregnskabet for en fratrædelsesordning, hvad enten det er en ydelsesbaseret eller en bidragsbaseret pensionsordning, skal også indeholde følgende oplysninger:

a) en opgørelse over ændringerne i de nettoaktiver, som er disponible for ydelser,

▼B

b) en oversigt over væsentlige regnskabsprincipper og

c) en beskrivelse af ordningen og virkningen af ændringer af ordningen i regnskabsåret.

35. Årsregnskaber, som præsenteres for fratrædelsesordninger, kan indeholde følgende, hvor det er relevant:

a) en opgørelse over de nettoaktiver, som er disponible for ydelser, med oplysning om:

i) aktiver ved regnskabsårets afslutning, passende klassificeret,

ii) værdiansættelsesprincipper for aktiverne,

iii) oplysning om hver enkelt investering, som enten overstiger 5 % af de nettoaktiver, som er disponible for ydelser eller 5 % af hver gruppe eller type af værdipapirer,

iv) detaljerede oplysninger om investeringer i arbejdsgiverens virksomhed, og

v) forpligtelser ud over den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede fratrædelsesydelser,

b) en opgørelse over ændringerne i de nettoaktiver, som er disponible for ydelser, med oplysning om følgende:

i) bidrag fra arbejdsgiver,

ii) bidrag fra ansatte,

iii) investeringsafkast, såsom renteindtægter og udbytte,

iv) andre indtægter,

v) betalte eller skyldige ydelser (eksempelvis opdelt på fratrædelses-, døds- og invaliditetsydelser samt engangsudbetalinger),

vi) administrationsomkostninger,

vii) andre omkostninger,

viii) indkomstskatter,

ix) gevinster og tab ved afhændelse af investeringer samt ændringer i værdien af investeringer, og

x) overførsel til eller fra andre ordninger,

c) en beskrivelse af politikkerne for afdækning af ordningen,

d) for ydelsesbaserede pensionsordninger, den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede fratrædelsesydelser (som kan opdeles i sikrede og ikke-sikrede personaleydelser) baseret på de lovede ydelser i henhold til ordningen for arbejdsydelser udført til dato ved anvendelse af enten det nuværende lønniveau eller det forventede fremtidige lønniveau. Disse oplysninger kan inkluderes i en supplerende aktuarrapport, som skal læses i forbindelse med de tilknyttede årsregnskaber, og

e) for ydelsesbaserede pensionsordninger, en beskrivelse af de væsentlige aktuarmæssige forudsætninger og den metode, som er anvendt til at beregne den aktuarmæssige nutidsværdi af lovede fratrædelsesydelser.

36. Regnskabet for en fratrædelsesordning indeholder en beskrivelse af ordningen, enten som en del af årsregnskabet eller i en separat rapport. Den kan indeholde følgende:

a) navnene på arbejdsgiverne og de dækkede ansatte,

▼B

b) antallet af deltagere, som modtager ydelser, og antallet af andre deltagere, passende klassificeret,

c) ordningens art — bidragsbaseret eller ydelsesbaseret,

d) oplysning om, i hvilket omfang deltagerne bidrager til ordningen,

e) en beskrivelse af de til deltagerne lovede fratrædelsesydelser,

f) en beskrivelse af bestemmelser for opløsning af ordningen og

g) ændringer i punkt a) til f) i det regnskabsår, som dækkes af regnskabet.

Det er ikke usædvanligt at henvise til andre dokumenter, i hvilke ordningen er beskrevet, når disse umiddelbart er tilgængelige for brugerne, og således kun inkludere oplysninger om efterfølgende ændringer til ordningen.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

37. Denne standard træder i kraft for årsregnskaber, der dækker regnskabsår, som begynder den 1. januar 1988 eller senere.

▼**M11**

INTERNATIONAL REGNSKABSSTANDARD 27

Koncernregnskaber og separate årsregnskaber

ANVENDELSESOMRÅDE

1 **Denne standard skal anvendes ved udarbejdelse og præsentation af koncernregnskab for en gruppe af virksomheder, der er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed.**

2 Denne standard omhandler ikke metoder til regnskabsmæssig behandling af virksomhedssammenslutninger og deres effekt på konsolideringen, herunder goodwill opstået ved en virksomhedssammenslutning (jf. IFRS 3 *Virksomhedssammenslutninger*).

3 **Denne standard finder også anvendelse på den regnskabsmæssige behandling af investeringer i dattervirksomheder, fælles kontrollerede virksomheder og associerede virksomheder, når en virksomhed vælger eller er underlagt lokale lovgivningsmæssige krav om at præsentere separate årsregnskaber.**

DEFINITIONER

4 **Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:**

Et koncernregnskab **er et årsregnskab for en koncern præsenteret som et årsregnskab for en enkelt økonomisk enhed.**

Bestemmende indflydelse **er beføjelsen til at styre en virksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger med henblik på at opnå fordele fra dens aktiviteter.**

En *koncern* er en modervirksomhed og alle dens dattervirksomheder.

Minoritetsinteresser **er kapitalandele i en dattervirksomhed, der ikke direkte eller indirekte kan henføres til en modervirksomhed.**

En *modervirksomhed* er en virksomhed, som har en eller flere dattervirksomheder.

Separate årsregnskaber **er regnskaber, som præsenteres af en modervirksomhed, en investor i en associeret virksomhed eller en venturedeltager i en fælles kontrolleret virksomhed, hvor investeringerne behandles regnskabsmæssigt på grundlag af den direkte egenkapitalinteresse og ikke på grundlag af resultater og nettoaktiver i de virksomheder, der er investeret i.**

En *dattervirksomhed* er en virksomhed, herunder en ikke-registreret virksomhed, såsom et interessentskab, der er underlagt bestemmende indflydelse af en anden virksomhed (kaldet modervirksomheden).

5 En modervirksomhed eller dennes dattervirksomhed kan være investor i en associeret virksomhed eller venturedeltager i en fælles kontrolleret virksomhed. I sådanne tilfælde udarbejdes koncernregnskaber, der er udarbejdet og præsenteret i overensstemmelse med denne standard, også således, at de er i overensstemmelse med IAS 28 *Investeringer i associerede virksomheder* og IAS 31 *Kapitalandele i joint ventures*.

6 For så vidt angår de i afsnit 5 beskrevne virksomheder, er separate årsregnskaber regnskaber, som er udarbejdet og præsenteret ud over de årsregnskaber, der henvises til i afsnit 5. Det er ikke nødvendigt at vedhæfte eller vedlægge separate årsregnskaber til disse regnskaber.

▼M11

7 Årsregnskaber for en virksomhed, der ikke omfatter en dattervirksomhed, associeret virksomhed eller venturedeltagers kapitalandel i en fælles kontrolleret virksomhed, udgør ikke separate årsregnskaber.

8 En modervirksomhed, der i overensstemmelse med afsnit 10 er fritaget for at præsentere koncernregnskab, kan præsentere et separat årsregnskab som sit eneste årsregnskab.

PRÆSENTATION AF KONCERNREGNSKAB

9 En modervirksomhed, bortset fra en modervirksomhed som omtalt i afsnit 10, skal præsentere et koncernregnskab, hvor investeringer i dattervirksomheder konsolideres i overensstemmelse med denne standard.

10 En modervirksomhed er udelukkende fritaget for at præsentere koncernregnskab, hvis:

a) modervirksomheden selv er en 100 % ejet dattervirksomhed, eller hvis modervirksomheden er en delvist ejet dattervirksomhed af en anden virksomhed, og dens øvrige ejere, herunder ejere, som ikke på anden vis har stemmeret, er blevet informeret om og ikke har gjort indsigelser imod, at modervirksomheden ikke udarbejder koncernregnskab

b) modervirksomhedens gælds- eller egenkapitalinstrumenter kan ikke handles på et offentligt marked (en inden- eller udenlandsk fondsbørs eller et OTC-marked, herunder lokale og regionale markeder)

c) modervirksomheden hverken har indsendt eller er ved at indsende sit årsregnskab til et børstilsyn eller en anden myndighed med henblik på at notere instrumenter af en hvilken som helst kategori på et offentligt marked, og

d) modervirksomhedens øverste modervirksomhed eller en mellemliggende modervirksomhed fremlægger koncernregnskaber, der er tilgængelige for offentligheden og i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder (IFRS).

11 En modervirksomhed, der i overensstemmelse med afsnit 10 vælger ikke at præsentere koncernregnskab, og udelukkende præsenterer et separat årsregnskab, opfylder kravene i afsnit 38-43.

VIRKSOMHEDER OMFATTET AF KONSOLIDERING

12 Koncernregnskaber skal omfatte alle modervirksomhedens dattervirksomheder ([1]).

13 Bestemmende indflydelse formodes at foreligge, når modervirksomheden direkte eller indirekte gennem dattervirksomheder ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, medmindre det i særlige tilfælde klart kan påvises, at et sådant ejerforhold ikke udgør bestemmende indflydelse. Bestemmende indflydelse foreligger også, når modervirksomheden ejer halvdelen eller mindre end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, hvis der er ([2]):

a) råderet over mere end halvdelen af stemmerettighederne i kraft af en aftale med andre investorer

([1]) Hvis en dattervirksomhed på overtagelsestidspunktet opfylder kriterierne for klassifikation som besiddelse med henblik på salg i overensstemmelse med IFRS 5 *Anlægsaktiver, som besiddes med henblik* på salg og ophørte aktiviteter, skal den regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med den standard.

([2]) Jf. også SIC-12 Konsolidering — *særlige virksomheder*.

▼**M11**

b) beføjelse til at styre de finansielle og driftsmæssige forhold i en virksomhed i henhold til en vedtægt eller en aftale,

c) beføjelse til at udpege eller afsætte flertallet af medlemmerne i bestyrelsen eller et tilsvarende ledelsesorgan, og denne bestyrelse eller dette organ besidder den bestemmende indflydelse på virksomheden eller

d) råderet over flertallet af stemmerne ved møder i bestyrelsen eller et tilsvarende ledelsesorgan, og denne bestyrelse eller dette organ besidder den bestemmende indflydelse på virksomheden.

14 En virksomhed kan besidde aktie-warrants, call-optioner på aktier, gælds- eller egenkapitalinstrumenter, som kan konverteres til ordinære aktier, eller tilsvarende instrumenter, som ved udnyttelse eller konvertering kan give virksomheden stemmerettigheder eller reducere en anden parts stemmerettigheder vedrørende en anden virksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger (potentielle stemmerettigheder). Eksistensen og virkningen af potentielle stemmerettigheder, som aktuelt kan udnyttes eller konverteres, herunder potentielle stemmerettigheder, som besiddes af en anden virksomhed, skal tages i betragtning ved vurderingen af, om en virksomhed har beføjelse til at styre en anden virksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger. Potentielle stemmerettigheder kan ikke aktuelt udnyttes eller konverteres, når de eksempelvis først kan udnyttes eller konverteres på et fremtidigt tidspunkt eller ved en fremtidig begivenheds indtræffen.

15 En virksomhed skal i forbindelse med vurderingen af, hvorvidt potentielle stemmerettigheder bidrager til bestemmende indflydelse, undersøge alle forhold og omstændigheder (herunder vilkårene for udnyttelsen af de potentielle stemmerettigheder og andre kontraktlige forpligtelser, samlet eller hver for sig), som påvirker de potentielle stemmerettigheder, bortset fra ledelsens hensigt og den økonomiske evne til at udnytte eller konvertere rettighederne.

16 En dattervirksomhed bliver ikke holdt ude fra konsolidering, alene fordi investor er en venturekapitalorganisation, et investeringsselskab, en investeringsforening eller lignende.

17 En dattervirksomhed bliver ikke holdt ude fra konsolidering, fordi dens aktiviteter er forskellige fra de øvrige koncernvirksomheders. Der gives relevant information ved at konsolidere sådanne dattervirksomheder og i koncernregnskabet give supplerende oplysninger om dattervirksomhedernes forskellige aktiviteter. Eksempelvis medvirker de i IFRS 8 *Driftssegmenter* krævede oplysninger til at forklare betydningen af de forskellige aktiviteter i koncernen.

KONSOLIDERINGSPROCEDURER

18 Ved udarbejdelse af koncernregnskab sammendrager en virksomhed årsregnskaberne for modervirksomheden og dattervirksomhederne ved linje for linje at sammenlægge aktiver, forpligtelser, egenkapital, indtægter og omkostninger af ensartet karakter. For at koncernregnskabet giver økonomisk information om koncernen som en enkelt økonomisk enhed, foretages følgende handlinger:

a) den regnskabsmæssige værdi af modervirksomhedens investering i hver dattervirksomhed og modervirksomhedens andel i egenkapitalen i hver dattervirksomhed elimineres (jf. IFRS 3, som beskriver behandlingen af opstået goodwill),

▼M11

b) minoritetsinteressers andel i resultatet opgøres for regnskabsåret for dattervirksomheder, som indgår i koncernregnskabet, og

c) minoritetsinteressers andel i nettoaktiverne i dattervirksomheder, som indgår i koncernregnskabet, opgøres separat fra modervirksomhedens ejerandele. Minoritetsinteresser i nettoaktiverne består af:

i) den beløbsmæssige størrelse af disse minoritetsinteresser på tidspunktet for den oprindelige sammenslutning, beregnet i overensstemmelse med IFRS 3, og

ii) minoritetsinteressens andel af egenkapitalbevægelser efter tidspunktet for sammenslutningen.

19 Når der er potentielle stemmerettigheder, skal de andele af resultat og egenkapitalbevægelser, som allokeres til modervirksomheden og minoritetsinteresser, fastlægges på grundlag af de aktuelle ejerandele og ikke afspejle den mulige udnyttelse eller konvertering af potentielle stemmerettigheder.

20 Koncerninterne mellemværender, transaktioner, indtægter og omkostninger skal elimineres fuldt ud.

21 Koncerninterne mellemværender og transaktioner, herunder indtægter, omkostninger og udbytte, elimineres fuldt ud. Gevinster og tab hidrørende fra koncerninterne transaktioner, som er indregnet i aktiver som eksempelvis varebeholdninger og anlægsaktiver, elimineres fuldt ud. Koncerninterne tab kan være indikation af værdiforringelse, som kræver indregning i koncernregnskabet. IAS 12 *Indkomstskatter* finder anvendelse på midlertidige afvigelser, der opstår ved eliminering af gevinster og tab hidrørende fra koncerninterne transaktioner.

22 De årsregnskaber for modervirksomheden og dens dattervirksomheder, som lægges til grund for udarbejdelsen af koncernregnskabet, skal udarbejdes pr. samme dato. Når modervirksomheden afslutter regnskabsåret på en anden dato end en dattervirksomhed, skal dattervirksomheden til brug for koncernregnskabet udarbejde et yderligere regnskab pr. samme dato som modervirksomhedens årsregnskab, medmindre dette er praktisk umuligt.

23 Når en dattervirksomheds årsregnskab, som indgår i udarbejdelsen af et koncernregnskab, i overensstemmelse med afsnit 22 udarbejdes pr. en balancedag, der afviger fra modervirksomhedens, skal der reguleres for virkningen af væsentlige transaktioner eller begivenheder, som finder sted mellem denne dato og balancedagen for modervirksomhedens årsregnskab. Under alle omstændigheder må forskellen mellem afslutningen af dattervirksomhedens regnskabsår og modervirksomhedens regnskabsår ikke være mere end tre måneder. Regnskabsårenes længde og eventuelle forskelle i regnskabsårenes afslutning skal være ens fra regnskabsår til regnskabsår.

24 Koncernregnskaber skal udarbejdes ved anvendelse af ensartet regnskabspraksis for ensartede transaktioner og andre begivenheder under samme omstændigheder.

25 Hvis en virksomhed i koncernen anvender en anden regnskabspraksis end den, der anvendes i koncernregnskabet for ensartede transaktioner og begivenheder under samme omstændigheder, foretages der passende reguleringer af virksomhedens årsregnskab ved udarbejdelsen af koncernregnskabet.

▼M11

26 En dattervirksomheds indtægter og omkostninger medtages i koncernregnskabet fra tidspunktet for overtagelsen som defineret i IFRS 3. Ved indregning af dattervirksomhedens indtægter og omkostninger skal værdierne af de aktiver og forpligtelser, der er indregnet i modervirksomhedens koncernregnskab på overtagelsestidspunktet, lægges til grund. Eksempelvis skal afskrivninger, der er indregnet i den konsoliderede totalindkomstopgørelse efter overtagelsestidspunktet, baseres på dagsværdien af de tilknyttede afskrivningsberettigede aktiver, der er indregnet i koncernregnskabet på overtagelsestidspunktet. En dattervirksomheds indtægter og omkostninger medtages i koncernregnskabet frem til det tidspunkt, hvor modervirksomheden ophører med at have bestemmende indflydelse på dattervirksomheden.

27 Minoritetsinteresser skal i den konsoliderede opgørelse af finansiel stilling præsenteres separat fra modervirksomhedens ejeres andel af egenkapitalen.

28 Resultatet og hvert element af øvrig totalindkomst henføres til ejerne af modervirksomheden og minoritetsinteresserne. Den samlede totalindkomst henføres til ejerne af modervirksomheden samt minoritetsinteresserne, selvom dette måtte betyde, at minoritetsinteresserne får en negativ saldo.

29 Hvis en dattervirksomhed har kumulative præferenceaktier i omløb, som besiddes af minoritetsinteresser og klassificeres som egenkapital, beregner modervirksomheden sin andel af resultatet efter at have reguleret for udbyttet fra sådanne aktier, uanset om udbytte er uddelt.

30 Ændringer i en modervirksomheds ejerandel i en dattervirksomhed, der ikke medfører, at den bestemmende indflydelse mistes, behandles regnskabsmæssigt som egenkapitaltransaktioner (dvs. transaktioner med ejere i deres egenskab af ejere).

31 Under sådanne omstændigheder skal den regnskabsmæssige værdi af den kontrollerende aktiepost og minoritetsinteresserne reguleres for at afspejle ændringerne i det relative forhold mellem deres interesser i dattervirksomheden. Alle forskelle mellem den beløbsmæssige regulering af minoritetsinteressen og dagsværdien af det betalte eller modtagne vederlag, indregnes direkte på egenkapitalen og henføres til ejerne af modervirksomheden.

TAB AF BESTEMMENDE INDFLYDELSE

32 En modervirksomhed kan miste sin bestemmende indflydelse på en dattervirksomhed med eller uden en ændring i forholdet mellem de absolutte eller forholdsmæssige ejerandele. Det kunne eksempelvis ske, når en dattervirksomhed bliver underlagt kontrol af offentlige myndigheder, en domstol, en administrator eller en tilsynsmyndighed. Det kunne også ske som en følge af en kontrakt.

33 En modervirksomhed kunne miste sin bestemmende indflydelse på en dattervirksomhed gennem to eller flere aftaler (transaktioner). Undertiden kan der imidlertid være omstændigheder, der betyder, at sådanne adskilte aftaler skal behandles regnskabsmæssigt som en enkelt transaktion. I forbindelse med modervirksomhedens vurdering af, om ordningerne skal behandles som en enkelt transaktion, skal den overveje alle aftalernes vilkår og deres økonomiske virkning. Et eller flere af følgende forhold kan indikere, at modervirksomheden skal behandle de adskilte aftaler som en enkelt transaktion:

a) de indgås på samme tid eller i forventning om, at de øvrige aftaler bliver indgået

b) de udgør en enkelt transaktion, der er beregnet på at opnå en samlet økonomisk virkning

▼M11

c) tilstedeværelsen af én aftale er afhængig af tilstedeværelsen af mindst én anden aftale

d) den enkelte aftale er ikke økonomisk berettiget ud fra en selvstændig betragtning, men kun hvis den ses i sammenhæng med andre aftaler. Et eksempel på dette er, når et salg af aktier foretages til under markedsprisen, og der kompenseres for dette gennem et efterfølgende salg til over markedsprisen.

34 Hvis en modervirksomhed mister sin bestemmende indflydelse på en dattervirksomhed, skal den:

a) ophøre med at indregne dattervirksomhedens aktiver (herunder eventuel goodwill) og forpligtelser til den regnskabsmæssige værdi fra den dato, hvor den bestemmende indflydelse mistes

b) ophøre med at indregne den regnskabsmæssige værdi af minoritetsinteresser i den tidligere dattervirksomhed fra den dato, hvor den bestemmende indflydelse mistes (herunder alle elementer af øvrig totalindkomst, der kan henføres til disse)

c) indregne:

i) dagsværdien af et eventuelt vederlag hidrørende fra transaktionen, begivenheden eller forholdet, der medførte tabet af den bestemmende indflydelse, og

ii) hvis den transaktion, der medførte tabet af den bestemmende indflydelse, omfatter en udlodning af aktier i dattervirksomheden til ejere i deres egenskab af ejere, skal denne udlodning:

d) indregne en eventuel bevaret kapitalandel i den tidligere dattervirksomhed til dagsværdi på den dato, hvor den bestemmende indflydelse blev mistet

e) foretage omklassifikation til resultatet eller overførsel direkte til overført resultat, hvis dette kræves i overensstemmelse med andre standarder, af de beløb, der er angivet i afsnit 35, og

f) indregne den eventuelle difference, der måtte opstå, som gevinst eller tab i den del af resultatet, der kan henføres til modervirksomheden.

35 Hvis en modervirksomhed mister sin bestemmende indflydelse på en dattervirksomhed, skal modervirksomheden behandle alle beløb, der er indregnet i øvrig totalindkomst vedrørende dattervirksomheden, på samme regnskabsmæssige grundlag, som ville være krævet, hvis modervirksomheden havde afhændet de tilknyttede aktiver eller forpligtelser direkte. Således gælder det, at hvis en gevinst eller et tab, der tidligere er indregnet i øvrig totalindkomst, skal omklassificeres til resultatet ved afhændelsen af de tilknyttede aktiver eller forpligtelser, skal modervirksomheden omklassificere gevinsten eller tabet fra egenkapitalen til resultatet (som en omklassifikationsregulering), når den mister sin bestemmende indflydelse på dattervirksomheden. Eksempelvis skal modervirksomheden, hvis en dattervirksomhed har finansielle aktiver, der er disponible for salg, og modervirksomheden mister sin bestemmende indflydelse på dattervirksomheden, foretage omklassifikation til resultatet af den gevinst eller det tab, der tidligere blev indregnet i øvrig totalindkomst vedrørende disse aktiver. Tilsvarende gælder det, at hvis en reserve for opskrivninger, der tidligere blev indregnet i øvrig totalindkomst, ville være blevet overført direkte til overført resultat ved salget af aktivet, skal modervirksomheden overføre reserven for opskrivninger direkte til det overførte resultat, når den mister sin bestemmende indflydelse på dattervirksomheden.

36 Ved tab af bestemmende indflydelse på en dattervirksomhed skal en eventuel bevaret kapitalandel i den tidligere dattervirksomhed samt alle beløb, der skyldes til eller er skyldige fra den tidligere dattervirksomhed, behandles regnskabsmæssigt i overensstemmelse med øvrige standarder fra det tidspunkt, hvor den bestemmende indflydelse blev mistet.

▼M11

37 Dagsværdien af en eventuel bevaret kapitalandel i den tidligere dattervirksomhed på den dato, hvor den bestemmende indflydelse blev mistet, skal betragtes som dagsværdien ved første indregning af et finansielt aktiv i overensstemmelse med IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling* eller, hvor dette måtte være relevant, kostprisen ved første indregning af en kapitalandel i en associeret virksomhed eller fælles kontrolleret virksomhed.

REGNSKABSMÆSSIG BEHANDLING AF INVESTERINGER I DATTERVIRKSOMHEDER, FÆLLES KONTROLLEREDE VIRKSOMHEDER OG ASSOCIEREDE VIRKSOMHEDER I SEPARATE ÅRSREGNSKABER

38 Når en virksomhed udarbejder separat årsregnskab, skal den indregne investeringer i dattervirksomheder, fælles kontrollerede virksomheder og associerede virksomheder enten:

a) til kostpris eller

b) i overensstemmelse med IAS 39.

Virksomheden skal regnskabsmæssigt behandle hver kategori af investeringer på samme måde. Investeringer, der indregnes til kostpris, skal indregnes i overensstemmelse med IFRS 5 Anlægsaktiver, *som besiddes med henblik på salg og ophørte aktiviteter*, når de er klassificeret som besiddelse med henblik på salg (eller medtaget i en afståelsesgruppe, som er klassificeret som besiddelse med henblik på salg) i overensstemmelse med IFRS 5. Målingen af investeringer, der indregnes i overensstemmelse med IAS 39, ændres ikke under sådanne omstændigheder.

38A Virksomheden indregner udbytte fra dattervirksomheder, fælles kontrollerede virksomheder og associerede virksomheder i resultatet i sit separate årsregnskab, når retten til at modtage udbyttet er fastlagt.

38B Når en modervirksomhed omstrukturerer sin koncern ved at stifte en ny virksomhed som modervirksomhed, og følgende kriterier er opfyldt:

a) den nye modervirksomhed opnår bestemmende indflydelse på den oprindelige modervirksomhed ved udstedelse af egenkapitalinstrumenter til gengæld for den oprindelige modervirksomheds eksisterende egenkapitalinstrumenter

b) den nye og den oprindelige koncerns aktiver og passiver er ens umiddelbart før og efter omstruktureringen, og

c) den oprindelige modervirksomheds ejere forud for omstruktureringen har de samme absolutte og relative andele af nettoaktiverne i den oprindelige og den nye koncern umiddelbart før og efter omstruktureringen

og den nye modervirksomhed i overensstemmelse med afsnit 38, litra a) indregner sin investering i den oprindelige modervirksomhed i sit separate årsregnskab, skal den nye modervirksomhed sætte kostprisen til den regnskabsmæssige værdi af dens andel af egenkapitalposterne i den oprindelige modervirksomheds separate årsregnskab på det tidspunkt, hvor omstruktureringen finder sted.

38C En virksomhed, der ikke er en modervirksomhed, kan ligeledes stifte en ny virksomhed som sin modervirksomhed, forudsat at kriterierne i afsnit 38B er opfyldt. Kravene i afsnit 38B gælder også for sådanne omstruktureringer. Henvisningerne til »den oprindelige modervirksomhed« og »den oprindelige koncern« skal i så fald forstås som henvisninger til »den oprindelige virksomhed«.

▼M11

39 Denne standard foreskriver ikke, hvilke virksomheder der skal offentliggøre separate årsregnskaber. Afsnit 38 og 40-43 finder anvendelse, når en virksomhed udarbejder separate årsregnskaber, der er i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder (IFRS). Virksomheden skal også offentliggøre koncernregnskaber, som krævet i afsnit 9, medmindre den i afsnit 10 anførte fritagelse finder anvendelse.

40 Investeringer i fælles kontrollerede virksomheder og associerede virksomheder, der behandles regnskabsmæssigt i overensstemmelse med IAS 39 i koncernregnskabet, skal regnskabsmæssigt behandles på samme måde i investors separate årsregnskab.

OPLYSNINGER

41 Der skal gives oplysning om følgende i koncernregnskaber:

a) arten af forholdet mellem modervirksomheden og en dattervirksomhed, når modervirksomheden ikke, direkte eller indirekte gennem dattervirksomheder, ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne,

b) årsagerne til, at ejerandelen direkte eller indirekte gennem dattervirksomheder af mere end halvdelen af stemmerettighederne eller de potentielle stemmerettigheder i en virksomhed, der er investeret i, ikke udgør bestemmende indflydelse,

c) datoen for afslutningen af regnskabsåret i en dattervirksomheds årsregnskab, når dette indgår i udarbejdelsen af et koncernregnskab og er udarbejdet pr. en anden dato end modervirksomhedens årsregnskab eller for et regnskabsår, der afviger fra modervirksomhedens, samt årsagen til, at der anvendes en anden dato eller et andet regnskabsår,

d) arten og omfanget af eventuelle væsentlige restriktioner (f.eks. hidrørende fra låneaftaler eller lovmæssige krav) på dattervirksomhedernes muligheder for at overføre midler til modervirksomheden i form af kontant udbytte eller til at tilbagebetale lån,

e) en oversigt, der viser virkningerne af eventuelle ændringer i modervirksomhedens ejerandel af en dattervirksomhed, som ikke medfører tab af bestemmende indflydelse på den del af egenkapitalen, der kan henføres til ejerne af moderselskabet, og

f) hvis den bestemmende indflydelse på en dattervirksomhed mistes, skal modervirksomheden give oplysninger om eventuelle indregnede tab eller gevinster i overensstemmelse med afsnit 34, og

i) den del af et sådant tab eller en sådan gevinst, der kan henføres til indregning af en eventuel bevaret kapitalandel i den tidligere dattervirksomhed til dagsværdien på den dato, hvor den bestemmende indflydelse blev mistet, og

ii) den eller de poster i totalindkomstopgørelsen, hvor tabet eller gevinsten er indregnet (hvis dette ikke præsenteres separat i totalindkomstopgørelsen).

42 Når der udarbejdes et separat årsregnskab for en modervirksomhed, der i overensstemmelse med afsnit 10 vælger ikke at udarbejde koncernregnskab, skal dette separate årsregnskab give oplysning om:

a) at årsregnskabet er et separat årsregnskab, at fritagelsen for konsolidering er benyttet, navn og registreringsland eller hjemsted for den virksomhed, som har udarbejdet og offentliggjort koncernregnskab i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder (IFRS), samt den adresse, hvorfra dette koncernregnskab kan rekvireres,

▼M11

b) en oversigt over væsentlige investeringer i dattervirksomheder, fælles kontrollerede virksomheder og associerede virksomheder, herunder navn, registreringsland eller hjemsted, ejerandel og andel i stemmerettighederne, hvis denne afviger fra ejerandelen, og

c) en beskrivelse af den anvendte metode for regnskabsmæssig behandling af de under b) anførte investeringer.

43 **Når en modervirksomhed (ud over modervirksomheder, som er dækket af afsnit 42), en venturedeltager med en kapitalandel i en fælles kontrolleret enhed eller en investor i en associeret virksomhed udarbejder et separat årsregnskab, skal der i dette årsregnskab gives oplysning om:**

a) at regnskabet er et separat årsregnskab og årsagerne til, at dette regnskab er udarbejdet, hvis det ikke kræves af lovgivningen,

b) en oversigt over væsentlige investeringer i dattervirksomheder, fælles kontrollerede virksomheder og associerede virksomheder, herunder navn, registreringsland eller hjemsted, ejerandel og andel i stemmerettighederne, hvis denne afviger fra ejerandelen, og

c) en beskrivelse af den anvendte metode for regnskabsmæssig behandling af de under b) anførte investeringer,

samt en angivelse af det i overensstemmelse med afsnit 9 i denne standard eller IAS 28 og IAS 31 udarbejdede årsregnskab, som det er tilknyttet.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT OG OVERGANG

44 **Virksomheder skal anvende denne standard for årsregnskaber, der dækker regnskabsår, som begynder 1. januar 2005 eller derefter. Det tilskyndes, at standarden anvendes før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender denne standard for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2005, skal den give oplysning om dette.**

45 **Virksomheder skal anvende de af International Accounting Standards Board foretagne ændringer til IAS 27 i afsnit 4, 18, 19, 26–37 samt 41(e) og (f) på regnskabsår, som begynder 1. juli 2009 eller derefter. Det tilskyndes, at ændringerne anvendes før dette tidspunkt. Virksomheder skal dog ikke anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder før 1. juli 2009, medmindre de også anvender IFRS 3 (ajourført af International Accounting Standards Board i 2008). Hvis en virksomhed anvender ændringerne fra et tidspunkt før 1. juli 2009, skal den give oplysning om dette. Virksomheder skal anvende ændringerne med tilbagevirkende kraft, med undtagelse af nedenstående:**

a) ændringen til afsnit 28 om at henføre den samlede totalindkomst til ejerne af modervirksomheden samt minoritetsinteresserne, selvom dette måtte betyde, at minoritetsinteresserne får en negativ saldo. Derfor skal virksomhederne ikke tilpasse fordelingen af resultatet for regnskabsår, der ligger før ændringen anvendes

b) kravene i afsnit 30 og 31 om regnskabsmæssig behandling af ejerandele i en dattervirksomhed efter opnåelse af bestemmende indflydelse. Derfor finder kravene i afsnit 30 og 31 ikke anvendelse på ændringer, der er indtruffet, før virksomheden anvender ændringerne

▼M11

c) kravene i afsnit 34-37 vedrørende tab af bestemmende indflydelse på en dattervirksomhed. Virksomheder skal ikke tilpasse den regnskabsmæssige værdi af en kapitalandel i en tidligere dattervirksomhed, hvis den bestemmende indflydelse blev mistet, før virksomheden anvendte disse ændringer. Desuden skal virksomheder ikke omberegne eventuelle tab eller gevinster hidrørende fra et tab af bestemmende indflydelse på en virksomhed, der fandt sted, før ændringerne anvendes.

45A Afsnit 38 blev ændret ved Forbedringer af IFRS-standarden, der blev udstedt i maj 2008. Virksomhederne skal anvende denne ændring for årsregnskaber, der dækker regnskabsår, der begynder 1. januar 2009 eller derefter, og fremadrettet fra den dato, på hvilken de første gang anvendte IFRS 5. Det er tilladt at anvende den før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringen for tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette.

45B *Omkostninger ved investering i en dattervirksomhed, fælles kontrolleret virksomhed eller associeret virksomhed* (Ændringer til IFRS 1 og IAS 27), der udkom i maj 2008, slettede definitionen af kostprismetoden i afsnit 4 og tilføjede afsnit 38A. Virksomhederne skal anvende disse ændringer fremadrettet på regnskabsår, der begynder 1. januar 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende dem før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringerne på et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette og anvende de tilsvarende ændringer til IAS 18, IAS 21 og IAS 36 på samme tidspunkt.

45C *Omkostninger ved investering i en dattervirksomhed, fælles kontrolleret virksomhed eller associeret virksomhed* (Ændringer til IFRS 1 og IAS 27), der udkom i maj 2008, tilføjede afsnit 38B og 38C. Virksomhederne skal anvende disse afsnit fremadrettet på omstruktureringer, som finder sted i regnskabsår, der begynder 1. januar 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende dem før dette tidspunkt. Virksomhederne kan desuden vælge at anvende afsnit 38B og 38C med tilbagevirkende kraft på tidligere omstruktureringer i overensstemmelse med disse afsnit. Hvis en virksomhed tilpasser en omstrukturering efter afsnit 38B eller 38C, skal den dog tilpasse alle senere omstruktureringer i overensstemmelse med disse afsnit. Hvis en virksomhed anvender afsnit 38B eller 38C på et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette.

OPHÆVELSE AF IAS 27 (2003)

46 Denne standard erstatter IAS 27 *Koncernregnskaber og separate årsregnskaber* (ajourført i 2003).

▼B

IAS 28

Investeringer i associerede virksomheder

ANVENDELSESOMRÅDE

▼M32

1 **Denne standard finder anvendelse på den regnskabsmæssige behandling af investeringer i associerede virksomheder. Den finder imidlertid ikke anvendelse på investeringer i associerede virksomheder, som besiddes af:**

(a) **venturekapitalorganisationer, eller**

(b) **investeringsselskaber, investeringsforeninger og lignende, herunder forsikringsfonde tilknyttet investeringer**

og som efter første indregning klassificeres som investeringer til dagsværdi over resultatet eller som besiddelser med salg for øje, der regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med IAS 39 *Finansielle instrumenter*: *Indregning og måling*. En virksomhed skal indregne sådanne investeringer til dagsværdi, og ændringer i dagsværdi skal indregnes i resultatet for det regnskabsår, hvor ændringen er sket. En virksomhed, der besidder en sådan investering, skal give de oplysninger, der kræves i afsnit 37(f).

▼B

DEFINITIONER

2. Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:

En *associeret virksomhed* er en virksomhed, herunder en ikke-registreret virksomhed såsom et interessentskab, som investor har betydelig indflydelse på, og som hverken er en dattervirksomhed eller en kapitalandel i et joint venture.

Et *koncernregnskab* er et årsregnskab for en koncern præsenteret som et årsregnskab for en enkelt økonomisk enhed.

Bestemmende indflydelse er beføjelsen til at styre en virksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger med henblik på at opnå fordele fra dens aktiviteter.

Den indre værdis metode eller equity-metoden er en regnskabsmetode, ifølge hvilken investeringen første gang indregnes til kostpris og efterfølgende reguleres for ændringer i investors andel af nettoaktiverne i den virksomhed, der er investeret i. Investors resultat omfatter investors andel af resultatet i den virksomhed, der er investeret i.

Fælles bestemmende indflydelse er en kontraktlig aftale om delt bestemmende indflydelse på en erhvervsmæssig aktivitet og eksisterer kun, når de strategiske økonomiske og driftsmæssige beslutninger, som er knyttet til aktiviteten, kræver enstemmighed mellem de parter, der deler den bestemmende indflydelse (venturedeltagerne).

Separate årsregnskaber er regnskaber, som præsenteres af en modervirksomhed, en investor i en associeret virksomhed eller en venturedeltager i en fælles kontrolleret virksomhed, hvor investeringerne behandles regnskabsmæssigt på grundlag af den direkte egenkapitalinteresse, og ikke på grundlag af resultater og nettoaktiver i de virksomheder, der er investeret i.

▼B

Betydelig indflydelse er beføjelsen til at deltage i de økonomiske og driftsmæssige beslutninger i den virksomhed, der er investeret i, uden at have bestemmende indflydelse eller fælles bestemmende indflydelse på disse.

En *dattervirksomhed* er en virksomhed, herunder en ikke-registreret virksomhed, såsom et interessentskab, der er underlagt bestemmende indflydelse af en anden virksomhed (kaldet modervirksomheden).

3. Årsregnskaber udarbejdet på grundlag af den indre værdis metode udgør ikke separate årsregnskaber, og det samme gælder årsregnskaber for virksomheder, der ikke har dattervirksomheder, associerede virksomheder eller venturedeltageres kapitalandele i joint ventures.

4. Separate årsregnskaber er regnskaber, der præsenteres ud over koncernregnskaber, årsregnskaber, hvor investeringer regnskabsmæssigt behandles efter den indre værdis metode og årsregnskaber, hvor venturedeltageres kapitalandele i joint ventures pro rata-konsolideres. Det er muligt, men ikke nødvendigt, at vedhæfte eller vedlægge separate årsregnskaber til disse regnskaber.

5. Virksomheder, som i overensstemmelse med afsnit 10 i IAS 27 *Koncernregnskaber og separate årsregnskaber* er fritaget for at aflægge koncernregnskab, i overensstemmelse med afsnit 2 i IAS 31 *Kapitalandele i joint ventures* er fritaget for at anvende pro rata-konsolidering eller i overensstemmelse med afsnit 13c) i denne standard er fritaget for at anvende den indre værdis metode, kan præsentere et separat årsregnskab som sit eneste årsregnskab.

Betydelig indflydelse

6. Hvis investor, direkte eller indirekte (f.eks. gennem dattervirksomheder), ejer 20 % eller mere af stemmerettighederne i den virksomhed, der er investeret i, formodes det, at investor har betydelig indflydelse, medmindre det klart kan påvises, at dette ikke er tilfældet. Modsat gælder, at hvis investor, direkte eller indirekte (f.eks. gennem dattervirksomheder), ejer mindre end 20 % af stemmerettighederne i den virksomhed, der er investeret i, har investor ikke betydelig indflydelse, medmindre en sådan indflydelse klart kan påvises. En anden investors ejerskab af majoriteten eller en væsentlig del af den virksomhed, der er investeret i, udelukker ikke nødvendigvis en investor fra at have betydelig indflydelse.

7. En investors betydelige indflydelse kommer sædvanligvis til udtryk på en eller flere af følgende måder:

a) repræsentation i bestyrelse eller tilsvarende ledelsesorgan i den virksomhed, der er investeret i,

b) deltagelse i beslutningsprocessen, herunder deltagelse i beslutninger vedrørende udbytte eller andre udbetalinger,

c) væsentlige transaktioner mellem investor og den virksomhed, der er investeret i,

d) udveksling af ledende medarbejdere, eller

e) nødvendig teknisk information stilles til rådighed.

▼B

8. En virksomhed kan besidde aktie-warrants, call-optioner på aktier, gælds- eller egenkapitalinstrumenter, som kan konverteres til ordinære aktier, eller tilsvarende instrumenter, som ved udnyttelse eller konvertering kan give virksomheden yderligere stemmerettigheder eller reducere en anden parts stemmerettigheder vedrørende en anden virksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger (dvs. potentielle stemmerettigheder). Eksistensen og virkningen af potentielle stemmerettigheder, som aktuelt kan udnyttes eller konverteres, herunder potentielle stemmerettigheder, som besiddes af andre virksomheder, skal tages i betragtning ved vurderingen af, om en virksomhed har betydelig indflydelse. Potentielle stemmerettigheder kan ikke aktuelt udnyttes eller konverteres, når de eksempelvis først kan udnyttes eller konverteres på et fremtidigt tidspunkt eller ved en fremtidig begivenheds indtræffen.

9. En virksomhed skal i forbindelse med vurderingen af, hvorvidt potentielle stemmerettigheder bidrager til betydelig indflydelse, undersøge alle forhold og omstændigheder (herunder vilkårene for udnyttelse af de potentielle stemmerettigheder og andre kontraktlige forpligtelser, samlet eller hver for sig), som påvirker de potentielle rettigheder, bortset fra ledelsens hensigt og den økonomiske evne til at udnytte eller konvertere rettighederne.

10. En virksomhed mister sin betydelige indflydelse på en virksomhed, der er investeret i, når den mister sin beføjelse til at deltage i de økonomiske og driftsmæssige beslutninger i den pågældende virksomhed. Tabet af betydelig indflydelse kan ske med eller uden en ændring i størrelsen af de absolutte eller forholdsmæssige ejerandele. Det kunne eksempelvis ske, når en associeret virksomhed bliver underlagt kontrol af myndigheder, en domstol, en administrator eller en tilsynsmyndighed. Det kunne også ske som en følge af en kontrakt.

Den indre værdis metode

11. Efter den indre værdis metode indregnes investeringen i en associeret virksomhed første gang til kostpris, og den regnskabsmæssige værdi forøges eller reduceres herefter med investors andel af resultatet i den virksomhed, der er investeret i, efter overtagelsestidspunktet. Investors andel af resultatet i den virksomhed, der er investeret i, indregnes i investors resultat. Udlodninger modtaget fra den virksomhed, der er investeret i, reducerer investeringens regnskabsmæssige værdi. ►M5 Det kan også være nødvendigt at regulere den regnskabsmæssige værdi for ændringer i investors forholdsmæssige ejerskab i den virksomhed, der er investeret i, som følge af ændringer i den øvrige totalindkomst i den virksomhed, der er investeret i. Sådanne ændringer omfatter ændringer hidrørende fra omvurderinger af materielle anlægsaktiver og valutakursforskelle ved omregning. Investorerens andel af disse ændringer indregnes i investors øvrige totalindkomst (jf. IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber* (ajourført 2007)). ◄

12. Når der er potentielle stemmerettigheder, skal investors andel af resultatet i den virksomhed, der er investeret i, og af ændringer i egenkapitalen i den virksomhed, der er investeret i, opgøres på grundlag af de aktuelle ejerandele og ikke afspejle den mulige udnyttelse eller konvertering af potentielle stemmerettigheder.

▼B

ANVENDELSE AF DEN INDRE VÆRDIS METODE

13. En investering i en associeret virksomhed skal regnskabsmæssigt behandles efter den indre værdis metode, undtagen når:

a) investeringen er klassificeret som besiddelse med henblik på salg i overensstemmelse med IFRS 5 *Anlægsaktiver, som besiddes med henblik på salg og ophørte aktiviteter*,

b) undtagelsen i afsnit 10 i IAS 27, som tillader, at en modervirksomhed, der også har en investering i en associeret virksomhed, ikke præsenterer koncernregnskab, finder anvendelse, eller

c) samtlige nedenstående betingelser er opfyldt:

i) investor er en 100 % ejet dattervirksomhed eller en delvist ejet dattervirksomhed af en anden virksomhed, og dens øvrige ejere, herunder ejere, som ikke på anden vis har stemmeret, er blevet informeret om og ikke har gjort indsigelser imod, at investor ikke anvender den indre værdis metode,

ii) investors gælds- eller egenkapitalinstrumenter ikke handles på et aktivt marked (en inden- eller udenlandsk fondsbørs eller et OTC-marked, herunder lokale og regionale markeder),

iii) modervirksomheden hverken har indsendt eller er ved at indsende sit årsregnskab til et børstilsyn eller en anden myndighed med henblik på at notere instrumenter af en hvilken som helst kategori på et offentligt marked, og

iv) investors øverste modervirksomhed eller en mellemliggende modervirksomhed fremlægger koncernregnskaber, der er tilgængelige for offentligheden og i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder (IFRS).

14. De i afsnit 13a) beskrevne investeringer skal regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med IFRS 5.

15. Når en investering i en associeret virksomhed, der tidligere er klassificeret som besiddelse med henblik på salg, ikke længere opfylder kriterierne for denne klassifikation, skal investeringen regnskabsmæssigt behandles efter den indre værdis metode fra tidspunktet for klassifikationen som besiddelse med henblik på salg. Årsregnskaberne for de regnskabsår, der ligger efter klassifikationen som besiddelse med henblik på salg, skal ændres tilsvarende.

16. [Ophævet]

17. Indregning af indtægter på grundlag af modtagne udlodninger er ikke nødvendigvis en hensigtsmæssig metode til måling af investors afkast af en investering i en associeret virksomhed, idet de modtagne udlodninger ikke nødvendigvis har sammenhæng med indtjeningen i den associerede virksomhed. Eftersom investor har betydelig indflydelse på den associerede virksomhed, har investor en andel i den associerede virksomheds indtjening og hermed i afkastet af investeringen. Investor skal regnskabsmæssigt behandle denne andel ved i sit årsregnskab at indregne sin andel af resultatet i den associerede virksomhed. Således medfører anvendelse af den indre værdis metode en mere informativ regnskabsaflæggelse for investors nettoaktiver og resultat.

▼M11

18 Investor skal ophøre med at anvende den indre værdis metode fra det tidspunkt, hvor investor ikke længere har betydelig indflydelse på den associerede virksomhed, og skal foretage regnskabsmæssig behandling af investeringen i overensstemmelse med IAS 39 fra dette tidspunkt, forudsat at den associerede virksomhed ikke bliver en dattervirksomhed eller et joint venture, som defineret i IAS 31. Ved tab af betydelig indflydelse skal investor måle alle investeringer, som investor beholder i den tidligere associerede virksomhed, til dagsværdi. Investor skal foretage indregning i resultatet af alle forskelle mellem:

(a) dagsværdien af alle bevarede investeringer og eventuelt overskud fra den delvise afhændelse af kapitalandelen af i den associerede virksomhed og

(b) den regnskabsmæssige værdi af investeringen på tidspunktet for tabet af den betydelige indflydelse.

19 Når en investering ikke længere er en associeret virksomhed og behandles regnskabsmæssigt i overensstemmelse med IAS 39, skal investeringens dagsværdi på den dato, hvor den ophører med at være en associeret virksomhed, betragtes som dagsværdien ved første indregning af et finansielt aktiv i overensstemmelse med IAS 39.

19A Hvis en investor mister sin betydelige indflydelse på en associeret virksomhed, skal investor behandle alle beløb, der er indregnet i øvrig totalindkomst vedrørende den associerede virksomhed på samme regnskabsmæssige grundlag som ville være krævet, hvis den associerede virksomhed havde afhændet de tilknyttede aktiver eller forpligtelser direkte. Således gælder det, at hvis en gevinst eller et tab, som en associeret virksomhed tidligere har indregnet i øvrig totalindkomst, skal omklassificeres til resultatet ved afhændelse af de tilknyttede aktiver eller forpligtelser, skal investor omklassificere gevinsten eller tabet fra egenkapitalen til resultatet (som en omklassifikationsregulering), når den mister sin bestemmende indflydelse på den associerede virksomhed. Eksempelvis skal investor, hvis en associeret virksomhed har finansielle aktiver, der er disponible for salg, og investor mister sin betydelige indflydelse på den associerede virksomhed, foretage omklassifikation til resultatet af den gevinst eller det tab, der tidligere blev indregnet i øvrig totalindkomst vedrørende disse aktiver. Hvis en investors ejerandel i en associeret virksomhed reduceres, men investeringen fortsat udgør en associeret virksomhed, skal investor kun foretage omklassifikation til resultatet af en forholdsmæssig andel af den gevinst eller det tab, der tidligere blev indregnet i øvrig totalindkomst.

▼B

20. Mange af de procedurer, der er relevante for anvendelsen af den indre værdis metode, svarer til de i IAS 27 beskrevne konsolideringsprocedurer. Desuden finder de begreber, der underbygger procedurerne for regnskabsmæssig behandling af overtagelsen af en dattervirksomhed, også anvendelse på den regnskabsmæssige behandling af erhvervelsen af en investering i en associeret virksomhed.

21. En koncerns andel i en associeret virksomhed udgøres af modervirksomhedens og dens dattervirksomheders samlede besiddelse i den associerede virksomhed. Der ses i denne forbindelse bort fra besiddelser hos koncernens øvrige associerede virksomheder eller joint ventures. Når en associeret virksomhed har dattervirksomheder, associerede virksomheder eller joint ventures, er de resultater og nettoaktiver, der skal tages i betragtning ved anvendelse af den indre værdis metode dem, der indregnes i den associerede virksomheds årsregnskab (herunder den associerede virksomheds andel i resultatet og nettoaktiverne i de associerede virksomheder og joint ventures) efter eventuelle nødvendige reguleringer for at opnå ensartet regnskabspraksis (jf. afsnit 26 og 27).

▼B

22. Gevinster og tab hidrørende fra transaktioner med højereliggende og lavereliggende virksomheder i forholdet mellem en investor (herunder dennes konsoliderede dattervirksomheder) og en associeret virksomhed indregnes udelukkende i investors årsregnskab med omfanget af ikke-nærtstående investorers kapitalandele i den associerede virksomhed. Transaktioner med en højereliggende virksomhed kan eksempelvis være salg af aktiver fra en associeret virksomhed til investor. Transaktioner med en lavereliggende virksomhed kan eksempelvis være salg af aktiver fra investor til en associeret virksomhed. Investors andel i den associerede virksomheds gevinster og tab hidrørende fra disse transaktioner skal elimineres.

▼M12

23. En investering i en associeret virksomhed behandles regnskabsmæssigt efter den indre værdis metode fra det tidspunkt, hvor den bliver en associeret virksomhed. Ved erhvervelsen af investeringen skal en eventuel forskel mellem kostprisen for investeringen og investors andel af nettodagsværdien af den associerede virksomheds identificerbare aktiver og forpligtelser regnskabsmæssigt behandles som følger:

a) goodwill tilknyttet en associeret virksomhed medtages i investeringens regnskabsmæssige værdi. Afskrivning på denne goodwill er ikke tilladt

b) et eventuelt beløb, hvormed investors andel af nettodagsværdien af den associerede virksomheds identificerbare aktiver og forpligtelser overstiger kostprisen for investeringen, medtages som indtægt ved opgørelsen af investorens andel af den associerede virksomheds resultat i det regnskabsår, hvor investeringen er erhvervet.

▼B

Relevante reguleringer af investors andel af den associerede virksomheds resultat efter erhvervelsen foretages også for at tage højde for eksempelvis afskrivninger på afskrivningsberettigede aktiver baseret på deres dagsværdi på overtagelsestidspunktet. Ligeledes foretages der relevante reguleringer af investors andel af den associerede virksomheds resultat efter erhvervelsen for tab ved værdiforringelse, som er indregnet af den associerede virksomhed, eksempelvis af goodwill eller materielle anlægsaktiver.

24. Den associerede virksomheds senest tilgængelige årsregnskab benyttes af investor ved anvendelse af den indre værdis metode. ►M5 Når investors regnskabsår slutter på en anden dato end den associerede virksomheds regnskabsår, skal den associerede virksomhed til brug for investor udarbejde et regnskab pr. samme dato som investors årsregnskab, medmindre dette er praktisk umuligt. ◄

25. Når ►M5 en associeret virksomheds årsregnskab, som indgår ved anvendelsen af den indre værdis metode, udarbejdes pr. en dato, der afviger fra datoen for udarbejdelsen af investors regnskab ◄, skal der foretages reguleringer for virkningen af væsentlige transaktioner eller begivenheder, som finder sted mellem denne dato og ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ for investors årsregnskab. ►M5 Under alle omstændigheder må afvigelsen mellem datoen for afslutningen af regnskabsåret for henholdsvis den associerede virksomhed og investor ikke overstige tre måneder. Regnskabsårenes længde og eventuelle forskelle i regnskabsårenes afslutning skal være ens fra regnskabsår til regnskabsår. ◄

26. Investors årsregnskab skal udarbejdes ved anvendelse af ensartede regnskabsprincipper for ensartede transaktioner og begivenheder under samme omstændigheder.

▼B

27. Hvis en associeret virksomhed anvender andre regnskabsprincipper end dem, som anvendes af investor for ensartede transaktioner og begivenheder under samme omstændigheder, skal der foretages reguleringer for at bringe den associerede virksomheds regnskabspraksis i overensstemmelse med investors, når den associerede virksomheds årsregnskab benyttes af investor ved dennes anvendelse af den indre værdis metode.

28. Hvis en associeret virksomhed har kumulative præferenceaktier i omløb, som besiddes af andre parter end investor og klassificeres som egenkapital, beregner investor sin andel af resultatet efter regulering for udbyttet fra sådanne aktier, uanset om udbyttet er uddelt.

29. Hvis investors andel af tab i en associeret virksomhed er lig med eller overstiger kapitalandelen i den associerede virksomhed, ophører investor med at indregne sin andel af yderligere tab. Kapitalandelen i en associeret virksomhed er den regnskabsmæssige værdi af investeringen i den associerede virksomhed opgjort efter den indre værdis metode samt eventuelle langsigtede interesser, som i al væsentlighed udgør en del af investors nettoinvestering i virksomheden. Eksempelvis er en post, hvis afregning hverken er planlagt eller sandsynlig i en overskuelig fremtid, i realiteten en forlængelse af virksomhedens investering i den associerede virksomhed. Sådanne poster kan omfatte præferenceaktier og langfristede tilgodehavender eller lån, men ikke tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser, leverandørforpligtelser eller langfristede tilgodehavender, som der er stillet tilstrækkelig sikkerhed for, såsom pantsikrede lån. Tab ud over investors investering i ordinære aktier, som indregnes efter den indre værdis metode, henføres til de andre elementer af investors kapitalandel i en associeret virksomhed i omvendt rækkefølge i forhold til deres prioritet (dvs. i forhold til konkursordenen).

30. Efter at investors kapitalandel er reduceret til nul, hensættes forpligtelser til yderligere tab, og der indregnes kun en forpligtelse i det omfang, investor har påtaget sig retlige eller faktiske forpligtelser eller foretaget betalinger på vegne af den associerede virksomhed. Hvis den associerede virksomhed efterfølgende viser overskud, skal investor først genoptage indregning af sin overskudsandel, når andelen af overskuddene svarer til den ikke-indregnede andel af tabet.

Tab ved værdiforringelse

31. Efter at have anvendt den indre værdis metode, herunder indregning af den associerede virksomheds tab i overensstemmelse med afsnit 29, skal investor anvende kravene i IAS 39 til at afgøre, hvorvidt det er nødvendigt at indregne eventuelle yderligere tab ved værdiforringelse vedrørende investors nettoinvestering i den associerede virksomhed.

32. Investor anvender desuden kravene i IAS 39 til at afgøre, hvorvidt eventuelle yderligere tab ved værdiforringelse skal indregnes vedrørende den del af investors kapitalandel i den associerede virksomhed, som ikke udgør en del af nettoinvesteringen og tabet ved værdiforringelse.

▼M8

33. Eftersom goodwill, der er medtaget i den regnskabsmæssige værdi af en investering i en associeret virksomhed, ikke indregnes separat, bliver den ikke testet separat for værdiforringelse ved at anvende kravene for test af værdiforringelse af goodwill i IAS 36 *Værdiforringelse af aktiver*. I stedet bliver den samlede regnskabsmæssige værdi af investeringen testet for værdiforringelse i henhold til IAS 36 ved at sammenligne genindvindingsværdien (det højeste af nytteværdien og dagsværdien med fradrag af salgsomkostninger) med den regnskabsmæssige værdi, når der ved anvendelsen af kravene i IAS 39 er en indikation af, at investeringen kan være værdiforringet. Tab ved værdiforringelse, der indregnes under disse omstændigheder, allokeres ikke til et aktiv, herunder goodwill, der er medtaget i den regnskabsmæssige værdi af investeringen i den associerede virksomhed. Tilbageførsel af tabet ved denne værdiforringelse indregnes i henhold til IAS 36, i det omfang investeringens genindvindingsværdi efterfølgende forøges. Ved opgørelsen af investeringens nytteværdi skal virksomheden foretage skøn over:

▼B

a) sin andel af nutidsværdien af skønnede fremtidige pengestrømme, der forventes frembragt af den associerede virksomhed, herunder pengestrømme fra driften i den associerede virksomhed og provenuet for det endelige salg af investeringen, eller

b) nutidsværdien af skønnede fremtidige pengestrømme, der forventes at opstå som følge af udbytte modtaget fra investeringen og fra det endelige salg.

Med de korrekte forudsætninger giver begge metoder samme resultat.

34. Det genindvindelige beløb for en investering i en associeret virksomhed opgøres for hver associeret virksomhed, medmindre den associerede virksomhed ikke fra fortsat anvendelse frembringer pengestrømme til virksomheden, der stort set er uafhængige af pengestrømmene fra andre aktiver i virksomheden.

SEPARAT ÅRSREGNSKAB

35. En investering i en associeret virksomhed skal regnskabsmæssigt behandles i investors separate årsregnskab i overensstemmelse med afsnit 37-42 i IAS 27.

36. Denne standard foreskriver ikke, hvilke virksomheder, der skal offentliggøre separate årsregnskaber.

OPLYSNINGER

▼M32

37. **Følgende oplysninger skal gives:**

a) **dagsværdien af investeringer i associerede virksomheder, hvor der ikke er nogen officiel markedskurs**

▼B

b) sammendragne økonomiske informationer for associerede virksomheder, herunder sammendragne beløb for aktiver, forpligtelser, omsætning og resultat,

c) årsagerne til, at formodningen om, at investor ikke har betydelig indflydelse tilsidesættes, hvis investor direkte eller indirekte gennem dattervirksomheder ejer mindre end 20 % af stemmerettighederne eller de potentielle stemmerettigheder i den virksomhed, der er investeret i, men det konkluderes, at investor har betydelig indflydelse,

▼B

d) årsagerne til, at formodningen om, at investor har betydelig indflydelse, tilsidesættes, hvis investor direkte eller indirekte gennem dattervirksomheder ejer 20 % eller mere af stemmerettighederne eller de potentielle stemmerettigheder i den virksomhed, der er investeret i, men det konkluderes, at investor ikke har betydelig indflydelse,

▼M5

e) datoen for afslutningen af regnskabsåret i en associeret virksomheds årsregnskab, når dette indgår ved anvendelsen af den indre værdis metode og er udarbejdet pr. en anden dato end investors eller for et regnskabsår, der afviger fra investors, samt årsagen til, at der anvendes en anden dato eller et andet regnskabsår,

▼B

f) arten og omfanget af eventuelle væsentlige restriktioner (f.eks. hidrørende fra låneaftaler eller lovmæssige krav) på associerede virksomheders muligheder for at overføre midler til investor i form af kontant udbytte eller tilbagebetaling af lån,

g) den ikke-indregnede andel af tab i en associeret virksomhed, både i regnskabsåret og kumulativt, hvis investor er ophørt med at indregne sin andel af tab i en associeret virksomhed,

h) den kendsgerning, at en associeret virksomhed ikke er behandlet regnskabsmæssigt efter den indre værdis metode i overensstemmelse med afsnit 13, og

i) sammendragne økonomiske informationer for associerede virksomheder, enten enkeltvis eller i grupper, der ikke regnskabsmæssigt er behandlet efter den indre værdis metode, herunder de samlede aktiver og samlede forpligtelser, omsætning og resultat.

38. Investeringer i associerede virksomheder, som regnskabsmæssigt behandles efter den indre værdis metode, skal klassificeres som anlægsaktiver. Investors andel af resultatet i sådanne associerede virksomheder og den regnskabsmæssige værdi af disse investeringer skal oplyses separat. Investors andel af eventuelle ophørte aktiviteter i sådanne associerede virksomheder skal ligeledes oplyses separat.

▼M5

39 Investors andel af ændringer, som indregnes i øvrig totalindkomst i den associerede virksomhed, skal af investor indregnes i øvrig totalindkomst.

▼B

40. I overensstemmelse med IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver* skal investor oplyse:

a) sin andel af eventualforpligtelser i en associeret virksomhed, som er påtaget i fællesskab med andre investorer, og

b) de eventualforpligtelser, der opstår ved, at investor hæfter solidarisk for alle eller dele af den associerede virksomheds forpligtelser.

▼M8

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT OG OVERGANG

▼B

41. Virksomheder skal anvende denne standard for årsregnskaber, der dækker regnskabsår, som begynder 1. januar 2005 eller derefter. Det tilskyndes, at standarden anvendes før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender denne standard for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2005, skal den give oplysning om dette.

▼M5

41A. IAS 1 (ajourført 2007) ændrede den terminologi, der anvendes i IFRS-standarderne. Desuden blev afsnit 11 og 39 ændret. Virksomheden skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 1 (ajourført 2007) for et tidligere regnskabsår, skal ændringerne anvendes for dette tidligere regnskabsår.

▼M29

41B. IAS 27 (ajourført i 2008) ændrede afsnit 18, 19 og 35 og tilføjede afsnit 19A. Virksomheder skal anvende ændringen til afsnit 35 med tilbagevirkende kraft og ændringerne til afsnit 18 og 19 samt afsnit 19A fremadrettet for regnskabsår, som begynder den 1. juli 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 27 (ajourført i 2008) i et tidligere regnskabsår, finder ændringerne anvendelse på dette tidligere regnskabsår.

▼M8

41C. Afsnit 1 og 33 blev ændret ved *Forbedringer af IFRS-standarder*, der udkom i maj 2008. Virksomhederne skal anvende disse ændringer på regnskabsår, der begynder 1. januar 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende dem før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringerne på et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette og anvende ændringerne i afsnit 3 i IFRS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysninger*, afsnit 1 i IAS 31 og afsnit 4 i afsnit 32 Finansielle instrumenter: *Præsentation*, der udkom i maj 2008, på det tidligere regnskabsår. Virksomhederne har mulighed for at anvende ændringerne fremadrettet.

▼M29

41E. Afsnit 41B blev ændret med *Forbedringer til IFRS* udstedt i maj 2010. Virksomheden skal anvende denne ændring på regnskabsår, som begynder den 1. juli 2010 eller derefter. Det er tilladt at anvende ændringen før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringen fra et tidspunkt før den 1. juli 2010, skal den give oplysning herom.

▼M32

41G. IFRS 13 *Måling af dagsværdi*, der blev udstedt i maj 2011, medførte en ændring af afsnit 1 og 37. En virksomhed skal anvende denne ændring ved anvendelse af IFRS 13.

▼B

OPHÆVELSE AF ANDRE UDTALELSER

42. Denne standard erstatter IAS 28 *Regnskabsmæssig behandling af investeringer i associerede virksomheder* (ajourført 2000).

43. Denne standard erstatter følgende fortolkningsbidrag:

a) SIC-3 *Eliminering af urealiserede gevinster og tab på transaktioner med associerede virksomheder*,

b) SIC-20 *Regnskabsmæssig behandling efter den indre værdis metode — Indregning af tab*, og

c) SIC-33 *Konsolidering og den indre værdis metode — Potentielle stemmerettigheder og allokering af ejerandele*.

▼B

IAS 29

Regnskabsaflæggelse i hyperinflationsøkonomier

ANVENDELSESOMRÅDE ►M8 [1] ◄

1. Denne standard skal anvendes på årsregnskaber, herunder koncernregnskaber, for virksomheder, hvis funktionelle valuta er en hyperinflationsøkonomis valuta.

2. I en hyperinflationsøkonomi er præsentationen af driftsresultat og finansiel stilling i den lokale valuta uden inflationskorrektion ikke brugbar. Penge mister købekraft i en sådan takt, at sammenligning af beløb fra transaktioner og andre begivenheder, der har fundet sted på et tidligere tidspunkt, selv inden for samme regnskabsår, er misvisende.

3. Denne standard fastlægger ikke en bestemt inflationsrate, hvor hyperinflation anses for at opstå. Det beror på et skøn, hvornår inflationskorrektion af årsregnskabet i overensstemmelse med denne standard er nødvendig. De kendetegn ved et lands økonomi, der indikerer, at der er hyperinflation, omfatter blandt andet:

   a) at befolkningen foretrækker at anbringe deres formue i ikke-monetære aktiver eller i en relativt stabil fremmed valuta. Beløb i lokal valuta investeres straks for at bevare købekraften,

   b) at befolkningen vurderer monetære beløb på basis af en relativt stabil fremmed valuta og ikke af deres egen lokale valuta. Priser kan være anført i den fremmede valuta,

   c) at køb og salg på kredit sker til priser, der kompenserer for det forventede fald i købekraften i løbet af kreditperioden, selv når denne er kort,

   d) at renter, lønninger og priser pristalsreguleres, og

   e) at den akkumulerede inflationsrate over en treårig periode nærmer sig eller overstiger 100 %.

4. Det er at foretrække, at alle virksomheder, som aflægger årsregnskaber i den samme hyperinflationsøkonomis valuta, anvender denne standard fra det samme tidspunkt. Dog finder denne standard anvendelse på en virksomheds årsregnskab fra begyndelsen af det regnskabsår, hvor den identificerer tilstedeværelsen af hyperinflation i det land, i hvis valuta den aflægger sit årsregnskab.

INFLATIONSKORREKTION AF ÅRSREGNSKABER

5. Priser ændrer sig fra tid til anden som følge af forskellige specifikke eller generelle politiske, økonomiske og sociale faktorer. Specifikke faktorer, såsom ændringer i udbud og efterspørgsel og teknologiske forandringer, kan bevirke, at de enkelte priser stiger eller falder betydeligt og uafhængigt af hinanden. Yderligere kan generelle faktorer resultere i ændringer af det generelle prisniveau og dermed i pengenes generelle købekraft.

[1] I forbindelse med *Forbedringer af IFRS-standarder*, der udkom i maj 2008, bragte bestyrelsen terminologien i IAS 29 i overensstemmelse med de øvrige IFRS-standarder som følger: (a) »markedsværdi« blev ændret til »dagsværdi«, og (b) »driftsresultat« og »nettoindtægter« blev ændret til »resultat«.

▼M8

6. Virksomheder, der udarbejder årsregnskaber på basis af historiske kostpriser, skal ikke tage hensyn til ændringer i det generelle prisniveau eller stigninger i specifikke værdier af indregnede aktiver eller forpligtelser. Det gælder dog ikke for aktiver og forpligtelser, som virksomheden er forpligtet til eller vælger at måle til dagsværdi. Materielle anlægsaktiver kan f.eks. omvurderes til dagsværdi, og biologiske aktiver skal som regel måles til dagsværdi. Dog aflægger nogle virksomheder årsregnskaber, som er baseret på dagsværdimetoden, der afspejler virkningen af ændringer i de specifikke værdier af aktiver, der besiddes.

▼B

7. I hyperinflationsøkonomier er årsregnskaber, uanset om de er baseret på den historiske kostprismetode eller dagsværdimetoden, udelukkende brugbare, hvis de angives i den på ►M5 regnskabsårets afsluttende ◄ gældende måleenhed. Som følge heraf finder denne standard anvendelse på årsregnskaber for virksomheder, som aflægger årsregnskab i hyperinflationsøkonomiers valutaer. Præsentation af de i denne standard krævede oplysninger som supplement til årsregnskaber, der ikke er inflationskorrigeret, tillades ikke. Desuden tilskyndes virksomheder til ikke separat at præsentere årsregnskabet før inflationskorrektionen.

▼M8

8. Årsregnskabet for en virksomhed, hvis funktionelle valuta er en hyperinflationsøkonomis valuta, skal, uanset om det er baseret på den historiske kostprismetode eller dagsværdimetoden, angives i den ved slutningen af regnskabsåret gældende måleenhed. De af IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber* krævede sammenligningstal for det foregående regnskabsår og eventuelle oplysninger med hensyn til tidligere regnskabsår skal ligeledes angives i den ved slutningen af regnskabsåret gældende måleenhed. Med hensyn til præsentation af sammenligningstal i en anden præsentationsvaluta finder afsnit 42, litra (b) og 43 i IAS 21 *Valutaomregning* anvendelse.

▼B

9. Gevinster eller tab på den nettomonetære stilling skal medtages i resultatet og oplyses separat.

10. Inflationskorrektion af årsregnskaber i overensstemmelse med denne standard kræver anvendelse af visse procedurer såvel som skøn. Ensartet anvendelse af disse procedurer og skøn fra regnskabsår til regnskabsår er vigtigere end den fuldstændige korrekthed af de heraf følgende beløb medtaget i det inflationskorrigerede årsregnskab.

Årsregnskaber baseret på historisk kostpris

▼M5

Opgørelse af finansiel stilling

▼B

11. Balanceposter, som ikke allerede er angivet i den på ►M5 regnskabsårets afsluttende ◄ gældende måleenhed, inflationskorrigeres i henhold til et generelt prisindeks.

12. Monetære poster inflationskorrigeres ikke, idet de allerede er angivet i den ved ►M5 regnskabsårets afsluttende ◄ gældende måleenhed. Monetære poster er likvide beholdninger og aktiver, der modtages eller betales kontant.

▼B

13. Aktiver og forpligtelser, som ved aftale er knyttet til ændringer i priser, eksempelvis indeksregulerede obligationer og lån, reguleres i overensstemmelse med aftalen af hensyn til opgørelsen af det på ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ udestående beløb. Disse poster indregnes med dette beløb i den inflationskorrigerede ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄.

▼M8

14. Alle andre aktiver og forpligtelser er ikke-monetære. Nogle ikke-monetære poster indregnes til de ved slutningen af regnskabsåret gældende beløb, som eksempelvis nettorealisationsværdi og dagsværdi, og inflationskorrigeres derfor ikke. Alle andre ikke-monetære aktiver og forpligtelser inflationskorrigeres.

15. De fleste ikke-monetære poster indregnes til kostpris eller kostpris med fradrag af afskrivninger. Derfor angives de i beløb, der er gældende på anskaffelsestidspunktet. Den inflationskorrigerede kostpris eller kostpris med fradrag af afskrivninger for hver post opgøres ved at regulere den historiske kostpris og akkumulerede afskrivninger i henhold til ændringen i et generelt prisindeks fra anskaffelsestidspunktet til slutningen af regnskabsåret. Materielle anlægsaktiver, varebeholdninger af råvarer og handelsvarer, goodwill, patenter, varemærker og tilsvarende aktiver inflationskorrigeres eksempelvis fra deres købstidspunkt. Varebeholdninger af halvfabrikata og færdigvarer inflationskorrigeres fra det tidspunkt, hvor købsomkostningerne og forarbejdningsomkostningerne er afholdt.

▼B

16. I nogle tilfælde er detaljeret dokumentation om materielle anlægsaktivers anskaffelsestidspunkt ikke tilgængelig, eller kan ikke skønnes. I disse sjældne tilfælde kan det i det første regnskabsår, hvor denne standard anvendes, være nødvendigt at anvende en uvildig professionel vurdering af posternes værdi som grundlag for inflationskorrektionen.

17. I nogle tilfælde er et generelt prisindeks ikke tilgængeligt for de regnskabsår, hvor denne standard kræver inflationskorrektion af materielle anlægsaktiver. I disse tilfælde kan det være nødvendigt at anvende et skøn baseret på eksempelvis valutakursændringer mellem den funktionelle valuta og en forholdsvis stabil udenlandsk valuta.

18. Nogle ikke-monetære poster indregnes til beløb gældende på et tidspunkt, som ikke er anskaffelsestidspunktet eller ►M5 regnskabsårets afslutning ◄, eksempelvis materielle anlægsaktiver, som tidligere er blevet omvurderet. I disse tilfælde inflationskorrigeres den regnskabsmæssige værdi fra omvurderingstidspunktet.

▼M8

19. Den inflationskorrigerede værdi af en ikke-monetær post reduceres i overensstemmelse med relevante IFRS-standarder, når den overstiger genindvindingsværdien. Inflationskorrigerede materielle anlægsaktiver, goodwill og patenter og varemærker reduceres eksempelvis til genindvindingsværdi, og inflationskorrigerede varebeholdninger reduceres til nettorealisationsværdi.

20. Der kan være tilfælde, hvor regnskabet for den virksomhed, der er investeret i, som regnskabsmæssigt behandles efter den indre værdis metode, aflægges i en hyperinflationsøkonomis valuta. Opgørelsen af finansiel stilling og totalindkomstopgørelsen for den virksomhed, der er investeret i, inflationskorrigeres i overensstemmelse med denne standard for at beregne investors andel af dennes nettoaktiver og resultat. Når det inflationskorrigerede årsregnskab for den virksomhed, der er investeret i, angives i en udenlandsk valuta, omregnes det til ultimokurs.

▼B

21. Virkningen af inflation indregnes normalt i låneomkostninger. Det er ikke hensigtsmæssigt både at inflationskorrigere anlægsinvesteringer finansieret ved låntagning og aktivere den del af låneomkostningerne, som kompenserer for inflation i det samme regnskabsår. Denne del af låneomkostningerne indregnes i det regnskabsår, de er afholdt.

22. Virksomheder kan anskaffe aktiver i henhold til en aftale, som tillader udskydelse af betaling uden afholdelsen af en konkret renteomkostning. Når det ikke er praktisk muligt at beregne renten, skal sådanne aktiver inflationskorrigeres fra betalingstidspunktet og ikke købstidspunktet.

23. [Ophævet]

24. Fra begyndelsen af det første regnskabsår, hvor denne standard anvendes, inflationskorrigeres egenkapitalens elementer, undtagen overført resultat og eventuelle reserver for opskrivninger, i henhold til et generelt prisindeks fra det tidspunkt, hvor elementerne er indskudt eller på anden måde opstået. Eventuelle reserver for opskrivninger, som er opstået i tidligere regnskabsår, elimineres. Det inflationskorrigerede overførte resultat udledes af alle de andre beløb i den inflationskorrigerede ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄.

25. Ved slutningen af det første regnskabsår og efterfølgende regnskabsår inflationskorrigeres alle egenkapitalens elementer i henhold til et generelt prisindeks fra begyndelsen af regnskabsåret eller indskudstidspunktet, hvis dette er senere. Bevægelserne i egenkapitalen i løbet af regnskabsåret oplyses i overensstemmelse med international regnskabsstandard IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber*.

▼M5

Totalindkomstopgørelsen

▼B

26. Denne standard kræver, at alle poster i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ angives i den på ►M5 regnskabsårets afsluttende ◄ gældende måleenhed. Derfor skal alle beløb inflationskorrigeres i henhold til ændringen i det generelle prisindeks fra det tidspunkt, hvor indtægts- og omkostningsposterne første gang blev registreret.

Gevinster eller tab på nettomonetær stilling

27. I perioder med inflation mister virksomheder, hvis monetære aktiver overstiger monetære forpligtelser, købekraft, og virksomheder, hvis monetære forpligtelser overstiger monetære aktiver, vinder købekraft, i det omfang aktiver og forpligtelser ikke er tilknyttet et prisniveau. Denne gevinst eller dette tab på nettomonetær stilling kan udledes som differencen hidrørende fra inflationskorrektionen af ikke-monetære aktiver, egenkapital og ►M5 poster i totalindkomstopgørelsen ◄ samt reguleringen af indeksregulerede aktiver og forpligtelser. Gevinster eller tab kan skønnes ved at regulere det vejede gennemsnit for perioden af forskellen mellem de monetære aktiver og monetære forpligtelser i henhold til ændringen i et generelt prisindeks.

▼M8

28. Gevinster eller tab på den nettomonetære stilling medtages i resultatet. Regulering af de aktiver og forpligtelser, der ved aftale er knyttet til prisændringer i overensstemmelse med afsnit 13, modregnes i gevinster eller tab på den nettomonetære stilling. Andre indtægts- og omkostningsposter, eksempelvis renteindtægter og renteomkostninger og valutakursforskelle tilknyttet investerede eller lånte midler, er ligeledes forbundet med den nettomonetære stilling. Selv om sådanne poster oplyses separat, kan det være en hjælp at præsentere disse sammen med gevinster eller tab på den nettomonetære stilling i totalindkomstopgørelsen.

▼B

Årsregnskaber baseret på dagsværdi

▼M5

Opgørelse af finansiel stilling

▼B

29. Poster opført til dagsværdi inflationskorrigeres ikke, idet de allerede er angivet i den på ►M5 regnskabsårets afsluttende ◄ gældende måleenhed. Andre poster i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄ inflationskorrigeres i overensstemmelse med afsnit 11-25.

▼M5

Totalindkomstopgørelsen

▼B

30. ►M5 Totalindkomstopgørelser ◄ baseret på dagsværdi før inflationskorrektion præsenterer normalt aktuelle omkostninger på det tidspunkt, hvor de underliggende transaktioner eller begivenheder finder sted. Vareforbrug og afskrivninger registreres til dagsværdi, når varerne forbruges. Varesalg og andre omkostninger registreres til deres kontante beløb, når de finder sted. Derfor skal alle beløb inflationskorrigeres til den på ►M5 regnskabsårets afsluttende ◄ gældende måleenhed i henhold til et generelt prisindeks.

Gevinster eller tab på nettomonetær stilling

31. Gevinster eller tab på den monetære nettostilling skal regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med afsnit 27 og 28.

Skatter

32. Inflationskorrektion af årsregnskaber i overensstemmelse med denne standard kan medføre forskelle mellem den regnskabsmæssige værdi af enkelte aktiver og forpligtelser i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄ og den skattemæssige værdi. Disse forskelle behandles regnskabsmæssigt i overensstemmelse med IAS 12 *Indkomstskatter*.

Pengestrømsopgørelsen

33. Denne standard kræver, at alle poster i pengestrømsopgørelsen angives i den på ►M5 regnskabsårets afsluttende ◄ gældende måleenhed.

▼B

Sammenligningstal

▼M8

34. Sammenligningstal for det foregående regnskabsår skal, uanset om de var baseret på den historiske kostprismetode eller dagsværdimetoden, inflationskorrigeres i henhold til et generelt prisindeks, således at de præsenteres i den ved slutningen af regnskabsåret gældende måleenhed. Oplysninger, som gives for tidligere regnskabsår, angives ligeledes i den ved slutningen af regnskabsåret gældende måleenhed. Med hensyn til præsentation af sammenligningstal i en anden præsentationsvaluta finder afsnit 42, litra (b) og 43 i IAS 21 anvendelse.

▼B

Koncernregnskab

35. En modervirksomhed, som aflægger årsregnskab i en hyperinflationsøkonomis valuta, kan have dattervirksomheder, som ligeledes aflægger årsregnskab i en hyperinflationsøkonomis valuta. Årsregnskabet for sådanne dattervirksomheder skal inflationskorrigeres i henhold til et generelt prisindeks i det land, hvis valuta anvendes ved aflæggelsen af årsregnskabet, før det medtages i modervirksomhedens koncernregnskab. Når en sådan dattervirksomhed er en udenlandsk dattervirksomhed, omregnes dens inflationskorrigerede årsregnskab til ultimokurs. Årsregnskaber for dattervirksomheder, som ikke aflægger regnskab i hyperinflationsøkonomiers valuta, behandles i overensstemmelse med IAS 21.

36. Hvis årsregnskaber med forskellige ►M5 regnskabsårs afslutninger ◄ konsolideres, skal alle poster, ikke-monetære såvel som monetære, inflationskorrigeres til den på datoen for koncernregnskabet gældende måleenhed.

Valg og anvendelse af det generelle prisindeks

37. Inflationskorrektion af årsregnskaber i overensstemmelse med denne standard kræver anvendelse af et generelt prisindeks, som afspejler ændringerne i den generelle købekraft. Det er at foretrække, at alle virksomheder, som aflægger årsregnskaber i den samme økonomis valuta, anvender det samme indeks.

ØKONOMIER, DER OPHØRER MED AT VÆRE HYPERINFLATIONÆRE

38. Når en økonomi ophører med at være hyperinflationær, og en virksomhed ophører med at udarbejde og præsentere årsregnskaber udarbejdet i overensstemmelse med denne standard, skal den anvende beløb angivet i den ved slutningen af det foregående regnskabsår gældende måleenhed som grundlaget for den regnskabsmæssige værdi i dens efterfølgende årsregnskaber.

OPLYSNINGER

39. Følgende oplysninger skal gives:

a) inflationskorrektion af årsregnskaber og sammenligningstal for tidligere regnskabsår grundet ændringer i den funktionelle valutas generelle købekraft, og at de som følge heraf angives i den på ►M5 regnskabsårets afsluttende ◄ gældende måleenhed,

▼B

b) hvorvidt årsregnskabet et baseret på den historiske kostprismetode eller dagsværdimetoden, og

c) arten og omfanget af prisindekset ved ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ og bevægelsen i indekset i løbet af det aktuelle og det foregående regnskabsår.

40. De i denne standard krævede oplysninger er nødvendige for at tydeliggøre grundlaget for, hvordan virkningen af inflation i årsregnskabet behandles. Oplysningerne har ligeledes til formål at give anden information, som er nødvendig for en forståelse af dette grundlag og de heraf følgende beløb.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

41. Denne standard træder i kraft for årsregnskaber, der dækker regnskabsår, som begynder den 1. januar 1990 eller senere.

▼B

IAS 31

Kapitalandele i joint ventures

ANVENDELSESOMRÅDE

▼M32

1 **Denne standard finder anvendelse ved regnskabsmæssig behandling af kapitalandele i joint ventures og præsentationen af et joint ventures aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger i venturedeltageres og investorers årsregnskab, uanset de strukturer eller forhold, hvorunder joint venture-aktiviteterne finder sted. Standarden finder imidlertid ikke anvendelse på venturedeltageres kapitalandele i fælles kontrollerede virksomheder, som besiddes af:**

(a) **venturekapitalorganisationer, eller**

(b) **investeringsselskaber, investeringsforeninger og lignende, herunder forsikringsfonde tilknyttet investeringer**

og som efter første indregning klassificeres som investeringer til dagsværdi over resultatet eller som besiddelser med salg for øje, der regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med IAS 39 *Finansielle instrumenter*: *Indregning og måling*. En virksomhed skal indregne sådanne investeringer til dagsværdi i resultatet for det regnskabsår, hvor ændringen er sket. En venturedeltager, der besidder en sådan kapitalandel, skal give de oplysninger, der kræves i afsnit 55 og 56.

▼B

2. En venturedeltager med en kapitalandel i en fælles kontrolleret virksomhed er fritaget for afsnit 30 (pro rata-konsolidering) og afsnit 38 (den indre værdis metode), når venturedeltageren opfylder følgende betingelser:

a) kapitalandelen er klassificeret som besiddelse med henblik på salg i overensstemmelse med IFRS 5 *Anlægsaktiver, som besiddes med henblik på salg og ophørte aktiviteter*,

b) undtagelsen i afsnit 10 i IAS 27 *Koncernregnskaber og separate årsregnskaber*, som tillader, at en modervirksomhed, der også har en kapitalandel i en fælles kontrolleret virksomhed, ikke præsenterer koncernregnskab, finder anvendelse, eller

c) samtlige nedenstående betingelser er opfyldt:

i) venturedeltager er en 100 % ejet dattervirksomhed eller en delvist ejet dattervirksomhed af en anden virksomhed, og dens ejere, herunder ejere, som ikke på anden vis har stemmeret, er blevet informeret om og har ikke gjort indsigelser imod, at venturedeltager ikke anvender pro rata-konsolidering eller den indre værdis metode,

ii) venturedeltagers gælds- eller egenkapitalinstrumenter handles ikke på et aktivt marked (en inden- eller udenlandsk fondsbørs eller et OTC-marked, herunder lokale og regionale markeder),

iii) modervirksomheden hverken har indsendt eller er ved at indsende sit årsregnskab til et børstilsyn eller en anden myndighed med henblik på at notere instrumenter af en hvilken som helst kategori på et offentligt marked, og

▼B

iv) venturedeltagers øverste modervirksomhed eller en mellemliggende modervirksomhed fremlægger koncernregnskaber, der er tilgængelige for offentligheden og i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder (IFRS).

DEFINITIONER

3. Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:

Bestemmende indflydelse er beføjelsen til at styre en erhvervsmæssig aktivitets økonomiske og driftsmæssige beslutninger med henblik på at opnå fordele fra denne.

Den indre værdis metode eller equity-metoden er en regnskabsmetode, ifølge hvilken en kapitalandel i en fælles kontrolleret virksomhed første gang registreres til kostpris og efterfølgende reguleres for ændringer i venturedeltagers andel af den fælles kontrollerede virksomheds nettoaktiver. Venturedeltager medtager i årets resultat sin andel af den fælles kontrollerede virksomheds resultat.

Investor i et joint venture er en part i et joint venture, som ikke har del i den fælles bestemmende indflydelse på det pågældende joint venture.

Fælles bestemmende indflydelse er en kontraktlig aftale om delt bestemmende indflydelse på en erhvervsmæssig aktivitet og eksisterer kun, når de strategiske økonomiske og driftsmæssige beslutninger, som er knyttet til aktiviteten, kræver enstemmighed mellem de parter, der deler den bestemmende indflydelse (venturedeltagerne).

Et *joint venture* er et kontraktforhold, hvorved to eller flere parter påtager sig en erhvervsmæssig aktivitet, som er under fælles bestemmende indflydelse.

Pro rata-konsolidering er en regnskabsmetode, hvor venturedeltagers andel af de enkelte aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger i en fælles kontrolleret virksomhed sammendrages linje for linje med lignende poster i venturedeltagers årsregnskab eller præsenteres som separate poster i venturedeltagers årsregnskab.

Separate årsregnskaber er regnskaber, som præsenteres af en modervirksomhed, en investor i en associeret virksomhed eller en venturedeltager i en fælles kontrolleret virksomhed, hvor investeringerne behandles regnskabsmæssigt på grundlag af den direkte egenkapitalinteresse og ikke på grundlag af resultater og nettoaktiver i de virksomheder, der er investeret i.

Betydelig indflydelse er beføjelsen til at deltage i de økonomiske og driftsmæssige beslutninger i en erhvervsmæssig aktivitet uden at have bestemmende indflydelse eller fælles bestemmende indflydelse på disse.

En *venturedeltager* er en part i et joint venture, som har del i den fælles bestemmende indflydelse på det pågældende joint venture.

4. Årsregnskaber udarbejdet på grundlag af pro rata-konsolidering eller den indre værdis metode udgør ikke separate årsregnskaber, og det samme gælder årsregnskaber for virksomheder, der ikke har dattervirksomheder, associerede virksomheder eller venturedeltageres kapitalandele i fælles kontrollerede virksomheder.

▼B

5. Separate årsregnskaber er regnskaber, der præsenteres ud over koncernregnskaber, årsregnskaber, hvor investeringer regnskabsmæssigt behandles efter den indre værdis metode og årsregnskaber, hvor venturedeltageres kapitalandele i joint ventures pro rata-konsolideres. Det er ikke nødvendigt at vedhæfte eller vedlægge separate årsregnskaber til disse regnskaber.

6. Virksomheder, som i overensstemmelse med afsnit 10 i IAS 27 er fritaget for at aflægge koncernregnskab, i overensstemmelse med afsnit 13c) i IAS 28 *Investeringer i associerede virksomheder* er fritaget for at anvende den indre værdis metode eller i overensstemmelse med afsnit 2 i denne standard er fritaget for at anvende pro rata-konsolidering eller den indre værdis metode, kan præsentere et separat årsregnskab som sit eneste årsregnskab.

Typer af joint ventures

7. Der er forskellige typer og former af joint ventures. Denne standard identificerer tre hovedtyper — fælles kontrollerede aktiviteter, fælles kontrollerede aktiver og fælles kontrollerede virksomheder — som sædvanligvis beskrives som og opfylder definitionen på joint ventures. Følgende kendetegn er fælles for alle joint ventures:

a) to eller flere venturedeltagere er bundet af en kontrakt, og

b) kontrakten fastlægger fælles bestemmende indflydelse.

Fælles bestemmende indflydelse

8. Fælles bestemmende indflydelse kan være udelukket, når en virksomhed, der er investeret i, er under juridisk omstrukturering eller konkurs eller er underlagt strenge, langvarige restriktioner med hensyn til virksomhedens muligheder for at overføre midler til venturedeltager. Hvis der fortsat er fælles bestemmende indflydelse, er de nævnte begivenheder ikke i sig selv nok til at retfærdiggøre, at et joint venture ikke regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med denne standard.

Kontrakt

9. Tilstedeværelsen af en kontrakt medfører en sondring mellem kapitalandele, som indebærer fælles bestemmende indflydelse, og investeringer i associerede virksomheder, hvorpå investor har en betydelig indflydelse (jf. IAS 28). Aktiviteter, som ikke er omfattet af en kontrakt, som fastlægger fælles bestemmende indflydelse, anses ikke for joint ventures i denne standard.

10. En kontrakt kan dokumenteres på forskellige måder, eksempelvis ved tilstedeværelsen af en kontrakt mellem venturedeltagere eller mødereferater af forhandlinger mellem venturedeltagerne. I nogle tilfælde er kontrakten en del af joint venturets vedtægter. Uanset formen er en kontrakt normalt skriftlig og omhandler eksempelvis følgende:

a) joint venturets aktiviteter, varighed og rapporteringspligt,

b) udpegelsen af en bestyrelse eller et tilsvarende ledelsesorgan i joint venturet og fastsættelse af venturedeltageres stemmerettigheder,

c) venturedeltagernes kapitalindskud, og

d) venturedeltagernes deling af joint venturets produktion, indtægter, omkostninger eller resultat.

▼B

11. Kontrakten fastlægger fælles bestemmende indflydelse på joint venturet. En sådan betingelse sikrer, at en enkelt venturedeltager ikke ensidigt vil kunne kontrollere aktiviteten.

12. Kontrakten kan udpege en venturedeltager som operatør eller driftsleder af joint venturet. Operatøren har ikke bestemmende indflydelse på joint venturet, men handler inden for de økonomiske og driftsmæssige beslutninger, som er aftalt af venturedeltagerne i overensstemmelse med kontrakten og uddelegeret til operatøren. Hvis operatøren har beføjelse til at styre de finansielle og driftsmæssige beslutninger i den erhvervsmæssige aktivitet, har denne bestemmende indflydelse på foretagendet, og foretagendet er en dattervirksomhed af operatøren og ikke et joint venture.

FÆLLES KONTROLLEREDE AKTIVITETER

13. Aktiviteten i visse joint ventures indebærer anvendelsen af venturedeltagernes aktiver og andre ressourcer frem for, at der etableres et selskab, et interessentskab eller anden virksomhed eller en økonomisk struktur, som er uafhængig af selve venturedeltagerne. Hver venturedeltager anvender sine egne materielle anlægsaktiver og har sine egne varebeholdninger. Hver venturedeltager afholder ligeledes sine egne omkostninger og påtager sig sine egne forpligtelser samt skaffer selv finansiering, som udgør venturedeltagers egen forpligtelse. Joint venture-aktiviteterne kan udføres af venturedeltagers ansatte sideløbende med venturedeltagers egne lignende aktiviteter. Joint venture-aftalen indeholder normalt en metode til fordeling af omsætning fra salg af det fælles produkt og omkostninger afholdt mellem venturedeltagerne.

14. Et eksempel på en fælles kontrolleret aktivitet er, hvor to eller flere venturedeltagere sammenlægger deres aktiviteter, ressourcer og ekspertise for i fællesskab at fremstille, markedsføre og distribuere et bestemt produkt, eksempelvis et fly. Hver venturedeltager udfører forskellige dele af fremstillingsprocessen. Hver venturedeltager bærer sine egne omkostninger og modtager den i overensstemmelse med kontrakten fastsatte andel af omsætningen fra salget af flyet.

15. For så vidt angår kapitalandelen i fælles kontrollerede aktiviteter, skal venturedeltager i sit årsregnskab indregne:

a) de aktiver, venturedeltager kontrollerer, og de forpligtelser, denne påtager sig, og

b) de omkostninger, venturedeltager afholder, samt sin andel af indtægter fra joint venturets salg af varer og tjenesteydelser.

16. Idet aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger er indregnet i venturedeltagers årsregnskab, kræves ingen regulering eller andre konsolideringsprocedurer med hensyn til disse poster, når venturedeltager præsenterer sit koncernregnskab.

17. I nogle tilfælde kræves der ikke separate registreringer og udarbejdelse af årsregnskab for joint venturet. Dog kan venturedeltagerne udarbejde interne regnskaber til hjælp ved vurderingen af joint venturets indtjening.

▼B

FÆLLES KONTROLLEREDE AKTIVER

18. Visse joint ventures indebærer venturedeltagernes fælles bestemmende indflydelse på, og ofte fælles ejerskab af, et eller flere aktiver, som er indskudt eller anskaffet alene til anvendelse i joint venturet. Aktiverne anvendes for at opnå fordele til venturedeltagerne. Hver venturedeltager modtager en andel af aktivernes produktion, og hver venturedeltager bærer en aftalt andel af de afholdte omkostninger.

19. Sådanne joint ventures indebærer ikke etableringen af et selskab, et interessentskab eller anden virksomhed eller en økonomisk struktur, som er uafhængig af selve venturedeltagerne. Hver venturedeltager har kontrol over sin andel af de fremtidige økonomiske fordele gennem sin andel af det fælles kontrollerede aktiv.

20. Mange aktiviteter inden for udvinding af olie, gas og mineraler omfatter fælles kontrollerede aktiver. Eksempelvis kan en række olieproducenter have fælles kontrol over og drift af en olierørledning. Hver venturedeltager anvender rørledningen til transport af sit eget produkt til gengæld for at bære en aftalt andel af omkostningerne ved driften af olierørledningen. Et andet eksempel på et fælles kontrolleret aktiv er, når to virksomheder har fælles kontrol over fast ejendom, og hver modtager en andel af lejeindtægten og bærer en andel af omkostningerne.

21. For så vidt angår kapitalandelen i fælles kontrollerede aktiviteter, skal venturedeltager i sit årsregnskab indregne:

a) sin andel af de fælles kontrollerede aktiver, klassificeret efter aktivernes art,

b) egne påtagne forpligtelser,

c) sin andel af forpligtelser påtaget i fællesskab med de andre venturedeltagere i forbindelse med joint venturet,

d) indtægter fra salget eller anvendelsen af andelen af joint venturets produktion sammen med sin andel af de omkostninger, som er afholdt af joint venturet, og

e) omkostninger afholdt vedrørende kapitalandelen i joint venturet.

22. For så vidt angår kapitalandelen i fælles kontrollerede aktiver, skal hver venturedeltager i sine registreringer medtage og i sit årsregnskab indregne:

a) sin andel af de fælles kontrollerede aktiver, klassificeret efter aktivernes art frem for som en investering. Eksempelvis klassificeres en andel af en fælles kontrolleret olierørledning som et materielt anlægsaktiv,

b) påtagne forpligtelser, eksempelvis forpligtelser påtaget i forbindelse med finansieringen af andelen af aktiverne,

c) sin andel af forpligtelser påtaget i fællesskab med de andre venturedeltagere i forbindelse med joint venturet,

d) indtægter fra salget eller anvendelsen af andelen af joint venturets produktion sammen med sin andel af de omkostninger, som er afholdt af joint venturet,

▼B

e) omkostninger afholdt vedrørende kapitalandelen i joint venturet, eksempelvis omkostninger vedrørende finansieringen af venturedeltagers andel af aktiverne og salget af dennes andel af produktionen.

Idet aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger er indregnet i venturedeltagers årsregnskab, kræves ingen regulering eller andre konsolideringsprocedurer med hensyn til disse poster, når venturedeltager præsenterer sit koncernregnskab.

23. Behandlingen af fælles kontrollerede aktiver afspejler joint venturets indhold og økonomiske realiteter samt normalt den juridiske form. De separate registreringer for selve joint venturet kan være begrænset til de omkostninger, som er afholdt i fællesskab med de andre venturedeltagere og i sidste ende båret af venturedeltagerne i overensstemmelse med deres aftalte andele. I nogle tilfælde udarbejdes årsregnskaber ikke for joint venturet, selv om venturedeltagerne udarbejder interne regnskaber til hjælp ved vurderingen af joint venturets indtjening.

FÆLLES KONTROLLERET VIRKSOMHED

24. En fælles kontrolleret virksomhed er et joint venture, som indebærer etablering af et selskab, et interessentskab eller en anden virksomhed, hvori hver venturedeltager har en kapitalandel. Virksomheden drives på samme måde som andre virksomheder, bortset fra at der er indgået en kontrakt mellem deltagerne, som fastlægger fælles bestemmende indflydelse på virksomhedens erhvervsmæssige aktivitet.

25. En fælles kontrolleret virksomhed kontrollerer joint venturets aktiver, påtager sig forpligtelser, afholder omkostninger og har indtægter. Den kan indgå kontrakter i eget navn og skaffe finansiering til brug for joint venture-aktiviteterne. Hver venturedeltager er berettiget til en andel af overskuddet i en fælles kontrolleret virksomhed, selv om nogle fælles kontrollerede virksomheder ligeledes medfører en deling af joint venturets produktion.

26. Et almindeligt eksempel på en fælles kontrolleret virksomhed er, når to virksomheder sammenlægger deres aktiviteter inden for et bestemt forretningsområde ved at overføre de tilknyttede aktiver og forpligtelser til en fælles kontrolleret virksomhed. Som et andet eksempel kan nævnes, når en virksomhed påbegynder aktiviteter i et fremmed land sammen med de offentlige myndigheder i dette land ved at etablere en separat enhed, som er underlagt virksomhedens og den offentlige myndigheds fælles kontrol.

27. Mange fælles kontrollerede virksomheder ligner i realiteten de joint ventures, der betegnes fælles kontrollerede aktiviteter eller fælles kontrollerede aktiver. Eksempelvis kan venturedeltagere overføre et fælles kontrolleret aktiv, såsom en olierørledning, til en fælles kontrolleret virksomhed af skattemæssige eller andre årsager. Ligeledes kan venturedeltagerne indskyde aktiver i en fælles kontrolleret virksomhed, som skal drives i fællesskab. Nogle fælles kontrollerede aktiviteter indebærer ligeledes etableringen af en fælles kontrolleret virksomhed til at varetage bestemte aspekter af aktiviteten, eksempelvis design, markedsføring, distribution og service efter produktets salg.

▼B

28. Fælles kontrollerede virksomheder foretager deres egne registreringer og udarbejder og præsenterer årsregnskab på samme måde som andre virksomheder i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder (IFRS).

29. Hver venturedeltager indskyder normalt likvide beholdninger eller andre ressourcer i den fælles kontrollerede virksomhed. Disse indskud medtages i venturedeltagers registreringer og indregnes i dennes årsregnskab som en investering i den fælles kontrollerede virksomhed.

Venturedeltagers årsregnskab

Pro rata-konsolidering

30. Venturedeltager skal indregne sin kapitalandel i en fælles kontrolleret virksomhed ved anvendelse af pro rata-konsolidering eller efter den alternative metode beskrevet i afsnit 38. Hvis der anvendes pro rata-konsolidering, skal en af de to nedenfor beskrevne præsentationsformer anvendes.

31. Venturedeltager skal indregne sin kapitalandel i en fælles kontrolleret virksomhed ved anvendelse af en af de to præsentationsformer for pro rata-konsolidering, uanset om investor også har investeringer i dattervirksomheder eller beskriver sit årsregnskab som et koncernregnskab.

32. Ved indregning af en kapitalandel i en fælles kontrolleret virksomhed, er det afgørende, at venturedeltager afspejler kontraktens indhold og økonomiske realitet frem for joint venturets konkrete struktur eller form. I en fælles kontrolleret virksomhed har venturedeltager kontrol over sin andel af fremtidige økonomiske fordele gennem sin andel af joint venturets aktiver og forpligtelser. Indholdet og den økonomiske realitet afspejles i venturedeltagers koncernregnskab, når denne indregner sin andel af aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger i den fælles kontrollerede virksomhed ved anvendelse af en af de to præsentationsformer for pro rata-konsolidering i afsnit 34.

33. Anvendelse af pro rata-konsolidering indebærer, at venturedeltager i ►**M5** opgørelse af finansiel stilling ◄ medtager sin andel af de aktiver, som er underlagt fælles kontrol og af de forpligtelser, som venturedeltagerne fælles hæfter for. I ►**M5** totalindkomstopgørelsen ◄ medtager venturedeltager sin andel af den fælles kontrollerede virksomheds indtægter og omkostninger. Mange af de procedurer, der anvendes ved pro rata-konsolidering, svarer til procedurerne for konsolidering af investeringer i dattervirksomheder, som er beskrevet i IAS 27.

▼B

34. Forskellige præsentationsformer kan anvendes for pro rata-konsolidering. Venturedeltager kan linje for linje sammendrage sin andel af hver af den fælles kontrollerede virksomheds aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger med lignende poster i årsregnskabet. Eksempelvis kan venturedeltager sammendrage sin andel af den fælles kontrollerede virksomheds varebeholdninger med sine varebeholdninger og sin andel af den fælles kontrollerede virksomheds materielle anlægsaktiver med sine materielle anlægsaktiver. Alternativt kan venturedeltager medtage sin andel af den fælles kontrollerede virksomheds aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger som separate poster i sit årsregnskab. Eksempelvis kan venturedeltager præsentere sin andel af et omsætningsaktiv i den fælles kontrollerede virksomhed separat som en del af sine omsætningsaktiver, og den kan præsentere sin andel af den fælles kontrollerede virksomheds materielle anlægsaktiver separat som en del af sine materielle anlægsaktiver. Disse to præsentationsformer medfører præsentation af identiske beløb for resultat og for hver af hovedklassifikationerne aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger. Begge præsentationsformer accepteres i denne standard.

35. Uanset hvilken præsentationsform, der anvendes for pro rata-konsolidering, er det uhensigtsmæssigt at modregne aktiver eller forpligtelser ved fradrag af andre forpligtelser eller aktiver eller at modregne indtægter eller omkostninger ved fradrag af andre omkostninger eller indtægter, medmindre der foreligger en juridisk ret til modregning, og modregningen er udtryk for en forventning om realisation af aktivet eller indfrielse af forpligtelsen.

36. Venturedeltager skal ophøre med at anvende pro rata-konsolidering fra det tidspunkt, hvor denne ophører med at have fælles bestemmende indflydelse på den fælles kontrollerede virksomhed.

37. Venturedeltager ophører med at anvende pro rata-konsolidering fra det tidspunkt, hvor denne ophører med at have fælles bestemmende indflydelse på den fælles kontrollerede virksomhed. Dette kan eksempelvis ske, ved at venturedeltager afhænder sin kapitalandel, eller ved at eksterne restriktioner pålægges den fælles kontrollerede virksomhed, således at venturedeltager ikke længere har del i den fælles bestemmende indflydelse.

Den indre værdis metode

38. Som alternativ til pro rata-konsolidering, jf. afsnit 30, skal venturedeltager indregne sin kapitalandel i en fælles kontrolleret virksomhed ved anvendelse af den indre værdis metode.

39. Venturedeltager indregner sin kapitalandel i en fælles kontrolleret virksomhed efter den indre værdis metode, uanset om venturedeltager også har investeringer i dattervirksomheder eller beskriver sit årsregnskab som et koncernregnskab.

▼B

40. Nogle venturedeltagere indregner deres kapitalandele i fælles kontrollerede virksomheder efter den indre værdis metode, som beskrevet i IAS 28. Blandt fortalerne for anvendelse af den indre værdis metode er de, som hævder, at det er uhensigtsmæssigt at sammendrage poster for virksomheder, som er underlagt bestemmende indflydelse, med poster for fælles kontrollerede virksomheder. Andre fortalere er de, som er af den opfattelse, at venturedeltagere har betydelig indflydelse på, frem for fælles bestemmende indflydelse på, fælles kontrollerede virksomheder. Denne standard anbefaler ikke at anvende den indre værdis metode, idet pro rata-konsolidering bedre afspejler indholdet og den økonomiske realitet af venturedeltagers kapitalandel i en fælles kontrolleret virksomhed, dvs. kontrollen over venturedeltagers andel af de fremtidige økonomiske fordele. Dog tillader denne standard anvendelsen af den indre værdis metode som alternativ behandling ved indregning af kapitalandele i fælles kontrollerede virksomheder.

41. Venturedeltager skal ophøre med at anvende den indre værdis metode fra det tidspunkt, hvor denne ophører med at have fælles bestemmende indflydelse på eller betydelig indflydelse på den fælles kontrollerede virksomhed.

Undtagelser fra pro rata-konsolidering og den indre værdis metode

42. Kapitalandele i fælles kontrollerede virksomheder, der er klassificeret som besiddelse med henblik på salg i overensstemmelse med IFRS 5, skal regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med IFRS 5.

43. Når en kapitalandel i en fælles kontrolleret virksomhed, der tidligere er klassificeret som besiddelse med henblik på salg, ikke længere opfylder kriterierne for denne klassifikation, skal kapitalandelen regnskabsmæssigt behandles ved brug af pro-rata-konsolidering eller efter den indre værdis metode fra tidspunktet for klassifikationen som besiddelse med henblik på salg. Årsregnskaberne for de regnskabsår, der ligger efter klassifikationen som besiddelse med henblik på salg, skal ændres tilsvarende.

44. [Ophævet]

▼M11

45 Fra det tidspunkt en investor ikke længere har fælles bestemmende indflydelse på en virksomhed, skal den behandle den eventuelt resterende kapitalandel i overensstemmelse med IAS 39, forudsat at den tidligere fælles kontrollerede virksomhed ikke bliver en dattervirksomhed eller associeret virksomhed. Fra det tidspunkt, hvor en fælles kontrolleret virksomhed bliver en investors dattervirksomhed, behandler investor regnskabsmæssigt sin kapitalandel i overensstemmelse med IAS 27 og IFRS 3 *Virksomhedssammenslutninger* (ajourført af International Accounting Standards Board i 2008). Fra det tidspunkt, hvor en fælles kontrolleret virksomhed bliver en investors associerede virksomhed, skal investor regnskabsmæssigt behandle sin kapitalandel i overensstemmelse med IAS 28. Ved tab af fælles bestemmende indflydelse skal investor måle alle investeringer, som investor beholder i den tidligere fælles kontrollerede virksomhed, til dagsværdi. Investor skal foretage indregning i resultatet af alle forskelle mellem:

(a) dagsværdien af alle bevarede investeringer og eventuelt overskud fra den delvise afhændelse af kapitalandelen i den fælles kontrollerede virksomhed og

(b) den regnskabsmæssige værdi af investeringen på tidspunktet for tabet af den fælles bestemmende indflydelse.

45A Når en investering ikke længere er en fælles kontrolleret virksomhed og behandles regnskabsmæssigt i overensstemmelse med IAS 39, skal investeringens dagsværdi på den dato, hvor den ophører med at være en fælles kontrolleret virksomhed, betragtes som dagsværdien ved første indregning af et finansielt aktiv i overensstemmelse med IAS 39.

▼M11

45B Hvis en investor mister sin fælles bestemmende indflydelse på en virksomhed, skal investor behandle alle beløb, der er indregnet i øvrig totalindkomst vedrørende virksomheden på samme regnskabsmæssige grundlag som ville være krævet, hvis den fælles kontrollerede virksomhed havde afhændet de tilknyttede aktiver eller forpligtelser direkte. Således gælder det, at hvis en gevinst eller et tab, der tidligere er indregnet i øvrig totalindkomst, skal omklassificeres til resultatet ved afhændelsen af de tilknyttede aktiver eller forpligtelser, skal investor omklassificere gevinsten eller tabet fra egenkapitalen til resultatet (som en omklassifikationsregulering), når investor mister sin fælles bestemmende indflydelse på virksomheden. Eksempelvis skal investor, hvis en fælles kontrolleret virksomhed har finansielle aktiver, der er disponible for salg, og investor mister sin fælles bestemmende indflydelse på virksomheden, foretage omklassifikation til resultatet af den gevinst eller det tab, der tidligere blev indregnet i øvrig totalindkomst vedrørende disse aktiver. Hvis en investors ejerandel i en fælles kontrolleret virksomhed reduceres, men investeringen fortsat udgør en fælles kontrolleret virksomhed, skal investor kun foretage omklassifikation til resultatet af en forholdsmæssig andel af den gevinst eller det tab, der tidligere blev indregnet i øvrig totalindkomst.

▼B

Venturedeltagers separate årsregnskab

46. En kapitalandel i en fælles kontrolleret virksomhed skal regnskabsmæssigt behandles i venturedeltagers separate årsregnskab i overensstemmelse med afsnit 37-42 i IAS 27.

47. Denne standard foreskriver ikke, hvilke virksomheder, der skal offentliggøre separate årsregnskaber.

TRANSAKTIONER MELLEM EN VENTUREDELTAGER OG ET JOINT VENTURE

48. Når en venturedeltager indskyder aktiver i eller sælger aktiver til et joint venture, skal indregning af andelen af gevinst eller tab på transaktionen afspejle transaktionens indhold. Når aktiverne beholdes af joint venturet, og forudsat at venturedeltager har overført væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten, skal venturedeltager udelukkende indregne den del af gevinsten eller tabet, som kan henføres til de andre venturedeltageres kapitalandele. ([1]) Venturedeltager skal indregne hele tabet, når indskuddet eller salget indikerer en reduktion af omsætningsaktivernes nettorealisationsværdi eller et tab ved værdiforringelse.

49. Når en venturedeltager køber aktiver fra et joint venture, skal venturedeltageren ikke indregne sin andel af joint venturets avance ved transaktionen, før aktiverne videresælges til en uafhængig part. Venturedeltager skal indregne sin andel af et tab hidrørende fra en sådan transaktion på samme måde som en avance, bortset fra, at indregning af et tab skal ske straks, når det udgør en reduktion af omsætningsaktivernes nettorealisationsværdi eller et tab ved værdiforringelse.

([1]) Jf. også SIC-13 *Fælles kontrollerede virksomheder — Ikke-monetære indskud fra venturedeltagere*.

▼B

50. For at vurdere, hvorvidt en transaktion mellem en venturedeltager og et joint venture indikerer værdiforringelse af et aktiv, opgør venturedeltager aktivets genindvindingsværdi i overensstemmelse med IAS 36, Værdiforringelse af aktiver. Ved opgørelse af nytteværdien foretager venturedeltager et skøn over fremtidige pengestrømme fra aktivet på grundlag af joint venturets fortsatte anvendelse og endelige afhændelse af aktivet.

PRÆSENTATION AF KAPITALANDELE I JOINT VENTURES I INVESTORS ÅRSREGNSKAB

51. En investor i et joint venture, som ikke har del i den fælles bestemmende indflydelse, skal regnskabsmæssigt behandle denne investering i overensstemmelse med IAS 39, eller, hvis investor har betydelig indflydelse på joint venturet, i overensstemmelse med IAS 28.

OPERATØRER AF JOINT VENTURES

52. Operatører eller driftsledere af et joint venture skal regnskabsmæssigt behandle honorarer i overensstemmelse med IAS 18 *Omsætning*.

53. En eller flere venturedeltagere kan fungere som operatør eller driftsleder af et joint venture. Operatører modtager normalt et honorar herfor. Regnskabsmæssigt behandler joint venturet honoraret som en omkostning.

OPLYSNINGER

54. Medmindre tab er usandsynligt, skal venturedeltager oplyse det samlede beløb for følgende eventualforpligtelser, separat fra beløbet for andre eventualforpligtelser:

a) eventualforpligtelser, som venturedeltager har påtaget sig i forbindelse med sine kapitalandele i joint ventures, og sin andel af hver af de eventualforpligtelser, som er påtaget i fællesskab med andre venturedeltagere,

b) sin andel af de af joint venturets egne eventualforpligtelser, som venturedeltager har påtaget sig en eventualforpligtelse for, og

c) eventualforpligtelser, som er opstået som følge af, at venturedeltager har en eventualforpligtelse for de andre venturedeltageres forpligtelser.

55. Venturedeltager skal oplyse det samlede beløb for følgende forpligtelser vedrørende sine kapitalandele i joint ventures separat fra andre forpligtelser:

a) sine investeringsforpligtelser i forbindelse med kapitalandele i joint ventures og sin andel af de investeringsforpligtelser, som er påtaget i fællesskab med andre venturedeltagere, og

b) sin andel af joint venturets egne investeringsforpligtelser.

56. Venturedeltager skal oplyse om og beskrive kapitalandele i væsentlige joint ventures og ejerandelen af fælles kontrollerede virksomheder. En venturedeltager, som indregner sine kapitalandele i en fælles kontrolleret virksomhed ved anvendelse af linje for linje-metoden for pro rata-konsolidering eller den indre værdis metode, skal oplyse de samlede beløb for omsætningsaktiver, anlægsaktiver, kortfristede forpligtelser, langfristede forpligtelser, indtægter og omkostninger, der er knyttet til dennes kapitalandele i joint ventures.

57. Venturedeltager skal oplyse, hvilken metode, der anvendes til indregning af kapitalandele i fælles kontrollerede virksomheder.

▼M8

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT OG OVERGANG

▼B

58. Virksomheder skal anvende denne standard for årsregnskaber, der dækker regnskabsår, som begynder 1. januar 2005 eller derefter. Det tilskyndes, at standarden anvendes før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender denne standard for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2005, skal den give oplysning om dette.

▼M29

58A. IAS 27 (ajourført 2008) ændrede afsnit 45 og 46 og tilføjede afsnit 45A og 45B. Virksomheder skal anvende ændringen til afsnit 46 med tilbagevirkende kraft og ændringerne til afsnit 45 samt afsnit 45A og 45B fremadrettet for regnskabsår, som begynder den 1. juli 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 27 (ajourført i 2008) i et tidligere regnskabsår, finder ændringerne anvendelse på dette tidligere regnskabsår.

▼M8

58B. Afsnit 1 blev ændret ved Forbedringer af *IFRS-standarder*, der udkom i maj 2008. Virksomhederne skal anvende denne ændring på regnskabsår, der begynder 1. januar 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende den før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringen på et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette og anvende ændringerne i afsnit 3 i IFRS 7 Finansielle instrumenter: *Oplysninger*, afsnit 1 i IAS 28 og afsnit 4 i afsnit 32 *Finansielle instrumenter: Præsentation*, der udkom i maj 2008, på det tidligere regnskabsår. Virksomhederne har mulighed for at anvende ændringen fremadrettet.

▼M29

58D. Afsnit 58A blev ændret med *Forbedringer til IFRS* udstedt i maj 2010. Virksomheden skal anvende denne ændring på regnskabsår, som begynder den 1. juli 2010 eller derefter. Det er tilladt at anvende ændringen før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringen fra et tidspunkt før den 1. juli 2010, skal den give oplysning herom.

▼M32

58F. IFRS 13 *Måling af dagsværdi*, der blev udstedt i maj 2011, medførte en ændring af afsnit 1. En virksomhed skal anvende denne ændring ved anvendelse af IFRS 13.

▼B

OPHÆVELSE AF IAS 31 (AJOURFØRT 2000)

59. Denne standard erstatter IAS 31 Regnskabsmæssig behandling af kapitalandele i joint ventures (ajourført 2000).

▼B

IAS 32

Finansielle instrumenter: Præsentation

FORMÅL

1. [Ophævet]

2. Formålet med denne standard er at fastlægge principperne for præsentation af finansielle instrumenter som forpligtelser eller egenkapital og for modregning af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser. Standarden anvendes på udsteders klassifikation af finansielle instrumenter som finansielle aktiver, finansielle forpligtelser og egenkapitalinstrumenter, klassifikation af tilknyttet rente, udbytte, tab og gevinster, og de tilfælde, hvor finansielle aktiver og finansielle forpligtelser skal modregnes.

3. Principperne i denne standard afspejler principperne for indregning og måling af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser i IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling* og principperne i IFRS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysninger* for fremlæggelse af oplysninger om de finansielle aktiver og finansielle forpligtelser.

ANVENDELSESOMRÅDE

4. Denne standard skal anvendes af alle virksomheder på alle typer finansielle instrumenter med undtagelse af:

▼M8

a) de kapitalandele i dattervirksomheder, associerede virksomheder eller joint ventures, som regnskabsmæssigt behandles i henhold til IAS 27 *Koncernregnskaber og separate årsregnskaber*, IAS 28 *Investeringer i associerede virksomheder* eller IAS 31 *Kapitalandele i joint ventures*. I visse tilfælde giver IAS 27, IAS 28 og IAS 31 imidlertid en virksomhed mulighed for at behandle en kapitalandel i en dattervirksomhed eller associeret virksomhed eller et joint venture regnskabsmæssigt i henhold til IAS 39. I disse tilfælde finder kravene i denne standard anvendelse. Virksomhederne skal desuden anvende denne standard på alle afledte finansielle instrumenter knyttet til kapitalandele i dattervirksomheder, associerede virksomheder eller joint ventures.

▼B

b) arbejdsgiveres rettigheder og forpligtelser i forbindelse med pensionsordninger, hvor IAS 19 *Personaleydelser* finder anvendelse,

▼M12

_____

▼B

d) forsikringskontrakter som defineret i IFRS 4 *Forsikringskontrakter*. Denne standard finder imidlertid anvendelse på afledte finansielle instrumenter, der er indbygget i forsikringskontrakter, hvis IAS 39 kræver, at virksomheden foretager separat regnskabsmæssig behandling af disse. Desuden skal en udsteder anvende denne standard på finansielle garantikontrakter, hvis udstederen anvender IAS 39 til indregning og måling af kontrakterne, men anvende IFRS 4, hvis udstederen, i overensstemmelse med afsnit 4d) i IFRS 4, vælger at anvende IFRS 4 på indregning og måling af kontrakterne,

▼B

e) finansielle instrumenter, som ligger inden for anvendelsesområdet for IFRS 4, idet de omfatter skønsmæssig deltagelse. Udsteder af disse instrumenter er fritaget fra at anvende afsnit 15-32 og AG25-AG35 i denne standard vedrørende sondringen mellem finansielle forpligtelser og egenkapitalinstrumenter på denne skønsmæssige deltagelse. Disse instrumenter er imidlertid underlagt alle øvrige krav i denne standard. Denne standard finder desuden anvendelse på afledte finansielle instrumenter, som er indbygget i disse instrumenter (jf. IAS 39),

f) finansielle instrumenter, kontrakter og forpligtelser i forbindelse med aktiebaseret vederlæggelse, som IFRS 2 *Aktiebaseret vederlæggelse* finder anvendelse på, undtagen

i) kontrakter, som er omfattet af denne standards afsnit 8-10, hvor denne standard finder anvendelse,

ii) denne standards afsnit 33 og 34, som skal finde anvendelse på egne aktier, som er købt, solgt, udstedt eller annulleret i forbindelse med aktieoptionsordninger for ansatte, aktiekøbsordninger for ansatte og alle andre aktiebaserede vederlæggelsesordninger.

5.-7. [Ophævet]

8. Denne standard finder anvendelse på de kontrakter vedrørende køb eller salg af et ikke-finansielt aktiv, som kan nettoafregnes i likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter eller ved udveksling af finansielle instrumenter, som om kontrakterne var finansielle instrumenter, med undtagelse af kontrakter, som blev indgået og fortsat besiddes med henblik på modtagelse eller overdragelse af et ikke-finansielt aktiv i overensstemmelse med virksomhedens forventede behov for køb, salg eller forbrug.

9. Der er forskellige måder, hvorpå en kontrakt vedrørende køb eller salg af et ikke-finansielt aktiv kan nettoafregnes i likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter eller ved udveksling af finansielle instrumenter. Disse omfatter:

a) tilfælde, hvor kontraktens vilkår tillader, at hver af parterne nettoafregner i likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter eller ved udveksling af finansielle instrumenter,

b) tilfælde, hvor muligheden for at nettoafregne i likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter eller ved udveksling af finansielle instrumenter ikke udtrykkeligt fremgår af kontraktvilkårene, men det er praksis i virksomheden at nettoafregne lignende kontrakter i likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter eller ved udveksling af finansielle instrumenter (hvad enten dette sker med modparten ved indgåelse af modgående kontrakter eller ved salg af kontrakten før udnyttelse eller udløb),

c) tilfælde, hvor der for lignende kontrakter findes en praksis i virksomheden for at modtage det underliggende instrument og sælge det inden for en kort periode efter overdragelsen med henblik på at skabe en gevinst gennem kortsigtede udsving i kurser eller handelsmargin, og

d) tilfælde, hvor det ikke-finansielle aktiv, som er genstand for kontrakten, umiddelbart kan konverteres til likvide beholdninger.

▼B

En kontrakt, som b) eller c) finder anvendelse på, indgås ikke med henblik på modtagelse eller overdragelse af det ikke-finansielle aktiv i overensstemmelse med virksomhedens forventede behov for køb, salg eller forbrug og ligger derfor inden for denne standards anvendelsesområde. Andre kontrakter, som afsnit 8 finder anvendelse på, vurderes for at afgøre, hvorvidt de indgås og fortsat besiddes med henblik på modtagelse eller overdragelse af det ikke-finansielle aktiv i overensstemmelse med virksomhedens forventede behov for køb, salg eller forbrug, og om de derfor ligger inden for denne standards anvendelsesområde.

10. En solgt option på køb eller salg af et ikke-finansielt aktiv, som kan nettoafregnes i likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter eller ved udveksling af finansielle instrumenter i overensstemmelse med afsnit 9a) eller d), ligger inden for denne standards anvendelsesområde. En sådan kontrakt kan ikke indgås med henblik på modtagelse eller overdragelse af det ikke-finansielle aktiv i overensstemmelse med virksomhedens forventede behov for køb, salg eller forbrug.

DEFINITIONER (JF. DESUDEN AFSNIT AG3-AG23)

11. Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:

Et *finansielt instrument* er enhver kontrakt, som medfører et finansielt aktiv i én virksomhed og en finansiel forpligtelse eller et egenkapitalinstrument i en anden virksomhed.

Et *finansielt aktiv* er ethvert aktiv, der består af:

a) likvide beholdninger,

b) en anden virksomheds egenkapitalinstrumenter,

c) en kontraktlig ret til at:

i) modtage likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver fra en anden virksomhed, eller

ii) udveksle finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser med en anden virksomhed på potentielt gunstige betingelser for virksomheden, eller

d) en kontrakt, som skal eller kan afregnes i virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter, og som er:

i) et ikke-afledt finansielt instrument, for hvilket virksomheden er eller kan blive forpligtet til at modtage et variabelt antal af virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter, eller

▼M6

ii) et afledt finansielt instrument, som skal eller kan afregnes på anden måde end ved udveksling af et fast beløb i likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver med et bestemt antal af virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter. I denne forbindelse omfatter virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter ikke indløselige finansielle instrumenter, som klassificeres som egenkapitalinstrumenter i overensstemmelse med afsnit 16A og 16B, instrumenter, som forpligter virksomheden til at overdrage en pro rata-andel af virksomhedens nettoaktiver til en anden part i tilfælde af likvidation, og som klassificeres som egenkapitalinstrumenter i overensstemmelse med afsnit 16C og 16D, eller instrumenter, som udgør kontrakter vedrørende fremtidig modtagelse eller overdragelse af virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter.

▼M6

En *finansiel forpligtelse* er enhver forpligtelse, der består af:

a) en kontraktlig forpligtelse til at:

i) overdrage likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver til en anden virksomhed eller

ii) udveksle finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser med en anden virksomhed på potentielt ugunstige betingelser for virksomheden eller

b) en kontrakt, som skal eller kan afregnes i virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter, og som er:

i) et ikke-afledt finansielt instrument, for hvilket virksomheden er eller kan blive forpligtet til at levere et variabelt antal af virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter, eller

ii) ►M21 et afledt finansielt instrument, som skal eller kan afregnes på anden måde end ved udveksling af et fast beløb i likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver med et bestemt antal af virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter. I denne forbindelse udgør rettigheder, optioner eller warrants til erhvervelse af et fast antal af virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter for et fast beløb i en hvilken som helst valuta egenkapitalinstrumenter, hvis virksomheden tilbyder rettighederne, optionerne eller warrantene på pro rata-basis til alle sine eksisterende ejere af samme kategori af ikke-afledte egenkapitalinstrumenter. I samme forbindelse omfatter virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter ◄ ikke indløselige finansielle instrumenter, som klassificeres som egenkapitalinstrumenter i overensstemmelse med afsnit 16A og 16B, instrumenter, som forpligter virksomheden til at overdrage en pro rata-andel af virksomhedens nettoaktiver til en anden part i tilfælde af likvidation, og som klassificeres som egenkapitalinstrumenter i overensstemmelse med afsnit 16C og 16D, eller instrumenter, som udgør kontrakter vedrørende fremtidig modtagelse eller overdragelse af virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter.

Et instrument, der opfylder definitionen på en finansiel forpligtelse, klassificeres undtagelsesvis som et egenkapitalinstrument, hvis det har alle de kendetegn og opfylder de betingelser, der er anført i afsnit 16A og 16B eller i afsnit 16C og 16D.

▼B

Et *egenkapitalinstrument* er enhver kontrakt, som repræsenterer en andel af den forskelsværdi, der fremkommer, når man fra alle virksomhedens aktiver trækker alle dens forpligtelser.

▼M32

Dagsværdien er den pris, der kunne opnås ved at sælge et aktiv, eller der skulle betales for at overdrage en forpligtelse i en velordnet transaktion mellem markedsdeltagere på målingstidspunktet. (Jf. standard 13 *Måling af dagsværdi*.)

▼M6

Et *indløseligt instrument* er et finansielt instrument, som giver indehaveren ret til at indløse instrumentet hos udsteder mod likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver, eller som automatisk indløses hos udsteder, hvis en usikker fremtidig begivenhed indtræffer, eller indehaveren af instrumentet dør eller går på pension.

▼B

12. Nedenstående udtryk defineres i afsnit 9 i IAS 39 og anvendes i denne standard med den i IAS 39 anførte betydning.

— et finansielt aktivs eller en finansiel forpligtelses amortiserede kostpris

▼B

— finansielle aktiver disponible for salg

— ophør af indregning

— afledt finansielt instrument

— den effektive rentemetode

— finansielt aktiv eller finansiel forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet

— finansiel garantikontrakt

— fast aftale

— forventet transaktion

— sikringseffektivitet

— sikret post

— sikringsinstrument

— hold-til-udløb-investeringer

— lån og tilgodehavender

— almindeligt køb eller salg

— transaktionsomkostninger.

13. I denne standard henviser »kontrakt« og »kontraktlig« til en aftale mellem to eller flere parter, der har klare økonomiske konsekvenser, som parterne har ringe eller ingen mulighed for at undgå, normalt fordi aftalen er retskraftig. Kontrakter, og dermed finansielle instrumenter, kan have en række forskellige former og behøver ikke at være skriftlige.

14. I denne standard omfatter »virksomhed« enkeltpersoner, interessentskaber, selskaber, fonde og offentlige institutioner.

PRÆSENTATION

▼M6

Forpligtelser og egenkapital (jf. desuden afsnit AG13-AG14J og AG25–AG29A)

▼B

15. Udstederen af et finansielt instrument skal på tidspunktet for den første indregning klassificere instrumentet eller dets enkelte dele som en finansiel forpligtelse, et finansielt aktiv eller et egenkapitalinstrument i overensstemmelse med kontraktens indhold og definitionen på en finansiel forpligtelse, et finansielt aktiv og et egenkapitalinstrument.

16. Når udsteder anvender definitionerne i afsnit 11 for at afgøre, hvorvidt et finansielt instrument er et egenkapitalinstrument frem for en finansiel forpligtelse, skal instrumentet udelukkende anses for et egenkapitalinstrument, hvis både betingelse a) og b) nedenfor er opfyldt.

a) Instrumentet indeholder ikke nogen kontraktlig forpligtelse til at:

i) overdrage likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver til en anden virksomhed, eller

ii) udveksle finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser med en anden virksomhed på potentielt ugunstige vilkår for udsteder.

▼**M21**

b) Hvis instrumentet skal eller kan afregnes i udsteders egne egenkapitalinstrumenter, er det:

i) et ikke-afledt finansielt instrument, som ikke indeholder nogen kontraktlig forpligtelse for udsteder til at overdrage et variabelt antal af dennes egne egenkapitalinstrumenter, eller

ii) et afledt finansielt instrument, som udelukkende kan afregnes ved, at udsteder udveksler et fast beløb i likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver med et bestemt antal af virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter. I denne forbindelse udgør rettigheder, optioner eller warrants til erhvervelse af et fast antal af virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter for et fast beløb i en hvilken som helst valuta egenkapitalinstrumenter, hvis virksomheden tilbyder rettighederne, optionerne eller warrantene på pro rata-basis til alle sine eksisterende ejere af samme kategori af ikke-afledte egenkapitalinstrumenter. I samme forbindelse omfatter udsteders egne egenkapitalinstrumenter ikke instrumenter, der har alle de kendetegn og opfylder de betingelser, der er beskrevet i afsnit 16A og 16B eller i afsnit 16C og 16D, eller instrumenter, der udgør kontrakter vedrørende fremtidig modtagelse eller overdragelse af udsteders egne egenkapitalinstrumenter.

▼**M6**

En kontraktlig forpligtelse, herunder en forpligtelse hidrørende fra et afledt finansielt instrument, som vil eller kan medføre fremtidig modtagelse eller overdragelse af udsteders egne egenkapitalinstrumenter, men som ikke opfylder betingelserne i a) og b) ovenfor, er ikke et egenkapitalinstrument. Et instrument, der opfylder definitionen på en finansiel forpligtelse, klassificeres undtagelsesvis som et egenkapitalinstrument, hvis det har alle de kendetegn og opfylder de betingelser, der er anført i afsnit 16A og 16B eller i afsnit 16C og 16D.

Indløselige instrumenter

16A Et indløseligt finansielt instrument indebærer en kontraktlig forpligtelse for udsteder til at tilbagekøbe eller indløse dette instrument mod likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver, hvis put-optionen udnyttes. Uanset definitionen på en finansiel forpligtelse klassificeres et instrument, der indebærer en sådan forpligtelse, som et egenkapitalinstrument, hvis det har samtlige følgende kendetegn:

a) Det giver indehaveren ret til en pro rata-andel af virksomhedens nettoaktiver i tilfælde af virksomhedens likvidation. Virksomhedens nettoaktiver er de aktiver, der er tilbage, efter at alle andre fordringer på dens aktiver er fratrukket. Pro rata-andelen beregnes ved at:

i) inddele virksomhedens nettoaktiver ved likvidationen i andele på samme beløb og

ii) gange dette beløb med det antal andele, som indehaveren af det finansielle instrument ejer.

b) Instrumentet tilhører en kategori af instrumenter, der er efterstillet alle andre kategorier af instrumenter. For et instrument, der henføres til denne kategori, gælder følgende:

i) det må ikke fyldestgøres forud for andre fordringer på virksomhedens aktiver ved likvidationen, og

ii) det skal ikke konverteres til et andet instrument for at tilhøre en kategori af instrumenter, der er efterstillet alle andre kategorier af instrumenter.

▼M6

c) Alle finansielle instrumenter i den kategori af instrumenter, der er efterstillet alle andre kategorier af instrumenter, har de samme kendetegn. De skal f.eks. alle være indløselige, og den formel eller anden metode, der anvendes til beregning af tilbagekøbs- eller indløsningsprisen, skal være ens for alle instrumenter i denne kategori.

d) Bortset fra udsteders kontraktlige forpligtelse til at tilbagekøbe eller indløse instrumentet mod likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver indebærer instrumentet ingen kontraktlig forpligtelse til at overdrage likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver til en anden virksomhed eller til at udveksle finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser med en anden virksomhed på potentielt ugunstige betingelser for virksomheden, og det er ikke en kontrakt, som skal eller kan afregnes i virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter, ifølge litra b) i definitionen på en finansiel forpligtelse.

e) De samlede forventede pengestrømme, der vil kunne henføres til instrumentet i dets levetid, baseres hovedsageligt på virksomhedens resultat, ændringen i indregnede nettoaktiver eller ændringen i indregnede og ikke-indregnede nettoaktivers dagsværdi i instrumentets levetid (instrumentets eventuelle virkninger medregnes ikke).

16B Et instrument kan klassificeres som et egenkapitalinstrument, hvis det har alle ovennævnte kendetegn, og udsteder ikke har et andet finansielt instrument eller en anden kontrakt, som:

a) hovedsagelig baserer pengestrømmene på virksomhedens resultat, ændringen i indregnede nettoaktiver eller ændringen i indregnede og ikke-indregnede nettoaktivers dagsværdi (instrumentets eller kontraktens eventuelle virkninger medregnes ikke) og

b) i væsentlig grad begrænser eller fastlægger det resterende afkast til indehavere af indløselige instrumenter.

Virksomheden må med henblik på anvendelsen af denne betingelse ikke inddrage ikke-finansielle kontrakter med indehaveren af et instrument, der er beskrevet i afsnit 16A, hvis de kontraktlige vilkår og betingelser svarer til de kontraktlige vilkår og betingelser i en tilsvarende kontrakt, der vil kunne indgås mellem en part, der ikke ejer et instrument, og den udstedende virksomhed. Kan virksomheden ikke afgøre, om denne betingelse er opfyldt, må den ikke klassificere det indløselige instrument som et egenkapitalinstrument.

Instrumenter eller elementer af instrumenter, der forpligter virksomheden til at overdrage en pro rata-andel af virksomhedens nettoaktiver til en anden part i tilfælde af likvidation

16C Visse finansielle instrumenter indebærer en kontraktlig forpligtelse for den udstedende virksomhed til at overdrage en pro rata-andel af sine nettoaktiver til en anden virksomhed i tilfælde af likvidation. Forpligtelsen opstår, når det er sikkert, at virksomheden vil træde i likvidation, eller virksomheden er uden indflydelse herpå (f.eks. hvis der er tale om en tidsbegrænset virksomhed), eller det er usikkert, om det vil ske, og afgørelsen træffes af indehaveren af instrumentet. Uanset definitionen på en finansiel forpligtelse klassificeres et instrument, der indebærer en sådan forpligtelse, som et egenkapitalinstrument, hvis det har samtlige følgende kendetegn:

▼M6

a) Det giver indehaveren ret til en pro rata-andel af virksomhedens nettoaktiver i tilfælde af virksomhedens likvidation. Virksomhedens nettoaktiver er de aktiver, der er tilbage, efter at alle andre fordringer på dens aktiver er fratrukket. Pro rata-andelen beregnes ved at:

i) inddele virksomhedens nettoaktiver ved likvidationen i andele på samme beløb og

ii) gange dette beløb med det antal andele, som indehaveren af det finansielle instrument ejer.

b) Instrumentet tilhører en kategori af instrumenter, der er efterstillet alle andre kategorier af instrumenter. For et instrument, der henføres til denne kategori, gælder følgende:

i) det må ikke fyldestgøres forud for andre fordringer på virksomhedens aktiver ved likvidationen, og

ii) det skal ikke konverteres til et andet instrument for at tilhøre en kategori af instrumenter, der er efterstillet alle andre kategorier af instrumenter.

c) Alle finansielle instrumenter i den kategori af instrumenter, der er efterstillet alle andre kategorier af instrumenter, skal indebære den samme kontraktlige forpligtelse for den udstedende virksomhed til at overdrage en pro rata-andel af sine nettoaktiver i tilfælde af likvidation.

16D Et instrument kan klassificeres som et egenkapitalinstrument, hvis det har alle ovennævnte kendetegn, og udsteder ikke har et andet finansielt instrument eller en anden kontrakt, som:

a) hovedsagelig baserer pengestrømmene på virksomhedens resultat, ændringen i indregnede nettoaktiver eller ændringen i indregnede og ikke-indregnede nettoaktivers dagsværdi (instrumentets eller kontraktens eventuelle virkninger medregnes ikke) og

b) i væsentlig grad begrænser eller fastlægger det resterende afkast til indehavere af instrumenter.

Virksomheden må med henblik på anvendelsen af denne betingelse ikke inddrage ikke-finansielle kontrakter med indehaveren af et instrument, der er beskrevet i afsnit 16C, hvis de kontraktlige vilkår og betingelser svarer til de kontraktlige vilkår og betingelser i en tilsvarende kontrakt, der vil kunne indgås mellem en part, der ikke ejer et instrument, og den udstedende virksomhed. Kan virksomheden ikke afgøre, om denne betingelse er opfyldt, må den ikke klassificere instrumentet som et egenkapitalinstrument.

▼M6

Omklassificering af indløselige instrumenter og instrumenter, der forpligter virksomheden til at overdrage en pro rata-andel af virksomhedens nettoaktiver til en anden part i tilfælde af likvidation

16E Virksomheden skal klassificere et finansielt instrument i overensstemmelse med afsnit 16A og 16B eller afsnit 16C og 16D fra det tidspunkt, hvor instrumentet har alle de kendetegn og opfylder de betingelser, der er fastsat i disse afsnit. Virksomheden skal omklassificere et finansielt instrument fra det tidspunkt, hvor instrumentet ikke længere har alle de kendetegn eller opfylder de betingelser, der er fastsat i disse afsnit. Hvis en virksomhed f.eks. indløser alle ikke-indløselige instrumenter, som den har udstedt, og de eventuelle indløselige instrumenter, der er udestående, har alle de kendetegn og opfylder alle de betingelser, der er anført i afsnit 16A og 16B, skal virksomheden omklassificere de indløselige instrumenter som egenkapitalinstrumenter fra det tidspunkt, hvor den indløser de ikke-indløselige instrumenter.

16F Virksomheden skal regnskabsmæssigt behandle omklassificeringen af et instrument i overensstemmelse med afsnit 16E på følgende måde:

a) Den skal omklassificere et egenkapitalinstrument som en finansiel forpligtelse fra det tidspunkt, hvor instrumentet ikke længere har alle de egenskaber eller opfylder de forpligtelser, der er anført i afsnit 16A og 16B eller i afsnit 16C og 16D. Den finansielle forpligtelse måles til instrumentets dagsværdi på tidspunktet for omklassificeringen. Virksomheden skal indregne enhver forskel mellem egenkapitalinstrumentets regnskabsmæssige værdi og den finansielle forpligtelses dagsværdi på omklassificeringstidspunktet i egenkapitalen.

b) Den skal omklassificere en finansiel forpligtelse som egenkapital fra det tidspunkt, hvor instrumentet har alle de egenskaber og opfylder de forpligtelser, der er anført i afsnit 16A og 16B eller i afsnit 16C og 16D. Et egenkapitalinstrument måles til den finansielle forpligtelses regnskabsmæssige værdi på tidspunktet for omklassificeringen.

▼B

Ingen kontraktlig forpligtelse til at overdrage likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver (afsnit 16a))

►M6 17. Hvis der ses bort fra de omstændigheder, der er beskrevet i afsnit 16A og 16B eller i afsnit 16C og 16D, er et afgørende træk ved sondringen mellem en finansiel forpligtelse og et egenkapitalinstrument tilstedeværelsen af en kontraktlig forpligtelse for det finansielle instruments ene part (udsteder) til enten at overdrage likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver til den anden part (indehaver) eller at udveksle finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser med indehaveren på potentielt ugunstige vilkår for udsteder. ◄ Selvom ►M5 ejeren ◄ af et egenkapitalinstrument kan være berettiget til at modtage en pro rata-andel af udbytte eller andre udbetalinger af egenkapitalen, er udsteder ikke kontraktligt forpligtet til at foretage sådanne udbetalinger, eftersom det ikke kan kræves, at udsteder overdrager likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver til en anden part.

▼M6

18. Et finansielt instruments klassifikation i opgørelsen af virksomhedens finansielle stilling bestemmes af instrumentets indhold og ikke af dets juridiske form. Indhold og juridisk form er ofte det samme, men dette er ikke altid tilfældet. Visse finansielle instrumenter har juridisk form af egenkapital, men er forpligtelser af indhold, og andre kan kombinere træk forbundet med egenkapitalinstrumenter og træk forbundet med finansielle forpligtelser. Eksempelvis:

▼B

a) en præferenceaktie, som indeholder en bestemmelse om udsteders tvungne indløsning til et beløb, der enten er fast eller kan opgøres, på et fremtidigt tidspunkt, der enten er fast eller kan opgøres, eller giver ►M5 ejeren ◄ ret til at kræve, at udsteder indløser instrumentet på eller efter et bestemt tidspunkt til et beløb, der enten er fast eller kan opgøres, er en finansiel forpligtelse

▼M6

b) et finansielt instrument, som giver indehaveren ret til at indløse instrumentet hos udsteder mod likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver (et »indløseligt instrument«), er en finansiel forpligtelse, medmindre dette instrument i overensstemmelse med afsnit 16A og 16B eller afsnit 16C og 16D klassificeres som et egenkapitalinstrument. Det finansielle instrument anses for en finansiel forpligtelse, selv om den beløbsmæssige størrelse af likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver opgøres på basis af et indeks eller en anden post, som potentielt kan stige eller falde. Hvis indehaveren har en option på at indløse instrumentet hos udsteder mod likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver, opfylder det indløselige instrument definitionen på en finansiel forpligtelse, medmindre dette instrument i overensstemmelse med afsnit 16A og 16B eller afsnit 16C og 16D klassificeres som et egenkapitalinstrument. Eksempelvis kan investeringsforeninger med tilbagekøbspligt for den udstedende forening og andre investeringsforeninger og interessentskaber og visse andelsvirksomheder give deres andelshavere eller medlemmer ret til at indløse deres andele i udsteder på et hvilket som helst tidspunkt mod likvide beholdninger, hvilket medfører, at andelshavernes eller medlemmernes andele klassificeres som finansielle forpligtelser, medmindre disse instrumenter i overensstemmelse med afsnit 16A og 16B eller afsnit 16C og 16D klassificeres som egenkapitalinstrumenter. Klassifikation som en finansiel forpligtelse udelukker dog ikke brugen af beskrivelser som »indre værdi, der kan henføres til andelshavere« og »ændring i indre værdi, der kan henføres til andelshavere« i årsregnskabet for en virksomhed, der ikke har noget kapitalindskud (såsom visse investeringsselskaber og investeringsforeninger, jf. illustrativt eksempel 7), eller brugen af yderligere oplysninger, som viser, at medlemmernes samlede andele omfatter poster såsom reserver, der opfylder definitionen på egenkapital, og indløselige instrumenter, der ikke gør (jf. illustrativt eksempel 8).

19. Hvis en virksomhed ikke har en ubetinget ret til ikke at skulle overdrage likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver som indfrielse af en kontraktlig forpligtelse, opfylder forpligtelsen definitionen på en finansiel forpligtelse, medmindre det pågældende instrument i overensstemmelse med afsnit 16A og 16B eller afsnit 16C og 16D klassificeres som et egenkapitalinstrument. Eksempelvis:

▼B

a) en begrænsning af virksomhedens mulighed for at indfri en kontraktlig forpligtelse, eksempelvis manglende adgang til fremmed valuta eller nødvendigheden af at opnå godkendelse for betaling fra myndighederne, ophæver ikke virksomhedens kontraktlige forpligtelse eller indehavers kontraktlige ret i henhold til instrumentet,

b) en kontraktlig forpligtelse, som er betinget af, at modparten udnytter sin ret til at indløse, er en finansiel forpligtelse, idet virksomheden ikke har en ubetinget ret til ikke at skulle overdrage likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver.

▼B

20. Et finansielt instrument, som ikke udtrykkeligt indeholder en kontraktlig forpligtelse til at overdrage likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver, kan i sine vilkår indeholde en indirekte forpligtelse. Eksempelvis:

a) et finansielt instrument kan indeholde en ikke-finansiel forpligtelse, som udelukkende skal indfris, hvis virksomheden ikke foretager udbetalinger eller indløser instrumentet. Hvis virksomheden udelukkende kan undgå en overdragelse af likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver ved at indfri den ikke-finansielle forpligtelse, er det finansielle instrument en finansiel forpligtelse,

b) et finansielt instrument er en finansiel forpligtelse, hvis det indebærer, at virksomheden ved afregningen skal overdrage enten:

i) likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver, eller

ii) sine egne aktier, hvis opgjorte værdi væsentligt overstiger værdien af de likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver.

Selvom der ikke påhviler virksomheden nogen udtrykkelig kontraktlig forpligtelse til at overdrage likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver, betyder værdien af den alternative mulighed for afregning med aktier, at virksomheden vil afregne i likvide beholdninger. Under alle omstændigheder er ►**M5** ejeren ◄ i realiteten garanteret modtagelse af et beløb, som mindst modsvarer afregning i likvide beholdninger (jf. afsnit 21).

Afregning i virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter (afsnit 16b))

21. En kontrakt er ikke et egenkapitalinstrument, blot fordi det kan medføre modtagelse eller overdragelse af virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter. En virksomhed kan have en kontraktlig ret eller forpligtelse til at modtage eller overdrage et antal af sine egne aktier eller en anden form for egenkapitalinstrumenter, som varierer, således at dagsværdien af virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter, der skal modtages eller overdrages, svarer til den kontraktlige ret eller forpligtelse. En sådan kontraktlig ret eller forpligtelse kan udgøre et fast beløb eller et beløb, som helt eller delvist svinger som følge af ændringer i en anden variabel end markedskursen på virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter (eksempelvis en rente, en råvarepris eller en kurs på et finansielt instrument). To eksempler herpå er a) en kontrakt vedrørende overdragelse af et antal af virksomhedens egenkapitalinstrumenter svarende til en værdi af 100CU ([1]) og b) en kontrakt vedrørende overdragelse af et antal af virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter svarende til en værdi af 100 ounce guld. En sådan kontrakt udgør en finansiel forpligtelse for virksomheden, selvom virksomheden skal eller kan indfri den ved overdragelse af sine egne egenkapitalinstrumenter. Der er ikke tale om et egenkapitalinstrument, idet virksomheden bruger et variabelt antal af sine egne egenkapitalinstrumenter til afregning af kontrakten. Kontrakten repræsenterer således ikke en andel af den forskelsværdi, der fremkommer, når man fra alle virksomhedens aktiver trækker alle dens forpligtelser.

([1]) I denne standard angives pengebeløb i valutaenheder (»currency units« (CU)).

▼B

►M6 22. Med forbehold af bestemmelserne i afsnit 22A er en kontrakt, som afregnes af den virksomhed, der (modtager eller) overdrager et fast antal af virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter til gengæld for et fast beløb i likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver, et egenkapitalinstrument. Som for eksempel ◄ giver modparten ret til at købe et bestemt antal af virksomhedens aktier til en fast kurs eller til en fast hovedstol på en obligation, udgør eksempelvis et egenkapitalinstrument. Ændringer i dagsværdien af en kontrakt hidrørende fra variationer i markedsrenten, som ikke påvirker den beløbsmæssige størrelse af likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver, som skal betales eller modtages, eller antallet af egenkapitalinstrumenter, som skal modtages eller overdrages, ved afregning af kontrakten, udelukker ikke kontrakten fra at være et egenkapitalinstrument. Et eventuelt modtaget vederlag (såsom modtaget overkurs for en solgt option eller warrant på virksomhedens egne aktier) indregnes direkte på egenkapitalen. Et eventuelt betalt vederlag (såsom betalt overkurs for en købt option) indregnes direkte på egenkapitalen. Ændringer i dagsværdien for et egenkapitalinstrument indregnes ikke i årsregnskabet.

▼M6

22A Hvis virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter, som den modtager eller overdrager ved afregning af kontrakten, er indløselige finansielle instrumenter, som har alle de kendetegn og opfylder de betingelser, der er beskrevet i afsnit 16A og 16B, eller instrumenter, som forpligter virksomheden til at overdrage en pro rata-andel af virksomhedens nettoaktiver til en anden part i tilfælde af likvidation, og som har alle de kendetegn og opfylder de forpligtelser, der er beskrevet i afsnit 16C og 16D, er kontrakten et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse. Det omfatter en kontrakt, som afregnes af den virksomhed, der modtager eller overdrager et fast antal af disse instrumenter til gengæld for et fast beløb i likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver.

▼B

►M6 23. Hvis der ses bort fra de omstændigheder, der er beskrevet i afsnit 16A og 16B eller i afsnit 16C og 16D, medfører en kontrakt, som indeholder en forpligtelse, ifølge hvilken en virksomhed skal købe sine egne egenkapitalinstrumenter for likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver, en finansiel forpligtelse for nutidsværdien af indløsningsbeløbet (eksempelvis nutidsværdien af terminstilbagekøbsprisen, optionens udnyttelseskurs eller et andet indløsningsbeløb). Dette gælder også, selvom kontrakten selv er et egenkapitalinstrument. Som eksempel kan nævnes ◄ en virksomheds forpligtelse i henhold til en terminskontrakt til at købe sine egne egenkapitalinstrumenter mod likvide beholdninger. ►M32 Den finansielle forpligtelse indregnes første gang (til nutidsværdien af indløsningsbeløbet) og omklassificeres fra egenkapitalen. ◄ Derefter måles den finansielle forpligtelse i overensstemmelse med IAS 39. Hvis kontrakten udløber uden overdragelse, omklassificeres den regnskabsmæssige værdi af den finansielle forpligtelse til egenkapitalen. En virksomheds kontraktlige forpligtelse til at købe sine egne egenkapitalinstrumenter medfører en finansiel forpligtelse for nutidsværdien af indløsningsbeløbet, selvom forpligtelsen til at købe er betinget af, at modparten udnytter en ret til at indløse (eksempelvis en solgt put-option, som giver modparten ret til at sælge virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter til virksomheden til en fast pris).

▼B

24. En kontrakt, som skal afregnes af den virksomhed, der overdrager eller modtager et fast antal af virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter til gengæld for et variabelt beløb i likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver, er et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse. Som eksempel kan nævnes en kontrakt, ifølge hvilken virksomheden skal overdrage 100 af sine egne egenkapitalinstrumenter til gengæld for et beløb i likvide beholdninger, som beregnes, så det modsvarer værdien af 100 ounce guld.

Betingede afregningsbestemmelser

▼M6

25. Et finansielt instrument kan indeholde krav om, at virksomheden overdrager likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver eller på anden måde afregner instrumentet, således at det ville udgøre en finansiel forpligtelse i tilfælde af, at der indtræffer eller ikke indtræffer usikre fremtidige begivenheder (eller ved udfaldet af usikre omstændigheder), som ikke kan kontrolleres af hverken udsteder eller indehaver af instrumentet, såsom en ændring i et aktieindeks, forbrugerprisindeks, renter eller skattemæssige krav eller udsteders fremtidige omsætning, nettoindtægt eller gæld/egenkapital-forhold. Udsteder af et sådant instrument har ikke nogen ubetinget ret til at ikke at skulle overdrage likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver (eller på anden måde afregne instrumentet, således at det ville udgøre en finansiel forpligtelse). Derfor udgør instrumentet en finansiel forpligtelse for udsteder, medmindre:

a) den del af de betingede afregningsbetingelser, som kunne medføre afregning i likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver (eller på anden måde, således at instrumentet ville udgøre en finansiel forpligtelse), ikke er reelle

b) det udelukkende kan kræves, at udsteder afregner forpligtelsen i likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver (eller på anden måde, således at instrumentet ville udgøre en finansiel forpligtelse) i tilfælde af udsteders likvidation, eller

c) instrumentet har alle de kendetegn og opfylder de betingelser, der er anført i afsnit 16A og 16B.

▼B

Muligheder for afregning

26. Når et afledt finansielt instrument gør det muligt for den ene part at vælge, hvordan instrumentet skal afregnes (eksempelvis hvis udsteder eller indehaver kan vælge nettoafregning i likvide beholdninger eller ved udveksling af aktier med likvide beholdninger), udgør instrumentet et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse, medmindre alle alternative afregningsmuligheder ville resultere i, at instrumentet var et egenkapitalinstrument.

27. Som eksempel på et afledt finansielt instrument med alternative afregningsmuligheder, som er en finansiel forpligtelse, kan nævnes en aktieoption, som udsteder kan vælge at nettoafregne i likvide beholdninger eller ved udveksling af egne aktier med likvide beholdninger. Visse kontrakter vedrørende køb eller salg af et ikke-finansielt aktiv til gengæld for virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter ligger ligeledes inden for denne standards anvendelsesområde, idet de enten kan afregnes ved overdragelse af det ikke-finansielle aktiv eller nettoafregnes i likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter (jf. afsnit 8-10). Sådanne kontrakter er finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser og ikke egenkapitalinstrumenter.

▼B

Sammensatte finansielle instrumenter (jf. desuden afsnit AG30-AG35 og illustrativt eksempel 9-12)

28. Udstederen af et ikke-afledt finansielt instrument skal vurdere vilkårene for det finansielle instrument for at afgøre, hvorvidt det både indeholder et forpligtelses- og et egenkapitalelement. Sådanne elementer skal klassificeres separat som finansielle forpligtelser, finansielle aktiver eller egenkapitalinstrumenter i overensstemmelse med afsnit 15.

29. En virksomhed foretager separat indregning af de enkelte elementer af et finansielt instrument, som a) skaber en finansiel forpligtelse for virksomheden og b) giver ►M5 ejeren ◄ af instrumentet en option på at konvertere instrumentet til et egenkapitalinstrument i virksomheden. En obligation eller et lignende instrument, som indehaver kan konvertere til et bestemt antal ordinære aktier i virksomheden, er eksempelvis et sammensat finansielt instrument. For virksomheden består et sådant instrument af to elementer: en finansiel forpligtelse (en kontrakt om overdragelse af likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver) og et egenkapitalinstrument (en call-option, som i en specificeret periode giver ►M5 ejeren ◄ ret til at konvertere instrumentet til et bestemt antal ordinære aktier i virksomheden). Den økonomiske virkning af udstedelse af et sådant instrument er stort set den samme som samtidig udstedelse af et gældsinstrument med klausul om førtidig indfrielse og warrants til tegning af ordinære aktier eller udstedelse af et gældsinstrument med separat aktietegningsret. Ligeledes gælder, at virksomheden i alle tilfælde præsenterer forpligtelser og egenkapitalelementer separat i sin ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄.

30. Klassifikationen af et konvertibelt instruments forpligtelses- og egenkapitalelementer revideres ikke som følge af en ændring i sandsynligheden for, at en konverteringsret vil blive udnyttet, selv når udøvelse af konverteringsretten synes at være blevet økonomisk gunstigt for visse ►M5 ejere ◄. ►M5 Ejere ◄ handler ikke altid som forventet, idet eksempelvis de skattemæssige konsekvenser af konverteringen kan være forskellige for de enkelte ►M5 ejere ◄. Desuden vil sandsynligheden for konvertering løbende ændres. Virksomhedens kontraktlige forpligtelse til at foretage fremtidige betalinger består, indtil den ophører som følge af konvertering, instrumentets udløb eller en anden transaktion.

31. IAS 39 omhandler måling af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser. Egenkapitalinstrumenter er instrumenter, som repræsenterer en andel af den forskelsværdi, der fremkommer, når man fra alle virksomhedens aktiver trækker alle dens forpligtelser. Når den oprindelige regnskabsmæssige værdi af et sammensat finansielt instrument allokeres til instrumentets egenkapital- og forpligtelseselementer, henføres restværdien til egenkapitalelementet, efter at det beløb, som er opgjort separat for forpligtelseselementet, er trukket fra dagsværdien af instrumentet som helhed. Værdien af eventuelle afledte egenskaber (såsom en call-option), der er indbygget i det sammensatte finansielle instrument ud over egenkapitalelementet (såsom en egenkapitalkonverteringsret), er indeholdt i forpligtelseselementet. Summen af de regnskabsmæssige værdier, som fastsættes for forpligtelses- og egenkapitalelementerne på tidspunktet for første indregning, svarer altid til den dagsværdi, som ville være fastsat for instrumentet som helhed. Der opstår ingen gevinster eller tab som følge af, at første indregning af instrumentets elementer sker separat.

▼B

32. I henhold til den i afsnit 31 beskrevne fremgangsmåde opgør udsteder af en obligation, som kan konverteres til ordinære aktier, først forpligtelseselementets regnskabsmæssige værdi ved at måle dagsværdien af en tilsvarende forpligtelse (herunder eventuelle indbyggede afledte egenskaber, som ikke er egenkapital), som ikke har et tilknyttet egenkapitalelement. Den regnskabsmæssige værdi af egenkapitalinstrumentet, som er repræsenteret ved retten til at konvertere instrumentet til ordinære aktier, opgøres herefter ved at trække dagsværdien af den finansielle forpligtelse fra dagsværdien af det sammensatte instrument som helhed.

Egne aktier (jf. desuden afsnit AG36)

33. Hvis en virksomhed tilbagekøber sine egne egenkapitalinstrumenter, skal disse instrumenter (»egne aktier«) trækkes fra egenkapitalen. Der skal ikke i resultatet indregnes nogen gevinster eller tab fra køb, salg, udstedelse eller annullering af en virksomheds egne egenkapitalinstrumenter. Sådanne egne aktier kan erhverves og besiddes af virksomheden eller andre virksomheder i koncernen. Betalt eller modtaget vederlag skal indregnes direkte på egenkapitalen.

34. Den beløbsmæssige størrelse af besiddelser af egne aktier skal oplyses separat enten på ►**M5** opgørelse af finansiel stilling ◄ eller i noterne i overensstemmelse med IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber*. En virksomhed skal give oplysning i overensstemmelse med IAS 24 *Oplysning om nærtstående parter*, såfremt virksomheden tilbagekøber sine egne egenkapitalinstrumenter fra nærtstående parter.

Renter, udbytter, tab og gevinster (jf. desuden afsnit AG37)

35. Renter, udbytter, tab og gevinster vedrørende et finansielt instrument eller et element, som er klassificeret som en finansiel forpligtelse, skal indregnes som indtægt eller omkostning i resultatet. Virksomheden skal indregne udbetaling til ►**M5** ejere ◄ af et egenkapitalinstrument direkte på egenkapitalen efter skat. Transaktionsomkostninger ved en egenkapitaltransaktion skal regnskabsmæssigt behandles som et fradrag efter skat i egenkapitalen.

36. Et finansielt instruments klassifikation som en finansiel forpligtelse eller et egenkapitalinstrument bestemmer, hvorvidt renter, udbytter, tab og gevinster vedrørende dette instrument skal indregnes som indtægter eller omkostninger i resultatet. Således indregnes udbetaling af udbytte på aktier, der fuldt ud indregnes som forpligtelser, som omkostninger på samme måde som renter på en obligation. Tilsvarende indregnes gevinster og tab vedrørende indløsning eller refinansiering af finansielle forpligtelser i resultatet, hvorimod indløsning eller refinansiering af egenkapitalinstrumenter indregnes som egenkapitalbevægelser. Ændringer i dagsværdien for et egenkapitalinstrument indregnes ikke i årsregnskabet.

37. En virksomhed afholder normalt forskellige omkostninger ved udstedelsen eller erhvervelsen af egne egenkapitalinstrumenter. Sådanne omkostninger kan omfatte registrerings- og andre afgifter, honorarer til advokater, revisorer og anden faglig assistance, omkostninger til trykning og stempelafgift. Transaktionsomkostninger ved en egenkapitaltransaktion skal regnskabsmæssigt behandles som et fradrag i egenkapitalen (efter skat), i det omfang disse udgør omkostninger direkte knyttet til egenkapitaltransaktionen, som ellers kunne være undgået. Omkostningerne ved en egenkapitaltransaktion, som opgives, indregnes som en omkostning.

▼B

38. Transaktionsomkostninger vedrørende udstedelsen af et sammensat finansielt instrument skal allokeres til instrumentets forpligtelses- og egenkapitalelementer i forhold til allokeringen af provenuet. Transaktionsomkostninger vedrørende mere end én transaktion (eksempelvis omkostninger ved samtidig udbydelse af nogle aktier og børsnotering af andre) allokeres til disse transaktioner på et grundlag, som er rationelt og i overensstemmelse med tilsvarende transaktioner.

39. Transaktionsomkostninger, der regnskabsmæssigt behandles som et fradrag i egenkapitalen i regnskabsåret, skal oplyses separat i henhold til IAS 1. Tilknyttede indkomstskatter, som er indregnet direkte på egenkapitalen, medtages i den samlede aktuelle og udskudte indkomstskat indregnet på egenkapitalen, som oplyses i henhold til IAS 12 *Indkomstskatter*.

▼M31

40. Udbytte, som er klassificeret som en omkostning, kan præsenteres i resultatopgørelsen og opgørelsen af anden totalindkomst enten sammen med renter på andre forpligtelser eller som en separat post. Foruden kravene i denne standard finder kravene i IAS 1 og IFRS 7 anvendelse ved oplysning af rente og udbytte. I nogle tilfælde er det, på grund af forskellene mellem renter og udbytter med hensyn til eksempelvis skattefradrag, ønskeligt at give separat oplysning om disse i resultatopgørelsen og opgørelsen af anden totalindkomst. Oplysning om den skattemæssige virkning skal foretages i overensstemmelse med IAS 12.

▼B

41. Gevinster og tab vedrørende ændringer i den regnskabsmæssige værdi af en finansiel forpligtelse indregnes i resultatet som indtægt eller omkostning, selvom disse vedrører et instrument, som indeholder en ret til en andel af forskelsværdien i virksomhedens aktiver til gengæld for likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver (jf. afsnit 18b)). I henhold til IAS 1 skal virksomheden præsentere eventuelle gevinster eller tab hidrørende fra efterfølgende måling af et sådant instrument separat i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄, når dette er relevant for at redegøre for virksomhedens indtjening.

Modregning af et finansielt aktiv og en finansiel forpligtelse (jf. desuden afsnit AG38 og AG39)

42. Et finansielt aktiv og en finansiel forpligtelse skal udelukkende modregnes og nettobeløb udelukkende præsenteres i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄, når virksomheden:

a) aktuelt har en juridisk ret til at modregne de indregnede beløb, og

b) har til hensigt enten at nettoafregne eller at realisere aktivet og indfri forpligtelsen samtidigt.

Ved den regnskabsmæssige behandling af en overdragelse af et finansielt aktiv, som ikke opfylder kriterierne for ophør af indregning, skal virksomheden ikke modregne det overdragne aktiv og den tilknyttede forpligtelse (jf. IAS 39, afsnit 36).

▼M33

43. Denne standard kræver præsentation af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser som nettobeløb, når dette afspejler virksomhedens forventede fremtidige pengestrømme fra indfrielse af to eller flere separate finansielle instrumenter. Når en virksomhed har ret til og til hensigt at modtage eller betale et samlet nettobeløb, har den i realiteten kun et enkelt finansielt aktiv eller en enkel finansiel forpligtelse. I andre tilfælde præsenteres finansielle aktiver og finansielle forpligtelser separat i overensstemmelse med deres rolle som ressourcer eller forpligtelser for virksomheden. En virksomhed skal give de oplysninger, som kræves i afsnit 13B–13E i IFRS 7 for indregnede finansielle instrumenter, der falder inden for anvendelsesområdet for afsnit 13A i IFRS 7.

▼B

44. Modregning af et indregnet finansielt aktiv og en indregnet finansiel forpligtelse og præsentation af nettobeløbet er ikke det samme som ophør af indregning af et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse. Selvom modregning ikke medfører indregning af en gevinst eller et tab, medfører ophør af indregning af et finansielt instrument ikke kun ophør af indregning i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄ af en tidligere indregnet post, men kan ligeledes medføre indregning af en gevinst eller et tab.

45. En ret til modregning er debitors kontraktlige eller anden juridiske ret til at afregne eller på anden måde eliminere hele eller dele af et skyldigt beløb til en kreditor ved at modregne et skyldigt beløb fra denne kreditor. I særlige tilfælde kan en debitor have en juridisk ret til at modregne et skyldigt beløb fra tredjepart i et skyldigt beløb til kreditor, forudsat at der foreligger en aftale mellem de tre parter, som klart fastslår debitors ret til modregning. Idet ret til modregning er en juridisk ret, kan der være forskellige bestemmelser herom i de enkelte jurisdiktioner, og det må fastlægges hvilke love, der finder anvendelse på forholdet mellem parterne.

46. Når der foreligger en eksigibel ret til modregning af et finansielt aktiv og en finansiel forpligtelse, påvirker dette de rettigheder og forpligtelser, der er knyttet til et finansielt aktiv og en finansiel forpligtelse, hvilket kan påvirke en virksomheds kredit- og likviditetsrisici. Dog er eksistensen af retten ikke i sig selv tilstrækkeligt grundlag for modregning. Hvis virksomheden ikke har til hensigt at udnytte retten eller afregne samtidigt, påvirkes beløbet og tidspunktet for virksomhedens fremtidige pengestrømme ikke. Når virksomheden har til hensigt at udnytte retten eller afregne samtidigt, giver præsentation af aktivet og forpligtelsen som nettobeløb en mere hensigtsmæssig afspejling af beløb og tidspunkt for de forventede fremtidige pengestrømme samt af de risici, som er forbundet med pengestrømmene. En hensigt fra en af eller begge parternes side til at nettoafregne, uden at der foreligger en juridisk ret hertil, er ikke tilstrækkelig til at berettige modregning, idet de rettigheder og forpligtelser, som vedrører det enkelte finansielle aktiv og den enkelte finansielle forpligtelse, forbliver uændret.

47. En virksomheds hensigter med hensyn til afregning eller indfrielse af bestemte aktiver og forpligtelser kan være afhængige af dens normale forretningspraksis, finansielle markedskrav eller andre forhold, som kan begrænse virksomhedens evne til at nettoafregne eller afregne samtidigt. Når en virksomhed har ret til modregning, men ikke har til hensigt at nettoafregne eller realisere aktiver og indfri forpligtelsen samtidigt, gives der oplysning om modregningens effekt på virksomhedens kreditrisici i overensstemmelse med afsnit 36 i IFRS 7.

▼B

48. Samtidig afregning af to finansielle instrumenter kan eksempelvis foretages gennem en clearingcentral i et organiseret finansielt marked eller ved en direkte udveksling parterne imellem. I sådanne tilfælde svarer pengestrømmene i realiteten til et samlet nettobeløb, og virksomheden udsættes ikke for nogen kredit- eller likviditetsrisici. I andre tilfælde kan virksomheden afregne to instrumenter ved at modtage og betale separate beløb. Virksomheden udsættes hermed for kreditrisiko forbundet med hele aktivets beløb eller likviditetsrisiko forbundet med hele forpligtelsens beløb. Disse risici kan være væsentlige, selvom de er relativt kortvarige. Derfor behandles realisationen af et finansielt aktiv og indfrielsen af en finansiel forpligtelse udelukkende som værende samtidige, når transaktionerne foretages i samme øjeblik.

49. De i afsnit 42 nævnte betingelser er normalt ikke opfyldt, og modregning er sædvanligvis ikke relevant, når:

a) flere forskellige finansielle instrumenter anvendes for at opnå et enkelt finansielt instruments egenskaber (et »syntetisk instrument«),

b) finansielle aktiver og finansielle forpligtelser hidrører fra finansielle instrumenter med den samme primære risiko (eksempelvis aktiver og forpligtelser i en portefølje af terminskontrakter eller andre afledte finansielle instrumenter), men med forskellige modparter,

c) finansielle eller andre aktiver stilles som sikkerhed for finansielle forpligtelser uden regresret,

d) finansielle aktiver henlægges af debitor i en fond til indfrielse af en forpligtelse, uden at kreditor har godkendt disse til indfrielse af forpligtelsen (eksempelvis en amortisationsfond), eller

e) forpligtelser som følge af begivenheder, der medfører tab, forventes erstattet af tredjepart i kraft af et krav i henhold til en forsikringskontrakt.

50. En virksomhed, som foretager en række transaktioner i finansielle instrumenter med en enkelt modpart, kan indgå en rammeaftale om modregning (en »nettingaftale«) med modparten. Sådanne aftaler giver mulighed for en samlet nettoafregning af alle finansielle instrumenter omfattet af aftalen i tilfælde af misligholdelse eller opsigelse af enhver af kontrakterne. Denne type aftaler anvendes ofte af finansielle institutioner som sikkerhed mod tab i tilfælde af konkurs eller andre omstændigheder, som medfører, at modparten ikke kan indfri sine forpligtelser. En nettingaftale skaber normalt en ret til modregning, som udelukkende bliver retskraftig og påvirker realisationen eller indfrielsen af individuelle finansielle aktiver og finansielle forpligtelser som følge af en specificeret misligholdelse eller andre forhold, som ikke forventes at opstå i et normalt forretningsforløb. En nettingaftale giver ikke mulighed for modregning, medmindre begge de i afsnit 42 nævnte kriterier er opfyldt. Når finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, som indgår i en nettingaftale, ikke modregnes, gives der oplysning om aftalens effekt på virksomhedens kreditrisici i overensstemmelse med afsnit 36 i IFRS 7.

▼B

OPLYSNINGER

51.–95. [Ophævet]

▼M8

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT OG OVERGANG

▼B

96. Virksomheder skal anvende denne standard for regnskabsår, som begynder 1. januar 2005 eller derefter. Det er tilladt at anvende standarden før dette tidspunkt. En virksomhed skal ikke anvende denne standard for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2005, medmindre virksomheden også anvender IAS 39 (udgivet december 2003), herunder de ændringer, der blev udgivet i marts 2004. Hvis en virksomhed anvender denne standard for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2005, skal den give oplysning om dette.

▼M6

96A *Indløselige finansielle instrumenter og forpligtelser, der opstår ved likvidation* (ændringer til IAS 32 og IAS 1), der udkom i februar 2008, stillede krav om, at finansielle instrumenter, som har alle de kendetegn og opfylder de betingelser, der er anført i afsnit 16A og 16B eller i afsnit 16C and 16D, klassificeres som egenkapitalinstrumenter, ændrede afsnit 11, 16, 17–19, 22, 23, 25, AG13, AG14 og AG27 og indsatte afsnit 16A–16F, 22A, 96B, 96C, 97C, AG14A–AG14J og AG29A. Virksomhederne skal anvende disse ændringer på regnskabsår, der begynder 1. januar 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende dem før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringerne på et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette og anvende de tilsvarende ændringer til IAS 1, IAS 39, IAS 7 og IFRIC 2 på samme tidspunkt.

96B *Indløselige finansielle instrumenter og forpligtelser, der opstår ved likvidation* indførte en undtagelse af begrænset rækkevidde. Virksomhederne må derfor ikke anvende denne undtagelse analogt.

96C Et instrument må kun klassificeres ifølge denne undtagelse i forbindelse med den regnskabsmæssige behandling af dette instrument i henhold til IAS 1, IAS 32, IAS 39 og IFRS 7. Instrumentet må ikke betragtes som et egenkapitalinstrument efter andre vejledninger, herunder IFRS 2 *Aktiebaseret vederlæggelse*.

▼B

97. Standarden skal anvendes med tilbagevirkende kraft.

▼M5

97A. IAS 1 (ajourført 2007) ændrede den terminologi, der anvendes i IFRS-standarderne. Desuden ændrede den afsnit 40. Virksomheden skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 1 (ajourført 2007) for et tidligere regnskabsår, skal ændringerne anvendes for dette tidligere regnskabsår.

▼M29

97B. IFRS 3 (ajourført i 2008) ophævede afsnit 4(c). Virksomheden skal anvende denne ændring på regnskabsår, som begynder den 1. juli 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IFRS 3 (ajourført i 2008) i et tidligere regnskabsår, finder ændringen også anvendelse på dette tidligere regnskabsår. Ændringen finder imidlertid ikke anvendelse på betinget vederlag, der opstod ved en virksomhedssammenslutning, hvor overtagelsestidspunktet lå før anvendelsen af IFRS 3 (ajourført i 2008). I stedet skal virksomheden foretage regnskabsmæssig behandling af et sådant vederlag i overensstemmelse med afsnit 65A–65E i IFRS 3 (ajourført i 2010).

▼M6

97C. Virksomheden skal ved anvendelsen af de ændringer, der er beskrevet i afsnit 96A, opdele et sammensat finansielt instrument, der forpligter den til at overdrage en pro rata-andel af sine nettoaktiver til en anden part i tilfælde af likvidation, i separate forpligtelses- og egenkapitalelementer. Hvis forpligtelseselementet ikke længere er udestående, vil anvendelsen af ændringerne til IAS 32 med tilbagevirkende kraft medføre en opdeling i to egenkapitalelementer. Det første element vil indgå i det overførte resultat og udgøre den akkumulerede rente på det samlede forpligtelseselement. Det andet element vil repræsentere det oprindelige egenkapitalelement. Virksomheden behøver derfor ikke at opdele disse to elementer, hvis forpligtelseselementet ikke længere er udestående på det tidspunkt, hvor ændringerne træder i kraft.

▼M8

97D. Afsnit 4 blev ændret ved *Forbedringer af IFRS-standarder*, der udkom i maj 2008. Virksomhederne skal anvende denne ændring på regnskabsår, der begynder *1. januar 2009* eller derefter. Det er tilladt at anvende den før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringen på et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette og anvende ændringerne i afsnit 3 i IFRS 7, afsnit 1 i IAS 28 og afsnit 1 i IAS 31, der udkom i maj 2008, på det tidligere regnskabsår. Virksomhederne har mulighed for at anvende ændringen fremadrettet.

▼M21

97E. Afsnit 11 og 16 blev ændret ved *Klassifikation af tegningsretsudstedelser*, der blev udgivet i oktober 2009. Virksomheder skal anvende denne ændring for regnskabsår, som begynder 1. februar 2010 eller derefter. Det er tilladt at anvende standarden før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender denne standard for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette.

▼M29

97G. Afsnit 97B blev ændret med *Forbedringer til IFRS* udstedt i maj 2010. Virksomheden skal anvende denne ændring på regnskabsår, som begynder den 1. juli 2010 eller derefter. Det er tilladt at anvende ændringen før dette tidspunkt.

▼M32

97J. IFRS 13, der blev udstedt i maj 2011, medførte en ændring af definitionen af dagsværdi i afsnit 11 og medførte en ændring af afsnit 23 og AG31. En virksomhed skal anvende disse ændringer, når den anvender IFRS 13.

▼M31

97K. *Præsentation af posterne indregnet i anden totalindkomst* (ændringer til IAS 1), der blev udsendt i juni 2011, medførte ændring af afsnit 40. En virksomhed skal anvende denne ændring, når den anvender IAS 1 som ændret i juni 2011.

▼M33

97L. *Modregning af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser* (ændringer til IAS 32), der blev udstedt i december 2011, slettede afsnit AG38 og tilføjede afsnit AG38A–AG38F. En virksomhed skal anvende disse ændringer på regnskabsår, som begynder den 1. januar 2014 eller derefter. Ændringerne anvendes med tilbagevirkende kraft. Det er tilladt at anvende standarden før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender disse ændringer fra et tidligere tidspunkt, skal den give oplysning herom og ligeledes give de oplysninger, der kræves i henhold til *Oplysninger—Modregning af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser* (ændringer til IFRS 7), der blev udstedt i december 2011.

▼B

OPHÆVELSE AF ANDRE UDTALELSER

98. Denne standard erstatter IAS 32 *Finansielle instrumenter: Oplysning og præsentation* ajourført i oktober 2000. ([1])

([1]) IASB overførte i august 2005 alle bestemmelser om oplysning om finansielle instrumenter til IFRS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysninger*.

▼B

99. Denne standard erstatter følgende fortolkningsbidrag:

a) SIC-5 *Klassifikation af finansielle instrumenter — Betingede afregningsbestemmelser*,

b) SIC-16 *Selskabskapital — Tilbagekøbte egne egenkapitalinstrumenter (egne aktier)*, og

c) SIC-17 *Egenkapital — Omkostninger ved en egenkapitaltransaktion*.

100. Denne standard ophæver udkast til SIC-fortolkningsbidrag D34 *Finansielle instrumenter — Instrumenter eller rettigheder, som kan indløses af* ►M5 *ejeren* ◄.

▼B

Appendiks

ANVENDELSESVEJLEDNING

IAS 32 Finansielle instrumenter: Præsentation

Dette appendiks er en integreret del af standarden.

AG1 Denne anvendelsesvejledning redegør for anvendelsen af specifikke aspekter af standarden.

AG2 Standarden omhandler ikke indregning eller måling af finansielle instrumenter. Krav om indregning og måling af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser er angivet i IAS 39.

DEFINITIONER (AFSNIT 11-14)

Finansielle aktiver og finansielle forpligtelser

AG3 Valuta (likvide beholdninger) er et finansielt aktiv, idet den udgør et betalingsmiddel og dermed danner grundlag for måling og indregning af alle transaktioner i årsregnskabet. Et indlån i et pengeinstitut eller lignende finansiel institution er et finansielt aktiv, idet det udgør indlåners kontraktlige ret til at opnå likvide beholdninger fra pengeinstituttet eller til at udstede en check eller et lignende instrument mod indeståendet til en kreditor til betaling af en finansiel forpligtelse.

AG4 Som eksempel på finansielle aktiver, som udgør en kontraktlig ret til at modtage likvide beholdninger i fremtiden, og tilsvarende finansielle forpligtelser, som udgør en kontraktlig forpligtelse til at overdrage likvide beholdninger i fremtiden, kan nævnes:

a) tilgodehavender og forpligtelser vedrørende handel,

b) gældsbreve, der besiddes eller er udstedt,

c) gældsbreve, der besiddes eller er udstedt, og

d) obligationer, der besiddes eller er udstedt.

I hvert tilfælde modsvares den ene parts kontraktlige ret til at modtage (eller forpligtelse til at overdrage) likvide beholdninger af den anden parts tilsvarende forpligtelse til at overdrage (eller ret til at modtage disse).

AG5 Et finansielt instrument kan også være af en type, hvor den økonomiske fordel, der modtages eller overdrages, er et andet finansielt aktiv end likvide beholdninger. Eksempelvis giver en forpligtelse, der afregnes i statsobligationer, indehaver en kontraktlig ret til at modtage og udsteder en kontraktlig forpligtelse til at overdrage statsobligationer i stedet for likvide beholdninger. Obligationerne er finansielle aktiver, idet de repræsenterer den udstedende offentlige myndigheds forpligtelse til at overdrage likvide beholdninger. Aftalen udgør derfor et finansielt aktiv for ►M5 ejeren ◄ og en finansiel forpligtelse for udstederen.

AG6 Gældsinstrumenter uden udløbstidspunkt (eksempelvis obligationer eller konvertible obligationer) giver normalt indehaver en kontraktlig ret til at modtage acontobetalinger af renter på fastsatte tidspunkter i uendelighed, enten uden ret til at modtage afdrag på hovedstolen eller med ret til afdrag på hovedstolen på betingelser, som gør dette meget usandsynligt, eller hvor dette ligger meget langt ude i fremtiden. Eksempelvis kan en virksomhed udstede et finansielt instrument, i henhold til hvilket virksomheden skal foretage årlige betalinger i en ubegrænset årrække, svarende til en rente på 8 % på en angivet

▼B

pålydende værdi eller hovedstol på 1 000 CU. ([1]) Hvis det antages, at markedsrenten for instrumentet er 8 %, når det udstedes, påtager udsteder sig en kontraktlig forpligtelse til at foretage fremtidige rentebetalinger med en dagsværdi (nutidsværdi) på 1 000 CU ved første indregning. ►M5 Ejeren ◄ og udstederen af instrumentet har henholdsvis et finansielt aktiv og en finansiel forpligtelse.

AG7 En kontraktlig ret eller en kontraktlig forpligtelse til at modtage, overdrage eller udveksle finansielle instrumenter udgør i sig selv et finansielt instrument. En kæde af kontraktlige rettigheder eller kontraktlige forpligtelser opfylder definitionen på et finansielt instrument, hvis den i sidste ende fører til modtagelse eller betaling af likvide beholdninger eller anskaffelse eller udstedelse af et egenkapitalinstrument.

AG8 Muligheden for at udnytte en kontraktlig ret eller kravet om at indfri en kontraktlig forpligtelse kan være ubetinget eller betinget af en fremtidig begivenheds indtræffen. Eksempelvis er en finansiel garanti långivers kontraktlige ret til at modtage likvide beholdninger fra garanten og garantens tilsvarende kontraktlige forpligtelse til at betale långiver ved låntagers misligholdelse af sin betalingsforpligtelse. Den kontraktlige ret og forpligtelse foreligger på grund af en tidligere transaktion eller begivenhed (udstedelse af garantien), selv om långivers evne til at udnytte sin ret og kravet om, at garanten skal opfylde sin forpligtelse, begge er betingede af låntagers fremtidige misligholdelse af sin betalingsforpligtelse. En betinget ret og forpligtelse opfylder definitionen på et finansielt aktiv og en finansiel forpligtelse, selvom sådanne aktiver og forpligtelser ikke altid indregnes i årsregnskabet. Visse af disse betingede rettigheder og forpligtelser kan være forsikringskontrakter, som er omfattet af IFRS 4.

AG9 I henhold til IAS 17 *Leasingkontrakter* anses en finansiel leasingkontrakt primært for at være leasinggivers ret til at modtage og leasingtagers forpligtelse til at betale en pengestrøm, som stort set svarer til en blanding af afdrag på hovedstol og betaling af renter på et lån. Leasinggiver registrerer sin investering i sit tilgodehavende beløb i henhold til leasingkontrakten, frem for selve det leasede aktiv. En operationel leasingkontrakt anses derimod primært for at være en ikke-fuldbyrdet kontrakt, som forpligter leasinggiver til at stille et aktiv til rådighed i fremtiden mod et vederlag svarende til et honorar for en tjenesteydelse. Leasinggiver registrerer fortsat selve det leasede aktiv frem for beløb, som vil blive modtaget i fremtiden i henhold til kontrakten. Således anses en finansiel leasingkontrakt for at være et finansielt instrument, hvorimod en operationel leasingkontrakt ikke anses for at være et finansielt instrument (med undtagelse af konkrete aktuelle tilgodehavender eller skyldige betalinger).

AG10 Fysiske aktiver (såsom varebeholdninger og materielle anlægsaktiver), leasede aktiver samt immaterielle aktiver (såsom patenter og varemærker) er ikke finansielle aktiver. Kontrol over sådanne fysiske og immaterielle aktiver skaber en mulighed for at frembringe pengestrømme eller andre finansielle aktiver, men medfører ikke en aktuel ret til at modtage likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver.

AG11 Aktiver (såsom forudbetalte omkostninger), hvor den fremtidige økonomiske fordel er modtagelse af varer eller tjenesteydelser frem for retten til at modtage likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver, er ikke finansielle aktiver. Poster som udskudte indtægter og de fleste garantiforpligtelser er heller ikke finansielle forpligtelser, idet strømmen af økonomiske fordele fra virksomheden, der er forbundet med disse poster er levering af varer og tjenesteydelser frem for en kontraktlig forpligtelse til at overdrage likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver.

([1]) I denne vejledning angives pengebeløb i valutaenheder (»currency units« (CU)).

▼B

AG12 Forpligtelser eller aktiver, der ikke er kontraktlige (eksempelvis indkomstskatter som følge af lovmæssige krav fra offentlige myndigheder), er ikke finansielle forpligtelser eller finansielle aktiver. Den regnskabsmæssige behandling af indkomstskatter beskrives i IAS 12. Tilsvarende hidrører faktiske forpligtelser som defineret i IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver ikke fra kontrakter og udgør ikke finansielle forpligtelser.*

Egenkapitalinstrumenter

▼M6

AG13 Som eksempler på egenkapitalinstrumenter kan nævnes ikke-indløselige ordinære aktier, visse indløselige instrumenter (jf. afsnit 16A og 16B), visse instrumenter, der forpligter virksomheden til at overdrage en pro rata-andel af virksomhedens nettoaktiver til en anden part i tilfælde af likvidation (jf. afsnit 16C og 16D), visse typer af præferenceaktier (jf. afsnit AG25 og AG26) samt warrants eller solgte call-optioner, som giver indehaveren mulighed for at tegne eller købe et fast antal ikke-indløselige ordinære aktier i den udstedende virksomhed mod betaling af et fast beløb i likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver. En virksomheds forpligtelse til at udstede eller købe et fast antal af virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter mod betaling af et fast beløb i likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver er et egenkapitalinstrument i virksomheden (jf. dog afsnit 22A). Hvis en sådan kontrakt indeholder en forpligtelse for virksomheden til at overdrage likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver (og kontrakten ikke klassificeres som egenkapital i overensstemmelse med afsnit 16A og 16B eller afsnit 16C og 16D), medfører dette imidlertid også en forpligtelse for så vidt angår nutidsværdien af indløsningsbeløbet (jf. afsnit AG27, litra a)). En udsteder af ikke-indløselige ordinære aktier påtager sig en forpligtelse, hvis udstederen formelt giver indtryk af at ville foretage en udlodning og dermed har en retlig forpligtelse til dette over for aktionærerne. Dette kan være tilfældet efter udbetaling af udbytte, eller når virksomheden er under konkursbehandling, og eventuelt resterende aktiver kan udloddes til aktionærerne efter fyldestgørelse af kreditorerne.

AG14 En købt call-option eller en tilsvarende kontrakt, der er anskaffet af virksomheden, som giver virksomheden ret til at tilbagekøbe et nærmere bestemt antal af virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter mod betaling af et fast beløb i likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver, udgør ikke et finansielt aktiv i virksomheden (jf. dog afsnit 22A). I stedet skal vederlag, som er betalt for en sådan kontrakt, fratrækkes egenkapitalen.

Kategorien af instrumenter, der er efterstillet alle andre kategorier (afsnit 16A, litra b) og 16C, litra b))

AG14A Et af de kendetegn, der er nævnt i afsnit 16A og 16C, er, at det finansielle instrument tilhører kategorien af instrumenter, der er efterstillet alle andre kategorier.

AG14B Ved afgørelsen af, om et instrument tilhører den efterstillede kategori, vurderer virksomheden instrumentets fordring i tilfælde af likvidation under antagelse af, at den træder i likvidation på det tidspunkt, hvor den klassificerer instrumentet. Virksomheden tager klassifikationen op til fornyet overvejelse, hvis der sker en ændring i de relevante forhold. Hvis virksomheden f.eks. udsteder eller indløser et andet finansielt instrument, kan det have betydning for, om det pågældende instrument tilhører den kategori af instrumenter, der er efterstillet alle andre kategorier.

▼**M6**

AG14C Et instrument, der udgør et privilegeret krav i tilfælde af virksomhedens likvidation, giver ikke ret til en pro rata-andel af virksomhedens nettoaktiver. Et instrument udgør eksempelvis et privilegeret krav i tilfælde af likvidation, hvis det i tilfælde af likvidation ikke bare giver indehaveren ret til en andel af virksomhedens nettoaktiver, men også til et bestemt udbytte, og andre instrumenter i den efterstillede kategori, der giver ret til en pro rata-andel af virksomhedens nettoaktiver, ikke medfører den samme ret i tilfælde af likvidation.

AG14D Hvis en virksomhed kun har én kategori af finansielle instrumenter, anses denne kategori for at være efterstillet alle andre kategorier.

Samlede forventede pengestrømme, der vil kunne henføres til instrumentet i dets levetid (afsnit 16A, litra e))

AG14E De samlede forventede pengestrømme, der er knyttet til instrumentet i dets levetid, skal hovedsagelig baseres på virksomhedens resultat, ændringen i indregnede nettoaktiver eller ændringen i indregnede og ikke-indregnede nettoaktivers dagsværdi i instrumentets levetid. Resultatet og ændringen i indregnede nettoaktiver skal måles i overensstemmelse med de relevante IFRS-standarder.

Transaktioner, som indgås af en indehaver af et instrument, der ikke handler i sin egenskab af ejer af virksomheden (afsnit 16A og 16C)

AG14F Indehaveren af et indløseligt finansielt instrument eller et instrument, der forpligter virksomheden til at overdrage en pro rata-andel af virksomhedens nettoaktiver til en anden part i tilfælde af likvidation, kan indgå transaktioner med virksomheden i en anden egenskab end egenskaben af ejer. Indehaveren af instrumentet kan f.eks. også være ansat i virksomheden. Det er kun de pengestrømme og kontraktlige vilkår og betingelser i forbindelse med instrumentet, som vedrører indehaveren af instrumentet i dennes egenskab af ejer af virksomheden, der inddrages i vurderingen af, om instrumentet bør klassificeres som egenkapital i henhold til afsnit 16A eller afsnit 16C.

AG14G Som eksempel kan nævnes et kommanditselskab, der både består af kommanditister og komplementarer. Visse komplementarer kan stille garanti over for virksomheden og modtage vederlag for at stille denne garanti. Garantien og de tilhørende pengestrømme vedrører i så fald instrumenternes indehavere i deres egenskab af garanter og ikke i deres egenskab af ejere af virksomheden. En sådan garanti og de tilhørende pengestrømme resulterer derfor ikke i, at komplementarerne fyldestgøres efter kommanditisterne, og indgår ikke i vurderingen af, om de kontraktlige vilkår for kommanditisternes og komplementarernes instrumenter er identiske.

AG14H Et andet eksempel er en overskuds- og tabsdelingsordning, hvor resultatet henføres til indehavere af instrumenter på grundlag af leverede tjenesteydelser eller erhvervsaktiviteter, der har fundet sted i indeværende og tidligere år. Sådanne ordninger er transaktioner med indehavere af instrumenter, som ikke handler i deres egenskab af ejere, og skal ikke tages i betragtning ved vurderingen af de kendetegn, der er anført i afsnit 16A eller afsnit 16C. Overskuds- og tabsdelingsordninger, hvor resultatet henføres til indehavere af instrumenter på grundlag af deres instrumenters pålydende værdi i forhold til andre instrumenter i kategorien, er transaktioner med indehavere af instrumenter i deres egenskab af ejere og skal tages i betragtning ved vurderingen af de kendetegn, der er anført i afsnit 16A eller afsnit 16C.

▼M6

AG14I Pengestrømmene og de kontraktlige vilkår og betingelser for en transaktion mellem instrumentets indehaver (der ikke handler i sin egenskab af ejer) og den udstedende virksomhed skal kunne sidestilles med en tilsvarende transaktion mellem en part, der ikke ejer et instrument, og den udstedende virksomhed.

Intet andet finansielt instrument eller ingen anden kontrakt, hvor de samlede pengestrømme i væsentlig grad fastlægger eller begrænser det resterende afkast til instrumentets indehaver (afsnit 16B og 16D)

AG14J En af betingelserne for, at et finansielt instrument, der i øvrigt opfylder kriterierne i afsnit 16A eller afsnit 16C, er, at virksomheden ikke har et andet finansielt instrument eller en anden kontrakt, som (a) hovedsagelig baserer de samlede pengestrømme på virksomhedens resultat, ændringen i indregnede nettoaktiver eller ændringen i indregnede og ikke-indregnede nettoaktivers dagsværdi, og (b) i væsentlig grad begrænser eller fastlægger det resterende afkast. Det må formodes, at følgende instrumenter, hvis de indgås på almindelige forretningsvilkår med udenforstående parter, ikke er til hinder for, at instrumenter, der i øvrigt opfylder kriterierne i afsnit 16A eller afsnit 16C, klassificeres som egenkapital:

a) instrumenter, hvor de samlede pengestrømme i væsentlig grad er baseret på virksomhedens specifikke aktiver

b) instrumenter, hvor de samlede pengestrømme er baseret på en procentdel af indtægterne

c) kontrakter, der har til formål at belønne enkelte medarbejdere for deres ydelser til virksomheden

d) kontrakter, hvorefter en mindre procentdel af udbyttet skal betales til dækning af leverede tjenesteydelser eller varer.

▼B

Afledte finansielle instrumenter

AG15 Finansielle instrumenter omfatter primære instrumenter (såsom tilgodehavender, gæld og egenkapitalinstrumenter) og afledte finansielle instrumenter (såsom finansielle optioner, futures og terminsforretninger, rente- og valutaswaps). Afledte finansielle instrumenter opfylder definitionen på et finansielt instrument og ligger derfor inden for denne standards anvendelsesområde.

AG16 Afledte finansielle instrumenter skaber rettigheder og forpligtelser, som bevirker, at en eller flere af de finansielle risici, der er forbundet med et underliggende primært finansielt instrument, overføres til den anden part. Ved oprettelsen af afledte finansielle instrumenter får den ene part en kontraktlig ret til at udveksle finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser med en anden part på potentielt gunstige vilkår eller en kontraktlig forpligtelse til at udveksle finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser med en anden part på potentielt ugunstige vilkår. Afledte finansielle instrumenter medfører dog normalt ([1]) ikke en overførsel af det underliggende primære finansielle instrument ved kontraktens indgåelse, og en sådan overførsel sker ligeledes ikke nødvendigvis ved kontraktens udløb. Visse instrumenter omfatter både en ret og en forpligtelse til at udveksle aktiver. Eftersom vilkårene for udvekslingen fastlægges ved stiftelsen af det afledte finansielle instrument, kan disse vilkår enten blive gunstige eller ugunstige afhængig af kursudviklingen på de finansielle markeder.

([1]) Dette gælder for de fleste, men ikke alle afledte finansielle instrumenter. I visse renteswaps med flere valutaer udveksles hovedstolen eksempelvis ved stiftelsen (og udveksles igen ved udløb).

▼B

AG17 En put- eller call-option på udveksling af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser (dvs. finansielle instrumenter, som ikke er virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter) giver ►M5 ejeren ◄ en ret til at opnå potentielle fremtidige økonomiske fordele forbundet med ændringer i dagsværdien af det underliggende finansielle instrument. Modsat påtager optionssælgeren sig en forpligtelse til at give afkald på potentielle fremtidige økonomiske fordele eller til at bære potentielle tab af økonomiske fordele forbundet med ændringer i dagsværdien af det underliggende finansielle instrument. ►M5 Ejerens ◄ kontraktlige ret og sælgerens kontraktlige forpligtelse opfylder definitionen på henholdsvis et finansielt aktiv og en finansiel forpligtelse. Det underliggende finansielle instrument kan være et hvilket som helst finansielt aktiv, herunder aktier i andre virksomheder og rentebærende instrumenter. En option kan indebære, at sælger skal udstede et gældsinstrument frem for at overdrage et finansielt aktiv, men det underliggende instrument vil udgøre et finansielt aktiv for ►M5 ejeren ◄, hvis optionen udnyttes. Optionsindehaverens ret til at udveksle det finansielle aktiv på potentielt gunstige vilkår og sælgers forpligtelse til at udveksle det finansielle aktiv på potentielt ugunstige vilkår er klart adskilt fra de underliggende finansielle aktiver, som skal udveksles ved udnyttelsen af optionen. Indehavers ret og sælgers forpligtelse påvirkes ikke af sandsynligheden for optionens udnyttelse.

AG18 Et andet eksempel på et afledt finansielt instrument er en terminskontrakt til afregning 6 måneder ude i fremtiden, hvor den ene part (køber) påtager sig at overdrage et kontant beløb på 1 000 000 CU mod at modtage fastforrentede statsobligationer på nominelt 1 000 000 CU, og den anden part (sælger) påtager sig at overdrage fastforrentede statsobligationer på nominelt 1 000 000 CU mod at modtage et kontant beløb på 1 000 000 CU. I de 6 måneder har begge parter såvel en kontraktlig ret som en kontraktlig forpligtelse til at udveksle finansielle instrumenter. Hvis markedskursen på statsobligationerne stiger til over 1 000 000 CU, vil vilkårene være gunstige for køber, men ugunstige for sælger. Hvis markedskursen falder til under 1 000 000 CU, vil virkningen være den modsatte. Køber har en kontraktlig ret (et finansielt aktiv), som svarer til retten i henhold til en anskaffet call-option, og en kontraktlig forpligtelse (en finansiel forpligtelse), som svarer til forpligtelsen i henhold til en udstedt put-option. Sælger har en kontraktlig ret (et finansielt aktiv), som svarer til retten i henhold til en anskaffet put-option, og en kontraktlig forpligtelse (en finansiel forpligtelse), som svarer til forpligtelsen i henhold til en udstedt call-option. Disse kontraktlige rettigheder og forpligtelser udgør ligesom optioner finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, som er klart adskilt fra de underliggende finansielle instrumenter (de obligationer og kontante beløb, som skal udveksles). Begge parter i en terminskontrakt er forpligtet til at opfylde kontrakten på det aftalte tidspunkt, hvorimod en forpligtelse i henhold til en option udelukkende skal opfyldes, hvis køberen af optionen beslutter at udnytte denne.

AG19 Mange andre typer afledte finansielle instrumenter omfatter en ret eller forpligtelse til at foretage en udveksling i fremtiden, herunder rente- og valutaswaps, rentecaps, -collars og -floors, lånetilsagn, *note issuance facilities* (NIF'er) og remburser. En renteswap kan anses som en form for terminskontrakt, hvor parterne aftaler at foretage en række kontante udvekslinger af beløb i fremtiden, hvor det ene beløb beregnes med udgangspunkt i en variabel rente og det andet

▼B

med udgangspunkt i en fast rente. Futures er en anden form for terminskontrakt, som primært adskiller sig ved at være standardiseret og handlet på en børs.

Kontrakter vedrørende køb eller salg af ikke-finansielle aktiver (afsnit 8-10)

AG20 Kontrakter vedrørende køb eller salg af ikke-finansielle aktiver opfylder ikke definitionen på et finansielt instrument, idet den ene parts kontraktlige ret til at modtage ikke-finansielle aktiver eller tjenesteydelser og den anden parts tilsvarende forpligtelse ikke skaber en aktuel ret eller forpligtelse for nogen af parterne til at modtage, overdrage eller udveksle et finansielt aktiv. Eksempelvis er kontrakter, som udelukkende giver mulighed for afregning ved modtagelse eller overdragelse af et ikke-finansielt aktiv (eksempelvis optioner, futures eller terminskontrakter vedrørende sølv), ikke finansielle instrumenter. Mange råvarekontrakter er af denne type. Nogle er standardiserede i form og handles på organiserede markeder på stort set samme måde som visse afledte finansielle instrumenter. Eksempelvis kan råvarebaserede futures umiddelbart købes og sælges kontant, idet de er børsnoteret, og de kan skifte ejer adskillige gange. De parter, som køber og sælger kontrakten, handler dog i virkeligheden den underliggende råvare. Muligheden for at købe eller sælge en råvarekontrakt kontant, letheden hvormed denne kontrakt kan købes eller sælges samt muligheden for at forhandle en kontant indfrielse af forpligtelsen til at modtage eller levere råvaren ændrer ikke kontraktens fundamentale karakteristika, således at den bliver til et finansielt instrument. Visse kontrakter vedrørende køb eller salg af ikke-finansielle aktiver, som kan nettoafregnes eller afregnes ved udveksling af finansielle instrumenter, eller hvor det ikke-finansielle aktiv umiddelbart kan konverteres til likvide beholdninger, ligger ikke desto mindre inden for denne standards anvendelsesområde, som om de var finansielle instrumenter (jf. afsnit 8).

AG21 En kontrakt, som indebærer modtagelse eller overdragelse af fysiske aktiver, skaber ikke et finansielt aktiv for den ene part og en finansiel forpligtelse for den anden part, medmindre betaling i forbindelse hermed udskydes til efter overdragelsen af de fysiske aktiver. Dette er tilfældet med køb og salg af varer på kredit.

AG22 Visse kontrakter er knyttet til råvarer, men medfører ikke afregning ved den fysiske modtagelse eller levering af en råvare. Afregning sker ved kontant betaling, som fastlægges i henhold til en i kontrakten fastlagt formel, frem for ved betaling af faste beløb. En obligations hovedstol kan eksempelvis beregnes ved at anvende den gældende markedspris for olie ved obligationens udløb på en nærmere bestemt mængde olie. Hovedstolen indeksreguleres på basis af en råvarepris, men afregnes udelukkende kontant. En sådan kontrakt udgør et finansielt instrument.

AG23 Definitionen på et finansielt instrument omfatter tillige kontrakter, som foruden et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse skaber et ikke-finansielt aktiv eller en ikke-finansiel forpligtelse. Ved sådanne finansielle instrumenter har den ene part ofte option på at udveksle et finansielt aktiv med et ikke-finansielt aktiv. Eksempelvis kan en oliebaseret obligation give indehaver ret til at modtage løbende, faste rentebetalinger samt et fast beløb ved udløb med option på at udveksle hovedstolen med en bestemt mængde olie. Udnyttelsen af denne option vil afhænge af dagsværdien for olie i forhold til det udvekslingsforhold mellem kontanter og olie (udvekslingsværdien), som er indbygget i obligationen. Hvorvidt obligationsindehaveren

▼B

har til hensigt at udnytte optionen, påvirker ikke de enkelte aktiver. Indehavers finansielle aktiv og udsteders finansielle forpligtelse gør obligationen til et finansielt instrument, uanset hvilke andre typer af aktiver og forpligtelser som samtidig skabes.

AG24 [Ophævet]

PRÆSENTATION

Forpligtelser og egenkapital (afsnit 15-27)

Ingen kontraktlig forpligtelse til at overdrage likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver (afsnit 17-20)

AG25 Præferenceaktier kan udstedes med forskellige rettigheder. Når det skal afgøres, hvorvidt en præferenceaktie er en finansiel forpligtelse eller et egenkapitalinstrument, vurderer udstederen de konkrete rettigheder, som er knyttet til aktien for at afgøre, hvorvidt den har de afgørende kendetegn for en finansiel forpligtelse. Eksempelvis indeholder en præferenceaktie med indløsning på et specifikt tidspunkt eller efter ►**M5** ejerens ◄ valg, en finansiel forpligtelse, idet udstederen er forpligtet til at overdrage finansielle aktiver til ►**M5** ejeren ◄ af aktien. Udsteders potentielle manglende evne til at opfylde sin forpligtelse til at indløse en præferenceaktie, som udsteder er kontraktligt forpligtet til at indløse, hvad enten det skyldes mangel på midler, lovmæssige restriktioner eller utilstrækkelige overskud eller reserver, fjerner ikke forpligtelsen. Udsteders mulighed for at indløse aktierne mod kontant betaling opfylder ikke definitionen på en finansiel forpligtelse, idet udsteder ikke har en aktuel forpligtelse til at overdrage finansielle aktiver til aktionærerne. Indløsning af aktierne sker i dette tilfælde udelukkende efter udsteders valg. En forpligtelse kan dog opstå, når aktieudsteder udnytter sin mulighed, normalt ved formelt at meddele aktionærerne, at udsteder har til hensigt at indløse aktierne.

AG26 Når præferenceaktier ikke kan indløses, afhænger klassifikationen af de øvrige rettigheder, der er knyttet til aktierne. Klassifikationen er baseret på en vurdering af kontraktens indhold og definitionen på en finansiel forpligtelse og et egenkapitalinstrument. Når udsteder kan vælge, om der skal foretages udlodning til ►**M5** ejere ◄ af præferenceaktier, hvad enten de er kumulative eller ikke-kumulative, er aktierne egenkapitalinstrumenter. Klassifikationen af en præferenceaktie som et egenkapitalinstrument eller en finansiel forpligtelse påvirkes ikke af eksempelvis:

a) tidligere foretagne udlodninger,

b) om udsteder har til hensigt at foretage udlodninger i fremtiden,

c) en mulig negativ påvirkning af kursen på udsteders ordinære aktier, hvis der ikke foretages udlodninger (på grund af restriktioner på udbetalingen af udbytte på de ordinære aktier, hvis der ikke udbetales udbytte på præferenceaktierne),

d) den beløbsmæssige størrelse af udsteders reserver,

▼B

e) udsteders forventninger til resultatet for et regnskabsår eller

f) udsteders mulighed eller manglende mulighed for at påvirke den beløbsmæssige størrelse af årets resultat.

Afregning i virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter (afsnit 21-24)

▼M6

AG27 Nedenstående eksempler viser, hvordan virksomheden skal klassificere forskellige typer af kontrakter på virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter:

a) En kontrakt, som skal afregnes af den virksomhed, der modtager eller overdrager et nærmere bestemt antal af virksomhedens egne aktier, uden at dette sker til gengæld for et fremtidigt vederlag, eller den virksomhed, der udveksler et nærmere bestemt antal af virksomhedens egne aktier mod et fast beløb i likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver, udgør et egenkapitalinstrument (jf. dog afsnit 22A). Derfor skal vederlag, som er modtaget eller betalt for en sådan kontrakt, lægges direkte til eller trækkes direkte fra egenkapitalen. Som eksempel kan nævnes en udstedt aktieoption, som giver modparten ret til at købe et bestemt antal af virksomhedens aktier til et fast beløb i likvide beholdninger. Hvis kontrakten indebærer, at virksomheden skal købe (indløse) sine egne aktier mod betaling i likvide beholdninger eller i form af andre finansielle aktiver på et tidspunkt, der enten ligger fast eller kan fastsættes, eller på anfordring, skal virksomheden imidlertid også indregne en finansiel forpligtelse for nutidsværdien af indløsningsbeløbet (medmindre der er tale om instrumenter, som har alle de kendetegn og opfylder de betingelser, der er anført i afsnit 16A og 16B eller afsnit 16C og 16D). Som eksempel kan nævnes en virksomheds forpligtelse i henhold til en terminskontrakt til at tilbagekøbe et bestemt antal af sine egne aktier mod betaling af et nærmere bestemt beløb i likvide beholdninger.

b) En virksomheds forpligtelse til at købe sine egne aktier mod betaling i likvide beholdninger medfører en finansiel forpligtelse for nutidsværdien af indløsningsbeløbet, selvom antallet af aktier, som virksomheden er forpligtet til at tilbagekøbe, ikke ligger fast, og selvom forpligtelsen er betinget af modpartens udnyttelse af sin indløsningsret (jf. dog afsnit 16A og 16B og afsnit 16C og 16D). Et eksempel på en betinget forpligtelse er en udstedt option, som kræver, at virksomheden tilbagekøber sine egne aktier mod betaling i likvide beholdninger, hvis modparten udnytter optionen.

c) En kontrakt, som skal afregnes i likvide beholdninger eller med andre finansielle aktiver, er et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse, selvom kontantbeløbet eller værdien af de andre finansielle aktiver, som skal modtages eller overdrages, er baseret på ændringer i markedskursen på virksomhedens egenkapital (jf. dog afsnit 16A og 16B og afsnit 16C og 16D). Som eksempel kan nævnes en nettokontantafregnet aktieoption.

▼B

d) En kontrakt, som skal afregnes med et variabelt antal af virksomhedens egne aktier til en værdi svarende til et fast beløb eller et beløb baseret på ændringer i en underliggende variabel (eksempelvis en råvarepris), er et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse. Som eksempel kan nævnes en solgt option på køb af guld, som, hvis den udnyttes, skal nettoafregnes i virksomhedens egne instrumenter, ved at virksomheden overdrager et antal af disse instrumenter svarende til optionens værdi. En sådan kontrakt er et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse, selvom den underliggende variabel er virksomhedens egen aktiekurs frem for guld. En kontrakt, som skal afregnes med et bestemt antal af virksomhedens egne aktier, men hvor de rettigheder, som er knyttet til

▼B

disse aktier, vil blive tilpasset, således at afregningsværdien svarer til et fast beløb eller et beløb baseret på ændringer i en underliggende variabel, udgør ligeledes et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse.

Betingede afregningsbestemmelser (afsnit 25)

AG28 Afsnit 25 kræver, at hvis en del af en betinget afregningsbestemmelse, som kunne indebære afregning med likvide beholdninger eller med andre finansielle aktiver (eller på anden måde medføre, at instrumentet er en finansiel forpligtelse), ikke er reel, skal afregningsbestemmelsen ikke påvirke klassifikationen af et finansielt instrument. En kontrakt, som udelukkende indebærer afregning i likvide beholdninger eller med et variabelt antal af virksomhedens egne aktier, hvis der indtræffer en begivenhed, som er ekstremt sjælden, meget unormal og højst usandsynlig, udgør således et egenkapitalinstrument. Tilsvarende gælder det, at afregning med et fast antal af virksomhedens egne aktier kan være kontraktligt udelukket af omstændigheder, som ligger uden for virksomhedens kontrol, men hvis det reelt ikke er sandsynligt, at disse omstændigheder vil indtræffe, er det hensigtsmæssigt at foretage klassifikation som et egenkapitalinstrument.

Behandling i koncernregnskaber

AG29 Virksomheder præsenterer i koncernregnskabet minoritetsinteresser — dvs. andre parters andel af egenkapitalen og indtægterne i dattervirksomheder — i overensstemmelse med IAS 1 og IAS 27. Ved klassifikationen af et finansielt instrument (eller en del heraf) i koncernregnskabet skal virksomheden tage alle vilkår, som er aftalt mellem virksomhederne i koncernen og indehaverne af instrumentet, i betragtning ved vurderingen af, hvorvidt koncernen som helhed har en forpligtelse til at overdrage likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver vedrørende instrumentet eller til at afregne på en måde, som medfører klassifikation som en forpligtelse. Hvis en dattervirksomhed i en koncern udsteder et finansielt instrument, og en modervirksomhed eller en anden virksomhed i koncernen aftaler yderligere vilkår direkte med indehaverne af instrumentet (eksempelvis en garanti), kan koncernen muligvis ikke træffe beslutning om udlodninger eller indløsning. Selvom det kan være hensigtsmæssigt for dattervirksomheden at klassificere instrumentet uden at tage hensyn til disse yderligere vilkår i det separate årsregnskab, tages virkningen af andre aftaler mellem virksomheder i koncernen og indehaverne af instrumentet i betragtning for at sikre, at koncernregnskabet afspejler de af koncernen som helhed indgåede kontrakter og transaktioner. I det omfang der findes en sådan forpligtelse eller afregningsbestemmelse, klassificeres instrumentet (eller den del af instrumentet, som er omfattet af forpligtelsen) som en finansiel forpligtelse i koncernregnskabet.

▼M6

AG29A Visse typer af instrumenter, der pålægger virksomheden en kontraktlig forpligtelse, klassificeres som egenkapitalinstrumenter i overensstemmelse med afsnit 16A og 16B eller afsnit 16C og 16D. Klassificeringen i henhold til disse afsnit udgør en undtagelse fra de principper, der ellers benyttes ved klassificeringen af instrumenter i denne standard. Denne undtagelse gælder ikke for klassificering af minoritetsinteresser i koncernregnskabet. Instrumenter, der klassificeres som egenkapitalinstrumenter i overensstemmelse med afsnit 16A og 16B

▼M6

eller afsnit 16C og 16D i det separate eller individuelle årsregnskab, og som er minoritetsinteresser, klassificeres derfor som forpligtelser i koncernens årsregnskab.

▼B

Sammensatte finansielle instrumenter (afsnit 28-32)

AG30 Afsnit 28 finder kun anvendelse på udstedere af ikke-afledte sammensatte finansielle instrumenter. Afsnit 28 omhandler ikke sammensatte finansielle instrumenter set fra indehavernes side. IAS 39 omhandler adskillelsen af indbyggede afledte finansielle instrumenter set ud fra det perspektiv, som anlægges af indehaverne af sammensatte finansielle instrumenter, der indeholder elementer af gæld og egenkapital.

▼M32

AG31 En almindelig type sammensat finansielt instrument er et gældsinstrument med indbygget konverteringsret, eksempelvis en obligation, som kan konverteres til udsteders ordinære aktier, uden andre egenskaber fra indbyggede afledte instrumenter. Afsnit 28 kræver, at udstederen af et sådant finansielt instrument præsenterer forpligtelses- og egenkapitalelementet separat i balancen som følger:

▼B

a) Udsteders forpligtelse til at foretage faste rentebetalinger og afdrag er en finansiel forpligtelse, som eksisterer, så længe instrumentet ikke konverteres. Ved første indregning svarer dagsværdien af forpligtelseselementet til nutidsværdien af de kontraktligt fastlagte fremtidige pengestrømme diskonteret med markedsrenten på dette tidspunkt for instrumenter med samme kreditvurdering og med stort set de samme pengestrømme og samme betingelser, men uden konverteringsretten.

▼M32

b) Egenkapitalinstrumentet er en indbygget option på konvertering af forpligtelsen til udsteders egenkapital. Optionen har værdi ved første indregning, også selvom den er "out of the money".

▼B

AG32 Ved konvertering af et konvertibelt instrument ved udløb skal virksomheden ophøre med at indregne forpligtelseselementet og indregne det som egenkapital. Det oprindelige egenkapitalelement indregnes fortsat som egenkapital (idet det dog kan overføres fra en egenkapitalpost til en anden). Der opstår ingen gevinster eller tab i tilfælde af konvertering ved udløb.

AG33 Hvis en virksomhed bringer et konvertibelt instrument til ophør før udløb gennem indløsning før tid eller tilbagekøb, hvor de oprindelige konverteringsrettigheder er uændrede, skal virksomheden allokere det betalte vederlag samt eventuelle transaktionsomkostninger i forbindelse med tilbagekøbet eller indløsningen til instrumentets forpligtelses- og egenkapitalelementer på transaktionstidspunktet. Den metode, der anvendes ved allokering af det betalte vederlag og transaktionsomkostningerne til separate elementer, skal være i overensstemmelse med den metode, der blev anvendt ved den oprindelige allokering til separate elementer af det provenu, virksomheden modtog ved udstedelsen af det konvertible instrument, i overensstemmelse med afsnit 28-32.

AG34 Når der er foretaget allokering af vederlaget, behandles eventuelle gevinster eller tab som følge heraf i overensstemmelse med de regnskabsprincipper, der anvendes på det tilknyttede element, som følger:

a) gevinster eller tab, som knytter sig til forpligtelseselementet, indregnes i resultatet, og

▼B

b) vederlag, som knytter sig til egenkapitalelementet, indregnes på egenkapitalen.

AG35 En virksomhed kan ændre vilkårene for et konvertibelt instrument for at tilskynde til konvertering før tid, eksempelvis ved at tilbyde et mere gunstigt konverteringsforhold eller ved at betale yderligere vederlag, hvis der sker konvertering før et bestemt tidspunkt. Forskellen — på tidspunktet for ændringen af vilkårene — mellem dagsværdien af det vederlag, ►M5 ejeren ◄ modtager ved konvertering af instrumentet på de ændrede vilkår, og dagsværdien af det vederlag, ►M5 ejeren ◄ ville have modtaget på de oprindelige vilkår, indregnes som et tab i resultatet.

Egne aktier (afsnit 33 og 34)

AG36 En virksomheds egne egenkapitalinstrumenter indregnes ikke som et finansielt aktiv uanset årsagen til, at de tilbagekøbes. Afsnit 33 kræver, at en virksomhed, som tilbagekøber sine egne egenkapitalinstrumenter, trækker disse egenkapitalinstrumenter fra egenkapitalen. Hvis en virksomhed besidder sin egen egenkapital på vegne af andre, eksempelvis en finansiel institution, som besidder sin egen egenkapital på vegne af en kunde, er der imidlertid tale om et agenturforhold, hvilket medfører, at disse besiddelser ikke medtages i virksomhedens ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄.

Renter, udbytte, tab og gevinster (afsnit 35-41)

AG37 Nedenstående eksempel illustrerer anvendelsen af afsnit 35 på et sammensat finansielt instrument. Det antages, at en ikke-kumulativ præferenceaktie indebærer tvungen indløsning mod likvide beholdninger om fem år, men at virksomheden kan vælge at udbetale udbytte inden dette indløsningstidspunkt. Et sådant instrument er et sammensat finansielt instrument, hvor forpligtelseselementet udgør nutidsværdien af indløsningsbeløbet. Afvikling af effekten af diskontering på dette element indregnes i resultatet og klassificeres som en renteomkostning. Eventuelt udbetalt udbytte knytter sig til egenkapitalelementet og indregnes derfor som en udlodning af resultat. En tilsvarende behandling ville finde anvendelse, hvis der ikke var tale om tvungen indløsning, men indløsning efter indehavers ønske, eller ved aktier med tvungen konvertering til et variabelt antal ordinære aktier, som beregnes, så de svarer til et bestemt beløb eller et beløb baseret på ændringer i en underliggende variabel (eksempelvis en råvarepris). Hvis et eventuelt ikke-udbetalt udbytte lægges til indløsningsbeløbet, er hele instrumentet dog en forpligtelse. I så fald klassificeres et eventuelt udbytte som en renteomkostning.

Modregning af et finansielt aktiv og en finansiel forpligtelse (afsnit 42-50)

▼M33

_____

Kriteriet om, at en virksomhed "aktuelt har en juridisk ret til at modregne de indregnede beløb" (afsnit 42(a))

AG38A En ret til modregning kan være aktuelt gældende eller være betinget af en fremtidig begivenhed (eksempelvis kan retten kun blive udløst af eller gøres gældende, hvis der indtræffer visse fremtidige begivenheder, såsom at en af modparterne misligholder sine forpligtelser, bliver insolvent eller går konkurs). Selv hvis retten til modregning ikke er betinget af en fremtidig begivenhed, kan den kun være retskraftig som led i det normale forretningsforløb eller i tilfælde af en af modparternes eller samtlige modparters insolvens eller konkurs.

▼**M33**

AG38B For at opfylde kriteriet i afsnit 42a skal en virksomhed aktuelt have en juridisk ret til modregning. Det betyder, at retten til modregning:

(a) ikke må være betinget af en fremtidig begivenhed og

(b) skal være retskraftig under alle følgende omstændigheder:

(i) som led i det normale forretningsforløb

(ii) i tilfælde af misligholdelse og

(iii) i tilfælde af insolvens eller konkurs

for virksomheden og samtlige modparter.

AG38C Lovgivningen i forskellige jurisdiktioner kan variere med hensyn til karakteren og omfanget af retten til modregning, herunder med hensyn til betingelserne knyttet til udøvelsen af retten og med hensyn til, om den fortsætter med at bestå i tilfælde af misligholdelse eller konkurs. Følgelig kan det ikke formodes, at retten til modregning automatisk er tilgængelig uden for det normale forretningsforløb. Eksempelvis kan lovgivningen om konkurs og insolvens i en bestemt jurisdiktion under visse omstændigheder forbyde eller begrænse retten til modregning i tilfælde af konkurs eller insolvens.

AG38D De love, der finder anvendelse på forholdet mellem parterne (eksempelvis kontraktlige bestemmelser, de love, som aftalen er omfattet af, eller de love om misligholdelse, insolvens eller konkurs, der gælder for parterne), skal tages i betragtning ved afgørelsen af, om retten til modregning er retskraftig som led i det normale forretningsforløb, i tilfælde af misligholdelse og i tilfælde af insolvens eller konkurs for virksomheden og samtlige modparter (som angivet i afsnit AG38B(b)).

Kriteriet om, at en virksomhed "har til hensigt enten at nettoafregne eller at realisere aktivet og indfri forpligtelsen samtidigt" (afsnit 42(b))

AG38E For at opfylde kriteriet i afsnit 42(b) skal en virksomhed have til hensigt enten at nettoafregne eller at realisere aktivet og indfri forpligtelsen samtidigt. Skønt virksomheden kan have ret til at nettoafregne, kan den stadig realisere aktivet og indfri forpligtelsen særskilt.

AG38F Hvis en virksomhed kan afregne beløb på en sådan måde, at resultatet reelt svarer til en nettoafregning, opfylder virksomheden nettoafregningskriteriet i afsnit 42(b). Dette er tilfældet, hvis og kun hvis bruttoafregningsmekanismen fungerer på en måde, der eliminerer kredit- og likviditetsrisikoen eller resulterer i en ubetydelig kredit- og likviditetsrisiko, og som behandler tilgodehavender og forpligtelser i en enkelt afregningsproces eller –cyklus. Eksempelvis vil et bruttoafregningssystem med alle følgende kendetegn opfylde nettoafregningskriteriet i afsnit 42(b):

(a) finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, som kan modregnes, indgives til behandling samtidigt

▼M33

(b) når de finansielle aktiver og finansielle forpligtelser indgives til behandling, er parterne forpligtet til at overholde modregningskravet

(c) der er ingen mulighed for, at de pengestrømme, der udløber af aktiverne og forpligtelserne, ændrer sig, når først de er blevet indgivet til behandling (medmindre behandlingen mislykkes – se litra (d) nedenfor)

(d) de aktiver og forpligtelser, for hvilke der er stillet sikkerhed med værdipapirer, vil blive afviklet via overførsel af værdipapirer eller et tilsvarende system (eksempelvis levering mod betaling), så hvis værdipapiroverførslen mislykkes, vil behandlingen det berørte tilgodehavende eller den berørte forpligtelse, for hvilken værdipapiret er stillet som sikkerhed, også mislykkes (og omvendt)

(e) transaktioner, der mislykkes som skitseret i litra (d), indgives til behandling igen, indtil de er afregnet

(f) afregningen gennemføres via samme afregningsinstitut (f.eks. en afregningsbank, en centralbank eller en værdipapircentral)

(g) der findes en intradagkredit, som giver tilstrækkelige overtræknings muligheder til at muliggøre behandling af betalinger på afregningsdatoen for begge parter, og det er praktisk taget sikkert, at intradagkreditten vil blive betalt, hvis der trækkes på den.

▼B

AG39 Standarden indeholder ikke bestemmelser om særlig behandling af såkaldte »syntetiske instrumenter«, der er grupper af separate finansielle instrumenter, som er anskaffet og besiddes med henblik på at opnå et andet instruments egenskaber. Eksempelvis opnås der med et variabelt forrentet langfristet lån kombineret med en renteswap, som medfører modtagelse af variable betalinger og foretagelse af faste betalinger, de samme egenskaber som med et fastforrentet langfristet lån. Hvert af de separate finansielle instrumenter, som tilsammen udgør et »syntetisk instrument«, repræsenterer en kontraktlig ret eller forpligtelse med separate vilkår, og hvert instrument kan overdrages eller indfries separat. Hvert enkelt finansielt instrument er forbundet med risici, som kan være forskellige fra de risici, som andre instrumenter er forbundet med. Når ét finansielt instrument i et »syntetisk instrument« er et aktiv, og et andet element er en forpligtelse, modregnes og præsenteres de således ikke i virksomhedens ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄ som nettobeløb, medmindre de opfylder modregningskriterierne i afsnit 42.

▼B

OPLYSNINGER

Finansielle aktiver og finansielle forpligtelser til dagsværdi gennem resultatet (afsnit 94f))

AG40 [Ophævet]

▼B

IAS 33

Indtjening pr. aktie

FORMÅL

1. Formålet med denne standard er at foreskrive principper for opgørelse og præsentation af indtjening pr. aktie med henblik på at opnå bedre sammenlignelighed af indtjeningen i forskellige virksomheder i samme regnskabsår og i forskellige regnskabsår for den samme virksomhed. Selvom oplysninger om indtjening pr. aktie har sine begrænsninger, fordi der kan have været anvendt forskellig regnskabspraksis ved opgørelsen af »indtjening«, forøger en ensartet opgjort nævner værdien af regnskabsaflæggelsen. Denne standard fokuserer på nævneren ved beregningen af indtjening pr. aktie.

ANVENDELSESOMRÅDE

2. Denne standard skal anvendes for:

a) det separate eller enkelte årsregnskab for en virksomhed:

i) hvis ordinære aktier eller potentielle ordinære aktier handles på et offentligt marked (en national eller udenlandsk børs eller et sekundært børsmarked, herunder lokale og regionale markeder), eller

ii) der indsender eller er ved at indsende sit årsregnskab til børstilsyn eller en anden myndighed med henblik på at notere ordinære aktier på et offentligt marked, og

b) koncernregnskabet for en koncern med en modervirksomhed:

i) hvis ordinære aktier eller potentielle ordinære aktier handles på et offentligt marked (en national eller udenlandsk børs eller et sekundært børsmarked, herunder lokale og regionale markeder), eller

ii) der indsender eller er ved at indsende sit årsregnskab til børstilsyn eller en anden myndighed med henblik på at notere ordinære aktier på et offentligt marked.

3. Virksomheder, der giver oplysning om indtjening pr. aktie, skal beregne og oplyse indtjening pr. aktie i overensstemmelse med denne standard.

4. Når virksomheder præsenterer både koncernregnskab og separat årsregnskab, som er udarbejdet i overensstemmelse med IAS 27 *Koncernregnskaber og separate årsregnskaber*, er det kun nødvendigt at præsentere de i denne standard krævede oplysninger på grundlag af oplysningerne i koncernregnskabet. Virksomheder, der vælger at oplyse om indtjening pr. aktie på grundlag af virksomhedens separate årsregnskab, skal kun præsentere disse oplysninger om indtjening pr. aktie i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄. Virksomheder skal ikke præsentere disse oplysninger om indtjening pr. aktie i koncernregnskabet.

▼**M31**

4A. Hvis en virksomhed præsenterer resultatposterne i en separat opgørelse som angivet i afsnit 10A i IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber* (som ændret i 2011), skal indtjening pr. aktie udelukkende præsenteres i denne separate opgørelse.

▼**B**

DEFINITIONER

5. Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:

Anti-udvanding er en forøgelse af indtjening pr. aktie eller en reduktion af underskud pr. aktie som følge af en forudsætning om, at konvertible instrumenter konverteres, at optioner eller warrants udnyttes, eller at ordinære aktier udstedes ved opfyldelsen af fastsatte betingelser.

En *aftale om betinget udstedelse* er en aftale om at udstede aktier, som er betinget af opfyldelsen af fastsatte betingelser.

Ordinære aktier med betinget udstedelse er ordinære aktier, som udstedes mod en begrænset eller ingen kontant betaling eller andet vederlag ved opfyldelsen af fastsatte betingelser i en aftale om betinget udstedelse.

Udvanding er en reduktion af indtjening pr. aktie eller en forøgelse af underskud pr. aktie som følge af en forudsætning om, at konvertible instrumenter konverteres, at optioner eller warrants udnyttes, eller at ordinære aktier udstedes ved opfyldelsen af fastsatte betingelser.

Optioner, warrants og tilsvarende instrumenter er finansielle instrumenter, som giver indehaveren ret til at købe ordinære aktier.

En *ordinær aktie* er et egenkapitalinstrument, som er efterstillet alle andre grupper af egenkapitalinstrumenter.

En *potentiel ordinær aktie* er et finansielt instrument eller anden kontrakt, som kan give indehaveren ret til ordinære aktier.

Put-optioner på ordinære aktier er kontrakter, som giver indehaveren retten til at sælge ordinære aktier til en bestemt pris i en bestemt periode.

6. Ved udbetaling af årets resultat er ordinære aktier efterstillet andre typer af aktier, eksempelvis præferenceaktier. Virksomheder kan have mere end én klasse af ordinære aktier. Ordinære aktier i den samme aktieklasse giver de samme rettigheder til at modtage udbytte.

7. Som eksempel på potentielle ordinære aktier kan nævnes:

a) finansielle forpligtelser eller egenkapitalinstrumenter, herunder præferenceaktier, som kan konverteres til ordinære aktier,

b) optioner og warrants,

c) aktier, som vil blive udstedt ved opfyldelsen af betingelser som følge af en kontrakt, eksempelvis en virksomhedsovertagelse eller køb af andre aktiver.

▼M32

8. Termer, der er defineret i IAS 32 *Finansielle instrumenter*: *Præsentation*, anvendes i denne standard med de betydninger, der er angivet i afsnit 11 i IAS 32, medmindre andet er angivet. IAS 32 definerer finansielle instrumenter, finansielle aktiver, finansielle forpligtelser, egenkapitalinstrumenter og giver vejledning om anvendelsen af disse definitioner. IFRS 13 *Måling af dagsværdi* definerer dagsværdi og fastsætter krav for anvendelsen af denne definition.

▼B

MÅLING

Indtjening pr. aktie

9. Virksomheder skal beregne indtjening pr. aktie for den del af resultatet, som kan henføres til modervirksomhedens indehavere af ordinær egenkapital og, hvis dette præsenteres, den del af resultatet af fortsættende aktiviteter, som kan henføres til disse indehavere af egenkapital.

10. Indtjening pr. aktie skal beregnes ved at dividere den del af resultatet, som kan henføres til modervirksomhedens indehavere af ordinær egenkapital (tælleren), med det vejede gennemsnitlige antal ordinære aktier i omløb (nævneren) i regnskabsåret.

11. Formålet med oplysninger om indtjening pr. aktie er at give et målingsgrundlag for hver af modervirksomhedens ordinære aktiers andel i virksomhedens indtjening i regnskabsåret.

Indtjening

12. Ved beregning af indtjening pr. aktie skal de beløb, som kan henføres til modervirksomhedens indehavere af ordinær egenkapital, med hensyn til:

a) den del af resultatet af fortsættende aktiviteter, som kan henføres til modervirksomheden, og

b) den del af resultatet, som kan henføres til modervirksomheden,

være beløbene i a) og b) reguleret for beløb efter skat for præferenceudbytte, forskelle hidrørende fra indfrielse af præferenceaktier og andre tilsvarende virkninger af præferenceaktier, som er klassificeret som egenkapital.

13. Indtægts- og omkostningsposter, som kan henføres til modervirksomhedens indehavere af ordinær egenkapital, som indregnes i regnskabsåret, herunder skatteomkostning og udbytte på præferenceaktier, som er klassificeret som forpligtelser, medtages i opgørelsen af den del af årets resultat, som kan henføres til modervirksomhedens indehavere af ordinær egenkapital (jf. IAS 1 ►M5 ——————— ◄).

14. Præferenceudbytte efter skat, som fratrækkes resultatet, er:

a) præferenceudbytte efter skat på ikke-kumulative præferenceaktier uddelt vedrørende regnskabsåret, og

b) det krævede præferenceudbytte efter skat på kumulative præferenceaktier i regnskabsåret, uanset om der er uddelt udbytte. Regnskabsårets præferenceudbytte omfatter ikke præferenceudbytte til kumulative præferenceaktier, som er betalt eller uddelt i det aktuelle regnskabsår vedrørende tidligere regnskabsår.

▼B

15. Præferenceaktier, som giver et lavt udbytte i starten som kompensation for, at en virksomhed sælger præferenceaktierne til underkurs, eller et udbytte over markedsniveauet i senere regnskabsår som kompensation for, at investorer køber præferenceaktier til overkurs, kaldes undertiden for præferenceaktier med stigende udbytte. Over- eller underkurs ved oprindelig udstedelse af præferenceaktier med stigende udbytte amortiseres i overført resultat ved anvendelse af den effektive rentemetode og behandles som præferenceudbytte ved beregning af indtjening pr. aktie.

16. Præferenceaktier kan gøres til genstand for tilbagekøb i kraft af et licitationstilbud til indehaverne. Det beløb, hvormed dagsværdien af det erlagte vederlag til præferenceaktionærerne overstiger den regnskabsmæssige værdi af præferenceaktierne, udgør et afkast af præferenceaktierne for indehaverne og et fradrag i det overførte resultat for virksomheden. Dette beløb fratrækkes ved beregningen af den del af resultatet, som kan henføres til modervirksomhedens indehavere af ordinær egenkapital.

17. En virksomhed kan udløse førtidig konvertering af konvertible præferenceaktier ved at foretage gunstige ændringer i de oprindelige konverteringsvilkår eller ved betaling af yderligere vederlag. Det beløb, hvormed dagsværdien af de ordinære aktier eller andet erlagt vederlag overstiger dagsværdien af de ordinære aktier til udstedelse efter de oprindelige konverteringsvilkår, udgør et afkast for præferenceaktionærerne og fratrækkes ved beregning af den del af resultatet, som kan henføres til modervirksomhedens indehavere af ordinær egenkapital.

18. Det beløb, hvormed præferenceaktiernes regnskabsmæssige værdi overstiger dagsværdien af det vederlag, der er erlagt for at indfri dem, lægges til ved beregning af den del af resultatet, som kan henføres til modervirksomhedens indehavere af ordinær egenkapital.

Aktier

19. Ved beregning af indtjening pr. aktie skal antallet af ordinære aktier svare til det vejede gennemsnitlige antal ordinære aktier i omløb i regnskabsåret.

20. Ved brug af det vejede gennemsnitlige antal ordinære aktier i omløb i regnskabsåret afspejles muligheden for ændringer i egenkapitalen i løbet af regnskabsåret som følge af en reduktion eller forøgelse af antallet af aktier i omløb. Det vejede gennemsnitlige antal ordinære aktier i omløb i regnskabsåret svarer til antallet af ordinære aktier i omløb ved regnskabsårets begyndelse, reguleret med antallet af tilbagekøbte eller udstedte ordinære aktier i regnskabsåret ganget med en tidsvægtningsfaktor. Tidsvægtningsfaktoren er det antal dage, hvor aktierne er i omløb, i forhold til det samlede antal dage i regnskabsåret. En rimelig tilnærmelse af et vejet gennemsnit er i mange tilfælde tilstrækkeligt.

21. Aktier medtages normalt i det vejede gennemsnitlige antal aktier fra det tidspunkt, hvor vederlaget forfalder til betaling (hvilket normalt er udstedelsestidspunktet), eksempelvis:

a) ordinære aktier udstedt mod kontant betaling medtages, når de kontante betalinger forfalder,

b) ordinære aktier udstedt ved frivillig reinvestering af udbytte på ordinære aktier eller præferenceaktier medtages, når udbyttet reinvesteres,

▼B

c) ordinære aktier udstedt som følge af konverteringen af et gældsinstrument til ordinære aktier medtages fra det tidspunkt, hvor der ikke længere påløber renter,

d) ordinære aktier udstedt i stedet for renter eller hovedstol på andre finansielle instrumenter medtages fra det tidspunkt, hvor der ikke længere påløber renter,

e) ordinære aktier udstedt til gengæld for indfrielsen af en af virksomhedens forpligtelser medtages fra det tidspunkt, hvor forpligtelsen indfries,

f) ordinære aktier udstedt som vederlag for anskaffelsen af andre aktiver end likvide beholdninger medtages på det tidspunkt, hvor anskaffelsen indregnes, og

g) ordinære aktier udstedt mod levering af tjenesteydelser til virksomheden medtages, i takt med at tjenesteydelserne leveres.

Tidspunktet for medtagelse af ordinære aktier bestemmes af de vilkår, som er tilknyttet udstedelsen. Indholdet af alle kontrakter tilknyttet udstedelsen tages i betragtning.

▼M12

22. Ordinære aktier udstedt som en del af det erlagte vederlag for en virksomhedssammenslutning medtages i det vejede gennemsnitlige antal aktier fra overtagelsestidspunktet. Dette skyldes, at den overtagende virksomhed fra dette tidspunkt indarbejder den overtagne virksomheds resultat i sin totalindkomstopgørelse.

▼B

23. Ordinære aktier, som udstedes ved konvertering af et konvertibelt instrument med tvungen konvertering, medtages ved beregningen af indtjening pr. aktie fra det tidspunkt, hvor kontrakten indgås.

24. Aktier med betinget udstedelse behandles som aktier i omløb og medtages først ved beregningen af indtjening pr. aktie fra det tidspunkt, hvor alle nødvendige betingelser er opfyldt (dvs. når begivenhederne er indtruffet). Aktier, som kun udstedes efter et tidsforløb, er ikke aktier med betinget udstedelse, idet tidsforløbet er en sikker faktor. Ordinære aktier i omløb med betinget returnering (dvs. aktier, der kan blive tilbagekaldt), behandles ikke som aktier i omløb, og medtages ikke ved beregningen af indtjening pr. aktie før det tidspunkt, hvor aktierne ikke længere kan blive tilbagekaldt.

25. [Ophævet]

26. Det vejede gennemsnitlige antal ordinære aktier i omløb i regnskabsåret og for alle præsenterede regnskabsår skal reguleres for begivenheder, bortset fra konvertering af potentielle ordinære aktier, som har ændret antallet af ordinære aktier i omløb uden en tilsvarende ændring af værdier.

27. Ordinære aktier kan udstedes eller antallet af ordinære aktier i omløb reduceres uden en tilsvarende ændring af værdier. Som eksempler herpå kan nævnes:

a) udstedelse af fondsaktier,

b) et favørelement i andre former for udstedelse, eksempelvis ved udstedelse af tegningsretter til eksisterende aktionærer,

c) et aktiesplit, og

d) et omvendt aktiesplit (aktiekonsolidering).

▼B

28. Ved udstedelse af fondsaktier eller ved aktiesplit udstedes ordinære aktier til eksisterende aktionærer uden yderligere vederlag. Derfor øges antallet af ordinære aktier i omløb uden en forøgelse af værdier. Antallet af ordinære aktier i omløb før denne begivenhed reguleres for den forholdsmæssige ændring i antallet af ordinære aktier i omløb, som om begivenheden var opstået ved begyndelsen af det tidligst præsenterede regnskabsår. Ved udstedelse af fondsaktier i forholdet to til en ganges antallet af ordinære aktier i omløb før udstedelsen eksempelvis med tre for at beregne det nye, samlede antal ordinære aktier eller med to for at beregne antallet af yderligere ordinære aktier.

29. Ved konsolidering af ordinære aktier reduceres antallet af ordinære aktier i omløb sædvanligvis uden en tilsvarende reduktion af værdier. Hvis den overordnede virkning er et aktietilbagekøb til dagsværdi, er reduktionen i antallet af ordinære aktier i omløb imidlertid resultatet af en tilsvarende reduktion i værdi. Et eksempel herpå er en aktiekonsolidering kombineret med et særligt udbytte. Det vejede gennemsnitlige antal ordinære aktier i omløb i det regnskabsår, hvor den kombinerede transaktion finder sted, reguleres for reduktionen i antallet af ordinære aktier fra det tidspunkt, hvor det særlige udbytte indregnes.

Udvandet indtjening pr. aktie

30. Virksomheder skal beregne udvandet indtjening pr. aktie for den del af resultatet, som kan henføres til modervirksomhedens indehavere af ordinær egenkapital og, hvis dette præsenteres, den del af resultatet af fortsættende aktiviteter, som kan henføres til disse indehavere af egenkapital.

31. Ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie skal virksomheder regulere den del af resultatet, som kan henføres til modervirksomhedens indehavere af ordinær egenkapital, og det vejede gennemsnitlige antal aktier i omløb for virkningen af al udvandet potentiel aktiekapital.

32. Formålet med udvandet indtjening pr. aktie er i overensstemmelse med formålet med indtjening pr. aktie — at give et målingsgrundlag for hver af modervirksomhedens ordinære aktiers andel i virksomhedens indtjening — idet virkningen af al udvandet potentiel aktiekapital i omløb i regnskabsåret dog medtages. Det betyder, at:

a) den del af resultatet, som kan henføres til modervirksomhedens indehavere af ordinær egenkapital, forøges med udbytte og renter efter skat, som er indregnet i regnskabsåret vedrørende udvandet potentiel aktiekapital og reguleret for eventuelle andre ændringer i indtægter eller omkostninger, som ville opstå ved konverteringen af den udvandende potentielle aktiekapital, og

b) det vejede gennemsnitlige antal ordinære aktier i omløb forøges med det vejede gennemsnitlige antal yderligere ordinære aktier, som ville være i omløb under forudsætning af konvertering af al udvandet potentiel aktiekapital.

▼B

Indtjening

33. Ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie skal virksomheder regulere den del af resultatet, som kan henføres til modervirksomhedens indehavere af ordinær egenkapital, beregnet i overensstemmelse med afsnit 12, for virkningen efter skat af:

a) udbytte eller andre poster vedrørende udvandet potentiel aktiekapital, som er fratrukket ved opgørelsen af den del af resultatet, som kan henføres til modervirksomhedens indehavere af ordinær egenkapital, beregnet i overensstemmelse med afsnit 12,

b) eventuelle renter indregnet i regnskabsåret vedrørende den udvandende potentielle aktiekapital, og

c) andre ændringer i indtægter eller omkostninger, som ville opstå ved konverteringen af den udvandende potentielle aktiekapital.

34. Efter de potentielle ordinære aktier er konverteret til ordinære aktier, opstår de i afsnit 33a)-c) anførte poster ikke længere. De nye ordinære aktier er nu i stedet berettiget til medtagelse i den del af resultatet, som kan henføres til modervirksomhedens indehavere af ordinær egenkapital. Derfor reguleres den del af resultatet, som kan henføres til modervirksomhedens indehavere af ordinær aktiekapital beregnet i overensstemmelse med afsnit 12, for de i afsnit 33a)-c) anførte poster og eventuel tilknyttet skat. De omkostninger, der er forbundet med potentielle ordinære aktier, omfatter transaktionsomkostninger og diskontering, som regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med den effektive rente-metode (se afsnit 9 i IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling*, ajourført i 2003).

35. Konvertering af potentielle ordinære aktier kan medføre ændringer i indtægter eller omkostninger. Eksempelvis kan en reduktion af renteomkostninger tilknyttet potentielle ordinære aktier og den heraf følgende stigning i resultatet medføre stigende omkostninger til en overskudsdelingsordning for medarbejdere, hvor udbetalinger ikke fastlægges skønsmæssigt. Ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie reguleres den del af resultatet, som kan henføres til modervirksomhedens indehavere af ordinær egenkapital, for sådanne følgeændringer i indtægter eller omkostninger.

Aktier

36. Ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie skal antallet af ordinære aktier være det vejede gennemsnitlige antal ordinære aktier beregnet i overensstemmelse med afsnit 19 og 26 med tillæg af det vejede gennemsnitlige antal ordinære aktier, som ville blive udstedt ved konverteringen af al udvandet potentiel aktiekapital til ordinære aktier. Udvandet potentiel aktiekapital skal anses for at være konverteret til ordinære aktier ved regnskabsårets begyndelse eller tidspunktet for udstedelsen af de potentielle ordinære aktier, hvis dette er senere.

37. Udvandet potentiel aktiekapital skal opgøres uafhængigt for hvert præsenteret regnskabsår. Antallet af udvandende potentielle aktier, som medtages i år-til-dato-perioden, er ikke et vejet gennemsnit af de udvandende potentielle ordinære aktier, som medtages ved hver delårsberegning.

▼B

38. Potentielle ordinære aktier vejes for det regnskabsår, de er i omløb. Potentielle ordinære aktier, som annulleres eller udløber i regnskabsåret, medtages udelukkende ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie for den del af regnskabsåret, hvor de er i omløb. Potentielle ordinære aktier, som er konverteret til ordinære aktier i regnskabsåret, medtages ved beregning af udvandet indtjening pr. aktie fra begyndelsen af regnskabsåret til konverteringstidspunktet. Fra konverteringstidspunktet medtages de heraf følgende ordinære aktier i både indtjening pr. aktie og udvandet indtjening pr. aktie.

39. Antallet af ordinære aktier, som ville blive udstedt ved konverteringen af den udvandende potentielle aktiekapital, opgøres ud fra de gældende betingelser for de potentielle ordinære aktier. Når der er mere end et konverteringsgrundlag, foretages beregningen ud fra den for indehaveren af de potentielle ordinære aktier mest fordelagtige konverteringssats eller udnyttelseskurs.

40. En dattervirksomhed, et joint venture eller en associeret virksomhed kan udstede potentielle ordinære aktier til andre end modervirksomheden, en venturedeltager eller en investor, som kan konverteres til enten ordinære aktier i en dattervirksomhed, et joint venture eller en associeret virksomhed eller ordinære aktier i modervirksomheden, venturedeltageren eller investoren (den regnskabsaflæggende virksomhed). Hvis de potentielle ordinære aktier i dattervirksomheden, joint venturet eller den associerede virksomhed har en udvandende virkning på den regnskabsaflæggende virksomheds indtjening pr. aktie, medtages de ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie.

Udvandet potentiel aktiekapital

41. Potentielle ordinære aktier skal udelukkende behandles som udvandende, når konvertering heraf til ordinære aktier vil reducere indtjeningen pr. aktie fra fortsættende aktiviteter eller forøge underskud pr. aktie fra fortsættende aktiviteter.

42. Virksomheder anvender den del af resultatet af fortsættende aktiviteter, som kan henføres til modervirksomheden, som kontrolbeløb for at vurdere, om potentielle ordinære aktier er udvandende eller anti-udvandende. Den del af resultatet af fortsættende aktiviteter, som kan henføres til modervirksomheden, reguleres i overensstemmelse med afsnit 12, og poster, der vedrører ophørte aktiviteter, medtages ikke.

43. Potentielle ordinære aktier er anti-udvandende, når konverteringen heraf til ordinære aktier vil forøge indtjeningen pr. aktie fra fortsættende aktiviteter eller reducere underskud pr. aktie fra fortsættende aktiviteter. Beregningen af udvandet indtjening pr. aktie forudsætter ikke konvertering, udnyttelse eller anden udstedelse af potentielle ordinære aktier, som ville have en anti-udvandende virkning på indtjening pr. aktie.

44. Ved vurderingen af, hvorvidt potentielle ordinære aktier er udvandende eller anti-udvandende, vurderes hver udstedelse eller serie af potentielle ordinære aktier separat frem for under et. Rækkefølgen hvori ordinære aktier tages i betragtning, kan have en virkning på, hvorvidt de er udvandende. For at maksimere udvandingen af indtjening pr. aktie betragtes hver udstedelse eller serie af potentielle ordinære aktier i rækkefølge fra den mest udvandende til den

▼B

mindst udvandende. Det vil sige, at udvandende potentielle ordinære aktier med den laveste »indtjening pr. yderligere aktie« medtages ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie før aktier med højere indtjening pr. yderligere aktie. Optioner og warrants medtages normalt først, idet de ikke påvirker tælleren i beregningen.

Optioner, warrants og tilsvarende instrumenter

45. Ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie skal virksomheder antage, at udvandende optioner og warrants i virksomheden bliver udnyttet. Det antagne provenu fra disse instrumenter skal anses for at være modtaget fra udstedelse af ordinære aktier til den gennemsnitlige markedskurs for ordinære aktier i regnskabsåret. Forskellen mellem det udstedte antal ordinære aktier og det antal ordinære aktier, som ville være blevet udstedt til den gennemsnitlige markedskurs for ordinære aktier i regnskabsåret, skal behandles som en vederlagsfri udstedelse af ordinære aktier.

46. Optioner og warrants er udvandende, når de vil medføre udstedelse af ordinære aktier til en kurs under den gennemsnitlige markedskurs for ordinære aktier i regnskabsåret. Udvandingen er den gennemsnitlige markedskurs for ordinære aktier i regnskabsåret med fradrag af udstedelseskursen. For at beregne udvandet indtjening pr. aktie behandles potentielle ordinære aktier derfor som bestående af både:

a) en aftale om udstedelse af et vist antal af de ordinære aktier til den gennemsnitlige markedskurs i regnskabsåret. Det antages, at kursen på sådanne ordinære aktier er rimelig, og at aktierne hverken er udvandende eller anti-udvandende. De medtages ikke ved beregning af udvandet indtjening pr. aktie

b) en aftale om vederlagsfri udstedelse af de resterende ordinære aktier. Sådanne ordinære aktier frembringer intet provenu og har ingen virkning på den del af årets resultat, som kan henføres til ordinære aktier i omløb. Derfor er sådanne aktier udvandende, og de lægges til antallet af ordinære aktier i omløb ved beregning af udvandet indtjening pr. aktie.

47. Optioner og warrants har udelukkende en udvandende virkning, når den gennemsnitlige markedskurs for ordinære aktier i regnskabsåret overstiger udnyttelseskursen for disse optioner eller warrants (dvs. de er »in-the-money«). Tidligere præsenteret indtjening pr. aktie reguleres ikke med tilbagevirkende kraft for at afspejle kursændringer for ordinære aktier.

▼M32

47A. Ved aktieoptioner og andre aktiebaserede vederlæggelsesordninger, som IFRS 2 *Aktiebaseret vederlæggelse* finder anvendelse på, skal udstedelseskursen, som nævnes i afsnit 46, og udnyttelseskursen, som nævnes i afsnit 47, omfatte dagsværdien (målt i overensstemmelse med IFRS 2) af eventuelle varer eller tjenesteydelser, som skal leveres til virksomheden i fremtiden i henhold til aktieoptionsordningen eller en anden aktiebaseret vederlæggelsesordning.

▼B

48. Aktieoptionsordninger for medarbejdere med vilkår, som ligger fast eller kan bestemmes, og ordinære aktier, hvor der ikke foreligger betingelser for endelig retserhvervelse, skal behandles som optioner ved beregning af udvandet indtjening pr. aktie, selv om der kan være betingelser for endelig retserhvervelse. De behandles som aktier i omløb på tidspunktet for tildelingen. Medarbejderes indtjeningsbaserede aktieoptioner behandles som aktier med betinget udstedelse, idet udstedelsen er betinget af opfyldelsen af visse betingelser ud over forløbet af tid.

▼B

Konvertible instrumenter

49. Konvertible instrumenters udvandende virkning skal afspejles i udvandet indtjening pr. aktie i overensstemmelse med afsnit 33 og 36.

50. Konvertible præferenceaktier er anti-udvandende, når udbyttet på sådanne aktier, som uddeles eller akkumuleres i det aktuelle regnskabsår pr. ordinære aktie, der kan opnås ved konvertering, overstiger indtjeningen pr. aktie. Konvertible gældsinstrumenter er ligeledes anti-udvandende, når renten (efter skat og andre ændringer i indtægter eller omkostninger) pr. ordinære aktie, som kan opnås ved konvertering, overstiger indtjeningen pr. aktie.

51. Indløsning eller udløst konvertering af konvertible præferenceaktier påvirker muligvis kun en del af de tidligere konvertible præferenceaktier i omløb. I sådanne tilfælde henføres eventuelt yderligere vederlag, som beskrevet i afsnit 17, til de aktier, der indløses eller konverteres med henblik på at afgøre, om de tilbageværende præferenceaktier i omløb er udvandende. De indløste eller konverterede aktier vurderes separat fra de aktier, som ikke indløses eller konverteres.

Aktier med betinget udstedelse

52. I lighed med beregningen af indtjening pr. aktie behandles aktier med betinget udstedelse som aktier i omløb og medtages ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie, hvis betingelserne er opfyldt (dvs. begivenhederne er indtruffet). Aktier med betinget udstedelse medtages fra begyndelsen af regnskabsåret (eller fra tidspunktet for indgåelsen af aftalen om den betingede udstedelse, hvis dette er senere). Hvis betingelserne ikke er opfyldt, baseres antallet af aktier med betinget udstedelse, som er medtaget ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie, på det antal aktier, som kan udstedes, hvis slutningen af regnskabsåret svarer til slutningen af den i aftalen angivne periode. Tilpasning er ikke tilladt, hvis betingelserne ikke er opfyldt ved denne periodes udløb.

53. Hvis betingelsen for den betingede udstedelse er opnåelse eller opretholdelse af en specificeret indtjening i et regnskabsår, og hvis denne indtjening ikke er opnået ved slutningen af regnskabsåret, men skal opretholdes ud over regnskabsåret i et yderligere regnskabsår, behandles de yderligere ordinære aktier som aktier i omløb, hvis virkningen er udvandende, ved beregning af udvandet indtjening pr. aktie. I dette tilfælde baseres beregningen af udvandet indtjening pr. aktie på antallet af ordinære aktier, som kan udstedes, hvis indtjeningen ved slutningen af regnskabsåret svarer til indtjeningen ved slutningen af den i aftalen angivne periode. Indtjeningen pr. aktie kan ændres i fremtidige regnskabsår, og derfor medtages sådanne ordinære aktier med betinget udstedelse ikke ved beregningen af indtjening pr. aktie, før udløbet af den i aftalen angivne periode, idet alle nødvendige betingelser ikke er opfyldt.

54. Antallet af ordinære aktier med betinget udstedelse kan afhænge af den fremtidige markedskurs på de ordinære aktier. I dette tilfælde, og hvis virkningen er udvandende, baseres beregningen af udvandet indtjening pr. aktie på antallet af ordinære aktier, som kan udstedes, hvis markedskursen ved slutningen af regnskabsåret svarer til markedskursen ved slutningen af den i aftalen angivne periode. Hvis betingelsen er baseret på en gennemsnitlig markedskurs i en periode, der strækker sig længere end regnskabsåret, anvendes

▼B

gennemsnittet for den tidsperiode, der er gået. Markedskursen kan ændres i fremtidige regnskabsår, og derfor medtages sådanne ordinære aktier med betinget udstedelse ikke ved beregningen af indtjening pr. aktie, før udløbet af den i aftalen angivne periode, idet alle nødvendige betingelser ikke er opfyldt.

55. Antallet af ordinære aktier med betinget udstedelse kan afhænge af den fremtidige indtjening og den fremtidige kurs på de ordinære aktier. I dette tilfælde baseres antallet af ordinære aktier, som medtages ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie, på begge betingelser (dvs. indtjening til dato og den aktuelle markedskurs ved slutningen af regnskabsåret). Ordinære aktier med betinget udstedelse medtages ikke ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie, medmindre begge betingelser er opfyldt.

56. I andre tilfælde afhænger antallet af ordinære aktier med betinget udstedelse af en anden betingelse end indtjening eller markedskurs (eksempelvis åbning af et bestemt antal forretninger). I disse tilfælde, hvor det antages, at den nuværende status for betingelsen forbliver uændret frem til udløbet af den i aftalen angivne periode, medtages de ordinære aktier med betinget udstedelse ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie i overensstemmelse med status ved slutningen af regnskabsåret.

57. Potentielle ordinære aktier med betinget udstedelse (ud over aktier, som er dækket af en aftale om betinget udstedelse, såsom konvertible instrumenter med betinget udstedelse) medtages i beregningen af udvandet indtjening pr. aktie som følger:

a) virksomheden vurderer, om de potentielle ordinære aktier kan forventes at skulle udstedes på grundlag af de for udstedelsen angivne betingelser i overensstemmelse med bestemmelserne for ordinære aktier med betinget udstedelse i afsnit 52-56, og

b) hvis disse potentielle ordinære aktier skal afspejles i udvandet indtjening pr. aktie, skal virksomheden vurdere deres virkning på beregningen af udvandet indtjening pr. aktie ved at anvende bestemmelserne for optioner og warrants i afsnit 45-48, bestemmelserne for konvertible instrumenter i afsnit 49-51, bestemmelserne for kontrakter, som kan afregnes med ordinære aktier eller kontant betaling i afsnit 58-61 eller andre relevante bestemmelser.

Udnyttelse eller konvertering antages imidlertid ikke ved beregning af udvandet indtjening pr. aktie, medmindre der er en antagelse om udnyttelse eller konvertering af tilsvarende potentielle ordinære aktier i omløb, som ikke er med betinget udstedelse.

Kontrakter, som kan afregnes med ordinære aktier eller kontant betaling

58. Når en virksomhed har udstedt en kontrakt, som efter virksomhedens valg kan afregnes med ordinære aktier eller kontant betaling, skal virksomheden antage, at kontrakten afregnes med ordinære aktier, og de resulterende potentielle ordinære aktier skal medtages i udvandet indtjening pr. aktie, hvis virkningen er udvandende.

59. Når en sådan kontrakt regnskabsmæssigt præsenteres som et aktiv eller en forpligtelse eller har et egenkapitalelement og et forpligtelseselement, skal virksomheden regulere tælleren for ændringer i resultatet, som ville være opstået i regnskabsåret, hvis kontrakten havde været klassificeret fuldt ud som et egenkapitalinstrument. Denne regulering svarer til de i afsnit 33 krævede reguleringer.

▼B

60. Ved kontrakter, som efter indehaverens valg kan afregnes med ordinære aktier eller kontant betaling, skal der anvendes kontant afregning eller afregning med aktier, alt efter hvad der er mest udvandende, ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie.

61. Et eksempel på en kontrakt, som kan afregnes med ordinære aktier eller kontant betaling, er et gældsinstrument som ved udløb giver virksomheden en ubegrænset ret til at indfri hovedstolen ved kontant betaling eller med virksomhedens egne ordinære aktier. Et andet eksempel er en solgt put-option, som giver indehaveren valget mellem afregning med ordinære aktier eller kontant betaling.

Købte optioner

62. Kontrakter, såsom købte put-optioner og købte call-optioner (dvs. optioner, som en virksomhed besidder til sine egne ordinære aktier), medtages ikke i beregningen af udvandet indtjening pr. aktie, idet medtagelsen af disse ville være anti-udvandende. Put-optionen ville kun blive udnyttet, hvis udnyttelseskursen var højere end markedskursen, og call-optionen ville kun blive udnyttet, hvis udnyttelseskursen var lavere end markedskursen.

Solgte put-optioner

63. Kontrakter, som kræver, at en virksomhed tilbagekøber sine egne aktier, såsom solgte put-optioner og terminskøb, medtages ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie, hvis virkningen er udvandende. Hvis disse kontrakter er »in-the-money« i regnskabsåret (dvs. udnyttelses- eller indfrielseskursen er over den gennemsnitlige markedskurs for det pågældende regnskabsår), skal den potentielle udvandende virkning på indtjening pr. aktie beregnes således:

a) det skal antages, at der ved regnskabsårets begyndelse vil blive udstedt et tilstrækkeligt antal ordinære aktier (til den gennemsnitlige markedskurs i regnskabsåret) til at frembringe et provenu, der opfylder kontrakten,

b) det skal antages, at udstedelsesprovenuet anvendes til at opfylde kontrakten (dvs. tilbagekøbe ordinære aktier), og

c) de yderligere ordinære aktier (forskellen mellem det antagne antal udstedte ordinære aktier og antallet af ordinære aktier, der modtages ved opfyldelsen af kontrakten), skal medtages ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie.

REGULERINGER MED TILBAGEVIRKENDE KRAFT

64. Hvis antallet af ordinære eller potentielle ordinære aktier i omløb stiger som følge af udstedelse af fondsaktier eller et aktiesplit eller falder som følge af et omvendt aktiesplit, skal beregningen af indtjening og udvandet indtjening pr. aktie for alle præsenterede regnskabsår reguleres med tilbagevirkende kraft. Hvis disse ændringer sker efter ►**M5** regnskabsårets afslutning ◄, men før årsregnskabet godkendes til offentliggørelse, skal beregninger pr. aktie for dette og præsenterede tidligere regnskabsår baseres på det nye antal aktier. Når beregninger pr. aktie afspejler sådanne ændringer i antallet af aktier, skal der gives oplysning om dette. Ligeledes skal indtjening og udvandet indtjening pr. aktie for alle præsenterede regnskabsår reguleres for virkningen af fejl og reguleringer som følge af ændringer i anvendt regnskabspraksis, som regnskabsmæssigt behandles med tilbagevirkende kraft.

▼B

65. Virksomheder tilpasser ikke udvandet indtjening pr. aktie for præsenterede tidligere regnskabsår ved ændringer i anvendte forudsætninger ved beregning af indtjening pr. aktie eller konvertering af potentielle ordinære aktier til ordinære aktier.

PRÆSENTATION

66. Virksomheder skal i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ præsentere indtjening og udvandet indtjening pr. aktie for den del af årets resultat af fortsættende aktiviteter, som kan henføres til modervirksomhedens indehavere af ordinær egenkapital, og for den del af årets resultat, som kan henføres til modervirksomhedens indehavere af ordinær egenkapital for alle ordinære aktieklasser, hvortil der er knyttet forskellige rettigheder til andel af årets resultat. Ved præsentation af indtjening og udvandet indtjening pr. aktie skal virksomheden give disse lige stor vægtning for alle præsenterede regnskabsår.

67. Indtjening pr. aktie præsenteres for hvert regnskabsår, hvor der præsenteres en ►M5 totalindkomstopgørelse ◄. Hvis der præsenteres udvandet indtjening pr. aktie for mindst ét regnskabsår, skal den præsenteres for alle viste regnskabsår, selv når den svarer til indtjening pr. aktie. Hvis indtjening pr. aktie svarer til udvandet indtjening pr. aktie, kan præsentation af begge poster foretages på én linie i ►M5 totalindkomstopgørelsen. ◄

▼M31

67A. Hvis en virksomhed præsenterer resultatposterne i en separat opgørelse som angivet i afsnit 10A i IAS 1 (som ændret i 2011), skal den præsentere indtjening og udvandet indtjening pr. aktie, som krævet i afsnit 66 og 67, i denne separate opgørelse.

▼B

68. Virksomheder, der præsenterer en ophørt aktivitet, skal oplyse beløbet pr. aktie og det udvandede beløb pr. aktie for den ophørte aktivitet, enten i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ eller i noterne.

▼M31

68A. Hvis en virksomhed præsenterer resultatposterne i en separat opgørelse som angivet i afsnit 10A i IAS 1 (som ændret i ajourført 2011), skal den præsentere indtjening og udvandet indtjening pr. aktie for den ophørte aktivitet, som krævet i afsnit 68, i denne separate opgørelse eller i noterne.

▼B

69. Virksomheder skal præsentere indtjening og udvandet indtjening pr. aktie, selvom beløbene er negative (dvs. et tab pr. aktie).

OPLYSNINGER

70. Virksomheder skal oplyse følgende:

a) de beløb, som er anvendt som tæller ved beregning af indtjening og udvandet indtjening pr. aktie og en afstemning af disse beløb til den del af årets resultat, som kan henføres til modervirksomheden. Afstemningen skal omfatte den individuelle virkning af hver kategori af instrumenter, der påvirker indtjening pr. aktie,

▼B

b) det vejede gennemsnitlige antal ordinære aktier anvendt som nævner ved beregning af indtjening og udvandet indtjening pr. aktie og en indbyrdes afstemning af disse nævnere. Afstemningen skal omfatte den individuelle virkning af hver kategori af instrumenter, der påvirker indtjening pr. aktie,

c) instrumenter (herunder aktier med betinget udstedelse) som potentielt kunne udvande den fremtidige indtjening pr. aktie, men som ikke blev medtaget ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie, idet de var anti-udvandende i det eller de præsenterede regnskabsår,

d) en beskrivelse af transaktioner med ordinære aktier eller potentielle aktier ud over de transaktioner, som er behandlet regnskabsmæssigt i overensstemmelse med afsnit 64, som finder sted efter ►**M5** regnskabsårets afslutning ◄, og som ville have medført en væsentlig ændring i antallet af ordinære aktier eller potentielle ordinære aktier i omløb ved slutningen af regnskabsåret, hvis de havde fundet sted før regnskabsårets afslutning.

71. Som eksempler på de i afsnit 70d) anførte transaktioner kan nævnes:

a) udstedelse af aktier mod kontant betaling,

b) udstedelse af aktier, når provenuet anvendes til at indfri forpligtelser eller tilbagekøbe præferenceaktier i omløb på ►**M5** regnskabsårets afslutning ◄,

c) indløsning af ordinære aktier i omløb,

d) konvertering eller udnyttelse af potentielle ordinære aktier i omløb ved ►**M5** regnskabsårets afslutning ◄ til ordinære aktier,

e) udstedelse af optioner, warrants eller konvertible værdipapirer, og

f) opfyldelse af forhold, som vil medføre udstedelse af aktier med betinget udstedelse.

Indtjening pr. aktie reguleres ikke for sådanne transaktioner efter ►**M5** regnskabsårets afslutning ◄, idet disse transaktioner ikke påvirker størrelsen af den kapital, der er anvendt ved frembringelsen af årets resultat.

72. Finansielle instrumenter og andre kontrakter, som medfører potentielle ordinære aktier, kan omfatte vilkår, som påvirker målingen af indtjening og udvandet indtjening pr. aktie. Sådanne vilkår kan afgøre, hvorvidt potentielle ordinære aktier er udvandende og, hvis dette er tilfældet, virkningen heraf på det vejede gennemsnitlige antal aktier i omløb og eventuelle reguleringer af den del af årets resultat, som kan henføres til indehavere af ordinær egenkapital som følge heraf. Oplysning om vilkårene for sådanne finansielle instrumenter og andre kontrakter tilskyndes, i det omfang dette ikke er krævet på anden vis (jf. IAS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysning*).

▼B

73. Hvis virksomheder ud over indtjening og udvandet indtjening pr. aktie giver oplysning om beløb pr. aktie ved anvendelse af et andet præsenteret element i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ end et i denne standard krævet, skal sådanne beløb beregnes ved anvendelse af det vejede gennemsnitlige antal ordinære aktier, som er opgjort i overensstemmelse med denne standard. Ved oplysning om indtjening og udvandet indtjening pr. aktie vedrørende et sådant element skal disse gives lige stor vægtning og præsenteres i noterne. Virksomheder skal oplyse grundlaget for fastlæggelsen af tælleren eller tællerne, herunder hvorvidt beløb pr. aktie er før eller efter skat. Hvis der anvendes et element i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄, som ikke præsenteres som en post i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄, skal der foretages en afstemning af det anvendte element til en post, der er præsenteret i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄.

▼M31

73A. Afsnit 73 finder også anvendelse på virksomheder, der ud over indtjening og udvandet indtjening pr. aktie giver oplysning om beløb pr. aktie ved anvendelse af et andet præsenteret element i resultatopgørelsen end et i denne standard krævet.

▼B

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

74. Virksomheder skal anvende denne standard for årsregnskaber, der dækker regnskabsår, som begynder 1. januar 2005 eller derefter. Det tilskyndes, at standarden anvendes før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender denne standard for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2005, skal den give oplysning om dette.

▼M5

74A. IAS 1 (ajourført 2007) ændrede den terminologi, der anvendes i IFRS-standarderne. Desuden blev afsnit 4A, 67A, 68A og 73A tilføjet. Virksomheden skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 1 (ajourført 2007) for et tidligere regnskabsår, skal ændringerne anvendes for dette tidligere regnskabsår.

▼M32

74C. IFRS 13, der blev udstedt i maj 2011, medførte en ændring af afsnit 8, 47A og A2. En virksomhed skal anvende disse ændringer, når den anvender IFRS 13.

▼M31

74D. *Præsentation af posterne indregnet i anden totalindkomst* (ændringer til IAS 1), der blev udsendt i juni 2011, medførte ændring af afsnit 4A, 67A, 68A og 73A. En virksomhed skal anvende disse ændringer, når den anvender IAS 1 som ændret i juni 2011.

▼B

OPHÆVELSE AF ANDRE UDTALELSER

75. Denne standard erstatter IAS 33 *Indtjening pr. aktie* (udgivet 1997)

76. Denne standard erstatter SIC-24 *Indtjening pr. aktie — Finansielle instrumenter og andre kontrakter, som kan afregnes med aktier*.

▼B

Appendiks

ANVENDELSESVEJLEDNING

Dette appendiks er en integreret del af standarden.

RESULTAT, SOM KAN HENFØRES TIL MODERVIRKSOMHEDEN

A1 Ved beregningen af indtjening pr. aktie på basis af koncernregnskabet henviser den del af resultatet, som kan henføres til modervirksomheden, til koncernvirksomhedens resultat efter regulering for minoritetsinteresser.

TEGNINGSRETSUDSTEDELSER

►M32 A2 Udstedelse af ordinære aktier ved udnyttelse af en tegningsret eller konvertering af potentielle ordinære aktier medfører normalt ikke et favørelement. Dette skyldes, at de potentielle ordinære aktier normalt udstedes til fuld værdi, hvilket medfører en forholdsmæssig ændring i de værdier, der er til virksomhedens rådighed. Ved udstedelse af tegningsretter er udnyttelseskursen imidlertid ofte lavere end aktiernes dagsværdi. ◄ Derfor indeholder en sådan tegningsretsudstedelse et favørelement, som anført i afsnit 27b). Hvis en tegningsretsudstedelse tilbydes til alle eksisterende aktionærer, svarer det antal ordinære aktier, som skal anvendes ved beregningen af indtjening og udvandet indtjening pr. aktie for alle regnskabsår før tegningsretsudstedelsen, til antallet af ordinære aktier i omløb før udstedelsen ganget med følgende faktor:

$$\frac{\text{Dagsværdi pr. aktie umiddelbart før udnyttelsen af tegningsret}}{\text{Teoretisk dagsværdi pr. aktie efter udnyttelsen af tegningsret}}$$

▼M32

Den teoretiske dagsværdi pr. aktie efter udnyttelsen af tegningsretter beregnes ved til aktiernes samlede markedsværdi umiddelbart før udnyttelsen af tegningsretterne at tillægge provenuet fra udnyttelsen af tegningsretterne og dividere med antallet af aktier i omløb efter udnyttelsen af tegningsretterne. Når tegningsretterne skal handles offentligt og separat fra aktierne før udnyttelsestidspunktet, fastlægges dagsværdien til slutkursen på den sidste dag, hvor aktierne handles sammen med tegningsretterne.

▼B

KONTROLBELØB

A3 For at illustrere anvendelsen af begrebet kontrolbeløb, som beskrives i afsnit 42 og 43, antages det, at en virksomhed har et overskud på fortsættende aktiviteter, som kan henføres til modervirksomheden, på 4 800 CU, ([1]) et tab på ophørte aktiviteter, som kan henføres til modervirksomheden, på (7 200 CU), et tab, som kan henføres til modervirksomheden, på (2 400 CU) og 2 000 ordinære aktier og 400 potentielle ordinære aktier i omløb. Virksomhedens indtjening pr. aktie er 2,40 CU for fortsættende aktiviteter, (3,60 CU) for ophørte aktiviteter og (1,20 CU) for tabet. De 400 potentielle ordinære aktier medtages ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie, idet den deraf følgende indtjening pr. aktie på 2,00 CU for fortsættende aktiviteter er udvandende, under forudsætning af, at disse 400 potentielle ordinære aktier ikke har nogen virkning på resultatet. Eftersom overskuddet fra fortsættende aktiviteter, som kan henføres til modervirksomheden, er kontrolbeløbet, skal virksomheden også medtage

([1]) I denne vejledning angives pengebeløb i valutaenheder (»currency units« (CU)).

▼B

disse 400 potentielle ordinære aktier ved beregningen af den øvrige indtjening pr. aktie, selvom den deraf følgende indtjening pr. aktie er anti-udvandende i forhold til den sammenlignelige indtjening pr. aktie, dvs. at tabet pr. aktie bliver mindre [(3,00 CU) pr. aktie for tabet fra ophørte aktiviteter og (1,00 CU) pr. aktie for tabet].

GENNEMSNITLIG MARKEDSKURS FOR ORDINÆRE AKTIER

A4 Ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie beregnes den gennemsnitlige markedskurs for ordinære aktier, som forventes udstedt, på grundlag af den gennemsnitlige markedskurs for de ordinære aktier i regnskabsåret. Teoretisk set kunne hver markedstransaktion for en virksomheds ordinære aktier medtages ved opgørelsen af den gennemsnitlige markedskurs. I praksis er det imidlertid normalt tilstrækkeligt med et simpelt gennemsnit af ugentlige eller månedlige kurser.

A5 Generelt udgør slutkurser et tilstrækkeligt grundlag for at foretage en beregning af den gennemsnitlige markedskurs. Hvis der er væsentlige kursudsving, afspejles kursen dog normalt bedst ved et gennemsnit af de højeste og laveste kurser. Den anvendte metode til beregning af den gennemsnitlige markedskurs skal anvendes ensartet, medmindre den ikke længere er repræsentativ på grund af ændrede forhold. Eksempelvis kan en virksomhed, der anvender slutkurser ved beregningen af den gennemsnitlige markedskurs i flere år med forholdsvist stabile kurser, skifte til et gennemsnit af de højeste og laveste kurser, hvis der begynder at ske store kursudsving, og slutkurserne ikke længere udgør en repræsentativ gennemsnitskurs.

OPTIONER, WARRANTS OG TILSVARENDE INSTRUMENTER

A6 Optioner eller warrants på køb af konvertible instrumenter antages at blive udnyttet til at købe det konvertible instrument, når gennemsnitskursen af både det konvertible instrument og de ordinære aktier, som kan opnås ved konvertering, er over udnyttelseskursen for disse optioner eller warrants. Udnyttelse antages imidlertid ikke at finde sted, medmindre konvertering af eventuelle tilsvarende konvertible instrumenter i omløb også antages at finde sted.

A7 Optioner eller warrants kan tillade eller kræve, at virksomheden (eller dennes modervirksomhed eller en dattervirksomhed) tilbyder gældsinstrumenter eller andre instrumenter som betaling for hele udnyttelsesprisen eller en del heraf. Ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie har disse optioner eller warrants en udvandende virkning, hvis a) den gennemsnitlige markedskurs i regnskabsåret for de tilknyttede ordinære aktier overstiger udnyttelseskursen, eller b) salgskursen for det udbudte instrument er under den kurs, som instrumentet kunne

▼B

udbydes til i henhold til options- eller warrantordningen, og denne forskel resulterer i en effektiv udnyttelseskurs, som er under markedskursen for de ordinære aktier, som kan opnås ved udnyttelse. Ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie antages det, at disse optioner eller warrants udnyttes, og at gældsinstrumenterne eller andre instrumenter udbydes. Hvis betaling i likvider er mere fordelagtig for indehaveren af en option eller warrant, og kontrakten tillader betaling i likvider, antages det, at der sker betaling i likvider. Rente (efter skat) på gældsinstrumenter, som antages udbudt, tilbageføres som en regulering af tælleren.

A8 Der foretages en tilsvarende behandling af præferenceaktier, som er underlagt tilsvarende bestemmelser, eller af andre instrumenter med konverteringsret, som tillader, at investor betaler i likvider mod en mere favorabel konverteringssats.

A9 De underliggende vilkår for visse optioner eller warrants kan kræve, at det modtagne provenu fra udnyttelsen af disse instrumenter anvendes til at indfri virksomhedens (eller dennes modervirksomheds eller en dattervirksomheds) gældsinstrumenter eller andre instrumenter. Ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie antages det, at disse optioner eller warrants udnyttes, og at provenuet anvendes til at købe gældsinstrumenterne til den gennemsnitlige markedskurs snarere end til at købe ordinære aktier. Det beløb, hvormed provenuet fra den antagede udnyttelse overstiger det beløb, der er anvendt til det antagede køb af gældsinstrumenter, tages imidlertid i betragtning (dvs. antages brugt til at tilbagekøbe ordinære aktier) ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie. Rente (efter skat) på gældsinstrumenter, som antages købt, tilbageføres som en regulering af tælleren.

SOLGTE PUT-OPTIONER

A10 For at illustrere anvendelsen af afsnit 63 antages det, at en virksomhed har 120 solgte put-optioner i omløb på sine ordinære aktier med en udnyttelseskurs på 35 CU. Den gennemsnitlige markedskurs for virksomhedens ordinære aktier i regnskabsåret er 28 CU. Ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie skal virksomheden antage, at den har udstedt 150 aktier til 28 CU pr. aktie i begyndelsen af regnskabsåret for at opfylde sin put-forpligtelse på 4 200 CU. Forskellen mellem de 150 udstedte ordinære aktier og de 120 ordinære aktier, som modtages ved opfyldelsen af put-forpligtelsen (30 yderligere ordinære aktier), lægges til nævneren ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie.

INSTRUMENTER I DATTERVIRKSOMHEDER, ASSOCIEREDE VIRKSOMHEDER OG JOINT VENTURES

A11 Potentielle ordinære aktier i en dattervirksomhed, et joint venture eller en associeret virksomhed, som kan konverteres til enten ordinære aktier i dattervirksomheden, joint venturet eller den associerede virksomhed eller ordinære aktier i modervirksomheden, en venturedeltager eller en investor (den regnskabsaflæggende virksomhed), medtages ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie som følger:

a) instrumenter udstedt af en dattervirksomhed, et joint venture eller en associeret virksomhed, som giver indehaveren mulighed for at modtage ordinære aktier i dattervirksomheden, joint venturet eller den associerede virksomhed, medtages ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie i dattervirksomheden, joint venturet eller den associerede virksomhed. Denne indtjening pr. aktie medtages derefter ved beregningen af den regnskabsaflæggende virksomheds indtjening pr. aktie baseret på den regnskabsaflæggende virksomheds besiddelse af instrumenterne i dattervirksomheden, joint venturet eller den associerede virksomhed,

▼B

b) instrumenter i en dattervirksomhed, et joint venture eller en associeret virksomhed, som kan konverteres til ordinære aktier i den regnskabsaflæggende virksomhed, anses for at udgøre en del af de potentielle ordinære aktier i den regnskabsaflæggende virksomhed ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie. Optioner eller warrants udstedt af en dattervirksomhed, et joint venture eller en associeret virksomhed på køb af ordinære aktier i den regnskabsaflæggende virksomhed anses ligeledes for at udgøre en del af de potentielle ordinære aktier i den regnskabsaflæggende virksomhed ved beregningen af konsolideret udvandet indtjening pr. aktie.

A12 Ved opgørelsen af virkningen på indtjening pr. aktie af instrumenter, som er udstedt af en regnskabsaflæggende virksomhed, og som kan konverteres til ordinære aktier i en dattervirksomhed, et joint venture eller en associeret virksomhed, antages instrumenterne at blive konverteret, og tælleren (den del af resultatet, som kan henføres til modervirksomhedens indehavere af ordinær egenkapital) antages reguleret efter behov i overensstemmelse med afsnit 33. Ud over disse reguleringer reguleres tælleren for eventuelle ændringer i den regnskabsaflæggende virksomheds registrerede resultat (eksempelvis modtaget udbytte eller indkomst efter den indre værdis metode), som kan henføres til forøgelsen af antallet af ordinære aktier i omløb i dattervirksomheden, joint venturet eller den associerede virksomhed som følge af den antagede konvertering. Nævneren i beregningen af udvandet indtjening pr. aktie påvirkes ikke, idet antallet af ordinære aktier i omløb i den regnskabsaflæggende virksomhed ikke ville blive ændret ved en antaget konvertering.

DELTAGENDE EGENKAPITALINSTRUMENTER OG ORDINÆRE AKTIER MED TO AKTIEKLASSER

A13 Visse virksomheders egenkapital omfatter:

a) instrumenter, der berettiger til udbytte sammen med ordinære aktier i henhold til en forudbestemt formel (eksempelvis to for en), undertiden med en øvre begrænsning på retten til at modtage udbytte (eksempelvis op til, men ikke over, et specificeret beløb pr. aktie),

b) en klasse af ordinære aktier, som har en anden udbyttesats end det er tilfældet for en anden klasse af ordinære aktier, men som ikke har forrang eller er efterstillet.

A14 Ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie antages konvertering at finde sted for de instrumenter, der er beskrevet i afsnit A13, som kan konverteres til ordinære aktier, hvis virkningen er udvandende. For instrumenter, der ikke kan konverteres til en klasse af ordinære aktier, allokeres årets resultat til de forskellige aktieklasser og deltagende egenkapitalinstrumenter i overensstemmelse med deres ret til udbytte eller andre rettigheder til at modtage ikke-udloddet resultat. For at beregne indtjening og udvandet indtjening pr. aktie:

a) reguleres den del af resultatet, som kan henføres til modervirksomhedens indehavere af ordinær egenkapital (overskud reduceres og tab øges) med det udbytte, som uddeles i regnskabsåret for hver aktieklasse, og med det kontraktlige udbytte (eller rente på deltagende obligationer), som skal betales for regnskabsåret (eksempelvis ubetalt akkumuleret udbytte),

▼B

b) den resterende del af resultatet allokeres til ordinære aktier og deltagende egenkapitalinstrumenter, i det omfang hvert instrument har en andel i resultatet, som om hele årets resultat var blevet uddelt. Det samlede resultat, som allokeres til hver kategori af egenkapitalinstrumenter, opgøres ved at sammenlægge det beløb, der er allokeret for udbytte, og det beløb, der er allokeret for deltagelse,

c) den samlede værdi af resultatet, som allokeres til hver kategori af egenkapitalinstrumenter, divideres med antallet af instrumenter i omløb, hvortil resultatet allokeres, for at opgøre indtjening pr. aktie for instrumentet.

Ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie medtages alle potentielle ordinære aktier, som antages udstedt, i de ordinære aktier i omløb.

DEL VIST BETALTE AKTIER

A15 Når ordinære aktier udstedes, men kun delvist betales, behandles disse ved beregningen af indtjening pr. aktie som en del af en ordinær aktie, i det omfang de har været berettiget til udbytte i regnskabsåret i forhold til en fuldt betalt ordinær aktie.

A16 I det omfang delvist betalte aktier ikke berettiger til udbytte i regnskabsåret, behandles de som svarende til warrants eller optioner ved beregningen af udvandet indtjening pr. aktie. Det ubetalte restbeløb antages at udgøre provenu, som anvendes til at købe ordinære aktier. Det antal aktier, som medtages i udvandet indtjening pr. aktie, er forskellen mellem det antal aktier, der er tegnet, og det antal aktier, der antages købt.

▼B

IAS 34

Præsentation af delårsregnskaber

FORMÅL

Formålet med denne standard er at foreskrive minimumskrav til indholdet af et delårsregnskab samt at foreskrive indregnings- og målingsprincipperne for et fuldstændigt eller sammendraget regnskab for en delårsperiode. Rettidighed og pålidelig præsentation af delårsregnskaber gør det lettere for investorer, kreditorer og andre at forstå en virksomheds evne til at frembringe indtjening og pengestrømme samt dens finansielle stilling og likviditet.

ANVENDELSESOMRÅDE

1. Standarden foreskriver ikke, hvilke virksomheder der skal offentliggøre delårsregnskaber, samt hvor ofte eller hvor hurtigt efter slutningen af en delårsperiode. Dog kræver offentlige myndigheder, tilsynsmyndigheder for værdipapirhandel, børser og revisororganisationer ofte, at virksomheder, hvis obligationer eller aktier handles offentligt, offentliggør delårsregnskaber. Denne standard finder anvendelse, hvis en virksomhed er pålagt eller vælger at offentliggøre et delårsregnskab i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder (IFRS). IASC ([1]) tilskynder virksomheder, hvis aktier handles offentligt, til at præsentere delårsregnskaber, som er i overensstemmelse med de i denne standard nævnte principper for indregning, måling og oplysning. Virksomheder, hvis aktier handles offentligt, tilskyndes specifikt til at:

   a) præsentere delårsregnskab som minimum pr. slutningen af den første halvdel af regnskabsåret, og

   b) offentliggøre delårsregnskabet senest 60 dage efter slutningen af delårsperioden.

2. Hvert regnskab, hvad enten det er et årsregnskab eller delårsregnskab, vurderes selvstændigt med hensyn til dets overensstemmelse med IFRS. Hvis en virksomhed ikke aflægger delårsregnskab i et givet regnskabsår, eller delårsregnskabet ikke er aflagt i overensstemmelse med denne standard, forhindrer dette ikke virksomhedens årsregnskab i at være i overensstemmelse med IFRS, hvis dette i øvrigt er tilfældet.

3. Hvis en virksomheds delårsregnskab angives at være i overensstemmelse med IFRS, skal det være i overensstemmelse med alle bestemmelserne i denne standard. I denne forbindelse kræver afsnit 19 visse oplysninger.

DEFINITIONER

4. Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:

([1]) IASC (International Accounting Standards Committee) er blevet erstattet af IASB (International Accounting Standards Board), som påbegyndte sit arbejde i 2001.

▼B

En delårsperiode er en regnskabsperiode, som er kortere end et helt regnskabsår.

▼M5

Et *delårsregnskab* er en regnskabsopgørelse, som omfatter enten et fuldstændigt regnskab (som beskrevet i IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber* (ajourført 2007)) eller et sammendraget regnskab (som beskrevet i denne standard) for en delårsperiode.

▼B

DELÅRSREGNSKABERS INDHOLD

▼M5

5. IAS 1 (ajourført 2007) definerer et fuldstændigt regnskab som indeholdende følgende bestanddele:

(a) en opgørelse af finansiel stilling ved regnskabsårets afslutning

(b) en totalindkomstopgørelse for regnskabsåret

(c) en egenkapitalopgørelse for regnskabsåret

(d) en pengestrømsopgørelse for regnskabsåret

(e) noter indeholdende en oversigt over væsentlig anvendt regnskabspraksis samt andre forklarende informationer og

(f) en opgørelse af finansiel stilling ved starten af det første sammenligningsår, fra hvilket virksomheden ændrer den anvendte regnskabspraksis med tilbagevirkende kraft, eller fra hvilket virksomheden foretager tilpasning af poster i årsregnskabet med tilbagevirkende kraft eller omklassificerer poster i årsregnskabet.

▼B

6. Af hensyn til rettidighed og omkostninger, og for at undgå gentagelse af tidligere præsenterede oplysninger kan virksomheden være nødt til, eller vælge at give færre oplysninger, ved et delårsregnskabs ►M5 afslutning ◄ end i dens årsregnskab. Standarden definerer minimumskrav til indholdet af et delårsregnskab som omfattende sammendraget regnskab og udvalgte noter. Hensigten med delårsregnskabet er at give en opdatering af det seneste fuldstændige årsregnskab. Således fokuseres der på nye aktiviteter, begivenheder og omstændigheder, og tidligere præsenterede oplysninger gentages ikke.

7. Det er ikke hensigten med denne standard at forbyde eller fraråde, at virksomheder offentliggør et fuldstændigt regnskab (som beskrevet i IAS 1) i delårsregnskabet frem for et sammendraget regnskab og udvalgte noter. Denne standard forbyder eller fraråder heller ikke at virksomheder i et sammendraget regnskab medtager mere end det minimum af regnskabsposter eller udvalgte noter, som nævnes i denne standard. Indregnings- og målingsvejledningen i denne standard finder ligeledes anvendelse på fuldstændige regnskaber for en delårsperiode, og sådanne regnskaber skal omfatte alle de af denne standard krævede oplysninger (specielt de udvalgte noter i afsnit 16) såvel som de af andre standarder krævede oplysninger.

▼B

Minimumskrav til delårsregnskabers bestanddele

▼M31

8. Et delårsregnskab skal som minimum omfatte følgende bestanddele:

▼M5

(a) en sammendraget opgørelse af finansiel stilling

▼M31

(b) en sammendraget resultatopgørelse eller opgørelse af anden totalindkomst

▼M5

(c) en sammendraget egenkapitalopgørelse

(d) en sammendraget pengestrømsopgørelse og

(e) udvalgte noter.

▼M31

8A. Hvis en virksomhed præsenterer resultatposter i en separat opgørelse som angivet i afsnit 10A i IAS 1 (som ændret i 2011), skal den præsentere sammendragne delårstal fra denne opgørelse.

▼B

Delårsregnskabers form og indhold

9. Hvis en virksomhed offentliggør et fuldstændigt regnskab i sit delårsregnskab, skal formen og indholdet af dette regnskab være i overensstemmelse med de i IAS 1 nævnte krav til et fuldstændigt regnskab.

10. Hvis en virksomhed offentliggør et sammendraget regnskab i sit delårsregnskab, skal dette sammendrag som minimum omfatte hver af de overskrifter og subtotaler, som er medtaget i det seneste årsregnskab og udvalgte noter, som kræves i denne standard. Yderligere regnskabsposter eller noter skal medtages, hvis udeladelse heraf ville gøre det sammendragne delårsregnskab misvisende.

▼M8

11. I den opgørelse, hvor elementerne af resultatet for en delårsperiode præsenteres, skal virksomheden præsentere indtjening og udvandet indtjening pr. aktie for den pågældende periode, hvis virksomheden er omfattet af IAS 33 *Indtjening pr. aktie*. ([1]).

▼M31

11A. Hvis en virksomhed præsenterer resultatposter i en separat opgørelse som angivet i afsnit 10A i IAS 1 (som ændret i 2011), skal den præsentere indtjening og udvandet indtjening pr. aktie i denne opgørelse.

([1]) Dette afsnit blev ændret ved *Forbedringer af IFRS-standarder*, der udkom i maj 2008, med henblik på at klarlægge IAS 34's anvendelsesområde.

▼B

►M5 12. IAS 1 (ajourført 2007) giver vejledning om årsregnskabets struktur. ◄ Implementeringsvejledningen for IAS 1 illustrerer forskellige måder, hvorpå ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄, ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ og egenkapitalopgørelsen kan præsenteres.

▼M5

_____

▼B

14. Delårsregnskabet udarbejdes som koncernregnskab, hvis virksomhedens seneste årsregnskab er et koncernregnskab. Modervirksomhedens årsregnskab er ikke i overensstemmelse eller sammenligneligt med koncernregnskabet i den seneste årsrapport. Hvis en virksomheds årsrapport ud over koncernregnskabet omfatter modervirksomhedens årsregnskab, hverken kræver eller forbyder denne standard medtagelse af modervirksomhedens årsregnskab i virksomhedens delårsregnskab.

▼M29

Væsentlige begivenheder og transaktioner

15. En virksomhed skal i sit delårsregnskab medtage en forklaring af begivenheder og transaktioner, som er væsentlige for forståelsen af ændringer i virksomhedens finansielle stilling og indtjening efter afslutningen af det seneste regnskabsår. De oplysninger, der gives i relation til disse begivenheder og transaktioner, skal ajourføre relevante oplysninger præsenteret i det seneste årsregnskab.

15A. Brugere af en virksomheds delårsregnskab vil have adgang til virksomhedens seneste årsrapport. Det er derfor unødvendigt, at noterne til et delårsregnskab indeholder relativt uvæsentlig opdatering af oplysninger, som er givet i noterne til den seneste årsrapport.

15B. Nedenfor følger en liste over begivenheder og transaktioner, om hvilke det er påkrævet at afgive oplysninger, hvis de er væsentlige: Listen er ikke udtømmende.

(a) nedskrivning af varebeholdninger til nettorealisationsværdi og tilbageførsel af en sådan nedskrivning

(b) indregning af tab ved værdiforringelse af materielle anlægsaktiver, immaterielle aktiver eller andre aktiver og tilbageførsel af et sådant tab ved værdiforringelse

(c) tilbageførsel af hensættelser til omstruktureringsomkostninger

(d) anskaffelse og afhændelse af materielle anlægsaktiver

(e) indgåede forpligtelser om køb af materielle anlægsaktiver

(f) afgørelse af retssager

(g) korrektion af fejl vedrørende tidligere regnskabsår

(h) ændringer i forretningsaktiviteter eller økonomiske forhold, der påvirker dagsværdien af virksomhedens finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, uanset om disse aktiver eller forpligtelser indregnes til dagsværdi eller amortiseret kostpris

(i) misligholdelse af et lån eller en låneaftale, som ikke er udbedret før eller ved slutningen af regnskabsåret

▼M29

(j) transaktioner mellem nærtstående parter

(k) overførsler mellem niveauer i dagsværdihierarkiet, der anvendes til dagsværdimålingen af finansielle instrumenter

(l) ændringer i klassifikationen af finansielle aktiver som følge af en ændring i formålet med eller anvendelsen af disse aktiver og

(m) ændringer i eventualforpligtelser eller eventualaktiver.

15C. Enkelte IFRS-standarder indeholder vejledning om oplysningskrav for mange af de punkter, der er anført i afsnit 15B. Når en begivenhed eller transaktion er væsentlig for forståelsen af ændringer i virksomhedens finansielle stilling eller indtjening siden det sidste regnskabsår, skal virksomhedens delårsregnskab indeholde en forklaring og en opdatering af de relevante oplysninger i årsregnskabet for det sidste regnskabsår.

_____

Andre oplysninger

▼M32

16A. Ud over oplysninger om væsentlige begivenheder og transaktioner i henhold til afsnit 15–15C skal en virksomhed medtage følgende oplysninger i noterne til delårsregnskabet, hvis oplysningerne ikke fremgår andetsteds i delårsrapporten. Oplysningerne skal normalt gives på et år-til-dato-grundlag.

▼M29

(a) erklæring om, at der i delårsregnskabet er anvendt samme regnskabspraksis og beregningsmetoder som i det seneste årsregnskab, eller, hvis regnskabspraksis eller beregningsmetoder er blevet ændret, en beskrivelse af arten og virkningen af ændringen

(b) kommentarer til delårsperiodens aktiviteters afhængighed af sæson eller konjunktur

(c) arten og den beløbsmæssige størrelse af poster, der påvirker aktiver, forpligtelser, egenkapitalen, nettoindtægter eller pengestrømme, som er usædvanlige på grund af deres størrelse, art eller beskaffenhed

(d) arten og den beløbsmæssige størrelse af ændringer i skønnede beløb, som allerede er præsenteret i tidligere delårsperioder i det aktuelle regnskabsår eller ændringer i skønnede beløb, som er præsenteret i tidligere regnskabsår

(e) udstedelse, tilbagekøb og indløsning af obligationer og aktier

(f) separat udbetalt udbytte (samlet eller pr. aktie) for ordinære aktier og andre aktier

(g) følgende segmentoplysninger (der kræves kun segmentoplysninger i virksomhedens delårsregnskab, hvis IFRS 8 *Driftssegmenter* kræver, at virksomhedens årsregnskab indeholder segmentoplysninger):

(i) omsætning fra salg til eksterne kunder, hvis den indgår i den måling af segmentresultatet, der gennemgås af den øverste beslutningstager eller på anden vis regelmæssigt indberettes til den øverste beslutningstager

▼M29

(ii) omsætning fra salg mellem segmenter, hvis den indgår i den måling af segmentresultatet, der gennemgås af den øverste beslutningstager eller på anden vis regelmæssigt indberettes til den øverste beslutningstager

(iii) en måling af segmentets resultat

(iv) samlede aktiver, hvor der er sket en væsentlig ændring fra det beløb, der blev oplyst i det sidste årsregnskab

(v) en beskrivelse af forskelle i forhold til det sidste årsregnskab i segmenteringsgrundlaget eller i grundlaget for målingen af segmentets resultat

(vi) en afstemning af det præsentationspligtige segments samlede resultatmåling med virksomhedens resultat før skatteomkostninger (skatteindtægter) og ophørte aktiviteter. Hvis en virksomhed imidlertid allokerer poster, såsom skatteomkostninger (skatteindtægter), til præsentationspligtige segmenter, kan virksomheden afstemme segmenternes samlede resultatmålinger med virksomhedens resultat efter de poster. Væsentlige afstemningsposter skal identificeres og beskrives separat i den pågældende afstemning

(h) begivenheder efter delårsperioden, som ikke er afspejlet i delårsregnskabet

(i) virkningen af ændringer i virksomhedens sammensætning i delårsperioden, herunder virksomhedssammenslutninger, opnåelse eller tab af bestemmende indflydelse på dattervirksomheder og langfristede investeringer, omstruktureringer samt ophørte aktiviteter. I tilfælde af virksomhedssammenslutninger skal virksomheden give de oplysninger, som kræves i henhold til IFRS 3 *Virksomhedssammenslutninger*.

▼M32

(j) for finansielle instrumenter er oplysningerne om dagsværdi omhandlet i afsnit 91-93(h), 94-96, 98 og 99 i IFRS 13 *Måling af dagsværdi* samt afsnit 25, 26 og 28-30 i IFRS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysninger*.

▼M29

_____

▼B

Oplysning af overensstemmelse med IFRS

19. Hvis en virksomheds delårsregnskab er i overensstemmelse med denne standard, skal dette oplyses. Et delårsregnskab må ikke angives at være i overensstemmelse med standarder, hvis det ikke er i overensstemmelse med alle bestemmelser i IFRS.

Perioder, for hvilke aflæggelse af delårsregnskaber er påkrævet

▼M31

20. Delårsrapporter (sammendragne eller fuldstændige) skal indeholde delårsregnskaber for følgende perioder:

▼B

a) ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄ pr. slutningen af den aktuelle delårsperiode og en ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄ pr. slutningen af det foregående regnskabsår til sammenligning,

▼M31

b) resultatopgørelse og opgørelse af anden totalindkomst for den aktuelle delårsperiode og kumulativt for det aktuelle regnskabsår til dato med resultatopgørelser og opgørelser af anden totalindkomst for de tilsvarende delårsperioder (aktuel og år-til-dato) for det umiddelbart foregående regnskabsår til sammenligning. Som tilladt i henhold til IAS 1 (som ændret i 2011) kan en delårsrapport for hver delårsperiode præsentere en resultatopgørelse eller en opgørelse af anden totalindkomst,

▼B

c) opgørelse over egenkapitalbevægelser kumulativt for det aktuelle regnskabsår til dato med sammenligningstal for den tilsvarende år-til-dato-periode i det foregående regnskabsår, og

d) pengestrømsopgørelse kumulativt for det aktuelle regnskabsår til dato med sammenligningstal for den tilsvarende år-til-dato-periode i det foregående regnskabsår.

21. For virksomheder, hvis aktiviteter er meget sæsonprægede, kan økonomiske informationer for de 12 måneder, som ►M5 frem til afslutningen af delårsperioden ◄, og sammenligningstal for det foregående kalenderår være nyttige. Derfor tilskynder standarden virksomheder, hvis aktiviteter er meget sæsonprægede, til at give sådanne informationer ud over de i foregående afsnit krævede informationer.

22. Appendiks A illustrerer de perioder, som skal præsenteres af en virksomhed, der aflægger regnskaber halvårligt, og virksomheder, der aflægger regnskaber kvartalsvis.

Væsentlighed

23. Ved beslutningen om, hvordan en post skal indregnes, måles, klassificeres eller oplyses i forbindelse med delårsregnskaber, skal væsentligheden vurderes på baggrund af de økonomiske data for delårsperioden. Ved vurderingen af væsentlighed skal der tages højde for, at måling i delårsperioder i højere grad kan afhænge af skøn end måling af økonomiske data i årsregnskabet.

24. I IAS 1 og IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl* defineres en post som væsentlig, hvis udeladelse heraf eller fejl heri kan få indflydelse på regnskabsbrugernes økonomiske beslutningstagen. IAS 1 kræver separat oplysning om væsentlige poster, herunder (eksempelvis) ophørte aktiviteter, og IAS 8 kræver oplysning om ændringer i regnskabsmæssige skøn, fejl og ændringer i anvendt regnskabspraksis. De to standarder indeholder ikke vejledning om kvantitet ved bedømmelsen af væsentlighed.

25. Mens vurderingen af væsentlighed altid kræver udøvelse af skøn, baseres beslutningen om indregning og oplysning i denne standard på data for selve delårsperioden af hensyn til forståelighed af delårstallene. Derfor indregnes og oplyses eksempelvis usædvanlige poster, ændringer i anvendt regnskabspraksis eller regnskabsmæssige skøn og fejl baseret på væsentlighed på grundlag af data for delårsperioden for at undgå, at der drages misvisende konklusioner, fordi oplysning er udeladt. Det altovervejende mål er at sikre, at delårsregnskabet omfatter alle de oplysninger, som er relevante for forståelsen af virksomhedens finansielle stilling og indtjening i delårsperioden.

▼B

OPLYSNING I ÅRSREGNSKABER

26. Hvis et skøn over et beløb, som er præsenteret i delårsperioden, ændres væsentligt i regnskabsårets sidste delårsperiode, men et delårsregnskab ikke offentliggøres for denne sidste delårsperiode, skal arten og omfanget af ændringen af skønnet oplyses i en note til årsregnskabet.

27. IAS 8 kræver oplysning om arten og (hvis det er praktisk muligt) den beløbsmæssige størrelse af en ændring af et skøn, som enten har en væsentlig virkning i den aktuelle regnskabsperiode, eller som forventes at ville have en væsentlig virkning i efterfølgende regnskabsperioder. Denne standards afsnit 16d) kræver lignende oplysning i et delårsregnskab. Som eksempel herpå kan nævnes ændringer i skøn i den sidste delårsperiode vedrørende nedskrivning af varebeholdninger, omstruktureringer eller tab ved værdiforringelse, som er præsenteret i en tidligere delårsperiode i regnskabsåret. De i foregående afsnit krævede oplysninger stemmer overens med kravet i IAS 8 og er tænkt snævert anvendt, dvs. kun på ændringer af skøn. Det kræves ikke, at virksomheder medtager yderligere økonomiske informationer for delårsperioderne i sit årsregnskab.

INDREGNING OG MÅLING

Samme anvendte regnskabspraksis som for årsregnskabet

28. Virksomheder skal anvende den samme regnskabspraksis i deres delårsregnskab som i deres årsregnskab, med undtagelse af ændringer i anvendt regnskabspraksis, som er foretaget efter tidspunktet for det seneste årsregnskab og vil blive afspejlet i det følgende årsregnskab. Hyppigheden af en virksomheds regnskabsaflæggelse (årlig, halvårlig eller kvartalsvis) må dog ikke påvirke målingen af årets resultat. For at opnå dette skal målingen i forbindelse med delårsregnskaber foretages på et år-til-dato-grundlag.

29. Ved at kræve, at en virksomhed skal anvende den samme regnskabspraksis i sit delårsregnskab som i sit årsregnskab, kan det virke, som om måling i delårsperioden foretages, som om hver delårsperiode er en uafhængig regnskabsperiode. Dog bekræftes det i afsnit 28, at en delårsperiode er en del af et større regnskabsår, idet hyppigheden af en virksomheds regnskabsaflæggelse ikke må påvirke målingen af årets resultat. Målinger på et år-til-dato-grundlag kan omfatte ændringer i skønnede beløb, som er præsenteret i det aktuelle regnskabsårs tidligere delårsperioder, men principperne for indregning af aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger i delårsperioder er de samme som i årsregnskabet.

30. Følgende eksempler illustrerer dette:

a) principperne for indregning og måling af tab ved nedskrivning af varebeholdninger, omstruktureringer eller tab ved værdiforringelse i en delårsperiode er de samme som de principper en virksomhed følger, hvis den udelukkende udarbejder årsregnskaber. Hvis sådanne poster indregnes og måles i en delårsperiode og skønnet ændres i en efterfølgende delårsperiode i det samme regnskabsår, ændres det oprindelige skøn dog i den efterfølgende delårsperiode enten ved hensættelse af yderligere tab eller tilbageførsel af det tidligere indregnede beløb

▼B

b) en omkostning, som ikke opfylder definitionen på et aktiv ved slutningen af en delårsperiode, udskydes ikke i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄ enten for at afvente fremtidig information om, hvorvidt den har opfyldt definitionen på et aktiv eller for at udjævne indtjeningen over flere delårsperioder i et regnskabsår, og

c) skatteomkostninger indregnes i hver delårsperiode på grundlag af det bedste skøn over den vejede gennemsnitlige årlige skattesats, der forventes for hele regnskabsåret. Det kan være nødvendigt at regulere hensættelser af skatteomkostninger i en delårsperiode i en efterfølgende delårsperiode i det samme regnskabsår, hvis skønnet over den årlige skattesats ændres.

31. I henhold til *Begrebsramme for udarbejdelse og præsentation af årsregnskaber* (*begrebsrammen*) er indregning det at »optage en post i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄ eller ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄, der opfylder definitionen på et element og opfylder indregningskriterierne«. Definitionen på aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger er grundlæggende for indregning ►M5 ved afslutningen af både regnskabsåret og delårsperioderne ◄.

32. For aktiver gælder den samme test af økonomiske fordele ►M5 ved afslutningen af en delårsperiode ◄ som ved slutningen af virksomhedens regnskabsår. Omkostninger, som ved deres art ikke opfylder betingelserne for aktiver ved slutningen af regnskabsåret, vil heller ikke opfylde betingelserne på et delårsregnskabs ►M5 afslutning ◄. Ligeledes gælder, at en forpligtelse på et delårsregnskabs ►M5 afslutning ◄ skal udgøre en eksisterende forpligtelse på dette tidspunkt, lige som den skal ►M5 ved afslutning af et regnskabsår ◄.

33. Et afgørende kendetegn for indtægter (omsætning) og omkostninger er, at de tilknyttede indgående og udgående strømme af aktiver og forpligtelser allerede har fundet sted. Hvis sådanne indgående og udgående strømme har fundet sted, indregnes den tilknyttede omsætning eller omkostning. Ellers indregnes de ikke. *Begrebsrammen* nævner, at omkostninger indregnes i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄, når der er sket et fald i fremtidige økonomiske fordele tilknyttet et fald i aktiver eller en stigning i forpligtelser, og faldet kan måles pålideligt... *Begrebsrammen* tillader ikke at poster, som ikke opfylder definitionen på aktiver eller forpligtelser, indregnes i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄.

34. Når en virksomhed, som kun aflægger årsregnskab, måler aktiver, forpligtelser, indtægter, omkostninger og pengestrømme, som er præsenteret i årsregnskabet, er den i stand til at tage informationer i betragtning, som bliver tilgængelige i løbet af regnskabsåret. Virksomhedens måling foretages i realiteten på et år-til-dato-grundlag.

35. En virksomhed, som aflægger regnskab halvårligt, anvender de informationer, som er tilgængelige på halvårstidspunktet eller kort tid herefter, ved måling i halvårsregnskabet samt tilgængelige informationer ved årets slutning eller kort tid herefter i årsregnskabet. Måling for et regnskabsår afspejler ændringer i skønnede beløb, som er præsenteret i første halvår. Beløb, som er præsenteret i halvårsregnskabet, reguleres ikke med tilbagevirkende kraft. Afsnit 16d) og 26 kræver dog, at der gives oplysning om arten og den beløbsmæssige størrelse af væsentlige ændringer i skøn.

▼B

36. En virksomhed, som aflægger regnskab hyppigere end halvårligt, måler indtægter og omkostninger på et år-til-dato-grundlag, ved anvendelse af de informationer, der er tilgængelige, når det enkelte regnskab udarbejdes. Indtægter og omkostninger, som er præsenteret i den aktuelle delårsperiode, afspejler ændringer i skøn over beløb, som er præsenteret i tidligere delårsperioder i regnskabsåret. Beløb, som er præsenteret i tidligere delårsperioder, reguleres ikke med tilbagevirkende kraft. Afsnit 16d) og 26 kræver dog, at der gives oplysning om arten og den beløbsmæssige størrelse af væsentlige ændringer i skøn.

Sæsonmæssig, konjunkturbestemt eller lejlighedsvis omsætning

37. Omsætning, som sker sæsonmæssigt, konjunkturbestemt eller lejlighedsvis i et regnskabsår, må ikke medtages eller udskydes på et delårsregnskabs ►M5 afslutning ◄, hvis medtagelsen eller udskydelsen ikke vil være relevant ved slutningen af virksomhedens regnskabsår.

38. Som eksempel herpå kan nævnes udbytte, royalties og offentlige tilskud. Endvidere har nogle virksomheder fast en større omsætning i nogle delårsperioder i regnskabsåret end i andre, eksempelvis detailhandelens sæsonmæssige omsætning. En sådan omsætning indregnes, når den sker.

Omkostninger afholdt ujævnt fordelt over regnskabsåret

39. Omkostninger, som afholdes ujævnt fordelt over en virksomheds regnskabsår, skal udelukkende medtages eller udskydes ved aflæggelse af delårsregnskab, hvis det ligeledes er relevant at medtage eller udskyde denne type omkostning ved slutningen af regnskabsåret.

Anvendelse af indregnings- og målingsprincipperne

40. Appendiks B indeholder eksempler på anvendelsen af de i afsnit 28-39 nævnte generelle indregnings- og målingsprincipper.

Anvendelse af skøn

41. De målingsprocedurer, der følges i et delårsregnskab, skal sikre, at de deraf følgende informationer er pålidelige, og at alle væsentlige økonomiske informationer, som er relevante for forståelsen af virksomhedens finansielle stilling eller indtjening, oplyses på en hensigtsmæssig måde. Selv om måling i både årsregnskabet og delårsregnskabet ofte baseres på rimelige skøn, kræver udarbejdelsen af delårsregnskaber generelt i højere grad anvendelse af skøn end udarbejdelsen af årsrapporter.

42. Appendiks C indeholder eksempler på anvendelsen af skøn i delårsperioder.

▼B

TILPASNING AF TIDLIGERE PRÆSENTEREDE DELÅRSPERIODER

43. En ændring i anvendt regnskabspraksis, bortset fra de overgangsændringer, som er specificeret i en ny ►M5 IFRS ◄, skal indarbejdes ved:

a) tilpasning af tidligere delårsregnskaber i det aktuelle regnskabsår og tilsvarende delårsperioder i tidligere regnskabsår, som tilpasses i årsregnskabet i overensstemmelse med IAS 8, eller

b) når det ved begyndelsen af det aktuelle regnskabsår er praktisk umuligt at afgøre den samlede virkning af anvendelse af en ny regnskabspraksis for alle tidligere regnskabsår, tilpasning af tidligere delårsregnskaber i det aktuelle regnskabsår og tilsvarende delårsperioder i tidligere regnskabsår for at anvende den nye regnskabspraksis fremadrettet fra det tidligste tidspunkt, hvor det er praktisk muligt.

44. Et af formålene med ovenstående princip er at sikre, at samme regnskabspraksis anvendes for en bestemt kategori af transaktioner i hele regnskabsåret. I henhold til IAS 8 skal en ændring i anvendt regnskabspraksis afspejles med tilbagevirkende kraft, dvs. ved tilpasning af økonomiske data for præsenterede tidligere regnskabsår så langt tilbage, som det er praktisk muligt. Hvis det imidlertid er praktisk umuligt at opgøre den samlede beløbsmæssige størrelse af reguleringen i forhold til tidligere regnskabsår, skal den nye regnskabspraksis i overensstemmelse med IAS 8 anvendes fremadrettet fra det tidligste tidspunkt, hvor det er praktisk muligt. Anvendelsen af princippet i afsnit 43 indebærer, at enhver ændring i anvendt regnskabspraksis i det aktuelle regnskabsår skal gennemføres enten med tilbagevirkende kraft eller, hvis dette er praktisk umuligt, fremadrettet senest fra begyndelsen af regnskabsåret.

45. Hvis det i et regnskabsår var tilladt at afspejle ændringer i regnskabspraksis fra et delårsregnskabs ►M5 afslutning ◄, ville det betyde, at man tillod anvendelsen af forskellig regnskabspraksis for en bestemt kategori af transaktioner i det samme regnskabsår. Dette ville vanskeliggøre allokering til delårsperioder, utydeliggøre driftsresultatet og komplicere muligheden for at analysere og forstå informationer om delårsperioden.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

46. Denne standard træder i kraft for årsregnskaber, der dækker regnskabsår, som begynder den 1. januar 1999 eller senere. Virksomheder tilskyndes til at anvende standarden før dette tidspunkt.

▼M5

47. IAS 1 (ajourført 2007) ændrede den terminologi, der anvendes i IFRS-standarderne. Desuden blev afsnit 4, 5, 8, 11, 12 og 20 ændret, afsnit 13 blev ophævet, og afsnit 8A og 11A blev tilføjet. Virksomheden skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 1 (ajourført 2007) for et tidligere regnskabsår, skal ændringerne anvendes for dette tidligere regnskabsår.

▼M12

48. **IFRS 3 (ajourført af International Accounting Standards Board i 2008) ændrede afsnit 16(i). Virksomheden skal anvende denne ændring på regnskabsår, som begynder 1. juli 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IFRS 3 (ajourført 2008) i et tidligere regnskabsår, finder ændringen anvendelse på det tidligere regnskabsår.**

▼**M29**

49. Afsnit 15 blev ændret, afsnit 15A–15C og 16A blev tilføjet, og afsnit 16–18 blev ophævet med *Forbedringer til IFRS* udstedt i maj 2010. Virksomheden skal anvende disse ændringer på regnskabsår, som begynder den 1. januar 2011 eller derefter. Det er tilladt at anvende ændringerne før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender disse ændringer for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning herom.

▼**M32**

50. IFRS 13, der blev udstedt i maj 2011, medførte en ændring af afsnit 16A(j). En virksomhed skal anvende denne ændring ved anvendelse af IFRS 13.

▼**M31**

51. *Præsentation af posterne indregnet i anden totalindkomst* (ændringer til IAS 1), der blev udsendt i juni 2011, medførte ændring af afsnit 8, 8A, 11A, og 20. En virksomhed skal anvende disse ændringer, når den anvender IAS 1 som ændret i juni 2011.

▼B

IAS 36

Værdiforringelse af aktiver

FORMÅL

1. Formålet med denne standard er at foreskrive de procedurer, som virksomheder skal anvende for at sikre, at aktiver ikke indregnes til mere end deres genindvindingsværdi. Et aktiv er indregnet til mere end genindvindingsværdi, hvis dets regnskabsmæssige værdi overstiger det beløb, der kan genindvindes ved anvendelse eller salg af aktivet. Hvis dette er tilfældet, betegnes aktivet som værdiforringet, og standarden kræver, at virksomheden indregner et tab ved værdiforringelse. Standarden specificerer ligeledes, hvornår virksomheden skal tilbageføre tab ved værdiforringelse, og den foreskriver, hvilke oplysninger der skal gives.

ANVENDELSESOMRÅDE

2. Denne standard finder anvendelse på den regnskabsmæssige behandling af værdiforringelse af alle aktiver, bortset fra:

a) varebeholdninger (jf. IAS 2 *Varebeholdninger*)

b) aktiver hidrørende fra entreprisekontrakter (jf. IAS 11 *Entreprisekontrakter*)

c) udskudte skatteaktiver (jf. IAS 12 *Indkomstskatter*)

d) aktiver, som hidrører fra personaleydelser (jf. IAS 19 *Personaleydelser*)

e) finansielle aktiver, som er omfattet af IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling*,

f) investeringsejendomme, som måles til dagsværdi (jf. IAS 40 *Investeringsejendomme*)

▼M8

g) biologiske aktiver tilknyttet landbrugsaktiviteter, som måles til ►M32 dagsværdi med fradrag af afhændelsesomkostninger ◄ (jf. IAS 41 *Landbrug*),

▼B

h) udskudte anskaffelsesomkostninger og immaterielle aktiver hidrørende fra en forsikringsgivers kontraktlige ret i henhold til forsikringskontrakter, som er omfattet af IFRS 4 *Forsikringskontrakter,* og

i) anlægsaktiver (eller afståelsesgrupper), som er klassificeret som besiddelse med henblik på salg i overensstemmelse med IFRS 5 *Anlægsaktiver, som besiddes med henblik på salg og ophørte aktiviteter*.

3. Denne standard finder ikke anvendelse på varebeholdninger, aktiver hidrørende fra entreprisekontrakter, udskudte skatteaktiver, aktiver hidrørende fra personaleydelser eller aktiver, der er klassificeret som besiddelse med henblik på salg (eller medtaget i en afståelsesgruppe, der er klassificeret som besiddelse med henblik på salg), idet de eksisterende standarder, som finder anvendelse på disse aktiver, indeholder krav til indregning og måling af sådanne aktiver.

▼B

4. Denne standard finder anvendelse på finansielle aktiver, som er klassificeret som:

a) dattervirksomheder, som defineret i IAS 27 *Koncernregnskaber og separate årsregnskaber*

b) associerede virksomheder, som defineret i IAS 28 *Investeringer i associerede virksomheder*, og

c) joint ventures, som defineret i IAS 31 *Kapitalandele i joint ventures*.

Der henvises til IAS 39 vedrørende værdiforringelse af andre finansielle aktiver.

▼M32

5. Denne standard finder ikke anvendelse på finansielle aktiver, der er omfattet af IAS 39, investeringsejendomme målt til dagsværdi i overensstemmelse med IAS 40 eller biologiske aktiver tilknyttet landbrugsaktiviteter målt til dagsværdi med fradrag af salgsomkostninger i overensstemmelse med IAS 41. Denne standard finder imidlertid anvendelse på aktiver, som indregnes til omvurderet værdi (dvs. dagsværdien på omvurderingstidspunktet med fradrag af efterfølgende akkumulerede afskrivninger og efterfølgende tab ved værdiforringelse) i overensstemmelse med andre IFRS-standarder, som eksempelvis omvurderingsmodellen i IAS 16 *Materielle anlægsaktiver* og IAS 38 *Immaterielle aktiver*. Den eneste forskel mellem et aktivs dagsværdi og dets dagsværdi med fradrag af afhændelsesomkostninger er de direkte meromkostninger, der skyldes afhændelsen af aktivet.

(a) (i) hvis afhændelsesomkostningerne er ubetydelige, vil det omvurderede aktivs gen-indvindingsværdi nødvendigvis være tæt på eller større end dets omvurderede værdi. I så fald er det efter anvendelsen af omvurderingskravene ikke sandsynligt, at det omvurderede aktiv er værdiforringet, og det er ikke nødvendigt at skønne genindvindingsværdien

(ii) [Ophævet]

(b) [Ophævet]

(c) hvis afhændelsesomkostningerne ikke er ubetydelige, vil dagsværdien med fradrag af salgsomkostninger for det omvurderede aktiv nødvendigvis være mindre end dagsværdien. Derfor er det omvurderede aktiv værdiforringet, hvis dets nytteværdi er mindre end dets omvurderede værdi. I så fald skal virksomheden efter anvendelsen af omvurderingskravene anvende denne standard til bestemmelse af, hvorvidt aktivet er værdiforringet

▼B

DEFINITIONER

▼M32

6. **Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:**

[Ophævet]

(a) [Ophævet]

(b) [Ophævet]

(c) [Ophævet]

▼M12

_____

▼B

Regnskabsmæssig værdi er det beløb, som et aktiv indregnes med efter fradrag af akkumulerede afskrivninger og akkumulerede tab ved værdiforringelse.

En *pengestrømsfrembringende enhed* er den mindste identificerbare gruppe af aktiver, der frembringer pengestrømme til virksomheden, som i al væsentlighed er uafhængige af pengestrømme fra andre aktiver eller grupper af aktiver.

Virksomhedsaktiver er aktiver, bortset fra goodwill, som bidrager til fremtidige pengestrømme i den pågældende pengestrømsfrembringende enhed såvel som i andre pengestrømsfrembringende enheder.

Afhændelsesomkostninger er omkostninger direkte tilknyttet afhændelsen af et aktiv eller en pengestrømsfrembringende enhed, eksklusive finansieringsomkostninger og skatteomkostninger.

Afskrivningsberettiget beløb er et aktivs kostpris, eller et andet beløb anvendt i årsregnskabet i stedet for kostpris, med fradrag af dets restværdi.

Afskrivning (amortisering) [1] er den systematiske allokering af et aktivs afskrivningsberettigede beløb over dets brugstid.

▼M32

***Dagsværdien* er den pris, der kunne opnås ved at sælge et aktiv, eller der skulle betales for at overdrage en forpligtelse i en velordnet transaktion mellem markedsdeltagere på målingstidspunktet. (Jf. IFRS 13 *Måling af dagsværdi*.)**

▼B

Tab ved værdiforringelse er det beløb, hvormed et aktivs eller en pengestrømsfrembringende enheds regnskabsmæssige værdi overstiger genindvindingsværdien.

Genindvindingsværdien af et aktiv eller en pengestrømsfrembringende enhed er det højeste af ►M32 dagsværdien med fradrag af afhændelsesomkostninger ◄ og nytteværdien.

Brugstid er enten:

a) den periode, hvori et aktiv forventes at blive brugt af virksomheden, eller

b) antallet af producerede enheder eller tilsvarende enheder, som virksomheden forventer at opnå fra aktivet.

[1] Når der er tale om et immaterielt aktiv, benyttes almindeligvis udtrykket »amortisering« i stedet for »afskrivning«. De to udtryk har samme betydning.

▼B

Nytteværdi er nutidsværdien af de fremtidige pengestrømme, som forventes at hidrøre fra et aktiv eller en pengestrømsfrembringende enhed.

IDENTIFIKATION AF MULIG VÆRDIFORRINGELSE AF ET AKTIV

7. Afsnit 8-17 specificerer, hvornår genindvindingsværdien skal opgøres. I kravene anvendes udtrykket »et aktiv«, men de finder anvendelse på enkelte aktiver såvel som på pengestrømsfrembringende enheder. Den resterende del af denne standard er struktureret som følger:

a) Afsnit 18-57 beskriver kravene for måling af genindvindingsværdi. I kravene anvendes desuden udtrykket »et aktiv«, men de finder anvendelse på enkelte aktiver såvel som på pengestrømsfrembringende enheder.

b) Afsnit 58-108 beskriver kravene for indregning og måling af tab ved værdiforringelse. Indregning og måling af tab ved værdiforringelse af enkelte aktiver, bortset fra goodwill, behandles i afsnit 58-64. Afsnit 65-108 omhandler indregning og måling af tab ved værdiforringelse af pengestrømsfrembringende enheder og goodwill.

c) Afsnit 109-116 beskriver kravene for tilbageførsel af tab ved værdiforringelse, som er indregnet i tidligere regnskabsår, af et aktiv eller en pengestrømsfrembringende enhed. Disse krav anvender ligeledes udtrykket »et aktiv«, men de finder anvendelse på enkelte aktiver såvel som på pengestrømsfrembringende enheder. Yderligere krav for et enkelt aktiv beskrives i afsnit 117-121, for en pengestrømsfrembringende enhed i afsnit 122 og 123 og for goodwill i afsnit 124 og 125.

d) Afsnit 126-133 angiver, hvilke oplysninger der skal gives for tab ved værdiforringelse og tilbageførsel af tab ved værdiforringelse af aktiver og pengestrømsfrembringende enheder. Afsnit 134-137 angiver yderligere oplysningskrav for pengestrømsfrembringende enheder, hvortil der er allokeret goodwill eller immaterielle aktiver med uendelig brugstid med henblik på test for værdiforringelse.

8. Et aktiv er værdiforringet, når aktivets regnskabsmæssige værdi overstiger genindvindingsværdien. Afsnit 12-14 beskriver visse indikationer af mulige tab ved værdiforringelse. Hvis sådanne indikationer er til stede, skal virksomheder foretage et formelt skøn over genindvindingsværdien. Bortset fra som angivet i afsnit 10 kræver denne standard ikke, at virksomheder foretager et formelt skøn over genindvindingsværdien, hvis der ikke er indikation af et tab ved værdiforringelse.

9. Virksomheden skal ►M5 ved hvert regnskabsårs afslutning ◄ vurdere, hvorvidt der er indikation af, at et aktiv kan være værdiforringet. Hvis dette er tilfældet, skal virksomheden skønne aktivets genindvindingsværdi.

▼B

10. Uanset om der er nogen indikation af værdiforringelse, skal virksomheden desuden:

a) årligt teste et immaterielt aktiv med uendelig brugstid eller et immaterielt aktiv, som endnu ikke er disponibelt til brug, for værdiforringelse ved at sammenligne aktivets regnskabsmæssige værdi med genindvindingsværdien. Denne test for værdiforringelse kan udføres på et hvilket som helst tidspunkt i regnskabsåret, forudsat at testen udføres på samme tidspunkt hvert år. Forskellige immaterielle aktiver kan testes for værdiforringelse på forskellige tidspunkter. Hvis et immaterielt aktiv blev indregnet første gang i det aktuelle regnskabsår, skal det immaterielle aktiv imidlertid testes for værdiforringelse før slutningen af det aktuelle regnskabsår

b) årligt teste goodwill, der er erhvervet ved en virksomhedssammenslutning, for værdiforringelse i overensstemmelse med afsnit 80-99.

11. Et immaterielt aktivs evne til at frembringe tilstrækkelige fremtidige økonomiske fordele til at genindvinde aktivets regnskabsmæssige værdi er normalt forbundet med større usikkerhed, før aktivet bliver disponibelt til brug, end efter aktivet er disponibelt til brug. Derfor kræver denne standard, at en virksomhed mindst en gang om året tester for værdiforringelse af den regnskabsmæssige værdi af et immaterielt aktiv, som endnu ikke er disponibelt til brug.

▼M32

12. **Når det vurderes, hvorvidt der er en indikation af, at et aktiv er værdiforringet, skal virksomheden som minimum tage følgende indikatorer i betragtning:**

Eksterne informationer

a) **der er observerbare indikationer på, at aktivets ~~markeds~~værdi i regnskabsåret er faldet væsentligt mere end det fald, som må forventes med tiden eller som følge af normal anvendelse**

▼B

b) væsentlige ændringer, som har påvirket virksomheden negativt, er sket i regnskabsåret eller vil ske inden for en overskuelig fremtid i de teknologiske, markedsmæssige, økonomiske eller juridiske rammer for virksomhedens aktiviteter eller på det marked, hvor aktivet anvendes

c) markedsrenter eller andre markedsbaserede afkastmål er steget i regnskabsåret, og det er sandsynligt, at disse stigninger vil påvirke den diskonteringssats, der er anvendt ved beregningen af aktivets nytteværdi, og reducere aktivets genindvindingsværdi væsentligt

d) den regnskabsmæssige værdi af virksomhedens nettoaktiver er større end dens samlede kursværdi.

Interne informationer

e) der foreligger dokumentation for ukurans eller fysisk skade på et aktiv

▼B

f) væsentlige ændringer, som påvirker virksomheden negativt, er sket i regnskabsåret eller forventes at ske inden for en overskuelig fremtid, i det omfang eller i forhold til den måde, hvorpå aktivet anvendes eller forventes anvendt. Disse ændringer omfatter manglende udnyttelse af et aktiv, planer for ophør eller omstrukturering af den aktivitet, aktivet tilhører, eller planer om afhændelse af aktivet før det hidtidige forventede tidspunkt, og revurdering af et aktivs brugstid som begrænset i stedet for uendelig ([1])

g) der foreligger dokumentation fra den interne rapportering, som indikerer, at aktivets ydeevne er eller vil blive lavere end forventet.

▼M7

Udbytte fra en dattervirksomhed, fælles kontrolleret virksomhed eller associeret virksomhed

h) ved investering i en dattervirksomhed, fælles kontrolleret virksomhed eller associeret virksomhed indregner investoren investeringsudbyttet, og det dokumenteres, at:

i) investeringens regnskabsmæssige værdi i det separate årsregnskab overstiger den regnskabsmæssige værdi i koncernregnskabet af nettoaktiverne i den virksomhed, der er investeret i, herunder den tilknyttede goodwill, eller at

ii) udbyttet overstiger dattervirksomhedens, den fælles kontrollerede virksomheds eller den associerede virksomheds samlede totalindkomst i den periode, hvor udbyttet deklareres.

▼B

13. Listen i afsnit 12 er ikke udtømmende. En virksomhed kan identificere andre indikationer af, at et aktiv er værdiforringet, og disse kræver ligeledes, at virksomheden opgør aktivets genindvindingsværdi eller i tilfælde af goodwill foretager en test for værdiforringelse i overensstemmelse med afsnit 80-99.

14. Dokumentation fra intern rapportering, som indikerer, at et aktiv er værdiforringet, omfatter tilstedeværelsen af:

a) pengestrømme til aktivets anskaffelse eller efterfølgende likviditetsbehov til dets drift eller vedligeholdelse, som er væsentligt højere end oprindelig budgetteret

b) faktiske nettopengestrømme eller driftsresultat fra aktivet, som er væsentligt lavere end budgetteret

c) et væsentligt fald i budgetterede nettopengestrømme eller driftsresultat eller en væsentlig stigning i budgetterede tab fra aktivet, eller

d) driftstab eller nettopengestrømme fra virksomheden vedrørende aktivet, når beløbene for det aktuelle regnskabsår sammendrages med budgetterede beløb for kommende regnskabsår.

([1]) Når et aktiv opfylder kriterierne for klassificering som besiddelse med henblik på videresalg (eller bliver medtaget i en afståelsesgruppe, der klassificeres som besiddelse med henblik på videresalg), er det ikke længere omfattet af denne standard og behandles regnskabsmæssigt i overensstemmelse med IFRS 5 *Anlægsaktiver, som besiddes med henblik på salg og ophørte aktiviteter*.

▼B

15. Som angivet i afsnit 10 kræver denne standard, at et immaterielt aktiv med uendelig brugstid, eller som endnu ikke er disponibelt til brug, samt goodwill skal testes for værdiforringelse mindst én gang om året. Bortset fra når kravene i afsnit 10 finder anvendelse, skal væsentlighedsbegrebet anvendes ved identifikationen af, hvorvidt et aktivs genindvindingsværdi skal skønnes. Hvis tidligere beregninger eksempelvis viser, at et aktivs genindvindingsværdi er væsentligt højere end dets regnskabsmæssige værdi, skal virksomheden ikke revurdere aktivets genindvindingsværdi, hvis der ikke er opstået en begivenhed, som udligner forskellen. Ligeledes kan tidligere analyser vise, at et aktivs genindvindingsværdi ikke er påvirkelig af en (eller flere) af de i afsnit 12 opstillede indikatorer.

16. For at forklare afsnit 15 kan nævnes, at hvis markedsrenter eller andre markedsbaserede afkastmål er steget i regnskabsåret, kræves det ikke, at virksomheder foretager et formelt skøn over et aktivs genindvindingsværdi i følgende tilfælde:

a) hvis det er usandsynligt, at den diskonteringssats, der anvendes ved beregningen af et aktivs nytteværdi, vil blive påvirket af stigningen i disse markedsrenter eller markedsbaserede afkastmål. Eksempelvis har stigninger i den korte rente i nogle tilfælde ingen væsentlig virkning på den anvendte diskonteringssats for et aktiv med en lang resterende brugstid

b) hvis det er sandsynligt, at den diskonteringssats, der anvendes ved beregningen af et aktivs nytteværdi, vil blive påvirket af stigningen i disse markedsrenter eller markedsbaserede afkastmål, men tidligere sensitivitetsanalyser af den regnskabsmæssige værdis påvirkelighed viser, at:

i) det er usandsynligt, at genindvindingsværdien vil falde væsentligt, idet fremtidige pengestrømme sandsynligvis ligeledes vil stige (eksempelvis vil en virksomhed i nogle tilfælde kunne dokumentere, at den regulerer sin omsætning for at kompensere for stigninger i markedsrenter), eller

ii) det er usandsynligt, at faldet i genindvindingsværdi vil medføre et væsentligt tab ved værdiforringelse.

17. Hvis der er indikation af, at et aktiv kan være værdiforringet, kan dette betyde, at den resterende brugstid, afskrivningsmetode eller restværdi skal gennemgås og reguleres i henhold til den standard, som finder anvendelse på aktivet, selvom der ikke er indregnet et tab ved værdiforringelse af aktivet.

MÅLING AF GENINDVINDINGSVÆRDI

18. Denne standard definerer genindvindingsværdi som det højeste af et aktivs eller en pengestrømsfrembringende enheds ►**M32** dagsværdi ◄ med fradrag af afhændelsesomkostninger og nytteværdien. Afsnit 19-57 beskriver kravene for måling af genindvindingsværdi. I kravene anvendes udtrykket »et aktiv«, men de finder anvendelse på enkelte aktiver såvel som på pengestrømsfrembringende enheder.

19. Det er ikke altid nødvendigt at opgøre både et aktivs ►**M32** dagsværdi ◄ med fradrag af afhændelsesomkostninger og dets nytteværdi. Hvis et af disse beløb overstiger aktivets regnskabsmæssige værdi, er aktivet ikke værdiforringet, og det er ikke nødvendigt at skønne det andet beløb.

▼M32

20. Det kan være muligt at måle dagsværdien med fradrag af afhændelsesomkostninger, selv om der ikke er nogen officiel markedskurs på et aktivt marked for et aktiv af samme type. Nogle gange vil det dog ikke være muligt at måle dagsværdien med fradrag af afhændelsesomkostninger, fordi der ikke er noget grundlag for at foretage et pålideligt skøn over den pris, til hvilken en velordnet transaktion med henblik på at sælge aktivet ville finde sted mellem markedsdeltagere på målingstidspunktet under aktuelle markedsforhold. I dette tilfælde kan virksomheden anvende aktivets nytteværdi som aktivets genindvindingsværdi.

▼B

21. Hvis der ikke er nogen grund til at antage, at et aktivs nytteværdi i væsentligt omfang overstiger dets ►M32 dagsværdi med fradrag af afhændelsesomkostninger ◄, kan aktivets ►M32 dagsværdi med fradrag af afhændelsesomkostninger ◄ anvendes som aktivets genindvindingsværdi. Dette vil ofte være tilfældet for aktiver, som besiddes med henblik på afhændelse. Dette skyldes, at nytteværdien af et aktiv, som besiddes med henblik på afhændelse, hovedsagelig består af nettoprovenuet ved afhændelsen, idet fremtidige pengestrømme fra aktivets fortsatte anvendelse indtil dets afhændelse sandsynligvis vil være ubetydelige.

22. Genindvindingsværdien opgøres for et enkelt aktiv, medmindre aktivet ikke frembringer pengestrømme, som i al væsentlighed er uafhængige af pengestrømme fra andre aktiver eller grupper af aktiver. Hvis dette er tilfældet, opgøres genindvindingsværdien af den pengestrømsfrembringende enhed, som aktivet tilhører (jf. afsnit 65-103), medmindre enten:

a) aktivets ►M32 dagsværdi med fradrag af afhændelsesomkostninger ◄ er højere end dets regnskabsmæssige værdi, eller

▼M32

b) aktivets nytteværdi kan skønnes at være tæt på dets dagsværdi med fradrag af afhændelsesomkostninger, og dagsværdien med fradrag af afhændelsesomkostninger kan opgøres.

▼B

23. I nogle tilfælde kan man ved skøn, gennemsnit og forenklede beregninger opnå en rimelig tilnærmelse af de detaljerede beregninger, som er anført i denne standard til opgørelse af ►M32 dagsværdi med fradrag af afhændelsesomkostninger ◄ eller nytteværdi.

Måling af genindvindingsværdien af et immaterielt aktiv med uendelig brugstid

24. Afsnit 10 kræver, at et immaterielt aktiv med uendelig brugstid skal testes for værdiforringelse årligt ved at sammenligne aktivets regnskabsmæssige værdi med genindvindingsværdien, uanset om der er nogen indikation af, at aktivet er værdiforringet. Den seneste detaljerede beregning af et sådant aktivs genindvindingsværdi, som er foretaget i et foregående regnskabsår, kan imidlertid anvendes til testen for værdiforringelse for det pågældende aktiv i det aktuelle regnskabsår under forudsætning af opfyldelsen af alle følgende kriterier:

a) hvis det immaterielle aktiv ikke frembringer pengestrømme fra fortsat anvendelse, som i al væsentlighed er uafhængige af pengestrømme fra andre aktiver eller grupper af aktiver, og derfor testes for værdiforringelse som en del af den pengestrømsfrembringende enhed, som aktivet tilhører, må de aktiver og forpligtelser, som udgør denne enhed, ikke have ændret sig væsentligt siden den seneste beregning af genindvindingsværdi

▼B

b) den seneste beregning af genindvindingsværdi resulterede i et beløb, som i væsentlig grad oversteg aktivets regnskabsmæssige værdi, og

c) på grundlag af en analyse af begivenheder, som er indtruffet, og forhold, som har ændret sig, siden den seneste beregning af genindvindingsværdien er det meget usandsynligt, at den aktuelle opgjorte genindvindingsværdi ville være mindre end aktivets regnskabsmæssige værdi.

▼M32

Dagsværdi med fradrag af afhændelsesomkostninger

———————

▼B

►M32 28. De afhændelsesomkostninger, som ikke er indregnet som forpligtelser, fratrækkes ved opgørelsen af dagsværdien med fradrag af afhændelsesomkostninger. ◄ Som eksempel på sådanne omkostninger kan nævnes omkostninger til juridisk bistand, stempelafgift og tilsvarende afgifter forbundet med transaktionen, omkostninger til fjernelse af aktivet og omkostninger direkte knyttet til at bringe aktivet i salgsklar stand. Dog udgør fratrædelsesgodtgørelser (som defineret i IAS 19) og omkostninger tilknyttet nedskæring eller omstrukturering af en virksomhed efter afhændelsen af et aktiv ikke omkostninger direkte tilknyttet afhændelsen af aktivet.

29. Undertiden kræver afhændelsen af et aktiv, at køber overtager en forpligtelse, og kun en samlet ►M32 dagsværdi med fradrag af afhændelsesomkostninger ◄ for både aktivet og forpligtelsen er til rådighed. Afsnit 78 forklarer, hvad virksomheder skal gøre i sådanne tilfælde.

Nytteværdi

30. Følgende elementer skal medtages i beregningen af et aktivs nytteværdi:

a) et skøn over de fremtidige pengestrømme, virksomheden forventer at opnå fra aktivet

b) forventninger om mulige ændringer i beløb eller tidspunkt for disse fremtidige pengestrømme

c) den tidsmæssige værdi af penge, opgjort som den aktuelle risikofri markedsrente

d) prisen for den usikkerhed, der er forbundet med aktivet, og

e) andre faktorer, såsom illikviditet, som markedsdeltagere ville lægge til grund ved prisfastsættelse af de fremtidige pengestrømme, virksomheden forventer at opnå fra aktivet.

31. Skøn over et aktivs nytteværdi kræver følgende skridt:

a) skøn over de fremtidige pengestrømme til og fra virksomheden, som hidrører fra aktivets fortsatte anvendelse og endelige afhændelse, og

b) anvendelse af en passende diskonteringssats på disse fremtidige pengestrømme.

▼B

32. De elementer, der er angivet i afsnit 30b), d) og e), kan afspejles som enten reguleringer af de fremtidige pengestrømme eller reguleringer af diskonteringssatsen. Uanset hvilken metode virksomheden vælger til at afspejle forventede mulige ændringer i beløb eller tidspunkt for fremtidige pengestrømme, skal resultatet være, at den forventede nutidsværdi af de fremtidige pengestrømme afspejles, dvs. det vejede gennemsnit af samtlige mulige udfald. Der gives yderligere vejledning om anvendelsen af nutidsværdimetoder ved måling af et aktivs nytteværdi i appendiks A.

Grundlag for skøn over fremtidige pengestrømme

33. Ved måling af nytteværdi skal virksomheden:

a) basere pengestrømsprognoser på rimelige og dokumenterbare forudsætninger, som repræsenterer ledelsens bedste skøn over de økonomiske forhold, som vil foreligge over aktivets resterende brugstid. Ekstern dokumentation tillægges mest vægt

b) basere pengestrømsprognoser på de af ledelsen senest godkendte budgetter/fremskrivninger, men ikke på skønnede fremtidige pengestrømme til eller fra virksomheden, som forventes at hidrøre fra fremtidige omstruktureringer eller fra forbedring eller øgning af aktivets ydeevne. Prognoser baseret på disse budgetter/fremskrivninger skal højst dække en 5-årig periode, medmindre en længere periode kan begrundes

c) foretage skøn over pengestrømsprognoser ud over den periode, som dækkes af de seneste budgetter/fremskrivninger, ved ekstrapolation af prognoserne baseret på budgetter/fremskrivninger ved anvendelse af en stabil eller faldende vækstrate for efterfølgende år, medmindre en stigende vækstrate kan begrundes. Denne vækstrate må ikke overstige den gennemsnitlige langsigtede vækstrate for de produkter, brancher eller lande), som virksomhedens aktiviteter dækker, eller for det marked, hvor aktivet anvendes, medmindre en højere rate kan begrundes.

34. Ledelsen skal vurdere rimeligheden af de forudsætninger, som ligger til grund for de aktuelle pengestrømsprognoser, ved at undersøge årsagerne til forskelle mellem tidligere pengestrømsprognoser og faktiske pengestrømme. Ledelsen skal sikre, at de forudsætninger, som ligger til grund for de aktuelle pengestrømsprognoser, er i overensstemmelse med tidligere faktiske udfald, forudsat at virkningen af efterfølgende begivenheder eller forhold, som ikke var til stede, da disse faktiske pengestrømme blev frembragt, gør dette relevant.

35. Detaljerede, konkrete og pålidelige budgetter/fremskrivninger for fremtidige pengestrømme ud over en 5-årig periode er normalt ikke tilgængelige. Af denne grund baseres ledelsens skøn over fremtidige pengestrømme på det seneste budget/seneste fremskrivning for højst fem år. Ledelsen kan anvende pengestrømsprognoser baseret på budgetter/fremskrivninger for en periode på mere end fem år, hvis ledelsen er sikker på, at disse skøn er pålidelige, og at den på baggrund af tidligere erfaringer kan dokumentere sin evne til at foretage korrekte fremskrivninger af pengestrømme over en sådan længere periode.

▼B

36. Prognoser for pengestrømme indtil udgangen af aktivets brugstid foretages ved ekstrapolation af pengestrømsprognoser baseret på budgetter/fremskrivninger ved anvendelse af en vækstrate for efterfølgende år. Denne rate er stabil eller faldende, medmindre en stigning i raten afspejler objektive informationer om mønsteret for et produkts eller en branches livscyklus. Hvis det er relevant, kan vækstraten være nul eller negativ.

37. Når betingelserne er gunstige, er det sandsynligt, at konkurrenter vil træde ind på markedet og begrænse væksten. Derfor vil virksomheder have svært ved at overstige den gennemsnitlige historiske vækstrate på lang sigt (eksempelvis 20 år) for de produkter, brancher eller lande), som virksomhedens aktiviteter dækker, eller for det marked, hvor aktivet anvendes.

38. Ved anvendelsen af information fra budgetter/fremskrivninger skal en virksomhed vurdere, hvorvidt disse afspejler rimelige og dokumenterbare forudsætninger og repræsenterer ledelsens bedste skøn over de økonomiske forhold, som vil foreligge over aktivets resterende brugstid.

Sammensætning af skøn over fremtidige pengestrømme

39. Skøn over fremtidige pengestrømme skal omfatte:

a) prognoser for pengestrømme fra den fortsatte anvendelse af aktivet

b) prognoser for pengestrømme fra virksomheden, som er nødvendige for at frembringe pengestrømme til virksomheden fra den fortsatte anvendelse af aktivet (herunder pengestrømme for at forberede aktivet til anvendelse), og som direkte kan henføres eller på en rimelig og ensartet måde allokeres til aktivet, og

c) eventuelle nettopengestrømme, der vil blive modtaget (eller betalt), ved afhændelse af aktivet ved udgangen af dets brugstid.

40. Skøn over fremtidige pengestrømme og diskonteringssatsen afspejler ensartede forudsætninger om prisstigninger hidrørende fra almindelig inflation. Hvis diskonteringssatsen omfatter virkningen af prisstigninger hidrørende fra almindelig inflation, skønnes fremtidige pengestrømme derfor i nominelle beløb. Hvis diskonteringssatsen ikke omfatter virkningen af prisstigninger hidrørende fra almindelig inflation, skønnes fremtidige pengestrømme i faste priser (men omfatter specifikke fremtidige prisstigninger eller -fald).

41. Prognoser for pengestrømme fra virksomheden omfatter de pengestrømme, der er forbundet med den daglige vedligeholdelse af aktivet, samt fremtidige indirekte produktionsomkostninger, som direkte kan henføres eller på en rimelig og ensartet måde allokeres til anvendelsen af aktivet.

42. Når den regnskabsmæssige værdi af et aktiv endnu ikke omfatter alle de nødvendige pengestrømme fra virksomheden, før aktivet er klar til anvendelse eller salg, omfatter skønnet over fremtidige pengestrømme fra virksomheden et skøn over forventede yderligere pengestrømme fra virksomheden, før aktivet er klar til anvendelse eller salg. Dette er eksempelvis tilfældet for en bygning, som er under opførelse, eller et udviklingsprojekt, som endnu ikke er afsluttet.

▼B

43. For at undgå dobbelt indregning omfatter skøn over fremtidige pengestrømme ikke:

a) pengestrømme til virksomheden fra aktiver, der frembringer pengestrømme, som i al væsentlighed er uafhængige af pengestrømmene til virksomheden fra det pågældende aktiv (eksempelvis finansielle aktiver, såsom tilgodehavender), og

b) pengestrømme fra virksomheden tilknyttet forpligtelser, som er blevet indregnet som forpligtelser (eksempelvis gæld, pensioner eller hensatte forpligtelser).

44. Fremtidige pengestrømme skal skønnes for aktivet i dets aktuelle stand. Skøn over fremtidige pengestrømme skal ikke omfatte skønnede fremtidige pengestrømme til eller fra virksomheden, som forventes at hidrøre fra:

a) en fremtidig omstrukturering, som virksomheden endnu ikke har forpligtet sig til, eller

b) forbedring eller øgning af aktivets ydeevne.

45. Idet fremtidige pengestrømme skønnes for aktivet i dets aktuelle stand, afspejler nytteværdien ikke:

a) fremtidige pengestrømme fra virksomheden eller tilknyttede omkostningsbesparelser (eksempelvis reduktioner af personaleomkostninger) eller fordele, som forventes at hidrøre fra en fremtidige omstrukturering, som virksomheden endnu ikke har forpligtet sig til, eller

b) fremtidige pengestrømme fra virksomheden, som vil forbedre eller øge aktivets ydeevne, eller de tilknyttede pengestrømme til virksomheden, som forventes at hidrøre fra sådanne pengestrømme fra virksomheden.

46. En omstrukturering er en af ledelsen planlagt og kontrolleret proces, som væsentligt ændrer enten omfanget af virksomhedens forretningsområde eller måden, hvorpå forretningen drives. IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver* indeholder vejledning, som kan anskueliggøre, hvornår en virksomhed har forpligtet sig til at foretage en omstrukturering.

47. Når en virksomhed har forpligtet sig til at foretage en omstrukturering, vil nogle aktiver sandsynligvis blive påvirket af denne omstrukturering. Når først en virksomhed har forpligtet sig til at foretage en omstrukturering gælder det, at:

a) virksomhedens skøn over fremtidige pengestrømme med henblik på opgørelsen af nytteværdi afspejler omkostningsbesparelser og andre fordele ved omstruktureringen (baseret på seneste budget/fremskrivning, som er godkendt af ledelsen), og

b) virksomhedens skøn over fremtidige pengestrømme fra virksomheden vedrørende omstruktureringen er omfattet af en omstruktureringshensættelse i overensstemmelse med IAS 37.

Illustrativt eksempel 5 viser virkningen af en fremtidig omstrukturering på beregningen af nytteværdi.

48. Så længe der ikke er pengestrømme fra virksomheden, som forbedrer og øger aktivets ydeevne, omfatter skøn over fremtidige pengestrømme ikke de skønnede fremtidige pengestrømme til virksomheden, som forventes at hidrøre fra stigningen i fremtidige økonomiske fordele forbundet med pengestrømmene fra virksomheden (jf. illustrativt eksempel 6).

▼B

49. Skøn over fremtidige pengestrømme omfatter de fremtidige pengestrømme fra virksomheden, som er nødvendige for at opretholde det niveau af økonomiske fordele, som aktivet i dets aktuelle stand forventes at medføre. Når en pengestrømsfrembringende enhed består af aktiver med forskellig skønnet brugstid, som alle er afgørende for enhedens løbende drift, anses udskiftningen af aktiver med kortere brugstid for at være en del af den daglige vedligeholdelse af enheden, når der foretages skøn over de fremtidige pengestrømme, der er tilknyttet enheden. Når et enkelt aktiv består af dele med forskellig skønnet brugstid, anses udskiftningen af dele med kortere brugstid ligeledes for at være et led i den daglige vedligeholdelse af aktivet, når der foretages skøn over de fremtidige pengestrømme, der frembringes af aktivet.

50. Skøn over fremtidige pengestrømme omfatter ikke:

a) pengestrømme fra finansieringsaktiviteter, eller

b) tilbagebetalinger eller betalinger af indkomstskatter.

51. Skønnede fremtidige pengestrømme afspejler forudsætninger, som stemmer overens med den måde, hvorpå diskonteringssatsen opgøres. I modsat fald vil virkningen af nogle af forudsætningerne blive medtaget to gange eller slet ikke. Idet den tidsmæssige værdi af penge tages i betragtning ved, at de skønnede fremtidige pengestrømme diskonteres, omfatter disse pengestrømme ikke pengestrømme fra finansieringsaktiviteter. Ligeledes gælder det, at fordi diskonteringssatsen opgøres før skat, skønnes fremtidige pengestrømme ligeledes før skat.

52. Skøn over de nettopengestrømme, der vil blive modtaget (eller betalt) ved afhændelsen af et aktiv ved udgangen af dets brugstid, skal svare til det beløb, med fradrag af skønnede afhændelsesomkostninger, som virksomheden forventer at opnå ved afhændelse af aktivet ved en handel mellem kvalificerede, villige, indbyrdes uafhængige parter.

53. Skøn over de nettopengestrømme, der vil blive modtaget (eller betalt) ved afhændelsen af et aktiv ved udgangen af dets brugstid, opgøres på samme måde som et aktivs ►**M32** dagsværdi med fradrag af afhændelsesomkostninger ◄, bortset fra, at der ved skøn over disse nettopengestrømme gælder følgende:

a) Virksomheder anvender de gældende priser på tidspunktet for skøn over tilsvarende aktiver, som er nået til udgangen af deres skønnede brugstid, og som er indgået i driften under forhold, som svarer til de forhold, hvorunder aktivet skal anvendes.

b) Virksomheden regulerer disse priser for virkningen af både fremtidige prisstigninger på grund af almindelig inflation og specifikke fremtidige prisstigninger eller prisfald. Hvis skøn over fremtidige pengestrømme fra aktivets fortsatte anvendelse og diskonteringssatsen ikke omfatter virkningen af almindelig inflation, skal virksomheden dog heller ikke medtage denne virkning i skøn over nettopengestrømme ved afhændelsen.

▼M32

53A Dagsværdi afviger fra nytteværdi. Dagsværdi afspejler de forudsætninger, som markedsdeltagere ville gøre brug af ved prisfastsættelsen af aktivet. Modsat afspejler nytteværdi virkningen af faktorer, der kan være virksomhedsspecifikke, og som ikke er gældende for andre virksomheder generelt. Eksempelvis afspejler dagsværdi ingen af følgende faktorer, så længe disse ikke er almindeligt tilgængelige for markedsdeltagere:

(a) Yderligere værdi afledt af aktivernes kategorisering (f.eks. oprettelsen af en portefølje af investeringsejendomme på forskellige lokaliteter)

(b) synergier mellem det målte aktiv og andre aktiver

(c) juridiske rettigheder eller restriktioner, som udelukkende gælder for den aktuelle ejer af aktivet, og

(d) skattefordele eller -byrder, som udelukkende gælder for den aktuelle ejer af aktivet.

▼B

Fremtidige pengestrømme i fremmed valuta

54. Fremtidige pengestrømme skønnes i den valuta, de vil blive frembragt i, og diskonteres ved anvendelse af en for denne valuta relevant diskonteringssats. Virksomheder omregner nutidsværdien ved brug af spotkursen på tidspunktet for beregningen af nytteværdi.

Diskonteringssats

55. Diskonteringssatsen (diskonteringssatserne) skal opgøres før skat og skal afspejle aktuelle markedsvurderinger af:

a) den tidsmæssige værdi af penge, og

b) de risici, som specifikt er forbundet med aktivet, og for hvilke der ikke er foretaget regulering i skøn over fremtidige pengestrømme.

56. En sats, som afspejler aktuelle markedsvurderinger af penges tidsmæssige værdi og de risici, som specifikt er forbundet med aktivet, er det afkast, investorer ville kræve, hvis de vælger en investering, der vil frembringe pengestrømme, som med hensyn til beløb, tidspunkt og risici svarer til de pengestrømme, virksomheden forventer at opnå fra aktivet. Satsen skønnes ud fra den sats, som gælder for aktuelle markedstransaktioner med tilsvarende aktiver eller fra de vejede gennemsnitlige kapitalomkostninger for en børsnoteret virksomhed, som har et enkelt aktiv (eller en portefølje af aktiver), som med hensyn til potentiel ydeevne og risici svarer til det pågældende aktiv. Diskonteringssatsen (eller -satserne) som lægges til grund ved måling af et aktivs nytteværdi skal dog ikke afspejle risici, for hvilke der er foretaget regulering i skøn over fremtidige pengestrømme. I modsat fald vil virkningen af nogle af forudsætningerne blive indregnet to gange.

▼B

57. Når der på markedet ikke direkte findes en sats, som er specifik for et bestemt aktiv, anvender virksomheden en erstatning til at skønne diskonteringssatsen. Appendiks A indeholder yderligere vejledning om skøn over diskonteringssatsen i sådanne tilfælde.

INDREGNING OG MÅLING AF TAB VED VÆRDIFORRINGELSE

58. Afsnit 59-64 beskriver kravene for indregning og måling af tab ved værdiforringelse af et enkelt aktiv, bortset fra goodwill. Indregning og måling af tab ved værdiforringelse af pengestrømsfrembringende enheder og goodwill behandles i afsnit 65-108.

59. Et aktivs regnskabsmæssige værdi skal udelukkende nedskrives til genindvindingsværdi, hvis genindvindingsværdien af aktivet er mindre end dets regnskabsmæssige værdi. Denne nedskrivning er et tab ved værdiforringelse.

60. Tab ved værdiforringelse skal straks indregnes i resultatet, medmindre aktivet indregnes til omvurderet værdi i overensstemmelse med en anden standard (eksempelvis i overensstemmelse med omvurderingsmodellen i IAS 16). Tab ved værdiforringelse af et omvurderet aktiv skal behandles som en reduktion som følge af omvurdering i overensstemmelse med denne anden standard.

▼M5

61. Tab ved værdiforringelse af et aktiv, der ikke er omvurderet, indregnes i resultatet. Dog indregnes et tab ved værdiforringelse af et omvurderet aktiv direkte i øvrig totalindkomst, i det omfang tabet ved værdiforringelse ikke overstiger beløbet under reserver for opskrivninger for det samme aktiv. Et sådant tab ved værdiforringelse af et omvurderet aktiv reducerer reserverne for opskrivninger for aktivet.

▼B

62. Når det skønnede tab ved værdiforringelse er større end den regnskabsmæssige værdi af det aktiv, det er tilknyttet, skal virksomheden udelukkende indregne en forpligtelse, hvis det er krævet af en anden standard.

63. Efter indregning af tab ved værdiforringelse skal afskrivningerne af aktivet reguleres i fremtidige regnskabsår, således at aktivets ændrede regnskabsmæssige værdi med fradrag af eventuel restværdi systematisk allokeres over aktivets resterende brugstid.

64. Hvis et tab ved værdiforringelse indregnes, opgøres tilknyttede udskudte skatteaktiver eller -forpligtelser i overensstemmelse med IAS 12 ved sammenligning af aktivets ændrede regnskabsmæssige værdi med dets skattemæssige værdi (jf. illustrativt eksempel 3).

PENGESTRØMSFREMBRINGENDE ENHEDER OG GOODWILL

▼M12

65. Afsnit 66-108 og Appendiks C beskriver kravene til identifikation af den pengestrømsfrembringende enhed, et aktiv tilhører, og opgørelse af den regnskabsmæssige værdi af pengestrømsfrembringende enheder samt indregning af tab ved værdiforringelse af pengestrømsfrembringende enheder og goodwill.

▼B

Identifikation af den pengestrømsfrembringende enhed, et aktiv tilhører

66. Hvis der er indikation af, at et aktiv er værdiforringet, skal genindvindingsværdien skønnes for det enkelte aktiv. Hvis det ikke er muligt at skønne genindvindingsværdien af det enkelte aktiv, skal virksomheden opgøre genindvindingsværdien af den pengestrømsfrembringende enhed, aktivet tilhører (aktivets pengestrømsfrembringende enhed).

67. Genindvindingsværdien af et enkelt aktiv kan ikke opgøres, hvis:

a) aktivets nytteværdi ikke kan skønnes at være tæt på dets ►**M32** dagsværdi med fradrag af afhændelsesomkostninger ◄ (eksempelvis når fremtidige pengestrømme fra fortsat anvendelse af aktivet ikke kan skønnes at være ubetydelige), og

b) aktivet ikke frembringer pengestrømme til virksomheden, som i al væsentlighed er uafhængige af pengestrømme fra andre aktiver.

I sådanne tilfælde kan nytteværdien, og dermed genindvindingsværdien, udelukkende opgøres for aktivets pengestrømsfrembringende enhed.

Eksempel

Et mineselskab ejer en privat jernbane til brug ved sine mineaktiviteter. Den private jernbane kan udelukkende sælges til scrapværdi, og den frembringer ikke pengestrømme, som i al væsentlighed er uafhængige af pengestrømme fra de andre aktiver i minen.

Det er ikke muligt at skønne den private jernbanes genindvindingsværdi, idet dens nytteværdi ikke kan opgøres, og nytteværdien sandsynligvis afviger fra scrapværdien. Derfor skønner virksomheden genindvindingsværdien af den pengestrømsfrembringende enhed, den private jernbane tilhører, dvs. minen som helhed.

68. Som defineret i afsnit 6 er et aktivs pengestrømsfrembringende enhed den mindste identificerbare gruppe af aktiver, som aktivet indgår i, der frembringer pengestrømme, som i al væsentlighed er uafhængige af pengestrømme fra andre aktiver eller grupper af aktiver. Identifikation af et aktivs pengestrømsfrembringende enhed beror på en vurdering. Hvis genindvindingsværdien ikke kan opgøres for et enkelt aktiv, identificerer virksomheden den laveste samling af aktiver, der frembringer pengestrømme, som i al væsentlighed er uafhængige.

Eksempel

Et busselskab har en kontrakt med en kommune om driften af minimum fem forskellige busruter. Aktiver anvendt til hver rute og pengestrømme fra hver rute kan identificeres separat. En af ruterne drives med et væsentligt tab.

▼B

Idet virksomheden ikke har mulighed for at nedlægge en af busruterne, er det laveste niveau af identificerbare pengestrømme, som i al væsentlighed er uafhængige af pengestrømmene fra andre aktiver eller grupper af aktiver, de pengestrømme, der frembringes af de fem ruter tilsammen. Den pengestrømsfrembringende enhed for hver rute er busselskabet som helhed.

69 Pengestrømme til virksomheden er pengestrømme og likvider, som modtages fra eksterne parter. Ved bedømmelsen af, hvorvidt pengestrømme fra et aktiv (eller gruppe af aktiver) i al væsentlighed er uafhængige af pengestrømme fra andre aktiver (eller grupper af aktiver), tager virksomheden forskellige faktorer i betragtning, herunder hvordan ledelsen kontrollerer virksomhedens drift (eksempelvis efter produktgruppe, forretningsområde, placering, distrikt eller region), eller hvordan ledelsen træffer beslutninger om fortsat anvendelse eller afhændelse af virksomhedens aktiver og aktiviteter. Illustrativt eksempel 1 indeholder eksempler på identifikation af pengestrømsfrembringende enheder.

70. Hvis der findes et aktivt marked for et aktivs eller en gruppe af aktivers producerede enheder, skal aktivet eller gruppen af aktiver identificeres som en pengestrømsfrembringende enhed, selvom nogle af eller alle de producerede enheder anvendes internt. Hvis pengestrømme til virksomheden, der er frembragt af et hvilket som helst aktiv eller pengestrømsfrembringende enhed påvirkes af interne afregningspriser, skal virksomheden lægge ledelsens bedste skøn over fremtidige priser, som kan opnås ved transaktioner mellem kvalificerede, villige, indbyrdes uafhængige parter, til grund for skøn over:

a) de fremtidige pengestrømme til virksomheden, som anvendes til at opgøre aktivets eller den pengestrømsfrembringende enheds nytteværdi, og

b) de fremtidige pengestrømme fra virksomheden, som anvendes til at opgøre nytteværdien af andre aktiver eller pengestrømsfrembringende enheder, som påvirkes af interne afregningspriser.

71. Selvom dele af eller alle de producerede enheder fra et aktiv eller en gruppe af aktiver anvendes af andre enheder i virksomheden (eksempelvis et produkt, der er på et foreløbigt stadie i produktionsprocessen), udgør aktivet eller gruppen af aktiver en separat pengestrømsfrembringende enhed, hvis virksomheden kan sælge de producerede enheder på et aktivt marked. Dette skyldes, at aktivet eller gruppen af aktiver kan frembringe pengestrømme, som i al væsentlighed er uafhængige af pengestrømmene fra andre aktiver eller grupper af aktiver. Når virksomheder anvender informationer baseret på budgetter/fremskrivninger vedrørende en sådan pengestrømsfrembringende enhed eller et andet aktiv eller en anden pengestrømsfrembringende enhed, som påvirkes af interne afregningspriser, reguleres disse informationer, hvis de interne afregningspriser ikke afspejler ledelsens bedste skøn over den fremtidige markedsværdi, som ville kunne opnås ved transaktioner mellem kvalificerede, villige, indbyrdes uafhængige parter.

▼B

72. Pengestrømsfrembringende enheder skal identificeres på et ensartet grundlag fra regnskabsår til regnskabsår for det samme aktiv eller typer af aktiver, medmindre en ændring kan begrundes.

73. Hvis en virksomhed vurderer, at et aktiv tilhører en anden pengestrømsfrembringende enhed end i tidligere regnskabsår, eller at de typer af aktiver, som er samlet i aktivets pengestrømsfrembringende enhed er ændret, kræves der i afsnit 130 oplysning om den pengestrømsfrembringende enhed, hvis et tab ved værdiforringelse indregnes eller tilbageføres for den pengestrømsfrembringende enhed.

Genindvindingsværdi og regnskabsmæssig værdi af en pengestrømsfrembringende enhed

74. Genindvindingsværdien af en pengestrømsfrembringende enhed er det højeste af ►**M32** dagsværdien med fradrag af afhændelsesomkostninger ◄ og nytteværdien. Ved opgørelse af en pengestrømsfrembringende enheds genindvindingsværdi, skal henvisningerne i afsnit 19-57 til »et aktiv« læses som henvisninger til »en pengestrømsfrembringende enhed«.

75. Den regnskabsmæssige værdi af en pengestrømsfrembringende enhed skal opgøres på et grundlag, som svarer til det, der er anvendt ved opgørelsen af enhedens genindvindingsværdi.

76. Den regnskabsmæssige værdi af en pengestrømsfrembringende enhed:

a) omfatter udelukkende den regnskabsmæssige værdi af de aktiver, som direkte kan henføres eller på en rimelig og ensartet måde allokeres til den pengestrømsfrembringende enhed, og som vil frembringe de fremtidige pengestrømme til virksomheden, som anvendes ved opgørelsen af den pengestrømsfrembringende enheds nytteværdi, og

b) omfatter ikke den regnskabsmæssige værdi af indregnede forpligtelser, medmindre genindvindingsværdien af den pengestrømsfrembringende enhed ikke kan opgøres, uden at sådanne forpligtelser tages i betragtning.

Grunden hertil er, at ►**M32** dagsværdien med fradrag af afhændelsesomkostninger ◄ og nytteværdien af en pengestrømsfrembringende enhed opgøres uden de pengestrømme, som er tilknyttet aktiver, der ikke er en del af den pengestrømsfrembringende enhed, og forpligtelser, som er indregnet (jf. afsnit 28 og 43).

77. Når aktiver grupperes for vurdering af deres genindvindelighed, er det vigtigt i den pengestrømsfrembringende enhed at medtage alle aktiver, som frembringer eller anvendes til at frembringe de relevante pengestrømme. Ellers kan den pengestrømsfrembringende enhed synes at være fuldt genindvindelig, selvom der i realiteten er opstået et tab ved værdiforringelse. Selv om nogle aktiver bidrager til den pengestrømsfrembringende enheds skønnede fremtidige pengestrømme, er der tilfælde, hvor de ikke kan allokeres til den pengestrømsfrembringende enhed på en rimelig og ensartet måde. Det kan være tilfældet for goodwill eller virksomhedsaktiver, som eksempelvis aktiver i tilknytning til hovedsædet. I afsnit 80-103 angives behandlingen af sådanne aktiver, når en pengestrømsfrembringende enhed testes for værdiforringelse.

▼M32

78. Det kan være nødvendigt at tage visse indregnede forpligtelser i betragtning for at kunne opgøre en pengestrømsfrembringende enheds genindvindingsværdi. Dette kan forekomme, hvis afhændelse af en pengestrømsfrembringende enhed medfører, at køber skal overtage forpligtelsen. I dette tilfælde er den pengestrømsfrembringende enheds dagsværdi med fradrag af afhændelsesomkostninger (eller den skønnede pengestrøm fra den endelige afhændelse) den skønnede salgspris for den pengestrømsfrembringende enheds aktiver samt forpligtelsen, fratrukket afhændelsesomkostninger. For at kunne foretage en meningsfuld sammenligning af en pengestrømsfrembringende enheds regnskabsmæssige værdi og genindvindingsværdi, fratrækkes forpligtelsens regnskabsmæssige værdi både ved opgørelsen af den pengestrømsfrembringende enheds nytteværdi og dens regnskabsmæssige værdi.

▼B

Eksempel

En virksomhed driver en mine i et land, hvor lovgivningen kræver, at ejeren skal retablere grunden, når mineaktiviteterne er færdiggjort. Retableringsomkostninger omfatter tilbagelægning af overliggende jord, som skal fjernes, før mineaktiviteterne kan påbegyndes. En hensættelse til omkostninger til tilbagelægning af overliggende jord indregnes, så snart jorden fjernes. Beløbet indregnes som en del af minens kostpris og afskrives over minens brugstid. Den regnskabsmæssige værdi af hensættelsen til retableringsomkostninger er 500 CU ([a]), som svarer til nutidsværdien af retableringsomkostningerne.

Virksomheden tester minen for værdiforringelse. Den pengestrømsfrembringende enhed for minen er minen som helhed. Virksomheden modtager forskellige tilbud om køb af minen til en pris af ca. 800 CU. I prisen er der taget højde for, at køber overtager forpligtelsen til at tilbagelægge overliggende jord. Afhændelsesomkostningerne for minen er ubetydelige. Minens nytteværdi er ca. 1 200 CU, eksklusive retableringsomkostninger. Den regnskabsmæssige værdi af minen er 1 000 CU.

Den pengestrømsfrembringende enheds ►M32 *dagsværdi med fradrag af afhændelsesomkostninger* ◄ *er 800 CU. I dette beløb er der taget højde for retableringsomkostninger, for hvilke der allerede er foretaget en hensættelse. Som følge heraf opgøres den pengestrømsfrembringende enheds nytteværdi, efter at retableringsomkostninger er taget i betragtning, og den skønnes at være 700 CU (1 200 CU med fradrag af 500 CU). Den regnskabsmæssige værdi af den pengestrømsfrembringende enhed er 500 CU, hvilket svarer til den regnskabsmæssige værdi af minen (1 000 CU) med fradrag af den regnskabsmæssige værdi af hensættelsen til retableringsomkostninger (500 CU). Den pengestrømsfrembringende enheds genindvindingsværdi overstiger derfor den regnskabsmæssige værdi.*

NOTER

([a]) I denne standard angives pengebeløb i valutaenheder (»currency units« (CU))

79. Af praktiske grunde tages der ved opgørelsen af den pengestrømsfrembringende enheds genindvindingsværdi undertiden højde for aktiver, som ikke er en del af den pengestrømsfrembringende enhed (eksempelvis tilgodehavender eller andre finansielle aktiver) eller forpligtelser, som er indregnet (eksempelvis gæld, pensioner og andre hensatte forpligtelser). I sådanne tilfælde øges den pengestrømsfrembringende enheds regnskabsmæssige værdi med den regnskabsmæssige værdi af sådanne aktiver og reduceres med den regnskabsmæssige værdi af sådanne forpligtelser.

▼B

Goodwill

Allokering af goodwill til pengestrømsfrembringende enheder

▼M22

80. Ved test for værdiforringelse skal goodwill, som er erhvervet ved en virksomhedssammenslutning, fra overtagelsestidspunktet allokeres til hver af den overtagende virksomheds pengestrømsfrembringende enheder eller grupper af pengestrømsfrembringende enheder, som forventes at drage fordel af synergien ved virksomhedssammenslutningen, uanset om andre af den overtagne virksomheds aktiver eller forpligtelser er henført til disse enheder eller grupper af enheder. Hver enhed eller gruppe af enheder, som goodwillen på denne måde er allokeret til, skal:

a) repræsentere det laveste niveau i virksomheden, hvor goodwillen overvåges til interne ledelsesformål, og

b) ikke være større end et driftssegment som defineret i afsnit 5 i IFRS 8 *Driftssegmenter* før sammenlægning.

▼M12

81. Goodwill, der indregnes i en virksomhedssammenslutning, er et aktiv, der repræsenterer de fremtidige økonomiske fordele, der hidrører fra andre aktiver, der er overtaget ved en virksomhedssammenslutning, og som ikke identificeres individuelt og indregnes separat. Goodwill frembringer ikke pengestrømme uafhængigt af andre aktiver eller grupper af aktiver og bidrager ofte til pengestrømme fra flere pengestrømsfrembringende enheder. Goodwill kan i visse tilfælde ikke allokeres til de enkelte pengestrømsfrembringende enheder på et ikke-vilkårligt grundlag, men kun til grupper af pengestrømsfrembringende enheder. Som en følge heraf omfatter det laveste niveau i virksomheden, hvor goodwillen overvåges til interne ledelsesformål, nogle gange et antal pengestrømsfrembringende enheder, som goodwillen er tilknyttet, men som den ikke kan allokeres til. Henvisninger i afsnit 83-99 og Appendiks C til en pengestrømsfrembringende enhed, hvortil der er allokeret goodwill, skal også læses som henvisninger til en gruppe af pengestrømsfrembringende enheder, hvortil der er allokeret goodwill.

▼B

82. Anvendelse af kravene i afsnit 80 medfører, at goodwill bliver testet for værdiforringelse på et niveau, som afspejler den måde, hvorpå en virksomhed leder sine aktiviteter, og som naturligt ville være forbundet med goodwillen. Derfor er det normalt ikke nødvendigt at udvikle yderligere rapporteringssystemer.

83. En pengestrømsfrembringende enhed, hvortil der er allokeret goodwill med henblik på test for værdiforringelse, må ikke være på samme niveau, som der er allokeret goodwill til i overensstemmelse med IAS 21 *Valutaomregning* med henblik på måling af valutakursgevinster og –tab. Hvis IAS 21 eksempelvis kræver, at en virksomhed skal allokere goodwill til forholdsvis lave niveauer ved måling af valutakursgevinster og –tab, behøver virksomheden ikke at teste goodwillen for værdiforringelse på samme niveau, medmindre den også overvåger goodwillen på dette niveau til interne ledelsesformål.

84. Hvis den første allokering af goodwill, som er erhvervet ved en virksomhedssammenslutning, ikke kan gennemføres før slutningen af det regnskabsår, hvor virksomhedssammenslutningen finder sted, skal denne første allokering gennemføres før slutningen af det førstkommende regnskabsår efter overtagelsestidspunktet.

▼M12

85. Hvis den første regnskabsmæssige behandling af en virksomhedssammenslutning kun kan opgøres foreløbigt ved slutningen af det regnskabsår, hvor sammenslutningen finder sted, skal den overtagende virksomhed i overensstemmelse med IFRS 3 *Virksomhedssammenslutninger*:

a) foretage regnskabsmæssig behandling af sammenslutningen ved brug af disse foreløbige værdier og

b) indregne reguleringer af disse foreløbige værdier som et resultat af gennemførslen af den første regnskabsmæssige behandling inden for målingsperioden, der ikke må overstige tolv måneder efter overtagelsestidspunktet.

I sådanne tilfælde vil det muligvis heller ikke være muligt at gennemføre den første allokering af goodwill, som er indregnet ved sammenslutningen før slutningen af det regnskabsår, hvor sammenslutningen finder sted. Når dette er tilfældet, skal virksomheden give de oplysninger, som kræves i afsnit 133.

▼B

86. Hvis der er allokeret goodwill til en pengestrømsfrembringende enhed, og virksomheden afhænder en aktivitet inden for denne enhed, skal den goodwill, som er tilknyttet den afhændede aktivitet:

a) medtages i aktivitetens regnskabsmæssige værdi ved opgørelse af gevinst eller tab ved afhændelse, og

b) måles på grundlag af den relative værdi af den afhændede aktivitet og den del af den pengestrømsfrembringende enhed, som bibeholdes, medmindre virksomheden kan dokumentere, at en anden metode bedre afspejler den goodwill, som er tilknyttet den afhændede aktivitet.

Eksempel

En virksomhed sælger for 100 CU en aktivitet, som var en del af en pengestrømsfrembringende enhed, hvortil der er allokeret goodwill. Den goodwill, der er allokeret til enheden, kan kun identificeres eller tilknyttes en gruppe af aktiver på et niveau, som er lavere end den pågældende enhed, på vilkårlig vis. Genindvindingsværdien af den del af den pengestrømsfrembringende enhed, som bibeholdes, er 300 CU.

Eftersom den goodwill, der er allokeret til den pengestrømsfrembringende enhed, ikke på en ikke-vilkårlig måde kan identificeres eller tilknyttes en gruppe af aktiver på et niveau, som er lavere end den pågældende enhed, skal den goodwill, der er tilknyttet den afhændede aktivitet, måles på grundlag af den relative værdi af den afhændede aktivitet og den del af enheden, som bibeholdes. Derfor medtages 25 procent af den goodwill, der er allokeret til den pengestrømsfrembringende enhed, i den regnskabsmæssige værdi af den aktivitet, der sælges.

87. Hvis en virksomhed omstrukturerer sin præsentationsstruktur på en måde, som ændrer sammensætningen af en eller flere pengestrømsfrembringende enheder, hvortil der er allokeret goodwill, skal der ske en omallokering af goodwillen til de berørte enheder. Denne omallokering skal udføres ved brug af en relativ værdimetode, som svarer til den metode, der anvendes, når en virksomhed afhænder en aktivitet inden for en pengestrømsfrembringende enhed, medmindre virksomheden kan dokumentere, at en anden metode bedre afspejler den goodwill, som er tilknyttet de omstrukturerede enheder.

▼B

Eksempel

Goodwill blev tidligere allokeret til pengestrømsfrembringende enhed A. Den goodwill, der er allokeret til A, kan kun identificeres eller forbindes med en gruppe af aktiver på et niveau, som er lavere end A, på vilkårlig vis. A skal opdeles og integreres i tre andre pengestrømsfrembringende enheder, B, C og D.

Eftersom den goodwill, der er allokeret til A, ikke på en ikke-vilkårlig måde kan identificeres eller forbindes med en gruppe af aktiver på et niveau, som er lavere end A, skal den omallokeres til enhederne B, C og D på grundlag af den relative værdi af de tre dele af A, før disse dele integreres i B, C og D.

Test af pengestrømsfrembringende enheder med goodwill for værdiforringelse

88. Når goodwill, som beskrevet i afsnit 81, er tilknyttet en pengestrømsfrembringende enhed, men ikke er blevet allokeret til denne enhed, skal enheden testes for værdiforringelse, når der er indikation af, at enheden kan være værdiforringet, ved at sammenligne enhedens regnskabsmæssige værdi med fradrag af goodwill med genindvindingsværdien. Tab ved værdiforringelse skal indregnes i overensstemmelse med afsnit 104.

89. Hvis den regnskabsmæssige værdi af en i afsnit 88 beskrevet pengestrømsfrembringende enhed omfatter et immaterielt aktiv med uendelig brugstid, eller som endnu ikke er disponibelt til brug, og dette aktiv kun kan testes for værdiforringelse som en del af den pengestrømsfrembringende enhed, kræver afsnit 10, at enheden også skal testes for værdiforringelse årligt.

90. En pengestrømsfrembringende enhed, hvortil der er allokeret goodwill, skal testes for værdiforringelse årligt, og når der er indikation af, at enheden kan være værdiforringet, ved at sammenligne enhedens regnskabsmæssige værdi, herunder goodwill, med enhedens genindvindingsværdi. Hvis enhedens genindvindingsværdi overstiger den regnskabsmæssige værdi, anses enheden og den dertil allokerede goodwill for ikke at være værdiforringet. Hvis enhedens regnskabsmæssige værdi overstiger enhedens genindvindingsværdi, skal virksomheden indregne tabet ved værdiforringelse i overensstemmelse med afsnit 104.

▼M12

_____

▼B

Tidspunkt for test for værdiforringelse

96. Den årlige test for værdiforringelse af en pengestrømsfrembringende enhed, hvortil der er allokeret goodwill, kan udføres på et hvilket som helst tidspunkt i regnskabsåret, forudsat at testen udføres på samme tidspunkt hvert år. Forskellige pengestrømsfrembringende enheder kan testes for værdiforringelse på forskellige tidspunkter. Hvis en del af eller hele den goodwill, der er allokeret til en pengestrømsfrembringende enhed, blev erhvervet ved en virksomhedssammenslutning i det aktuelle regnskabsår, skal den pågældende enhed testes for værdiforringelse før slutningen af det aktuelle regnskabsår.

97. Hvis de aktiver, der udgør den pengestrømsfrembringende enhed, hvortil der er allokeret goodwill, testes for værdiforringelse på samme tidspunkt som den enhed, der indeholder goodwillen, skal de testes for værdiforringelse før den enhed, der indeholder goodwillen. Tilsvarende gælder det, at hvis de pengestrømsfrembringende enheder, der udgør en gruppe af pengestrømsfrembringende enheder, hvortil der er allokeret goodwill, testes for værdiforringelse på samme tidspunkt som den gruppe af enheder, der indeholder goodwillen, skal de enkelte enheder testes for værdiforringelse før den gruppe af enheder, der indeholder goodwillen.

▼B

98. På tidspunktet for test for værdiforringelse af en pengestrømsfrembringende enhed, hvortil der er allokeret goodwill, kan der være indikation af værdiforringelse af et aktiv inden for den enhed, der indeholder goodwillen. I dette tilfælde skal virksomheden først teste aktivet for værdiforringelse og indregne eventuelle tab ved værdiforringelse af aktivet, før den pengestrømsfrembringende enhed, som indeholder goodwillen, testes for værdiforringelse. Tilsvarende kan der være indikation af værdiforringelse af en pengestrømsfrembringende enhed inden for en gruppe af enheder, som indeholder goodwill. I dette tilfælde skal virksomheden først teste den pengestrømsfrembringende enhed for værdiforringelse og indregne eventuelle tab ved værdiforringelse af enheden, før den gruppe af enheder, hvortil der er allokeret goodwillen, testes for værdiforringelse.

99. Den seneste detaljerede beregning, som er foretaget i et tidligere regnskabsår, af genindvindingsværdien af en pengestrømsfrembringende enhed, hvortil der er allokeret goodwill, kan anvendes til testen for værdiforringelse af den pågældende enhed i det aktuelle regnskabsår, under forudsætning af opfyldelsen af alle følgende kriterier:

a) de aktiver og forpligtelser, der udgør enheden, har ikke ændret sig væsentligt siden den seneste beregning af genindvindingsværdi,

b) den seneste beregning af genindvindingsværdi resulterede i et beløb, som i væsentlig grad oversteg enhedens regnskabsmæssige værdi, og

c) på grundlag af en analyse af begivenheder, som er indtruffet, og forhold, som har ændret sig, siden den seneste beregning af genindvindingsværdien er det meget usandsynligt, at den aktuelle opgjorte genindvindingsværdi ville være mindre end enhedens aktuelle regnskabsmæssige værdi.

Virksomhedsaktiver

100. Virksomhedsaktiver omfatter en koncerns eller divisions administrationsbygninger, edb-udstyr eller et forskningscenter. Hvorvidt et aktiv opfylder denne standards definition på virksomhedsaktiver for en bestemt pengestrømsfrembringende enhed afhænger af virksomhedens opbygning. Virksomhedsaktiver er kendetegnet ved, at de ikke frembringer pengestrømme uafhængigt af andre aktiver eller grupper af aktiver, og at deres regnskabsmæssige værdi ikke fuldt ud kan henføres til den pågældende pengestrømsfrembringende enhed.

101. Idet virksomhedsaktiver ikke frembringer separate pengestrømme til virksomheden, kan genindvindingsværdien af et enkelt virksomhedsaktiv ikke opgøres, medmindre ledelsen beslutter at afhænde aktivet. Som følge heraf gælder, at hvis der er indikation af, at et virksomhedsaktiv er værdiforringet, opgøres genindvindingsværdien af den pengestrømsfrembringende enhed eller gruppen af pengestrømsfrembringende enheder, som virksomhedsaktivet tilhører. Genindvindingsværdien sammenlignes med den regnskabsmæssige værdi af denne pengestrømsfrembringende enhed eller gruppe af pengestrømsfrembringende enheder. Tab ved værdiforringelse indregnes i overensstemmelse med afsnit 104.

▼B

102. Når en pengestrømsfrembringende enhed testes for værdiforringelse, skal virksomheden identificere alle de virksomhedsaktiver, som er tilknyttet den pågældende pengestrømsfrembringende enhed. Hvis en del af den regnskabsmæssige værdi af et virksomhedsaktiv:

a) på en rimelig og ensartet måde kan allokeres til den pågældende enhed, skal virksomheden sammenligne enhedens regnskabsmæssige værdi, herunder den del af den regnskabsmæssige værdi af virksomhedsaktivet, som er allokeret til enheden, med genindvindingsværdien. Tab ved værdiforringelse skal indregnes i overensstemmelse med afsnit 104

b) ikke på en rimelig og ensartet måde kan allokeres til den pågældende enhed, skal virksomheden:

i) sammenligne enhedens regnskabsmæssige værdi, eksklusive virksomhedsaktivet, med genindvindingsværdien og indregne tab ved værdiforringelse i overensstemmelse med afsnit 104

ii) identificere den mindste gruppe af pengestrømsfrembringende enheder, som omfatter den pågældende pengestrømsfrembringende enhed, og hvortil en del af den regnskabsmæssige værdi af virksomhedsaktivet kan allokeres på en rimelig og ensartet måde, og

iii) sammenligne den regnskabsmæssige værdi af den gruppe af pengestrømsfrembringende enheder, herunder den del af den regnskabsmæssige værdi af virksomhedsaktivet, som er allokeret til den pågældende gruppe af enheder, med genindvindingsværdien af gruppen af enheder. Tab ved værdiforringelse skal indregnes i overensstemmelse med afsnit 104.

103. Illustrativt eksempel 8 viser anvendelsen af disse krav på virksomhedsaktiver.

Tab ved værdiforringelse af en pengestrømsfrembringende enhed

104. Tab ved værdiforringelse skal udelukkende indregnes for en pengestrømsfrembringende enhed (den mindste gruppe af pengestrømsfrembringende enheder, hvortil goodwill eller et virksomhedsaktiv er allokeret) hvis genindvindingsværdien af enheden (gruppen af enheder) er mindre end den regnskabsmæssige værdi af enheden (gruppen af enheder). Tabet ved værdiforringelse skal allokeres for at reducere den regnskabsmæssige værdi af aktiverne i enheden (gruppen af enheder) i nævnte rækkefølge:

a) først for at reducere den regnskabsmæssige værdi af goodwill, som er allokeret til den pengestrømsfrembringende enhed (gruppe af enheder), og

b) herefter på et pro rata-grundlag til de andre aktiver i enheden (gruppen af enheder) baseret på den regnskabsmæssige værdi af hvert aktiv i enheden (gruppen af enheder).

Disse reduktioner af den regnskabsmæssige værdi skal behandles som tab ved værdiforringelse af de enkelte aktiver og indregnes i overensstemmelse med afsnit 60.

▼M32

105. **Ved allokering af et tab ved værdiforringelse i overensstemmelse med afsnit 104 skal virksomheden ikke reducere den regnskabsmæssige værdi af et aktiv til mindre end den højeste af følgende værdier:**

a) **dets dagsværdi med fradrag af afhændelsesomkostninger (hvis denne kan opgøres)**

▼B

b) dets nytteværdi (hvis denne kan opgøres), og

c) nul.

▼B

Det tab ved værdiforringelse, som ellers skulle være allokeret til aktivet, skal allokeres til de andre aktiver i enheden (gruppen af enheder) på et pro-rata grundlag.

106. Hvis det ikke er praktisk muligt at skønne genindvindingsværdien af hvert enkelt aktiv i en pengestrømsfrembringende enhed, kræver denne standard en vilkårlig allokering af et tab ved værdiforringelse mellem aktiverne i enheden, bortset fra goodwill, idet alle aktiverne i den pengestrømsfrembringende enhed fungerer i sammenhæng med hinanden.

107. Hvis genindvindingsværdien af et enkelt aktiv ikke kan opgøres (jf. afsnit 67):

a) indregnes der et tab ved værdiforringelse af aktivet, hvis dets regnskabsmæssige værdi er større end det højeste af ►**M32** dagsværdien med fradrag af afhændelsesomkostninger ◄ og resultatet af de i afsnit 104 og 105 beskrevne allokeringsprocedurer, og

b) indregnes der ikke et tab ved værdiforringelse af aktivet, hvis den tilknyttede pengestrømsfrembringende enhed ikke er værdiforringet. Dette gælder, selvom aktivets ►**M32** dagsværdi med fradrag af afhændelsesomkostninger ◄ er lavere end dets regnskabsmæssige værdi.

Eksempel

En maskine er blevet beskadiget, men fungerer stadig, dog ikke længere på samme niveau som før den blev beskadiget. Maskinens ►**M32** dagsværdi med fradrag af afhændelsesomkostninger ◄ er mindre end dens regnskabsmæssige værdi. Maskinen frembringer ikke pengestrømme, som er uafhængige. Den mindste identificerbare gruppe af aktiver, som omfatter maskinen og frembringer pengestrømme, som i al væsentlighed er uafhængige af pengestrømme fra andre aktiver, er det samlebånd, som maskinen tilhører. Genindvindingsværdien af samlebåndet viser, at samlebåndet som helhed ikke er værdiforringet.

Forudsætning 1: budgetter/fremskrivninger, som er godkendt af ledelsen, afspejler intet tilsagn fra ledelsens side om at udskifte maskinen.

Maskinens genindvindingsværdi kan ikke skønnes separat, idet maskinens nytteværdi:

a) *kan afvige fra dens* ►**M32** *dagsværdi med fradrag af afhændelsesomkostninger* ◄*, og*

b) *udelukkende kan opgøres for den pengestrømsfrembringende enhed, som maskinen tilhører (samlebåndet).*

Samlebåndet er ikke værdiforringet. Derfor indregnes der ikke noget tab ved værdiforringelse for maskinen. Dog kan virksomheden have behov for at revurdere afskrivningsperioden eller afskrivningsmetoden for maskinen. En kortere afskrivningsperiode eller en hurtigere afskrivningsmetode kan være nødvendig for at afspejle maskinens forventede resterende brugstid eller det mønster, hvorefter de økonomiske fordele forventes forbrugt af virksomheden.

Forudsætning 2: budgetter/fremskrivninger, som er godkendt af ledelsen, afspejler et tilsagn fra ledelsens side om at udskifte maskinen og sælge den inden for en overskuelig fremtid. Pengestrømme fra maskinens fortsatte anvendelse indtil dens afhændelse skønnes at være ubetydelige.

▼B

Maskinens nytteværdi skønnes at være tæt på dens ►M32 *dagsværdi med fradrag af afhændelsesomkostninger* ◄*. Derfor kan maskinens genindvindingsværdi opgøres, og den pengestrømsfrembringende enhed, som maskinen tilhører (dvs. samlebåndet), tages ikke i betragtning. Idet maskinens* ►M32 *dagsværdi med fradrag af afhændelsesomkostninger* ◄ *er mindre end dens regnskabsmæssige værdi, indregnes der et tab ved værdiforringelse af maskinen.*

108. Efter anvendelse af kravene i afsnit 104 og 105, skal en forpligtelse for resterende tab ved værdiforringelse af en pengestrømsfrembringende enhed udelukkende indregnes, hvis dette kræves af en anden standard.

TILBAGEFØRSEL AF TAB VED VÆRDIFORRINGELSE

109. Afsnit 110-116 beskriver kravene for tilbageførsel af tab ved værdiforringelse af et aktiv eller en pengestrømsfrembringende enhed, som er indregnet i tidligere regnskabsår. I kravene anvendes udtrykket »et aktiv«, men de finder anvendelse på enkelte aktiver såvel som på pengestrømsfrembringende enheder. Yderligere krav for et enkelt aktiv beskrives i afsnit 117-121, for en pengestrømsfrembringende enhed i afsnit 122 og 123 og for goodwill i afsnit 124 og 125.

110. Virksomheden skal ►M5 ved hvert regnskabsårs afslutning ◄ vurdere, hvorvidt der er indikation af, at tab ved værdiforringelse af et aktiv bortset fra goodwill, som er indregnet i tidligere regnskabsår, ikke længere eksisterer eller er reduceret. Hvis dette er tilfældet, skal virksomheden foretage et skøn over aktivets genindvindingsværdi.

▼M32

111. **Ved vurderingen af, hvorvidt der er indikation af, at et tab ved værdiforringelse af et aktiv bortset fra goodwill, som er indregnet i tidligere regnskabsår, ikke længere eksisterer eller er reduceret, skal virksomheden som minimum tage følgende indikatorer i betragtning:**

Eksterne informationer

(a) **der er observerbare indikationer på, at aktivets ~~markeds~~værdi i regnskabsåret er steget væsentligt.**

▼B

b) Væsentlige ændringer, som har en gunstig virkning på virksomheden, er sket i regnskabsåret eller vil ske inden for en overskuelig fremtid i de teknologiske, markedsmæssige, økonomiske eller juridiske rammer for virksomhedens aktiviteter eller på det marked, hvor aktivet anvendes.

c) Markedsrenter eller andre markedsbaserede afkastmål er faldet i regnskabsåret, og det er sandsynligt, at dette fald vil påvirke den diskonteringssats, der er anvendt ved beregningen af aktivets nytteværdi, og øge aktivets genindvindingsværdi væsentligt.

Interne informationer

d) Væsentlige ændringer, som har en gunstig virkning på virksomheden, er sket i regnskabsåret eller forventes at ske inden for en overskuelig fremtid, i det omfang eller måden, hvorpå aktivet anvendes eller forventes anvendt. Disse ændringer omfatter omkostninger, som er afholdt i regnskabsåret til at forbedre eller øge aktivets ydeevne eller omstrukturere den aktivitet, aktivet tilhører.

▼B

e) Der foreligger dokumentation fra den interne rapportering, som indikerer, at aktivets ydeevne er eller vil blive større end forventet.

112. De i afsnit 111 nævnte indikationer af en potentiel reduktion af et tab ved værdiforringelse modsvarer hovedsageligt de i afsnit 12 nævnte indikationer af et potentielt tab ved værdiforringelse.

113. Hvis der er indikation af, at et tab ved værdiforringelse, som er indregnet for et aktiv bortset fra goodwill, ikke længere eksisterer eller er reduceret, kan dette betyde, at den resterende brugstid, afskrivningsmetoden eller restværdien skal gennemgås og reguleres i overensstemmelse med den standard, som finder anvendelse på aktivet, selvom der ikke tilbageføres et tab ved værdiforringelse af aktivet.

114. Et tab ved værdiforringelse af et aktiv bortset fra goodwill, som er indregnet i tidligere regnskabsår, skal udelukkende tilbageføres, hvis der er sket en ændring i de skøn, som er anvendt ved opgørelsen af genindvindingsværdien efter indregningen af det sidste tab ved værdiforringelse. Hvis dette er tilfældet, skal aktivets regnskabsmæssige værdi øges til dets genindvindingsværdi, bortset fra som anført i afsnit 117. Denne forøgelse er en tilbageførsel af et tab ved værdiforringelse.

115. Tilbageførsel af et tab ved værdiforringelse afspejler en stigning i aktivets skønnede potentielle ydeevne, enten fra anvendelse eller salg, efter det tidspunkt, hvor virksomheden sidst har indregnet et tab ved værdiforringelse af dette aktiv. Afsnit 130 kræver, at virksomheden skal identificere de ændringer i skøn, som forårsager stigningen i den skønnede potentielle ydeevne. Sådanne ændringer i skøn kan eksempelvis være:

a) ændringer i grundlaget for genindvindingsværdien (dvs. hvorvidt genindvindingsværdien er baseret på ►**M32** dagsværdien med fradrag af afhændelsesomkostninger ◄ eller nytteværdien)

b) ændringer i beløbet eller tidspunktet for skønnede fremtidige pengestrømme eller ændringer i diskonteringssatsen, hvis genindvindingsværdien er baseret på nytteværdien, eller

c) ændringer i skøn over elementerne af ►**M32** dagsværdien med fradrag af afhændelsesomkostninger ◄, hvis genindvindingsværdien er baseret på ►**M32** dagsværdi med fradrag af afhændelsesomkostninger ◄.

116. Et aktivs nytteværdi kan blive større end dets regnskabsmæssige værdi af den simple grund, at nutidsværdien af fremtidige pengestrømme stiger, i takt med at de kommer tættere på. Aktivets potentielle ydeevne stiger dog ikke. Derfor tilbageføres et tab ved værdiforringelse ikke blot på grund af tid (afvikling af effekten af diskontering), selvom aktivets genindvindingsværdi bliver højere end dets regnskabsmæssige værdi.

Tilbageførsel af tab ved værdiforringelse af et enkelt aktiv

117. Den øgede regnskabsmæssige værdi af et aktiv bortset fra goodwill, som er tilknyttet en tilbageførsel af tab ved værdiforringelse, må ikke overstige den regnskabsmæssige værdi, som ville være blevet opgjort (med fradrag af afskrivninger), hvis der ikke var indregnet et tab ved værdiforringelse af aktivet i tidligere regnskabsår.

118. Stigninger i den regnskabsmæssige værdi af et aktiv bortset fra goodwill, som overstiger den regnskabsmæssige værdi, som ville være blevet opgjort (med fradrag af afskrivninger), hvis der ikke var indregnet et tab ved værdiforringelse i tidligere regnskabsår, er omvurderinger. Ved den regnskabsmæssige behandling af en omvurdering anvender virksomheden den standard, som finder anvendelse på aktivet.

▼B

119. Tilbageførsel af et tab ved værdiforringelse af et aktiv bortset fra goodwill skal straks indregnes i resultatet, medmindre aktivet indregnes til omvurderet værdi i overensstemmelse med en anden standard (eksempelvis omvurderingsmodellen i IAS 16). Tilbageførsler af tab ved værdiforringelse af et omvurderet aktiv skal behandles som en forøgelse som følge af omvurdering i overensstemmelse med denne anden standard.

►M5 120. Tilbageførsel af tab ved værdiforringelse på et omvurderet aktiv skal indregnes i øvrig totalindkomst og øge reserverne for opskrivning for aktivet. ◄ I det omfang tab ved værdiforringelse af det samme omvurderede aktiv tidligere er indregnet i resultatet, indregnes en tilbageførsel af dette tab ved værdiforringelse dog også i resultatet.

121. Efter indregning af en tilbageførsel af tab ved værdiforringelse skal afskrivninger på aktivet reguleres i fremtidige regnskabsår for systematisk at allokere aktivets ændrede regnskabsmæssige værdi med fradrag af eventuel restværdi over aktivets resterende brugstid.

Tilbageførsel af tab ved værdiforringelse af en pengestrømsfrembringende enhed

122. Tilbageførsel af tab ved værdiforringelse af en pengestrømsfrembringende enhed skal allokeres til aktiverne i enheden, bortset fra goodwill, på et pro rata-grundlag i forhold til den regnskabsmæssige værdi af disse aktiver. Disse stigninger i den regnskabsmæssige værdi skal behandles som tilbageførsel af tab ved værdiforringelse af enkelte aktiver og indregnes i overensstemmelse med afsnit 119.

123. Ved allokering af en tilbageførsel af et tab ved værdiforringelse af en pengestrømsfrembringende enhed i overensstemmelse med afsnit 122, må den regnskabsmæssige værdi af et aktiv ikke overstige den laveste af følgende værdier:

a) dets genindvindingsværdi (hvis denne kan opgøres), og

b) den regnskabsmæssige værdi, som ville være blevet opgjort (med fradrag af nedskrivning), hvis der ikke var indregnet et tab ved værdiforringelse af aktivet i tidligere regnskabsår.

Det tilbageførte tab ved værdiforringelse, som ellers skulle være allokeret til aktivet, skal allokeres til de andre aktiver i enheden, bortset fra goodwill, på et pro rata-grundlag.

Tilbageførsel af tab ved værdiforringelse af goodwill

124. Tab ved værdiforringelse indregnet for goodwill skal ikke tilbageføres i et efterfølgende regnskabsår.

125. IAS 38 *Immaterielle aktiver* tillader ikke indregning af internt oparbejdet goodwill. Stigninger i genindvindingsværdien af goodwill i efterfølgende regnskabsår efter indregning af et tab ved værdiforringelse af den pågældende goodwill vil sandsynligvis være stigninger i internt oparbejdet goodwill og ikke en tilbageførsel af det for den anskaffede goodwill indregnede tab ved værdiforringelse.

OPLYSNINGER

126. For hver kategori af aktiver skal virksomheder give oplysning om:

a) den beløbsmæssige størrelse af tab ved værdiforringelse, som er indregnet i resultatet i regnskabsåret, og i hvilke regnskabsposter i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄, disse tab ved værdiforringelse er medtaget

▼B

b) den beløbsmæssige størrelse af tilbageførte tab ved værdiforringelse, som er indregnet i resultatet i regnskabsåret, og i hvilke regnskabsposter i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄, disse tab ved værdiforringelse er tilbageført

c) den beløbsmæssige størrelse af tab ved værdiforringelse af omvurderede aktiver, som er indregnet ►M5 i øvrig totalindkomst ◄ i regnskabsåret

d) den beløbsmæssige størrelse af tilbageførte tab ved værdiforringelse af omvurderede aktiver, som er indregnet ►M5 i øvrig totalindkomst ◄ i regnskabsåret.

127. En kategori af aktiver er en gruppe af aktiver af sammenlignelig art og anvendelse i virksomhedens drift.

128. De i afsnit 126 krævede oplysninger kan præsenteres sammen med andre oplysninger, som gives for kategorien af aktiver. Eksempelvis kan disse oplysninger være indeholdt i en afstemning af den regnskabsmæssige værdi af materielle anlægsaktiver ved begyndelsen og slutningen af regnskabsåret, som krævet i henhold til IAS 16.

129. En virksomhed, der præsenterer segmentoplysninger i overensstemmelse med IFRS 8, skal oplyse følgende for hvert præsentationspligtigt segment

a) den beløbsmæssige størrelse af tab ved værdiforringelse, som er indregnet i resultatet og ►M5 i øvrig totalindkomst ◄ i regnskabsåret

b) den beløbsmæssige størrelse af tilbageførte tab ved værdiforringelse, som er indregnet i resultatet og ►M5 i øvrig totalindkomst ◄ i regnskabsåret.

▼M32

130. **En virksomhed skal give følgende oplysninger for hvert væsentligt tab ved værdiforringelse, som er indregnet eller tilbageført i regnskabsåret, for et enkelt aktiv, herunder goodwill, eller en pengestrømsfrembringende enhed:**

▼B

a) de begivenheder og omstændigheder, som medførte indregning eller tilbageførsel af tabet ved værdiforringelse

b) det indregnede eller tilbageførte tab ved værdiforringelse

c) for et enkelt aktiv:

i) aktivets art, og

ii) hvis virksomheden præsenterer segmentoplysninger i overensstemmelse med IFRS 8, det præsentationspligtige segment, aktivet tilhører

d) for en pengestrømsfrembringende enhed:

i) en beskrivelse af den pengestrømsfrembringende enhed (eksempelvis om den er en produktgruppe, et anlæg, et forretningsområde, et geografisk område eller et præsentationspligtigt segment, som defineret i IAS 8 *Driftssegmenter*)

ii) den beløbsmæssige størrelse af tab ved værdiforringelse, som er indregnet eller tilbageført, opdelt efter kategori af aktiver og, hvis virksomheden præsenterer segmentoplysninger i overensstemmelse med IFRS 8, opdelt efter præsentationspligtigt segment, og

▼B

iii) hvis sammenlægningen af aktiver ved identifikationen af den pengestrømsfrembringende enhed er ændret efter det seneste skøn over den pengestrømsfrembringende enheds genindvindingsværdi, en beskrivelse af den nuværende og tidligere måde at sammenlægge aktiver på og årsagen til ændringen af den måde, hvorpå den pengestrømsfrembringende enhed identificeres

e) hvorvidt aktivets (den pengestrømsfrembringende enheds) genindvindingsværdi er ►M32 dagsværdien med fradrag af afhændelsesomkostninger ◄ eller nytteværdien

▼M32

f) **den anvendte metode ved opgørelse af dagsværdien med fradrag af afhændelsesomkostninger (f.eks., hvorvidt dagsværdi opgøres under henvisning til en officiel markedskurs på et aktivt marked for et aktiv af samme type), hvis genindvindingsværdi er baseret på dagsværdi med fradrag af afhændelsesomkostninger. En virksomhed behøver ikke afgive de ifølge IFRS 13 påkrævede oplysninger.**

▼B

g) den anvendte diskonteringssats for det aktuelle og tidligere skøn over nytteværdien, hvis genindvindingsværdien er nytteværdien.

131. Virksomheder skal give følgende oplysninger for de samlede tab ved værdiforringelse og de samlede tilbageførte tab ved værdiforringelse, som er indregnet i regnskabsåret, og for hvilke der ikke gives oplysninger i overensstemmelse med afsnit 130:

a) de primære kategorier af aktiver, der er påvirket af tab ved værdiforringelse, og de primære kategorier af aktiver, der er påvirket af tilbageførsler af tab ved værdiforringelse

b) de primære begivenheder og omstændigheder, som medførte indregning af disse tab ved værdiforringelse og tilbageførsel af tab ved værdiforringelse.

132. Virksomheder tilskyndes til at oplyse de forudsætninger, som er anvendt ved opgørelsen af aktivers (de pengestrømsfrembringende enheders) genindvindingsværdi i regnskabsåret. Afsnit 134 kræver imidlertid, at virksomheder skal give oplysninger om de skøn, som er anvendt ved måling af genindvindingsværdien af en pengestrømsfrembringende enhed, når goodwill eller et immaterielt aktiv med uendelig brugstid er medtaget i den regnskabsmæssige værdi af enheden.

133. Hvis en del af den goodwill, der er erhvervet ved en virksomhedssammenslutning i regnskabsåret, i overensstemmelse med afsnit 84, ikke er blevet allokeret til en pengestrømsfrembringende enhed (gruppe af enheder) ►M5 ved regnskabsårs afslutning ◄, skal virksomheden oplyse den beløbsmæssige størrelse af den ikke-allokerede goodwill samt årsagerne til, at dette beløb ikke er allokeret.

Anvendte skøn ved måling af genindvindingsværdi af pengestrømsfrembringende enheder, som indeholder goodwill eller immaterielle aktiver med uendelig brugstid

▼M32

134. **En virksomhed skal give de i (a)-(f) krævede oplysninger om hver pengestrømsfrembringende enhed (gruppe af enheder), hvor den regnskabsmæssige værdi af goodwill eller immaterielle aktiver med uendelig brugstid, som er allokeret til den pågældende enhed (gruppe af enheder), er væsentlig sammenlignet med den samlede regnskabsmæssige værdi af virksomhedens goodwill eller immaterielle aktiver med uendelig brugstid:**

▼B

a) den regnskabsmæssige værdi af goodwill, som er allokeret til enheden (gruppen af enheder)

▼B

b) den regnskabsmæssige værdi af immaterielle aktiver med uendelig brugstid, som er allokeret til enheden (gruppen af enheder)

▼M32

c) **enhedens genindvindingsværdi (eller grupper af enheder) og det grundlag, som enhedens (grupper af enheder) genindvindingsværdi er opgjort på (dvs. brugsværdi eller dagsværdi med fradrag af afhændelsesomkostninger).**

d) **hvis enhedens (gruppen af enheders) genindvindingsværdi er baseret på nytteværdien:**

i) **hver primær forudsætning, som ledelsen har lagt til grund for pengestrømsprognoser for den periode, der er omfattet af de seneste budgetter/fremskrivninger. Primære forudsætninger er de forudsætninger, som enhedens (gruppen af enheders) genindvindingsværdi er mest følsom over for**

▼B

ii) en beskrivelse af ledelsens metode til opgørelse af den eller de værdier, som er tildelt hver primær forudsætning, uanset om denne eller disse værdier afspejler tidligere erfaringer eller, hvis dette er relevant, er i overensstemmelse med eksterne informationer og, hvis dette ikke er tilfældet, hvordan og hvorfor de afviger fra tidligere erfaringer eller eksterne informationer

iii) den periode, for hvilken ledelsen har udarbejdet pengestrømsprognoser på grundlag af budgetter/fremskrivninger, som er godkendt af ledelsen og, når der er anvendt en periode på mere end fem år for en pengestrømsfrembringende enhed (gruppe af enheder), en forklaring på, hvorfor det er berettiget at anvende denne længere periode

iv) den vækstrate, der er lagt til grund for ekstrapolation af pengestrømsprognoser ud over den periode, der er omfattet af de seneste budgetter/fremskrivninger, og begrundelsen for at anvende en vækstrate, der overstiger den gennemsnitlige langsigtede vækstrate for de produkter, brancher eller det eller de lande, som virksomhedens aktiviteter dækker, eller for det marked, som enheden (gruppen af enheden) er bestemt for

v) den eller de diskonteringssatser, der er anvendt ved pengestrømsprognoserne

▼M32

e) **de(n) anvendte metode(r) ved opgørelse af dagsværdien med fradrag af afhændelsesomkostninger, hvis enhedens (gruppen af enheders) genindvindingsværdi er baseret på dagsværdi med fradrag af afhændelsesomkostninger. En virksomhed behøver ikke afgive de ifølge IFRS 13 påkrævede oplysninger. Hvis dagsværdi med fradrag af afhændelsesomkostninger ikke måles ved hjælp af en officiel markedskurs for en enhed af samme type (grupper af enheder), skal en virksomhed give følgende oplysninger:**

(i) **hver primær forudsætning, som ledelsen har lagt til grund ved opgørelsen af dagsværdi med fradrag af afhændelsesomkostninger. Primære forudsætninger er de forudsætninger, som enhedens (gruppen af enheders) genindvindingsværdi er mest følsom over for.**

▼M8

(ii) en beskrivelse af ledelsens metode til opgørelse af den eller de værdier, som er tildelt hver primær forudsætning, uanset om denne eller disse værdier afspejler tidligere erfaringer eller, hvis dette er relevant, er i overensstemmelse med eksterne informationer og, hvis dette ikke er tilfældet, hvordan og hvorfor de afviger fra tidligere erfaringer eller eksterne informationer.

▼M32

(iiA) Niveauet for dagsværdihierarkiet (jf. IFRS 13) inden for hvilket opgørelsen af dagsværdien kategoriseres i sin helhed (uden hensyntagen til observerbarheden af "afhændelsesomkostninger").

(iiB) Hvis der er foretaget en ændring af værdiansættelsesmetode, skal virksomheden give oplysning om denne ændring og begrundelsen for den.

Hvis dagsværdi med fradrag af afhændelsesomkostninger måles ved hjælp af diskonterede pengestrømsprognoser, skal en virksomhed give følgende oplysninger:

(iii) **den periode, for hvilken ledelsen har udarbejdet pengestrømsprognoser**

(iv) **den vækstrate, der er lagt til grund for ekstrapolation af pengestrømsprognoserne**

(v) **den eller de diskonteringssatser, der er anvendt ved pengestrømsprognoserne.**

▼B

f) hvis en rimeligt sandsynlig ændring i en primær forudsætning, som ledelsen har lagt til grund ved opgørelsen af enhedens (gruppen af enheders) genindvindingsværdi, ville forårsage, at enhedens (gruppen af enheders) regnskabsmæssige værdi ville overstige genindvindingsværdien:

i) det beløb, hvormed enhedens (gruppen af enheders) genindvindingsværdi overstiger den regnskabsmæssige værdi

ii) den værdi, der er tildelt den primære forudsætning

iii) det beløb, hvormed den værdi, der er tildelt den primære forudsætning, skal ændres efter indarbejdelse af eventuelle følgevirkninger af ændringen på de andre variabler, som anvendes til måling af genindvindingsværdi, for at enhedens (gruppen af enheders) genindvindingsværdi kommer til at svare til den regnskabsmæssige værdi.

135. Hvis en del af eller hele den regnskabsmæssige værdi af goodwill eller immaterielle aktiver med uendelig brugstid allokeres til flere forskellige pengestrømsfrembringende enheder (grupper af enheder), og det beløb, som på den måde er allokeret til hver enhed (gruppe af enheder), ikke er væsentligt sammenlignet med den samlede regnskabsmæssige værdi af virksomhedens goodwill eller immaterielle aktiver med uendelig brugstid, skal dette oplyses, sammen med den samlede regnskabsmæssige værdi af goodwill eller immaterielle aktiver med uendelig brugstid, som er allokeret til disse enheder (grupper af enheder). Ligeledes gælder det, at hvis genindvindingsværdien af en af disse enheder (grupper af enheder) er baseret på den eller de samme primære forudsætninger, og den samlede regnskabsmæssige værdi af goodwill eller immaterielle aktiver med uendelig brugstid, som er allokeret til dem, er væsentlig sammenlignet med den samlede regnskabsmæssige værdi af virksomhedens goodwill og immaterielle aktiver med uendelig brugstid, skal virksomheden oplyse dette, samt:

a) den samlede regnskabsmæssige værdi af goodwill, som er allokeret til disse enheder (grupper af enheder)

b) den samlede regnskabsmæssige værdi af immaterielle aktiver med uendelig brugstid, som er allokeret til disse enheder (grupper af enheder)

▼B

c) en beskrivelse af den eller de primære forudsætninger

d) en beskrivelse af ledelsens metode til opgørelse af den eller de værdier, som er tildelt den eller de primære forudsætninger, uanset om denne eller disse værdier afspejler tidligere erfaringer eller, hvis dette er relevant, er i overensstemmelse med eksterne informationer og, hvis dette ikke er tilfældet, hvordan og hvorfor de afviger fra tidligere erfaringer eller eksterne informationer

e) hvis en rimeligt sandsynlig ændring i den eller de primære forudsætninger ville få enhedernes (grupperne af enheders) samlede regnskabsmæssige værdi til at overstige den samlede genindvindingsværdi:

i) det beløb, hvormed den samlede genindvindingsværdi af enheden (gruppen af enheder) overstiger den samlede regnskabsmæssige værdi

ii) den eller de værdier, der er tildelt den eller de primære forudsætninger

iii) det beløb, hvormed den eller de værdier, der er tildelt den eller de primære forudsætninger, skal ændres efter indarbejdelse af eventuelle følgevirkninger af ændringen på de andre variabler, som anvendes til måling af genindvindingsværdi, for at enhedens (gruppen af enheders) samlede genindvindingsværdi kommer til at svare til den samlede regnskabsmæssige værdi.

136. Den seneste detaljerede beregning, som er foretaget i et tidligere regnskabsår, af genindvindingsværdien af en pengestrømsfrembringende enhed (gruppe af enheder), kan i overensstemmelse med afsnit 24 eller 99 fremføres og anvendes til testen for værdiforringelse af den pågældende enhed (gruppe af enheder) i det aktuelle regnskabsår, under forudsætning af opfyldelsen af specificerede kriterier. Når dette er tilfældet, vedrører de informationer for den pågældende enhed (gruppe af enheder), som er indarbejdet i de i afsnit 134 og 135 krævede oplysninger, den fremførte beregning af genindvindingsværdien.

137. Illustrativt eksempel 9 viser de oplysninger, der kræves i afsnit 134 og 135.

Overgangsbestemmelser og ikrafttrædelsestidspunkt

▼M12

_____

139. Virksomheder skal anvende denne standard:

▼B

a) på goodwill og immaterielle aktiver, som er erhvervet ved virksomhedssammenslutninger, hvor aftaletidspunktet er 31. marts 2004 eller senere, og

b) fremadrettet på alle andre aktiver fra begyndelsen af det førstkommende regnskabsår, som begynder 31. marts 2004 eller senere.

140. Virksomheder, som afsnit 139 finder anvendelse på, tilskyndes til at anvende kravene i denne standard før de i afsnit 139 angivne ikrafttrædelsestidspunkter. Hvis en virksomhed anvender denne standard før disse ikrafttrædelsestidspunkter, skal den dog også anvende IFRS 3 og IAS 36 Værdiforringelse af aktiver (ajourført 2004) på samme tidspunkt.

▼M5

140A IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber* (ajourført 2007) ændrede den terminologi, der anvendes i IFRS-standarderne. Desuden blev afsnit 61, 120, 126 og 129 ændret. Virksomheden skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 1 (ajourført 2007) for et tidligere regnskabsår, skal ændringerne anvendes for dette tidligere regnskabsår.

▼M12

140B **IFRS 3 (ajourført af International Accounting Standards Board i 2008) tilføjede afsnit 65, 81, 85 og 139, ophævede afsnit 91-95 og 138 og tilføjede Appendiks C. Virksomheden skal anvende disse ændringer på regnskabsår, som begynder 1. juli 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IFRS 3 (ajourført 2008) i et tidligere regnskabsår, finder ændringerne anvendelse på det tidligere regnskabsår.**

▼M8

140C Afsnit 134, litra (e) blev ændret ved Forbedringer af *IFRS-standarder*, der udkom i maj 2008. Virksomhederne skal anvende denne ændring på regnskabsår, der begynder 1. januar 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende den før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringen på et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette.

▼M7

140D *Omkostninger ved investering i en dattervirksomhed, fælles kontrolleret virksomhed eller associeret virksomhed* (Ændringer til IFRS 1 *Førstegangsanvendelse af IFRS* og IAS 27), der udkom i maj 2008, tilføjede afsnit 12(h). Virksomhederne skal anvende denne ændring fremadrettet på regnskabsår, der begynder 1. januar 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende den før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender de tilsvarende ændringer i afsnit 4 og 38A i IAS 27 på et tidligere regnskabsår, skal den anvende ændringen i afsnit 12, litra h) på samme tidspunkt.

▼M22

140E. *Forbedringer til IFRS* udstedt i april 2009 ændrede afsnit 80(b). Virksomheder skal anvende denne ændring fremadrettet for regnskabsår, som begynder 1. januar 2010 eller derefter. Det er tilladt at anvende ændringen før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringen for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette.

▼M32

140I. IFRS 13, der blev udstedt i maj 2011, medførte en ændring af afsnit 5, 6, 12, 20, 78, 105, 111, 130, 134 og ophævede afsnit 25-27 og tilføjede afsnit 25A og 53A. En virksomhed skal anvende disse ændringer, når den anvender IFRS 13.

▼B

Ophævelse af ias 36 (udgivet 1998)

141. Denne standard erstatter IAS 36 *Værdiforringelse af aktiver* (udgivet 1998).

Appendiks A

ANVENDELSE AF NUTIDSVÆRDIMETODER TIL MÅLING AF NYTTEVÆRDI

Dette appendiks er en integreret del af standarden. Appendikset indeholder vejledning om anvendelsen af nutidsværdimetoder ved måling af nytteværdi. Vejledningen anvender udtrykket »aktiv«, men dette finder ligeledes anvendelse på en gruppe af aktiver, der udgør en pengestrømsfrembringende enhed.

Elementerne i en måling af nutidsværdi

A1 Følgende elementer afspejler tilsammen de økonomiske forskelle mellem aktiver:

a) et skøn over den fremtidige pengestrøm eller, i mere komplicerede tilfælde, flere fremtidige pengestrømme, som virksomheden forventer at opnå fra aktivet

b) forventninger til mulige ændringer i beløb eller tidspunkt for disse pengestrømme

c) den tidsmæssige værdi af penge, opgjort som den aktuelle risikofri markedsrente

d) prisen for den usikkerhed, der er forbundet med aktivet, og

▼B

e) andre faktorer, der i visse tilfælde ikke kan identificeres (såsom illikviditet), som markedsdeltagere ville lægge til grund ved prisfastsættelse af de fremtidige pengestrømme, virksomheden forventer at opnå fra aktivet.

A2 Dette appendiks sammenligner to metoder til beregning af nutidsværdi, som begge kan anvendes til at skønne et aktivs nytteværdi afhængigt af forholdene. Ved den »traditionelle« metode indregnes reguleringer for faktor b)-e), som beskrevet i afsnit A1, i diskonteringssatsen. Ved »den forventede pengestrømsmetode« medfører faktor b), d) og e) reguleringer ved opgørelsen af de risikoregulerede forventede pengestrømme. Uanset hvilken metode, virksomheden vælger til at afspejle forventede mulige ændringer i beløb eller tidspunkt for fremtidige pengestrømme, bør resultatet være, at den forventede nutidsværdi af de fremtidige pengestrømme afspejles, dvs. det vejede gennemsnit af samtlige mulige udfald.

Generelle principper

A3 De teknikker, der anvendes til at skønne fremtidige pengestrømme og rentesatser, vil afhænge af situationen og af de forhold, der gælder for det pågældende aktiv. Nedenstående generelle principper gælder imidlertid altid ved anvendelse af nutidsværdimetoder til måling af aktiver:

a) Den anvendte rentesats til diskontering af pengestrømme skal afspejle forudsætninger, der er i overensstemmelse med de forudsætninger, der gælder for de skønnede pengestrømme. I modsat fald vil virkningen af nogle af forudsætningerne blive medtaget to gange eller slet ikke. Der kan eksempelvis anvendes en diskonteringssats på 12 % for kontraktlige pengestrømme hidrørende fra et tilgodehavende udlån. Denne sats afspejler forventninger til fremtidig misligholdelse af lån med særlige egenskaber. Den samme sats på 12 % skal ikke anvendes til diskontering af forventede pengestrømme, idet disse pengestrømme allerede afspejler forudsætninger om fremtidig misligholdelse.

b) Skønnede pengestrømme og diskonteringssatser må ikke være underlagt tendentiøse påvirkninger eller indflydelse fra faktorer, som ikke er relateret til det pågældende aktiv. Hvis de skønnede nettopengestrømme eksempelvis bevidst ansættes for lavt for derved at forbedre et aktivs tilsyneladende fremtidige lønsomhed, udgør dette en tendentiøs påvirkning af målingen.

c) De skønnede pengestrømme eller diskonteringssatser skal afspejle intervallet af mulige udfald og ikke kun det mest sandsynlige beløb eller det minimale eller maksimale mulige beløb.

Den traditionelle metode og den forventede pengestrømsmetode til måling af nutidsværdi

Den traditionelle metode

A4 Regnskabsmæssige anvendelser af nutidsværdi har traditionelt taget udgangspunkt i et enkelt sæt skønnede pengestrømme og en enkelt diskonteringssats, som ofte er blevet beskrevet som »den sats, der svarer til risikoen«. Den traditionelle metode forudsætter i realiteten, at en enkelt diskonteringssats kan indarbejde alle forventninger til de fremtidige pengestrømme og den relevante risikopræmie. Den traditionelle metode lægger således mest vægt på valget af diskonteringssats.

▼B

A5 Under visse omstændigheder, eksempelvis når sammenlignelige aktiver kan observeres på et marked, er det forholdsvist nemt at anvende den traditionelle metode. For så vidt angår aktiver med kontraktlige pengestrømme, er den i overensstemmelse med den måde, hvorpå markedsdeltagere beskriver aktiver, som eksempelvis »en 12 % obligation«.

A6 Den traditionelle metode tager imidlertid ikke altid tilstrækkelig højde for visse komplicerede målingsproblemer, såsom målingen af ikke-finansielle aktiver, hvor der hverken foreligger et marked for aktivet eller for tilsvarende aktiver. For at nå frem til en korrekt »sats, der svarer til risikoen« kræves en analyse af mindst to aktiver — et aktiv, der eksisterer på markedet og har en observeret rente, samt det målte aktiv. Den relevante diskonteringssats for de pengestrømme, der måles, skal udledes af den observerede rente på det andet aktiv. For på denne måde at udlede diskonteringssatsen, skal egenskaberne for det andet aktivs pengestrømme svare til egenskaberne for det målte aktivs pengestrømme. Den, der foretager målingen, skal derfor:

a) identificere det sæt pengestrømme, der vil blive diskonteret

b) identificere et andet aktiv på markedspladsen, hvis pengestrømme ser ud til at have lignende egenskaber

c) sammenligne de to sæt pengestrømme fra aktiverne for at sikre, at de ligner hinanden (er begge sæt eksempelvis kontraktlige pengestrømme, eller er det ene sæt kontraktlige og det andet skønnede pengestrømme?)

d) vurdere, om det ene aktiv indeholder et element, der ikke er til stede i det andet aktiv (er det ene aktiv eksempelvis mindre likvidt end det andet?), og

e) vurdere, hvorvidt det er sandsynligt, at begge sæt pengestrømme opfører sig (dvs. varierer) på samme måde under ændrede økonomiske forhold.

Den forventede pengestrømsmetode

A7 Den forventede pengestrømsmetode er i visse situationer et mere effektivt målingsredskab end den traditionelle metode. Ved udarbejdelse af en måling anvender den forventede pengestrømsmetode samtlige forventninger til mulige pengestrømme i stedet for kun den mest sandsynlige pengestrøm. En pengestrøm kan eksempelvis udgøre 100 CU, 200 CU eller 300 CU med en sandsynlighed på henholdsvis 10 %, 60 % og 30 %. Den forventede pengestrøm er 220 CU. Den forventede pengestrømsmetode adskiller sig således fra den traditionelle metode ved at fokusere på en direkte analyse af de pågældende pengestrømme og på en mere eksplicit fremstilling af de forudsætninger, der er lagt til grund ved målingen.

A8 Den forventede pengestrømsmetode gør det også muligt at anvende nutidsværdimetoder, når tidspunkterne for pengestrømmene er usikre. En pengestrøm på 1 000 CU kan eksempelvis modtages om ét år, to år eller tre år med en sandsynlighed på henholdsvis 10 %, 60 % og 30 %. Nedenstående eksempel viser beregningen af den forventede nutidsværdi i en sådan situation.

Nutidsværdi på 1 000 CU om 1 år til 5 %	952,38 CU	
Sandsynlighed	10,00 %	95,24 CU
Nutidsværdi på 1 000 CU om 2 år til 5,25 %	902,73 CU	
Sandsynlighed	60,00 %	541,64 CU

▼B

Nutidsværdi på 1 000 CU om 3 år til 5,50 %	851,61 CU	
Sandsynlighed	30,00 %	255,48 CU
Forventet nutidsværdi		892,36 CU

A9 Den forventede nutidsværdi på 892,36 CU afviger fra den traditionelle opfattelse af bedste skøn på 902,73 CU (sandsynligheden på 60 %). En traditionel beregning af nutidsværdien i ovenstående eksempel kræver en beslutning om, hvilke af de mulige tidspunkter for pengestrømme, der skal lægges til grund, og afspejler således ikke sandsynligheden for de øvrige tidspunkter. Dette skyldes, at diskonteringssatsen ved en traditionel beregning af nutidsværdi ikke kan afspejle usikkerhed i tidspunkterne.

A10 Sandsynlighedselementet er et væsentligt træk ved den forventede pengestrømsmetode. Nogle stiller spørgsmålstegn ved, om en tildeling af sandsynligheder til meget subjektive skøn giver udtryk for større præcision, end der i virkeligheden er. Ved korrekt anvendelse af den traditionelle metode (som anført i afsnit A6) kræves imidlertid de samme skøn og den samme subjektivitet uden at tilvejebringe den beregningsmæssige gennemsigtighed, som er indbygget i den forventede pengestrømsmetode.

A11 Mange skøn, der er udviklet i den nuværende praksis, har allerede uformelt indarbejdet elementer af forventede pengestrømme. Derudover har revisorer ofte behov for at måle et aktiv, selvom der kun foreligger begrænset information om sandsynlighederne for mulige pengestrømme. En revisor kan eksempelvis komme ud for følgende situationer:

a) Det skønnede beløb ligger et sted mellem 50 CU og 250 CU, men der er ikke noget beløb inden for dette interval, der er mere sandsynligt end noget andet beløb. På baggrund af disse begrænsede oplysninger er den skønnede, forventede pengestrøm 150 CU [(50 + 250)/2].

b) Det skønnede beløb ligger et sted mellem 50 CU og 250 CU, og det mest sandsynlige beløb er 100 CU. Den sandsynlighed, der knytter sig til hvert beløb, kendes imidlertid ikke. På baggrund af disse begrænsede oplysninger er den skønnede, forventede pengestrøm 133,33 CU [(50 + 100 + 250)/3].

c) Det skønnede beløb er 50 CU (10 % sandsynlighed), 250 CU (30 % sandsynlighed) eller 100 CU (60 % sandsynlighed). På baggrund af disse begrænsede oplysninger er den skønnede, forventede pengestrøm 140 CU [(50 × 0,10) + (250 × 0,30) + (100 × 0,60)].

I hvert af disse tilfælde giver den skønnede, forventede pengestrøm sandsynligvis et bedre skøn over nytteværdien end henholdsvis minimumsbeløbet, det mest sandsynlige beløb eller maksimumsbeløbet hver for sig.

A12 Anvendelsen af en forventet pengestrømsmetode er underlagt en cost-benefit-begrænsning. En virksomhed kan i visse tilfælde have adgang til udførlige data og være i stand til at opstille mange scenarier for pengestrømme. I andre tilfælde kan virksomheden kun give overordnede redegørelser om udsving i pengestrømme, hvis den skal undgå væsentlige omkostninger. Virksomheden skal foretage en afvejning af omkostningerne ved at indhente yderligere oplysninger og den yderligere pålidelighed, som disse oplysninger vil bidrage til målingen.

▼B

A13 Nogle fastholder, at metoder til måling af forventede pengestrømme ikke er et hensigtsmæssigt redskab til at måle et enkelt aktiv eller et aktiv med et begrænset antal mulige udfald. Denne holdning understøttes af et eksempel på et aktiv med to mulige udfald: en sandsynlighed på 90 % for at pengestrømmen vil være 10 CU, og en sandsynlighed på 10 % for at pengestrømmen vil være 1 000 CU. Det observeres, at den forventede pengestrøm i dette eksempel er 109 CU, og kritikken lyder, at dette resultat ikke repræsenterer nogen af de beløb, der i sidste ende skal betales.

A14 En sådan påstand er et udtryk for en fundamental uenighed om formålet med målingen. Hvis formålet er en akkumulering af omkostninger, der skal afholdes, giver forventede pengestrømme muligvis ikke et repræsentativt retvisende skøn over de forventede omkostninger. Denne standard har imidlertid til formål at måle et aktivs genindvindingsværdi. Det er ikke sandsynligt, at aktivets genindvindingsværdi i dette eksempel vil være 10 CU, selvom dette er den mest sandsynlige pengestrøm. Dette skyldes, at en måling på 10 CU ikke tager højde for pengestrømmens usikkerhed ved målingen af aktivet. Den usikre pengestrøm præsenteres i stedet som en sikker pengestrøm. Der er ikke nogen rationel virksomhed, der ville sælge et aktiv med disse egenskaber for 10 CU.

Diskonteringssats

A15 Uanset hvilken metode en virksomhed vælger til måling af et aktivs nytteværdi, skal de rentesatser, som lægges til grund ved diskontering af pengestrømme, ikke afspejle risici, for hvilke der er foretaget regulering i de skønnede pengestrømme. I modsat fald vil virkningen af nogle af forudsætningerne blive indregnet to gange.

A16 Når der på markedet ikke direkte findes en sats, som er specifik for et bestemt aktiv, anvender virksomheden en erstatning til at skønne diskonteringssatsen. Formålet er så vidt muligt at foretage en markedsvurdering af:

a) den tidsmæssige værdi af penge for alle regnskabsår indtil udgangen af aktivets brugstid, og

b) faktor b), d) og e) som beskrevet i afsnit A1, i det omfang disse faktorer ikke har medført reguleringer ved opgørelsen af de skønnede pengestrømme.

A17 Som udgangspunkt for udarbejdelsen af et sådant skøn kan virksomheden tage følgende satser i betragtning:

a) virksomhedens vejede gennemsnitlige kapitalomkostning opgjort ved anvendelse af teknikker såsom *»Capital Asset Pricing Model«*

b) virksomhedens opgjorte lånerente, og

c) andre lånerenter på markedet.

A18 Disse satser skal imidlertid reguleres:

a) for at afspejle markedets vurdering af de specifikke risici forbundet med aktivets skønnede pengestrømme, og

b) for at udelukke risici, der ikke er relevante for aktivets skønnede pengestrømme, eller som de skønnede pengestrømme er blevet reguleret for.

▼B

Der skal tages højde for eksempelvis risici forbundet med bestemte lande, valutaer og kurser.

A19 Diskonteringssatsen er uafhængig af virksomhedens kapitalstruktur og virksomhedens finansiering af købet af aktivet, idet de fremtidige pengestrømme, som forventes at hidrøre fra aktivet, ikke er afhængige af, hvordan virksomheden har finansieret købet af aktivet.

A20 Afsnit 55 kræver, at den anvendte diskonteringssats skal være satsen før skat. Når den sats, der lægges til grund ved skønnet over diskonteringssatsen, er beregnet efter skat, reguleres dette grundlag for at afspejle satsen før skat.

A21 Virksomheder anvender normalt en enkelt diskonteringssats ved skøn over et aktivs nytteværdi. Dog anvender virksomheder forskellige diskonteringssatser for de enkelte fremtidige regnskabsår, når nytteværdien er påvirkelig af forskellige risici i forskellige regnskabsår eller af rentestrukturen.

▼M12

Appendiks C

Dette appendiks er en integreret del af standarden.

Test for værdiforringelse af pengestrømsfrembringende enheder med goodwill og minoritetsinteresser

C1 I overensstemmelse med IFRS 3 (ajourført af International Accounting Standards Board i 2008) skal den overtagende virksomhed måle og indregne goodwill på overtagelsestidspunktet som det beløb, hvormed (a) overstiger (b) nedenfor:

a) det samlede beløb af:

i) det erlagte vederlag målt i overensstemmelse med IFRS 3, hvilket generelt kræver dagsværdi på overtagelsestidspunktet

ii) en eventuel minoritetsinteresse i den overtagne virksomhed målt i overensstemmelse med IFRS 3, og

iii) ved en virksomhedssammenslutning, der gennemføres i flere faser, dagsværdien på overtagelsestidspunktet af den overtagende virksomheds tidligere egenkapitalinteresse i den overtagne virksomhed

b) nettobeløbet af de overtagne identificerbare aktiver og forpligtelser målt på overtagelsestidspunktet i overensstemmelse med IFRS 3.

Allokering af goodwill

C2 Afsnit 80 i denne standard kræver, at goodwill, som er erhvervet ved en virksomhedssammenslutning, allokeres til hver af den overtagende virksomheds pengestrømsfrembringende enheder eller grupper af pengestrømsfrembringende enheder, som forventes at drage fordel af synergien ved virksomhedssammenslutningen, uanset om andre af den overtagne virksomheds aktiver eller forpligtelser er tilskrevet disse enheder eller grupper af enheder. Det er muligt, at visse af synergieffekterne, der opstår ved virksomhedssammenslutningen, allokeres til en pengestrømsfrembringende enhed, som minoritetsinteressen ikke har nogen andel i.

▼M12

Test for værdiforringelse

C3 Test for værdiforringelse omfatter en sammenligning af genindvindingsbeløbet af en pengestrømsfrembringende enhed med den regnskabsmæssige værdi af den pengestrømsfrembringende enhed.

C4 Hvis virksomheden måler minoritetsinteresser som sin forholdsmæssige andel af de identificerbare nettoaktiver i en dattervirksomhed på overtagelsestidspunktet, snarere end til dagsværdi, medtages goodwill, der kan henføres til minoritetsinteresser, i genindvindingsbeløbet af den tilknyttede pengestrømsfrembringende enhed, men indregnes ikke i modervirksomhedens koncernregnskab. Derfor skal virksomheden omregne den regnskabsmæssige værdi af den goodwill, der er allokeret til enheden, til bruttoværdien ved at medtage goodwill tilknyttet minoritetsinteressen. Denne regulerede regnskabsmæssige værdi sammenlignes derefter med enhedens genindvindingsværdi for at vurdere, hvorvidt den pengestrømsfrembringende enhed er værdiforringet.

Allokering af et tab ved værdiforringelse

C5 Afsnit 104 kræver, at eventuelle identificerede tab ved værdiforringelse først allokeres til at nedbringe den regnskabsmæssige værdi af goodwill, der er allokeret til enheden, og derefter på et pro rata-grundlag til andre aktiver i enheden baseret på den regnskabsmæssige værdi af hvert aktiv i enheden.

C6 Hvis en dattervirksomhed eller en del af en dattervirksomhed, der har en minoritetsinteresse, i sig selv udgør en pengestrømsfrembringende enhed, allokeres tabet ved værdiforringelse mellem modervirksomheden og minoritetsinteressen på samme grundlag som ved allokering af resultatet.

C7 Hvis en dattervirksomhed eller en del af en dattervirksomhed, der har en minoritetsinteresse, udgør en del af en større, pengestrømsfrembringende enhed, allokeres tab ved værdiforringelse af goodwill til de dele af den pengestrømsfrembringende enhed, der har en minoritetsinteresse, og de dele, der ikke har det. Tabene ved værdiforringelse skal allokeres til den pengestrømsfrembringende enheds elementer på grundlag af:

a) den forholdsmæssige regnskabsmæssige værdi af elementerne før værdiforringelsen, i det omfang værdiforringelsen vedrører goodwill i den pengestrømsfrembringende enhed, og

b) den forholdsmæssige regnskabsmæssige værdi af elementernes identificerbare nettoaktiver før værdiforringelsen, i det omfang værdiforringelsen vedrører identificerbare aktiver i den pengestrømsfrembringende enhed. Sådanne værdiforringelser allokeres til aktiverne i elementerne af hver enhed på et pro rata-grundlag baseret på den regnskabsmæssige værdi af hvert aktiv i elementet.

I de elementer, der har en minoritetsinteresse, allokeres tabet ved værdiforringelse mellem modervirksomheden og minoritetsinteressen på samme grundlag som ved allokering af resultatet.

C8 Hvis et tab ved værdiforringelse, der kan henføres til en minoritetsinteresse, vedrører goodwill, der ikke er indregnet i modervirksomhedens koncernregnskab (jf. afsnit C4), skal værdiforringelsen ikke indregnes som et tab ved værdiforringelse af goodwill. I sådanne tilfælde skal kun det tab ved værdiforringelse, der vedrører goodwill allokeret til modervirksomheden, indregnes som et tab ved værdiforringelse af goodwill.

C9 Illustrativt eksempel 7 illustrerer test for værdiforringelse af en pengestrømsfrembringende enhed med goodwill, som ikke ejes 100 %.

▼B

IAS 37

Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver

FORMÅL

Formålet med denne standard er at sikre, at de relevante indregningskriterier og målingsgrundlag anvendes på hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver, samt at tilstrækkelig information gives i noterne for at gøre brugere i stand til at forstå deres art, tidspunkt og beløbsmæssige størrelse.

ANVENDELSESOMRÅDE

1. Denne standard skal anvendes af alle virksomheder ved den regnskabsmæssige behandling af hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver, undtagen når de:

   a) hidrører fra kontrakter til senere opfyldelse, medmindre kontrakten er tabsgivende, og

   b) [ophævet]

   c) er omfattet af en anden standard.

2. Standarden finder ikke anvendelse på finansielle instrumenter (herunder garantier), som er omfattet af IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling*.

3. Kontrakter til senere opfyldelse er kontrakter, hvor ingen af parterne har indfriet sine forpligtelser eller begge parter har indfriet en lige stor andel af deres forpligtelser. Denne standard finder ikke anvendelse på kontrakter til senere opfyldelse, medmindre de er tabsgivende.

4. [Ophævet]

▼M12

5. Hvis en anden standard omhandler en konkret type hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser eller eventualaktiver, skal virksomheden anvende den pågældende standard i stedet for denne standard. Eksempelvis beskrives visse typer af hensatte forpligtelser i standarder om:

▼B

   a) entreprisekontrakter (jf. IAS 11 *Entreprisekontrakter*)

   b) indkomstskatter (jf. IAS 12 *Indkomstskatter*)

   c) leasingkontrakter (jf. IAS 17 *Leasingkontrakter*). Idet IAS 17 ikke indeholder specifikke krav til behandling af operationelle leasingkontrakter, som er blevet tabsgivende, finder IAS 37 dog anvendelse i sådanne tilfælde

   d) personaleydelser (jf. IAS 19 *Personaleydelser*), og

   e) forsikringskontrakter (jf. IFRS 4 *Forsikringskontrakter*). Denne standard finder imidlertid anvendelse på udsteders hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver, bortset fra når disse hidrører fra udsteders kontraktlige forpligtelser og rettigheder i henhold til forsikringskontrakter, som er omfattet af IFRS 4.

6. Visse beløb, som behandles som hensatte forpligtelser, kan være tilknyttet indregning af omsætning, eksempelvis i tilfælde, hvor virksomheden udsteder garantier mod et vederlag. Denne standard omhandler ikke indregning af omsætning. IAS 18 *Omsætning* identificerer de tilfælde, hvor omsætning indregnes, og giver praktisk vejledning i anvendelsen af indregningskriterierne. Denne standard ændrer ikke ved kravene i IAS 18.

▼B

7. Standarden definerer hensatte forpligtelser som forpligtelser, hvis indfrielsestidspunkt eller størrelse er usikker. I visse lande anvendes udtrykket »hensættelse« ligeledes i forbindelse med poster som afskrivninger, værdiforringelse af aktiver og nedskrivning af dubiøse tilgodehavender. Disse udgør reguleringer af aktivers regnskabsmæssige værdi og er ikke behandlet i denne standard.

8. Andre standarder specificerer, hvorvidt omkostninger skal behandles som aktiver eller som omkostninger. Disse aspekter er ikke behandlet i denne standard. Således hverken forbyder eller kræver denne standard aktivering af indregnede omkostninger, når der foretages hensættelse.

9. Denne standard finder anvendelse på omstruktureringshensættelser (herunder ophørte aktiviteter). Når en omstrukturering opfylder definitionen på en ophørt aktivitet, kan supplerende oplysninger være krævet i henhold til IFRS 5 *Anlægsaktiver, som besiddes med henblik på salg og ophørte aktiviteter*.

DEFINITIONER

10. Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:

En *hensat forpligtelse* er en forpligtelse, hvis indfrielsestidspunkt eller størrelse er usikker.

En *forpligtelse* er en aktuel forpligtelse, der hidrører fra tidligere begivenheder, hvis indfrielse forventes at medføre et træk på virksomhedens økonomiske ressourcer.

En *forpligtende begivenhed* er en begivenhed, der skaber en retlig eller faktisk forpligtelse, som medfører, at virksomheden ikke har andre realistiske alternativer end at indfri forpligtelsen.

En *retlig forpligtelse* er en forpligtelse, der opstår på baggrund af:

a) en kontrakt (ved dennes eksplicitte eller implicitte vilkår)

b) lovgivning, eller

c) retspraksis i øvrigt.

En *faktisk forpligtelse* er en forpligtelse, der opstår ved en virksomheds handlinger, når:

a) virksomheden gennem hidtidig praksis, offentliggjort politik eller en tilstrækkeligt specifik udtalelse har tilkendegivet over for tredjepart, at den påtager sig bestemte forpligtelser, og

b) virksomheden herved har skabt en berettiget forventning hos tredjepart om, at den vil indfri disse forpligtelser.

En *eventualforpligtelse* er:

a) en mulig forpligtelse, der hidrører fra tidligere begivenheder, hvis eksistens kun kan bekræftes ved, at der indtræffer eller ikke indtræffer en eller flere usikre fremtidige begivenheder, som ikke er under virksomhedens fulde kontrol, eller

b) en aktuel forpligtelse, der hidrører fra tidligere begivenheder, men som ikke er indregnet, idet:

   i) det ikke er sandsynligt, at indfrielse af forpligtelsen vil kræve et træk på virksomhedens økonomiske ressourcer, eller

   ii) forpligtelsens størrelse ikke kan måles med tilstrækkelig pålidelighed.

▼B

Et *eventualaktiv* er et muligt aktiv, der hidrører fra tidligere begivenheder, hvis eksistens kun kan bekræftes ved, at der indtræffer eller ikke indtræffer en eller flere usikre fremtidige begivenheder, som ikke er under virksomhedens fulde kontrol.

En *tabsgivende kontrakt* er en kontrakt, hvor de uundgåelige omkostninger forbundet med indfrielsen af kontraktlige forpligtelser overstiger de økonomiske fordele, som virksomheden forventes at få gennem den.

En *omstrukturering* er en af ledelsen planlagt og kontrolleret proces, som væsentligt ændrer enten:

a) omfanget af virksomhedens forretningsområde, eller

b) måden, hvorpå forretningsområdet drives.

Hensatte forpligtelser og andre forpligtelser

11. Hensatte forpligtelser adskiller sig fra andre forpligtelser, såsom leverandørforpligtelser og periodiseringer, idet der er usikkerhed om indfrielsestidspunktet eller størrelsen af den for indfrielsen nødvendige fremtidige omkostning. Modsat er:

a) leverandørforpligtelser forpligtelser til at betale for varer eller tjenesteydelser, som er modtaget eller leveret og faktureret eller formelt aftalt med leverandøren, og

b) periodiseringer forpligtelser til at betale for varer eller tjenesteydelser, som er modtaget eller leveret, men ikke er betalt, faktureret eller formelt aftalt med leverandøren, herunder skyldige beløb til ansatte (eksempelvis periodiserede feriepenge). Selv om det nogle gange er nødvendigt at skønne størrelsen eller tidspunktet for indfrielsen af periodiserede beløb, er usikkerheder generelt meget mindre end for hensatte forpligtelser.

Periodiseringer præsenteres ofte som en del af leverandørforpligtelser og andre forpligtelser, hvorimod hensatte forpligtelser præsenteres separat.

Forholdet mellem hensatte forpligtelser og eventualforpligtelser

12. Overordnet set er alle hensatte forpligtelser eventualforpligtelser, idet deres indfrielsestidspunkt eller størrelse er usikker. Dog anvendes udtrykket »eventual« i denne standard om forpligtelser og aktiver, som ikke indregnes, idet deres eksistens kun kan bekræftes ved, at der indtræffer eller ikke indtræffer en eller flere usikre fremtidige begivenheder, som ikke er under virksomhedens fulde kontrol. Endvidere anvendes udtrykket »eventualforpligtelse« om forpligtelser, som ikke opfylder indregningskriterierne.

13. Standarden skelner mellem:

a) hensatte forpligtelser, som indregnes som forpligtelser (under forudsætning af, at et pålideligt skøn kan foretages), idet de er aktuelle forpligtelser, og det er sandsynligt at indfrielse af forpligtelserne vil medføre et træk på virksomhedens økonomiske ressourcer, og

b) eventualforpligtelser, som ikke indregnes som forpligtelser, idet de enten er:

   i) mulige forpligtelser, da det endnu ikke er bekræftet, hvorvidt virksomheden har en aktuel forpligtelse, som vil kunne føre til et træk på virksomhedens økonomiske ressourcer, eller

▼B

ii) aktuelle forpligtelser, som ikke opfylder indregningskriterierne i denne standard (idet det enten ikke er sandsynligt, at indfrielse af forpligtelsen vil medføre et træk på virksomhedens økonomiske ressourcer, eller forpligtelsens størrelse ikke kan skønnes tilstrækkeligt pålideligt).

INDREGNING

Hensatte forpligtelser

14. En hensat forpligtelse skal indregnes, når:

a) en virksomhed har en aktuel forpligtelse (retlig eller faktisk) som følge af en tidligere begivenhed

b) det er sandsynligt, at indfrielse af forpligtelsen vil medføre et træk på virksomhedens økonomiske ressourcer, og

c) forpligtelsens størrelse kan skønnes pålideligt.

Hvis disse betingelser ikke er opfyldt, skal ingen hensat forpligtelse indregnes.

Aktuel forpligtelse

15. I sjældne tilfælde er det ikke tydeligt, om en aktuel forpligtelse foreligger. I disse tilfælde antages en tidligere begivenhed at medføre en aktuel forpligtelse, hvis det er sandsynligt, at en aktuel forpligtelse foreligger ►**M5** ved regnskabsårs afslutning ◄, alle tilgængelige oplysninger taget i betragtning.

16. Det er i næsten alle tilfælde tydeligt, om en tidligere begivenhed har medført en aktuel forpligtelse. I sjældne tilfælde, eksempelvis en retssag, kan det være omtvistet, om visse begivenheder er indtruffet, eller om disse begivenheder medfører en aktuel forpligtelse. I sådanne tilfælde vurderer virksomheden, hvorvidt en aktuel forpligtelse foreligger ved ►**M5** regnskabsårets afslutning ◄ ved at tage alle tilgængelige oplysninger i betragtning, herunder eksempelvis udtalelser fra sagkyndige. Supplerende oplysninger, der er fremkommet som følge af begivenheder efter ►**M5** regnskabsårets afslutning ◄, tages med i betragtningen. På baggrund af sådan dokumentation:

a) indregner virksomheden en hensat forpligtelse (hvis indregningskriterierne er opfyldt), når det er sandsynligt, at en aktuel forpligtelse foreligger ved ►**M5** regnskabsårets afslutning ◄, og

b) giver virksomheden oplysning om en eventualforpligtelse, når det ikke er sandsynligt, at en aktuel forpligtelse foreligger ved ►**M5** regnskabsårets afslutning ◄, medmindre det er meget usandsynligt, at der vil ske et træk på virksomhedens økonomiske ressourcer (jf. afsnit 86).

Tidligere begivenhed

17. En tidligere begivenhed, som medfører en aktuel forpligtelse, kaldes en forpligtende begivenhed. For at en begivenhed kan være en forpligtende begivenhed, er det et krav, at virksomheden ikke har andre realistiske alternativer end at indfri den forpligtelse, der er opstået som følge af begivenheden. Dette er udelukkende tilfældet, hvor:

a) indfrielse af forpligtelsen kan gennemtvinges juridisk, eller

▼B

b) begivenheden (som kan være en handling foretaget af virksomheden) skaber en berettiget forventning hos tredjepart om, at virksomheden vil indfri forpligtelsen, hvis der er tale om en faktisk forpligtelse.

18. Årsregnskaber omhandler virksomhedens finansielle stilling ved slutningen af regnskabsåret og ikke dens mulige fremtidige finansielle stilling. Derfor foretages ikke hensættelse til omkostninger, som er nødvendige for at opretholde den fremtidige drift. De eneste forpligtelser, som indregnes i en virksomheds ►M5 opgørelse af en finansiel stilling ◄, er de ved ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ foreliggende.

19. Kun forpligtelser, der hidrører fra tidligere begivenheder, og som foreligger uafhængigt af virksomhedens fremtidige handlinger (dvs. den fremtidige drift), indregnes som hensatte forpligtelser. Som eksempel på sådanne forpligtelser kan nævnes bod eller oprensningsomkostninger på grund af ulovlige miljøskader. Uanset virksomhedens fremtidige handlinger vil begge tilfælde medføre et træk på virksomhedens ressourcer. Ligeledes indregner virksomheden en hensættelse til omkostninger, når en boreplatform eller et atomkraftværk tages ud af drift, det omfang virksomheden er forpligtet til at udbedre allerede forårsagede skader. Modsat kan virksomheden af forretningsmæssige hensyn eller i henhold til lovmæssige krav have til hensigt eller være nødt til at afholde omkostninger for at drive sin virksomhed på en bestemt måde i fremtiden (eksempelvis ved installation af røgfiltre i visse typer fabrikker). Idet virksomheden kan undgå den fremtidige omkostning gennem sine fremtidige handlinger, eksempelvis ved ændring af driften, har den ingen aktuel forpligtelse vedrørende denne fremtidige omkostning, og der indregnes ingen hensat forpligtelse.

20. En forpligtelse er altid forbundet med en anden part, nemlig den part som virksomheden er forpligtet overfor. Dog er det ikke nødvendigt at kende denne parts identitet, der sågar kan være offentligheden som helhed. Idet en forpligtelse altid omfatter en anden part, medfører en beslutning, som er truffet af ledelsen eller bestyrelsen, ikke en faktisk forpligtelse ved ►M5 regnskabsårets afslutning ◄, medmindre beslutningen før ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ er blevet meddelt til de personer, som er berørt af handlingen, på en tilstrækkelig specifik måde til at give disse personer en berettiget forventning om, at virksomheden vil indfri sine forpligtelser.

21. En begivenhed, som ikke straks medfører en forpligtelse, kan gøre dette på et senere tidspunkt på grund af lovændringer, eller idet virksomhedens handlinger (eksempelvis en tilstrækkelig specifik offentlig udtalelse) medfører en faktisk forpligtelse. Eksempelvis kan der være tilfælde, hvor en miljøskade ikke medfører en forpligtelse til udbedring, men den handling, der medførte skaden, kan blive en forpligtende begivenhed, når ny lovgivning kræver, at eksisterende skader skal udbedres, eller når virksomheden offentligt erkender en forpligtelse til at udbedre skaderne på en måde, som medfører en faktisk forpligtelse.

22. I tilfælde hvor et lovforslag endnu ikke er færdigbehandlet, opstår en forpligtelse først, når det er så godt som sikkert, at forslaget vil blive vedtaget i den foreliggende form. I denne standard behandles en sådan forpligtelse som en retlig forpligtelse. På grund af forskelle i de forhold, der gør sig gældende ved vedtagelsen af love, er det umuligt at specificere en bestemt begivenhed, som vil gøre vedtagelsen af en lov så godt som sikker. I mange tilfælde er det umuligt at opnå en sådan grad af sikkerhed for vedtagelsen af en lov, før den er vedtaget.

▼B

Sandsynligt træk på virksomhedens økonomiske ressourcer

23. For at en forpligtelse kan opfylde kravene til indregning, skal der ikke kun foreligge en faktisk forpligtelse, men også være sandsynlighed for træk på virksomhedens økonomiske ressourcer ved indfrielse af forpligtelsen. I denne standard anses et træk på virksomhedens økonomiske ressourcer eller andre begivenheder som sandsynlig, hvis sandsynligheden for, at begivenheden vil indtræffe, er større end sandsynligheden for, at den ikke vil opstå. Hvis det ikke er sandsynligt, at en aktuel forpligtelse vil foreligge, giver virksomheden oplysning om en eventualforpligtelse, medmindre det er meget usandsynligt, at der vil ske et træk på virksomhedens økonomiske ressourcer (jf. afsnit 86).

24. Når der foreligger en række ensartede forpligtelser (f.eks. produktgarantier eller lignende), vurderes sandsynligheden for, at indfrielse vil kræve et træk på virksomhedens ressourcer på grundlag af kategorien af forpligtelser som helhed. Selv om det kan være meget usandsynligt, at der vil ske et træk på virksomhedens ressourcer ved indfrielse af en enkelt forpligtelse, kan det godt være sandsynligt, at indfrielse af kategorien af forpligtelser som helhed vil kræve et vist træk på virksomhedens ressourcer. Er dette tilfældet, indregnes en hensat forpligtelse (hvis de øvrige indregningskriterier er opfyldt).

Pålideligt skøn over forpligtelser

25. Anvendelse af skøn er en væsentlig del af udarbejdelsen af årsregnskaber og påvirker ikke årsregnskabers pålidelighed. Dette gælder specielt, hvad angår hensatte forpligtelser, som naturligt er forbundet med større usikkerhed end de fleste andre ►**M5** poster i opgørelsen af finansiel stilling ◄. Med undtagelse af meget sjældne tilfælde vil virksomheden være i stand til at identificere en række mulige udfald og dermed foretage et skøn over forpligtelsen, der er tilstrækkelig pålideligt til indregning af en hensat forpligtelse.

26. I de meget sjældne tilfælde, hvor et pålideligt skøn ikke kan foretages, foreligger en forpligtelse, som ikke kan indregnes. En sådan forpligtelse oplyses som en eventualforpligtelse (jf. afsnit 86).

Eventualforpligtelser

27. Virksomheden må ikke indregne eventualforpligtelser.

28. Der gives oplysning om eventualforpligtelser i henhold til afsnit 86, medmindre det er meget usandsynligt, at der vil ske et træk på virksomhedens økonomiske ressourcer.

29. I tilfælde, hvor en virksomhed hæfter solidarisk for en forpligtelse, skal den del af forpligtelsen, som forventes indfriet af tredjepart, behandles som en eventualforpligtelse. Virksomheden indregner en hensat forpligtelse for den del af forpligtelsen, som sandsynligvis vil medføre et træk på virksomhedens økonomiske ressourcer, undtagen i de meget sjældne tilfælde, hvor et pålideligt skøn ikke kan foretages.

▼B

30. Eventualforpligtelser kan udvikle sig på en anden måde end oprindelig forventet. Derfor vurderes de løbende for at fastslå, om det er blevet sandsynligt, at der vil ske et træk på virksomhedens økonomiske ressourcer. Hvis det bliver sandsynligt, at et træk på virksomhedens ressourcer vil være nødvendigt for at indfri en forpligtelse, som tidligere er blevet behandlet som en eventualforpligtelse, indregnes en hensat forpligtelse i årsregnskabet for det regnskabsår, hvor ændringer i sandsynligheden for et træk på ressourcerne opstår (undtagen i de meget sjældne tilfælde, hvor et pålideligt skøn ikke kan foretages).

Eventualaktiver

31. Virksomheden må ikke indregne eventualaktiver.

32. Eventualaktiver opstår normalt som følge af begivenheder, som ikke er planlagte eller forventede, og som medfører sandsynlighed for tilgang af økonomiske fordele til virksomheden. Som eksempel herpå kan nævnes et krav, som virksomheden forfølger gennem en retssag, hvis udfald er usikkert.

33. Eventualaktiver indregnes ikke i årsregnskabet, idet dette kan medføre indregning af indtægter, som i nogle tilfælde aldrig vil blive realiseret. Når realisationen af indtægter er så godt som sikker, udgør det tilknyttede aktiv dog ikke et eventualaktiv, og indregning heraf er passende.

34. Der gives oplysning om et eventualaktiv i henhold til afsnit 89, når det er sandsynligt, at økonomiske fordele vil tilgå virksomheden.

35. Eventualaktiver vurderes løbende for at sikre, at udviklingen på hensigtsmæssig vis afspejles i årsregnskabet. Hvis det er så godt som sikkert, at økonomiske fordele vil tilgå virksomheden, indregnes aktivet og de tilknyttede indtægter i årsregnskabet for det regnskabsår, hvor ændringerne opstår. Hvis tilgangen af økonomiske fordele er blevet sandsynlig, giver virksomheden oplysning om eventualaktivet (jf. afsnit 89).

MÅLING

Bedste skøn

36. Det beløb, der indregnes for en hensat forpligtelse, skal udgøre det bedste skøn over de omkostninger, der er nødvendige for at indfri den aktuelle forpligtelse ►**M5** ved regnskabsårets afslutning ◄.

37. Det bedste skøn over de omkostninger, der er nødvendige for at indfri den aktuelle forpligtelse, er det beløb, som virksomheden ud fra en rationel betragtning ville skulle betale for at indfri forpligtelsen ►**M5** ved regnskabsårets afslutning ◄ eller for at overdrage den til en tredjepart på dette tidspunkt. Det vil ofte være umuligt eller uoverkommeligt dyrt at indfri eller overdrage en forpligtelse ►**M5** ved regnskabsårets afslutning ◄. Et skøn over det beløb, som virksomheden ud fra en rationel betragtning ville skulle betale for at indfri eller overdrage forpligtelsen, repræsenterer dog det bedste skøn over de omkostninger, der er nødvendige for at indfri den aktuelle forpligtelse ►**M5** ved regnskabsårets afslutning ◄.

38. Skøn over udfald og økonomisk virkning afhænger af ledelsens vurderinger, suppleret med erfaringer fra lignende transaktioner og i nogle tilfælde rapporter fra uvildige sagkyndige. Supplerende oplysninger, der er fremkommet som følge af begivenheder efter ►**M5** regnskabsårets afslutning ◄, tages med i betragtningen.

▼B

39. Usikkerhed om det beløb, der skal indregnes som en hensat forpligtelse, behandles på forskellige måder alt efter situationen. Når den hensatte forpligtelse, som måles, omfatter mange poster, skønnes forpligtelsen ved at vægte alle mulige udfald efter disses sandsynlighed. Denne statiske skønsmetode kaldes »forventet værdi«. Den hensatte forpligtelses størrelse vil derfor afhænge af, hvorvidt sandsynligheden for et givent tab eksempelvis er 60 eller 90 procent. Hvis der er flere mulige udfald inden for et interval, og alle beløb i intervallet er lige sandsynlige, anvendes intervalmedianen.

Eksempel

En virksomhed sælger varer under garanti, som dækker kundernes reparationsomkostninger for alle produktionsfejl der opdages inden for et halvt år efter købet af varen. Hvis der bliver opdaget mindre fejl ved alle solgte produkter, vil reparationsomkostningerne beløbe sig til 1 million. Hvis der bliver opdaget væsentlige fejl ved alle solgte produkter, vil reparationsomkostningerne beløbe sig til 4 millioner. Ud fra virksomhedens tidligere erfaringer og fremtidige forventninger vil 75 % af de solgte varer i det kommende år ikke være behæftet med fejl, 20 % vil være behæftet med mindre fejl og 5 % vil være behæftet med væsentlige fejl. I henhold til afsnit 24 vurderer virksomheden sandsynligheden for et træk på virksomhedens ressourcer for garantiforpligtelserne som helhed.

Den forventede værdi af reparationsomkostningerne er:

(75 % af nul) + (20 % af 1 million) + (5 % af 4 millioner) = 400 000

40. Når en enkelt forpligtelse måles, kan det mest sandsynlige udfald være det bedste skøn over forpligtelsen. Selv i sådanne tilfælde tager virksomheden dog andre mulige udfald i betragtning. Hvis disse andre mulige udfald er enten overvejende højere eller lavere end det mest sandsynlige udfald, vil det bedste skøn være et højere eller lavere beløb. Hvis virksomheden eksempelvis skal udbedre en væsentlig fejl ved et stort anlæg, som den har opført for en kunde, kan det mest sandsynlige udfald være, at anlægget vil kunne repareres i første forsøg til en omkostning på 1 000. Men en større hensættelse foretages, hvis der er stor risiko for, at det vil være nødvendigt at foretage flere forsøg.

41. Den hensatte forpligtelse måles før skat, idet de skattemæssige konsekvenser af den hensatte forpligtelse og ændringer heri behandles i IAS 12.

Risici og usikkerheder

42. Ved opgørelsen af det bedste skøn over en hensat forpligtelse skal der tages højde for de risici og usikkerheder, hvormed mange begivenheder og omstændigheder nødvendigvis er forbundet.

▼B

43. Risiko afspejler muligheden for forskellige udfald. En regulering for risiko kan forøge det beløb, som en forpligtelse måles til. Der må udvises omhu, når der foretages vurderinger under usikre forhold, således at aktiver eller indtægter ikke ansættes for højt, og omkostninger eller forpligtelser ikke ansættes for lavt. Dog berettiger usikkerhed ikke til, at der foretages for store hensættelser eller en bevidst for høj ansættelse af forpligtelser. Hvis de forventede omkostninger vedrørende et specielt ugunstigt udfald eksempelvis skønnes forsigtigt, behandles udfaldet ikke bevidst som mere sandsynligt, end hvad der er realistisk. Det er vigtigt at undgå en dobbelt regulering for risici og usikkerhed med for høj ansættelse af den hensatte forpligtelse til følge.

44. Der gives oplysning om usikkerhed tilknyttet omkostningers størrelse i henhold til afsnit 85b).

Nutidsværdi

45. Når virkningen af penges tidsmæssige værdi er væsentlig, skal den beløbsmæssige størrelse af en hensat forpligtelse være nutidsværdien af de omkostninger, som forventes at være nødvendige for at indfri forpligtelsen.

46. På grund af penges tidsmæssige værdi er hensatte forpligtelser, som er tilknyttet pengestrømme fra virksomheden kort efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄, mere tabsgivende end hensatte forpligtelser tilknyttet tilsvarende pengestrømme fra virksomheden på et senere tidspunkt. Hensatte forpligtelser diskonteres derfor, når virkningen heraf er væsentlig.

47. Diskonteringssatsen (eller -satserne) skal opgøres før skat og skal afspejle aktuelle markedsvurderinger af penges tidsmæssige værdi og de risici, som specifikt er forbundet med forpligtelsen. Diskonteringssatsen (eller -satserne) skal ikke afspejle risici, der er foretaget regulering for i skøn over fremtidige pengestrømme.

Fremtidige begivenheder

48. Fremtidige begivenheder, som kan have en virkning på det beløb, der er nødvendigt for at indfri en forpligtelse, skal afspejles i den hensatte forpligtelse, når der foreligger tilstrækkelig klar indikation af, at de vil indtræffe.

49. Forventede fremtidige begivenheder kan være specielt vigtige ved målingen af hensatte forpligtelser. Eksempelvis kan virksomheden antage, at omkostninger til oprensning af en grund ved slutningen af dens brugstid vil blive reduceret på grund af den fremtidige teknologiske udvikling. Det indregnede beløb afspejler en berettiget forventning hos teknisk kvalificerede og objektive sagkyndige på grundlag af alle tilgængelige oplysninger om den teknologi, der vil være tilgængelig på oprydningstidspunktet. Derfor er det relevant at medtage eksempelvis en forventet reduktion af omkostninger som følge af øget erfaring med anvendelsen af eksisterende teknologi eller forventede omkostninger vedrørende anvendelsen af eksisterende teknologi til en større eller mere kompliceret oprensning end tidligere. Dog imødeser virksomheden ikke udviklingen af en helt ny teknologi til oprensning, medmindre denne understøttes af tilstrækkelig klar indikation.

▼B

50. Virkningen af forventet ny lovgivning tages i betragtning ved målingen af en eksisterende forpligtelse, når der foreligger tilstrækkelig klar indikation af, at det er så godt som sikkert, at lovgivningen vil blive vedtaget. De mange forskellige omstændigheder, der gør sig gældende i praksis, gør det umuligt at specificere en enkelt begivenhed, som vil udgøre tilstrækkelig klar indikation i alle tilfælde. Der kræves dokumentation for, hvilke bestemmelser lovgivningen vil indeholde, og hvorvidt det er så godt som sikkert, at den vil blive vedtaget og gennemført rettidigt. I mange tilfælde vil tilstrækkelig klar indikation ikke foreligge, før den nye lovgivning er vedtaget.

Forventet afhændelse af aktiver

51. Gevinster fra en forventet afhændelse af aktiver må ikke tages i betragtning ved målingen af en hensat forpligtelse.

52. Gevinster fra en forventet afhændelse af aktiver må ikke tages i betragtning ved målingen af en hensat forpligtelse, selv når den forventede afhændelse er tæt knyttet til den begivenhed, der medfører den hensatte forpligtelse. I stedet indregner virksomheden gevinster fra den forventede afhændelse af aktivet på det tidspunkt, som er specificeret af den standard, der omhandler de pågældende aktiver.

GODTGØRELSER

53. Når en del af eller alle de omkostninger, der er nødvendige for at indfri en hensat forpligtelse, forventes godtgjort af tredjepart, skal godtgørelsen udelukkende indregnes, når det er så godt som sikkert, at godtgørelsen vil tilfalde virksomheden, hvis denne indfrier forpligtelsen. Godtgørelsen skal behandles som et separat aktiv. Den indregnede godtgørelse må ikke overstige den hensatte forpligtelse.

54. Den omkostning, der er knyttet til en hensat forpligtelse, kan i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ vises som nettobeløb efter fradrag af den indregnede godtgørelse.

55. Virksomheder kan i visse tilfælde få tredjepart til at dække nogle af eller alle de omkostninger, der er nødvendige for at indfri en hensat forpligtelse (eksempelvis forsikringsafdækning, skadesløsholdelsesklausuler eller leverandørgarantier). Tredjepart enten godtgør beløb, som er betalt af virksomheden, eller betaler beløbene direkte.

56. I de fleste tilfælde hæfter virksomheden stadig for hele det pågældende beløb, således at virksomheden vil skulle betale det fulde beløb, hvis tredjepart af en eller anden årsag ikke betaler. I denne situation indregnes en hensat forpligtelse med det fulde beløb, og et separat aktiv for den forventede godtgørelse indregnes, når det er så godt som sikkert, at godtgørelsen vil tilfalde virksomheden, hvis den indfrier forpligtelsen.

57. I nogle tilfælde hæfter virksomheden ikke for de pågældende omkostninger, hvis tredjepart ikke betaler. I sådanne tilfælde har virksomheden ingen forpligtelse for disse omkostninger, og de medtages ikke i den hensatte forpligtelse.

58. Som nævnt i afsnit 29 er en forpligtelse, som virksomheden hæfter solidarisk for, en eventualforpligtelse, i det omfang det forventes, at forpligtelsen vil blive indfriet af de øvrige parter.

▼B

ÆNDRINGER I HENSATTE FORPLIGTELSER

59. Hensatte forpligtelser skal gennemgås ►M5 ved hvert regnskabsårs afslutning ◄ og reguleres således, at de afspejler det aktuelle bedste skøn. Hvis det ikke længere er sandsynligt, at indfrielse af forpligtelsen vil kræve et træk på virksomhedens økonomiske ressourcer, skal den hensatte forpligtelse tilbageføres.

60. Når diskontering anvendes, øges den regnskabsmæssige værdi af den hensatte forpligtelse i hvert regnskabsår for at afspejle tidsforløbet. Stigningen indregnes som en låneomkostning.

FORBRUG AF HENSATTE FORPLIGTELSER

61. En hensat forpligtelse må udelukkende anvendes til de omkostninger, som den hensatte forpligtelse første gang blev indregnet til dækning af.

62. Kun omkostninger, som er tilknyttet den oprindelige hensatte forpligtelse, modregnes i denne. Modregning af omkostninger i en hensat forpligtelse, som er indregnet til et andet formål på tidspunktet for første indregning, vil tilsløre virkningen af de forskellige begivenheder.

ANVENDELSE AF INDREGNINGS- OG MÅLINGSREGLERNE

Fremtidige driftstab

63. Der må ikke indregnes hensatte forpligtelser til dækning af fremtidige driftstab.

64. Fremtidige driftstab opfylder ikke definitionen på en forpligtelse i afsnit 10 og de i afsnit 14 nævnte generelle indregningskriterier for hensatte forpligtelser.

65. En forventning om fremtidige driftstab er en indikation af, at visse af aktivitetens aktiver kan være værdiforringede. Virksomheden tester disse aktiver for værdiforringelse i henhold til IAS 36 *Værdiforringelse af aktiver*.

Tabsgivende kontrakter

66. Hvis en virksomhed har en tabsgivende kontrakt, skal de aktuelle dermed tilknyttede kontraktlige forpligtelser indregnes og måles som en hensat forpligtelse.

67. Mange kontrakter (eksempelvis almindelige indkøbsordrer) kan annulleres uden godtgørelse til den anden part, og derfor foreligger der ingen forpligtelse. Andre kontrakter fastlægger både rettigheder og forpligtelser for begge parter. Når begivenhederne gør, at sådanne kontrakter bliver tabsgivende, er kontrakten omfattet af denne standard, og en forpligtelse indregnes. Kontrakter til senere opfyldelse, som ikke er tabsgivende, ligger uden for denne standards anvendelsesområde.

68. Denne standard definerer en tabsgivende kontrakt som en kontrakt, hvor de uundgåelige omkostninger forbundet med indfrielse af den kontraktlige forpligtelse overstiger de økonomiske fordele, som virksomheden forventer at få gennem den. De uundgåelige omkostninger forbundet med en kontrakt afspejler minimumsomkostningerne til at afslutte kontrakten, som er det mindste beløb af omkostningerne forbundet med kontraktens opfyldelse og eventuel godtgørelse eller bod som følge af, at kontrakten ikke opfyldes.

69. Før en separat hensættelse til en tabsgivende kontrakt foretages, indregner virksomheden tab ved værdiforringelse af aktiver, der alene anvendes til denne kontrakt (jf. IAS 36).

▼B

Omstrukturering

70. Følgende er eksempler på begivenheder, som kan falde inden for definitionen på en omstrukturering:

a) salg eller nedlæggelse af et forretningsområde

b) nedlukning af forretningssteder eller flytning af aktiviteter fra et land eller en region til et andet sted

c) ændringer i ledelsesstruktur, eksempelvis ved at fjerne et helt ledelsesniveau, og

d) gennemgribende omstruktureringer, som har en væsentlig virkning på arten af virksomhedens aktiviteter eller dens fokusområder.

71. En hensættelse til omstruktureringsomkostninger indregnes udelukkende, når de i afsnit 14 nævnte generelle indregningskriterier for hensatte forpligtelser er opfyldt. Afsnit 72-83 beskriver, hvordan de generelle indregningskriterier finder anvendelse på omstruktureringer.

72. En faktisk forpligtelse for omstrukturering opstår udelukkende, når virksomheden:

a) har en detaljeret, formel plan for omstruktureringen, der som minimum identificerer:

i) den berørte virksomhed eller del deraf

ii) de væsentligste berørte lokaliteter

iii) lokalitet, funktion og omtrentligt antal ansatte, som vil modtage fratrædelsesgodtgørelser

iv) de omkostninger, der vil blive afholdt, og

v) tidspunktet for planens gennemførelse, og

b) har givet de personer, som er berørt af planen, en berettiget forventning om, at den vil udføre omstruktureringen ved at påbegynde gennemførelsen af planen eller oplyse de berørte personer om den overordnede plan.

73. Dokumentation for, at virksomheden har påbegyndt gennemførelsen af en omstruktureringsplan, kan eksempelvis være nedtagning af anlæg, salg af aktiver eller offentliggørelse af en overordnet plan. Offentliggørelse af en detaljeret plan for en omstrukturering udgør udelukkende en faktisk forpligtelse til omstrukturering, hvis den foretages på en sådan måde og er tilstrækkelig detaljeret til (dvs. beskriver en overordnet plan), at den skaber en berettiget forventning hos andre parter, eksempelvis kunder, leverandører og ansatte (eller deres repræsentanter) om, at virksomheden vil foretage omstruktureringen.

74. For at en plan er tilstrækkelig til at medføre en faktisk forpligtelse, når den meddeles til de personer, som er berørt af den, skal gennemførelse af planen begyndes så hurtigt som muligt og færdiggøres inden for en tidsramme, som usandsynliggør væsentlige ændringer af planen. Hvis det forventes, at omstruktureringen vil blive påbegyndt med stor forsinkelse eller at omstruktureringen vil tage urimelig lang tid, er det usandsynligt, at planen vil skabe en berettiget forventning hos andre personer om, at virksomheden aktuelt er forpligtet til at omstrukturere, idet tidsrammen giver virksomheden mulighed for at ændre sine planer.

▼B

75. En beslutning, som er truffet af ledelsen eller bestyrelsen før ►M5 regnskabsårets afslutning ◄, om at gennemføre en omstrukturering, medfører ikke en faktisk forpligtelse ►M5 ved regnskabsårets afslutning ◄, medmindre virksomheden før ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ har:

a) påbegyndt gennemførelsen af omstruktureringen, eller

b) oplyst de personer, som er berørt af planen, om den overordnede omstruktureringsplan på en tilstrækkelig specifik måde til at give disse personer en berettiget forventning om, at virksomheden vil gennemføre omstruktureringen.

Såfremt en virksomhed først efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ påbegynder gennemførelsen af en omstruktureringsplan eller oplyser de personer, som er berørt af planen, om planens hovedtræk, kræves oplysning i henhold til IAS 10, *Begivenheder efter* ►M5 *regnskabsårets afslutning* ◄, hvis omstruktureringen er væsentlig, og såfremt udeladelse af oplysning herom ville kunne påvirke ►M5 de økonomiske besluninger, som regnskabsbrugere træffer ◄ på grundlag af årsregnskabet.

76. Selv om en faktisk forpligtelse ikke udelukkende skabes på basis af en beslutning, som er truffet af ledelsen, kan en forpligtelse hidrøre fra andre tidligere begivenheder i sammenhæng med en sådan beslutning. Eksempelvis kan forhandlinger med medarbejderrepræsentanter om fratrædelsesgodtgørelse eller med købere om salg af en aktivitet i nogle tilfælde være betinget af bestyrelsens godkendelse. Når først godkendelsen er indhentet og meddelt de øvrige parter, har virksomheden en faktisk forpligtelse til at omstrukturere, hvis betingelserne i afsnit 72 er opfyldt.

77. I nogle lande træffes den endelige beslutning af en bestyrelse, som blandt andet består af repræsentanter for andre interessegrupper end ledelsen (eksempelvis ansatte), eller oplysning til sådanne repræsentanter kan være påkrævet, før bestyrelsen træffer sin beslutning. Idet en beslutning, som er truffet af en sådan bestyrelse, omfatter besked herom til disse repræsentanter, kan den medføre en faktisk forpligtelse til at omstrukturere.

78. Der opstår ingen forpligtelse for salget af en aktivitet, før virksomheden er forpligtet til salget, dvs. før en bindende salgsaftale foreligger.

79. Selv når en virksomhed beslutter at sælge en aktivitet og offentliggør beslutningen, er den ikke forpligtet til salget før en køber er identificeret, og der foreligger en bindende salgsaftale. Før en bindende salgsaftale foreligger, vil virksomheden kunne ændre sin beslutning eller vil skulle træffe et andet valg, hvis en acceptabel salgsaftale ikke kan indgås med køber. Når salget af en aktivitet forudses som del af en omstrukturering, gennemgås aktivitetens aktiver for værdiforringelse i henhold til IAS 36. Når et salg alene udgør en del af en omstrukturering, kan en faktisk forpligtelse opstå vedrørende andre dele af omstruktureringen, før en bindende salgsaftale foreligger.

80. Omstruktureringshensættelser må udelukkende omfatte de omkostninger, der er direkte hidrører fra omstruktureringen, hvilket vil sige de omkostninger, som både:

a) er en uundgåelig konsekvens af omstruktureringen, og

b) ikke er tilknyttet virksomhedens løbende drift.

▼B

81. Omstruktureringshensættelser omfatter ikke omkostninger som eksempelvis:

a) efteruddannelse eller omplacering af personale, der forbliver i virksomheden

b) markedsføring, eller

c) investering i nye systemer og distributionskanaler.

Disse omkostninger knytter sig til virksomhedens fremtidige drift og udgør ikke omstruktureringsforpligtelser ►M5 ved regnskabsårets afslutning ◄. Sådanne omkostninger indregnes på samme grundlag, som hvis de opstod uafhængigt af en omstrukturering.

82. Identificerbare fremtidige driftstab op til omstruktureringstidspunktet medtages ikke i en hensat forpligtelse, medmindre de er tilknyttet en tabsgivende kontrakt, som defineret i afsnit 10.

83. Som krævet i afsnit 51 tages gevinster fra en forventet afhændelse af aktiver ikke i betragtning ved målingen af en omstruktureringshensættelse, selv om salget af aktiver er forudset som en del af omstruktureringen.

OPLYSNINGER

84. For hver kategori af hensatte forpligtelser skal virksomheden give oplysning om:

a) den regnskabsmæssige værdi ved regnskabsårets begyndelse og slutning

b) yderligere hensættelser foretaget i regnskabsåret, herunder forøgelser af eksisterende hensatte forpligtelser

c) forbrug af hensatte forpligtelser (dvs. beløb, som er afholdt og modregnet i den hensatte forpligtelse) i regnskabsåret

d) ikke-forbrugte hensatte forpligtelser, som er tilbageført i regnskabsåret, og

e) regnskabsårets stigning i det diskonterede beløb som følge af tidsforløbet og virkningen af eventuelle ændringer i diskonteringssatsen.

Sammenligningstal kræves ikke.

85. For hver kategori af hensatte forpligtelser skal virksomheder give oplysning om:

a) en kort beskrivelse af forpligtelsens art og det forventede tidspunkt for eventuelle træk på virksomhedens økonomiske ressourcer

b) indikation af usikkerhed om den beløbsmæssige størrelse af eller tidspunktet for sådanne træk. Når det er nødvendigt for at give tilstrækkelig information, skal der, som omtalt i afsnit 48, gives oplysning om de væsentlige forudsætninger, der er opstillet for fremtidige begivenheder, og

c) den beløbsmæssige størrelse af eventuel forventet godtgørelse med angivelse af aktiver, som er indregnet vedrørende den forventede godtgørelse.

86. Medmindre det er meget usandsynligt, at der vil ske et træk på virksomhedens økonomiske ressourcer, skal virksomheden for hver kategori af eventualforpligtelser ►M5 ved regnskabsårets afslutning ◄ give en kort beskrivelse af arten af eventualforpligtelsen og, hvis det er praktisk muligt:

a) et skøn over dens økonomiske virkning, målt i henhold til afsnit 36-52

b) indikation af usikkerhed om den beløbsmæssige størrelse af eller tidspunkt for træk, og

c) sandsynligheden for eventuel godtgørelse.

▼B

87. Ved vurderingen af, hvilke hensatte forpligtelser eller eventualforpligtelser, som kan samles i en kategori, er det nødvendigt at vurdere, om posternes art er tilstrækkelig ens til, at en samlet beskrivelse opfylder de i afsnit 85a) og b) og 86a) og b) nævnte krav. Det kan således være hensigtsmæssigt at behandle beløb tilknyttet produktgarantier for forskellige produkter som en samlet kategori af hensatte forpligtelser, hvorimod det ikke vil være hensigtsmæssigt at behandle beløb tilknyttet normale produktgarantier og beløb, hvorom der pågår retssager, som en samlet kategori.

88. Når en hensat forpligtelse og en eventualforpligtelse udspringer af samme begivenhed, skal virksomheden give de i afsnit 84-86 krævede oplysninger på en måde, som viser forbindelsen mellem den hensatte forpligtelse og eventualforpligtelsen.

89. Når det er sandsynligt, at økonomiske fordele vil tilgå virksomheden, skal virksomheden give en kort beskrivelse af arten af eventualaktiver ►M5 ved regnskabsårets afslutning ◄ og, hvis det er praktisk muligt, et skøn over deres økonomiske virkning målt ved anvendelse af de i afsnit 36-52 nævnte principper for hensatte forpligtelser.

90. Det er vigtigt, at oplysning om eventualaktiver ikke er misvisende med hensyn til sandsynligheden for at opnå indtægter.

91. Når de i afsnit 86 og 89 krævede oplysninger ikke gives, idet dette ikke er praktisk muligt, skal der gives oplysning om dette.

92. I meget sjældne tilfælde kan nogle af eller alle de i afsnit 84-89 krævede oplysninger forventes i væsentlig grad at svække virksomhedens position i en tvist med andre parter om grundlaget for en hensat forpligtelse, eventualforpligtelse eller et eventualaktiv. I sådanne tilfælde kan virksomheden undlade at give disse oplysninger, men i stedet give generelle oplysninger om tvistens art samt oplyse at oplysningerne er udeladt og årsagen hertil.

OVERGANGSBESTEMMELSER

93. Virkningen af at tage standarden i anvendelse på ikrafttrædelsestidspunktet (eller tidligere) skal præsenteres som en regulering primo i overført resultat for det regnskabsår, hvor standarden anvendes første gang. Standarden tilskynder til, men kræver ikke, at virksomheder regulerer primo i overført resultat for det tidligst præsenterede regnskabsår og tilpasser sammenligningstal. Hvis sammenligningstal ikke tilpasses, skal der gives oplysning om dette.

94. [Ophævet]

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

95. Denne standard træder i kraft for årsregnskaber, der dækker regnskabsår, som begynder 1. juli 1999 eller senere. Virksomheder tilskyndes til at anvende standarden før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender denne standard for regnskabsår, som begynder før 1. juli 1999, skal den give oplysning om dette.

96. [Ophævet]

▼B

IAS 38

Immaterielle aktiver

FORMÅL

1. Formålet med denne standard er at foreskrive den regnskabsmæssige behandling af immaterielle aktiver, som ikke konkret er omfattet af andre standarder. Denne standard kræver, at en virksomhed udelukkende skal indregne et immaterielt aktiv, hvis bestemte kriterier er opfyldt. Standarden angiver ligeledes, hvordan den regnskabsmæssige værdi af immaterielle aktiver måles, og kræver konkrete oplysninger om immaterielle aktiver.

ANVENDELSESOMRÅDE

2. Denne standard finder anvendelse på den regnskabsmæssige behandling af immaterielle aktiver, bortset fra:

a) immaterielle aktiver, som falder inden for en anden standards anvendelsesområde

b) finansielle aktiver, som defineret i IAS 39 *Finansielle instrumenter: Præsentation*

c) indregning og måling af efterforsknings- og vurderingsaktiver (jf. IFRS 6 *Efterforskning og vurdering af mineralressourcer*), og

d) udgifter til udvikling og udvinding af mineraler, olie, naturgas og lignende ikke-regenererende ressourcer.

3. Hvis en anden standard foreskriver den regnskabsmæssige behandling af en konkret type immaterielle aktiver, skal virksomheden anvende den pågældende standard i stedet for IAS 38. Denne standard finder eksempelvis ikke anvendelse på:

a) immaterielle aktiver, som besiddes af virksomheden med henblik på salg som led i det normale forretningsforløb (jf. IAS 2 *Varebeholdninger* og IAS 11 *Entreprisekontrakter*)

b) udskudte skatteaktiver (jf. IAS 12 *Indkomstskatter*)

c) leasingkontrakter, som er omfattet af IAS 17 *Leasingkontrakter*

d) aktiver, som hidrører fra personaleydelser (jf. IAS 19 *Personaleydelser*)

e) finansielle aktiver, som defineret i IAS 32. Indregning og måling af visse finansielle aktiver er omfattet af IAS 27 *Koncernregnskaber og separate årsregnskaber*, IAS 28 *Investeringer i associerede virksomheder* og IAS 31 *Kapitalandele i joint ventures*

f) goodwill, der er erhvervet ved en virksomhedssammenslutning (jf. IFRS 3 *Virksomhedssammenslutninger*)

g) udskudte anskaffelsesomkostninger og immaterielle aktiver hidrørende fra en forsikringsgivers kontraktlige ret i henhold til forsikringskontrakter, som er omfattet af IFRS 4 *Forsikringskontrakter*. IFRS 4 angiver konkrete oplysningskrav for sådanne udskudte anskaffelsesomkostninger, men ikke for sådanne immaterielle aktiver. Oplysningskravene i denne standard finder derfor anvendelse på disse immaterielle aktiver

▼B

h) immaterielle anlægsaktiver, som er klassificeret som besiddelse med henblik på salg (eller medtaget i en afståelsesgruppe, som er klassificeret som besiddelse med henblik på salg) i overensstemmelse med IFRS 5 *Anlægsaktiver, som besiddes med henblik på salg og ophørte aktiviteter*.

4. Visse immaterielle aktiver kan være indeholdt i eller på en fysisk substans som eksempelvis en cd (som det er tilfældet med computersoftware), juridiske dokumenter (som det er tilfældet med licenser eller patenter) eller film. Ved afgørelsen af, hvorvidt et aktiv, som indeholder både immaterielle og materielle elementer, regnskabsmæssigt skal behandles i henhold til IAS 16 *Materielle anlægsaktiver* eller som et immaterielt aktiv i henhold til denne standard, skal virksomheden foretage en skønsmæssig vurdering af, hvilket element der er mest væsentligt. Eksempelvis er computersoftware til en computerstyret maskine, som ikke kan fungere uden denne konkrete software, en integreret del af den tilknyttede hardware og behandles regnskabsmæssigt som et materielt anlægsaktiv. Dette gælder ligeledes for en computers styresystem. Når software ikke er en integreret del af den tilknyttede hardware, behandles computersoftware regnskabsmæssigt som et immaterielt aktiv.

5. Denne standard finder blandt andet anvendelse på omkostninger til reklame, uddannelse, opstart og forsknings- og udviklingsaktiviteter. Forsknings- og udviklingsaktiviteter sigter mod udvikling af viden. Selvom disse aktiviteter kan resultere i et aktiv med en fysisk substans (eksempelvis en prototype), vil aktivets fysiske element derfor være sekundært i forhold til aktivets immaterielle element, dvs. den viden, der er knyttet til det.

6. Med hensyn til finansielle leasingkontrakter kan det underliggende aktiv enten være materielt eller immaterielt. Efter første indregning skal leasingtager regnskabsmæssigt behandle et immaterielt aktiv, som besiddes gennem en finansiel leasingkontrakt, i overensstemmelse med denne standard. Rettigheder tilknyttet licensaftaler vedrørende immaterielle goder som eksempelvis spillefilm, videooptagelser, skuespil, manuskripter, patenter og copyrights ligger uden for anvendelsesområdet for IAS 17 og er omfattet af denne standard.

7. Undtagelser fra en standards anvendelsesområde kan forekomme, hvis aktiviteter eller transaktioner er så branchespecifikke, at de medfører regnskabsmæssige forhold, som kan kræve anderledes regnskabsmæssig behandling. Sådanne forhold kan opstå i forbindelse med regnskabsmæssig behandling af omkostninger til efterforskning eller udvikling og udvinding af olie, gas og mineralforekomster i råstofindustrier og i tilfælde af forsikringskontrakter. Derfor finder denne standard ikke anvendelse på omkostninger til sådanne aktiviteter og kontrakter. Denne standard finder dog anvendelse på råstofindustriers og forsikringsgiveres anvendelse af andre immaterielle aktiver (eksempelvis computersoftware) og afholdelse af andre omkostninger (eksempelvis opstartsomkostninger).

DEFINITIONER

▼M32

8. **Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:**

[Ophævet]

(a) [Ophævet]

(b) [Ophævet]

(c) [Ophævet]

▼M12

———————

▼B

Afskrivning er den systematiske allokering af et immaterielt aktivs afskrivningsberettigede beløb over dets brugstid.

Et *aktiv* er en ressource, som:

a) kontrolleres af virksomheden som følge af tidligere begivenheder, og

b) hvorfra fremtidige økonomiske fordele forventes at tilgå virksomheden.

Regnskabsmæssig værdi er det beløb, som et aktiv indregnes med i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄ efter fradrag af akkumulerede afskrivninger og akkumulerede tab ved værdiforringelse.

Kostpris er det beløb, der er betalt i likvider, eller dagsværdien af en anden form for vederlag, som erlægges for anskaffelsen af et aktiv på anskaffelses- eller opførelsestidspunktet eller, hvor dette er relevant, det beløb, der kan henføres til det pågældende aktiv ved første indregning i overensstemmelse med de konkrete krav i andre IFRS'er, eksempelvis IFRS 2 *Aktiebaseret vederlæggelse*.

Afskrivningsberettiget beløb er et aktivs kostpris, eller et andet beløb i stedet for kostpris, fratrukket dets restværdi.

Udvikling er anvendelsen af forskningsresultater eller anden viden i en plan eller skitse til fremstilling af nye eller væsentligt forbedrede materialer, anordninger, produkter, processer, systemer eller tjenesteydelser forud for påbegyndelsen af en erhvervsmæssig produktion eller brug.

Virksomhedsspecifik værdi er nutidsværdien af fremtidige pengestrømme, som virksomheden forventer vil hidrøre fra fortsat anvendelse af et aktiv samt ved afhændelsen deraf ved udgangen af dets brugstid, eller som virksomheden forventer vil hidrøre fra indfrielse af en forpligtelse.

▼M32

***Dagsværdien* er den pris, der kunne opnås ved at sælge et aktiv, eller der skulle betales for at overdrage en forpligtelse i en velordnet transaktion mellem markedsdeltagere på målingstidspunktet. (Jf. IFRS 13 *Måling af dagsværdi*.)**

▼B

Tab ved værdiforringelse er det beløb, hvormed et aktivs regnskabsmæssige værdi overstiger genindvindingsværdien.

Et *immaterielt aktiv* er et identificerbart, ikke-monetært aktiv uden fysisk substans.

Monetære aktiver er likvide beholdninger og aktiver, der modtages med et kontant beløb, der enten er fast, eller kan opgøres.

Forskning er grundlæggende og planlagte undersøgelser foretaget for at opnå ny videnskabelig eller teknisk viden og indsigt.

Restværdien af et immaterielt aktiv er det beløb, en virksomhed skønner, den på det aktuelle tidspunkt ville kunne opnå ved afhændelse af aktivet med fradrag af skønnede afhændelsesomkostninger, hvis aktivet allerede havde den alder og var i den stand, som kan forventes ved udgangen af dets brugstid.

▼B

Brugstid er enten:

a) den periode, i hvilken et aktiv forventes at være disponibelt til brug for virksomheden, eller

b) antallet af producerede enheder eller tilsvarende enheder, som virksomheden forventer at opnå fra aktivet.

Immaterielle aktiver

9. Virksomheder anvender hyppigt ressourcer eller påtager sig forpligtelser til anskaffelse, udvikling, vedligeholdelse eller forøgelse af immaterielle ressourcer som eksempelvis videnskabelig eller teknisk viden, design og implementering af nye processer eller systemer, licenser, intellektuel kapital, markedskendskab og varemærker (herunder mærkenavne og udgivelsestitler). Typiske eksempler på ovenstående overbegreber er computersoftware, patenter, copyrights, film, kundelister, rettigheder i forbindelse med indfrielse af pant i fast ejendom, fiskerettigheder, importkvoter, franchiseaftaler, kunde- og leverandørforbindelser, kundeloyalitet, markedsandel og markedsføringsrettigheder.

10. Det er ikke alle de i afsnit 9 beskrevne begreber, som opfylder definitionen på et immaterielt aktiv, dvs. identificerbarhed, kontrol over en ressource og eksistensen af fremtidige økonomiske fordele. Hvis et immaterielt gode, som ligger inden for denne standards anvendelsesområde, ikke opfylder definitionen på et immaterielt aktiv, skal omkostninger tilknyttet dets anskaffelse eller interne oparbejdelse indregnes, når de afholdes. Hvis et immaterielt gode er erhvervet ved en virksomhedssammenslutning, skal det imidlertid indgå som en del af den på overtagelsestidspunktet indregnede goodwill (jf. afsnit 68).

Identificerbarhed

▼M12

11. Definitionen på et immaterielt aktiv kræver, at et immaterielt aktiv er identificerbart, for at der kan skelnes mellem dette og goodwill. Goodwill, der indregnes i en virksomhedssammenslutning, er et aktiv, der repræsenterer de fremtidige økonomiske fordele, der hidrører fra andre aktiver, der er overtaget ved en virksomhedssammenslutning, og som ikke identificeres individuelt og indregnes separat. De fremtidige økonomiske fordele kan opstå som følge af synergier mellem anskaffede identificerbare aktiver eller fra aktiver som hver for sig ikke opfylder kriterierne for indregning i årsregnskabet.

12. Et aktiv er identificerbart, hvis det enten:

a) kan udskilles, dvs. at det kan udskilles eller adskilles fra virksomheden og sælges, overdrages, gives i licens, udlejes eller udveksles, enten separat eller sammen med en tilknyttet kontrakt, et tilknyttet identificerbart aktiv eller en tilknyttet identificerbar forpligtelse, uanset om virksomheden har til hensigt at gøre dette, eller

b) hidrører fra kontraktlige eller andre juridiske rettigheder, uanset om disse rettigheder kan overdrages eller udskilles fra virksomheden eller fra andre rettigheder og forpligtelser.

▼B

Kontrol

13. En virksomhed kontrollerer et aktiv, hvis virksomheden har beføjelse til at tilegne sig de fremtidige økonomiske fordele fra den underliggende ressource og til at begrænse andres adgang til disse fordele. En virksomheds mulighed for at kontrollere fremtidige økonomiske fordele fra et immaterielt aktiv vil normalt stamme fra juridiske rettigheder, som er retskraftige. Ved mangel på juridiske rettigheder er det sværere at udøve kontrol. Dog er en rettigheds retskraft ikke nødvendigvis en forudsætning for kontrol, idet en virksomhed kan være i stand til at kontrollere fremtidige økonomiske fordele på anden måde.

14. Markedskendskab og teknisk viden kan medføre fremtidige økonomiske fordele. En virksomhed kontrollerer eksempelvis disse fordele, hvis viden er beskyttet af juridiske rettigheder, eksempelvis copyrights, begrænsning af en handelsaftale (hvor dette er tilladt) eller hvor ansatte pålægges tavshedspligt.

15. En virksomhed kan have en kvalificeret medarbejderstab og være i stand til at identificere potentielle kvalifikationer, som kan medføre fremtidige økonomiske fordele fra uddannelse. En virksomhed kan også forvente, at de ansatte vil fortsætte med at stille deres kvalifikationer til rådighed for virksomheden. Dog har en virksomhed normalt utilstrækkelig kontrol over de forventede fremtidige fordele hidrørende fra en kvalificeret medarbejderstab og uddannelse til, at sådanne kvalifikationer opfylder definitionen på et immaterielt aktiv. Af samme grund vil konkrete ledelsesmæssige og tekniske evner normalt ikke opfylde definitionen på et immaterielt aktiv, medmindre de er beskyttet af juridiske rettigheder til deres brug og til at opnå de forventede fremtidige økonomiske fordele fra dem, og disse evner også opfylder resten af definitionen.

16. En virksomhed kan have en kundeportefølje eller en markedsandel og en forventning om, at dens bestræbelser på at opbygge kundeforhold og loyalitet vil medføre, at kunderne vil fortsætte med at handle med virksomheden. Hvor der ikke findes juridiske rettigheder til at beskytte eller på anden måde kontrollere forholdet til kunder eller deres loyalitet over for virksomheden, har en virksomhed dog normalt utilstrækkelig kontrol over forventede økonomiske fordele fra kundeforhold og loyalitet til at disse (eksempelvis kundeporteføljer, markedsandele, kundeforhold og kundeloyalitet) opfylder definitionen på immaterielle aktiver. Hvor der ikke findes juridiske rettigheder til at beskytte kundeforhold, giver udvekslingstransaktioner for dette eller tilsvarende ikke-kontraktlige kundeforhold (bortset fra som led i en virksomhedssammenslutning) dokumentation for, at virksomheden alligevel er i stand til at kontrollere de forventede fremtidige økonomiske fordele fra kundeforholdene. Eftersom sådanne udvekslingstransaktioner også giver dokumentation for, at kundeforholdene kan udskilles, opfylder disse kundeforhold definitionen på et immaterielt aktiv.

Fremtidig økonomisk fordel

17. De fremtidige økonomiske fordele fra et immaterielt aktiv kan omfatte omsætning fra salg af produkter eller tjenesteydelser, omkostningsbesparelse eller andre fordele hidrørende fra virksomhedens anvendelse af aktivet. Eksempelvis kan anvendelsen af intellektuel kapital i en produktionsproces reducere fremtidige produktionsomkostninger frem for at øge den fremtidige omsætning.

▼B

INDREGNING OG MÅLING

18. Indregningen af et aktiv som et immaterielt aktiv kræver, at en virksomhed kan dokumentere, at aktivet opfylder:

a) definitionen på et immaterielt aktiv (jf. afsnit 8-17), og

b) indregningskriterierne (jf. afsnit 21-23).

Dette krav finder anvendelse på startomkostninger i forbindelse med køb eller intern oparbejdelse af et immaterielt aktiv og omkostninger, der efterfølgende er afholdt for at udvide, udskifte en del af eller vedligeholde aktivet.

19. Afsnit 25-32 omhandler anvendelsen af indregningskriterierne på separat anskaffede immaterielle aktiver, og afsnit 33-43 omhandler kriteriernes anvendelse på immaterielle aktiver, som er erhvervet ved en virksomhedssammenslutning. Afsnit 44 omhandler den første indregning af immaterielle aktiver, som er anskaffet ved offentlige tilskud, afsnit 45-47 omhandler udvekslinger af immaterielle aktiver, og afsnit 48-50 omhandler behandlingen af internt oparbejdet goodwill. Afsnit 51-67 omhandler den første indregning og måling af internt oparbejdede immaterielle aktiver.

20. Immaterielle aktiver er i mange tilfælde af en art, som gør, at der ikke foretages udvidelse af et sådant aktiv eller udskiftning af en del af det. Således vil de fleste efterfølgende omkostninger sandsynligvis opretholde de forventede fremtidige økonomiske fordele tilknyttet et eksisterende immaterielt aktiv, snarere end opfylde definitionen på et immaterielt aktiv og indregningskriterierne i denne standard. Yderligere er det ofte forbundet med vanskeligheder at henføre efterfølgende omkostninger direkte til et bestemt immaterielt aktiv frem for til virksomheden som helhed. Derfor vil efterfølgende omkostninger — omkostninger afholdt efter første indregning af et anskaffet immaterielt aktiv eller efter færdiggørelsen af et internt oparbejdet immaterielt aktiv — kun sjældent blive indregnet i aktivets regnskabsmæssige værdi. I overensstemmelse med afsnit 63 skal efterfølgende omkostninger til mærkenavne, avisnavne, udgivelsestitler, kundelister og lignende (enten eksternt anskaffet eller internt oparbejdet) altid indregnes i resultatet, efterhånden som de afholdes. Dette skyldes, at sådanne omkostninger ikke kan skelnes fra omkostninger til udvikling af virksomheden som helhed.

21. Et immaterielt aktiv skal udelukkende indregnes, hvis:

a) det er sandsynligt, at de forventede fremtidige økonomiske fordele, som kan henføres til aktivet, vil tilgå virksomheden, og

b) aktivets kostpris kan måles pålideligt.

22. En virksomhed skal vurdere sandsynligheden for forventede fremtidige økonomiske fordele ved anvendelse af rimelige og dokumenterbare forudsætninger, som repræsenterer ledelsens bedste skøn over de økonomiske forhold, som vil foreligge over aktivets brugstid.

23. En virksomhed udøver skøn ved vurderingen af graden af sikkerhed forbundet med den fremtidige strøm af økonomiske fordele, som kan henføres til anvendelsen af aktivet på grundlag af de oplysninger, der er tilgængelige på tidspunktet for første indregning. Ekstern dokumentation tillægges mest vægt.

▼B

24. Et immaterielt aktiv skal første gang måles til kostpris.

Separat anskaffelse

▼M12

25. Normalt afspejler den pris, en virksomhed betaler for separat anskaffelse af et immaterielt aktiv, virksomhedens forventninger om sandsynligheden for, at de forventede fremtidige økonomiske fordele tilknyttet aktivet vil tilgå virksomheden. Med andre ord forventer virksomheden, at der vil være en tilgang af økonomiske fordele, selvom der er usikkerhed knyttet til tidspunktet eller beløbet. Sandsynlighedskriteriet for indregning i afsnit 21(a) anses derfor altid for at være opfyldt for immaterielle aktiver, som er anskaffet separat.

▼B

26. Derudover kan kostprisen for et separat anskaffet immaterielt aktiv normalt måles pålideligt. Dette gælder i særdeleshed for vederlag i form af likvide beholdninger eller andre monetære aktiver.

27. Kostprisen for et separat anskaffet immaterielt aktiv omfatter:

a) købsprisen, herunder importafgifter og ikke-refunderbare afgifter med fradrag af forhandlerrabatter og dekorter, og

b) omkostninger, der er direkte forbundet med forberedelsen af aktivet til dets planlagte anvendelse.

28. Eksempler på direkte forbundne omkostninger er:

a) omkostninger til personaleydelser (som defineret i IAS 19), som er direkte forbundet med at bringe aktivet i produktionsklar stand,

b) honorarer for faglig assistance, som er direkte forbundet med at bringe aktivet i produktionsklar stand, og

c) omkostninger forbundet med afprøvning af, om aktivet fungerer korrekt.

29. Nedenstående er eksempler på omkostninger, der ikke indgår i kostprisen for et immaterielt aktiv:

a) omkostninger forbundet med lancering af et nyt produkt eller en ny tjeneste (herunder markedsføringsomkostninger)

b) omkostninger forbundet med at drive forretning et nyt sted eller med en ny kundegruppe (herunder omkostninger til uddannelse af personale), og

c) administrationsomkostninger og andre generelle indirekte produktionsomkostninger.

30. Indregningen af omkostninger i et immaterielt aktivs regnskabsmæssige værdi ophører, når aktivet er i den stand, der kræves for at sikre den af ledelsen planlagte anvendelse. Således skal omkostninger, der afholdes i forbindelse med brug eller overflytning af et immaterielt aktiv, ikke medtages i det pågældende aktivs regnskabsmæssige værdi. Nedenstående omkostninger indgår eksempelvis ikke i den regnskabsmæssige værdi af et immaterielt aktiv:

a) omkostninger, der er afholdt før påbegyndt brug af et aktiv, der er klar til den af ledelsen planlagte anvendelse, og

b) indledende driftstab, såsom tab afholdt mens efterspørgslen efter aktivets produktion stiger.

▼B

31. Der forekommer visse aktiviteter i forbindelse med udvikling af et immaterielt aktiv, som ikke er nødvendige for at bringe aktivet i den stand, der kræves for at sikre den af ledelsen planlagte anvendelse. Disse tilknyttede aktiviteter kan forekomme før eller under udviklingsaktiviteterne. Eftersom tilknyttede aktiviteter ikke er nødvendige for at bringe et aktiv i den stand, der kræves for at sikre den af ledelsen planlagte anvendelse, indregnes indtægter og dermed forbundne omkostninger ved tilknyttede aktiviteter straks i resultatet og medtages i den respektive klassifikation af indtægter og omkostninger.

▼M1

32. Hvis betaling for et immaterielt aktiv udskydes længere end normale kreditvilkår, er aktivets kostpris lig kontantprisen. Forskellen mellem dette beløb og den samlede betaling indregnes som en renteomkostning over kreditperioden, medmindre den aktiveres i overensstemmelse med IAS 23 *Låneomkostninger*.

▼B

Anskaffelse som del af en virksomhedssammenslutning

▼M12

►M32 33. I overensstemmelse med IFRS 3 *Virksomhedssammenslutninger* er kostprisen for et immaterielt aktiv, som er erhvervet ved en virksomhedssammenslutning, det immaterielle aktivs dagsværdi på overtagelsestidspunktet. Dagsværdien af et immaterielt aktiv afspejler markedsdeltageres forventninger på overtagelsestidspunktet om sandsynligheden for, at de fremtidige økonomiske fordele tilknyttet aktivet vil tilgå virksomheden. ◄ Med andre ord forventer virksomheden, at der vil være en tilgang af økonomiske fordele, selvom der er usikkerhed knyttet til tidspunktet eller beløbet. Sandsynlighedskriteriet for indregning i afsnit 21(a) anses derfor altid for at være opfyldt for immaterielle aktiver, som er erhvervet ved en virksomhedssammenslutning. Hvis et aktiv, som er erhvervet ved en virksomhedssammenslutning, kan udskilles eller hidrører fra kontraktlige eller andre juridiske rettigheder, er der et tilstrækkeligt informationsgrundlag til at foretage en pålidelig måling af aktivets dagsværdi. Således anses kriteriet for pålidelig måling i afsnit 21(b) altid for at være opfyldt for immaterielle aktiver, som er erhvervet ved en virksomhedssammenslutning.

34. I overensstemmelse med denne standard og IFRS 3 (ajourført af International Accounting Standards Board i 2008) skal en overtagende virksomhed på overtagelsestidspunktet indregne den overtagne virksomheds immaterielle aktiver separat fra goodwill, uanset om aktiverne blev indregnet af den overtagne virksomhed før virksomhedssammenslutningen. Dette betyder, at den overtagende virksomhed skal indregne igangværende forsknings- og udviklingsprojekter i den overtagne virksomhed som et aktiv separat fra goodwill, hvis projektet opfylder definitionen på et immaterielt aktiv. Et igangværende forsknings- og udviklingsprojekt i en overtaget virksomhed opfylder definitionen på et immaterielt aktiv, når det:

a) opfylder definitionen på et aktiv og

b) er identificerbart, dvs. når det kan udskilles eller hidrører fra kontraktlige eller andre juridiske rettigheder.

▼M32

Immaterielt aktiv erhvervet ved en virksomhedssammenslutning

▼M12

35. Hvis et immaterielt aktiv, som er erhvervet ved en virksomhedssammenslutning, kan udskilles eller hidrører fra kontraktlige eller andre juridiske rettigheder, er der et tilstrækkeligt informationsgrundlag til at foretage en pålidelig måling af aktivets dagsværdi. Når de ved måling af et immaterielt aktivs dagsværdi anvendte skøn indebærer en række mulige udfald med forskellig sandsynlighed, skal denne usikkerhed afspejles ved målingen af aktivets dagsværdi.

▼M22

36. Et immaterielt aktiv, som er erhvervet ved en virksomhedssammenslutning, kan muligvis udskilles, men kun sammen med en tilknyttet kontrakt, et tilknyttet identificerbart aktiv eller en tilknyttet identificerbar forpligtelse. I sådanne tilfælde indregner den overtagende virksomhed det immaterielle aktiv separat fra goodwill, men sammen med den tilknyttede post.

37. Den overtagende virksomhed kan indregne en gruppe af komplementære immaterielle aktiver som et enkelt aktiv under forudsætning af, at de enkelte aktiver i gruppen har ensartet brugstid. Eksempelvis anvendes udtrykket »mærkenavn« ofte synonymt med varemærker og andre mærker. Der er imidlertid tale om et generelt markedsføringsudtryk, som normalt anvendes om en gruppe af komplementære aktiver, eksempelvis et varemærke (eller et servicemærke) og dettes tilknyttede handelsnavn, formler, opskrifter og teknologiske ekspertise.

▼M12

_____

▼M32

_____

▼B

Efterfølgende omkostninger i forbindelse med et anskaffet igangværende forsknings- og udviklingsprojekt

42. Forsknings- eller udviklingsomkostninger, der:

a) er tilknyttet et igangværende forsknings- eller udviklingsprojekt, som er anskaffet separat eller ved en virksomhedssammenslutning og indregnet som et immaterielt aktiv, og

b) er afholdt efter anskaffelsen af projektet,

skal behandles regnskabsmæssigt i overensstemmelse med afsnit 54-62.

43. Anvendelsen af kravene i afsnit 54-62 betyder, at efterfølgende omkostninger til et igangværende forsknings- eller udviklingsprojekt, som er anskaffet separat eller ved en virksomhedssammenslutning og indregnet som et immaterielt aktiv:

a) indregnes som omkostning, når de afholdes, hvis der er tale om forskningsomkostninger

b) indregnes som omkostning, når de afholdes, hvis der er tale om udviklingsomkostninger, som ikke opfylder kriterierne for indregning som et immaterielt aktiv i afsnit 57, og

c) lægges til den regnskabsmæssige værdi af det anskaffede igangværende forsknings- eller udviklingsprojekt, hvis der er tale om udviklingsomkostninger, som opfylder kriterierne for indregning i afsnit 57.

▼B

Anskaffelse ved et offentligt tilskud

44. I nogle tilfælde kan et immaterielt aktiv anskaffes vederlagsfrit eller til et symbolsk vederlag ved et offentligt tilskud. Dette kan forekomme, når en offentlig myndighed overfører eller allokerer et immaterielt aktiv til en virksomhed, som eksempelvis ret til at lande i en lufthavn, radio- eller tv-licenser, importlicenser eller kvoter eller adgang til andre beskyttede ressourcer. I overensstemmelse med IAS 20 *Regnskabsmæssig behandling af offentlige tilskud og oplysning om andre former for offentlig støtte* kan en virksomhed på tidspunktet for første indregning vælge at indregne både det immaterielle aktiv og det offentlige tilskud til dagsværdi. Hvis en virksomhed på tidspunktet for første indregning vælger ikke at indregne aktivet til dagsværdi, skal virksomheden på tidspunktet for første indregning indregne aktivet til et symbolsk beløb (den anden tilladte behandling i IAS 20) med tillæg af omkostninger, som direkte kan henføres til forberedelsen af aktivet til dets planlagte anvendelse.

Udveksling af aktiver

45. Et eller flere immaterielle aktiver kan anskaffes ved udveksling af et eller flere ikke-monetære aktiver eller en kombination af monetære og ikke-monetære aktiver. Følgende gennemgang angår kun udveksling af et ikke-monetært aktiv med et andet ikke-monetært aktiv, men den gælder også for alle de øvrige udvekslinger, som er beskrevet i den foregående sætning. Kostprisen for et sådant immaterielt aktiv skal måles til dagsværdi, medmindre a) udvekslingen ikke har noget forretningsmæssigt indhold, eller b) hverken dagsværdien af det modtagne aktiv eller af det afgivne aktiv kan måles pålideligt. Det modtagne aktiv måles på denne måde, også selvom virksomheden ikke umiddelbart kan ophøre med indregningen af det afgivne aktiv. Hvis det modtagne aktiv ikke måles til dagsværdi, skal dets kostpris måles til den regnskabsmæssige værdi af det afgivne aktiv.

46. Virksomheder skal afgøre, om en udveksling har forretningsmæssigt indhold ved at vurdere, i hvilket omfang virksomhedens fremtidige pengestrømme kan forventes at ændre sig som følge af udvekslingen. En udveksling har forretningsmæssigt indhold, hvis:

a) sammensætningen (dvs. risiko, tidspunkter og beløb) af de pengestrømme, der hidrører fra det modtagne aktiv, er forskellig fra sammensætningen af de pengestrømme, der hidrørte fra det afgivne aktiv, eller

b) den virksomhedsspecifikke værdi af den andel af virksomhedens aktiviteter, der påvirkes af udvekslingen, ændres som følge af udvekslingen, og

c) forskellen i a) og b) er væsentlig set i forhold til dagsværdien af de udvekslede aktiver.

Ved vurderingen af, hvorvidt en udveksling har forretningsmæssigt indhold, skal den virksomhedsspecifikke værdi af den andel af virksomhedens aktiviteter, der påvirkes af udvekslingen, afspejle pengestrømme efter skat. Resultatet af disse analyser kan tydeliggøres, uden at virksomheden behøver at udføre detaljerede beregninger.

▼M32

47. Afsnit 21b) angiver, at det er en betingelse for indregning af et immaterielt aktiv, at aktivets kostpris kan måles pålideligt. Dagsværdien af et immaterielt aktiv kan måles pålideligt, hvis a) størrelsen af intervallet af rimelige skøn over dagsværdien ikke er væsentlig for det pågældende aktiv eller b) sandsynligheden for de forskellige skøn inden for intervallet kan vurderes pålideligt og anvendes ved opgørelsen af dagsværdien. Hvis en virksomhed er i stand til at foretage en pålidelig vurdering af dagsværdien af enten det modtagne eller det afgivne aktiv, skal dagsværdien af det afgivne aktiv anvendes til at måle kostprisen, medmindre dagsværdien af det modtagne aktiv kan opgøres med større nøjagtighed.

▼B

Internt oparbejdet goodwill

48. Internt oparbejdet goodwill skal ikke indregnes som et aktiv.

49. I visse tilfælde afholdes omkostninger til frembringelse af fremtidige økonomiske fordele, uden at dette resulterer i oparbejdelsen af immaterielle aktiver, som opfylder indregningskriterierne i denne standard. Sådanne omkostninger beskrives ofte som bidragende til internt oparbejdet goodwill. Internt oparbejdet goodwill indregnes ikke som et aktiv, idet det ikke er en identificerbar ressource (dvs. at det hverken kan udskilles eller hidrører fra kontraktlige eller andre juridiske rettigheder) kontrolleret af virksomheden, som kan måles pålideligt til kostpris.

▼M32

50. Forskellen mellem en virksomheds markedsværdi og den regnskabsmæssige værdi af dens identificerbare nettoaktiver på et givent tidspunkt kan skyldes en række forhold, som påvirker virksomhedens værdi. Dog afspejler sådanne forskelle ikke kostprisen for de af virksomheden kontrollerede immaterielle aktiver.

▼B

Internt oparbejdede immaterielle aktiver

51. Det er undertiden forbundet med vanskeligheder at vurdere, hvorvidt et internt oparbejdet immaterielt aktiv opfylder indregningskriterierne, på grund af problemer forbundet med at:

a) identificere om og hvornår der foreligger et identificerbart aktiv, som vil frembringe forventede fremtidige økonomiske fordele, og

b) opgøre aktivets kostpris pålideligt. I nogle tilfælde kan omkostningerne til intern oparbejdelse af et immaterielt aktiv ikke adskilles fra omkostningerne til at vedligeholde eller øge virksomhedens internt oparbejdede goodwill eller den daglige drift.

Derfor skal en virksomhed foruden at være i overensstemmelse med de generelle bestemmelser for indregning og første måling af et immaterielt aktiv anvende de i afsnit 52-67 nævnte krav og vejledninger på alle internt oparbejdede immaterielle aktiver.

52. For at kunne vurdere om et internt oparbejdet immaterielt aktiv opfylder indregningskriterierne, klassificerer virksomheden oparbejdelsen af aktivet i:

a) en forskningsfase, og

b) en udviklingsfase.

Selvom udtrykkene »forskning« og »udvikling« er defineret, har udtrykkene »forskningsfase« og »udviklingsfase« en bredere betydning i denne standard.

53. Hvis en virksomhed ikke kan adskille forskningsfasen og udviklingsfasen i et internt projekt, der skal oparbejde et immaterielt aktiv, skal virksomheden behandle omkostninger til dette projekt, som om de er afholdt udelukkende i forskningsfasen.

Forskningsfasen

54. Ingen immaterielle aktiver hidrørende fra forskning (eller fra et internt projekts forskningsfase) må indregnes. Forskningsomkostninger (eller omkostninger til et internt projekts forskningsfase) skal indregnes, når de afholdes.

▼B

55. I et internt projekts forskningsfase kan virksomheden ikke dokumentere, at der foreligger et immaterielt aktiv, som vil frembringe sandsynlige fremtidige økonomiske fordele. Disse omkostninger indregnes derfor, når de afholdes.

56. Forskningsaktiviteter omfatter eksempelvis:

a) aktiviteter, som har til formål at indhente ny viden

b) søgen efter og evaluering og endelig udvælgelse af forskningsresultaters anvendelsesmuligheder og anden viden

c) søgen efter alternative materialer, anordninger, produkter, processer, systemer eller tjenesteydelser, og

d) udformning, design, evaluering og endelig udvælgelse af mulige alternativer til nye eller forbedrede materialer, anordninger, produkter, processer, systemer eller tjenesteydelser.

Udviklingsfasen

57. Et immaterielt aktiv hidrørende fra udvikling (eller fra et internt projekts udviklingsfase) skal udelukkende indregnes, hvis virksomheden kan dokumentere alle følgende:

a) den tekniske mulighed for at færdiggøre det immaterielle aktiv, således at det kan anvendes eller sælges

b) dens hensigt at færdiggøre det immaterielle aktiv og anvende eller sælge det

c) dens evner til at anvende eller sælge det immaterielle aktiv

d) hvordan det immaterielle aktiv vil frembringe sandsynlige fremtidige økonomiske fordele. Virksomheden kan blandt andet dokumentere eksistensen af et marked for producerede enheder fra det immaterielle aktiv eller selve det immaterielle aktiv eller, hvis det skal anvendes internt, nytteværdien af det immaterielle aktiv

e) tilgængeligheden af tilstrækkelige tekniske, økonomiske og andre ressourcer til at færdiggøre udviklingen og til at anvende eller sælge det immaterielle aktiv

f) dens evne til pålideligt at måle de omkostninger, der kan henføres til det immaterielle aktiv i løbet af dets udvikling.

58. I nogle tilfælde kan en virksomhed i et internt projekts udviklingsfase identificere et immaterielt aktiv og dokumentere, at aktivet vil frembringe sandsynlige fremtidige økonomiske fordele. Dette kan lade sig gøre, idet et projekts udviklingsfase er mere fremskredent end forskningsfasen.

59. Udviklingsaktiviteter omfatter eksempelvis:

a) design, opførelse og testning af prototyper og modeller før produktion og anvendelse

b) design af værktøj, opspændingsværktøj, støbeforme og stempler, der indebærer ny teknologi

c) design, opførelse og drift af et forsøgsproduktionsanlæg, hvis størrelsesorden ikke er økonomisk rentabel for erhvervsmæssig produktion, og

d) design, opførelse og testning af et valgt alternativ til nye eller forbedrede materialer, anordninger, produkter, processer, systemer eller tjenesteydelser.

▼B

60. For at dokumentere, hvordan et immaterielt aktiv vil frembringe sandsynlige fremtidige økonomiske fordele, vurderer en virksomhed de fremtidige økonomiske fordele, den vil modtage fra aktivet ved anvendelse af bestemmelserne i IAS 36 *Værdiforringelse af aktiver*. Hvis et aktiv udelukkende vil frembringe økonomiske fordele i forbindelse med andre aktiver, anvender virksomheden begrebet pengestrømsfrembringende enheder fra IAS 36.

61. Tilgængeligheden af ressourcer til færdiggørelse og anvendelse af og opnåelse af fordelene fra et immaterielt aktiv kan eksempelvis dokumenteres ved en plan over de tekniske, økonomiske og andre ressourcer, som vil være nødvendige, og virksomhedens evne til at sikre disse ressourcer. I nogle tilfælde kan en virksomhed dokumentere tilgængeligheden af ekstern finansiering ved at indhente en tilkendegivelse fra långiver om dennes villighed til at finansiere planen.

62. En virksomheds kalkulationssystemer til beregning af omkostninger kan ofte pålideligt måle omkostninger til at oparbejde et immaterielt aktiv internt, eksempelvis lønninger og andre omkostninger afholdt ved sikring af copyrights eller licenser eller udvikling af computersoftware.

63. Internt oparbejdede mærkenavne, avisnavne, udgivelsestitler, kundelister og lignende immaterielle goder skal ikke indregnes som immaterielle aktiver.

64. Omkostninger til internt oparbejdede mærkenavne, avisnavne, udgivelsestitler, kundelister og lignende immaterielle goder kan ikke adskilles fra omkostninger til udvikling af virksomheden som helhed. Derfor indregnes sådanne immaterielle goder ikke som immaterielle aktiver.

Kostpris for et internt oparbejdet immaterielt aktiv

65. Kostprisen for et internt oparbejdet immaterielt aktiv, som nævnt i afsnit 24, er de samlede omkostninger afholdt fra tidspunktet, hvor det immaterielle aktiv først opfylder de i afsnit 21, 22 og 57 nævnte indregningskriterier. Afsnit 71 tillader ikke tilbageførsel og indregning i ►**M5** opgørelse af finansiel stilling ◄ af omkostninger, der tidligere har været indregnet som omkostning.

66. Kostprisen for et internt oparbejdet immaterielt aktiv omfatter alle nødvendige omkostninger, der er direkte forbundet med at oprette, fremstille og forberede aktivet til den af ledelsen planlagte anvendelse. Eksempler på direkte forbundne omkostninger er:

a) omkostninger til materialer og tjenesteydelser anvendt eller forbrugt ved oparbejdelsen af det immaterielle aktiv

b) omkostninger til personaleydelser (som defineret i IAS 19), som er direkte forbundet med oparbejdelsen af det immaterielle aktiv

c) registreringsgebyrer for juridiske rettigheder, og

d) afskrivning på patenter og licenser, der anvendes til at oparbejde det immaterielle aktiv.

I IAS 23 angives indregningskriterier for renter som et element af kostprisen for et internt oparbejdet immaterielt aktiv.

67. Følgende er ikke elementer af kostprisen for et internt oparbejdet immaterielt aktiv:

a) salgs-, administrations- og andre generelle indirekte produktionsomkostninger, medmindre denne omkostning direkte kan henføres til forberedelsen af aktivet til brug

b) identificerede tab grundet ineffektivitet og indledende driftstab afholdt før aktivet opnår den planlagte indtjening, og

▼B

c) omkostninger til uddannelse af personale til aktivets drift.

Eksempel til illustration af afsnit 65

En virksomhed udvikler en ny produktionsproces. I løbet af 20X5 afholdt virksomheden omkostninger på 1 000 CU [a], hvoraf 900 CU blev afholdt før 1. december 20X5, og 100 CU blev afholdt mellem 1. december 20X5 og 31. december 20X5. Virksomheden er i stand til at dokumentere, at produktionsprocessen opfylder indregningskriterierne for et immaterielt aktiv den 1. december 20X5. Genindvindingsværdien af den til processen knyttede knowhow (herunder fremtidige pengestrømme til processens færdiggørelse før den er disponibel til brug) skønnes at være 500 CU.

Ved slutningen af 20X5 indregnes produktionsprocessen som et immaterielt aktiv med en kostpris på 100 CU (omkostninger afholdt efter tidspunktet, hvor indregningskriterierne blev opfyldt, dvs. 1. december 20X5). Omkostningen på 900 CU afholdt før 1. december 20X5 indregnes, idet indregningskriterierne ikke blev opfyldt før 1. december 20X5. Disse omkostninger indgår ikke som en del af den i ►**M5** *opgørelse af finansiel stilling* ◄ *indregnede kostpris for produktionsprocessen.*

I løbet af 20X6 afholdes omkostninger på 2 000 CU. Ved udløbet af 20X6 skønnes genindvindingsværdien af den til processen knyttede knowhow (herunder fremtidige pengestrømme til processens færdiggørelse før den er disponibel til brug) at være 1 900 CU.

»Ved udgangen af 20X6 er kostprisen for produktionsprocessen 2 100 CU (indregning af 100 CU som omkostning ved udløbet af 20X5 med tillæg af indregning af 2 000 CU som omkostning i 20X6). Virksomheden indregner et tab ved værdiforringelse på 200 CU for regulering af den regnskabsmæssige værdi af processen før tabet ved værdiforringelse (2 100 CU) til genindvindingsværdien (1 900 CU). Dette tab ved værdiforringelse vil blive tilbageført i et efterfølgende regnskabsår, hvis de i IAS 36 nævnte krav til tilbageførsel af et tab ved værdiforringelse opfyldes.«).

[a] I denne standard angives pengebeløb i valutaenheder (»currency units«

INDREGNING SOM OMKOSTNING

▼M12

68. Omkostninger til et immaterielt gode skal indregnes, når de afholdes, medmindre:

a) de er en del af kostprisen for et immaterielt aktiv, som opfylder indregningskriterierne (jf. afsnit 18-67), eller

b) det immaterielle gode anskaffes ved en virksomhedssammenslutning og ikke kan indregnes som et immaterielt aktiv. Hvis dette er tilfældet indgår det i det beløb, der indregnes for goodwill på overtagelsestidspunktet (jf. IFRS 3).

▼M8

69. I visse tilfælde afholdes omkostninger for at frembringe fremtidige økonomiske fordele til en virksomhed, uden at der anskaffes eller oparbejdes et immaterielt aktiv eller andet aktiv, som vil kunne indregnes. Ved levering af varer indregner virksomheden de pågældende omkostninger, når den har ret til at få adgang til disse varer. Ved levering af ydelser indregner virksomheden omkostningerne, når den modtager ydelserne. Forskningsomkostninger indregnes eksempelvis, når de afholdes (jf. afsnit 54), bortset fra når de pådrages i forbindelse med en virksomhedssammenslutning. Andre eksempler på omkostninger, som indregnes, når de afholdes, er:

▼B

a) omkostninger til opstartsaktiviteter (opstartsomkostninger), medmindre disse omkostninger er medtaget i et materielt anlægsaktivs kostpris i henhold til IAS 16. Opstartsomkostninger kan omfatte omkostninger til juridisk og sekretærmæssig bistand afholdt ved etableringen af en juridisk enhed, omkostninger til at starte nye faciliteter eller virksomhed (før startomkostninger) eller omkostninger til påbegyndelsen af nye aktiviteter eller lanceringen af nye produkter eller processer (før aktivitetsomkostninger)

b) uddannelsesomkostninger

▼M8

c) markedsføringsomkostninger (bl.a. til postordrekataloger)

▼B

d) omkostninger til flytning eller omstrukturering af en hel virksomhed eller dele heraf.

▼M8

69A Virksomheden har ret til at få adgang til varer, når den ejer dem. Den har tilsvarende ret til at få adgang til varer, når de er fremstillet af en leverandør ifølge vilkårene i en leverandørkontrakt, og virksomheden kan forlange, at de leveres, mod at den betaler for dem. Ydelser er modtaget, når leverandøren har udført dem i overensstemmelse med den kontrakt, hvorefter de skal leveres til virksomheden, og ikke når virksomheden benytter dem til at levere en anden ydelse såsom en reklame til sine kunder.

70. Afsnit 68 udelukker ikke, at en virksomhed indregner en forudbetaling som et aktiv, når betaling for varerne er foretaget, før virksomheden havde ret til at få adgang til disse varer. Afsnit 68 udelukker heller ikke, at en virksomhed indregner en forudbetaling som et aktiv, når betaling for ydelserne er foretaget, før virksomheden modtog disse ydelser.

▼B

Omkostninger afholdt i tidligere regnskabsår, som ikke må indregnes som et aktiv

71. Omkostninger til et immaterielt gode, som første gang er indregnet som omkostning, må ikke indregnes som en del af et immaterielt aktivs kostpris på et senere tidspunkt.

▼B

MÅLING EFTER INDREGNING

72. Virksomheder skal vælge enten kostprismodellen, som er anført i afsnit 74, eller omvurderingsmodellen i afsnit 75 som anvendt regnskabspraksis. Hvis et immaterielt aktiv regnskabsmæssigt behandles ved brug af omvurderingsmodellen, skal alle andre aktiver i samme kategori også behandles regnskabsmæssigt ved brug af samme model, medmindre der ikke foreligger noget aktivt marked for disse aktiver.

73. En kategori af immaterielle aktiver er en gruppe af aktiver af sammenlignelig art og anvendelse i virksomhedens drift. Immaterielle goder inden for en kategori af immaterielle aktiver omvurderes samtidigt for at undgå selektiv omvurdering af aktiver og præsentationen af beløb i årsregnskabet, som repræsenterer en blanding af kostpriser og værdier på forskellige datoer.

Kostprismodellen

74. Efter første indregning skal et immaterielt aktiv indregnes til kostpris med fradrag af akkumulerede afskrivninger og akkumulerede tab ved værdiforringelse.

Omvurderingsmodellen

75. Efter første indregning skal et immaterielt aktiv indregnes til en omvurderet værdi, som er dagsværdien på omvurderingstidspunktet med fradrag af efterfølgende akkumulerede afskrivninger og efterfølgende tab ved værdiforringelse. ►M32 **I forbindelse med omvurderinger i denne standard skal dagsværdien opgøres under henvisning til et aktivt marked.** ◄ Omvurderinger skal foretages med tilstrækkelig hyppighed til, at aktivets regnskabsmæssige værdi ►M5 ved regnskabsårets afslutning ◄ ikke afviger væsentligt fra dagsværdien.

76. Omvurderingsmodellen tillader ikke:

a) omvurdering af immaterielle aktiver, som ikke tidligere er indregnet som aktiver, eller

b) første indregning af immaterielle aktiver til andet end kostpris.

77. Omvurderingsmodellen anvendes efter et aktiv første gang er indregnet til kostpris. Hvis kun en del af et immaterielt aktivs kostpris indregnes som et aktiv, idet aktivet ikke har opfyldt indregningskriterierne, før det var delvist gennem processen (jf. afsnit 65), kan omvurderingsmodellen anvendes for hele aktivet. Ligeledes kan omvurderingsmodellen anvendes for et immaterielt aktiv, som er modtaget ved anvendelse af et offentligt tilskud og indregnet til et symbolsk beløb (jf. afsnit 44).

►M32 78. Det er ikke almindeligt for et aktivt marked at eksistere for et immaterielt aktiv, selv om det kan forekomme. ◄ I nogle jurisdiktioner kan et aktivt marked eksempelvis foreligge for frit overdragelige tilladelser til at drive hyrevognsvirksomhed, fiskerirettigheder eller produktionskvoter. Dog kan et aktivt marked ikke foreligge for mærkenavne, avisnavne, rettigheder til musik og film, patenter eller varemærker, idet sådanne aktiver er unikke hver især. Selvom immaterielle aktiver anskaffes og sælges, forhandles kontrakterne mellem individuelle købere og sælgere, og transaktioner foretages ikke særlig hyppigt. Af disse årsager er et aktivs anskaffelsespris ikke altid tilstrækkelig dokumentation for et andet aktivs dagsværdi. Desuden er priser ofte ikke tilgængelige for offentligheden.

▼B

79. Hyppigheden af omvurderinger afhænger af ustabiliteten af de omvurderede immaterielle aktivers dagsværdi. Hvis et omvurderet aktivs dagsværdi afviger væsentligt fra den regnskabsmæssige værdi, er en yderligere omvurdering nødvendig. For visse immaterielle aktiver kan der forekomme væsentlige og uforudsigelige udsving i dagsværdien, som nødvendiggør årlig omvurdering. Sådanne hyppige omvurderinger er ikke nødvendige for immaterielle aktiver, hvor kun ubetydelige udsving i dagsværdien forekommer.

80. Hvis et immaterielt aktiv omvurderes, skal akkumulerede afskrivninger på omvurderingstidspunktet, enten:

a) tilpasses proportionelt med ændringen i aktivets regnskabsmæssige bruttoværdi, således at aktivets regnskabsmæssige værdi efter omvurderingen svarer til den omvurderede værdi, eller

b) elimineres i aktivets regnskabsmæssige værdi, brutto, og nettobeløbet tilpasses til aktivets omvurderede værdi.

81. Hvis et immaterielt aktiv i en kategori af omvurderede immaterielle aktiver ikke kan omvurderes, idet der ikke foreligger noget aktivt marked for dette aktiv, skal aktivet indregnes til kostprisen med fradrag af akkumulerede afskrivninger og tab ved værdiforringelse.

▼M32

82. **Hvis dagsværdien af et omvurderet immaterielt aktiv ikke længere kan opgøres under henvisning til et aktivt marked, skal aktivets regnskabsmæssige værdi være den omvurderede værdi på datoen for den sidste omvurdering under henvisning til det aktive marked med fradrag af efterfølgende akkumulerede afskrivninger og efterfølgende akkumulerede tab ved værdiforringelse.**

▼B

83. Hvis der ikke længere findes et aktivt marked for et omvurderet immaterielt aktiv, kan dette være en indikation af, at aktivet er værdiforringet og skal testes i overensstemmelse med IAS 36.

▼M32

84. Hvis aktivets dagsværdi kan opgøres under henvisning til et aktivt marked på et efterfølgende målingstidspunkt, skal omvurderingsmodellen anvendes fra dette tidspunkt.

▼B

►M5 85. Hvis et immaterielt aktivs regnskabsmæssige værdi er forøget som følge af en omvurdering, skal forøgelsen indregnes i øvrig totalindkomst og akkumuleres i egenkapitalen under reserver for opskrivninger. Dog ◄ skal forøgelsen indregnes i resultatet, i det omfang den udligner en reduktion, der tidligere er indregnet i resultatet som følge af omvurdering af det samme aktiv.

86. Hvis et immaterielt aktivs regnskabsmæssige værdi er reduceret som følge af en omvurdering, skal reduktionen indregnes i resultatet. ►M5 Reduktionen skal dog indregnes direkte i øvrig totalindkomst, i det omfang der for det pågældende aktiv er en kreditbalance i reserverne for opskrivninger. Den reduktion, der indregnes i øvrig totalindkomst, reducerer det beløb, der er akkumuleret i egenkapitalen under reserver for opskrivninger. ◄

▼B

87. Den akkumulerede reserve for opskrivninger, som er medtaget i egenkapitalen, kan overføres direkte til overført resultat, når reserven realiseres. Hele reserven kan realiseres, hvis aktivet udrangeres eller afhændes. Dog kan dele af reserven kan realiseres, i takt med at virksomheden anvender aktivet. I et sådant tilfælde er beløbet for den realiserede reserve forskellen mellem afskrivninger baseret på aktivets omvurderede regnskabsmæssige værdi og afskrivninger, som ville være blevet indregnet baseret på aktivets historiske kostpris. Overførslen fra reserver for opskrivninger til overført resultat foretages ikke over ►M5 resultatet ◄.

BRUGSTID

88. Virksomheder skal vurdere, om et immaterielt aktivs brugstid er begrænset eller uendelig og, hvis den er begrænset, hvor lang brugstiden er, eller hvor mange producerede enheder eller tilsvarende enheder, der udgør brugstiden. Virksomheder skal anse et immaterielt aktivs brugstid for uendelig, hvis der på grundlag af en analyse af alle relevante faktorer ikke er nogen umiddelbar begrænsning på den periode, hvor aktivet forventes at frembringe nettopengestrømme til virksomheden.

89. Den regnskabsmæssige behandling af et immaterielt aktiv er baseret på brugstiden. Et immaterielt aktiv med begrænset brugstid afskrives (jf. afsnit 97-106), og et immaterielt aktiv med uendelig brugstid afskrives ikke (jf. afsnit 107-110). De illustrative eksempler i denne standard illustrerer opgørelsen af brugstid for forskellige immaterielle aktiver og den efterfølgende regnskabsmæssige behandling af disse aktiver baseret på opgørelserne af brugstid.

90. Ved opgørelsen af et immaterielt aktivs brugstid skal mange forhold tages i betragtning, herunder:

a) virksomhedens forventede anvendelse af aktivet og hvorvidt aktivet kan anvendes effektivt af en anden ledelse

b) aktivets typiske produktlivscyklus og offentligt tilgængelige oplysninger om skøn over brugstiden for tilsvarende typer aktiver, der anvendes på tilsvarende måde

c) teknisk, teknologisk, handelsmæssig eller anden form for forældelse

d) stabiliteten i den branche, hvor aktivet anvendes og ændringer i efterspørgslen efter producerede enheder eller tjenesteydelser fra aktivet

e) konkurrenters eller potentielle konkurrenters forventede handlinger

f) niveauet af vedligeholdelsesomkostninger, der er nødvendigt, for at opnå de forventede fremtidige økonomiske fordele fra aktivet, og virksomhedens evne og hensigt til at nå et sådant niveau

g) perioden, hvor virksomheden har kontrol over aktivet, og juridiske og lignende begrænsninger af aktivets anvendelse, eksempelvis udløbsdatoen af tilknyttede leasingkontrakter, og

h) hvorvidt aktivets brugstid er afhængig af brugstiden for andre aktiver i virksomheden.

▼B

91. Udtrykket »uendelig« skal ikke tages bogstaveligt. Et immaterielt aktivs brugstid afspejler kun det niveau af fremtidige vedligeholdelsesomkostninger, som kræves for at opretholde aktivets ydeevne, der blev skønnet på tidspunktet for vurderingen af aktivets brugstid, og virksomhedens evne og hensigt til at nå et sådant niveau. En vurdering af et immaterielt aktivs brugstid som uendelig må ikke afhænge af planlagte fremtidige omkostninger, som overstiger de omkostninger, der kræves for at opretholde aktivets ydeevne.

92. Når man tager de hurtige ændringer, der sker i teknologien i betragtning, er computersoftware og mange andre immaterielle aktiver særlig udsat for teknologisk forældelse. Derfor er det sandsynligt, at disses brugstid er kort.

93. Et immaterielt aktivs brugstid kan være meget lang eller endda uendelig. Usikkerhed begrunder et forsigtigt skøn over immaterielle aktivs brugstid, men det begrunder ikke at der vælges en urealistisk kort brugstid.

▼M12

94. Brugstiden for et immaterielt aktiv, som hidrører fra kontraktlige eller andre juridiske rettigheder, må ikke overstige perioden for de kontraktlige eller juridiske rettigheder, men kan være kortere, afhængig af den periode, hvor aktivet forventes anvendt af virksomheden. Hvis de kontraktlige eller andre juridiske rettigheder er overdraget for en begrænset periode, som kan fornys, skal det immaterielle aktivs brugstid udelukkende omfatte denne eller disse fornyelsesperioder, hvis der foreligger dokumentation til støtte for, at virksomheden kan opnå fornyelse uden væsentlige omkostninger. Brugstiden for en generhvervet rettighed, der indregnes som et immaterielt aktiv ved en virksomhedssammenslutning, er den resterende kontraktlige løbetid for den kontrakt, i henhold til hvilken retten blev tildelt, og omfatter ikke fornyelsesperioder.

▼B

95. Både økonomiske og juridiske forhold kan påvirke et immaterielt aktivs brugstid. Økonomiske faktorer bestemmer den periode, hvor virksomheden vil modtage fremtidige økonomiske fordele. Juridiske forhold kan begrænse den periode, hvor virksomheden kontrollerer adgangen til disse fordele. Brugstiden er den korteste periode bestemt på grundlag af disse forhold.

96. Blandt andet følgende forhold indikerer, at en virksomhed ville være i stand til at forny de kontraktlige eller andre juridiske rettigheder uden væsentlige omkostninger:

a) der foreligger dokumentation, eventuelt baseret på tidligere erfaringer, for, at de kontraktlige eller andre juridiske rettigheder vil blive fornyet. Hvis fornyelse er betinget af accept fra tredjepart, omfatter dette dokumentation for, at tredjepart vil give sin accept

b) der foreligger dokumentation for opfyldelsen af de betingelser, der er nødvendige for at opnå fornyelse, og

c) virksomhedens omkostninger til fornyelsen er ikke væsentlige sammenlignet med de fremtidige økonomiske fordele, der forventes at tilgå virksomheden ved fornyelsen.

Hvis omkostningerne til fornyelsen er væsentlige sammenlignet med de fremtidige økonomiske fordele, der forventes at tilgå virksomheden ved fornyelse, udgør »fornyelsesomkostningerne« i realiteten kostprisen for et nyt immaterielt aktiv på fornyelsestidspunktet.

▼B

IMMATERIELLE AKTIVER MED BEGRÆNSET BRUGSTID

Afskrivningsperiode og afskrivningsmetode

97. Det afskrivningsberettigede beløb for et immaterielt aktiv med begrænset brugstid skal allokeres systematisk over aktivets brugstid. Afskrivning skal påbegyndes, når aktivet er disponibelt til brug, dvs. når det er bragt til den lokalitet og i den stand, der kræves for at sikre den af ledelsen planlagte anvendelse. Afskrivningen skal ophøre enten på det tidspunkt, hvor aktivet klassificeres som besiddelse med henblik på salg (eller medtages i en afståelsesgruppe, som er klassificeret som besiddelse med henblik på salg) i overensstemmelse med IFRS 5 eller det tidspunkt, hvor indregningen af aktivet ophører, alt efter hvad der måtte komme først. Den anvendte afskrivningsmetode skal afspejle det mønster, hvorefter aktivets fremtidige økonomiske fordele forventes forbrugt af virksomheden. Hvis dette mønster ikke kan fastlægges pålideligt, skal den lineære metode anvendes. Afskrivninger for hvert regnskabsår skal indregnes i resultatet, medmindre denne eller en anden standard tillader eller kræver afskrivningerne medtaget i et andet aktivs regnskabsmæssige værdi.

▼M8

98. En række afskrivningsmetoder kan anvendes til at allokere aktivets afskrivningsberettigede beløb systematisk over aktivets brugstid. Disse metoder omfatter den lineære metode, saldometoden og afskrivning på basis af producerede enheder. Den metode, der anvendes, vælges på grundlag af det forventede forbrugsmønster for de forventede fremtidige økonomiske fordele tilknyttet aktivet, og metoden anvendes ensartet fra regnskabsår til regnskabsår, medmindre der opstår en ændring i det forventede forbrugsmønster for disse fremtidige økonomiske fordele.

▼B

99. Afskrivninger indregnes normalt i resultatet. Dog kan fremtidige økonomiske fordele tilknyttet et aktiv i visse tilfælde indgå i produktionen af andre aktiver. I dette tilfælde skal afskrivningen indgå som en del af det andet aktivs kostpris og medtages i dettes regnskabsmæssige værdi. Eksempelvis medtages afskrivninger på immaterielle aktiver anvendt i en produktionsproces i varebeholdningers regnskabsmæssige værdi (jf. IAS 2 *Varebeholdninger*).

Restværdi

▼M32

100. **Restværdien af et immaterielt aktiv med begrænset brugstid antages at være nul, medmindre:**

▼B

a) der foreligger en forpligtelse fra tredjepart om køb af aktivet ved udgangen af aktivets brugstid, eller

▼M32

b) **der er et aktivt marked (som defineret i IFRS 13) for aktivet og:**

▼B

i) restværdien kan opgøres under henvisning til dette marked, og

ii) det er sandsynligt, at et sådant marked vil foreligge ved udgangen af aktivets brugstid.

101. Det afskrivningsberettigede beløb for et aktiv med begrænset brugstid opgøres efter fradrag af dets restværdi. En anden restværdi end nul betyder, at virksomheden forventer at afhænde det immaterielle aktiv før udløbet af dets økonomiske levetid.

▼B

102. Skøn over et aktivs restværdi skal baseres på det beløb, der kan genindvindes ved afhændelse af aktivet med de på tidspunktet for skønnet gældende priser for salg af et tilsvarende aktiv, som har nået udgangen af dets brugstid, og som er indgået i driften under forhold, som svarer til de forhold, hvorunder aktivet skal anvendes. Restværdien gennemgås som minimum ved slutningen af hvert regnskabsår. En ændring i aktivets restværdi behandles regnskabsmæssigt som en ændring i et regnskabsmæssigt skøn i overensstemmelse med IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*.

103. Et immaterielt aktivs restværdi kan stige til et beløb, der er lig med eller større end aktivets regnskabsmæssige værdi. I så fald er afskrivningen på aktivet nul, medmindre og indtil dets restværdi efterfølgende falder til et beløb, der er lavere end aktivets regnskabsmæssige værdi.

Gennemgang af afskrivningsperiode og afskrivningsmetode

104. Afskrivningsperiode og afskrivningsmetode for et immaterielt aktiv med begrænset brugstid skal som minimum gennemgås ved slutningen af hvert regnskabsår. Hvis aktivets forventede brugstid afviger fra hidtidige skøn, skal afskrivningsperioden ændres tilsvarende. Hvis der er opstået en ændring i det forventede forbrugsmønster for de fremtidige økonomiske fordele tilknyttet aktivet, skal afskrivningsmetoden ændres for at afspejle det ændrede mønster. Sådanne ændringer skal regnskabsmæssigt behandles som ændringer i regnskabsmæssige skøn i overensstemmelse med IAS 8.

105. I løbet af et immaterielt aktivs brugstid kan det vise sig, at den skønnede brugstid er uhensigtsmæssig. Eksempelvis kan indregningen af et tab ved værdiforringelse indikere, at afskrivningsperioden skal ændres.

106. Med tiden kan mønsteret for fremtidige økonomiske fordele, som forventes at tilgå virksomheden fra et immaterielt aktiv, ændre sig. Eksempelvis kan det vise sig, at saldometoden er mere hensigtsmæssig end den lineære metode. Et andet eksempel kan være, at anvendelsen af en rettighed i form af en licens udskydes, indtil virksomheden foretager tiltag i henhold til andre dele af virksomhedsplanen. I disse tilfælde vil økonomiske fordele, som fragår aktivet, eventuelt ikke blive modtaget før i senere regnskabsår.

IMMATERIELLE AKTIVER MED UENDEL IG BRUGSTID

107. Der skal ikke foretages afskrivning på et immaterielt aktiv med uendelig brugstid.

108. Virksomheder skal i overensstemmelse med IAS 36 teste et immaterielt aktiv med uendelig brugstid for værdiforringelse ved at sammenligne aktivets genindvindingsværdi med aktivets regnskabsmæssige værdi

a) årligt, og

b) når der er indikation af, at det immaterielle aktiv kan være værdiforringet.

▼B

Gennemgang af vurdering af brugstid

109. Brugstiden for et immaterielt aktiv, der ikke afskrives, skal gennemgås hvert regnskabsår for at afgøre, om begivenheder og forhold fortsat understøtter en vurdering af det pågældende aktivs brugstid som uendelig. Hvis dette ikke er tilfældet, skal ændringen i vurderingen af brugstiden fra uendelig til begrænset regnskabsmæssigt behandles som en ændring i et regnskabsmæssigt skøn i overensstemmelse med IAS 8.

110. I overensstemmelse med IAS 36 er en omvurdering af et immaterielt aktivs brugstid til begrænset i stedet for uendelig en indikation af, at aktivet kan være værdiforringet. Som et resultat heraf skal virksomheden teste aktivet for værdiforringelse ved at sammenligne genindvindingsværdien, opgjort i overensstemmelse med IAS 36, med den regnskabsmæssige værdi og ved at indregne det eventuelle beløb, hvormed den regnskabsmæssige værdi overstiger genindvindingsværdien, som et tab ved værdiforringelse.

GENINDVINDEL IGHED AF REGNSKABSMÆSSIG VÆRDI — TAB VED VÆRDIFORRINGELSE

111. For at vurdere om et immaterielt aktivs værdi er forringet skal en virksomhed anvende IAS 36. Denne standard forklarer, hvornår og hvordan en virksomhed gennemgår den regnskabsmæssige værdi af dets aktiver, hvordan den opgør et aktivs genindvindingsværdi og hvornår den indregner eller tilbageører et tab ved værdiforringelse.

UDRANGERING OG AFHÆNDELSE

112. Der skal ske ophør af indregning af et immaterielt aktiv:

a) ved afhændelse, eller

b) når der ikke forventes nogen fremtidige økonomiske fordele fra brugen eller afhændelsen af aktivet.

113. Gevinster eller tab hidrørende fra ophør af indregning af et immaterielt aktiv skal opgøres som forskellen mellem det eventuelle nettoprovenu ved afhændelse og aktivets regnskabsmæssige værdi. Det skal indregnes i resultatet på tidspunktet for ophør med indregning af aktivet (medmindre andet kræves i henhold til IAS 17 ved sale-and-leaseback). Gevinster skal ikke klassificeres som omsætning.

114. Et immaterielt aktiv kan afhændes på en række forskellige måder (f.eks. ved salg, indgåelse af en finansiel leasingkontrakt eller som gave). Når tidspunktet for afhændelse af et sådant aktiv skal fastsættes, skal virksomheden anvende kriterierne i IAS 18 *Omsætning* for indregning af omsætning fra varesalg. IAS 17 finder anvendelse på afhændelse ved sale-and-leaseback.

115. Hvis en virksomhed i overensstemmelse med det i afsnit 21 opstillede indregningsprincip indregner de omkostninger, der er forbundet med udskiftning af en del af et immaterielt aktiv i aktivets regnskabsmæssige værdi, skal virksomheden ophøre med indregning af den regnskabsmæssige værdi af den udskiftede del. Hvis det ikke er praktisk muligt for en virksomhed at opgøre den regnskabsmæssige værdi af den udskiftede del, kan virksomheden anvende kostprisen for genanskaffelsen som en indikation af kostprisen for den udskiftede del på tidspunktet for anskaffelsen eller den interne oparbejdelse af aktivet.

▼M12

115A Hvis der er en generhvervet rettighed ved en virksomhedssammenslutning, og rettigheden efterfølgende genudstedes (sælges) til en tredjepart, skal den eventuelle tilknyttede regnskabsmæssige værdi anvendes til at opgøre tabet eller gevinsten ved genudstedelsen.

▼B

116. Det tilgodehavende vederlag ved afhændelsen af et immaterielt aktiv skal første gang indregnes til dagsværdien. Hvis betaling for det immaterielle aktiv udskydes, skal det modtagne vederlag første gang indregnes til et beløb lig kontantprisen. Forskellen mellem den nominelle værdi af vederlaget og et beløb lig kontantprisen indregnes som renteindtægt i overensstemmelse med IAS 18 under hensyntagen til det effektive afkast af vederlaget.

117. Afskrivning på et immaterielt aktiv med begrænset brugstid ophører ikke, når det immaterielle aktiv ikke længere anvendes, medmindre aktivet er fuldt afskrevet eller er klassificeret som besiddelse med henblik på salg (eller medtaget i en afståelsesgruppe, som er klassificeret som besiddelse med henblik på salg) i overensstemmelse med IFRS 5.

OPLYSNINGER

Generelle oplysninger

118. Virksomheder skal give følgende oplysninger for hver kategori af immaterielle aktiver, idet der skelnes mellem internt oparbejdede immaterielle aktiver og andre immaterielle aktiver:

a) hvorvidt brugstiden er uendelig eller begrænset og, hvis den er begrænset, den anvendte brugstid eller afskrivningssats

b) de anvendte afskrivningsmetoder for immaterielle aktiver med begrænset brugstid

c) den regnskabsmæssige bruttoværdi og akkumulerede afskrivninger (sammendraget med akkumulerede tab ved værdiforringelse) ved regnskabsårets begyndelse og slutning,

d) de poster i ►**M5** totalindkomstopgørelsen ◄, hvori afskrivninger på immaterielle aktiver er medtaget

e) en afstemning af den regnskabsmæssige værdi ved regnskabsårets begyndelse og slutning, som viser:

i) tilgange, med separat indikation af tilgange fra intern oparbejdelse, tilgange som er anskaffet separat og tilgange erhvervet ved virksomhedssammenslutninger

ii) aktiver, som er klassificeret som besiddelse med henblik på salg eller er medtaget i en afståelsesgruppe, som er klassificeret som besiddelse med henblik på salg, i overensstemmelse med IFRS 5 samt andre afhændelser

iii) eventuelle stigninger eller fald i løbet af regnskabsåret hidrørende fra omvurderinger i henhold til afsnit 75, 85 og 86 og fra tilbageførte tab ved værdiforringelse, som enten er indregnet eller udlignet ►**M5** i øvrig totalindkomst ◄ i overensstemmelse med IAS 36

iv) eventuelle tab ved værdiforringelse, som er indregnet i resultatet i løbet af regnskabsåret i overensstemmelse med IAS 36

v) eventuelle tab ved værdiforringelse, som er tilbageført i resultatet i løbet af regnskabsåret i overensstemmelse med IAS 36

vi) eventuelle afskrivninger, som er indregnet i løbet af regnskabsåret

▼B

vii) nettovalutakursforskelle hidrørende fra omregningen af årsregnskabet til præsentationsvalutaen og fra omregningen af en udenlandsk virksomheds årsregnskab til virksomhedens præsentationsvaluta, og

viii) andre ændringer i den regnskabsmæssige værdi i løbet af regnskabsåret.

119. En kategori af immaterielle aktiver er en gruppe af aktiver af sammenlignelig art og anvendelse i virksomhedens drift. Separate kategorier af aktiver kan eksempelvis indeholde:

a) mærkenavne

b) avisnavne og udgivelsestitler

c) computersoftware

d) licenser og franchiseaftaler

e) copyrights, patenter, andre industrielle enerettigheder og rettigheder vedrørende tjenesteydelser og driftsrettigheder,

f) opskrifter, formler, modeller, design og prototyper, og

g) immaterielle aktiver under udvikling.

Ovennævnte kategorier skal opdeles (eller sammendrages) i mindre (større) kategorier, hvis dette medfører en mere relevant information for årsregnskabets brugere.

120. Virksomheder skal oplyse om værdiforringede immaterielle aktiver i overensstemmelse med IAS 36 ud over de i afsnit 118e)iii)-v) krævede oplysninger.

121. IAS 8 kræver, at virksomheder oplyser om arten og den beløbsmæssige størrelse af en ændring i et regnskabsmæssigt skøn, som har en væsentlig virkning i det aktuelle regnskabsår, eller som forventes at ville have en væsentlig virkning i efterfølgende regnskabsår. Sådanne oplysninger kan hidrøre fra ændringer i:

a) vurderingen af et immaterielt aktivs brugstid

b) afskrivningsmetode, eller

c) restværdier.

122. Virksomheder skal ligeledes oplyse:

a) for et immaterielt aktiv, hvis brugstid vurderes som uendelig, det pågældende aktivs regnskabsmæssige værdi samt begrundelsen for vurderingen af brugstiden som uendelig. Virksomheden skal ved en sådan begrundelse beskrive de forhold, der har spillet en væsentlig rolle ved vurderingen af aktivets brugstid som uendelig

b) en beskrivelse samt den regnskabsmæssige værdi af og resterende afskrivningsperiode for ethvert individuelt immaterielt aktiv, som er af væsentlighed for virksomhedens årsregnskab

c) for immaterielle aktiver erhvervet ved anvendelse af et offentligt tilskud og første gang indregnet til dagsværdi (jf. afsnit 44):

i) den indregnede dagsværdi for disse aktiver på tidspunktet for første indregning

▼B

ii) deres regnskabsmæssige værdi, og

iii) hvorvidt aktiverne måles efter indregning i henhold til kostprismodellen eller omvurderingsmodellen

d) tilstedeværelsen og den regnskabsmæssige værdi af immaterielle aktiver, hvis ejendomsret er begrænset, og den regnskabsmæssige værdi af immaterielle aktiver, der er stillet som sikkerhed for forpligtelser

e) den beløbsmæssige størrelse af kontraktlige forpligtelser til anskaffelse af immaterielle aktiver.

123. Når en virksomhed beskriver de forhold, som har spillet en væsentlig rolle ved bestemmelsen af et immaterielt aktivs brugstid som uendelig, skal virksomheden tage de i afsnit 90 opstillede faktorer i betragtning.

Immaterielle aktiver målt efter indregning ved brug af omvurderingsmodellen

▼M32

124. **Hvis immaterielle aktiver regnskabsmæssigt behandles til omvurderet værdi, skal virksomheden give følgende oplysninger:**

a) **inddelt efter kategori af immaterielle aktiver:**

▼B

i) omvurderingens ikrafttrædelsestidspunkt

ii) den regnskabsmæssige værdi af omvurderede immaterielle aktiver, og

▼M32

iii) **den regnskabsmæssige værdi, som ville have været indregnet, hvis den omvurderede kategori af immaterielle aktiver var målt efter indregning ved brug af kostprismodellen i afsnit 74; og**

b) **værdien af den beløbsmæssige størrelse af reserver for opskrivninger, som er tilknyttet immaterielle aktiver ved årsregnskabets begyndelse og slutning, med indikation af ændringer i løbet af regnskabsåret og begrænsninger med hensyn til udbetaling af resterende beløb til værdienværdien.**

(c) [deleted]

▼B

125. Af oplysningsmæssige hensyn kan det være nødvendigt at sammendrage kategorier af omvurderede aktiver i større kategorier. Dog skal kategorier ikke sammendrages, hvis dette vil medføre en kombination af kategorier af immaterielle aktiver som indeholder beløb målt i henhold til både kostprismodellen og omvurderingsmodellen.

Forsknings- og udviklingsomkostninger

126. Virksomheder skal oplyse det samlede beløb af forsknings- og udviklingsomkostninger, som er indregnet i regnskabsåret.

127. Forsknings- og udviklingsomkostninger omfatter alle omkostninger, som direkte kan henføres til forsknings- og udviklingsaktiviteter (jf. afsnit 66 og 67 for vejledning om de typer af omkostninger, som skal medtages med henblik på oplysningskravene i afsnit 126).

Andre oplysninger

128. Det tilskyndes, men kræves ikke, at virksomheder giver følgende oplysninger:

a) en beskrivelse af eventuelle fuldt ud afskrevne immaterielle aktiver, der stadig anvendes, og

▼B

b) en kort beskrivelse af væsentlige immaterielle aktiver, som kontrolleres af virksomheden, men ikke indregnes som aktiver, idet de ikke opfylder indregningskriterierne i denne standard eller idet de er anskaffet eller oparbejdet før ikrafttrædelsestidspunktet for den udgave af IAS 38 *Immaterielle aktiver*, der blev udgivet i 1998.

OVERGANGSBESTEMMELSER OG IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

▼M12

_____

130. Virksomheder skal anvende denne standard:

▼B

a) på den regnskabsmæssige behandling af immaterielle aktiver, som er erhvervet ved virksomhedssammenslutninger, hvor aftaletidspunktet er 31. marts 2004 eller senere, og

b) fremadrettet på den regnskabsmæssige behandling af alle andre immaterielle aktiver fra begyndelsen af det førstkommende regnskabsår, som begynder 31. marts 2004 eller senere. Virksomheden skal således ikke regulere den regnskabsmæssige værdi af immaterielle aktiver, som er indregnet på det tidspunkt. Virksomheden skal imidlertid på det tidspunkt anvende denne standard til at omvurdere brugstiden for sådanne immaterielle aktiver. Hvis virksomheden som et resultat af denne omvurdering ændrer sin vurdering af et aktivs brugstid, skal denne ændring regnskabsmæssigt behandles som en ændring i et regnskabsmæssigt skøn i overensstemmelse med IAS 8.

130A Virksomheder skal anvende ændringerne i afsnit 2 på regnskabsår, som begynder 1. januar 2006 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IFRS 6 i et tidligere regnskabsår, finder ændringerne anvendelse på det tidligere regnskabsår.

▼M5

130B IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber* (ajourført 2007) ændrede den terminologi, der anvendes i IFRS-standarderne. Desuden blev afsnit 85, 86 og 118(e)(iii) ændret. Virksomheden skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 1 (ajourført 2007) for et tidligere regnskabsår, skal ændringerne anvendes for dette tidligere regnskabsår.

▼M22

130C IFRS 3 (ajourført 2008) ændrede afsnit 12, 33–35, 68, 69, 94 og 130, ophævede afsnit 38 og 129 og tilføjede afsnit 115A. *Forbedringer til IFRS* udstedt i april 2009 ændrede afsnit 36 og 37. Virksomheder skal anvende disse ændringer fremadrettet for regnskabsår, som begynder 1. juli 2009 eller derefter. Derfor skal der ikke foretages regulering af beløb, der er indregnet for immaterielle aktiver og goodwill ved tidligere virksomhedssammenslutninger. Hvis en virksomhed anvender IFRS 3 (ajourført 2008) for et tidligere regnskabsår, skal ændringerne anvendes for dette tidligere regnskabsår, og virksomheden skal oplyse dette.

▼M8

130D Afsnit 69, 70 og 98 blev ændret, og afsnit 69A blev tilføjet ved *Forbedringer af IFRS-standarder*, der udkom i maj 2008. Virksomhederne skal anvende disse ændringer på regnskabsår, der begynder 1. januar 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende dem før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringerne på et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette.

▼M32

———————

130G IFRS 13, der blev udstedt i maj 2011, medførte en ændring af afsnit 8, 33, 47, 50, 75, 78, 82, 84, 100 og 124 samt ophævede afsnit 39-41 og 130E. En virksomhed skal anvende disse ændringer, når den anvender IFRS 13.

▼B

Udveksling af tilsvarende aktiver

131. Kravet i afsnit 129 og 130b) om fremadrettet anvendelse af denne standard betyder, at hvis en udveksling af aktiver blev målt før denne standards ikrafttrædelsestidspunkt på grundlag af det afgivne aktivs regnskabsmæssige værdi, skal virksomheden ikke tilpasse det modtagne aktivs regnskabsmæssige værdi for at afspejle dagsværdien af dette på overtagelsestidspunktet.

Tidligere anvendelse

132. Virksomheder, som afsnit 130 finder anvendelse på, tilskyndes til at anvende kravene i denne standard før de i afsnit 130 angivne ikrafttrædelsestidspunkter. Hvis en virksomhed anvender denne standard før disse ikrafttrædelsestidspunkter, skal den dog også anvende IFRS 3 og IAS 36 (ajourført 2004) på samme tidspunkt.

OPHÆVELSE AF IAS 38 (UDGIVET 1998)

133. Denne standard erstatter IAS 38 *Immaterielle aktiver* (udgivet 1998).

▼B

IAS 39

Finansielle instrumenter: Indregning og måling

FORMÅL

1. Formålet med denne standard er at fastlægge principperne for indregning og måling af finansielle aktiver, finansielle forpligtelser samt visse kontrakter vedrørende køb eller salg af ikke-finansielle aktiver. Krav vedrørende præsentation af oplysninger om finansielle instrumenter er anført i IAS 32 *Finansielle instrumenter: Præsentation*. Krav vedrørende oplysning om finansielle instrumenter er anført i IFRS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysninger*.

ANVENDELSESOMRÅDE

2. Denne standard skal anvendes af alle virksomheder på alle typer finansielle instrumenter med undtagelse af:

a) de kapitalandele i dattervirksomheder, associerede virksomheder og joint ventures, som regnskabsmæssigt behandles i henhold til IAS 27 *Koncernregnskaber og separate årsregnskaber*, IAS 28 *Investeringer i associerede virksomheder* eller IAS 31 *Kapitalandele i joint ventures*. Virksomheder skal imidlertid anvende denne standard på kapitalandele i en dattervirksomhed, associeret virksomhed eller et joint venture, som regnskabsmæssigt skal behandles i henhold til denne standard i overensstemmelse med IAS 27, IAS 28 eller IAS 31. Virksomheder skal desuden anvende denne standard på afledte finansielle instrumenter vedrørende kapitalandele i en dattervirksomhed, associeret virksomhed eller et joint venture, medmindre det afledte finansielle instrument opfylder definitionen i IAS 32 på et egenkapitalinstrument i virksomheden

b) rettigheder og forpligtelser i henhold til leasingkontrakter, hvor IAS 17 *Leasingkontrakter* finder anvendelse. Dog gælder følgende:

i) for leasingtilgodehavender, som er indregnet af leasinggiver, finder bestemmelserne i denne standard vedrørende ophør af indregning og værdiforringelse anvendelse (jf. afsnit 15-37, 58, 59, 63-65 og appendiks A, afsnit AG36-AG52 og AG84-AG93)

ii) for finansielle leasingforpligtelser, som er indregnet af leasingtager, finder bestemmelserne i denne standard vedrørende ophør af indregning anvendelse (jf. afsnit 39-42 og appendiks A, afsnit AG57-AG63), og

iii) for afledte finansielle instrumenter, som er indbygget i leasingkontrakter, finder bestemmelserne i denne standard vedrørende indbyggede afledte finansielle instrumenter anvendelse (jf. afsnit 10-13 og appendiks A, afsnit AG27-AG33)

c) arbejdsgiveres rettigheder og forpligtelser i forbindelse med pensionsordninger, hvor IAS 19 *Personaleydelser* finder anvendelse

▼M6

d) finansielle instrumenter, som virksomheden har udstedt, og som opfylder definitionen på et egenkapitalinstrument i IAS 32 (herunder optioner og warrants), eller som skal klassificeres som et egenkapitalinstrument i overensstemmelse med afsnit 16A og 16B eller afsnit 16C og 16D i IAS 32. Indehaveren af sådanne egenkapitalinstrumenter skal dog anvende denne standard på disse instrumenter, medmindre de er omfattet af undtagelsen i litra a)

▼B

e) rettigheder og forpligtelser i henhold til i) en forsikringskontrakt som defineret i IFRS 4 *Forsikringskontrakter*, ud over en udsteders rettigheder og forpligtelser i henhold til en forsikringskontrakt, som opfylder definitionen på en finansiel garantikontrakt i afsnit 9, eller ii) i henhold til en kontrakt, som er omfattet af IFRS 4, idet den indeholder skønsmæssig deltagelse. Denne standard finder imidlertid anvendelse på et afledt finansielt instrument, der er indbygget i en kontrakt, der er omfattet af IFRS 4, hvis det afledte finansielle instrument ikke i sig selv er en kontrakt, der er omfattet af IFRS 4 (jf. afsnit 10-13 og appendiks A, afsnit AG27-AG33 i denne standard). Hvis en udsteder af finansielle garantikontrakter tidligere udtrykkeligt har erklæret, at den betragter sådanne kontrakter som forsikringskontrakter, og har lagt en regnskabsmæssig behandling til grund, som svarer til den regnskabsmæssige behandling af forsikringskontrakter, kan udsteder desuden vælge at anvende enten denne standard eller IFRS 4 på sådanne finansielle garantikontrakter (jf. afsnit AG4 og AG4A). Udsteder kan foretage dette valg for hver enkelt kontrakt, men det foretagne valg for hver kontrakt er uigenkaldeligt

▼M12

_____

▼M22

g) en terminskontrakt mellem en overtagende virksomhed og en sælgende aktionær om køb eller salg af en overtaget virksomhed, som vil resultere i en virksomhedssammenslutning på et fremtidigt overtagelsestidspunkt. Terminskontraktens løbetid må ikke overstige en rimelig periode, som normalt er nødvendig til opnåelse af de nødvendige godkendelser og gennemførelse af transaktionen

▼B

h) andre lånetilsagn, end de lånetilsagn, der er beskrevet i afsnit 4. Udsteder af et lånetilsagn skal anvende IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver* på lånetilsagn, som ikke er omfattet af denne standard. For alle lånetilsagn finder bestemmelserne i denne standard vedrørende ophør af indregning imidlertid anvendelse (jf. afsnit 15-42 og appendiks A, afsnit AG36-AG63)

i) finansielle instrumenter, kontrakter og forpligtelser i henhold til aktiebaseret vederlæggelse, som IFRS 2 *Aktiebaseret vederlæggelse* finder anvendelse på, undtagen kontrakter, som er omfattet af denne standards afsnit 5-7, hvor denne standard finder anvendelse

j) rettigheder til udbetalinger som godtgørelse til virksomheden for omkostninger, der kræves afholdt for at indfri en forpligtelse, som virksomheden indregner som en hensat forpligtelse i overensstemmelse med IAS 37, eller som virksomheden i et tidligere regnskabsår har indregnet en forpligtelse for i overensstemmelse med IAS 37.

3. [Ophævet]

4. Følgende lånetilsagn ligger inden for denne standards anvendelsesområde:

a) lånetilsagn, som virksomheden klassificerer som finansielle forpligtelser til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi. Virksomheder, hvor den hidtidige praksis har været at sælge aktiver hidrørende fra virksomhedens lånetilsagn kort tid efter deres opståen, skal anvende denne standard på alle lånetilsagn i samme kategori

▼B

b) lånetilsagn, der kan nettoafregnes i likvide beholdninger eller ved at levere eller udstede andre finansielle instrumenter. Sådanne lånetilsagn er afledte finansielle instrumenter. Et lånetilsagn anses ikke for at være nettoafregnet, blot fordi lånet udbetales i rater (eksempelvis et prioritetsbyggelån, som udbetales i rater i takt med opførelsen af byggeriet)

c) tilsagn om at yde et lån til en rentesats, der er under markedsrenten. Afsnit 47d) angiver den efterfølgende måling af forpligtelser, der hidrører fra disse lånetilsagn.

5. Denne standard finder anvendelse på de kontrakter vedrørende køb eller salg af et ikke-finansielt aktiv, som kan nettoafregnes i likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter eller ved udveksling af finansielle instrumenter, som om kontrakterne var finansielle instrumenter, med undtagelse af kontrakter, som blev indgået og fortsat besiddes med henblik på modtagelse eller overdragelse af et ikke-finansielt aktiv i overensstemmelse med virksomhedens forventede behov for køb, salg eller forbrug.

6. Der er forskellige måder, hvorpå en kontrakt vedrørende køb eller salg af et ikke-finansielt aktiv kan nettoafregnes i likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter eller ved udveksling af finansielle instrumenter. Disse omfatter:

a) tilfælde, hvor kontraktens vilkår tillader, at hver af parterne nettoafregner i likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter eller ved udveksling af finansielle instrumenter

b) tilfælde, hvor muligheden for at nettoafregne i likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter eller ved udveksling af finansielle instrumenter ikke udtrykkeligt fremgår af kontraktvilkårene, men det er praksis i virksomheden at nettoafregne lignende kontrakter i likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter eller ved udveksling af finansielle instrumenter (hvad enten dette sker med modparten ved indgåelse af modgående kontrakter eller ved salg af kontrakten før udnyttelse eller udløb)

c) tilfælde, hvor der for lignende kontrakter findes en praksis i virksomheden for at modtage det underliggende instrument og sælge det inden for en kort periode efter overdragelsen med henblik på at skabe en gevinst gennem kortsigtede udsving i kurser eller handelsmargin, og

d) tilfælde, hvor det ikke-finansielle aktiv, som er genstand for kontrakten, umiddelbart kan konverteres til likvide beholdninger.

En kontrakt, som b) eller c) finder anvendelse på, indgås ikke med henblik på modtagelse eller overdragelse af det ikke-finansielle aktiv i overensstemmelse med virksomhedens forventede behov for køb, salg eller forbrug og ligger derfor inden for denne standards anvendelsesområde. Andre kontrakter, som afsnit 5 finder anvendelse på, vurderes for at afgøre, hvorvidt de indgås og fortsat besiddes med henblik på modtagelse eller overdragelse af det ikke-finansielle aktiv i overensstemmelse med virksomhedens forventede behov for køb, salg eller forbrug, og om de derfor ligger inden for denne standards anvendelsesområde.

▼B

7. En solgt option på køb eller salg af et ikke-finansielt aktiv, som kan nettoafregnes i likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter eller ved udveksling af finansielle instrumenter i overensstemmelse med afsnit 6a) eller d), ligger inden for denne standards anvendelsesområde. En sådan kontrakt kan ikke indgås med henblik på modtagelse eller overdragelse af det ikke-finansielle aktiv i overensstemmelse med virksomhedens forventede behov for køb, salg eller forbrug.

DEFINITIONER

8. Begreber, der er defineret i IAS 32, anvendes i denne standard med de betydninger, der er angivet i afsnit 11 i IAS 32. IAS 32 definerer følgende begreber:

— finansielt instrument

— finansielt aktiv

— finansiel forpligtelse

— egenkapitalinstrument

og giver vejledning om anvendelsen af disse definitioner.

▼M32

9. **Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:**

▼B

Definitionen på et afledt finansielt instrument

Et *afledt finansielt instrument* er et finansielt instrument eller anden kontrakt, som er omfattet af denne standard (jf. afsnit 2-7), og som har alle tre nedenstående egenskaber:

a) dets værdi ændres som følge af ændringer i en specifik rentesats, kurs på et finansielt instrument, råvarepris, valutakurs, pris- eller renteindeks, kreditvurdering eller kreditindeks eller lignende variabler, forudsat i tilfælde af ikke-finansielle variabler, at disse variabler ikke gælder specifikt for en kontrahent (undertiden benævnt det »underliggende«)

b) det kræver ingen nettoinvestering ved indgåelsen, eller det kræver en nettoinvestering ved indgåelsen, som er mindre, end hvad der kræves for andre typer kontrakter, der kunne forventes at påvirkes på tilsvarende måde af ændrede markedsvilkår, og

c) det afregnes på et fremtidigt tidspunkt.

Definitioner på fire kategorier af finansielle instrumenter

Et *finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet* er et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse, som opfylder en af følgende betingelser.

▼M8

a) Aktivet eller forpligtelsen klassificeres som værende besiddet med handel for øje. Et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse klassificeres som værende besiddet med handel for øje, hvis:

i) aktivet eller forpligtelsen primært blev anskaffet eller påtaget med henblik på salg eller tilbagekøb på kort sigt

▼M8

ii) aktivet eller forpligtelsen ved første indregning udgjorde en del af en portefølje af identificerede finansielle instrumenter, som blev forvaltet sammen, og som udviste et nyligt mønster af kortsigtet realisation af gevinster, eller

iii) aktivet eller forpligtelsen er et afledt finansielt instrument (bortset fra afledte finansielle instrumenter, som er finansielle garantikontrakter, eller som er klassificeret som og udgør effektive sikringsinstrumenter).

▼B

b) Virksomheden klassificerer ved første indregning aktivet eller forpligtelsen til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi. Virksomheden må kun anvende denne klassifikation, når afsnit 11A tillader det, eller når en sådan klassifikation giver mere relevant information, fordi:

i) den fjerner eller væsentligt reducerer en målings- eller indregningsuoverensstemmelse, som ellers ville følge af at måle aktiver eller forpligtelser eller indregne gevinster eller tab på disse på forskellige grundlag, eller

ii) en gruppe af finansielle aktiver, finansielle forpligtelser eller begge dele forvaltes, og indtjeningen vurderes på grundlag af dagsværdien i overensstemmelse med en dokumenteret risikostyrings- eller investeringsstrategi, og oplysninger om gruppen gives internt på dette grundlag til nøglepersoner i virksomhedens ledelse (som defineret i IAS 24 *Oplysning om nærtstående parter* (ajourført i 2003), eksempelvis virksomhedens bestyrelse og øverste ledelse.

I henhold til afsnit 9-11 og B4 i IFRS 7 skal virksomheden give oplysning om finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, som den har klassificeret til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi, herunder oplysning om, hvordan den har opfyldt disse betingelser. For instrumenter, der opfylder kriterierne i overensstemmelse med ii) ovenfor, skal oplysningerne indeholde en beskrivelse af, hvordan klassifikationen til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi stemmer overens med virksomhedens dokumenterede risikostyringsstrategi eller investeringsstrategi.

Investeringer i egenkapitalinstrumenter, som ikke har nogen officiel markedskurs på et aktivt marked, og hvis dagsværdi ikke kan måles pålideligt (jf. afsnit 46c) og appendiks A, afsnit AG80 og AG81,) skal ikke klassificeres til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi.

▼M32

Det skal bemærkes, at IFRS 13 *Måling af dagsværdi* opstiller krav til måling af dagsværdien af et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse ved klassifikation eller på anden måde, eller hvis dagsværdi oplyses.

▼B

Hold-til-udløb-investeringer er ikke-afledte finansielle aktiver, som har faste eller bestemmelige betalinger samt fast udløbstidspunkt, og som virksomheden både har til hensigt og mulighed for at holde til udløb (jf. appendiks A, afsnit AG16-AG25) bortset fra:

a) aktiver, som virksomheden ved første indregning klassificerer til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi

b) aktiver, som virksomheden klassificerer som disponible for salg, og

c) aktiver, som opfylder definitionen på lån og tilgodehavender.

Virksomheden skal ikke klassificere finansielle aktiver som hold-til-udløb-aktiver, hvis virksomheden i det aktuelle eller de to foregående regnskabsår har solgt eller omklassificeret mere end en uvæsentlig del af hold-til-udløb-investeringerne før disses udløb (mere end uvæsentlig set i forhold til den samlede portefølje af hold-til-udløb-investeringer), bortset fra salg eller omklassifikationer, som:

i) ligger så tæt på udløb eller det finansielle aktivs udnyttelsestidspunkt (eksempelvis mindre end tre måneder fra udløb), at ændringer i markedsrenten ikke ville have nogen væsentlig virkning på det finansielle aktivs dagsværdi

ii) opstår, efter at virksomheden har modtaget stort set hele det finansielle aktivs oprindelige hovedstol gennem faste eller ekstraordinære afdrag, eller

iii) kan henføres til en enkeltstående, isoleret begivenhed, som virksomheden ikke har kontrol over, og som virksomheden ikke med rimelighed har kunnet forudse.

Lån og tilgodehavender er ikke-afledte finansielle aktiver med faste eller bestemmelige betalinger, som ikke har nogen officiel pris på et aktivt marked, bortset fra:

a) aktiver, som virksomheden har til hensigt at sælge øjeblikkeligt eller på kort sigt, og som skal klassificeres som besiddelse med handel for øje, samt aktiver, som virksomheden ved første indregning klassificerer til dagsværdi med indregning i resultatet af ændringer i dagsværdi

b) aktiver, som virksomheden ved første indregning klassificerer som disponible for salg, eller

c) aktiver, hvor ►M5 ejere ◄ muligvis ikke genvinder stort set hele sin oprindelige investering, bortset fra når dette skyldes en kreditforringelse. Disse skal klassificeres som disponible for salg.

En kapitalandel, som er erhvervet ved en sammenlægning af aktiver, som ikke er lån eller tilgodehavender (en kapitalandel i en investeringsforening eller lignende) er eksempelvis ikke et lån eller et tilgodehavende.

Finansielle aktiver disponible for salg er de ikke-afledte finansielle aktiver, som klassificeres som disponible for salg, eller som ikke klassificeres som a) lån og tilgodehavender, b) hold-til-udløb-investeringer eller c) finansielle aktiver til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi.

▼B

Definition på en finansiel garantikontrakt

En finansiel garantikontrakt er en kontrakt, som kræver, at udsteder betaler bestemte beløb som godtgørelse til ►M5 ejere ◄ for et tab, som denne pådrager sig, fordi en bestemt debitor ikke foretager rettidig betaling i henhold til de oprindelige eller ændrede vilkår for et gældsinstrument.

Definitioner vedrørende indregning og måling

Finansielle aktivers eller finansielle forpligtelsers amortiserede kostpris er det beløb, hvortil et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse første gang er målt, med fradrag af betalte afdrag på hovedstolen, med tillæg eller fradrag af akkumulerede afskrivninger ved anvendelse af den effektive rente-metode på en eventuel forskel mellem dette oprindelige beløb og det beløb, der betales ved udløb, og med fradrag af eventuel reduktion (direkte eller ved anvendelse af hensættelseskonto) ved værdiforringelse eller uerholdelighed.

Den *effektive rentemetode* er en metode til beregning af finansielle aktivers eller finansielle forpligtelsers (eller grupper af finansielle aktivers eller finansielle forpligtelsers) amortiserede kostpris, samt allokering af renteindtægter eller renteomkostninger over den relevante periode. Den *effektive rente* er den rente, som nøjagtigt diskonterer forventede fremtidige ind- og udbetalinger i det finansielle instruments forventede løbetid, eller eventuelt en kortere periode, til det finansielle aktivs eller den finansielle forpligtelses regnskabsmæssige nettoværdi. Ved beregning af den effektive rente skal virksomheden foretage skøn over pengestrømme under hensyntagen til alle kontraktlige vilkår for det finansielle instrument (eksempelvis førtidig indfrielse, call-optioner og lignende optioner), men ikke til fremtidige kredittab. Beregningen skal medtage alle gebyrer og rentetillæg m.v. kontrahenterne imellem, som udgør en integreret del af den effektive rente (jf. IAS 18 *Omsætning*), transaktionsomkostninger samt anden over- eller underkurs. Der er en formodning om, at der kan foretages et pålideligt skøn over pengestrømme og forventet løbetid for en gruppe af ensartede finansielle instrumenter. I de sjældne tilfælde, hvor det ikke er muligt at foretage et pålideligt skøn over pengestrømme eller forventet løbetid for et finansielt instrument (eller en gruppe af finansielle instrumenter), skal virksomheden imidlertid anvende de kontraktlige pengestrømme i hele kontraktperioden for det finansielle instrument (eller gruppen af finansielle instrumenter).

Ophør af indregning er fjernelsen af et tidligere indregnet finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse fra virksomhedens ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄.

▼M32

***Dagsværdien* er den pris, der kunne opnås ved at sælge et aktiv, eller der skulle betales for at overdrage en forpligtelse i en velordnet transaktion mellem markedsdeltagere på målingstidspunktet. (Jf. IFRS 13.)**

▼B

Et *almindeligt køb eller salg* er et køb eller salg af et finansielt aktiv i henhold til en kontrakt, hvis vilkår kræver, at aktivet overdrages inden for den almindelige ved lovgivning eller sædvane i det pågældende marked fastsatte tidsramme.

▼B

Transaktionsomkostninger er omkostninger, som er direkte tilknyttet anskaffelse, udstedelse eller afhændelse af et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse (jf. appendiks A, afsnit AG13). Herved forstås omkostninger, der ikke ville være opstået, hvis virksomheden ikke havde anskaffet, udstedt eller afhændet det finansielle instrument.

Definitioner vedrørende regnskabsmæssig sikring

En *fast aftale* er en bindende aftale om udveksling af en bestemt mængde af ressourcer til en bestemt pris på et bestemt tidspunkt eller tidspunkter i fremtiden.

En *forventet transaktion* er en transaktion, som virksomheden ikke har forpligtet sig til, men som forventes.

Et *sikringsinstrument* er et klassificeret afledt finansielt instrument eller (alene ved afdækning af risikoen for valutakursændringer) et klassificeret ikke-afledt finansielt instrument eller en ikke-afledt finansiel forpligtelse, hvis dagsværdi eller pengestrømme forventes at udligne ændringer i dagsværdien af eller pengestrømme vedrørende en klassificeret sikret post (afsnit 72-77 og appendiks A, afsnit AG94-AG97 uddyber definitionen på et sikringsinstrument).

En *sikret post* er et aktiv, en forpligtelse, en fast aftale, en forventet transaktion, som anses for højst sandsynlig, eller en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed, som a) udsætter virksomheden for en risiko for ændringer i dagsværdi eller fremtidige pengestrømme, og som b) er klassificeret som værende en sikret post (afsnit 78-84 og appendiks A, afsnit AG98-AG101 uddyber definitionen på sikrede poster).

Sikringseffektivitet angiver, i hvilken grad ændringer i dagsværdien af eller pengestrømme vedrørende den sikrede post, som kan henføres til en sikret risiko, udlignes af ændringer i dagsværdien af eller pengestrømme vedrørende sikringsinstrumentet (jf. appendiks A, afsnit AG105-AG113).

INDBYGGEDE AFLEDTE FINANSIELLE INSTRUMENTER

10. Et afledt finansielt instrument er en del af et kombineret finansielt instrument, som også omfatter en ikke-afledt hovedkontrakt, således at nogle af det kombinerede instruments pengestrømme varierer på en måde, som svarer til et ikke-indbygget afledt finansielt instrument. Et indbygget afledt finansielt instrument medfører, at visse af eller alle de pengestrømme, som kontrakten ellers ville indebære, ændres i overensstemmelse med en bestemt rentesats, kurs på et finansielt instrument, råvarepris, valutakurs, pris- eller renteindeks, kreditvurdering, kreditindeks eller lignende variabler, forudsat, for så vidt angår en ikke-finansiel variabel, at denne variabel ikke er specifik for en kontrahent. Et afledt finansielt instrument, som er knyttet til et finansielt instrument, men som er kontraktligt overdrageligt uafhængigt af dette instrument, eller som har en anden modpart end dette instrument, er ikke et indbygget afledt finansielt instrument, men et separat finansielt instrument.

11. Et indbygget afledt finansielt instrument skal udelukkende adskilles fra hovedkontrakten og behandles regnskabsmæssigt som et afledt finansielt instrument i henhold til denne standard, hvis:

a) de økonomiske karakteristika og risici forbundet med det indbyggede afledte finansielle instrument ikke er nært forbundet med hovedkontraktens økonomiske karakteristika og risici (jf. appendiks A, afsnit AG30 og AG33)

▼B

b) et separat instrument med samme betingelser som det indbyggede afledte finansielle instrument opfylder definitionen på et afledt finansielt instrument, og

c) det kombinerede instrument ikke måles til dagsværdi med ændringer heri indregnet i resultatet (dvs. et afledt finansielt instrument, som er indbygget i et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi, udskilles ikke).

Hvis et indbygget afledt finansielt instrument udskilles, skal hovedkontrakten regnskabsmæssigt behandles i henhold til denne standard, hvis den er et finansielt instrument, og i overensstemmelse med andre relevante standarder, hvis den ikke er et finansielt instrument. Denne standard omhandler ikke spørgsmålet om, hvorvidt et indbygget afledt finansielt instrument skal præsenteres separat ►M5 i opgørelsen af finansiel stilling ◄.

11A Uanset indholdet af afsnit 11 kan virksomheden, hvis en kontrakt indeholder et eller flere indbyggede afledte instrumenter, klassificere hele den kombinerede kontrakt som et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi, medmindre:

a) det eller de indbyggede afledte finansielle instrumenter ikke væsentligt ændrer de pengestrømme, der ellers ville være krævet i henhold til kontrakten, eller

b) det tydeligt fremgår med lidt eller ingen analyse ved første vurdering af et tilsvarende kombineret instrument, at det ikke er tilladt at adskille det eller de indbyggede afledte finansielle instrumenter, såsom en option på førtidig indfrielse, der tillader ►M5 ejeren ◄ at indfri lånet førtidigt til dets omtrentlige amortiserede kostpris.

▼M20

12. Hvis denne standard kræver, at virksomheden adskiller et indbygget afledt finansielt instrument fra dets hovedkontrakt, men det indbyggede afledte finansielle instrument ikke kan måles separat ved anskaffelsen eller ved afslutningen af et efterfølgende regnskabsår, skal virksomheden klassificere hele den kombinerede kontrakt til dagsværdi med indregning i resultatopgørelsen af ændringer i dagsværdi. Hvis virksomheden ikke er i stand til separat at måle det indbyggede afledte finansielle instrument, som ville skulle adskilles ved en omklassifikation af den kombinerede kontrakt fra kategorien til dagsværdi med indregning i resultatopgørelsen af ændringer i dagsværdi, er en sådan omklassifikation ligeledes forbudt. I sådanne tilfælde klassificeres den kombinerede kontrakt fortsat som helhed til dagsværdi med indregning i resultatopgørelsen af ændringer i dagsværdi.

▼M32

13. Hvis en virksomhed ikke er i stand til at foretage en pålidelig vurdering af et indbygget afledt finansielt instruments dagsværdi på grundlag af vilkårene for instrumentet (f.eks., fordi det indbyggede afledte finansielle instrument er baseret på et egenkapitalinstrument, der ikke har en officiel markedskurs på et aktivt marked for et instrument af samme type (dvs. et niveau 1-input), er dagsværdien af det indbyggede afledte finansielle instrument forskellen mellem det kombinerede instruments dagsværdi og hovedkontraktens dagsværdi. Hvis en virksomhed ikke er i stand til at opgøre det indbyggede afledte finansielle instruments dagsværdi ved anvendelse af denne metode, finder afsnit 12 anvendelse, og det kombinerede instrument klassificeres til dagsværdi gennem resultatet.

▼B

INDREGNING OG OPHØR AF INDREGNING

Første indregning

14. Virksomheden skal udelukkende indregne et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse ►M5 i sin opgørelse af finansiel stilling ◄, når virksomheden bliver underlagt instrumentets kontraktlige bestemmelser. (Se afsnit 38 med hensyn til almindelige køb af finansielle aktiver).

▼B

Ophør af indregning af et finansielt aktiv

15. I koncernregnskaber finder afsnit 16-23 og appendiks A, afsnit AG34-AG52 anvendelse på koncernniveau. Virksomheden konsoliderer således først alle dattervirksomheder i overensstemmelse med IAS 27 og SIC-12 *Konsolidering — Særlige virksomheder*, hvorefter afsnit 16-23 og appendiks A, afsnit AG34-AG52 finder anvendelse på koncernen.

16. Før det vurderes, hvorvidt og i hvilket omfang ophør af indregning er relevant i henhold til afsnit 17-23, skal virksomheden afgøre, hvorvidt disse afsnit finder anvendelse på en del af et finansielt aktiv (eller en del af en gruppe af ensartede finansielle aktiver) eller på et finansielt aktiv (eller en gruppe af ensartede finansielle aktiver) i sin helhed som følger.

a) Afsnit 17-23 finder udelukkende anvendelse på en del af et finansielt aktiv (eller en del af en gruppe af ensartede finansielle aktiver), hvis den del, der tages i betragtning med henblik på ophør af indregning, opfylder en af følgende tre betingelser:

i) Delen omfatter kun pengestrømme fra et finansielt aktiv (eller en gruppe af ensartede finansielle aktiver), som specifikt kan identificeres. Hvis en virksomhed eksempelvis indgår i en rente-strip, hvorved modparten opnår retten til pengestrømme fra renter, men ikke fra hovedstolen fra et gældsinstrument, finder afsnit 17-23 anvendelse på pengestrømme fra renter.

ii) Delen omfatter kun en fuldt ud forholdsmæssig del (pro rata-andel) af pengestrømmene fra et finansielt aktiv (eller en gruppe af ensartede finansielle aktiver). Hvis en virksomhed eksempelvis indgår en aftale, hvorved modparten opnår retten til en andel på 90 % af alle pengestrømme fra et gældsinstrument, finder afsnit 17-23 anvendelse på 90 % af disse pengestrømme. Hvis der er mere end én modpart, kræves det ikke, at hver modpart får en forholdsmæssig del af pengestrømmene, forudsat at den overdragende virksomhed har en fuldt ud forholdsmæssig del.

iii) Delen omfatter kun en fuldt ud forholdsmæssig del (pro rata-andel) af pengestrømmene fra et finansielt aktiv (eller en gruppe af ensartede finansielle aktiver), som specifikt kan identificeres. Hvis en virksomhed eksempelvis indgår en aftale, hvorved modparten opnår retten til en andel på 90 % af alle pengestrømme fra renter fra et finansielt aktiv, finder afsnit 17-23 anvendelse på 90 % af disse pengestrømme fra renter. Hvis der er mere end én modpart, kræves det ikke, at hver modpart får en forholdsmæssig del af de pengestrømmene, der specifikt kan identificeres, forudsat at den overdragende virksomhed har en fuldt ud forholdsmæssig del.

▼B

b) I alle andre tilfælde finder afsnit 17-23 anvendelse på det finansielle aktiv i sin helhed (eller gruppen af ensartede finansielle aktiver i deres helhed). Hvis en virksomhed eksempelvis overdrager i) retten til de første eller de sidste 90 % af alle inddrevne beløb fra et finansielt aktiv (eller en gruppe af finansielle aktiver) eller ii) retten til 90 % af pengestrømmene fra en gruppe af tilgodehavender, men yder en garanti om at godtgøre køber for eventuelle kredittab på op til 8 % af tilgodehavendets hovedstol, finder afsnit 17-23 anvendelse på det finansielle aktiv (eller gruppen af ensartede finansielle aktiver) i sin helhed.

I afsnit 17-26 henviser begrebet »finansielt aktiv« til enten en del af et finansielt aktiv (eller en del af en gruppe af ensartede finansielle aktiver) som identificeret i a) ovenfor, eller alternativt til et finansielt aktiv (eller en gruppe af ensartede finansielle aktiver) i sin helhed.

17. En virksomhed skal udelukkende ophøre med at indregne et finansielt aktiv, når:

a) de kontraktlige rettigheder til pengestrømme fra det finansielle aktiv udløber, eller

b) virksomheden overdrager det finansielle aktiv som beskrevet i afsnit 18 og 19, og overdragelsen opfylder kriterierne for ophør af indregning i overensstemmelse med afsnit 20.

(Se afsnit 38 med hensyn til almindelige salg af finansielle aktiver).

18. En virksomhed overdrager udelukkende et finansielt aktiv, hvis den enten:

a) overfører de kontraktlige rettigheder til at modtage pengestrømme fra det finansielle aktiv, eller

b) bibeholder de kontraktlige rettigheder til at modtage pengestrømme fra det finansielle aktiv, men påtager sig en kontraktlig forpligtelse til at betale disse pengestrømme til en eller flere modtagere i henhold til en aftale, som opfylder betingelserne i afsnit 19.

19. Når en virksomhed bibeholder sine kontraktlige rettigheder til at modtage pengestrømme fra et finansielt aktiv (det »oprindelige aktiv«), men påtager sig en kontraktlig forpligtelse til at betale disse pengestrømme til en eller flere virksomheder (de »endelige modtagere«), skal virksomheden udelukkende behandle transaktionen som en overdragelse af et finansielt aktiv, hvis alle tre nedenstående betingelser er opfyldt.

a) Virksomheden har ingen forpligtelse til at betale beløb til de endelige modtagere, medmindre virksomheden inddriver tilsvarende beløb fra det oprindelige aktiv. Kortfristede udlån fra virksomheden med ret til fuld genindvinding af det udlånte beløb med tillæg af rentetilskrivning på markedsvilkår udgør ikke en overtrædelse af denne betingelse.

b) Vilkårene i overdragelseskontrakten forbyder virksomheden at sælge eller pantsætte det oprindelige aktiv, bortset fra som sikkerhed over for de endelige modtagere for forpligtelsen til at betale pengestrømme til disse.

▼B

c) Virksomheden har en forpligtelse til at betale eventuelle pengestrømme, den inddriver på vegne af de endelige modtagere, uden væsentlig forsinkelse. Desuden er virksomheden ikke berettiget til at geninvestere sådanne pengestrømme, bortset fra investeringer i likvider (som defineret i IAS 7 *Pengestrømsopgørelsen*) i løbet af den korte afregningsperiode fra inddrivelsestidspunktet til tidspunktet, hvor der kræves betaling til de endelige modtagere, og modtagne renter hidrørende fra sådanne investeringer skal overgå til de endelige modtagere.

20. Hvis en virksomhed overdrager et finansielt aktiv (jf. afsnit 18), skal den undersøge, i hvilket omfang den bibeholder risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det finansielle aktiv, idet det gælder, at:

a) hvis virksomheden overdrager alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det finansielle aktiv, skal virksomheden ophøre med at indregne det finansielle aktiv og indregne alle i forbindelse med overdragelsen opståede eller bibeholdte rettigheder og forpligtelser separat som aktiver eller forpligtelser

b) hvis virksomheden bibeholder alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det finansielle aktiv, skal virksomheden fortsat indregne det finansielle aktiv

c) hvis virksomheden hverken overdrager eller bibeholder alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det finansielle aktiv, skal virksomheden vurdere, hvorvidt den har bibeholdt kontrollen over det finansielle aktiv, idet det gælder, at:

i) hvis virksomheden ikke har bibeholdt kontrollen, skal den ophøre med at indregne det finansielle aktiv og indregne alle i forbindelse med overdragelsen opståede eller bibeholdte rettigheder og forpligtelser separat som aktiver eller forpligtelser

ii) hvis virksomheden har bibeholdt kontrollen, skal den fortsat indregne det finansielle aktiv i forhold til sit fortsatte engagement i det finansielle aktiv (jf. afsnit 30).

21. Overdragelsen af risici og afkast (jf. afsnit 20) vurderes ved en sammenligning af virksomhedens følsomhed før og efter overdragelsen med udsving i de til det overdragne aktiv tilknyttede nettopengestrømmes størrelse og tidspunkt. En virksomhed har bibeholdt alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til et finansielt aktiv, hvis virksomhedens følsomhed over for udsving i nutidsværdien af fremtidige nettopengestrømme fra det finansielle aktiv ikke ændrer sig væsentligt som følge af overdragelsen (eksempelvis fordi virksomheden har solgt et finansielt aktiv i henhold til en aftale vedrørende tilbagekøb til en fast pris eller salgsprisen plus långivers afkast). En virksomhed har overdraget alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til et finansielt aktiv, hvis virksomhedens følsomhed over for sådanne udsving ikke længere er væsentlig i forhold til det samlede udsving i nutidsværdien af de fremtidige nettopengestrømme tilknyttet det finansielle aktiv (eksempelvis fordi virksomheden udelukkende har solgt det finansielle aktiv mod en option på tilbagekøb af aktivet til dagsværdi på tilbagekøbstidspunktet, eller virksomheden har overdraget en fuldt ud forholdsmæssig del af pengestrømmene fra et større finansielt aktiv i henhold til en aftale, såsom underdeltagelse i et lån, der opfylder betingelserne i afsnit 19).

▼B

22. Det vil ofte fremgå klart, hvorvidt virksomheden har overdraget eller bibeholdt alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten, og der vil i sådanne tilfælde ikke være behov for at foretage nogen beregninger. I andre tilfælde vil det være nødvendigt at beregne og sammenligne virksomhedens følsomhed over for udsving i nutidsværdien af de fremtidige nettopengestrømme før og efter overdragelsen. Beregning og sammenligning foretages ved anvendelse af en passende aktuel markedsrente som diskonteringssats. Alle rimeligt sandsynlige udsving i nettopengestrømme tages i betragtning, idet der først og fremmest lægges vægt på de mest sandsynlige udfald.

23. Hvorvidt en virksomhed har bibeholdt kontrollen (jf. afsnit 20c)) over det overdragne aktiv afhænger af erhververens evne til at sælge aktivet. Hvis det er praktisk muligt for erhververen at sælge aktivet i sin helhed til en ikke-nærtstående tredjepart og ensidigt at udnytte denne mulighed, uden at det er nødvendigt at lægge yderligere begrænsninger på overdragelsen, har virksomheden ikke bibeholdt kontrollen. I alle andre tilfælde har virksomheden bibeholdt kontrollen.

Overdragelser, som opfylder kriterierne for ophør af indregning (jf. afsnit 20a) og c)i))

24. Hvis en virksomhed overdrager et finansielt aktiv som led i en overdragelse, der opfylder kriterierne for ophør af indregning i sin helhed, og bibeholder retten til at administrere det finansielle aktiv mod et honorar, skal virksomheden indregne enten et aktiv i form af en administrationsret eller en administrationsforpligtelse for den pågældende administrationskontrakt. Hvis det modtagne honorar ikke forventes i tilstrækkelig grad at godtgøre virksomheden for udførelse af administration, skal en administrationsforpligtelse for forpligtelsen til at administrere indregnes til dagsværdi. Hvis det modtagne honorar forventes at udgøre mere end tilstrækkelig godtgørelse for udførelse af administration, skal der indregnes et aktiv i form af en administrationsret for retten til at administrere til et beløb, som opgøres på basis af en allokering af den regnskabsmæssige værdi af det større finansielle aktiv i overensstemmelse med afsnit 27.

25. Hvis der som følge af en overdragelse sker ophør af indregning af et finansielt aktiv i sin helhed, men overdragelsen medfører, at virksomheden modtager et nyt finansielt aktiv eller påtager sig en ny finansiel forpligtelse eller en administrationsforpligtelse, skal virksomheden indregne det nye finansielle aktiv, den nye finansielle forpligtelse eller administrationsforpligtelsen til dagsværdi.

26. Ved ophør af indregning af et finansielt aktiv i sin helhed skal forskellen mellem:

a) den regnskabsmæssige værdi, og

b) summen af i) det modtagne vederlag (herunder et eventuelt nyt aktiv, der er modtaget, med fradrag af en eventuel ny forpligtelse, der er påtaget, og ii) eventuelle akkumulerede gevinster eller tab, som var ►M5 indregnet i øvrig totalindkomst ◄ (jf. afsnit 55b)),

indregnes i resultatet.

27. Hvis det overdragne aktiv udgør en del af et større finansielt aktiv (eksempelvis hvis en virksomhed overdrager pengestrømme fra renter, som udgør en del af et gældsinstrument, jf. afsnit 16a)), og den overdragne del opfylder kriterierne for ophør af indregning i sin helhed, skal det større finansielle aktivs tidligere regnskabsmæssige værdi allokeres til henholdsvis den del, der fortsat indregnes, og den

▼B

del, der ikke længere indregnes, på basis af den relative dagsværdi af de pågældende dele på overtagelsestidspunktet. I den forbindelse skal et bibeholdt aktiv i form af administrationsret behandles som en del, der fortsat indregnes. Forskellen mellem:

a) den regnskabsmæssige værdi allokeret til den del, der ikke længere indregnes, og

b) summen af i) det vederlag, der modtages for den del, der ikke længere indregnes (herunder et eventuelt nyt aktiv, der er modtaget, med fradrag af en eventuel ny forpligtelse, der er påtaget, og ii) eventuelle akkumulerede gevinster eller tab allokeret hertil, som var ►**M5** indregnet i øvrig totalindkomst ◄ (jf. afsnit 55b)),

skal indregnes i resultatet. Akkumulerede gevinster eller tab, som var ►**M5** indregnet i øvrig totalindkomst ◄, allokeres til henholdsvis den del, der fortsat indregnes, og den del, der ikke længere indregnes, på basis af den relative dagsværdi af de pågældende dele.

►**M32** 28. Hvis en virksomhed allokerer den tidligere regnskabsmæssige værdi af et større finansielt aktiv til henholdsvis den del, der fortsat indregnes, og den del, der ikke længere indregnes, skal dagsværdien af den del, der fortsat indregnes, opgøres. ◄ Hvis virksomheden hidtil har solgt dele, som svarer til den del, der fortsat indregnes, eller andre markedstransaktioner for sådanne dele har fundet sted, udgør nylige priser for faktiske transaktioner det bedste skøn over delens dagsværdi. Hvis der ikke findes nogen officielle priser eller nylige markedstransaktioner, som kan understøtte dagsværdien af den del, der fortsat indregnes, udgør forskellen mellem dagsværdien af det større finansielle aktiv i sin helhed og det vederlag, der er modtaget fra erhververen, for den del, der ikke længere indregnes, det bedste skøn over dagsværdien.

Overdragelser, som ikke opfylder kriterierne for ophør af indregning (jf. afsnit 20b))

29. Hvis en overdragelse ikke medfører ophør af indregning, idet virksomheden har bibeholdt alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det overdragne aktiv, skal virksomheden fortsat indregne det overdragne aktiv i sin helhed og indregne en finansiel forpligtelse for det modtagne vederlag. I efterfølgende regnskabsår skal virksomheden indregne en eventuel indtægt vedrørende det overdragne aktiv og en eventuel omkostning vedrørende den finansielle forpligtelse.

Fortsat engagement i overdragne aktiver (jf. afsnit 20c)ii))

30. Hvis en virksomhed hverken overdrager eller bibeholder væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til et overdraget aktiv, og bibeholder kontrollen over det overdragne aktiv, skal virksomheden fortsat indregne det overdragne aktiv i forhold til sit fortsatte engagement. Omfanget af virksomhedens fortsatte engagement i det overdragne aktiv svarer til omfanget af virksomhedens følsomhed over for ændringer i det overdragne aktivs værdi, jf. følgende eksempler:

a) Hvis en virksomheds fortsatte engagement har form af garantistillelse for det overdragne aktiv, er omfanget af virksomhedens fortsatte engagement det laveste af i) aktivets beløbsmæssige størrelse og ii) den maksimale beløbsmæssige størrelse af det modtagne vederlag, som virksomheden kan kræves at betale tilbage (»garantibeløbet«).

▼B

b) Hvis virksomhedens fortsatte engagement har form af en solgt eller købt option (eller begge dele) på det overdragne aktiv, svarer omfanget af virksomhedens fortsatte engagement til den beløbsmæssige størrelse af det overdragne aktiv, som virksomheden kan tilbagekøbe. I tilfælde af en solgt put-option på et aktiv, som er målt til dagsværdi, er omfanget af virksomhedens fortsatte engagement imidlertid begrænset til det laveste af dagsværdien af det overdragne aktiv og optionens udnyttelseskurs (jf. afsnit AG48).

c) Hvis virksomhedens fortsatte engagement har form af en option, som afregnes i likvide beholdninger, eller lignende på det overdragne aktiv, måles omfanget af virksomhedens fortsatte engagement på samme måde, som det der fremkommer ved optioner, som ikke afregnes i likvide beholdninger, som beskrevet i b) ovenfor.

31. Hvis en virksomhed fortsat indregner et aktiv i forhold til sit fortsatte engagement, skal virksomheden også indregne en tilknyttet forpligtelse. På trods af andre målingskrav i denne standard, skal det overdragne aktiv og den tilknyttede forpligtelse måles på et grundlag, som afspejler de rettigheder og forpligtelser, virksomheden har bibeholdt. Den tilknyttede forpligtelse måles på en sådan måde, at den regnskabsmæssige nettoværdi af det overdragne aktiv og den tilknyttede forpligtelse:

a) er de af virksomheden bibeholdte rettigheder og forpligtelsers amortiserede kostpris, hvis det overdragne aktiv måles til amortiseret kostpris, eller

b) svarer til dagsværdien af de af virksomheden bibeholdte rettigheder og forpligtelser målt separat, hvis det overdragne aktiv måles til dagsværdi.

32. Virksomheden skal fortsat indregne en eventuel indtægt, som opstår i forbindelse med det overdragne aktiv, i forhold til virksomhedens fortsatte engagement, og skal indregne en eventuel omkostning, som opstår i forbindelse med den tilknyttede forpligtelse.

33. I forbindelse med efterfølgende måling skal indregnede ændringer i dagsværdien af det overdragne aktiv og den tilknyttede forpligtelse behandles regnskabsmæssigt i overensstemmelse med hinanden som anført i afsnit 55 og skal ikke modregnes.

34. Hvis en virksomheds fortsatte engagement kun vedrører en del af et finansielt aktiv (eksempelvis hvis virksomheden bibeholder en option på tilbagekøb af en del af det overdragne aktiv eller bibeholder en andel af forskelsværdien, som ikke medfører bibeholdelse af alle væsentlige risici eller afkast tilknyttet ejendomsretten, og virksomheden bibeholder kontrollen), skal virksomheden allokere det finansielle aktivs tidligere regnskabsmæssige værdi på henholdsvis den del, der fortsat indregnes under det fortsatte engagement, og den del, der ikke længere indregnes, på basis af den relative dagsværdi af de pågældende dele på overdragelsestidspunktet. I den forbindelse finder kravene i afsnit 28 anvendelse. Forskellen mellem:

a) den regnskabsmæssige værdi, der er allokeret til den del, som ikke længere indregnes, og

▼B

b) summen af i) det vederlag, der modtages for den del, der ikke længere indregnes, og ii) eventuelle akkumulerede gevinster eller tab allokeret hertil, som var ►M5 indregnet i øvrig totalindkomst ◄ (jf. afsnit 55b))

skal indregnes i resultatet. Akkumulerede gevinster eller tab, som var ►M5 indregnet i øvrig totalindkomst ◄, allokeres til henholdsvis den del, som fortsat indregnes, og den del, som ikke længere indregnes, på basis af den relative dagsværdi af de pågældende dele.

35. Hvis det overdragne aktiv måles til amortiseret kostpris, kan muligheden i denne standard for at klassificere en finansiel forpligtelse til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi ikke anvendes på den tilknyttede forpligtelse.

Alle overdragelser

36. Hvis et overdraget aktiv fortsat indregnes, skal aktivet og den tilknyttede forpligtelse ikke modregnes. Tilsvarende gælder det, at virksomheden ikke skal modregne en eventuel indtægt, som opstår i forbindelse med det overdragne aktiv, i en eventuel omkostning, som opstår i forbindelse med den tilknyttede forpligtelse (jf. IAS 32, afsnit 42).

37. Hvis en overdrager stiller ikke-kontant sikkerhed (såsom gælds- eller egenkapitalinstrumenter) over for erhververen, afhænger overdragerens og erhververens regnskabsmæssige behandling af pantet af, hvorvidt erhververen har ret til at sælge eller pantsætte pantet, og hvorvidt der er sket misligholdelse fra overdragers side. Overdrageren og erhververen skal foretage regnskabsmæssig behandling af pantet som følger:

a) Hvis erhververen i henhold til en kontrakt eller almindelig praksis har ret til at sælge eller genpantsætte pantet, skal overdrageren omklassificere aktivet i sin ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄ (eksempelvis som et udlånt aktiv, pantsat egenkapitalinstrument eller tilbagekøbstilgodehavende) separat fra andre aktiver.

b) Hvis erhververen sælger pant, som er stillet som sikkerhed hos denne, skal erhververen indregne provenuet fra salget samt en forpligtelse målt til dagsværdi for forpligtelsen til at levere pantet tilbage.

c) Hvis overdrageren misligholder kontrakten i henhold til dennes vilkår og ikke længere er berettiget til at indfri pantet, skal overdrageren ophøre med at indregne pantet, og erhververen skal indregne pantet som et aktiv, der første gang måles til dagsværdi eller, hvis erhververen allerede har solgt pantet, ophøre med at indregne sin forpligtelse til at levere pantet tilbage.

d) Bortset fra som angivet i c), skal overdrageren fortsat indregne pantet som et aktiv, og erhververen skal ikke indregne pantet som et aktiv.

Almindeligt køb eller salg af finansielle aktiver

38. Et almindeligt køb eller salg af finansielle aktiver skal indregnes, eller der skal ske ophør af indregning, alt efter hvad der er relevant, på handelsdatoen eller afregningsdatoen (jf. appendiks A, afsnit AG53-AG56).

Ophør af indregning af en finansiel forpligtelse

39. Virksomheden skal udelukkende ophøre med at indregne en finansiel forpligtelse (eller en del af en finansiel forpligtelse), når forpligtelsen ophører, dvs. når den i kontrakten anførte forpligtelse opfyldes, annulleres eller udløber.

▼B

40. En udveksling mellem en eksisterende låntager og långiver af gældsinstrumenter med væsentligt forskellige betingelser skal regnskabsmæssigt behandles som et ophør af den oprindelige finansielle forpligtelse og indregning af en ny finansiel forpligtelse. Ligeledes skal en væsentlig ændring af betingelserne for en eksisterende finansiel forpligtelse eller en del heraf (uanset om denne skyldes debitors økonomiske vanskeligheder) regnskabsmæssigt behandles som ophør af den oprindelige finansielle forpligtelse og indregning af en ny finansiel forpligtelse.

41. Forskellen mellem den regnskabsmæssige værdi af en finansiel forpligtelse (eller del af en finansiel forpligtelse), som ophører eller overdrages til anden part, og det betalte beløb herfor, herunder eventuelle overdragne ikke-kontante aktiver eller overtagne forpligtelser, skal indregnes i resultatet.

42. Hvis en virksomhed tilbagekøber en del af en finansiel forpligtelse, skal virksomheden allokere den finansielle forpligtelses tidligere regnskabsmæssige værdi til henholdsvis den del, som fortsat indregnes, og den del, der ikke længere indregnes, på basis af den relative dagsværdi af de pågældende dele på tilbagekøbstidspunktet. Forskellen mellem a) den regnskabsmæssige værdi, som allokeres til den del, der ikke længere indregnes, og b) det betalte beløb herfor, herunder eventuelle overdragne ikke-kontante aktiver eller overtagne forpligtelser, for den del, der ikke længere indregnes, skal indregnes i resultatet.

MÅLING

Første måling af finansielle aktiver og forpligtelser

43. Når et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse indregnes første gang, skal virksomheden måle aktivet eller forpligtelsen til dagsværdi samt i tilfælde af et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse, som ikke er indregnet til dagsværdi med indregning i ►**M5** totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi, transaktionsomkostninger, som kan henføres direkte til erhvervelsen eller udstedelsen af det finansielle aktiv eller den finansielle forpligtelse.

▼**M32**

43A. **Hvis der imidlertid er en forskel mellem dagsværdien af det finansielle aktiv eller den finansielle forpligtelse ved første indregning og transaktionsprisen, skal en virksomhed anvende afsnit AG76.**

▼B

44. Når en virksomhed anvender indregning på afregningsdatoen for et aktiv, som efterfølgende måles til kostpris eller amortiseret kostpris, indregnes aktivet første gang til dagsværdi på handelsdatoen (jf. appendiks A, afsnit AG53-AG56).

Efterfølgende måling af finansielle aktiver

45. Ved måling af et finansielt aktiv efter første indregning opdeles finansielle aktiver i henhold til denne standard i følgende fire kategorier, som er defineret i afsnit 9:

a) finansielle aktiver til dagsværdi med indregning i ►**M5** totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi

b) hold-til-udløb-investeringer

c) lån og tilgodehavender, og

d) finansielle aktiver disponible for salg.

▼B

Disse kategorier finder anvendelse på måling og indregning i resultatet i henhold til denne standard. Virksomheden kan anvende andre betegnelser for disse kategorier eller andre kategoriseringer ved præsentation af oplysninger i årsregnskabet. Virksomheden skal i noterne give de i IFRS 7 krævede oplysninger.

46. Efter første indregning skal virksomheden måle finansielle aktiver, herunder afledte finansielle instrumenter, som er aktiver, til dagsværdi uden fradrag af eventuelle transaktionsomkostninger, som afholdes i forbindelse med salg eller anden afhændelse. Undtaget herfra er følgende finansielle aktiver:

a) lån og tilgodehavender defineret i afsnit 9, som skal måles til amortiseret kostpris ved anvendelse af den effektive rentemetode

b) hold-til-udløb-investeringer defineret i afsnit 9, som skal måles til amortiseret kostpris ved anvendelse af den effektive rentemetode, og

c) investeringer i egenkapitalinstrumenter, som ikke har nogen official markedskurs på et aktivt marked, og hvis dagsværdi ikke kan måles pålideligt, samt afledte finansielle instrumenter, som er knyttet til og skal afregnes ved overdragelse af sådanne unoterede egenkapitalinstrumenter. Sådanne finansielle aktiver skal måles til kostpris (jf. appendiks A, afsnit AG80 og AG81).

Finansielle aktiver, der klassificeres som sikrede poster, skal måles i henhold til de i afsnit 89-102 nævnte krav til regnskabsmæssig sikring. Alle finansielle aktiver bortset fra dem, der måles til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi, skal testes for værdiforringelse i overensstemmelse med afsnit 58-70 og appendiks A, afsnit AG84-AG93.

Efterfølgende måling af finansielle forpligtelser

▼M32

47. **Efter første indregning skal en virksomhed måle alle finansielle forpligtelser til amortiseret kostpris ved anvendelse af den effektive rentemetode bortset fra:**

a) **finansielle forpligtelser til dagsværdi gennem resultatet. Sådanne forpligtelser, herunder afledte finansielle instrumenter, som er forpligtelser, skal måles til dagsværdi. En undtagelse herfra er afledte finansielle forpligtelser, der er knyttet til og skal afregnes ved overdragelse af et egenkapitalinstrument, der ikke har en officiel markedskurs på et aktivt marked for et instrument af samme type (dvs. et niveau 1-input), hvis dagsværdi ikke kan måles pålideligt på anden måde. Sådanne afledte finansielle forpligtelser skal måles til kostpris.**

▼B

b) finansielle forpligtelser, som opstår, når overdragelsen af et finansielt aktiv ikke opfylder kriterierne for ophør af indregning, eller når metoden for fortsat engagement finder anvendelse. Afsnit 29 og 31 finder anvendelse på måling af sådanne finansielle forpligtelser

c) finansielle garantikontrakter, som defineret i afsnit 9. Efter første indregning skal udsteder af en sådan kontrakt (med mindre afsnit 47a) eller b) finder anvendelse) måle kontrakten til den højeste værdi af:

i) det beløb, der er opgjort i overensstemmelse med IAS 37, og

ii) det oprindeligt indregnede beløb (jf. afsnit 43) med fradrag af eventuelle akkumulerede afskrivninger, der er indregnet i overensstemmelse med IAS 18

▼B

d) tilsagn om at yde et lån til en rentesats, der er under markedsrenten. Efter første indregning skal udsteder af et sådant tilsagn (med mindre afsnit 47a) finder anvendelse) måle tilsagnet til den højeste værdi af:

i) det beløb, der er opgjort i overensstemmelse med IAS 37, og

ii) det oprindeligt indregnede beløb (jf. afsnit 43) med fradrag af eventuelle akkumulerede afskrivninger, der er indregnet i overensstemmelse med IAS 18.

Finansielle forpligtelser, der klassificeres som sikrede poster, er underlagt de i afsnit 89-102 nævnte krav til regnskabsmæssig sikring.

▼M32

_____

▼B

Omklassifikationer

50. En virksomhed:

a) må ikke omklassificere et finansieltafledt instrument til eller fra kategorien dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi, mens instrumentet besiddes eller udstedes.

b) må ikke omklassificere et finansielt instrument fra kategorien dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄, hvis instrumentet ved første indregning blev klassificeret af virksomheden til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi, og

c) må, hvis et finansielt aktiv ikke længere besiddes med henblik på salg eller tilbagekøb på kort sigt (uanset om det finansielle aktiv primært blev anskaffet eller påtaget med henblik på salg eller tilbagekøb på kort sigt), omklassificere det pågældende finansielle aktiv fra kategorien dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi, hvis betingelserne i afsnit 50B eller 50D er opfyldt.

En virksomhed må ikke omklassificere et finansielt instrument til kategorien dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi efter første indregning.

▼M8

50A Følgende ændrede forhold anses ikke for omklassifikationer i henhold til afsnit 50:

a) et afledt finansielt instrument, der tidligere var klassificeret som og udgjorde et effektivt sikringsinstrument til sikring af pengestrømme eller til sikring af en nettoinvestering, betegnes ikke længere som sådan

b) et afledt finansielt instrument klassificeres fremover som og udgør et effektivt sikringsinstrument til sikring af pengestrømme eller til sikring af en nettoinvestering

c) finansielle aktiver omklassificeres, når et forsikringsselskab ændrer sin regnskabspraksis i overensstemmelse med afsnit 45 i IFRS 4.

▼B

50B Et finansielt aktiv, der falder ind under afsnit 50c) (dog med undtagelse af et finansielt aktiv af den type, der er beskrevet i afsnit 50D) må kun i sjældne tilfælde omklassificeres fra kategorien dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi.

▼B

50C Hvis en virksomhed omklassificerer et finansielt aktiv fra kategorien dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi, skal det finansielle aktiv omklassificeres til sin dagsværdi på omklassificeringsdatoen. Gevinster eller tab, der allerede er indregnet i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄, må ikke tilbageføres. Det finansielle aktivs dagsværdi på omklassificeringsdatoen bliver aktivets nye kostpris eller eventuelt amortiserede kostpris.

50D Et finansielt aktiv, der falder ind under afsnit 50c), og som ville have opfyldt definitionen på lån og tilgodehavender (hvis der ikke blev stillet krav om, at det finansielle aktiv ved første indregning skulle klassificeres som værende besiddet med henblik på handel), kan omklassificeres fra kategorien dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi, hvis virksomheden agter og evner at holde det finansielle aktiv i en forudselig fremtid eller indtil udløb.

50E Et finansielt aktiv, der klassificeres som værende besiddet med henblik på salg, og som ville have opfyldt definitionen på lån og tilgodehavender (hvis det ikke var blevet klassificeret som værende disponibelt for salg), kan omklassificeres fra kategorien af finansielle aktiver disponible for salg til kategorien lån og tilgodehavender, hvis virksomheden agter og evner at holde det finansielle aktiv i en forudselig fremtid eller indtil udløb.

50F Hvis en virksomhed omklassificerer et finansielt aktiv fra kategorien dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi i overensstemmelse med afsnit 50D eller fra kategorien disponible for salg i overensstemmelse med afsnit 50E, skal den omklassificere det finansielle aktiv til aktivets dagsværdi på omklassificeringsdatoen. I forbindelse med et finansielt aktiv, der omklassificeres i overensstemmelse med afsnit 50D, må gevinster eller tab, der allerede er indregnet i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄, ikke tilbageføres. Det finansielle aktivs dagsværdi på omklassificeringsdatoen bliver aktivets nye kostpris eller eventuelt amortiserede kostpris. I forbindelse med et finansielt aktiv, der omklassificeres fra kategorien disponibelt for salg i overensstemmelse med afsnit 50E, skal tidligere gevinster og tab på det aktiv, der er blevet indregnet i en anden totalindkomst i overensstemmelse med afsnit 55(b), behandles regnskabsmæssigt i overensstemmelse med afsnit 54.

51. Hvis virksomhedens hensigt eller muligheder ændrer sig, så det ikke længere er passende at klassificere en investering som hold-til-udløb, skal investeringen omklassificeres til at være disponibel for salg og efterfølgende måles til dagsværdi, og forskellen mellem den regnskabsmæssige værdi og dagsværdien skal regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med afsnit 55b).

52. Når salg eller omklassifikation af mere end en uvæsentlig del af hold-til-udløb-investeringerne ikke opfylder nogen af betingelserne i afsnit 9, skal eventuelle resterende hold-til-udløb-investeringer omklassificeres til at være disponible for salg. Ved en sådan omklassifikation skal forskellen mellem den regnskabsmæssige værdi og dagsværdien regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med afsnit 55b).

53. Hvis det bliver muligt at foretage en pålidelig måling af et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse, hvor dette ikke tidligere var muligt, og aktivet eller forpligtelsen skal måles til dagsværdi, hvis det er muligt at foretage en pålidelig måling (jf. afsnit 46c) og 47), skal dette aktiv eller denne forpligtelse efterfølgende måles til dagsværdi, og forskellen mellem den regnskabsmæssige værdi og dagsværdien skal regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med afsnit 55.

▼B

54. Hvis virksomhedens hensigt eller muligheder ændrer sig, eller dagsværdien i sjældne tilfælde ikke længere kan måles pålideligt (jf. afsnit 46c) og 47), eller de i afsnit 9 omtalte »to foregående regnskabsår« er gået, så det bliver hensigtsmæssigt at indregne et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse til kostpris eller amortiseret kostpris frem for til dagsværdi, bliver det finansielle aktivs eller den finansielle forpligtelses indregnede dagsværdi på dette tidspunkt aktivets eller forpligtelsens nye kostpris eller amortiserede kostpris, alt efter hvad der er relevant. ►M5 Eventuelle tidligere gevinster eller tab på aktivet, som er indregnet i øvrig totalindkomst i overensstemmelse med afsnit 55(b), skal regnskabsmæssigt behandles som følger: ◄

a) I tilfælde af et finansielt aktiv med fast udløbstidspunkt skal gevinster eller tab afskrives over resultatet i hold-til-udløb-investeringens resterende løbetid ved anvendelse af den effektive rentemetode. Eventuelle forskelle mellem den nye amortiserede kostpris og beløbet ved udløbstidspunktet skal desuden afskrives over det finansielle aktivs resterende løbetid ved anvendelse af den effektive rentemetode svarende til amortisering af tillæg eller fradrag. ►M5 Hvis det finansielle aktiv efterfølgende værdiforringes, skal eventuelle gevinster eller tab, som er indregnet i øvrig totalindkomst, omklassificeres fra egenkapitalen til resultatet i overensstemmelse med afsnit 67. ◄

▼M5

b) I tilfælde af et finansielt aktiv uden fast udløbstidspunkt skal gevinster eller tab indregnes i resultatet, når det finansielle aktiv sælges eller på anden måde afhændes. Hvis det finansielle aktiv efterfølgende værdiforringes, skal eventuelle tidligere gevinster eller tab, som er indregnet i øvrig totalindkomst, omklassificeres fra egenkapitalen til resultatet i overensstemmelse med afsnit 67.

▼B

Gevinster og tab

55. Gevinster eller tab hidrørende fra ændringer i dagsværdien af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser, som ikke indgår i et sikringsforhold (jf. afsnit 89-102), skal indregnes som følger.

a) Gevinster eller tab hidrørende fra et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse, som er klassificeret til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi, skal indregnes i resultatet.

▼M5

b) Gevinster eller tab hidrørende fra finansielle aktiver disponible for salg skal indregnes i øvrig totalindkomst, bortset fra tab ved værdiforringelse (jf. afsnit 67-70) og valutakursgevinster og –tab (jf. Appendiks A, afsnit AG83), indtil der sker ophør af indregning af det finansielle aktiv. Herefter skal de akkumulerede gevinster eller tab, som tidligere er indregnet i øvrig totalindkomst, omklassificeres fra egenkapitalen til resultatet som en omklassifikationsregulering (jf. IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber* (ajourført 2007)). Rente beregnet ved anvendelse af den effektive rentemetode (jf. afsnit 9) skal imidlertid indregnes i resultatet (jf. IAS 18 Omsætning). Udbytte på et egenkapitalinstrument disponibelt for salg indregnes i resultatet, når virksomhedens ret til at modtage udbytte fastlægges (jf. IAS 18).

▼B

56. For de finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, som er indregnet til amortiseret kostpris (jf. afsnit 46 og 47), indregnes gevinster eller tab i resultatet, når virksomheden ophører med at indregne det finansielle aktiv eller den finansielle forpligtelse, eller aktivet eller forpligtelsen værdiforringes, såvel som ved amortiseringen. For finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser, som er sikrede poster (jf. afsnit 78-84 og appendiks A, afsnit AG98-AG101), skal den regnskabsmæssige behandling af gevinsterne eller tabene dog foretages i henhold til afsnit 89-102.

57. Når en virksomhed indregner finansielle aktiver på afregningsdatoen (jf. afsnit 38 og appendiks A, afsnit AG53 og AG56), skal eventuelle ændringer i dagsværdien af det aktiv, som skal modtages, i perioden mellem handelsdatoen og afregningsdatoen ikke indregnes for aktiver, som indregnes til kostpris eller amortiseret kostpris (bortset fra tab ved værdiforringelse). For aktiver, som indregnes til dagsværdi, skal en ændring i dagsværdi imidlertid indregnes i resultatet eller på egenkapitalen, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt, i henhold til afsnit 55.

Værdiforringelse og uerholdelighed af finansielle aktiver

58. Virksomheden skal ►M5 ved hvert regnskabsårs afslutning ◄ vurdere, hvorvidt der er klar indikation af, at et finansielt aktiv eller en gruppe af finansielle aktiver er værdiforringet. I tilfælde af sådan indikation skal virksomheden anvende afsnit 63 (for finansielle aktiver, der indregnes til amortiseret kostpris), afsnit 66 (for finansielle aktiver, der indregnes til kostpris) eller afsnit 67 (for finansielle aktiver disponible for salg) for at opgøre den beløbsmæssige størrelse af et eventuelt tab ved værdiforringelse.

59. Et finansielt aktiv eller en gruppe af finansielle aktiver er udelukkende værdiforringet, og der er udelukkende opstået tab ved værdiforringelse, hvis der er klar indikation af værdiforringelse som følge af en eller flere begivenheder, som er indtruffet efter første indregning af aktivet (en »tabsgivende begivenhed«), og den tabsgivende begivenhed (eller begivenheder) har en virkning på de skønnede fremtidige pengestrømme fra det finansielle aktiv eller gruppen af finansielle aktiver, som kan skønnes pålideligt. I nogle tilfælde er det ikke muligt at identificere en enkeltstående, isoleret begivenhed, som har forårsaget værdiforringelsen. Det er snarere den samlede virkning af flere begivenheder, som kan have forårsaget værdiforringelsen. Forventede tab som følge af fremtidige begivenheder, uanset hvor sandsynlige de er, indregnes ikke. Klar indikation af, at et finansielt aktiv eller en gruppe af aktiver er værdiforringede, omfatter observerede data om følgende tabsgivende begivenheder, som ►M5 ejeren ◄ af aktivet bliver gjort opmærksom på:

a) udsteders eller den forpligtedes væsentlige økonomiske vanskeligheder

b) kontraktbrud, såsom misligholdelse af forpligtelsen til at betale renter eller afdrag

c) nedslag fra långiver til låntager af økonomiske eller juridiske årsager forbundet med låntagers økonomiske vanskeligheder, som långiver ellers ikke ville have overvejet

d) stigende sandsynlighed for låntagers konkurs eller anden økonomisk omstrukturering,

e) bortfald af et aktivt marked for det finansielle aktiv grundet økonomiske vanskeligheder, eller

▼B

f) observerede data, som indikerer, at der er et målbart fald i de skønnede fremtidige pengestrømme fra en gruppe af finansielle aktiver efter første indregning af disse aktiver, selvom dette fald endnu ikke kan henføres til de enkelte finansielle aktiver i gruppen, herunder:

i) negativ udvikling i låntageres betalingsstatus i gruppen (eksempelvis et stigende antal forsinkede betalinger eller et stigende antal kreditkortlånere, som har nået deres kreditmaksimum, og som betaler den månedlige minimumsydelse), eller

ii) nationale eller regionale økonomiske forhold, som falder sammen med misligholdelse vedrørende aktiverne i gruppen (eksempelvis stigende arbejdsløshed i låntagernes geografiske område, faldende ejendomspriser vedrørende lån i fast ejendom i det relevante område, faldende oliepriser vedrørende låneaktiver til olieproducenter, eller negativ udvikling i branchefforhold, som påvirker låntagere i gruppen).

60. At et aktivt marked bortfalder, fordi virksomhedens finansielle instrumenter ikke længere handles offentligt, er ikke dokumentation for værdiforringelse. En nedjustering af virksomhedens kreditværdighed er ikke i sig selv dokumentation for værdiforringelse, men kan være det i sammenhæng med andre tilgængelige oplysninger. Et fald i dagsværdien af et finansielt aktiv til under kostpris eller amortiseret kostpris er ikke nødvendigvis dokumentation for værdiforringelse (eksempelvis et fald i dagsværdien af en investering i et gældsinstrument, som hidrører fra en stigning i den risikofrie rente).

61. Ud over de typer begivenheder, der nævnes i afsnit 59, omfatter begrebet klar indikation af værdiforringelse af en investering i et egenkapitalinstrument oplysninger om væsentlige, negative ændringer, som har fundet sted i de teknologiske, markedsmæssige, økonomiske eller juridiske omgivelser, hvor udsteder har sine aktiviteter, og som tyder på, at den omkostning, der er forbundet med investeringen i egenkapitalinstrumentet, muligvis ikke kan genindvindes. Et væsentligt eller længerevarende fald i dagsværdien af en investering i et egenkapitalinstrument til under kostpris udgør ligeledes klar indikation af værdiforringelse.

62. I nogle tilfælde kan de observerede data, der kræves for at foretage et skøn over den beløbsmæssige størrelse af et tab ved værdiforringelse af et finansielt aktiv, være begrænsede eller ophørt med at være fuldt ud relevante under de aktuelle forhold. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis en låntager er i økonomiske vanskeligheder, og der kun findes en begrænset mængde tidligere erfaringer med lignende låntagere. I sådanne tilfælde skal virksomheden anvende sine velunderbyggede vurderinger, når der foretages skøn over den beløbsmæssige størrelse af tab ved værdiforringelse. Tilsvarende skal en virksomhed anvende sine velunderbyggede vurderinger til at regulere observerede data for en gruppe af finansielle aktiver med henblik på at afspejle aktuelle forhold (jf. afsnit AG89). Anvendelse af rimelige skøn er en vigtig del af udarbejdelsen af årsregnskaber og påvirker ikke disses pålidelighed.

Finansielle aktiver indregnet til amortiseret kostpris

63. Hvis der er klar indikation af, at der er opstået et tab ved værdiforringelse af lån og tilgodehavender eller hold-til-udløb-investeringer indregnet til amortiseret kostpris, skal den beløbsmæssige størrelse af tabet måles som forskellen mellem aktivets regnskabsmæssige værdi og nutidsværdien af skønnede fremtidige pengestrømme (med undtagelse af fremtidige kredittab, som endnu ikke er opstået) diskonteret med det finansielle aktivs oprindelige effektive rente (dvs. den effektive rente beregnet ved første indregning). Aktivets regnskabsmæssige værdi skal reduceres enten direkte eller ved anvendelse af en hensættelseskonto. Tabets beløbsmæssige størrelse skal indregnes i resultatet.

▼B

64. Virksomheden skal først vurdere, hvorvidt der er klar indikation af værdiforringelse separat for finansielle aktiver, som hver for sig er væsentlige, og separat eller tilsammen for finansielle aktiver, som ikke er væsentlige hver for sig (jf. afsnit 59). Hvis en virksomhed vurderer, at der ikke er klar indikation af værdiforringelse for et separat vurderet finansielt aktiv, uanset om aktivet er væsentligt, skal virksomheden medtage aktivet i en gruppe af finansielle aktiver med tilsvarende kreditrisici og vurdere disse samlet for værdiforringelse. Aktiver, som er vurderet separat for værdiforringelse, og for hvilke der er indregnet eller fortsat indregnes et tab ved værdiforringelse, medtages ikke i den samlede vurdering for værdiforringelse.

65. Hvis den beløbsmæssige størrelse af et tab ved værdiforringelse i et efterfølgende regnskabsår reduceres, og reduktionen objektivt kan henføres til en begivenhed, som er indtruffet efter værdiforringelsen blev indregnet (eksempelvis en forbedring af debitors kreditværdighed), skal det tidligere indregnede tab ved værdiforringelse tilbageføres enten direkte eller ved regulering af en hensættelseskonto. Tilbageførslen må ikke medføre, at det finansielle aktivs regnskabsmæssige værdi overstiger, hvad den amortiserede kostpris ville have været, hvis tabet ved værdiforringelse ikke havde været indregnet på det tidspunkt, hvor tabet ved værdiforringelsen tilbageføres. Tilbageførslen skal indregnes i resultatet.

Finansielle aktiver indregnet til kostpris

66. Hvis der er klar indikation af, at der er opstået et tab ved værdiforringelse af et unoteret egenkapitalinstrument, som ikke er indregnet til dagsværdi, fordi dagsværdien ikke kan måles pålideligt, eller af et afledt finansielt aktiv, som er knyttet til og skal afregnes ved overdragelse af et sådant unoteret egenkapitalinstrument, skal den beløbsmæssige størrelse af tabet ved værdiforringelse måles som forskellen mellem det finansielle aktivs regnskabsmæssige værdi og nutidsværdien af skønnede fremtidige pengestrømme diskonteret med det aktuelle markedsafkast for et tilsvarende finansielt aktiv (jf. afsnit 46c) og appendiks A, afsnit AG80 og AG81). Et sådant tab ved værdiforringelse skal ikke tilbageføres.

Finansielle aktiver disponible for salg

67. Hvis et fald i dagsværdien af et finansielt aktiv disponibelt for salg er ►**M5** indregnet i øvrig totalindkomst ◄, og der er klar indikation af, at aktivet er værdiforringet (jf. afsnit 59), skal det akkumulerede tab, som er ►**M5** indregnet i øvrig totalindkomst ◄, ►**M5** omklassificeres fra egenkapitalen til resultatet som en omklassifikationsregulering, ◄ selvom virksomheden ikke ophører med at indregne det finansielle aktiv.

68. Det akkumulerede tab, som ►**M5** omklassificeres fra egenkapitalen til resultatet som en omklassifikationsregulering ◄ i henhold til afsnit 67, skal udgøre forskellen mellem kostprisen (fratrukket afdrag og amortisering) og den aktuelle dagsværdi med fradrag af eventuelle tab ved værdiforringelse af dette finansielle aktiv, som tidligere er indregnet i resultatet.

69. Tab ved værdiforringelse, som er indregnet i resultatet for en investering i et egenkapitalinstrument, der er klassificeret som disponibelt for salg, skal ikke tilbageføres gennem resultatet.

▼B

70. Hvis dagsværdien af et gældsinstrument, som er klassificeret som disponibelt for salg, stiger i et efterfølgende regnskabsår, og stigningen objektivt kan henføres til en begivenhed, som er indtruffet, efter at tabet ved værdiforringelse er indregnet i resultatet, skal tabet ved værdiforringelse tilbageføres, og tilbageførslen indregnes i resultatet.

SIKRING

71. Hvis der er et klassificeret sikringsforhold mellem et sikringsinstrument og en sikret post, som beskrevet i afsnit 85-88 og appendiks A, afsnit AG102-AG104, skal gevinster eller tab vedrørende sikringsinstrumentet og den sikrede post regnskabsmæssigt behandles i henhold til afsnit 89-102.

Sikringsinstrumenter

Instrumenter, som opfylder kriterierne for sikringsinstrumenter

72. Denne standard begrænser ikke de forhold, hvor et afledt finansielt instrument kan klassificeres som et sikringsinstrument, forudsat at betingelserne i afsnit 88 er opfyldt, bortset fra visse solgte optioner (jf. appendiks A, afsnit AG94). Et ikke-afledt finansielt aktiv eller en ikke-afledt finansiel forpligtelse må kun klassificeres som et sikringsinstrument, hvis der er tale om sikring mod en valutarisiko.

▼M8

73. Ved regnskabsmæssig sikring må kun instrumenter, som omfatter en ekstern part i forhold til den regnskabsaflæggende virksomhed (dvs. en ekstern part i forhold til koncernen eller den enkelte virksomhed, som der aflægges regnskab for), klassificeres som sikringsinstrumenter. En enkelt virksomhed i en koncern eller divisioner i en virksomhed kan indgå sikringstransaktioner med andre virksomheder i koncernen eller divisioner i virksomheden, men sådanne koncerninterne transaktioner elimineres ved konsolidering. Derfor opfylder sådanne sikringstransaktioner ikke kriterierne for regnskabsmæssig sikring i koncernens koncernregnskab. De opfylder dog muligvis kriterierne for regnskabsmæssig sikring i de enkelte eller separate årsregnskaber for enkelte virksomheder inden for koncernen, forudsat at de er eksterne i forhold til den enkelte virksomhed, som der aflægges regnskab for.

▼B

Klassifikation af sikringsinstrumenter

74. Et sikringsinstruments dagsværdi kan normalt måles for instrumentet i sin helhed, og de faktorer, som medfører ændringer i dagsværdien, er indbyrdes afhængige. Derfor klassificerer virksomheden et sikringsforhold for sikringsinstrumentet i sin helhed. De eneste tilladte undtagelser er:

a) opdeling af en options indre og tidsmæssige værdi, hvor kun ændringen i optionens indre værdi klassificeres som et sikringsinstrument, mens dens tidsmæssige værdi udelades, og

b) opdeling af rentedelen og spotprisen på en terminskontrakt.

▼B

Disse undtagelser er tilladt, fordi optionens indre værdi og terminstillægget normalt kan måles separat. En dynamisk sikringsstrategi, hvor både en options indre værdi og tidsmæssige værdi vurderes, kan opfylde kriterierne for regnskabsmæssig behandling som sikring.

75. I et sikringsforhold kan virksomheden klassificere en del af hele sikringsinstrumentet, eksempelvis 50 % af den beregningsmæssige hovedstol, som sikringsinstrumentet. Dog må et sikringsforhold ikke kun klassificeres for en del af den periode, hvor et sikringsinstrument fortsat er udestående.

76. Et enkelt sikringsinstrument kan klassificeres som afdækning af mere end en type risici, forudsat at: a) de afdækkede risici klart kan identificeres, b) afdækningens effektivitet kan påvises, og c) det er muligt at opnå en specifik klassifikation af sikringsinstrumentet og de forskellige risikopositioner.

77. To eller flere afledte finansielle instrumenter eller dele heraf (eller, i tilfælde af en sikring af valutarisiko, to eller flere ikke-afledte finansielle instrumenter eller dele heraf, eller en kombination af afledte og ikke-afledte finansielle instrumenter eller dele heraf) kan ses i sammenhæng og sammen klassificeres som sikringsinstrumentet, herunder når de risici, som hidrører fra visse afledte finansielle instrumenter, kan modregnes i risici hidrørende fra andre afledte finansielle instrumenter. En rentecollar eller et andet afledt finansielt instrument, der kombinerer en solgt option og en købt option, opfylder dog ikke betingelserne for et sikringsinstrument, hvis den i realiteten netto er en solgt option (en option, hvor der netto modtages en overkurs). Tilsvarende kan to eller flere instrumenter (eller dele heraf) udelukkende klassificeres som sikringsinstrumentet, hvis ingen af dem er en solgt option, eller netto er en solgt option.

Sikrede poster

Poster, som opfylder kriterierne for sikrede poster

78. En sikret post kan være et indregnet aktiv eller en indregnet forpligtelse, en ikke-indregnet fast aftale, en forventet transaktion, som anses for højst sandsynlig, eller en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed. Den sikrede post kan være a) enkle aktiver, forpligtelser, faste aftaler, forventede transaktioner, som anses for højst sandsynlige, eller nettoinvesteringer i en udenlandsk virksomhed, b) en gruppe af aktiver, forpligtelser, faste aftaler, forventede transaktioner, som anses for højst sandsynlige, eller nettoinvesteringer i udenlandske virksomheder med ensartede risici eller c), udelukkende ved en porteføljesikring af renterisiko, en del af den portefølje af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser, som deler den sikrede risiko.

79. I modsætning til lån og tilgodehavender kan en hold-til-udløb-investering ikke være en sikret post, for så vidt angår renterisici eller risici ved førtidig indfrielse, idet klassifikationen af en investering som en hold-til-udløb-investering forudsætter en hensigt om at holde investeringen til udløb, uden at der tages hensyn til ændringer i dagsværdien af eller pengestrømme fra en sådan investering, som kan henføres til ændringer i rentesatser. Derimod kan en hold-til-udløb-investering være en sikret post, for så vidt angår afdækning af valuta- og kreditrisici.

▼B

►M22 80. Ved regnskabsmæssig sikring er det udelukkende aktiver, forpligtelser, faste aftaler eller forventede transaktioner, som er højst sandsynlige, og som omfatter en ekstern part, der kan klassificeres som sikrede poster. Heraf følger, at regnskabsmæssig sikring kun kan anvendes på transaktioner mellem virksomheder i samme koncern i de enkelte eller separate årsregnskaber for disse virksomheder og ikke på koncernregnskabet. Som en undtagelse gælder ◄, at valutarisikoen vedrørende en koncernintern monetær post (eksempelvis tilgodehavender/forpligtelser mellem to dattervirksomheder) kan opfylde kriterierne for en sikret post i koncernregnskabet, hvis den medfører følsomhed over for valutakursgevinster eller –tab, som ikke fuldt ud er elimineret ved konsolidering i henhold til IAS 21 *Valutaomregning*. I henhold til IAS 21 er valutakursgevinster og –tab på koncerninterne monetære poster ikke fuldt ud elimineret ved konsolidering, hvis den koncerninterne monetære post handles mellem to koncernvirksomheder med forskellige funktionelle valutaer. Desuden kan valutarisikoen vedrørende en forventet koncernintern transaktion, som anses for højst sandsynlig, opfylde kriterierne for en sikret post i koncernregnskabet forudsat, at transaktionen finder sted i en anden valuta end den funktionelle valuta for den virksomhed, der foretager transaktionen, og valutarisikoen påvirker således koncernresultatet.

Klassifikation af finansielle poster som sikrede poster

81. Hvis den sikrede post er et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse, kan den være en sikret post, for så vidt angår risici, som kun er forbundet med en del af dens pengestrømme eller dagsværdi (såsom en eller flere udvalgte kontraktlige pengestrømme eller dele heraf eller en andel af dagsværdien), forudsat at effektiviteten kan måles. Eksempelvis kan en identificerbar og separat målbar andel af rentefølsomheden for et rentebærende aktiv eller en rentebærende forpligtelse klassificeres som den sikrede risiko (såsom et risikofrit renteelement eller toneangivende renteelement i den samlede rentefølsomhed for et sikret finansielt instrument).

81A Ved en sikring af dagsværdien af renterisikoen for en portefølje af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser (og kun ved en sådan sikring), kan den sikrede del klassificeres som et valutabeløb (eksempelvis et beløb i dollar, euro, pund eller rand) snarere end som enkelte aktiver (eller forpligtelser). Selvom porteføljen af risikostyringshensyn kan indeholde aktiver og forpligtelser, er det klassificerede beløb et beløb for aktiver eller et beløb for forpligtelser. Klassifikation af et nettobeløb, som indeholder aktiver og forpligtelser, er ikke tilladt. Virksomheden kan sikre en del af den renterisiko, der er forbundet med dette klassificerede beløb. Eksempelvis kan virksomheden i tilfælde af en sikring af en portefølje, der indeholder aktiver, der kan indfris før tid, sikre den ændring i dagsværdi, der kan henføres til en ændring i den sikrede rente på basis af forventede snarere end kontraktlige rentetilpasningstidspunkter. [...].

▼B

Klassifikation af ikke-finansielle poster som sikrede poster

82. Hvis den sikrede post er et ikke-finansielt aktiv eller en ikke-finansiel forpligtelse, skal den klassificeres som en sikret post a) med hensyn til valutarisici eller b) i sin helhed med hensyn til alle risici. Dette skyldes, at det er vanskeligt at adskille og måle den relevante del af ændringerne i pengestrømme eller dagsværdi, der kan henføres til specifikke risici, bortset fra valutarisici.

Klassifikation af grupper af poster som sikrede poster

83. Ensartede aktiver og ensartede forpligtelser må kun sammendrages og sikres som en gruppe, hvis de enkelte aktiver eller forpligtelser i gruppen har samme følsomhed over for de risici, som klassificeres som afdækkede. Derudover skal ændringen i dagsværdi, som kan henføres til den afdækkede risiko for hver enkelt post i gruppen, forventes at være omtrent proportionel med den overordnede ændring i dagsværdi, som kan henføres til den afdækkede risiko i gruppen af poster.

84. Eftersom en virksomhed vurderer sikringseffektivitet ved at sammenligne ændringen i dagsværdi eller pengestrømme for et sikringsinstrument (eller en gruppe af ensartede sikringsinstrumenter) og en sikret post (eller en gruppe af sikrede poster), opfylder sammenligning af et sikringsinstrument med den samlede nettoposition (eksempelvis summen af alle fastforrentede aktiver og forpligtelser med omtrent samme udløbstidspunkter), frem for en specifik sikret post ikke kriterierne for regnskabsmæssig sikring.

Regnskabsmæssig sikring

85. De udlignende virkninger af ændringer i dagsværdien af sikringsinstrumentet og den sikrede post indregnes i resultatet ved regnskabsmæssig sikring.

86. Der er tre typer sikringsforhold:

a) *sikring af dagsværdi:* afdækning af risikoen for ændringer i dagsværdien af et indregnet aktiv eller en indregnet forpligtelse eller en ikke-indregnet fast aftale, eller en identificerbar del af et sådant aktiv eller en sådan forpligtelse eller fast aftale, som kan henføres til en bestemt risiko, og som kan påvirke resultatet

b) *sikring af pengestrømme:* afdækning af risikoen for udsving i pengestrømme, som i) kan henføres til en bestemt risiko, der er tilknyttet et indregnet aktiv eller en indregnet forpligtelse (såsom alle eller visse fremtidige rentebetalinger på variabelt forrentede lån) eller en forventet transaktion, som er højst sandsynlig, og ii) kan påvirke resultatet

c) *sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed*, som defineret i IAS 21.

87. Sikring af den med en fast aftale forbundne valutarisiko kan regnskabsmæssigt behandles som en sikring af dagsværdi eller en sikring af pengestrømme.

▼M32

88. **Et sikringsforhold kan udelukkende behandles efter de i afsnit 89-102 nævnte bestemmelser for regnskabsmæssig sikring, hvis alle følgende betingelser er opfyldt.**

▼B

a) Ved sikringens indgåelse foreligger der formel klassifikation og dokumentation for sikringsforholdet og for virksomhedens risikostyringsformål og –strategi i relation til sikringen. Dokumentationen skal omfatte identifikation af sikringsinstrumentet, den sikrede post eller transaktion, den afdækkede risikos art samt hvordan virksomheden vil vurdere sikringsinstrumentets effektivitet til at udligne ændringer i den sikrede posts dagsværdi eller pengestrømme, som kan henføres til den afdækkede risiko.

b) Sikringen forventes at være meget effektiv (jf. appendiks A, afsnit AG105-AG113) til at udligne ændringer i dagsværdi eller pengestrømme, som kan henføres til den afdækkede risiko i overensstemmelse med den oprindeligt dokumenterede risikostyringsstrategi for det givne sikringsforhold.

c) Ved sikring af pengestrømme skal det være højst sandsynligt, at den forventede transaktion, som er genstand for sikringen, vil finde sted, og transaktionen skal være forbundet med risiko for udsving i pengestrømme, som i sidste ende kan påvirke resultatet.

▼M32

d) **Sikringens effektivitet kan måles med et pålideligt resultat, dvs. dagsværdien af eller pengestrømmene for den sikrede post, som kan henføres til den afdækkede risiko, og der kan foretages en pålidelig vurdering af dagsværdien af sikringsinstrumentet.**

▼B

e) Sikringen vurderes løbende og har faktisk været meget effektiv i de regnskabsår, sikringen er klassificeret til.

Sikring af dagsværdi

89. Hvis sikring af dagsværdi opfylder de i afsnit 88 nævnte betingelser i regnskabsåret, skal sikringen regnskabsmæssigt behandles på følgende måde:

a) en gevinst eller et tab fra efterfølgende måling af sikringsinstrumentet til dagsværdi (for et afledt sikringsinstrument) eller valutaelementet af den regnskabsmæssige værdi målt i overensstemmelse med IAS 21 (for et ikke-afledt sikringsinstrument) skal indregnes i resultatet, og

b) den gevinst eller det tab på den sikrede post, der kan henføres til den afdækkede risiko, skal regulere den sikrede posts regnskabsmæssige værdi og indregnes i resultatet. Dette gælder, hvis den sikrede post ellers måles til kostpris. Indregning af den gevinst eller det tab, der kan henføres til den afdækkede risiko i resultatet finder anvendelse, hvis den sikrede post er et finansielt aktiv disponibelt for salg.

▼B

89A Ved en sikring af dagsværdien af renterisikoen for en del af en porteføljе af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser (og kun ved en sådan sikring), kan kravet i afsnit 89b) opfyldes ved at præsentere gevinster eller tab, som kan henføres til den sikrede post, enten:

a) i en enkel, separat post under aktiverne for de rentetilpasningsperioder, hvor den sikrede post udgør et aktiv, eller

b) i en enkel, separat post under forpligtelserne for de rentetilpasningsperioder, hvor den sikrede post udgør en forpligtelse.

De separate poster, der henvises til i a) og b) ovenfor, skal præsenteres ved siden af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser. Indregningen af beløb, der medtages i disse poster, skal ophøre, når der sker ophør med indregning af de aktiver eller forpligtelser, som beløbene er tilknyttet.

90. Hvis der kun afdækkes bestemte risici tilknyttet en sikret post, skal indregnede ændringer i den sikrede posts dagsværdi, som ikke er tilknyttet den afdækkede risiko, indregnes som anført i afsnit 55.

91. Virksomheden skal fremadrettet ophøre med den i afsnit 89 specificerede regnskabsmæssige sikring, hvis:

a) sikringsinstrumentet udløber eller sælges, afvikles eller udnyttes (i denne sammenhæng er udskiftningen eller forlængelsen af et sikringsinstrument med et andet sikringsinstrument ikke udløb eller afvikling, hvis en sådan udskiftning eller forlængelse indgår i virksomhedens dokumenterede sikringsstrategi),

b) sikringen ikke længere opfylder de i afsnit 88 nævnte kriterier for regnskabsmæssig sikring, eller

c) virksomheden tilbagekalder klassifikationen.

92. Eventuelle reguleringer, som hidrører fra afsnit 89b), af den regnskabsmæssige værdi af et sikret finansielt instrument, hvor den effektive rentemetode er anvendt (eller, i tilfælde af en porteføljesikring af renterisiko, af den i afsnit 89A beskrevne ►**M5** seperate post i opgørelsen af finansiel stilling ◄) skal afskrives over resultatet. Afskrivning kan påbegyndes, så snart der foreligger en regulering, og senest på det tidspunkt, hvor den sikrede post ikke længere reguleres for ændringer i dens dagsværdi, der kan henføres til den afdækkede risiko. Reguleringen er baseret på en omberegnet effektiv rente på tidspunktet for påbegyndelsen af afskrivningen. Hvis det imidlertid ved en sikring af dagsværdien af renterisikoen for en porteføljе af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser (og kun ved en sådan sikring) ikke er praktisk muligt at foretage afskrivning ved brug af en omberegnet effektiv rente, skal reguleringen afskrives ved brug af den lineære metode. Reguleringen skal være fuldt ud afskrevet ved udløbet af det finansielle instrument eller, i tilfælde af en porteføljesikring af renterisiko, ved udløbet af den relevante rentetilpasningsperiode.

93. Hvis en ikke-indregnet fast aftale klassificeres som en sikret post, indregnes den efterfølgende akkumulerede ændring i den faste aftales dagsværdi, som kan henføres til den afdækkede risiko, som et aktiv eller en forpligtelse, og en tilsvarende gevinst eller et tilsvarende tab indregnes i resultatet (jf. afsnit 89b)). Ændringerne i sikringsinstrumentets dagsværdi indregnes ligeledes i resultatet.

▼B

94. Hvis en virksomhed indgår en fast aftale om at erhverve et aktiv eller påtage sig en forpligtelse, som er en sikret post i en sikring af dagsværdi, skal den oprindelige regnskabsmæssige værdi af det aktiv eller den forpligtelse, som hidrører fra virksomhedens overholdelse af den faste aftale, reguleres, så den medtager den akkumulerede ændring i den faste aftales dagsværdi, der kan henføres til den i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄ indregnede afdækkede risiko.

Sikring af pengestrømme

95. Hvis sikring af pengestrømme opfylder de i afsnit 88 nævnte betingelser i regnskabsåret, skal sikringen regnskabsmæssigt behandles på følgende måde:

a) den del af gevinsten eller tabet på sikringsinstrumentet, som vurderes at være en effektiv sikring (jf. afsnit 88), skal ►M5 indregnes i øvrig totalindkomst ◄ (jf. IAS 1), og

b) den ineffektive del af gevinsten eller tabet på sikringsinstrumentet skal indregnes i resultatet.

96. Mere præcist behandles sikring af pengestrømme på følgende måde:

a) det separate egenkapitalelement, som er forbundet med den sikrede post, reguleres til det mindste af følgende (i absolutte tal):

   i) akkumuleret gevinst eller tab på sikringsinstrumentet fra sikringens indgåelse, og

   ii) akkumuleret ændring i dagsværdien (nutidsværdien) af forventede fremtidige pengestrømme vedrørende den sikrede post fra sikringens indgåelse

b) eventuelle resterende gevinster eller tab på sikringsinstrumentet eller dettes klassificerede element (som ikke er en effektiv sikring) indregnes i resultatet, og

c) hvis virksomhedens dokumenterede risikostyringsstrategi vedrørende et bestemt sikringsforhold udelader en specifik del af gevinsten eller tabet eller tilknyttede pengestrømme vedrørende sikringsinstrumentet ved vurderingen af sikringseffektiviteten (jf. afsnit 74, 75 og 88a)), skal denne udeladte del af gevinsten eller tabet indregnes i overensstemmelse med afsnit 55.

▼M22

97. Hvis en sikring af en forventet transaktion efterfølgende medfører indregning af et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse, skal tilknyttede gevinster eller tab, som er indregnet i øvrig totalindkomst i overensstemmelse med afsnit 95, omklassificeres fra egenkapitalen til resultatet som en omklassifikationsregulering (jf. IAS 1 (ajourført 2007)) i det eller de regnskabsår, hvor de sikrede forventede pengestrømme påvirker resultatet (eksempelvis de regnskabsår, hvor renteindtægten eller renteomkostningen indregnes). Hvis en virksomhed imidlertid forventer, at et tab eller en del af et tab, som er indregnet i øvrig totalindkomst, ikke vil blive genindvundet i løbet af et eller flere fremtidige regnskabsår, skal virksomheden omklassificere det beløb, som ikke forventes genindvundet, til resultatet som en omklassifikationsregulering.

▼B

98. Hvis en sikring af en forventet transaktion efterfølgende medfører indregning af et ikke-finansielt aktiv eller en ikke-finansiel forpligtelse, eller en fremtidig transaktion vedrørende et ikke-finansielt aktiv eller en ikke-finansiel forpligtelse bliver en fast aftale, hvor regnskabsmæssig sikring af dagsværdi finder anvendelse, skal virksomheden anvende enten a) eller b) nedenfor:

►M5 a) Virksomheden omklassificerer tilknyttede gevinster eller tab, som er indregnet i øvrig totalindkomst i overensstemmelse med afsnit 95, til resultatet som en omklassifikationsregulering (jf. IAS 1 (ajourført 2007)) i det eller de regnskabsår, hvor det erhvervede aktiv eller den påtagne forpligtelse påvirker resultatet (eksempelvis de regnskabsår, hvor afskrivninger eller salgsomkostninger indregnes). Hvis en virksomhed imidlertid forventer, at et tab eller en del af et tab, som er indregnet i øvrig totalindkomst, ikke vil blive genindvundet i løbet af et eller flere fremtidige regnskabsår, skal virksomheden omklassificere det beløb, som ikke forventes genindvundet, fra egenkapitalen til resultatet.

b) Virksomheden fjerner de tilknyttede gevinster eller tab, som er indregnet i øvrig totalindkomst i overensstemmelse med afsnit 95 ◄ og medtager dem i aktivets eller forpligtelsens oprindelige kostpris eller anden regnskabsmæssige værdi.

99. En virksomhed skal som regnskabspraksis anvende enten a) eller b) i afsnit 98, og den valgte regnskabspraksis skal anvendes konsekvent på alle de i afsnit 98 omtalte sikringer.

▼M22

100. For sikringer af pengestrømme, bortset fra de i afsnit 97 og 98 omtalte, skal beløb, som er indregnet i øvrig totalindkomst, omklassificeres fra egenkapitalen til resultatet som en omklassifikationsregulering (jf. IAS 1 (ajourført 2007)) i det eller de samme regnskabsår, hvor de sikrede forventede pengestrømme påvirker resultatet (eksempelvis når et forventet salg finder sted).

▼B

101. Virksomheden skal i et eller flere af følgende tilfælde fremadrettet ophøre med den i afsnit 95-100 specificerede regnskabsmæssige sikring:

a) Sikringsinstrumentet udløber eller sælges, afvikles eller udnyttes (i denne sammenhæng er udskiftningen eller forlængelsen af et sikringsinstrument med et andet sikringsinstrument ikke udløb eller afvikling, hvis en sådan udskiftning eller forlængelse indgår i virksomhedens dokumenterede sikringsstrategi). I dette tilfælde skal de akkumulerede gevinster eller tab på sikringsinstrumentet, ►M5 som er blevet indregnet i øvrig totalindkomst ◄ fra det regnskabsår, hvor sikringen blev effektiv (jf. afsnit 95a)), ►M5 fortsat holdes separat i egenkapitalen ◄, indtil den forventede transaktion finder sted. Når transaktionen finder sted, finder afsnit 97, 98 eller 100 anvendelse.

b) Sikringen opfylder ikke længere kriterierne for regnskabsmæssig sikring i afsnit 88. I dette tilfælde skal de akkumulerede gevinster eller tab på sikringsinstrumentet, ►M5 som er blevet indregnet i øvrig totalindkomst ◄ fra det regnskabsår, hvor sikringen blev effektiv (jf. afsnit 95a)), ►M5 fortsat holdes separat i egenkapitalen ◄, indtil den forventede transaktion finder sted. Når transaktionen finder sted, finder afsnit 97, 98 eller 100 anvendelse.

▼B

c) Den forventede transaktion forventes ikke længere at finde sted, og i dette tilfælde skal eventuelle tilknyttede akkumulerede gevinster eller tab på sikringsinstrumentet, ►M5 som er blevet indregnet i øvrig totalindkomst ◄ fra det regnskabsår, hvor sikringen blev effektiv (jf. afsnit 95a)), ►M5 omklassificeres fra egenkapitalen til resultatet som omklassifikationsregulering ◄. En forventet transaktion, som ikke længere er højst sandsynlig (jf. afsnit 88c)), kan stadig forventes at finde sted.

d) Virksomheden tilbagekalder klassifikationen. Ved sikring af en forventet transaktion skal de akkumulerede gevinster eller tab på sikringsinstrumentet, ►M5 som er blevet indregnet i øvrig totalindkomst ◄ fra det regnskabsår, hvor sikringen blev effektiv (jf. afsnit 95a)), ►M5 fortsat holdes separat i egenkapitalen ◄, indtil den forventede transaktion finder sted eller ikke længere forventes at finde sted. Når transaktionen finder sted, finder afsnit 97, 98 eller 100 anvendelse. Hvis transaktionen ikke længere forventes at finde sted, skal de akkumulerede gevinster eller tab, ►M5 som er blevet indregnet i øvrig totalindkomst ◄, ►M5 omklassificeres fra egenkapitalen til resultatet som omklassifikationsregulering ◄.

Sikring af nettoinvesteringer

102. Sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed, herunder sikring af en monetær post, som regnskabsmæssigt behandles som en del af nettoinvesteringen (jf. IAS 21), skal regnskabsmæssigt behandles på samme måde som sikring af pengestrømme:

▼M5

a) den del af gevinsten eller tabet på sikringsinstrumentet, som vurderes at være en effektiv sikring (jf. afsnit 88), skal indregnes i øvrig totalindkomst, og

b) den ineffektive del skal indregnes i resultatet.

▼M11

Gevinsten eller tabet på sikringsinstrumentet tilknyttet sikringens effektive del, som er indregnet i øvrig totalindkomst, skal omklassificeres fra egenkapitalen til resultatet som en omklassifikationsregulering (jf. IAS 1 (ajourført 2007)) i overensstemmelse med afsnit 48-49 i IAS 21 ved hel eller delvis afhændelse af den udenlandske virksomhed.

▼B

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT OG OVERGANG

103. Virksomheder skal anvende denne standard (herunder de ændringer, der blev udgivet i marts 2004) for regnskabsår, som begynder 1. januar 2005 eller derefter. Det er tilladt at anvende standarden før dette tidspunkt. En virksomhed skal ikke anvende denne standard (herunder de ændringer, der blev udgivet i marts 2004) for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2005, medmindre virksomheden også anvender IAS 32 (udgivet december 2003). Hvis en virksomhed anvender denne standard for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2005, skal den give oplysning om dette.

103A. Virksomheder skal anvende ændringen i afsnit 2 j) på regnskabsår, som begynder 1. januar 2006 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IFRIC 5 *Rettigheder til kapitalandele hidrørende fra fonde til dækning af omkostninger forbundet med afvikling, retablering og miljøgenopretning* i et tidligere regnskabsår, finder ændringen anvendelse på det tidligere regnskabsår.

▼B

103B. *Finansielle garantikontrakter* (ændringer til IAS 39 og IFRS 4), udstedt i august 2005), ændrede afsnit 2e) og h), 4, 47 og AG4, tilføjede afsnit AG4A, tilføjede en ny definition på finansielle garantikontrakter i afsnit 9 og slettede afsnit 3. Virksomheder skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2006 eller derefter. Det tilskyndes, at ændringerne anvendes før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender disse ændringer i et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette, samt anvende de relaterede ændringer til IAS 32 ([1]) og IFRS 4 på samme tidspunkt.

▼M5

103C. IAS 1 (ajourført 2007) ændrede den terminologi, der anvendes i IFRS-standarderne. Desuden blev afsnit 26, 27, 34, 54, 55, 57, 67, 68, 95(a), 97, 98, 100, 102, 105, 108, AG4D, AG4E(d)(i), AG56, AG67, AG83 og AG99B ændret. Virksomheden skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 1 (ajourført 2007) for et tidligere regnskabsår, skal ændringerne anvendes for dette tidligere regnskabsår.

▼M29

103D. IFRS 3 (ajourført i 2008) ophævede afsnit 2(f). Virksomheden skal anvende denne ændring på regnskabsår, som begynder den 1. juli 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IFRS 3 (ajourført i 2008) i et tidligere regnskabsår, finder ændringen også anvendelse på dette tidligere regnskabsår. Ændringen finder imidlertid ikke anvendelse på betinget vederlag, der opstod ved en virksomhedssammenslutning, hvor overtagelsestidspunktet lå før anvendelsen af IFRS 3 (ajourført i 2008). I stedet skal virksomheden foretage regnskabsmæssig behandling af et sådant vederlag i overensstemmelse med afsnit 65A–65E i IFRS 3 (ajourført i 2010).

▼M11

103E. IAS 27 (ajourført af International Accounting Standards Board i 2008) tilføjede afsnit 102. Virksomheden skal anvende denne ændring på regnskabsår, som begynder 1. juli 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 27 (ajourført 2008) i et tidligere regnskabsår, finder ændringen anvendelse på det tidligere regnskabsår.

▼M6

103F. Virksomhederne skal anvende ændringen i afsnit 2 på regnskabsår, der begynder 1. januar 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender *Indløselige finansielle instrumenter og forpligtelser, der opstår ved likvidation* (ændringer til IAS 32 og IAS 1), der udkom i februar 2008, på et tidligere regnskabsår, skal ændringen i afsnit 2 anvendes på dette tidligere regnskabsår.

▼M14

———————

▼M15

103G. Virksomheder skal anvende afsnit AG99BA, AG99E, AG99F, AG110A og AG110B med tilbagevirkende kraft for regnskabsår, som begynder 1. juli 2009 eller derefter i overensstemmelse med IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*. Det er tilladt at anvende ændringerne før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender *Sikrede poster, der opfylder kriterierne for regnskabsmæssig sikring* (Ændring til IAS 39) for regnskabsår, som begynder før 1. juli 2009, skal den give oplysning om dette.

([1]) Når en virksomhed anvender IFRS 7, erstattes henvisningen til IAS 32 med en henvisning til IFRS 7.

▼**M14**

103H. *Omklassifikation af finansielle aktiver* (ændringer til IAS 39 og IFRS 7), der blev udstedt i oktober 2008, medførte en ændring af afsnit 50 og AG8 sammen med en tilføjelse af afsnit 50B-50F. Virksomhederne skal anvende disse ændringer den 1. juli 2008 eller derefter. En virksomhed må ikke klassificere et finansielt aktiv i henhold til afsnit 50B, 50D eller 50E før den 1. juli 2008. En eventuel omklassifikation af et finansielt aktiv den 1. november eller derefter får først virkning fra omklassificeringsdatoen. En omklassifikation af et finansielt aktiv i henhold til afsnit 50B, 50D eller 50E skal ikke anvendes med tilbagevirkende kraft før den 1. juli 2008.

103I. *Omklassifikation af finansielle aktiver — Ikrafttrædelsestidspunkt og overgang* (ændringer til IAS 39 og IFRS 7), der blev udstedt i november 2008, medførte en ændring af afsnit 103H. Virksomhederne skal anvende denne ændring den 1. juli 2008 eller derefter.

▼**M20**

103J. Virksomheder skal anvende afsnit 12, ændret af *Indbyggede afledte finansielle instrumenter* (Ændringer til IFRIC 9 og IAS 39) udstedt i marts 2009, for regnskabsår, som slutter 30. juni 2009 eller derefter.

▼**M22**

103K. *Forbedringer til IFRS* udstedt i april 2009 ændrede afsnit 2(g), 97, 100 og AG30(g). Virksomheder skal anvende ændringerne til afsnit 2(g), 97 og 100 fremadrettet på alle ikke-udløbne kontrakter for regnskabsår, som begynder 1. januar 2010 eller derefter. Virksomheder skal anvende ændringen til afsnit AG30(g) på regnskabsår, som begynder 1. januar 2010 eller derefter. Det er tilladt at anvende ændringen før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringen for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette.

▼**M29**

103N. Afsnit 103D blev ændret med *Forbedringer til IFRS* udstedt i maj 2010. Virksomheden skal anvende denne ændring på regnskabsår, som begynder den 1. juli 2010 eller derefter. Det er tilladt at anvende ændringen før dette tidspunkt.

▼**M32**

103Q. IFRS 13, der er udstedt i maj 2011, medførte en ændring af afsnit 9, 13, 28, 47, 88, AG46, AG52, AG64, AG76, AG76A, AG80, AG81 og AG96 samt tilføjelse af afsnit 43A og ophævelse af afsnit 48-49, AG69-AG75, AG77-AG79 og AG82. En virksomhed skal anvende disse ændringer, når den anvender IFRS 13.

▼**B**

104. Denne standard skal anvendes med tilbagevirkende kraft bortset fra de i afsnit 105-108 nævnte tilfælde. Der skal ske en regulering primo i overført resultat for det første præsenterede tidligere regnskabsår og alle andre sammenligningstal, som om denne standard altid havde været i brug, medmindre det er praktisk umuligt at tilpasse oplysningerne. Hvis tilpasning ikke er praktisk muligt, skal virksomheden oplyse dette samt angive i hvilket omfang oplysningerne er tilpasset.

105. Ved første anvendelse af denne standard er det tilladt for virksomheden at klassificere et tidligere indregnet finansielt aktiv som disponibelt for salg. ►**M5** For sådanne finansielle aktiver skal virksomheden indregne alle akkumulerede ændringer i dagsværdi i et separat egenkapitalelement indtil efterfølgende ophør af indregning eller værdiforringelse, når virksomheden skal omklassificere den akkumulerede gevinst eller det akkumulerede tab fra egenkapitalen til resultatet som en omklassifikationsregulering (jf. IAS 1 (ajourført 2007)). ◄ Virksomheden skal ligeledes:

▼B

a) tilpasse det finansielle aktiv ved brug af den nye klassifikation i sammenligningstallene i årsregnskabet, og

b) oplyse om dagsværdien af de finansielle aktiver på tidspunktet for klassifikationen og oplyse om klassifikationen og den regnskabsmæssige værdi i de tidligere årsregnskaber.

105A Virksomheder skal anvende afsnit 11A, 48A, AG4B-AG4K, AG33A og AG33B og 2005-ændringerne i afsnit 9, 12 og 13 på regnskabsår, som begynder 1. januar 2006 eller derefter. Det tilskyndes, at ændringerne anvendes før dette tidspunkt.

105B Virksomheder, der første gang anvender afsnit 11A, 48A, AG4B-AG4K, AG33A og AG33B og 2005-ændringerne i afsnit 9, 12 og 13 i det regnskabsår, der begynder før 1. januar 2006

a) må, når disse nye og ændrede afsnit anvendes første gang, klassificere eventuelle tidligere indregnede finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser, der på det tidspunkt opfylder kriterierne for en sådan klassifikation, til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi. Når regnskabsåret begynder før 1. september 2005, behøver sådanne klassifikationer ikke være afsluttet før 1. september 2005, og kan også omfatte finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, der er indregnet mellem begyndelsen af det pågældende regnskabsår og 1. september 2005. Uanset indholdet af afsnit 91 skal virksomheden ophøre med at klassificere finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, der er klassificeret til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi i overensstemmelse med dette underafsnit, og som tidligere har været klassificeret som den sikrede post i forbindelse med regnskabsmæssig sikring af dagsværdien, og i stedet klassificere disse som målt til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi

b) skal oplyse om dagsværdien af alle finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser, der er klassificeret i henhold til underafsnit a) på tidspunktet for klassifikationen, samt oplyse om klassifikationen og den regnskabsmæssige værdi i de tidligere årsregnskaber

c) skal ophøre med at klassificere eventuelle finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser, der tidligere har været klassificeret til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi, hvis disse aktiver eller forpligtelser ikke opfylder kriterierne for en sådan klassifikation i overensstemmelse med disse nye og ændrede afsnit. Når et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse måles til den amortiserede kostpris, efter klassifikationen er ophørt, regnes tidspunktet for klassifikationens ophør for at være tidspunktet for den første indregning

d) skal oplyse om dagsværdien af alle finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser, for hvilke klassifikationen er ophørt i henhold til underafsnit c) på tidspunktet for ophøret med klassifikationen, samt oplyse om deres nye klassifikation.

105C Virksomheder, der første gang anvender afsnit 11A, 48A, AG4B-AG4K, AG33A og AG33B og 2005-ændringerne i afsnit 9, 12 og 13 i det regnskabsår, der begynder 1. januar 2006 eller derefter

a) skal udelukkende ophøre med at klassificere finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser, der tidligere har været klassificeret til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi, hvis disse aktiver eller forpligtelser ikke opfylder kriterierne for en sådan klassifikation i overensstemmelse med disse nye og ændrede afsnit. Når et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse måles til den amortiserede kostpris efter klassifikationens ophør, regnes tidspunktet for klassifikationens ophør for at være tidspunktet for den første indregning

▼B

b) skal ikke klassificere nogen tidligere indregnede finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi

c) skal oplyse om dagsværdien af eventuelle finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser, for hvilke klassifikation en er ophørt i henhold til underafsnit a) på tidspunktet for klassifikationens ophør samt oplyse om deres nye klassifikation.

105D Virksomheder skal tilpasse sammenligningstallene i deres årsregnskab ved brug af de nye klassifikationer i afsnit 105B eller 105C, forudsat, for så vidt angår et finansielt aktiv, en finansiel forpligtelse eller en gruppe af finansielle aktiver, finansielle forpligtelser eller begge dele, der er klassificeret til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi, at disse aktiver, forpligtelser eller grupper ville have opfyldt kriterierne i afsnit 9b)i), 9b)ii) eller 11A på tidspunktet for sammenligningsårets begyndelse eller, hvis de blev erhvervet efter sammenligningsårets begyndelse, at de ville have opfyldt kriterierne i afsnit 9b)i), 9b)ii) eller 11A på tidspunktet for den første indregning.

106. Bortset fra tilladelsen i afsnit 107 skal de i afsnit 15-37 og appendiks A, afsnit AG36-AG52 anførte krav om ophør af indregning anvendes fremadrettet. Hvis en virksomhed ophører med at indregne finansielle aktiver i henhold til IAS 39 (ajourført 2000) som følge af en transaktion, som har fundet sted før 1. januar 2004, og virksomheden ikke ville have ophørt med at indregne disse aktiver i henhold til denne standard, skal virksomheden derfor ikke indregne disse aktiver.

107. Uanset indholdet i afsnit 106 kan de i afsnit 15-37 og appendiks A, afsnit AG36-AG52 anførte krav om ophør af indregning anvendes med tilbagevirkende kraft fra et tidspunkt efter virksomhedens eget valg, forudsat at de oplysninger, som kræves for at anvende IAS 39 på aktiver og forpligtelser, for hvilke der er sket ophør af indregning som følge af tidligere transaktioner, var indhentet på tidspunktet for den første regnskabsmæssige behandling af disse transaktioner.

107A Uanset indholdet af afsnit 104 kan virksomheden anvende kravene i sidste sætning af afsnit AG76 samt afsnit AG76A på en af følgende måder:

a) fremadrettet på transaktioner, som er indgået efter 25. oktober 2002, eller

b) fremadrettet på transaktioner, som er indgået efter 1. januar 2004.

▼M5

108. En virksomhed må ikke regulere den regnskabsmæssige værdi af ikke-finansielle aktiver og ikke-finansielle forpligtelser med henblik på at udelade gevinster og tab tilknyttet sikringer af pengestrømme, som var medtaget i den regnskabsmæssige værdi før begyndelsen af det regnskabsår, hvor denne standard blev anvendt første gang. Ved begyndelsen af det regnskabsår, hvor denne standard anvendes første gang, skal eventuelle beløb, som er indregnet uden for resultatet (i øvrig totalindkomst eller direkte på egenkapitalen) for sikring af en fast aftale, som i henhold til denne standard behandles regnskabsmæssigt som en sikring af dagsværdi, omklassificeres som et aktiv eller en forpligtelse, bortset fra afdækning af en valutarisiko, som fortsat behandles som en sikring af pengestrømme.

▼B

108A Virksomheder skal anvende den sidste sætning i afsnit 80 samt afsnit AG99A og AG99B på regnskabsår, som begynder 1. januar 2006 eller derefter. Det tilskyndes, at de anvendes før dette tidspunkt. Hvis virksomheden som den sikrede post har klassificeret en ekstern forventet transaktion, der

▼B

a) finder sted i den funktionelle valuta for den virksomhed, der foretager transaktionen,

b) medfører en risiko, der vil påvirke koncernresultatet (dvs. er angivet en anden valuta end koncernens præsentationsvaluta), og

c) ville have opfyldt kriterierne for regnskabsmæssig sikring, hvis den ikke var angivet i den funktionelle valuta for den virksomhed, der foretog den,

må den anvende regnskabsmæssig sikring i koncernregnskabet for det eller de regnskabsår, der ligger før tidspunktet for anvendelsen af den sidste sætning i afsnit 80 samt afsnit AG99A og AG99B.

108B Virksomheder behøver ikke anvende afsnit AG99B på sammenligningstal for regnskabsår, der ligger før tidspunktet for anvendelsen af den sidste sætning i afsnit 80 samt afsnit AG99A.

▼M22

108C *Forbedringer til IFRS* udstedt i maj 2008 ændrede afsnit 9, 73 og AG8 og tilføjede afsnit 50A. *Forbedringer til IFRS* udstedt i april 2009 ændrede afsnit 80. Virksomheden skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2009 eller derefter. Virksomheder skal anvende ændringerne i afsnit 9 og 50A fra samme tidspunkt og på samme måde, som de har anvendt 2005-ændringerne, der er beskrevet i afsnit 105A. Det er tilladt at anvende alle ændringerne før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender disse ændringer for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette.

▼B

OPHÆVELSE AF ANDRE UDTALELSER

109. Denne standard erstatter IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling* ajourført i oktober 2000.

110. Denne standard og den tilhørende implementeringsvejledning erstatter den implementeringsvejledning, som er udgivet af implementeringsvejledningskomiteen for IAS 39, der blev nedsat af den tidligere IASC.

Appendiks

Anvendelsesvejledning

Dette appendiks er en integreret del af standarden.

ANVENDELSESOMRÅDE (afsnit 2-7)

AG1 Visse kontrakter som indeholder krav om betaling på basis af klimatiske, geologiske eller andre fysiske variabler. (Kontrakter baseret på klimatiske variabler benævnes ofte »weather-derivatives«). Hvis disse kontrakter ikke ligger inden for anvendelsesområdet for IFRS 4, er de omfattet af denne standard.

AG2 Denne standard ændrer ikke kravene vedrørende pensionsordninger, som overholder IAS 26 *Regnskabsmæssig behandling og præsentation af fratrædelsesordninger*, og royalty-aftaler baseret på omfanget af salg eller omsætning fra tjenesteydelser, som regnskabsmæssigt behandles i henhold til IAS 18.

▼B

AG3 En virksomhed kan undertiden foretage, hvad den anser som en »strategisk investering« i egenkapitalinstrumenter, som er udstedt af en anden virksomhed, med henblik på etablere eller fortsætte et langsigtet operationelt samarbejde med den virksomhed, der investeres i. Den investerende virksomhed anvender IAS *28 ved vurderingen af, om det er hensigtsmæssigt at behandle en sådan investering efter den indre værdis metode.* Investor anvender ligeledes IAS 31 ved vurderingen af, hvorvidt pro rata-konsolidering eller den indre værdis metode er hensigtsmæssig for en sådan investering. Hvis hverken den indre værdis metode eller pro rata-konsolidering er hensigtsmæssig, anvender virksomheden denne standard på den strategiske investering.

AG3A Denne standard finder anvendelse på forsikringsgiveres finansielle aktiver og forpligtelser, med undtagelse af rettigheder og forpligtelser, som udelukkes af afsnit 2e), idet de er opstået i henhold til kontrakter, som er omfattet af IFRS 4.

AG4 Finansielle garantikontrakter kan antage forskellige juridiske former, såsom en garanti, visse typer remburs, en kreditmisligholdelseskontrakt eller en forsikringskontrakt. Den regnskabsmæssige behandling afhænger ikke af kontraktens juridiske form. Følgende er eksempler på korrekt behandling (jf. afsnit 2e)):

a) Selvom en finansiel garantikontrakt opfylder definitionen på en forsikringskontrakt i IFRS 4, hvis den overdragne risiko er væsentlig, skal udsteder anvende denne standard. Dog gælder det, at hvis en udsteder tidligere udtrykkeligt har erklæret, at den betragter sådanne kontrakter som forsikringskontrakter, og har lagt en regnskabsmæssig behandling til grund, som svarer til den regnskabsmæssige behandling af forsikringskontrakter, kan udsteder vælge at anvende enten denne standard eller IFRS 4 på sådanne finansielle garantikontrakter. Hvis denne standard finder anvendelse, kræver afsnit 43, at udsteder første gang indregner en finansiel garantikontrakt til dagsværdi. Hvis den finansielle garantikontrakt blev udstedt til en ikke-nærtstående part ved en enkeltstående handel mellem kvalificerede, villige, indbyrdes uafhængige parter, er dagsværdien ved indgåelsen sandsynligvis lig med den modtagne overkurs, med mindre der foreligger dokumentation for det modsatte. Efterfølgende skal udsteder måle den til den højeste værdi af de nedenstående alternativer, med mindre den finansielle garantikontrakt ved indgåelsen blev klassificeret til dagsværdi med indregning i ►**M5** totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi, eller med mindre afsnit 29–37 og AG47–AG52 finder anvendelse (når en overdragelse af et finansielt aktiv ikke opfylder kriterierne til ophør af indregning, eller når metoden for fortsat engagement finder anvendelse):

   i) det beløb, der er opgjort i overensstemmelse med IAS 37, og

   ii) det oprindeligt indregnede beløb med fradrag af eventuelle akkumulerede afskrivninger, der er indregnet i overensstemmelse med IAS 18 (jf. afsnit 47c)).

b) Visse kreditrelaterede garantier kræver ikke som forudsætning for betaling, at ihændehaver er udsat for, og har lidt et tab på grund af, debitor manglende rettidige betaling vedrørende det garanterede aktiv. Et eksempel på en sådan garanti er en garanti, der kræver, at der foretages betaling som følge af ændringer i specificerede kreditvurderinger eller kreditindekser. Sådanne garantier er ikke finansielle garantikontrakter, som defineret i denne standard, og er ikke forsikringskontrakter, som defineret i IFRS 4. Sådanne garantier er afledte finansielle instrumenter, og udsteder skal anvende denne standard på dem.

▼B

c) Hvis en finansiel garantikontrakt blev udstedt i forbindelse med salg af varer, skal udsteder anvende IAS 18 til at vurdere, hvornår omsætningen fra garantien og fra salg af varer skal indregnes.

AG4A Erklæringer om, at en udsteder anser kontrakter for at være forsikringskontrakter findes typisk i udsteders kommunikation med kunder og tilsynsmyndigheder, kontrakter, forretningsdokumentation og årsregnskaber. Desuden er forsikringskontrakter ofte genstand for regnskabsmæssige krav, der adskiller sig fra kravene i andre typer transaktioner, såsom kontrakter udstedt af banker eller erhvervsvirksomheder. I sådanne tilfælde omfatter en udsteders årsregnskaber typisk en erklæring om, at udsteder har anvendt disse regnskabsmæssige krav.

DEFINITIONER (afsnit 8 og 9)

Klassifikation til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi

AG4B Afsnit 9 i denne standard tillader, at en virksomhed klassificerer et finansielt aktiv, en finansiel forpligtelse eller en gruppe af finansielle instrumenter (finansielle aktiver, finansielle forpligtelser eller begge dele) til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi, forudsat, at dette giver mere relevant information.

AG4C Virksomhedens beslutning om at klassificere et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi svarer til et valg af regnskabspraksis (selvom klassifikationen i modsætning til valg af regnskabspraksis ikke kræves anvendt ensartet på alle tilsvarende transaktioner). Når en virksomhed har et sådant valg, kræver afsnit 14b) i IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*, at den valgte politik medfører årsregnskaber, der giver pålidelig og mere relevant information om virkningerne af transaktioner eller andre begivenheder og forhold på virksomhedens finansielle stilling, indtjening eller pengestrømme. I tilfælde af en klassifikation til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi, identificerer afsnit 9 de to forhold, under hvilke kravet om mere relevant information vil være opfyldt. Derfor skal virksomheden for at vælge en sådan klassifikation i overensstemmelse med afsnit 9 dokumentere, at den falder ind under et af (eller begge) disse to forhold.

Afsnit 9b)i): Klassifikationen fjerner eller reducerer i væsentlig grad en målings- eller indregningsuoverensstemmelse, der ellers ville opstå

AG4D I henhold til IAS 39 bestemmes målingen af et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse og klassifikationen af indregnede ændringer i postens værdi af postens klassifikation, og af om posten er en del af et klassificeret sikringsforhold. Disse krav kan forårsage en målings- eller indregningsuoverensstemmelse, når eksempelvis et finansielt aktiv, hvis der ikke foretages en klassifikation til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi, ville have været klassificeret som disponibelt for salg (med de fleste ændringer i dagsværdien ►M5 indregnet i øvrig totalindkomst ◄), og en forpligtelse, som virksomheden anser for at være forbundet dermed, ville være målt til amortiseret kostpris (uden indregning af ændringer i dagsværdien). I sådanne tilfælde kan virksomheden konkludere, at dets årsregnskab ville give mere relevant information, hvis både aktivet og forpligtelsen blev klassificeret til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi.

▼B

AG4E Følgende eksempler viser, hvornår denne betingelse kan være opfyldt. I alle tilfælde kan virksomheden udelukkende anvende denne betingelse til at klassificere finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi, hvis den opfylder princippet i afsnit 9b)i).

a) En virksomhed har forpligtelser, hvis pengestrømme kontraktligt er baseret på indtjeningen fra aktiver, der ellers ville have været klassificeret som disponible for salg. En forsikringsgiver kan eksempelvis have forpligtelser, der indeholder et element af skønsmæssig deltagelse, som betaler ydelser baseret på realiserede og/eller urealiserede investeringsafkast af en bestemt sammenlægning af forsikringsgivers aktiver. Hvis målingen af disse forpligtelser afspejler de aktuelle markedskurser, vil en klassifikation af aktiverne til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi medføre, at ændringer i de finansielle aktivers dagsværdi bliver indregnet i resultatet i samme regnskabsår som forbundne ændringer i værdien af forpligtelserne.

b) En virksomhed har forpligtelser i henhold til forsikringskontrakter, hvis måling indeholder aktuelle oplysninger (som tilladt af IFRS 4, afsnit 24) og finansielle aktiver, den anser for at være forbundne dermed, som ellers ville have været klassificeret som disponible for salg eller målt til amortiseret kostpris.

c) En virksomhed har finansielle aktiver, finansielle forpligtelser eller begge dele, der deler en risiko, såsom en renterisiko, der giver anledning til modsatrettede ændringer i dagsværdien, som har en tendens til at udligne hinanden. Det er imidlertid kun nogle af instrumenterne, der ville blive målt til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi (dvs. som er afledte finansielle instrumenter, eller som klassificeres som besiddelse med handel for øje). Det kan også være, at kravene til regnskabsmæssig sikring ikke er opfyldt, eksempelvis fordi kravene til effektiviteten i afsnit 88 ikke er opfyldt.

d) En virksomhed har finansielle aktiver, finansielle forpligtelser eller begge dele, der deler en risiko, såsom en renterisiko, der giver anledning til modsatrettede ændringer i dagsværdien, som har en tendens til at udligne hinanden, og virksomheden opfylder ikke kriterierne for regnskabsmæssig sikring, fordi ingen af instrumenterne er et afledt finansielt instrument. Desuden er der i mangel af regnskabsmæssig sikring en væsentlig uoverensstemmelse i indregningen af gevinster og tab. Eksempelvis:

i) Virksomheden har finansieret en portefølje af fastforrentede aktiver, som ellers ville være klassificeret som disponible for salg, med fastforrentede obligationer, for hvilke ændringer i dagsværdien har en tendens til at udligne hinanden. Hvis både aktiverne og obligationerne præsenteres til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi, rettes den uoverensstemmelse, der ellers ville hidrøre fra måling af aktiverne til dagsværdi med ►M5 ændringer indregnet i øvrig totalindkomst ◄ og obligationerne til amortiseret kostpris.

▼B

ii) Virksomheden har finansieret en specificeret gruppe lån ved at udstede handlede obligationer, for hvilke ændringer i dagsværdien har en tendens til at udligne hinanden. Hvis virksomheden derudover regelmæssigt køber og sælger obligationerne, men sjældent, om nogensinde, køber og sælger lånene, fjerner man ved at præsentere både lånene og obligationerne til dagsværdi med indregning i ►**M5** totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi den uoverensstemmelse i tidspunkterne for indregning af gevinster og tab, som ellers ville opstå som følge af at måle dem begge til amortiseret kostpris og indregne en gevinst eller et tab, hver gang en obligation tilbagekøbes.

AG4F I tilfælde som dem, der er beskrevet i det foregående afsnit, kan man ved at klassificere de finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, som ikke ellers måles som sådan, til dagsværdi med indregning i ►**M5** totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi ved den første indregning, fjerne eller væsentligt reducere målings- eller indregningsuoverensstemmelsen og give mere relevant information. Af praktiske årsager behøver virksomheden ikke indgå alle de aktiver og forpligtelser, som giver anledning til målings- eller indregningsuoverensstemmelsen på nøjagtigt samme tidspunkt. Der tillades en rimelig forsinkelse, forudsat at hver transaktion klassificeres til dagsværdi med indregning i ►**M5** totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi ved den første indregning, og at man på det tidspunkt forventer, at de eventuelle resterende transaktioner vil finde sted.

AG4G Det ville ikke kunne accepteres kun at klassificere en del af de finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, der giver anledning til uoverensstemmelsen, til dagsværdi med indregning i ►**M5** totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi, hvis dette ikke fjerner eller væsentligt reducerer uoverensstemmelsen og derfor ikke ville medføre mere relevant information. Det ville imidlertid være acceptabelt kun at klassificere en del af en række ensartede finansielle aktiver eller ensartede finansielle forpligtelser, hvis dette ville resultere i en væsentlig reduktion (og muligvis en større reduktion end ved andre tilladte klassifikationer) af uoverensstemmelsen. Det antages eksempelvis, at en virksomhed har en række ensartede finansielle forpligtelser, der samlet beløber sig til 100 CU ([1]) og en række ensartede finansielle aktiver, der samlet beløber sig til 50 CU, men som måles på forskelligt grundlag. Virksomheden kan opnå en væsentlig reduktion af målingsuoverensstemmelsen ved at klassificere alle aktiverne ved den første indregning, men kun nogle af forpligtelserne (eksempelvis individuelle forpligtelser, der samlet beløber sig til 45 CU) til dagsværdi med indregning i ►**M5** totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi. Eftersom klassifikation til dagsværdi med indregning i ►**M5** totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi kun kan anvendes på det samlede finansielle instrument, skal virksomheden i dette eksempel imidlertid klassificere en eller flere forpligtelser i deres helhed. Den ville hverken kunne klassificere et element af en forpligtelse (eksempelvis ændringer i værdien, som kun kan henføres til én risiko, såsom ændringer i en toneangivende rente) eller en andel (dvs. procentdel) af en forpligtelse.

Afsnit 9b)ii): En gruppe af finansielle aktiver, finansielle forpligtelser eller begge dele forvaltes, og indtjeningen vurderes på grundlag af dagsværdien i overensstemmelse med en dokumenteret risikostyrings- eller investeringsstrategi

AG4H Virksomheden kan forvalte og vurdere indtjeningen af en gruppe af finansielle aktiver, finansielle forpligtelser eller begge dele på en sådan måde, at måling af gruppen til dagsværdi med indregning i ►**M5** totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi vil give mere relevant information. Fokus er i dette tilfælde rettet mod den måde, som virksomheden forvalter og vurderer indtjeningen på, snarere end på arten af dens finansielle instrumenter.

([1]) I denne standard angives pengebeløb i valutaenheder (»currency units« (CU)).

▼B

AG4I Følgende eksempler viser, hvornår denne betingelse kan være opfyldt. I alle tilfælde kan virksomheden udelukkende anvende denne betingelse til at klassificere finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi, hvis den opfylder princippet i afsnit 9b) ii).

a) Virksomheden er en venturekapitalorganisation, et investeringsselskab, en investeringsforening eller lignende, hvis forretningsområde er investering i finansielle aktiver med henblik på at tjene på deres samlede afkast i form af renter eller udbytter og ændringer i dagsværdi. IAS 28 og IAS 31 tillader, at sådanne investeringer udelades fra anvendelsesområdet, under forudsætning af, at de måles til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi. Virksomheden kan anvende samme regnskabspraksis på andre investeringer, som forvaltes på grundlag af det samlede afkast, men som den ikke har tilstrækkelig indflydelse på, til at de falder ind under IAS 28 eller IAS 31.

b) Virksomheden har finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, der deler en eller flere risici, og disse risici styres og vurderes på grundlag af dagsværdien i overensstemmelse med en dokumenteret forvaltningspolitik for aktiver og forpligtelser. Et eksempel kan være en virksomhed, der har udstedt »strukturerede produkter«, der indeholder flere indbyggede afledte finansielle instrumenter, og styrer de dermed forbundne risici på grundlag af dagsværdien ved brug af en blanding af afledte og ikke-afledte finansielle instrumenter. Et tilsvarende eksempel er en virksomhed, der opretter fastforrentede låne og styrer den dermed forbundne renterisiko for den toneangivende rente ved brug af en blanding af afledte og ikke-afledte finansielle instrumenter.

c) Virksomheden er en forsikringsgiver, der besidder en portefølje af finansielle aktiver, forvalter porteføljen med henblik på maksimering af det samlede afkast (dvs. renter eller udbytter og ændringer i dagsværdi) og vurderer indtjeningen på dette grundlag. Porteføljen kan besiddes med henblik på at understøtte konkrete forpligtelser, egenkapital eller begge dele. Hvis porteføljen besiddes med henblik på at understøtte konkrete forpligtelser, kan betingelsen i afsnit 9 b)ii) være opfyldt for aktiverne, uanset om forsikringsgiver også forvalter og vurderer forpligtelserne på grundlag af dagsværdien. Betingelsen i afsnit 9b)ii) kan være opfyldt, når forsikringsgiver har til formål at maksimere det samlede afkast af aktiverne på længere sigt, selvom de beløb, der betales til ►M5 ejere ◄ af deltagende kontrakter afhænger af andre faktorer, såsom den beløbsmæssige størrelse af gevinster, der realiseres på kortere sigt (eksempelvis et år), eller er op til forsikringsgivers skøn.

AG4J Som anført ovenfor afhænger denne betingelse af den måde, hvorpå virksomheden forvalter og vurderer indtjeningen af den aktuelle gruppe af finansielle instrumenter. Derfor skal en virksomhed (i henhold til kravet om klassifikation ved den første indregning), der klassificerer finansielle instrumenter til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi på grundlag af denne betingelse, foretage en tilsvarende klassifikation af alle finansielle instrumenter, der opfylder kriterierne, og som forvaltes og vurderes sammen.

▼B

AG4K Dokumentationen for virksomhedens strategi behøver ikke være omfattende, men dog tilstrækkelig til at dokumentere overholdelse af afsnit 9b)ii). En sådan dokumentation kræves ikke for hver enkelt post, men kan foretages samlet for porteføljen. Hvis et indtjeningsstyringssystem for en afdeling — som er godkendt af nøglepersonerne i virksomhedens ledelse — eksempelvis tydeligt dokumenterer, at indtjeningen vurderes på grundlag af det samlede afkast, kræves der ingen yderligere dokumentation for at dokumentere overholdelse af afsnit 9b)ii).

Effektiv rente

AG5 I visse tilfælde erhverves finansielle aktiver til en betragtelig underkurs, som afspejler opståede kredittab Virksomheden skal medtage sådanne opståede tab i de skønnede pengestrømme ved beregning af den effektive rente.

AG6 Når en virksomhed anvender den effektive rente-metode, skal den normalt afskrive eventuelle gebyrer, rentetillæg, transaktionsomkostninger og øvrig over- eller underkurs, som er medtaget i beregningen af den effektive rente over instrumentets forventede løbetid. Hvis gebyrer, rentetillæg, transaktionsomkostninger eller over- eller underkurs knytter sig til en kortere periode, skal denne kortere periode imidlertid anvendes. Dette er tilfældet, når den variabel, som gebyrer, rentetillæg, transaktionsomkostninger eller over- eller underkurs knytter sig til, tilpasses til markedsrenter før instrumentets forventede udløb. I sådanne tilfælde udgør den relevante afskrivningsperiode perioden frem til næste rentetilpasningstidspunkt. Hvis en over- eller underkurs på et variabelt forrentet instrument eksempelvis afspejler påløbne renter på instrumentet siden sidste rentebetaling, eller ændringer i markedsrenter siden den variable rente blev tilpasset markedsrenten, afskrives over- eller underkursen frem til næste tidspunkt, hvor den variable rente tilpasses markedsrenten. Dette skyldes, at over- eller underkursen knytter sig til perioden frem til næste rentetilpasningstidspunkt, eftersom den variabel, som over- eller underkursen knytter sig til (dvs. renten), på dette tidspunkt tilpasses markedsrenten. Hvis over- eller underkursen imidlertid hidrører fra en ændring i kreditspændet over for den variable rente, som er specificeret i instrumentet, eller andre variabler, som ikke tilpasses til markedsrenten, afskrives over- eller underkursen over instrumentets forventede løbetid.

AG7 For variabelt forrentede finansielle aktiver og variabelt forrentede finansielle forpligtelser ændres den effektive rente som følge af periodisk omvurdering af pengestrømme for at afspejle bevægelser i markedsrenter. Hvis et variabelt forrentet finansielt aktiv eller en variabelt forrentet finansiel forpligtelse første gang indregnes til et beløb, der svarer til den ved udløb skyldige eller tilgodehavende hovedstol, har omvurdering af fremtidige rentebetalinger normalt ingen væsentlig virkning på aktivets eller forpligtelsens regnskabsmæssige værdi.

▼M8

AG8 Hvis en virksomhed ajourfører sine skøn over ind- eller udbetalinger, skal virksomheden regulere den regnskabsmæssige værdi af det finansielle aktiv eller den finansielle forpligtelse (eller gruppen af finansielle instrumenter) for at afspejle faktiske og ændrede skønnede pengestrømme. Virksomheden omberegner den regnskabsmæssige

▼M8

værdi ved at beregne nutidsværdien af skønnede fremtidige pengestrømme til det finansielle instruments oprindelige effektive rente eller eventuelt den ajourførte effektive rente beregnet i overensstemmelse med afsnit 92. Reguleringen indregnes i resultatet som indtægt eller omkostning. Hvis et finansielt aktiv omklassificeres i overensstemmelse med afsnit 50B, 50D eller 50E, og virksomheden efterfølgende hæver sine skøn over fremtidige indbetalinger som følge af en bedre genindvindelighed af disse indbetalinger, skal effekten heraf indregnes som en justering af den effektive rente fra datoen for ændring af skønnet snarere end en justering af aktivernes regnskabsmæssige værdi fra datoen for ændring af skønnet.

▼B

Afledte finansielle instrumenter

AG9 Typiske afledte finansielle instrumenter er futures, termins- og swap-kontrakter samt optioner. Et afledt finansielt instrument har normalt en beregningsmæssig hovedstol, som er et kontraktfastsat valutabeløb, et antal aktier, et antal enheder af vægt og volumen eller andre enheder. Det gælder imidlertid for et afledt finansielt instrument, at indehaver eller sælger ikke skal betale eller modtage den beregningsmæssige hovedstol ved kontraktens indgåelse. Alternativt kan vilkårene for et afledt finansielt instrument indebære betaling af et fast beløb eller et beløb, som kan ændre sig (men ikke proportionelt med en ændring i det underliggende aktiv) som følge af visse fremtidige begivenheder, som ikke knytter sig til den beregningsmæssige hovedstol. Eksempelvis kan en kontrakt kræve en fast betaling på 1 000 CU ([1]), hvis 6-måneders LIBOR stiger med 100 basispoint. En sådan kontrakt er et afledt finansielt instrument, selvom der ikke er angivet en beregningsmæssig hovedstol.

AG10 Definitionen på et afledt finansielt instrument i denne standard omfatter kontrakter, som bruttoafregnes ved overdragelse af det underliggende aktiv (eksempelvis en terminskontrakt vedrørende køb af et fastforrentet gældsinstrument). En virksomhed kan have en kontrakt vedrørende køb eller salg af et ikke-finansielt aktiv, som kan nettoafregnes i likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter eller ved udveksling af finansielle instrumenter (eksempelvis en kontrakt vedrørende køb eller salg af en råvare til en fast pris på et fremtidigt tidspunkt). En sådan kontrakt ligger inden for denne standards anvendelsesområde, medmindre den blev indgået og fortsat besiddes med henblik på overdragelse af et ikke-finansielt aktiv i overensstemmelse med virksomhedens forventede behov for køb, salg eller forbrug (jf. afsnit 5-7).

AG11 Et af de afgørende kendetegn for et afledt finansielt instrument er, at det indebærer en indledende nettoinvestering, som er mindre, end hvad der kræves for andre typer kontrakter, der kunne forventes at blive påvirket på en tilsvarende måde af ændrede markedsvilkår. En option opfylder denne definition, eftersom præmien er mindre end den investering, det ville kræve at anskaffe det underliggende finansielle instrument, optionen er knyttet til. En valutaswap, som kræver, at der sker en indledende omveksling af forskellige valutaer med samme dagsværdi, opfylder definitionen, idet den har en indledende nettoinvestering på nul.

AG12 t almindeligt køb eller salg indgås der en fastprisaftale mellem handelsdatoen og afregningsdatoen, som opfylder definitionen på et afledt finansielt instrument. På grund af aftalens korte varighed indregnes den dog ikke som et afledt finansielt instrument. I stedet indeholder denne standard bestemmelser om særlig regnskabsmæssig behandling af sådanne »almindelige handler« (jf. afsnit 38 og AG53-AG56).

([1]) I denne standard angives pengebeløb i valutaenheder (»currency units« (CU)).

▼B

AG12A Definitionen på et afledt finansielt instrument henviser til ikke-økonomiske variabler, der ikke er specifikke for en kontrahent. Sådanne variabler omfatter et indeks over jordskælvstab i en bestemt region og et indeks over temperaturer i en bestemt by. Ikke-økonomiske variabler, som er specifikke for en kontrahent, omfatter det forhold, om der opstår eller ikke opstår en brand, som beskadiger eller ødelægger et aktiv, som tilhører en af kontrahenterne. En ændring i et ikke-finansielt aktivs dagsværdi er specifik for ►M5 ejeren ◄, hvis dagsværdien ikke kun afspejler ændringer i markedsprisen for sådanne aktiver (en økonomisk variabel), men også tilstanden af det bestemte ikke-finansielle aktiv, som besiddes (en ikke-økonomisk variabel). Hvis en garanti for en bestemt bils restværdi eksempelvis udsætter garanten for risikoen for ændringer i bilens fysiske tilstand, er ændringen i denne restværdi eksempelvis specifik for bilens ejer.

Transaktionsomkostninger

AG13 Transaktionsomkostninger omfatter honorarer og provision til agenter (herunder ansatte, der handler som salgsagenter), rådgivere, mæglere og dealere, andre beløb opkrævet af tilsynsmyndigheder eller børser samt afgifter på transaktioner. Transaktionsomkostninger omfatter ikke over- eller underkurs på gældsinstrumenter, finansieringsomkostninger eller interne administrations- eller besiddelsesomkostninger.

Finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, som besiddes med handel for øje

AG14 Handel afspejler normalt aktive og hyppige køb og salg, og finansielle instrumenter, som besiddes med handel for øje, anvendes normalt med det formål at skabe en gevinst på basis af kortsigtede udsving i kurser eller handelsmarginaler.

AG15 Finansielle aktiver, som besiddes med handel for øje, omfatter:

a) afledte finansielle forpligtelser, som ikke regnskabsmæssigt behandles som sikringsinstrumenter

b) forpligtelser til at overdrage finansielle aktiver, som er lånt af en »short«-sælger (dvs. en virksomhed, der sælger finansielle aktiver, den har lånt og endnu ikke ejer)

c) finansielle forpligtelser, som er påtaget med henblik på at tilbagekøbe dem i nær fremtid (eksempelvis et noteret gældsinstrument, som udsteder kan købe tilbage i nær fremtid afhængigt af ændringer i dagsværdien), og

d) finansielle forpligtelser, som udgør en del af en portefølje af identificerede finansielle instrumenter, som forvaltes under ét, og som udviser et nyligt mønster af kortsigtet gevinsthjemtagelse.

Det forhold, at en forpligtelse bruges til at finansiere handelsaktiviteter, medfører ikke i sig selv, at forpligtelsen besiddes med handel for øje.

Hold-til-udløb-investeringer

AG16 Virksomheden har ikke til hensigt at holde en investering i et finansielt aktiv med fast udløbstidspunkt til udløb, hvis:

a) virksomheden har til hensigt at holde det finansielle aktiv i en ikke nærmere defineret periode

▼B

b) virksomheden er parat til at sælge det finansielle aktiv (undtagen når en begivenhed indtræffer, som er enkeltstående, og virksomheden ikke med rimelighed har kunnet forudse), som følge af ændringer i markedsrenter eller -risici, likviditetsbehov, ændringer i adgangen til alternative investeringer og disses afkast, ændringer i finansieringsmuligheder og vilkår eller ændringer i valutarisici, eller

c) udsteder har ret til at afregne det finansielle aktiv til et beløb, som er væsentligt lavere end dets amortiserede kostpris.

AG17 Et variabelt forrentet gældsinstrument kan opfylde kriterierne for en hold-til-udløb-investering. Egenkapitalinstrumenter kan ikke være hold-til-udløb-investeringer, enten fordi de har uendelig løbetid (eksempelvis ordinære aktier) eller fordi de beløb, som indehaver kan modtage, kan variere på en måde, som ikke kan forudbestemmes (som det er tilfældet for aktieoptioner, warrants og lignende rettigheder). Med hensyn til definitionen på hold-til-udløb-investeringer betyder faste eller bestemmelige betalinger og fast udløbstidspunkt, at en kontrakt fastlægger beløb og tidspunkter for betalinger til indehaver, eksempelvis betaling af renter og afdrag på et lån. En væsentlig risiko for manglende betaling udelukker ikke, at et finansielt aktiv klassificeres som et hold-til-udløb aktiv, så længe aktivets kontraktlige betalinger er faste eller bestemmelige, og de øvrige kriterier for en sådan klassifikation er opfyldt. Hvis vilkårene for et gældsinstrument uden udløbstidspunkt foreskriver rentebetaling i en ikke fastsat periode, kan instrumentet ikke klassificeres som hold-til-udløb, idet der ikke er noget udløbstidspunkt.

AG18 Kriterierne for klassifikation som en hold-til-udløb-investering er opfyldt for et finansielt aktiv, som kan indløses af udsteder, hvis indehaver har til hensigt og mulighed for at holde investeringen, indtil den indløses eller udløber, og hvis ►**M5** ejeren ◄ vil genindvinde stort set hele den regnskabsmæssige værdi. Udstеders call-option vil, hvis den udnyttes, blot fremrykke aktivets udløbstidspunkt. Hvis det finansielle aktiv imidlertid kan indløses på et grundlag, som ville medføre, at indehaver ikke genindvinder stort set hele den regnskabsmæssige værdi, kan det finansielle aktiv ikke klassificeres som en hold-til-udløb-investering. Virksomheden skal tage højde for eventuel betalt præmie og aktiverede transaktionsomkostninger ved vurderingen af, hvorvidt den regnskabsmæssige værdi stort set vil blive genindvundet.

AG19 Et finansielt aktiv, som kan indløses af indehaver (dvs. ►**M5** ejeren ◄ har ret til at kræve, at udsteder tilbagebetaler eller indløser det finansielle aktiv før udløb) kan ikke klassificeres som en hold-til-udløb-investering, idet det at betale for en ret til at kræve indløsning i et finansielt aktiv (put-option) ikke er i foreneligt med en hensigtserklæring om at holde det finansielle aktiv til udløb.

AG20 For de fleste finansielle aktiver er dagsværdien en mere relevant målestok end amortiseret kostpris. Hold-til-udløb-klassifikationen er en undtagelse, men kun hvis virksomheden har til hensigt og mulighed for at holde investeringen til udløb. Når virksomhedens handlinger skaber tvivl om dens hensigt om og mulighed for at holde sådanne investeringer til udløb, udelukker afsnit 9 anvendelsen af denne undtagelse i en rimelig periode.

▼B

AG21 Et lidet sandsynligt skrækscenario, som er meget lidt sandsynligt, såsom at et pengeinstituts kunder vil hæve alle beholdninger af frygt for pengeinstituttets manglende likviditet eller en tilsvarende situation for en forsikringsgiver, er ikke noget som indgår i virksomhedens vurdering af, hvorvidt den har til hensigt og har mulighed for at holde en investering til udløb.

AG22 Salg før udløb kan opfylde betingelserne i afsnit 9 — og således ikke rejse tvivl om virksomhedens hensigt om at holde andre investeringer til udløb — hvis de kan henføres til et af følgende forhold:

a) en væsentlig forringelse af udsteders kreditværdighed. Eksempelvis ville et salg efter en nedjustering af virksomhedens kreditværdighed foretaget af et eksternt kreditoplysningsbureau ikke nødvendigvis rejse tvivl om virksomhedens hensigt om at holde andre investeringer til udløb, hvis nedjusteringen indikerer en væsentlig forringelse i udsteders kreditværdighed vurderet under henvisning til kreditvurderingen ved første indregning. Hvis en virksomhed anvender interne kreditvurderinger til vurdering af risici, kan ændringer i sådanne interne kreditvurderinger ligeledes være med til at identificere udstedere med væsentligt forringet kreditværdighed, forudsat at virksomhedens metode til at tildele interne vurderinger og ændringer i disse vurderinger giver et konsekvent, pålideligt og objektivt mål for udsteders kreditkvalitet. Hvis der foreligger dokumentation for, at et finansielt aktiv er værdiforringet (jf. afsnit 58 og 59), anses forringelsen af kreditværdigheden ofte for væsentlig

b) ændringer i skattelovgivningen, som fjerner eller væsentligt reducerer skattefritagelsen for renter på hold-til-udløb-investeringer (men ikke ændringer i skattelovgivningen, som ændrer marginalskattesatserne på renteindtægter)

c) en større virksomhedssammenslutning eller afhændelse (eksempelvis salg af et segment), som nødvendiggør salg eller overdragelse af hold-til-udløb-investeringer for at opretholde virksomhedens eksisterende renterisikoposition eller kreditrisikopolitik (selvom virksomhedssammenslutningen er en begivenhed, som er under virksomhedens kontrol, kan ændringer i virksomhedens investeringsportefølje for at opretholde dens renterisikoposition eller kreditrisikopolitik være en følgevirkning snarere end en forventet transaktion)

d) ændringer i lovmæssige krav, som væsentligt ændrer enten definitionen på en tilladt investering eller maksimumgrænsen for bestemte typer investeringer, og som medfører, at virksomheden afhænder en hold-til-udløb-investering

e) væsentlig forøgelse af det lovmæssige kapitalkrav for branchen, som medfører, at virksomheden foretager nedskæringer ved at sælge hold-til-udløb-investeringer

f) væsentligt forøget vægtning af risikoen forbundet med hold-til-udløb-investeringer i forbindelse med lovmæssige risikobaserede kapitalkrav.

AG23 Det er ikke påviseligt, at virksomheden har mulighed for at holde en investering i et finansielt aktiv med fast udløbstidspunkt til udløb, hvis:

a) virksomheden ikke har de fornødne økonomiske ressourcer til fortsat at finansiere investeringen indtil udløb, eller

▼B

b) virksomheden er underlagt eksisterende juridiske eller andre begrænsninger, som kan være til hinder for dens hensigt om at holde det finansielle aktiv til udløb. (Udsteders call-option er dog ikke nødvendigvis til hinder for virksomhedens hensigt om at holde et finansielt aktiv til udløb — jf. afsnit AG18).

AG24 Der kan være andre omstændigheder end de i afsnit AG16-AG23 beskrevne, som indikerer, at virksomheden ikke har til hensigt eller mulighed for at holde en investering til udløb.

AG25 Virksomheden vurderer ikke blot hensigten om og muligheden for at holde sine hold-til-udløb-investeringer til udløb, når de finansielle aktiver indregnes første gang, men også ved hvert efterfølgende ►M5 regnskabsårs afslutning ◄.

Lån og tilgodehavender

AG26 Alle ikke-afledte finansielle aktiver med faste eller bestemmelige betalinger (herunder låneaktiver, tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser, investeringer i gældsinstrumenter og indestående i banker) kan potentielt opfylde definitionen på lån og tilgodehavender. Et finansielt aktiv, som har en officiel markedskurs på et aktivt marked (såsom et noteret gældsinstrument, jf. afsnit AG71) opfylder imidlertid ikke kriteriet for klassifikation som et lån eller et tilgodehavende. Finansielle aktiver, som ikke opfylder definitionen på lån eller tilgodehavender, kan klassificeres som hold-til-udløb-investeringer, hvis de opfylder betingelserne for denne klassifikation (jf. afsnit 9 og AG16-AG25). Ved første indregning af et finansielt aktiv, som ellers ville blive klassificeret som et lån eller tilgodehavende, kan virksomheden klassificere aktivet som et finansielt aktiv til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi, eller som disponibelt for salg.

INDBYGGEDE AFLEDTE FINANSIELLE INSTRUMENTER (afsnit 10-13)

AG27 Hvis en hovedkontrakt ikke har noget angivet eller forudbestemt udløbstidspunkt og udgør en resterende andel af virksomhedens nettoaktiver, er kontraktens økonomiske karakteristika og risici de samme som for et egenkapitalinstrument, og et indbygget finansielt instrument ville skulle have egenkapitalkarakteristika, som er knyttet til den samme virksomhed, for at kunne anses for at være nært forbundet. Hvis hovedkontrakten ikke er et egenkapitalinstrument og opfylder definitionen på et finansielt instrument, er kontraktens økonomiske karakteristika og risici de samme som for et gældsinstrument.

AG28 Et indbygget afledt finansielt instrument, som ikke er en option (eksempelvis en indbygget termins- eller swap-kontrakt), adskilles fra hovedkontrakten på basis af instrumentets angivne eller implicitte vilkår, hvilket medfører, at instrumentet har en dagsværdi på nul ved første indregning. Et indbygget optionsbaseret afledt finansielt instrument (eksempelvis en indbygget put-, call-, cap- eller floor-option eller en swaption) adskilles fra hovedkontrakten på basis af de angivne vilkår for optionselementet. Hovedinstrumentets oprindelige regnskabsmæssige værdi er restværdien efter udskillelse af det indbyggede afledte finansielle instrument.

AG29 Flere indbyggede afledte finansielle instrumenter i et enkelt instrument behandles normalt som et enkelt sammensat indbygget afledt finansielt instrument. For indbyggede afledte finansielle instrumenter, som klassificeres som egenkapital (jf. IAS 32), foretages dog separat regnskabsmæssig behandling i forhold til de instrumenter, som klassificeres som aktiver eller forpligtelser. Desuden gælder det, at hvis et instrument indeholder mere end ét indbygget afledt finansielt instrument, og disse afledte finansielle instrumenter knytter sig til forskellige risici, umiddelbart kan adskilles og er uafhængige af hinanden, skal de regnskabsmæssigt behandles separat i forhold til hinanden.

▼B

AG30 De økonomiske karakteristika og risici forbundet med et indbygget afledt finansielt instrument er ikke nært forbundet med hovedkontrakten (afsnit 11a)) i følgende eksempler. Under forudsætning af, at betingelserne i afsnit 11b) og c) er opfyldt, behandler virksomheden regnskabsmæssigt det indbyggede afledte finansielle instrument separat fra hovedkontrakten i disse eksempler:

a) En put-option, som er indbygget i et instrument, der gør det muligt for ►M5 ejeren ◄ at kræve, at udsteder tilbagekøber instrumentet til et beløb i likvide beholdninger eller andre aktiver, som varierer på basis af ændringen i en egenkapitalkurs eller råvarepris eller –indeks, er ikke nært forbundet med hovedgældsinstrumentet.

b) En call-option, som er indbygget i et egenkapitalinstrument, der gør det muligt for udsteder at tilbagekøbe dette egenkapitalinstrument til en bestemt pris, er ikke nært forbundet med hovedegenkapitalinstrumentet set fra indehavers synsvinkel (fra udsteders synsvinkel er call-optionen et egenkapitalinstrument, forudsat at den opfylder betingelserne for en sådan klassifikation i henhold til IAS 32. I så fald er optionen ikke omfattet af denne standard).

c) En option på eller bestemmelse om automatisk forlængelse af et gældsinstruments restløbetid er ikke nært forbundet med hovedgældsinstrumentet, medmindre der foretages en samtidig regulering til den omtrentlige aktuelle markedsrente på forlængelsestidspunktet. Hvis en virksomhed udsteder et gældsinstrument, og ►M5 ejeren ◄ af dette gældsinstrument udsteder en call-option på gældsinstrumentet til en tredjepart, anses call-optionen af udsteder som en forlængelse af gældsinstrumentets løbetid, forudsat at udsteder kan afkræves at deltage i eller muliggøre gensalget af gældsinstrumentet som følge af udnyttelsen af call-optionen.

d) Betaling af aktieindeksbestemte renter eller afdrag, som er indbygget i et hovedgældsinstrument eller en forsikringskontrakt — hvor renter eller afdrag indekseres efter egenkapitalinstrumenters værdi — er ikke nært forbundet med hovedinstrumentet, idet de risici, der er forbundet med hovedinstrumentet og det indbyggede afledte finansielle instrument, er forskellige.

e) Betaling af råvareindeksbestemte renter eller afdrag, som er indbygget i et hovedgældsinstrument eller en forsikringskontrakt — hvor renter eller afdrag indekseres efter prisen på en råvare (eksempelvis guld) — er ikke nært forbundet med hovedinstrumentet, idet de risici, der er forbundet med hovedinstrumentet og det indbyggede afledte finansielle instrument, er forskellige.

f) En ret til konvertering til egenkapital, som er indbygget i et konvertibelt gældsinstrument, er ikke nært forbundet med hovedgældsinstrumentet set fra ►M5 ejeren ◄ af instrumentets synsvinkel (set fra udsteders synsvinkel er egenkapitalkonverteringsretten et egenkapitalinstrument, som ikke er omfattet af denne standard, forudsat at den opfylder betingelserne for en sådan klassifikation i henhold til IAS 32).

▼M22

g) En call- eller put-option eller en option på førtidig indfrielse, som er indbygget i en hovedlåneaftale eller en hovedforsikringskontrakt, er ikke nært forbundet med hovedkontrakten, medmindre:

i) optionens udnyttelseskurs omtrent svarer til hovedlåneaftalens amortiserede kostpris eller den regnskabsmæssige værdi af hovedforsikringskontrakten på de respektive udnyttelsestidspunkter, eller

▼M22

ii) udnyttelseskursen for en option på førtidig indfrielse godtgør långiveren et beløb på op til den tilnærmelsesvise nutidsværdi af rentetab i hovedaftalens resterende løbetid. Rentetabet er produktet af den førtidigt indfriede hovedstol ganget med renteforskellen. Renteforskellen er det beløb, hvormed hovedkontraktens effektive rente overstiger den effektive rente, som virksomheden ville modtage på datoen for den førtidige indfrielse, hvis den geninvesterede den førtidigt indfriede hovedstol under en lignende kontrakt i kontraktens resterende løbetid.

Vurderingen af, om call- eller put-optionen er nært forbundet med hovedlåneaftalen, foretages før udskillelse af egenkapitalelementet af et konvertibelt gældsinstrument i overensstemmelse med IAS 32.

▼B

h) Afledte kreditinstrumenter, som er indbygget i et hovedgældsinstrument, og som gør det muligt for den ene part (den sikrede) at overdrage kreditrisikoen forbundet med et bestemt aktiv, uanset om den ejer dette, til en anden part (garanten), er ikke nært forbundet med hovedgældsinstrumentet. Sådanne afledte kreditinstrumenter gør det muligt for garanten at overtage kreditrisikoen forbundet med aktivet uden direkte at eje det.

AG31 Som eksempel på et kombineret instrument kan nævnes et finansielt instrument, som giver ►M5 ejeren ◄ ret til at levere det finansielle instrument tilbage til udsteder mod et beløb i likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver, som varierer på basis af ændringen i et egenkapital- eller råvareindeks, som kan stige eller falde (et »indløseligt instrument«). Medmindre udsteder ved første indregning klassificerer det indløselige instrument som en finansiel forpligtelse til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi, skal udsteder udskille et afledt finansielt instrument (dvs. betalingen af indekseret afdrag) i henhold til afsnit 11, idet hovedkontrakten er et gældsinstrument i henhold til afsnit AG27, og betalingen af indekseret afdrag ikke er nært forbundet med hovedgældsinstrumentet i henhold til afsnit AG30a). Eftersom betalingen af afdrag kan stige eller falde, er det indbyggede afledte finansielle instrument ikke en option, og dets værdi er indekseret efter den underliggende variabel.

AG32 Med hensyn til et indløseligt instrument, som på et hvilket som helst tidspunkt kan leveres tilbage til udsteder mod likvide beholdninger svarende til en forholdsmæssig andel af værdien af en virksomheds nettoaktiver (eksempelvis enheder i en investeringsforening med tilbagekøbspligt for den udstedende forening eller visse »unit-linked« investeringsprodukter), er virkningen af at udskille et indbygget afledt finansielt instrument og foretage regnskabsmæssig behandling af hvert element, at det kombinerede instrument måles til det indløsningsbeløb, der skal betales ►M5 ved regnskabsårets afslutning ◄, hvis ►M5 ejeren ◄ har udnyttet sin ret til at levere instrumentet tilbage til udsteder.

AG33 De økonomiske karakteristika og risici ved et indbygget afledt finansielt instrument er nært forbundet med hovedkontraktens økonomiske karakteristika og risici i nedenstående eksempler. I disse eksempler behandler virksomheden ikke regnskabsmæssigt det indbyggede afledte finansielle instrument separat fra hovedkontrakten.

▼B

a) Et indbygget afledt finansielt instrument, hvor det underliggende er en rentesats eller et renteindeks, som kan medføre en ændring af det rentebeløb, der ellers skulle betales eller modtages i henhold til en rentebærende hovedlåneaftale eller forsikringskontrakt, er nært forbundet med hovedkontrakten, medmindre det kombinerede instrument kan afregnes på en sådan måde, at ►M5 ejeren ◄ ikke ville genindvinde stort set alle sine indregnede investeringer, eller det indbyggede afledte finansielle instrument mindst kunne fordoble ►M5 ejerens ◄ oprindelige afkast på hovedkontrakten og kunne medføre et afkast, som er mindst to gange så højt, som markedsafkastet ville være for en kontrakt på samme vilkår som hovedkontrakten.

b) Indbyggede rentefloors eller -caps på en låneaftale eller en forsikringskontrakt er nært forbundet med hovedkontrakten, forudsat at den pågældende cap svarer til eller er højere end markedsrenten, og den pågældende floor svarer til eller er lavere end markedsrenten, når kontrakten udstedes, og hverken cap eller floor er gearet i forhold til hovedkontrakten. Bestemmelser i en kontrakt vedrørende køb eller salg af et aktiv (eksempelvis en råvare), som fastlægger en cap og en floor på den pris, der skal betales eller modtages for aktivet, er ligeledes nært forbundet med hovedkontrakten, hvis både cap og floor var »out of the money« ved indgåelsen og ikke er gearede.

c) Et indbygget afledt finansielt valutainstrument, som medfører en strøm af rentebetalinger eller afdrag i fremmed valuta, og som er indbygget i et hovedgældsinstrument (eksempelvis en obligation, som er optaget og forrentes i én valuta, mens afdrag sker i en anden valuta), er nært forbundet med hovedgældsinstrumentet. Et sådant afledt finansielt instrument adskilles ikke fra hovedinstrumentet, idet IAS 21 kræver, at gevinster og tab på monetære poster ved valutaomregning indregnes i årets resultat.

d) Et indbygget afledt finansielt valutainstrument i en hovedkontrakt, som er en forsikringskontrakt, eller som ikke er et finansielt instrument (eksempelvis en kontrakt vedrørende køb eller salg af et ikke-finansielt aktiv, hvor prisen er angivet i en fremmed valuta), er nært forbundet med hovedkontrakten, forudsat at den ikke er gearet, ikke indeholder et optionselement og kræver betalinger i en af følgende valutaer:

   i) en væsentlig kontrahents funktionelle valuta,

   ii) den valuta, som i handel over hele verden sædvanligvis anvendes til at angive priser på den pågældende vare eller tjenesteydelse (eksempelvis USD for råoliehandel), eller

   iii) en valuta, som ofte anvendes i kontrakter vedrørende køb eller salg af ikke-finansielle poster inden for de økonomiske rammer, hvor handlen finder sted (eksempelvis en relativt stabil og likvid valuta, som ofte anvendes i lokale handelstransaktioner eller udenrigshandel).

▼B

e) En option på førtidig indfrielse, som er indbygget i en betalingsdel, omfattende enten renter eller afdrag, er nært forbundet med hovedkontrakten, forudsat at hovedkontrakten i) oprindeligt er opstået som følge af adskillelsen af retten til at modtage kontraktlige pengestrømme fra et finansielt instrument, hvori der ikke var indbygget et afledt finansielt instrument, og ii) hvori der ikke indgår vilkår, som ikke gælder for den oprindelige hovedlåneaftale.

f) Et indbygget afledt finansielt instrument i en hovedleasingkontrakt er nært forbundet med hovedkontrakten, hvis det indbyggede afledte finansielle instrument er i) et inflationsbestemt indeks, som eksempelvis indeksering af leasingbetalinger i forhold til et forbrugerprisindeks (forudsat at leasingkontrakten ikke er gearet, og indekseringen vedrører inflation i virksomhedens egne økonomiske omgivelser), ii) betingede lejeydelser baseret på relateret omsætning eller iii) betingede lejeydelser baseret på variable rentesatser.

g) Et »unit-link«-element, som er indbygget i et finansielt hovedinstrument eller en hovedforsikringskontrakt er nært forbundet med hovedinstrumentet eller hovedkontrakten, hvis betalingerne i form af investeringsbeviser (units) måles til investeringsbevisernes aktuelle værdi, som afspejler dagsværdien af foreningens aktiver. Et »unit-link«-element er en kontraktmæssig betingelse, som kræver, at betalinger foretages i form af investeringsbeviser i en intern eller ekstern investeringsforening.

h) Et afledt finansielt instrument, som er indbygget i en forsikringskontrakt er nært forbundet med hovedforsikringskontrakten, hvis det indbyggede afledte finansielle instrument og hovedforsikringskontrakten er så indbyrdes afhængige, at en virksomhed ikke kan foretage separat måling af det indbyggede afledte finansielle instrument (dvs. uden at vurdere hovedkontrakten).

Instrumenter, der indeholder indbyggede afledte finansielle instrumenter

AG33A Når en virksomhed deltager i et kombineret instrument, der indeholder et eller flere indbyggede afledte finansielle instrumenter, kræves det i henhold til afsnit 11, at virksomheden identificerer sådanne indbyggede afledte finansielle instrumenter, vurderer hvorvidt det kræves, at instrumenterne adskilles fra hovedkontrakten og, for så vidt angår de instrumenter, der kræves adskilt, måler de afledte finansielle instrumenter til dagsværdi ved den første indregning og derefter. Disse krav kan være mere komplicerede eller resultere i mindre pålidelige målinger, end hvis hele instrumentet måles til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi. Derfor tillader denne standard, at hele instrumentet klassificeres til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi.

AG33B En sådan klassifikation kan anvendes, uanset om afsnit 11 kræver, at de indbyggede afledte instrumenter adskilles fra hovedkontrakten, eller ikke tillader en sådan adskillelse. Afsnit 11A berettiger imidlertid ikke til en klassifikation af det kombinerede instrument til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi i de tilfælde, der er beskrevet i afsnit 11Aa) og b), eftersom dette hverken ville reducere kompleksiteten eller øge pålideligheden.

INDREGNING OG OPHØR AF INDREGNING (afsnit 14-42)

Første indregning (afsnit 14)

AG34 Som følge af princippet i afsnit 14 skal en virksomhed indregne alle sine kontraktlige rettigheder og forpligtelser i henhold til afledte finansielle instrumenter i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄ som henholdsvis aktiver og forpligtelser, bortset fra afledte finansielle

▼B

instrumenter, som forhindrer, at en overdragelse af finansielle aktiver regnskabsmæssigt behandles som et salg (jf. afsnit AG49). Hvis en overdragelse af et finansielt aktiv ikke opfylder kriterierne for ophør af indregning, skal erhververen ikke indregne det overdragne aktiv som sit aktiv (jf. afsnit AG50).

AG35 Følgende er eksempler på anvendelsen af princippet i afsnit 14:

a) Tilgodehavender og forpligtelser, hvortil der ikke er knyttet betingelser, indregnes som aktiver eller forpligtelser, når virksomheden bliver kontrahent, og som følge heraf har en juridisk ret eller pligt til at modtage eller betale kontanter.

b) Aktiver, som skal anskaffes, og forpligtelser, som skal påtages, som følge af en fast aftale om køb eller salg af varer eller tjenesteydelser, indregnes normalt ikke, før mindst én af parterne har opfyldt sin del af aftalen. Eksempelvis indregner en virksomhed, som modtager en bindende ordre, ikke et aktiv (og virksomheden, som afgiver ordren, indregner ikke en forpligtelse) ved aftalens indgåelse, men udskyder indregning, indtil de bestilte varer eller tjenesteydelser er afsendt, leveret eller ydet. Hvis en fast aftale om at købe eller sælge ikke-finansielle aktiver ligger inden for denne standards anvendelsesområde i henhold til afsnit 5-7, indregnes aftalens nettodagsværdi som et aktiv eller en forpligtelse ved aftalens indgåelse (jf. c) nedenfor). Hvis en tidligere ikke-indregnet fast aftale klassificeres som en sikret post i en sikring af dagsværdien, skal en eventuel ændring i nettodagsværdien, som kan henføres til den afdækkede risiko, desuden indregnes som et aktiv eller en forpligtelse ved sikringens indgåelse (jf. afsnit 93 og 94).

c) En terminskontrakt, som er omfattet af denne standard (jf. afsnit 2-7) indregnes som et aktiv eller en forpligtelse ved aftalens indgåelse og ikke på det tidspunkt, hvor afregningen finder sted. På det tidspunkt, hvor virksomheden indgår en terminskontrakt, modsvarer dagsværdien af rettighederne og forpligtelserne ofte hinanden, således at terminskontraktens nettodagsværdi er nul. Hvis nettodagsværdien af rettighederne og forpligtelserne ikke er nul, indregnes kontrakten som et aktiv eller en forpligtelse.

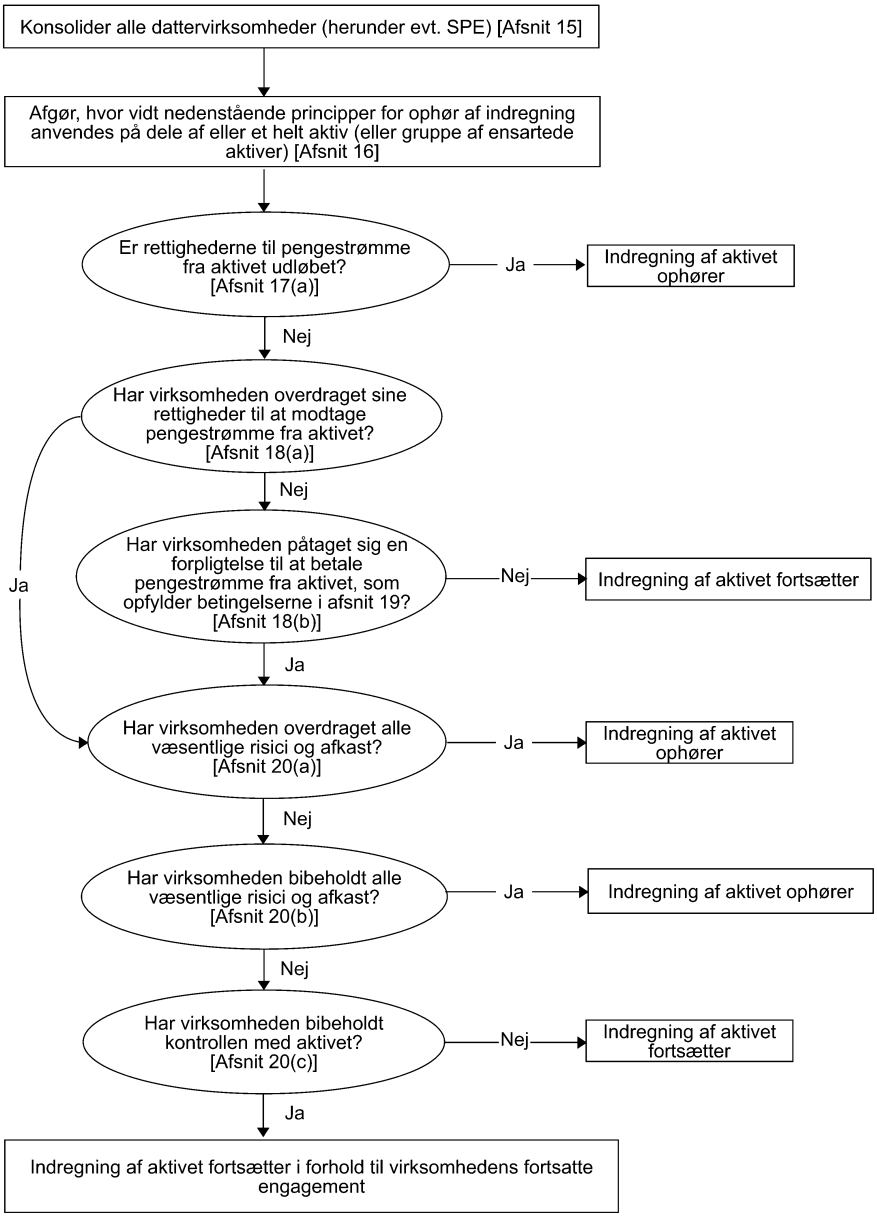
d) Optioner, som er omfattet af denne standard (jf. afsnit 2-7), indregnes som aktiver eller forpligtelser, når ►**M5** ejeren ◄ eller sælgeren bliver en kontrahent.

e) Planlagte fremtidige transaktioner er, uanset sandsynligheden heraf, ikke aktiver og forpligtelser, idet virksomheden endnu ikke er en kontrahent.

▼B

Ophør af indregning af et finansielt aktiv (afsnit 15-37)

AG36 Følgende diagram illustrerer vurderingen af, om og i hvilket omfang indregningen af et finansielt aktiv er ophørt.

Aftaler som medfører, at virksomheden bibeholder de kontraktlige rettigheder til at modtage pengestrømme fra et finansielt aktiv, men påtager sig en kontraktlig forpligtelse til at betale disse pengestrømme til en eller flere modtagere (afsnit 18b)).

AG37 Den i afsnit 18b) omtalte situation (når en virksomhed bibeholder de kontraktlige rettigheder til at modtage pengestrømme fra det finansielle aktiv, men påtager sig en forpligtelse til at betale pengestrømmene til en eller flere modtagere) opstår eksempelvis, hvis virksomheden er en særlig virksomhed (SPE) eller en fond, som udsteder økonomiske interesser til investorer i de underliggende finansielle aktiver, som ejes af virksomheden, og forvalter disse finansielle aktiver. I dette tilfælde opfylder de finansielle aktiver kriterierne for ophør af indregning, hvis betingelserne i afsnit 19 og 20 er opfyldt.

▼B

AG38 Ved anvendelse af afsnit 19 kunne virksomheden eksempelvis være ophavsmanden til det finansielle aktiv eller en koncern, som omfatter en SPE, der har erhvervet det finansielle aktiv og overdrager pengestrømme til investorer i form af ikke-nærtstående tredjeparter.

Vurdering af overdragelse af risiko og afkast tilknyttet ejendomsretten (afsnit 20)

AG39 Som eksempler på, hvornår en virksomhed har overdraget alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten, kan nævnes:

a) et betingelsesfrit salg af et finansielt aktiv

b) et salg af et finansielt aktiv sammen med en option på tilbagekøb af det finansielle aktiv til dets dagsværdi på tilbagekøbstidspunktet, og

c) et salg af et finansielt aktiv sammen med en put- eller call-option, som i væsentlig grad er »out of the money« (dvs. en option, som er »out of the money« i en sådan grad, at det er højst usandsynligt, at den vil være »in the money« inden udløb).

AG40 Som eksempler på, hvornår en virksomhed har bibeholdt alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten, kan nævnes:

a) en salgs- og tilbagekøbstransaktion, hvor tilbagekøbsprisen er en fast pris eller salgsprisen plus långivers afkast

b) en aftale om udlån af værdipapirer

c) et salg af et finansielt aktiv sammen med en »total-afkast-swap«, som fører markedsrisikoen tilbage til virksomheden

d) et salg af et finansielt aktiv sammen med en put- eller call-option, som i væsentlig grad er »in the money« (dvs. en option, som er »in of the money« i en sådan grad, at det er højst usandsynligt, at den vil være »out of the money« inden udløb), og

e) et salg af kortfristede tilgodehavender, hvor virksomheden garanterer at kompensere erhververen for sandsynlige kredittab.

AG41 Hvis virksomheden vurderer, at den som følge af overdragelsen har overdraget alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det overdragne aktiv, skal virksomheden ikke indregne det overdragne aktiv igen i et fremtidigt regnskabsår, medmindre den tilbagekøber det overdragne aktiv ved en ny transaktion.

Vurdering af overdragelsen af kontrol

AG42 En virksomhed har ikke bibeholdt kontrollen over et overdraget aktiv, hvis det er praktisk muligt for erhververen at sælge det overdragne aktiv. En virksomhed har bibeholdt kontrollen over et overdraget aktiv, hvis det ikke er praktisk muligt for erhververen at sælge det overdragne aktiv. Det er praktisk muligt for erhververen at sælge det overdragne aktiv, hvis det handles på et aktivt marked, idet erhververen kan tilbagekøbe det overdragne aktiv på markedet, hvis det bliver nødvendigt at levere aktivet tilbage til virksomheden. Det

▼B

kan eksempelvis være praktisk muligt for erhververen at sælge et overdraget aktiv, hvis det overdragne aktiv er tilknyttet en option, som giver virksomheden mulighed for at tilbagekøbe aktivet, men erhververen umiddelbart kan komme i besiddelse af det overdragne aktiv på markedet, hvis optionen udnyttes. Det er ikke praktisk muligt for erhververen at sælge et overdraget aktiv, hvis virksomheden bibeholder en sådan option, og erhververen ikke umiddelbart kan komme i besiddelse af det overdragne aktiv på markedet, hvis virksomheden udnytter sin option.

AG43 Det er kun praktisk muligt for erhververen at sælge det overdragne aktiv, hvis erhververen kan sælge det overdragne aktiv i sin helhed til en ikke-nærtstående tredjepart og ensidigt kan udnytte denne mulighed uden at lægge yderligere begrænsninger på overdragelsen. Det kritiske spørgsmål er, hvad der er praktisk muligt for erhververen, og ikke hvilke kontraktlige rettigheder erhververen har med hensyn til, hvad denne kan foretage sig med det overdragne aktiv, eller hvilke kontraktlige forbud, der eksisterer. Navnlig gælder det, at:

a) en kontraktlig rettighed til at afhænde det overdragne aktiv er af begrænset praktisk betydning, hvis der ikke findes et marked for det overdragne aktiv, og

b) muligheden for at afhænde det overdragne aktiv er af begrænset praktisk betydning, hvis den ikke kan udnyttes frit. Derfor:

   i) skal erhververens mulighed for at afhænde det overdragne aktiv være uafhængig af andres handlinger (dvs. det skal være en ensidig mulighed), og

   ii) erhververen skal være i stand til at afhænde det overdragne aktiv, uden at det er nødvendigt at knytte restriktioner eller betingelser til overdragelsen (eksempelvis betingelser for, hvordan et låneaktiv skal afdrages, eller en option, som giver erhververen ret til at tilbagekøbe aktivet).

AG44 Det, at erhververen sandsynligvis ikke vil sælge det overdragne aktiv, betyder ikke i sig selv, at overdrageren har bibeholdt kontrollen over det overdragne aktiv. Hvis en put-option eller en garanti indskrænker erhververens mulighed for at sælge det overdragne aktiv, har overdrageren dog bibeholdt kontrollen over det overdragne aktiv. Hvis en put-option eller en garanti eksempelvis er tilstrækkeligt værdifuld, indskrænker den erhververens mulighed for at sælge det overdragne aktiv, idet erhververen ikke i praksis ville sælge det overdragne aktiv til en tredjepart uden at knytte en tilsvarende option eller andre restriktioner til aktivet. Erhververen ville i stedet beholde det overdragne aktiv for at opnå betalinger i henhold til garantien eller put-optionen. Under sådanne omstændigheder har overdrageren bibeholdt kontrollen over det overdragne aktiv.

Overdragelser, som opfylder kriterierne for ophør af indregning

AG45 En virksomhed kan bibeholde retten til en del af rentebetalingerne på overdragne aktiver som kompensation for at administrere disse aktiver. Den del af rentebetalingerne, som virksomheden ville opgive ved opsigelse eller overdragelse af administrationskontrakten, allokeres til aktivet eller forpligtelsen i form af en administrationsret eller en administrationsforpligtelse. Den del af rentebetalingerne, som virksomheden ikke ville opgive, er en tilgodehavende strip bestående af rentedelen. Hvis virksomheden eksempelvis ikke ville opgive nogen renter ved opsigelse eller overdragelse af administrationskontrakten, er hele rentespændet en tilgodehavende strip bestående af rentedelen. For så vidt angår anvendelsen af afsnit 27, anvendes dagsværdierne af

▼B

aktivet i form af en administrationsret og den tilgodehavende strip bestående af rentedelen til at allokere den regnskabsmæssige værdi af tilgodehavendet mellem den del af aktivet, som ikke længere indregnes, og den del, som fortsat indregnes. Hvis der ikke er angivet noget administrationshonorar, eller hvis det modtagne honorar ikke forventes i tilstrækkelig grad at godtgøre virksomheden for udførelse af administration, skal en forpligtelse for forpligtelsen til at administrere indregnes til dagsværdi.

▼M32

AG46 Ved vurderingen af dagsværdierne af den del, som fortsat indregnes og den del, som ikke længere indregnes, med henblik på anvendelsen af afsnit 27, skal virksomheden anvende kravene til måling af dagsværdi, som er angivet i IFRS 13 ud over afsnit 28.

▼B

Overdragelser, som ikke opfylder kriterierne for ophør af indregning

AG47 Følgende er en beskrivelse af anvendelsen af princippet i afsnit 29. Hvis en garanti, som er ydet af virksomheden for tab ved misligholdelse på det overdragne aktiv, forhindrer, at der for et overdraget aktiv sker ophør af indregning, idet virksomheden har bibeholdt alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det overdragne aktiv, skal det overdragne aktiv fortsat indregnes i sin helhed, og det modtagne vederlag skal indregnes som en forpligtelse.

Fortsat engagement i overdragne aktiver

AG48 Følgende er eksempler på, hvordan en virksomhed måler et overdraget aktiv og den tilknyttede forpligtelse i henhold til afsnit 30.

Alle aktiver

a) Hvis virksomheden har ydet en garanti om betaling for tab ved misligholdelse på et overdraget aktiv, som forhindrer, at indregningen af det overdragne aktiv ophører i forhold til det fortsatte engagement, måles det overdragne aktiv på overdragelsestidspunktet til det laveste af i) aktivets regnskabsmæssige værdi og ii) den maksimale beløbsmæssige størrelse af det ved overdragelsen modtagne vederlag, som virksomheden kan kræves at betale tilbage (»garantibeløbet«). Den tilknyttede forpligtelse måles første gang til garantibeløbet plus garantiens dagsværdi (som normalt er det modtagne vederlag for garantien). Garantiens oprindelige dagsværdi indregnes efterfølgende i resultatet på tidsmæssig basis (jf. IAS 18), og aktivets regnskabsmæssige værdi reduceres af eventuelle tab ved værdiforringelse.

Aktiver målt til amortiseret kostpris

b) Hvis en forpligtelse i form af en put-option, som er solgt af en virksomhed, eller en rettighed i form af en call-option, som besiddes af en virksomhed, forhindrer ophør af indregning af et overdraget aktiv, og virksomheden måler det overdragne aktiv til amortiseret kostpris, måles den tilknyttede forpligtelse til kostpris (dvs. det modtagne vederlag) reguleret for afskrivning af en eventuel forskel mellem denne kostpris og det overdragne aktivs amortiserede kostpris ved optionens udløbstidspunkt. Det antages eksempelvis, at aktivets amortiserede kostpris og regnskabsmæssige værdi på overdragelsestidspunktet er 98 CU, og det modtagne vederlag er 95 CU. Aktivets amortiserede kostpris på optionens

▼B

udnyttelsestidspunkt vil være 100 CU. Den oprindelige regnskabsmæssige værdi af den tilknyttede forpligtelse er 95 CU, og forskellen mellem 95 CU og 100 CU indregnes i resultatet ved brug af den effektive rentemetode. Hvis optionen udnyttes, indregnes en eventuel forskel mellem den tilknyttede forpligtelses regnskabsmæssige værdi og udnyttelseskursen i resultatet.

Aktiver målt til dagsværdi

c) Hvis en rettighed i form af en call-option, som bibeholdes af virksomheden, forhindrer ophør af indregning af et overdraget aktiv, og virksomheden måler det overdragne aktiv til dagsværdi, skal aktivet fortsat måles til dagsværdi. Den tilknyttede forpligtelse måles til i) optionens udnyttelseskurs med fradrag af optionens tidsmæssige værdi, hvis optionen er »in the money« eller »at the money«, eller ii) det overdragne aktivs dagsværdi med fradrag af optionens tidsmæssige værdi, hvis optionen er »out of the money«. Reguleringen af målingen af den tilknyttede forpligtelse sikrer, at den regnskabsmæssige nettoværdi af aktivet og den tilknyttede forpligtelse svarer til dagsværdien af call-optionen. Hvis dagsværdien af det underliggende aktiv eksempelvis er 80 CU, optionens udnyttelseskurs er 95 CU, og optionens tidsmæssige værdi er 5 CU, er den regnskabsmæssige værdi af den tilknyttede forpligtelse 75 CU (80 CU-5 CU), og den regnskabsmæssige værdi af det overdragne aktiv er 80 CU (dvs. dagsværdien).

d) Hvis en put-option, som sælges af en virksomhed, forhindrer ophør af indregning af et overdraget aktiv, og virksomheden måler det overdragne aktiv til dagsværdi, skal den tilknyttede forpligtelse måles til optionens udnyttelseskurs plus optionens tidsmæssige værdi. Måling af aktivet til dagsværdi er begrænset til det laveste af dagsværdien og optionens udnyttelseskurs, idet virksomheden ikke har nogen ret til stigninger i det overdragne aktivs dagsværdi over optionens udnyttelseskurs. På den måde sikres det, at den regnskabsmæssige nettoværdi af aktivet og den tilknyttede forpligtelse svarer til dagsværdien af forpligtelsen i form af put-optionen. Hvis dagsværdien af det underliggende aktiv eksempelvis er 120 CU, optionens udnyttelseskurs er 100 CU, og optionens tidsmæssige værdi er 5 CU, er den regnskabsmæssige værdi af den tilknyttede forpligtelse 105 CU (100 CU+5 CU), og den regnskabsmæssige værdi af aktivet er 100 CU (i dette tilfælde optionens udnyttelseskurs).

e) Hvis en collar i form af en købt call-option og en solgt put-option forhindrer ophør af indregning af et overdraget aktiv, og virksomheden måler aktivet til dagsværdi, skal den fortsat måle aktivet til dagsværdi. Den tilknyttede forpligtelse måles til i) summen af call-optionens udnyttelseskurs og put-optionens dagsværdi med fradrag af call-optionens tidsmæssige værdi, hvis call-optionen er »in the money« eller »at the money«, eller ii) summen af aktivets dagsværdi og put-optionens dagsværdi med fradrag af call-optionens tidsmæssige værdi, hvis call-optionen er »out of the money«. Reguleringen af den tilknyttede forpligtelse sikrer, at den regnskabsmæssige nettoværdi af aktivet og den tilknyttede forpligtelse svarer til dagsværdien af de optioner, virksomheden

▼B

besidder og sælger. Det antages eksempelvis, at en virksomhed overdrager et finansielt aktiv, som måles til dagsværdi, og samtidig køber en call-option med en udnyttelseskurs på 120 CU og sælger en put-option med en udnyttelseskurs på 80 CU. Det antages desuden, at aktivets dagsværdi er 100 CU på overdragelsestidspunktet. Put-optionens og call-optionens tidsmæssige værdi er henholdsvis 1 CU og 5 CU. I dette tilfælde indregner virksomheden et aktiv på 100 CU (aktivets dagsværdi) og en forpligtelse på 96 CU [(100 CU+1 CU)-5 CU]. Nettoaktivernes værdi er hermed 4 CU, hvilket svarer til dagsværdien af de optioner, der besiddes og sælges af virksomheden.

Alle overdragelser

AG49 I det omfang en overdragelse af finansielle aktiver ikke opfylder kriterierne for ophør af indregning, foretages der ikke separat regnskabsmæssig behandling som afledte finansielle instrumenter af overdragerens kontraktlige rettigheder eller forpligtelser tilknyttet overdragelsen, hvis indregning af både det afledte finansielle instrument og enten det overdragne aktiv eller den fra overdragelsen hidrørende forpligtelse ville medføre dobbelt indregning af de samme rettigheder eller forpligtelser. En call-option, som bibeholdes af overdrageren, kan eksempelvis forhindre, at en overdragelse af finansielle aktiver regnskabsmæssigt behandles som et salg. I dette tilfælde indregnes call-optionen ikke separat som et afledt finansielt aktiv.

AG50 I det omfang en overdragelse af et finansielt aktiv ikke opfylder kriterierne for ophør af indregning, skal erhververen ikke indregne det overdragne aktiv som sit aktiv. Erhververen skal ophøre med at indregne likvide beholdninger eller anden form for betalt vederlag og indregne et tilgodehavende fra overdrageren. Hvis overdrageren både har en ret og forpligtelse til at generhverve kontrollen over det overdragne aktiv i sin helhed mod et fast beløb (eksempelvis i henhold til en tilbagekøbsaftale), kan erhververen regnskabsmæssigt behandle sit tilgodehavende som et lån eller et tilgodehavende.

Eksempler

AG51 Følgende eksempler illustrerer anvendelsen af principperne for ophør af indregning i denne standard.

a) *Repurchase agreements and securities lending,* Hvis et finansielt aktiv sælges i henhold til en aftale om tilbagekøb af aktivet til en fast pris eller til salgsprisen plus långivers afkast, eller hvis det udlånes i henhold til en aftale om at levere det tilbage til overdrageren, skal der ikke ske ophør af indregning, idet overdrageren bibeholder alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten. Hvis erhververen opnår retten til at sælge eller pantsætte aktivet, skal overdrageren eksempelvis omklassificere aktivet ►M5 i sin opgørelse af finansiel stilling ◄ som et udlånt aktiv eller et tilbagekøbstilgodehavende.

▼B

b) *Tilbagekøbsaftaler og udlån af værdipapire — aktiver, som stort set er de samme.* Hvis et finansielt aktiv sælges i henhold til en aftale om tilbagekøb af det samme eller stort set det samme aktiv, til en fast pris eller til salgsprisen plus långivers afkast, eller hvis et finansielt aktiv lånes eller udlånes i henhold til en aftale om at levere det samme eller stort set det samme aktiv tilbage til overdrageren, skal der ikke ske ophør af indregning, idet overdrageren bibeholder alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten.

c) *Tilbagekøbsaftaler og udlån af værdipapirer — ret til udskiftning.* Hvis en tilbagekøbsaftale med en fast tilbagekøbspris eller en pris, som svarer til salgsprisen plus långivers afkast, eller en lignende transaktion med udlån af værdipapirer, giver erhververen ret til at udskifte aktiver, som ligner hinanden, og som har samme dagsværdi som det overdragne aktiv på tilbagekøbstidspunktet, skal der ikke ske ophør af indregning af det aktiv, som sælges eller udlånes ved tilbagekøb eller ved en transaktion med udlån af værdipapirer, idet overdrageren bibeholder alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten.

d) *Forkøbsret til tilbagekøb til dagsværdi* Hvis en virksomhed sælger et finansielt aktiv og kun bibeholder en forkøbsret til tilbagekøb af det overdragne aktiv til dagsværdi, hvis erhververen efterfølgende sælger det, skal virksomheden ophøre med at indregne aktivet, idet den har overdraget alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten.

e) *»Wash sale«-transaktion* Tilbagekøb af et finansielt aktiv kort tid efter det er blevet solgt, kaldes sommetider et »wash sale«. Et sådant tilbagekøb udelukker ikke ophør af indregning, forudsat at den oprindelige transaktion opfyldte betingelserne for ophør af indregning. Hvis en aftale vedrørende salg af et finansielt aktiv indgås samtidig med en aftale om tilbagekøb af det samme aktiv til en fast pris eller til salgsprisen plus långivers afkast, skal der imidlertid ikke ske ophør af indregning af aktivet.

f) *Put-optioner og call-optioner, som i væsentlig grad er »in the money«.* Hvis et overdraget finansielt aktiv kan tilbagekaldes af overdrageren, og call-optionen i væsentlig grad er »in the money«, opfylder overdragelsen ikke kriterierne for ophør af indregning, idet overdrageren har bibeholdt alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten. Tilsvarende gælder det, at hvis det finansielle aktiv kan leveres tilbage af erhververen, og put-optionen i væsentlig grad er »in the money«, opfylder overdragelsen ikke kriterierne for ophør af indregning, idet overdrageren har bibeholdt alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten.

g) *Put-optioner og call-optioner, som i væsentlig grad er »out of the money«.* For et finansielt aktiv, hvis overdragelse udelukkende sker mod en put-option, som i væsentlig grad er »out of the money«, og som besiddes af erhververen, eller en call-option, som i væsentlig grad er »out of the money«, og som besiddes af overdrageren, skal der ske ophør af indregning. Dette skyldes, at overdrageren har overdraget alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten.

▼B

h) *Aktiver, som umiddelbart kan erhverves på basis af en call-option, som ikke i væsentlig grad er hverken »in the money« eller »out of the money«.* Hvis virksomheden har en call-option på et aktiv, som umiddelbart kan erhverves på markedet, og optionen ikke i væsentlig grad er hverken »in the money« eller »out of the money«, skal der ske ophør af indregning af aktivet. Dette skyldes, at virksomheden i) hverken har bibeholdt eller overdraget alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten og ii) ikke har bibeholdt kontrollen. Hvis aktivet ikke umiddelbart kan erhverves på markedet, er ophør af indregning dog udelukket i forhold til den beløbsmæssige størrelse af aktivet, som er omfattet af call-optionen, idet virksomheden har bibeholdt kontrollen over aktivet.

i) *Et aktiv, som ikke umiddelbart kan erhverves, og som er omfattet af en put-option, der sælges af en virksomhed, som ikke i væsentlig grad er hverken »in the money« eller »out of the money«.* Hvis en virksomhed overdrager et finansielt aktiv, som ikke umiddelbart kan erhverves på markedet, og sælger en put-option, som ikke i væsentlig grad er »out of the money«, har virksomheden hverken bibeholdt eller overdraget alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten på grund af den solgte put-option. Virksomheden bibeholder kontrollen over aktivet, hvis værdien af put-optionen er tilstrækkelig til at forhindre, at erhververen sælger aktivet. I så fald skal aktivet fortsat indregnes i forhold til overdragerens fortsatte engagement (jf. afsnit AG44). Virksomheden overdrager kontrollen over aktivet, hvis værdien af put-optionen ikke er tilstrækkelig til at forhindre, at erhververen sælger aktivet. I så fald skal aktivet ikke længere indregnes.

j) *Aktiver omfattet af en put- eller call-option til dagsværdi eller en terminskontrakt.* En overdragelse af et finansielt aktiv, som udelukkende sker mod en put- eller call-option eller en terminskontrakt, som har en udnyttelseskurs eller tilbagekøbspris, der svarer til dagsværdien af det finansielle aktiv på tilbagekøbstidspunktet, medfører ophør af indregning på grund af overdragelsen af alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten.

k) *Call- eller put-optioner afregnet i likvide beholdninger.* Virksomheden skal vurdere overdragelsen af et finansielt aktiv, som er omfattet af en put- eller call-option eller en terminskontrakt, der nettoafregnes i likvide beholdninger, for at afgøre, hvorvidt virksomheden har bibeholdt eller overdraget alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten. Hvis virksomheden ikke har bibeholdt alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det overdragne aktiv, skal virksomheden vurdere, hvorvidt den har bibeholdt kontrollen over det overdragne aktiv. Det, at put- eller call-optionen eller terminskontrakten nettoafregnes i likvide beholdninger, medfører ikke automatisk, at virksomheden har overdraget kontrollen (jf. afsnit AG44 og g), h) og i) ovenfor).

▼B

l) *»Removal of accounts provision«* En *»removal of accounts provision« er en ubetinget option på tilbagekøb (en call-option), som giver virksomheden ret til at tilbagekalde overdragne aktiver underlagt visse restriktioner.* Forudsat at en sådan option medfører, at virksomheden hverken bibeholder eller overdrager alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten, er ophør af indregning kun udelukket i forhold til den beløbsmæssige størrelse af den del, der er omfattet af tilbagekøb (hvis det antages, at erhververen ikke kan sælge aktivet). Hvis den regnskabsmæssige værdi og provenuet af overdragelsen af låneaktiver eksempelvis er 100 000 CU, og eventuelle individuelle lån kan tilbagekaldes, men de samlede lån, som kan tilbagekøbes ikke vil kunne overstige 10 000 CU, vil 90 000 CU af lånene opfylde kriterierne for ophør af indregning.

m) *»Clean-up« call-optioner.* En virksomhed, som kan være en overdrager, der administrerer overdragne aktiver, kan have en »clean-up« call-option på køb af de resterende overdragne aktiver, når de udestående aktiver falder til et bestemt niveau, hvor omkostningerne ved at administrere disse aktiver ikke længere står mål med fordelene ved at administrere dem. Forudsat at en sådan »clean-up« call-option medfører, at virksomheden hverken bibeholder eller overdrager alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten, og erhververen ikke kan sælge aktiverne, er ophør af indregning kun udelukket i forhold til den del af aktiverne, der er omfattet af call-optionen.

n) *Efterstillede bibeholdte økonomiske interesser og kreditgarantier.* En virksomhed kan give erhververen forbedrede kreditbetingelser ved at efterstille nogle af eller alle sine bibeholdte økonomiske interesser i det overdragne aktiv. Alternativt kan virksomheden give erhververen forbedrede kreditbetingelser i form af en kreditgaranti, som kan være ubegrænset eller begrænset til et bestemt beløb. Hvis virksomheden bibeholder alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det overdragne aktiv, skal aktivet fortsat indregnes i sin helhed. Hvis virksomheden bibeholder nogle, men ikke alle væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten, og har bibeholdt kontrollen, er ophør af indregning udelukket i forhold til det beløb i likvide beholdninger eller andre aktiver, som virksomheden kan komme til at betale.

o) *»Total-afkast-swaps«.* En virksomhed kan sælge et finansielt aktiv til en erhverver og indgå en »total-afkast-swap« med erhververen, hvorved alle pengestrømme fra rentebetalinger fra det underliggende aktiv betales til virksomheden mod betaling af et fast beløb eller en variabel sats, og eventuelle stigninger eller fald i dagsværdien af det underliggende aktiv indgår i virksomheden. I dette tilfælde er ophør af indregning af hele aktivet ikke tilladt.

p) *Renteswaps.* En virksomhed kan overdrage et fastforrentet finansielt aktiv til en erhverver og indgå en renteswap-kontrakt med erhververen om at modtage en fast rente og betale en variabel rente baseret på en beregningsmæssig hovedstol, som svarer til

▼B

hovedstolen på det overdragne finansielle aktiv. En sådan renteswap udelukker ikke ophør af indregning af det overdragne aktiv, forudsat at betalingerne på swap-kontrakten ikke er betinget af betalinger på det overdragne aktiv.

q) *Amortiserende renteswaps.* En virksomhed kan overdrage et fastforrentet finansielt aktiv til en erhverver, som afdrages over tid, og indgå en amortiserende renteswap-kontrakt med erhververen om at modtage en fast rente og betale en variabel rente baseret på en beregningsmæssig hovedstol. Hvis swap-kontraktens beregningsmæssige hovedstol afskrives, således at den svarer til hovedstolen på det til enhver tid udestående overdragne finansielle aktiv, vil swap-kontrakten normalt medføre, at virksomheden bibeholder væsentlige risici ved førtidig indfrielse. I så fald skal virksomheden enten fortsætte med at indregne hele det overdragne aktiv eller fortsætte med at indregne det overdragne aktiv i forhold til virksomhedens fortsatte engagement. Omvendt, hvis afskrivningen på swap-kontraktens beregningsmæssige hovedstol ikke er knyttet til den udestående hovedstol på det overdragne aktiv, vil swap-kontrakten ikke medføre, at virksomheden bibeholder risici ved førtidig indfrielse for aktivet. Ophør af indregning af det overdragne aktiv vil således ikke være udelukket, forudsat at betalingerne på swap-kontrakten ikke er betinget af rentebetalinger på det overdragne aktiv, og at swap-kontrakten ikke medfører, at virksomheden bibeholder eventuelle andre væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det overdragne aktiv.

►**M32** AG52 Dette afsnit illustrerer anvendelsen af metoden for fortsat engagement, når virksomhedens fortsatte engagement vedrører en del af et finansielt aktiv.

Det antages, at en virksomhed har en portefølje af lån, der kan indfries før tid ◄, og som har en kuponrente og en effektiv rente på 10 % samt en hovedstol og en amortiseret kostpris på 10 000 CU. Virksomheden indgår en transaktion, hvor erhververen mod betaling af 9 115 CU opnår retten til 9 000 CU af alle inddrevne beløb på hovedstolen plus renter heraf på 9,5 %. Virksomheden bibeholder retten til 1 000 CU af alle inddrevne beløb på hovedstolen plus renter heraf på 10 % plus det overskydende spænd på 0,5 % på de resterende 9 000 CU af hovedstolen. Beløb hidrørende fra førtidig indfrielse allokeres proportionelt mellem virksomheden og erhververen i forholdet 1:9, men eventuel misligholdelse fratrækkes virksomhedens rente på 1 000 CU, indtil denne rente er udtømt. ►**M32** Lånenes dagsværdi på transaktionstidspunktet er 10 100 CU, og den skønnede dagsværdi af det overskydende spænd på 0,5 procent er 40 CU. ◄

Virksomheden vurderer, at den har overdraget visse væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten (eksempelvis væsentlige risici ved førtidig indfrielse), men at den også har bibeholdt visse væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten (på grund af den efterstillede bibeholdte økonomiske interesse), og har bibeholdt kontrollen. Virksomheden anvender derfor metoden for fortsat engagement.

▼B

Ved anvendelse af denne standard skal virksomheden analysere transaktionen som a) en bibeholdelse af fuldt ud forholdsmæssig økonomisk interesse på 1 000 CU plus b) efterstillelse af denne bibeholdte økonomiske interesse for at give erhververen forbedrede kreditbetingelser ved kredittab.

Virksomheden beregner, at 9 090 CU(90 % × 10 100 CU) af det modtagne vederlag på 9 115 CU udgør vederlaget for en fuldt ud forholdsmæssig andel på 90 %. Den resterende del af det modtagne vederlag (25 CU) udgør det modtagne vederlag for efterstillelse af bibeholdte økonomiske interesser for at give erhververen forbedrede kreditbetingelser ved kredittab. Derudover udgør det overskydende spænd på 0,5 % et modtaget vederlag for forbedrede kreditbetingelser. Det samlede modtagne vederlag for den forbedrede kredit er således 65 CU (25 CU+40 CU).

▼M32

Virksomheden beregner gevinsten eller tabet på salget af andelen på 90 % af pengestrømmene. Hvis det antages, at de separate dagsværdier på den overdragne andel på 90 % og den bibeholdte del på 10 % ikke er tilgængelige på overdragelsestidspunktet, allokerer virksomheden aktivets regnskabsmæssige værdi i overensstemmelse med afsnit 28 som følger:

	Skønnet dagsværdi	*Procent*	*Allokeret regnskabsmæssig værdi*
Overdraget del	9 090	90 %	9 000
Bibeholdt del	1 010	10 %	1 000
I alt	10 100		10 000

▼B

Virksomheden beregner gevinsten eller tabet på salget af andelen på 90 % af pengestrømmene ved at fratrække den allokerede regnskabsmæssige værdi af den overdragne del fra det modtagne vederlag, dvs. 90 CU (9 090 CU-9 000 CU). Den regnskabsmæssige værdi af den af virksomheden bibeholdte del er 1 000 CU.

Desuden indregner virksomheden det fortsatte engagement, som hidrører fra efterstillelsen af den bibeholdte økonomiske interesse for kredittab. Virksomheden indregner således et aktiv på 1 000 CU (den maksimale beløbsmæssige størrelse af pengestrømme, den ikke ville modtage ved efterstillelsen) og en tilknyttet forpligtelse på 1 065 CU (som er den maksimale beløbsmæssige størrelse af pengestrømme, den ikke ville modtage ved efterstillelsen, dvs. 1 000 CU plus efterstillelsens dagsværdi på 65 CU).

Virksomheden bruger alle oplysningerne ovenfor til den regnskabsmæssige behandling af transaktionen som følger:

	Debet	*Kredit*
Oprindeligt aktiv	—	9 000
Aktiv indregnet for efterstillelse eller forskelsværdien	1 000	—

▼B

	Debet	*Kredit*
Aktiv for det modtagne vederlag i form af overskydende spænd	40	—
Resultat (gevinst ved overdragelse)	—	90
Forpligtelse	—	1 065
Modtagne likvide beholdninger	9 115	—
I alt	**10 155**	**10 155**

Umiddelbart efter transaktionen er aktivets regnskabsmæssige værdi 2 040 CU, hvilket omfatter 1 000 CU, som repræsenterer den allokerede kostpris for den bibeholdte del, og 1 040 CU, som repræsenterer virksomhedens yderligere fortsatte engagement som følge af efterstillelsen af den bibeholdte økonomiske interesse for kredittab (hvilket omfatter det yderligere tillæg på 40 CU).

I efterfølgende regnskabsår indregner virksomheden det modtagne vederlag for den forbedrede kredit (65 CU) på tidsmæssig basis, tilskriver rente på det indregnede aktiv ved anvendelse af den effektive rentemetode og indregner eventuel forringet kredit på det indregnede aktiv. Som eksempel på sidstnævnte antages det, at der i det efterfølgende år er et kreditforringelsestab på de underliggende lån på 300 CU. Virksomheden reducerer det indregnede aktiv med 600 CU (300 CU knyttet til den bibeholdte økonomiske interesse og 300 CU knyttet til det yderligere fortsatte engagement, som hidrører fra efterstillelsen af den bibeholdte økonomiske interesse for kredittab), og reducerer den indregnede forpligtelse med 300 CU. Nettoresultatet er en indregnet omkostning i resultatet for kreditforringelse på 300 CU.

Almindeligt køb eller salg af finansielle aktiver (afsnit 38)

AG53 Et almindeligt køb eller salg af finansielle aktiver skal indregnes enten på handelsdatoen eller afregningsdatoen som beskrevet i afsnit AG55 og AG56). Metoden skal anvendes konsekvent for alle køb og salg af finansielle aktiver, som tilhører samme kategori af finansielle aktiver, som defineret i afsnit 9. Aktiver, som besiddes med handel for øje, udgør en separat kategori fra aktiver, som klassificeres til dagsværdi med indregning i ►**M5** totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi.

AG54 En kontrakt, som kræver eller tillader nettoafregning af ændringen i kontraktens værdi, er ikke en almindelig kontrakt. En sådan kontrakt skal i stedet behandles regnskabsmæssigt som et afledt finansielt instrument i perioden mellem handelsdatoen og afregningsdatoen.

▼B

AG55 Handelsdatoen er den dato, hvor virksomheden forpligter sig til at købe eller sælge et aktiv. Indregning på handelsdatoen betyder, a) at et aktiv, som skal modtages, og forpligtelsen til at betale for det, indregnes på handelsdatoen, og b) at virksomheden ophører med at indregne et solgt aktiv, indregner eventuelle gevinster eller tab ved afhændelsen og indregner et tilgodehavende i form af betaling fra køber på handelsdatoen. Normalt tilskrives renter ikke på aktivet og den tilsvarende forpligtelse før afregningsdatoen, hvor ejendomsretten overgår.

AG56 Afregningsdatoen er den dato, hvor et aktiv overdrages til eller af virksomheden. Indregning på afregningsdatoen betyder, a) at et aktiv indregnes på det tidspunkt, hvor det modtages af virksomheden, og b) at virksomheden ophører med at indregne et aktiv og indregner eventuelle gevinster eller tab ved afhændelsen på det tidspunkt, hvor virksomheden overdrager aktivet. Når der anvendes indregning på afregningsdatoen, skal virksomheden regnskabsmæssigt behandle ændringer i dagsværdien af det aktiv, som skal modtages, i perioden mellem handelsdatoen og afregningsdatoen på samme måde, som den regnskabsmæssigt behandler det anskaffede aktiv. Værdiændringen skal med andre ord ikke indregnes for aktiver, som er indregnet til kostpris eller amortiseret kostpris. Den indregnes i resultatet, for så vidt angår aktiver, der klassificeres som finansielle aktiver til dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi, og den ►M5 indregnes i øvrig totalindkomst ◄, for så vidt angår aktiver, der klassificeres som disponible for salg.

Ophør af indregning af en finansiel forpligtelse (afsnit 39-42)

AG57 En finansiel forpligtelse (eller en del heraf) ophører, når debitor enten:

a) opfylder forpligtelsen (eller en del heraf) ved at betale kreditor, sædvanligvis kontant eller med andre finansielle aktiver, varer eller tjenesteydelser, eller

b) retligt eller af kreditor fritages for det primære ansvar for forpligtelsen (eller en del heraf). (Hvis debitor har givet en garanti, kan denne betingelse stadig være opfyldt.)

AG58 Hvis udsteder af et gældsinstrument tilbagekøber dette instrument, ophører gælden, selvom udsteder er *market maker* i dette instrument eller har til hensigt at sælge det i nær fremtid.

AG59 Når debitor ikke retligt fritages for en forpligtelse, fratager betaling til tredjepart, herunder betaling til en fond, som af indhold er en gældsudligningsfond, ikke i sig selv debitor fra dennes primære ansvar over for kreditor.

AG60 Hvis debitor betaler en tredjepart for at overtage en forpligtelse og meddeler sin kreditor, at denne tredjepart har overtaget forpligtelsen, skal debitor ikke ophøre med at indregne gældsforpligtelsen, medmindre betingelsen i afsnit AG57b) er opfyldt. Hvis debitor betaler en tredjepart for at overtage en forpligtelse og opnår retlig fritagelse fra sin kreditor, er gælden ophørt. Hvis debitor imidlertid indvilliger i at foretage betalinger på gælden til denne tredjepart eller direkte til sin oprindelige kreditor, skal debitor indregne en ny gældsforpligtelse over for denne tredjepart.

▼B

AG61 Når debitor enten retligt eller af kreditor fritages for en forpligtelse, og dette medfører, at virksomheden ophører med at indregne forpligtelsen, kan virksomheden indregne en ny forpligtelse, hvis de i afsnit 15-37 nævnte kriterier for ophør af indregning ikke er opfyldt for de overdragne finansielle aktiver. Hvis disse kriterier ikke er opfyldt, skal virksomheden ikke ophøre med at indregne de overdragne aktiver, og skal indregne en ny forpligtelse tilknyttet de overdragne aktiver.

AG62 Med hensyn til afsnit 40 er betingelserne væsentligt anderledes, hvis den diskonterede nutidsværdi af pengestrømmene i henhold til de nye betingelser, herunder betalte honorarer med fradrag af modtagne honorarer og diskonteret med brug af den oprindelige effektive rente, adskiller sig med mindst 10 % fra den diskonterede nutidsværdi af de resterende pengestrømme fra den oprindelige finansielle forpligtelse. Hvis en udveksling af gældsinstrumenter eller en ændring af betingelserne regnskabsmæssigt behandles som et ophør, skal alle afholdte omkostninger eller betalte honorarer indregnes som en del af gevinsten eller tabet forbundet med ophøret. Hvis udvekslingen eller ændringen ikke regnskabsmæssigt behandles som ophør af en forpligtelse, udgør eventuelle afholdte omkostninger eller betalte honorarer en regulering af forpligtelsens regnskabsmæssige værdi og afskrives over den ændrede forpligtelses resterende løbetid.

AG63 I visse tilfælde fritager kreditor debitor fra dennes aktuelle forpligtelse til at foretage betalinger, men debitor påtager sig en garantiforpligtelse til at foretage betaling, hvis den part, som overtager det primære ansvar for forpligtelsens indfrielse, ikke indfrier denne. I sådanne tilfælde skal debitor:

a) indregne en ny finansiel forpligtelse på baggrund af dagsværdien af garantien, og

b) indregne en gevinst eller et tab på baggrund af forskellen mellem i) eventuelt betalt provenu og ii) den regnskabsmæssige værdi af den oprindelige finansielle forpligtelse med fradrag af dagsværdien af den nye finansielle forpligtelse.

MÅLING (afsnit 43-70)

Første måling af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser (afsnit 43)

▼M32

AG64 Dagsværdien af en finansiel forpligtelse ved første indregning er normalt transaktionsprisen (dvs. dagsværdien af det betalte eller modtagne vederlag, jf. også IFRS 13 og afsnit AG76). Hvis en del af det betalte vederlag dækker noget andet end det finansielle instrument, skal en virksomhed måle dagsværdien af det finansielle instrument. Dagsværdien af et langfristet lån eller tilgodehavende, som ikke er rentebærende, kan eksempelvis skønnes som nutidsværdien af alle fremtidige indbetalinger diskonteret ved anvendelse af gældende markedsrenter for et lignende instrument (lignende for så vidt angår valuta, løbetid, rentetype og andre faktorer) med en tilsvarende kreditvurdering. Alle yderligere udlånte beløb er en omkostning eller en reduktion af indtægterne, medmindre de opfylder kriterierne for indregning som en anden type aktiv.

▼B

AG65 Hvis renten på et lån hidrørende fra en virksomhed ikke er markedsrenten (hvis den eksempelvis er 5 %, hvor markedsrenten for tilsvarende lån er 8 %), og virksomheden modtager et forudbetalt honorar som kompensation, skal virksomheden indregne lånet til dagsværdi, dvs. med fradrag af det modtagne honorar. Virksomheden indregner dette fradrag i resultatet ved brug af den effektive rentemetode.

▼B

Efterfølgende måling af finansielle aktiver (afsnit 45 og 46)

AG66 Hvis et finansielt instrument, som tidligere blev indregnet som et finansielt aktiv, måles til dagsværdi, og denne er negativ, er det en finansiel forpligtelse målt i overensstemmelse med afsnit 47.

AG67 Følgende eksempel illustrerer den regnskabsmæssige behandling af transaktionsomkostninger ved den første og efterfølgende måling af et finansielt aktiv, som er disponibelt for salg. Et aktiv erhverves for 100 CU med tillæg af en købsprovision på 2 CU. Aktivet indregnes første gang til 102 CU. ►M5 Afslutningen på regnskabsåret ◄ er en dag senere, hvor den officielle markedskurs for aktivet er 100 CU. Hvis aktivet skulle sælges, ville der skulle betales en provision på 3 CU. På det tidspunkt måles aktivet til 100 CU (uden hensyntagen til den eventuelle provision af salget), og et tab på 2 CU ►M5 indregnes i øvrig totalindkomst ◄. Hvis det finansielle aktiv, som er disponibelt for salg, har faste eller bestemmelige betalinger, afskrives transaktionsomkostningerne over resultatet ved anvendelse af den effektive rentemetode. Hvis det finansielle aktiv, som er disponibelt for salg, ikke har faste eller bestemmelige betalinger, indregnes transaktionsomkostningerne over resultatet, når virksomheden ophører med at indregne aktivet, eller aktivet bliver værdiforringet.

AG68 Instrumenter, som klassificeres som lån og tilgodehavender, måles til amortiseret kostpris uden hensyntagen til virksomhedens hensigt om at besidde dem til udløb.

▼M32

_____

▼B

Intet aktivt marked: Værdiansættelsesmetode

▼M32

_____

AG76 Den bedste indikation af dagsværdien af et finansielt instrument ved første indregning er normalt transaktionsprisen (dvs. dagsværdien af det betalte eller modtagne vederlag), jf. også IFRS 13). Hvis en virksomhed fastslår, at der er en forskel mellem dagsværdien ved første indregning og transaktionsprisen som nævnt i afsnit 43A, skal virksomheden tage instrument i betragtning på dette tidspunkt som følger:

(a) ved i henhold til afsnit 43, hvis dagsværdien indikeres af en officiel markedskurs på et aktivt marked for et aktiv eller en forpligtelse af samme type (dvs. et niveau 1-input), eller baseret på en værdiansættelsesmetode, der kun anvender oplysninger fra observerede markeder. En virksomhed skal indregne forskellen mellem dagsværdien ved første indregning og transaktionsprisen i resultatopgørelsen

(b) i alle andre tilfælde, ved målingen i henhold til afsnit 43, tilpasset til at udligne forskellen mellem dagsværdien ved første indregning og transaktionsprisen. Efter første indregning skal en virksomhed kun indregne denne udskudte forskel i resultatopgørelsen i det omfang, at den er opstået som følge af en ændring i en faktor (herunder tid), som markedsdeltagere ville tage i betragtning ved værdiansættelsen af aktivet eller forpligtelsen.

▼M32

AG76A Den efterfølgende måling af det finansielle aktiv eller den finansielle forpligtelse og den efterfølgende indregning af gevinster eller tab skal være i overensstemmelse med kravene i denne standard.

———————

▼B

Intet aktivt marked: Egenkapitalinstrumenter

▼M32

AG80 Dagsværdien af investeringer i egenkapitalinstrumenter, som ikke har en officiel markedskurs på et aktivt marked for et instrument af samme type (dvs. et niveau 1-input), og afledte finansielle instrumenter, som er knyttet til og skal afregnes ved overdragelse af et sådant egenkapitalinstrument uden en officiel markedskurs (jf. afsnit 46c) og 47) kan måles pålideligt, hvis a) størrelsen af intervallet af rimelige skøn over dagsværdien ikke er væsentlig for det pågældende instrument eller b) sandsynligheden for de forskellige skøn kan skønnes pålideligt og anvendes ved opgørelsen af dagsværdien.

AG81 Der er mange situationer, hvor det ikke er sandsynligt, at størrelsen af intervallet af rimelige skøn over dagsværdien af investeringer i egenkapitalinstrumenter, som ikke har en officiel markedskurs på et aktivt marked for et instrument af samme type, og afledte finansielle instrumenter, som er knyttet til og skal afregnes ved overdragelse af sådanne egenkapitalinstrumenter (jf. afsnit 46c og 47), er væsentlig. Det er normalt muligt at skønne over dagsværdien af et finansielt aktiv, som virksomheden har anskaffet fra en ekstern part. Hvis intervallet af rimelige skøn over dagsværdien er væsentligt, og sandsynligheden for de forskellige skøn ikke med rimelighed kan vurderes, er virksomheden dog udelukket fra at måle instrumentet til dagsværdi.

———————

▼B

Gevinster og tab (afsnit 55-57)

AG83 En virksomhed anvender IAS 21 på finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, som i overensstemmelse med IAS 21 er monetære poster i en fremmed valuta. I henhold til IAS 21 indregnes valutakursgevinster og -tab på monetære aktiver og monetære forpligtelser i resultatet. Undtaget herfra er monetære poster, der klassificeres som sikringsinstrumenter enten ved sikring af pengestrømme (jf. afsnit 95-101) eller sikring af en nettoinvestering (jf. afsnit 102). For så vidt angår indregning af valutakursgevinster og –tab i henhold til IAS 21, behandles et monetært finansielt aktiv, som er disponibelt for salg, som om det blev indregnet til amortiseret kostpris i den fremmede valuta. For sådanne finansielle aktiver indregnes valutakursforskelle hidrørende fra ændringer i amortiseret kostpris derfor i resultatet, og øvrige ændringer i den regnskabsmæssige værdi indregnes i overensstemmelse med afsnit 55b). For finansielle aktiver disponible for salg, som ikke er monetære poster i henhold til IAS 21 (eksempelvis egenkapitalinstrumenter), omfatter gevinster eller tab, som er ►M5 indregnet i øvrig totalindkomst ◄ i henhold til afsnit 55b), eventuelle tilknyttede valutakurselementer. Hvis der er et sikringsforhold mellem et ikke afledt monetært aktiv og en ikke afledt monetær forpligtelse, indregnes ændringer i valutaelementet i sådanne finansielle instrumenter i resultatet.

▼B

Værdiforringelse og uerholdelighed af finansielle aktiver (afsnit 58-70)

Finansielle aktiver indregnet til amortiseret kostpris (afsnit 63-65)

AG84 Værdiforringelse af et finansielt aktiv, som er indregnet til amortiseret kostpris, måles på grundlag af det finansielle instruments oprindelige effektive rentesats, idet diskontering med den aktuelle markedsrente i realiteten ville medføre måling til dagsværdi af finansielle aktiver, som ellers skulle måles til amortiseret kostpris. Hvis vilkårene for et lån, tilgodehavende eller en hold-til-udløb investering genforhandles eller på anden måde ændres på grund af økonomiske vanskeligheder hos låntager eller udsteder, skal værdiforringelse måles på grundlag af den oprindelige effektive rentesats, før vilkårene blev ændret. Pengestrømme tilknyttet kortfristede tilgodehavender diskonteres ikke, hvis virkningen af en diskontering er uvæsentlig. Hvis lånet, tilgodehavendet eller hold-til-udløb-investeringen er variabelt forrentet, er diskonteringssatsen ved måling af eventuelle tab ved værdiforringelse i henhold til afsnit 63 den aktuelle effektive rentesats (eller de aktuelle rentesatser) i henhold til kontrakten. Som en praktisk foranstaltning kan kreditor måle værdiforringelsen af et finansielt aktiv, som indregnes til amortiseret kostpris, på basis af et instruments dagsværdi ved anvendelse af en observeret markedskurs. Beregningen af nutidsværdien af skønnede fremtidige pengestrømme fra et finansielt aktiv, som er stillet i pant, afspejler de pengestrømme, som kan hidrøre fra overtagelse af pantet med fradrag af omkostninger forbundet med erhvervelse og salg af pantet, uanset om sådan overtagelse af pantet er sandsynlig.

AG85 I proceduren for skøn over værdiforringelse medtages alle kreditrisici og ikke kun risici vedrørende lav kreditkvalitet. Hvis en virksomhed eksempelvis anvender et internt kreditvurderingssystem, skal kreditvurderingen omfatte alle kreditniveauer og ikke kun dem, der afspejler en alvorlig kreditforringelse.

AG86 Proceduren for skøn over størrelsen af et tab ved værdiforringelse kan give enten et enkelt beløb eller et interval af mulige beløb. I sidstnævnte tilfælde indregner virksomheden et tab ved værdiforringelse, som svarer til det bedste skøn inden for intervallet ([1]), idet der tages højde for alle de relevante oplysninger vedrørende forholdene ►**M5** ved regnskabsårets afslutning ◄, som er tilgængelige før udstedelsen af årsregnskabet.

AG87 For at opnå en samlet vurdering af værdiforringelse foretages en gruppering af finansielle aktiver på grundlag af ensartede kreditrisikoegenskaber, som afspejler debitors evne til at betale alle skyldige beløb i overensstemmelse med kontraktens vilkår (eksempelvis på grundlag af en kreditrisikovurdering eller niveaudelingsproces, som tager højde for typer af aktiver, branche, geografisk placering, panttype, forfaldsstatus og andre relevante faktorer). De valgte egenskaber er relevante for skønnet over fremtidige pengestrømme for grupper af sådanne aktiver, idet de afspejler debitors evne til at betale alle skyldige beløb i overensstemmelse med kontraktvilkårene for de aktiver, der vurderes. Sandsynligheden for tab samt anden statistik vedrørende tab varierer på gruppeniveau mellem a) aktiver, som er vurderet separat for værdiforringelse, og hvor der ikke er fundet tegn på værdiforringelse, og b) aktiver, som ikke er vurderet separat for værdiforringelse, med det resultat, at et andet beløb for værdiforringelse kan være nødvendigt. Hvis en virksomhed ikke har en gruppe af aktiver med ensartede risikoegenskaber, foretager den ikke denne yderligere vurdering.

([1]) IAS 37, afsnit 39, indeholder vejledning om, hvordan man fastsætter det bedste skøn inden for et interval af mulige resultater.

▼B

AG88 Tab ved værdiforringelse indregnet gruppevis udgør et midlertidigt trin, mens der foretages en identifikation af tab ved værdiforringelse på enkelte aktiver i gruppen af finansielle aktiver, som vurderes samlet for værdiforringelse. Så snart der er tilgængelige oplysninger, som specifikt identificerer tab på separate værdiforringede aktiver i en gruppe, skal disse aktiver fjernes fra gruppen.

AG89 Fremtidige pengestrømme i en gruppe af finansielle aktiver, som vurderes samlet for værdiforringelse, skønnes på grundlag af tidligere tab på aktiver med kreditrisikoegenskaber, som svarer til dem i gruppen. Virksomheder, som ikke har nogen tidligere virksomhedsspecifikke erfaringer med tab, eller som har utilstrækkelige erfaringer, anvender erfaringer fra lignende virksomheder (en peer group) med sammenlignelige grupper af finansielle aktiver. Erfaringer med tidligere tab reguleres på grundlag af aktuelle observerede data for at afspejle virkningen af aktuelle forhold, som ikke havde nogen betydning i det regnskabsår, hvor erfaringerne med tidligere tab stammer fra, og for at fjerne virkningen af forhold i det tidligere regnskabsår, som ikke har nogen aktuel betydning. Skøn over ændringer i fremtidige pengestrømme afspejler og er direkte i overensstemmelse med ændringer i tilknyttede observerede data fra regnskabsår til regnskabsår (eksempelvis ændringer i arbejdsløshedstal, ejendomspriser, råvarepriser, betalingsstatus eller andre faktorer, som afspejler opståede tab i gruppen, samt tabenes størrelse). De metoder og antagelser, som danner grundlag for skøn over fremtidige pengestrømme, gennemgås jævnligt for at reducere eventuelle forskelle mellem skøn over tab og faktiske tab.

AG90 Som et eksempel på anvendelsen af afsnit 89 kan en virksomhed på grundlag af tidligere tab vurdere, at en af hovedårsagerne til misligholdelse af kreditkortlån er låntagers død. Virksomheden kan observere, at dødstallet er uændret fra et år til et andet. Ikke desto mindre er det muligt, at nogle af låntagerne i virksomhedens gruppe af kreditkortlån er døde i løbet af det pågældende år, hvilket afspejler, at der er opstået et tab ved værdiforringelse på disse lån, selvom virksomheden ved årets udgang endnu ikke ved, hvilke af låntagerne, der er døde. Det ville være hensigtsmæssigt, hvis der blev indregnet et tab ved værdiforringelse for disse »opståede men ikke præsenterede« tab. Det ville imidlertid ikke være hensigtsmæssigt at indregne et tab ved værdiforringelse for dødsfald, som forventes at ske i et fremtidigt regnskabsår, idet den nødvendige tabsgivende begivenhed (låntagers død) endnu ikke er indtruffet.

AG91 Hvis tidligere tab danner grundlag for skøn over fremtidige pengestrømme, er det vigtigt, at oplysninger om tidligere tab anvendes på grupper, som defineres på en måde, der er konsistent med de grupper, for hvilke de tidligere tab blev observeret. Den anvendte metode skal derfor give mulighed for, at hver gruppe knyttes til information om tidligere tab i grupper af aktiver med tilsvarende kreditrisikoegenskaber og relevante observerede data, som afspejler aktuelle forhold.

AG92 Formelbaserede eller statistiske metoder kan anvendes til at opgøre tab ved værdiforringelse i en gruppe af finansielle aktiver (eksempelvis for mindre lån), så længe de er i overensstemmelse med kravene i afsnit 63-65 og AG87-AG91. Anvendte modeller vil medtage virkningen af penges tidsmæssige værdi, tage højde for pengestrømme i hele aktivets resterende løbetid (ikke kun det følgende år), tage højde for lånenes alder i porteføljen og ikke give anledning til et tab ved værdiforringelse ved første indregning af et finansielt aktiv.

▼B

Renteindtægter efter indregning af tab ved værdiforringelse

AG93 Når et finansielt aktiv eller en gruppe af ensartede finansielle aktiver er nedskrevet som følge af et tab ved værdiforringelse, indregnes renteindtægter herefter på grundlag af den rentesats, som ved målingen af tab ved værdiforringelse blev anvendt til diskontering af de fremtidige pengestrømme.

SIKRING (afsnit 71-102)

Sikringsinstrumenter (afsnit 72-77)

Instrumenter, som opfylder kriterierne for sikring (afsnit 72 og 73)

AG94 Det potentielle tab på en option, som virksomheden sælger, kan være væsentligt større end den potentielle værditilvækst af en tilknyttet sikret post. En solgt option reducerer med andre ord ikke effektivt risikoen af en sikret post på årets resultat. En solgt option opfylder således ikke definitionen på et sikret instrument, medmindre den klassificeres som en modregning til en købt option, herunder en option, som er indbygget i et andet finansielt instrument (eksempelvis en solgt option, som anvendes til at sikre en forpligtelse, som kan indløses). Modsat er en købt option forbundet med potentielle gevinster, som svarer til eller er større end de potentielle tab, og dermed potentielt kan reducere risici forbundet med gevinster eller tab som følge af ændringer i dagsværdier af pengestrømme. Derfor kan en sådan option opfylde betingelserne for et sikringsinstrument.

AG95 En hold-til-udløb-investering, som indregnes til amortiseret kostpris, klassificeres som et sikringsinstrument ved sikring af valutarisiko.

▼M32

AG96 En investering i et egenkapitalinstrument, der ikke har en officiel markedskurs på et aktivt marked for et instrument af samme type (dvs. et niveau 1-input)), og som ikke er indregnet til dagsværdi, fordi dagsværdien ikke kan måles pålideligt på anden måde, eller et afledt finansielt instrument, der er knyttet til og skal afregnes ved overdragelse af egenkapitalinstrumenter (jf. afsnit 46c og 47), kan ikke klassificeres som et sikringsinstrument.

▼B

AG97 Virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter er ikke en del af virksomhedens finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser og kan derfor ikke klassificeres som sikringsinstrumenter.

Sikrede poster (afsnit 78-84)

Poster, som opfylder kriterierne for sikrede poster (afsnit 78-80)

AG98 En fast aftale om at overtage en virksomhed ved en virksomhedssammenslutning kan kun være en sikret post, for så vidt angår valutarisici, idet de øvrige afdækkede risici ikke specifikt kan identificeres og måles. Disse øvrige risici er generelle forretningsmæssige risici.

▼B

AG99 Investeringer indregnet efter den indre værdis metode kan ikke være sikrede poster, for så vidt angår sikring af dagsværdi, idet den indre værdis metode medfører indregning i resultatet af investors andel af resultatet i den associerede virksomhed snarere end ændringer i investeringens dagsværdi. Af samme årsag kan en investering i en dattervirksomhed, som indgår i koncernregnskabet, ikke være en sikret post, for så vidt angår sikring af dagsværdi, idet man ved konsolidering af årets resultat indregner dattervirksomhedens resultat snarere end ændringer i investeringens dagsværdi. En sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed er anderledes, idet den udgør en afdækning af valutarisici og ikke en dagsværdisikring af ændringen i investeringens værdi.

AG99A Afsnit 80 angiver, at valutarisikoen vedrørende en forventet koncernintern transaktion, som anses for højst sandsynlig, kan opfylde kriterierne for en sikret post i en sikring af pengestrømme i koncernregnskabet forudsat, at transaktionen finder sted i en anden valuta end den funktionelle valuta for den virksomhed, der foretager transaktionen, og valutarisikoen påvirker således koncernresultatet. I denne sammenhæng kan en virksomhed være en modervirksomhed, dattervirksomhed, associeret virksomhed, joint venture eller afdeling. Hvis valutarisikoen vedrørende en forventet koncernintern transaktion ikke påvirker koncernresultatet, opfylder den koncerninterne transaktion ikke kriterierne for en sikret post. Dette er normalt tilfældet for royaltyudbetalinger, rentebetalinger eller forvaltningsgebyrer mellem medlemmer af samme koncern, medmindre der foreligger en tilknyttet ekstern transaktion. Hvis valutarisikoen vedrørende en forventet koncernintern transaktion imidlertid påvirker koncernresultatet, kan den koncerninterne transaktion opfylde kriterierne for en sikret post. Det kan eksempelvis være forventet salg eller køb af varelagre mellem medlemmer af samme koncern, eller hvis der sker videresalg af varelageret til en koncernekstern part. Tilsvarende kan et forventet koncerninternt salg af anlægsaktiver fra den koncernvirksomhed, der fremstillede aktiverne, til en koncernvirksomhed, der vil anvende anlægsaktiverne i sin drift, påvirke koncernresultatet. Dette kunne eksempelvis finde sted, fordi anlægsaktiverne nedskrives af den virksomhed, der køber dem, og det oprindeligt indregnede beløb for anlægsaktiverne kan ændre sig, hvis den forventede koncerninterne transaktion finder sted i en anden valuta end den funktionelle valuta for den virksomhed, der køber anlægsaktiverne.

▼M5

AG99B Hvis en forventet koncernintern transaktion opfylder kriterierne for regnskabsmæssig behandling som sikring, skal eventuelle gevinster eller tab, der er indregnet i øvrig totalindkomst i overensstemmelse med afsnit 95(a), omklassificeres fra egenkapitalen til resultatet som en omklassifikationsregulering i det eller de samme regnskabsår, hvor den sikrede transaktions valutarisiko påvirker koncernresultatet.

▼M15

AG99BA En virksomhed kan klassificere alle ændringer i en sikret posts pengestrømme eller dagsværdi i et sikringsforhold. Virksomheden kan også nøjes med at klassificere ændringer i pengestrømmene eller dagsværdien af en sikret post, der er større eller mindre end en bestemt pris eller anden variabel (ensidig risiko). Den indre værdi af et/en købt option klassificeret som sikringsinstrument (forudsat, at dennes hovedvilkår er de samme som for den klassificerede risiko) afspejler en

▼M15

ensidig risiko ved en sikret post, men det samme gælder ikke optionens tidsmæssige værdi. Eksempelvis kan en virksomhed klassificere udsving i effekten på fremtidige pengestrømme, der hidrører fra en prisstigning i forbindelse med et forventet køb af en råvare. I denne situation klassificeres kun tab af pengestrømme, der hidrører fra en prisstigning, der overstiger det fastsatte niveau. Den afdækkede risiko omfatter ikke den tidsmæssige værdi af en købt option, fordi den tidsmæssige værdi ikke er et element af den forventede transaktion, som påvirker resultatet (afsnit 86(b)).

▼B

Klassifikation af finansielle poster som sikrede poster (afsnit 81 og 81A)

AG99C [...] Virksomheden kan klassificere alle pengestrømmene fra hele det finansielle aktiv eller den finansielle forpligtelse som den sikrede post og udelukkende afdække dem i forhold til én bestemt risiko (eksempelvis udelukkende i forhold til ændringer, som kan henføres til ændringer i LIBOR). I tilfælde af en finansiel forpligtelse, hvis effektive rentesats er 100 basispoint under LIBOR, kan virksomheden eksempelvis klassificere hele forpligtelsen som den sikrede post (dvs. hovedstol plus rente til LIBOR-satsen minus 100 basispoint) og sikre ændringen i dagsværdi eller pengestrømme for hele denne forpligtelse, som kan henføres til ændringer i LIBOR. Virksomheden kan også vælge et sikringsforhold, som ikke er 1:1 for at forbedre sikringens effektiviteten som beskrevet i afsnit AG100.

AG99D Hvis et fastforrentet finansielt instrument sikres på et tidspunkt, der ligger efter dets oprettelse, og rentesatsen har ændret sig i mellemtiden, kan virksomheden derudover klassificere en del svarende til en toneangivende rente. [...]. Det antages eksempelvis, at virksomheden opretter et fastforrentet finansielt aktiv på 100 CU med en effektiv rentesats på 6 % på et tidspunkt, hvor LIBOR er 4 %. Virksomheden begynder at sikre aktivet på et senere tidspunkt, hvor LIBOR er steget til 8 %, og aktivets dagsværdi er faldet til 90 CU. Virksomhedens beregninger viser, at hvis den havde købt aktivet på tidspunktet for den første klassificering som en sikret post til den daværende dagsværdi på 90 CU, ville det effektive afkast have været 9,5 %. [...] Virksomheden kan klassificere en LIBOR-del på 8 %, som dels består af pengestrømme fra den kontraktlige rente og dels af forskellen mellem den aktuelle dagsværdi (dvs. 90 CU) og det beløb, der skal tilbagebetales ved udløb (dvs. 100 CU).

▼M15

AG99E Afsnit 81 tillader, at virksomheder klassificerer en begrænset andel af ændringen i dagsværdi eller pengestrømsudsving for et finansielt instrument. Eksempelvis:

a) alle pengestrømme fra et finansielt instrument kan klassificeres i forhold til ændringer i pengestrømme eller dagsværdi i forbindelse med nogle (men ikke alle) risici eller

b) nogle (men ikke alle) pengestrømme fra et finansielt instrument kan klassificeres i forhold til ændringer i pengestrømme eller dagsværdi i forbindelse med alle eller kun nogle risici (dvs. en »andel« af pengestrømmene fra det finansielle instrument kan klassificeres i forhold til ændringer i forbindelse med alle eller kun nogle risici).

AG99F For at opfylde betingelserne for regnskabsmæssig sikring skal de klassificerede risici og andele udgøre separate identificerbare elementer af det finansielle instrument, og ændringer i pengestrømme fra eller dagsværdien af hele det finansielle instrument som følge af ændringer i de klassificerede risici og andele skal kunne måles pålideligt. Eksempelvis:

▼M15

a) for et fastforrentet finansielt instrument, som er sikret mod dagsværdiændringer som følge af ændringer i en risikofri eller toneangivende rente, anses den risikofri eller toneangivende rente normalt for både at være et separat identificerbart element af det finansielle instrument og for at kunne måles pålideligt

b) inflation er ikke separat identificerbar og kan ikke måles pålideligt og kan dermed ikke klassificeres som en risiko eller en andel af et finansielt instrument, medmindre kravene i c) er opfyldt

c) en kontraktligt bestemt inflationsandel af pengestrømmene fra en indregnet inflationskorrigeret obligation (idet det antages, at der ikke er noget krav om separat regnskabsmæssig behandling af et indbygget afledt finansielt instrument) er separat identificerbar og kan måles pålideligt, så længe andre pengestrømme fra instrumentet ikke påvirkes af inflationsandelen.

▼B

Klassifikation af ikke-finansielle poster som sikrede poster (afsnit 82)

AG100 Ændringer i prisen på en bestanddel eller et element af et ikke-finansielt aktiv eller en ikke-finansiel forpligtelse har normalt ikke en forudsigelig, separat målbar virkning på en enheds pris, som kan sammenlignes med eksempelvis virkningen af ændringer i markedsrenter eller obligationspriser. Et ikke-finansielt aktiv eller en ikke-finansiel forpligtelse er således udelukkende en sikret post i sin helhed, eller for så vidt angår valutarisici. Hvis der er forskel mellem vilkårene for sikringsinstrumentet og den sikrede post (som eksempelvis for en sikring af et forventet køb af brasiliansk kaffe på grundlag af en terminskontrakt vedrørende køb af colombiansk kaffe på i øvrigt samme vilkår), kan sikringsforholdet ikke desto mindre opfylde kriterierne for et sikringsforhold, forudsat at alle betingelserne i afsnit 88 er opfyldt, herunder at sikringen forventes at være meget effektiv. I den forbindelse kan den beløbsmæssige størrelse af sikringsinstrumentet være større eller mindre end den beløbsmæssige størrelse af den sikrede post, hvis sikringsforholdet på den måde bliver mere effektivt. Der kan eksempelvis udføres en regressionsanalyse for at etablere et statistisk forhold mellem den sikrede post (eksempelvis en transaktion i brasiliansk kaffe) og sikringsinstrumentet (eksempelvis en transaktion i colombiansk kaffe). Hvis der er et gyldigt statistisk forhold mellem de to variabler (dvs. mellem enhedsprisen på brasiliansk kaffe og colombiansk kaffe), kan hældningen på regressionslinjen bruges til at bestemme det sikringsforhold, som vil maksimere den forventede effektivitet. Hvis hældningen på regressionslinjen eksempelvis er 1,02 vil et sikringsforhold baseret på en mængde på 0,98 sikrede poster i forhold til en mængde på 1,00 sikringsinstrumenter maksimere den forventede effektivitet. Sikringsforholdet kan dog medføre ineffektivitet, som indregnes i resultatet i sikringsforholdets løbetid.

Klassifikation af grupper af poster som sikrede poster (afsnit 83 og 84)

AG101 Sikring af en samlet nettoposition (eksempelvis nettopositionen af alle fastforrentede aktiver og fastforrentede forpligtelser med ensartede udløbstidspunkter) snarere end af en bestemt sikret post opfylder ikke kriterierne for regnskabsmæssig sikring. Der kan dog opnås stort set samme virkning på resultatet ved regnskabsmæssig sikring af denne type sikringsforhold, hvis en del af de underliggende poster klassificeres som den sikrede post. Hvis et pengeinstitut eksempelvis har aktiver til en værdi af 100 CU og forpligtelser til en værdi af 90 CU med ensartede risici og løbetider, og sikrer nettorisikoen på 10 CU, kan den klassificere 10 CU af aktiverne

▼B

som en sikret post. En sådan klassifikationen kan anvendes, hvis aktiverne og forpligtelserne er fastforrentede instrumenter. I så fald er der tale om sikring af dagsværdi. Hvis aktiverne og forpligtelserne er variabelt forrentede instrumenter, er der tale om sikring af pengestrømme. Ligeledes gælder, at hvis virksomheden har en fast aftale om at købe 100 CU i fremmed valuta og en fast aftale om at sælge 90 CU i fremmed valuta, kan den sikre nettobeløbet på 10 CU ved at anskaffe et afledt finansielt instrument og klassificere det som et sikringsinstrument tilknyttet de 10 CU ud af den faste aftale om køb af 100 CU.

Regnskabsmæssig sikring (afsnit 85-102)

AG102 Som eksempel på sikring af dagsværdi kan nævnes sikring mod ændringer i dagsværdien af et fastforrentet gældsinstrument som følge af ændringer i rentesatser. En sådan sikring kan foretages af udsteder eller indehaver.

AG103 Et eksempel på en sikring af pengestrømme er brugen af en swap-kontrakt til at ændre variabelt forrentede lån til fastforrentede lån (dvs. en sikring af en fremtidig transaktion, hvor de sikrede fremtidige pengestrømme er de fremtidige rentebetalinger).

AG104 En sikring af en fast aftale (eksempelvis en sikring mod ændringer i brændselsprisen i forbindelse med et kraftvarmeværks ikke-indregnede kontraktlige forpligtelse til at købe brændsel til en fast pris) er en sikring mod risikoen for ændringer i dagsværdien. Derfor er en sådan sikring en sikring af dagsværdien. I henhold til afsnit 87 kan en sikring af den med en fast aftale forbundne valutarisiko dog alternativt behandles regnskabsmæssigt som en sikring af pengestrømme.

Vurdering af sikringseffektivitet

AG105 En sikring anses kun for at være meget effektiv hvis begge nedenstående betingelser er opfyldt:

a) Sikringen forventes ved indgåelsen og i fremtidige regnskabsår at være meget effektiv til at udligne ændringer i dagsværdi eller pengestrømme, som kan henføres til den afdækkede risiko i det regnskabsår, som sikringen klassificeres til. Denne forventning kan påvises på forskellige måder, herunder ved en sammenligning af tidligere ændringer i dagsværdi eller pengestrømme forbundet med den sikrede post, som kan henføres til den afdækkede risiko, med tidligere ændringer i dagsværdi eller pengestrømme forbundet med sikringsinstrumentet, eller ved at påvise en tydelig statistisk sammenhæng mellem dagsværdi eller pengestrømme forbundet med henholdsvis den sikrede post og med sikringsinstrumentet. Virksomheden kan vælge et sikringsforhold, som ikke er 1:1, for at forbedre sikringens effektivitet som beskrevet i afsnit AG100.

b) Sikringens faktiske resultater ligger inden for et interval på 80-125 %. Hvis de faktiske resultater eksempelvis betyder, at tabet på sikringsinstrumentet er 120 CU, og gevinsten på kontantinstrumentet er 100 CU, kan udligning måles ved 120/100, som er 120 %, eller ved 100/120, som er 83 %. I dette eksempel ville virksomheden kunne konkludere, at sikringen har været meget effektiv, forudsat at sikringen opfylder betingelsen i a).

AG106 Effektiviteten vurderes som minimum på det tidspunkt, hvor virksomheden udarbejder sit årsregnskab eller delårsregnskab.

▼B

AG107 Denne standard specificerer ikke nogen bestemt metode for vurdering af sikringseffektiviteten. Den metode, virksomheden anvender til at vurdere sikringseffektiviteten, afhænger af dens risikostyringsstrategi. Hvis virksomhedens risikostyringsstrategi eksempelvis indebærer en jævnlig regulering af sikringsinstrumentets beløbsmæssige størrelse for at afspejle ændringer i den sikrede position, skal virksomheden påvise, at sikringen kun forventes at være meget effektiv i perioden frem til næste regulering af sikringsinstrumentets beløbsmæssige størrelse. I nogle tilfælde anvender virksomheden forskellige metoder til forskellige typer sikring. Virksomhedens dokumentation for sin sikringsstrategi omfatter virksomhedens procedurer for vurdering af effektivitet. Disse procedurer angiver, hvorvidt vurderingen omfatter hele gevinsten eller tabet på sikringsinstrumentet, og hvorvidt instrumentets tidsmæssige værdi skal udelades.

AG107A [...].

AG108 Hvis hovedvilkårene for sikringsinstrumentet og det sikrede aktiv, den sikrede forpligtelse, den sikrede faste aftale eller den sikrede forventede fremtidige transaktion, som anses for højst sandsynlig, er de samme, er det sandsynligt, at ændringer i dagsværdi og pengestrømme, som kan henføres til den afdækkede risiko, fuldt ud vil udligne hinanden, både når sikringen indgås og efterfølgende. Eksempelvis vil en renteswap sandsynligvis være en effektiv sikring, hvis hovedstol, løbetid, rentetilpasningstidspunkter, tidspunkter for betaling og modtagelse af renter og afdrag, samt grundlaget for måling af renter er de samme for sikringsinstrumentet som for den sikrede post. Derudover vil en sikring af et forventet fremtidigt køb af en råvare med en terminskontrakt, som anses for højst sandsynligt, sandsynligvis være meget effektiv, hvis:

a) terminskontrakten indgås for køb af samme mængde af samme råvare på samme tidspunkt og lokalitet som det sikrede forventede køb

b) dagsværdien af terminskontrakten ved indgåelse er nul, og

c) ændringer i terminstillægget eller -fradraget udelades fra effektivitetsvurderingen og indregnes i årets resultat, eller ændringen i forventede pengestrømme fra den forventede fremtidige transaktion, som anses for højst sandsynlig, baseres på terminsprisen på råvaren.

AG109 Undertiden udligner sikringsinstrumentet kun en del af den afdækkede risiko. Eksempelvis vil en sikring ikke være 100 % effektiv, hvis sikringsinstrumentet og den sikrede post angives i forskellige valutaer, som ikke følger hinanden. Ligeledes vil afdækning af renterisici ved anvendelse af et afledt finansielt instrument ikke være 100 % effektiv, hvis en del af ændringen i det afledte finansielle instruments dagsværdi kan henføres til modpartens kreditrisiko.

AG110 For at opfylde kriterierne for regnskabsmæssig sikring, skal sikringen knytte sig til en specifik, identificeret og klassificeret risiko, og ikke kun til virksomhedens generelle forretningsmæssige risici, og den skal i sidste ende påvirke virksomhedens resultat. Afdækning af risikoen for at et fysisk aktiv forældes eller risikoen for ekspropriering af fast ejendom opfylder ikke kriterierne for regnskabsmæssig sikring. Effektiviteten kan ikke måles, fordi disse risici ikke kan måles pålideligt.

▼M15

AG110A Afsnit 74(a) tillader virksomheder at opdele en options indre og tidsmæssige værdi, hvor kun ændringen i optionens indre værdi klassificeres som et sikringsinstrument. En sådan klassifikation kan skabe et sikringsforhold, som fuldstændig effektivt udligner ændringer i pengestrømme, som kan henføres til en afdækket ensidig risiko i forbindelse med en forventet transaktion, forudsat at hovedvilkårene for den forventede transaktion og sikringsinstrumentet er de samme.

AG110B Hvis en virksomhed klassificerer en købt option i sin helhed som sikringsinstrument i forhold til en ensidig risiko, som hidrører fra en forventet transaktion, er sikringsforholdet ikke fuldstændig effektivt. Dette skyldes, at den overkurs, som betales for optionen, omfatter den tidsmæssige værdi, og en klassificeret ensidig risiko, som omtalt i afsnit AG99BA, ikke omfatter optionens tidsmæssige værdi. I denne situation udligner pengestrømmene vedrørende den tidsmæssige værdi af den betalte overkurs for optionen og den klassificerede afdækkede risiko således ikke hinanden.

▼B

AG111 Med hensyn til renterisiko kan sikringseffektivitet vurderes ved udarbejdelse af et skema over løbetider for finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, som viser nettorenterisikoen for hver periode, forudsat at nettorisikoen knytter sig til et bestemt aktiv eller en bestemt forpligtelse (eller en bestemt gruppe af aktiver eller forpligtelser eller en bestemt del af disse), som medfører en nettorisiko, og sikringseffektiviteten vurderes i forhold til dette aktiv eller denne forpligtelse.

AG112 Ved vurderingen af sikringseffektiviteten tager virksomheden normalt penges tidsmæssige værdi i betragtning. Den faste rente på en sikret post skal ikke nødvendigvis matche den faste rente på en swap-kontrakt, som er klassificeret til sikring af dagsværdi. Ligeledes skal den variable rente på et rentebærende aktiv eller en rentebærende forpligtelse ikke nødvendigvis svare til den variable rente på en swap-kontrakt, som er klassificeret til sikring af pengestrømme. Swap-kontraktens dagsværdi udledes af nettoafregningen. Faste eller variable renter på en swap-kontrakt kan ændres uden at påvirke nettoafregningen, hvis begge satser ændres lige meget.

AG113 Hvis en virksomhed ikke opfylder kriterierne for sikringseffektivitet, skal virksomheden ophøre med regnskabsmæssig sikring fra det seneste tidspunkt, hvor virksomheden kunne påvise, at den overholdt kriterierne for sikringseffektivitet. Hvis virksomheden imidlertid kan identificere den begivenhed eller ændring i forholdene, som medførte, at sikringsforholdet ikke længere opfyldte effektivitetskriterierne, og kan påvise, at sikringen var effektiv før denne begivenhed eller ændring i forholdene, skal virksomheden ophøre med regnskabsmæssig sikring fra det tidspunkt, hvor den pågældende begivenhed eller ændring i forholdene fandt sted.

Regnskabsmæssig sikring af dagsværdien for en porteføljesikring af renterisiko

AG114 For så vidt angår sikring af dagsværdien af en renterisiko i forbindelse med en portefølje af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser, vil virksomheden opfylde kravene i denne standard, hvis den overholder de i a)-i) samt afsnit AG115-AG132 nedenfor beskrevne procedurer.

a) Som led i risikostyringsprocessen identificerer virksomheden en portefølje af poster, hvis renterisiko den ønsker at sikre. Porteføljen kan indeholde aktiver alene, forpligtelser alene eller både aktiver og forpligtelser. Virksomheden kan identificere to eller flere porteføljer (virksomheden kan eksempelvis gruppere de aktiver, som er disponible for salg, i en separat portefølje). I så fald anvender virksomheden vejledningen nedenfor separat på hver portefølje.

▼B

b) Virksomheden opdeler porteføljen efter rentetilpasningsperioder baseret på forventede snarere end kontraktlige rentetilpasningstidspunkter. Opdelingen efter rentetilpasningstidspunkt kan foretages på forskellige måder, herunder en opdeling af pengestrømme i de perioder, hvor de forventes at opstå, eller en opdeling af den beregningsmæssige hovedstol på alle perioderne frem til det forventede rentetilpasningstidspunkt.

c) På grundlag af denne analyse afgør virksomheden, hvilket beløb den ønsker af sikre. Som den sikrede post klassificerer virksomheden et beløb i aktiver og passiver (men ikke et nettobeløb) fra den identificerede portefølje, som svarer til det beløb, den ønsker at klassificere som sikret. [...].

d) Virksomheden klassificerer den renterisiko, der afdækkes. Risikoen kan være en del af renterisikoen i hver af posterne i den sikrede position, såsom en toneangivende rente (eksempelvis LIBOR).

e) Virksomheden klassificerer et eller flere sikringsinstrumenter for hver rentetilpasningsperiode.

f) På grundlag af klassifikationerne i c)-e) ovenfor vurderer virksomheden ved indgåelse og i efterfølgende regnskabsår, hvorvidt sikringen forventes at være meget effektiv i det regnskabsår, som sikringen klassificeres til.

g) Virksomheden måler løbende ændringen i dagsværdien af den sikrede post (som klassificeret i c)), der kan henføres til den afdækkede risiko (som klassificeret i d)) [...]. Forudsat at det konkluderes, at sikringen faktisk har været meget effektiv, når den vurderes på grundlag af virksomhedens dokumenterede metode for vurdering af effektivitet, skal virksomheden indregne ændringen i den sikrede posts dagsværdi som en gevinst eller et tab og i en af de to poster i ►**M5** opgørelse af finansiel stilling ◄, som beskrevet i afsnit 89A. Ændringen i dagsværdi skal ikke nødvendigvis allokeres til enkelte aktiver eller forpligtelser.

h) Virksomheden måler ændringen i dagsværdien af sikringsinstrumentet eller sikringsinstrumenterne (som klassificeret i e)) og indregner den som en gevinst eller et tab i resultatet. Dagsværdien af sikringsinstrumentet eller sikringsinstrumenterne indregnes som et aktiv eller en forpligtelse i ►**M5** opgørelse af finansiel stilling ◄.

i) Eventuel ineffektivitet ([1]) indregnes i resultatet som forskellen mellem den ændring i dagsværdi, der omtales i g) og den, der omtales i h).

AG115 Denne metode beskrives nærmere nedenfor. Metoden skal kun anvendes på en sikring af dagsværdien af renterisikoen i forbindelse med en portefølje af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser.

AG116 Den i afsnit AG114a) identificerede portefølje kan indeholde aktiver og forpligtelser. Alternativt kan der være tale om en portefølje bestående af aktiver alene eller forpligtelser alene. Porteføljen anvendes til at afgøre den beløbsmæssige størrelse af de aktiver og forpligtelser, virksomheden ønsker at sikre. Porteføljen klassificeres dog ikke som en sikret post i sig selv.

([1]) Der gælder samme væsentlighedsprincip i denne forbindelse som det, der finder anvendelse i IFRS'erne.

▼B

AG117 Ved anvendelse af afsnit AG114b) skal virksomheden afgøre det forventede rentetilpasningstidspunkt for en post som værende det første af de tidspunkter, hvor posten forventes at udløbe eller at tilpasses til markedsrenten. De forventede rentetilpasningstidspunkter skønnes ved indgåelsen af sikringen og i løbet af sikringens løbetid på grundlag af tidligere erfaringer og anden tilgængelig information, herunder information om og forventninger til førtidig indfrielse, rentesatser og samspillet mellem disse. Virksomheder, som ikke har nogen tidligere virksomhedsspecifikke erfaringer, eller som har utilstrækkelige erfaringer, anvender erfaringer fra lignende virksomheder (en peer group) med sammenlignelige finansielle instrumenter. Disse skøn kontrolleres løbende og opdateres på baggrund af erfaringer. Med hensyn til en fastforrentet post, som kan indfris før tid, er det forventede rentetilpasningstidspunkt tidspunktet for postens forventede førtidige indfrielse, medmindre den tilpasses til markedsrenten tidligere. For en gruppe af ensartede poster kan opdelingen efter perioder baseret på forventede rentetilpasningstidspunkter foretages som en allokering til hver periode af en procentdel af gruppen snarere end enkelte poster. Virksomheden kan anvende andre metoder til sådanne allokeringer. Den kan eksempelvis anvende en forudbetalingssatsmultiplikator til allokering af amortiserende lån til perioder på basis af forventede rentetilpasningstidspunkter. Metoden til en sådan allokering skal dog være i overensstemmelse med virksomhedens risikostyringsprocedurer og –mål.

AG118 Følgende eksempel illustrerer den i afsnit AG114c) beskrevne klassifikation. Hvis en virksomhed i en bestemt rentetilpasningsperiode skønner, at den har fastforrentede aktiver på 100 CU og fastforrentede forpligtelser på 80 CU og beslutter at sikre hele nettopositionen på 20 CU, klassificerer den aktiver på 20 CU (en del af aktiverne) som den sikrede post. ([1]) Klassifikationen udtrykkes som »et beløb i en valuta« (eksempelvis et beløb i dollar, euro pund eller rand) snarere end som enkelte aktiver. Heraf følger, at samtlige af de aktiver (eller forpligtelser), hvorfra det sikrede beløb stammer — dvs. samtlige 100 CU af aktiverne i eksemplet ovenfor — skal være aktiver, hvis dagsværdi ændrer sig som følge af ændringer i den sikrede rente. [...].

AG119 Virksomheden skal også overholde de øvrige klassifikations- og dokumentationskrav, som er beskrevet i afsnit 88a). For en porteføljesikring af renterisiko angiver denne klassifikation og dokumentation virksomhedens praksis, for så vidt angår alle de variabler, der anvendes til at identificere det sikrede beløb, samt hvordan effektiviteten måles, herunder følgende:

a) hvilke aktiver og forpligtelser, der skal medtages i porteføljesikringen, samt på hvilket grundlag, de skal fjernes fra porteføljen

b) hvordan virksomheden skønner rentetilpasningstidspunkter, herunder hvilke renteforudsætninger, der ligger til grund for skøn over førtidig indfrielse, og grundlaget for at ændre disse skøn. Der anvendes samme metode både ved de første skøn, som foretages, når et aktiv eller en forpligtelse medtages i den sikrede portefølje, og ved eventuelle senere ajourføringer af disse skøn

([1]) Standarden tillader, at virksomheden klassificerer en hvilken som helst del af de tilgængelige aktiver eller forpligtelser, der opfylder kriterierne, dvs. i dette eksempel en hvilken som helst del af aktiverne mellem 0 CU og 100 CU.

▼B

c) antallet og varigheden af rentetilpasningsperioderne

d) hvor ofte virksomheden vil teste effektiviteten, og hvilke af de to metoder i afsnit AG126 [...]

e) den metode, virksomheden anvender til at opgøre den del af aktiver og passiver, som klassificeres som den sikrede post[...]

f) [...] hvad enten virksomheden tester effektiviteten separat for hver rentetilpasningsperiode, samlet for alle perioder eller på baggrund af en kombination af disse metoder.

Den praksis, der angives i klassifikationen af og dokumentationen for sikringsforholdet, skal være i overensstemmelse med virksomhedens risikostyringsprocedurer og –mål. Der skal ikke foretages vilkårlige ændringer i praksis. Ændringerne skal være berettigede på basis af ændringer i markedsforhold og andre faktorer og begrundede i og overensstemmende med virksomhedens risikostyringsprocedurer og –mål.

AG120 Det i afsnit AG114e) beskrevne sikringsinstrument kan være et enkelt afledt finansielt instrument eller en portefølje af afledte finansielle instrumenter, som alle er forbundet med en risiko over for den afdækkede renterisiko, som er klassificeret i afsnit AG114d) (eksempelvis en portefølje af rente-swaps, som alle er forbundet med en risiko over for LIBOR). En sådan portefølje af afledte finansielle instrumenter kan indeholde udlignende risikopositioner. Den indeholder dog muligvis ikke solgte optioner eller solgte nettooptioner, idet standarden ([1]) ikke tillader, at sådanne optioner klassificeres som sikringsinstrumenter (bortset fra når en solgt option klassificeres som en udligning af en købt option). Hvis sikringsinstrumentet sikrer det i afsnit AG114c) klassificerede beløb i mere end én rentetilpasningsperiode, skal det allokeres til alle de perioder, det sikrer. Sikringsinstrumentet skal imidlertid allokeres til disse rentetilpasningsperioder i sin helhed, idet standarden ([2]) ikke tillader, at et sikringsforhold kun klassificeres for en del af den periode, hvor sikringsinstrumentet er udestående.

AG121 Når virksomheden måler ændringen i dagsværdien af en post, der kan indfris før tid, i overensstemmelse med afsnit AG114g), kan en renteændring påvirke dagsværdien af den post, der kan indfris før tid, på to måder: den kan påvirke dagsværdien af de kontraktlige pengestrømme og dagsværdien af optionen på førtidig indfrielse, som er indeholdt i den post, der kan indfris før tid. Afsnit 81 i standarden tillader, at en virksomhed klassificerer en del af et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse med samme risiko, som den sikrede post, forudsat at effektiviteten kan måles. [...].

AG122 Standarden angiver ikke, hvilke metoder, der anvendes til at opgøre det i afsnit AG114g) nævnte beløb, nemlig den ændring i den sikrede posts dagsværdi, som kan henføres til den afdækkede risiko. [...]. Det er ikke hensigtsmæssigt at antage, at ændringer i dagsværdien af den sikrede post svarer til ændringer i sikringsinstrumentets værdi.

([1]) Jf. afsnit 77 og AG94.
([2]) Jf. afsnit 75.

▼B

AG123 Hvis den sikrede post for en bestemt rentetilpasningsperiode er et aktiv, kræver afsnit 89A, at ændringen i værdien præsenteres i en separat post under aktiverne. Omvendt, hvis den sikrede post for en bestemt rentetilpasningsperiode er en forpligtelse, præsenteres ændringen i værdien i en separat post under forpligtelserne. Det er disse separate poster, der omtales i afsnit AG114 g). Der kræves ikke specifik allokering til enkelte aktiver (eller forpligtelser).

AG124 I afsnit AG114 i) bemærkes det, at der opstår ineffektivitet i det omfang, den ændring i den sikrede posts dagsværdi, der kan henføres til den afdækkede risiko, adskiller sig fra ændringen i dagsværdien af det sikrede afledte finansielle instrument. En sådan forskel kan opstå af en række forskellige årsager, herunder:

a) [...]

b) poster i den sikrede portefølje, som værdiforringes, eller hvor der sker ophør af indregning

c) forskellige betalingstidspunkter for sikringsinstrumentet og den sikrede post, og

d) andre årsager [...].

En sådan ineffektivitet ([1]) skal identificeres og indregnes i resultatet.

AG125 Sikringens effektivitet vil normalt blive forbedret:

a) hvis virksomheden opdeler poster med forskellige egenskaber for førtidig indfrielse på en måde, som tager højde for forskelle i mønstrene for førtidig indfrielse

b) når antallet er poster i porteføljen er større. Hvis kun enkelte poster er indeholdt i porteføljen, er det sandsynligt, at ineffektiviteten vil være relativt høj, hvis en af posterne indfris tidligere eller senere end forventet. Omvendt, hvis porteføljen indeholder mange poster, kan mønstret for førtidig indfrielse forudsiges mere nøjagtigt

c) hvis de anvendte rentetilpasningsperioder er snævrere (eksempelvis rentetilpasningsperioder på en måned i stedet for tre måneder). Snævrere rentetilpasningsperioder reducerer virkningen af et eventuelt misforhold mellem rentetilpasningstidspunktet og betalingstidspunktet (inden for rentetilpasningsperioden) for den sikrede post og for sikringsinstrumentet

d) jo hyppigere den beløbsmæssige størrelse af sikringsinstrumentet reguleres, så den afspejler ændringer i den sikrede post (eksempelvis på grund af ændringer i forventninger til forudbetalinger).

AG126 Virksomheden tester løbende effektiviteten. [...]

([1]) Der gælder samme væsentlighedsprincip i denne forbindelse som det, der finder anvendelse i IFRS'erne.

▼B

AG127 I sin måling af effektivitet skal virksomheden skelne mellem ajourføringer af de skønnede rentetilpasningstidspunkter for eksisterende aktiver (eller forpligtelser) og oprettelsen af nye aktiver (eller forpligtelser), hvor kun førstnævnte giver anledning til ineffektivitet. Efter indregning af ineffektivitet som beskrevet ovenfor foretager virksomheden et fornyet skøn over de samlede aktiver (eller forpligtelser) i hver rentetilpasningsperiode, herunder nye aktiver (eller forpligtelser), som er oprettet siden den sidste test af effektivitet, og klassificerer et nyt beløb som den sikrede post og en ny procentdel som den sikrede procentdel. [...]

AG128 Virksomheden kan ophøre med at indregne poster, som oprindeligt blev opført i en rentetilpasningsperiode, på baggrund af indfrielse før det forventede tidspunkt eller nedskrivninger til nul som følge af værdiforringelse eller salg. Når dette finder sted, skal den ændring i dagsværdien, som er medtaget i den i afsnit AG114 g) beskrevne separate regnskabspost, og som vedrører den post, som ikke længere indregnes, fjernes fra ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄ og medtages i den gevinst eller det tab, som hidrører fra ophør af indregning af posten. Med henblik på dette er det nødvendigt at vide, hvilke(n) rentetilpasningsperiode(r), den ikke længere indregnede post blev opført i, idet dette er afgørende for, hvilke(n) rentetilpasningsperiode(r), den skal fjernes fra, og således hvilket beløb, der skal fjernes fra den i afsnit AG114 g) omtalte separate post. Hvis der sker ophør af indregning af en post, og det kan afgøres i hvilken periode, den blev medtaget, fjernes posten fra denne periode. Hvis dette ikke er tilfældet, fjernes posten fra den tidligste periode, hvis den ophørte indregning hidrørte fra førtidig indfrielse, der var højere end forventet, eller allokeres til alle perioder, som indeholder den ikke længere indregnede post, på et systematisk og rationelt grundlag, hvis posten blev solgt eller værdiforringet.

AG129 Eventuelle beløb, som knytter sig til en bestemt periode, og hvor der ikke er sket ophør af indregning ved udløbet af denne periode, indregnes derudover i resultatet på dette tidspunkt (jf. afsnit 89A). [...]

AG130 [...]

AG131 Hvis det sikrede beløb for en rentetilpasningsperiode reduceres, uden at der sker ophør af indregning af de tilknyttede aktiver (eller forpligtelser), skal det beløb, som er medtaget i den i AG114 g) beskrevne separate post, og som vedrører denne reduktion, afskrives i overensstemmelse med afsnit 92.

AG132 En virksomhed kan ønske at anvende den i afsnit AG114-AG131 beskrevne metode på en porteføljesikring, som tidligere blev behandlet regnskabsmæssigt som en sikring af pengestrømme i overensstemmelse med IAS 39. Denne virksomhed ville tilbagekalde den tidligere klassifikation af en sikring af pengestrømme i overensstemmelse med afsnit 101d) og anvende de krav, der beskrives i det afsnit. Virksomheden ville desuden omklassificere sikringen som en sikring af dagsværdi og anvende den metode, der beskrives i afsnit AG114-AG131, fremadrettet på efterfølgende regnskabsår.

▼B

OVERGANG (afsnit 103–108b)

AG133 En virksomhed kan have klassificeret en forventet koncernintern transaktion som en sikret post ved starten af et regnskabsår, som begynder 1. januar 2005 eller senere (eller med henblik på tilpasning af sammenligningstal, starten af et tidligere sammenligningsår) i en sikring, der ville opfylde kriterierne for regnskabsmæssig sikring i overensstemmelse med denne standard (som ændret af sidste sætning i afsnit 80). En sådan virksomhed kan på baggrund af denne klassifikation foretage regnskabsmæssig sikring i koncernregnskaber fra starten af det regnskabsår, der begynder 1. januar 2005 eller senere (eller starten af det tidligere sammenligningsår). En sådan virksomhed skal også anvende afsnit AG99A og AG99B fra starten af det regnskabsår, der begynder 1. januar 2005 eller senere, men behøver dog ikke, i overensstemmelse med afsnit 108B, at anvende afsnit AG99B på sammenligningstal for tidligere regnskabsår.

▼B

IAS 40

Investeringsejendomme

FORMÅL

1. Formålet med denne standard er at foreskrive den regnskabsmæssige behandling af investeringsejendomme og tilknyttede oplysningskrav.

ANVENDELSESOMRÅDE

2. Denne standard finder anvendelse på indregning og måling af samt oplysning om investeringsejendomme.

3. Denne standard finder blandt andet anvendelse på leasingtagers måling i årsregnskabet af investeringsejendomsandele, som besiddes gennem en leasingkontrakt, der regnskabsmæssigt behandles som en finansiel leasingkontrakt, og leasinggivers måling i årsregnskabet af investeringsejendomme, som udlejes til leasingtager gennem en operationel leasingkontrakt. Denne standard omhandler ikke områder, som behandles i IAS 17 *Leasingkontrakter*, herunder:

   a) klassifikation af leasingkontrakter som finansielle eller operationelle leasingkontrakter

   b) indregning af leasingindtægter fra investeringsejendomme (jf. også IAS 18 *Omsætning*)

   c) måling i leasingtagers årsregnskab af ejendomsandele, som besiddes gennem en leasingkontrakt, der regnskabsmæssigt behandles som en operationel leasingkontrakt

   d) måling i leasinggivers årsregnskab af dennes nettoinvesteringer i en finansiel leasingkontrakt

   e) regnskabsmæssig behandling af sale-and-leaseback-transaktioner og

   f) oplysning om finansielle og operationelle leasingkontrakter.

4. Denne standard finder ikke anvendelse på:

   a) biologiske aktiver tilknyttet landbrugsaktiviteter (jf. IAS 41 *Landbrug*), og

   b) mineralforekomster og rettigheder til mineralforekomster, såsom olie, naturgas og lignende ikke-regenererende ressourcer.

DEFINITIONER

5. Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:

   Regnskabsmæssig værdi er det beløb, som et aktiv indregnes med i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄.

   Kostpris er det beløb, der er betalt i likvider, eller dagsværdien af en anden form for vederlag, som erlægges for anskaffelsen af et aktiv på anskaffelses- eller opførelsestidspunktet eller, hvor dette er relevant, det beløb, der henføres til det pågældende aktiv ved første indregning i overensstemmelse med de konkrete krav i andre IFRS'er, eksempelvis IFRS 2 *Aktiebaseret vederlæggelse*.

▼M32

   Dagsværdien er den pris, der kunne opnås ved at sælge et aktiv, eller der skulle betales for at overdrage en forpligtelse i en velordnet transaktion mellem markedsdeltagere på målingstidspunktet. (Jf. standard 13 *Måling af dagsværdi*.)

▼B

Investeringsejendomme er ejendomme (grunde eller bygninger — eller en del af en bygning — eller både grunde og bygninger), som besiddes (af ►M5 ejeren ◄ eller en leasingtager gennem en finansiel leasingkontrakt) for at opnå lejeindtægter, kapitalgevinst eller begge dele, frem for ejendomme, som:

a) anvendes i produktionen, til levering af varer eller tjenesteydelser eller til administrative formål, eller

b) videresælges som led i det normale forretningsforløb.

Domicilejendomme er ejendomme, som besiddes (af ►M5 ejeren ◄ eller en leasingtager gennem en finansiel leasingkontrakt) til anvendelse i produktionen, til levering af varer eller tjenesteydelser eller til administrative formål.

6. En ejendomsandel, som besiddes af leasingtager gennem en operationel leasingkontrakt, kan udelukkende klassificeres og behandles regnskabsmæssigt som en investeringsejendom, hvis ejendommen i øvrigt opfylder definitionen på en investeringsejendom, og leasingtager anvender den i afsnit 33-55 opstillede dagsværdimodel for det indregnede aktiv. Denne alternative klassifikation kan anvendes efter en vurdering baseret på den specifikke ejendom. Hvis dette alternativ vælges for en sådan ejendomsandel, som besiddes gennem en operationel leasingkontrakt, skal alle ejendomme, der klassificeres som investeringsejendomme, imidlertid behandles regnskabsmæssigt ved anvendelse af dagsværdimodellen. Når denne alternative klassifikation er valgt, falder alle således klassificerede andele ind under oplysningskravene i afsnit 74-78

7. Investeringsejendomme besiddes med det formål at opnå lejeindtægter, kapitalgevinst, eller begge dele. Derfor frembringer investeringsejendomme pengestrømme, som stort set er uafhængige af virksomhedens andre aktiver. Dette adskiller investeringsejendomme fra domicilejendomme. Produktionen eller levering af varer eller tjenesteydelser (eller anvendelse af ejendommen til administrative formål) frembringer pengestrømme, som kan henføres til ikke blot ejendommen, men også til andre aktiver, som anvendes i produktions- eller leveringsprocessen. IAS 16 *Materielle anlægsaktiver* finder anvendelse på domicilejendomme.

8. Følgende er eksempler på investeringsejendomme:

a) grunde, som besiddes med henblik på langsigtet kapitalgevinst frem for på kortsigtet salg som led i det normale forretningsforløb

b) grunde, som besiddes til et endnu ikke fastlagt formål. (Hvis virksomheden ikke har besluttet, at den vil anvende grunden som enten domicilejendom eller med henblik på kortsigtet salg som led i det normale forretningsforløb, anses grunden for at være besiddet med kapitalgevinst for øje)

c) en bygning, som ejes af virksomheden (eller besiddes af virksomheden gennem en finansiel leasingkontrakt) og udlejes til leasingtager gennem en eller flere operationelle leasingkontrakter

d) en bygning, som står tom, men besiddes med henblik på udlejning til leasingtager gennem en eller flere operationelle leasingkontrakter

▼M8

e) ejendomme under opførelse eller om- eller tilbygning med henblik på fremtidig anvendelse som investeringsejendomme.

▼B

9. Følgende er eksempler på ejendomme, som ikke er investeringsejendomme, og derfor ligger uden for denne standards anvendelsesområde:

a) ejendomme, som besiddes med henblik på videresalg som led i det normale forretningsforløb eller som er under opførelse eller om- eller tilbygning med henblik på et sådant salg (handelsejendomme) (jf. IAS 2 *Varebeholdninger*), eksempelvis ejendomme, som anskaffes og besiddes udelukkende med henblik på afhændelse inden for en overskuelig fremtid eller på om- eller tilbygning og efterfølgende videresalg

b) ejendomme under opførelse eller om- eller tilbygning på vegne af tredjepart (jf. IAS 11 *Entreprisekontrakter*)

c) domicilejendomme (jf. IAS 16), herunder blandt andet ejendomme, som besiddes med henblik på fremtidig anvendelse som domicilejendomme, ejendomme, som besiddes med henblik på fremtidig om- eller tilbygning og efterfølgende anvendelse som domicilejendomme, ejendomme, som benyttes af medarbejdere (uanset om disse betaler markedsleje) og domicilejendomme, som skal afhændes

▼M8

_____

▼B

e) ejendomme, der udlejes til en anden virksomhed gennem en finansiel leasingkontrakt.

10. Visse ejendomme omfatter et areal, som besiddes for at opnå lejeindtægter eller kapitalgevinst, og et areal, som besiddes med henblik på anvendelse i produktionen, til levering af varer eller tjenesteydelser eller til administrative formål. Hvis disse arealer kan frasælges separat (eller udlejes til leasingtager gennem en finansiel leasingkontrakt), behandler virksomheden arealerne separat regnskabsmæssigt. Hvis arealerne ikke kan frasælges separat, er ejendommen kun en investeringsejendom, hvis en uvæsentlig del anvendes til produktion, levering af varer eller tjenesteydelser eller til administrative formål.

11. I visse tilfælde leverer virksomheden tillægsydelser til lejerne af en ejendom, den besidder. Virksomheden behandler en sådan ejendom som en investeringsejendom, hvis ydelserne udgør en uvæsentlig del af den samlede lejekontrakt. Som eksempel herpå kan nævnes tilfælde, hvor ejeren af en kontorbygning stiller sikkerheds- og vedligeholdelsesydelser til rådighed for de leasingtagere, som har til huse i bygningen.

12. I andre tilfælde udgør de leverede tjenesteydelser væsentlige ydelser. Hvis virksomheden eksempelvis ejer og driver et hotel, udgør tjenesteydelser til gæsterne en væsentlig del af det samlede produkt. Derfor udgør et hotel, som virksomheden selv ejer og driver, en domicilejendom frem for en investeringsejendom.

13. Det kan være vanskeligt at vurdere, om tillægsydelser er så væsentlige, at en ejendom ikke opfylder kriterierne for en investeringsejendom. Som eksempel kan nævnes ejeren af et hotel, som undertiden overdrager visse forpligtelser til tredjepart i henhold til en management-kontrakt. Vilkårene for sådanne kontrakter er vidt forskellige. Som den ene yderlighed kan ejeren i realiteten være en passiv investor. Som den anden yderlighed kan ejeren blot have outsourcet daglige funktioner, mens denne bibeholder væsentlige risici forbundet med svingninger i pengestrømme fra hotellets drift.

14. Vurderingen af, hvorvidt en ejendom opfylder kriterierne for en investeringsejendom beror på et skøn. Virksomheden udarbejder kriterier, som gør, at den kan udøve dette skøn på ensartet vis i overensstemmelse med definitionerne på investeringsejendomme og den tilknyttede vejledning i afsnit 7-13. Afsnit 75c) kræver, at virksomheden oplyser om disse kriterier, når klassifikation er vanskelig.

▼B

15. I nogle tilfælde ejer virksomheden en ejendom, som udlejes til og anvendes af dens modervirksomhed eller en anden dattervirksomhed. Ejendommen opfylder ikke betingelserne for investeringsejendomme i koncernregnskabet, idet ejendommen er en domicilejendom for koncernen. For den virksomhed, som ejer ejendommen, er ejendommen dog en investeringsejendom, hvis den opfylder definitionen i afsnit 5. Derfor behandler leasinggiver ejendommen som investeringsejendom i sit årsregnskab.

INDREGNING

16. En investeringsejendom må udelukkende indregnes som et aktiv, når:

a) det er sandsynligt, at de fremtidige økonomiske fordele forbundet med investeringsejendommen vil tilgå virksomheden, og

b) investeringsejendommens kostpris kan måles pålideligt.

17. En virksomhed skal i henhold til dette indregningsprincip vurdere alle omkostninger vedrørende investeringsejendomme på det tidspunkt, omkostningerne afholdes. Sådanne omkostninger omfatter startomkostninger i forbindelse med køb af en investeringsejendom og omkostninger, der er afholdt efterfølgende for at udvide, udskifte en del af eller vedligeholde en ejendom.

18. I henhold til det i afsnit 16 opstillede indregningsprincip skal virksomheder ikke indregne omkostninger forbundet med den daglige vedligeholdelse af en investeringsejendom i en sådan ejendoms regnskabsmæssige værdi. Disse omkostninger indregnes i stedet i resultatet, efterhånden som de afholdes. Omkostninger forbundet med daglig vedligeholdelse omfatter hovedsageligt lønomkostninger og omkostninger til hjælpematerialer, hvilket også kan dække kostprisen for mindre dele. Formålet med disse omkostninger beskrives ofte som »reparationer og vedligeholdelse« af ejendommen.

19. Dele af investeringsejendomme kan være erhvervet gennem udskiftning. Eksempelvis kan de indvendige vægge være udskiftninger af de oprindelige vægge. I henhold til indregningsprincippet skal virksomheder indregne omkostninger forbundet med udskiftning af en del af en eksisterende investeringsejendom i investeringsejendommens regnskabsmæssige værdi på tidspunktet for afholdelsen af omkostningen, hvis kriterierne for indregning er opfyldt. Virksomheden skal ophøre med at indregne den regnskabsmæssige værdi af de udskiftede dele i henhold til bestemmelserne vedrørende ophør af indregning i denne standard.

MÅLING PÅ INDREGNINGSTIDSPUNKTET

20. En investeringsejendom skal første gang måles til kostpris. Transaktionsomkostninger skal medtages på tidspunktet for den første måling.

21. Kostprisen for en købt investeringsejendom omfatter dens købspris og eventuelle direkte tilknyttede omkostninger. Direkte tilknyttede omkostninger omfatter eksempelvis honorarer for juridisk bistand, ejerskifteafgifter og andre transaktionsomkostninger.

▼M8

_____

▼B

23. Kostprisen for en investeringsejendom tillægges ikke:

a) opstartsomkostninger (medmindre disse er nødvendige for at bringe ejendommen i den stand, der kræves for at sikre den af ledelsen planlagte anvendelse)

▼B

b) driftstab, før investeringsejendommen opnår den planlagte udlejningsgrad, eller

c) unormalt højt spild af materialer, lønomkostninger eller andre ressourcer i forbindelse med opførelsen eller om- eller tilbygningen af investeringsejendommen.

24. Hvis betaling for en investeringsejendom udskydes, er ejendommens kostpris lig kontantprisen. Forskellen mellem dette beløb og den samlede betaling indregnes som en renteomkostning over kreditperioden.

25. Den oprindelige kostpris for en ejendomsandel, som besiddes gennem en leasingkontrakt, og som klassificeres som en investeringsejendom, er som foreskrevet for en finansiel leasingkontrakt i afsnit 20 i IAS 17, dvs. aktivet skal indregnes til den laveste værdi af ejendommens dagsværdi og nutidsværdien af minimumsleasingydelserne. Et tilsvarende beløb skal indregnes som en forpligtelse i overensstemmelse med samme afsnit.

26. Eventuel betalt merpris for en leasingkontrakt behandles i denne forbindelse som en del af minimumsleasingydelserne og medtages derfor i aktivets kostpris, men indregnes ikke i forpligtelsen. Hvis en ejendomsandel, som besiddes gennem en leasingkontrakt, klassificeres som investeringsejendom, er den post, der regnskabsmæssigt behandles til dagsværdi, denne andel og ikke den underliggende ejendom. ►**M32** Der er opstillet en vejledning om opgørelse af dagsværdien af en ejendomsandel for dagsværdimodellen i afsnit 33-13 og IFRS 13. Denne vejledning er også relevant for opgørelse af dagsværdi, når denne værdi anvendes som kostpris i forbindelse med første indregning. ◄

27. En eller flere investeringsejendomme kan anskaffes ved udveksling af et eller flere ikke-monetære aktiver eller en kombination af monetære og ikke-monetære aktiver. Følgende gennemgang angår udveksling af et ikke-monetært aktiv med et andet ikke-monetært aktiv, men den gælder også for alle de øvrige udvekslinger, som er beskrevet i den foregående sætning. Kostprisen for en sådan investeringsejendom skal måles til dagsværdi, medmindre a) udvekslingen ikke har noget forretningsmæssigt indhold, eller b) hverken dagsværdien af det modtagne aktiv eller af det afgivne aktiv kan måles pålideligt. Det modtagne aktiv måles på denne måde, også selvom virksomheden ikke umiddelbart kan ophøre med indregningen af det afgivne aktiv. Hvis det modtagne aktiv ikke måles til dagsværdi, skal dets kostpris måles til den regnskabsmæssige værdi af det afgivne aktiv.

28. Virksomheder skal afgøre, om en udveksling har forretningsmæssigt indhold ved at vurdere, i hvilket omfang virksomhedens fremtidige pengestrømme kan forventes at ændre sig som følge af udvekslingen. En udveksling har forretningsmæssigt indhold, hvis:

a) sammensætningen (risiko, tidspunkter og beløb) af de pengestrømme, der hidrører fra det modtagne aktiv, er forskellig fra sammensætningen af de pengestrømme, der hidrørte fra det afgivne aktiv, eller

b) den virksomhedsspecifikke værdi af den andel af virksomhedens aktiviteter, der påvirkes af udvekslingen, ændres som følge af udvekslingen, og

c) forskellen i a) og b) er væsentlig, set i forhold til dagsværdien af de udvekslede aktiver.

Ved vurderingen af, hvorvidt en udveksling har forretningsmæssigt indhold, skal den virksomhedsspecifikke værdi af den andel af virksomhedens aktiviteter, der påvirkes af udvekslingen, afspejle pengestrømme efter skat. Resultatet af disse analyser kan tydeliggøres, uden at virksomheden behøver at udføre detaljerede beregninger.

▼M32

29. Dagsværdien af et aktiv kan måles pålideligt, hvis a) størrelsen af intervallet af rimelige skøn over dagsværdien ikke er væsentlig for det pågældende aktiv eller b) sandsynligheden for de forskellige skøn inden for intervallet kan vurderes pålideligt og anvendes ved opgørelsen af dagsværdien. Hvis en virksomhed er i stand til at foretage en pålidelig vurdering af dagsværdien af enten det modtagne eller det afgivne aktiv, skal dagsværdien af det afgivne aktiv anvendes til at måle kostprisen, medmindre dagsværdien af det modtagne aktiv kan opgøres med større nøjagtighed.

▼B

MÅLING EFTER INDREGNING

Anvendt regnskabspraksis

30. Med de i afsnit 32A og 34 nævnte undtagelser skal virksomheden vælge enten dagsværdimodellen i afsnit 33-55 eller kostprismodellen i afsnit 56 som regnskabspraksis og skal anvende denne praksis på alle sine investeringsejendomme.

▼M8

31. IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl* angiver, at en frivillig ændring i anvendt regnskabspraksis udelukkende skal foretages, hvis ændringen resulterer i årsregnskaber, der giver pålidelig og mere relevant information om virkningerne af transaktioner eller andre begivenheder og forhold på virksomhedens finansielle stilling, indtjening eller pengestrømme. Det er højst usandsynligt, at et skift fra dagsværdimodellen til kostprismodellen vil medføre en mere relevant præsentation.

▼M32

32. Denne standard kræver, at alle virksomheder skal opgøre dagsværdien af investeringsejendomme enten til brug ved måling (såfremt virksomheden anvender dagsværdimodellen) eller oplysning (såfremt den anvender kostprismodellen). Standarden tilskynder til, men kræver ikke, at virksomheder opgør dagsværdien af investeringsejendomme på grundlag af en værdiansættelse fra en uafhængig vurderingsmand, som har anerkendte, relevante faglige kvalifikationer, og som har nylig erfaring inden for det geografiske område og den kategori, som den vurderede investeringsejendom tilhører.

▼B

32A En virksomhed kan:

a) vælge enten dagsværdimodellen eller kostprismodellen for alle investeringsejendomme bag forpligtelser, som giver et afkast, der knytter sig direkte til dagsværdien af eller afkastet på bestemte aktiver, herunder denne investeringsejendom, og

b) vælge enten dagsværdimodellen eller kostprismodellen for alle øvrige investeringsejendomme, uanset hvilket valg, der er truffet i a).

32B Visse forsikringsgivere og andre virksomheder driver en intern ejendomsfond, som udsteder beregningsmæssige enheder, hvoraf nogle enheder besiddes af investorer gennem tilknyttede kontrakter, og andre besiddes af virksomheden. Afsnit 32A tillader ikke, at virksomhedens måling af den ejendom, som besiddes af fonden, dels foretages til kostpris og dels til dagsværdi.

▼B

32C Hvis virksomheden vælger forskellige modeller for de to kategorier, som er beskrevet i afsnit 32A, skal salg af investeringsejendomme mellem sammenlagte aktiver målt ved anvendelse af forskellige modeller indregnes til dagsværdi, og den akkumulerede ændring i dagsværdien skal indregnes i resultatet. Hvis en investeringsejendom sælges fra en sammenlægning, hvor dagsværdimodellen er anvendt, til en sammenlægning, hvor kostprismodellen er anvendt, bliver ejendommens dagsværdi på salgstidspunktet således lig den fastsatte kostpris.

Dagsværdimodellen

33. Efter første indregning skal en virksomhed, som har valgt dagsværdimodellen, måle alle sine investeringsejendomme til dagsværdi, med undtagelse af de i afsnit 53 nævnte tilfælde.

34. Når ejendomsandele, som besiddes af leasingtager gennem en operationel leasingkontrakt, klassificeres som investeringsejendomme i henhold til afsnit 6, kan valget i afsnit 30 ikke foretages; dagsværdimodellen finder anvendelse.

35. En gevinst eller et tab hidrørende fra ændring af investeringsejendommes dagsværdi skal indregnes i årets resultat for det regnskabsår, hvor gevinsten eller tabet opstår.

▼M32

_____

40. Ved måling af dagsværdien af investeringsejendomme i overensstemmelse med IFRS 13 skal en virksomhed sikre sig, at dagsværdien bl.a. afspejler udlejningsindtægter fra aktuelle lejemål og andre antagelser, som markedsdeltagere ville anvende ved prisfastsættelse af investeringsejendommen under aktuelle markedsforhold.

▼B

41. I afsnit 25 specificeres grundlaget for første indregning af kostprisen for en andel i en leaset ejendom. I henhold til afsnit 33 skal andelen i den leasede ejendom om nødvendigt efterfølgende måles til dagsværdi. I en leasingkontrakt, der er forhandlet til markedsleje, skal dagsværdien af en andel i en leaset ejendom på overtagelsestidspunktet være nul med fradrag af alle forventede leasingydelser (herunder ydelser, der vedrører indregnede forpligtelser). Dagsværdien ændrer sig ikke, uanset om et leaset aktiv og en leaset forpligtelse regnskabsmæssigt indregnes til dagsværdi eller til nutidsværdien af minimumsleasingydelserne i overensstemmelse med afsnit 20 i IAS 17. En efterfølgende måling af et leaset aktiv fra kostpris i overensstemmelse med afsnit 25 til dagsværdi i overensstemmelse med afsnit 33 skal ikke føre til gevinster eller tab ved første indregning, medmindre dagsværdien måles på forskellige tidspunkter. Dette kunne være tilfældet, hvis beslutningen om at anvende dagsværdimodellen blev truffet efter første indregning.

▼M32

_____

48. I sjældne tilfælde er der en klar indikation af, at der ved virksomhedens oprindelige anskaffelse af en investeringsejendom (eller når en eksisterende ejendom bliver en investeringsejendom efter en ændring i anvendelse) er et så stort interval af rimelige skøn over dagsværdien, og sandsynligheden for de forskellige udfald er så vanskelig at skønne, at et enkelt skøn over dagsværdien ikke er anvendeligt. Dette kan indikere, at dagsværdien af ejendommen ikke løbende kan opgøres pålideligt (jf. afsnit 53).

▼M32

_____

▼M8

50. Ved opgørelsen af investeringsejendommes regnskabsmæssige værdi i henhold til dagsværdimodellen undlader virksomheden dobbelt indregning af aktiver eller forpligtelser, som er indregnet som separate aktiver eller forpligtelser. Eksempelvis:

▼B

a) Driftsmidler såsom elevatorer eller aircondition er ofte en integreret del af en bygning og medtages normalt i investeringsejendommens dagsværdi frem for at blive indregnet separat som et materielt anlægsaktiv.

b) Hvis et kontor udlejes fuldt møbleret, omfatter kontorets dagsværdi normalt møblernes dagsværdi, idet lejeindtægterne vedrører det møblerede kontor. Når møbler medtages i investeringsejendommes dagsværdi, indregner virksomheden ikke disse som et separat aktiv.

c) I investeringsejendommes dagsværdi medtages ikke forudbetalte eller periodiserede leasingindtægter fra operationelle leasingkontrakter, idet virksomheden indregner disse som en separat forpligtelse eller et separat aktiv.

▼M8

d) dagsværdien af investeringsejendomme, som besiddes gennem en leasingkontrakt, afspejler forventede pengestrømme (herunder betingede lejeydelser, som forventes at forfalde til betaling). Hvis en værdiansættelse for en ejendom er udarbejdet med fradrag af alle betalinger, der forventes foretaget, vil det derfor være nødvendigt at tilbageføre alle indregnede leasingforpligtelser for at opnå investeringsejendommens regnskabsmæssige værdi ved anvendelse af dagsværdimodellen.

▼M32

_____

▼B

52. I nogle tilfælde forventer virksomheden, at nutidsværdien af dens betalinger tilknyttet en investeringsejendom (bortset fra betalinger tilknyttet indregnede forpligtelser) vil overstige nutidsværdien af de tilknyttede indbetalinger. Virksomheden anvender IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver* til at vurdere, hvorvidt forpligtelsen skal indregnes, og hvordan den i givet fald skal måles.

▼M32

Tilfælde, hvor dagsværdien ikke kan måles pålideligt

53. **Der er en afkræftelig formodning om, at virksomheden løbende kan opgøre en investeringsejendoms dagsværdi pålideligt. I sjældne tilfælde er der dog en klar indikation af, at virksomheden ved den oprindelige anskaffelse af en investeringsejendom (eller når en eksisterende ejendom bliver en investeringsejendom efter en ændring i anvendelse) ikke løbende vil kunne opgøre investeringsejendommens dagsværdi pålideligt. Dette er udelukkende tilfældet, når sammenlignelige markedstransaktioner ikke er særligt hyppige, og der ikke findes alternative pålidelige skøn over dagsværdi (eksempelvis baseret på diskonterede pengestrømsprognoser). Hvis en virksomhed fastslår, at dagsværdien af en**

▼M32

investeringsejendom under opførelse ikke vil kunne opgøres pålideligt, men forventer, at ejendommens dagsværdi vil kunne opgøres pålideligt, når den er færdigopført, skal den måle denne investeringsejendom under opførelse til kostpris, indtil dens dagsværdi kan opgøres pålideligt, eller den er færdigopført (alt efter hvad der sker først). Hvis en virksomhed fastslår, at den ikke løbende vil kunne opgøre dagsværdien af en investeringsejendom (der ikke er under opførelse) pålideligt, skal virksomheden måle denne investeringsejendom ved anvendelse af kostprismodellen i IAS 16. Investeringsejendommens restværdi skal antages at være nul. Virksomheden skal anvende IAS 16, indtil investeringsejendommen afhændes.

▼M8

53A. Så snart virksomheden bliver i stand til at foretage en pålidelig måling af dagsværdien af en investeringsejendom under opførelse, som tidligere er målt til kostpris, skal den måle denne ejendom til dagsværdi. Når denne ejendom er færdigopført, formodes det, at dagsværdien kan måles pålideligt. Er det ikke tilfældet, skal ejendommen ifølge afsnit 53 regnskabsmæssigt behandles ved anvendelse af kostprismodellen i IAS 16.

53B. Formodningen om, at det er muligt at måle dagsværdien af en investeringsejendom under opførelse pålideligt, kan kun afkræftes ved første indregning. ►M32 En virksomhed, der har målt en investeringsejendom under opførelse til dagsværdi, må ikke konkludere, at den færdige investeringsejendoms dagsværdi ikke kan opgøres pålideligt. ◄

54. I de sjældne tilfælde, hvor virksomheden af de grunde, der er nævnt i afsnit 53, er nødsaget til at måle en investeringsejendom ved anvendelse af kostprismodellen i overensstemmelse med IAS 16, skal den måle alle sine øvrige investeringsejendomme, herunder investeringsejendomme under opførelse, til dagsværdi. I disse tilfælde skal virksomheden, selvom det er tilladt at anvende kostprismodellen for én investeringsejendom, fortsat foretage regnskabsmæssig behandling af alle øvrige ejendomme ved anvendelse af dagsværdimodellen.

▼B

55. Hvis virksomheden tidligere har målt en investeringsejendom til dagsværdi, skal den fortsætte med at måle ejendommen til dagsværdi, indtil den afhændes (eller indtil den bliver en domicilejendom eller virksomheden påbegynder om- eller tilbygning af ejendommen med henblik på videresalg som led i det normale forretningsforløb), selv hvis sammenlignelige markedstransaktioner bliver mindre hyppige, eller markedspriser ikke længere er umiddelbart tilgængelige.

Kostprismodellen

56. Efter første indregning skal en virksomhed, som vælger kostprismodellen, måle alle sine investeringsejendomme i overensstemmelse med kravene i IAS 16 vedrørende denne model, bortset fra investeringsejendomme som opfylder kriterierne for klassifikation som besiddelse med henblik på salg (eller er medtaget i en afståelsesgruppe, der er klassificeret som besiddelse med henblik på salg) i overensstemmelse med IFRS 5 *Anlægsaktiver, som besiddes med henblik på salg og ophørte aktiviteter*. Investeringsejendomme, der opfylder kriterierne for klassifikation som besiddelse med henblik på salg (eller er medtaget i en afståelsesgruppe, som er klassificeret som besiddelse med henblik på salg) skal måles i overensstemmelse med IFRS 5.

▼B

OVERFØRSLER

▼M8

57. Der skal udelukkende foretages en overførsel til eller fra investeringsejendomme ved ændring i ejendommens anvendelse:

▼B

a) når ejendommen bliver en domicilejendom, overføres den fra investeringsejendomme til domicilejendomme

b) når om- eller tilbygning påbegyndes med henblik på salg, overføres den fra investeringsejendomme til handelsejendomme

▼M8

c) når ejendommen ophører med at være en domicilejendom, overføres den fra domicilejendomme til investeringsejendomme, eller

d) når en operationel leasingkontrakt indgås med anden part, overføres ejendommen fra handelsejendomme til investeringsejendomme.

_____

▼B

58. Afsnit 57b) kræver, at virksomheden udelukkende overfører en ejendom fra investeringsejendomme til handelsejendomme, når der sker en ændring i dens anvendelse, dokumenteret ved påbegyndelse af om- eller tilbygning med henblik på videresalg. Når virksomheden beslutter at afhænde en investeringsejendom uden at foretage om- eller tilbygning, fortsætter den med at behandle ejendommen som en investeringsejendom, indtil virksomheden ophører med at indregne ejendommen (eliminerer den fra ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄), og behandler den ikke som en handelsejendom. Hvis virksomheden påbegynder om- eller tilbygning af en eksisterende investeringsejendom med henblik på fortsat anvendelse som en investeringsejendom, behandles ejendommen ligeledes fortsat som en investeringsejendom, og omklassificeres ikke som en domicilejendom i om- eller tilbygningsperioden.

59. Afsnit 60-65 finder anvendelse på aspekter vedrørende indregning og måling, som bliver aktuelle, når virksomheden anvender dagsværdimodellen på investeringsejendomme. Når virksomheden anvender kostprismodellen, ændrer overførsel til og fra investeringsejendomme, domicilejendomme og handelsejendomme ikke den regnskabsmæssige værdi af den overførte ejendom, og heller ikke ejendommens kostpris i forbindelse med måling eller oplysning.

60. Ved overførsel fra investeringsejendomme, som indregnes til dagsværdi, til domicilejendomme eller handelsejendomme skal ejendommens fastsatte kostpris ved den efterfølgende regnskabsmæssige behandling i overensstemmelse med IAS 16 eller IAS 2 være dens dagsværdi på det tidspunkt, hvor anvendelsen ændres.

61. Hvis en domicilejendom bliver ændret til en investeringsejendom, som skal indregnes til dagsværdi, skal virksomheden anvende IAS 16 frem til det tidspunkt, hvor anvendelsen ændres. Virksomheden skal behandle eventuelle forskelle på dette tidspunkt mellem ejendommens regnskabsmæssige værdi i overensstemmelse med IAS 16 og dens dagsværdi på samme måde som en omvurdering i overensstemmelse med IAS 16.

62. Frem til det tidspunkt, hvor en domicilejendom bliver ændret til en investeringsejendom, som indregnes til dagsværdi, skal virksomheden afskrive på ejendommen og indregne opståede tab ved værdiforringelse. Virksomheden skal behandle eventuelle forskelle på dette tidspunkt mellem ejendommens regnskabsmæssige værdi i overensstemmelse med IAS 16 og dens dagsværdi på samme måde som en omvurdering i overensstemmelse med IAS 16. Det betyder med andre ord, at:

▼M5

a) en eventuel reduktion i ejendommens regnskabsmæssige værdi som følge heraf indregnes i resultatet. I det omfang der indgår et beløb i reserver for opskrivninger vedrørende denne ejendom, modregnes reduktionen dog i øvrig totalindkomst og reducerer reserverne for opskrivninger i egenkapitalen

▼B

b) en eventuel stigning i den regnskabsmæssige værdi som følge af ændringen behandles som følger:

i) i det omfang stigningen udliger et tidligere tab ved værdiforringelse af ejendommen, indregnes stigningen i resultatet. Det i resultatet indregnede beløb overstiger ikke det beløb, som er nødvendigt for at genoprette den regnskabsmæssige værdi til det, den ville have været (med fradrag af afskrivninger), hvis der ikke var indregnet et tab ved værdiforringelse

►M5 ii) en eventuel resterende stigning indregnes i øvrig totalindkomst og øger reserver for opskrivninger i egenkapitalen. ◄ Ved efterfølgende afhændelse af investeringsejendommen kan den i egenkapitalen medtagne reserve for opskrivninger overføres til overført resultat. Overførslen fra reserver for opskrivninger til overført resultat foretages ikke over resultatet.

63. Ved overførsel fra handelsejendomme til investeringsejendomme, som vil blive indregnet til dagsværdi, skal eventuelle forskelle mellem ejendommens dagsværdi på dette tidspunkt og dens tidligere regnskabsmæssige værdi indregnes i resultatet.

64. Behandlingen af overførsel fra handelsejendomme til investeringsejendomme, som vil blive indregnet til dagsværdi, er i overensstemmelse med behandlingen af salg af handelsejendomme.

65. Når virksomheden har tilendebragt opførelsen eller om- eller tilbygningen af en egenopført investeringsejendom, som vil blive indregnet til dagsværdi, skal en eventuel forskel mellem ejendommens dagsværdi på dette tidspunkt og dens tidligere regnskabsmæssige værdi indregnes i resultatet.

AFHÆNDELSER

66. Virksomheden skal ophøre med at indregne en investeringsejendom (eliminere den fra ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄) ved afhændelse, eller når investeringsejendommen permanent tages ud af brug og ingen fremtidige økonomiske fordele forventes ved dens afhændelse.

67. En investeringsejendom kan afhændes ved salg eller indgåelse af en finansiel leasingkontrakt. Når tidspunktet for afhændelse af en investeringsejendom skal fastlægges, skal virksomheden anvende kriterierne i IAS 18 for indregning af omsætning fra varesalg og tage den tilknyttede vejledning i appendikset til IAS 18 i betragtning. IAS 17 finder anvendelse på afhændelser ved indgåelse af en finansiel leasingkontrakt eller ved sale-and-leaseback.

▼B

68. Hvis en virksomhed i overensstemmelse med det i afsnit 16 opstillede indregningsprincip indregner de omkostninger, der er forbundet med udskiftning af en del af en investeringsejendom i et aktivs regnskabsmæssige værdi, skal virksomheden ophøre med indregning af den regnskabsmæssige værdi af den udskiftede del. For investeringsejendomme, der regnskabsmæssigt behandles ved anvendelse af kostprismodellen, er en udskiftet del ikke nødvendigvis en del, der blev afskrevet separat. Hvis det ikke er praktisk muligt for en virksomhed at opgøre den regnskabsmæssige værdi af den udskiftede del, kan virksomheden anvende kostprisen for genanskaffelsen som en indikation af kostprisen for den udskiftede del på tidspunktet for anskaffelsen eller opførelsen. I henhold til dagsværdimodellen kan det allerede i investeringsejendommens dagsværdi være afspejlet, at den del, der skal udskiftes, har tabt sin værdi. I andre tilfælde kan det være vanskeligt at identificere, hvor meget dagsværdien skal reduceres, for så vidt angår den del, der skal udskiftes. Som alternativ til at reducere dagsværdien af den udskiftede del, hvor dette ikke er praktisk muligt, kan virksomheden medtage genanskaffelsesværdien i aktivets regnskabsmæssige værdi og derefter revurdere dagsværdien, sådan som det ville være krævet ved tilgange, der ikke omfattede udskiftning.

69. Gevinster eller tab hidrørende fra udrangering eller afhændelse af investeringsejendomme skal opgøres som forskellen mellem nettoprovenuet ved afhændelsen og aktivets regnskabsmæssige værdi og skal indregnes i resultatet (medmindre IAS 17 kræver andet ved sale-and-leaseback) for det regnskabsår, hvor udrangeringen eller afhændelsen fandt sted.

70. Det tilgodehavende vederlag ved afhændelsen af en investeringsejendom skal første gang indregnes til dagsværdi. Særligt gælder det, at hvis betaling for en investeringsejendom udskydes, indregnes det modtagne vederlag på tidspunktet for første indregning til et beløb lig kontantprisen. Forskellen mellem den nominelle værdi af vederlaget og et beløb lig kontantprisen indregnes som renteindtægt i overensstemmelse med IAS 18 ved anvendelse af den effektive rente-metode.

71. Virksomheden anvender IAS 37 eller andre relevante standarder på eventuelle forpligtelser, som virksomheden bibeholder efter afhændelsen af en investeringsejendom.

72. Godtgørelse fra en tredjepart for investeringsejendomme, som er værdiforringet, tabt eller afgivet, skal indregnes i resultatet på tidspunktet for godtgørelsen.

73. Værdiforringelse eller tab af investeringsejendomme, tilknyttede krav på eller betaling af godtgørelse fra en tredjepart og eventuelt efterfølgende køb eller opførelse af erstatningsaktiver er separate økonomiske begivenheder, som regnskabsmæssigt behandles separat som følger:

a) værdiforringelse af investeringsejendomme indregnes i overensstemmelse med IAS 36

b) udrangering eller afhændelse af investeringsejendomme indregnes i overensstemmelse med afsnit 66-71 i denne standard,

c) godtgørelse fra en tredjepart for investeringsejendomme, som er værdiforringet, tabt eller afgivet, indregnes i resultatet på tidspunktet for godtgørelsen, og

d) kostprisen for aktiver, der er genoprettet, købt eller opført som erstatning, opgøres i overensstemmelse med afsnit 20-29 i denne standard.

▼B

OPLYSNINGER

Dagsværdi- og kostprismodellen

74. Ud over de i IAS 17 nævnte oplysningskrav finder nedenstående anvendelse. I overensstemmelse med IAS 17 skal ejeren af en investeringsejendom give de samme oplysninger om indgåede leasingkontrakter som en leasinggiver. En virksomhed, som besidder en investeringsejendom gennem en finansiel eller en operationel leasingkontrakt, skal give de samme oplysninger om finansielle leasingkontrakter som en leasingtager og de samme oplysninger om indgåede operationelle leasingkontrakter som en leasinggiver.

75. En virksomhed skal give følgende oplysninger:

a) om den anvender dagsværdimodellen eller kostprismodellen

b) såfremt den anvender dagsværdimodellen, om og under hvilke omstændigheder ejendomsandele, der besiddes gennem en operationel leasingkontrakt, klassificeres og behandles regnskabsmæssigt som en investeringsejendom

c) sine kriterier for at skelne investeringsejendomme fra domicilejendomme og ejendomme, som besiddes til videresalg som led i det normale forretningsforløb, når klassifikation er vanskelig (jf. afsnit 14)

▼M32

_____

▼B

e) i hvilket omfang dagsværdien af investeringsejendomme (som målt eller oplyst om i årsregnskabet) baseres på en værdiansættelse fra en uafhængig vurderingsmand, som har anerkendte, relevante faglige kvalifikationer og nylig erfaring inden for det geografiske område og den kategori, som den vurderede investeringsejendom tilhører. Hvis et sådant skøn ikke er foretaget, skal der oplyses om dette

f) de i resultatet indregnede beløb for:

i) lejeindtægter fra investeringsejendomme

ii) direkte driftsomkostninger (herunder reparationer og vedligeholdelse) tilknyttet investeringsejendomme, hvorfra virksomheden har opnået lejeindtægter i regnskabsåret, og

iii) direkte driftsomkostninger (herunder reparationer og vedligeholdelse) tilknyttet investeringsejendomme, hvorfra virksomheden ikke har opnået lejeindtægter i regnskabsåret

iv) den akkumulerede ændring i dagsværdi, som er indregnet i resultatet ved salg af en investeringsejendom fra en sammenlægning af aktiver, hvor kostprismodellen er anvendt, til en sammenlægning af aktiver, hvor dagsværdien er anvendt (jf. afsnit 32C)

g) tilstedeværelsen og størrelsen af restriktioner på investeringsejendommes realisation eller betaling af indtægter og provenu ved afhændelse

h) kontraktlige forpligtelser til at købe, opføre eller om- eller tilbygge investeringsejendomme eller til at reparere, vedligeholde eller forbedre disse.

▼B

Dagsværdimodellen

76. En virksomhed, som anvender den i afsnit 33-55 opstillede dagsværdimodel, skal ud over de i afsnit 75 krævede oplysninger vise en afstemning af den regnskabsmæssige værdi af investeringsejendommen ved begyndelsen og slutningen af regnskabsåret, med angivelse af følgende:

a) tilgange, idet der gives separat oplysning om tilgange hidrørende fra anskaffelser og tilgange hidrørende fra efterfølgende omkostninger, der indregnes i et aktivs regnskabsmæssige værdi

b) tilgange hidrørende fra virksomhedssammenslutninger

c) aktiver, som er klassificeret som besiddelse med henblik på salg eller er medtaget i en afståelsesgruppe, som er klassificeret som besiddelse med henblik på salg, i overensstemmelse med IFRS 5, samt andre afhændelser

d) nettogevinster eller -tab hidrørende fra reguleringer af dagsværdi

e) nettovalutakursforskelle hidrørende fra omregningen af årsregnskaber til en anden præsentationsvaluta og fra omregningen af en udenlandsk virksomheds årsregnskab til den regnskabsaflæggende virksomheds præsentationsvaluta

f) overførsler til og fra handelsejendomme og domicilejendomme, og

g) andre ændringer.

77. Når en værdiansættelse, der er udarbejdet for en investeringsejendom, reguleres væsentligt i forbindelse med årsregnskabet, eksempelvis for at undgå dobbelt indregning af aktiver eller forpligtelser, der indregnes som separate aktiver og forpligtelser som angivet i afsnit 50, skal virksomheden vise en afstemning af den udarbejdede værdiansættelse og den regulerede værdiansættelse, der er medtaget i årsregnskabet, med separat præsentation af den samlede beløbsmæssige størrelse af indregnede leasingforpligtelser, som er tilbageført, samt andre væsentlige reguleringer.

▼M32

78. **I de sjældne tilfælde, der henvises til i afsnit 53, skal der, når en virksomhed måler investeringsejendomme ved anvendelse af kostprismodellen i IAS 16, i den i afsnit 76 krævede afstemning gives oplysning om beløb tilknyttet denne investeringsejendom separat fra beløb tilknyttet andre investeringsejendomme. Herudover skal virksomheden:**

▼B

a) give en beskrivelse af investeringsejendommen

▼M32

b) **oplyse om årsagen til, at dagsværdien ikke kan opgøres pålideligt**

▼B

c) om muligt oplyse om det spænd af skøn, som dagsværdien højst sandsynlig vil ligge inden for, og

d) ved afhændelse af en investeringsejendom, som ikke er indregnet til dagsværdi:

i) oplyse om, at virksomheden har afhændet en investeringsejendom, som ikke er indregnet til dagsværdi,

ii) oplyse om den regnskabsmæssige værdi af investeringsejendommen på salgstidspunktet, og

iii) oplyse den beløbsmæssige størrelse af indregnet gevinst eller tab.

▼B

Kostprismodellen

▼M32

79. **Ud over de oplysninger, som kræves i afsnit 75, skal en virksomhed, som anvender den i afsnit 56 opstillede kostprismodel, oplyse om:**

▼B

a) de anvendte afskrivningsmetoder

b) de anvendte brugstider eller afskrivningssatser

c) den regnskabsmæssige bruttoværdi og de akkumulerede afskrivninger (sammendraget med akkumulerede tab ved værdiforringelse) ved regnskabsårets begyndelse og slutning

d) en afstemning af den regnskabsmæssige værdi af investeringsejendomme ved regnskabsårets begyndelse og slutning, som viser følgende:

i) tilgange, idet der gives separat oplysning om tilgange hidrørende fra anskaffelser og tilgange hidrørende fra efterfølgende omkostninger, der er indregnet som et aktiv

ii) tilgange hidrørende fra virksomhedssammenslutninger

iii) aktiver, som er klassificeret som besiddelse med henblik på salg eller er medtaget i en afståelsesgruppe, som er klassificeret som besiddelse med henblik på salg, i overensstemmelse med IFRS 5, samt andre afhændelser

iv) afskrivninger

v) den beløbsmæssige størrelse af indregnede tab ved værdiforringelse og af tilbageførte tab ved værdiforringelse i regnskabsåret i overensstemmelse med IAS 36

vi) nettovalutakursforskelle hidrørende fra omregningen af årsregnskaber til en anden præsentationsvaluta og fra omregningen af en udenlandsk virksomheds årsregnskab til den regnskabsaflæggende virksomheds præsentationsvaluta

vii) overførsler til og fra handelsejendomme og domicilejendomme, og

viii) andre ændringer, og

▼M32

e) **investeringsejendommens dagsværdi. I de sjældne tilfælde nævnt i afsnit 53, hvor virksomheden ikke pålideligt kan opgøre investeringsejendommens dagsværdi, skal virksomheden:**

▼B

i) give en beskrivelse af investeringsejendommen

▼M32

ii) **oplyse om årsagen til, at dagsværdien ikke kan opgøres pålideligt, og**

▼B

iii) om muligt oplyse om det interval af skøn, som dagsværdien højst sandsynligt vil ligge inden for.

OVERGANGSBESTEMMELSER

Dagsværdimodellen

▼M32

80. **En virksomhed, som tidligere har anvendt IAS 40 (2000) og vælger for første gang at klassificere og foretage regnskabsmæssig behandling af visse eller samtlige berettigede ejendomsandele, der besiddes som investeringsejendomme gennem en operationel leasingkontrakt, skal indregne virkningen af dette valg som en regulering primo i overført resultat for det regnskabsår, hvor valget første gang blev truffet. Tilsvarende gælder, at:**

▼M32

a) **hvis virksomheden tidligere (i årsregnskabet eller på anden måde) har offentliggjort dagsværdien af disse ejendomsandele i tidligere regnskabsår (opgjort i henhold til definitionen på dagsværdi i IFRS 13) tilskynder standarden til, men kræver ikke, at virksomheden:**

▼B

i) regulerer primo i overført resultat for det tidligst præsenterede regnskabsår, hvor dagsværdien blev offentliggjort i årsregnskabet, og

ii) tilpasser sammenligningstal for disse regnskabsår, og

b) virksomheden ikke skal tilpasse sammenligningstal, og skal give oplysning om dette, hvis den ikke tidligere har givet de i afsnit a) nævnte oplysninger.

81. Denne standard foreskriver en anden behandling end den i IAS 8 krævede. IAS 8 kræver, at sammenligningstal tilpasses, medmindre en sådan tilpasning er praktisk umulig.

82. Når virksomheden anvender denne standard for første gang, omfatter reguleringen primo i overført resultat en omklassifikation af beløb i reserver for opskrivninger vedrørende investeringsejendomme.

Kostprismodellen

83. IAS 8 finder anvendelse på ændringer i anvendt regnskabspraksis, som foretages, når virksomheden anvender denne standard for første gang og vælger at anvende kostprismodellen. Virkningen af ændringer i anvendt regnskabspraksis omfatter en omklassifikation af eventuelle beløb i reserver for opskrivninger vedrørende investeringsejendomme.

84. Kravene i afsnit 27-29 vedrørende den første måling af en investeringsejendom, der er anskaffet ved udveksling af aktiver, skal kun anvendes fremadrettet på fremtidige udvekslinger.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

85. Virksomheder skal anvende denne standard for årsregnskaber, der dækker regnskabsår, som begynder 1. januar 2005 eller derefter. Det tilskyndes, at standarden anvendes før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender denne standard for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2005, skal den give oplysning om dette.

▼M5

85A IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber* (ajourført 2007) ændrede den terminologi, der anvendes i IFRS-standarderne. Desuden blev afsnit 62 ændret. Virksomheden skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 1 (ajourført 2007) for et tidligere regnskabsår, skal ændringerne anvendes for dette tidligere regnskabsår.

▼M8

85B Afsnit 8, 9, 48, 53, 54 og 57 blev ændret, afsnit 22 blev ophævet, og afsnit 53A og 53B blev tilføjet ved *Forbedringer af IFRS-standarder*, der udkom i maj 2008. Virksomhederne skal anvende disse ændringer fremadrettet på regnskabsår, der begynder 1. januar 2009 eller derefter. ►M32 En virksomhed har mulighed for at anvende ændringerne på investeringsejendomme under opførelse før 1. januar 2009, forudsat at dagsværdien af de pågældende investeringsejendomme under opførelse er opgjort på dette tidspunkt. ◄ Det er tilladt at anvende ændringerne før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringerne på et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette og anvende ændringerne i afsnit 5 og 81E i IAS 16 *Materielle anlægsaktiver* på samme tidspunkt.

▼**M32**

85C IFRS 13, der er udstedt i maj 2011, medførte en ændring af dagsværdi i afsnit 5, en ændring af afsnit 26, 29, 32, 40, 48, 53, 53B, 78-80 og 85B og ophævelse af afsnit 36-39, 42-47, 49, 51 og 75(d). En virksomhed skal anvende disse ændringer, når den anvender IFRS 13.

▼**B**

OPHÆVELSE AF IAS 40 (2000)

86. Denne standard erstatter IAS 40 *Investeringsejendomme* (udgivet 2000).

▼B

IAS 41

Landbrug

FORMÅL

Formålet med denne standard er at foreskrive den regnskabsmæssige behandling af samt oplysninger om landbrugsaktiviteter.

ANVENDELSESOMRÅDE

1. Denne standard finder anvendelse på den regnskabsmæssige behandling af følgende, hvor disse vedrører landbrugsaktiviteter:

   a) biologiske aktiver

   b) landbrugsprodukter på høsttidspunktet, og

   c) offentlige tilskud i henhold til afsnit 34-35.

2. Denne standard finder ikke anvendelse på:

   a) landbrugsjord (jf. IAS 16 *Materielle anlægsaktiver* og IAS 40 *Investeringsejendomme*), og

   b) immaterielle aktiver i tilknytning til landbrugsaktiviteter (jf. IAS 38 *Immaterielle aktiver*).

3. Denne standard finder anvendelse på landbrugsprodukter, som er det høstede udbytte af virksomhedens biologiske aktiver, alene på høsttidspunktet. Derefter finder IAS 2 *Varebeholdninger* eller en anden relevant standard anvendelse. Således omhandler denne standard ikke forædling af landbrugsprodukter efter høst, eksempelvis en vinbondes forædling af egenproducerede vindruer til vin. Selv om en sådan forædling kan ske som en naturlig og logisk forlængelse af landbrugsaktiviteterne og have en vis lighed med biologisk omdannelse, er forædling ikke omfattet af definitionen på landbrugsaktiviteter i denne standard.

4. Nedenstående tabel viser eksempler på biologiske aktiver, landbrugsprodukter og produkter, der er fremkommet ved forædling efter høst.

Biologiske aktiver	Landbrugsprodukter	Produkter, der er fremkommet ved forædling efter høst
Får	Uld	Garn, tæpper
▼M8		
Træer i plantageskov	Træstammer	Tømmer
▼B		
Planter	Bomuld	Garn, beklædning
	Sukkerrør efter høst	Sukker
Malkekvæg	Mælk	Ost
Svin	Slagtekroppe	Pølser, konserveret skinke

▼B

Biologiske aktiver	Landbrugsprodukter	Produkter, der er fremkommet ved forædling efter høst
Buske	Løv	Te, tørret tobak
Vinstokke	Vindruer	Vin
Frugttræer	Plukket frugt	Forædlet frugt

DEFINITIONER

Landbrugsrelaterede definitioner

5. Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:

▼M8

Landbrugsaktiviteter er en virksomheds styring af den biologiske omdannelse og høsten af biologiske aktiver, der besiddes med henblik på videresalg eller på forarbejdning til landbrugsprodukter eller nye biologiske aktiver.

▼B

Landbrugsprodukter er det høstede udbytte af virksomhedens biologiske aktiver.

Et *biologisk aktiv* er et levende dyr eller en plante.

Biologisk omdannelse omfatter vækst, degenerering, produktion og avling, der bevirker kvalitative eller kvantitative ændringer i et biologisk aktiv.

En *gruppe af biologiske aktiver* er en samling af ensartede dyr eller planter.

Høst er adskillelse af landbrugsprodukter fra et biologisk aktiv eller ophør af et biologisk aktivs livsfunktioner.

▼M8

Salgsomkostninger er de omkostninger, der er direkte knyttet til afhændelsen af et aktiv, eksklusive finansieringsomkostninger og indkomstskatter.

▼B

6. Landbrugsaktiviteter dækker en række af forskellige aktiviteter, eksempelvis dyrehold, skovdrift, dyrkning af et- eller flerårige planter, dyrkning af frugthaver og plantager, blomsterdyrkning og havbrug (herunder fiskeopdræt). Disse forskellige aktiviteter har visse fælles træk:

a) *Evne til forandring*. Levende dyr og planter er i stand til at omdanne sig biologisk

b) *Styring af forandring*. Styring understøtter den biologiske omdannelse ved at forstærke eller som minimum stabilisere de betingelser, der er nødvendige for, at processen kan finde sted (eksempelvis næringsniveau, fugtighed, temperatur, fertilitet og lys). En sådan styring adskiller landbrugsaktiviteter fra andre aktiviteter. Eksempelvis er høst fra ikke-styrede kilder (eksempelvis havfiskeri og skovrydning) ikke landbrugsaktiviteter

▼M8

c) *Måling af forandring*. Ændringer i kvalitet (eksempelvis genetisk værdi, massefylde, modenhed, fedningsgrad, proteinindhold og fiberstyrke) eller kvantitet (eksempelvis afkom, vægt, kubikmeter, fiberlængde eller diameter og antal knopper) som følge af biologisk omdannelse eller høst måles og overvåges rutinemæssigt som en del af styringsfunktionen.

▼B

7. Biologisk omdannelse giver følgende typer af resultater:

a) ændringer i aktiverne gennem i) vækst (øget kvantitet eller forbedret kvalitet for et dyr eller en plante), ii) degeneration (reduceret kvantitet eller forringet kvalitet for et dyr eller en plante), eller iii) forplantning (frembringelse af nye levende dyr eller planter), eller

b) produktion af landbrugsprodukter såsom gummimælk, teblade, uld og mælk.

Generelle definitioner

▼M32

8. **Nedenstående udtryk anvendes i denne standard med følgende betydning:**

[Ophævet]

(a) [Ophævet]

(b) [Ophævet]

(c) [Ophævet]

▼B

Regnskabsmæssig værdi er det beløb, som et aktiv indregnes med i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄.

▼M32

***Dagsværdien* er den pris, der kunne opnås ved at sælge et aktiv, eller der skulle betales for at overdrage en forpligtelse i en velordnet transaktion mellem markedsdeltagere på målingstidspunktet. (Jf. IFRS 13 *Måling af dagsværdi*.)**

▼B

Offentlige tilskud er som defineret i IAS 20 *Regnskabsmæssig behandling af offentlige tilskud og oplysning om andre former for offentlig støtte*.

▼M32

_____

▼B

INDREGNING OG MÅLING

10. Virksomheden må udelukkende indregne et biologisk aktiv eller landbrugsprodukt, når:

a) virksomheden kontrollerer aktivet som følge af tidligere begivenheder

b) det er sandsynligt, at de fremtidige økonomiske fordele tilknyttet aktivet vil tilgå virksomheden, og

c) aktivets dagsværdi eller kostpris kan måles pålideligt.

▼B

11. I forbindelse med landbrugsaktiviteter kan kontrol eksempelvis dokumenteres ved juridisk ejendomsret til kvæg og øremærkning eller anden mærkning af kvæget ved overtagelse, fødsel eller ophør med diegivning. De fremtidige fordele vurderes normalt ved at måle de væsentligste fysiske attributter.

12. Et biologisk aktiv skal ved første indregning og ►M5 ved hvert regnskabsårs afslutning ◄ måles til dagsværdi med fradrag af ►M8 salgsomkostninger ◄, dog ikke i det i afsnit 30 beskrevne tilfælde, hvor dagsværdien ikke kan måles pålideligt.

13. Landbrugsprodukter, der høstes af virksomhedens biologiske aktiver, skal måles til dagsværdien med fradrag af ►M8 salgsomkostninger ◄ på høsttidspunktet. En sådan måling er kostprisen på den pågældende dag ved anvendelse af IAS 2 *Varebeholdninger* eller en anden relevant standard.

▼M8

_____

▼B

►M32 15. Opgørelsen af dagsværdien af et biologisk aktiv eller landbrugsprodukt kan blive understøttet, hvis de biologiske aktiver eller landbrugsprodukter grupperes efter deres væsentlige attributter, eksempelvis efter alder eller kvalitet. ◄ Virksomheden vælger attributterne i overensstemmelse med de attributter, der anvendes på markedet som grundlag for prisen.

►M32 16. Virksomheder indgår ofte kontrakter om at sælge deres biologiske aktiver eller landbrugsprodukter på et fremtidigt tidspunkt. De aftalte priser er ikke nødvendigvis relevante ved opgørelsen af dagsværdien, idet dagsværdien afspejler det aktuelle marked, hvor en villig køber og sælger ville foretage en transaktion. ◄ Derfor reguleres dagsværdien af et biologisk aktiv eller landbrugsprodukt ikke på grund af en indgået kontrakt. I nogle tilfælde kan en kontrakt om salg af biologiske aktiver eller landbrugsprodukter være tabsgivende kontrakt som defineret i IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*. IAS 37 finder anvendelse på tabsgivende kontrakter.

▼M32

_____

▼B

22. Virksomheden indregner ikke pengestrømme fra finansiering af aktiverne, beskatning eller reetablering af biologiske aktiver efter høst (eksempelvis omkostninger i forbindelse med genplantning af træer i en plantageskov efter fældning).

▼M32

_____

▼B

24. Kostprisen kan undertiden nærme sig dagsværdien, især i de tilfælde, hvor:

a) der har fundet begrænset omdannelse sted siden afholdelsen af de første omkostninger (eksempelvis kimplanter til frugttræer, der blev plantet umiddelbart inden ►M5 regnskabsårets afslutning ◄), eller

b) den biologiske omdannelses indflydelse på prisen ikke forventes at være væsentlig (eksempelvis den indledende vækst i en produktionscyklus på 30 år for en fyrretræsplantage).

▼B

25. Biologiske aktiver er ofte fysisk forbundet med jord (eksempelvis træer i en plantageskov). Der findes ikke nødvendigvis et individuelt marked for biologiske aktiver, der er forbundet med jord, men der kan eksistere et marked for de kombinerede aktiver, dvs. for de biologiske aktiver, råjord og forbedringer af jorden under ét. ►M32 En virksomhed kan anvende oplysninger om de kombinerede aktiver til at opgøre dagsværdien af de biologiske aktiver. ◄ For eksempel kan værdien af de biologiske aktiver fremkomme ved, at dagsværdien af råjord og forbedringer af jorden trækkes fra dagsværdien af de kombinerede aktiver.

Gevinster og tab

26. Gevinster og tab, der opstår ved første indregning af et biologisk aktiv til dagsværdi med fradrag af ►M8 salgsomkostninger ◄ og ved en ændring i dagsværdien af et biologisk aktiv med fradrag af ►M8 salgsomkostninger ◄, skal medtages i årets resultat for det regnskabsår, hvor gevinsten eller tabet opstår.

27. Ved første indregning af et biologisk aktiv kan der opstå et tab, da de ►M8 salgsomkostninger ◄ fratrækkes ved opgørelsen af dagsværdien af et biologisk aktiv med fradrag af ►M8 salgsomkostninger ◄. Der kan ligeledes ved første indregning af et biologisk aktiv opstå en gevinst, såsom når der fødes en kalv.

28. Gevinster og tab, der opstår ved første indregning af landbrugsprodukter til dagsværdi med fradrag af ►M8 salgsomkostninger ◄, skal medtages i årets resultat for det regnskabsår, hvor gevinsten eller tabet opstår.

29. Der kan ved første indregning af landbrugsprodukter opstå gevinster eller tab som følge af høsten heraf.

Tilfælde, hvor dagsværdien ikke kan måles pålideligt

►M32 30. **Der er en formodning om, at der kan foretages en pålidelig måling af dagsværdien af et biologisk aktiv. Denne formodning kan imidlertid kun afkræftes ved første indregning af et biologisk aktiv, for hvilket der ikke findes markedsbestemte priser eller værdier, og for hvilket de alternative skøn af dagsværdien vurderes at være klart upålidelige.** ◄ I et sådant tilfælde skal det pågældende biologiske aktiv måles til kostprisen med fradrag af akkumulerede afskrivninger og akkumulerede tab ved værdiforringelse. Når dagsværdien af et sådant biologisk aktiv kan måles pålideligt, skal virksomheden måle det til dagsværdi med fradrag af ►M8 salgsomkostninger ◄. Når et biologisk anlægsaktiv opfylder kriterierne for klassifikation som besiddelse med henblik på salg (eller er medtaget i en afståelsesgruppe, som er klassificeret som besiddelse med henblik på salg) i overensstemmelse med IFRS 5 *Anlægsaktiver, som besiddes med henblik på salg og ophørte aktiviteter*, antages det, at dagsværdien kan måles pålideligt.

31. Formodningen i afsnit 30 kan kun afkræftes ved første indregning. En virksomhed, der tidligere har målt et biologisk aktiv til dagsværdien med fradrag af ►M8 salgsomkostninger ◄, fortsætter med at måle det biologiske aktiv til dagsværdien med fradrag af ►M8 salgsomkostninger ◄, indtil aktivet afhændes.

▼B

32. I alle tilfælde måler virksomheden landbrugsprodukter på høsttidspunktet til dagsværdi med fradrag af ►M8 salgsomkostninger ◄. Denne standard afspejler det synspunkt, at dagsværdien af landbrugsprodukter på høsttidspunktet altid kan måles pålideligt.

33. Ved opgørelsen af kostpris, akkumuleret afskrivning og akkumulerede tab ved værdiforringelse finder IAS 2 *Varebeholdninger*, IAS 16 *Materielle anlægsaktiver* og IAS 36 *Værdiforringelse af aktiver* anvendelse.

OFFENTLIGE TILSKUD

▼M8

34 Et betingelsesfrit offentligt tilskud i forbindelse med et biologisk aktiv, der måles til dagsværdi med fradrag af salgsomkostninger, skal udelukkende indregnes i resultatet, når det offentlige tilskud tildeles.

35 Hvis et offentligt tilskud i forbindelse med et biologisk aktiv, der måles til dagsværdi med fradrag af salgsomkostninger, er betinget, herunder hvor et offentligt tilskud er betinget af, at virksomheden ikke beskæftiger sig med en nærmere angivet landbrugsaktivitet, må virksomheden udelukkende indregne det offentlige tilskud i resultatet, når betingelserne for modtagelse af det offentlige tilskud er opfyldt.

36 Vilkår og betingelser for offentlige tilskud kan variere. Et tilskud kan eksempelvis være betinget af, at virksomheden driver landbrug på et bestemt sted i fem år, og kræve, at virksomheden tilbagebetaler hele tilskuddet, hvis den driver landbrug i mindre end fem år. I dette tilfælde indregnes tilskuddet først i resultatet, når de fem år er gået. Hvis tilskudsvilkårene imidlertid gør det muligt at tilbageholde en del af tilskuddet i forhold til den tid, der er gået, indregner virksomheden denne del i resultatet, efterhånden som tiden går.

▼B

37. Hvis et offentligt tilskud vedrører et biologisk aktiv, der måles til kostpris med fradrag af akkumulerede afskrivninger og akkumulerede tab ved værdiforringelse (jf. afsnit 30), finder IAS 20 *Regnskabsmæssig behandling af offentlige tilskud og oplysning om andre former for offentlig støtte* anvendelse.

38. Behandlingen i denne standard adskiller sig fra IAS 20, hvis et offentligt tilskud vedrører et biologisk aktiv, der måles til dagsværdi med fradrag af ►M8 salgsomkostninger ◄, eller hvis et offentligt tilskud er betinget af, at virksomheden ikke beskæftiger sig med en nærmere angivet landbrugsaktivitet. IAS 20 finder kun anvendelse på offentlige tilskud vedrørende biologiske aktiver, der måles til kostpris med fradrag af akkumulerede afskrivninger og akkumulerede tab ved værdiforringelse.

OPLYSNINGER

39. [Ophævet]

Generelle oplysninger

40. Virksomheden skal oplyse de samlede gevinster eller tab i det aktuelle regnskabsår ved første indregning af biologiske aktiver og landbrugsprodukter, og som er opstået som følge af ændringen i dagsværdien med fradrag af ►M8 salgsomkostninger ◄ af biologiske aktiver.

▼B

41. Virksomheden skal præsentere en beskrivelse af alle grupper af biologiske aktiver.

42. De oplysninger, der skal gives i henhold til afsnit 41, kan enten være beskrivende eller talmæssigt opgjorte.

43. Virksomheden tilskyndes til at præsentere en talmæssigt opgjort beskrivelse af hver enkelt gruppe af biologiske aktiver, idet der skelnes mellem enten biologiske aktiver til forbrug og biologiske aktiver, der er bærere, eller modne og umodne biologiske aktiver. Virksomheden kan for eksempel oplyse de regnskabsmæssige værdier af biologiske aktiver til forbrug og biologiske aktiver, der fungerer som bærere, efter gruppe. Virksomheden kan også opdele disse regnskabsmæssige værdier i modne og umodne aktiver. Denne skelnen giver oplysninger, som kan være nyttige i forbindelse med den tidsmæssige vurdering af fremtidige pengestrømme. Virksomheden skal oplyse baggrunden for en sådan skelnen.

44. Biologiske aktiver til forbrug er de aktiver, der høstes som landbrugsprodukter eller sælges som biologiske aktiver. Eksempler på biologiske aktiver til forbrug er slagtekvæg, kvægopdræt med henblik på videresalg, fisk i dambrug, afgrøder såsom majs og hvede, og træer, der skal bruges til tømmer. Biologiske aktiver, som falder under begrebet bærere, er de biologiske aktiver, der ikke kan forbruges. Som eksempel herpå kan nævnes malkekvæg, vinstokke, frugttræer og træer, som ikke fældes, men beskæres med henblik på salg af brænde. Bærere er ikke landbrugsprodukter, men snarere regenererende aktiver.

45. Biologiske aktiver kan klassificeres som enten modne biologiske aktiver eller umodne biologiske aktiver. Modne biologiske aktiver er aktiver, som er klar til at blive høstet (for forbrugsaktiver), eller som kan være genstand for regelmæssig høstning (for bæreraktiver).

46. Hvis følgende oplysninger ikke er anført andetsteds i forbindelse med årsregnskabet, skal virksomheden beskrive:

a) arten af de aktiviteter, hvori hver gruppe biologiske aktiver indgår, og

b) ikke-finansielle mål eller skøn over de fysiske mængder af:

i) hver gruppe af virksomhedens biologiske aktiver ved regnskabsårets slutning, og

ii) produktionen af landbrugsprodukter i regnskabsåret.

▼M32

_____

▼B

49. En virksomhed skal give følgende oplysninger:

a) forekomsten og den regnskabsmæssige værdi af biologiske aktiver, hvortil ejendomsretten er begrænset, og den regnskabsmæssige værdi af biologiske aktiver, der er stillet som sikkerhed for forpligtelser, og

▼B

b) den beløbsmæssige værdi af forpligtelser til udvikling eller køb af biologiske aktiver, og

c) risikostyringsstrategier vedrørende landbrugsaktivitet.

50. Virksomheden skal præsentere en afstemning af ændringer i den regnskabsmæssige værdi af biologiske aktiver mellem det aktuelle regnskabsårs begyndelse og slutning. Afstemningen skal indeholde:

a) den gevinst eller det tab, der er opstået som følge af ændringer i dagsværdien med fradrag af ►M8 salgsomkostninger ◄

b) forøgelse som følge af køb

c) fald, som kan henføres til salg og biologiske aktiver, som er klassificeret som besiddelse med henblik på salg (eller er medtaget i en afståelsesgruppe, som er klassificeret som besiddelse med henblik på salg) i overensstemmelse med IFRS 5

d) forringelse som følge af høst

e) forøgelse som følge af virksomhedssammenslutninger

f) nettovalutakursforskelle hidrørende fra omregningen af årsregnskaber til en anden præsentationsvaluta og fra omregningen af en udenlandsk virksomheds årsregnskab til den regnskabsaflæggende virksomheds præsentationsvaluta, og

g) andre ændringer.

51. Et biologisk aktivs dagsværdi med fradrag af ►M8 salgsomkostninger ◄ kan ændres som følge af både fysiske ændringer og prisændringer på markedet. Separat oplysning om fysiske ændringer og prisændringer er nyttig, når indtjeningen i regnskabsåret samt fremtidsudsigterne skal vurderes, navnlig når produktionscyklen er længere end ét år. I sådanne tilfælde tilskyndes virksomheden til at oplyse, enten pr. gruppe eller på anden måde, den ændring i dagsværdien med fradrag af ►M8 salgsomkostninger ◄, som indregnes i årets resultat som følge af fysiske ændringer og prisændringer. Denne oplysning er generelt mindre nyttig, når produktionscyklen er kortere end ét år (for eksempel ved kyllingeopdræt eller dyrkning af kornafgrøder).

52. Biologisk omdannelse medfører en lang række fysiske ændringer — vækst, degenerering, produktion og avling, som alle kan observeres og måles. Hver enkelt af disse fysiske ændringer står i direkte forhold til fremtidige økonomiske fordele. En ændring i dagsværdien af et biologisk aktiv som følge af høst er også en fysisk ændring.

53. Landbrugsaktivitet er ofte sårbar over for klimarisici, sygdomsrisici og andre naturbetingede risici. Hvis der opstår en begivenhed, som giver anledning til en væsentlig indtægts- eller omkostningspost, skal arten og den beløbsmæssige størrelse af denne post oplyses i overensstemmelse med IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber*. Som eksempler på sådanne begivenheder kan nævnes virulent sygdomsudbrud, oversvømmelser, hårde tørke- eller frostperioder og insektangreb.

Supplerende oplysninger om biologiske aktiver i tilfælde, hvor dagsværdien ikke kan måles pålideligt

54. Hvis virksomheden måler biologiske aktiver til kostpris med fradrag af akkumulerede afskrivninger og akkumulerede tab ved værdiforringelse (jf. afsnit 30) ved regnskabsårets slutning, skal virksomheden give følgende oplysninger om sådanne biologiske aktiver:

a) en beskrivelse af de biologiske aktiver

▼B

b) oplyse om årsagen til, at dagsværdien ikke kan opgøres pålideligt

c) om muligt oplyse om det spænd af skøn, som dagsværdien højst sandsynlig vil ligge inden for

d) den anvendte afskrivningsmetode

e) de anvendte brugstider eller afskrivningssatser, og

f) den regnskabsmæssige bruttoværdi og akkumulerede afskrivninger (sammendraget med akkumulerede tab ved værdiforringelse) ved regnskabsårets begyndelse og slutning.

55. Hvis virksomheden i det aktuelle regnskabsår måler biologiske aktiver til kostpris med fradrag af akkumulerede afskrivninger og akkumulerede tab ved værdiforringelse (jf. afsnit 30), skal virksomheden give oplysning om gevinster og tab, der er indregnet ved afhændelsen af sådanne biologiske aktiver, og i afstemningen, der kræves i henhold til afsnit 50, skal der gives separat oplysning om beløb, der hidrører sådanne biologiske aktiver. Desuden skal afstemningen indeholde følgende beløb, som er medtaget i årets resultat, og som vedrører de biologiske aktiver:

a) tab ved værdiforringelse

b) tilbageførsel af tab ved værdiforringelse, og

c) afskrivning.

56. Hvis dagsværdien af biologiske aktiver tidligere målt til kostpris med fradrag af akkumulerede afskrivninger og akkumulerede tab ved værdiforringelse kan måles pålideligt i løbet af det aktuelle regnskabsår, skal virksomheden give følgende oplysninger om sådanne biologiske aktiver:

a) en beskrivelse af de biologiske aktiver

b) oplyse om årsagen til, at dagsværdien kan opgøres pålideligt, og

c) virkningen af ændringen.

Offentlige tilskud

57. Virksomheden skal oplyse følgende vedrørende landbrugsaktiviteter, der er omfattet af denne standard:

a) arten og omfanget af offentlige tilskud indregnet i årsregnskabet

b) uopfyldte forpligtelser og andre eventualforpligtelser knyttet til offentlige tilskud og

c) væsentlige forventede fald i omfanget af offentlige tilskud.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT OG OVERGANG

58. Denne standard træder i kraft for årsregnskaber, der dækker regnskabsår, som begynder 1. januar 2003 eller senere. Virksomheder tilskyndes til at anvende standarden før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender denne standard for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2003, skal den give oplysning om dette.

59. Denne standard indeholder ingen særlige overgangsbestemmelser. Anvendelsen af denne standard behandles regnskabsmæssigt i henhold til IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*.

▼**M8**

60. Afsnit 5, 6, 17, 20 og 21 blev ændret, og afsnit 14 blev ophævet ved Forbedringer af *IFRS-standarder*, der udkom i maj 2008. Virksomhederne skal anvende disse ændringer fremadrettet på regnskabsår, der begynder 1. januar 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende dem før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringerne på et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette.

▼**M32**

61. IFRS 13, der er udstedt i maj 2011, medførte en ændring af afsnit 8, 15, 16, 25 og 30 samt ophævelse af afsnit 9, 17-21, 23, 47 og 48. En virksomhed skal anvende disse ændringer, når den anvender IFRS 13.

▼M16

IFRS 1

Førstegangsanvendelse af IFRS

FORMÅL

1 Formålet med denne IFRS er at sikre, at en virksomheds *første IFRS-årsregnskab* samt delårsregnskabet for den del af perioden, som dækkes af årsregnskabet, indeholder oplysninger af høj kvalitet, som:

a) er gennemsigtige for regnskabsbrugere og sammenlignelige over alle præsenterede perioder

b) giver et passende afsæt for den regnskabsmæssige behandling i overensstemmelse med *IFRS-standarderne* og

c) kan tilvejebringes, uden at omkostningerne derved overstiger fordelene.

ANVENDELSESOMRÅDE

2 Virksomheden skal anvende denne standard i:

a) sit første IFRS-årsregnskab og

b) eventuelle delårsregnskaber, som virksomheden fremlægger i overensstemmelse med IAS 34 *Præsentation af delårsregnskaber* for så vidt angår den del af perioden, som dækkes af det første IFRS-årsregnskab.

3 En virksomheds første IFRS-årsregnskab er det første årsregnskab, hvor virksomheden anvender IFRS ved at afgive en udtrykkelig og uforbeholden erklæring i årsregnskabet om, at årsregnskabet er aflagt i overensstemmelse med IFRS. Årsregnskaber aflagt i overensstemmelse med IFRS er virksomhedens første IFRS-årsregnskab, hvis virksomheden eksempelvis:

a) aflagde sit seneste tidligere årsregnskab:

i) i overensstemmelse med nationale krav, som ikke var i overensstemmelse med IFRS i alle henseender

ii) i overensstemmelse med IFRS i alle henseender, bortset fra, at årsregnskabet ikke indeholdt en udtrykkelig og uforbeholden erklæring om, at det var i overensstemmelse med IFRS

iii) med en udtrykkelig erklæring om, at det var i overensstemmelse med visse, men ikke alle IFRS-standarder

iv) i overensstemmelse med nationale krav, som ikke var i overensstemmelse med IFRS, hvor enkelte IFRS-standarder blev anvendt til at redegøre for poster, for hvilke der ikke eksisterede nationale krav, eller

v) i overensstemmelse med nationale krav med en afstemning af visse beløb i forhold til de beløb, som fastsættes i overensstemmelse med IFRS

b) udarbejdede årsregnskabet i overensstemmelse med IFRS udelukkende til internt brug uden at gøre årsregnskabet tilgængeligt for virksomhedens ejere eller andre eksterne regnskabsbrugere

▼M16

c) udarbejdede en samlet regnskabsaflæggelse i overensstemmelse med IFRS af konsolideringsmæssige hensyn uden at udarbejde et fuldstændigt årsregnskab som defineret i IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber* (ajourført 2007), eller

d) ikke aflagde årsregnskab for tidligere perioder.

4 Denne IFRS er gældende, når en virksomhed begynder at anvende IFRS for første gang. Den er f.eks. ikke gældende, når en virksomhed:

a) ophører med at aflægge årsregnskab i overensstemmelse med nationale krav, hvor virksomheden tidligere har aflagt årsregnskabet sammen med et andet årsregnskab, som indeholdt en udtrykkelig og uforbeholden erklæring om overensstemmelse med IFRS

b) aflagde sidste års årsregnskab i overensstemmelse med nationale krav, og dette årsregnskab indeholdt en udtrykkelig og uforbeholden erklæring om overensstemmelse med IFRS, eller

c) aflagde sidste års årsregnskab med en udtrykkelig og uforbeholden erklæring om, at årsregnskabet var i overensstemmelse med IFRS på trods af en revisionspåtegning med forbehold, for så vidt angik dette årsregnskab.

5 Denne IFRS gælder ikke for ændringer i anvendt regnskabspraksis, som foretages af en virksomhed, der allerede anvender IFRS. Sådanne ændringer vedrører:

a) krav om ændringer i anvendt regnskabspraksis i IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl* og

b) særlige overgangskrav i andre IFRS-standarder.

INDREGNING OG MÅLING

IFRS-åbningsopgørelse af finansiel stilling

6 En virksomhed skal udarbejde og præsentere en *IFRS-åbningsopgørelse af finansiel stilling* på *tidspunktet for overgangen til IFRS*. Den danner udgangspunkt for den regnskabsmæssige behandling i overensstemmelse med IFRS.

Regnskabspraksis

7 Virksomheder skal anvende samme regnskabspraksis i IFRS-åbningsopgørelsen af finansiel stilling og for alle perioder, som præsenteres i det første IFRS-årsregnskab. Den anvendte regnskabspraksis skal være i overensstemmelse med alle IFRS-standarder, som er gældende ved afslutningen af virksomhedens første IFRS-regnskabsår, undtagen som angivet i afsnit 13–19 og Appendiks B–E.

8 En virksomhed må ikke anvende forskellige udgaver af IFRS-standarder, som har været gældende på tidligere tidspunkter. En virksomhed kan anvende en ny IFRS, som endnu ikke er obligatorisk, hvis tidligere anvendelse tillades.

▼M16

Eksempel: Konsekvent anvendelse af den seneste udgave af IFRS-standarderne

Baggrund

Virksomhed A's første IFRS-regnskabsår afsluttes 31. december 20X5. Virksomhed A beslutter, at sammenligningstal kun præsenteres for et enkelt år i dette årsregnskab (se afsnit 21). Derfor sker virksomhedens overgang til IFRS ved regnskabsårets begyndelse den 1. januar 20X4 (eller tilsvarende ved regnskabsårets slutning den 31. december 20X3). Virksomhed A præsenterede sit årsregnskab i overensstemmelse med de tidligere regnskabsprincipper årligt pr. den 31. december hvert år frem til og med 31. december 20X4.

Anvendelse af krav

Det kræves, at virksomhed A anvender de IFRS-standarder, som er gældende for regnskabsår, der slutter 31. december 20X5, når den:

a) udarbejder og præsenterer sin IFRS-åbningsopgørelse af finansiel stilling pr. 1. januar 20X4, og

b) udarbejder og præsenterer sin opgørelse af finansiel stilling for 31. december 20X5 (herunder sammenligningstal for 20X4), totalindkomstopgørelse, egenkapitalopgørelse og opgørelse af pengestrømme for regnskabsåret 20X5 (herunder sammenligningstal for 20X4) og andre oplysninger (herunder sammenligningstal for 20X4).

Hvis en ny IFRS-standard endnu ikke er obligatorisk, men tillader tidligere anvendelse, er det tilladt, men ikke påkrævet, for virksomhed A at anvende den pågældende IFRS-standard i det første IFRS-årsregnskab.

9 Overgangsbestemmelserne i de øvrige IFRS-standarder finder anvendelse på ændringer i anvendt regnskabspraksis, som foretages af en virksomhed, der allerede anvender IFRS-standarderne. De finder ikke anvendelse på overgangen til IFRS-standarderne for *virksomheder, som anvender IFRS for første gang*, jf. dog Appendiks B–E.

10 En virksomhed skal, jf. dog afsnit 13–19 og Appendiks B–E, i sin IFRS-åbningsopgørelse af finansiel stilling:

a) indregne alle aktiver og forpligtelser, som kræves indregnet i henhold til IFRS,

b) ikke indregne poster som aktiver eller forpligtelser, hvis IFRS ikke tillader en sådan indregning,

c) omklassificere poster, som er indregnet i overensstemmelse med de tidligere regnskabsprincipper som én type aktiv, forpligtelse eller egenkapitalelement, men som er en anden type aktiv, forpligtelse eller egenkapitalelement i overensstemmelse med IFRS, og

d) anvende IFRS til måling af alle indregnede aktiver og forpligtelser.

11 Den regnskabspraksis, som en virksomhed anvender i sin IFRS-åbningsopgørelse af finansiel stilling, kan være forskellig fra den, som virksomheden anvendte på samme dato ved anvendelse af de tidligere regnskabsprincipper. De reguleringer, der er en følge heraf, skyldes begivenheder og transaktioner, der ligger forud for tidspunktet for overgangen til IFRS. Derfor skal en virksomhed indregne disse reguleringer direkte i det overførte resultat (eller, hvis dette er relevant, en anden egenkapitalkategori) på tidspunktet for overgangen til IFRS.

▼M16

12 IFRS 1 indfører to kategorier af undtagelser fra princippet om, at en virksomheds IFRS-åbningsopgørelse af finansiel stilling skal være i overensstemmelse med alle IFRS-regler:

a) Appendiks B forbyder anvendelse med tilbagevirkende kraft af visse aspekter af andre standarder.

b) Appendiks C–E tillader undtagelser fra visse krav i andre IFRS-standarder.

Undtagelser fra anvendelsen med tilbagevirkende kraft af andre IFRS-standarder

13 Denne standard forbyder anvendelse med tilbagevirkende kraft af visse aspekter af andre standarder. Disse undtagelser er beskrevet i afsnit 14–17 samt i Appendiks B.

Skøn

14 En virksomheds skøn i overensstemmelse med IFRS på tidspunktet for overgangen til IFRS skal være i overensstemmelse med de skøn, som er foretaget for samme dato i overensstemmelse med de tidligere regnskabsprincipper (efter regulering af hensyn til eventuelle forskelle i anvendt regnskabspraksis), medmindre det objektivt kan dokumenteres, at disse skøn er forkerte.

15 En virksomhed kan modtage oplysninger efter tidspunktet for overgangen til IFRS om skøn, som den har foretaget i henhold til tidligere regnskabsprincipper. I overensstemmelse med afsnit 14 skal virksomheden behandle modtagelsen af disse oplysninger på samme måde som ikke-regulerende begivenheder efter regnskabsårets slutning i overensstemmelse med IAS 10 *Begivenheder efter regnskabsårets slutning*. Antages det f.eks., at datoen for en virksomheds overgang til IFRS er 1. januar 20X4, og at nye oplysninger den 15. juli 20X4 kræver en ændring af det estimat, som er foretaget i overensstemmelse med de tidligere regnskabsprincipper pr. 31. december 20X3, skal disse nye oplysninger ikke afspejles i virksomhedens IFRS-åbningsopgørelse af finansiel stilling (medmindre skønnene kræver regulering af hensyn til eventuelle forskelle i anvendt regnskabspraksis, eller det objektivt kan dokumenteres, at skønnene er forkerte). Virksomheden skal i stedet vise de nye oplysninger i resultatet (eller eventuelt øvrig totalindkomst) for det år, der afsluttes 31. december 20X4.

16 Det kan være nødvendigt for en virksomhed at foretage skøn i overensstemmelse med IFRS på tidspunktet for overgangen til IFRS, som ikke var påkrævede på denne dato i henhold til de tidligere regnskabsprincipper. For at skabe konsekvens i forhold til IAS 10 skal disse skøn i overensstemmelse med IFRS afspejle de forhold, som eksisterede på tidspunktet for overgangen til IFRS. Navnlig gælder det, at skøn på tidspunktet for overgangen til IFRS af markedspriser, renter eller valutakurser skal afspejle markedsforholdene på den pågældende dato.

17 Afsnit 14–16 gælder for IFRS-åbningsopgørelsen af finansiel stilling. De samme afsnit gælder også for en sammenlignelig periode, der præsenteres i virksomhedens første IFRS-årsregnskab. Her gælder det, at referencer til datoen for overgangen til IFRS erstattes med referencer til udløbet af den sammenlignelige periode.

▼M16

Undtagelse fra andre IFRS-standarder

18 En virksomhed kan vælge at anvende en eller flere af de undtagelser, der er indeholdt i Appendiks C–E. En virksomhed må ikke anvende disse undtagelser ved analogi i forhold til andre poster.

▼M32

_____

▼M16

PRÆSENTATION OG OPLYSNING

20 Denne standard indeholder ikke undtagelser fra præsentations- og oplysningskravene i andre IFRS-standarder.

Sammenligningstal

▼M31

21 For at overholde IAS 1 skal en virksomheds første IFRS-årsregnskab indeholde mindst tre opgørelser af finansiel stilling, to resultatopgørelser og totalindkomstopgørelser, to separate resultatopgørelser (hvis sådanne præsenteres), to opgørelser af pengestrømme og to egenkapitalopgørelser med tilhørende noter, herunder sammenligningstal.

▼M16

Sammenligningstal og historiske sammendrag, der ikke udarbejdes i henhold til IFRS

22 Nogle virksomheder præsenterer historiske sammendrag af udvalgte data for perioder, der ligger forud for den første periode, for hvilken virksomheden præsenterer fyldestgørende sammenligningstal i overensstemmelse med IFRS. Denne IFRS kræver ikke, at disse sammendrag er i overensstemmelse med kravene om indregning og måling i IFRS. Endvidere præsenterer visse virksomheder både de sammenligningstal, der kræves i overensstemmelse med virksomhedens tidligere regnskabsprincipper og de sammenligningstal, som kræves af IAS 1. I alle årsregnskaber, der indeholder historiske sammendrag eller sammenligningstal i overensstemmelse med tidligere regnskabsprincipper, skal virksomheden:

a) markere oplysninger udarbejdet i henhold til tidligere regnskabsprincipper på en klar og forståelig måde, så det fremgår, at de ikke er udarbejdet i overensstemmelse med IFRS, og

b) oplyse hvilke primære reguleringer, der skal foretages for at opnå overensstemmelse med IFRS. Det er ikke nødvendigt, at virksomheden sætter tal på disse reguleringer.

Forklaring af overgangen til IFRS

23 En virksomhed skal gøre rede for, hvordan overgangen fra de tidligere regnskabsprincipper til IFRS har påvirket virksomhedens finansielle stilling, indtjening og pengestrømme.

Afstemninger

24 For at opfylde kravene i afsnit 23 skal virksomhedens første IFRS-årsregnskab indeholde:

▼M16

a) afstemninger af den egenkapital, den har rapporteret i overensstemmelse med tidligere regnskabsprincipper i forhold til egenkapitalen i overensstemmelse med IFRS for følgende to datoer:

i) tidspunktet for overgangen til IFRS og

ii) afslutningen af den sidste periode, som præsenteres i virksomhedens seneste årsregnskab aflagt i overensstemmelse med de tidligere regnskabsprincipper

b) en afstemning til den samlede totalindkomst i overensstemmelse med IFRS for den sidste periode i virksomhedens seneste årsregnskab. Udgangspunktet for denne afstemning skal være den samlede totalindkomst i overensstemmelse med de tidligere regnskabsprincipper for den samme periode eller, hvis virksomheden ikke aflagde en sådan samlet opgørelse, resultatet i henhold til de tidligere regnskabsprincipper.

c) i det omfang virksomheden indregnede eller tilbageførte tab ved værdiforringelse for første gang ved udarbejdelsen af sin IFRS-åbningsopgørelse af finansiel stilling, de oplysninger, som ville være påkrævet i henhold til IAS 36 *Værdiforringelse af aktiver,* hvis virksomheden havde indregnet disse tab ved værdiforringelse eller tilbageførsler i den periode, som indledtes med datoen for overgangen til IFRS.

25 De nødvendige afstemninger i medfør af afsnit 24 a) og b) skal være tilstrækkeligt detaljerede til at give regnskabsbrugerne en forståelse af de væsentlige reguleringer af opgørelsen af finansiel stilling og totalindkomstopgørelsen. Hvis en virksomhed har præsenteret en opgørelse af pengestrømme i henhold til tidligere regnskabsprincipper, skal den ligeledes gøre rede for de væsentligste reguleringer i opgørelsen af pengestrømme.

26 Hvis en virksomhed bliver opmærksom på fejl begået i henhold til de tidligere regnskabsprincipper, skal de afstemninger, som kræves i afsnit 24 a) og b), sondre mellem korrektion af disse fejl og ændringer i den anvendte regnskabspraksis.

▼M29

27 IAS 8 finder ikke anvendelse på de ændringer i regnskabspraksis, som en virksomhed foretager, når den indfører IFRS, eller på ændringer i regnskabspraksis, før virksomheden har aflagt sit første årsregnskab efter IFRS. Derfor finder kravene i IAS 8 om ændringer i regnskabspraksis ikke anvendelse på virksomhedens første IFRS-årsregnskab.

27A Hvis en virksomhed i løbet af den periode, der dækkes af det første IFRS-årsregnskab, ændrer regnskabspraksis eller brug af undtagelser indeholdt i denne standard, skal virksomheden forklare ændringerne mellem sit første delårsregnskab aflagt efter IFRS og sit første årsregnskab aflagt efter IFRS i overensstemmelse med afsnit 23, og den skal opdatere de afstemninger, der er påkrævet i henhold til afsnit 24 a) og b).

▼M16

28 Hvis en virksomhed ikke har aflagt årsregnskab for tidligere perioder, skal det første IFRS-årsregnskab oplyse herom.

▼**M16**

Klassifikation af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser

29 Det er tilladt for virksomheden at klassificere tidligere indregnede finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser som finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser til dagsværdi gennem resultatet eller at klassificere finansielle aktiver som disponible for salg i overensstemmelse med afsnit D19. Virksomheden skal oplyse om dagsværdien af eventuelle finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser, som er klassificeret til hver kategori, på tidspunktet for klassifikationen samt om klassifikationen og den regnskabsmæssige værdi i de tidligere årsregnskaber.

Anvendelse af dagsværdi som fastsat kostpris

30 Hvis en virksomhed i sin IFRS-åbningsopgørelse af finansiel stilling anvender dagsværdien som *fastsat kostpris* for et materielt anlægsaktiv, en investeringsejendom eller et immaterielt aktiv (se afsnit D5 og D7), skal virksomhedens første IFRS-årsregnskab oplyse følgende for hver regnskabspost i IFRS-åbningsopgørelsen af finansiel stilling:

a) den beløbsmæssige størrelse af disse dagsværdier og

b) den samlede regulering af den regnskabsmæssige værdi, der er rapporteret i henhold til tidligere regnskabsprincipper.

Anvendelse af fastsat kostpris på investeringer i dattervirksomheder, fælles kontrollerede virksomheder og associerede virksomheder

31 Ligeledes, såfremt en virksomhed i sin IFRS-åbningsopgørelse af finansiel stilling anvender fastsat kostpris til måling af en investering i en dattervirksomhed, fælles kontrolleret virksomhed eller associeret virksomhed i sit separate årsregnskab (se afsnit D15), skal virksomheden i sit første separate IFRS-årsregnskab oplyse:

a) den samlede fastsatte kostpris af de investeringer, for hvilke den fastsatte kostpris er den regnskabsmæssige værdi i overensstemmelse med de tidligere regnskabsprincipper,

b) den samlede fastsatte kostpris af de investeringer, for hvilke den fastsatte kostpris er dagsværdien og

c) den samlede regulering af den regnskabsmæssige værdi, der er rapporteret i henhold til tidligere regnskabsprincipper.

▼**M24**

Anvendelse af fast kostpris for olie- og gasaktiver

31A Hvis en virksomhed udnytter undtagelsen i afsnit D8A(b) for olie- og gasaktiver, skal den give oplysninger herom og om det grundlag, på hvilket de regnskabsmæssige værdier som fastsat i henhold til tidligere regnskabsmæssige principper blev fordelt.

▼**M29**

Brug af fastsat kostpris for aktiviteter, der er underlagt takstregulering

31B Hvis en virksomhed benytter sig af undtagelsen i afsnit D8B for aktiviteter, der er underlagt takstregulering, skal den give oplysning om dette samt det grundlag, hvorpå de regnskabsmæssige værdier blev fastlagt i henhold til de tidligere regnskabsprincipper.

▼M32

Anvendelse af fastsat kostpris efter en periode med kraftig hyperinflation

31C Hvis en virksomhed på grund af kraftig hyperinflation vælger at måle aktiver og forpligtelser på grundlag af deres dagsværdi og anvende denne dagsværdi som den fastsatte kostpris i sin IFRS-åbningsopgørelse af finansiel stilling (se afsnit D26-D30), skal virksomhedens første IFRS-årsregnskab indeholde en forklaring på, hvordan og hvorfor virksomheden havde og derpå ophørte med at have en funktionel valuta med begge følgende kendetegn:

a) et troværdigt generelt prisindeks er ikke tilgængeligt for alle virksomheder med transaktioner og saldi i den pågældende valuta

b) der kan ikke ske omveksling mellem valutaen og en forholdsvis stabil udenlandsk valuta.

▼M16

Præsentation af delårsregnskab

▼M29

32 For at opfylde kravene i afsnit 23 skal virksomheden, hvis den præsenterer et delårsregnskab i overensstemmelse med IAS 34 for en del af den periode, som dækkes af det første IFRS-årsregnskab, opfylde følgende krav ud over de i IAS 34 nævnte:

(a) Hvert delårsregnskab skal, hvis virksomheden præsenterede et delårsregnskab for en sammenlignelig periode af det umiddelbart forudgående regnskabsår, indeholde:

(i) en afstemning af egenkapitalen i overensstemmelse med tidligere regnskabsprincipper ved udgangen af den sammenlignelige delårsperiode i forhold til egenkapitalen i henhold til IFRS på samme dato og

(ii) en afstemning til den samlede totalindkomst i henhold til IFRS for den sammenlignelige delårsperiode (nuværende og år-til-dato). Udgangspunktet for denne afstemning skal være den samlede totalindkomst i overensstemmelse med de tidligere regnskabsprincipper for denne periode eller, hvis virksomheden ikke aflagde en sådan samlet opgørelse, resultatet i overensstemmelse med de tidligere regnskabsprincipper.

(b) Ud over de under punkt a) krævede afstemninger skal virksomhedens første delårsregnskab i overensstemmelse med IAS 34 for en del af den periode, som dækkes af det første IFRS-årsregnskab, indeholde de afstemninger, som er beskrevet i afsnit 24 a) og b) (suppleret med yderligere oplysninger, som kræves i afsnit 25 og 26), eller en krydshenvisning til et andet offentliggjort dokument, som indeholder disse afstemninger.

(c) Hvis en virksomhed ændrer regnskabspraksis eller brug af undtagelser indeholdt i denne standard, skal virksomheden forklare ændringerne i hvert delårsregnskab i overensstemmelse med afsnit 23 og opdatere de under punkt a) og b) krævede afstemninger.

▼M16

33 IAS 34 kræver minimumsoplysninger, som baseres på en antagelse om, at brugere af delårsregnskaber også har adgang til det seneste årsregnskab. IAS 34 kræver dog ligeledes, at virksomheden giver oplysning om »begivenheder eller transaktioner, som er væsentlige for en forståelse af den aktuelle delårsperiode«. Hvis en virksomhed, der anvender IFRS for første gang, ikke i sit seneste årsregnskab i overensstemmelse med de tidligere regnskabsprincipper har givet oplysninger, som er væsentlige for forståelsen af den aktuelle delårsperiode, skal dens delårsregnskab derfor give disse oplysninger eller omfatte en krydshenvisning til et andet offentliggjort dokument, som indeholder disse oplysninger.

▼M16

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

34 En virksomhed skal anvende denne IFRS, hvis virksomhedens første IFRS-årsregnskab dækker en periode, der begynder den 1. juli 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende standarden før dette tidspunkt.

35 Virksomheder skal anvende ændringerne i afsnit D1 n) og D23 på regnskabsår, der begynder 1. juli 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 23 *Låneomkostninger* (ajourført 2007) for et tidligere regnskabsår, skal ændringerne anvendes for dette tidligere regnskabsår.

36 IFRS 3 *Virksomhedssammenslutninger* (ajourført 2008) ændrede afsnit 19, C1 og C4 f) og g). Hvis en virksomhed anvender IFRS 3 (ajourført 2008) for et tidligere regnskabsår, skal ændringerne anvendes for dette tidligere regnskabsår.

37 IAS 27 *Koncernregnskaber og separate årsregnskaber* (ændret 2008) ændrede afsnit 13 og B7. Hvis en virksomhed anvender IAS 27 (ændret 2008) for et tidligere regnskabsår, skal ændringerne anvendes for dette tidligere regnskabsår.

38 *Kostprisen for en investering i en dattervirksomhed, en fælles kontrolleret virksomhed eller en associeret virksomhed* (ændringer til IFRS 1 og IAS 27), udstedt i maj 2008, tilføjede afsnit 31, D1 g), D14 og D15. Virksomheden skal anvende disse afsnit for regnskabsår, som begynder 1. juli 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende standarden før dette tidspunkt Hvis en virksomhed anvender disse afsnit for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette.

39 Afsnit B7 blev ændret af *Forbedringer til IFRS*, udstedt i maj 2008. Virksomheden skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. juli 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 27 (ændret 2008) for et tidligere regnskabsår, skal ændringerne anvendes for dette tidligere regnskabsår.

▼M24

39A *Supplerende undtagelser for førstegangsaflæggere* (ændringer til IFRS 1), der blev udsendt i juli 2009, tilføjede afsnit 31A, D8A, D9A og D21A og ændrede afsnit D1(c), D1(d) og D1(l). Virksomhederne skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2010 eller derefter. Det er tilladt at anvende dem tidligere. Hvis en virksomhed anvender disse ændringer for et tidligere regnskabsår, skal den oplyse dette.

▼M25

39C *Begrænset undtagelse fra kravet i IFRS 7 om førstegangsanvenderes præsentation af sammenligningstal* (ændring til IFRS 1), der blev udsendt i januar 2010, tilføjede afsnit E3. Virksomheder skal anvende denne ændring for regnskabsår, som begynder den 1. juli 2010 eller derefter. Det er tilladt at anvende den tidligere. Hvis en virksomhed anvender ændringen for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette.

▼M29

39E *Forbedringer til IFRS* udstedt i maj 2010 tilføjede afsnit 27A, 31B og D8B og ændrede afsnit 27, 32, D1 c) og D8. Virksomheder skal anvende disse ændringer på regnskabsår, som begynder den 1. januar 2011 eller derefter. Det er tilladt at anvende ændringerne før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender disse ændringer for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning herom. Virksomheder, der har implementeret IFRS i regnskabsperioder, der ligger forud for ikrafttrædelsestidspunktet for IFRS 1, eller anvendt IFRS 1 i en tidligere periode, har mulighed for at anvende ændringen af afsnit D8 med tilbagevirkende kraft for det første regnskabsår efter ændringens ikrafttræden. En virksomhed, der anvender afsnit D8 med tilbagevirkende kraft, skal oplyse herom.

▼M30

39F *Oplysninger — Overdragelse af finansielle aktiver* (ændringer til IFRS 7), der blev udsendt i oktober 2010, tilføjede afsnit E4. Virksomheden skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder den 1. juli 2011 eller derefter. Det er tilladt at anvende ændringerne tidligere. Hvis en virksomhed anvender ændringerne for en tidligere regnskabsperiode, skal den give oplysning om dette.

▼M32

39H *Kraftig hyperinflation og afskaffelse af faste datoer for førstegangsanvendere* (ændringer til IFRS 1), som udkom i december 2010, medførte ændring af afsnit B2, D1 og D20 og tilføjelse af afsnit 31C og D26-D30. En virksomhed skal anvende disse ændringer på regnskabsår, som begynder den 1. juli 2011 eller derefter. Det er tilladt at anvende dem tidligere.

39J IFRS 13 *Måling af dagsværdi*, der blev udstedt i maj 2011, medførte en ophævelse af afsnit 19, en ændring af definitionen af dagsværdi i appendiks A og en ændring af afsnit D15 og D20. En virksomhed skal anvende disse ændringer, når den anvender IFRS 13.

▼M31

39K *Præsentation af posterne indregnet i anden totalindkomst* (ændringer til IAS 1), der blev udsendt i juni 2011, medførte ændring af afsnit 21. En virksomhed skal anvende denne ændring, når den anvender IAS 1 som ændret i juni 2011.

39L IAS 19 *Personaleydelser* (som ændret i juni 2011) medførte en ændring af afsnit D1, ophævelse af afsnit D10 og D11 og tilføjelse af afsnit B5. Virksomheden skal anvende disse ændringer, når den anvender IAS 19 (som ændret i juni 2011).

▼M32

39M IFRIC 20 *Strippingomkostninger i produktionsfasen i åbne miner* tilføjede afsnit D32 og ændrede afsnit D1. En virksomhed skal anvende denne ændring ved anvendelse af IFRIC 20.

▼M16

OPHÆVELSE AF IFRS 1 (UDGIVET 2003)

40 Denne standard erstatter IFRS 1 (udstedt i 2003 og ændret i maj 2008).

Appendiks A

Definerede termer

Dette appendiks er en integreret del af standarden.

tidspunkt for overgang til IFRS Starten på den første periode, hvor en virksomhed præsenterer fyldestgørende sammenligningstal i henhold til IFRS i sit **første IFRS-årsregnskab**.

fastsat kostpris Et beløb, som anvendes i stedet for kostprisen eller kostprisen med fradrag af afskrivninger på en given dato. Efterfølgende afskrivning forudsætter, at virksomheden oprindeligt havde indregnet aktivet eller forpligtelsen på denne dato, og at kostprisen var lig den fastsatte kostpris.

▼M32

Dagsværdien er den pris, der kunne opnås ved at sælge et aktiv, eller der skulle betales for at overdrage en forpligtelse i en velordnet transaktion mellem markedsdeltagere på målingstidspunktet. (Jf. standard 13.)

▼M16

første IFRS-årsregnskab	Det første årsregnskab, hvor en virksomhed anvender **IFRS** ved afgivelse af en udtrykkelig og uforbeholden erklæring om overensstemmelse med IFRS.
første IFRS-regnskabsår	Den seneste regnskabsperiode, der dækkes af en virksomheds **første IFRS-årsregnskab**.
virksomhed, som anvender IFRS for første gang	En virksomhed, som aflægger sit **første IFRS-årsregnskab**.
Internationale regnskabsstandarder (IFRS)	Standarder og fortolkninger tiltrådt af IASB (International Accounting Standards Board). Disse omfatter følgende: a) IFRS, b) IAS og c) Fortolkningsbidrag udarbejdet af International Financial Reporting Interpretations Committee (IFRIC) eller den tidligere Standing Interpretations Committee (SIC).
IFRS-åbningsopgørelse af finansiel stilling	En virksomheds opgørelse af finansiel stilling **på tidspunktet for overgangen til IFRS**.
tidligere (almindeligt anerkendte) regnskabsprincipper	Det regnskabsmæssige grundlag, som en **virksomhed, der anvender IFRS for første gang**, anvendte umiddelbart før anvendelsen af IFRS.

Appendiks B

Undtagelser fra anvendelse med tilbagevirkende kraft af andre IFRS-standarder

Dette appendiks er en integreret del af standarden.

B1 Virksomheder skal anvende følgende undtagelser:

a) ophør af indregning af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser (afsnit B2 og B3)

b) regnskabsmæssig sikring (afsnit B4-B6) og

c) Minoritetsinteresser (afsnit B7).

Ophør af indregning af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser

▼M32

B2 Bortset fra det i afsnit B3 tilladte skal en virksomhed, som anvender IFRS for første gang, anvende kravene om ophør af indregning i IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling* fremadrettet på transaktioner, som finder sted på datoen for overgangen til IFRS eller derefter. Eksempelvis må en virksomhed, som anvender IFRS for første gang, og som er ophørt med indregning af ikke-afledte finansielle aktiver eller ikke-afledte finansielle forpligtelser i overensstemmelse med tidligere regnskabsprincipper som følge af en transaktion, som fandt sted før datoen for overgangen til IFRS, ikke indregne disse aktiver og forpligtelser i overensstemmelse med IFRS (medmindre de opfylder kriterierne for indregning som følge af en senere transaktion eller begivenhed).

▼M16

B3 Uanset indholdet i afsnit B2 kan de i IAS 39 anførte krav om ophør af indregning anvendes med tilbagevirkende kraft fra et tidspunkt efter virksomhedens eget valg, forudsat at de oplysninger, som kræves for at anvende IAS 39 på finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, som ikke længere indregnes som følge af tidligere transaktioner, var indhentet på tidspunktet for den første regnskabsmæssige behandling af disse transaktioner.

Regnskabsmæssig sikring

B4 I henhold til IAS 39 skal en virksomhed på tidspunktet for overgangen til IFRS:

a) måle alle afledte finansielle instrumenter på grundlag af dagsværdien og

b) udligne alle udskudte tab og gevinster på afledte finansielle instrumenter, der i overensstemmelse med tidligere regnskabsprincipper blev indregnet som aktiver eller forpligtelser.

B5 En virksomhed skal ikke i sin IFRS-åbningsopgørelse af finansiel stilling afspejle sikringsforhold, som ikke opfylder kravene til regnskabsmæssig sikring i henhold til IAS 39 (f.eks. mange sikringsforhold, hvor sikringsinstrumentet er et kontantinstrument eller en solgt option, eller hvor den sikrede post er en nettoposition, eller hvor sikringen omfatter renterisikoen på en hold-til-udløb-investering). Såfremt en virksomhed imidlertid har klassificeret en nettoposition som en sikret post i overensstemmelse med tidligere regnskabsprincipper, kan den klassificere en særskilt post i denne nettoposition som en sikret post i overensstemmelse med IFRS, forudsat at virksomheden ikke gør dette senere end tidspunktet for overgangen til IFRS.

B6 Hvis virksomheden forud for tidspunktet for overgangen til IFRS havde klassificeret en transaktion som en sikring, men sikringen ikke opfylder betingelserne for regnskabsmæssig sikring i IAS 39, skal virksomheden anvende afsnit 91 og 101 i IAS 39 for at bringe den regnskabsmæssige sikring til ophør. Transaktioner, som er indgået før tidspunktet for overgangen til IFRS, må ikke klassificeres som sikringer med tilbagevirkende kraft.

Minoritetsinteresser

B7 Ved første anvendelse af IAS 27 (ændret i 2008) skal følgende krav anvendes fremadrettet fra tidspunktet for overgangen til IFRS:

a) kravet i afsnit 28 om, at den samlede totalindkomst henføres til ejerne af modervirksomheden samt minoritetsinteresserne, selvom dette måtte betyde, at minoritetsinteresserne får en negativ saldo,

b) kravene i afsnit 30 og 31 om regnskabsmæssig behandling af ændringer i modervirksomhedens ejerandel af en dattervirksomhed, som ikke medfører tab af bestemmende indflydelse, og

c) Kravene i afsnit 34–37 om regnskabsmæssig behandling af tab af bestemmende indflydelse på en dattervirksomhed og de dertil knyttede krav i afsnit 8A i IFRS 5 *Anlægsaktiver, der besiddes med henblik på salg og ophørte aktiviteter*.

Hvis en virksomhed, der anvender standarden for første gang, vælger at anvende IFRS 3 (ajourført 2008) med tilbagevirkende kraft for tidligere virksomhedssammenslutninger, skal den også anvende IAS 27 (ændret 2008) i overensstemmelse med afsnit C1 i denne standard.

▼**M16**

Tillæg C

Undtagelser for virksomhedssammenslutninger

Dette appendiks er en integreret del af standarden. En virksomhed skal anvende følgende krav på virksomhedssammenslutninger, som virksomheden indregnede før tidspunktet for overgangen til IFRS.

C1 En virksomhed, som anvender IFRS for første gang, behøver ikke at anvende IFRS 3 (ajourført 2008) med tilbagevirkende kraft for tidligere virksomhedssammenslutninger (virksomhedssammenslutninger før datoen for overgangen til IFRS). Hvis en virksomhed, som anvender IFRS for første gang, tilpasser en virksomhedssammenslutning, så den overholder kravene i IFRS 3 (ajourført 2008), skal den imidlertid tilpasse alle senere virksomhedssammenslutninger og skal også anvende IAS 27 (ændret 2008) fra samme tidspunkt. Hvis en virksomhed, som anvender IFRS for første gang, eksempelvis vælger at tilpasse en virksomhedssammenslutning, som fandt sted 30. juni 20X6, skal den tilpasse alle virksomhedssammenslutninger, som fandt sted mellem 30. juni 20X6 og tidspunktet for overgangen til IFRS, og den skal også anvende IAS 27 (ændret 2008) fra 30. juni 20X6.

C2 Det er ikke nødvendigt for en virksomhed at anvende IAS 21 *Valutaomregning* med tilbagevirkende kraft for dagsværdireguleringer og goodwill hidrørende fra virksomhedssammenslutninger, der fandt sted før tidspunktet for overgangen til IFRS. Hvis en virksomhed ikke anvender IAS 21 med tilbagevirkende kraft for disse dagsværdireguleringer og goodwill, skal virksomheden behandle dem som aktiver og forpligtelser i virksomheden frem for som aktiver og forpligtelser i den overtagne virksomhed. Derfor er disse reguleringer af goodwill og dagsværdi enten allerede angivet i virksomhedens funktionelle valuta, eller de er ikke-monetære poster i fremmed valuta, som præsenteres ved anvendelse af den valutakurs, der blev anvendt i overensstemmelse med tidligere regnskabsprincipper.

C3 En virksomhed kan anvende IAS 21 med tilbagevirkende kraft for dagsværdireguleringer og goodwill hidrørende fra enten:

a) alle virksomhedssammenslutninger, der fandt sted før tidspunktet for overgangen til IFRS, eller

b) alle virksomhedssammenslutninger, som virksomheden vælger at tilpasse for at overholde bestemmelserne i IFRS 3, som det tillades i afsnit C1 ovenfor.

C4 Såfremt en virksomhed, som anvender IFRS for første gang, ikke anvender IFRS 3 med tilbagevirkende kraft for en tidligere virksomhedssammenslutning, har det følgende konsekvenser for virksomhedssammenslutningen:

a) Virksomheder, som anvender IFRS for første gang, skal anvende samme klassifikation (som enten en overtagelse foretaget af den juridiske erhverver, en omvendt virksomhedsovertagelse foretaget af den juridisk erhvervede virksomhed eller en virksomhedssammenlægning) som i det seneste årsregnskab i henhold til tidligere regnskabsprincipper.

b) Virksomheder, som anvender IFRS for første gang, skal på tidspunktet for overgangen til IFRS indregne alle aktiver og forpligtelser, som blev overtaget i en tidligere virksomhedssammenslutning, undtagen:

i) visse finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, hvor indregning ophørte i overensstemmelse med tidligere regnskabsprincipper (se afsnit B2), og

▼M16

ii) aktiver, herunder goodwill, og forpligtelser, der ikke blev indregnet i den overtagende virksomheds konsoliderede opgørelse af finansiel stilling i overensstemmelse med de tidligere regnskabsprincipper, og som heller ikke ville opfylde kravene til indregning i overensstemmelse med IFRS i den overtagne virksomheds separate opgørelse af finansiel stilling se (f)–(i) nedenfor).

Virksomheder, som anvender IFRS for første gang, skal indregne eventuelle efterfølgende ændringer ved at foretage regulering af det overførte resultat (eller eventuelt en anden egenkapitalkategori), medmindre ændringerne skyldes indregning af et immaterielt aktiv, som tidligere indgik i goodwill (se (g)(i) nedenfor).

c) Virksomheder, som anvender IFRS for første gang, skal i deres IFRS-åbningsopgørelse af finansiel stilling udelade eventuelle poster, som blev indregnet i overensstemmelse med tidligere regnskabsprincipper, men som ikke opfylder kravene til indregning som et aktiv eller en forpligtelse i henhold til IFRS. Den regnskabsmæssige behandling af den efterfølgende ændring skal være som følger:

i) virksomheder, som anvender IFRS for første gang, kan have klassificeret en tidligere virksomhedssammenslutning som en overtagelse og indregnet en post som et immaterielt aktiv, selvom den ikke opfylder kravene til indregning som et aktiv i overensstemmelse med IAS 38 *Immaterielle aktiver*. Virksomheden skal omklassificere posten (samt eventuelt udskudt skat i forbindelse hermed og minoritetsinteresser) som en del af goodwill (medmindre goodwill blev trukket direkte fra egenkapitalen i overensstemmelse med de tidligere regnskabsprincipper, se (g)(i) og (i)).

ii) virksomheder, som anvender IFRS for første gang, skal indregne alle øvrige efterfølgende ændringer i det overførte resultat ([1]).

d) IFRS kræver efterfølgende måling af visse aktiver og forpligtelser på et grundlag, der ikke er baseret på den oprindelige kostpris som f.eks. dagsværdien. Virksomheder, som anvender IFRS for første gang, skal måle disse aktiver og forpligtelser på basis heraf i IFRS-åbningsopgørelsen af finansiel stilling, selvom aktiverne/forpligtelserne blev erhvervet i forbindelse med en tidligere virksomhedssammenslutning. Virksomheden skal indregne eventuelle efterfølgende ændringer i den regnskabsmæssige værdi ved at foretage regulering af det overførte resultat (eller eventuelt en anden egenkapitalkategori) i stedet for goodwill.

e) Umiddelbart efter virksomhedssammenslutningen skal den regnskabsmæssige værdi i overensstemmelse med de tidligere regnskabsprincipper for overtagne aktiver og forpligtelser i den pågældende virksomhedssammenslutning udgøres af den fastsatte kostpris i overensstemmelse med IFRS på den pågældende dato. Hvis IFRS kræver en kostprisbaseret måling af disse aktiver og forpligtelser på en senere dato, skal den fastsatte kostpris danne grundlag for den kostprisbaserede afskrivning fra datoen for virksomhedssammenslutningen.

([1]) Sådanne ændringer omfatter omklassificeringer fra eller til immaterielle aktiver, hvis goodwill ikke blev indregnet som et aktiv i overensstemmelse med de tidligere regnskabsprincipper. Dette opstår, hvis virksomheden i overensstemmelse med de tidligere regnskabsprincipper a) fratrak goodwill direkte fra egenkapitalen eller b) ikke behandlede virksomhedssammenslutningen som en overtagelse.

▼**M16**

f) Hvis et overtaget aktiv eller en overtaget forpligtelse i en tidligere virksomhedssammenslutning ikke blev indregnet i overensstemmelse med tidligere regnskabsprincipper, har det ikke en fastsat kostpris på nul i IFRS-åbningsopgørelsen af finansiel stilling. I stedet skal den overtagende virksomhed foretage indregning og måling i den konsoliderede opgørelse af finansiel stilling på samme grundlag, som IFRS-standarderne kræver for den overtagne virksomheds opgørelse af finansiel stilling. Følgende eksempler illustrerer dette: Hvis den overtagende virksomhed ikke i overensstemmelse med tidligere regnskabsprincipper havde aktiveret finansielle leasingkontrakter, som den havde erhvervet ved en tidligere virksomhedssammenslutning, skal virksomheden aktivere disse leasingkontrakter i sit konsoliderede årsregnskab, som det kræves af IAS 17 *Leasingkontrakter* for den overtagne virksomhed i dennes IFRS-åbningsopgørelse af finansiel stilling. Tilsvarende gælder det, at hvis den overtagende virksomhed ikke i overensstemmelse med tidligere regnskabsprincipper havde indregnet en eventualforpligtelse, der stadig eksisterer på tidspunktet for overgangen til IFRS-standarderne, skal den overtagende virksomhed indregne denne eventualforpligtelse pr. dette tidspunkt, medmindre IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver* forbyder indregning i den overtagne virksomheds årsregnskab. Omvendt, hvis et aktiv eller en forpligtelse indgik i goodwill i overensstemmelse med de tidligere regnskabsprincipper, men ville være indregnet separat i henhold til IFRS 3, indgår dette aktiv eller denne forpligtelse i goodwill, medmindre IFRS kræver, at det indregnes i den overtagne virksomheds årsregnskab.

g) Den regnskabsmæssige værdi af goodwill i IFRS-åbningsopgørelsen af finansiel stilling svarer til den regnskabsmæssige værdi i overensstemmelse med de tidligere regnskabsprincipper på tidspunktet for overgangen til IFRS efter følgende to reguleringer:

i) Hvis det kræves i afsnit (c) i) ovenfor, skal virksomheder, som anvender IFRS for første gang, øge den regnskabsmæssige værdi af goodwill, når virksomheden omklassificerer en post, som den indregnede som et immaterielt aktiv i overensstemmelse med de tidligere regnskabsprincipper. Tilsvarende gælder det, at hvis det i henhold til f) ovenfor kræves, at en virksomhed, som anvender IFRS for første gang, skal indregne et immaterielt aktiv, som i overensstemmelse med de tidligere regnskabsprincipper indgik i goodwill, skal virksomheden reducere den regnskabsmæssige goodwill tilsvarende (og eventuelt regulere udskudt skat og minoritetsinteresser).

ii) Uanset om der er tegn på, at goodwill kan være værdiforringet, skal virksomheder, som anvender IFRS for første gang, anvende IAS 36 med henblik på at vurdere eventuel værdiforringelse af goodwill på datoen for overgangen til IFRS og ved indregning af et eventuelt tab som følge af værdiforringelsen i det overførte resultat (eller, hvis det kræves i IAS 36, i reserver for opskrivninger). Denne test for værdiforringelse skal ske på grundlag af forholdene på tidspunktet for overgangen til IFRS.

h) Der skal ikke foretages andre reguleringer af den regnskabsmæssige goodwill på tidspunktet for overgangen til IFRS. Virksomheder, som anvender IFRS for første gang, skal f.eks. ikke tilpasse den regnskabsmæssige goodwill:

i) for at udelukke forskning og udvikling under udførelse, som overtages i en virksomhedssammenslutning (medmindre det dertil knyttede immaterielle aktiv opfylder kravene til indregning i overensstemmelse med IAS 38 i den overtagne virksomheds opgørelse af finansiel stilling)

▼**M16**

ii) for at regulere tidligere afskrivning af goodwill

iii) for at tilbageføre reguleringer af goodwill, som ikke tillades i henhold til IFRS 3, men som blev foretaget i overensstemmelse med tidligere regnskabsprincipper på grund af reguleringer af aktiver og forpligtelser fra datoen for virksomhedssammenslutningen og frem til tidspunktet for overgangen til IFRS.

i) Hvis en virksomhed, som anvender IFRS for første gang, har indregnet goodwill i overensstemmelse med tidligere regnskabsprincipper som et fradrag i egenkapitalen:

i) skal virksomheden ikke indregne denne goodwill i sin IFRS-åbningsopgørelse af finansiel stilling. Endvidere skal virksomheden ikke omklassificere denne goodwill til resultatet, hvis den afhænder dattervirksomheden, eller hvis investeringen i dattervirksomheden værdiforringes.

ii) reguleringer som følge af en efterfølgende afklaring på en eventualpost, som påvirker købsprisen, skal indregnes i det overførte resultat.

j) En virksomhed, som anvender IFRS for første gang, har i overensstemmelse med de tidligere regnskabsprincipper muligvis ikke konsolideret en dattervirksomhed, som er erhvervet i en tidligere virksomhedssammenslutning (f.eks. fordi modervirksomheden ikke anså det for at være en dattervirksomhed i overensstemmelse med de tidligere regnskabsprincipper eller ikke har udarbejdet et konsolideret regnskab). Virksomheden skal regulere den regnskabsmæssige værdi af dattervirksomhedens aktiver og forpligtelser i forhold til den værdi, som IFRS kræver i dattervirksomhedens opgørelse af finansiel stilling. Den fastsatte kostpris for goodwill er lig med forskellen på tidspunktet for overgangen til IFRS mellem:

i) modervirksomhedens andel af den regulerede regnskabsmæssige værdi og

ii) kostprisen i modervirksomhedens separate årsregnskab for investeringen i dattervirksomheden.

k) Målingen af værdien af minoritetsinteresser og udskudt skat følger af målingen af værdien af de øvrige aktiver og forpligtelser. Derfor påvirker ovenstående reguleringer af indregnede aktiver og forpligtelser minoritetsinteresserne og den udskudte skat.

C5 Undtagelsen for tidligere virksomhedssammenslutninger gælder også for tidligere overtagelser af investeringer i associerede virksomheder og kapitalandele i joint ventures. Endvidere gælder den dato, som vælges i henhold til afsnit C1, lige for alle typer af overtagelser.

▼M16

Appendiks D

Undtagelser fra andre IFRS-standarder

Dette appendiks er en integreret del af standarden.

▼M32

D1 En virksomhed kan vælge at anvende en eller flere af følgende undtagelser:

(a) aktiebaseret vederlæggelse (afsnit D2 og D3)

▼M16

(b) forsikringskontrakter (afsnit D4)

▼M29

(c) fastsat kostpris (afsnit D5–D8 B)

▼M24

(d) leasingkontrakter (afsnit D9 og D9A)

▼M31

—————

▼M16

(f) akkumulerede omregningsforskelle (afsnit D12 og D13)

(g) investeringer i dattervirksomheder, fælles kontrollerede virksomheder og associerede virksomheder (afsnit D14 og D15),

(h) aktiver og forpligtelser i dattervirksomheder, associerede virksomheder og joint ventures (afsnit D16 og D17)

(i) sammensatte finansielle instrumenter (afsnit D18)

(j) klassifikation af tidligere indregnede finansielle instrumenter (afsnit D19)

(k) måling af dagsværdien af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser ved første indregning (afsnit D20),

▼M24

(l) forpligtelser i forbindelse med at tage anlæg ud af drift, som er medtaget i kostprisen for materielle anlægsaktiver (afsnit D21 og D21A)

▼M32

(m) finansielle aktiver eller immaterielle aktiver, der behandles regnskabsmæssigt i overensstemmelse med IFRIC 12 *Koncessionsaftaler* (afsnit D22)

(n) låneomkostninger (afsnit D23).

(o) overdragelse af aktiver fra kunder (afsnit D24)

(p) opfyldelse af finansielle forpligtelser med egenkapitalinstrumenter (afsnit D25)

(q) alvorlig hyperinflation (afsnit D26-D30)

(r) fælles ordninger (afsnit D31)

(s) strippingomkostninger i produktionsfasen i åbne miner (afsnit D32).

▼M16

En virksomhed må ikke anvende disse undtagelser ved analogi i forhold til andre poster.

Aktiebaseret vederlæggelse

D2 Der tilskyndes til, men kræves ikke, at en virksomhed, som anvender IFRS for første gang, anvender IFRS 2 *Aktiebaseret vederlæggelse* på egenkapitalinstrumenter, som blev tildelt 7. november 2002 eller før. Ligeledes tilskyndes der til, men kræves ikke, at en virksomhed, som anvender IFRS for første gang, anvender IFRS 2 på egenkapitalinstrumenter, som blev tildelt efter 7. november 2002 og blev optjent før (a)

▼M16

tidspunktet for overgangen til IFRS eller (b) 1. januar 2005, alt efter hvad der måtte komme senest. Hvis en virksomhed, som anvender IFRS for første gang, vælger at anvende IFRS 2 på sådanne egenkapitalinstrumenter, må virksomheden imidlertid udelukkende gøre dette, hvis den har offentliggjort dagsværdien af disse egenkapitalinstrumenter opgjort på målingstidspunktet som defineret i IFRS 2. For alle tildelinger af egenkapitalinstrumenter, som IFRS 2 ikke har været anvendt på (eksempelvis egenkapitalinstrumenter, som er tildelt 7. november 2002 eller før), skal en virksomhed, som anvender IFRS for første gang, dog alligevel give de i afsnit 44 og 45 i IFRS 2 krævede oplysninger. Hvis en virksomhed, som anvender IFRS for første gang, ændrer vilkårene eller betingelserne for en tildeling af egenkapitalinstrumenter, som IFRS 2 ikke har været anvendt på, kræves det ikke, at virksomheden anvender afsnit 26-29 i IFRS 2, hvis ændringen blev foretaget før overgangen til IFRS.

D3 Der tilskyndes til, men kræves ikke, at en virksomhed, som anvender IFRS for første gang, anvender IFRS 2 på forpligtelser hidrørende fra aktiebaseret vederlæggelse, som blev afregnet før overgangen til IFRS. Der tilskyndes til, men kræves ikke, at en virksomhed, som anvender IFRS for første gang, anvender IFRS 2 på forpligtelser, som blev afregnet 1. januar 2005 eller før. Ved forpligtelser, som IFRS 2 finder anvendelse på, kræves det ikke, at en virksomhed, som anvender IFRS for første gang, tilpasser sammenligningstal, i det omfang disse oplysninger er tilknyttet et regnskabsår eller et tidspunkt før 7. november 2002.

Forsikringskontrakter

D4 En virksomhed, som anvender IFRS for første gang, kan anvende overgangsbestemmelserne i IFRS 4 *Forsikringskontrakter*. IFRS 4 begrænser muligheden for ændringer i regnskabspraksis for forsikringskontrakter, herunder ændringer, som er foretaget af en virksomhed, der anvender IFRS for første gang.

Dagsværdi eller omvurdering til fastsat kostpris

D5 En virksomhed kan vælge at foretage måling af et materielt anlægsaktiv på tidspunktet for overgangen til IFRS på grundlag af aktivets dagsværdi og anvende denne dagsværdi som den fastsatte kostpris på den pågældende dato.

D6 Virksomheder, som anvender IFRS for første gang, kan vælge at anvende en omvurdering af et materielt anlægsaktiv foretaget i overensstemmelse med tidligere regnskabsprincipper på eller før tidspunktet for overgangen til IFRS som fastsat kostpris på datoen for omvurderingen, hvis omvurderingen på datoen for omvurderingen i store træk var sammenlignelig med:

a) dagsværdi eller

b) kostprisen eller kostprisen med fradrag af afskrivninger i overensstemmelse med IFRS, korrigeret med henblik på at afspejle f.eks. ændringer i et generelt eller specifikt prisindeks.

D7 De valg, som beskrives i afsnit D5 og D6, kan også foretages for:

a) investeringsejendomme, hvis virksomheden vælger at anvende kostprismodellen i IAS 40 *Investeringsejendomme* og

▼M16

b) immaterielle aktiver som opfylder:

i) indregningskriterierne i IAS 38 (herunder pålidelig måling af den oprindelige kostpris), og

ii) kriterierne i IAS 38 vedrørende omvurdering (herunder tilstedeværelsen af et aktivt marked).

En virksomhed må ikke anvende disse valg for så vidt angår andre aktiver eller for forpligtelser.

▼M29

D8 Virksomheder, som anvender IFRS for første gang, kan have fastlagt den fastsatte kostpris i overensstemmelse med de tidligere regnskabsprincipper for visse eller alle aktiver og forpligtelser ved måling af disse på grundlag af dagsværdien på en bestemt dato som følge af en begivenhed, som f.eks. privatisering eller børsintroduktion.

(a) Hvis målingstidspunktet er *på eller før* tidspunktet for overgangen til IFRS, kan virksomheden anvende denne form for begivenhedsspecifik måling af dagsværdien som anslået kostpris, for så vidt angår IFRS-standarderne på datoen for denne måling.

(b) Hvis målingstidspunktet ligger *efter* datoen for overgangen til IFRS, men i løbet af den periode, som dækkes af det første IFRS-årsregnskab, kan den begivenhedsspecifikke måling af dagsværdien anvendes som fastsat kostpris, når begivenheden indtræffer. En virksomhed skal indregne de deraf følgende reguleringer direkte i det overførte resultat (eller, hvis dette er relevant, en anden egenkapitalkategori) på målingstidspunktet. På tidspunktet for overgangen til IFRS skal virksomheden enten bestemme den fastsatte kostpris ved at anvende kriterierne i afsnit D5–D7 eller måle aktiver og forpligtelser i overensstemmelse med de øvrige krav i denne standard.

▼M24

Fastsat kostpris

D8A I henhold til visse nationale regnskabsregler behandles efterforsknings- og udviklingsomkostninger i forbindelse med gas- og olieforekomster i udviklings- eller produktionsfasen regnskabsmæssigt i omkostningscentre, der omfatter alle forekomster inden for et stort geografisk område. En førstegangsanvender, der benytter en sådan regnskabsføring i henhold til tidligere regnskabsmæssige principper, kan vælge at måle olie- og gasaktiver på datoen for overgangen til IFRS på følgende basis:

(a) efterforsknings- og vurderingsaktiver til det beløb, der blev beregnet efter virksomhedens tidligere regnskabsmæssige principper, og

(b) aktiver i udviklings- og produktionsfasen til det beløb, der blev beregnet for omkostningscentret efter virksomhedens tidligere regnskabsmæssige principper. Virksomheden skal på pro rata-grundlag henføre dette beløb til omkostningscentrets underliggende aktiver med udgangspunkt i mængden eller værdien af reserver på den pågældende dato.

▼M24

Virksomheden skal teste efterforsknings- og vurderingsaktiver samt aktiver i udviklings- og produktionsfasen for værdiforringelse på datoen for overgangen til IFRS i overensstemmelse med henholdsvis IFRS 6 *Efterforskning og vurdering af mineralressourcer* eller IAS 36 og om nødvendigt reducere det i henhold til (a) eller (b) ovenfor fastsatte beløb. Med henblik på dette afsnit omfatter olie- og gasaktiver kun de aktiver, der anvendes til efterforskning efter samt vurdering, udvikling eller produktion af olie og gas.

▼M29

D8B Nogle virksomheder har regnskabsposter vedrørende materielle anlægsaktiver eller immaterielle aktiver, som anvendes, eller tidligere blev anvendt, i aktiviteter underlagt takstregulering. Den regnskabsmæssige værdi af sådanne aktiver kan omfatte beløb, som blev fastlagt i henhold til tidligere regnskabsprincipper, men som ikke opfylder kriterierne for aktivering i overensstemmelse med IFRS. Hvis dette er tilfældet, kan virksomheder, der anvender IFRS for første gang, vælge at anvende den regnskabsmæssige værdi for et sådant aktiv i henhold til de tidligere regnskabsprincipper på tidspunktet for overgangen til IFRS som fastsat kostpris. Virksomheder, der anvender denne undtagelse for en regnskabspost, behøver ikke anvende den for alle regnskabsposter. På tidspunktet for overgangen til IFRS skal en virksomhed udføre en test for værdiforringelse i overensstemmelse med IAS 36 for hvert aktiv, som denne undtagelse anvendes for. For så vidt angår dette afsnit, er aktiviteter underlagt takstregulering, hvis der leveres varer eller tjenesteydelser til kunder til priser (dvs. takster), der er fastsat af en offentlig myndighed, som har beføjelser til at fastsætte takster, der binder kunderne og har til formål at sikre, at virksomheden kan få dækket de rimelige omkostninger, den pådrager sig ved at levere de takstregulerede varer eller tjenesteydelser, og opnå et nærmere fastsat afkast. Det nærmere fastsatte afkast kan være et minimum eller et interval og behøver ikke være et fast eller garanteret afkast.

▼M16

Leasingkontrakter

D9 En virksomhed, som anvender IFRS for første gang, kan anvende overgangsbestemmelserne i IFRIC 4 *Vurdering af, om en aftale indeholder en leasingkontrakt*. Derfor kan en virksomhed, som anvender IFRS for første gang, vurdere, om en aftale, som eksisterede på tidspunktet for overgangen til IFRS, indeholder en leasingkontrakt på baggrund af de foreliggende forhold og omstændigheder på det tidspunkt.

▼M24

D9A Hvis en førstegangsanvender foretager samme vurdering af, om en aftale indeholder en leasingkontrakt i overensstemmelse med tidligere regnskabsprincipper, som den, der er foreskrevet i IFRIC 4, men på en anden dato end den, der er foreskrevet i IFRIC 4, behøver førstegangsanvenderen ikke at foretage en ny vurdering heraf ved overgangen til IFRS. En virksomhed anses for at være nået til samme resultat med hensyn til, om en aftale i henhold til tidligere regnskabsprincipper indeholder en leasingkontrakt, hvis resultatet ville have været identisk ved anvendelse af IAS 17 *Leasingkontrakter* og IFRIC 4.

▼M31

_____

▼M16

Akkumulerede omregningsforskelle

D12 IAS 21 kræver, at virksomheden:

a) Indregner visse omregningsforskelle i øvrig totalindkomst og akkumulerer disse i et separat element af egenkapitalen, og

b) ved afhændelse af en udenlandsk aktivitet omklassificerer den akkumulerede omregningsforskel for denne udenlandske aktivitet (herunder eventuelt gevinster og tab på sikring i forbindelse hermed) fra egenkapitalen til resultatet som en del af gevinsten eller tabet på afhændelsen.

D13 Dog behøver en virksomhed, som anvender IFRS for første gang, ikke at overholde disse kravene for akkumulerede omregningsforskelle, som eksisterede på tidspunktet for overgangen til IFRS. Hvis en virksomhed, som anvender IFRS for første gang, benytter sig af undtagelsen:

a) anslås de akkumulerede omregningsforskelle for alle udenlandske aktiviteter til nul på tidspunktet for overgangen til IFRS, og

b) gevinsten eller tabet på en efterfølgende afhændelse af en udenlandsk aktivitet skal ikke omfatte de omregningsforskelle, som opstod før tidspunktet for overgangen til IFRS, men skal omfatte senere omregningsforskelle.

Investeringer i dattervirksomheder, fælles kontrollerede virksomheder og associerede virksomheder

D14 Når en virksomhed udarbejder et separat årsregnskab kræver IAS 27 (ændret 2008), at virksomheden regnskabsmæssigt behandler investeringer i dattervirksomheder, fælles kontrollerede virksomheder og associerede virksomheder enten:

a) til kostpris eller

b) i overensstemmelse med IAS 39.

▼M32

D15 Hvis en virksomhed, der anvender IFRS for første gang, måler en sådan investering til kostpris i overensstemmelse med IAS27, skal den måle denne investering i et af følgende beløb i sin separate IFRS- åbningsopgørelse af finansiel stilling:

▼M16

a) kostprisen opgjort i overensstemmelse med IAS 27 eller

▼M32

b) fastsat kostpris. Den fastsatte kostpris for en sådan investering svarer til:

i) dagsværdien på tidspunktet for virksomhedens overgang til IFRS-standarder i dens separate årsregnskaber, eller

▼M16

ii) regnskabsmæssige værdi i overensstemmelse med de tidligere regnskabsprincipper på det tidspunkt.

En virksomhed, som anvender IFRS for første gang, kan vælge enten alternativ (i) eller (ii) til at måle sin investering i hver dattervirksomhed, fælles kontrollerede virksomhed og associerede virksomhed, som virksomheden vælger at måle til fastsat kostpris.

Aktiver og forpligtelser i dattervirksomheder, associerede virksomheder og joint ventures

D16 Hvis en dattervirksomhed anvender IFRS for første gang på et senere tidspunkt end modervirksomheden, skal dattervirksomheden i sit årsregnskab foretage en måling af sine aktiver og forpligtelser enten:

a) i form af de regnskabsmæssige værdier, som ville blive indregnet i modervirksomhedens konsoliderede årsregnskab, baseret på datoen for modervirksomhedens overgang til IFRS, såfremt der ikke blev foretaget reguleringer for konsolideringsprocedurer og for effekten af den virksomhedssammenslutning, inden for hvilken modervirksomheden erhvervede dattervirksomheden, eller

b) i form af de regnskabsmæssige værdier, som kræves i resten af denne standard, baseret på datoen for dattervirksomhedens overgang til IFRS. De regnskabsmæssige værdier kan være forskellige fra dem, som er beskrevet i a):

i) hvis undtagelserne i denne standard resulterer i målinger, som afhænger af tidspunktet for overgangen til IFRS

ii) hvis den anvendte regnskabspraksis i dattervirksomhedens årsregnskab er forskellig fra den, som anvendes i koncernregnskabet. Eksempelvis kan en dattervirksomhed anvende kostprismodellen i IAS 16 *Materielle anlægsaktiver*, mens koncernen kan anvende omvurderingsmodellen.

Et tilsvarende valg kan foretages for en associeret virksomhed eller et joint venture, som anvender IFRS for første gang på et senere tidspunkt end en virksomhed, som har væsentlig indflydelse på eller fælles kontrol over virksomheden.

D17 Hvis en virksomhed derimod anvender IFRS for første gang på et senere tidspunkt end en dattervirksomhed (eller en associeret virksomhed eller et joint venture), skal virksomheden i sit konsoliderede årsregnskab foretage en måling af dattervirksomhedens (eller den associerede virksomheds eller joint ventures) aktiver og forpligtelser på grundlag af de samme regnskabsmæssige værdier som i dattervirksomhedens (eller den associerede virksomheds eller joint ventures) årsregnskab, efter regulering for konsolidering og regnskabsmæssige egenkapitalreguleringer samt for effekten af virksomhedssammenslutningen, inden for hvilken virksomheden erhvervede dattervirksomheden. Tilsvarende gælder det, at hvis modervirksomheden anvender IFRS for første gang tidligere eller senere for det separate årsregnskab end for det konsoliderede årsregnskab, skal den foretage en måling af aktiver og forpligtelser på grundlag af de samme beløb i begge årsregnskaber, dog undtaget for konsolideringsmæssige reguleringer.

▼M16

Sammensatte finansielle instrumenter

D18 IAS 32 *Finansielle instrumenter: Præsentation* kræver, at en virksomhed fra starten opdeler et sammensat finansielt instrument i separate forpligtelses- og egenkapitalelementer. Hvis forpligtelseselementet ikke længere er udestående, medfører anvendelsen af IAS 32 med tilbagevirkende kraft en opdeling i to egenkapitalelementer. Det første element indgår i det overførte resultat og udgør den akkumulerede rente på det samlede forpligtelseselement. Det andet element repræsenterer det oprindelige egenkapitalelement. I overensstemmelse med denne standard behøver en virksomhed, som anvender IFRS for første gang, imidlertid ikke at adskille de to elementer, hvis forpligtelseselementet ikke længere er udestående på tidspunktet for overgangen til IFRS.

Klassifikation af tidligere indregnede finansielle instrumenter

D19 IAS 39 tillader, at et finansielt aktiv ved første indregning klassificeres som disponibelt for salg, eller at et finansielt instrument (forudsat at det opfylder visse kriterier) klassificeres som et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse til dagsværdi med indregning i resultatopgørelsen. På trods af dette krav gælder der undtagelser i følgende tilfælde;

a) det er tilladt for en virksomhed at foretage en klassifikation som disponibel for salg på tidspunktet for overgangen til IFRS

b) det er tilladt for en virksomhed på tidspunktet for overgangen til IFRS at klassificere alle finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser til dagsværdi med indregning i resultatopgørelsen af ændringer i dagsværdi, forudsat at aktivet eller forpligtelsen opfylder kriterierne i afsnit 9 b) i), 9 b) ii) eller 11A i IAS 39 på det tidspunkt.

Måling af dagsværdien af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser ved første indregning

▼M32

D20 Uanset kravene i afsnit 7 og 9 kan virksomheden anvende kravene i sidste sætning af afsnit AG76(a) i IAS 39 på en af følgende måder:

▼M16

a) fremadrettet på transaktioner, som er indgået efter 25. oktober 2002, eller

b) fremadrettet på transaktioner, som er indgået efter 1. januar 2004.

Forpligtelser i forbindelse med at tage anlæg, som er medtaget i kostprisen for materielle anlægsaktiver, ud af drift

D21 IFRIC 1 *Ændringer i eksisterende forpligtelser i forbindelse med at tage anlæg ud af drift, retablering samt tilsvarende forpligtelser* kræver, at bestemte ændringer i en forpligtelse i forbindelse med at tage anlæg ud af drift, en retableringsforpligtelse eller en tilsvarende forpligtelse lægges til eller trækkes fra kostprisen for det aktiv, forpligtelsen knytter sig til. Aktivets regulerede afskrivningsberettigede beløb afskrives derefter fremadrettet over den resterende brugstid. En virksomhed, som anvender IFRS for første gang, behøver ikke at overholde disse krav om ændringer i sådanne forpligtelser, som er foretaget før tidspunktet for overgangen til IFRS. Hvis en virksomhed, som anvender IFRS for første gang, benytter sig af undtagelsen, skal den:

a) måle forpligtelsen på tidspunktet for overgangen til IFRS i overensstemmelse med IAS 37

▼M16

b) i det omfang forpligtelsen er omfattet af IFRIC 1, skønne det beløb, der ville have været medtaget i kostprisen for det aktiv, forpligtelsen knytter sig til, på det tidspunkt, hvor forpligtelsen opstod, ved at diskontere forpligtelsen til dette tidspunkt ved anvendelse af sit bedste skøn over den eller de historiske risikokorrigerede diskonteringssatser, som ville have været gældende for forpligtelsen i den mellemliggende periode, og

c) beregne den akkumulerede afskrivning på dette beløb på tidspunktet for overgangen til IFRS på grundlag af det aktuelle skøn over aktivets brugstid og ved anvendelse af virksomhedens vedtagne afskrivningspraksis i overensstemmelse med IFRS-standarderne.

▼M24

D21A En virksomhed, der udnytter undtagelsen i afsnit D8A(b) (for olie- og gasaktiver i udviklings- eller produktionsfasen, der efter tidligere regnskabsprincipper behandles regnskabsmæssigt i omkostningscentre, der omfatter alle forekomster inden for et stort geografisk område), skal i stedet for at anvende afsnit D21 eller IFRIC 1:

(a) måle forpligtelser i forbindelse med at tage anlæg ud af drift, retablering samt tilsvarende forpligtelser på datoen for overgangen til IFRS i overensstemmelse med IAS 37 og

(b) indregne direkte i det overførte resultat enhver forskel mellem dette beløb og den regnskabsmæssige værdi af disse forpligtelser på datoen for overgangen til IFRS som fastsat i henhold til virksomhedens tidligere regnskabsprincipper.

▼M16

Finansielle aktiver eller immaterielle aktiver, der behandles regnskabsmæssigt i overensstemmelse med IFRIC 12

D22 En virksomhed, som anvender IFRS for første gang, kan anvende overgangsbestemmelserne i IFRIC 12.

Låneomkostninger

D23 En virksomhed, som anvender IFRS for første gang, kan anvende overgangsbestemmelserne i afsnit 27 og 28 i IAS 23 (ajourført 2007). I disse afsnit skal henvisninger til ikrafttrædelsestidspunktet fortolkes som 1. juli 2009 eller tidspunktet for overgangen til IFRS, alt efter hvad der kommer senest.

▼M18

Overdragelse af aktiver fra kunder

D24 En virksomhed, som anvender IFRS for første gang, kan anvende overgangsbestemmelserne i afsnit 22 i IFRIC 18 *Overdragelse af aktiver fra kunder*. I dette afsnit skal henvisninger til ikrafttrædelsestidspunktet fortolkes som 1. juli 2009 eller et eventuelt senere tidspunkt for overgang til IFRS. Derudover kan en virksomhed, som anvender IFRS for første gang, angive et hvilket som helst tidspunkt før tidspunktet for overgangen til IFRS og anvende IFRIC 18 for alle overdragelser af aktiver fra kunder, der modtages på dette tidspunkt eller senere.

▼M28

Opfyldelse af finansielle forpligtelser med egenkapitalinstrumenter

D25 En virksomhed, som anvender IFRS for første gang, kan anvende overgangsbestemmelserne i IFRIC 19 *Opfyldelse af finansielle forpligtelser med egenkapitalinstrumenter*.

▼M32

Severe hyperinflation

D26 Hvis en virksomhed har en funktionel valuta, der var eller er valutaen i en økonomi med hyperinflation, skal den fastslå, om den var udsat for kraftig hyperinflation før datoen for overgangen til IFRS. Dette gælder for virksomheder, der anvender IFRS for første gang, samt for virksomheder, der tidligere har anvendt IFRS.

D27 Valutaen i en økonomi med hyperinflation er udsat for kraftig hyperinflation, hvis den har begge følgende kendetegn:

a) et troværdigt generelt prisindeks er ikke tilgængeligt for alle virksomheder med transaktioner og saldi i den pågældende valuta

b) der kan ikke ske omveksling mellem valutaen og en forholdsvis stabil udenlandsk valuta.

D28 En virksomheds funktionelle valuta ophører med at være udsat for kraftig hyperinflation på den dato, hvor den funktionelle valuta normaliseres. Det er den dato, hvor den funktionelle valuta ikke længere har en af eller begge de kendetegn, der er nævnt i afsnit D27, eller hvor virksomhedens funktionelle valuta ændres til en valuta, der ikke er udsat for kraftig hyperinflation.

D29 Når en virksomheds dato for overgang til IFRS falder sammen med eller ligger efter den dato, hvor den funktionelle valuta normaliseres, kan virksomheden vælge at måle alle aktiver og forpligtelser, der besiddes før den dato, hvor den funktionelle valuta normaliseres, til dagsværdi på datoen for overgang til IFRS. Virksomheden kan benytte denne dagsværdi som den fastsatte kostpris for disse aktiver og forpligtelser i IFRS-åbningsopgørelsen af finansiel stilling.

D30 Når datoen for den funktionelle valutas normalisering falder inden for en sammenlignelig tolvmånedersperiode, kan den sammenlignelige periode være kortere end tolv måneder, forudsat at der fremlægges et fuldstændigt årsregnskab (jf. afsnit 10 i IAS 1) for denne kortere periode.

Strippingomkostninger i produktionsfasen i åbne miner

D32 En virksomhed. som anvender IFRS for første gang, kan anvende overgangsbestemmelserne i afsnit A1 til A4 i IFRIC 20 *Strippingomkostninger i produktionsfasen i åbne miner*. I disse afsnit skal henvisninger til ikrafttrædelsestidspunktet fortolkes som 1. januar 2013 eller tidspunktet for overgangen til IFRS, alt efter hvad der kommer senest.

▼M16

Appendiks E

Midlertidige undtagelser fra IFRS-standarder

Dette appendiks er en integreret del af standarden.

[Dette appendiks er forbeholdt eventuelle senere midlertidige undtagelser].

▼M25

Oplysninger om finansielle instrumenter

E3 En førstegangsanvender kan anvende overgangsbestemmelserne i afsnit 44G i IFRS 7. (*)

▼M30

E4 Førstegangsanvendere kan anvende overgangsbestemmelserne i afsnit 44M i IFRS 7. (**)

▼M31

Personaleydelser

E5 En førstegangsanvender kan anvende overgangsbestemmelserne i afsnit 173(b) i IAS 19.

(*) Afsnit E3 blev tilføjet som en følge af *Begrænset undtagelse fra kravet i IFRS 7 om førstegangsanvenderes præsentation af sammenligningstal* (ændring til IFRS 1), der blev udsendt i januar 2010. For at forhindre den potentielle brug af efterrationaliseringer og sikre, at førstegangsanvendere ikke stilles ringere end virksomheder, der allerede anvender IFRS, besluttede IASB, at førstegangsanvendere skal have ret til at anvende de samme overgangsbestemmelser som virksomheder, der allerede opstiller årsregnskaber i overensstemmelse med IFRS, og som er indeholdt i *Forbedring af oplysninger om finansielle instrumenter* (ændringer til IFRS 7).

(**) Afsnit E4 blev tilføjet som følge af *Oplysninger — Overdragelse af finansielle aktiver* (ændringer til IFRS 7), der blev udsendt i oktober 2010. For at forhindre den potentielle brug af efterrationaliseringer og sikre, at førstegangsanvendere ikke stilles ringere end virksomheder, der allerede anvender IFRS, besluttede IASB, at førstegangsanvendere skal have ret til at anvende de samme overgangsbestemmelser som virksomheder, der allerede opstiller årsregnskaber i overensstemmelse med IFRS, og som er indeholdt i *Oplysninger — Overdragelse af finansielle aktiver* (ændringer til IFRS 7).

▼B

IFRS 2

Aktiebaseret vederlæggelse

FORMÅL

1. Formålet med denne standard er at specificere en virksomheds regnskabsaflæggelse, når den foretager *aktiebaseret vederlæggelse*. Standarden kræver først og fremmest, at virksomhedens resultat og finansielle stilling afspejler virkningen af aktiebaseret vederlæggelse, herunder omkostninger tilknyttet transaktioner, hvor ansatte modtager *aktieoptioner*.

ANVENDELSESOMRÅDE

▼M23

2. Virksomheder skal anvende denne standard ved den regnskabsmæssige behandling af alle transaktioner i forbindelse med aktiebaseret vederlæggelse, uanset om virksomheden konkret kan identificere nogle af eller alle de modtagne varer eller tjenesteydelser eller ej, herunder:

a) *aktiebaseret vederlæggelse afregnet i egenkapital*,

b) *aktiebaseret vederlæggelse med kontantafregning*, og

c) transaktioner, hvor virksomheden modtager eller anskaffer varer eller tjenesteydelser, og ordningens vilkår giver enten virksomheden eller leverandøren af disse varer eller tjenesteydelser mulighed for at vælge, om virksomheden skal afregne transaktionen kontant (eller med andre aktiver) eller ved udstedelse af egenkapitalinstrumenter,

bortset fra som anført i afsnit 3A-6. Hvis der ikke er tale om konkret identificerbare varer og tjenesteydelser, kan andre omstændigheder indikere, at der er blevet (eller vil blive) modtaget varer og tjenesteydelser, og i det tilfælde anvendes denne standard.

———————

3A. En aktiebaseret vederlæggelse kan afregnes af en anden virksomhed i koncernen (eller af en aktionær i en koncernvirksomhed) på vegne af den virksomhed, der modtager eller anskaffer varerne eller tjenesteydelserne. Afsnit 2 finder også anvendelse på en virksomhed,

a) som modtager varer eller tjenesteydelser, når en anden virksomhed i samme koncern (eller en aktionær i en koncernvirksomhed) er forpligtet til at afregne den aktiebaserede vederlæggelse, eller

b) som er forpligtet til at afregne en aktiebaseret vederlæggelse, når en anden virksomhed i samme koncern modtager varerne eller tjenesteydelserne,

medmindre det er klart, at transaktionen har et andet formål end at betale for varer eller tjenesteydelser, som er leveret til den virksomhed, der modtager dem.

▼B

4. I denne standard udgør en transaktion med en ansat (eller en anden part) i dennes egenskab af indehaver af egenkapitalinstrumenter i virksomheden ikke aktiebaseret vederlæggelse. Hvis en virksomhed eksempelvis giver alle ►M5 ejere ◄ af en bestemt klasse af virksomhedens egenkapitalinstrumenter ret til at anskaffe yderligere egenkapitalinstrumenter i virksomheden til en pris, der ligger under disse egenkapitalinstrumenters dagsværdi, og en ansat får denne ret i kraft af, at den ansatte er indehaver af egenkapitalinstrumenter i den pågældende klasse, er tildelingen eller udnyttelsen af denne ret ikke underlagt kravene i denne standard.

5. Som anført i afsnit 2 finder denne standard anvendelse på aktiebaseret vederlæggelse, hvor en virksomhed anskaffer eller modtager varer eller tjenesteydelser. Varer omfatter varebeholdninger, hjælpematerialer, materielle anlægsaktiver, immaterielle aktiver og andre ikke-finansielle aktiver. ►M22 Virksomheder skal dog ikke anvende denne standard på transaktioner, hvor virksomheden anskaffer varer som en del af de nettoaktiver, som erhverves ved en virksomhedssammenslutning som defineret i IFRS 3 *Virksomhedssammenslutninger* (ajourført 2008), i en sammenslutning af virksomheder under samme bestemmende indflydelse som beskrevet i IFRS 3, afsnit B1-B4, eller indskud af en virksomhed ved oprettelsen af et joint venture som defineret i IAS 31 *Kapitalandele i joint ventures*. Således ligger egenkapitalinstrumenter, der udstedes ◄ ved en virksomhedssammenslutning til gengæld for bestemmende indflydelse på den overtagne virksomhed, ikke inden for denne standards anvendelsesområde. Egenkapitalinstrumenter, der tildeles ansatte i den overtagne virksomhed i deres egenskab af ansatte (eksempelvis til gengæld for fortsat udførelse af arbejde), ligger imidlertid inden for denne standards anvendelsesområde. ►M12 Tilsvarende skal annullering, udskiftning eller andre ændringer af *aktiebaserede vederlæggelsesordninger* som følge af en virksomhedssammenslutning eller anden omstrukturering af egenkapitalen regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med denne standard. IFRS 3 indeholder vejledning i, hvordan det afgøres, om egenkapitalinstrumenter, der er udstedt i en virksomhedssammenslutning, udgør en del af det erlagte vederlag for den bestemmende indflydelse på den overtagne virksomhed (og derfor falder inden for anvendelsesområdet for IFRS 3) eller udgør en modydelse for fortsat levering af tjenester, der skal indregnes i regnskabsåret efter sammenslutningen (og derfor falder inden for denne standards anvendelsesområde). ◄

6. Denne standard finder ikke anvendelse på aktiebaseret vederlæggelse, hvor virksomheden modtager eller anskaffer varer eller tjenesteydelser i henhold til en kontrakt, som er omfattet af afsnit 8-10 i IAS 32 *Finansielle instrumenter: Præsentation*(ajourført 2003) ([1]) eller afsnit 5-7 i IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling* (ajourført 2003).

▼M32

6A. Denne standard anvender udtrykket "dagsværdi" på en måde, der i visse henseender adskiller sig fra definitionen af dagsværdi i IFRS 13 *Måling af dagsværdi*. Ved anvendelse af IFRS 2 måler virksomheden derfor dagsværdien i overensstemmelse med denne standard og ikke IFRS 13.

▼B

INDREGNING

7. En virksomhed skal indregne varer eller tjenesteydelser, som modtages eller anskaffes mod aktiebaseret vederlæggelse, når virksomheden modtager varerne, eller efterhånden som tjenesteydelserne leveres. Virksomheden skal indregne en tilsvarende forøgelse af egenkapitalen, hvis varerne eller tjenesteydelserne blev anskaffet ved aktiebaseret vederlæggelse afregnet i egenkapital, eller en forpligtelse, hvis varerne eller tjenesteydelserne blev anskaffet ved aktiebaseret vederlæggelse med kontantafregning.

([1]) IAS 32 fik ændret sit navn i 2005.

▼B

8. Når varer eller tjenesteydelser, der modtages eller anskaffes mod aktiebaseret vederlæggelse, ikke opfylder kriterierne for indregning som aktiver, skal de indregnes som omkostning.

9. Der opstår normalt omkostninger som følge af forbrug af varer eller tjenesteydelser. Eksempelvis forbruges tjenesteydelser typisk straks, og der indregnes en omkostning, efterhånden som modparten leverer tjenesteydelserne. Varer kan forbruges over en periode eller, for så vidt angår varebeholdninger, sælges på et senere tidspunkt, og der skal i dette tilfælde indregnes en omkostning, når varerne forbruges eller sælges. Det er imidlertid i visse tilfælde nødvendigt at indregne en omkostning, før varerne eller tjenesteydelserne forbruges eller sælges, idet de ikke opfylder kravene til indregning som aktiver. En virksomhed kan eksempelvis anskaffe varer som led i forskningsfasen i et projekt vedrørende udvikling af et nyt produkt. Selvom disse varer ikke er blevet forbrugt, opfylder de muligvis ikke kravene til indregning som aktiver i henhold til den relevante standard.

AKTIEBASERET VEDERLÆGGELSE AFREGNET I EGENKAPITAL

Oversigt

10. Ved aktiebaseret vederlæggelse afregnet i egenkapital skal virksomheden måle de modtagne varer eller tjenesteydelser og den tilsvarende forøgelse af egenkapitalen direkte til de modtagne varers eller tjenesteydelsers dagsværdi, medmindre dagsværdien ikke kan skønnes pålideligt. Hvis virksomheden ikke kan skønne dagsværdien af de modtagne varer eller tjenesteydelser pålideligt, skal virksomheden måle værdien og den tilsvarende forøgelse af egenkapitalen indirekte under henvisning til ([1]) dagsværdien af de tildelte egenkapitalinstrumenter.

11. For at anvende kravene i afsnit 10 på transaktioner med *ansatte og andre, der leverer tilsvarende tjenesteydelser*, ([2]) skal virksomheden måle dagsværdien af de modtagne tjenesteydelser under henvisning til dagsværdien af de tildelte egenkapitalinstrumenter, idet det typisk ikke er muligt at skønne dagsværdien af de modtagne tjenesteydelser pålideligt, som beskrevet i afsnit 12. Dagsværdien af disse egenkapitalinstrumenter skal måles på *tildelingstidspunktet*.

12. Aktier, aktieoptioner eller andre egenkapitalinstrumenter tildeles normalt til de ansatte som en del af deres lønpakke ud over kontant løn og andre personaleydelser. Det er normalt ikke muligt at foretage direkte måling af de tjenesteydelser, der er modtaget for særskilte elementer af den ansattes lønpakke. Man kan muligvis heller ikke foretage en uafhængig måling af dagsværdien af den samlede lønpakke uden at måle dagsværdien af de tildelte egenkapitalinstrumenter direkte. Desuden tildeles aktier eller aktieoptioner nogle gange som et led i bonusordninger snarere end som en del af basislønnen, eksempelvis som et incitament for de ansatte til at blive i virksomheden eller for at belønne dem for deres indsats for at forbedre virksomhedens indtjening. Ved at tildele aktier eller aktieoptioner ud over den øvrige aflønning yder virksomheden en yderligere aflønning

([1]) Denne standard anvender udtrykket »under henvisning til«, og ikke »til«, idet transaktionen i sidste ende måles ved at gange dagsværdien af de tildelte egenkapitalinstrumenter, målt på det tidspunkt, der er angivet i afsnit 11 eller 13 (alt efter, hvilken af disse der er relevant), med antallet af egenkapitalinstrumenter, der bliver optjent, som beskrevet i afsnit 19.

([2]) I den resterende del af denne standard omfatter henvisninger til ansatte også andre, der leverer tilsvarende tjenesteydelser.

▼B

for at opnå yderligere fordele. Det er sandsynligvis vanskeligt at måle dagsværdien af disse yderligere fordele. På grund af de vanskeligheder, der er forbundet med direkte måling af dagsværdien af de modtagne tjenesteydelser, skal virksomheden måle dagsværdien af de modtagne tjenesteydelser fra ansatte under henvisning til dagsværdien af de tildelte egenkapitalinstrumenter.

13. For at kravene i afsnit 10 kan anvendes på transaktioner med andre parter end ansatte, skal der være en afkræftelig formodning om, at dagsværdien af de modtagne varer eller tjenesteydelser kan skønnes pålideligt. Denne dagsværdi skal måles på det tidspunkt, hvor virksomheden modtager varerne, eller hvor modparten leverer tjenesteydelsen. Hvis virksomheden i sjældne tilfælde afkræfter denne formodning, fordi den ikke kan skønne dagsværdien af de modtagne varer eller tjenesteydelser pålideligt, skal virksomheden måle de modtagne varer eller tjenesteydelser og den tilsvarende forøgelse af egenkapitalen indirekte under henvisning til dagsværdien af de tildelte egenkapitalinstrumenter målt på det tidspunkt, hvor virksomheden modtager varerne, eller modparten leverer tjenesteydelsen.

▼M23

13A. Hvis det (eventuelle) identificerbare vederlag, virksomheden har modtaget, synes at være mindre end dagsværdien af de tildelte egenkapitalinstrumenter eller påtagne forpligtelser, indikerer denne omstændighed først og fremmest typisk, at virksomheden har modtaget (eller vil modtage) andet vederlag (dvs. uidentificerbare varer eller tjenesteydelser). Virksomheden måler de modtagne identificerbare varer eller tjenesteydelser i overensstemmelse med denne standard. Virksomheden måler de uidentificerbare varer eller tjenesteydelser, der er (eller vil blive) modtaget, som forskellen mellem dagsværdien af den aktiebaserede vederlæggelse og dagsværdien af eventuelle identificerbare varer og tjenesteydelser, der er (eller vil blive) modtaget. Virksomheden måler de modtagne uidentificerbare varer eller tjenesteydelser på tildelingstidspunktet. Ved kontantafregnede transaktioner foretages imidlertid en ny måling af forpligtelsen på hver balancedag, indtil den afregnes, i overensstemmelse med afsnit 30-33.

▼B

Transaktioner, hvor der modtages tjenesteydelser

14. Hvis de tildelte egenkapitalinstrumenter *optjenes* straks, kræves det ikke, at modparten fuldfører en fastsat arbejdsperiode, før denne opnår en ubetinget ret til disse egenkapitalinstrumenter. Hvis der ikke foreligger dokumentation for det modsatte, skal virksomheden antage, at den har modtaget de tjenesteydelser, som modparten skal yde, som betaling for egenkapitalinstrumenterne. I dette tilfælde skal virksomheden indregne de modtagne tjenesteydelser fuldt på tildelingstidspunktet med en tilsvarende forøgelse af egenkapitalen.

15. Hvis de tildelte egenkapitalinstrumenter optjenes, før modparten har gennemført en fastsat arbejdsperiode, skal virksomheden antage, at de tjenesteydelser, modparten skal yde som betaling for disse egenkapitalinstrumenter, vil blive modtaget i fremtiden i løbet af *optjeningsperioden*. Virksomheden skal regnskabsmæssigt behandle disse tjenesteydelser, efterhånden som de ydes af modparten i løbet af optjeningsperioden, med en tilsvarende forøgelse af egenkapitalen. Eksempelvis:

▼B

a) Hvis en ansat tildeles aktieoptioner, som er betinget af gennemførelsen af en arbejdsperiode på 3 år, skal virksomheden antage, at de tjenesteydelser, som den ansatte skal yde som betaling for aktieoptionerne, bliver modtaget i fremtiden, i løbet af den treårige optjeningsperiode.

b) Hvis en ansat tildeles aktieoptioner, som er betinget af opfyldelsen af en indtjeningsbetingelse, og af at den ansatte bliver i virksomheden, indtil denne indtjeningsbetingelse er opfyldt, og varigheden af optjeningsperioden varierer, afhængig af hvornår indtjeningsbetingelsen opfyldes, skal virksomheden antage, at de tjenesteydelser, som den ansatte skal yde som betaling for aktieoptionerne, vil blive modtaget i fremtiden i løbet af den forventede optjeningsperiode. Virksomheden skal skønne varigheden af den forventede optjeningsperiode på tildelingstidspunktet på grundlag af det mest sandsynlige udfald af indtjeningsbetingelsen. Hvis indtjeningsbetingelsen er en *markedsbaseret betingelse*, skal skønnet over varigheden af den forventede optjeningsperiode være i overensstemmelse med de forudsætninger, der er lagt til grund ved skønnet over dagsværdien af de tildelte optioner, og det må ikke ændres efterfølgende. Hvis indtjeningsbetingelsen ikke er en markedsbaseret betingelse, skal virksomheden om nødvendigt tilpasse sit skøn over varigheden af optjeningsperioden, hvis efterfølgende informationer indikerer, at varigheden af optjeningsperioden vil afvige fra tidligere skøn.

Transaktioner, som måles under henvisning til dagsværdien af de tildelte egenkapitalinstrumenter

Opgørelse af dagsværdien af de tildelte egenkapitalinstrumenter

16. Ved transaktioner, der måles under henvisning til dagsværdien af de tildelte egenkapitalinstrumenter, skal virksomheden måle dagsværdien af de tildelte egenkapitalinstrumenter på *målingstidspunktet*, baseret på markedskurser, hvis sådanne er tilgængelige, og under hensyntagen til de vilkår og betingelser, som egenkapitalinstrumenterne blev tildelt under (i overensstemmelse med kravene i afsnit 19-22).

17. Hvis der ikke findes markedskurser, skal virksomheden skønne dagsværdien af de tildelte egenkapitalinstrumenter ved brug af en værdiansættelsesmetode for at vurdere, hvad kursen på disse egenkapitalinstrumenter ville have været på målingstidspunktet ved en handel mellem kvalificerede, villige, indbyrdes uafhængige parter. Værdiansættelsesmetoden skal stemme overens med alment accepterede værdiansættelsesmetoder for prisfastsættelse af finansielle instrumenter og skal indarbejde alle faktorer og forudsætninger, som kvalificerede, villige markedsdeltagere ville tage i betragtning ved prisfastsættelsen (i overensstemmelse med kravene i afsnit 19-22).

18. Appendiks B indeholder yderligere vejledning om måling af aktiers og aktieoptioners dagsværdi med fokus på de konkrete vilkår og betingelser, som normalt gælder for tildeling af aktier eller aktieoptioner til ansatte.

▼B

Behandling af optjeningsbetingelser

19. Tildelingen af egenkapitalinstrumenter kan være betinget af opfyldelsen af specificerede *optjeningsbetingelser*. Tildeling af aktier eller aktieoptioner til en ansat er eksempelvis typisk betinget af, at den ansatte bliver i virksomheden i en bestemt periode. Der kan være indtjeningsbetingelser, som skal opfyldes, som eksempelvis at virksomheden skal opnå en bestemt vækst i overskuddet eller en bestemt stigning i kursen på virksomhedens aktier. Optjeningsbetingelser ud over markedsbaserede betingelser skal ikke tages i betragtning ved skøn over dagsværdien af aktier eller aktieoptioner på målingstidspunktet. I stedet skal optjeningsbetingelser tages i betragtning ved at regulere det antal egenkapitalinstrumenter, som er medtaget i målingen af transaktionsbeløbet, således at det endelige indregnede beløb for varer eller tjenesteydelser, der modtages som betaling for de tildelte egenkapitalinstrumenter, baseres på det antal egenkapitalinstrumenter, som faktisk er optjent. Således indregnes der ikke på akkumuleret basis noget beløb for modtagne varer eller tjenesteydelser, hvis de tildelte egenkapitalinstrumenter ikke optjenes på grund af manglende opfyldelse af en optjeningsbetingelse, eksempelvis hvis modparten ikke fuldfører en bestemt arbejdsperiode, eller en indtjeningsbetingelse ikke opfyldes, i overensstemmelse med kravene i afsnit 21.

20. For at kunne anvende kravene i afsnit 19 skal virksomheden indregne et beløb for de i optjeningsperioden modtagne varer eller tjenesteydelser på grundlag af det bedste tilgængelige skøn over det antal egenkapitalinstrumenter, som forventes optjent, og virksomheden skal om nødvendigt tilpasse dette skøn, hvis efterfølgende informationer indikerer, at antallet af egenkapitalinstrumenter, som forventes optjent, vil afvige fra tidligere skøn. På retserhvervelsestidspunktet skal virksomheden tilpasse sit skøn, så det svarer til det endelige antal egenkapitalinstrumenter, som faktisk er optjent, i overensstemmelse med kravene i afsnit 21.

21. Markedsbaserede betingelser, som eksempelvis opnåelse af en aktiekurs, som retserhvervelsen (eller udnyttelsen) er betinget af, skal tages i betragtning ved udøvelsen af skønnet over dagsværdien af de tildelte egenkapitalinstrumenter. For tildelinger af egenkapitalinstrumenter med markedsbaserede betingelser skal virksomheder derfor indregne de varer og tjenesteydelser, som modtages fra en modpart, som opfylder alle andre optjeningsbetingelser (eksempelvis modtagne tjenesteydelser fra en ansat, som bliver i virksomheden i den bestemte arbejdsperiode), uanset om denne markedsbaserede betingelse er opfyldt.

▼M2

Behandling af ikke-optjeningsberettigende betingelser

21A På samme måde skal en virksomhed tage alle ikke-optjeningsberettigende betingelser i betragtning ved vurderingen af de tildelte egenkapitalinstrumenters dagsværdi. For tildelinger af egenkapitalinstrumenter med ikke-optjeningsberettigende betingelser skal virksomheder derfor indregne de varer og tjenesteydelser, som modtages fra en modpart, som opfylder alle optjeningsbetingelser, og som ikke er markedsbaserede betingelser (eksempelvis modtagne tjenesteydelser fra en ansat, som bliver i virksomheden i den bestemte arbejdsperiode), uanset om disse ikke-optjeningsberettigende betingelser er opfyldt.

▼B

Behandling af reload-mulighed

22. Ved optioner med *reload-mulighed* skal reload-muligheden ikke tages i betragtning ved skøn over dagsværdien af tildelte optioner på målingstidspunktet. En *reload-option* skal i stedet regnskabsmæssigt behandles som en ny optionstildeling, hvis og når en reload-option efterfølgende tildeles.

Efter retserhvervelsestidspunktet

23. Efter indregning af modtagne varer eller tjenesteydelser i overensstemmelse med afsnit 10-22 og en tilsvarende forøgelse af egenkapitalen må virksomheden ikke efterfølgende regulere den samlede egenkapital efter retserhvervelsestidspunktet. Eksempelvis må virksomheden ikke efterfølgende tilbageføre det indregnede beløb for modtagne tjenesteydelser fra en ansat, hvis de optjente egenkapitalinstrumenter på et senere tidspunkt fortabes eller, i tilfælde af aktieoptioner, optionerne ikke udnyttes. Dette krav udelukker dog ikke virksomheden fra at indregne en overdragelse inden for egenkapitalen, dvs. en overdragelse fra ét egenkapitalelement til et andet.

Hvis egenkapitalinstrumenternes dagsværdi ikke kan måles pålideligt

24. Kravene i afsnit 16-23 finder anvendelse, når det kræves, at virksomheden måler aktiebaseret vederlæggelse under henvisning til dagsværdien af de tildelte egenkapitalinstrumenter. I sjældne tilfælde er virksomheden ikke i stand til at foretage et pålideligt skøn over dagsværdien af de tildelte egenkapitalinstrumenter på målingstidspunktet i overensstemmelse med kravene i afsnit 16-22. Virksomheden skal i stedet, udelukkende i disse sjældne tilfælde:

a) måle egenkapitalinstrumenterne til deres *indre værdi*, første gang på det tidspunkt, hvor virksomheden modtager varerne eller modparten leverer tjenesteydelsen, og efterfølgende ►**M5** ved hvert regnskabsårs afslutning ◄, og tidspunktet for den endelige afregning, således at eventuelle ændringer i den indre værdi indregnes i resultatet. Ved en tildeling af aktieoptioner afregnes den aktiebaserede vederlæggelsesordning endeligt, når optionerne udnyttes, fortabes (eksempelvis ansættelsens ophør) eller udløber (eksempelvis ved optionens udløb)

b) indregne de modtagne varer eller tjenesteydelser baseret på det antal egenkapitalinstrumenter, som faktisk er optjent, eller (hvor dette er relevant) faktisk bliver udnyttet. For at anvende dette krav på eksempelvis aktieoptioner skal virksomheden indregne de modtagne varer eller tjenesteydelser i løbet af en eventuel optjeningsperiode, i overensstemmelse med afsnit 14 og 15, bortset fra at kravene i afsnit 15b) vedrørende en markedsbaseret betingelse ikke finder anvendelse. Det indregnede beløb for varer eller tjenesteydelser, som er modtaget i optjeningsperioden, skal baseres på det antal aktieoptioner, som forventes optjent. Virksomheden skal om nødvendigt tilpasse dette skøn, hvis efterfølgende informationer

▼B

indikerer, at antallet af aktieoptioner, som forventes optjent, vil afvige fra tidligere skøn. På retserhvervelsestidspunktet skal virksomheden tilpasse sit skøn, så det svarer til det endelige antal egenkapitalinstrumenter, som faktisk er optjent. Efter retserhvervelsestidspunktet skal virksomheden tilbageføre det indregnede beløb for modtagne varer eller tjenesteydelser, hvis aktieoptionerne senere fortabes eller udløber.

25. Hvis en virksomhed anvender afsnit 24, er det ikke nødvendigt at anvende afsnit 26-29, idet eventuelle ændringer af vilkår og betingelser for allerede tildelte egenkapitalinstrumenter bliver taget i betragtning ved anvendelsen af den indre værdis metode, som er beskrevet i afsnit 24. Hvis en virksomhed afregner en tildeling af egenkapitalinstrumenter, som er omfattet af afsnit 24:

a) skal virksomheden, hvis afregningen finder sted i optjeningsperioden, regnskabsmæssigt behandle afregningen som en fremskyndelse af retserhvervelsen og derfor straks indregne det beløb, som ellers ville være blevet indregnet for modtagne tjenesteydelser i løbet af den resterende del af optjeningsperioden

b) skal eventuelle betalinger, der foretages ved afregningen, regnskabsmæssigt behandles som tilbagekøb af egenkapitalinstrumenter, dvs. som et fradrag i egenkapitalen, bortset fra i det omfang betalingen overstiger den indre værdi af egenkapitalinstrumenterne, målt på tilbagekøbstidspunktet. Sådanne beløb skal indregnes som omkostning.

Ændringer af vilkår og betingelser for allerede tildelte egenkapitalinstrumenter, herunder annullering og afregning

26. En virksomhed kan ændre vilkårene og betingelserne for allerede tildelte egenkapitalinstrumenter. Virksomheden kan eksempelvis reducere udnyttelseskursen på optioner, der er tildelt til ansatte (dvs. repricing af optionerne), hvilket øger dagsværdien af disse optioner. Kravene i afsnit 27-29 om at foretage regnskabsmæssig behandling af virkningen af ændringer kommer til udtryk i forbindelse med aktiebaseret vederlæggelse til ansatte. Kravene finder imidlertid også anvendelse på aktiebaseret vederlæggelse til andre parter end ansatte, som måles under henvisning til dagsværdien af de tildelte egenkapitalinstrumenter. I dette tilfælde gælder henvisningerne til tildelingstidspunktet i afsnit 27-29 i stedet det tidspunkt, hvor virksomheden modtager varerne, eller hvor modparten leverer tjenesteydelsen.

27. Virksomheden skal som minimum indregne de modtagne tjenesteydelser målt til dagsværdien af de tildelte egenkapitalinstrumenter på tildelingstidspunktet, medmindre disse egenkapitalinstrumenter ikke optjenes på grund af manglende opfyldelse af en optjeningsbetingelse (ud over en markedsbaseret betingelse), som blev fastsat på tildelingstidspunktet. Dette gælder, uanset om der er sket ændringer af de vilkår og betingelser, som egenkapitalinstrumenterne blev tildelt under, eller om tildelingen af egenkapitalinstrumenterne er annulleret eller afregnet. Desuden skal virksomheden indregne virkningen af ændringer, som øger den samlede dagsværdi af den aktiebaserede vederlæggelsesordning, eller som på anden vis er fordelagtig for den ansatte. Appendiks B indeholder vejledning om anvendelsen af dette krav.

▼M2

28. Hvis en tildeling af egenkapitalinstrumenter annulleres eller afregnes i løbet af optjeningsperioden (ud over tildelinger, som annulleres ved fortabelse, når optjeningsbetingelserne ikke opfyldes):

▼B

a) skal virksomheden regnskabsmæssigt behandle annulleringen eller afregningen som en fremskyndelse af retserhvervelsen og derfor straks indregne det beløb, som ellers ville være blevet indregnet for modtagne tjenesteydelser i løbet af den resterende del af optjeningsperioden

▼M2

b) skal eventuelle betalinger til den ansatte ved annulleringen eller afregningen af tildelingen regnskabsmæssigt behandles som tilbagekøb af en egenkapitalinteresse, dvs. som et fradrag i egenkapitalen, bortset fra i det omfang betalingen overstiger dagsværdien af de tildelte egenkapitalinstrumenter, målt på tilbagekøbstidspunktet. Sådanne beløb skal indregnes som omkostning. Hvis den aktiebaserede vederlæggelsesordning imidlertid indeholdt forpligtelseselementer, skal virksomheden foretage en ny måling af dagsværdien på datoen for annulleringen eller afregningen. Betalinger til afregning af forpligtelseselementet skal behandles regnskabsmæssigt som en indfrielse af forpligtelsen

▼B

c) hvis der tildeles nye egenkapitalinstrumenter til den ansatte, og hvis virksomheden på tildelingstidspunktet for disse nye egenkapitalinstrumenter klassificerer de nye tildelte egenkapitalinstrumenter som egenkapitalinstrumenter, der erstatter de annullerede egenkapitalinstrumenter, skal virksomheden regnskabsmæssigt behandle de som erstatning tildelte egenkapitalinstrumenter på samme måde som en ændring af den oprindelige tildeling af egenkapitalinstrumenter i overensstemmelse med afsnit 27 og vejledningen i appendiks B. Den yderligere tildelte dagsværdi er forskellen mellem dagsværdien af de som erstatning tildelte egenkapitalinstrumenter og nettodagsværdien af de annullerede egenkapitalinstrumenter på tidspunktet for tildelingen af de som erstatning tildelte egenkapitalinstrumenter. Nettodagsværdien af de annullerede egenkapitalinstrumenter er dagsværdien umiddelbart før annulleringen med fradrag af eventuelle betalinger til den ansatte ved annulleringen af egenkapitalinstrumenterne, som regnskabsmæssigt behandles som et fradrag i egenkapitalen i overensstemmelse med b) ovenfor. Hvis virksomheden ikke klassificerer nye tildelte egenkapitalinstrumenter som egenkapitalinstrumenter, der erstatter de annullerede egenkapitalinstrumenter, skal virksomheden regnskabsmæssigt behandle disse nye egenkapitalinstrumenter som en ny tildeling af egenkapitalinstrumenter.

▼M2

28A Hvis en virksomhed eller en modpart kan vælge, hvorvidt en ikke-optjeningsberettigende betingelse skal opfyldes, skal virksomheden behandle virksomhedens eller modpartens manglende opfyldelse af denne ikke-optjeningsberettigende betingelse i løbet af optjeningsperioden som en annullering.

▼B

29. Hvis en virksomhed tilbagekøber optjente egenkapitalinstrumenter, skal betalingen herfor til den ansatte regnskabsmæssigt behandles som et fradrag i egenkapitalen, bortset fra i det omfang betalingen overstiger dagsværdien af de tilbagekøbte egenkapitalinstrumenter, målt på tilbagekøbstidspunktet. Sådanne beløb skal indregnes som omkostning.

AKTIEBASERET VEDERLÆGGELSE MED KONTANTAFREGNING

30. Ved aktiebaseret vederlæggelse med kontantafregning skal virksomheden måle de anskaffede varer eller tjenesteydelser og den påtagne forpligtelse til forpligtelsens dagsværdi. Indtil forpligtelsen er afregnet, skal virksomheden foretage en ny måling af forpligtelsen ►M5 ved hvert regnskabsårs afslutning ◄ og på afregningstidspunktet og indregne eventuelle ændringer i dagsværdien i årets resultat.

▼B

31. Eksempelvis kan en virksomhed tildele fantomaktier til ansatte som en del af deres aflønningspakke, hvorved de ansatte får ret til en fremtidig kontant betaling (snarere end et egenkapitalinstrument), som er baseret på stigningen i virksomhedens aktiekurs fra et bestemt niveau i en bestemt periode. En virksomhed kan også give sine ansatte ret til at modtage en fremtidig kontant betaling ved at give dem ret til aktier (herunder aktier, som udstedes ved udnyttelsen af aktieoptioner), som kan indløses, enten tvungent (eksempelvis ved ansættelsens ophør) eller efter den ansattes eget valg.

32. Virksomheden skal indregne de modtagne tjenesteydelser samt en forpligtelse til at betale for disse tjenesteydelser, efterhånden som de ansatte leverer tjenesteydelserne. Eksempelvis optjenes visse fantomaktier straks, og det kræves derfor ikke, at de ansatte fuldfører en bestemt arbejdsperiode for at opnå ret til den kontante betaling. Hvis der ikke foreligger dokumentation for det modsatte, skal virksomheden antage, at den har modtaget de tjenesteydelser, som de ansatte skal yde til gengæld for de modtagne fantomaktier. Således skal virksomheden straks indregne de modtagne tjenesteydelser samt en forpligtelse til at betale for disse. Hvis fantomaktier ikke bliver optjent, før de ansatte har fuldført en bestemt arbejdsperiode, skal virksomheden indregne de modtagne tjenesteydelser samt en forpligtelse til at betale for disse, efterhånden som de ansatte leverer tjenesteydelserne i løbet af perioden.

33. Forpligtelsen skal første gang og ►**M5** ved hvert regnskabsårs afslutning ◄, indtil den afregnes, måles til fantomaktiernes dagsværdi ved at anvende en model til prisfastsættelse af optioner under hensyntagen til de vilkår og betingelser, som fantomaktierne blev tildelt under, og i det omfang, de ansatte har leveret tjenesteydelser frem til det aktuelle tidspunkt.

AKTIEBASERET VEDERLÆGGELSE MED KONTANTALTERNATIVER

34. Ved aktiebaseret vederlæggelse, hvor ordningens vilkår giver enten virksomheden eller modparten mulighed for at vælge, om virksomheden skal afregne transaktionen kontant (eller med andre aktiver) eller ved udstedelse af egenkapitalinstrumenter, skal virksomheden regnskabsmæssigt behandle transaktionen eller dele heraf som aktiebaseret vederlæggelse med kontantafregning, hvis og i det omfang virksomheden har påtaget sig en forpligtelse til at afregne kontant eller med andre aktiver, eller som en aktiebaseret vederlæggelse afregnet i egenkapital, hvis og i det omfang en sådan forpligtelse ikke er påtaget.

Aktiebaseret vederlæggelse, hvor ordningens vilkår giver modparten mulighed for at vælge afregningsform

35. Hvis en virksomhed har givet modparten ret til at vælge, om aktiebaseret vederlæggelse skal afregnes kontant ([1]) eller ved udstedelse af

([1]) Alle henvisninger til kontanter i afsnit 35-43 omfatter også andre aktiver i virksomheden.

▼B

egenkapitalinstrumenter, har virksomheden tildelt modparten et sammensat finansielt instrument, som indeholder et forpligtelseselement (dvs. modpartens ret til at kræve kontant betaling) og et egenkapitalelement (dvs. modpartens ret til at kræve afregning i egenkapitalinstrumenter snarere end i kontanter). Ved transaktioner med andre parter end ansatte, hvor dagsværdien af de modtagne varer eller tjenesteydelser måles direkte, skal virksomheden måle egenkapitalelementet i det sammensatte finansielle instrument som forskellen mellem dagsværdien af de modtagne varer eller tjenesteydelser og dagsværdien af forpligtelseselementet på det tidspunkt, hvor varerne eller tjenesteydelserne modtages.

36. Ved andre transaktioner, herunder transaktioner med ansatte, skal virksomheden måle dagsværdien af det sammensatte finansielle instrument på målingstidspunktet under hensyntagen til de vilkår og betingelser, som retten til kontanter eller egenkapitalinstrumenter blev tildelt under.

37. For at anvende afsnit 36 skal virksomheden først måle dagsværdien af forpligtelseselementet og derefter måle dagsværdien af egenkapitalelementet — under hensyntagen til, at modparten skal fortabe sin ret til at modtage kontanter for at modtage egenkapitalinstrumentet. Dagsværdien af det sammensatte finansielle instrument er summen af de to elementers dagsværdi. Aktiebaseret vederlæggelse, hvor modparten har mulighed for at vælge afregningsform, er imidlertid ofte struktureret således, at dagsværdien af det ene afregningsalternativ er den samme som for det andet. Modparten kan eksempelvis vælge mellem at modtage aktieoptioner eller kontantafregnede fantomaktier. I sådanne tilfælde er dagsværdien af egenkapitalelementet nul, og dagsværdien af det sammensatte finansielle instrument er derfor den samme som dagsværdien af forpligtelseselementet. Omvendt gælder det, at hvis afregningsalternativerne har forskellig dagsværdi, vil dagsværdien af egenkapitalinstrumentet normalt være større end nul, og dagsværdien af det sammensatte finansielle instrument vil i dette tilfælde overstige dagsværdien af forpligtelseselementet.

38. Virksomheden skal foretage separat regnskabsmæssig behandling af modtagne eller anskaffede varer eller tjenesteydelser for hvert element i det sammensatte finansielle instrument. Virksomheden skal for forpligtelseselementet indregne de anskaffede varer eller tjenesteydelser samt en forpligtelse til at betale for disse varer eller tjenesteydelser, efterhånden som modparten leverer varerne eller tjenesteydelserne, i overensstemmelse med de krav, der finder anvendelse på aktiebaseret vederlæggelse med kontantafregning (afsnit 30-33). Virksomheden skal for et eventuelt egenkapitalelement indregne de modtagne varer eller tjenesteydelser og en forøgelse af egenkapitalen, efterhånden som modparten leverer varerne eller tjenesteydelserne, i overensstemmelse med de krav, der finder anvendelse på aktiebaseret vederlæggelse afregnet i egenkapital (afsnit 10-29).

39. På afregningstidspunktet skal virksomheden foretage en ny måling af forpligtelsen til dagsværdi. Hvis virksomheden udsteder egenkapitalinstrumenter ved afregning snarere end at foretage kontant betaling, skal forpligtelsen overføres direkte til egenkapitalen som betaling for de udstedte egenkapitalinstrumenter.

▼B

40. Hvis virksomheden foretager kontant betaling ved afregning snarere end at udstede egenkapitalinstrumenter, skal denne betaling anvendes til at indfri forpligtelsen fuldt ud. Eventuelle tidligere indregnede egenkapitalelementer skal fortsat indregnes i egenkapitalen. Ved at vælge at modtage kontant betaling ved afregning har modparten fortabt retten til at modtage egenkapitalinstrumenter. Dette krav udelukker dog ikke virksomheden fra at indregne en overdragelse inden for egenkapitalen, dvs. en overdragelse fra ét egenkapitalelement til et andet.

Aktiebaseret vederlæggelse, hvor ordningens vilkår giver virksomheden mulighed for at vælge afregningsform

41. Ved aktiebaseret vederlæggelse, hvor ordningens vilkår giver en virksomhed mulighed for at vælge mellem kontantafregning og afregning ved udstedelse af egenkapitalinstrumenter, skal virksomheden vurdere, om den har en aktuel forpligtelse til at afregne kontant og regnskabsmæssigt behandle den aktiebaserede vederlæggelse i overensstemmelse hermed. Virksomheden har en aktuel forpligtelse til at afregne kontant, hvis valget af afregning i egenkapitalinstrumenter ikke har noget forretningsmæssigt indhold (eksempelvis fordi det af juridiske årsager ikke er tilladt for virksomheden at udstede aktier), eller virksomheden ifølge tidligere praksis eller en konkret politik afregner kontant, eller generelt afregner kontant, når modparten ønsker kontantafregning.

42. Hvis modparten har en aktuel forpligtelse til at afregne kontant, skal den regnskabsmæssigt behandle transaktionen i overensstemmelse med kravene i afsnit 30-33, der finder anvendelse på aktiebaseret vederlæggelse med kontantafregning.

43. Hvis der ikke foreligger en sådan forpligtelse, skal virksomheden regnskabsmæssigt behandle transaktionen i overensstemmelse med kravene i afsnit 10-29, der finder anvendelse på aktiebaseret vederlæggelse afregnet i egenkapital. Ved afregning:

a) hvis virksomheden vælger kontantafregning, skal den kontante betaling regnskabsmæssigt behandles som tilbagekøb af en egenkapitalinteresse, dvs. som et fradrag i egenkapitalen, bortset fra som anført i c) nedenfor

b) hvis virksomheden vælger at afregne ved at udstede egenkapitalinstrumenter, kræves der ingen yderligere regnskabsmæssig behandling (ud over en overførsel fra ét egenkapitalelement til et andet, om nødvendigt), bortset fra som anført i c) nedenfor

c) hvis virksomheden vælger det afregningsalternativ, der har den højeste dagsværdi, skal virksomheden på afregningstidspunktet indregne en yderligere omkostning for den yderligere betalte værdi, dvs. forskellen mellem den kontante betaling og dagsværdien af de egenkapitalinstrumenter, som ellers ville være blevet udstedt, eller forskellen mellem dagsværdien af de udstedte egenkapitalinstrumenter, og det kontante beløb, som ellers ville være blevet betalt, alt efter hvad der er relevant.

▼**M23**

AKTIEBASEREDE VEDERLÆGGELSER MELLEM KONCERNVIRKSOMHEDER (ÆNDRINGER I 2009)

43A. Ved aktiebaserede vederlæggelser mellem koncernvirksomheder skal den virksomhed, der modtager varerne eller tjenesteydelserne, i sit separate eller individuelle årsregnskab måle de modtagne varer eller tjenesteydelser enten som en aktiebaseret vederlæggelse afregnet i egenkapital eller som en aktiebaseret vederlæggelse med kontantafregning ud fra en vurdering af:

a) tildelingens art og

b) virksomhedens egne rettigheder og forpligtelser.

Det beløb, som indregnes af den virksomhed, der modtager varerne eller tjenesteydelserne, kan afvige fra det beløb, som indregnes af koncernen eller af en anden koncernvirksomhed, der afregner den aktiebaserede vederlæggelse.

43B. Den virksomhed, der modtager varerne eller tjenesteydelserne, måler de modtagne varer eller tjenesteydelser som en aktiebaseret vederlæggelse afregnet i egenkapital, når:

a) det er dens egne egenkapitalinstrumenter, der er tildelt, eller

b) virksomheden ikke er forpligtet til at afregne den aktiebaserede vederlæggelse.

Virksomheden skal efterfølgende kun foretage en ny måling af en aktiebaseret vederlæggelse afregnet i egenkapital, hvis der sker ændringer i de ikke-markedsbaserede optjeningsbetingelser, i overensstemmelse med afsnit 19-21. I alle andre tilfælde måler den virksomhed, der modtager varerne eller tjenesteydelserne, de modtagne varer eller tjenesteydelser som en aktiebaseret vederlæggelse med kontantafregning.

43C. Den virksomhed, der afregner en aktiebaseret vederlæggelse, når en anden virksomhed i koncernen modtager varerne eller tjenesteydelserne, indregner kun transaktionen som en aktiebaseret vederlæggelse afregnet i egenkapital, hvis den er afregnet i virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter. Er det ikke tilfældet, indregnes transaktionen som en aktiebaseret vederlæggelse med kontantafregning.

43D. Visse koncerntransaktioner involverer tilbagebetalingsordninger, hvor en koncernvirksomhed betaler en anden koncernvirksomhed for at yde aktiebaserede vederlæggelser til leverandørerne af de pågældende varer eller tjenesteydelser. I disse tilfælde skal den virksomhed, der modtager varerne eller tjenesteydelserne, regnskabsmæssigt behandle den aktiebaserede vederlæggelse i overensstemmelse med afsnit 43B uden hensyntagen til den koncerninterne tilbagebetalingsordning.

▼B

OPLYSNINGER

44. Virksomheder skal give oplysninger, der gør det muligt for regnskabsbrugere at forstå arten og omfanget af aktiebaserede vederlæggelsesordninger, som har eksisteret i regnskabsåret.

45. For at anvende princippet i afsnit 44 skal virksomheden mindst oplyse følgende:

a) en beskrivelse af hver type af aktiebaserede vederlæggelsesordninger, som har eksisteret på et hvilket som helst tidspunkt i regnskabsåret, herunder de generelle vilkår og betingelser for hver ordning, eksempelvis retserhvervelseskrav, den maksimale løbetid for tildelte optioner samt afregningsmetoden (dvs. kontant eller i egenkapital). Virksomheder med meget ensartede typer af aktiebaserede vederlæggelsesordninger kan sammendrage disse oplysninger, medmindre det er nødvendigt at give separat oplysning om hver ordning for at overholde princippet i afsnit 44

b) antallet og de vejede gennemsnitlige udnyttelseskurser for aktieoptioner for hver af følgende grupper af optioner:

i) i omløb ved regnskabsårets begyndelse

ii) tildelt i løbet af regnskabsåret

iii) fortabt i løbet af regnskabsåret

iv) udnyttet i løbet af regnskabsåret

v) udløbet i løbet af regnskabsåret

vi) i omløb ved regnskabsårets afslutning, og

vii) med mulighed for udnyttelse ved regnskabsårets afslutning.

c) for aktieoptioner, som er udnyttet i løbet af regnskabsåret, den vejede gennemsnitlige aktiekurs på udnyttelsestidspunktet. Hvis optioner blev udnyttet regelmæssigt i løbet af regnskabsåret, kan virksomheden i stedet oplyse den vejede gennemsnitlige aktiekurs for regnskabsåret.

d) for aktieoptioner i omløb ved regnskabsårets slutning, intervallet af udnyttelseskurser og den vejede gennemsnitlige resterende kontraktlige løbetid. Hvis der er et stort interval af udnyttelseskurser, skal optionerne i omløb opdeles i intervaller, som gør det muligt at vurdere antallet af og tidspunkterne for yderligere aktier, som kan udstedes, og den kontante betaling, der kan modtages ved udnyttelsen af disse optioner.

46. Virksomheder skal give oplysninger, der gør det muligt for regnskabsbrugere at forstå grundlaget for opgørelsen af dagsværdien af modtagne varer og tjenesteydelser eller dagsværdien af tildelte egenkapitalinstrumenter i løbet af regnskabsåret.

47. Hvis virksomheden har målt dagsværdien af varer eller tjenesteydelser, som er modtaget som betaling for egenkapitalinstrumenter i virksomheden, indirekte under henvisning til dagsværdien af de tildelte egenkapitalinstrumenter med henblik på anvendelse af princippet i afsnit 46, skal virksomheden mindst give følgende oplysninger:

▼B

a) for aktieoptioner, som er tildelt i løbet af regnskabsåret, den vejede gennemsnitlige dagsværdi af disse optioner på målingstidspunktet og oplysninger om målingsgrundlaget for denne dagsværdi, herunder:

i) den anvendte model for prisfastsættelse af optionerne og de talmæssige forudsætninger for modellen, herunder den vejede gennemsnitlige aktiekurs, udnyttelseskursen, den forventede volatilitet, optionsløbetiden, det forventede udbytte, den risikofri rente og andre forudsætninger for modellen, herunder den anvendte metode og de forudsætninger, der er lagt til grund for indarbejdelsen af virkningen af forventet førtidig udnyttelse

ii) hvordan den forventede volatilitet blev opgjort, herunder en redegørelse for, i hvor høj grad den forventede volatilitet blev baseret på tidligere volatilitet, og

iii) om og hvordan andre egenskaber ved optionstildelingen blev indarbejdet i målingen af dagsværdi, eksempelvis en markedsbaseret betingelse

b) for andre egenkapitalinstrumenter, som er tildelt i løbet af regnskabsåret (dvs. ud over aktieoptioner), antallet og den vejede gennemsnitlige dagsværdi af disse egenkapitalinstrumenter på målingstidspunktet og oplysninger om, hvordan denne dagsværdi blev målt, herunder:

i) hvordan dagsværdien blev opgjort, hvis den ikke blev målt på grundlag af en observeret markedskurs

ii) om og hvordan forventet udbytte blev indarbejdet i målingen af dagsværdi, og

iii) om og hvordan andre egenskaber for de tildelte egenkapitalinstrumenter blev indarbejdet i målingen af dagsværdi

c) for aktiebaserede vederlæggelsesordninger, som blev ændret i løbet af regnskabsåret:

i) en redegørelse for disse ændringer

ii) den yderligere tildelte dagsværdi (som en følge af disse ændringer), og

iii) oplysninger om målingsgrundlaget for den yderligere tildelte dagsværdi i overensstemmelse med de i a) og b) ovenfor beskrevne krav, hvor dette er relevant.

48. Hvis virksomheden har foretaget en direkte måling af dagsværdien af varer eller tjenesteydelser, som blev modtaget i regnskabsåret, skal virksomheden oplyse, hvordan denne dagsværdi blev opgjort, eksempelvis om dagsværdien blev målt til en markedspris for disse varer eller tjenesteydelser.

49. Hvis virksomheden har afkræftet formodningen i afsnit 13, skal den oplyse dette og forklare, hvorfor formodningen blev afkræftet.

50. Virksomheder skal give oplysninger, der gør det muligt for regnskabsbrugere at forstå virkningen af aktiebaseret vederlæggelse på virksomhedens resultat i regnskabsåret og på virksomhedens finansielle stilling.

▼B

51. For at anvende princippet i afsnit 50 skal virksomheden mindst oplyse følgende:

a) de samlede indregnede omkostninger i regnskabsåret, som hidrører fra aktiebaseret vederlæggelse, hvor de modtagne varer eller tjenesteydelser ikke opfyldte kravene til indregning som aktiver og derfor straks blev indregnet som omkostning, herunder separat oplysning om den del af de samlede omkostninger, som hidrører fra transaktioner, der regnskabsmæssigt behandles som aktiebaseret vederlæggelse afregnet i egenkapital

b) for forpligtelser, som hidrører fra aktiebaseret vederlæggelse:

i) den samlede regnskabsmæssige værdi ved regnskabsårets afslutning, og

ii) den samlede indre værdi af forpligtelser ved regnskabsårets afslutning, hvor modpartens ret til kontant betaling eller andre aktiver var erhvervet ved regnskabsårets afslutning (eksempelvis en erhvervet ret til fantomaktier).

52. Hvis de i denne standard krævede oplysninger ikke overholder principperne i afsnit 44, 46 og 50, skal virksomheden give yderligere oplysninger, således at principperne overholdes.

OVERGANGSBESTEMMELSER

53. For så vidt angår aktiebaseret vederlæggelse afregnet i egenkapital, skal virksomheden anvende denne standard på tildelinger af aktier, aktieoptioner eller andre egenkapitalinstrumenter, der er tildelt efter 7. november 2002, og endnu ikke er optjent på tidspunktet for denne standards ikrafttrædelse.

54. Det tilskyndes, men kræves ikke, at virksomheder anvender denne standard på andre tildelinger af egenkapitalinstrumenter, hvis virksomheden har offentliggjort dagsværdien af disse egenkapitalinstrumenter opgjort på målingstidspunktet.

55. Virksomheder skal tilpasse sammenligningstal for alle tildelinger af egenkapitalinstrumenter, som denne standard finder anvendelse på, og, hvor dette er relevant, regulere primo i overført resultat for det tidligst præsenterede regnskabsår.

56. For alle tildelinger af egenkapitalinstrumenter, som denne standard ikke har været anvendt på (eksempelvis egenkapitalinstrumenter, som er tildelt 7. november 2002 eller før), skal virksomheden dog alligevel give de i afsnit 44 og 45 krævede oplysninger.

57. Hvis en virksomhed efter denne standards ikrafttrædelse ændrer vilkårene eller betingelserne for en tildeling af egenkapitalinstrumenter, som denne standard ikke har været anvendt på, skal virksomheden alligevel anvende afsnit 26-29 ved den regnskabsmæssige behandling af sådanne ændringer.

▼B

58. Virksomheder skal anvende standarden med tilbagevirkende kraft på forpligtelser, som hidrører fra aktiebaseret vederlæggelse, som eksisterer på tidspunktet for denne standards ikrafttrædelse. Virksomheder skal tilpasse sammenligningstallene for disse forpligtelser, herunder regulere primo i overført resultat i det tidligst præsenterede regnskabsår, hvor der er fortaget tilpasning af sammenligningstallene, bortset fra at virksomheden ikke behøver at tilpasse sammenligningstal i det omfang, disse oplysninger knytter sig til et regnskabsår eller et tidspunkt før 7. november 2002.

59. Det tilskyndes, men kræves ikke, at virksomheder anvender denne standard med tilbagevirkende kraft på andre forpligtelser hidrørende fra aktiebaseret vederlæggelse, eksempelvis på forpligtelser, der blev afregnet i løbet af et regnskabsår, for hvilket der er præsenteret sammenligningstal.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

60. Virksomheder skal anvende denne standard for regnskabsår, som begynder 1. januar 2005 eller derefter. Det tilskyndes, at standarden anvendes før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender denne standard for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2005, skal den give oplysning om dette.

▼M22

61. IFRS 3 (ajourført 2008) og *Forbedringer til IFRS* udstedt i april 2009 ændrede afsnit 5. Virksomheden skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. juli 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende ændringerne før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender IFRS 3 (ajourført 2008) for et tidligere regnskabsår, skal ændringerne anvendes for dette tidligere regnskabsår.

▼M2

62. Virksomheder skal anvende følgende ændringer med tilbagevirkende kraft på regnskabsår, som begynder 1. januar 2009 eller derefter:

a) kravene i afsnit 21A vedrørende behandlingen af ikke-optjeningsberettigende betingelser,

b) de ajourførte definitioner på »retserhverves« og »optjeningsbetingelser« i Appendiks A og

c) ændringerne i afsnit 28 og 28A vedrørende annulleringer.

Det er tilladt at anvende ændringerne før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender disse ændringer på regnskabsår, som begynder før 1. januar 2009, skal den give oplysning om dette.

▼M23

63. Virksomhederne skal anvende følgende ændringer fra *Group Cash-settled Share-based Payment Transactions*, der udkom i juni 2009, med tilbagevirkende kraft, med forbehold af overgangsbestemmelserne i afsnit 53–59, i overensstemmelse med IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl* på regnskabsår, der begynder 1. januar 2010 eller derefter:

a) ændringen af afsnit 2, ophævelsen af afsnit 3 og tilføjelsen af afsnit 3A og 43A-43D samt afsnit B45, B47, B50, B54, B56–B58 og B60 i appendiks B vedrørende regnskabsmæssig behandling af transaktioner mellem koncernvirksomheder

▼M23

b) de ajourførte definitioner i appendiks A af følgende termer:

— aktiebaseret vederlæggelse med kontantafregning

— aktiebaseret vederlæggelse afregnet i egenkapital

— aktiebaseret vederlæggelsesordning og

— aktiebaseret vederlæggelse.

Hvis de oplysninger, der er nødvendige for, at ændringerne kan anvendes med tilbagevirkende kraft, ikke foreligger, skal virksomheden angive de beløb, der allerede er indregnet i koncernregnskabet, i sit separate eller individuelle årsregnskab. Det er tilladt at anvende ændringerne før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringerne på regnskabsår, som begynder før 1. januar 2010, skal den give oplysning om dette.

OPHÆVELSE AF FORTOLKNINGSBIDRAG

64. *Group Cash-settled Share-based Payment Transactions* fra juni 2009 går forud for IFRIC 8 *IFRS 2's anvendelsesområde* og IFRIC 11 *IFRS 2 – Transaktioner med koncernaktier og egne aktier*. De ændringer, der findes i dette dokument, indbefatter de krav, der tidligere var fastsat i IFRIC 8 og IFRIC 11, som følger:

a) ændring af afsnit 2 og tilføjelse af afsnit 13A med hensyn til regnskabsmæssig behandling af transaktioner, hvor virksomheden ikke konkret kan identificere nogle af eller alle de modtagne varer eller tjenesteydelser. Disse krav gjaldt for regnskabsår, der begyndte 1. maj 2006 eller derefter

b) tilføjelse af afsnit B46, B48, B49, B51–B53, B55, B59 og B61 i appendiks B med hensyn til regnskabsmæssig behandling af transaktioner mellem koncernvirksomheder. Disse krav gjaldt for regnskabsår, der begyndte 1. marts 2007 eller derefter.

Disse krav blev anvendt med tilbagevirkende kraft i overensstemmelse med kravene i IAS 8 og med forbehold af overgangsbestemmelserne i IFRS 2.

▼B

Appendiks A

Definerede termer

Dette appendiks er en integreret del af standarden.

▼M23

Aktiebaseret vederlæggelse med kontantafregning	**Aktiebaseret vederlæggelse**, hvor virksomheden anskaffer varer eller tjenesteydelser ved at påtage sig en forpligtelse til at overdrage kontanter eller andre aktiver til leverandøren af disse varer eller tjenesteydelser for beløb, som er baseret på kursen på (eller værdien af) **egenkapitalinstrumenter** (herunder aktier eller **aktieoptioner**) i virksomheden eller en anden koncernvirksomhed.

▼B

Ansatte og andre, der leverer tilsvarende tjenesteydelser	Personer, der leverer personlige tjenesteydelser til virksomheden, og som enten a) regnes for ansatte i juridisk eller skattemæssigt øjemed, b) arbejder for virksomheden under dennes ledelse på samme måde som personer, der regnes for ansatte i juridisk eller skattemæssigt øjemed eller c) leverer tjenesteydelser, som svarer til tjenesteydelser leveret af ansatte. Dette begreb omfatter eksempelvis hele ledelsen, dvs. de personer, der har indflydelse på og ansvar for planlægning og gennemførelse af samt kontrol med aktiviteterne i virksomheden, herunder eksterne bestyrelsesmedlemmer.
Egenkapitalinstrument	En kontrakt, som repræsenterer en andel af den forskelsværdi, der fremkommer, når man fra alle virksomhedens aktiver trækker alle dens forpligtelser.([1])
Tildelt egenkapitalinstrument	Retten (betinget eller ubetinget) til et **egenkapitalinstrument** i virksomheden, som overdrages af virksomheden til en anden part i henhold til en **aktiebaseret vederlæggelsesordning**.

▼M23

Aktiebaseret vederlæggelse afregnet i egenkapital	**Aktiebaseret vederlæggelse**, hvor virksomheden a) modtager varer eller tjenesteydelser som betaling for sine egne **egenkapitalinstrumenter** (herunder aktier eller **aktieoptioner**) eller b) modtager varer eller tjenesteydelser, men uden at være forpligtet til at afregne transaktionen med leverandøren.

▼B

Dagsværdi	Det beløb, et aktiv kan omsættes til, en forpligtelse kan indfries til, eller et tildelt **egenkapitalinstrument** kan udveksles til, ved en handel mellem kvalificerede, villige, indbyrdes uafhængige parter.

([1]) *Begrebsrammen* definerer en forpligtelse som en aktuel forpligtelse for virksomheden, der hidrører fra tidligere begivenheder, og hvis indfrielse forventes at medføre et træk på virksomhedens økonomiske ressourcer (dvs. en pengestrøm eller en strøm af andre aktiver fra virksomheden).

▼B

Tildelingstidspunkt	Det tidspunkt, hvor en virksomhed og en anden part (herunder en ansat) indgår en **aktiebaseret vederlæggelsesordning**, dvs. når virksomheden og modparten når en fælles forståelse af ordningens vilkår og betingelser. På tildelingstidspunktet overdrager virksomheden en ret til kontanter, andre aktiver eller egenkapitalinstrumenter i virksomheden til modparten, under forudsætning af, at eventuelle fastsatte optjeningsbetingelser er opfyldt. Hvis ordningen er underlagt en godkendelsesprocedure (eksempelvis af aktionærer), er tildelingstidspunktet det tidspunkt, hvor der opnås godkendelse.
Indre værdi	Forskellen mellem **dagsværdien** af aktier, som modparten har en (betinget eller ubetinget) ret til at tegne, eller som modparten har ret til at modtage, og den eventuelle kurs, som modparten skal (eller vil skulle) betale for disse aktier. Eksempelvis har en **aktieoption** med en udnyttelseskurs på 15 CU ([44]) på en aktie med en dagsværdi på 20 CU en indre værdi på 5 CU.
Markedsbaseret betingelse	En betingelse, som udnyttelseskursen, retserhvervelsen eller udnyttelsesretten for et **egenkapitalinstrument** afhænger af, og som er tilknyttet markedskursen for virksomhedens **egenkapitalinstrumenter**, eksempelvis opnåelse af en bestemt aktiekurs eller en bestemt indre værdi for en aktieoption, eller opnåelse af et opstillet mål, som er baseret på markedskursen for virksomhedens **egenkapitalinstrumenter** i forhold til et markedskursindeks for **egenkapitalinstrumenter** i andre virksomheder.
Målingstidspunkt	Det tidspunkt, hvor **dagsværdien** af de **tildelte egenkapitalinstrumenter** måles i forbindelse med denne standard. Ved transaktioner med **ansatte** og **andre**, **der leverer tilsvarende tjenesteydelser**, er målingstidspunktet lig med tildelingstidspunktet. Ved transaktioner med andre parter end ansatte (og andre, som leverer tilsvarende tjenesteydelser) er målingstidspunktet det tidspunkt, hvor virksomheden modtager varerne eller modparten leverer tjenesteydelsen.
Reload-mulighed	Dette giver mulighed for automatisk tildeling af yderligere **aktieoptioner**, når ►M5 ejeren ◄ af optionen udnytter tidligere tildelte optioner ved at bruge virksomhedens aktier snarere end kontanter til at betale udnyttelseskursen.

([1]) I dette appendiks angives pengebeløb i valutaenheder (»currency units« (CU)).

▼B

Reload-option	En ny **aktieoption**, der tildeles, når der anvendes en aktie til at betale udnyttelseskursen for en tidligere **aktieoption**.

▼M23

Aktiebaseret vederlæggelsesordning	En ordning mellem virksomheden (eller en anden koncernvirksomhed ([a]) eller en aktionær i en koncernvirksomhed) og en anden part (herunder en ansat), som berettiger den anden part til at modtage a) kontanter eller andre aktiver i virksomheden for beløb, der er baseret på kursen på (eller værdien af) **egenkapitalinstrumenter** (herunder aktier eller **aktieoptioner**) i virksomheden eller en anden koncernvirksomhed, eller b) **egenkapitalinstrumenter** (herunder aktier eller **aktieoptioner**) i virksomheden eller en anden koncernvirksomhed, under forudsætning af opfyldelsen af eventuelle fastsatte **optjeningsbetingelser**. ([a]) En »koncern« defineres i afsnit 4 i IAS 27 *Koncernregnskaber og separate årsregnskaber* som »en modervirksomhed og alle dens dattervirksomheder« set i forhold til den regnskabsaflæggende virksomheds øverste modervirksomhed.
Aktiebaseret vederlæggelse	En transaktion, hvor virksomheden a) modtager varer eller tjenesteydelser fra leverandøren (herunder en ansat) af disse varer eller tjenesteydelser som led i en **aktiebaseret vederlæggelsesordning** eller b) forpligter sig til at afregne transaktionen med leverandøren som led i en **aktiebaseret vederlæggelsesordning**, når en anden koncernvirksomhed modtager disse varer eller tjenesteydelser.

▼B

Aktieoption	En kontrakt, der giver ►M5 ejeren ◄ en ret, men ikke en forpligtelse, til at tegne aktier i virksomheden til en kurs, der enten er fast eller kan opgøres, i en bestemt periode.

▼M2

retserhverves	t blive en ret. Ved **aktiebaseret vederlæggelse** retserhverves modpartens ret til at modtage kontanter eller andre aktiver eller **egenkapitalinstrumenter** i virksomheden, når modpartens ret ikke længere er betinget af opfyldelsen af eventuelle **optjeningsbetingelser**.
optjeningsbetingelser	De betingelser, der afgør, om virksomheden modtager de tjenesteydelser, der berettiger modparten til at modtage kontanter, andre aktiver eller **egenkapitalinstrumenter** i virksomheden i henhold til en **aktiebaseret vederlæggelsesordning**. Optjeningsbetingelser er enten tjenestebetingelser eller indtjeningsbetingelser. Tjenestebetingelser kræver, at modparten fuldfører en bestemt arbejdsperiode. Indtjeningsbetingelser kræver, at modparten fuldfører en bestemt arbejdsperiode, samt at opstillede indtjeningsmål opfyldes (eksempelvis en bestemt stigning i virksomhedens overskud i en bestemt periode). En indtjeningsbetingelse kan omfatte en **markedsbaseret betingelse**.

▼B

Optjeningsperiode	Den periode, hvor alle fastsatte **optjeningsbetingelser** for en **aktiebaseret vederlæggelsesordning** skal opfyldes.

Appendiks B

Anvendelsesvejledning

Dette appendiks er en integreret del af standarden.

Skøn over dagsværdien af de tildelte egenkapitalinstrumenter

B1 Afsnit B2-B41 i dette appendiks omhandler målingen af tildelte aktiers og aktieoptioners dagsværdi med fokus på de konkrete vilkår, som normalt gælder for tildeling af aktier eller aktieoptioner til ansatte. Emnet behandles således ikke udtømmende. De problemstillinger i forbindelse med værdiansættelse, der behandles i det følgende, fokuserer på aktier og aktieoptioner, som tildeles ansatte, og det forudsættes derfor, at dagsværdien af aktierne eller aktieoptionerne måles på tildelingstidspunktet. Imidlertid gælder mange af de behandlede problemstillinger i forbindelse med værdiansættelse (eksempelvis opgørelsen af den forventede volatilitet) også i forbindelse med opgørelse af dagsværdien af aktier og aktieoptioner, som tildeles andre parter end ansatte på det tidspunkt, hvor virksomheden modtager varerne, eller hvor modparten leverer tjenesteydelsen.

▼B

Aktier

B2 Når ansatte modtager aktier, skal aktiernes dagsværdi måles til markedskursen på virksomhedens aktier (eller en skønnet markedskurs, hvis virksomhedens aktier ikke handles offentligt), som er reguleret for at tage højde for de vilkår, hvorunder aktierne blev tildelt (bortset fra optjeningsbetingelser, som er undtaget fra målingen af dagsværdi i overensstemmelse med afsnit 19-21).

B3 Hvis den ansatte eksempelvis ikke er berettiget til at modtage udbytte i løbet af optjeningsperioden, skal dette tages i betragtning ved vurderingen af dagsværdien af de tildelte aktier. Hvis der er restriktioner på overdragelse af aktierne efter retserhvervelsestidspunktet, skal dette ligeledes tages i betragtning, men kun for så vidt restriktionerne efter optjeningen har indvirkning på den kurs, som kvalificerede, villige markedsdeltagere ville betale for aktien. Hvis aktierne eksempelvis handles aktivt på et omfattende og likvidt marked, har overdragelsesrestriktioner efter retserhvervelsen lille eller ingen indvirkning på den kurs, som kvalificerede, villige markedsdeltagere ville betale for sådanne aktier. Restriktioner vedrørende overdragelse eller andre restriktioner i optjeningsperioden skal ikke tages i betragtning ved vurderingen af de tildelte aktiers dagsværdi på tildelingstidspunktet, da sådanne restriktioner hidrører fra tilstedeværelsen af optjeningsbetingelser, der regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med afsnit 19-21.

Aktieoptioner

B4 Når ansatte tildeles aktieoptioner, findes der ofte ikke nogen markedskurs, idet de tildelte optioner er underlagt vilkår, som ikke gælder for optioner, der handles. Hvis der ikke findes optioner, der handles, med tilsvarende vilkår, skal de tildelte optioners dagsværdi skønnes ved anvendelse af en model til prisfastsættelse af optioner.

B5 Virksomheden skal tage de faktorer i betragtning, som kvalificerede, villige markedsdeltagere ville lægge til grund ved valget af den anvendte model til prisfastsættelse af optioner. Mange medarbejderoptioner har eksempelvis lang løbetid, kan som regel udnyttes i perioden mellem retserhvervelsestidspunktet og optionens udløb, og udnyttes ofte førtidigt. Disse faktorer skal tages i betragtning ved opgørelsen af optionernes dagsværdi på tildelingstidspunktet. For mange virksomheder kan dette udelukke anvendelse af Black-Scholes-Merton-formlen, som ikke tager højde for muligheden for udnyttelse før optionens udløb, og som måske ikke i tilstrækkelig grad afspejler virkningen af den forventede førtidige udnyttelse. Formlen tager heller ikke højde for muligheden for, at den forventede volatilitet og de øvrige talmæssige forudsætninger for modellen kan variere i løbet af optionens løbetid. Det er imidlertid muligt, at de ovenfor anførte faktorer ikke finder anvendelse, for så vidt angår aktieoptioner med forholdsvis kort kontraktmæssig løbetid eller aktieoptioner, som skal udnyttes inden for kort tid efter retserhvervelsestidspunktet. I disse tilfælde kan Black-Scholes-Merton-formlen frembringe en værdi, som i al væsentlighed er den samme som den værdi, der fremkommer ved anvendelse af en mere fleksibel model for prisfastsættelse af optioner.

▼B

B6 Alle modeller til prisfastsættelse af optioner tager som minimum højde for følgende faktorer:

a) optionens udnyttelseskurs

b) optionens løbetid

c) den aktuelle kurs på de underliggende aktier

d) aktiekursens forventede volatilitet

e) forventede udbytter på aktierne (hvis relevant), og

f) den risikofri rente i optionens løbetid.

B7 Andre faktorer, som kvalificerede, villige markedsdeltagere ville lægge til grund ved prisfastsættelsen, skal også tages i betragtning (bortset fra optjeningsbetingelser og reload-muligheder, som ikke medtages ved målingen af dagsværdi i overensstemmelse med afsnit 19-22).

B8 Eksempelvis kan en aktieoption, som tildeles en medarbejder, typisk ikke udnyttes i specificerede perioder (eksempelvis i optjeningsperioden eller i perioder, som fastlægges af tilsynsmyndighederne for værdipapirhandel). Denne faktor skal tages i betragtning, hvis den anvendte model til prisfastsættelse af optioner ellers ville forudsætte, at optionen kunne udnyttes på et hvilket som helst tidspunkt i dens løbetid. Hvis en virksomhed imidlertid anvender en model til prisfastsættelse af optioner, der værdiansætter optioner, som kun kan udnyttes ved optionernes udløb, kræves der ingen justering for den manglende evne til at udnytte disse i løbet af optjeningsperioden (eller andre perioder i optionens løbetid), da modellen forudsætter, at optionerne ikke kan udnyttes i disse perioder.

B9 Tilsvarende er muligheden for førtidig udnyttelse af optionen en anden faktor, som er almindelig i forbindelse med medarbejderaktieoptioner, eksempelvis fordi optionen ikke frit kan overdrages, eller fordi den ansatte skal udnytte alle optjente optioner ved ansættelsens ophør. Virkningen af forventet førtidig udnyttelse skal tages i betragtning som omhandlet i afsnit B16-B21.

B10 Der skal ikke tages hensyn til faktorer, som en kvalificeret, villig markedsdeltager ikke ville lægge til grund ved prisfastsættelsen af en aktieoption (eller et andet egenkapitalinstrument) ved opgørelsen af dagsværdien af tildelte aktieoptioner (eller andre egenkapitalinstrumenter). For aktieoptioner, som tildeles ansatte, er faktorer, der udelukkende påvirker optionens værdi set fra den ansattes synspunkt, ikke relevante for vurderingen af den prisfastsættelse, der ville blive foretaget af en kvalificeret, villig markedsdeltager.

▼B

Talmæssige forudsætninger for modeller til prisfastsættelse af optioner

B11 Ved vurderingen af de underliggende aktiers forventede volatilitet og udbytter, er formålet at tilnærme sig de forventninger, der ville blive afspejlet i en aktuel markedskurs eller en forhandlet udvekslingskurs for optionen. Tilsvarende er formålet ved vurdering af virkningen af førtidig udnyttelse af medarbejderaktieoptioner at tilnærme sig de forventninger, som en ekstern part med adgang til detaljeret information om den ansattes udnyttelsesadfærd ville udvikle baseret på den tilgængelige information på tildelingstidspunktet.

B12 Der er ofte et interval af rimelige forventninger til den fremtidige volatilitet, fremtidige udbytter og udnyttelsesadfærd. Hvis dette er tilfældet, skal der beregnes en forventet værdi ved at vægte hvert beløb inden for intervallet i forhold til sandsynligheden for beløbet.

B13 Forventninger til fremtiden er generelt baseret på erfaring og ændres, hvis fremtiden med rimelighed forventes at afvige fra tidligere forhold. Under visse omstændigheder kan identificerbare faktorer indikere, at historiske erfaringer, som ikke er tilpassede, er en forholdsvis dårlig indikator for fremtidige forhold. Hvis en virksomhed med to klart adskilte forretningsområder afhænder det forretningsområde, der var markant mindre risikobetonet end det andet, er historisk volatilitet måske ikke den bedste information at basere rimelige forventninger til fremtiden på.

B14 Under andre omstændigheder er historisk information måske ikke tilgængelig. En virksomhed, som netop er blevet børsnoteret, vil eksempelvis have meget få eller slet ingen historiske data vedrørende volatiliteten for aktiekursen. Virksomheder, der ikke er børsnoterede eller netop er blevet børsnoterede, behandles yderligere nedenfor.

B15 Overordnet set bør en virksomhed ikke blot basere skøn over volatilitet, udnyttelsesadfærd og udbytter på historisk information uden at tage hensyn til, hvorvidt de tidligere erfaringer med rimelighed kan forventes at være en indikator for fremtidige forhold.

Forventet førtidig udnyttelse

B16 Ansatte udnytter ofte aktieoptioner førtidigt af mange forskellige årsager. Medarbejderaktieoptioner er eksempelvis typisk ikke-overdragelige. Det bevirker ofte, at ansatte udnytter deres aktieoptioner førtidigt, da det er den eneste måde, medarbejderne kan realisere deres position på. Desuden er det normalt et krav, at ansatte, hvis ansættelse ophører, skal udnytte alle optjente optioner i løbet af kort tid, da retten til aktieoptionerne ellers fortabes. Denne faktor forårsager den førtidige udnyttelse af medarbejderaktieoptioner. Andre faktorer, der forårsager førtidig udnyttelse, er risikoaversion og mangel på formuespredning.

B17 Den måde, hvorpå virkningen af den forventede førtidige udnyttelse kan indregnes, afhænger af den anvendte type model til prisfastsættelse af optioner. Eksempelvis kan den forventede førtidige udnyttelse tages i betragtning ved at anvende et skøn over optionens forventede løbetid (som for en medarbejderaktieoption er perioden fra tildelingstidspunktet til det tidspunkt, hvor optionen forventes at blive udnyttet), som en forudsætning for en model til prisfastsættelse af optioner (f.eks. Black-Scholes-Merton-formlen). Alternativt kan den forventede førtidige udnyttelse opstilles i en binomial model eller en tilsvarende model for prisfastsættelse af optioner, som anvender den kontraktmæssige løbetid som forudsætning.

▼B

B18 De faktorer, der skal overvejes ved skøn over førtidig udnyttelse, omfatter:

a) optjeningsperiodens varighed, idet aktieoptionen typisk ikke kan udnyttes før optjeningsperiodens udløb. Derfor er vurderingen af de værdiansættelsesmæssige konsekvenser af forventet førtidig udnyttelse baseret på en forudsætning om, at optionerne vil blive optjent. Konsekvenserne af optjeningsbetingelser behandles i afsnit 19-21

b) det gennemsnitlige tidsforløb inden lignende optioner er blevet udnyttet tidligere

c) kursen på underliggende aktier. Tidligere erfaringer kan indikere, at ansatte har en tendens til at udnytte optioner, når aktiekursen når et bestemt niveau over udnyttelseskursen

d) den ansattes stilling i organisationen. Tidligere erfaringer kan eksempelvis indikere, at ansatte på højere niveau har en tendens til at udnytte optioner senere end ansatte på et lavere niveau (behandles yderligere i afsnit B21)

e) forventet volatilitet for underliggende aktier. I gennemsnit kan ansatte have en tendens til at udnytte optioner på meget volatile aktier tidligere end optioner på aktier med lav volatilitet.

B19 Som anført i afsnit B17 kan førtidig udnyttelse tages i betragtning ved at anvende et skøn over optionens forventede løbetid som en forudsætning for en model til prisfastsættelse af optioner. Når den forventede løbetid for aktieoptioner, der er tildelt en gruppe ansatte, skønnes, kan virksomheden basere vurderingen på en hensigtsmæssigt vægtet gennemsnitlig forventet løbetid for hele medarbejdergruppen, eller på en hensigtsmæssigt vægtet gennemsnitlig løbetid for delgrupperinger af ansatte i gruppen, baseret på mere detaljerede data om de ansattes udnyttelsesadfærd (behandles yderligere nedenfor).

B20 Det vil sandsynligvis være vigtigt at opdele en optionstildeling i grupper af ansatte med relativt ensartet udnyttelsesadfærd. Optionens værdi er ikke en lineær funktion af optionens løbetid. Værdien øges med faldende hastighed, jo længere løbetiden er. Alt andet lige er en to-årig option ikke dobbelt så meget værd som en et-årig option, selv om den er mere værd. Det betyder, at man ved en beregning af den skønnede optionsværdi på grundlag af en enkelt vægtet gennemsnitlig løbetid, som omfatter meget forskellige individuelle løbetider, ville værdiansætte den samlede dagsværdi af de tildelte aktieoptioner for højt. Opdeling af tildelte optioner i flere grupper, som hver medtager et relativt snævert interval af løbetider i sin vægtede gennemsnitlige løbetid, reducerer en sådan for høj værdiansættelse.

B21 Lignende overvejelser gælder, når der anvendes en binomial model eller en tilsvarende model. Eksempelvis kan tidligere erfaringer i en virksomhed, som tildeler optioner til alle niveauer af ansatte, indikere, at den øverste ledelse har en tendens til at beholde deres optioner længere end ansatte på mellemlederniveau beholder deres, og at ansatte på lavere niveauer har en tendens til at udnytte deres optioner tidligere end de øvrige grupper. Herudover vil ansatte, som opfordres til eller som kræves at beholde en minimumsmængde af deres arbejdsgivers egenkapitalinstrumenter, herunder optioner, i gennemsnit udnytte optioner senere end ansatte, som ikke er underlagt en sådan

▼B

bestemmelse. I disse situationer vil en opdeling af optioner efter modtagergrupper med relativt ensartet udnyttelsesadfærd resultere i et mere nøjagtigt skøn over den samlede dagsværdi af de tildelte aktieoptioner.

Forventet volatilitet

B22 Den forventede volatilitet er et mål for størrelsen af det kursudsving, som en kurs forventes at udvise i løbet af en periode. Det mål for volatiliteten, der anvendes i modeller til prisfastsættelse af optioner, er standardafvigelsen omregnet til årsbasis af det løbende sammensatte afkast på aktien over en periode. Volatilitet udtrykkes typisk i perioder, som er omregnet til årsbasis, og som er sammenlignelige uanset hvilken periode, der anvendes i beregningen, f.eks. daglige, ugentlige eller månedlige kursobservationer.

B23 Afkastet (som kan være positivt eller negativt) på en aktie i en periode måler, hvor meget en aktionær har draget fordel af udbytter og værdiforøgelse (eller værdiforringelse) af aktiekursen.

B24 En akties forventede volatilitet på årsbasis er det område, som det løbende sammensatte årlige afkast forventes at ligge inden for ca. to tredjedele af tiden. Hvis man eksempelvis siger, at en aktie med et forventet løbende sammensat afkast på 12 % har en volatilitet på 30 %, betyder det, at sandsynligheden for, at afkastet på aktien i et år vil være mellem - 18 % (12 %-30 %) og 42 % (12 %+30 %) er ca. to tredjedele. Hvis aktiekursen er 100 CU ved årets begyndelse, og der ikke betales udbytte, vil aktiekursen ved årets slutning kunne forventes at være mellem 83,53 CU (100 CU × $e^{-0,18}$) og 152,20 CU (100 CU × $e^{0,42}$) ca. to tredjedele af tiden.

B25 De faktorer, der skal tages i betragtning ved skøn over den forventede volatilitet, omfatter:

a) indirekte volatilitet fra eventuelle handlede aktieoptioner på virksomhedens aktier eller andre af virksomhedens handlede instrumenter, som omfatter optionselementer (såsom konvertibel gæld)

b) aktiekursens historiske volatilitet i løbet af den seneste periode, som generelt svarer til optionens forventede løbetid (når optionens tilbageværende kontraktmæssige løbetid og virkningen af forventet førtidig udnyttelse tages i betragtning)

c) den tid, en virksomheds aktier har været handlet offentligt. En virksomhed, der netop er blevet børsnoteret, kan have en høj historisk volatilitet sammenlignet med lignende virksomheder, som har været børsnoteret i længere tid. Der gives yderligere vejledning for virksomheder, der netop er blevet børsnoteret, nedenfor

d) volatilitetens tendens til at vende tilbage til middelværdien, dvs. gennemsnitsniveauet, på langt sigt, og andre faktorer, der indikerer, at forventet fremtidig volatilitet kan afvige fra tidligere volatilitet. Hvis en virksomheds aktiekurs eksempelvis var ekstraordinært volatil i en identificerbar periode som følge af et mislykket overtagelsesforsøg eller en større omstrukturering, kan der ses bort fra den periode ved beregningen af den historiske, årlige gennemsnitlige volatilitet

▼B

e) hensigtsmæssige og regelmæssige intervaller for kursobservationer. Kursobservationerne skal være konsistente fra periode til periode. En virksomhed kan eksempelvis benytte slutkursen for hver uge eller ugens højeste kurs, men den bør ikke benytte slutkursen i nogle uger og den højeste kurs i andre uger. Kursobservationerne skal endvidere udtrykkes i samme valuta som udnyttelseskursen.

Virksomheder, der netop er blevet børsnoterede

B26 Som anført i afsnit B25 skal en virksomhed overveje aktiekursens historiske volatilitet i løbet af den seneste periode, der som regel svarer til optionens forventede løbetid. Hvis en virksomhed, der netop er blevet børsnoteret, ikke har tilstrækkelig information om historisk volatilitet, bør den ikke desto mindre beregne den historiske volatilitet for den længste periode, hvor der findes oplysninger om handelsaktivitet. Den kan endvidere tage lignende virksomheders historiske volatilitet i betragtning på grundlag af en sammenlignelig periode i disses levetid. En virksomhed, som eksempelvis kun har været børsnoteret i et år og tildeler optioner med en gennemsnitlig forventet løbetid på fem år, kan vurdere mønstret for og omfanget af den historiske volatilitet for virksomheder i samme branche for de første seks år, hvor disse virksomheders aktier blev handlet offentligt.

Ikke-børsnoterede virksomheder

B27 En ikke-børsnoteret virksomhed kan ikke lægge historiske oplysninger til grund for en vurdering af den forventede volatilitet. Nedenfor angives andre faktorer, der kan lægges til grund.

B28 I nogle tilfælde kan en ikke-børsnoteret virksomhed, som regelmæssigt udsteder optioner eller aktier til ansatte (eller andre parter), have etableret et internt marked for sine aktier. Volatiliteten for disse aktiers kurs kan medtages ved udarbejdelsen af skøn over den forventede volatilitet.

B29 Alternativt kan virksomheden vurdere den historiske eller implicitte volatilitet for lignende børsnoterede virksomheder med tilgængelige oplysninger om aktie- eller optionskurser ved udarbejdelsen af skøn over den forventede volatilitet. Det ville være hensigtsmæssigt, hvis virksomheden har baseret værdien af sine aktier på lignende børsnoterede virksomheders aktiekurs.

B30 Hvis virksomheden ikke har baseret sit skøn over aktiernes værdi på aktiekursen for lignende børsnoterede virksomheder og i stedet har anvendt en anden værdiansættelsesmetode til at værdiansætte sine aktier, kan virksomheden udlede et skøn over den forventede volatilitet, der er i overensstemmelse med den pågældende værdiansættelsesmetode. Virksomheden kan eksempelvis værdiansætte sine aktier på grundlag af nettoaktiver eller indtjening. Virksomheden kan tage den forventede volatilitet for værdien af disse nettoaktiver eller indtjeningen i betragtning.

Forventede udbytter

B31 Hvorvidt forventede udbytter skal tages i betragtning ved måling af dagsværdien af aktier eller tildelte optioner afhænger af, om modparten er berettiget til udbytte eller tilsvarende udbetalinger.

▼B

B32 Hvis de ansatte eksempelvis blev tildelt optioner, som giver ret til udbytter på underliggende aktier eller tilsvarende udbetalinger (som kan udbetales i kontanter eller anvendes til at reducere udnyttelseskursen) mellem tildelingstidspunktet og udnyttelsestidspunktet, skal de tildelte optioner værdiansættes, som om der ikke vil blive udbetalt udbytte på underliggende aktier, dvs. faktoren for forventede udbytter skal være nul.

B33 Tilsvarende kræves der ingen justering for forventede udbytter, når der udarbejdes skøn over dagsværdien på tildelingstidspunktet for aktier, der tildeles til ansatte, hvis den ansatte er berettiget til at modtage udbytte, som er udbetalt i løbet af optjeningsperioden.

B34 Hvis de ansatte omvendt ikke har ret til at modtage udbytte eller tilsvarende udbetalinger i løbet af optjeningsperioden (eller før udnyttelsen, hvis der er tale om en option), skal værdiansættelsen af rettighederne på tildelingstidspunktet til aktier eller optioner tage højde for forventede udbytter. Det vil sige, at forventede udbytter skal medregnes ved anvendelsen af en model til prisfastsættelse af optioner, når dagsværdien af en optionstildeling skønnes. Når dagsværdien for en aktietildeling skønnes, skal værdiansættelsen reduceres med nutidsværdien af de udbytter, der forventes at blive udbetalt i løbet af optjeningsperioden.

B35 Modeller til prisfastsættelse af optioner kræver som regel en forventet udbytteprocent. Modellerne kan imidlertid ændres til at anvende et forventet udbyttebeløb frem for en procentsats. En virksomhed kan enten anvende den forventede udbytteprocent eller forventede udbetalinger. Hvis virksomheden anvender sidstnævnte, skal den tage det historiske mønster for udbyttestigninger i betragtning. Hvis virksomhedens politik eksempelvis generelt har været at øge udbytterne med ca. 3 % om året, kan dens anslåede optionsværdi ikke forudsætte et fast udbyttebeløb i hele optionens løbetid, medmindre der findes beviser, der understøtter forudsætningen.

B36 Overordnet skal forudsætningen for forventede udbytter baseres på offentligt tilgængelig information. En virksomhed, som ikke betaler udbytter, og som ikke har planer herom, skal forudsætte en forventet udbytteprocent på nul. Dog kan en ny virksomhed, som ikke tidligere har udbetalt udbytter, forvente at påbegynde udbetaling af udbytter i løbet af den forventede løbetid for de ansattes aktieoptioner. Disse virksomheder kan benytte et gennemsnit af deres tidligere udbytteprocent (nul) og den gennemsnitlige udbytteprocent for en relevant sammenlignelig gruppe af virksomheder.

Risikofri rente

B37 Risikofri rente er typisk det afkast, der aktuelt er forbundet med ikke-rentebærende statslige værdipapirer i det land, hvis valuta udnyttelseskursen er udtrykt i, med en tilbageværende løbetid, som svarer til den forventede løbetid for den værdiansatte option (baseret på optionens tilbageværende kontraktmæssige løbetid og under hensyntagen til virkningen af den forventede førtidige udnyttelse). Det

▼B

kan blive nødvendigt at benytte en relevant erstatning, hvis der ikke findes sådanne statslige værdipapirer, eller omstændighederne indikerer, at det afkast, der er forbundet med ikke-rentebærende statslige værdipapirer, ikke er repræsentativt for den risikofrie rente (eksempelvis i økonomier med høj inflation). Der skal endvidere anvendes en relevant erstatning, hvis markedsdeltagerne typisk ville bestemme den risikofrie rente med anvendelse af erstatningen, frem for det afkast, der er forbundet med ikke-rentebærende statslige værdipapirer ved udarbejdelsen af skøn over dagsværdien af en option med en løbetid, der svarer til den forventede løbetid for den option, der værdiansættes.

Påvirkning af kapitalstrukturen

B38 Det er typisk tredjeparter og ikke virksomheden, som udsteder handlede aktieoptioner. Når disse aktieoptioner udnyttes, leverer sælger aktier til ►M5 ejeren ◄ af optionen. Disse aktier købes af eksisterende aktionærer. Som følge heraf har udnyttelsen af handlede aktieoptioner ingen udvandende virkning.

B39 Hvis aktieoptioner derimod udstedes af virksomheden, udstedes der nye aktier, når disse aktieoptioner udnyttes (enten en reel udstedelse eller en udstedelse, hvor der anvendes aktier, som tidligere er tilbagekøbt og besiddes af virksomheden). Under forudsætning af, at aktierne vil blive udstedt til udnyttelseskursen frem for den aktuelle markedskurs på udnyttelsestidspunktet, kan denne aktuelle eller potentielle udvanding reducere aktiekursen, så ►M5 ejeren ◄ af optionen ikke får så stor en fortjeneste ved udnyttelsen som ved at udnytte en i øvrigt tilsvarende handlet option, som ikke udvander aktiekursen.

B40 Hvorvidt dette har en markant indvirkning på værdien af de tildelte aktieoptioner afhænger af forskellige faktorer, såsom antallet af nye aktier, som udstedes ved udnyttelse af optionerne, sammenlignet med antallet af allerede udstedte aktier. Hvis markedet desuden allerede forventer, at optionstildelingen vil finde sted, kan markedet allerede have medregnet den potentielle udvanding i aktiekursen på tildelingstidspunktet.

B41 Dog bør virksomheden overveje, om den eventuelle udvandende virkning af den fremtidige udnyttelse af de tildelte aktieoptioner har indflydelse på aktieoptionernes skønnede dagsværdi på tildelingstidspunktet. Modeller til prisfastsættelse af optioner kan tilpasses til at tage højde for denne potentielle udvandende virkning.

Ændringer af aktiebaserede vederlæggelsesordninger

B42 Afsnit 27 kræver, at virksomheden, uanset om der er sket ændringer af de vilkår, som gælder for tildelingen af egenkapitalinstrumenterne, eller der er sket en annullering eller afregning af de tildelte egenkapitalinstrumenter, som minimum skal indregne de modtagne tjenesteydelser målt på tildelingstidspunktet til dagsværdien af de tildelte egenkapitalinstrumenter, medmindre egenkapitalinstrumenterne ikke bliver optjent på grund af manglende opfyldelse af en optjeningsbetingelse, som blev fastsat på tildelingstidspunktet (ud over en markedsbaseret betingelse). Desuden skal virksomheden indregne virkningen af ændringer, som øger den samlede dagsværdi af den aktiebaserede vederlæggelsesordning, eller som på anden vis er fordelagtig for den ansatte.

▼B

B43 Med henblik på anvendelse af kravene i afsnit 27:

a) hvis ændringen øger dagsværdien af de tildelte egenkapitalinstrumenter (eksempelvis ved at reducere udnyttelseskursen), målt umiddelbart før og efter ændringen, skal virksomheden medtage den yderligere dagsværdi, der tildeles, ved målingen af det beløb, der indregnes for modtagne tjenesteydelser, som vederlag for de tildelte egenkapitalinstrumenter. Den yderligere tildelte dagsværdi er forskellen mellem dagsværdien af det ændrede egenkapitalinstrument og værdien af det oprindelige egenkapitalinstrument, begge skønnet på ændringstidspunktet. Hvis ændringen indtræder i løbet af optjeningsperioden, medtages den yderligere tildelte dagsværdi ved målingen af det beløb, der indregnes for modtagne tjenesteydelser i løbet af perioden fra ændringstidspunktet til det tidspunkt, hvor de ændrede egenkapitalinstrumenter optjenes, ud over det beløb, som er baseret på dagsværdien af de oprindelige egenkapitalinstrumenter på tildelingstidspunktet, som indregnes over den tilbageværende del af den oprindelige optjeningsperiode. Hvis ændringen indtræder efter optjeningsdatoen, indregnes den yderligere tildelte dagsværdi straks eller i løbet af optjeningsperioden, hvis det kræves, at den ansatte afslutter et yderligere arbejdsår, før vedkommende bliver ubetinget berettiget til disse ændrede egenkapitalinstrumenter

b) hvis antallet af tildelte egenkapitalinstrumenter øges ved ændringen, skal enheden ligeledes medtage dagsværdien af de yderligere tildelte egenkapitalinstrumenter målt på tidspunktet for ændringen, ved målingen af det beløb, der indregnes for modtagne tjenesteydelser som vederlag for de tildelte egenkapitalinstrumenter, i overensstemmelse med kravene i a) ovenfor. Hvis ændringen eksempelvis indtræder i løbet af optjeningsperioden, er dagsværdien af de yderligere tildelte egenkapitalinstrumenter medtaget i målingen af det beløb, der indregnes for modtagne tjenesteydelser i løbet af perioden fra ændringstidspunktet til det tidspunkt, hvor de yderligere egenkapitalinstrumenter optjenes, ud over det beløb, som er baseret på dagsværdien på tildelingstidspunktet af de oprindeligt tildelte egenkapitalinstrumenter, som indregnes i den tilbageværende del af den oprindelige optjeningsperiode

c) hvis virksomheden ændrer optjeningsbetingelserne på en måde, som er fordelagtig for den ansatte, eksempelvis ved at forkorte optjeningsperioden eller ved at ændre eller eliminere en indtjeningsbetingelse (ud over en markedsbaseret betingelse, hvor ændringer skal behandles i overensstemmelse med a) ovenfor), skal virksomheden tage de ændrede optjeningsbetingelser i betragtning ved anvendelse af kravene i afsnit 19-21.

B44 Yderligere gælder det, at hvis virksomheden ændrer vilkårene for de tildelte egenkapitalinstrumenter på en måde, der reducerer den samlede dagsværdi af den aktiebaserede vederlæggelsesaftale, eller som i øvrigt ikke er fordelagtig for den ansatte, skal virksomheden ikke desto mindre fortsat regnskabsmæssigt behandle de modtagne tjenesteydelser som vederlag for de tildelte egenkapitalinstrumenter, som om ændringen ikke havde fundet sted (bortset fra annullering af nogle eller alle tildelte egenkapitalinstrumenter, hvilket skal behandles regnskabsmæssigt i overensstemmelse med afsnit 28). Eksempelvis:

▼B

a) hvis ændringen reducerer dagsværdien af de tildelte egenkapitalinstrumenter målt umiddelbart før og efter ændringen skal virksomheden ikke tage reduceringen af dagsværdien i betragtning og skal fortsat måle det beløb, der indregnes for modtagne tjenesteydelser som vederlag for egenkapitalinstrumenterne baseret på dagsværdien af de tildelte egenkapitalinstrumenter på tildelingstidspunktet

b) hvis ændringen reducerer antallet af tildelte egenkapitalinstrumenter til en ansat, skal reduceringen regnskabsmæssigt behandles som en annullering af den pågældende del af tildelingen i overensstemmelse med kravene i afsnit 28

c) hvis virksomheden ændrer optjeningsbetingelserne på en måde, som ikke er fordelagtig for den ansatte, eksempelvis ved at forlænge optjeningsperioden eller ved at ændre eller tilføje en indtjeningsbetingelse (ud over en markedsbaseret betingelse, hvor ændringer skal behandles i overensstemmelse med a) ovenfor), skal virksomheden ikke tage de ændrede optjeningsbetingelser i betragtning ved anvendelse af kravene i afsnit 19-21.

▼M23

Aktiebaserede vederlæggelser mellem koncernvirksomheder (ændringer i 2009)

B45 Afsnit 43A-43C vedrører den regnskabsmæssige behandling af aktiebaserede vederlæggelser mellem koncernvirksomheder i den enkelte virksomheds separate eller individuelle årsregnskab. Afsnit B46-B61 beskriver, hvordan kravene i afsnit 43A-43C skal anvendes. Der kan som nævnt i afsnit 43D være flere grunde til at anvende aktiebaserede vederlæggelser mellem koncernvirksomheder afhængig af de faktiske forhold og omstændigheder. Denne beskrivelse er derfor ikke udtømmende og forudsætter, at når den virksomhed, der modtager varerne eller tjenesteydelserne, ikke er forpligtet til at afregne transaktionen, må transaktionen anses for en modervirksomheds egenkapitalindskud i dattervirksomheden uden hensyntagen til en eventuel koncernintern tilbagebetalingsordning.

B46 Selv om nedenstående beskrivelse fokuserer på transaktioner med ansatte, gælder den også for lignende aktiebaserede vederlæggelser med ikke-ansatte leverandører af varer eller tjenesteydelser. En modervirksomhed kan have indgået en ordning med sin dattervirksomhed, hvorefter dattervirksomheden skal betale modervirksomheden for tilførslen af egenkapitalinstrumenter til medarbejderne. Der tages i nedenstående beskrivelse ikke stilling til, hvorledes en sådan koncernintern vederlæggelsesordning skal behandles regnskabsmæssigt.

B47 Der findes typisk fire problemstillinger i forbindelse med aktiebaserede vederlæggelser mellem koncernvirksomheder. I de følgende eksempler beskrives disse problemstillinger for nemheds skyld med udgangspunkt i en modervirksomhed og dens dattervirksomhed.

Aktiebaserede vederlæggelsesordninger, der involverer en virksomheds egne egenkapitalinstrumenter

B48 Det første spørgsmål er, om følgende transaktioner, der involverer en virksomheds egne egenkapitalinstrumenter, regnskabsmæssigt skal behandles som afregnet i egenkapital eller afregnet kontant i overensstemmelse med kravene i denne standard:

▼**M23**

a) en virksomhed tildeler sine medarbejdere ret til egenkapitalinstrumenter i virksomheden (f.eks. aktieoptioner) og kan enten vælge eller er forpligtet til at købe egenkapitalinstrumenter (dvs. egne aktier) af en anden part for at opfylde sine forpligtelser over for sine medarbejdere, og

b) en virksomheds medarbejdere får tildelt ret til egenkapitalinstrumenter i virksomheden (f.eks. aktieoptioner) enten af virksomheden selv eller af dens aktionærer, og virksomhedens aktionærer stiller de nødvendige egenkapitalinstrumenter til rådighed.

B49 Virksomheden skal regnskabsmæssigt behandle aktiebaserede vederlæggelser, hvor den modtager tjenesteydelser som vederlag for sine egne egenkapitalinstrumenter, som afregnet i egenkapital. Dette gælder, uanset om virksomheden vælger eller er forpligtet til at købe disse egenkapitalinstrumenter af en anden part for at opfylde sine forpligtelser over for sine medarbejdere i henhold til den aktiebaserede vederlæggelsesordning. Det gælder også, uanset om:

a) medarbejderens ret til virksomhedens egenkapitalinstrumenter blev givet af virksomheden selv eller af dens aktionær/-er, eller

b) den aktiebaserede vederlæggelsesordning blev afregnet af virksomheden selv eller af dens aktionær/-er.

B50 Hvis aktionæren er forpligtet til at afregne transaktionen med medarbejderne i den virksomhed, der er investeret i, skal aktionæren give dem egenkapitalinstrumenter i denne virksomhed og ikke i sin egen virksomhed. Hvis den virksomhed, der er investeret i, tilhører den samme koncern som aktionæren, skal aktionæren derfor i henhold til afsnit 43C måle sin forpligtelse i overensstemmelse med de krav, der gælder for aktiebaserede vederlæggelser med kontantafregning, i aktionærens separate årsregnskab, og de krav, der gælder for aktiebaserede vederlæggelser afregnet i egenkapital, i aktionærens koncernregnskab.

Aktiebaserede vederlæggelsesordninger, der involverer modervirksomhedens egenkapitalinstrumenter

B51 Det andet spørgsmål vedrører aktiebaserede vederlæggelser, som finder sted mellem to eller flere virksomheder i samme koncern og involverer et egenkapitalinstrument i en anden koncernvirksomhed. For eksempel får medarbejdere i en dattervirksomhed tildelt ret til egenkapitalinstrumenter i modervirksomheden som vederlag for de tjenesteydelser, de har ydet dattervirksomheden.

B52 Det andet spørgsmål vedrører derfor følgende aktiebaserede vederlæggelsesordninger:

a) en modervirksomhed tildeler direkte medarbejderne i sin dattervirksomhed ret til sine egenkapitalinstrumenter: modervirksomheden (ikke dattervirksomheden) er forpligtet til at give dattervirksomhedens medarbejdere disse egenkapitalinstrumenter, og

▼**M23**

b) en dattervirksomhed tildeler sine medarbejdere ret til sin modervirksomheds egenkapitalinstrumenter: dattervirksomheden er forpligtet til at give sine medarbejdere disse egenkapitalinstrumenter.

En modervirksomhed tildeler sin dattervirksomheds ansatte ret til egenkapitalinstrumenter (afsnit B52(a))

B53 Dattervirksomheden er ikke forpligtet til at stille sin modervirksomheds egenkapitalinstrumenter til rådighed for dattervirksomhedens ansatte. Dattervirksomheden skal derfor i henhold til afsnit 43B måle de tjenesteydelser, den har modtaget fra sine ansatte, i overensstemmelse med de krav, der gælder for aktiebaserede vederlæggelser afregnet i egenkapital, og indregne en tilsvarende stigning i egenkapitalen som et bidrag fra modervirksomheden.

B54 Modervirksomheden er forpligtet til at afregne transaktionen med dattervirksomhedens ansatte ved hjælp af modervirksomhedens egne egenkapitalinstrumenter. Modervirksomheden skal derfor i henhold til afsnit 43C måle sin forpligtelse i overensstemmelse med de krav, der gælder for aktiebaserede vederlæggelser afregnet i egenkapital.

En dattervirksomhed tildeler sine ansatte ret til egenkapitalinstrumenter i sin modervirksomhed (afsnit B52(b))

B55 Eftersom dattervirksomheden ikke opfylder nogen af betingelserne i afsnit 43B, skal den regnskabsmæssigt behandle transaktionen med sine medarbejdere som kontant afregnet. Dette krav gælder, uanset hvordan dattervirksomheden opnår egenkapitalinstrumenterne med henblik på at opfylde sine forpligtelser over for sine medarbejdere.

Aktiebaserede vederlæggelsesordninger, der involverer kontantbetalinger til medarbejderne

B56 Det tredje spørgsmål er, hvordan en virksomhed, der modtager varer eller tjenesteydelser fra sine leverandører (herunder ansatte) regnskabsmæssigt skal behandle aktiebaserede ordninger, der afregnes kontant, når virksomheden ikke selv er forpligtet til at foretage de krævede betalinger til sine leverandører. Der kan f.eks. være tale om følgende ordninger, hvor modervirksomheden (ikke virksomheden selv) er forpligtet til at foretage de krævede kontantbetalinger til virksomhedens ansatte, og hvor:

a) virksomhedens ansatte modtager kontantbetalinger, der afhænger af kursen på dens egenkapitalinstrumenter

b) virksomhedens ansatte modtager kontantbetalinger, der afhænger af kursen på modervirksomhedens egenkapitalinstrumenter.

B57 Dattervirksomheden er ikke forpligtet til at afregne transaktionen med sine ansatte. Dattervirksomheden skal derfor regnskabsmæssigt behandle transaktionen med sine medarbejdere som kontant afregnet og indregne en tilsvarende stigning i egenkapitalen som et bidrag fra sin modervirksomhed. Dattervirksomheden foretager efterfølgende en ny måling af omkostningerne ved transaktionen, hvis der sker ændringer som følge af, at de ikke-markedsbaserede optjeningsbetingelser ikke er opfyldt, i overensstemmelse med afsnit 19-21. Denne måling adskiller sig fra målingen af transaktionen som kontant afregnet i koncernregnskabet.

▼**M23**

B58 Eftersom modervirksomheden er forpligtet til at afregne transaktionen med de ansatte, og der afregnes kontant, skal modervirksomheden (og koncernen) i henhold til afsnit 43C måle sin forpligtelse i overensstemmelse med de krav, der gælder for aktiebaserede vederlæggelser med kontantafregning.

Overførsel af ansatte mellem koncernvirksomheder

B59 Det fjerde spørgsmål vedrører koncerners aktiebaserede vederlæggelsesordninger, der involverer medarbejdere i mere end én koncernvirksomhed. En modervirksomhed kan eksempelvis tildele sine dattervirksomheders ansatte ret til sine egenkapitalinstrumenter, på betingelse af at de ansatte bliver i koncernen i en bestemt periode. En medarbejder i én dattervirksomhed kan overføre beskæftigelse til en anden dattervirksomhed i den fastsatte optjeningsperiode, uden at medarbejderens ret til egenkapitalinstrumenter i modervirksomheden i henhold til den oprindelige aktiebaserede vederlæggelsesordning påvirkes heraf. Hvis dattervirksomhederne ikke er forpligtede til at afregne den aktiebaserede vederlæggelse med deres ansatte, behandler de den regnskabsmæssigt som en vederlæggelse afregnet i egenkapital. Hver dattervirksomhed skal måle de tjenesteydelser, den modtager fra medarbejderen, under henvisning til dagsværdien af egenkapitalinstrumenterne på den dato, hvor retten til disse egenkapitalinstrumenter oprindelig blev tildelt af modervirksomheden som defineret i appendiks A, og den andel af optjeningsperioden, hvor medarbejderen har arbejdet i hver dattervirksomhed.

B60 Er dattervirksomheden forpligtet til at afregne transaktionen med sine ansatte i sin modervirksomheds egenkapitalinstrumenter, skal den regnskabsmæssigt behandle transaktionen som kontant afregnet. Hver dattervirksomhed skal måle de modtagne tjenesteydelser ud fra kapitalinstrumenternes dagsværdi på tildelingstidspunktet og den andel af optjeningsperioden, hvor medarbejderen har arbejdet i hver dattervirksomhed. Hver dattervirksomhed skal endvidere indregne eventuelle ændringer i egenkapitalinstrumenternes dagsværdi, som indtræffer i den periode, hvor medarbejderen er ansat i den pågældende dattervirksomhed.

B61 Efter at være blevet overført mellem virksomheder inden for koncernen opfylder en sådan medarbejder muligvis ikke en optjeningsbetingelse ud over en markedsbaseret betingelse som defineret i appendiks A; medarbejderen forlader f.eks. koncernen, før den pågældende har fuldført arbejdsperioden. I så fald skal hver dattervirksomhed, eftersom optjeningsbetingelsen er det arbejde, der er udført for koncernen, justere det tidligere indregnede beløb for tjenesteydelser modtaget fra medarbejderen i overensstemmelse med principperne i afsnit 19. Hvis den af modervirksomheden tildelte ret til egenkapitalinstrumenter således ikke optjenes, fordi en medarbejder ikke opfylder en optjeningsbetingelse ud over en markedsbaseret betingelse, indregnes der ikke på akkumuleret basis noget beløb for modtagne tjenesteydelser fra den pågældende medarbejder i nogen dattervirksomheds årsregnskab.

▼M12

IFRS 3

Virksomhedssammenslutninger

FORMÅL

1. Formålet med denne standard er at øge relevansen, pålideligheden og sammenligneligheden af de oplysninger, en regnskabsaflæggende virksomhed giver i sine regnskaber om *virksomhedssammenslutninger* og virkningen heraf. Med henblik herpå fastlægger denne standard principper og krav til, hvordan den *overtagende virksomhed*:

a) foretager indregning og måling i årsregnskabet af de overtagne *identificerbare* aktiver og forpligtelser samt eventuelle *minoritetsinteresser* i den *overtagne virksomhed*,

b) indregner og måler den *goodwill*, der overtages ved virksomhedssammenslutningen, eller en gevinst hidrørende fra et tilbudskøb, og

c) beslutter, hvilke oplysninger, der skal gives for at gøre det muligt for regnskabsbrugerne at vurdere arten og den økonomiske virkning af virksomhedssammenslutningen.

ANVENDELSESOMRÅDE

2. Denne standard finder anvendelse på transaktioner eller andre begivenheder, der opfylder definitionen på en virksomhedssammenslutning. Denne standard finder ikke anvendelse på:

a) oprettelse af et joint venture

b) overtagelse af et aktiv eller en gruppe af aktiver, der ikke udgør en *virksomhed*. I sådanne tilfælde skal den overtagende virksomhed identificere og indregne de overtagne individuelt identificerbare aktiver (herunder aktiver, der opfylder definitionen på og indregningskriterierne for *immaterielle aktiver* i IAS 38 *Immaterielle aktiver*) samt de overtagne forpligtelser. Kostprisen for gruppen allokeres til de individuelt identificerbare aktiver og forpligtelser på grundlag af deres relative *dagsværdier* på købstidspunktet. En sådan transaktion eller begivenhed medfører ikke goodwill

c) en sammenslutning af virksomheder under samme bestemmende indflydelse (afsnit B1-B4 indeholder en anvendelsesvejledning i denne forbindelse).

IDENTIFIKATION AF EN VIRKSOMHEDSSAMMENSLUTNING

3. **Virksomheden skal vurdere, om en transaktion eller anden begivenhed udgør en virksomhedssammenslutning, ved at anvende definitionen i denne standard, som kræver, at de overtagne aktiver eller forpligtelser udgør en virksomhed. Hvis de overtagne aktiver ikke udgør en virksomhed, skal den regnskabsaflæggende virksomhed behandle transaktionen eller begivenheden som en overtagelse af aktiver. Afsnit B5-B12 indeholder vejledning om, hvordan en virksomhedssammenslutning identificeres, samt definitionen på en virksomhed.**

▼M12

OVERTAGELSESMETODEN

4. **Virksomheden skal foretage regnskabsmæssig behandling af hver virksomhedssammenslutning under anvendelse af overtagelsesmetoden.**

5. Anvendelse af overtagelsesmetoden kræver:

a) identifikation af den overtagende virksomhed

b) fastlæggelse af *overtagelsestidspunktet*

c) indregning og måling af de overtagne identificerbare aktiver og forpligtelser samt eventuelle minoritetsinteresser i den overtagne virksomhed, og

d) indregning og måling af goodwill eller en gevinst hidrørende fra et tilbudskøb.

Identifikation af den overtagende virksomhed

6. **For hver virksomhedssammenslutning skal en af de sammensluttende virksomheder identificeres som den overtagende virksomhed.**

7. Vejledningen i IAS 27 *Koncernregnskaber og separate årsregnskaber* skal anvendes til at identificere den overtagende virksomhed — den virksomhed, der opnår *bestemmende indflydelse* på den overtagne virksomhed. Hvis en virksomhedssammenslutning har fundet sted, men det ikke ved anvendelse af vejledningen i IAS 27 er muligt at opnå en klar indikation af, hvilken af de sammensluttende virksomheder, der er den overtagende virksomhed, skal forholdene i afsnit B14-B18 tages i betragtning ved fastlæggelsen heraf.

Fastlæggelse af overtagelsestidspunktet

8. **Den overtagende virksomhed skal identificere overtagelsestidspunktet, som er det tidspunkt, hvor den overtagende virksomhed opnår bestemmende indflydelse på den overtagne virksomhed.**

9. Den dato, hvor den overtagende virksomhed opnår bestemmende indflydelse på den overtagne virksomhed, er generelt den dato, hvor den overtagende virksomhed retligt erlægger vederlaget og overtager den overtagne virksomheds aktiver og forpligtelser — afslutningstidspunktet. Den overtagende virksomhed kan imidlertid opnå bestemmende indflydelse på et tidspunkt før eller efter afslutningstidspunktet. Eksempelvis falder overtagelsestidspunktet før afslutningstidspunktet, hvis det er fastlagt i en skriftlig aftale, at den overtagende virksomhed opnår bestemmende indflydelse på den overtagne virksomhed på et tidspunkt, der ligger før afslutningstidspunktet. En overtagende virksomhed skal tage alle relevante forhold og omstændigheder i betragtning i sin identifikation af overtagelsestidspunktet.

Indregning og måling af de overtagne identificerbare aktiver og forpligtelser samt eventuelle minoritetsinteresser i den overtagne virksomhed

Indregningsprincip

10. **På overtagelsestidspunktet skal den overtagende virksomhed indregne og måle de overtagne identificerbare aktiver og forpligtelser samt eventuelle minoritetsinteresser i den overtagne virksomhed separat fra goodwill. Indregningen af de overtagne identificerbare aktiver og forpligtelser skal ske i henhold til de betingelser, der er anført i afsnit 11 og 12.**

▼**M12**

Indregningsbestemmelser

11. For at opfylde betingelserne for indregning som en del af anvendelsen af overtagelsesmetoden skal de overtagne identificerbare aktiver og forpligtelser opfylde definitionen på aktiver og forpligtelser i *Begrebsramme for udarbejdelse og præsentation af årsregnskaber* på overtagelsestidspunktet. Eksempelvis udgør fremtidige omkostninger, som den overtagende virksomhed forventer, men ikke er forpligtet til, at skulle afholde for at gennemføre sin plan om at afslutte af en af den overtagne virksomheds aktiviteter eller opsige eller overflytte en af den overtagne virksomheds medarbejdere, ikke forpligtelser på overtagelsestidspunktet. Derfor indregner den overtagende virksomhed ikke disse omkostninger som et led i anvendelsen af overtagelsesmetoden. I stedet indregner den overtagende virksomhed omkostningerne i sit årsregnskab efter sammenslutningen i overensstemmelse med andre IFRS-standarder.

12. Desuden skal de overtagne identificerbare aktiver og forpligtelser udgøre en del af udvekslingen mellem den overtagende og den overtagne virksomhed (eller sidstnævntes tidligere *ejere*) i transaktionen ved virksomhedssammenslutningen snarere end være et resultat af særskilte transaktioner. Den overtagende virksomhed skal lægge vejledningen i afsnit 51-53 til grund for sin vurdering af, hvilke af de overtagne aktiver eller forpligtelser der udgør en del af udvekslingen for den overtagne virksomhed, og hvilke, om nogen, der er resultatet af særskilte transaktioner, der skal behandles regnskabsmæssigt i overensstemmelse med deres art og de relevante IFRS-standarder.

13. Den overtagende virksomheds anvendelse af indregningsprincippet og –betingelserne kan medføre indregning af visse aktiver og forpligtelser, som den overtagne virksomhed ikke tidligere indregnede som aktiver og forpligtelser i sit årsregnskab. Eksempelvis skal den overtagende virksomhed indregne de overtagne identificerbare immaterielle aktiver, såsom et mærkenavn, patent eller kundeforhold, som den overtagne virksomhed ikke indregnede som aktiver i sit årsregnskab, fordi den udviklede dem internt og omkostningsførte de tilknyttede omkostninger.

14. Afsnit B28-B40 indeholder vejledning om indregning af operationelle leasingkontrakter og immaterielle aktiver. Afsnit 22-28 angiver de typer identificerbare aktiver og forpligtelser, der indeholder poster, for hvilke denne standard tillader begrænsede undtagelser fra princippet og betingelserne for indregning.

Klassifikation af identificerbare aktiver og forpligtelser overtaget ved en virksomhedssammenslutning

15. På overtagelsestidspunktet skal den overtagende virksomhed klassificere de overtagne identificerbare aktiver og forpligtelser, der er nødvendige for senere anvendelse af andre IFRS-standarder. Den overtagende virksomhed skal foretage disse klassifikationer i henhold til de kontraktlige vilkår, økonomiske forhold, driftsprincipper eller regnskabspraksis samt andre relevante forhold, der måtte bestå på overtagelsestidspunktet.

16. I visse situationer tillader IFRS-standarderne, at den regnskabsmæssige behandling kan afhænge af, hvordan virksomheden klassificerer et bestemt aktiv eller en bestemt forpligtelse. Klassifikationen, som den overtagende virksomhed skal foretage på baggrund af de relevante forhold, der måtte bestå på overtagelsestidspunktet, omfatter, men er ikke begrænset til:

▼M12

a) klassifikation af bestemte finansielle aktiver og forpligtelser som finansielle aktiver eller forpligtelser til dagsværdi gennem resultatet eller som et finansielt aktivt, der er disponibelt for salg eller som hold-til-udløb, i overensstemmelse med IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling,*

b) klassifikation af et afledt finansielt instrument som et sikringsinstrument i overensstemmelse med IAS 39, og

c) vurdering af, om et indbygget afledt finansielt instrument skal adskilles fra hovedkontrakten i overensstemmelse med IAS 39 (hvilket er et spørgsmål om »klassifikation« i henhold til brugen af dette begreb i denne standard).

17. Denne standard tillader to undtagelser fra princippet i afsnit 15:

a) klassifikation af en leasingkontrakt som enten en operationel leasingkontrakt eller en finansiel leasingkontrakt i overensstemmelse med IAS 17 *Leasingkontrakter* og

b) klassifikation af en kontrakt som en forsikringskontrakt i overensstemmelse med IFRS 4 *Forsikringskontrakter*.

Den overtagende virksomhed skal klassificere disse kontrakter på grundlag af kontraktlige vilkår og andre vilkår ved kontraktens indgåelse (eller, hvis kontraktvilkårene er blevet ændret på en måde, der ville ændre klassifikationen, på ændringsdatoen, som godt kan være overtagelsestidspunktet).

Målingsprincip

18. Den overtagende virksomhed skal måle de overtagne identificerbare aktiver og forpligtelser til dagsværdien på overtagelsestidspunktet.

▼M29

19. Ved enhver virksomhedssammenslutning skal den overtagende virksomhed på overtagelsestidspunktet måle elementer af minoritetsinteresser i den overtagne virksomhed, som er aktuelle ejerandele og giver ejerne af disse ret til en forholdsmæssig andel af virksomhedens nettoaktiver i tilfælde af likvidation med enten:

(a) dagsværdien eller

(b) de nuværende ejerandeles forholdsmæssige andel af de indregnede beløb af den overtagne virksomheds identificerbare nettoaktiver.

Alle andre elementer af minoritetsinteresser skal måles til dagsværdien på overtagelsestidspunktet, medmindre der i henhold til IFRS kræves et andet målingsgrundlag.

▼M32

20. Afsnit 24-31 angiver de typer af identificerbare aktiver og forpligtelser, der indeholder poster, for hvilke denne standard tillader begrænsede undtagelser fra målingsprincippet.

▼**M12**

Undtagelser fra indregnings- og målingsprincipperne

21. Denne standard tillader begrænsede undtagelser fra indregnings- og målingsprincipperne. Afsnit 22-31 angiver både de bestemte poster, der er omfattet af undtagelserne, samt arten af undtagelserne. I sin regnskabsmæssige behandling af disse poster skal den overtagende virksomhed anvende kravene i afsnit 22-31, hvilket vil medføre, at visse poster:

a) indregnes enten ved at anvende flere indregningsbetingelser end de i afsnit 11 og 12 nævnte eller ved at anvende krav fra andre IFRS-standarder med andre resultater, end der opnås ved at anvende princippet og betingelserne for indregning

b) måles til et andet beløb end dagsværdien på overtagelsestidspunktet.

Undtagelse fra indregningsprincippet

Eventualforpligtelser

22. IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver* definerer en eventualforpligtelse som:

a) en mulig forpligtelse, der hidrører fra tidligere begivenheder, hvis eksistens kun kan bekræftes ved, at der indtræffer eller ikke indtræffer en eller flere usikre fremtidige begivenheder, som ikke er under virksomhedens fulde kontrol, eller

b) en aktuel forpligtelse, der hidrører fra tidligere begivenheder, men som ikke er indregnet, idet:

i) det ikke er sandsynligt, at indfrielse af forpligtelsen vil kræve et træk på virksomhedens økonomiske ressourcer, eller

ii) forpligtelsens størrelse ikke kan måles med tilstrækkelig pålidelighed.

23. Kravene i IAS 37 finder ikke anvendelse på vurderingen af hvilke eventualforpligtelser, der skal indregnes på overtagelsestidspunktet. I stedet skal den overtagende virksomhed på overtagelsestidspunktet indregne en eventualforpligtelse, der er overtaget ved en virksomhedssammenslutning, hvis det er en aktuel forpligtelse, der hidrører fra tidligere begivenheder, og dagsværdien kan måles pålideligt. Derfor gælder det i modsætning til kravet i IAS 37, at den overtagende virksomhed indregner en eventualforpligtelse, der er overtaget ved en virksomhedssammenslutning på overtagelsestidspunktet, selv hvis det ikke er sandsynligt, at indfrielse af forpligtelsen kræver et træk på virksomhedens økonomiske ressourcer. Afsnit 56 indeholder vejledning om den efterfølgende regnskabsmæssige behandling af eventualforpligtelser.

Undtagelser fra både indregningsprincippet og målingsprincippet

Indkomstskat

24. Den overtagende virksomhed skal indregne og måle udskudte skatteaktiver eller -forpligtelser, der hidrører fra aktiver og forpligtelser overtaget ved en virksomhedssammenslutning i overensstemmelse med IAS 12 *Indkomstskatter*.

▼M12

25. Den overtagende virksomhed skal foretage regnskabsmæssig behandling af den mulige skattevirkning af midlertidige forskelle og fremførte skattemæssige forhold i en overtaget virksomhed, der består på overtagelsestidspunktet eller opstår som et resultat af overtagelsen i overensstemmelse med IAS 12.

Personaleydelser

26. Den overtagende virksomhed skal indregne og måle en forpligtelse (eller eventuelt et aktiv) vedrørende den overtagne virksomheds personaleydelsesordninger i overensstemmelse med IAS 19 *Personaleydelser*.

Refusionsaktiver

27. Sælgeren i en virksomhedssammenslutning kan holde den overtagende virksomhed kontraktligt skadesløs for udfaldet af et eventualforhold eller usikkerhed, der vedrører bestemte aktiver eller forpligtelser eller dele heraf. Eksempelvis kan sælgeren holde den overtagende virksomhed skadesløs for tab, der overstiger et bestemt beløb, vedrørende en forpligtelse, der hidrører fra en bestemt eventualpost. Med andre ord garanterer sælgeren, at den overtagende virksomheds forpligtelse ikke overstiger et bestemt beløb. Dermed opnår den overtagende virksomhed et refusionsaktiv. Den overtagende virksomhed skal indregne et refusionsaktiv samtidig med, at den indregner den skadesløsholdte post, målt på samme grundlag som den skadesløsholdte post med forbehold for behovet for en vurderingshensættelse til uerholdelige beløb. Derfor skal den overtagende virksomhed indregne refusionsaktivet på overtagelsestidspunktet målt til dagsværdien på overtagelsestidspunktet, hvis skadesløsholdelsen vedrører et aktiv eller en forpligtelse, der indregnes på overtagelsestidspunktet og måles til dagsværdien på overtagelsestidspunktet. For refusionsaktiver målt til dagsværdi medtages virkningen af usikkerheden om fremtidige pengestrømme på grund af eventuel uerholdelighed i målingen af dagsværdien, og det er ikke nødvendigt at lave en særskilt vurderingshensættelse (afsnit B41 indeholder anvendelsesvejledning i denne forbindelse).

28. Under visse omstændigheder vedrører refusionen et aktiv eller en forpligtelse, der er omfattet af en undtagelse fra indregnings- eller målingsprincipperne. Eksempelvis kan en skadesløsholdelse vedrøre en eventualforpligtelse, der ikke er indregnet på overtagelsestidspunktet, på grund af at det ikke er muligt at foretage en pålidelig måling af dagsværdien pr. denne dato. Alternativt kan en skadesløsholdelse vedrøre et aktiv eller en forpligtelse, eksempelvis hidrørende fra en personaleydelse, som måles på et andet grundlag end dagsværdien på overtagelsestidspunktet. Under disse omstændigheder indregnes og måles refusionsaktivet under anvendelse af forudsætninger, der er i overensstemmelse med de forudsætninger, der er lagt til grund ved målingen af den skadesløsholdte post, i henhold til ledelsens vurdering af refusionsaktivets erholdelighed og eventuelle kontraktlige begrænsninger på refusionsbeløbet. Afsnit 57 indeholder vejledning om den efterfølgende regnskabsmæssige behandling af refusionsaktiver.

Undtagelser fra målingsprincippet

Generhvervede rettigheder

▼M32

29. Den overtagende virksomhed skal måle værdien af en generhvervet rettighed, der er indregnet som et immaterielt aktiv på grundlag af den resterende løbetid for den tilknyttede kontrakt, uanset om markedsdeltagerne ville tage mulige kontraktfornyelser i betragtning ved målingen af dagsværdien. Afsnit B35 og B36 indeholder anvendelsesvejledning i denne forbindelse.

▼M29

Aktiebaserede betalingstransaktioner

30. Den overtagende virksomhed skal måle en forpligtelse eller et egenkapitalinstrument, der er tilknyttet den overtagne virksomheds aktiebaserede betalingstransaktioner eller erstatningen af en overtaget virksomheds aktiebaserede betalingstransaktioner med aktiebaserede betalingstransaktioner fra den overtagende virksomhed i overensstemmelse med metoden i IFRS 2 *Aktiebaseret vederlæggelse* på overtagelsestidspunktet. (Denne IFRS-standard benævner resultatet af den metode som den »markedsbaserede måling« af den aktiebaserede betalingstransaktion.)

▼M12

Aktiver, som besiddes med henblik på salg

31. Den overtagende virksomhed skal måle et overtaget anlægsaktiv (eller en overtaget afståelsesgruppe), der er klassificeret som besiddelse med henblik på salg på overtagelsestidspunktet i overensstemmelse med IFRS 5 *Anlægsaktiver, der besiddes med henblik på salg og ophørte aktiviteter*, til dagsværdi med fradrag af salgsomkostninger i overensstemmelse med afsnit 15-18 i IFRS 5.

Indregning og måling af goodwill eller en gevinst hidrørende fra et tilbudskøb

32. Den overtagende virksomhed skal indregne goodwill på overtagelsestidspunktet målt som det beløb, hvormed (a) overstiger (b) nedenfor:

a) det samlede beløb af:

i) det erlagte vederlag målt i overensstemmelse med denne standard, hvilket generelt kræver dagsværdi på overtagelsestidspunktet (jf. afsnit 37),

ii) en eventuel minoritetsinteresse i den overtagne virksomhed målt i overensstemmelse med denne standard, og

iii) ved en virksomhedssammenslutning, der gennemføres i flere faser (jf. afsnit 41 og 42), dagsværdien på overtagelsestidspunktet af den overtagende virksomheds tidligere *egenkapitalinteresse* i den overtagne virksomhed.

b) nettobeløbet af de overtagne identificerbare aktiver og forpligtelser målt på overtagelsestidspunktet i overensstemmelse med denne standard.

33. Ved en virksomhedssammenslutning, hvor den overtagende virksomhed og den overtagne virksomhed (eller sidstnævntes tidligere ejere) kun udveksler egenkapitalinteresser, er det måske muligt at foretage en mere pålidelig måling af dagsværdien af den overtagne virksomheds egenkapitalinteresser på overtagelsestidspunktet end af dagsværdien af den overtagende virksomheds egenkapitalinteresser på overtagelsestidspunktet. Hvis dette er tilfældet, skal den overtagende virksomhed fastlægge beløbet for goodwill ved at anvende dagsværdien af den overtagne virksomheds egenkapitalinteresser på overtagelsestidspunktet i stedet for dagsværdien af de overdragne egenkapitalinteresser. ►M32 Med henblik på at fastlægge beløbet for goodwill i en virksomhedssammenslutning, hvor der ikke erlægges noget vederlag, skal den overtagende virksomhed anvende dagsværdien af den overtagende virksomheds kapitalandel i den overtagne virksomhed på overtagelsestidspunktet i stedet for dagsværdien af det erlagte vederlag på overtagelsestidspunktet (afsnit 32(a)i)). ◄ Afsnit B46–B49 indeholder anvendelsesvejledning i denne forbindelse.

▼**M12**

Tilbudskøb

34. Det hænder, at en overtagende virksomhed foretager et tilbudskøb, hvilket er en virksomhedssammenslutning, hvor beløbet i afsnit 32(b) overstiger den samlede sum af de beløb, der er angivet i afsnit 32(a). Hvis dette overskydende beløb stadig består efter anvendelse af kravene i afsnit 36, skal den overtagende virksomhed indregne den deraf følgende gevinst i resultatet på overtagelsestidspunktet. Gevinsten skal henføres til den overtagende virksomhed.

35. Et tilbudskøb kan eksempelvis opstå ved en virksomhedssammenslutning, hvor sælgeren er tvunget til at sælge (tvungent salg). Undtagelserne for indregning eller måling af bestemte poster, der omtales i afsnit 22-31, kan imidlertid også medføre indregning af en gevinst (eller ændring i størrelsen af en indregnet gevinst) vedrørende et tilbudskøb.

36. Før indregning af en gevinst vedrørende et tilbudskøb skal den overtagende virksomhed foretage en ny vurdering af, om den har identificeret alle de overtagne aktiver og forpligtelser korrekt, og indregne eventuelle yderligere aktiver eller forpligtelser, der er identificeret ved denne gennemgang. Den overtagende virksomhed skal derefter gennemgå den anvendte fremgangsmåde for måling af de beløb, som denne standard kræver indregnet på overtagelsestidspunktet, for hvert af de følgende beløb:

a) de overtagne identificerbare aktiver og forpligtelser

b) en eventuel minoritetsinteresse i den overtagne virksomhed

c) for en virksomhedssammenslutning, der er gennemført i flere faser, den overtagende virksomheds tidligere egenkapitalinteresse i den overtagne virksomhed og

d) det erlagte vederlag.

Formålet med gennemgangen er at sikre, at målingerne tager tilstrækkelig højde for alle tilgængelige oplysninger på overtagelsestidspunktet.

Erlagt vederlag

37. Det erlagte vederlag i en virksomhedssammenslutning skal måles til dagsværdi beregnet som summen af dagsværdien på overtagelsestidspunktet af de aktiver, som den overtagende virksomhed har overdraget, de forpligtelser, den overtagende virksomhed ifalder til tidligere ejere af den overtagne virksomhed, og de egenkapitalinteresser, den overtagende virksomhed udsteder. (Hvis en del af den overtagende virksomheds tildelte aktiebaserede vederlag udveksles med tildelinger, der besiddes af den overtagne virksomheds medarbejdere, der er medtaget i det erlagte vederlag ved virksomhedssammenslutningen, skal denne imidlertid måles i overensstemmelse med afsnit 30 snarere end til dagsværdi.) Eksempler på mulige former for vederlag omfatter likvider, andre aktiver, en af den overtagende virksomheds virksomheder eller dattervirksomheder, *betinget vederlag*, ordinære eller præferenceegenkapitalinstrumenter, optioner, warrants samt andele i *gensidige virksomheder*.

▼**M12**

38. Det erlagte vederlag kan omfatte aktiver eller forpligtelser fra den overtagende virksomhed, hvis regnskabsmæssige værdi ikke er lig med dagsværdien på overtagelsestidspunktet (eksempelvis ikke-monetære aktiver eller en af den overtagende virksomheds virksomheder). Hvis dette er tilfældet, skal den overtagende virksomhed foretage en ny måling af de overdragne aktiver eller forpligtelser til dagsværdi på overtagelsestidspunktet og indregne eventuelle deraf følgende gevinster eller tab i resultatet. Undertiden forbliver de overdragne aktiver eller forpligtelser imidlertid i den sammensluttede virksomhed efter virksomhedssammenslutningen (eksempelvis fordi aktiverne eller forpligtelserne blev overdraget til den overtagne virksomhed snarere end til dens tidligere ejere), og den overtagende virksomhed bevarer dermed sin bestemmende indflydelse på dem. I denne situation skal den overtagende virksomhed måle disse aktiver og forpligtelser til den regnskabsmæssige værdi umiddelbart før overtagelsestidspunktet og skal ikke indregne en gevinst eller et tab i resultatet vedrørende aktiver eller forpligtelser, som den har bestemmende indflydelse på både før og efter virksomhedssammenslutningen.

Betinget vederlag

39. Det vederlag, den overtagende virksomhed erlægger for den overtagne virksomhed, omfatter eventuelle aktiver eller forpligtelser, der hidrører fra en aftale om betinget vederlag (jf. afsnit 37). Den overtagende virksomhed skal indregne dagsværdien af det betingede vederlag på overtagelsestidspunktet som et led i det erlagte vederlag for den overtagne virksomhed.

40. Den overtagende virksomhed skal klassificere en forpligtelse til at betale et betinget vederlag som en forpligtelse eller som egenkapital på grundlag af definitionen på et egenkapitalinstrument og en finansiel forpligtelse i afsnit 11 i IAS 32 *Finansielle instrumenter: Præsentation* eller andre relevante IFRS-standarder. Den overtagende virksomhed skal klassificere retten til at returnere tidligere erlagt vederlag som et aktiv, hvis bestemte betingelser opfyldes. Afsnit 58 indeholder vejledning om den efterfølgende regnskabsmæssige behandling af betinget vederlag.

Yderligere vejledning om anvendelse af overtagelsesmetoden på bestemte typer virksomhedssammenslutninger

Virksomhedssammenslutninger, der gennemføres i flere faser

41. En overtagende virksomhed opnår undertiden bestemmende indflydelse på en overtaget virksomhed, som den har en egenkapitalinteresse i, umiddelbart før overtagelsestidspunktet. Eksempelvis besidder Virksomhed A en minoritetsinteresse på 35 % i Virksomhed B pr. 31. december 20X1. Pr. denne dato køber Virksomhed A en yderligere andel på 40 % i Virksomhed B, hvilket giver den bestemmende indflydelse på Virksomhed B. Denne standard benævner en sådan transaktion som en virksomhedssammenslutning, der gennemføres i flere faser, hvilket nogle gange også betegnes som en trinvis overtagelse.

42. Ved en virksomhedssammenslutning, der gennemføres i flere faser, skal den overtagende virksomhed foretage en ny måling af sin tidligere egenkapitalinteresse i den overtagne virksomhed til dagsværdien på overtagelsestidspunktet og indregne eventuelle deraf følgende gevinster eller tab i resultatet. Den overtagende virksomhed kan i tidligere regnskabsår have indregnet ændringer i værdien af sin egenkapitalinteresse i den overtagne virksomhed i øvrig totalindkomst (eksempelvis fordi investeringen blev klassificeret som disponibel for salg). Hvis dette er tilfældet, skal det beløb, der blev indregnet i øvrig totalindkomst, indregnes på samme grundlag, som ville være krævet, hvis den overtagende virksomhed havde afhændet sin tidligere egenkapitalinteresse direkte.

▼M12

Virksomhedssammenslutninger, der gennemføres uden erlæggelse af vederlag

43. Undertiden opnår en overtagende virksomhed bestemmende indflydelse på en overtaget virksomhed uden erlæggelse af vederlag. Overtagelsesmetoden finder anvendelse på den regnskabsmæssige behandling af sådanne virksomhedssammenslutninger. Sådanne omstændigheder omfatter:

a) den overtagne virksomhed tilbagekøber et tilstrækkeligt antal egne aktier til, at en eksisterende investor (den overtagende virksomhed) opnår bestemmende indflydelse

b) bortfald af minoritetsvetorettigheder, der tidligere betød, at den overtagende virksomhed ikke havde bestemmende indflydelse på en overtaget virksomhed, hvor den overtagende virksomhed besad majoriteten af stemmerettighederne

c) den overtagende og overtagne virksomhed bliver enige om at sammenslutte deres virksomheder alene på baggrund af en kontrakt. Den overtagende virksomhed erlægger ikke noget vederlag for at overtage den bestemmende indflydelse på en overtaget virksomhed, hverken på overtagelsestidspunktet eller et tidligere tidspunkt. Som eksempler på virksomhedssammenslutninger, der alene opnås på baggrund af en kontrakt, kan nævnes sammenslutningen af to virksomheder i et såkaldt »stapling-arrangement« eller ved dannelse af en dobbeltnoteret virksomhed.

44. Ved en virksomhedssammenslutning, der alene opnås på baggrund af en kontrakt, skal den overtagende virksomhed henføre den beløbsmæssige størrelse af den overtagne virksomheds nettoaktiver, der er indregnet i overensstemmelse med denne standard, til ejerne af den overtagne virksomhed. Med andre ord udgør egenkapitalinteresser i den overtagne virksomhed, som besiddes af andre parter end den overtagende virksomhed, en minoritetsinteresse i den overtagende virksomheds årsregnskab efter sammenslutningen, selvom resultatet er, at alle egenkapitalinteresser i den overtagne virksomhed henføres til minoritetsinteressen.

Målingsperiode

45. Hvis den første regnskabsmæssige behandling af en virksomhedssammenslutning ikke er fuldendt ved slutningen af det regnskabsår, hvor sammenslutningen gennemføres, skal den overtagende virksomhed præsentere foreløbige beløb for de poster, der ikke er regnskabsmæssigt færdigbehandlet. I løbet af målingsperioden skal den overtagende virksomhed regulere de foreløbige beløb, der er indregnet på overtagelsestidspunktet, for at afspejle nye oplysninger, der er indhentet om de forhold og omstændigheder, der eksisterede på overtagelsestidspunktet, som, hvis de havde været kendt, ville have påvirket målingen af de beløb, der blev indregnet pr. denne dato. I løbet af målingsperioden skal den overtagende virksomhed desuden indregne yderligere aktiver eller forpligtelser, hvis der fremkommer nye oplysninger om forhold og omstændigheder, der eksisterede på overtagelsestidspunktet, som, hvis de havde været kendt, ville have medført, at disse aktiver og forpligtelser ville have været indregnet pr. denne dato. Målingsperioden slutter, så snart den overtagende virksomhed modtager de ønskede oplysninger om forhold og omstændigheder, der eksisterede på overtagelsestidspunktet, eller erfarer, at der ikke kan fremskaffes flere oplysninger. Målingsperioden kan dog ikke overstige ét år fra overtagelsestidspunktet.

46. Målingsperioden er den periode efter overtagelsestidspunktet, i hvilken den overtagende virksomhed kan regulere de foreløbige beløb, der er indregnet for en virksomhedssammenslutning. Målingsperioden giver den overtagende virksomhed en rimelig tidsperiode til at indhente de nødvendige oplysninger for at identificere og måle nedenstående på overtagelsestidspunktet i overensstemmelse med kravene i denne standard:

a) de overtagne identificerbare aktiver og forpligtelser samt eventuelle minoritetsinteresser i den overtagne virksomhed

▼**M12**

b) det erlagte vederlag for den overtagne virksomhed (eller et andet beløb, der er lagt til grund ved måling af goodwill)

c) for en virksomhedssammenslutning, der er gennemført i flere faser, den overtagende virksomheds tidligere egenkapitalinteresse i den overtagne virksomhed, og

d) den goodwill eller gevinst, der er opstået ved et tilbudskøb.

47. Den overtagende virksomhed skal tage alle relevante faktorer i betragtning i sin vurdering af, om oplysninger, der er indhentet efter overtagelsestidspunktet, skal medføre en regulering af de foreløbige beløb, der er indregnet, og om disse oplysninger stammer fra begivenheder, der er indtruffet efter overtagelsestidspunktet. De relevante faktorer omfatter datoen for indhentning af yderligere oplysninger, samt om den overtagende virksomhed kan identificere en grund til at ændre de foreløbige beløb. Der er større sandsynlighed for, at oplysninger, der indhentes kort efter overtagelsestidspunktet, afspejler omstændigheder, der eksisterede på overtagelsestidspunktet, end oplysninger, der indhentes flere måneder senere. ►**M32** Eksempelvis vil salget af et aktiv til en tredjemand kort efter overtagelsestidspunktet til et beløb, der afviger væsentligt fra den foreløbige dagsværdi, der er opgjort pr. denne dato, sandsynligvis indikere en fejl i det foreløbige beløb, medmindre der kan identificeres en begivenhed i den mellemliggende periode, der medførte en ændring af dagsværdien. ◄

48. Den overtagende virksomhed indregner en stigning (et fald) i det foreløbige beløb, der er indregnet for et identificerbart aktiv (en identificerbar forpligtelse) gennem et fald (en stigning) i goodwill. Nye oplysninger, der er fremkommet i løbet af målingsperioden kan imidlertid nogle gange medføre en regulering af de foreløbige beløb for mere end ét aktiv eller én forpligtelse. Eksempelvis kan den overtagende virksomhed have påtaget sig en forpligtelse til at betale erstatning vedrørende et uheld på et af den overtagne virksomheds anlæg, som er helt eller delvist dækket af den overtagne virksomheds ansvarsforsikring. Hvis den overtagne virksomhed får nye oplysninger i løbet af målingsperioden om dagsværdien af den pågældende forpligtelse på overtagelsestidspunktet, vil reguleringen af goodwill, der følger af en ændring i det indregnede foreløbige beløb for forpligtelsen, blive (helt eller delvist) modregnet af en tilsvarende regulering af goodwill, der stammer fra en ændring i det indregnede foreløbige beløb for det skyldige krav fra forsikringsgiver.

49. I løbet af målingsperioden skal den overtagende virksomhed indregne reguleringer af de foreløbige beløb, som om den regnskabsmæssige behandling af virksomhedssammenslutningen var fuldendt på overtagelsestidspunktet. Således skal den overtagende virksomhed i nødvendigt omfang tilpasse sammenligningstallene for de tidligere regnskabsår, der er præsenteret i årsregnskabet, herunder foretage eventuelle ændringer i afskrivning eller andre faktorer, der påvirker resultatet, som er indregnet ved færdiggørelsen af den første regnskabsmæssige behandling.

50. Efter målingsperiodens afslutning skal den overtagende virksomhed alene tilpasse den regnskabsmæssige behandling af en virksomhedssammenslutning i det omfang, dette er nødvendigt for at rette en fejl i overensstemmelse med IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*.

▼M12

Vurdering af, hvad der indgår i transaktionen ved virksomhedssammenslutningen

51. Den overtagende og overtagne virksomhed er muligvis indgået i et indbyrdes forhold eller aftaleforhold, før forhandlingerne om virksomhedssammenslutningen blev indledt, eller de er indgået i et aftaleforhold i løbet af forhandlingerne, der er adskilt fra virksomhedssammenslutningen. I begge situationer skal den overtagende virksomhed identificere eventuelle beløb, der ikke indgår i udvekslingen mellem den overtagende og overtagne virksomhed (eller dennes tidligere ejere) i forbindelse med virksomhedssammenslutningen, dvs. beløb der ikke indgår i udvekslingen for den overtagne virksomhed. Som et led i anvendelsen af overtagelsesmetoden skal den overtagende virksomhed alene indregne det erlagte vederlag for den overtagne virksomhed samt de aktiver og forpligtelser, der er modtaget i udvekslingen for den overtagne virksomhed. Særskilte transaktioner skal behandles regnskabsmæssigt i overensstemmelse med de relevante IFRS-standarder.

52. En transaktion, der indgås af eller på vegne af den overtagende virksomhed eller hovedsageligt til fordel for den overtagende virksomhed eller den sammensluttede virksomhed, snarere end hovedsageligt til fordel for den overtagne virksomhed (eller dennes tidligere ejere) før sammenslutningen, vil sandsynligvis udgøre en særskilt transaktion. Nedenstående er eksempler på særskilte transaktioner, der ikke skal medtages i anvendelsen af overtagelsesmetoden:

a) en transaktion, der i praksis afregner allerede eksisterende forhold mellem den overtagende og overtagne virksomhed,

b) en transaktion, der aflønner ansatte i eller tidligere ejere af den overtagne virksomhed for fremtidige tjenesteydelser, og

c) en transaktion, der godtgør den overtagne virksomhed eller dennes tidligere ejere for betalingen af den overtagende virksomheds omkostninger i forbindelse med overtagelsen.

Afsnit B50–B62 indeholder anvendelsesvejledning i denne forbindelse.

Omkostninger i forbindelse med overtagelsen

53. Omkostninger i forbindelse med overtagelsen er omkostninger, som den overtagende virksomhed afholder for at gennemføre en virksomhedssammenslutning. Disse omkostninger omfatter »findeløn«, gebyrer for rådgivning, juridisk og regnskabsmæssig bistand, vurdering samt andre gebyrer til eksperter eller konsulenter, generelle administrationsomkostninger, herunder omkostninger til driften af en corporate finance-afdeling, samt omkostninger til registrering og udstedelse af gælds- og egenkapitalinstrumenter. Den overtagende virksomhed skal regnskabsmæssigt behandle omkostninger i forbindelse med overtagelsen som udgifter i de regnskabsperioder, hvor omkostningerne afholdes og tjenesteydelserne modtages, med en enkelt undtagelse. Omkostningerne forbundet med udstedelse af gælds- eller egenkapitalinstrumenter skal indregnes i overensstemmelse med IAS 32 og IAS 39.

EFTERFØLGENDE MÅLING OG REGNSKABSMÆSSIG BEHANDLING

54. En overtagende virksomhed skal generelt foretage efterfølgende måling og regnskabsmæssig behandling af overtagne aktiver og overtagne eller påtagede forpligtelser samt udstedte egenkapitalinstrumenter ved en virksomhedssammenslutning i overensstemmelse med andre relevante IFRS-standarder for disse poster, afhængig af deres art. Denne standard indeholder imidlertid vejledning om den efterfølgende måling og regnskabsmæssige behandling af følgende aktiver, der overtages, forpligtelser, der overtages eller påtages, samt egenkapitalinstrumenter, der udstedes ved en virksomhedssammenslutning:

a) generhvervede rettigheder

b) eventualforpligtelser indregnet på overtagelsestidspunktet

c) refusionsaktiver og

▼M12

d) betinget vederlag.

Afsnit B63 indeholder anvendelsesvejledning i denne forbindelse.

Generhvervede rettigheder

55. En generhvervet rettighed, der indregnes som et immaterielt aktiv, skal afskrives over den resterende kontraktlige løbetid for den kontrakt, i henhold til hvilken retten blev tildelt. En overtagende virksomhed, der efterfølgende sælger en generhvervet rettighed til en tredjemand, skal medtage det immaterielle aktivs regnskabsmæssige værdi i sin opgørelse af gevinsten eller tabet ved salget.

Eventualforpligtelser

56. Efter første indregning og indtil forpligtelsen er afregnet, annulleret eller udløbet, skal den overtagende virksomhed måle en eventualforpligtelse, der er indregnet i en virksomhedssammenslutning, til den højeste værdi af:

a) det beløb, der ville have været indregnet i overensstemmelse med IAS 37, og

b) det oprindeligt indregnede beløb med fradrag af eventuelle akkumulerede afskrivninger, der er indregnet i overensstemmelse med IAS 18 *Omsætning*.

Dette krav finder ikke anvendelse på kontrakter, der behandles regnskabsmæssigt i overensstemmelse med IAS 39.

Refusionsaktiver

57. Ved afslutningen af hvert efterfølgende regnskabsår skal den overtagende virksomhed måle et refusionsaktiv, der blev indregnet på overtagelsestidspunktet, på samme grundlag som den refunderede forpligtelse eller det refunderede aktiv, med forbehold for eventuelle kontraktlige begrænsninger på beløbet samt, for et refusionsaktiv, der ikke efterfølgende måles til dagsværdi, ledelsens vurdering af refusionsaktivets erholdelighed. Den overtagende virksomhed skal udelukkende ophøre med at indregne refusionsaktivet, når den inddriver aktivet, sælger det eller på anden måde mister retten til aktivet.

Betinget vederlag

58. Der kan opstå visse ændringer i dagsværdien af et betinget vederlag, som den overtagende virksomhed indregner efter overtagelsestidspunktet, på grund af yderligere oplysninger, som den overtagende virksomhed opnåede efter dette tidspunkt, om forhold og omstændigheder, der eksisterede på overtagelsestidspunktet. Målingsperioderegulering i overensstemmelse med afsnit 45-49 udgør sådanne ændringer. Ændringer, der skyldes begivenheder efter overtagelsestidspunktet, såsom opfyldelse af et indtjeningsmål, opnåelse af en bestemt aktiekurs eller opnåelse af en milepæl i et forsknings- og udviklingsprojekt, udgør imidlertid ikke målingsperioderegulering. Den overtagende virksomhed skal foretage regnskabsmæssig behandling af dagsværdien af betinget vederlag, der ikke udgør målingsperioderegulering, som følger:

a) betinget vederlag, der klassificeres som egenkapital, skal ikke måles igen, og den efterfølgende afregning skal behandles regnskabsmæssigt inden for egenkapitalen

b) betinget vederlag, der er klassificeret som et aktiv eller en forpligtelse, der:

i) er et finansielt instrument og falder inden for anvendelsesområdet for IAS 39, skal måles til dagsværdien med indregning af eventuelle deraf følgende gevinster eller tab i resultatet eller øvrig totalindkomst i overensstemmelse med den pågældende IFRS-standard

▼M12

ii) ikke falder inden for anvendelsesområdet for IAS 39, skal behandles regnskabsmæssigt i overensstemmelse med IAS 37 eller andre IFRS-standarder alt efter, hvad der måtte være relevant.

OPLYSNINGER

59. Den overtagende virksomhed skal give oplysninger, som gør det muligt for brugere af virksomhedens årsregnskab at vurdere arten og den økonomiske virkning af en virksomhedssammenslutning, der forekommer enten:

a) i løbet af det aktuelle regnskabsår eller

b) efter regnskabsårets afslutning, men før årsregnskabet godkendes til offentliggørelse.

60. For at opfylde formålet med afsnit 59 skal den overtagende virksomhed give de i afsnit B64-B66 angivne oplysninger,

61. Den overtagende virksomhed skal give oplysninger, der gør det muligt for brugere af virksomhedens årsregnskab at vurdere den økonomiske virkning af reguleringer, der er indregnet i det aktuelle regnskabsår, og som vedrører virksomhedssammenslutninger, der blev gennemført i det aktuelle eller tidligere regnskabsår.

62. For at opfylde formålet med afsnit 61 skal den overtagende virksomhed give de i afsnit B67 angivne oplysninger,

63. Hvis de konkrete oplysninger, der kræves i denne og andre IFRS-standarder ikke opfylder de opstillede formål i afsnit 59 og 61, skal den overtagende virksomhed give de oplysninger, der måtte være nødvendige for at opfylde formålene.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT OG OVERGANG

Ikrafttrædelsestidspunkt

64. Denne standard skal anvendes fremadrettet på virksomhedssammenslutninger, hvor overtagelsestidspunktet er samtidig med eller efter begyndelsen af det første regnskabsår, der begynder den 1. juli 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende standarden før dette tidspunkt. Denne standard må dog kun anvendes fra begyndelsen af et regnskabsår, der begynder den 30. juni 2007 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender denne standard før 1. juli 2009, skal den give oplysning om dette og anvende IAS 27 (ajourført af International Accounting Standards Board i 2008) samtidig.

▼M29

64B. *Forbedringer til IFRS* udstedt i maj 2010 ændrede afsnit 19, 30 og B56 og tilføjede afsnit B62A og B62B. Virksomheder skal anvende disse ændringer på regnskabsår, som begynder 1.7.2010 eller derefter. Det er tilladt at anvende ændringerne før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender disse ændringer for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning herom. Anvendelsen skal være fremadrettet fra datoen, hvor virksomheden første gang anvender denne standard.

64C. Afsnit 65A–65E blev tilføjet med Forbedringer til IFRS udstedt i maj 2010. Virksomheden skal anvende disse ændringer på regnskabsår, som begynder den 1. juli 2010 eller derefter. Det er tilladt at anvende ændringerne før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender disse ændringer for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning herom. Ændringerne finder anvendelse på mellemværender i form af betinget vederlag hidrørende fra virksomhedssammenslutninger med et overtagelsestidspunkt, der ligger før anvendelsen af denne standard, udgivet i 2008.

▼M32

64F. IFRS 13 *Måling af dagsværdi*, der blev udstedt i maj 2011, medførte en ændring af afsnit 20, 29, 33, 47, en ændring af definitionen af dagsværdi i appendiks A og en ændring af afsnit B22, B40, B43-B46, B49 og B64. En virksomhed skal anvende disse ændringer, når den anvender IFRS 13.

▼M12

Overgang

65. Aktiver og forpligtelser, der opstod ved virksomhedssammenslutninger, hvis overtagelsestidspunkt lå før anvendelsen af denne standard, skal ikke reguleres på tidspunktet for anvendelsen af denne standard.

▼M29

65A. Mellemværender i form af betinget vederlag hidrørende fra virksomhedssammenslutninger, hvor overtagelsestidspunktet lå før det tidspunkt, hvor virksomheden første gang anvendte denne standard, udgivet i 2008, skal ikke reguleres på tidspunktet for første anvendelse af denne standard. Afsnit 65B–65E finder anvendelse på den efterfølgende regnskabsmæssige behandling af sådanne tilgodehavender. Afsnit 65B–65E finder ikke anvendelse på den regnskabsmæssige behandling af mellemværender i form af betinget vederlag hidrørende fra virksomhedssammenslutninger, hvor overtagelsestidspunktet faldt sammen med eller lå efter det tidspunkt, hvor virksomheden første gang anvendte denne standard, udgivet i 2008. I afsnit 65B–65E henviser virksomhedssammenslutninger udelukkende til virksomhedssammenslutninger, hvis overtagelsestidspunkt lå før anvendelsen af denne standard, udgivet i 2008.

65B. Hvis en aftale om en virksomhedssammenslutning tillader en regulering af kostprisen for sammenslutningen, som er betinget af fremtidige begivenheder, skal den overtagende virksomhed medtage reguleringen i kostprisen for sammenslutningen på overtagelsestidspunktet, hvis det er sandsynligt, at reguleringen vil blive foretaget, og den kan måles pålideligt.

65C. Aftaler om virksomhedssammenslutninger kan give mulighed for reguleringer af kostprisen for sammenslutningen, som er betinget af en eller flere fremtidige begivenheder. Reguleringen kan eksempelvis være betinget af opretholdelse eller opnåelse af et bestemt overskud i fremtidige regnskabsår eller af opretholdelse af markedskursen på de udstedte værdipapirer. På tidspunktet for den første regnskabsmæssige behandling af sammenslutningen er det normalt muligt at skønne størrelsen af eventuelle reguleringer uden at forringe informationens pålidelighed, selvom der foreligger en vis usikkerhed. Hvis de fremtidige begivenheder ikke indtræffer, eller det bliver nødvendigt at tilpasse skønnet, skal kostprisen for virksomhedssammenslutningen reguleres tilsvarende.

65D. Når en aftale om en virksomhedssammenslutning tillader en sådan regulering, skal reguleringen dog ikke medtages i kostprisen for sammenslutningen på tidspunktet for den første regnskabsmæssige behandling af sammenslutningen, hvis den enten ikke er sandsynlig eller ikke kan måles pålideligt. Hvis reguleringen efterfølgende bliver sandsynlig og kan måles pålideligt, skal det yderligere vederlag behandles som en regulering af kostprisen for sammenslutningen.

65E. I visse tilfælde kan den overtagende virksomhed være tvunget til at foretage efterfølgende betaling til sælger som godtgørelse for et fald i værdien af de aktiver, den overtagende virksomhed har afgivet, egenkapitalinstrumenter, den har udstedt, eller forpligtelser, den har afholdt eller påtaget sig, til gengæld for bestemmende indflydelse på den overtagne virksomhed. Dette er eksempelvis tilfældet, når den overtagende virksomhed garanterer markedskursen på egenkapitalinstrumenter eller gældsinstrumenter, som er udstedt som en del af kostprisen for virksomhedssammenslutningen, og skal udstede yderligere egenkapitalinstrumenter eller gældsinstrumenter for at retablere den oprindeligt fastsatte kostpris. Der skal i sådanne tilfælde ikke indregnes nogen stigning i kostprisen for virksomhedssammenslutningen. I tilfælde af egenkapitalinstrumenter udlignes dagsværdien af den yderligere betaling af en tilsvarende reduktion i den værdi, der kan henføres til de oprindeligt udstedte instrumenter. I tilfælde af gældsinstrumenter anses den yderligere betaling for at være en reduktion af overkursen eller en forøgelse af underkursen ved den oprindelige udstedelse.

▼M12

66. En virksomhed, såsom en gensidig virksomhed, der endnu ikke har anvendt IFRS 3, og som har gennemgået en eller flere virksomhedssammenslutninger, der regnskabsmæssigt blev behandlet ved brug af overtagelsesmetoden, skal anvende overgangsbestemmelserne i afsnit B68 og B69.

Indkomstskat

67. Ved virksomhedssammenslutninger, hvor overtagelsestidspunktet ligger før anvendelsen af denne standard, skal den overtagende virksomhed foretage fremadrettet anvendelse af kravene i afsnit 68 i IAS 12, som ændret af denne standard. Det betyder, at den overtagende virksomhed ikke skal regulere den regnskabsmæssige behandling af tidligere virksomhedssammenslutninger for tidligere indregnede ændringer i indregnede udskudte skatteaktiver. Fra tidspunktet for anvendelsen af denne standard skal den overtagende virksomhed imidlertid indregne ændringer i indregnede udskudte skatteaktiver som en regulering af resultatet (eller hvis IAS 12 kræver dette, uden for resultatet).

OPHÆVELSE AF IFRS 3 (2004)

68. Denne standard erstatter IFS 3 *Virksomhedssammenslutninger* (udgivet 2004).

Appendiks A

Definerede termer

Dette appendiks er en integreret del af standarden.

overtaget virksomhed	Den eller de virksomheder, som den **overtagende virksomhed** opnår bestemmende indflydelse på ved en **virksomhedssammenslutning**.
overtagende virksomhed	Den virksomhed, der opnår bestemmende indflydelse på den **overtagne virksomhed**.
overtagelsestidspunkt	Det tidspunkt, hvor den **overtagende virksomhed** opnår bestemmende indflydelse på den **overtagne virksomhed**.
virksomhed	En integreret mængde aktiviteter og aktiver, som kan udføres og styres med henblik på at frembringe et afkast i form af udbytte, lavere omkostninger eller andre økonomiske fordele direkte til investorer eller andre ejere, medlemmer eller deltagere.
virksomhedssammenslutning	En transaktion eller en anden begivenhed, hvor en **overtagende virksomhed** opnår bestemmende indflydelse på en eller flere **virksomheder**. De transaktioner, der undertiden benævnes »ægte fusioner« eller »fusioner mellem ligeværdige partnere« udgør også **virksomhedssammenslutninger** i henhold til brugen af dette i udtryk i denne standard.
betinget vederlag	Omfatter normalt en **overtagende virksomheds** forpligtelse til at overdrage yderligere aktiver eller **egenkapitalinteresser** til de tidligere ejere af en **overtaget virksomhed** som et led i udvekslingen for at opnå **bestemmende indflydelse** på den **overtagne virksomhed**, som er betinget af forekomsten eller opfyldelsen af specificerede fremtidige begivenheder eller betingelser. Betinget vederlag kan imidlertid også give den **overtagende virksomhed** retten til at modtage tidligere erlagt vederlag tilbage, hvis bestemte betingelser opfyldes.

▼M12

bestemmende indflydelse Beføjelsen til at styre en virksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger med henblik på at opnå fordele fra dens aktiviteter.

egenkapitalinteresser I denne standard anvendes *egenkapitalinteresser* i en bred forstand til at betegne investorejede virksomheders samt ejeres, medlemmers eller deltageres ejerandele i **gensidige virksomheder**.

▼M32

Dagsværdien er den pris, der kunne opnås ved at sælge et aktiv, eller der skulle betales for at overdrage en forpligtelse i en velordnet transaktion mellem markedsdeltagere på målingstidspunktet. (Jf. standard 13.)

▼M12

goodwill Et aktiv, der repræsenterer de fremtidige økonomiske fordele, der hidrører fra andre aktiver, der er overtaget ved en **virksomhedssammenslutning**, og som ikke identificeres individuelt og indregnes separat.

identificerbar Et aktiv er *identificerbart*, hvis det enten:

a) kan udskilles, dvs. at det kan udskilles eller adskilles fra virksomheden og sælges, overdrages, gives i licens, udlejes eller udveksles, enten separat eller sammen med en tilknyttet kontrakt, et tilknyttet identificerbart aktiv eller en tilknyttet identificerbar forpligtelse, uanset om virksomheden har til hensigt at gøre dette, eller

b) hidrører fra kontraktlige eller andre juridiske rettigheder, uanset om disse rettigheder kan overdrages eller udskilles fra virksomheden eller fra andre rettigheder og forpligtelser.

immaterielt aktiv Et identificerbart, ikke-monetært aktiv uden fysisk substans.

gensidig virksomhed En virksomhed, ud over en investorejet virksomhed, der frembringer udbytte, lavere omkostninger eller andre økonomiske fordele direkte til sine **ejere**, medlemmer eller deltagere. Som eksempler på gensidige virksomheder kan nævnes gensidige forsikringsselskaber, kreditforeninger og andelsvirksomheder.

minoritetsinteresse Kapitalandele i en dattervirksomhed, der ikke direkte eller indirekte kan henføres til en modervirksomhed.

ejere I denne standard anvendes *ejere* i en bred forstand til at betegne indehavere af **egenkapitalinteresser** i investorejede virksomheder samt ejeres, medlemmers og deltageres egenkapitalinteresser i **gensidige virksomheder**.

▼**M12**

Appendiks B

Anvendelsesvejledning

Dette appendiks er en integreret del af standarden.

VIRKSOMHEDSSAMMENSLUTNINGER AF VIRKSOMHEDER UNDER SAMME BESTEMMENDE INDFLYDELSE (ANVENDELSE AF AFSNIT 2(C))

B1 Denne standard finder ikke anvendelse på virksomhedssammenslutninger mellem virksomheder under samme bestemmende indflydelse. En virksomhedssammenslutning, der omfatter virksomheder under samme bestemmende indflydelse, er en virksomhedssammenslutning, hvor alle de sammensluttende virksomheder er underlagt bestemmende indflydelse af den eller de samme øverste parter både før og efter virksomhedssammenslutningen, og hvor denne bestemmende indflydelse ikke er midlertidig.

B2 En gruppe af personer skal anses for at udøve bestemmende indflydelse på en virksomhed, når de som følge af en kontraktlig aftale tilsammen har beføjelsen til at styre virksomhedens økonomiske og driftsmæssige beslutninger med henblik på at opnå fordele fra dens aktiviteter. En virksomhedssammenslutning er derfor ikke omfattet af denne standard, når den samme gruppe af personer som følge af en kontraktlig aftale har den øverste, fælles beføjelse til at styre de økonomiske og driftsmæssige beslutninger i hver af de sammensluttende virksomheder med henblik på at opnå fordele fra deres aktiviteter, og denne øverste fælles beføjelse ikke er midlertidig.

B3 En virksomhed kan være underlagt bestemmende indflydelse af en person eller en gruppe af personer, som optræder fælles i henhold til en kontraktlig aftale, og denne person eller gruppe af personer er muligvis ikke underlagt regnskabsaflæggelseskravene i de internationale regnskabsstandarder (IFRS). Det er derfor ikke nødvendigt, at sammensluttende virksomheder indgår som en del af det samme koncernregnskab, for at en virksomhedssammenslutning anses for at omfatte virksomheder under samme bestemmende indflydelse.

B4 Omfanget af minoritetsinteresser i hver af de sammensluttende virksomheder før og efter virksomhedssammenslutningen er ikke relevant for vurderingen af, om sammenslutningen omfatter virksomheder under samme bestemmende indflydelse. Tilsvarende gælder det, at det forhold, at en af de sammensluttende virksomheder er en dattervirksomhed, som er udeladt fra koncernregnskabet, ikke er relevant for vurderingen af, om en sammenslutning omfatter virksomheder under samme bestemmende indflydelse.

IDENTIFIKATION AF EN VIRKSOMHEDSSAMMENSLUTNING (ANVENDELSE AF AFSNIT 3)

B5 Denne standard definerer en virksomhedssammenslutning som en transaktion eller en anden begivenhed, hvor en overtagende virksomhed opnår bestemmende indflydelse på en eller flere virksomheder. En overtagende virksomhed kan opnå bestemmende indflydelse på en overtaget virksomhed på en række måder, eksempelvis:

a) ved at overdrage likvider eller andre aktiver (herunder nettoaktiver, der udgør en virksomhed)

b) ved at påtage sig forpligtelser

c) ved at udstede egenkapitalinteresser

d) ved at erlægge mere end én form for betaling eller

▼**M12**

e) uden at erlægge vederlag, herunder alene på baggrund af en kontrakt (jf. afsnit 43).

B6 Virksomhedssammenslutninger kan struktureres på mange måder af juridiske, skattemæssige eller andre årsager, herunder blandt andet:

a) en eller flere virksomheder bliver dattervirksomheder af en overtagende virksomhed, eller nettoaktiverne i en eller flere virksomheder fusioneres juridisk ind i den overtagende virksomhed

b) en sammensluttende virksomhed overdrager sine nettoaktiver, eller dens ejere overdrager sine egenkapitalinteresser, til en anden sammensluttende virksomhed eller dennes ejere

c) alle de sammensluttende virksomheder overdrager deres nettoaktiver, eller ejerne af disse virksomheder overdrager deres egenkapitalinteresser, til en nydannet virksomhed, eller

d) en gruppe af tidligere ejere af en af de sammensluttende virksomheder opnår bestemmende indflydelse på den sammensluttede virksomhed.

DEFINITION AF EN VIRKSOMHED (ANVENDELSE AF AFSNIT 3)

B7 En virksomhed består af input og processer anvendt på disse input, der har evnen til at producere enheder. Selvom virksomheder normalt producerer enheder, er sådanne ikke krævede for, at en integreret mængde opfylder kriterierne for at være en virksomhed. En virksomheds tre elementer defineres som følger:

a) *Input:* Enhver økonomisk ressource, der skaber, eller har evnen til at skabe, producerede enheder, når en eller flere processer anvendes på den. Eksempler herpå omfatter anlægsaktiver (herunder immaterielle aktiver eller rettigheder til udnyttelse af anlægsaktiver), intellektuel kapital samt evnen til at opnå adgang til nødvendige materialer eller rettigheder og ansatte.

b) *Proces:* Alle systemer, standarder, protokoller, konventioner eller regler, som skaber eller har evnen til at skabe producerede enheder, når de anvendes på et eller flere input. Eksempler herpå omfatter strategiske styringsprocesser, driftsprocesser og ressourcestyringsprocesser. Disse processer er normalt dokumenterede, men en organiseret arbejdsstyrke med de nødvendige evner og erfaringsbaggrunde, som følger regler og konventioner, kan levere de nødvendige processer, der er i stand til at blive anvendt på input for at skabe producerede enheder. (Regnskabsaflæggelse, fakturering, lønstyring og andre administrative systemer er typisk ikke processer, der anvendes til at skabe producerede enheder).

c) *Producerede enheder:* Resultatet af input og processer anvendt på disse input, der giver eller har evnen til at frembringe et afkast i form af udbytte, lavere omkostninger eller andre økonomiske fordele direkte til investorer eller andre ejere, medlemmer eller deltagere.

▼**M12**

B8 For at kunne udføres og styres til de definerede formål kræver en integreret mængde af aktiviteter og aktiver to afgørende elementer — input og processer anvendt på disse input, der tilsammen bruges eller vil blive brugt til at producere enheder. Virksomheden behøver dog ikke medtage alle de input eller processer, som sælgeren anvendte til at drive virksomheden, hvis det er muligt for markedsdeltagere at overtage virksomheden og fortsætte med at producere enheder, eksempelvis ved at integrere virksomheden med deres egne input og processer.

B9 En virksomheds elementer er forskellige fra branche til branche og i forhold til strukturen af virksomhedens aktiviteter, herunder virksomhedens udviklingsstade. Etablerede virksomheder har ofte mange forskellige typer input, processer og producerede enheder, mens nye virksomheder typisk har få input og processer og undertiden kun en enkelt produceret enhed (ét produkt). Næsten alle virksomheder har også forpligtelser, uden at dette dog behøver være tilfældet.

B10 En integreret mængde af aktiviteter og aktiver i udviklingsstadiet har måske ikke nogen producerede enheder. Hvis dette ikke er tilfældet, skal den overtagende virksomhed lægge andre faktorer til grund i sin vurdering af, hvorvidt mængden udgør en virksomhed. Disse faktorer omfatter, men er ikke begrænset til, hvorvidt mængden:

a) har påbegyndt sin planlagte hovedaktivitet

b) har ansatte, intellektuel kapital og andre input og processer, der kan anvendes på disse input

c) følger en plan for at producere enheder og

d) vil være i stand til at få adgang til kunder, der vil købe de producerede enheder.

Det er ikke nødvendigt for alle disse faktorer at være til stede, for at en bestemt integreret mængde aktiviteter og aktiver i udviklingsstadiet opfylder kriterierne for at være en virksomhed.

B11 Vurderingen af, om en bestemt mængde aktiver og aktiviteter udgør en virksomhed, skal baseres på, om den integrerede mængde kan drives og styres som en virksomhed af en markedsdeltager. I vurderingen af, om en bestemt mængde udgør en virksomhed, er det således ikke relevant, om en sælger har drevet mængden som en virksomhed, eller om den overtagende virksomhed har til hensigt at drive mængden som en virksomhed.

B12 Når der ikke er dokumentation for det modsatte, antages det, at en bestemt mængde aktiver og aktiviteter, hvor der er goodwill til stede, udgør en virksomhed. En virksomhed behøver dog ikke at have goodwill.

IDENTIFIKATION AF DEN OVERTAGENDE VIRKSOMHED (ANVENDELSE AF AFSNIT 6 OG 7)

B13 Vejledningen i IAS 27 *Koncernregnskaber og separate årsregnskaber* skal anvendes til at identificere den overtagende virksomhed — den virksomhed, der opnår bestemmende indflydelse på den overtagne virksomhed. Hvis der er sket en virksomhedssammenslutning, men der ikke ved anvendelse af vejledningen i IAS 27 kan opnås en klar indikation af, hvilken af de sammensluttende virksomheder, der er den overtagende virksomhed, skal forholdene i afsnit B14-B18 tages i betragtning ved fastlæggelsen heraf.

B14 Ved en virksomhedssammenslutning, der primært gennemføres ved overdragelse af likvider eller andre aktiver eller ved påtagelse af forpligtelser, er den overtagende virksomhed normalt den virksomhed, der overdrager likviderne eller de andre aktiver, eller som påtager sig forpligtelserne.

▼**M12**

B15 Ved en virksomhedssammenslutning, der primært gennemføres ved udveksling af egenkapitalinteresser, er den overtagende virksomhed normalt den virksomhed, der udsteder egenkapitalinteresser. Ved nogle virksomhedssammenslutninger, der normalt betegnes »omvendte virksomhedsovertagelser«, er den udstedende virksomhed imidlertid den overtagne virksomhed. Afsnit B19-B27 indeholder vejledning om den regnskabsmæssige behandling af omvendte virksomhedsovertagelser. Andre relevante forhold og omstændigheder skal også tages i betragtning ved identifikationen af en virksomhedssammenslutning, der gennemføres ved udveksling af egenkapitalinteresser, herunder:

a) *de relative stemmerettigheder i den sammensluttede virksomhed efter virksomhedssammenslutningen* — Den overtagende virksomhed er normalt den sammensluttende virksomhed, hvis ejere som en gruppe bevarer eller modtager den største del af stemmerettighederne i den sammensluttede virksomhed. Ved vurderingen af, hvilken gruppe af ejere, der beholder eller modtager den største del af stemmerettighederne, skal virksomheden tage højde for tilstedeværelsen af eventuelle usædvanlige eller særlige stemmeaftaler og optioner, warrants eller konvertible værdipapirer

b) *tilstedeværelsen af en stor minoritetsstemmeandel i den sammensluttede virksomhed, hvis ingen andre ejere eller organiseret gruppe af ejere besidder væsentlige stemmerettigheder* — Den overtagende virksomhed er normalt den sammensluttende virksomhed, hvis enkelte ejer eller organiserede gruppe af ejere besidder den største minoritetsstemmeandel i den sammensluttede virksomhed

c) *sammensætningen af ledelsesorganet i den sammensluttede virksomhed* — Den overtagende virksomhed er normalt den sammensluttende virksomhed, hvis ejere har mulighed for at vælge eller udpege eller fjerne størstedelen af medlemmerne i den sammensluttede virksomheds ledelsesorgan.

d) *sammensætningen af den øverste ledelse i den sammensluttede virksomhed* — Den overtagende virksomhed er normalt den sammensluttende virksomhed, hvis (tidligere) ledelse dominerer ledelsen i den sammensluttede virksomhed

e) *vilkårene for udvekslingen af egenkapitalinteresser* — Den overtagende virksomhed er normalt den sammensluttende virksomhed, der betaler en overkurs i forhold til dagsværdien af egenkapitalinteresserne i den eller de øvrige sammensluttende virksomheder før sammenslutningen.

B16 Den overtagende virksomhed er normalt den sammensluttende virksomhed, hvis relative størrelse (eksempelvis målt som aktiver, omsætning eller overskud) er væsentligt større end den eller de øvrige sammensluttende virksomheder.

B17 Ved en virksomhedssammenslutning, der omfatter mere end to virksomheder, omfatter identifikationen af den overtagende virksomhed blandt andet en vurdering af, hvilke af de sammensluttende virksomheder der startede sammenslutningen, samt de sammensluttende virksomheders relative størrelse.

B18 En ny virksomhed, der etableres med henblik på at gennemføre en virksomhedssammenslutning, er ikke nødvendigvis den overtagende virksomhed. Hvis der etableres en ny virksomhed med henblik på at udstede egenkapitalinteresser til gennemførelsen af en virksomhedssammenslutning, skal en af de sammensluttende virksomheder, der eksisterede før sammenslutningen, identificeres som den overtagende virksomhed på grundlag af vejledningen i afsnit B13-B17. Omvendt kan en ny virksomhed, der overdrager likvider eller andre aktiver eller påtager sig forpligtelser som betaling, være den overtagende virksomhed.

▼**M12**

OMVENDTE VIRKSOMHEDSOVERTAGELSER

B19 Der er tale om en omvendt virksomhedsovertagelse, når den virksomhed, der udsteder værdipapirer (den juridisk overtagende virksomhed) identificeres som den overtagne virksomhed i regnskabsmæssig sammenhæng på grundlag af vejledningen i afsnit B13-B18. Den virksomhed, hvis egenkapitalinteresser erhverves (den juridisk overtagne virksomhed), skal være den overtagende virksomhed i regnskabsmæssig sammenhæng, hvis transaktionen skal betragtes som en omvendt virksomhedsovertagelse. Eksempelvis forekommer omvendte virksomhedsovertagelser nogle gange, når en unoteret virksomhed ønsker at blive omdannet til en børsnoteret virksomhed, men ikke ønsker at registrere sine aktier. For at opnå dette vil den unoterede virksomhed lade en børsnoteret virksomhed erhverve sine egenkapitalinteresser til gengæld for egenkapitalinteresserne i den børsnoterede virksomhed. I dette eksempel udgør den børsnoterede virksomhed den **juridisk overtagende virksomhed**, fordi den har udstedt egenkapitalinteresser, og den unoterede virksomhed udgør den **juridisk overtagne virksomhed**, fordi dens egenkapitalinteresser blev overtaget. Ved anvendelse af vejledningen i afsnit B13-B18 identificeres imidlertid følgende:

a) den børsnoterede virksomhed er den **overtagne virksomhed** i regnskabsmæssig sammenhæng (den regnskabsmæssigt overtagne virksomhed), og

b) den unoterede virksomhed er den **overtagende virksomhed** i regnskabsmæssig sammenhæng (den regnskabsmæssigt overtagende virksomhed),

Den regnskabsmæssigt overtagne virksomhed skal opfylde definitionen på en virksomhed, for at transaktionen kan behandles regnskabsmæssigt som en omvendt virksomhedsovertagelse, og alle indregnings- og målingsprincipper i denne standard, herunder kravet om indregning af goodwill, finder anvendelse.

Måling af det erlagte vederlag

B20 Ved en omvendt virksomhedsovertagelse udsteder den regnskabsmæssigt overtagende virksomhed normalt ikke noget vederlag for den overtagne virksomhed. I stedet udsteder den regnskabsmæssigt overtagne virksomhed normalt sine aktier til ejerne af den regnskabsmæssigt overtagende virksomhed. Således er dagsværdien af det erlagte vederlag fra den regnskabsmæssigt overtagende virksomhed for andelen i den regnskabsmæssigt overtagne virksomhed på overtagelsestidspunktet baseret på antallet af aktier, som den juridiske dattervirksomhed skulle have udstedt for at give ejerne af den juridiske modervirksomhed samme procentvise egenkapitalinteresse i den sammensluttede virksomhed, der opstår som følge af den omvendte virksomhedsovertagelse. Dagsværdien af det således beregnede antal egenkapitalinteresser kan anvendes som dagsværdien af det erlagte vederlag til gengæld for den overtagne virksomhed.

Udarbejdelse og præsentation af koncernregnskab

B21 Et koncernregnskab, som er udarbejdet efter en omvendt virksomhedsovertagelse, skal udgives i den juridiske modervirksomheds navn (den regnskabsmæssigt overtagne virksomhed), men beskrives i noterne som en fortsættelse af den juridiske dattervirksomheds årsregnskab (den regnskabsmæssigt overtagende virksomhed) med en enkelt undtagelse i form af en regulering med tilbagevirkende kraft af den regnskabsmæssigt overtagende virksomhed juridiske kapital for at afspejle den regnskabsmæssigt overtagne virksomheds juridiske kapital. Denne regulering er nødvendig for at afspejle kapitalen i den juridiske modervirksomhed (den regnskabsmæssigt overtagne virksomhed). Sammenligningstal, der præsenteres i koncernregnskabet, reguleres ligeledes med tilbagevirkende kraft for at afspejle den juridiske kapital i den juridiske modervirksomhed (den regnskabsmæssigt overtagne virksomhed).

▼M32

B22 Koncernregnskabet repræsenterer en fortsættelse af den juridiske dattervirksomheds årsregnskab, med undtagelse af kapitalstrukturen, og afspejler dermed:

▼M12

a) den juridiske dattervirksomheds (den regnskabsmæssigt overtagende virksomhed) aktiver og forpligtelser indregnet og målt til deres regnskabsmæssige værdi før sammenslutningen

b) den juridiske modervirksomheds (den regnskabsmæssigt overtagne virksomhed) aktiver og forpligtelser indregnet og målt i overensstemmelse med denne standard

c) overført resultat og andre egenkapitalposter i den juridiske dattervirksomhed (den regnskabsmæssigt overtagende virksomhed) **før** virksomhedssammenslutningen

►M32 d) det beløb, der er indregnet som udstedte egenkapitalinteresser i koncernregnskabet, opgjort ved at lægge den juridiske dattervirksomheds (den regnskabsmæssigt overtagende virksomhed) udstedte egenkapitalinteresser i omløb før virksomhedssammenslutningen til dagsværdien af den juridiske modervirksomhed (den regnskabsmæssigt overtagne virksomhed). ◄ Således tilpasses egenkapitalstrukturen i den juridiske dattervirksomhed (den regnskabsmæssigt overtagende virksomhed) ved brug af det udvekslingsforhold, der er fastlagt i overtagelsesaftalen, for at afspejle antallet af aktier i den juridiske modervirksomhed (den regnskabsmæssigt overtagne virksomhed), der er udstedt i den omvendte virksomhedsovertagelse

e) minoritetsinteressens forholdsmæssige andel af den juridiske dattervirksomheds (den regnskabsmæssigt overtagende virksomheds) regnskabsmæssige værdi af overført resultat og andre egenkapitalinteresser før sammenslutningen som omhandlet i afsnit B23 og B24.

Minoritetsinteresse

B23 I en omvendt virksomhedsovertagelse udveksler nogle af ejerne i den juridisk overtagne virksomhed (den overtagende virksomhed i regnskabsmæssig forstand) muligvis ikke deres egenkapitalinstrumenter med egenkapitalinstrumenter i den juridiske modervirksomhed (den regnskabsmæssigt overtagne virksomhed). Disse ejere behandles som en minoritetsinteresse i koncernregnskabet efter den omvendte virksomhedsovertagelse. Det skyldes, at de ejere i den juridisk overtagne virksomhed, som ikke udveksler deres egenkapitalinstrumenter med egenkapitalinstrumenter i den juridisk overtagende virksomhed, kun har andel i resultatet og nettoaktiverne i den juridisk overtagne virksomhed og ikke i resultatet og nettoaktiverne i den sammensluttede virksomhed. Omvendt har ejerne af den juridisk overtagende virksomhed en andel i resultatet og nettoaktiverne i den sammensluttede virksomhed, selvom den juridisk overtagende virksomhed er den overtagne virksomhed i regnskabsmæssig sammenhæng.

B24 Den juridisk overtagne virksomheds aktiver og forpligtelser måles og indregnes i koncernregnskabet til deres regnskabsmæssige værdi før sammenslutningen (jf. afsnit B22(a)). Derfor afspejler minoritetsinteressen i en omvendt virksomhedsovertagelse minoritetsaktionærens forholdsmæssige ejerskab af den regnskabsmæssige værdi af den juridisk overtagne virksomheds nettoaktiver før sammenslutningen, selvom minoritetsinteresserne ved andre overtagelser måles til dagsværdi på overtagelsestidspunktet.

▼M12

Indtjening pr. aktie

B25 Egenkapitalstrukturen, som fremgår af koncernregnskabet udarbejdet efter en omvendt virksomhedssammenslutning, afspejler, som anført i afsnit B22(d), egenkapitalstrukturen i den juridisk overtagende virksomhed (den regnskabsmæssigt overtagne virksomhed), herunder de egenkapitalinstrumenter, der er udstedt af den juridisk overtagende virksomhed for at gennemføre virksomhedssammenslutningen.

B26 Ved beregningen af det vejede gennemsnitlige antal ordinære aktier i omløb (nævneren i beregningen af indtjening pr. aktie) i det regnskabsår, hvor den omvendte virksomhedsovertagelse finder sted:

a) beregnes antallet af ordinære aktier i omløb fra begyndelsen af det pågældende regnskabsår til overtagelsestidspunktet på grundlag af det vejede gennemsnitlige antal ordinære aktier i den juridisk overtagne virksomhed (den overtagende virksomhed i regnskabsmæssig forstand) i omløb i regnskabsåret, ganget med det aftalte udvekslingsforhold i fusionsaftalen, og

b) antallet af ordinære aktier i omløb fra overtagelsestidspunktet og frem til slutningen af regnskabsåret skal være lig med det faktiske antal ordinære aktier i den juridisk overtagende virksomhed (den regnskabsmæssigt overtagne virksomhed) i omløb i det pågældende regnskabsår.

B27 Indtjening pr. aktie for hvert sammenligningsår før overtagelsestidspunktet, der præsenteres i koncernregnskabet efter en omvendt virksomhedssammenslutning, beregnes ved at dividere:

a) den del af den juridisk overtagne virksomheds resultat, der kan henføres til ordinære aktionærer i hvert af disse regnskabsår, med

b) den juridisk overtagne virksomheds historiske vejede gennemsnitlige antal ordinære aktier i omløb ganget med det aftalte udvekslingsforhold i overtagelsesaftalen.

INDREGNING AF BESTEMTE OVERTAGNE AKTIVER OG FORPLIGTELSER (ANVENDELSE AF AFSNIT 10-13)

Operationelle leasingkontrakter

B28 Den overtagende virksomhed skal ikke indregne aktiver eller forpligtelser vedrørende operationelle leasingkontrakter, hvor den overtagne virksomhed er leasingtager, bortset fra kravene i afsnit B29 og B30.

B29 Den overtagende virksomhed skal vurdere, om vilkårene for hver enkelt operationel leasingkontrakt, hvor den overtagne virksomhed optræder som leasingtager, er gunstige eller ugunstige. Den overtagende virksomhed skal indregne et immaterielt aktiv, hvis vilkårene er gunstige i forhold til markedsvilkårene, og en forpligtelse, hvis vilkårene er ugunstige i forhold til markedsvilkårene. Afsnit B42 indeholder vejledning om målingen på overtagelsestidspunktet af dagsværdien af aktiver, der er genstand for operationelle leasingkontrakter, hvor den overtagne virksomhed er leasinggiver.

B30 En operationel leasingkontrakt kan have tilknyttet et identificerbart immaterielt aktiv, hvilket kan dokumenteres af markedsdeltagernes vilje til at betale en pris for leasingkontrakten, selvom det er på markedsvilkår. Eksempelvis giver en leasingkontrakt for skranker i en lufthavn eller detailhandelslokaler på et godt beliggende handelsstrøg måske adgang til et marked eller andre fremtidige økonomiske fordele, der opfylder kriterierne for identificerbare immaterielle aktiver, såsom eksempelvis et kundeforhold. I denne situation skal den overtagende virksomhed indregne det eller de tilknyttede immaterielle aktiver i overensstemmelse med afsnit B31.

▼M12

Immaterielle aktiver

B31 Den overtagende virksomhed skal indregne de identificerbare immaterielle aktiver, som er erhvervet ved en virksomhedssammenslutning, separat fra goodwill. Et immaterielt aktiv er identificerbart, hvis det enten opfylder kriteriet for udskillelighed eller det kontraktligt-juridiske kriterium.

B32 Et immaterielt aktiv, der opfylder det kontraktligt-juridiske kriterium er identificerbart, selvom aktivet er ikke-overdrageligt eller ikke er udskilleligt fra den overtagne virksomhed eller fra andre rettigheder og forpligtelser. Eksempelvis:

a) en overtaget virksomhed leaser et produktionsanlæg under en operationel leasingkontrakt på gunstige vilkår i forhold til markedsvilkårene. Vilkårene for leasingkontrakten forbyder specifikt overdragelse af leasingkontrakten (gennem salg eller fremleje). Det beløb, hvormed vilkårene for leasingkontrakten er gunstige i forhold til vilkårene for aktuelle markedstransaktioner for samme eller tilsvarende forhold, udgør et immaterielt aktiv, der opfylder det kontraktligt-juridiske kriterium for indregning separat fra goodwill, selvom den overtagende virksomhed ikke må sælge eller på anden måde overdrage leasingkontrakten

b) en overtaget virksomhed ejer og driver et atomkraftværk. Koncessionen til at drive kraftværket er et immaterielt aktiv, der opfylder det kontraktligt-juridiske kriterium for indregning separat fra goodwill, selvom den overtagende virksomhed ikke kan sælge eller overdrage det separat fra det overtagne kraftværk. En overtagende virksomhed kan indregne dagsværdien af driftskoncessionen og dagsværdien af kraftværket som et enkelt aktiv med henblik på økonomisk rapportering, hvis disse aktiver har samme brugstid

c) en overtaget virksomhed ejer et teknologipatent. Den har givet patentet i licens til andre med eneret til brug uden for hjemmemarkedet mod at modtage en bestemt procentdel af den fremtidige udenlandske omsætning. Både teknologipatentet og den tilknyttede licensaftale opfylder det kontraktligt-juridiske kriterium for indregning separat fra goodwill, selvom separat salg eller udveksling af patentet og den tilknyttede licensaftale ikke ville være praktisk muligt.

B33 Kriteriet for udskillelighed betyder, at et overtaget immaterielt aktiv kan udskilles eller adskilles fra den overtagne virksomhed og sælges, overdrages, gives i licens, udlejes eller udveksles, enten separat eller sammen med en tilknyttet kontrakt, et tilknyttet identificerbart aktiv eller en tilknyttet identificerbar forpligtelse, Et immaterielt aktiv, som den overtagende virksomhed vil være i stand til at sælge, give i licens eller på anden måde udveksle med andre værdier, opfylder kriteriet for udskillelighed, selvom den overtagende virksomhed ikke har til hensigt at sælge det, give det i licens eller på anden måde udveksle det. Et overtaget immaterielt aktiv opfylder kriteriet for udskillelighed, hvis der foreligger dokumentation for udvekslinger af denne type aktiver eller aktiver af en tilsvarende type, selvom sådanne transaktioner ikke foretages særligt hyppigt, og uanset om den overtagende virksomhed er involveret i dem. Eksempelvis gives kunde- og abonnentfortegnelser ofte i licens, og de opfylder således kravet for udskillelighed. Selvom den overtagne virksomhed mener, at dens kundefortegnelser har karakteristika, der adskiller sig fra andre kundefortegnelser, betyder det forhold, at kundefortegnelser ofte gives i licens, generelt at den overtagne kundefortegnelse opfylder kriteriet for udskillelighed. En kundefortegnelse, der overtages ved en virksomhedsovertagelse, opfylder imidlertid ikke kriteriet for udskillelighed, hvis vilkårene for fortrolighed eller andre aftaler forhindrer virksomheden i at sælge, lease eller på anden måde udveksle oplysninger om sine kunder.

▼**M12**

B34 Et immaterielt aktiv, der ikke individuelt kan udskilles fra den overtagne eller sammensluttede virksomhed, opfylder kriteriet for udskillelighed, hvis det kan udskilles sammen med tilknyttede kontrakter, identificerbare aktiver eller forpligtelser. Eksempelvis:

a) markedsdeltagere udveksler forpligtelser i form af indlån og tilknyttede immaterielle aktiver vedrørende indlånerforhold ved observerbare udvekslinger. Derfor skal den overtagende virksomhed indregne det immaterielle aktiv vedrørende indlånerforholdet separat fra goodwill

b) en overtaget virksomhed ejer et registreret varemærke samt dokumenteret, men ikke patenteret, teknisk ekspertise til at fremstille det varemærkebeskyttede produkt. For at overdrage ejerskabet til et varemærke skal ejeren også overdrage alt andet, der er nødvendigt for, at den nye ejer kan fremstille et produkt eller levere en tjenesteydelse, der ikke adskiller sig fra det, den tidligere ejer fremstillede eller leverede. På grund af, at den tekniske ekspertise, der ikke er patenteret, skal udskilles fra den overtagne eller sammensluttede virksomhed og sælges, hvis det tilknyttede varemærke sælges, opfylder den kriteriet for udskillelighed.

Generhvervede rettigheder

B35 Som et led i en virksomhedssammenslutning kan en overtagende virksomhed generhverve en brugsret, som den tidligere havde tildelt den overtagne virksomhed, til et eller flere af den overtagende virksomheds indregnede eller ikke-indregnede aktiver. Eksempler på sådanne rettigheder omfatter retten til at anvende den overtagende virksomheds handelsnavn i henhold til en franchiseaftale eller en ret til at anvende den overtagende virksomheds teknologi i henhold til en teknologilicensaftale. En generhvervet rettighed er et identificerbart immaterielt aktiv, som den overtagende virksomhed indregner separat fra goodwill. Afsnit 29 indeholder vejledning om måling af en generhvervet rettighed, og afsnit 55 indeholder vejledning om den efterfølgende regnskabsmæssige behandling af en generhvervet rettighed.

B36 Hvis vilkårene i den kontrakt, der resulterer i en generhvervet rettighed, er gunstige eller ugunstige i forhold til vilkårene for aktuelle markedstransaktioner for samme eller tilsvarende forhold, skal den overtagende virksomhed indregne en gevinst eller et tab for afregningen. Afsnit B52 indeholder vejledning om måling af gevinster eller tab for afregning.

Samlet arbejdskraft og andre poster, der ikke er identificerbare

B37 Den overtagende virksomhed skal lade værdien af et overtaget immaterielt aktiv, der ikke er identificerbart, indgå i goodwill på overtagelsestidspunktet. Eksempelvis kan en overtagende virksomhed tildele værdi til tilstedeværelsen af en samlet arbejdskraft, der er en eksisterende masse af ansatte, der tillader den overtagende virksomhed at fortsætte med at drive en overtaget virksomhed fra overtagelsestidspunktet. En samlet arbejdskraft repræsenterer ikke den kvalificerede arbejdskrafts intellektuelle kapital — den (ofte specialiserede) viden og erfaring, med hvilken en overtaget virksomheds medarbejdere udfører deres arbejde. Eftersom den samlede arbejdskraft ikke udgør et identificerbart aktiv, der skal indregnes separat fra goodwill, medtages den eventuelle værdi, den tillægges, i goodwill.

▼**M12**

B38 Den overtagende virksomhed skal også lade den værdi, der tillægges til forhold, som ikke opfylder kriterierne for aktiver på overtagelsestidspunktet, indgå i goodwill. Eksempelvis tillægger den overtagende virksomhed måske værdi til mulige kontrakter, som den overtagne virksomhed er ved at forhandle med nye kundeemner på overtagelsestidspunktet. Disse mulige kontrakter udgør ikke i sig selv aktiver på overtagelsestidspunktet, og den overtagende virksomhed skal derfor ikke indregne dem separat fra goodwill. Den overtagende virksomhed skal ikke efterfølgende omklassificere værdien af sådanne kontrakter fra goodwill for begivenheder, der finder sted efter overtagelsestidspunktet. Den overtagende virksomhed bør dog vurdere forhold og omstændigheder omkring begivenheder, der finder sted kort efter overtagelsen, for at vurdere, om der eksisterede et immaterielt aktiv til separat indregning på overtagelsestidspunktet.

B39 Efter første indregning skal en overtagende virksomhed foretage regnskabsmæssig behandling af immaterielle aktiver, der er overtaget ved en virksomhedssammenslutning, i overensstemmelse med bestemmelserne i IAS 38 *Immaterielle aktiver*. Som beskrevet i afsnit 3 i IAS 38, foreskrives den regnskabsmæssige behandling af visse overtagne immaterielle aktiver efter første indregning imidlertid af andre IFRS-standarder.

►**M32** B40 Kriterierne for identificerbarhed bestemmer, om et immaterielt aktiv skal indregnes separat fra goodwill. Kriterierne indeholder dog hverken vejledning om målingen af dagsværdien af et immaterielt aktiv eller en begrænsning af de forudsætninger, der lægges til grund ved vurderingen af et immaterielt aktivs dagsværdi. Eksempelvis vil den overtagende virksomhed tage højde for de forudsætninger, som markedsdeltagere ville overveje, såsom forventninger til fremtidige kontraktfornyelser, i målingen af dagsværdien. ◄ Fornyelserne behøver ikke i sig selv opfylde kriterierne til identificerbarhed. (Der henvises dog til afsnit 29, som indeholder en undtagelse fra princippet for måling af dagsværdien af generhvervede rettigheder, der indregnes ved en virksomhedssammenslutning). Afsnit 36 og 37 i IAS 38 indeholder vejledning om vurderingen af, hvorvidt immaterielle aktiver skal sammenlægges til en enkelt beregningsenhed sammen med andre materielle eller immaterielle aktiver.

MÅLING AF DAGSVÆRDIEN AF BESTEMTE IDENTIFICERBARE AKTIVER OG EN MINORITETSINTERESSE I EN OVERTAGET VIRKSOMHED (ANVENDELSE AF AFSNIT 18 OG 19)

Aktiver med usikre pengestrømme (vurderingshensættelser)

B41 Den overtagende virksomhed skal på overtagelsestidspunktet indregne en separat vurderingshensættelse for aktiver, der er overtaget ved en virksomhedssammenslutning, og som måles til dagsværdien på overtagelsestidspunktet, fordi virkningerne af usikkerheden om deres fremtidige pengestrømme er medtaget i målingen af dagsværdien. Eksempelvis indregner den overtagende virksomhed ikke en separat vurderingshensættelse for de kontraktlige pengestrømme, der vurderes at være uerholdelige på overtagelsestidspunktet, eftersom denne standard kræver, at den overtagende virksomhed skal måle overtagne tilgodehavender, herunder lån, til dagsværdien på overtagelsestidspunktet.

▼M12

Aktiver, der er genstand for operationelle leasingkontrakter, hvor den overtagne virksomhed er leasinggiver

B42 Ved målingen af et aktivs dagsværdi på overtagelsestidspunktet, såsom en bygning eller et patent, der er genstand for en operationel leasingkontrakt, hvor den overtagne virksomhed er leasinggiver, skal den overtagende virksomhed tage højde for leasingkontraktens vilkår. Med andre ord skal den overtagende virksomhed ikke indregne et separat aktiv eller en separat forpligtelse, hvis vilkårene for den operationelle leasingkontrakt enten er gunstige eller ugunstige sammenlignet med markedsvilkårene, som afsnit B29 ellers kræver for leasingkontrakter, hvor den overtagne virksomhed er leasingtager.

Aktiver, som den overtagende virksomhed ikke har til hensigt at anvende, eller har til hensigt at anvende på en anden måde, end andre markedsdeltagere ville anvende dem

▼M32

B43 For at beskytte sin konkurrencemæssige stilling eller af andre årsager har den overtagende virksomhed måske ikke til hensigt at anvende et overtaget ikke-finansielt aktiv, eller måske ønsker den ikke at anvende aktivet på en anden måde, som er i overensstemmelse med den optimale og bedste anvendelse heraf. Dette kan f.eks. være tilfældet i forbindelse med et overtaget immaterielt aktiv vedrørende forskning og udvikling, som den overtagende virksomhed planlægger at anvende defensivt ved at forhindre andre i at anvende det. Den overtagende virksomhed skal dog alligevel måle det ikkefinansielle aktiv til dagsværdi opgjort under forudsætning af markedsdeltagernes højeste og bedste anvendelse med den relevante værdiansættelsesforudsætning, både indledningsvis og ved måling af dagsværdi med fradrag af afhændelsesomkostninger for efterfølgende test af værdiforringelse.

▼M12

Minoritetsinteresse i en overtaget virksomhed

▼M32

B44 Denne standard tillader, at den overtagende virksomhed måler en minoritetsinteresse i den overtagne virksomhed til dagsværdien på overtagelsestidspunktet. Undertiden vil en overtagende virksomhed være i stand til at måle dagsværdien af en minoritetsinteresse på overtagelsestidspunktet på grundlag af en officiel markedskurs på et aktivt marked for de aktier, der ikke besiddes af den overtagende virksomhed. I andre situationer er en officiel markedskurs på et aktivt marked for aktierne imidlertid ikke tilgængelig. I sådanne situationer skal den overtagende virksomhed måle dagsværdien af minoritetsinteressen ved brug af andre værdiansættelsesmetoder.

B45 Der er muligvis forskelle i dagsværdien af den overtagende virksomheds andel i den overtagne virksomhed og minoritetsinteressen målt pr. aktie. Hovedforskellen skyldes sandsynligvis medregningen af et tillæg for bestemmende indflydelse i dagsværdien pr. aktie af den overtagende virksomheds andel i den overtagne virksomhed eller, omvendt, medregningen af en diskontering for den manglende bestemmende indflydelse (også benævnt en minoritetsdiskontering) i dagsværdien pr. aktie af minoritetsinteressen, hvis markedsdeltagerne ville tage hensyn til en sådan overkurs eller underkurs ved prisansættelsen af minoritetsinteressen.

▼M12

MÅLING AF GOODWILL ELLER EN GEVINST HIDRØRENDE FRA ET TILBUDSKØB

Måling af dagsværdien af den overtagende virksomheds andel i den overtagne virksomhed på overtagelsestidspunktet ved brug af værdiansættelsesmetoder (anvendelse af afsnit 33)

▼M32

B46 Ved en virksomhedssammenslutning, der gennemføres uden erlæggelse af vederlag, skal den overtagende virksomhed erstatte dagsværdien på overtagelsestidspunktet af sin andel i den overtagne virksomhed med dagsværdien på overtagelsestidspunktet af det erlagte vederlag for at måle goodwill eller en gevinst hidrørende fra et tilbudskøb (jf. afsnit 32-34).

▼M12

Særlige hensyn i forbindelse med anvendelsen af overtagelsesmetoden på sammenslutninger af gensidige virksomheder (anvendelse af afsnit 33)

B47 Når to gensidige virksomheder sammensluttes, kan dagsværdien af egenkapitalen eller medlemmernes ejerandele i den overtagne virksomhed (eller dagsværdien af den overtagne virksomhed) muligvis måles mere pålideligt end dagsværdien af de ejerandele, der overdrages af den overtagende virksomhed. Hvis dette er tilfældet, kræver afsnit 33, at den overtagende virksomhed vurderer beløbet for goodwill ved at anvende dagsværdien af den overtagne virksomheds egenkapitalinteresser på overtagelsestidspunktet i stedet for dagsværdien af den overtagende virksomheds egenkapitalinteresser, der er overdraget som vederlag. Desuden skal den overtagende virksomhed i en sammenslutning af gensidige virksomheder indregne den overtagne virksomheds nettoaktiver som et direkte tillæg til kapitalen eller egenkapitalen i sin opgørelse af den finansielle stilling, og ikke som et tillæg til det overførte resultat, hvilket er i overensstemmelse med andre virksomhedstypers anvendelse af overtagelsesmetoden.

B48 Selvom gensidige virksomheder har mange ligheder med andre virksomheder, har de dog særlige karakteristika, der primært skyldes, at deres medlemmer både er kunder og ejere. Medlemmer af gensidige virksomheder forventer generelt at modtage fordele i kraft af deres medlemskab, ofte i form af lavere priser på varer eller tjenesteydelser eller medlemsdividende. Størrelsen af dividenden, der allokeres til hvert medlem, baseres ofte på omfanget af det enkelte medlems handel med den gensidige virksomhed i løbet af året.

▼M32

B49 Målingen af en gensidig virksomheds dagsværdi bør indeholde de forudsætninger, som markedsdeltagere ville lægge til grund om fremtidige medlemsfordele samt andre relevante forudsætninger, som markedsdeltagere lægger til grund om den gensidige virksomhed. Eksempelvis kan en aktuel værdiansættelsesmetode anvendes til at vurdere en gensidig virksomheds dagsværdi. De pengestrømme, der bruges som input til modellen, skal baseres på den gensidige virksomheds forventede pengestrømme, som sandsynligvis afspejler nedsættelser til medlemsfordele, som eksempelvis lavere priser for varer og tjenesteydelser.

▼M12

VURDERING AF, HVAD DER INDGÅR I TRANSAKTIONEN VED VIRKSOMHEDSSAMMENSLUTNINGEN (ANVENDELSE AF AFSNIT 51 OG 52)

B50 Den overtagende virksomhed skal overveje følgende faktorer, som hverken udelukker hinanden eller er afgørende hver for sig, i vurderingen af, om en transaktion indgår i udvekslingen for den overtagne virksomhed, eller om transaktionen finder sted separat i forhold til virksomhedssammenslutningen:

a) **årsagerne til transaktionen** — En forståelse af årsagerne til, at parterne i sammenslutningen (den overtagende og den overtagne virksomhed og disses ejere, bestyrelsesmedlemmer og ledere — samt deres repræsentanter) indgik en bestemt transaktion eller ordning, kan bidrage til forståelsen af, om den indgår i det erlagte vederlag og de overtagne aktiver eller forpligtelser. Hvis en transaktion eksempelvis primært organiseres til fordel for den overtagende virksomhed eller den sammensluttede virksomhed snarere end primært til fordel for den overtagne virksomhed eller dens tidligere ejere før sammenslutningen, indgår denne del af den betalte transaktionspris (samt eventuelle tilknyttede aktiver eller forpligtelser) sandsynligvis i udvekslingen for den overtagne virksomhed. Således behandler den overtagende virksomhed regnskabsmæssigt denne del separat fra virksomhedssammenslutningen

b) **hvem startede transaktionen** — En forståelse af, hvem der startede transaktionen, kan også bidrage til forståelsen, af om den indgår i udvekslingen for den overtagne virksomhed. Eksempelvis kan en transaktion eller anden begivenhed, der er startet af den overtagende virksomhed, være indgået med henblik på at tilvejebringe fremtidige økonomiske fordele til den overtagende virksomhed eller den sammensluttede virksomhed, hvor den overtagne virksomhed eller dennes tidligere ejere kun modtager få eller ingen fordele før sammenslutningen. På den anden side er det mindre sandsynligt, at en transaktion eller ordning, der er startet af den overtagne virksomhed eller dennes tidligere ejere, er til fordel for den overtagende virksomhed eller den sammensluttede virksomhed, mens det er mere sandsynligt, at den indgår i transaktionen ved virksomhedssammenslutningen

c) **tidspunktet for transaktionen** — Tidspunktet for transaktionen kan også bidrage til forståelsen, af om den indgår i udvekslingen for den overtagne virksomhed. Eksempelvis er en transaktion indgået mellem den overtagende og den overtagne virksomhed under forhandlingerne om vilkårene for en virksomhedssammenslutning muligvis indgået under forventning om, at virksomhedssammenslutningen giver fremtidige økonomiske fordele til den overtagende virksomhed eller den sammensluttede virksomhed. Hvis dette er tilfældet, er det sandsynligt, at den overtagne virksomhed eller dennes tidligere ejere før virksomhedssammenslutningen modtager kun få eller slet ingen fordele ved transaktionen, bortset fra de fordele, de modtager som en del af den sammensluttede virksomhed.

Faktisk afregning af et allerede eksisterende forhold mellem den overtagende og overtagne virksomhed i en virksomhedssammenslutning (anvendelse af afsnit 52(a))

B51 Forholdet mellem den overtagende og overtagne virksomhed eksisterede måske, før de overvejede virksomhedssammenslutningen, hvilket her benævnes et »allerede eksisterende forhold«. Et allerede eksisterende forhold mellem den overtagende og overtagne virksomhed kan være kontraktligt (eksempelvis sælger og kunde eller licensgiver og licenstager) eller ikke-kontraktligt (eksempelvis sagsøger og sagsøgt).

B52 Hvis virksomhedssammenslutningen i realiteten afregner et allerede eksisterende forhold, indregner den overtagende virksomhed en gevinst eller et tab, målt som følger:

a) for et allerede eksisterende ikke-kontraktligt forhold (såsom et sagsanlæg), dagsværdien

▼M12

b) for et allerede eksisterede kontraktligt forhold, det mindste beløb af i) og ii):

i) det beløb, hvormed kontrakten er gunstig eller ugunstig, set fra den overtagende virksomheds synspunkt, ved sammenligning med vilkårene for aktuelle markedstransaktioner for samme eller tilsvarende forhold. (En ugunstig kontrakt er en kontrakt, der er ugunstig i forhold til aktuelle markedsvilkår. Det er ikke nødvendigvis en tabsgivende kontrakt, hvor de uundgåelige omkostninger forbundet med indfrielsen af kontraktlige forpligtelser overstiger de økonomiske fordele, som virksomheden forventes at få gennem den)

ii) den beløbsmæssige størrelse af eventuelle afregningsbestemmelser i kontrakten, som er tilgængelige for den modpart, for hvilken kontrakten er ugunstig.

Hvis ii) er mindre end i), medtages differencen i den regnskabsmæssige behandling af virksomhedssammenslutningen.

Størrelsen af gevinsten eller tabet, der indregnes, kan til dels afhænge af, om den overtagende virksomhed tidligere havde indregnet et tilknyttet aktiv eller en tilknyttet forpligtelse, og gevinsten eller tabet, der præsenteres, kan derfor afvige fra det beløb, der beregnes ved anvendelse af de ovennævnte krav.

B53 Et allerede eksisterende forhold kan være en kontrakt, som den overtagende virksomhed indregner som en generhvervet rettighed. Hvis kontrakten indeholder vilkår, der er gunstige eller ugunstige i sammenligning med priserne på aktuelle markedstransaktioner for samme eller tilsvarende forhold, skal den overtagende virksomhed foretage indregning separat fra virksomhedssammenslutningen af en gevinst eller et tab for den faktiske afregning af kontrakten målt i overensstemmelse med afsnit B52.

Aftaler om betinget betaling til ansatte eller sælgende aktionærer (anvendelse af afsnit 52(b))

B54 Hvorvidt aftaler om betinget betaling til ansatte eller sælgende aktionærer udgør betinget vederlag i virksomhedssammenslutningen eller separate transaktioner, afhænger af aftalernes karakter. For at vurdere aftalens karakter kan det være en hjælp at forstå årsagerne til, at overtagelsesaftalen indeholder en bestemmelse om betinget betaling, hvem der tog initiativ til aftalen, og hvornår parterne indgik aftalen.

B55 Hvis det ikke er tydeligt, om en aftale om betaling til ansatte eller sælgende aktionærer er en del af udvekslingen for den overtagne virksomhed eller er en transaktion, der er separat fra virksomhedssammenslutningen, skal den overtagende virksomhed tage følgende faktorer i betragtning:

a) *Fortsat ansættelse* — Vilkårene for fortsat ansættelse af de sælgende aktionærer, der bliver nøglemedarbejdere, kan være en indikator for indholdet af en aftale om betinget vederlag. De relevante vilkår for fortsat ansættelse kan blive medtaget i en ansættelseskontrakt, aftale om virksomhedsovertagelse eller andre dokumenter. En aftale om betinget vederlag, hvor betalingerne automatisk fortabes, hvis ansættelsen ophører, er aflønning for tjenester efter sammenslutningen. Aftaler, hvor de betingede betalinger ikke påvirkes af ansættelsens ophør, kan indikere, at de betingede betalinger udgør yderligere vederlag snarere end aflønning.

b) *Varigheden af fortsat ansættelse* — Hvis den krævede ansættelsesperiode er sammenfaldende med eller længere end den betingede betalingsperiode, kan dette forhold indikere, at de betingede betalinger i realiteten udgør aflønning.

▼**M12**

c) *Aflønningsniveau* — Situationer, hvor aflønning af ansatte ud over betinget betaling er på et rimeligt niveau sammenlignet med andre nøglemedarbejdere i den sammensluttede virksomhed, kan indikere, at de betingede betalinger udgør yderligere vederlag snarere end aflønning.

d) *Merbetalinger til ansatte* — Hvis sælgende aktionærer, der ikke bliver ansatte, modtager lavere betingede betalinger pr. aktie end de sælgende aktionærer, der bliver ansatte i den sammensluttede virksomhed, kan dette indikere, at den større betingede betaling til de sælgende aktionærer, der bliver ansatte, udgør aflønning.

e) *Antal ejede aktier* — Det forholdsmæssige antal aktier, der ejes af de sælgende aktionærer, der fortsætter som nøglemedarbejdere, kan være en indikator for indholdet af aftalen om betinget vederlag. Hvis de sælgende aktionærer, der i al væsentlighed ejede alle aktierne i den overtagne virksomhed, fortsætter som nøglemedarbejdere, kan dette indikere, at aftalen i realiteten er en overskudsdelingsaftale, der har til hensigt at tilvejebringe aflønning for tjenester efter sammenslutningen. Alternativt gælder det, at hvis sælgende aktionærer, der fortsætter som nøglemedarbejdere, kun ejede et mindre antal aktier i den overtagne virksomhed, og alle sælgende aktionærer modtager samme betingede vederlag pr. aktie, kan dette indikere, at de betingede betalinger udgør yderligere vederlag. De ejerandele, som nærtstående parter til sælgende aktionærer, der fortsætter som nøglemedarbejdere, såsom familiemedlemmer, besad før overtagelsen, skal også tages i betragtning.

f) *Forbindelse til værdiansættelsen* — Hvis det første overdragede vederlag på overtagelsestidspunktet er baseret på den laveste værdi i et spænd, der er etableret ved værdiansættelsen af den overtagne virksomhed, og den betingede formel henholder sig til denne værdiansættelsesmetode, kan dette være et tegn på, at de betingede betalinger udgør yderligere betaling. Alternativt gælder det, at hvis formlen for betinget betaling er overensstemmende med tidligere overskudsdelingsordninger, kan dette være et tegn på, at ordningens indhold går ud på at tilvejebringe aflønning.

g) *Formel til opgørelse af vederlag* — Den formel, der anvendes til at opgøre den betingede betaling, kan udgøre en hjælp til at vurdere ordningens indhold. Hvis en betinget betaling eksempelvis er opgjort på grundlag af et multiplum af indtjeningen, kan dette indikere, at forpligtelsen udgør betinget vederlag i virksomhedssammenslutningen, og at formlen har til hensigt at etablere eller bekræfte den overtagne virksomheds dagsværdi. Modsat indikerer en betinget betaling, der er en bestemt procentdel af indtjeningen, muligvis at forpligtelsen til de ansatte er en overskudsdelingsordning for at aflønne ansatte for ydede tjenester.

h) *Andre aftaler og forhold* — Vilkårene for andre aftaler med sælgende aktionærer (såsom aftaler om ikke at konkurrere, kontrakter til senere opfyldelse, konsulentkontrakter og leasingaftaler for ejendomme) og den indkomstskattemæssige behandling af betingede betalinger, kan indikere, at betingede betalinger kan henføres til noget andet end vederlag for den overtagne virksomhed. Eksempelvis kan den overtagende virksomhed i forbindelse med overtagelsen indgå en leasingaftale for en ejendom med en væsentlig, sælgende aktionær. Hvis leasingydelserne, der er fastsat i leasingkontrakten, ligger væsentligt under markedet, kan alle eller nogle af de betingede betalinger til leasinggiver (den sælgende aktionær), som er krævet i henhold til en separat aftale om betinget betaling, i realiteten være

▼M12

betalinger for brugen af den leasede ejendom, som den overtagende virksomhed skal indregne separat i sit årsregnskab efter sammenslutningen. Modsat kan aftalen om betinget betaling til den sælgende aktionær udgøre betinget vederlag i virksomhedssammenslutningen, hvis leasingkontrakten angiver leasingydelser, der er i overensstemmelse med markedsvilkårene for den leasede ejendom.

Tildeling af aktiebaseret vederlæggelse fra den overtagende virksomhed som udveksling for tildelinger, der besiddes af den overtagne virksomheds ansatte (anvendelse af afsnit 52(b))

▼M29

B56 En overtagende virksomhed kan udveksle sine tildelinger af aktiebaseret vederlæggelse [1] (erstatningstildeling) med tildelinger, der besiddes af ansatte i den overtagne virksomhed. Udvekslinger af aktieoptioner eller anden tildelt aktiebaseret vederlæggelse i forbindelse med en virksomhedssammenslutning behandles regnskabsmæssigt som ændringer af den tildelte aktiebaserede vederlæggelse i overensstemmelse med IFRS 2 *Aktiebaseret vederlæggelse*. Hvis den overtagende virksomhed erstatter den overtagne virksomheds tildelinger, skal hele eller en del af den markedsbaserede måling af den overtagende virksomheds erstatningstildeling medtages i målingen af det overdragede vederlag ved virksomhedssammenslutningen. Afsnit B57–B62 indeholder vejledning om, hvordan den markedsbaserede måling allokeres.

I nogle situationer, hvor den overtagne virksomheds tildelinger ville udløbe som en følge af virksomhedssammenslutningen, og hvor den overtagende virksomhed erstatter disse tildelinger, selvom den ikke er forpligtet til det, skal hele den markedsbaserede måling af disse tildelinger imidlertid indregnes som en aflønningsomkostning i årsregnskabet efter sammenslutningen i overensstemmelse med IFRS 2. Det betyder, at intet af den markedsbaserede måling af disse tildelinger skal medtages i målingen af det erlagte vederlag ved virksomhedssammenslutningen. Den overtagende virksomhed er forpligtet til at erstatte den overtagne virksomheds tildelinger, hvis den overtagne virksomhed eller dennes ansatte har mulighed for at gennemtvinge erstatningen. Eksempelvis er den overtagende virksomhed, for så vidt angår anvendelsen af dette krav, forpligtet til at erstatte den overtagne virksomheds tildelinger, hvis denne erstatning kræves i henhold til:

(a) vilkårene for overtagelsesaftalen

(b) vilkårene for den overtagne virksomheds tildelinger eller

(c) gældende love eller retsforskrifter.

▼M12

B57 For at vurdere den andel af en erstatningstildeling, der er en del af det erlagte vederlag for den overtagne virksomhed, og den andel, der udgør aflønning for tjenester efter sammenslutningen, skal den overtagende virksomhed måle både erstatningstildelingen, der er tildelt af den overtagende virksomhed, og den overtagne virksomheds tildelinger på overtagelsestidspunktet i overensstemmelse med IFRS 2. Andelen af den markedsbaserede måling af erstatningstildelingen, der er en del af det erlagte vederlag som udveksling for den overtagne virksomhed, svarer til den andel af den overtagne virksomheds tildeling, der kan henføres til tjenester før sammenslutningen.

[1] I afsnit B56–B62 henviser udtrykket »tildeling af aktiebaseret vederlæggelse« til optjente eller ikke-optjente tildelinger af aktiebaserede betalingstransaktioner.

▼M12

B58 Andelen af erstatningstildelingen, der kan henføres til tjenester før sammenslutningen, er den markedsbaserede måling af den overtagne virksomheds tildeling ganget med andelen af optjeningsperioden, der er fuldendt i forhold til den samlede optjeningsperiode eller den oprindelige optjeningsperioden for den overtagne virksomheds tildeling, hvad der måtte være længst. Optjeningsperioden er den periode, i løbet af hvilken alle de specificerede optjeningsbetingelser skal opfyldes. Optjeningsbetingelser er defineret i IFRS 2.

B59 Andelen af en ikke-optjent erstatningstildeling, der kan henføres til tjenester før sammenslutningen og derfor indregnes som en aflønningsomkostning i årsregnskabet efter sammenslutningen, svarer til den samlede markedsbaserede måling af erstatningstildelingen med fradrag af det beløb, der kan henføres til tjenester efter sammenslutningen. Derfor skal den overtagende virksomhed henføre det beløb, hvormed den markedsbaserede måling af erstatningstildelingen eventuelt overstiger den markedsbaserede måling af den overtagne virksomheds tildeling til tjenester efter sammenslutningen, og indregne dette overskydende beløb som aflønningsomkostning i årsregnskabet efter sammenslutningen. Den overtagende virksomhed skal henføre en del af en erstatningstildeling til tjenester efter sammenslutningen, hvis denne er betinget af tjenester efter sammenslutningen, uanset om de ansatte havde leveret alle de tjenester, der var krævet for optjening af tildelingen fra den overtagne virksomhed, før overtagelsestidspunktet.

B60 Den andel af den ikke-optjente erstatningstildeling, der kan henføres til tjenester før sammenslutningen, samt den andel, der kan henføres til tjenester efter sammenslutningen, skal være udtryk for det bedste tilgængelige skøn over antallet af erstatningstildelinger, der forventes optjent. Hvis den markedsbaserede måling af en erstatningstildeling, der henføres til tjenester før sammenslutningen, er CU100, og den overtagende virksomhed forventer, at kun 95 % af tildelingen bliver optjent, udgør det beløb, der medregnes i det erlagte vederlag ved virksomhedssammenslutningen, CU95. Ændringer i det anslåede antal erstatningsgevinster, der forventes optjent, skal afspejles i aflønningsomkostningerne for de regnskabsår, hvor ændringerne eller annulleringerne finder sted — og ikke som regulering af det erlagte vederlag ved virksomhedssammenslutningen. Tilsvarende behandles virkningerne af andre begivenheder, såsom ændringer eller det endelige resultat af tildelinger med indtjeningsbetingelser, der finder sted efter overtagelsestidspunktet, regnskabsmæssigt i overensstemmelse med IFRS 2 ved opgørelsen af aflønningsomkostningerne for det regnskabsår, hvor en begivenhed finder sted.

B61 Der gælder samme krav for opgørelse af de andele af en erstatningstildeling, der kan henføres til tjenester før og efter sammenslutningen, uanset om en erstatningstildeling klassificeres som en forpligtelse eller et egenkapitalinstrument i overensstemmelse med bestemmelserne i IFRS 2. Alle ændringer i den markedsbaserede måling af tildelinger, der klassificeres som forpligtelser efter overtagelsestidspunktet, og de tilknyttede indkomstskattemæssige virkninger, indregnes i den overtagende virksomheds årsregnskab efter sammenslutningen for det eller de regnskabsår, hvor ændringerne finder sted.

B62 De indkomstskattemæssige virkninger af erstatningstildelinger af aktiebaseret vederlæggelse skal indregnes i overensstemmelse med bestemmelserne i IAS 12 *Indkomstskatter*.

▼M29

Den overtagne virksomheds aktiebaserede betalingstransaktioner afregnet i egenkapital

B62A Den overtagne virksomhed kan have udestående aktiebaserede betalingstransaktioner, som den overtagende virksomhed ikke udveksler for sine aktiebaserede betalingstransaktioner. Hvis de er optjente, er den overtagne virksomheds sådanne aktiebaserede betalingstransaktioner en del af minoritetsinteressen i den overtagne virksomhed og måles til den markedsbaserede måling. Hvis de ikke er optjente, måles de til den markedsbaserede måling, som om overtagelsestidspunktet var tildelingstidspunktet i overensstemmelse med afsnit 19 and 30.

▼M29

B62B Den markedsbaserede måling af ikke-optjente aktiebaserede betalingstransaktioner allokeres til minoritetsinteressen på grundlag af andelen af optjeningsperioden, der er fuldendt i forhold til den samlede optjeningsperiode eller den oprindelige optjeningsperiode for den aktiebaserede betalingstransaktion, alt efter hvad der måtte være længst. Restbeløbet allokeres til tjenester før sammenslutningen.

▼M12

ANDRE IFRS-STANDARDER, DER INDEHOLDER VEJLEDNING OM EFTERFØLGENDE MÅLING OG REGNSKABSMÆSSIG BEHANDLING (ANVENDELSE AF AFSNIT 54)

B63 Eksempler på andre IFRS-standarder, der indeholder vejledning om efterfølgende måling og regnskabsmæssig behandling af overtagne aktiver og forpligtelser ved en virksomhedssammenslutning, omfatter:

a) IAS 38, der foreskriver den regnskabsmæssige behandling af immaterielle aktiver, som er erhvervet ved en virksomhedssammenslutning. Den overtagende virksomhed måler goodwill til det indregnede beløb på overtagelsestidspunktet med fradrag af eventuelle akkumulerede tab ved værdiforringelse. IAS 36 *Værdiforringelse af aktiver* fastlægger den regnskabsmæssige behandling af tab ved værdiforringelse.

b) IFRS 4 *Forsikringskontrakter*, der indeholder vejledning om den efterfølgende regnskabsmæssige behandling af en forsikringskontrakt, der er erhvervet ved en virksomhedsovertagelse.

c) IAS 12, der foreskriver den efterfølgende regnskabsmæssige behandling af udskudte skatteaktiver (herunder ikke-indregnede udskudte skatteaktiver) og –forpligtelser, der er erhvervet ved en virksomhedssammenslutning.

d) IFRS 2, der indeholder vejledning om den efterfølgende måling og regnskabsmæssige behandling af den del af erstatningstildelinger af aktiebaseret vederlæggelse, der udstedes af en overtagende virksomhed, som kan henføres til ansattes fremtidige tjenester.

e) IAS 27 (ajourført af International Accounting Standards Board i 2008), der indeholder vejledning om den regnskabsmæssige behandling af ændringer i en modervirksomheds ejerandele i en dattervirksomhed efter opnåelse af bestemmende indflydelse.

OPLYSNINGER (ANVENDELSE AF AFSNIT 59 OG 61)

▼M32

B64 For at opfylde formålet i afsnit 59 skal den overtagende virksomhed give følgende oplysninger for hver virksomhedssammenslutning, der finder sted i løbet af regnskabsåret:

▼M12

a) navnet på og en beskrivelse af den overtagne virksomhed

b) overtagelsestidspunktet

c) procentdelen af overtagne stemmeberettigede egenkapitalinteresser

d) de primære årsager til virksomhedssammenslutningen og en beskrivelse af, hvordan den overtagende virksomhed opnåede bestemmende indflydelse på den overtagne virksomhed

e) en kvalitativ beskrivelse af de faktorer, der udgør den indregnede goodwill, såsom forventede synergier fra sammenlægninger af den overtagne og den overtagende virksomheds aktiviteter, immaterielle aktiver, der ikke opfylder kriterierne for separat indregning, eller andre faktorer

▼M32

f) dagsværdien på overtagelsestidspunktet af det samlede erlagte vederlag og dagsværdien på overtagelsestidspunktet af hver væsentlig kategori af vederlag, såsom:

▼M12

i) likvider

▼M12

ii) andre materielle eller immaterielle aktiver, herunder en af den overtagende virksomheds virksomheder eller dattervirksomheder

iii) overtagne forpligtelser, eksempelvis en forpligtelse vedrørende betinget vederlag, og

▼M32

iv) egenkapitalinteresser i den overtagende virksomhed, herunder antallet af instrumenter eller interesser, der er udstedt eller kan udstedes, samt metoden for opgørelse af dagsværdien af disse instrumenter eller interesser.

▼M12

g) for aftaler om betinget vederlag og refusionsaktiver:

i) det indregnede beløb på overtagelsestidspunktet

ii) en beskrivelse af aftalen og grundlaget for opgørelse af det betalte beløb, og

iii) et skøn over spændet af udfald (udiskonteret) eller, hvis et spænd ikke kan anslås, dette forhold samt årsagerne til, at der ikke kan anslås et spænd. Hvis den maksimale betaling er ubegrænset, skal den overtagende virksomhed give oplysning herom

h) for overtagne tilgodehavender:

i) dagsværdien af tilgodehavenderne

ii) bruttoværdien af de tilgodehavende kontraktmæssige beløb og

iii) det bedste skøn på overtagelsestidspunktet over de kontraktmæssige pengestrømme, der ikke forventes erholdt.

Disse oplysninger skal gives for hver væsentlig kategori af tilgodehavender, såsom lån, direkte finansielle leasingkontrakter og alle andre kategorier af tilgodehavender

i) de indregnede beløb på overtagelsestidspunktet for hver væsentlig kategori af overtagne aktiver og forpligtelser

j) for hver eventualforpligtelse, der er indregnet i overensstemmelse med afsnit 23, de oplysninger, der kræves i henhold til afsnit 85 i IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*. Hvis en eventualforpligtelse ikke indregnes, fordi dens dagsværdi ikke kan opgøres pålideligt, skal den overtagende virksomhed anføre:

i) de oplysninger, der kræves i henhold til afsnit 86 i IAS 37, og

ii) årsagerne til, at forpligtelsen ikke kan måles pålideligt

k) det samlede beløb for goodwill, der forventes at være skattemæssigt fradragsberettiget

l) for transaktioner, der indregnes separat fra overtagelsen af aktiver og forpligtelser ved virksomhedssammenslutningen i overensstemmelse med afsnit 51:

i) en beskrivelse af hver transaktion

ii) hvordan den overtagende virksomhed foretog regnskabsmæssig behandling af hver transaktion

iii) de indregnede beløb for hver transaktion og den regnskabspost, hvori hvert beløb er indregnet, og

iv) hvis transaktionen udgør den faktiske afregning af et allerede eksisterende forhold, den metode, der er lagt til grund for opgørelsen af afregningsbeløbet

▼**M12**

m) oplysningen om separat indregnede transaktioner, der kræves i henhold til (l), skal medtage den beløbsmæssige størrelse af overtagelsesrelaterede omkostninger og, separat, den beløbsmæssige størrelse af de omkostninger, der er indregnet som en omkostning, og den eller de poster i totalindkomstopgørelsen, hvori disse omkostninger indregnes. Der skal desuden gives oplysning om den beløbsmæssige størrelse af eventuelle udstedelsesomkostninger, der ikke indregnes som en omkostning, samt hvordan disse blev indregnet

n) ved et tilbudskøb (se afsnit 34-36):

i) den beløbsmæssige størrelse af en eventuel gevinst, som er indregnet i overensstemmelse med afsnit 34, og den regnskabspost i totalindkomstopgørelsen, hvori gevinsten er indregnet, og

ii) en beskrivelse af årsagerne til, at transaktionen medførte en gevinst

▼**M32**

o) for hver virksomhedssammenslutning, hvor den overtagende virksomhed besidder mindre end 100 % af egenkapitalinteresserne i den overtagne virksomhed på overtagelsestidspunktet:

▼**M12**

i) den beløbsmæssige størrelse af minoritetsinteressen i den overtagne virksomhed, der er indregnet på overtagelsestidspunktet, samt målingsgrundlaget for dette beløb, og

▼**M32**

ii) for hver minoritetsinteresse i den overtagne virksomhed, der måles til dagsværdi, værdiansættelsesmetoden og væsentlige forudsætninger for modellen, der er lagt til grund for opgørelsen af denne værdi.

▼**M12**

p) ved en virksomhedssammenslutning, der gennemføres i flere faser:

i) dagsværdien på overtagelsestidspunktet af den overtagende virksomheds egenkapitalinteresse i den overtagne virksomhed umiddelbart før overtagelsestidspunktet og

ii) den beløbsmæssige størrelse af eventuelle gevinster eller tab, der indregnes som følge af efterfølgende måling til dagsværdi af den overtagende virksomheds egenkapitalinteresser i den overtagne virksomhed før virksomhedsovertagelsen (se afsnit 42) og posten i totalindkomstopgørelsen, hvori gevinsten eller tabet indregnes

q) følgende oplysninger:

i) den beløbsmæssige størrelse af den overtagne virksomheds indtjening og resultat efter overtagelsestidspunktet, som medtages i den konsoliderede totalindkomstopgørelse for regnskabsåret, og

ii) den sammensluttede virksomheds indtjening og resultat for det aktuelle regnskabsår, som om overtagelsestidspunktet for alle virksomhedssammenslutninger, som er gennemført i løbet af regnskabsåret, var begyndelsen af regnskabsåret.

Hvis det ikke er praktisk muligt at give en eller flere oplysninger, som er krævet i dette underafsnit, skal den overtagende virksomhed give oplysning om dette forhold og forklare, hvorfor det ikke er praktisk muligt at give oplysningerne. Denne standard anvender udtrykket »ikke praktisk muligt« med samme betydning som i IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*.

B65 For virksomhedssammenslutninger, der finder sted i løbet af regnskabsåret, som hver for sig er uvæsentlige, men tilsammen er væsentlige, skal den overtagende virksomhed samlet give de af afsnit B64(e)–(q) krævede oplysninger.

▼**M12**

B66 Hvis overtagelsestidspunktet for en virksomhedssammenslutning ligger efter regnskabsårets afslutning, men før årsregnskabet godkendes til offentliggørelse, skal den overtagende virksomhed give de i afsnit B64 krævede oplysninger, medmindre den første regnskabsmæssige behandling af en virksomhedssammenslutning ikke er fuldendt på det tidspunkt, hvor årsregnskabet godkendes til offentliggørelse. I denne situation skal den overtagende virksomhed beskrive, hvilke oplysninger, der ikke kunne gives, samt årsagerne hertil.

B67 For at opfylde formålet i afsnit 61 skal den overtagende virksomhed give følgende oplysninger for hver væsentlig virksomhedssammenslutning, eller samlet for virksomhedssammenslutninger, der hver for sig er uvæsentlige:

a) hvis den første regnskabsmæssige behandling af en virksomhedssammenslutning ikke er fuldendt (se afsnit 45) for bestemte aktiver, forpligtelser, minoritetsinteresser eller vederlagsposter, og de indregnede beløb for virksomhedssammenslutningen i årsregnskabet således kun er foreløbigt opgjort:

   i) årsagerne til, at den første regnskabsmæssige behandling af virksomhedssammenslutningen ikke er fuldendt

   ii) de aktiver, forpligtelser, egenkapitalinteresser eller vederlagsposter, for hvilke den første regnskabsmæssige behandling ikke er fuldendt, og

   iii) arten og den beløbsmæssige størrelse af eventuelle målingsperioderegulering, der er indregnet i løbet af regnskabsåret i overensstemmelse med afsnit 49

b) for hvert regnskabsår efter overtagelsestidspunktet, indtil virksomheden samler, sælger eller på anden måde mister retten til et betinget vederlagsaktiv, eller indtil virksomheden afregner en betinget vederlagsforpligtelse, eller forpligtelsen annulleres eller udløber:

   i) eventuelle ændringer i de indregnede beløb, herunder eventuelle forskelle, der opstår ved afregning

   ii) eventuelle ændringer i spændet af udfald (udiskonteret) og årsagerne til disse ændringer og

   iii) værdiansættelsesmetoderne og de væsentlige forudsætninger for modellen, der er lagt til grund for målingen af det betingede vederlag

c) for eventualforpligtelser, der indregnes i en virksomhedssammenslutning, skal den overtagende virksomhed give de oplysninger, der er krævet i henhold til afsnit 84 og 85 i IAS 37 for hver kategori af hensatte forpligtelser

d) en afstemning af den regnskabsmæssige værdi af goodwill ved regnskabsårets begyndelse og slutning, som separat viser:

   i) bruttoværdien og de akkumulerede tab ved værdiforringelse ved regnskabsårets begyndelse

   ii) yderligere goodwill, som er indregnet i løbet af regnskabsåret, bortset fra goodwill, som er medtaget i en afståelsesgruppe, der på overtagelsestidspunktet opfylder kriterierne for klassifikation som besiddelse med henblik på salg i overensstemmelse med IFRS 5 *Anlægsaktiver, som besiddes med henblik på salg og ophørte aktiviteter*

   iii) reguleringer, som hidrører fra den efterfølgende indregning af udskudte skatteaktiver i regnskabsåret i overensstemmelse med afsnit 67

▼**M12**

iv) goodwill, som er medtaget i en afståelsesgruppe, der er klassificeret som besiddelse med henblik på salg i overensstemmelse med IFRS 5, og goodwill, hvor indregning er ophørt i løbet af regnskabsåret uden at goodwillen tidligere har været medtaget i en afståelsesgruppe, som var klassificeret som besiddelse med henblik på salg

v) tab ved værdiforringelse, som er indregnet i løbet af regnskabsåret i overensstemmelse med IAS 36. (IAS 36 kræver oplysning om genindvindingsværdien og værdiforringelse af goodwill ud over dette krav)

vi) nettovalutakursforskelle, som er opstået i løbet af regnskabsåret i overensstemmelse med IAS 21 *Valutaomregning*

vii) eventuelle andre ændringer i den regnskabsmæssige værdi i regnskabsåret

viii) bruttoværdien og de akkumulerede tab ved værdiforringelse ved regnskabsårets slutning

e) den beløbsmæssige størrelse af og en redegørelse for eventuelle gevinster og tab, der er indregnet i det aktuelle regnskabsår, og som både

i) er tilknyttet identificerbare aktiver eller forpligtelser, som er overtaget ved en virksomhedssammenslutning, som blev gennemført i det aktuelle eller foregående regnskabsår, og

ii) er af en sådan størrelse, art eller beskaffenhed, at oplysning herom er relevant for forståelsen af den sammensluttede virksomheds årsregnskab.

OVERGANGSBESTEMMELSER FOR VIRKSOMHEDSSAMMENSLUTNINGER, DER KUN OMFATTER GENSIDIGE VIRKSOMHEDER ELLER ALENE INDGÅS PÅ BAGGRUND AF EN KONTRAKT (ANVENDELSE AF AFSNIT 66)

B68 Afsnit 64 specificerer, at denne standard skal anvendes fremadrettet på virksomhedssammenslutninger, hvor overtagelsestidspunktet er samtidig med eller efter begyndelsen af det første regnskabsår, der begynder den 1. juli 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende standarden før dette tidspunkt. Virksomheder må dog først anvende denne standard fra begyndelsen af et regnskabsår, der begynder den 30. juni 2007 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender denne standard før ikrafttrædelsestidspunktet, skal den give oplysning om dette og anvende IAS 27 (ajourført af International Accounting Standards Board i 2008) samtidig.

B69 Kravet om fremadrettet anvendelse af denne standard har følgende virkning for en virksomhedssammenslutning, der kun omfatter gensidige virksomheder eller alene indgås på baggrund af en kontrakt, hvis overtagelsestidspunktet for virksomhedssammenslutningen ligger før anvendelsen af denne standard:

a) *Klassifikation* — Virksomheden skal fortsat klassificere den tidligere virksomhedssammenslutning i overensstemmelse med virksomhedens tidligere regnskabspraksis for sådanne sammenslutninger.

▼**M12**

b) *Tidligere indregnet goodwill* — Ved begyndelsen af det første regnskabsår, hvor denne standard anvendes, er den regnskabsmæssige værdi af goodwill, der hidrører fra den tidligere virksomhedssammenslutning, lig med den regnskabsmæssige værdi på det tidspunkt i overensstemmelse med virksomhedens tidligere regnskabspraksis. I sin opgørelse af dette beløb skal virksomheden eliminere den regnskabsmæssige værdi af eventuelt akkumuleret afskrivning af denne goodwill og det tilsvarende fald i goodwill. Der skal ikke foretages andre reguleringer af den regnskabsmæssige værdi af goodwill.

c) *Goodwill, der tidligere er indregnet som et fradrag i egenkapitalen* — Virksomhedens tidligere regnskabspraksis kan have medført, at goodwill hidrørende fra den tidligere virksomhedssammenslutning, er blevet indregnet som et fradrag i egenkapitalen. I denne situation skal virksomheden ikke indregne denne goodwill som et aktiv ved begyndelsen af det første regnskabsår, hvor denne standard anvendes. Desuden skal virksomheden ikke indregne nogen del af denne goodwill i resultatet, når den afhænder en del af eller hele den aktivitet, som denne goodwill er knyttet til, eller når en pengestrømsfrembringende enhed, som goodwillen er tilknyttet, bliver værdiforringet.

d) *Efterfølgende regnskabsmæssig behandling af goodwill* — Fra begyndelsen af det første regnskabsår, hvor denne standard anvendes, skal virksomheden ophøre med at amortisere goodwill hidrørende fra den tidligere virksomhedssammenslutning, og den skal teste goodwill for værdiforringelse i overensstemmelse med IAS 36.

e) *Tidligere indregnet negativ goodwill* — En virksomhed, der i sin regnskabsmæssige behandling af den tidligere virksomhedssammenslutning anvendte overtagelsesmetoden, kan have indregnet en periodeafgrænsningspost for det beløb, hvormed dens andel i nettodagsværdien af den overtagne virksomheds identificerbare aktiver og forpligtelser oversteg kostprisen for andelen (undertiden benævnt negativ goodwill). Hvis dette er tilfældet, skal virksomheden ophøre med at indregne den regnskabsmæssige værdi af periodeafgrænsningsposten ved begyndelsen af det første regnskabsår, hvor denne standard anvendes, med en tilsvarende regulering af det overførte resultat i åbningsbalancen pr. denne dato.

▼B

IFRS 4

Forsikringskontrakter

FORMÅL

1. Formålet med denne standard er at redegøre for den regnskabsmæssige behandling af *forsikringskontrakter* i alle virksomheder, som udsteder sådanne kontrakter (i denne standard betegnet *forsikringsgiver*), indtil IASB afslutter anden fase af projektet vedrørende forsikringskontrakter. Navnlig kræver denne standard:

   a) begrænsede forbedringer af forsikringsgiveres regnskabsmæssige behandling af forsikringskontrakter

   b) oplysninger, som identificerer og forklarer de beløb i forsikringsgivers årsregnskab, der hidrører fra forsikringskontrakter, og hjælper brugerne af sådanne årsregnskaber med at forstå den beløbsmæssige størrelse, tidspunktet og usikkerheden forbundet med fremtidige pengestrømme fra forsikringskontrakter.

ANVENDELSESOMRÅDE

2. Virksomheden skal anvende denne standard på:

   a) forsikringskontrakter (herunder *reassurancekontrakter*), som udstedes og reassurancekontrakter som besiddes af virksomheden

   b) finansielle instrumenter, som udstedes af virksomheden med *skønsmæssig deltagelse* (jf. afsnit 35). IFRS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysning* kræver oplysning om finansielle instrumenter, herunder finansielle instrumenter med skønsmæssig deltagelse.

3. Denne standard behandler ikke andre aspekter af forsikringsgiveres regnskaber, såsom regnskabsmæssig behandling af finansielle aktiver, som besiddes af forsikringsgivere, og finansielle forpligtelser, som udstedes af forsikringsgivere (jf. IAS 32 *Finansielle instrumenter: Præsentation*, IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling* samt IFRS 7), bortset fra i overgangsbestemmelserne i afsnit 45.

4. Virksomheden skal ikke anvende denne standard på:

   a) produktgarantier, som udstedes direkte af en producent, forhandler eller detailhandler (jf. IAS 18 *Omsætning* og IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*)

   b) arbejdsgiveres aktiver og forpligtelser i forbindelse med pensionsordninger (jf. IAS 19 *Personaleydelser* og IFRS 2 *Aktiebaseret vederlæggelse*) og pensionsforpligtelser præsenteret af definerede fratrædelsesordninger (jf. IAS 26 *Regnskabsmæssig behandling og præsentation af fratrædelsesordninger*)

   c) kontraktlige rettigheder eller kontraktlige forpligtelser, som er betinget af den fremtidige brug af eller ret til at bruge et ikke-finansielt aktiv (eksempelvis visse licenser, royalties, betingede leasingydelser og lignende poster), samt leasingtagers restværdigaranti, der er indbygget i en finansiel leasingkontrakt (jf. IAS 17 *Leasingkontrakter*, IAS 18 *Omsætning* og IAS 38 *Immaterielle aktiver*)

▼B

d) finansielle garantikontrakter, medmindre udsteder tidligere udtrykkeligt har erklæret, at den betragter sådanne kontrakter som forsikringskontrakter, og har lagt en regnskabsmæssig behandling til grund, som svarer til den regnskabsmæssige behandling af forsikringskontrakter. I dette tilfælde kan udsteder vælge at anvende enten IAS 39, IAS 32 og IFRS 7 eller denne standard på sådanne finansielle garantikontrakter. Udsteder kan foretage dette valg for hver enkelt kontrakt, men det foretagne valg for hver kontrakt er uigenkaldeligt

e) skyldig eller tilgodehavende betinget købspris ved en virksomhedssammenslutning (jf. IFRS 3 *Virksomhedssammenslutninger*)

f) *direkte forsikringskontrakter*, som besiddes af virksomheden (dvs. direkte forsikringskontrakter, hvor virksomheden er *forsikringstager*). En *cedent* (en genforsikret forsikringsgiver) skal imidlertid anvende denne standard på sine reassurancekontrakter.

5. For at lette forståelsen beskrives alle virksomheder, som udsteder forsikringskontrakter, som forsikringsgivere i denne standard, uanset om udsteder anses som en forsikringsgiver i juridisk og tilsynsmæssig sammenhæng.

6. En reassurancekontrakt er en type forsikringskontrakt. Alle henvisninger til forsikringskontrakter i denne standard gælder således også for reassurancekontrakter.

Indbyggede afledte finansielle instrumenter

7. IAS 39 kræver, at en virksomhed adskiller visse indbyggede finansielle afledte instrumenter fra hovedkontrakten, måler dem til *dagsværdi* og medtager ændringer i dagsværdien i resultatet. IAS 39 finder anvendelse på afledte finansielle instrumenter, som er indbygget i en forsikringskontrakt, medmindre det indbyggede afledte finansielle instrument selv er en forsikringskontrakt.

8. Som en undtagelse fra kravet i IAS 39 behøver forsikringsgiver ikke adskille forsikringstagers option på at tilbagekøbe en forsikringskontrakt til et fast beløb (eller til et beløb baseret på et fast beløb og en rentesats) og måle denne til dagsværdi, selvom udnyttelseskursen er forskellig fra hoved*forsikringsforpligtelsens* regnskabsmæssige værdi. Kravet i IAS 39 finder dog anvendelse på en put-option eller en option på kontant tilbagekøb, som er indbygget i en forsikringskontrakt, hvis tilbagekøbsværdien varierer med ændringen i en finansiel variabel (såsom egenkapital- eller råvarepris eller –indeks) eller en ikke-finansiel variabel, som ikke gælder specifikt for en kontrahent. Desuden finder dette krav også anvendelse, hvis ►M5 ejerens ◄ evne til at udnytte en put-option eller option på kontant tilbagekøb udløses af en ændring i en sådan variabel (eksempelvis en put-option, som kan udnyttes, hvis et aktieindeks når et bestemt niveau).

9. Afsnit 8 finder ligeledes anvendelse på optioner på tilbagekøb af finansielle instrumenter med skønsmæssig deltagelse.

Udskillelse af opsparingselementer

10. Visse forsikringskontrakter indeholder både et forsikringselement og et *opsparingselement*. I nogle tilfælde er det påkrævet eller tilladt, at forsikringsgiver *udskiller* disse elementer:

a) udskillelse kræves, hvis begge nedenstående betingelser er opfyldt:

i) Forsikringsgiver kan måle opsparingselementet (herunder eventuelle indbyggede optioner på tilbagekøb) separat (dvs. uden at tage forsikringselementet i betragtning).

▼B

ii) Forsikringsgivers regnskabspraksis kræver ikke på anden måde indregning af alle forpligtelser og rettigheder, som hidrører fra opsparingselementet

b) udskillelse er tilladt, men ikke påkrævet, hvis forsikringsgiver kan måle opsparingselementet separat som angivet i a)i), men forsikringsgivers regnskabspraksis kræver indregning af alle forpligtelser og rettigheder, som hidrører fra opsparingselementet uanset hvilket grundlag, der er anvendt til at måle disse rettigheder og forpligtelser

c) udskillelse er ikke tilladt, hvis forsikringsgiver ikke kan måle opsparingselementet separat som angivet i a)i).

11. I det følgende gives et eksempel på et tilfælde, hvor forsikringsgivers regnskabspraksis ikke kræver indregning af alle forpligtelser, som hidrører fra opsparingselementet. En cedent modtager erstatning for tab fra en *reassurandør*, men kontrakten forpligter cedenten til at tilbagebetale erstatningen over en årrække. Denne forpligtelse hidrører fra et opsparingselement. Hvis cedentens regnskabspraksis ellers ville tillade indregning af erstatning som en indtægt uden indregning af den deraf følgende forpligtelse, kræves udskillelse.

12. For at udskille en kontrakt skal forsikringsgiver:

a) anvende denne standard på forsikringselementet

b) anvende IAS 39 på opsparingselementet.

INDREGNING OG MÅLING

Midlertidig undtagelse fra visse andre standarder

13. Afsnit 10-12 i IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl* angiver, hvilke kriterier en virksomhed skal lægge til grund ved udvikling af en regnskabspraksis, hvis der ikke findes nogen standard, som finder specifik anvendelse på en post. Denne standard fritager imidlertid forsikringsgiver fra at anvende disse kriterier på sin regnskabspraksis for:

a) forsikringskontrakter, som forsikringsgiver udsteder (herunder tilknyttede anskaffelsesomkostninger og tilknyttede immaterielle aktiver, som eksempelvis de i afsnit 31 og 32 beskrevne), og

b) reassurancekontrakter, som forsikringsgiver besidder.

14. Dog fritager standarden ikke forsikringsgiver fra visse konsekvenser af kriterierne i afsnit 10-12 i IAS 8. Særligt gælder det, at forsikringsgiver:

a) ikke skal indregne eventuelle hensættelser til mulige fremtidige krav som en forpligtelse, hvis disse krav opstår i henhold til forsikringskontrakter, som endnu ikke findes ►**M5** ved regnskabsårets afslutning ◄ (eksempelvis katastrofe- og udjævningshensættelser)

b) skal udføre den i afsnit 15-19 beskrevne *test af forpligtelsers tilstrækkelighed*

c) udelukkende skal ophøre med at indregne en forsikringsforpligtelse (eller en del af en forsikringsforpligtelse) i ►**M5** opgørelse af finansiel stilling ◄, når forpligtelsen ophører, dvs. når den i kontrakten anførte forpligtelse opfyldes, annulleres eller udløber.

▼B

d) ikke skal modregne:

i) *reassuranceaktiver* i de tilknyttede forsikringsforpligtelser, eller

ii) indtægter eller omkostninger fra reassurancekontrakter i omkostninger eller indtægter fra de tilknyttede forsikringskontrakter

e) skal vurdere, hvorvidt reassuranceaktiver er værdiforringede (jf. afsnit 20).

Test af forpligtelsers tilstrækkelighed

15. Forsikringsgiver skal ►**M5** ved hvert regnskabsårs afslutning ◄ vurdere, hvorvidt de indregnede forsikringsforpligtelser er tilstrækkelige. Ved vurderingen skal der anvendes aktuelle skøn over fremtidige pengestrømme i henhold forsikringsgivers forsikringskontrakter. Hvis vurderingen viser, at forsikringsforpligtelsernes regnskabsmæssige værdi (med fradrag af tilknyttede udskudte anskaffelsesomkostninger og tilknyttede immaterielle aktiver, som eksempelvis de i afsnit 31 og 32 omtalte) er utilstrækkelig set i lyset af de skønnede fremtidige pengestrømme, skal hele dette underskud indregnes i resultatet.

16. Hvis forsikringsgiver anvender en test af forpligtelsers tilstrækkelighed, som opfylder visse minimumskrav, stiller denne standard ikke yderligere krav. Disse minimumskrav er som følger:

a) Testen omfatter aktuelle skøn over alle kontraktlige pengestrømme og over tilknyttede pengestrømme, såsom omkostninger til behandling af skadesanmeldelser, samt pengestrømme, der hidrører fra indbyggede optioner og garantier.

b) Hvis testen viser, at forpligtelsen er utilstrækkelig, skal hele underskuddet indregnes i resultatet.

17. Hvis forsikringsgivers regnskabspraksis ikke kræver, at der udføres en test af forpligtelsers tilstrækkelighed, som opfylder minimumskravene i afsnit 16, skal forsikringsgiver:

a) opgøre de relevante forsikringsforpligtelsers ([1]) regnskabsmæssige værdi med fradrag af den regnskabsmæssige værdi af:

i) eventuelle tilknyttede udskudte anskaffelsesomkostninger, og

ii) eventuelle tilknyttede immaterielle aktiver, såsom aktiver, der er erhvervet ved en virksomhedssammenslutning eller porteføljeoverdragelse (jf. afsnit 31 og 32). Tilknyttede reassuranceaktiver skal imidlertid ikke tages i betragtning, eftersom forsikringsgiver regnskabsmæssigt behandler disse separat (jf. afsnit 20)

b) afgøre, hvorvidt det i a) beskrevne beløb er mindre end den regnskabsmæssige værdi, som ville være krævet, hvis de relevante forsikringsforpligtelser lå inden for anvendelsesområdet for IAS 37. Hvis beløbet er mindre, skal forsikringsgiver indregne hele forskellen i resultatet og reducere den regnskabsmæssige værdi af de tilknyttede udskudte anskaffelsesomkostninger eller tilknyttede immaterielle aktiver eller øge den regnskabsmæssige værdi af de relevante forsikringsforpligtelser.

([1]) De relevante forsikringsforpligtelser er de forsikringsforpligtelser (samt tilknyttede udskudte anskaffelsesomkostninger og tilknyttede immaterielle aktiver), hvor forsikringsgivers regnskabspraksis ikke kræver, at der udføres en test af forpligtelsers tilstrækkelighed, som opfylder minimumskravene i afsnit 16.

▼B

18. Hvis forsikringsgivers test af forpligtelsers tilstrækkelighed opfylder minimumskravene i afsnit 16, skal testen anvendes på det sammenlægningsniveau, testen angiver. Hvis testen ikke opfylder disse minimumskrav, skal der foretages en sammenligning som beskrevet i afsnit 17 på porteføljeniveau for kontrakter, som er forbundet med stort set de samme risici, og som forvaltes sammen som en enkel portefølje.

19. Det i afsnit 17b) beskrevne beløb (dvs. resultatet af anvendelsen af IAS 37) skal udelukkende afspejle fremtidige investeringsafkast (jf. afsnit 27-29), hvis det i afsnit 17a) beskrevne beløb også afspejler dette afkast.

Værdiforringelse af reassuranceaktiver

20. Hvis en cedents reassuranceaktiv er værdiforringet, skal cedenten foretage en tilsvarende reduktion af den regnskabsmæssige værdi, og indregne tabet ved værdiforringelse i resultatet. Et reassuranceaktiv er udelukkende værdiforringet, hvis:

a) der er klar indikation af, at cedenten som følge af en begivenhed, der har fundet sted efter første indregning af reassuranceaktivet, muligvis ikke vil modtage alle skyldige beløb i henhold til kontraktens vilkår, og

b) denne begivenhed har en virkning, som kan måles pålideligt, på de beløb, som cedenten vil modtage fra reassurandøren.

Ændringer i anvendt regnskabspraksis

21. Afsnit 22-30 finder anvendelse på ændringer, som er foretaget af en forsikringsgiver, der allerede anvender IFRS, såvel som ændringer foretaget af en forsikringsgiver, der anvender IFRS for første gang.

22. Forsikringsgiver må udelukkende ændre sin regnskabspraksis for forsikringskontrakter, hvis ændringerne gør årsregnskabet mere relevant for regnskabsbrugernes økonomiske beslutningstagen, uden at det bliver mindre pålideligt, eller mere pålideligt, uden at det bliver mindre relevant for denne beslutningstagen. Forsikringsgiver skal vurdere relevans og pålidelighed ud fra kriterierne i IAS 8.

23. For at retfærdiggøre en ændring i regnskabspraksis for forsikringskontrakter skal forsikringsgiver godtgøre, at årsregnskabet som følge af ændringen kommer nærmere en opfyldelse af kriterierne i IAS 8, men ændringen behøver ikke medføre fuldstændig opfyldelse af disse kriterier. Følgende konkrete problemstillinger drøftes nedenfor:

a) aktuelle rentesatser (afsnit 24)

b) fortsat anvendelse af eksisterende praksis (afsnit 25)

c) forsigtighed (afsnit 26)

d) fremtidige investeringsafkast (afsnit 27-29), og

e) shadow accounting (afsnit 30).

▼B

Aktuelle markedsrenter

24. Det tillades, men ikke kræves ikke, at forsikringsgiver ændrer sin regnskabspraksis, således at klassificerede forsikringsforpligtelser ([1]) efterfølgende måles, så de afspejler aktuelle markedsrenter, og ændringer i sådanne forpligtelser indregnes i resultatet. På det tidspunkt kan forsikringsgiver desuden indføre en regnskabspraksis, som kræver, at der anvendes andre aktuelle skøn og forudsætninger for de klassificerede forpligtelser. Med den valgfrihed, der gives i dette afsnit, tillades det, at forsikringsgiver ændrer sin regnskabspraksis for klassificerede forpligtelser uden at anvende denne praksis konsekvent for alle tilsvarende forpligtelser, som det ellers ville være krævet i henhold til IAS 8. Hvis forsikringsgiver klassificerer forpligtelser i henhold til dette valg, skal aktuelle markedsrenter (og de øvrige aktuelle skøn og forudsætninger, hvor dette er relevant) fortsat anvendes konsekvent i alle regnskabsår for alle sådanne forpligtelser, indtil de ophører.

Fortsat anvendelse af eksisterende praksis

25. Forsikringsgiver kan fortsat anvende nedenstående typer praksis, men indførelsen af en af disse opfylder ikke kravet i afsnit 22:

a) måling af forsikringsforpligtelser på et udiskonteret grundlag

b) måling af kontraktlige rettigheder til fremtidige kapitalforvaltningshonorarer til et beløb, som overstiger dagsværdien baseret på en sammenligning med de aktuelle honorarer, som opkræves af andre markedsdeltagere for lignende ydelser. Det er sandsynligt, at dagsværdien på tidspunktet for indgåelsen af de kontraktlige rettigheder svarer til de afholdte oprettelsesomkostninger, medmindre fremtidige kapitalforvaltningshonorarer og tilknyttede omkostninger er ude af trit med sammenlignelige markedssatser

c) anvendelse af forskelligartet regnskabspraksis for forsikringskontrakter (og eventuelle tilknyttede udskudte anskaffelsesomkostninger og tilknyttede immaterielle aktiver) i dattervirksomheder, bortset fra hvad der tillades i afsnit 24. Hvis denne regnskabspraksis ikke er ensartet, kan forsikringsgiver ændre den, såfremt ændringen ikke gør den anvendte regnskabspraksis mere forskelligartet, og såfremt den nye praksis opfylder de øvrige krav i denne standard.

Forsigtighed

26. Forsikringsgiver behøver ikke at ændre sin regnskabspraksis for forsikringskontrakter for at eliminere overdreven forsigtighed. Hvis forsikringsgiver allerede måler sine forsikringskontrakter med tilstrækkelig forsigtighed, skal forsikringsgiver dog ikke indføre yderligere forsigtighed.

Fremtidige investeringsafkast

27. Forsikringstager behøver ikke at ændre sin regnskabspraksis for forsikringskontrakter for at eliminere fremtidige investeringsafkast. Der er imidlertid en afkræftelig formodning om, at forsikringsgivers årsregnskab bliver mindre relevant og pålideligt, hvis der indføres en regnskabspraksis, som i målingen af forsikringskontrakter afspejler fremtidige investeringsafkast, medmindre disse afkast påvirker de kontraktlige betalinger. Nedenfor er anført to eksempler på regnskabspraksis, som afspejler sådanne afkast:

a) anvendelse af en diskonteringssats, som afspejler det skønnede afkast af forsikringsgivers aktiver, eller

([1]) I dette afsnit omfatter forsikringsforpligtelser tilknyttede udskudte anskaffelsesomkostninger og tilknyttede immaterielle aktiver, som eksempelvis de i afsnit 31 og 32 beskrevne.

▼B

b) fremskrivning af disse aktivers forrentning med en skønnet forrentningssats, hvor den fremskrevne forrentning diskonteres med en anden sats, og hvor resultatet medtages i målingen af forpligtelsen.

28. Forsikringsgiver kan udelukkende tilsidesætte den afkræftelige formodning i afsnit 27, hvis de øvrige aspekter af en ændring i regnskabspraksis øger årsregnskabets relevans og pålidelighed i tilstrækkelig grad til at opveje den forringelse af relevansen og pålideligheden, som er forårsaget af, at fremtidige investeringsafkast er medtaget. Eksempelvis kan der være en situation, hvor forsikringsgivers eksisterende regnskabspraksis for forsikringskontrakter omfatter overdrevent forsigtige forudsætninger, som er opstillet ved indgåelsen, og en diskonteringssats, som er foreskrevet af en tilsynsmyndighed uden direkte henvisning til markedsforholdene, og ikke tager højde for visse indbyggede optioner og garantier. Forsikringsgiver kan gøre sit årsregnskab mere relevant uden at gøre det mindre pålideligt ved at skifte til et omfattende investor-orienteret regnskabsmæssigt grundlag, som er meget udbredt og omfatter:

a) aktuelle skøn og forudsætninger

b) en rimelig (men ikke overdrevent forsigtig) regulering for at afspejle risiko og usikkerhed

c) målinger, som afspejler både den indre og den tidsmæssige værdi af indbyggede optioner og garantier, og

d) en aktuel markedsdiskonteringssats, selvom denne diskonteringssats afspejler det skønnede afkast af forsikringsgivers aktiver.

29. Efter nogle målingsmetoder anvendes diskonteringssatsen til at opgøre nutidsværdien af en fremtidig overskudsmargin. Denne overskudsmargin henføres derefter til forskellige regnskabsår på baggrund af en formel. Efter disse metoder påvirkes målingen af forpligtelsen kun indirekte af diskonteringssatsen. Særligt gælder det, at anvendelsen af en mindre hensigtsmæssig diskonteringssats har en begrænset eller slet ingen virkning på målingen af forpligtelsen ved indgåelsen. Efter andre metoder bestemmes målingen af forpligtelsen dog direkte af diskonteringssatsen. Eftersom indførelsen af en aktivbaseret diskonteringssats har en mere væsentlig virkning er det i sidstnævnte tilfælde højst usandsynligt, at forsikringsgiver kan tilsidesætte den afkræftelige formodning, som beskrives i afsnit 27.

Shadow accounting

30. Efter nogle regnskabsmodeller har realiserede gevinster eller tab på forsikringsgivers aktiver en direkte virkning på målingen af visse eller alle a) forsikringsgivers forsikringsforpligtelser, b) tilknyttede udskudte anskaffelsesomkostninger og c) tilknyttede immaterielle aktiver, såsom aktiver beskrevet i afsnit 31 og 32. Det tillades, men kræves ikke, at forsikringsgiver ændrer sin regnskabspraksis, således at indregnede men urealiserede gevinster eller tab på et aktiv påvirker målingerne på samme måde som realiserede gevinster eller tab. ►**M5** Den tilknyttede regulering af forsikringsforpligtelsen (eller udskudte anskaffelsesomkostninger eller immaterielle aktiver) skal udelukkende indregnes i øvrig totalindkomst, hvis de urealiserede gevinster eller tab indregnes direkte i øvrig totalindkomst. ◄ Denne praksis beskrives undertiden som »shadow accounting«.

▼B

Forsikringskontrakter, der er erhvervet ved en virksomhedssammenslutning eller en porteføljeoverdragelse

31. For at overholde IFRS 3 skal forsikringsgiver på overtagelsestidspunktet måle forsikringsforpligtelser og *forsikringsaktiver*, der er overtaget ved en virksomhedssammenslutning, til dagsværdi. Det tillades dog, men kræves ikke, at forsikringsgiver anvender en udvidet præsentation, som opdeler dagsværdien af erhvervede forsikringskontrakter i to dele:

a) en forpligtelse, som måles i overensstemmelse med forsikringsgivers regnskabspraksis for udstedte forsikringskontrakter, og

b) et immaterielt aktiv, som afspejler forskellen mellem i) dagsværdien af de erhvervede kontraktlige forsikringsrettigheder og påtagne forsikringsforpligtelser og ii) det i a) beskrevne beløb. Efterfølgende måling af dette aktiv skal være i overensstemmelse med målingen af den tilknyttede forsikringsforpligtelse.

32. En forsikringsgiver, som erhverver en portefølje af forsikringskontrakter, kan anvende den i afsnit 31 beskrevne udvidede præsentation.

33. De immaterielle aktiver, som beskrives i afsnit 31 og 32, ligger uden for anvendelsesområdet for IAS 36 *Værdiforringelse af aktiver* og IAS 38. IAS 36 og IAS 38 finder imidlertid anvendelse på kundelister og kundeforhold, som afspejler forventningen til fremtidige kontrakter, der ikke udgør en del af de på tidspunktet for virksomhedssammenslutningen eller porteføljeoverdragelsen eksisterende kontraktlige forsikringsrettigheder og kontraktlige forsikringsforpligtelser.

Skønsmæssig deltagelse

Skønsmæssig deltagelse i forsikringskontrakter

34. Visse forsikringskontrakter indeholder både et element af skønsmæssig deltagelse og et *garantielement*. Udsteder af en sådan kontrakt:

a) kan, men behøver ikke, indregne garantielementet separat fra den skønsmæssige deltagelse. Hvis udsteder ikke foretager en sådan separat indregning, skal hele kontrakten klassificeres som en forpligtelse. Hvis udsteder foretager separat klassifikation, skal garantielementet klassificeres som en forpligtelse

b) skal, hvis den skønsmæssige deltagelse indregnes separat fra garantielementet, klassificere den skønsmæssige deltagelse som enten en forpligtelse eller et separat egenkapitalelement. Denne standard angiver ikke, hvordan udsteder skal vurdere, hvorvidt den skønsmæssige deltagelse er en forpligtelse eller egenkapital. Udsteder kan opdele den skønsmæssige deltagelse i forpligtelses- og egenkapitalelementer og skal anvende ensartet regnskabspraksis for denne opdeling. Udsteder må ikke klassificere den skønsmæssige deltagelse som en mellemkategori, der hverken er en forpligtelse eller egenkapital

▼B

c) kan indregne alle modtagne præmier som omsætning uden at udskille eventuelle dele, som knytter sig til egenkapitalelementet. Heraf følgende ændringer i garantielementet og i den del af den skønsmæssige deltagelse, der klassificeres som en forpligtelse, skal indregnes i resultatet. Hvis en del af eller hele den skønsmæssige deltagelse klassificeres i egenkapitalen, kan en del af resultatet muligvis henføres til den skønsmæssige deltagelse (på samme måde som en del kan henføres til minoritetsinteresser). Udsteder skal indregne den del af resultatet, der kan henføres til et eventuelt egenkapitalelement af en skønsmæssig deltagelse, som en allokering af resultatet og ikke som en omkostning eller en indtægt (jf. IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber*)

d) skal, hvis kontrakten indeholder et indbygget afledt finansielt instrument, som er omfattet af IAS 39, anvende IAS 39 på dette indbyggede afledte finansielle instrument

e) skal i alle de tilfælde, der ikke er omtalt i afsnit 14-20 og 34a)-d), videreføre sin eksisterende regnskabspraksis for sådanne kontrakter, medmindre udsteder ændrer denne regnskabspraksis på en måde, som er i overensstemmelse med afsnit 21-30.

Skønsmæssig deltagelse i finansielle instrumenter

35. Kravene i afsnit 34 finder ligeledes anvendelse på finansielle instrumenter med skønsmæssig deltagelse. Tilsvarende gælder, at:

a) hvis udsteder klassificerer hele den skønsmæssige deltagelse som en forpligtelse, skal udsteder anvende den i afsnit 15-19 omtalte test af forpligtelsers tilstrækkelighed på hele kontrakten (dvs. både på garantielementet og den skønsmæssige deltagelse). Udsteder behøver ikke opgøre det beløb, som ville fremkomme, hvis IAS 39 blev anvendt på garantielementet

b) hvis udsteder klassificerer en del af eller hele den skønsmæssige deltagelse som et separat egenkapitalelement, må den indregnede forpligtelse for hele kontrakten ikke være mindre end det beløb, der ville fremkomme, hvis IAS 39 blev anvendt på garantielementet. Dette beløb skal omfatte den indre værdi af en option på at tilbagekøbe kontrakten, men behøver ikke omfatte den tidsmæssige værdi, hvis afsnit 9 fritager denne option fra måling til dagsværdi. Udsteder behøver hverken give oplysning om det beløb, som ville fremkomme, hvis IAS 39 blev anvendt på garantielementet, eller præsentere dette beløb separat. Udsteder behøver heller ikke opgøre dette beløb, hvis den samlede indregnede forpligtelse klart er højere

c) selvom disse kontrakter udgør finansielle instrumenter, kan udsteder fortsat indregne præmierne for disse kontrakter som omsætning og fortsat indregne heraf følgende stigninger i forpligtelsens regnskabsmæssige værdi som omkostning

d) selv om disse kontrakter er finansielle instrumenter, skal udsteder, hvis han anvender afsnit 20b) i IFRS 7 på kontrakter med skønsmæssig deltagelse, oplyse om den samlede renteudgift, der er indregnet i resultatet, men behøver ikke beregne denne renteudgift ved anvendelse af den effektive rentemetode.

▼B

OPLYSNINGER

Redegørelse for indregnede beløb

36. Forsikringsgiver skal give oplysninger, som identificerer og redegør for beløb i årsregnskabet, som hidrører fra forsikringskontrakter.

37. For at overholde afsnit 36 skal forsikringsgiver oplyse:

a) den anvendte regnskabspraksis for forsikringskontrakter og tilknyttede aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger

b) indregnede aktiver, forpligtelser, indtægter og omkostninger (samt pengestrømme, hvis forsikringsgiver præsenterer sin pengestrømsopgørelse ved anvendelse af den direkte metode), som hidrører fra forsikringskontrakter. Hvis forsikringsgiver er en cedent, skal den desuden oplyse:

i) gevinster og tab ved køb af reassurance, som er indregnet i resultatet, og

ii) afskrivningen for regnskabsåret samt det ikke-amortiserede beløb ved begyndelsen og slutningen af regnskabsåret, hvis cedenten udskyder og amortiserer gevinster og tab, som hidrører fra køb af reassurance

c) den anvendte metode til vurdering af de forudsætninger, der har størst virkning på målingen af de i afsnit b) beskrevne indregnede beløb. Hvis det er praktisk muligt, skal forsikringsgiver desuden give talmæssige oplysninger om disse forudsætninger

d) virkningen af ændringer i de forudsætninger, som ligger til grund for målingen af forsikringsaktiver og forsikringsforpligtelser, med separat indikation af virkningen af hver ændring, som i væsentlig grad påvirker årsregnskabet

e) afstemning af ændringer i forsikringsforpligtelser, reassuranceaktiver og eventuelle tilknyttede udskudte anskaffelsesomkostninger.

Arten og omfanget af risici hidrørende fra forsikringskontrakter

38. Forsikringsgiver skal give oplysninger, som gør det muligt for regnskabsbrugere at vurdere arten og omfanget af risici hidrørende fra forsikringskontrakter.

39. For at overholde afsnit 38 skal forsikringsgiver oplyse:

a) sine mål med, politikker og procedurer for styring af risici, som hidrører fra forsikringskontrakter, og hvilke metoder der anvendes til at styre de pågældende risici

b) [ophævet]

c) oplysninger om *forsikringsrisici* (både før og efter risikoen er mindsket ved reassurance), herunder oplysninger vedrørende:

i) følsomhed over for forsikringsrisici (jf. afsnit 39A)

ii) koncentrationer af forsikringsrisici, herunder en beskrivelse af, hvordan ledelsen opgør koncentrationer, og en beskrivelse af de karakteristika, der er fælles for hver koncentration (f.eks. type forsikringsbegivenhed, geografisk område eller valuta)

▼B

iii) faktiske krav sammenlignet med tidligere skøn (dvs. udvikling i krav). Oplysningerne om udvikling i krav skal gå tilbage til det regnskabsår, hvor det første væsentlige krav opstod, som stadig indebærer usikkerhed, for så vidt angår størrelse og tidspunkt for betalinger i henhold til kravet, men behøver ikke gå mere end ti år tilbage. Forsikringstager behøver ikke give oplysninger om krav, hvor usikkerhed vedrørende kravets størrelse og tidspunktet for betaling typisk er afklaret inden for et år

▼M19

d) oplysninger om kreditrisiko, likviditetsrisiko og markedsrisiko, som ville kræves i henhold til afsnit 31–42 i IFRS 7, hvis forsikringskontrakterne var omfattet af IFRS 7, med følgende undtagelser:

i) forsikringsgiver behøver ikke fremlægge de løbetidsanalyser, der kræves i henhold til afsnit 39(a) og (b) i IFRS 7, hvis han i stedet oplyser det skønnede tidspunkt for de udgående nettopengestrømme, der kan henføres til indregnede forsikringsforpligtelser. Det kan være i form af en analyse, baseret på skønnede tidspunkter, af de i balancen indregnede beløb

▼B

ii) hvis forsikringsgiver anvender en anden metode til at styre følsomheden over for markedsforhold, f.eks. en analyse af indbyggede værdier, kan han anvende denne følsomhedsanalyse til at opfylde kravet i afsnit 40a) i IFRS 7. I så fald skal forsikringsgiver også give de oplysninger, der kræves i henhold til afsnit 41 i IFRS 7

e) oplysninger om markedsrisici, som hidrører fra indbyggede afledte finansielle instrumenter, der er indeholdt i en hovedforsikringskontrakt, hvis det ikke kræves, at forsikringsgiver måler de indbyggede afledte finansielle instrumenter til dagsværdi, og forsikringsgiver ikke foretager en sådan måling.

39A For at overholde afsnit 39c)i) skal forsikringsgiver give enten de oplysninger, der er nævnt i underafsnit a), eller de oplysninger, der er nævnt i underafsnit b), efter følgende retningslinjer:

►M5 a) en følsomhedsanalyse, som viser, dels hvordan resultatet og egenkapitalen ville være påvirket, hvis der var forekommet ændringer i de relevante risikovariabler, som var rimeligt sandsynlige ved afslutningen af regnskabsåret, var indtruffet, dels hvilke metoder og forudsætninger der er lagt til grund ved udarbejdelsen af følsomhedsanalysen samt eventuelle ændringer i disse metoder og forudsætninger i forhold til det foregående regnskabsår. ◄ Hvis forsikringsgiver anvender en anden metode til at styre følsomheden over for markedsforholdene som f.eks. en analyse af indbyggede værdier, kan han opfylde dette krav ved at præsentere den alternative følsomhedsanalyse og give de oplysninger, der kræves i henhold til afsnit 41 i IFRS 7

b) kvalitative oplysninger om følsomhed og oplysninger om vilkår og betingelser for forsikringskontrakter, som i væsentlig grad påvirker den beløbsmæssige størrelse, tidspunkterne for og usikkerheden forbundet med forsikringsgivers fremtidige pengestrømme.

▼B

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT OG OVERGANG

40. Overgangsbestemmelserne i afsnit 41-45 finder både anvendelse på virksomheder, som allerede anvender IFRS, når virksomheden første gang anvender denne standard, og virksomheder, som anvender IFRS for første gang.

41. Virksomheder skal anvende denne standard for regnskabsår, som begynder 1. januar 2005 eller derefter. Det tilskyndes, at standarden anvendes før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender denne standard for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette.

41A. *Finansielle garantikontrakter* (ændringer til IAS 39 og IFRS 4), udstedt i august 2005, ændrede afsnit 4d), B18g) og B19f). Virksomheder skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2006 eller derefter. Det tilskyndes, at ændringerne anvendes før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender disse ændringer i et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette, samt anvende de relaterede ændringer til IAS 39 og IAS 32 ([1]) på samme tidspunkt.

▼M5

41B. IAS 1 (ajourført 2007) ændrede den terminologi, der anvendes i IFRS-standarderne. Desuden blev afsnit 30 ændret. Virksomheden skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 1 (ajourført 2007) for et tidligere regnskabsår, skal ændringerne anvendes for dette tidligere regnskabsår.

▼M32

41E. IFRS 13 Måling af dagsværdi, der blev udstedt i maj 2011, medførte en ændring af definitionen af dagsværdi i appendiks A. En virksomhed skal anvende denne ændring, når den anvender IFRS 13.

▼B

Oplysninger

42. Virksomheder behøver ikke anvende oplysningskravene i denne standard på sammenligningstal, som knytter sig til regnskabsår, der begynder før 1. januar 2005, bortset fra de oplysninger, som kræves i afsnit 37a) og b) vedrørende regnskabspraksis, og indregnede aktiver, forpligtelser, indtægter og udgifter (og pengestrømme, hvis der anvendes direkte præsentation).

43. Hvis det er praktisk umuligt at anvende et bestemt krav i afsnit 10-35 på sammenligningstal, som knytter sig til regnskabsår, som begynder før 1. januar 2005, skal virksomheden give oplysning om dette. Det kan undertiden være praktisk umuligt at anvende testen af forpligtelsers tilstrækkelighed (afsnit 15-19) på sådanne sammenligningstal, men det er højst usandsynligt, at det er praktisk umuligt at anvende de øvrige krav i afsnit 10-35 på sådanne sammenligningstal. IAS 8 forklarer begrebet »praktisk umulighed«.

44. Ved anvendelse af afsnit 39c) iii), behøver en virksomhed ikke give oplysninger om udviklingen i krav, som fandt sted tidligere end fem år før slutningen af det første regnskabsår, hvor virksomheden anvender denne standard. Hvis det, når virksomheden anvender denne standard for første gang, er praktisk umuligt at udarbejde information vedrørende udvikling i krav, som fandt sted før begyndelsen af det første regnskabsår, som virksomheden præsenterer fyldestgørende sammenligningstal for, som opfylder kravene i denne standard, skal virksomheden desuden give oplysning om dette.

([1]) Når en virksomhed anvender IFRS 7, erstattes henvisningen til IAS 32 med en henvisning til IFRS 7.

▼B

Omklassifikation af finansielle aktiver

45. Hvis forsikringsgiver ændrer sin regnskabspraksis for forsikringsforpligtelser, tillades det, men kræves ikke, at forsikringsgiver omklassificerer visse eller alle finansielle aktiver som »til dagsværdi gennem resultatet«. Denne omklassifikation er tilladt, hvis forsikringsgiver ændrer regnskabspraksis, når den anvender denne standard for første gang, og hvis den efterfølgende foretager en ændring i regnskabspraksis, som er tilladt i henhold til afsnit 22. Denne omklassifikation er en ændring i regnskabspraksis og er omfattet af IAS 8.

Appendiks A

Definerede termer

Dette appendiks er en integreret del af standarden.

Cedent	**Forsikringstager** i henhold til en **reassurancekontrakt**.

▼M32

Dagsværdien	er den pris, der kunne opnås ved at sælge et aktiv, eller der skulle betales for at overdrage en forpligtelse i en velordnet transaktion mellem markedsdeltagere på målingstidspunktet. (Jf. standard 13.)

▼B

Direkte forsikringskontrakt	**Forsikringskontrakt**, som ikke er en **reassurancekontrakt**.
Finansiel garantikontrakt	En kontrakt, som kræver, at udsteder betaler bestemte beløb som godtgørelse til ►M5 ejeren ◄ for et tab, som denne pådrager sig, fordi en bestemt debitor ikke foretager rettidig betaling i henhold til de oprindelige eller ændrede vilkår for et gældsinstrument.
Finansiel risiko	Risiko forbundet med en mulig fremtidig ændring i en eller flere specificerede renter, kurser på finansielle instrumenter, råvarepriser, valutakurser, pris- eller renteindekser, kreditvurderinger eller kreditindekser eller andre variabler, forudsat i tilfælde af ikke-finansielle variabler, at disse variabler ikke gælder specifikt for en kontrahent.
Forsikret begivenhed	En usikker fremtidig begivenhed, som er dækket af en **forsikringskontrakt** og medfører en **forsikringsrisiko**.

▼B

Forsikringsaktiv	**Forsikringsgivers** kontraktlige nettorettigheder i henhold til en **forsikringskontrakt**.
Forsikringsforpligtelse	**Forsikringsgivers** kontraktlige nettoforpligtelser i henhold til en **forsikringskontrakt**.
Forsikringsgiver	Den part, som har en forpligtelse i henhold til en **forsikringskontrakt** til at yde erstatning til **forsikringstager**, hvis en **forsikret begivenhed** indtræffer.
Forsikringskontrakt	En kontrakt hvor den ene part (**forsikringsgiver**) påtager sig væsentlige **forsikringsrisici** for den anden part (**forsikringstager**) ved at indvillige i at yde erstatning ril forsikringstager, hvis en bestemt usikker fremtidig begivenhed (den **forsikrede begivenhed**) påvirker forsikringstager negativt. (Jf. appendiks B for vejledning om denne definition.)
Forsikringsrisiko	Risiko, bortset fra en **finansiel risiko**, som er overdraget fra ►M5 ejeren ◄ af en kontrakt til udstederen.
Forsikringstager	Den part, som har ret til erstatning i henhold til en **forsikringskontrakt**, hvis en **forsikret begivenhed** indtræffer.
Garanterede ydelser	Betalinger eller andre ydelser, som en bestemt **forsikringstager** eller investor har en ubetinget ret til, som udsteder ikke har nogen kontraktlig indflydelse på.
Garantielement	Forpligtelse til at betale **garanterede ydelser**, som er omfattet af en kontrakt med et element af **skønsmæssig deltagelse**.
Opsparingselement	Del af en kontrakt, som ikke skal behandles regnskabsmæssigt som et afledt finansielt instrument i henhold til IAS 39, og som ville være omfattet af IAS 39, hvis det var et separat instrument.
Reassuranceaktiver	En **cedents** kontraktlige nettorettigheder i henhold til en **reassurancekontrakt**.
Reassurancekontrakt	En **forsikringskontrakt**, som er udstedt af én forsikringsgiver (**reassurandøren**) for at yde erstatning til en anden forsikringsgiver (**cedenten**) for tab på en eller flere kontrakter, som er udstedt af cedenten.
Reassurandør	Den part, som har en forpligtelse i henhold til en **reassurancekontrakt** til at yder erstatning til en **cedent**, hvis en **forsikret begivenhed** indtræffer.
Skønsmæssig deltagelse	Kontraktlig ret til som supplement til **garanterede ydelser** at modtage yderligere ydelser: a) som sandsynligvis vil udgøre en væsentlig del af de samlede kontraktlige ydelser b) hvis størrelse eller tidspunkt i henhold til kontrakten bestemmes af udsteder, og c) som kontraktligt er baseret på: i) indtjeningen fra en bestemt pulje af kontrakter eller en bestemt type kontrakter ii) realiserede og/eller urealiserede investeringsafkast af en bestemt sammenlægning af aktiver, som besiddes af udsteder, eller iii) resultatet i selskabet, fonden eller en anden enhed, som udsteder kontrakten.

▼B

Test af forpligtelsers tilstrækkelighed	En vurdering af hvorvidt den regnskabsmæssige værdi af en **forsikringsforpligtelse** skal øges (eller den regnskabsmæssige værdi af tilknyttede udskudte anskaffelsesomkostninger eller tilknyttede immaterielle aktiver skal reduceres) på basis af en vurdering af fremtidige pengestrømme.
Udskille	At foretage regnskabsmæssig behandling af en kontrakts elementer, som om de udgjorde separate kontrakter.

Appendiks B

Definitionen på en forsikringskontrakt

Dette appendiks er en integreret del af standarden.

B1 Dette appendiks er en vejledning til definitionen på en forsikringskontrakt i Appendiks A og behandler følgende spørgsmål:

a) udtrykket »usikker fremtidig begivenhed« (afsnit B2-B4)

b) betaling i naturalier (afsnit B5-B7)

c) forsikringsrisiko og andre risici (afsnit B8-B17)

d) eksempler på forsikringskontrakter (afsnit B18-B21)

e) væsentlige forsikringsrisici (afsnit B22-B28), og

f) ændringer i omfanget af forsikringsrisici (afsnit B29 og B30).

Usikker fremtidig begivenhed

B2 Usikkerhed (eller risiko) er essensen af en forsikringskontrakt. Som følge heraf er mindst et af følgende forhold usikkert ved en forsikringskontrakt indgåelse:

a) om en *forsikret begivenhed* vil indtræffe

b) hvornår den vil indtræffe, eller

c) hvor meget forsikringsgiveren skal betale, hvis den indtræffer.

B3 I nogle forsikringskontrakter er den forsikrede begivenhed opdagelsen af et tab i løbet af kontraktens løbetid, selvom tabet hidrører fra en begivenhed, der fandt sted før kontraktens indgåelse. I andre forsikringskontrakter er den forsikrede begivenhed en begivenhed, der indtræffer i løbet af kontraktens løbetid, selvom det deraf følgende tab opdages efter aftaleperiodens udløb.

B4 Nogle forsikringskontrakter dækker begivenheder, der allerede har fundet sted, men hvis økonomiske virkning stadig er uvis. Et eksempel er en reassurancekontrakt, som dækker den direkte forsikringsgiver mod en ugunstig udvikling i krav, der allerede er anmeldt af forsikringstagerne. I sådanne kontrakter er den forsikrede begivenhed opdagelsen af de samlede omkostninger i forbindelse med disse krav.

Betaling i naturalier

B5 Visse forsikringskontrakter kræver eller tillader betaling i naturalier. Et eksempel herpå er, når forsikringsgiver erstatter en stjålen genstand direkte i stedet for at godtgøre forsikringstageren. Et andet eksempel er, når en forsikringsgiver anvender egne hospitaler og lægeligt personale til at yde lægelige tjenesteydelser, som er dækket af kontrakterne.

▼B

B6 Nogle kontrakter med fast pris, hvor tjenesteydelsens niveau afhænger af en usikker begivenhed, opfylder definitionen på en forsikringskontrakt i denne standard, men er ikke underlagt reglerne for forsikringskontrakter i visse lande. Et eksempel er en vedligeholdelsesaftale, hvor serviceudbyderen skal reparere bestemt udstyr efter en funktionsfejl. Den faste pris for tjenesteydelsen er baseret på det forventede antal funktionsfejl, men det er usikkert, om en bestemt maskine vil bryde sammen. Udstyrets funktionsfejl er ugunstig for ejeren af udstyret, og ejeren modtager erstatning i henhold til kontrakten (i naturalier frem for i kontanter). Et andet eksempel er en aftale om assistance, når bilen bryder sammen, hvor serviceudbyderen til en fast årlig pris tilbyder vejhjælp eller bugsering af bilen til et nærliggende værksted. Den sidstnævnte kontrakt kan opfylde definitionen på en forsikringskontrakt, selvom serviceudbyderen ikke skal udføre reparationer eller udskifte dele som et led i kontrakten.

B7 Det er ikke sandsynligt, at anvendelsen af denne standard på de kontrakter, der er beskrevet i afsnit B6, vil være mere krævende end anvendelsen af de standarder, som ville finde anvendelse, hvis sådanne kontrakter lå uden for denne standards anvendelsesområde:

a) Det er ikke sandsynligt, at der vil være væsentlige forpligtelser vedrørende funktionsfejl og nedbrud, som allerede er indtruffet.

b) Hvis IAS 18 *Omsætning* fandt anvendelse, skulle serviceudbyderen indregne omsætning under henvisning til færdiggørelsesgraden (og i henhold til andre specificerede kriterier). Den metode er også acceptabel i henhold til denne standard, som tillader at serviceudbyderen i) fortsætter sin eksisterende regnskabspraksis for disse kontrakter, medmindre denne indeholder en praksis, som er forbudt i henhold til afsnit 14 og ii) forbedrer sin regnskabspraksis, hvis dette er tilladt i henhold til afsnit 22-30.

c) Serviceudbyderen vurderer, om prisen for at overholde den kontraktmæssige forpligtelse til at levere tjenesteydelser overstiger den forud modtagne omsætning. Til brug herfor anvendes testen af forpligtelsers tilstrækkelighed, som beskrives i afsnit 15-19 i denne standard. Hvis denne standard ikke fandt anvendelse på disse kontrakter, skulle serviceudbyderen anvende IAS 37 til at afgøre, om kontrakterne er tabsgivende.

d) Det er ikke sandsynligt, at oplysningskravene i denne standard vil tilvejebringe yderligere, væsentlige oplysninger i forhold til kravene i andre standarder, for så vidt angår disse kontrakter.

Sondring mellem forsikringsrisiko og andre risici

B8 Definitionen på en forsikringskontrakt omtaler forsikringsrisici, som denne standard definerer som risici bortset fra *finansielle risici*, der er overført fra ►**M5** ejeren ◄ af en kontrakt til udsteder. En kontrakt, der udsætter udsteder for en finansiel risiko uden en betydelig forsikringsrisiko, er ikke en forsikringskontrakt.

▼B

B9 Definitionen på finansiel risiko i Appendiks A omfatter en fortegnelse over finansielle og ikke-finansielle variabler. Fortegnelsen omfatter ikke-finansielle variabler, som ikke er specifikke for en kontrahent, såsom et indeks over jordskælvstab i en bestemt region, eller et indeks over temperaturer i en bestemt by. Den udelader ikke-finansielle variabler, som er specifikke for en kontrahent, såsom om der opstår eller ikke opstår en brand, som beskadiger eller ødelægger et af partens aktiver. Desuden er risikoen for ændringer i et ikke-finansielt aktivs dagsværdi ikke en finansiel risiko, hvis dagsværdien ikke kun afspejler ændringer i markedsprisen for sådanne aktiver (en finansiel variabel), men også tilstanden af et bestemt ikke-finansielt aktiv, som besiddes af en kontrahent (en ikke-finansiel variabel). Hvis en garanti for en bestemt bils restværdi eksempelvis udsætter garanten for risikoen for ændringer i bilens fysiske tilstand, udgør denne risiko en forsikringsrisiko og ikke en finansiel risiko.

B10 Nogle kontrakter udsætter udstederen for økonomisk risiko samt betydelig forsikringsrisiko. Mange livsforsikringskontrakter garanterer eksempelvis både et mindste afkast til forsikringstagerne (skaber en finansiel risiko) og lover ydelser ved dødsfald, som i visse tilfælde markant overstiger forsikringstagers kontoindestående (skaber en forsikringsrisiko i form at en dødelighedsrisiko). Sådanne kontrakter er forsikringskontrakter.

B11 I henhold til visse kontrakter udløser en forsikret begivenhed udbetaling af et beløb, som er knyttet til et prisindeks. Sådanne kontrakter er forsikringskontrakter, hvis den udbetaling, der er betinget af den forsikrede begivenhed, kan være betydelig. En livsbetinget annuitetsforsikring, som eksempelvis er knyttet til et leveomkostningsindeks, overfører en forsikringsrisiko, da udbetalingen udløses af en usikker begivenhed — den forsikredes overlevelse. Sammenkædningen til prisindekset udgør et indbygget afledt finansielt instrument, men også en overførsel af forsikringsrisiko. Hvis den følgende overførsel af forsikringsrisiko er væsentlig, opfylder det indbyggede afledte finansielle instrument definitionen på en forsikringskontrakt og behøver derfor ikke blive adskilt og målt til dagsværdi (jf. afsnit 7 i denne standard).

B12 Definitionen på en forsikringsrisiko henviser til risici, som forsikringsgiver accepterer fra forsikringstager. Forsikringsrisiko er med andre ord en allerede eksisterende risiko, som er overført fra forsikringstager til forsikringsgiver. En ny risiko, der er skabt af kontrakten, er således ikke en forsikringsrisiko.

B13 Definitionen på en forsikringskontrakt henviser til en negativ påvirkning af forsikringstageren. Definitionen begrænser ikke forsikringsgivers udbetaling til et beløb, der svarer til den økonomiske virkning af den ugunstige hændelse. Definitionen udelukker eksempelvis ikke »nyt-for-gammelt«-dækning, hvor udbetalingen til forsikringstageren er tilstrækkelig til at tillade udskiftning af et beskadiget gammelt aktiv med et nyt aktiv. Ligeledes indeholder definitionen ikke nogen begrænsning på udbetalingen i henhold til en ophørende livsforsikringskontrakt til det økonomiske tab, som den afdødes efterladte har lidt, og den udelukker heller ikke udbetaling af forudbestemte beløb til at opgøre det tab, som er forårsaget af dødsfaldet eller et uheld.

▼B

B14 Nogle kontrakter fordrer betaling, hvis en bestemt usikker begivenhed indtræffer, men kræver ikke en negativ påvirkning af forsikringstageren som en forudsætning for udbetaling. En sådan kontrakt er ikke en forsikringskontrakt, selv hvis ►M5 ejeren ◄ bruger kontrakten til at formindske en underliggende risiko. Hvis ►M5 ejeren ◄ eksempelvis anvender et afledt finansielt instrument til at sikre en underliggende ikke-finansiel variabel, som er forbundet med pengestrømme fra et af virksomhedens aktiver, er det afledte finansielle instrument ikke en forsikringskontrakt, da udbetaling ikke er betinget af, at ►M5 ejere ◄ påvirkes negativt af en reduktion i pengestrømmene fra aktivet. Omvendt henviser definitionen på en forsikringskontrakt til en usikker begivenhed, hvor det er en kontraktmæssig forudsætning for udbetaling, at forsikringstager påvirkes negativt. Denne kontraktmæssige forudsætning kræver ikke, at forsikringsgiver undersøger, om begivenheden faktisk forårsagede en negativ virkning, men tillader at forsikringsgiver kan afvise at foretage en udbetaling, hvis denne ikke er overbevist om, at begivenheden forårsagede en negativ virkning.

B15 Risici i forbindelse med bortfald eller vedholdenhed (dvs. risikoen for at modparten vil annullere aftalen tidligere eller senere end forventet af udsteder ved prisfastsættelsen af kontrakten) er ikke forsikringsrisici, da betaling til modparten ikke er betinget af en usikker fremtidig begivenhed, som påvirker modparten negativt. Ligeledes er udgiftsrisici (dvs. risikoen for uventede stigninger i de administrationsomkostninger, der er forbundet med aftalen, frem for en stigning i de omkostninger, der er forbundet med de forsikrede begivenheder) ikke en forsikringsrisiko, da en uventet stigning i omkostningerne ikke påvirker modparten negativt.

B16 En kontrakt, der udsætter udsteder for bortfaldsrisici, vedholdenhedsrisici eller udgiftsrisici, er derfor ikke en forsikringskontrakt, medmindre den også udsætter udsteder for forsikringsrisici. Hvis udstederen af kontrakten imidlertid mindsker sine risici ved at anvende en anden kontrakt til at overføre en del af risikoen til en anden part, udsætter den anden kontrakt denne anden part for en forsikringsrisiko.

B17 En forsikringsgiver kan kun acceptere væsentlige forsikringsrisici fra forsikringstager, hvis forsikringsgiveren er en virksomhed, som er adskilt fra forsikringstageren. I tilfælde af en gensidig forsikringsgiver accepterer denne risici fra hver forsikringstager og sammenlægger disse risici. Selvom forsikringstagerne er udsat for den sammenlagte risiko fælles i deres egenskab af ejere, har den gensidige forsikringsgiver stadig accepteret den risiko, som er essensen i en forsikringskontrakt.

Eksempler på forsikringskontrakter

B18 Nedenstående er eksempler på kontrakter, som er forsikringskontrakter, hvis overførslen af forsikringsrisici er væsentlig:

a) forsikring mod tyveri eller tingsskade

b) forsikring mod produktansvar, erhvervsansvar, civilretligt ansvar eller retshjælp

c) livsforsikring og forudbetalte begravelsesordninger (selvom døden er sikker, er det usikkert, hvornår dødsfaldet vil ske, eller for nogle typer af livsforsikring, om dødsfaldet vil indtræde inden for den periode, som forsikringen dækker)

d) livsbetingede annuitetsforsikringer og pensioner (dvs. kontrakter, som giver kompensation for den usikre fremtidige begivenhed — rentenyderens eller pensionistens overlevelse — til at hjælpe rentenyderen eller pensionisten med at opretholde en given levestandard, som ellers ville blive negativt påvirket af dennes overlevelse)

▼B

e) invaliditet og lægehjælpsdækning

f) kautionserklæringer og garantiforsikringer, opfyldelsesgaranti og tilbudsgarantier (dvs. aftaler, der tilvejebringer kompensation, hvis en anden part undlader at opfylde en kontraktmæssig forpligtelse, såsom en forpligtelse til at opføre en bygning)

g) kreditforsikring, der indeholder bestemmelser om udbetaling af bestemte beløb som godtgørelse til ►M5 ejeren ◄ for et tab, som denne pådrager sig, fordi en bestemt debitor ikke foretager rettidig betaling i henhold til de oprindelige eller ændrede vilkår for et gældsinstrument. Sådanne kontrakter kan antage forskellige juridiske former, såsom en garanti, visse typer remburs, en afledt kreditmisligholdelseskontrakt eller en forsikringskontrakt. Selvom disse kontrakter opfylder definitionen på en forsikringskontrakt, opfylder de imidlertid også definitionen på en finansiel garantikontrakt i IAS 39 og er omfattet af IAS 32 ([1]) og IAS 39 i stedet for denne standard (jf. afsnit 4d)). Dog gælder det, at hvis en udsteder af finansielle garantikontrakter tidligere udtrykkeligt har erklæret, at den betragter sådanne kontrakter som forsikringskontrakter, og har lagt en regnskabsmæssig behandling til grund, som svarer til den regnskabsmæssige behandling af forsikringskontrakter, kan udsteder vælge at anvende enten IAS 39 og IAS 32 ([1]) eller denne standard på sådanne finansielle garantikontrakter

h) produktgarantier. Produktgarantier, der udstedes af en anden part til gengæld for varer, der sælges af en producent, forhandler eller detailhandler, er omfattet af denne standard. Produktgarantier, der udstedes direkte af en producent, forhandler eller detailforhandler, ligger imidlertid uden for standardens anvendelsesområde, da de er dækket af IAS 18 og IAS 37

i) adkomstforsikring (dvs. forsikring mod opdagelse af mangler ved adkomst til jord, som ikke var åbenbare, da forsikringskontrakten blev oprettet). I dette tilfælde er den forsikrede begivenhed opdagelsen af en mangel på adkomst og ikke selve manglen

j) rejseassistance (dvs. kontanterstatning eller erstatning i naturalier til forsikringstagere for tab, som pådrages under rejser). Afsnit B6 og B7 dækker nogle kontrakter af denne art

k) katastrofegarantier, som indeholder bestemmelser om reduceret betaling af hovedstol, rente eller begge dele, hvis en bestemt begivenhed påvirker udstederen af garantien negativt (medmindre den angivne begivenhed ikke skaber betydelig forsikringsrisiko, eksempelvis hvis begivenheden er en ændring af en rente eller udenlandsk valuta)

l) forsikringsswaps og andre kontrakter, der giver udbetaling baseret på ændringer i klimavariabler, geologiske variabler eller andre fysiske variabler, der er specifikke for en kontrahent

m) reassurancekontrakter.

([1]) Når en virksomhed anvender IFRS 7, erstattes henvisningen til IAS 32 med en henvisning til IFRS 7.

▼B

B19 Nedenstående er eksempler på elementer, der ikke er forsikringskontrakter:

a) investeringskontrakter, som har samme juridiske form som en forsikringskontrakt, men som ikke udsætter forsikringsgiveren for en væsentlig forsikringsrisiko, eksempelvis livsforsikringskontrakter, hvor forsikringsgiveren ikke bærer nogen væsentlig dødelighedsrisiko (sådanne kontrakter er ikke-forsikringsmæssige finansielle instrumenter eller serviceaftaler, jf. afsnit B20 og B21)

b) kontrakter, som har samme juridiske form som forsikringer, men som tilbagefører hele den væsentlige forsikringsrisiko til forsikringstageren via uopsigelige og retskraftige mekanismer, som justerer forsikringstagerens fremtidige betalinger som en direkte følge af forsikrede tab, såsom visse finansielle reassurancekontrakter eller gruppekontrakter (sådanne aftaler er normalt ikke-forsikringsmæssige finansielle instrumenter eller serviceaftaler, jf. afsnit B20 og B21)

c) selvforsikring, dvs. fastholdelse af en risiko, som kunne have været dækket forsikringsmæssigt (der er ingen forsikringskontrakt, da der ikke er en kontrakt med en anden part)

d) kontrakter (såsom spillekontrakter), som kræver udbetaling, hvis en bestemt usikker fremtidig begivenhed indtræffer, men hvor det ikke er en kontraktmæssig betingelse for betaling, at begivenheden påvirker forsikringstageren negativt. Dette udelukker dog ikke angivelse af en forudbestemt udbetaling for at opgøre et tab, der er forårsaget af en bestemt begivenhed, såsom død eller et uheld (jf. også afsnit B13)

e) afledte finansielle instrumenter, der udsætter en part for finansiel risiko men ikke forsikringsrisiko, fordi de kræver, at parten udelukkende skal foretage udbetaling på grundlag af ændringer i en eller flere af følgende: en bestemt rente, kurs på et finansielt instrument, råvarepris, valutakurs, prisindeks eller kurs, kreditvurdering eller kreditindeks eller en anden variabel, forudsat, for så vidt angår en ikke-finansiel variabel, at denne variabel ikke er specifik for en kontrahent (jf. IAS 39)

f) en kreditrelateret garanti (eller remburs, afledt kreditmisligholdelseskontrakt eller en kreditforsikringskontrakt), som kræver betaling, selv hvis ihændehaver ikke har lidt et tab på grund af, at debitor ikke har foretaget rettidig betaling (jf. IAS 39)

g) kontrakter, som involverer betaling på grundlag af klimatiske, geologiske eller andre fysiske variabler, som ikke er specifikke for en kontrahent (sædvanligvis benævnt »weather derivatives«)

h) katastrofegarantier, som indeholder bestemmelser om reduceret betaling af hovedstol, rente eller begge dele, på grundlag af klimatiske, geologiske eller andre fysiske variabler, som ikke er specifikke for en kontrahent.

B20 Hvis de kontrakter, der er beskrevet i afsnit B19 skaber finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser, ligger de inden for anvendelsesområdet for IAS 39. Det betyder blandt andet, at kontrahenterne anvender, hvad der af og til kaldes »deposit accounting«, hvilket indebærer følgende:

a) en part indregner det modtagne vederlag som en finansiel forpligtelse frem for som omsætning

▼B

b) den anden part indregner det betalte vederlag som et finansielt aktiv frem for som omkostninger.

B21 Hvis de kontrakter, som beskrives i afsnit B19, ikke skaber finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser, finder IAS 18 anvendelse. I henhold til IAS 18 anerkendes omsætning i forbindelse med en transaktion, der indebærer levering af tjenesteydelser under henvisning til færdiggørelsesgraden af transaktionen, hvis resultatet af transaktionen kan skønnes pålideligt.

Væsentlig forsikringsrisiko

B22 En kontrakt er kun en forsikringskontrakt, hvis den overdrager væsentlige forsikringsrisici. Afsnit B8-B21 behandler forsikringsrisici. De følgende afsnit omhandler vurderingen af, om en forsikringsrisiko er væsentlig.

B23 Forsikringsrisikoen er udelukkende væsentlig, hvis en forsikret begivenhed kan forårsage, at en forsikringsgiver skal betale væsentlige ekstra ydelser i et hvilket som helst scenarium, bortset fra scenarier, der ikke har noget forretningsmæssigt indhold (dvs. ikke har nogen mærkbar effekt på de økonomiske forhold ved transaktionen). Hvis der ville komme væsentlige ekstra ydelser til udbetaling i scenarier med forretningsmæssigt indhold, vil forudsætningen i den foregående sætning kunne blive opfyldt, selv hvis den forsikrede begivnhed er ekstremt usandsynlig, eller hvis den forventede (dvs. sandsynlighedsvægtede) nutidsværdi af betingede pengestrømme kun udgør en lille andel af den forventede nutidsværdi af alle tilbageværende kontraktlige pengestrømme.

B24 De ekstra ydelser, der er beskrevet i afsnit B23, henviser til beløb, der overstiger de beløb, der ville komme til udbetaling, hvis der ikke indtraf en forsikret begivenhed (bortset fra scenarier der ikke har noget forretningsmæssigt indhold). Disse ekstra beløb omfatter omkostninger til behandling af skadesanmeldelser og skadevurderings, men ikke:

a) tab af evnen til at debitere forsikringstageren for fremtidige tjenesteydelser. Ved en livsforsikringskontrakt, der er tilknyttet investeringer, betyder forsikringstagerens død eksempelvis, at forsikringsgiveren ikke længere kan udføre kapitalforvaltning og opkræve honorar herfor. Dette økonomiske tab for forsikringsgiveren afspejler imidlertid ikke forsikringsrisikoen, ligesom en investeringsforeningsbestyrer ikke påtager sig forsikringsrisiko i forbindelse med klientens mulige død. Derfor er det eventuelle tab af fremtidige kapitalforvaltningshonorarer ikke relevant for vurderingen af, hvor stor en forsikringsrisiko, der overdrages ved en kontrakt

b) fraskrivelse ved død af vederlag, der skulle modtages, ved annullering eller tilbagekøb. Da kontrakten var årsag til, at disse vederlag fandtes, udgør afkaldet på disse vederlag ikke en erstatning til forsikringstageren for en allerede eksisterende risiko. De er derfor ikke relevante for vurderingen af, hvor meget forsikringsrisiko, der overdrages ved en kontrakt

c) en udbetaling, der er betinget af en begivenhed, som ikke forårsager et betydeligt tab for ►M5 ejeren ◄ af kontrakten. Et eksempel er en aftale, der kræver, at udsteder betaler en million valutaenheder, hvis et aktiv får en fysisk skade, og forårsager et ubetydeligt økonomisk tab på én valutaenhed for ►M5 ejeren ◄. Ved denne kontrakt overdrager ►M5 ejeren ◄ den ubetydelige risiko ved at miste én valutaenhed til forsikringsgiveren. Samtidig skaber kontrakten en ikke-forsikringsmæssig risiko for, at udsteder skal betale 999.999 valutaenheder, hvis den bestemte begivenhed indtræffer. Da udstederen ikke accepterer en betydelig forsikringsrisiko fra ►M5 ejeren ◄, er denne kontrakt ikke en forsikringskontrakt.

▼B

d) eventuel genindvinding af reassurancer. Forsikringsgiveren foretager separat regnskabsmæssig behandling af disse.

B25 En forsikringsgiver skal vurdere betydningen af en forsikringsrisiko på for hver enkelt kontrakt frem for under henvisning til væsentlighed i forhold regnskabet. ([1]) Forsikringsrisici kan derfor være væsentlige, selv om der kun er en minimal sandsynlighed for væsentlige tab for en hel kontraktportefølje. Denne vurdering af hver enkelt kontrakt gør det lettere at klassificere en kontrakt som en forsikringskontrakt. Hvis det imidlertid på forhånd vides, at en relativt homogen portefølje af mindre kontrakter består af kontrakter, der alle overdrager forsikringsrisici, behøver forsikringsgiveren ikke at undersøge hver enkelt kontrakt i porteføljen for at identificere nogle få aftaler uden afledte finansielle instrumenter, som overdrager uvæsentlige forsikringsrisici.

B26 Det følger af afsnit B23-B25, at hvis der i henhold til en kontrakt udbetales en ydelse ved dødsfald, som overstiger det beløb, der skal udbetales ved overlevelse, er kontrakten en forsikringskontrakt, medmindre den ekstra ydelse ved dødsfald er ubetydelig (vurderet under henvisning til kontrakten frem for en hel portefølje af kontrakter). Som anført i afsnit B24b) er afkald ved død af annullerings- eller tilbagekøbsvederlag ikke medtaget i denne vurdering, hvis afkaldet ikke udgør en erstatning til forsikringstageren for en allerede eksisterende risiko. Ligeledes er en annuitetskontrakt, hvor der udbetales regelmæssige beløb i resten af en forsikringstagers levetid, en forsikringskontrakt, medmindre de samlede livsbetingede udbetalinger er ubetydelige.

B27 Afsnit B23 henviser til ekstra ydelser. Disse ekstra ydelser kan omfatte et krav om at betale ydelser tidligere, hvis den forsikrede begivenhed indtræffer tidligere, og betalingen ikke justeres for den tidsmæssige værdi af penge. Et eksempel er en dødsfaldsforsikring for et fast beløb (dvs. en forsikring, hvorunder der ydes en fast dødsfaldsydelse, når forsikringstageren dør, uden noget udløbstidspunkt for dækningen). Det er sikkert, at forsikringstageren dør, men tidspunktet for dødsfaldet er usikkert. Forsikringsgiveren vil lide et tab på de individuelle kontraktet, hvor forsikringstageren dør tidligt, selv om der ikke er noget overordnet tab på hele kontraktporteføljen.

B28 Hvis en forsikringskontrakt er opsplittet i et opsparingselement og et forsikringselement, vurderes væsentligheden af den overførte forsikringsrisiko under henvisning til forsikringselementet. Væsentligheden af den overførte forsikringsrisiko ved et indbygget afledt finansielt instrument vurderes under henvisning til det indbyggede afledte finansielle instrument.

Ændringer i omfanget af forsikringsrisici

B29 Visse kontrakter overdrager ikke nogen forsikringsrisiko til forsikringsgiveren ved indgåelsen, selvom de overdrager forsikringsrisici på et senere tidspunkt. Et eksempel er en kontrakt, der giver et bestemt investeringsafkast og omfatter en option på, at forsikringstageren kan anvende afkastet på investeringen ved udløb til at købe en livsbetinget annuitetsforsikring til de aktuelle annuitetsrenter, som

([1]) I denne sammenhæng udgør kontrakter, der er indgået samtidig med en enkelt modpart (eller kontrakter, der på anden vis er uafhængige) en enkelt kontrakt.

▼B

forsikringsgiveren afkræver andre nye rentenydere, når forsikringstageren udnytter optionen. Kontrakten overdrager ingen forsikringsrisiko til udstederen, før optionen udnyttes, idet forsikringsgiveren stadig har mulighed for at prissætte annuitetsforsikringen, så den afspejler den forsikringsrisiko, der blev overført til forsikringsgiveren på det pågældende tidspunkt. Men hvis kontrakten angiver annuitetsrenten (eller et grundlag for fastsættelse af annuitetsrenten), overdrager kontrakten forsikringsrisikoen til udsteder ved indgåelsen.

B30 En kontrakt, der opfylder betingelserne for en forsikringskontrakt, forbliver en forsikringskontrakt, indtil alle rettigheder og forpligtelser er bortfaldet eller udløbet.

▼B

IFRS 5

Anlægsaktiver, som besiddes med henblik på salg og ophørte aktiviteter

FORMÅL

1. Formålet med denne standard er at specificere den regnskabsmæssige behandling af aktiver, der besiddes med henblik på salg, og præsentation af og oplysning om *ophørte aktiviteter*. Navnlig kræver denne standard:

   a) at aktiver, der opfylder kriterierne for klassifikation som besiddelse med henblik på salg, skal måles til det laveste af den regnskabsmæssige værdi og *dagsværdien med fradrag af salgsomkostninger*, og at afskrivningen på sådanne aktiver skal ophøre, og

   b) at aktiver, der opfylder kriterierne for klassifikation som besiddelse med henblik på salg, skal præsenteres separat i ►**M5** opgørelse af finansiel stilling ◄, og resultaterne af ophørte aktiviteter skal præsenteres separat i ►**M5** totalindkomstopgørelsen ◄.

ANVENDELSESOMRÅDE

2. Kravene i denne standard til klassifikation og præsentation finder anvendelse på alle indregnede *anlægsaktiver* ([1]) og alle *afståelsesgrupper* i en virksomhed. Målingskravene i denne standard finder anvendelse på alle indregnede anlægsaktiver og afståelsesgrupper (som beskrevet i afsnit 4), bortset fra de aktiver, der er anført i afsnit 5, som fortsat skal måles i overensstemmelse med den angivne standard.

3. Aktiver, der klassificeres som anlægsaktiver i overensstemmelse med IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber* ►**M5** ——————— ◄, skal ikke omklassificeres som *omsætningsaktiver*, før de opfylder kriterierne for klassifikation som besiddelse med henblik på salg i overensstemmelse med denne standard. Aktiver, der tilhører en kategori, som en virksomhed normalt ville anse for anlægsaktiver, som udelukkende er anskaffet med henblik på salg, skal ikke klassificeres som omsætningsaktiver, medmindre de opfylder kriterierne for klassifikation som besiddelse med henblik på salg i overensstemmelse med denne standard.

4. I visse tilfælde afhænder en virksomhed en gruppe af aktiver, eventuelt med nogle direkte forbundne forpligtelser, samlet ved en enkelt transaktion. En sådan afståelsesgruppe kan være en gruppe af *pengestrømsfrembringende enheder*, en enkelt pengestrømsfrembringende enhed eller en del af en pengestrømsfrembringende enhed. Gruppen

([1]) For så vidt angår aktiver, der er klassificeret efter likviditet, er anlægsaktiver aktiver, som omfatter beløb, der forventes genindvundet mere end 12 måneder efter ►**M5** regnskabsårets afslutning ◄. Afsnit 3 finder anvendelse på klassifikationen af sådanne aktiver.

▼B

kan omfatte et hvilket som helst af virksomhedens aktiver og en hvilken som helst af dens forpligtelser, herunder omsætningsaktiver, kortfristede forpligtelser og aktiver, som i henhold til afsnit 5 er udeladt fra målingskravene i denne standard. Hvis et anlægsaktiv, som er omfattet af målingskravene i denne standard, udgør en del af en afståelsesgruppe, finder målingskravene i denne standard anvendelse på gruppen som helhed, således at gruppen måles til det laveste af dens regnskabsmæssige værdi og dagsværdien med fradrag af salgsomkostninger. Kravene til måling af de enkelte aktiver og forpligtelser i afståelsesgruppen beskrives i afsnit 18, 19 og 23.

▼M8

5. Målingsbestemmelserne i denne standard ([1]) finder ikke anvendelse på de følgende aktiver, som er omfattet af de anførte IFRSs, hverken som enkelte aktiver eller som en del af en afståelsesgruppe:

▼B

a) udskudte skatteaktiver (IAS 12 *Indkomstskatter*)

b) aktiver, som hidrører fra personaleydelser (IAS 19 *Personaleydelser*)

c) finansielle aktiver, som er omfattet af IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling*

d) anlægsaktiver, som regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med dagsværdimodellen i IAS 40 *Investeringsejendomme*

▼M8

e) anlægsaktiver, som måles til dagsværdi med fradrag af salgsomkostninger i overensstemmelse med IAS 41 *Landbrug*

▼B

f) kontraktlige rettigheder i henhold til forsikringskontrakter som defineret i IFRS 4 *Forsikringskontrakter*.

▼M17

5A Kravene i denne standard til klassifikation, præsentation og måling af anlægsaktiver (eller afståelsesgrupper), der er klassificeret som besiddelse med henblik på salg, gælder ligeledes for anlægsaktiver (eller afståelsesgrupper), der er klassificeret som besiddelse med henblik på udlodning til ejerne i deres egenskab af ejere (besiddelse med henblik på udlodning til ejerne).

▼M22

5B. I denne standard anføres oplysningskravene til anlægsaktiver (eller afståelsesgrupper) klassificeret som besiddelse med henblik på salg eller ophørte aktiviteter. Oplysningskrav i andre standarder finder ikke anvendelse på sådanne aktiver (eller afståelsesgrupper), medmindre disse standarder kræver:

a) konkrete oplysninger om anlægsaktiver (eller afståelsesgrupper) klassificeret som besiddelse med henblik på salg eller ophørte aktiviteter eller

([1]) Bortset fra afsnit 18 og 19, der kræver, at de pågældende aktiver måles i overensstemmelse med andre relevante standarder.

▼M22

b) oplysninger om måling af aktiver og forpligtelser i en afståelsesgruppe, som ikke er omfattet af målingskravet i IFRS 5, og sådanne oplysninger ikke allerede er givet i de øvrige noter.

Det kan være nødvendigt at give yderligere oplysninger om anlægsaktiver (eller afståelsesgrupper) klassificeret som besiddelse med henblik på salg eller ophørte aktiviteter for at opfylde de generelle bestemmelser i IAS 1, specielt i afsnit 15 og 125.

▼M17

KLASSIFIKATION AF ANLÆGSAKTIVER (ELLER AFSTÅELSESGRUPPER) SOM BESIDDELSE MED HENBLIK PÅ SALG ELLER BESIDDELSE MED HENBLIK PÅ UDLODNING TIL EJERNE

▼B

6. En virksomhed skal klassificere et anlægsaktiv (eller en afståelsesgruppe) som besiddelse med henblik på salg, hvis den regnskabsmæssige værdi hovedsagelig genindvindes ved en salgstransaktion frem for gennem fortsat brug.

7. For at dette skal være tilfældet, skal aktivet (eller afståelsesgruppen) være disponibelt for umiddelbart salg i sin aktuelle stand i henhold til normale og sædvanlige vilkår for salg af sådanne aktiver (eller afståelsesgrupper), og salget skal være *højst sandsynligt*.

▼M17

8. For at salget kan anses for højst sandsynligt, skal der på det relevante ledelsesniveau vedtages en plan for salg af aktivet (eller afståelsesgruppen), og der skal være iværksat en aktiv proces for at finde en køber og fuldføre planen. Desuden skal aktivet (eller afståelsesgruppen) aktivt sættes til salg til en pris, der er rimelig i forhold til aktivets aktuelle dagsværdi. Derudover skal salget forventes at opfylde kravene til indregning som et fuldført salg inden for et år fra tidspunktet for klassifikationen, bortset fra som tilladt i afsnit 9, og handlinger, der kræves for at udføre planen, skal indikere, at det ikke er sandsynligt, at der vil blive foretaget væsentlige ændringer i planen, eller at planen bliver trukket tilbage. Sandsynligheden for at opnå aktionærernes godkendelse (hvis en sådan er påkrævet i den pågældende jurisdiktion) skal tages i betragtning i forbindelse med vurderingen af, hvorvidt salget er højst sandsynligt.

▼M8

8A En virksomhed, der har vedtaget en salgsplan, som medfører tab af bestemmende indflydelse på en dattervirksomhed, skal klassificere alle dattervirksomhedens aktiver og forpligtelser som besiddelse med henblik på salg, hvis kriterierne i afsnit 6-8 er opfyldt, uanset om virksomheden beholder en minoritetsinteresse i sit tidligere datterselskab, efter at det er solgt.

▼B

9. Begivenheder eller omstændigheder kan få den periode, der er nødvendig for at fuldføre salget, til at strække sig ud over ét år. En forlængelse af den periode, der er nødvendig for at fuldføre salget udelukker ikke, at et aktiv (eller en afståelsesgruppe) kan klassificeres som besiddelse med henblik på salg, hvis forsinkelsen skyldes begivenheder eller omstændigheder, der er uden for virksomhedens kontrol, og der er tilstrækkelig dokumentation for, at virksomheden fastholder sin plan om at sælge aktivet (eller afståelsesgruppen). Dette vil være tilfældet, når kriterierne i appendiks B er opfyldt.

▼B

10. Salgstransaktioner omfatter udvekslinger af anlægsaktiver med andre anlægsaktiver, når udvekslingen har forretningsmæssigt indhold i overensstemmelse med IAS 16 *Materielle anlægsaktiver*.

11. Når en virksomhed udelukkende anskaffer et anlægsaktiv (eller en afståelsesgruppe) med henblik på efterfølgende afhændelse, skal den kun klassificere anlægsaktivet (eller afståelsesgruppen) som besiddelse med henblik på salg på overtagelsestidspunktet, hvis 1-årskravet i afsnit 8 er opfyldt (bortset fra som tilladt i afsnit 9), og det er højst sandsynligt, at eventuelle andre kriterier i afsnit 7 og 8, der ikke er opfyldt på dette tidspunkt, vil blive opfyldt inden for kort tid efter overtagelsen (normalt inden for tre måneder).

12. Hvis kriterierne i afsnit 7 og 8 opfyldes efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄, skal virksomheden ikke klassificere et anlægsaktiv (eller en afståelsesgruppe) som besiddelse med henblik på salg i dette årsregnskab, når det offentliggøres. Hvis disse kriterier imidlertid opfyldes efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄, men før godkendelsen af årsregnskabet til offentliggørelse, skal virksomheden give de i noterne til afsnit 41a), b) og d) angivne oplysninger.

▼M17

12A Et anlægsaktiv (eller en afståelsesgruppe) klassificeres som besiddelse med henblik på udlodning til ejerne, når virksomheden har forpligtet sig til at udlodde aktivet (eller afståelsesgruppen) til ejerne. For at dette er tilfældet, skal aktiverne være disponible for umiddelbar udlodning i deres nuværende stand, og udlodningen skal være højst sandsynlig. For at udlodningen kan anses for højst sandsynlig, skal de handlinger, der kræves for at gennemføre udlodningen, være igangsat og forventes at være fuldført inden for et år fra tidspunktet for klassifikationen. De handlinger, der kræves for at gennemføre udlodningen, skal indikere, at det ikke er sandsynligt, at der vil blive foretaget væsentlige ændringer i udlodningen, eller at udlodningen bliver trukket tilbage. Sandsynligheden for at opnå aktionærernes godkendelse (hvis en sådan er påkrævet i den pågældende jurisdiktion) skal tages i betragtning i forbindelse med vurderingen af, hvorvidt udlodningen er højst sandsynlig.

▼B

Anlægsaktiver, der skal nedlægges

13. En virksomhed skal ikke klassificere et anlægsaktiv (eller en afståelsesgruppe), der skal nedlægges, som besiddelse med henblik på salg. Dette skyldes, at den regnskabsmæssige værdi primært genindvindes gennem fortsat brug. Hvis den afståelsesgruppe, der skal nedlægges, opfylder kriterierne i afsnit 32a)-c), skal virksomheden imidlertid præsentere afståelsesgruppens resultater og pengestrømme som ophørte aktiviteter i overensstemmelse med afsnit 33 og 34 på det tidspunkt, hvor brugen ophører. Anlægsaktiver (eller afståelsesgrupper), som skal nedlægges, omfatter anlægsaktiver (eller afståelsesgrupper), som skal anvendes frem til udløbet af deres økonomiske levetid, og anlægsaktiver (eller afståelsesgrupper), der skal lukkes frem for sælges.

14. En virksomhed skal ikke foretage regnskabsmæssig behandling af et anlægsaktiv, som midlertidigt er taget ud af brug, som om det var nedlagt.

▼B

MÅLING AF ANLÆGSAKTIVER (ELLER AFSTÅELSESGRUPPER) KLASSIFICERET SOM BESIDDELSE MED HENBLIK PÅ SALG

Måling af et anlægsaktiv (eller en afståelsesgruppe)

15. En virksomhed skal måle et anlægsaktiv (eller en afståelsesgruppe), der er klassificeret som besiddelse med henblik på salg, til det laveste af den regnskabsmæssige værdi og dagsværdien med fradrag af salgsomkostninger.

▼M17

15A En virksomhed skal måle et anlægsaktiv (eller en afståelsesgruppe), der er klassificeret som besiddelse med henblik på udlodning til ejerne, til det laveste af den regnskabsmæssige værdi og dagsværdien med fradrag af udlodningsomkostninger ([1]).

▼B

16. Hvis et nyanskaffet aktiv (eller en afståelsesgruppe) opfylder kriterierne for klassifikation som besiddelse med henblik på salg (jf. afsnit 11), medfører anvendelsen af afsnit 15, at aktivet (eller afståelsesgruppen) ved første indregning måles til det laveste af den regnskabsmæssige værdi, hvis den ikke var blevet klassificeret således (eksempelvis kostpris), og dagsværdien med fradrag af salgsomkostninger. Derfor skal aktivet (eller afståelsesgruppen), hvis dette er anskaffet som del af en virksomhedssammenslutning, måles til dagsværdi med fradrag af salgsomkostninger.

17. Når salget forventes at finde sted efter mere end ét år, skal virksomheden måle salgsomkostningerne til nutidsværdien. En eventuel stigning i salgsomkostningernes nutidsværdi som følge af tidsforløbet skal præsenteres i resultatet som en finansieringsomkostning.

18. Umiddelbart før den første klassifikation af aktivet (eller afståelsesgruppen) som besiddelse med henblik på salg skal den regnskabsmæssige værdi af aktivet (eller af alle aktiver og forpligtelser i gruppen) måles i overensstemmelse med de relevante standarder.

19. Ved efterfølgende måling af en afståelsesgruppe skal den regnskabsmæssige værdi af eventuelle aktiver og forpligtelser, der ikke er omfattet af målingskravene i denne standard, men som er medtaget i en afståelsesgruppe, der er klassificeret som besiddelse med henblik på salg, efterfølgende måles i overensstemmelse med de relevante standarder, før efterfølgende måling af afståelsesgruppens dagsværdi med fradrag af salgsomkostninger.

Indregning af tab ved værdiforringelse og tilbageførsler

20. En virksomhed skal indregne et tab ved værdiforringelse ved første nedskrivning eller efterfølgende nedskrivning af aktivet (eller afståelsesgruppen) til dagsværdi med fradrag af salgsomkostninger, i det omfang tabet ikke er indregnet i overensstemmelse med afsnit 19.

21. En virksomhed skal indregne en gevinst ved eventuelle efterfølgende stigninger i et aktivs dagsværdi med fradrag af salgsomkostninger, men gevinsten må ikke overstige det akkumulerede tab ved værdiforringelse, som er indregnet, enten i overensstemmelse med denne standard eller tidligere i overensstemmelse med IAS 36 *Værdiforringelse af aktiver*.

([1]) Udlodningsomkostninger er omkostninger direkte knyttet til udlodningen, eksklusive finansieringsomkostninger og skatteomkostninger.

▼B

22. En virksomhed skal indregne en gevinst ved eventuelle efterfølgende stigninger i dagsværdi med fradrag af salgsomkostninger for en afståelsesgruppe:

a) i det omfang gevinsten ikke er indregnet i overensstemmelse med afsnit 19, men

b) gevinsten må ikke overstige det akkumulerede tab ved værdiforringelse, som er indregnet, enten i overensstemmelse med denne standard eller tidligere i overensstemmelse med IAS 36, på de anlægsaktiver, som er omfattet af målingskravene i denne standard.

23. Tabet ved værdiforringelse (eller en eventuel efterfølgende gevinst), som er indregnet for en afståelsesgruppe, skal reducere (eller forøge) den regnskabsmæssige værdi af de anlægsaktiver i gruppen, som er omfattet af målingskravene i denne standard, i den allokeringsrækkefølge, der er beskrevet i afsnit 104a) og b) og 122 i IAS 36 (ajourført 2004).

24. En gevinst eller et tab, der ikke tidligere er indregnet inden tidspunktet for salg af et anlægsaktiv (eller en afståelsesgruppe), skal indregnes på tidspunktet for ophør med indregning. Kravene for ophør med indregning er beskrevet i:

a) afsnit 67-72 i IAS 16 (ajourført 2003), for så vidt angår materielle anlægsaktiver, og

b) afsnit 112-117 i IAS 38 *Immaterielle aktiver* (ajourført 2004), for så vidt angår immaterielle aktiver.

25. En virksomhed skal ikke afskrive på et anlægsaktiv, mens det er klassificeret som besiddelse med henblik på salg, eller mens det er en del af en afståelsesgruppe, der er klassificeret som besiddelse med henblik på salg. Renter og andre omkostninger, der kan henføres til forpligtelserne i en afståelsesgruppe, der er klassificeret som besiddelse med henblik på salg, skal fortsat indregnes.

Ændringer til en plan for salg

26. Hvis en virksomhed har klassificeret et aktiv (eller en afståelsesgruppe) som besiddelse med henblik på salg, men kriterierne i afsnit 7-9 ikke længere opfyldes, skal virksomheden ophøre med at klassificere aktivet (eller afståelsesgruppen) som besiddelse med henblik på salg.

27. Virksomheden skal måle et anlægsaktiv, som ikke længere klassificeres som besiddelse med henblik på salg (eller ophører med at være medtaget i en afståelsesgruppe, der er klassificeret som besiddelse med henblik på salg) til det laveste af:

a) den regnskabsmæssige værdi før aktivet (eller afståelsesgruppen) blev klassificeret som besiddelse med henblik på salg, reguleret for eventuelle afskrivninger eller omvurderinger, som ville have været indregnet, hvis aktivet (eller afståelsesgruppen) ikke var klassificeret som besiddelse med henblik på salg, og

b) *genindvindingsværdien* på tidspunktet for den efterfølgende beslutning om ikke at sælge. ([1])

([1]) Hvis anlægsaktivet er en del af en pengestrømsfrembringende enhed, er genindvindingsværdien den regnskabsmæssige værdi, der ville have været indregnet efter allokering af eventuelle tab ved værdiforringelse hidrørende fra denne pengestrømsfrembringende enhed i overensstemmelse med IAS 36.

▼B

28. Virksomheden skal medtage eventuelle krævede reguleringer af den regnskabsmæssige værdi af et anlægsaktiv, som ikke længere klassificeres som besiddelse med henblik på salg, i resultatet ([1]) fra fortsættende aktiviteter i det regnskabsår, hvor kriterierne i afsnit 7-9 ikke længere opfyldes. Virksomheden skal præsentere denne regulering ►M5 i samme post i totalindkomstopgørelsen ◄, som anvendes til at præsentere eventuelle gevinster eller tab, som indregnes i overensstemmelse med afsnit 37.

29. Hvis en virksomhed fjerner et enkelt aktiv eller en enkel forpligtelse fra en afståelsesgruppe, der er klassificeret som besiddelse med henblik på salg, skal de resterende aktiver og forpligtelser i afståelsesgruppen, der skal sælges, udelukkende fortsat måles som en gruppe, hvis gruppen opfylder kriterierne i afsnit 7-9. Hvis dette ikke er tilfældet, skal de resterende anlægsaktiver i gruppen, der hver for sig opfylder kriterierne for klassifikation som besiddelse med henblik på salg, måles hver for sig til det laveste af deres regnskabsmæssige værdi og dagsværdien med fradrag af salgsomkostninger på dette tidspunkt. Eventuelle anlægsaktiver, som ikke opfylder kriterierne, skal ikke længere klassificeres som besiddelse med henblik på salg i overensstemmelse med afsnit 26.

PRÆSENTATION OG OPLYSNING

30. En virksomhed skal præsentere oplysninger, som gør det muligt for brugere af virksomhedens årsregnskab at vurdere den økonomiske virkning af ophørte aktiviteter og afhændelse af anlægsaktiver (eller afståelsesgrupper).

Præsentation af ophørte aktiviteter

31. En *del* af en virksomhed omfatter aktiviteter og pengestrømme, som klart kan adskilles, driftsmæssigt og regnskabsmæssigt, fra resten af virksomheden. Med andre ord vil en del af en virksomhed have udgjort en pengestrømsfrembringende enhed eller en gruppe af pengestrømsfrembringende enheder, mens den blev besiddet med henblik på anvendelse.

32. En ophørt aktivitet er en del af en virksomhed, der enten er blevet afhændet eller er klassificeret som besiddelse med henblik på salg, og som

a) udgør et identificerbart, betydeligt forretningsområde eller geografisk område

b) er en del af en samlet, koordineret plan for afhændelse af et identificerbart, betydeligt forretningsområde eller geografisk område, eller

c) er en dattervirksomhed, som udelukkende er anskaffet med henblik på salg.

33. En virksomhed skal give følgende oplysninger:

a) et enkelt beløb i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄, der omfatter det samlede beløb af:

i) resultatet efter skat af ophørte aktiviteter, og

ii) de gevinster eller tab efter skat, der er indregnet ved måling til dagsværdi med fradrag af salgsomkostninger eller ved afhændelse af aktiverne eller afståelsesgrupperne, som udgør den ophørte aktivitet

([1]) Medmindre aktivet er et materielt anlægsaktiv eller et immaterielt aktiv, der blev omvurderet i overensstemmelse med IAS 16 eller IAS 38 før klassifikationen som besiddelse med henblik på salg. I dette tilfælde skal reguleringen behandles som en forøgelse eller en reduktion som følge af omvurdering.

▼B

b) en analyse af det enkelte beløb i a) omfattende:

i) omsætning, omkostninger og resultat før skat af de ophørte aktiviteter

ii) de tilknyttede skatteomkostninger, som krævet i afsnit 81h) i IAS 12

iii) de gevinster eller tab, der er indregnet ved måling til dagsværdi med fradrag af salgsomkostninger eller ved afhændelse af aktiverne eller afståelsesgrupperne, som udgør den ophørte aktivitet, og

iv) de tilknyttede skatteomkostninger, som krævet i afsnit 81h) i IAS 12.

Analysen kan enten præsenteres i noterne eller i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄. Hvis den præsenteres i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄, skal den præsenteres i et afsnit, der er markeret som vedrørende ophørte aktiviteter, dvs. separat fra fortsættende aktiviteter. Analysen kræves ikke for afståelsesgrupper i form af nyanskaffede dattervirksomheder, som opfylder kriterierne for klassifikation som besiddelse med henblik på salg ved overtagelsen (jf. afsnit 11)

c) nettopengestrømme, som kan henføres til de ophørte aktiviteters drifts-, investerings- og finansieringsaktiviteter. Disse oplysninger kan enten præsenteres i noterne eller i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄. Disse oplysninger kræves ikke for afståelsesgrupper i form af nyanskaffede dattervirksomheder, som opfylder kriterierne for klassifikation som besiddelse med henblik på salg ved overtagelsen (jf. afsnit 11)

▼M11

d) den beløbsmæssige størrelse af indtægten fra fortsættende aktiviteter samt ophørte aktiviteter, der kan henføres til ejerne af modervirksomheden. Disse oplysninger kan enten præsenteres i noterne eller i totalindkomstopgørelsen.

▼M31

33A. Hvis en virksomhed præsenterer posterne indregnet i resultatet i en separat resultatopgørelse som angivet i afsnit 10A i IAS 1 (ændret 2011), skal der præsenteres et afsnit, der er markeret som vedrørende ophørte aktiviteter, i denne opgørelse.

▼B

34. En virksomhed skal præsentere oplysningerne i afsnit 33 igen for tidligere regnskabsår, der er præsenteret i regnskabet, således at oplysningerne vedrører alle aktiviteter, der er ophørt ►M5 ved regnskabsårets afslutning ◄ for det seneste præsenterede regnskabsår.

35. Reguleringer i det aktuelle regnskabsår af beløb, som tidligere er præsenteret under ophørte aktiviteter, der er direkte knyttet til afhændelsen af en ophørt aktivitet i et tidligere regnskabsår, skal klassificeres separat under ophørte aktiviteter. Arten og den beløbsmæssige størrelse af sådanne reguleringer skal oplyses. Følgende er eksempler på omstændigheder, hvor disse reguleringer kan opstå:

a) afklaring af usikkerhedsfaktorer, der hidrører fra vilkårene for afhændelsestransaktionen, såsom afklaring af reguleringer af købsprisen og spørgsmål om skadesløsholdelse over for køber

▼B

b) afklaring af usikkerhedsfaktorer, der hidrører fra og er direkte knyttet til aktiviteterne i en del af en virksomhed, før dennes afhændelse, såsom miljømæssige forpligtelser og produktgarantiforpligtelser, som bibeholdes af sælger

c) indfrielse af forpligtelser vedrørende personaleydelser, forudsat at indfrielsen er direkte knyttet til afhændelsestransaktionen.

36. Hvis en virksomhed ophører med at klassificere en del af en virksomhed som besiddelse med henblik på salg, skal driftsresultatet for den del, der tidligere blev præsenteret under ophørte aktiviteter i overensstemmelse med afsnit 33-35, omklassificeres og medtages i indtægten fra fortsættende aktiviteter for alle præsenterede regnskabsår. Det skal angives, at beløbene for de tidligere regnskabsår er præsenteret igen.

▼M8

36A En virksomhed, der har vedtaget en salgsplan, som medfører tab af bestemmende indflydelse på en dattervirksomhed, skal give de oplysninger, der kræves i afsnit 33-36, hvis dattervirksomheden er en afståelsesgruppe, der opfylder definitionen på en ophørt aktivitet i afsnit 32.

▼B

Gevinster eller tab vedrørende fortsættende aktiviteter

37. Eventuelle gevinster eller tab ved efterfølgende måling af et anlægsaktiv (eller en afståelsesgruppe), der er klassificeret som besiddelse med henblik på salg, som ikke opfylder definitionen på en ophørt aktivitet, skal medtages i resultatet af fortsættende aktiviteter.

Præsentation af et anlægsaktiv eller en afståelsesgruppe klassificeret som besiddelse med henblik på salg

38. En virksomhed skal præsentere et anlægsaktiv, der er klassificeret som besiddelse med henblik på salg, og aktiverne i en afståelsesgruppe, der er klassificeret som besiddelse med henblik på salg, separat fra andre aktiver i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄. Forpligtelserne i en afståelsesgruppe, der er klassificeret som besiddelse med henblik på salg, skal præsenteres separat fra andre forpligtelser i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄. Disse aktiver og forpligtelser skal ikke modregnes og præsenteres som et enkelt beløb. De væsentlige kategorier af aktiver og forpligtelser, der er klassificeret som besiddelse med henblik på salg, skal oplyses separat, enten i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄ eller i noterne, bortset fra som tilladt i afsnit 39. En virksomhed skal foretage separat præsentation af eventuelle akkumulerede indtægter eller omkostninger, der er ►M5 indregnet i øvrig totalindkomst ◄, og som er tilknyttet et anlægsaktiv (eller en afståelsesgruppe), der er klassificeret som besiddelse med henblik på salg.

39. Hvis afståelsesgruppen er en nyanskaffet dattervirksomhed, som opfylder kriterierne for klassifikation som besiddelse med henblik på salg ved overtagelsen (jf. afsnit 11), kræves der ikke oplysning af de væsentlige kategorier af aktiver og forpligtelser.

40. En virksomhed skal ikke omklassificere eller foretage ny præsentation af beløb, der er præsenteret for anlægsaktiver eller aktiver og forpligtelser i afståelsesgrupper, der er klassificeret som besiddelse med henblik på salg, i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄ for tidligere regnskabsår for at afspejle klassifikationen i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄ for det seneste præsenterede regnskabsår.

▼B

Yderligere oplysninger

41. Virksomheden skal give følgende oplysninger i noterne i det regnskabsår, hvor et anlægsaktiv (eller en afståelsesgruppe) enten er blevet klassificeret som besiddelse med salg for øje eller solgt:

a) en beskrivelse af anlægsaktivet (eller afståelsesgruppen)

b) en beskrivelse af de forhold og omstændigheder, som vedrører salget, eller som fører til den forventede afhændelse, samt måden, hvorpå afhændelsen forventes at finde sted, og det forventede tidspunkt for afhændelsen

c) gevinster eller tab, som er indregnet i overensstemmelse med afsnit 20-22, og, hvis dette ikke præsenteres separat i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄, den post i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄, der omfatter gevinsten eller tabet

d) hvis det er relevant, det præsentationspligtige segment, hvori anlægsaktivet (eller en afståelsesgruppe) præsenteres i overensstemmelse med IFRS 8 *Driftssegmenter*.

42. Hvis enten afsnit 26 eller afsnit 29 finder anvendelse, skal virksomheden i regnskabsåret give oplysning om beslutningen om at ændre planen for salg af anlægsaktivet (eller afståelsesgruppen), en beskrivelse af de forhold og omstændigheder, der har ført til beslutningen, samt beslutningens virkning på driftsresultatet for regnskabsåret og eventuelle tidligere regnskabsår, som præsenteres.

OVERGANGSBESTEMMELSER

43. Denne standard skal anvendes fremadrettet på anlægsaktiver (eller afståelsesgrupper), der opfylder kriterierne for klassifikation som besiddelse med henblik på salg, og aktiviteter, der opfylder kriterierne for klassifikation som ophørte aktiviteter efter standardens ikrafttrædelsestidspunkt. En virksomhed kan anvende kravene i denne standard på alle anlægsaktiver (eller afståelsesgrupper), der opfylder kriterierne for klassifikation som besiddelse med henblik på salg, og aktiviteter, der opfylder kriterierne for klassifikation som ophørte aktiviteter efter et hvilket som helst tidspunkt før standardens ikrafttrædelsestidspunkt, forudsat at værdiansættelserne og øvrige oplysninger, der kræves for at anvende standarden, var indhentet på tidspunktet for den oprindelige opfyldelse af disse kriterier.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

44. Virksomheder skal anvende denne standard for regnskabsår, som begynder 1. januar 2005 eller derefter. Det tilskyndes, at standarden anvendes før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender denne standard for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2005, skal den give oplysning om dette.

▼M5

44A. IAS 1 (ajourført 2007) ændrede den terminologi, der anvendes i IFRS-standarderne. Desuden blev afsnit 3 og 38 ændret, mens afsnit 33A blev tilføjet. Virksomheden skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 1 (ajourført 2007) for et tidligere regnskabsår, skal ændringerne anvendes for dette tidligere regnskabsår.

▼**M11**

44B IAS 27 (ajourført af International Accounting Standards Board i 2008) tilføjede afsnit 33(d). Virksomheden skal anvende denne ændring på regnskabsår, som begynder 1. juli 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 27 (ajourført 2008) i et tidligere regnskabsår, finder ændringen anvendelse på det tidligere regnskabsår. Ændringen skal anvendes med tilbagevirkende kraft.

▼**M8**

44C Afsnit 8A og 36A blev indsat ved *Forbedringer af IFRS-standarder*, der udkom i maj 2008. Virksomhederne skal anvende disse ændringer på regnskabsår, der begynder 1. januar 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende dem før dette tidspunkt. Virksomhederne skal dog ikke anvende ændringerne på regnskabsår, som begynder før 1. juli 2009, medmindre de også anvender IAS 27 (ajourført i maj 2008). Hvis en virksomhed anvender ændringerne fra et tidspunkt før 1. juli 2009, skal den give oplysning om dette. Virksomhederne skal anvende ændringerne fremadrettet fra det tidspunkt, hvor de for første gang anvendte IFRS 5, med forbehold af overgangsbestemmelserne i afsnit 45 i IAS 27 (ajourført i maj 2008).

▼**M17**

44D Afsnit 5A, 12A og 15A blev tilføjet og afsnit 8 ændret i medfør af IFRIC 17 *Udlodninger af ikke-kontante aktiver til ejerne* i november 2008. Disse ændringer skal anvendes fremadrettet for anlægsaktiver (eller afståelsesgrupper), som er klassificeret som besiddelse med henblik på udlodning til ejerne i regnskabsår, som begynder 1. juli 2009 eller derefter. Det er ikke tilladt at anvende fortolkningsbidraget med tilbagevirkende kraft. Det er tilladt at anvende standarden før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringerne for regnskabsår, som begynder før 1. juli 2009, skal den give oplysning om dette og ligeledes anvende IFRS 3 *Virksomhedssammenslutninger* (ajourført 2008), IAS 27 (ændret maj 2008) og IFRIC 17.

▼**M22**

44E. *Forbedringer til IFRS* udstedt i april 2009 tilføjede afsnit 5B. Virksomheder skal anvende denne ændring fremadrettet for regnskabsår, som begynder 1. januar 2010 eller derefter. Det er tilladt at anvende ændringen før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringen for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette.

▼**M32**

44H. IFRS 13 *Måling af dagsværdi*, der blev udstedt i maj 2011, medførte en ændring af definitionen af dagsværdi i appendiks A. En virksomhed skal anvende denne ændring, når den anvender IFRS 13.

▼**M31**

44I. *Præsentation af posterne indregnet i anden totalindkomst* (ændringer til IAS 1), der blev udsendt i juni 2011, medførte ændring af afsnit 33A. En virksomhed skal anvende denne ændring, når den anvender IAS 1 som ændret i juni 2011.

▼**B**

OPHÆVELSE AF IAS 35

45. Denne standard erstatter IAS 35 *Ophørende aktiviteter*.

Appendiks A

Definerede termer

Dette appendiks er en integreret del af standarden.

Afståelsesgruppe	En gruppe af aktiver, der ved salg eller på anden måde skal afhændes samlet som en gruppe ved en enkelt transaktion, og forpligtelser, der er direkte forbundet med de aktiver, der overdrages ved transaktionen. Gruppen omfatter goodwill, der er erhvervet ved en virksomhedssammenslutning, hvis gruppen er en **pengestrømsfrembringende enhed,** hvortil der er allokeret goodwill i overensstemmelse med kravene i afsnit 80-87 i IAS 36 *Værdiforringelse af aktiver* (ajourført 2004), eller hvis den er en aktivitet inden for en sådan pengestrømsfrembringende enhed.

▼B

Anlægsaktiv	Et aktiv, der ikke opfylder definitionen på et **omsætningsaktiv.**

▼M32

Dagsværdien	er den pris, der kunne opnås ved at sælge et aktiv, eller der skulle betales for at overdrage en forpligtelse i en velordnet transaktion mellem markedsdeltagere på målingstidspunktet. (Jf. standard 13.)

▼B

Del af en virksomhed	Aktiviteter og pengestrømme, som klart kan adskilles, driftsmæssigt og regnskabsmæssigt, fra resten af virksomheden.
Fast aftale om køb	En aftale med en ikke-nærtstående part, der er bindende for begge parter og normalt er retskraftig, og som a) angiver alle væsentlige vilkår, herunder pris og tidspunkt for transaktionerne, og b) omfatter en misligholdelsesklausul, der er tilstrækkeligt restriktiv til, at opfyldelse er **højst sandsynlig.**
Genindvindingsværdi	Det højeste af et aktivs **dagsværdi** med fradrag af **salgsomkostninger** og aktivets **nytteværdi.**
Højst sandsynlig	Med altovervejende **sandsynlighed.**

▼B

Nytteværdi	Nutidsværdien af skønnede fremtidige pengestrømme, der forventes at hidrøre fra fortsat anvendelse af et aktiv samt ved afhændelsen deraf ved udgangen af dets brugstid.
Omsætningsaktiv	►M5 En virksomhed skal klassificere et aktiv som et omsætningsaktiv, hvis: a) den forventer at realisere aktivet eller har til hensigt at sælge eller forbruge det som led i den normale driftscyklus b) den primært besidder aktivet med handel for øje c) den forventer at realisere aktivet inden for 12 måneder efter regnskabsårets afslutning, eller d) aktivet er i form af likvider (som defineret i IAS 7), medmindre aktivet er underlagt en begrænsning, som gør, at det ikke kan omsættes eller anvendes til at indfri en forpligtelse i mindst 12 måneder efter regnskabsårets afslutning. ◄
Ophørt aktivitet	En **del af en virksomhed,** der enten er afhændet eller er klassificeret som besiddelse med henblik på salg og: a) udgør et identificerbart, betydeligt forretningsområde eller geografisk område b) er en del af en samlet, koordineret plan for afhændelse af et identificerbart betydeligt forretningsområde eller geografisk område, eller c) er en dattervirksomhed, som udelukkende er anskaffet med henblik på salg.
Pengestrømsfrembringende enhed	Den mindste identificerbare gruppe af aktiver, der frembringer pengestrømme til virksomheden, som i al væsentlighed er uafhængige af pengestrømme fra andre aktiver eller grupper af aktiver.
Salgsomkostninger	De yderligere omkostninger, som knytter sig direkte til afhændelsen af et aktiv (eller en **afståelsesgruppe**), eksklusive finansieringsomkostninger og skatteomkostninger.
Sandsynlig	Med overvejende sandsynlighed.

Appendiks B

Anvendelsessupplement

Dette appendiks er en integreret del af standarden.

FORLÆNGELSE AF DEN PERIODE, DER ER NØDVENDIG FOR AT FULDFØRE ET SALG

B1 Som anført i afsnit 9 udelukker en forlængelse af den periode, der er nødvendig for at fuldføre et salg, ikke, at et aktiv (eller en afståelsesgruppe) kan klassificeres som besiddelse med henblik på salg, hvis forsinkelsen skyldes begivenheder eller omstændigheder, der er uden for virksomhedens kontrol, og der er tilstrækkelig dokumentation for, at virksomheden fastholder sin plan om at sælge aktivet (eller afståelsesgruppen). Hvis sådanne begivenheder eller omstændigheder gør sig gældende, foreligger der således en undtagelse til et-års-kravet i afsnit 8, som finder anvendelse i følgende tilfælde:

a) på det tidspunkt, hvor virksomheden vedtager en plan om at sælge et anlægsaktiv (eller en afståelsesgruppe), kan den med rimelighed forvente, at andre (ud over køber) vil knytte betingelser til overdragelsen af aktivet (eller afståelsesgruppen), som vil forlænge den periode, der er nødvendig for at fuldføre salget, og

   i) tiltag, som er nødvendige for at reagere på disse betingelser, kan ikke indledes, før der er indgået en *fast aftale om køb*, og

   ii) det er højst sandsynligt, at der vil foreligge en fast aftale om køb inden for et år

▼B

b) virksomheden indgår en fast aftale om køb, og som følge heraf knytter køber eller andre, uden at dette var ventet, betingelser til overdragelsen af et anlægsaktiv (eller en afståelsesgruppe), som tidligere blev klassificeret som besiddelse med henblik på salg, som vil forlænge den periode, der er nødvendig for at fuldføre salget, og:

   i) de tiltag, som er nødvendige for at reagere på betingelserne, er foretaget i rette tid, og

   ii) der kan forventes en positiv afklaring af de faktorer, som forårsager forsinkelsen

c) i løbet af den første 1-årige periode indtræffer der omstændigheder, som tidligere blev anset for usandsynlige, og som følge heraf sælges et anlægsaktiv (eller en afståelsesgruppe), som tidligere blev klassificeret som besiddelse med henblik på salg, ikke ved udgangen af denne periode, og:

   i) i løbet af den første 1-årige periode, har virksomheden foretaget de tiltag, som er nødvendige for at reagere på de ændrede omstændigheder

   ii) anlægsaktivet (eller afståelsesgruppen) sættes aktivt til salg til en pris, der er rimelig under de ændrede omstændigheder, og

   iii) kriterierne i afsnit 7 og 8 er opfyldt.

▼B

IFRS 6

Efterforskning og vurdering af mineralressourcer

FORMÅL

1. Formålet med denne standard er at redegøre for den regnskabsmæssige behandling af *efterforskning og vurdering af mineralressourcer*.

2. Navnlig kræver denne standard:

   a) begrænsede forbedringer af eksisterende regnskabspraksis for *udgifter til efterforskning og vurdering*

   b) at virksomheder, som indregner *efterforsknings- og vurderingsaktiver, skal teste* sådanne aktiver for værdiforringelse i henhold til denne standard og måle den eventuelle værdiforringelse i overensstemmelse med IAS 36 *Værdiforringelse af aktiver*

   c) oplysninger, som identificerer og forklarer de beløb i virksomhedens regnskab, der hidrører fra efterforskning og vurdering af mineralressourcer, og hjælper brugerne af sådanne regnskaber med at forstå den beløbsmæssige størrelse, tidspunktet og sikkerheden forbundet med fremtidige pengestrømme fra efterforsknings- og vurderingsaktiver, der er indregnet.

ANVENDELSESOMRÅDE

3. Virksomheder skal anvende denne standard på efterforsknings- og vurderingsudgifter, som virksomheden pådrager sig.

4. Denne standard behandler ikke andre aspekter af den regnskabsmæssige behandling i virksomheder, som beskæftiger sig med efterforskning og vurdering af mineralressourcer.

5. Virksomheder må ikke anvende denne standard på omkostninger afholdt:

   a) før efterforskningen og vurderingen af mineralressourcer, såsom omkostninger afholdt før virksomheden har opnået de juridiske rettigheder til at efterforske et specifikt område

   b) efter at den tekniske mulighed og kommercielle levedygtighed af udvinding af en mineralressource kan påvises.

INDREGNING AF EFTERFORSKNINGS- OG VURDERINGSAKTIVER

Midlertidig undtagelse fra IAS 8, afsnit 11 og 12

6. Ved udvikling af sin regnskabspraksis skal en virksomhed, som indregner efterforsknings- og vurderingsaktiver, anvende afsnit 10 i IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*.

▼B

7. Afsnit 11 og 12 i IAS 8 angiver, hvilke officielle krav og vejledninger, som ledelsen skal tage i betragtning ved udvikling af en regnskabspraksis for en post, hvis der ikke findes nogen standard, som finder specifik anvendelse på denne post. I henhold til afsnit 9 og 10 nedenfor fritager denne standard en virksomhed for at anvende disse afsnit på sin regnskabspraksis for indregning og måling af efterforsknings- og vurderingsaktiver.

MÅLING AF EFTERFORSKNINGS- OG VURDERINGSAKTIVER

Måling på indregningstidspunktet

8. Efterforsknings- og vurderingsaktiver skal måles til kostpris.

Kostprisens elementer for efterforsknings- og vurderingsaktiver

9. Virksomheden skal fastlægge en regnskabspraksis, der specificerer de omkostninger, der indregnes som efterforsknings- og vurderingsaktiver og anvende denne praksis ensartet. Ved denne opgørelse vurderer virksomheden, i hvilket omfang omkostningen kan knyttes til efterforskningen af specifikke mineralressourcer. Følgende er eksempler på omkostninger, som kan indregnes på tidspunktet for den første måling af efterforsknings- og vurderingsaktiver (listen er ikke udtømmende):

a) erhvervelse af efterforskningsrettigheder

b) topografiske, geologiske, geokemiske og geofysiske vurderinger

c) prøveboring

d) udgravning

e) prøvetagning, og

f) aktiviteter i relation til vurdering af den tekniske mulighed for og kommercielle levedygtighed af udvinding af en mineralressource.

10. Omkostninger i forbindelse med udvikling af mineralressourcer skal ikke indregnes som efterforsknings- og vurderingsaktiver. *Begrebsrammen* og IAS 38 *Immaterielle aktiver* giver vejledning om indregning af aktiver hidrørende fra udvikling.

11. I overensstemmelse med IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver* skal en virksomhed indregne enhver forpligtelse til bortskaffelse og retablering, som virksomheden i et bestemt regnskabsår har forpligtet sig til at afholde som følge af udførelsen af efterforskning og vurdering af mineralressourcer.

Måling efter indregning

12. Efter indregning skal virksomheden enten anvende kostprismodellen eller omvurderingsmodellen på efterforsknings- og vurderingsaktiver. Såfremt omvurderingsmodellen anvendes (enten modellen i IAS 16 *Materielle anlægsaktiver* eller modellen i IAS 38), skal den være i overensstemmelse med klassifikationen af aktiverne (jf. afsnit 15).

▼B

Ændringer i anvendt regnskabspraksis

13. En virksomhed må ændre sin regnskabspraksis for efterforsknings- og vurderingsudgifter, hvis ændringen gør regnskabet mere relevant for regnskabsbrugernes økonomiske beslutningstagen, uden at det bliver mindre pålideligt, eller mere pålideligt, uden at det bliver mindre relevant for denne beslutningstagen. Virksomheden skal vurdere relevans og pålidelighed ud fra kriterierne i IAS 8.

14. For at retfærdiggøre en ændring i regnskabspraksis for efterforsknings- og vurderingsudgifter skal virksomheden dokumentere, at regnskabet som følge af ændringen kommer nærmere en opfyldelse af kriterierne i IAS 8, men ændringen behøver ikke medføre fuldstændig opfyldelse af disse kriterier.

PRÆSENTATION

Klassifikation af efterforsknings- og vurderingsaktiver

15. Virksomheden skal klassificere efterforsknings- og vurderingsaktiver som materielle eller immaterielle aktiver i overensstemmelse med de erhvervede aktivers art og anvende klassifikationen konsekvent.

16. Visse efterforsknings- og vurderingsaktiver behandles som immaterielle aktiver (f.eks. borerettigheder), mens andre er materielle (f.eks. køretøjer og borerigge). I det omfang et materielt aktiv forbruges ved udviklingen af et immaterielt aktiv, indgår den værdi, der afspejler dette forbrug, i kostprisen for det immaterielle aktiv. Når et materielt aktiv bruges i forbindelse med udviklingen af et immaterielt aktiv ændres dette materielle aktiv dog ikke til et immaterielt aktiv.

Omklassifikation af efterforsknings- og vurderingsaktiver

17. Et efterforsknings- eller vurderingsaktiv skal ikke længere klassificeres som sådant, når den tekniske mulighed for og kommercielle levedygtighed af udvinding af en mineralressource kan påvises. Før omklassifikation skal efterforsknings- og vurderingsaktiver testes for værdiforringelse, og alle værdiforringelser skal indregnes.

VÆRDIFORRINGELSE

Indregning og måling

18. Efterforsknings- og vurderingsaktiver skal testes for værdiforringelse, når alle forhold og omstændigheder tyder på, at den regnskabsmæssige værdi af et efterforsknings- og vurderingsaktiv vil kunne overstige genindvindingsværdien. Når forhold og omstændigheder tyder på, at den regnskabsmæssige værdi overstiger genvindingsværdien, skal virksomheden måle, præsentere og give oplysning om eventuelle deraf følgende tab ved værdiforringelse i overensstemmelse med IAS 36, bortset fra de i afsnit 21 fastlagte tilfælde.

19. I forbindelse med efterforsknings- og vurderingsaktiver alene skal afsnit 20 i denne standard finde anvendelse i stedet for afsnit 8-17 i IAS 36 ved identifikation af en mulig værdiforringelse af et efterforsknings- og vurderingsaktiv. I afsnit 20 anvendes udtrykket »aktiver«, men det finder anvendelse på individuelle efterforsknings- og vurderingsaktiver såvel som på pengestrømsfrembringende enheder.

▼B

20. Et eller flere af følgende forhold og omstændigheder indikerer, at virksomheden skal teste efterforsknings- og vurderingsaktiver for værdiforringelse (listen er ikke udtømmende):

a) den periode, i hvilken virksomheden har ret til at efterforske i det specifikke område, er udløbet i løbet af regnskabsåret, eller vil udløbe i den nærmeste fremtid, og forventes ikke at blive forlænget

b) der er hverken budgetteret eller planlagt omfattende udgifter til yderligere efterforskning og vurdering af mineralressourcer i det specifikke område

c) efterforskning og vurdering af mineralressourcer i det specifikke område har ikke ført til opdagelsen af kommercielt levedygtige mængder mineralressourcer, og virksomheden har besluttet at ophøre med sådanne aktiviteter i det specifikke område

d) der findes tilstrækkelige oplysninger, der indikerer, at selvom det er sandsynligt, at der vil ske en fortsat udvikling i det specifikke område, er det usandsynligt, at den regnskabsmæssige værdi af efterforsknings- og vurderingsaktivet vil blive genindvundet fuldt ud af en vellykket udvikling eller ved et salg.

I dette eller lignende tilfælde skal virksomheden foretage en test for værdiforringelse i overensstemmelse med IAS 36. Tab ved værdiforringelse indregnes som en udgift i overensstemmelse med IAS 36.

Specifikation af grænsen for, hvornår efterforsknings- og vurderingsaktiver vurderes for værdiforringelse

21. Virksomheden fastlægger en regnskabspraksis for allokering af efterforsknings- og vurderingsaktiver til pengestrømsfrembringende enheder eller grupper af pengestrømsfrembringende enheder med henblik på at teste sådanne aktiver for værdiforringelse. Hver pengestrømsfrembringende enhed eller gruppe af enheder, til hvilke et efterforsknings- og vurderingsaktiv er allokeret, må ikke være større end et driftssegment opgjort i overensstemmelse med IFRS 8 *Driftssegmenter*.

22. Den grænse, som identificeres af virksomheden ved test for værdiforringelse af efterforsknings- og vurderingsaktiver, kan omfatte en eller flere pengestrømsfrembringende enheder.

OPLYSNINGER

23. Virksomheden skal give oplysninger, som identificerer og redegør for beløb i regnskabet, som hidrører fra efterforskningen og vurderingen af mineralressourcer.

24. For at overholde afsnit 23 skal virksomheden oplyse:

a) sin regnskabspraksis for efterforsknings- og vurderingsudgifter, herunder indregning af efterforsknings- og vurderingsaktiver

b) den beløbsmæssige størrelse af aktiver, passiver, indtægter og udgifter samt pengestrømme fra driftsaktivitet og investeringer, der hidrører fra efterforskning og vurdering af mineralressourcer.

▼B

25. Virksomheden skal behandle efterforsknings- og vurderingsaktiver som en særskilt kategori af aktiver og skal oplyse om dette som angivet i enten IAS 16 eller IAS 38 i overensstemmelse med klassifikationen af aktiverne.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

26. Virksomheder skal anvende denne standard for regnskabsår, som begynder 1. januar 2006 eller derefter. Det tilskyndes, at standarden anvendes før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender denne standard for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2006, skal den give oplysning om dette.

OVERGANGSBESTEMMELSER

27. Hvis det er praktisk umuligt at anvende et bestemt krav i afsnit 18 på sammenligningstal, som knytter sig til regnskabsår, som begynder før 1. januar 2006, skal virksomheden give oplysning om dette. IAS 8 forklarer begrebet »praktisk umulighed«.

Appendiks A

Definerede termer

Dette appendiks er en integreret del af standarden.

Efterforskning og vurdering af mineralressourcer	Eftersøgning efter mineralressourcer, herunder mineraler, olie, naturgas og lignende ikke-regenererende ressourcer efter at virksomheden har opnået juridiske rettigheder til at efterforske i et specifikt område, samt fastlæggelse af den tekniske mulighed for og kommercielle levedygtighed af udvinding af mineralressourcen.
Efterforsknings- og vurderingsaktiver	**Efterforsknings- og vurderingsudgifter** indregnet som aktiver i overensstemmelse med virksomhedens regnskabspraksis.
Efterforsknings- og vurderingsudgifter	Omkostninger afholdt af virksomheden i forbindelse med **efterforskning og vurdering af mineralressourcer** før den tekniske mulighed for og kommercielle levedygtighed af udvinding af en mineralressource kan påvises.

▼B

IFRS 7

Finansielle instrumenter: Oplysninger

FORMÅL

1. Formålet med denne standard er at fastsætte krav om, at virksomhederne i deres årsregnskaber skal give oplysninger, der gør det muligt for brugere af årsregnskabet at vurdere:

a) finansielle instrumenters betydning for virksomhedens finansielle stilling og indtjening, og

b) karakteren og omfanget af de med finansielle instrumenter forbundne risici i regnskabsåret og ►M5 ved regnskabsårets afslutning ◄, og hvordan virksomheden styrer disse risici.

2. Principperne i denne standard supplerer principperne for indregning, måling og præsentation af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser i IAS 32 *Finansielle instrumenter: Præsentation og* IAS 39 *Finansielle Instrumenter: Indregning og måling*.

ANVENDELSESOMRÅDE

3. Denne standard skal anvendes af alle virksomheder på alle typer finansielle instrumenter med undtagelse af:

▼M8

a) de kapitalandele i dattervirksomheder, associerede virksomheder eller joint ventures, som regnskabsmæssigt behandles i henhold til IAS 27 *Koncernregnskaber og separate årsregnskaber*, IAS 28 Investeringer i associerede virksomheder eller IAS 31 *Kapitalandele i joint ventures*. I visse tilfælde giver IAS 27, IAS 28 og IAS 31 imidlertid en virksomhed mulighed for at behandle en kapitalandel i en dattervirksomhed eller associeret virksomhed eller et joint venture regnskabsmæssigt i henhold til IAS 39. ►M32 I disse tilfælde finder kravene i denne standard anvendelse, og for de interesser, der måles til dagsværdi, kravene i IFRS 13 *Måling af dagsværdi*. ◄ Virksomheder skal desuden anvende denne IFRS på alle afledte finansielle instrumenter vedrørende kapitalandele i dattervirksomheder, associerede virksomheder eller joint ventures, medmindre det afledte finansielle instrument hører ind under definitionen på en aktie i IAS 32

▼B

b) arbejdsgiveres rettigheder og forpligtelser i forbindelse med pensionsordninger, hvor IAS 19 *Personaleydelser* finder anvendelse

▼M12

_____

▼B

d) forsikringskontrakter som defineret i IFRS 4 *Forsikringskontrakter*. Denne standard finder imidlertid anvendelse på afledte finansielle instrumenter, der er indbygget i forsikringskontrakter, hvis IAS 39 kræver, at virksomheden foretager separat regnskabsmæssig behandling af disse. Desuden skal en udsteder anvende denne standard på finansielle garantikontrakter, hvis udstederen anvender IAS 39 til indregning og måling af kontrakterne, men anvende IFRS 4, hvis udstederen, i overensstemmelse med afsnit 4d) i IFRS 4, vælger at anvende IFRS 4 på indregning og måling af kontrakterne

▼B

e) finansielle instrumenter, kontrakter og forpligtelser i henhold til aktiebaseret vederlæggelse, der er omfattet af IFRS 2 *Aktiebaseret vederlæggelse,* idet denne standard dog finder anvendelse på kontrakter, som er omfattet af afsnit 5-7 i IAS 39

▼M6

f) instrumenter, der skal klassificeres som egenkapitalinstrumenter i overensstemmelse med afsnit 16A og 16B eller afsnit 16C og 16D i IAS 32.

▼B

4. Denne standard finder anvendelse på indregnede og ikke-indregnede finansielle instrumenter. Indregnede finansielle instrumenter omfatter finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, som ligger inden for anvendelsesområdet for IAS 39. Ikke-indregnede finansielle instrumenter omfatter visse finansielle instrumenter, som ligger uden for anvendelsesområdet for IAS 39, men inden for denne standards anvendelsesområde (f.eks. visse lånetilsagn).

5. Denne standard finder anvendelse på kontrakter vedrørende køb eller salg af et ikke-finansielt aktiv, som er omfattet af IAS 39 (jf. afsnit 5-7 i IAS 39).

KATEGORIER AF FINANSIELLE INSTRUMENTER OG OPLYSNINGSNIVEAU

6. Når der i henhold til denne standard kræves oplysning om de enkelte kategorier af finansielle instrumenter, skal virksomheden opdele finansielle instrumenter i passende kategorier i forhold til arten af de givne oplysninger og under hensyntagen til de pågældende finansielle instrumenters karakteristika. Virksomheden skal give tilstrækkelige oplysninger til at muliggøre afstemning af balanceposterne.

FINANSIELLE INSTRUMENTERS BETYDNING FOR DEN FINANSIELLE STILLING OG INDTJENINGEN

7. En virksomhed skal give oplysninger, der gør det muligt for brugere af dens årsregnskab at vurdere finansielle instrumenters betydning for virksomhedens finansielle stilling og indtjening.

▼M5

Opgørelse af finansiel stilling

▼B

Kategorier af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser

8. Den regnskabsmæssige værdi af hver af følgende kategorier, som defineret i IAS 39, skal oplyses enten i ►M5 opgørelse af finansiel stilling ◄ eller i noterne:

a) finansielle aktiver til dagsværdi gennem resultatet med separat præsentation af i) de finansielle aktiver, der klassificeres som sådanne ved første indregning, og ii) de finansielle aktiver, der klassificeres som værende besiddet med handel for øje i overensstemmelse med IAS 39

b) hold-til-udløb-investeringer

c) lån og tilgodehavender

▼B

d) finansielle aktiver disponible for salg

e) finansielle forpligtelser til dagsværdi gennem resultatet med separat præsentation af i) de finansielle forpligtelser, der klassificeres som sådanne ved første indregning, og ii) de finansielle forpligtelser, der klassificeres som værende besiddet med handel for øje i overensstemmelse IAS 39, og

f) finansielle forpligtelser målt til amortiseret kostpris.

Finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser til dagsværdi gennem resultatet

9. Hvis en virksomhed har klassificeret et lån eller tilgodehavende (eller en gruppe af lån eller tilgodehavender) til dagsværdi med indregning i ►**M5** totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi, skal den oplyse:

a) den maksimale *kreditrisiko* (jf. afsnit 36a)), der er forbundet med lånet eller tilgodehavendet (eller gruppen af lån eller tilgodehavender) ►**M5** ved regnskabsårets afslutning ◄

b) det beløb, hvormed eventuelle tilknyttede afledte kreditinstrumenter eller lignende instrumenter reducerer den maksimale kreditrisiko

c) den beløbsmæssige størrelse af den ændring i dagsværdien for lånet eller tilgodehavendet (eller gruppen af lån eller tilgodehavender) i løbet af regnskabsåret og akkumuleret, som kan henføres til ændringer i den kreditrisiko, der er forbundet med det finansielle aktiv, opgjort enten:

i) som den beløbsmæssige størrelse af den ændring i dagsværdien, der ikke kan henføres til ændringer i markedsforhold, der giver anledning til en *markedsrisiko*, eller

ii) med brug af en anden metode, som efter virksomhedens opfattelse giver et mere retvisende billede af den beløbsmæssige størrelse af den ændring i dagsværdien, som kan henføres til ændringer i den kreditrisiko, der er forbundet med aktivet.

Ændringer i markedsforhold, som giver anledning til markedsrisiko, omfatter ændringer i en observeret (toneangivende) rente, råvarepris, valutakurs eller et pris- eller renteindeks

d) den beløbsmæssige størrelse af ændringen i dagsværdien for alle tilknyttede afledte kreditinstrumenter eller lignende instrumenter i løbet af regnskabsåret og akkumuleret, siden lånet eller tilgodehavendet blev klassificeret.

10. Hvis en virksomhed har klassificeret en finansiel forpligtelse til dagsværdi med indregning i ►**M5** totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi eller i henhold til afsnit 9 i IAS 39, skal den oplyse:

a) den beløbsmæssige størrelse af den ændring i den finansielle forpligtelses dagsværdi i løbet af regnskabsåret og akkumuleret, som kan henføres til ændringer i den kreditrisiko, der er forbundet med forpligtelsen, opgjort enten:

i) som den beløbsmæssige størrelse af den ændring i dagsværdien, som ikke kan henføres til ændringer i markedsforhold, der giver anledning til markedsrisiko (jf. appendiks B, afsnit B4), eller

ii) med brug af en anden metode, som efter virksomhedens opfattelse giver et mere retvisende billede af den beløbsmæssige størrelse af den ændring i dagsværdien, som kan henføres til ændringer i den kreditrisiko, der er forbundet med forpligtelsen.

▼B

Ændringer i markedsforhold, som giver anledning til markedsrisiko, omfatter ændringer i en toneangivende rente, i prisen på en anden virksomheds finansielle instrument eller i en råvarepris, en valutakurs eller et pris- eller renteindeks. For kontrakter, der indeholder et »unit link«-element, omfatter ændringer i markedsforhold ændringer i den tilknyttede interne eller eksterne investeringsfonds indtjening

b) forskellen mellem den finansielle forpligtelses regnskabsmæssige værdi og det beløb, virksomheden i henhold til kontrakten ville skulle betale til ►M5 ejeren ◄ af forpligtelsen ved kontraktens udløb.

11. Virksomheden skal oplyse:

a) de anvendte metoder til opfyldelse af kravene i afsnit 9c) og 10a),

b) hvis virksomheden mener, at de oplysninger, den har givet for at opfylde kravene i afsnit 9c) eller 10a), ikke giver et retvisende billede af den ændring i det finansielle aktivs eller den finansielle forpligtelses dagsværdi, som kan henføres til ændringer i den med aktivet eller forpligtelsen forbundne kreditrisiko, begrundelsen for denne vurdering samt de efter virksomhedens opfattelse relevante faktorer.

Omklassifikation

12. Hvis en virksomhed har omklassificeret et finansielt aktiv (i overensstemmelse med afsnit 51-54 i IAS 39) som et aktiv målt:

a) til kostpris eller amortiseret kostpris frem for til dagsværdi eller

b) til dagsværdi frem for til kostpris eller amortiseret kostpris,

skal den oplyse det omklassificerede beløb til eller fra hver kategori og årsagen til omklassifikationen.

12A. Hvis en virksomhed har omklassificeret et finansielt aktiv fra kategorien dagsværdi med indregning i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄ af ændringer i dagsværdi i overensstemmelse med afsnit 50B eller 50D i IAS 39 eller fra kategorien disponible for salg i overensstemmelse med afsnit 50E i IAS 39, skal den oplyse:

a) det omklassificerede beløb til eller fra hver kategori

b) for hvert regnskabsår indtil ophør af indregning, de regnskabsmæssige værdier og dagsværdien af de finansielle aktiver, der er blevet omklassificeret i regnskabsåret og tidligere regnskabsår

c) hvis et finansielt aktiv blev omklassificeret i overensstemmelse med afsnit 50B, den usædvanlige situation og de forhold og omstændigheder, der viser, at der var tale om en usædvanlig situation

d) for det regnskabsår, hvori det finansielle aktiv blev omklassificeret, gevinst eller tab i dagsværdi på det finansielle aktiv, der er indregnet i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄, eller anden totalindkomst i det pågældende regnskabsår eller det forudgående regnskabsår

▼B

e) for hvert regnskabsår efter omklassifikationen (herunder det regnskabsår, hvori det finansielle aktiv blev omklassificeret) indtil ophør af indregning af det finansielle aktiv, den gevinst eller det tab i dagsværdi, der ville være blevet indregnet i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄, eller anden totalindkomst, hvis det finansielle aktiv ikke var blevet omklassificeret, og gevinsten, tabet, indtægten og udgiften, der er indregnet i ►M5 totalindkomstopgørelsen ◄, og

f) den effektive rente og de anslåede pengestrømme, som virksomheden forventer at få genindvinde, pr. datoen for omklassifikationen af det finansielle aktiv.

▼M33

_____

Modregning af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser

13A Oplysningskravene i afsnit 13B–13E udgør et supplement til de øvrige oplysningskrav i denne IFRS og gælder for alle indregnede finansielle instrumenter, der modregnes i overensstemmelse med afsnit 42 i IAS 32. Disse oplysningskrav gælder også for indregnede finansielle instrumenter, der falder ind under en retskraftig "master netting" eller tilsvarende aftale, uanset om de modregnes i overensstemmelse med afsnit 42 i IAS 32 eller ej.

13B En virksomhed skal præsentere oplysninger, som gør det muligt for brugere af virksomhedens årsregnskab at vurdere virkningen eller den potentielle virkning af nettingaftaler for virksomhedens finansielle stilling. Dette omfatter virkningen eller den potentielle virkning af retten til modregning forbundet med virksomhedens indregnede finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, der falder inden for anvendelsesområdet for afsnit 13A.

13C For at opfylde formålet med afsnit 13B skal en virksomhed ved regnskabsårets afslutning afgive følgende kvantitative oplysninger særskilt for indregnede finansielle aktiver og for indregnede finansielle forpligtelser, der falder inden for anvendelsesområdet for afsnit 13A:

(a) bruttobeløbet for disse indregnede finansielle aktiver og indregnede finansielle forpligtelser

(b) de beløb, der modregnes i overensstemmelse med kriterierne i afsnit 42 i IAS 32 ved bestemmelse af de nettobeløb, der præsenteres i opgørelsen af finansiel stilling

(c) de nettobeløb, der præsenteres i opgørelsen af finansiel stilling

(d) de beløb, der falder ind under en retskraftig "master netting" eller tilsvarende aftale, der ellers ikke er omfattet af afsnit 13C(b), herunder:

(i) beløb forbundet med indregnede finansielle instrumenter, der ikke opfylder visse af eller alle modregningskriterierne i afsnit 42 i IAS 32 og

(ii) beløb forbundet med finansiel sikkerhedsstillelse (inkl. kontant sikkerhedsstillelse) og

(e) nettobeløbet efter fradrag af de beløb, der er angivet i (d), i beløbene i (c).

De oplysninger, der kræves i henhold til dette afsnit, skal præsenteres i tabelform, særskilt for finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, medmindre et andet format er mere hensigtsmæssigt.

13D Det samlede beløb for et instrument, der oplyses i overensstemmelse med afsnit 13C(d), skal begrænses til beløbet i afsnit 13C(c) for dette instrument.

▼**M33**

13E En virksomhed skal i oplysningerne inkludere en beskrivelse af retten til modregning forbundet med virksomhedens indregnede finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, der falder ind under en retskraftig "master netting" eller tilsvarende aftale, som der gives oplysninger om i overensstemmelse med afsnit 13C(d), herunder arten af denne ret.

13F Hvis de oplysninger, der kræves i henhold til afsnit 13B–13E, præsenteres i mere end en note til årsregnskabet, skal virksomheden indsætte en krydshenvisning mellem disse noter.

▼**B**

Sikkerhed

14. En virksomhed skal give følgende oplysninger:

a) den regnskabsmæssige værdi af finansielle aktiver, der er stillet som sikkerhed for forpligtelser eller betingede forpligtelser, herunder beløb, som er omklassificeret i overensstemmelse med afsnit 37a) i IAS 39, og

b) betingelser, der er knyttet til sikkerhedsstillelsen.

15. Hvis en virksomhed har modtaget pant (i form af finansielle eller ikke-finansielle aktiver), som den kan sælge eller genpantsætte uanset misligholdelse fra pantets indehaver, skal den oplyse:

a) dagsværdien af det modtagne pant

b) dagsværdien af pant, som virksomheden på denne måde har solgt eller genpantsat, og hvorvidt virksomheden er forpligtet til at levere det tilbage, og

c) betingelser, der er knyttet til anvendelsen af pantet.

Hensættelseskonto for kredittab

16. Hvis finansielle aktiver værdiforringes ved kredittab, og virksomheden registrerer værdiforringelsen på en separat konto (f.eks. en hensættelseskonto til registrering af individuelle værdiforringelser eller en tilsvarende konto til registrering af en samlet værdiforringelse af aktiver) frem for direkte at reducere aktivets regnskabsmæssige værdi, skal den præsentere en afstemning af ændringer i løbet af regnskabsåret på den pågældende konto for hver kategori af finansielle aktiver.

Sammensatte finansielle instrumenter med flere indbyggede afledte finansielle instrumenter

17. Hvis en virksomhed har udstedt et instrument, som både indeholder et forpligtelses- og et egenkapitalelement (jf. afsnit 28 i IAS 32), og instrumentet omfatter flere indbyggede afledte finansielle instrumenter med indbyrdes afhængige værdier (f.eks. et konvertibelt gældsinstrument, som kan indløses), skal virksomheden oplyse om tilstedeværelsen af disse elementer.

Misligholdelse

18. En virksomhed skal give følgende oplysninger om *lån*, der er indregnet ►**M5** ved regnskabsårets afslutning ◄:

a) detaljer vedrørende eventuel misligholdelse i regnskabsåret af hovedstol, renter, amortiseringsfonde eller indløsningsbestemmelser for disse lån

b) den regnskabsmæssige værdi ►**M5** ved regnskabsårets afslutning ◄ af misligholdte lån, og

c) hvorvidt misligholdelsen er udbedret eller lånebetingelserne genforhandlet forud for tidspunktet for årsregnskabets godkendelse til offentliggørelse.

▼B

19. Har der i regnskabsåret fundet anden misligholdelse af låneaftaler sted end de i afsnit 18 anførte, skal virksomheden give de samme oplysninger, som kræves i henhold til afsnit 18, såfremt sådan misligholdelse gjorde det muligt for långiver at kræve tilbagebetaling (medmindre misligholdelsen blev udbedret eller lånebetingelserne genforhandlet på eller forud for ►M5 regnskabsårets afslutning ◄).

▼M5

Totalindkomstopgørelse og egenkapital

▼B

Indtægts- og omkostningsposter samt gevinster og tab

20. En virksomhed skal oplyse om følgende indtægts- og omkostningsposter samt gevinster og tab enten i selve årsregnskabet eller i noterne:

a) nettogevinster eller nettotab hidrørende fra:

i) finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser til dagsværdi gennem resultatet med separat præsentation af gevinster eller tab hidrørende fra finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser, der er klassificeret som sådanne ved første indregning, og gevinster eller tab hidrørende fra finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, der er klassificeret som værende besiddet med handel for øje i overensstemmelse med IAS 39

▼M5

ii) finansielle aktiver disponible for salg med separat præsentation af den beløbsmæssige størrelse af gevinster eller tab, som er indregnet i øvrig totalindkomst i regnskabsåret, og det beløb, som er omklassificeret fra egenkapitalen til årets resultat

▼B

iii) hold-til-udløb-investeringer

iv) lån og tilgodehavender, og

v) finansielle forpligtelser målt til amortiseret kostpris

b) samlede renteindtægter og samlede renteudgifter (beregnet ved anvendelse af den effektive rentemetode) for finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, som ikke er til dagsværdi gennem resultatet

c) indtægter fra og omkostninger ved provisioner og gebyrer (bortset fra de beløb, der indgår i opgørelsen af den effektive rente) hidrørende fra:

i) finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, som ikke er til dagsværdi gennem resultatet, og

ii) forvaltningsaktiviteter og andre betroede aktiviteter, som indebærer forvaltning eller investering af aktiver på vegne af enkeltpersoner, fonde, pensionskasser og andre institutioner

d) renteindtægter, som er tilskrevet værdiforringede finansielle aktiver i overensstemmelse med afsnit AG93 i IAS 39, og

e) den beløbsmæssige størrelse af eventuelle tab ved værdiforringelser for hver kategori af finansielle aktiver.

▼B

Andre oplysninger

Regnskabspraksis

▼M5

21. En virksomhed skal i henhold til afsnit 117 i IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber* (ajourført 2007) i oversigten over væsentlig anvendt regnskabspraksis oplyse de(t) ved udarbejdelsen af årsregnskabet anvendte målingsgrundlag og andre anvendte regnskabsprincipper, som er relevante for forståelsen af årsregnskabet.

▼B

Regnskabsmæssig sikring

22. En virksomhed skal for hver type sikring, som er beskrevet i IAS 39 (dvs. sikring af dagsværdi, sikring af pengestrømme og sikring af nettoinvesteringer i udenlandske virksomheder), give separat oplysning om følgende:

a) en beskrivelse af hver type sikring

b) en beskrivelse af de finansielle instrumenter, der er klassificeret som sikringsinstrumenter, og deres dagsværdi ►M5 ved regnskabsårets afslutning ◄, og

c) arten af de afdækkede risici.

23. Ved sikring af pengestrømme skal en virksomhed give følgende oplysninger:

a) i hvilke regnskabsår, pengestrømmene forventes at finde sted, og hvornår de forventes at påvirke resultatet

b) en beskrivelse af alle forventede transaktioner, som tidligere har været regnskabsmæssigt behandlet som sikring, men som ikke længere forventes at finde sted

▼M5

c) det beløb, som er indregnet i øvrig totalindkomst i regnskabsåret

d) det beløb, som er omklassificeret fra egenkapitalen til årets resultat med angivelse af det beløb, der er medtaget i hver enkelt post i totalindkomstopgørelsen, og

▼B

e) det beløb, der er fjernet fra egenkapitalen i regnskabsåret og medtaget i den oprindelige kostpris eller anden regnskabsmæssig værdi af et ikke-finansielt aktiv eller en ikke-finansiel forpligtelse, hvis anskaffelse eller pådragelse var en sikret forventet fremtidig transaktion, som anses for højst sandsynlig.

24. En virksomhed skal give følgende separate oplysninger:

a) ved sikring af dagsværdi oplyses om:

i) gevinster eller tab på sikringsinstrumentet, og

ii) de gevinster eller tab på den sikrede post, som kan henføres til den afdækkede risiko

b) ineffektivitet, som indregnes i resultatet, og som hidrører fra sikring af pengestrømme, og

c) ineffektivitet, som indregnes i resultatet, og som hidrører fra sikring af nettoinvesteringer i udenlandske virksomheder.

▼B

Dagsværdi

25. En virksomhed skal, med undtagelse af bestemmelserne i afsnit 29, for hver kategori af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser (jf. afsnit 6) oplyse dagsværdien af den pågældende kategori af aktiver og forpligtelser på en måde, som gør det muligt at sammenligne den med den regnskabsmæssige værdi.

26. Ved oplysning af dagsværdier foretager virksomheden en kategorisering af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, men modregner dem kun i det omfang, deres regnskabsmæssige værdi modregnes i ►**M5** opgørelse af finansiel stilling ◄.

▼**M32**

_____

28. nogle tilfælde indregner en virksomhed ikke en gevinst eller et tab ved første indregning af et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse, fordi dagsværdien hverken indikeres af en officiel markedskurs på et aktivt marked for et aktiv eller en forpligtelse af samme type (f.eks. et niveau 1-input) eller baseres på en værdiansættelsesmetode, der kun benytter data fra observerede markeder (se afsnit AG76 i IAS 39) I sådanne tilfælde skal virksomheden for hver kategori af finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser oplyse om:

a) sin regnskabspraksis for indregning af forskellen mellem dagsværdien ved første indregning og transaktionsprisen denne forskel i resultatet for at afspejle en ændring i faktorer (herunder tid), som markedsdeltagere ville tage i betragtning ved prisfastsættelsen af aktivet eller forpligtelsen (jf. afsnit AG76(b) i IAS 39).

▼B

b) den samlede forskel, der skal indregnes i resultatet ved regnskabsårets begyndelse og slutning, og en afstemning af ændringer i denne forskel i ►**M5** opgørelse af finansiel stilling ◄.

▼**M32**

c) hvorfor virksomheden konkluderede, at transaktionsprisen ikke var den bedste indikation for dagsværdien, herunder en beskrivelse af den indikation, der underbygger dagsværdien.

29. Der skal ikke oplyses om dagsværdien:

▼B

a) hvis den regnskabsmæssige værdi udgør en rimelig tilnærmelse af dagsværdien, eksempelvis for finansielle instrumenter såsom kortfristede tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser og leverandørforpligtelser

▼**M32**

b) for investeringer i egenkapitalinstrumenter, som ikke har en officiel ~~markeds~~kurs på et aktivt marked for samme type instrument (dvs. et niveau 1-input), eller dermed forbundne afledte finansielle instrumenter, som måles til kostpris i overensstemmelse med IAS 39, fordi deres dagsværdi ikke kan måles pålideligt, eller

▼B

c) for kontrakter med skønsmæssig deltagelse (som beskrevet i IFRS 4), hvis dagsværdien af dette element ikke kan måles pålideligt.

▼B

30. I de i afsnit 29b) og c) beskrevne tilfælde skal virksomheden give oplysninger, som hjælper brugere af årsregnskabet til selv at vurdere omfanget af en eventuel forskel på den regnskabsmæssige værdi og dagsværdien af de finansielle aktiver og de finansielle forpligtelser, herunder:

a) det forhold, at dagsværdien ikke er oplyst for disse instrumenter, fordi den ikke kan måles pålideligt

b) en beskrivelse af de finansielle instrumenter, deres regnskabsmæssige værdi og en redegørelse for, hvorfor deres dagsværdi ikke kan måles pålideligt

c) oplysning om markedet for de pågældende instrumenter

d) oplysning om, hvorvidt og hvordan virksomheden påtænker at afhænde de finansielle instrumenter, og

e) det forhold, at indregning af finansielle instrumenter, hvis dagsværdi tidligere ikke kunne måles pålideligt, i givet fald ophører, dagsværdien på det tidspunkt, indregning ophører, og den beløbsmæssige størrelse af den indregnede gevinst eller det indregnede tab.

ARTEN OG OMFANGET AF RISICI HIDRØRENDE FRA FINANSIELLE INSTRUMENTER

31. En virksomhed skal give oplysninger, som gør det muligt for brugere af virksomhedens årsregnskab at vurdere arten og omfanget af virksomhedens risici hidrørende fra finansielle instrumenter ►**M5** ved regnskabsårets afslutning ◄.

32. De oplysninger, der kræves i henhold til afsnit 33-42, tager sigte på risici hidrørende fra finansielle instrumenter, og hvordan sådanne risici styres. Disse risici omfatter typisk (men ikke kun) kreditrisiko, *likviditetsrisiko* og markedsrisiko.

▼M29

32A. Kvalitative oplysninger i forbindelse med kvantitative oplysninger gør det muligt for brugerne at sammenkæde relaterede oplysninger og danne sig et samlet billede af arten og omfanget af de risici, der hidrører fra finansielle instrumenter. Samspillet mellem kvalitative og kvantitative oplysninger bidrager til, at oplysningerne præsenteres på en måde, som gør det lettere for brugerne at vurdere virksomhedens risikoeksponering.

▼B

Kvalitative oplysninger

33. En virksomhed skal for hver type risiko hidrørende fra finansielle instrumenter give følgende oplysninger:

a) de risici, virksomheden er udsat for, og hvordan de opstår

b) virksomhedens mål med, politikker og procedurer for styring af risikoen og de metoder, der anvendes til at måle risikoen, og

c) alle ændringer i a) eller b) i forhold til det foregående regnskabsår.

▼B

Kvantitative oplysninger

▼M29

34. En virksomhed skal for hver type risiko hidrørende fra finansielle instrumenter give følgende oplysninger:

(a) sammenfattende kvantitative data om eksponeringen over for den pågældende risiko ved regnskabsårets slutning. Disse oplysninger skal være baseret på den information, der formidles internt til nøglepersoner i virksomhedens ledelse (som defineret i IAS 24 *Oplysning om nærtstående parter*), f.eks. virksomhedens bestyrelse eller administrerende direktør

(b) de oplysninger, der kræves i henhold til afsnit 36–42, såfremt de ikke er givet i medfør af (a)

(c) koncentrationer af risici, hvis de ikke fremgår af de oplysninger, der skal gives medfør af (a) og (b).

▼B

35. Hvis de kvantitative data, der er oplyst ►M5 ved regnskabsårets afslutning ◄, ikke giver et korrekt billede af virksomhedens risici i regnskabsåret, skal virksomheden give yderligere oplysninger, som giver et korrekt billede.

Kreditrisiko

▼M29

36. En virksomhed skal for hver kategori af finansielle instrumenter give følgende oplysninger:

(a) det beløb, der bedst udtrykker virksomhedens maksimale kreditrisiko på balancedagen uden hensyntagen til eventuel sikkerhedsstillelse eller andre udvidelser af kreditværdigheden (f.eks. nettingaftaler, der ikke opfylder kriterierne for modregning i henhold til IAS 32); disse oplysninger kræves ikke for finansielle instrumenter, for hvilke den regnskabsmæssige værdi bedst udtrykker den maksimale kreditrisiko

(b) en beskrivelse af sikkerhedsstillelse og andre udvidelser af kreditværdigheden samt den økonomiske virkning heraf (f.eks. en angivelse af hvor meget sikkerhedsstillelsen og andre udvidelser af kreditværdigheden mindsker kreditrisikoen) med hensyn til det beløb, der bedst udtrykker den maksimale kreditrisiko (uanset om det oplyses i henhold til (a) eller udtrykkes ved den regnskabsmæssige værdi af et finansielt instrument)

(c) oplysning om kreditkvaliteten af finansielle aktiver, som hverken er *forfaldne* eller værdiforringede

(d) [ophævet]

Finansielle aktiver, som er enten forfaldne eller værdiforringede

37. En virksomhed skal for hver kategori af finansielle aktiver give følgende oplysninger:

(a) en analyse af alderen på finansielle aktiver, som er forfaldne på balancedagen, men ikke værdiforringede,

(b) en analyse af finansielle aktiver, som hver for sig er opgjort som værdiforringede på balancedagen, herunder hvilke faktorer virksomheden tog i betragtning ved denne vurdering,

(c) [ophævet]

▼M29

Sikkerhedsstillelse og andre udvidelser af kreditværdigheden

38. Hvis en virksomhed kommer i besiddelse af finansielle eller ikke-finansielle aktiver i regnskabsåret ved at gøre udlæg i modtaget sikkerhed eller indfri andre udvidelser af kreditværdigheden (f.eks. garantier), og disse aktiver opfylder kriterierne i andre standarder for indregning, skal virksomheden give følgende oplysninger for sådanne aktiver, som besiddes på balancedagen:

(a) arten og den regnskabsmæssige værdi af aktiverne og

(b) hvis aktiverne ikke umiddelbart kan konverteres til likvide beholdninger, virksomhedens strategi for afhændelse af sådanne aktiver eller anvendelse af dem i forbindelse med sine aktiviteter.

▼B

Likviditetsrisiko

▼M19

39. En virksomhed skal oplyse:

a) en løbetidsanalyse af ikke-afledte finansielle forpligtelser (herunder udstedte finansielle garantikontrakter), som viser de kontraktlige restløbetider,

b) en løbetidsanalyse af afledte finansielle forpligtelser. Denne løbetidsanalyse skal omfatte de kontraktlige restløbetider for de afledte finansielle forpligtelser, for hvilke kontraktlige løbetider er væsentlige for forståelsen af tidspunktet for pengestrømmene (jf. afsnit B11B),

c) en beskrivelse af, hvordan virksomheden styrer den likviditetsrisiko, der er forbundet med de i medfør af (a) og (b) oplyste løbetider.

▼B

Markedsrisiko

Følsomhedsanalyse

40. En virksomhed skal, hvis den ikke opfylder bestemmelserne i afsnit 41, give følgende oplysninger:

a) en følsomhedsanalyse for hver type markedsrisiko, virksomheden er udsat for ►M5 ved regnskabsårets afslutning ◄, med angivelse af, hvordan resultatet og egenkapitalen ville være blevet påvirket af ændringer i den relevante risikovariabel, som var rimeligt sandsynlige på det tidspunkt

b) dels hvilke metoder og forudsætninger der er lagt til grund ved udarbejdelsen af følsomhedsanalysen, og

c) ændringer i disse metoder og forudsætninger i forhold til det foregående regnskabsår og årsagerne til sådanne ændringer.

41. Hvis virksomheden udarbejder en følsomhedsanalyse, f.eks. value-at-risk, der afspejler den indbyrdes afhængighed mellem risikovariabler (f.eks. rentesatser og valutakurser), og anvender den til at styre finansielle risici, kan denne følsomhedsanalyse træde i stedet for den i afsnit 40 nævnte analyse. Virksomheden skal desuden give følgende oplysninger:

a) en redegørelse for den anvendte metode til udarbejdelsen af en sådan følsomhedsanalyse og de vigtigste parametre og forudsætninger, der er lagt til grund for de oplyste data, og

▼B

b) en redegørelse for formålet med den anvendte metode og for begrænsninger ved metoden, der kan betyde, at oplysningerne ikke fuldt ud afspejler dagsværdien af de pågældende aktiver og forpligtelser.

Andre oplysninger om markedsrisiko

42. Hvis den følsomhedsanalyse, der er fremlagt i henhold til afsnit 40 eller 41, ikke giver et korrekt billede af den risiko, der er forbundet med et finansielt instrument (f.eks. fordi risikoen ved regnskabsårets slutning ikke afspejler risikoen i resten af regnskabsåret), skal virksomheden oplyse herom og begrunde, hvorfor den mener, følsomhedsanalysen ikke giver et korrekt billede.

▼M30

OVERDRAGELSE AF FINANSIELLE AKTIVER

42A. Oplysningskravene i afsnit 42B-42H vedrørende overdragelse af finansielle aktiver supplerer de øvrige oplysningskrav i denne standard. En virksomhed skal præsentere de oplysninger, der kræves i afsnit 42B-42H, i en enkelt note til sit årsregnskab. Virksomheden skal give de krævede oplysninger for alle overdragne finansielle aktiver, hvor indregning ikke er ophørt, og for et eventuelt fortsat engagement i et overdraget aktiv på balancedagen, uanset hvornår den tilknyttede overdragelsestransaktion fandt sted. Med henblik på anvendelsen af oplysningskravene i disse afsnit overdrager en virksomhed udelukkende et finansielt aktiv i dets helhed eller en del af et finansielt aktiv (det overdragne finansielle aktiv), hvis den enten:

a) overfører de kontraktlige rettigheder til at modtage pengestrømme fra det pågældende finansielle aktiv eller

b) bibeholder de kontraktlige rettigheder til at modtage pengestrømme fra det pågældende finansielle aktiv, men påtager sig en kontraktlig forpligtelse til at betale disse pengestrømme til en eller flere modtagere i henhold til en aftale.

42B. En virksomhed skal give oplysninger, der gør det muligt for regnskabsbrugere:

a) at forstå forholdet mellem overdragne finansielle aktiver, hvor indregning ikke er ophørt fuldt ud, og de dermed forbundne forpligtelser og

b) at vurdere arten af og risiciene i forbindelse med virksomhedens fortsatte engagement i finansielle aktiver, hvor indregning er ophørt.

42C. Med henblik på anvendelsen af oplysningskravene i afsnit 42E-42H har en virksomhed et fortsat engagement i et overdraget finansielt aktiv, hvis virksomheden som en del af overdragelsen bibeholder nogle af de kontraktlige rettigheder eller forpligtelser, der knytter sig til det overdragne finansielle aktiv, eller opnår nye kontraktlige rettigheder eller forpligtelser vedrørende det overdragne finansielle aktiv. Med henblik på anvendelsen af oplysningskravene i afsnit 42E-42H udgør følgende ikke et fortsat engagement:

a) sædvanlige erklæringer og garantier vedrørende svigagtig overdragelse og begreberne rimelighed, god tro og »fair dealing«, der kunne ugyldiggøre en overdragelse som resultat af en retssag

▼M30

b) terminskontrakter, optioner og andre kontrakter om at tilbagekøbe det overdragne finansielle aktiv, hvor kontraktprisen (eller udnyttelseskursen) er dagsværdien af det overdragne finansielle aktiv, eller

c) en aftale, hvorved en virksomhed bibeholder de kontraktlige rettigheder til at modtage pengestrømme fra et finansielt aktiv, men påtager sig en kontraktlig forpligtelse til at betale pengestrømmene til en eller flere virksomheder, og betingelserne i afsnit 19 a)–c) of IAS 39 er opfyldt.

Overdragne finansielle aktiver, hvor indregning ikke er ophørt fuldt ud

42D. En virksomhed kan have overdraget finansielle aktiver på en sådan måde, at ingen eller kun nogle af de overdragne finansielle aktiver opfylder kriterierne for ophør med indregning. For at opfylde de opstillede formål i afsnit 42B a) skal virksomheden på hver balancedag for hver kategori af overdragne finansielle aktiver, hvor indregning ikke er ophørt fuldt ud, give oplysning om:

a) de overdragne aktivers art

b) arten af virksomhedens risici og afkast tilknyttet ejendomsretten

c) en beskrivelse af arten af forholdet mellem de overdragne aktiver og de dermed forbundne forpligtelser, herunder restriktioner som følge af overdragelsen for den regnskabsaflæggende virksomheds anvendelse af de overdragne aktiver

d) hvis modpartens (modparternes) regres i forbindelse med de tilknyttede forpligtelser er begrænset til de overdragne aktiver, en oversigt over dagsværdien af de overdragne aktiver, dagsværdien af de dermed forbundne forpligtelser og nettopositionen (forskellen mellem dagsværdien af de overdragne aktiver og de dermed forbundne forpligtelser)

e) hvis virksomheden fortsætter med at indregne samtlige overdragne aktiver, de regnskabsmæssige værdier af de overdragne aktiver og de dermed forbundne forpligtelser

f) hvis virksomheden fortsætter med at indregne aktiverne i det omfang, den fortsat har et engagement (jf. afsnit 20 c) ii) og afsnit 30 i IAS 39), de oprindelige aktivers samlede regnskabsmæssige værdi inden overdragelsen, den regnskabsmæssige værdi af de aktiver, virksomheden fortsætter med at indregne, og den regnskabsmæssige værdi af de dertil knyttede forpligtelser.

Overdragne finansielle aktiver, hvor indregning er ophørt fuldt ud

42E. For at opfylde de opstillede formål i afsnit 42B b), når en virksomhed ophører med at indregne overdragne finansielle aktiver fuld ud (jf. afsnit 20 a) og c) i) i IAS 39), men fortsat har et engagement deri, skal virksomheden for hver type fortsat engagement på hver balancedag som minimum give oplysning om:

a) den regnskabsmæssige værdi af de aktiver og passiver, der er indregnet i virksomhedens opgørelse af finansiel stilling og repræsenterer virksomhedens fortsatte engagement i de finansielle aktiver, hvor indregning er ophørt, og de regnskabsposter, hvori den regnskabsmæssige værdi af disse aktiver og passiver er indregnet

▼**M30**

b) dagsværdien af de aktiver og passiver, der repræsenterer virksomhedens fortsatte engagement i de finansielle aktiver, hvor indregning er ophørt

c) det beløb, der bedst repræsenterer virksomhedens maksimale eksponering for tab som følge af dens fortsatte engagement i de finansielle aktiver, hvor indregning er ophørt, og oplysninger om, hvordan den maksimale eksponering for tab er beregnet

d) de udiskonterede pengestrømme fra virksomheden, som der vil eller kan være behov for med henblik på at tilbagekøbe finansielle aktiver, hvor indregning er ophørt (f.eks. strike-prisen i en optionsaftale), eller andre beløb, der skal betales til erhververen med hensyn til de overdragne aktiver. Hvis pengestrømmen fra virksomheden er variabel, bør det oplyste beløb være baseret på forhold, der eksisterer på hver balancedag

e) en løbetidsanalyse af de udiskonterede pengestrømme fra virksomheden, som der vil eller kan være behov for med henblik på at tilbagekøbe de finansielle aktiver, hvor indregning er ophørt, eller andre beløb, der skal betales til erhververen med hensyn de overdragne aktiver; denne løbetidsanalyse skal vise de kontraktlige restløbetider for virksomhedens fortsatte engagement

f) kvalitative oplysninger, som forklarer og understøtter de kvantitative oplysninger, der kræves i medfør af a)-e).

42F. En virksomhed kan sammenfatte de oplysninger, der kræves i artikel 42E med hensyn til et bestemt aktiv, hvis virksomheden har mere end en type fortsat engagement i det pågældende finansielle aktiv, hvor indregning er ophørt, og præsentere dem under én type fortsat engagement.

42G. Desuden skal en virksomhed for hver type fortsat engagement give oplysning om:

a) den indregnede gevinst eller det indregnede tab på tidspunktet for aktivernes overdragelse

b) indregnede indtægter og omkostninger, både i regnskabsåret og kumulativt, i forbindelse med virksomhedens fortsatte engagement i de finansielle aktiver, hvor indregning er ophørt (f.eks. dagsværdiændringer i afledte finansielle instrumenter)

c) hvis det samlede provenu fra overdragelsesaktiviteten (der opfylder kriterierne for ophør med indregning) i et regnskabsår ikke er jævnt fordelt i hele regnskabsåret (f.eks. hvis en betydelig del af den samlede overdragelsesaktivitet finder sted i de sidste dage af et regnskabsår):

i) når den største overdragelsesaktivitet fandt sted inden for det pågældende regnskabsår (f.eks. de sidste fem dage før regnskabsårets afslutning)

ii) det beløb (f.eks. tilknyttede gevinster eller tab), der er indregnet fra overdragelsesaktiviteten i den pågældende del af regnskabsåret, og

iii) det samlede provenu fra overdragelsesaktiviteten i den pågældende del af regnskabsåret.

En virksomhed skal give disse oplysninger for hver periode, for hvilken der er præsenteret en totalindkomstopgørelse.

▼M30

Supplerende oplysninger

42H. En virksomhed skal give eventuelle yderligere oplysninger, som den finder nødvendige for at opfylde oplysningsformålene i afsnit 42B.

▼B

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT OG OVERGANG

43. Virksomheder skal anvende denne standard for regnskabsår, som begynder 1. januar 2007 eller derefter. Det tilskyndes, at standarden anvendes før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender denne standard for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette.

44. Hvis en virksomhed anvender denne standard for et tidligere regnskabsår, skal den oplyse herom. Virksomheder, som anvender denne standard for regnskabsår, der begynder før 1. januar 2006, behøver ikke præsentere sammenligningstal vedrørende de oplysninger, der i henhold til afsnit 31-42 kræves om arten og omfanget af risici hidrørende fra finansielle instrumenter.

▼M5

44A. IAS 1 (ajourført 2007) ændrede den terminologi, der anvendes i IFRS-standarderne. Desuden blev afsnit 20, 21, 23(c) og (d), 27(c) samt B5 i Appendiks B ændret. Virksomheden skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 1 (ajourført 2007) for et tidligere regnskabsår, skal ændringerne anvendes for dette tidligere regnskabsår.

▼M29

44B. IFRS 3 (ajourført 2008) ophævede afsnit 3(c). Virksomheden skal anvende denne ændring på regnskabsår, som begynder den 1. juli 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IFRS 3 (ajourført i 2008) i et tidligere regnskabsår, finder ændringen også anvendelse på dette tidligere regnskabsår. Ændringen finder imidlertid ikke anvendelse på betinget vederlag, der opstod ved en virksomhedssammenslutning, hvor overtagelsestidspunktet lå før anvendelsen af IFRS 3 (ajourført i 2008). I stedet skal virksomheden foretage regnskabsmæssig behandling af et sådant vederlag i overensstemmelse med afsnit 65A–65E i IFRS 3 (ajourført i 2010).

▼M6

44C. Virksomhederne skal anvende ændringen i afsnit 3 på regnskabsår, der begynder 1. januar 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender *Indløselige finansielle instrumenter og forpligtelser, der opstår ved likvidation* (ændringer til IAS 32 og IAS 1), der udkom i februar 2008, på et tidligere regnskabsår, skal ændringen i afsnit 3 anvendes på dette tidligere regnskabsår.

▼M8

44D. Afsnit 3, litra (a) blev ændret ved Forbedringer af *IFRS-standarder*, der udkom i maj 2008. Virksomhederne skal anvende denne ændring på regnskabsår, der begynder 1. januar 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende den før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringen på et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette og anvende ændringerne i afsnit 1 i IAS 28, afsnit 1 i IAS 31 og afsnit 4 i afsnit 32, der udkom i maj 2008, på det tidligere regnskabsår. Virksomhederne har mulighed for at anvende ændringen fremadrettet.

▼M14

44E. *Omklassifikation af finansielle aktiver* (ændringer til IAS 39 og IFRS 7), der blev udstedt i oktober 2008, medførte en ændring af afsnit 12 sammen med en tilføjelse af afsnit 12A. Virksomhederne skal anvende disse ændringer den 1. juli 2008 eller derefter.

▼M14

44F. *Omklassifikation af finansielle aktiver — Ikraftrædelsestidspunkt og overgang* (ændringer til IAS 39 og IFRS 7), der blev udstedt i november 2008, medførte en ændring af afsnit 44E. Virksomhederne skal anvende denne ændring den 1. juli 2008 eller derefter.

▼M25

~~44G. *Forbedring af oplysninger om finansielle instrumenter* (ændringer til IFRS 7), udstedt i marts 2009, tilføjede afsnit 27, 39 og B11 og tilføjede afsnit 27A, 27B, B10A og B11A–B11F. Virksomheden skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2009 eller derefter. I det første anvendelsesår skal virksomheden ikke nødvendigvis præsentere sammenligningstal for de som følge af ændringerne krævede oplysninger. Det er tilladt at anvende ændringerne før dette tidspunkt Hvis en virksomhed anvender disse ændringer for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette.~~

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT OG OVERGANG

44G. *Forbedring af oplysninger om finansielle instrumenter* (ændringer til IFRS 7), der blev udsendt i marts 2009, ændrede afsnit 27, 39 og B11 og tilføjede afsnit 27A, 27B, B10A og B11A–B11F. Virksomhederne skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder den 1. januar 2009 eller derefter. En virksomhed behøver ikke afgive de ifølge ændringerne påkrævede oplysninger i forbindelse med:

(a) års- eller delårsregnskaber, inkl. balancer, der præsenteres inden for en sammenlignelig årsperiode, der er afsluttet før den 31. december 2009, eller

(b) balancer opgjort ved begyndelsen af den tidligste sammenlignelige periode, der falder før den 31. december 2009.

Det er tilladt at anvende ændringerne tidligere. Hvis en virksomhed anvender ændringerne for en tidligere regnskabsperiode, skal den give oplysning om dette. (*).

(*) Afsnit 44G blev tilføjet som en følge af *Begrænset undtagelse fra kravet i IFRS 7 om førstegangsanvenderes præsentation af sammenligningstal* (ændring til IFRS 1), der blev udsendt i januar 2010. IASB ændrede afsnit 44G for at tydeliggøre sine konklusioner og den planlagte overgang for *Forbedring af oplysninger om finansielle instrumenter* (ændringer til IFRS 7).

▼M29

44K. Afsnit 44B blev ændret med *Forbedringer til IFRS* udstedt i maj 2010. Virksomheden skal anvende denne ændring på regnskabsår, som begynder den 1. juli 2010 eller derefter. Det er tilladt at anvende ændringen før dette tidspunkt.

44L. *Forbedringer til IFRS* udstedt i maj 2010 tilføjede afsnit 32A og ændrede afsnit 34 og 36–38. Virksomheden skal anvende disse ændringer på regnskabsår, som begynder den 1. januar 2011 eller derefter. Det er tilladt at anvende ændringerne før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender disse ændringer for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning herom.

▼M30

44M. *Oplysninger — Overdragelse af finansielle aktiver* (ændringer til IFRS 7), der blev udsendt i oktober 2010, slettede afsnit 13 og tilføjede afsnit 42A-42H og B29-B39. Virksomheden skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder den 1. juli 2011 eller derefter. Det er tilladt at anvende ændringerne tidligere. Hvis en virksomhed anvender ændringerne fra en tidligere regnskabsperiode, skal den give oplysning om dette. En virksomhed behøver ikke at afgive de ifølge disse ændringer påkrævede oplysninger for ethvert præsenteret regnskabsår, der begynder inden tidspunktet for den første anvendelse af ændringerne.

▼M32

44P. IFRS 13, der blev udstedt i maj 2011, medførte en ændring af afsnit 3, 28, 29, B4 og B26 samt appendiks A og ophævede afsnit 27-27B. En virksomhed skal anvende disse ændringer, når den anvender IFRS 13.

▼M31

44Q. *Præsentation af posterne indregnet i anden totalindkomst* (ændringer til IAS 1), der blev udsendt i juni 2011, medførte ændring af afsnit 27B. En virksomhed skal anvende denne ændring, når den anvender IAS 1 som ændret i juni 2011.

▼M33

44R. *Oplysninger—Modregning af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser* (ændringer til IFRS 7), der blev udstedt i december 2011, tilføjede afsnit IN9, 13A–13F og B40–B53. En virksomhed skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2013 eller derefter, og for delårsperioder inden for disse regnskabsår. En virksomhed skal levere de oplysninger, der kræves i henhold til disse ændringer, med tilbagevirkende kraft.

▼B

OPHÆVELSE AF IAS 30

45. Denne standard erstatter IAS 30 *Oplysning i pengeinstitutters og lignende finansielle institutioners årsregnskaber*.

Appendiks A

Definerede termer

Dette appendiks er en integreret del af standarden.

▼M32

Andre pris- og kursrisiko — Risikoen for, at dagsværdien af eller fremtidige pengestrømme fra et finansielt instrument vil svinge som følge af andre ændringer i markedskurser end dem, der kan henføres til **renterisikoen** eller **valutarisikoen**, uanset om disse ændringer skyldes forhold, der er specielt knyttet til det enkelte instrument eller udstederen heraf eller til forhold, der påvirker alle tilsvarende instrumenter, som handles på markedet.

▼B

Forfalden — Et finansielt aktiv er forfaldent, når en modpart har undladt at foretage en betaling, hvortil han var kontraktligt forpligtet.

Kreditrisiko — Risikoen for, at et finansielt instruments ene part ikke indfrier en forpligtelse og dermed påfører den anden part et tab.

▼M19

Likviditetsrisiko — Risikoen for, at en virksomhed vil have vanskeligt ved at imødekomme forpligtelser tilknyttet finansielle forpligtelser, som indfries ved overdragelse af likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver.

▼B

Lån — Lån er andre finansielle forpligtelser end kortfristede leverandørforpligtelser på normale kreditvilkår.

Markedsrisiko — Risikoen for, at dagsværdien af eller fremtidige pengestrømme fra et finansielt instrument vil svinge som følge af ændringer i markedskurser. Markedsrisiko omfatter tre typer risici: **valutarisiko, renterisiko** og **anden prisrisiko**.

▼B

Renterisiko	Risikoen for, at dagsværdien af eller fremtidige pengestrømme fra et finansielt instrument vil svinge som følge af ændringer i markedsrenter.
Valutarisiko	Risikoen for, at dagsværdien af eller fremtidige pengestrømme fra et finansielt instrument vil svinge som følge af ændringer i valutakurser.

Følgende udtryk er defineret i afsnit 11 i IAS 32 eller afsnit 9 i IAS 39 og anvendes i denne standard i den i IAS 32 og IAS 39 fastsatte betydning:

— afledt finansielt instrument

— almindeligt køb eller salg

— dagsværdi

— den effektive rentemetode

— egenkapitalinstrument

— et finansielt aktivs eller en finansiel forpligtelses amortiserede kostpris

— finansiel forpligtelse

— finansiel garantikontrakt

— finansielle aktiver disponible for salg

— finansielt aktiv

— finansielt aktiv eller finansiel forpligtelse besiddet med handel for øje

— finansielt aktiv eller finansiel forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet

— finansielt instrument

— forventet transaktion

— hold-til-udløb-investeringer

— lån og tilgodehavender

— ophør af indregning

— sikringsinstrument.

Appendiks B

Anvendelsesvejledning

Dette appendiks er en integreret del af standarden.

KATEGORIER AF FINANSIELLE INSTRUMENTER OG OPLYSNINGSNIVEAU (AFSNIT 6)

B1 Virksomheder skal i henhold til afsnit 6 opdele finansielle instrumenter i passende kategorier i forhold til arten af de givne oplysninger og under hensyntagen til de pågældende finansielle instrumenters karakteristika. De kategorier, der er beskrevet i afsnit 6, fastlægges af virksomhederne og adskiller sig derved fra de kategorier af finansielle instrumenter, som er omhandlet i IAS 39 (der indeholder bestemmelser om, hvordan finansielle instrumenter måles, og hvor ændringer i dagsværdi indregnes).

▼B

B2 Ved fastlæggelsen af kategorier af finansielle instrumenter skal en virksomhed som minimum:

a) sondre mellem instrumenter, der måles til amortiseret kostpris, og instrumenter, der måles til dagsværdi

b) behandle de finansielle instrumenter, der ligger uden for denne standards anvendelsesområde, som en (eller flere) separate) kategori(er).

B3 En virksomhed afgør på grundlag af sine egne forhold, hvor detaljerede oplysninger den skal give for at opfylde kravene i denne standard, hvor stor vægt den vil lægge på forskellige aspekter af kravene, og hvordan den vil sammenfatte oplysningerne for at vise det samlede billede uden at sammenstille oplysninger med forskellige karakteristika. Det er nødvendigt at finde en balancegang mellem overfyldte årsregnskaber med for mange detaljer, som ikke vil være til hjælp for regnskabsbrugere, og utydeliggørelse af vigtige oplysninger som følge af, at for mange oplysninger sammendrages. Virksomheden skal f.eks. ikke tilsløre vigtige oplysninger ved at præsentere dem midt i en større mængde uvæsentlige detaljer. Tilsvarende skal virksomheden ikke give oplysninger, der er så summariske, at de skjuler vigtige forskelle mellem individuelle transaktioner eller dermed forbundne risici.

FINANSIELLE INSTRUMENTERS BETYDNING FOR DEN FINANSIELLE STILLING OG INDTJENINGEN

Finansielle forpligtelser til dagsværdi gennem resultatet (afsnit 10 og 11)

B4 Hvis en virksomhed klassificerer en finansiel forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet, skal virksomheden i henhold til afsnit 10a) oplyse den beløbsmæssige størrelse af ændringer i forpligtelsens dagsværdi, som kan henføres til ændringer i den kreditrisiko, der er forbundet med forpligtelsen. Virksomheden kan i medfør af afsnit 10a) i) opgøre dette beløb som den beløbsmæssige størrelse af den ændring i forpligtelsens dagsværdi, der ikke kan henføres til ændringer i markedsforhold, som giver anledning til markedsrisiko. Hvis de eneste relevante ændringer i markedsforholdene for en forpligtelse er ændringer i en observeret (toneangivende) rente, kan dette beløb skønnes som følger:

a) Først beregner virksomheden forpligtelsens interne forrentning ved begyndelsen af regnskabsåret ved brug af den observerede markedskurs på forpligtelsen og forpligtelsens kontraktlige pengestrømme ved begyndelsen af regnskabsåret. Fra denne forrentningssats trækkes den observerede (toneangivende) rente ved begyndelsen af regnskabsåret for at nå frem til den del af den interne forrentning, der er specifik for instrumentet.

b) Derefter beregner virksomheden nutidsværdien af de til forpligtelsen knyttede pengestrømme ved brug af forpligtelsens kontraktlige pengestrømme ved regnskabsårets slutning og en diskonteringssats svarende til summen af i) den observerede (toneangivende) rente ved regnskabsårets slutning og ii) den del af den interne forrentning, der er specifik for instrumentet, som opgjort i henhold til a).

c) Forskellen mellem den observerede markedskurs på forpligtelsen ved slutningen af regnskabsåret og det i b) opgjorte beløb er den ændring i dagsværdi, som ikke kan henføres til ændringer i den observerede (toneangivende) rente. Det er dette beløb, der skal oplyses.

I dette eksempel forudsættes det, at ændringer i dagsværdi hidrørende fra andre faktorer end ændringer i kreditrisikoen ved instrumentet eller ændringer i renten ikke er væsentlige. Hvis instrumentet i eksemplet indeholder et indbygget afledt finansielt instrument, tages ændringen i det afledte finansielle instruments dagsværdi ikke i betragtning ved opgørelsen af det beløb, der skal oplyses i henhold til afsnit 10a).

▼B

Andre oplysninger — regnskabspraksis (afsnit 21)

B5 I henhold til afsnit 21 skal virksomhederne oplyse om de(t) målingsgrundlag, der er anvendt ved udarbejdelsen af årsregnskabet, og anden anvendt regnskabspraksis, som har relevans for forståelsen af årsregnskabet. For så vidt angår finansielle instrumenter, kan disse oplysninger omfatte følgende:

a) for finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser, der er klassificeret til dagsværdi gennem resultatet:

i) arten af de finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser, virksomheden har klassificeret til dagsværdi gennem resultatet

ii) kriterierne for denne klassifikation af sådanne finansielle aktiver eller finansielle forpligtelser på tidspunktet for første indregning, og

iii) hvordan virksomheden har opfyldt betingelserne i afsnit 9, 11A eller 12 i IAS 39 for denne klassifikation. For instrumenter, der er klassificeret i henhold til underafsnit b)i) i definitionen i IAS 39 af et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet, omfatter oplysningerne en beskrivelse af de omstændigheder, der ligger til grund for den målings- eller indregningsuoverensstemmelse, som i modsat fald ville opstå. For instrumenter, der er klassificeret i henhold til underafsnit b)ii) i definitionen i IAS 39 af et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet, omfatter oplysningerne en beskrivelse af, hvordan klassifikationen til dagsværdi gennem resultatet stemmer overens med virksomhedens dokumenterede styring af risici eller dens investeringsstrategi

b) de kriterier, der er lagt til grund for at klassificere finansielle aktiver som disponible for salg

c) hvorvidt almindelige køb og salg af finansielle aktiver behandles regnskabsmæssigt på handelsdatoen eller afregningsdatoen (jf. afsnit 38 i IAS 39)

d) ved anvendelse af en hensættelseskonto til at reducere den regnskabsmæssige værdi af finansielle aktiver, hvis værdi er forringet som følge af kredittab:

i) de kriterier, som ligger til grund for vurderingen af, hvornår der foretages direkte reduktion (eller, hvis en nedskrivning tilbageføres, direkte forøgelse) af den regnskabsmæssige værdi af værdiforringede finansielle aktiver, og hvornår hensættelseskontoen anvendes, og

ii) de kriterier, som ligger til grund for at nedskrive beløb, der er indregnet i hensættelseskontoen til den regnskabsmæssige værdi af værdiforringede finansielle aktiver (jf. afsnit 16)

e) hvordan nettogevinster eller nettotab på hver kategori af finansielle instrumenter opgøres (jf. afsnit 20a)), f.eks. hvorvidt nettogevinster eller nettotab på poster til dagsværdi gennem resultatet omfatter renteindtægter eller udbytte

f) de kriterier, virksomheden lægger til grund for vurderingen af, om der er en klar indikation af, at der er opstået et tab ved værdiforringelse (jf. afsnit 20e))

▼B

g) efter genforhandling af betingelserne for finansielle aktiver, som ellers ville være forfaldne eller værdiforringede, anvendt regnskabspraksis for finansielle aktiver, for hvilke betingelserne er blevet genforhandlet (jf. afsnit 36d)).

▼M5

Afsnit 122 i IAS 1 (ajourført 2007) kræver desuden, at virksomheder i oversigten over væsentlig anvendt regnskabspraksis eller i en anden note oplyser om de vurderinger, ud over skønsmæssige vurderinger, ledelsen har foretaget som led i anvendelsen af virksomhedens regnskabspraksis, som har mest væsentlig indvirkning på de i årsregnskabet indregnede beløb.

▼B

ARTEN OG OMFANGET AF RISICI HIDRØRENDE FRA FINANSIELLE INSTRUMENTER (AFSNIT 31–42)

B6 De oplysninger, der kræves i henhold til afsnit 31-42, skal enten gives i årsregnskabet eller indarbejdes ved krydshenvisning fra årsregnskabet til en anden opgørelse, f.eks. en kommentar eller risikoredegørelse fra ledelsen, som er tilgængelig for regnskabsbrugere på samme vilkår og tidspunkt som årsregnskabet. Er oplysningerne ikke indarbejdet ved krydshenvisninger, er årsregnskabet ufuldstændigt.

Kvantitative oplysninger (afsnit 34)

B7 I henhold til afsnit 34a) skal virksomheden præsentere sammenfattende kvantitative data om de risici, en virksomhed er udsat for, baseret på de oplysninger, som formidles internt til nøglepersoner i virksomhedens ledelse. Hvis en virksomhed anvender flere metoder til at styre risici, skal virksomheden give oplysning om den eller de metoder, der giver de mest relevante og pålidelige informationer. Begreberne »relevans« og pålidelighed er behandlet i IAS 8 *Årets resultat, fundamentale fejl og ændringer i anvendt regnskabspraksis*.

B8 I henhold til afsnit 34c) skal der oplyses om koncentrationer af risici. Koncentrationer af risici hidrører fra finansielle instrumenter, som har samme karakteristika og påvirkes på samme måde af ændringer i økonomiske eller andre forhold. Identifikationen af koncentrationer af risici forudsætter en vurdering, der tager hensyn til virksomhedens forhold. Oplysninger om koncentrationer af risici skal omfatte:

a) en beskrivelse af, hvordan ledelsen opgør koncentrationer

b) en beskrivelse af de fælles karakteristika, der kendetegner hver koncentration (f.eks. modpart, geografisk område, valuta eller marked), og

c) den beløbsmæssige størrelse af den risiko, der er forbundet med alle finansielle instrumenter med de respektive karakteristika.

Den maksimale kreditrisiko (afsnit 36a))

B9 I henhold til afsnit 36a) skal virksomheder oplyse det beløb, som bedst udtrykker virksomhedens maksimale kreditrisiko. For et finansielt aktiv vil det normalt være den regnskabsmæssige bruttoværdi fratrukket:

a) alle beløb, der er modregnet i overensstemmelse med IAS 32, og

▼B

b) alle tab ved værdiforringelse, der er indregnet i overensstemmelse med IAS 39.

B10 Aktiviteter, der medfører kreditrisiko og dermed bidrager til den maksimale kreditrisiko, omfatter bl.a. (men ikke kun):

a) ydelse af lån og tilgodehavender til kunder og placering af midler i andre virksomheder. I så fald er den maksimale kreditrisiko den regnskabsmæssige værdi af de til formålet anvendte finansielle aktiver

b) indgåelse af kontrakter om afledte finansielle instrumenter, f.eks. valutakontrakter, renteswaps og afledte kreditinstrumenter. Hvis det aktiv, der bliver resultatet, måles til dagsværdi, svarer den maksimale kreditrisiko ►M5 ved regnskabsårets afslutning ◄ til den regnskabsmæssige værdi

c) udstedelse af finansielle garantier. I så fald er den maksimale kreditrisiko det maksimale beløb, som virksomheden ville skulle betale, hvis garantien kræves indfriet, og som kan være væsentligt større end det beløb, der er indregnet som en forpligtelse

d) udstedelse af et lånetilsagn, som er uopsigeligt i facilitetens brugstid eller kun kan opsiges efter en væsentlig ændring i negativ retning. Hvis udsteder ikke kan nettoafregne lånetilsagnet i likvide beholdninger eller et andet finansielt instrument, er den maksimale kreditrisiko det fulde beløb for lånetilsagnet. Det skyldes, at det ikke kan vides, om beløbet for eventuelle uudnyttede dele af lånetilsagnet vil blive hævet på et senere tidspunkt. Dette beløb kan være væsentligt større end det beløb, der er indregnet som en forpligtelse.

▼M19

Kvantitative oplysninger om likviditetsrisiko (afsnit 34(a) samt 39(a) og (b))

B10A I henhold til afsnit 34(a) præsenterer virksomheden sammenfattende kvantitative data om de likviditetsrisici, virksomheden er udsat for, baseret på de oplysninger, som formidles internt til nøglepersoner i ledelsen. Virksomheden skal forklare, hvordan disse data er opgjort. Hvis pengestrømme (eller strømme af andre finansielle aktiver) fra virksomheden, der indgår i disse data, enten kunne:

a) ske væsentligt tidligere end angivet i oplysningerne eller

b) vedrøre væsentligt andre beløb end angivet i oplysningerne (eksempelvis for et afledt finansielt instrument, som er medtaget på nettoafregningsbasis, men modparten har ret til at kræve bruttoafregnet),

skal virksomheden angive dette og give kvantitative oplysninger, som gør det muligt for brugere af virksomhedens årsregnskab at vurdere omfanget af denne risiko, medmindre disse oplysninger er indeholdt i analyser af kontraktlige løbetider, der kræves i henhold til afsnit 39(a) og (b).

B11 Ved udarbejdelsen af de analyser af løbetider, der kræves i henhold til afsnit 39(a) og (b), baserer virksomheden sig på sin egen vurdering af det mest hensigtsmæssige antal tidsintervaller. Virksomheden kan eksempelvis beslutte, at følgende tidsintervaller er hensigtsmæssige:

a) højst en måned,

b) mindst en måned og højst tre måneder,

▼**M19**

c) mindst tre måneder og højst et år og

d) mindst et år og højst fem år.

B11A I overensstemmelse med afsnit 39(a) og (b) skal virksomheden ikke adskille et indbygget afledt finansielt instrument fra et kombineret finansielt instrument. For sådanne instrumenter skal virksomheden anvende afsnit 39(a).

B11B Afsnit 39(b) kræver, at virksomheden oplyser en kvantitativ løbetidsanalyse for afledte finansielle forpligtelser, som viser de kontraktlige restløbetider, hvis de kontraktlige løbetider er væsentlige for forståelsen af tidspunktet for pengestrømmene. Dette gælder eksempelvis:

a) en renteswap med en restløbetid på 5 år ved sikring af pengestrømme for et variabelt forrentet finansielt aktiv eller en variabelt forrentet forpligtelse,

b) alle lånetilsagn.

B11C Afsnit 39(a) og (b) kræver, at virksomheden oplyser en løbetidsanalyse for finansielle forpligtelser, som viser de kontraktlige restløbetider for visse finansielle forpligtelser. For denne oplysning gælder følgende:

a) hvis en modpart selv kan vælge, hvornår et beløb skal betales, allokeres forpligtelsen til den periode, hvor virksomheden tidligst kan afkræves betaling. Eksempelvis medtages finansielle forpligtelser, som kan kræves tilbagebetalt af virksomheden på anfordring (f.eks. anfordringsindskud) i det tidligste tidsinterval,

b) hvis en virksomhed har givet tilsagn om at stille beløb til rådighed i rater, medtages hver rate i den periode, hvor virksomheden tidligst kan afkræves betaling. Eksempelvis medtages et uudnyttet lånetilsagn i det tidsinterval, der omfatter det tidligste tidspunkt, der kan hæves på det,

c) for udstedte finansielle garantikontrakter allokeres det maksimale garantibeløb til den periode, hvor garantien tidligst kan kræves indfriet.

B11D De kontraktlige beløb, der oplyses i løbetidsanalysen i overensstemmelse med afsnit 39(a) og (b), er de kontraktlige udiskonterede pengestrømme, eksempelvis:

a) bruttobeløbet for finansielle leasingforpligtelser (før fradrag af finansieringsomkostninger),

b) kurser fastsat i terminsaftaler om køb af finansielle aktiver for likvide beholdninger,

c) nettobeløb for receiver-renteswaps, for hvilke der udveksles nettopengestrømme,

d) kontraktlige beløb, der udveksles i et afledt finansielt instrument (eksempelvis en valutaswap), for hvilket der udveksles bruttopengestrømme, og

e) bruttolånetilsagn.

Sådanne udiskonterede pengestrømme adskiller sig fra det beløb, der fremgår af opgørelsen af finansiel stilling, eftersom beløbet i denne opgørelse er baseret på diskonterede pengestrømme. Hvis det ikke er et fast beløb, der skal betales, opgøres det oplyste beløb på grundlag af de gældende forhold ved regnskabsårets afslutning. Eksempelvis kan det oplyste beløb, hvis det beløb, der skal betales, varierer i takt med ændringer i et indeks, baseres på niveauet for det pågældende indeks ved regnskabsårets afslutning.

▼M19

B11E Afsnit 39(c) kræver, at virksomheden beskriver, hvordan den styrer den likviditetsrisiko, der er forbundet med de poster, der er angivet i de kvantitative oplysninger i medfør af afsnit 39(a) og (b). Virksomheden skal oplyse en løbetidsanalyse af de finansielle aktiver, den besidder til styring af likviditetsrisiko (eksempelvis finansielle aktiver, som umiddelbart kan sælges, eller som forventes at frembringe pengestrømme til virksomheden, der modsvarer pengestrømme fra virksomheden til finansielle forpligtelser), hvis denne oplysning er nødvendig for, at brugere af virksomhedens årsregnskab kan vurdere arten og omfanget af likviditetsrisiko.

B11F Andre faktorer, virksomheden kan overveje i forbindelse med de i afsnit 39(c) krævede oplysninger, omfatter (men er ikke begrænset til), om virksomheden:

a) har garanterede lånefaciliteter (eksempelvis commercial paper-faciliteter) eller andre kreditfaciliteter (eksempelvis kredittilsagn), som den kan trække på for at opfylde sit likviditetsbehov,

b) har indeståender i centralbanker til opfyldelse af sit likviditetsbehov,

c) har meget forskelligartede finansieringskilder,

d) har store koncentrationer af likviditetsrisiko i forbindelse med enten sine aktiver eller sine finansieringskilder,

e) har interne kontrolprocedurer og beredskabsplaner til at styre sin likviditetsrisiko,

f) har instrumenter, hvis betingelser omfatter fremrykket betaling (eksempelvis ved en nedjustering af virksomhedens kreditværdighed),

g) har instrumenter, som kan kræve sikkerhedsstillelse (eksempelvis margin calls for afledte finansielle instrumenter),

h) har instrumenter, som tillader virksomheden at vælge mellem at indfri sine finansielle forpligtelser ved overdragelse af likvide beholdninger (eller andre finansielle aktiver) eller ved overdragelse af egne aktier, eller

i) har instrumenter, som indgår i nettingaftaler.

———————

▼B

Markedsrisiko — følsomhedsanalyse (afsnit 40 og 41)

B17 I henhold til afsnit 40a) kræves der en følsomhedsanalyse for hver type markedsrisiko, en virksomhed er udsat for. I overensstemmelse med afsnit B3 afgør virksomheden selv, hvordan den sammenfatter oplysningerne for at give et samlet billede uden at sammenstille oplysninger med forskellige karakteristika om risici fra væsensforskellige økonomiske rammer, jf. følgende eksempler:

a) en virksomhed, som handler finansielle instrumenter, kan give disse oplysninger særskilt for finansielle instrumenter, der besiddes med handel for øje, og finansielle instrumenter, der ikke besiddes med handel for øje

b) en virksomhed bør ikke sammenstille oplysninger om sine markedsrisici fra områder med hyperinflation med oplysninger om de samme markedsrisici fra områder med meget lav inflation.

▼B

Hvis virksomheden kun er udsat for én type markedsrisici inden for én type økonomiske rammer, bør den ikke præsentere disaggregerede data.

B18 I henhold til afsnit 40a) skal det af følsomhedsanalysen fremgå, hvordan rimeligt sandsynlige ændringer i relevante risikovariabler (f.eks. gældende markedsrenter, valutakurser, kurser på egenkapitalinstrumenter eller råvarepriser) påvirker resultatet og egenkapitalen. I den forbindelse gælder følgende:

a) Virksomheder behøver ikke opgøre, hvad regnskabsårets resultat ville have været, hvis relevante risikovariabler havde været anderledes. Virksomhederne oplyser i stedet virkningen for resultatet ►M5 ved regnskabsårets afslutning ◄ baseret på den antagelse, at der forekom en rimeligt sandsynlig ændring i den relevante risikovariabel ►M5 ved regnskabsårets afslutning ◄, som blev anvendt på den risiko, der forelå på det tidspunkt. Hvis en virksomhed eksempelvis ved årets udgang har en variabelt forrentet forpligtelse, skulle virksomheden oplyse, hvordan det ville påvirke resultatet (dvs. renteudgiften) for det aktuelle regnskabsår, hvis renten havde varieret i et rimeligt sandsynligt omfang.

b) Virksomheder behøver ikke opgøre virkningen for resultatet og egenkapitalen for hver ændring inden for en række rimeligt sandsynlige ændringer i den relevante risikovariabel. Det er tilstrækkeligt at oplyse henholdsvis den største og den mindste ændring inden for den rimeligt sandsynlige række af ændringer.

B19 Virksomheden bør ved vurderingen af, hvad der er en rimeligt sandsynlig ændring i den relevante risikovariabel, tage følgende i betragtning:

a) de økonomiske rammer, inden for hvilke virksomheden opererer. En rimeligt sandsynlig ændring bør ikke omfatte usandsynlige eller »worst case«-scenarier eller »stress tests«. Hvis graden af ændring i den underliggende risikovariabel er stabil, behøver virksomheden heller ikke ændre den valgte rimeligt sandsynlige ændring i risikovariablen. Som eksempel kan det antages, at renten er 5 procent, og en virksomhed vurderer, at et udsving i renten på ± 50 basispoint er rimeligt sandsynligt. Den bør oplyse virkningen for resultatet og egenkapitalen, hvis renten ændres til 4,5 procent eller 5,5 procent. I det følgende regnskabsår er renten steget til 5,5 procent. Virksomheden mener fortsat, at renten kan svinge med ± 50 basispoint (dvs. graden af ændring i renten er stabil). Virksomheden skulle oplyse virkningen for resultatet og egenkapitalen, hvis renten steg til 5 procent eller 6 procent. Virksomheden ville ikke behøve at revidere sin vurdering af, at renten med rimelig sandsynlighed kunne svinge med ± 50 basispoint, medmindre der er belæg for, at renten var blevet væsentligt mere ustabil

b) tidsrammen for vurderingen. Følsomhedsanalysen skal vise virkningerne af ændringer, der anses for rimeligt sandsynlige i løbet af regnskabsåret, indtil virksomheden næste gang præsenterer disse oplysninger, hvilket normalt er dens næste regnskabsår.

▼B

B20 I henhold til afsnit 41 er det tilladt for virksomheden at anvende en følsomhedsanalyse, som afspejler indbyrdes afhængighed mellem risikovariabler, såsom en value-at-risk-metode, hvis den anvender denne analyse til at styre sine finansielle risici. Det gælder også, hvis metoden kun måler muligheden for tab og ikke muligheden for gevinst. En sådan virksomhed kan opfylde bestemmelserne i afsnit 41a) ved at oplyse, hvilken type value-at-risk-model der er anvendt (f.eks. om modellen er baseret på Monte Carlo-simulationer), og gøre rede for, hvordan modellen virker, og for de vigtigste underliggende forudsætninger (f.eks. ihændehaverperioden og konfidensniveauet). Virksomheden kan også oplyse den historiske observationsperiode og de vægtninger, der er anvendt på observationerne i den pågældende periode, samt gøre rede for, hvordan optioner er behandlet i beregningerne, og hvilke volatiliteter og korrelationer (eller i givet fald Monte Carlo-simulationer af sandsynlighedsfordelingen) der er anvendt.

B21 Virksomheden skal fremlægge følsomhedsanalyser for sit samlede forretningsområde, men kan fremlægge forskellige typer følsomhedsanalyser for forskellige kategorier af finansielle instrumenter.

Renterisiko

B22 *Renterisiko* hidrører fra rentebærende finansielle instrumenter, der er indregnet i ►**M5** opgørelse af finansiel stilling ◄ (f.eks. lån og tilgodehavender og udstedte gældsinstrumenter), og fra visse finansielle instrumenter, som ikke er indregnet i ►**M5** opgørelse af finansiel stilling ◄ (f.eks. visse lånetilsagn).

Valutarisiko

B23 *Valutarisiko* hidrører fra finansielle instrumenter, som er angivet i en fremmed valuta, dvs. en anden valuta end den funktionelle valuta, hvori de måles. I denne standard hidrører valutarisiko ikke fra finansielle instrumenter, som er ikke-monetære poster, eller fra finansielle instrumenter, som er angivet i den funktionelle valuta.

B24 Der fremlægges en følsomhedsanalyse for hver valuta, der indebærer en væsentlig risiko for virksomheden.

Andre pris- og kursrisici

B25 *Andre pris- og kursrisici* hidrører fra finansielle instrumenter som følge af ændringer i eksempelvis råvarepriser eller kurser på egenkapitalinstrumenter. For at opfylde bestemmelserne i afsnit 40 kan virksomheden oplyse virkningen af et fald i et bestemt aktiemarkedsindeks, en bestemt råvarepris eller andre risikovariabler. Hvis en virksomhed eksempelvis udsteder restværdigarantier, som er finansielle instrumenter, skal den oplyse om en forøgelse eller et fald i værdien af de aktiver, garantien vedrører.

B26 To eksempler på finansielle instrumenter, som giver anledning til risiko i relation til kursen på egenkapitalinstrumenter, er a) besiddelse af egenkapitalinstrumenter i en anden virksomhed og b) en investering i en fond, som selv har investeringer i egenkapitalinstrumenter. Af andre eksempler kan nævnes terminskontrakter og optioner på køb eller salg af bestemte mængder af et egenkapitalinstrument og swaps, som er indekseret efter kurser på egenkapitalinstrumenter. Dagsværdien af sådanne finansielle instrumenter påvirkes af ændringer i markedskursen for de underliggende egenkapitalinstrumenter.

▼B

B27 I henhold til afsnit 40a) oplyses resultatets følsomhed (hidrørende f.eks. fra instrumenter, som er klassificeret til dagsværdi gennem resultatet og værdiforringelser af finansielle aktiver disponible for salg) særskilt fra egenkapitalens følsomhed (hidrørende f.eks. fra instrumenter, som er klassificeret som disponible for salg).

B28 Finansielle instrumenter, som en virksomhed klassificerer som egenkapitalinstrumenter, skal ikke måles efterfølgende. Hverken resultatet eller egenkapitalen påvirkes af den risiko i relation til kursen på egenkapitalinstrumenter, der er forbundet med de pågældende instrumenter. Derfor kræves der ingen følsomhedsanalyse.

▼M30

OPHØR MED INDREGNING (AFSNIT 42C-42H)

Fortsat engagement (afsnit 42C)

B29 Vurderingen af fortsat engagement i et overdraget finansielt aktiv i forbindelse med oplysningskravene i afsnit 42E–42H foretages hos den regnskabsaflæggende virksomhed. Overdrager en dattervirksomhed eksempelvis til en ikke-nærtstående tredjepart et finansielt aktiv, hvori dattervirksomhedens modervirksomhed fortsat har et engagement, medtager dattervirksomheden ikke modervirksomhedens engagement ved vurderingen af, om den fortsat har et engagement i det overdragne aktiv, i sit separate årsregnskab (dvs. når dattervirksomheden er den regnskabsaflæggende virksomhed). En modervirksomhed vil imidlertid medtage sit (eller et andet koncernmedlems) fortsatte engagement i et finansielt aktiv, der er overdraget af dens dattervirksomhed, ved vurderingen af, om den fortsat har et engagement i det overdragne aktiv, i sit koncernregnskab (dvs. når den regnskabsaflæggende virksomhed er koncernen).

B30 En virksomhed har ikke et fortsat engagement i et overdraget finansielt aktiv, hvis den som en del af overdragelsen hverken bibeholder nogen af de kontraktlige rettigheder eller forpligtelser, der knytter sig til det overdragne finansielle aktiv, eller opnår nye kontraktlige rettigheder eller forpligtelser vedrørende det overdragne finansielle aktiv. En virksomhed har ikke et fortsat engagement i et overdraget finansielt aktiv, hvis den hverken har en interesse i det overdragne finansielle aktivs fremtidige indtjening eller noget som helst ansvar for at foretage betalinger med hensyn til det overdragne finansielle aktiv i fremtiden.

B31 Et fortsat engagement i et overdraget finansielt aktiv kan følge af bestemmelser i overdragelsesaftalen eller i en separat aftale med erhververen eller en tredjepart, der er indgået i forbindelse med overdragelsen.

Overdragne finansielle aktiver, hvor indregning ikke er ophørt fuldt ud

B32 I henhold til afsnit 42D skal der gives oplysninger, når ingen eller kun nogle af de overdragne finansielle aktiver opfylder kriterierne for ophør med indregning. Disse oplysninger kræves på hver balancedag, hvor virksomheden fortsætter med at indregne de overdragne finansielle aktiver, uanset hvornår overdragelsen fandt sted.

▼M30

Typer af fortsat engagement (afsnit 42E-42H)

B33 I henhold til afsnit 42E-42H skal der gives kvalitative og kvantitative oplysninger for hver type fortsat engagement i finansielle aktiver, hvor indregning er ophørt. En virksomhed skal sammenfatte sit fortsatte engagement i typer, som er repræsentative for virksomhedens risikoeksponering. En virksomhed kan eksempelvis sammenfatte sit fortsatte engagement efter type af finansielt instrument (f.eks. garantier eller call-optioner) eller efter type af overdragelse (f.eks. factoring af tilgodehavender, securitisationer og værdipapirudlån).

Løbetidsanalyse for udiskonterede pengestrømme fra virksomheden med henblik på at tilbagekøbe overdragne aktiver (afsnit 42E e))

B34 I henhold til afsnit 42E e) skal en virksomhed give oplysning om en løbetidsanalyse af de udiskonterede pengestrømme fra virksomheden med henblik på at tilbagekøbe finansielle aktiver, hvor indregning er ophørt, eller andre beløb, der skal betales til erhververen med hensyn til de finansielle aktiver, hvor indregning er ophørt; denne løbetidsanalyse skal vise de kontraktlige restløbetider for virksomhedens fortsatte engagement. I denne analyse sondres der mellem pengestrømme, som skal betales (f.eks. terminskontrakter), pengestrømme, som virksomheden kan være nødt til at betale (f.eks. solgte put-optioner), og pengestrømme, som virksomheden kan vælge at betale (f.eks. købte call-optioner).

B35 Ved udarbejdelsen af den løbetidsanalyse, der kræves i afsnit 42E e), baserer virksomheden sig på sin egen vurdering af det mest hensigtsmæssige antal tidsintervaller. Virksomheden kan eksempelvis beslutte, at følgende tidsintervaller er hensigtsmæssige:

a) højst en måned

b) mindst en måned og højst tre måneder

c) mindst tre måneder og højst seks måneder

d) mindst seks måneder og højst et år

e) mindst et år og højst tre år

f) mindst tre år og højst fem år og

g) over fem år.

B36 Hvis der er en række mulige løbetider, medtages pengestrømmene på grundlag af det tidligste tidspunkt, hvor virksomheden kan afkræves eller har lov til at foretage betaling.

Kvalitative oplysninger (afsnit 42E f))

B37 De kvalitative oplysninger, der kræves i afsnit 42E f), omfatter en beskrivelse af de finansielle aktiver, hvor indregning er ophørt, og arten af og formålet med det fortsatte engagement efter overdragelsen af disse aktiver. De omfatter også en beskrivelse af de risici, som en virksomhed er eksponeret for, herunder:

a) en beskrivelse af, hvordan virksomheden styrer den risiko, der er forbundet med dens fortsatte engagement i de finansielle aktiver, hvor indregning er ophørt

▼M30

b) om det kræves, at virksomheden skal bære tab inden andre parter, og positionen og omfanget af tab, som bæres af parter, hvis interesser rangerer lavere end virksomhedens interesse i aktivet (dvs. dens fortsatte engagement i aktivet)

c) en beskrivelse af eventuelle udløsende faktorer i forbindelse med forpligtelser til at yde økonomisk støtte til eller tilbagekøbe et overdraget finansielt aktiv.

Gevinst eller tab i forbindelse med ophør med indregning (afsnit 42G a))

B38 I henhold til afsnit 42G a) skal en virksomhed give oplysning om gevinsten eller tabet i forbindelse med ophør med indregning vedrørende finansielle aktiver, hvori virksomheden fortsat har et engagement. Virksomheden skal oplyse, om der opstod en gevinst eller et tab, fordi dagsværdierne af elementerne af det tidligere indregnede aktiv (dvs. interessen i det aktiv, hvor indregning er ophørt, og den interesse, der er bibeholdt af virksomheden) afveg fra dagsværdien af det tidligere indregnede aktiv som helhed. I den situation skal virksomheden også oplyse, om dagsværdimålingerne omfattede væsentlige input, som ikke var baseret på observerede markedsdata, som beskrevet i afsnit 27A.

Supplerende oplysninger (afsnit 42H)

B39 De oplysninger, der kræves i afsnit 42D-42G, er ikke nødvendigvis tilstrækkelige til at opfylde oplysningsformålene i afsnit 42B. Hvis dette er tilfældet, skal virksomheden give de oplysninger, der måtte være nødvendige for at opfylde oplysningsformålene. Virksomheden skal på grundlag af sine egne forhold afgøre, hvor mange yderligere oplysninger den skal give for at imødekomme brugernes informationsbehov, og hvor stor vægt den vil lægge på forskellige aspekter af de yderligere oplysninger. Det er nødvendigt at finde en balancegang mellem overfyldte årsregnskaber med for mange detaljer, som ikke vil være til hjælp for regnskabsbrugere, og utydeliggørelse af vigtige oplysninger som følge af, at for mange oplysninger sammenstilles.

▼M33

Modregning af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser

(afsnit 13A–13F)

Anvendelsesområde (afsnit 13A)

B40 Oplysningskravene i afsnit 13B–13E gælder for alle indregnede finansielle instrumenter, der modregnes i overensstemmelse med afsnit 42 i IAS 32. Desuden falder finansielle instrumenter inden for anvendelsesområdet for oplysningskravene i afsnit 13B–13E, hvis de falder ind under en retskraftig "master netting" eller tilsvarende aftale, der dækker tilsvarende finansielle instrumenter og transaktioner, uanset om de finansielle transaktioner modregnes i overensstemmelse med afsnit 42 i IAS 32 eller ej.

B41 De i afsnit 13A og B40 omhandlede tilsvarende aftaler omfatter aftaler om clearing af afledte finansielle instrumenter, "global master repurchase"-aftaler, "global master securities lending"-aftaler og eventuelle beslægtede rettigheder til finansiel sikkerhedsstillelse. De i afsnit B40 omhandlede tilsvarende finansielle instrumenter og transaktioner omfatter afledte finansielle instrumenter, salgs- og tilbagekøbsaftaler, omvendte salgs- og tilbagekøbsaftaler samt aftaler om lån og udlån af værdipapirer. Eksempler på finansielle instrumenter, der ikke falder ind under anvendelsesområdet for afsnit 13A, er lån og indlån i samme institut (medmindre de modregnes i opgørelsen af finansiel stilling) og finansielle instrumenter, der kun falder ind under en aftale om sikkerhedsstillelse.

▼**M33**

Kvantitative oplysninger vedrørende indregnede finansielle aktiver og indregnede finansielle forpligtelser, der falder inden for anvendelsesområdet for afsnit 13A (afsnit 13C)

B42 Finansielle instrumenter, hvorom der gives oplysninger i overensstemmelse med afsnit 13C, kan være underlagt forskellige krav til måling (f.eks. kan en forpligtelse i forbindelse med en tilbagekøbsaftale måles til amortiseret kostpris, mens en afledt finansiel transaktion måles til dagsværdi). En virksomhed skal medtage instrumenter til deres indregnede pris og beskrive eventuelle heraf følgende målingsforskelle i de relaterede oplysninger.

Oplysninger om bruttobeløbet for indregnede finansielle aktiver og indregnede finansielle forpligtelser, der falder inden for anvendelsesområdet for afsnit 13A (afsnit 13C(a))

B43 De i afsnit 13C(a) krævede beløb relaterer til indregnede finansielle instrumenter, der modregnes i overensstemmelse med afsnit 42 i IAS 32. De i afsnit 13C(a) krævede beløb relaterer også til indregnede finansielle instrumenter, der falder ind under en retskraftig "master netting" eller tilsvarende aftale, uanset om de opfylder kriterierne for modregning eller ej. Oplysningskravene i afsnit 13C(a) vedrører dog ikke beløb, der indregnes som følge af aftaler om sikkerhedsstillelse, der ikke opfylder kriterierne for modregning i afsnit 42 i IAS 32. Sådanne beløb skal i stedet oplyses i overensstemmelse med afsnit 13C(d).

Oplysninger om beløb, der modregnes i overensstemmelse med kriterierne i afsnit 42 i IAS 32 (afsnit 13C(b))

B44 Afsnit 13C(b) kræver, at virksomheder skal oplyse de beløb, der modregnes i overensstemmelse med kriterierne i afsnit 42 i IAS 32 ved bestemmelse af de nettobeløb, der præsenteres i opgørelsen af finansiel stilling. De beløb for både de indregnede finansielle aktiver og de indregnede finansielle forpligtelser, der skal modregnes i henhold til samme aftale, skal fremgå af oplysningerne om både de finansielle aktiver og de finansielle forpligtelser. De beløb, der oplyses (i f.eks. tabelform), begrænses til de beløb, der skal modregnes. For eksempel kan en virksomhed have et indregnet afledt finansielt aktiv og en indregnet afledt finansiel forpligtelse, der opfylder kriterierne for modregning i afsnit 42 i IAS 32. Hvis bruttobeløbet for det afledte finansielle aktiv er større end bruttobeløbet for den afledte finansielle forpligtelse, skal tabellen med oplysninger om finansielle aktiver indeholde det samlede beløb for det afledte finansielle aktiv (i overensstemmelse med afsnit 13C(a)) og det samlede beløb for den afledte finansielle forpligtelse (i overensstemmelse med afsnit 13C(b)). Mens tabellen med oplysninger om finansielle forpligtelser skal indeholde det samlede beløb for den afledte finansielle forpligtelse (i overensstemmelse med afsnit 13C(a)), skal den kun indeholde det beløb for det afledte finansielle aktiv (i overensstemmelse med afsnit 13C(b)), der modsvarer beløbet for den afledte finansielle forpligtelse.

Oplysninger om de nettobeløb, der præsenteres i opgørelsen af finansiel stilling (afsnit 13C(c))

B45 Hvis en virksomhed har instrumenter, der falder inden for anvendelsesområdet for disse oplysningskrav (som angivet i afsnit 13A), men som ikke opfylder kriterierne for modregning i afsnit 42 i IAS 32, modsvarer de beløb, der kræves oplyst i henhold til afsnit 13C(c), de beløb, der kræves oplyst i henhold til afsnit 13C(a).

▼**M33**

B46 De beløb, der kræves oplyst i henhold til afsnit 13C(c), skal afstemmes med de beløb for de individuelle regnskabsposter, der præsenteres i opgørelsen af finansiel stilling. Hvis en virksomhed f.eks. mener, at aggregering eller opsplitning af beløb på individuelle regnskabsposter giver mere relevant information, skal den afstemme de aggregerede eller opsplittede beløb, der er oplyst i henhold til afsnit 13C(c), tilbage til beløbene på de individuelle regnskabsposter, der præsenteres i opgørelsen af finansiel stilling.

Oplysninger om de beløb, der falder ind under en retskraftig "master netting" eller tilsvarende aftale, der ellers ikke er omfattet af afsnit 13C(b) (afsnit 13C(d))

B47 Afsnit 13C(d) kræver, at virksomheder oplyser de beløb, der falder ind under en retskraftig "master netting" eller tilsvarende aftale, der ellers ikke er omfattet af afsnit 13C(b). Afsnit 13C(d)(i) henviser til beløb forbundet med indregnede finansielle instrumenter, der ikke opfylder visse af eller alle modregningskriterierne i afsnit 42 i IAS 32 (f.eks. løbende modregningsrettigheder, der ikke opfylder kriteriet i afsnit 42(b) i IAS 32, eller betingede modregningsrettigheder, der kun er retskraftige og kun kan udøves i tilfælde af misligholdelse af en forpligtelse eller i tilfælde af en modparts insolvens eller konkurs).

B48 Afsnit 13C(d)(ii) henviser til beløb forbundet med finansiel sikkerhedsstillelse, inkl. kontant sikkerhedsstillelse, såvel modtaget som stillet sikkerhed. En virksomhed skal oplyse dagsværdien af de finansielle instrumenter, den har fået stillet eller har modtaget som sikkerhed. De i overensstemmelse med afsnit 13C(d)(ii) oplyste beløb skal relatere til den reelle sikkerhed, der er modtaget eller stillet, og ikke til eventuelle deraf følgende forpligtelser eller tilgodehavender, der er indregnet med henblik på at returnere eller tilbagemodtage denne sikkerhed.

Begrænsninger på de i henhold til afsnit 13C(d) oplyste beløb (afsnit 13D)

B49 Når en virksomhed oplyser beløb i overensstemmelse med afsnit 13C(d), skal den for hvert finansielt instrument tage hensyn til følgerne af oversikring. Med henblik herpå skal virksomheden først trække de i overensstemmelse med afsnit 13C(d)(i) oplyste beløb fra det i overensstemmelse med afsnit 13C(c) oplyste beløb. Virksomheden skal derpå begrænse de i overensstemmelse med afsnit 13C(d)(ii) oplyste beløb til restbeløbet i afsnit 13C(c) for det tilknyttede finansielle instrument. Hvis rettigheder til sikkerhed kan håndhæves på tværs af finansielle instrumenter, kan sådanne rettigheder imidlertid inkluderes i de i overensstemmelse med afsnit 13D leverede oplysninger.

Beskrivelse af rettigheder til modregning, der falder ind under en retskraftig "master netting" eller tilsvarende aftale (afsnit 13E)

B50 En virksomhed skal beskrive typen af rettigheder til modregning og tilsvarende arrangementer, der er oplyst i overensstemmelse med afsnit 13C(d), herunder rettighedernes karakter. En virksomhed skal f.eks. beskrive sine betingede rettigheder. For instrumenter, for hvilke der gælder modregningsrettigheder, der ikke er afhængige af en fremtidig begivenhed, men som ikke opfylder de resterende kriterier i afsnit 42 i IAS 32, skal virksomheden beskrive årsagen eller årsagerne til, at kriterierne ikke er opfyldt. For al finansiel sikkerhed, der er modtaget eller stillet, skal virksomheden beskrive vilkårene i aftalen om sikkerhedsstillelse (f.eks. når sikkerhedsstillelsen er underlagt begrænsninger).

▼**M33**

Oplysning pr. type finansielt instrument eller pr. modpart

B51 De kvantitative oplysninger, der kræves i henhold til afsnit 13C(a)–(e) kan grupperes efter type finansielt instrument eller transaktion (f.eks. afledte instrumenter, tilbagekøbsaftaler og omvendte tilbagekøbsaftaler eller aftaler om lån og udlån af værdipapirer).

B52 En virksomhed kan som alternativ gruppere de kvantitative oplysninger, der kræves i henhold til afsnit 13C(a)–(c), efter type af finansielt instrument, og de kvantitative oplysninger, der kræves i henhold til afsnit 13C(c)–(e), kan grupperes efter modpart. Hvis en virksomhed afgiver de krævede oplysninger pr. modpart, stilles der ikke krav om, at virksomheden skal identificere modparterne ved navn. Af hensyn til sammenligneligheden skal benævnelsen af modparter (modpart A, modpart B, modpart C osv.) i de præsenterede regnskabsår forblive ensartet fra år til år. Kvalitative oplysninger skal tages i betragtning, således at der kan gives yderligere oplysninger om typerne af modparter. Når oplysningerne om beløbene i henhold til afsnit 13C(c)–(e) gives pr. modpart, skal beløb, der er individuelt signifikante i henseende til de samlede modpartsbeløb, oplyses særskilt, og de resterende individuelt insignifikante beløb skal samles under én post.

Andre oplysninger

B53 De specifikke oplysninger, der kræves i henhold til afsnit 13C–13E, er minimumskrav. For at opfylde målsætningen i afsnit 13B kan det være nødvendigt for en virksomhed at supplere dem med supplerende (kvalitative) oplysninger, afhængigt af vilkårene i de retskraftige "master netting" og beslægtede aftaler, herunder arten af modregningsrettigheder og deres virkning eller potentielle virkning for virksomhedens finansielle stilling.

▼B

IFRS 8

Driftssegmenter

GRUNDPRINCIP

1. En virksomhed skal give oplysninger, der gør det muligt for brugere af dens årsregnskab at vurdere arten og de økonomiske virkninger af de forretningsaktiviteter, den udøver, og de økonomiske rammer, den opererer inden for.

ANVENDELSESOMRÅDE

2. Denne standard skal anvendes for:

a) det separate eller enkelte årsregnskab for en virksomhed:

i) hvis gælds- eller egenkapitalinstrumenter handles på et offentligt marked (en national eller udenlandsk børs eller et sekundært børsmarked, herunder lokale og regionale markeder), eller

ii) der indsender eller er ved at indsende sit årsregnskab til et børstilsyn eller en anden myndighed med henblik på at notere en hvilken som helst kategori af instrumenter på et offentligt marked, og

b) koncernregnskabet for en koncern med en modervirksomhed:

i) hvis gælds- eller egenkapitalinstrumenter handles på et offentligt marked (en national eller udenlandsk børs eller et sekundært børsmarked, herunder lokale og regionale markeder), eller

ii) der indsender eller er ved at indsende sit koncernregnskab til et børstilsyn eller en anden myndighed med henblik på at notere en hvilken som helst kategori af instrumenter på et offentligt marked.

3. Såfremt en virksomhed, der ikke er forpligtet til at anvende denne standard, vælger at give oplysninger om segmenter, som ikke overholder denne standard, skal den ikke beskrive oplysningerne som segmentoplysninger.

4. Såfremt en regnskabsopgørelse både indeholder koncernregnskab for en modervirksomhed, der falder inden for denne standards anvendelsesområde, og modervirksomhedens separate årsregnskab, kræves der kun segmentoplysninger i koncernregnskabet.

DRIFTSSEGMENTER

5. Et driftssegment er et element af en virksomhed:

a) der udøver forretningsaktiviteter, hvorigennem virksomheden kan frembringe omsætning og pådrage sig omkostninger (herunder omsætning og omkostninger knyttet til transaktioner med andre elementer af den samme virksomhed)

b) hvis driftsresultater regelmæssigt gennemgås af virksomhedens øverste beslutningstager, som beslutter, hvilke ressourcer, der skal allokeres til segmentet, og vurderer indtjeningen, og

▼B

c) om hvilket der foreligger separat økonomisk information.

Et driftssegment kan beskæftige sig med forretningsaktiviteter, som endnu ikke har frembragt en omsætning, f.eks. kan opstartsaktiviteter være driftssegmenter, før de frembringer en omsætning.

6. Ikke alle dele af en virksomhed udgør nødvendigvis et driftssegment eller en del af et driftssegment. For eksempel frembringer et hovedsæde eller visse funktionsafdelinger måske ingen omsætning, eller de frembringer en omsætning, der er tilknyttet virksomhedens aktiviteter, men udgør ikke i sig selv et driftssegment. I denne standard er en virksomheds pensionsordninger ikke driftssegmenter.

7. Udtrykket »øverste beslutningstager« betegner en funktion, og ikke nødvendigvis en direktør med en bestemt titel. Denne funktion er at tildele ressourcer til driftssegmenterne i en virksomhed og vurdere deres indtjening. Ofte er den øverste beslutningstager i en virksomhed dens administrerende direktør eller tekniske direktør (COO), men det kan f.eks. være en gruppe af arbejdende bestyrelsesmedlemmer eller andre.

8. For mange virksomheder vil de tre karakteristiske træk ved driftssegmenter i afsnit 5 klart dække virksomhedens driftssegmenter. Imidlertid kan en virksomhed udarbejde opgørelser, hvor dens forretningsaktiviteter præsenteres på forskellige måder. Hvis den øverste beslutningstager bruger mere end ét sæt segmentoplysninger, kan andre faktorer identificere et enkelt sæt elementer som en virksomheds driftssegmenter, herunder arten af hvert elements forretningsaktiviteter, det forhold at der er direktører med ansvar for dem, samt oplysninger, der er forelagt bestyrelsen.

9. Normalt har et driftssegment en segmentleder, der er direkte ansvarlig over for den øverste beslutningstager og har regelmæssig kontakt med denne for at drøfte driftsaktiviteter, økonomiske resultater, prognoser eller planer for segmentet. Udtrykket »segmentleder« betegner en funktion, og ikke nødvendigvis en direktør med en bestemt titel. Den øverste beslutningstager kan også være segmentleder for et antal driftssegmenter. Én leder kan være segmentleder for mere end ét driftssegment. Såfremt de karakteristiske træk i afsnit 5 gælder for mere end ét sæt elementer af en organisation, men segmentlederne kun er ansvarlige for ét sæt, udgør dette sæt elementer driftssegmenterne.

10. De karakteristiske træk i afsnit 5 kan gælde for to eller flere overlappende sæt elementer, som ledere er ansvarlige for. Den struktur kaldes undertiden en matrixorganisation. I nogle virksomheder er nogle ledere f.eks. ansvarlige for forskellige grupper af produkter eller tjenesteydelser over hele verden, mens andre ledere er ansvarlige for bestemte geografiske områder. Den øverste beslutningstager gennemgår regelmæssigt begge sæt elementers driftsresultater, og der stilles økonomisk information til rådighed for begge. I denne situation skal virksomheden afgøre, hvilke sæt af elementer, der udgør driftssegmenter i henhold til grundprincippet.

▼B

PRÆSENTATIONSPLIGTIGE SEGMENTER

11. En virksomhed skal præsentere separate oplysninger om hvert driftssegment, der:

a) er blevet identificeret i overensstemmelse med afsnit 5-10 eller er fremkommet ved at sammenlægge to eller flere af disse segmenter i overensstemmelse med afsnit 12, og

b) overskrider de kvantitative grænser i afsnit 13.

I afsnit 14–19 er anført andre situationer, hvor der skal præsenteres separate oplysninger om et driftssegment.

Kriterier for sammenlægning

12. Driftssegmenter har ofte en ensartet indtjening på lang sigt, hvis de har ensartede økonomiske karakteristika. F.eks. vil der forventes ensartede gennemsnitlige bruttoavancer på lang sigt for to driftssegmenter, hvis deres økonomiske karakteristika er ensartede. To eller flere driftssegmenter kan sammenlægges til ét driftssegment, hvis sammenlægningen er i overensstemmelse med grundprincippet for denne standard, segmenterne har ensartede økonomiske karakteristika, og segmenterne er ensartede i følgende henseender:

a) produkternes og tjenesteydelsernes art

b) produktionsprocessernes art

c) produktets eller tjenesteydelsens kundetype eller -gruppe

d) de anvendte distributionsmetoder for produktet eller tjenesteydelsen, og

e) eventuelle særlige lovmæssige rammer, eksempelvis for bankvirksomhed, forsikringsvirksomhed eller offentlig virksomhed.

Kvantitative grænser

13. En virksomhed skal præsentere separate oplysninger om et driftssegment, der ligger inden for en af følgende kvantitative grænser:

a) Den præsenterede omsætning, herunder både salg til eksterne kunder og salg og overførsler mellem segmenter, udgør 10 % eller derover af den samlede interne og eksterne omsætning for alle driftssegmenter.

b) Det absolutte beløb for det præsenterede resultat er 10 % eller derover af det største beløb i absolutte tal for i) det samlede præsenterede overskud for alle driftssegmenter, der ikke præsenterede et tab, og ii) det samlede præsenterede tab for alle driftssegmenter, der præsenterede et tab.

c) Aktiverne udgør 10 % eller derover af de samlede aktiver for alle driftssegmenter.

▼B

Driftssegmenter, der ikke ligger inden for nogen af de kvantitative grænser, kan anses for præsentationspligtige og oplyses separat, hvis ledelsen mener, at oplysninger om segmentet vil være nyttige for brugere af årsregnskabet.

14. En virksomhed må kun samle oplysninger om driftssegmenter, der ikke ligger inden for de kvantitative grænser, og oplysninger om andre driftssegmenter, der ikke ligger inden for de kvantitative grænser, så der derved fremkommer et præsentationspligtigt segment, hvis driftssegmenterne har ensartede økonomiske karakteristika, og begge opfylder hovedparten af de sammenlægningskriterier, der er anført i afsnit 12.

15. Hvis den samlede eksterne omsætning, der præsenteres af driftssegmenter, udgør under 75 % af virksomhedens omsætning, skal yderligere driftssegmenter identificeres som præsentationspligtige segmenter (selv om de ikke opfylder kriterierne i afsnit 13), indtil mindst 75 % af virksomhedens omsætning er omfattet af præsentationspligtige segmenter.

16. Oplysninger om andre forretningsaktiviteter og driftssegmenter, der ikke er præsentationspligtige, skal samles og oplyses i en kategori for »alle øvrige segmenter«, som er adskilt fra andre afstemningsposter i de i henhold til afsnit 28 krævede afstemninger. Kilderne til omsætningen under kategorien »alle øvrige segmenter« skal beskrives.

17. Såfremt ledelsen vurderer, at et driftssegment, der i det umiddelbart foregående regnskabsår er identificeret som et præsentationspligtigt segment, fortsat er af betydning, skal oplysninger om dette segment fortsat præsenteres separat i det aktuelle regnskabsår, selv om det ikke længere opfylder kriterierne for præsentationspligt i afsnit 13.

18. Såfremt et driftssegment identificeres som et præsentationspligtigt segment i det aktuelle regnskabsår i overensstemmelse med de kvantitative grænser, skal segmentoplysninger for et foregående regnskabsår, der præsenteres af hensyn til sammenlignelighed, tilpasses, således at de afspejler det nye præsentationspligtige segment som et separat segment, selv om dette segment i det foregående regnskabsår ikke opfyldte kriterierne for præsentationspligt i afsnit 13, medmindre de nødvendige oplysninger ikke foreligger, og det ville indebære uforholdsmæssigt store omkostninger at udarbejde dem.

19. Der kan være en praktisk grænse for, hvor mange præsentationspligtige segmenter en virksomhed oplyser separat, da segmentoplysningerne ellers kan blive for detaljerede. Der er ikke fastsat en præcis grænse, men når antallet af segmenter, der er præsentationspligtige i henhold til afsnit 13-18, stiger til over 10, bør virksomheden overveje, om der er nået en praktisk grænse.

OPLYSNINGER

20. En virksomhed skal give oplysninger, der gør det muligt for brugere af dens årsregnskab at vurdere arten og de økonomiske virkninger af de forretningsaktiviteter, den udøver, og de økonomiske rammer, den opererer inden for.

21. For at udmønte princippet i afsnit 20 skal en virksomhed oplyse følgende for hver periode, der præsenteres driftsregnskab for:

a) generelle oplysninger som beskrevet i afsnit 22

▼B

b) oplysninger om præsenteret segmentresultat, herunder specificeret omsætning og omkostninger i det præsenterede segmentresultat, segmentaktiver, segmentforpligtelser og grundlaget for målingen som beskrevet i afsnit 23-27, og

c) afstemninger af samlet segmentomsætning, præsenteret segmentresultat, segmentaktiver, segmentforpligtelser og øvrige væsentlige segmentposter med de tilsvarende virksomhedsbeløb som beskrevet i afsnit 28.

▼M5

Afstemninger af beløb for præsentationspligtige segmenter i opgørelsen af finansiel stilling med beløb i virksomhedens opgørelse af finansiel stilling kræves for hver dato, hvor der præsenteres en opgørelse af finansiel stilling. Oplysninger for forudgående perioder skal behandles som beskrevet i afsnit 29 og 30.

▼B

Generelle oplysninger

22. En virksomhed skal afgive følgende generelle oplysninger:

a) faktorer, der er lagt til grund for identificering af virksomhedens præsentationspligtige segmenter, herunder organisationsgrundlaget (f.eks. hvorvidt ledelsen har valgt at organisere virksomheden efter forskelle i produkter og tjenesteydelser, geografiske områder, lovgivningsmæssige rammer eller en kombination af faktorer, og hvorvidt driftssegmenter er blevet lagt sammen), og

b) typer af produkter og tjenesteydelser, som hvert præsentationspligtigt segment har sin omsætning fra.

Information om resultat, aktiver og forpligtelser

▼M22

23. En virksomhed skal præsentere en måling af resultatet for hvert præsentationspligtigt segment. En virksomhed skal præsentere en måling af samlede aktiver og forpligtelser for hvert præsentationspligtigt segment, hvis sådanne beløb regelmæssigt indberettes til den øverste beslutningstager. En virksomhed skal også oplyse følgende om hvert præsentationspligtigt segment, hvis de specificerede beløb er inkluderet i den måling af segmentets resultat, der gennemgås af den øverste beslutningstager, eller på anden vis regelmæssigt indberettes til den øverste beslutningstager, selv om de ikke er inkluderet i målingen af segmentresultatet:

a) omsætning vedrørende eksterne kunder

▼B

b) omsætning fra transaktioner med andre driftssegmenter i samme virksomhed

c) renteindtægter

d) renteudgifter

e) nedskrivning og afskrivning

▼M5

f) væsentlige indtægts- og udgiftsposter oplyst i overensstemmelse med afsnit 97 i IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber* (ajourført 2007)

▼B

g) virksomhedens interesse i associerede virksomheder og joint venture-selskabers resultat, der regnskabsmæssigt behandles efter den indre værdis metode

h) skatteomkostninger eller –indtægter, og

i) væsentlige poster, der ikke har medført ind- eller udbetalinger, bortset fra nedskrivning og afskrivning.

En virksomhed skal præsentere renteindtægter separat fra renteudgifter for hvert præsentationspligtigt segment, medmindre hovedparten af segmentets indtægter stammer fra renter, og den øverste beslutningstager primært bruger nettorenteindtægter til at vurdere segmentets indtjening og træffe beslutninger om, hvilke ressourcer, der skal tildeles segmentet. I så fald kan en virksomhed præsentere det pågældende segments renteindtægter minus dets renteudgifter og oplyse, at den har gjort det.

▼M31

24. En virksomhed skal oplyse følgende om hvert præsentationspligtigt segment, hvis de specificerede beløb er inkluderet i den måling af segmentets aktiver, der gennemgås af den øverste beslutningstager eller på anden vis regelmæssigt indberettes til den øverste beslutningstager, selv om de ikke er inkluderet i målingen af segmentaktiver:

▼B

a) den beløbsmæssige størrelse af investeringer i associerede virksomheder og joint ventures, der regnskabsmæssigt behandles efter den indre værdis metode, og

▼M31

b) Den beløbsmæssige størrelse af andre tilgange til anlægsaktiver ([1]) end finansielle instrumenter, udskudte skatteaktiver, ydelsesbaserede aktiver (jf. IAS 19 *Personaleydelser*) og rettigheder i henhold til forsikringskontrakter.

▼B

MÅLING

25. Beløbet for hver præsenteret segmentpost skal være den måling, der er præsenteret for den øverste beslutningstager for at sætte denne i stand til at træffe beslutninger om allokering af ressourcer til segmentet og til at vurdere indtjeningen. Reguleringer og elimineringer, der er foretaget under udarbejdelse af virksomhedens regnskab, og allokering af omsætning, omkostninger og gevinster og tab skal kun indgå i opgørelsen af det præsenterede segmentresultat, hvis de er inkluderet i den måling af segmentets resultat, der bruges af den øverste beslutningstager. På samme måde skal kun de aktiver og forpligtelser, der er inkluderet i de målinger af segmentaktiver og segmentforpligtelser, som bruges af den øverste beslutningstager, præsenteres for det pågældende segment. Såfremt der allokeres beløb til præsenteret segmentresultat, aktiver eller forpligtelser, skal disse beløb allokeres på et rimeligt grundlag.

([1]) For aktiver, der klassificeres efter en likviditetspræsentation, er anlægsaktiver aktiver, der omfatter beløb, som forventes genindvundet mere end 12 måneder efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄.

▼B

26. Hvis den øverste beslutningstager kun bruger én måling af et driftssegments resultat, segmentets aktiver eller segmentets forpligtelser ved vurdering af segmentets indtjening og beslutning om allokering af ressourcer, skal segmentresultat, aktiver og forpligtelser præsenteres i denne måling. Hvis den øverste beslutningstager bruger mere end én måling af et driftssegments resultat, segmentets aktiver eller segmentets forpligtelser, skal de præsenterede målinger være dem, som ifølge ledelsen er opgjort i overensstemmelse med de målingsprincipper, der er mest forenelige med dem, der bruges til at måle de tilsvarende beløb i virksomhedens årsregnskab.

27. En virksomhed skal give en redegørelse for målingerne af segmentresultat, segmentaktiver og segmentforpligtelser for hvert præsentationspligtigt segment. Virksomheden skal som minimum oplyse følgende:

a) grundlaget for den regnskabsmæssige behandling af alle transaktioner mellem præsentationspligtige segmenter

b) arten af eventuelle forskelle mellem målingerne af de præsentationspligtige segmenters resultat og virksomhedens resultat før skatteomkostninger eller -indtægter og ophørte aktiviteter (hvis de ikke fremgår af afstemningerne beskrevet i afsnit 28). De forskelle kunne omfatte anvendt regnskabspraksis og politikker for allokering af centralt afholdte omkostninger, der er nødvendige for at forstå de præsenterede segmentoplysninger

c) arten af eventuelle forskelle mellem målingerne af de præsentationspligtige segmenters aktiver og virksomhedens aktiver (hvis de ikke fremgår af afstemningerne beskrevet i afsnit 28). Disse forskelle kunne omfatte anvendt regnskabspraksis og politikker for allokering af fælles anvendte aktiver, der er nødvendige for at forstå de præsenterede segmentoplysninger

d) arten af eventuelle forskelle mellem målingerne af de præsentationspligtige segmenters forpligtelser og virksomhedens forpligtelser (hvis de ikke fremgår af afstemningerne beskrevet i afsnit 28). Disse forskelle kunne omfatte anvendt regnskabspraksis og politikker for allokering af fælles udnyttede forpligtelser, der er nødvendige for at forstå de præsenterede segmentoplysninger

e) arten af eventuelle ændringer i forhold til tidligere regnskabsår i de målingsmetoder, der anvendes til at opgøre det præsentationspligtige segments resultat og en eventuel virkning af disse ændringer på målingen af segmentresultatet

f) arten og virkningen af eventuelle asymmetriske allokeringer til præsentationspligtige segmenter. F.eks. kunne en virksomhed allokere afskrivninger til et segment uden at allokere de tilknyttede afskrivningsberettigede aktiver til segmentet.

Afstemninger

28. En virksomhed skal fremlægge afstemninger af følgende:

a) de præsentationspligtige segmenters samlede omsætning med virksomhedens omsætning

▼B

b) de præsentationspligtige segmenters samlede resultatmålinger med virksomhedens resultat før skatteomkostninger (skatteindtægter) og ophørte aktiviteter. Hvis en virksomhed imidlertid allokerer poster, såsom skatteomkostninger (skatteindtægter), til præsentationspligtige segmenter, kan virksomheden afstemme segmenternes samlede resultatmålinger med virksomhedens resultat efter disse poster

c) de præsentationspligtige segmenters samlede aktiver med virksomhedens aktiver

d) de præsentationspligtige segmenters samlede forpligtelser med virksomhedens forpligtelser, hvis segmentforpligtelserne præsenteres i overensstemmelse med afsnit 23

e) de præsentationspligtige segmenters samlede beløb for alle andre væsentlige oplysningsposter med virksomhedens tilsvarende beløb.

Alle væsentlige afstemningsposter skal identificeres og beskrives separat. F.eks. skal den beløbsmæssige størrelse af alle væsentlige reguleringer, der er nødvendige for at afstemme det præsentationspligtige segments resultat med virksomhedens resultat som følge af forskellig regnskabspraksis, identificeres og beskrives separat.

Korrektion af tidligere præsenterede oplysninger

29. Hvis en virksomhed ændrer sin interne organisationsstruktur på en måde, der gør, at dens præsentationspligtige segmenter ændres, skal de tilsvarende oplysninger for tidligere regnskabsår, herunder delårsperioder, tilpasses, medmindre oplysningerne ikke foreligger, og det ville indebære uforholdsmæssigt store omkostninger at udarbejde dem. Det skal for hver enkelt oplysningspost afgøres, om oplysningerne foreligger, og hvis dette ikke er tilfældet, om omkostningerne ved at udarbejde dem ville være uforholdsmæssigt store. Efter en ændring i sammensætningen af virksomhedens præsentationspligtige segmenter skal virksomheden oplyse, hvorvidt den har tilpasset de tilsvarende segmentoplysningsposter for tidligere regnskabsår.

30. Hvis en virksomhed har ændret sin interne organisationsstruktur på en måde, der gør, at sammensætningen af dens præsentationspligtige segmenter ændres, og hvis segmentoplysninger for tidligere regnskabsår, herunder delårsperioder, ikke tilpasses, så de afspejler ændringen, skal virksomheden i det år, ændringen finder sted afgive segmentoplysninger om det aktuelle regnskabsår både på det gamle grundlag og det nye segmenteringsgrundlag, medmindre de nødvendige oplysninger ikke foreligger, og det ville indebære uforholdsmæssigt store omkostninger at udarbejde dem.

OPLYSNINGER OM VIRKSOMHEDEN

31. Afsnit 32-34 gælder for alle virksomheder, der er omfattet af denne standard, herunder virksomheder, der kun har et enkelt præsentationspligtigt segment. Nogle virksomheders forretningsaktiviteter er ikke organiseret på grundlag af forskelle i beslægtede produkter og tjenesteydelser eller forskelle i geografiske områder. En sådan virksomheds præsentationspligtige segmenter kan præsentere omsætning fra en

▼B

bred vifte af væsensforskellige produkter og tjenesteydelser, eller mere end ét af virksomhedens præsentationspligtige segmenter kan levere stort set de samme produkter og tjenesteydelser. På samme måde kan en virksomheds præsentationspligtige segmenter besidde aktiver i forskellige geografiske områder og præsentere omsætning fra kunder i forskellige geografiske områder, eller mere end ét af virksomhedens præsentationspligtige segmenter kan operere i det samme geografiske område De oplysninger, der kræves i afsnit 32-34, skal kun fremlægges, hvis de ikke fremlægges som en del af de oplysninger om det præsentationspligtige segment, der kræves i henhold til denne standard.

Oplysninger om produkter og tjenesteydelser

32. En virksomhed skal præsentere sin omsætning fra eksterne kunder for hvert produkt og hver tjenesteydelse eller hver gruppe af ensartede produkter og tjenesteydelser, medmindre de nødvendige oplysninger ikke foreligger, og det ville indebære uforholdsmæssigt store omkostninger at udarbejde dem; i så fald skal dette forhold oplyses. De præsenterede omsætningsbeløb skal være baseret på den økonomiske information, der er anvendt til at udarbejde virksomhedens årsregnskab.

Oplysninger om geografiske områder

33. En virksomhed skal præsentere følgende geografiske oplysninger, medmindre de nødvendige oplysninger ikke foreligger, og det ville indebære uforholdsmæssigt store omkostninger at udarbejde dem:

a) omsætning fra eksterne kunder, der i) henføres til virksomhedens hjemland og ii) henføres til samtlige fremmede lande, hvorfra virksomhedens omsætning stammer. Hvis den omsætning fra eksterne kunder, der kan henføres til et enkelt fremmed land, er væsentlig, skal denne omsætning oplyses separat. En virksomhed skal oplyse grundlaget for at henføre omsætning fra eksterne kunder til enkeltlande

b) anlægsaktiver ([1]) bortset fra finansielle instrumenter, udskudte skatteaktiver, pensionsaktiver og rettigheder i henhold til forsikringskontrakter, der i) er placeret i virksomhedens hjemland og ii) er placeret i samtlige fremmede lande, hvor virksomheden besidder aktiver. Såfremt aktiverne i et enkelt fremmed land er væsentlige, skal disse aktiver oplyses separat.

De præsenterede beløb skal være baseret på den økonomiske information, der er anvendt til at udarbejde virksomhedens årsregnskab Hvis de nødvendige oplysninger ikke foreligger, og det vil indebære uforholdsmæssigt store omkostninger at udarbejde dem, skal dette oplyses. En virksomhed kan ud over de i dette afsnit krævede oplysninger fremlægge subtotaler af geografiske oplysninger om grupper af lande.

([1]) For aktiver, der klassificeres efter en likviditetspræsentation, er anlægsaktiver aktiver, der omfatter beløb, som forventes genindvundet mere end 12 måneder efter ►M5 regnskabsårets afslutning ◄.

▼B

Oplysninger om større kunder

▼M26

34. En virksomhed skal fremlægge oplysninger om, i hvilken grad den er afhængig af sine store kunder. Hvis omsætningen fra transaktioner med en enkelt ekstern kunde beløber sig til 10 % af virksomhedens omsætning eller derover, skal virksomheden oplyse dette, den samlede omsætning fra hver af denne type kunder og hvilke(t) segment(er), der præsenterer omsætningen. Virksomheden behøver ikke oplyse en større kundes identitet eller den beløbsmæssige størrelse af den omsætning, hvert segment præsenterer fra den pågældende kunde. I denne IFRS skal en gruppe af virksomheder, som den regnskabsaflæggende virksomhed ved, er under fælles kontrol, betragtes som en enkelt kunde. Det skal dog vurderes, om en myndighed (herunder forvaltningsmyndigheder og lignende organer, uanset om disse er lokale, nationale eller internationale) og virksomheder, som den regnskabsaflæggende virksomhed ved, er under den pågældende myndigheds kontrol, skal betragtes som en enkelt kunde. I sin vurdering skal den regnskabsaflæggende virksomhed tage hensyn til omfanget af økonomisk integration mellem disse virksomheder.

▼B

OVERGANG OG IKRAFTTRÆDELSESDATO

35. Virksomheder skal anvende denne standard i deres årsregnskaber for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende standarden før dette tidspunkt vis en virksomhed anvender denne standard i sine årsregnskaber for regnskabsår før den 1. januar 2009, skal den give oplysning herom.

▼M22

35A. *Forbedringer til IFRS* udstedt i april 2009 ændrede afsnit 23. Virksomheden skal anvende ændringen for regnskabsår, som begynder 1. januar 2010 eller derefter. Det er tilladt at anvende ændringen før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringen for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette.

36. Segmentoplysninger for tidligere år, der præsenteres som sammenligningstal for det oprindelige anvendelsesår (herunder anvendelse af ændringen af afsnit 23 i april 2009), skal tilpasses, så de er i overensstemmelse med kravene i denne standard, medmindre de nødvendige oplysninger ikke foreligger, og det ville indebære uforholdsmæssigt store omkostninger at udarbejde dem.

▼M5

36A. IAS 1 (ajourført 2007) ændrede den terminologi, der anvendes i IFRS-standarderne. Desuden blev afsnit 23(f) ændret. Virksomheden skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 1 (ajourført 2007) for et tidligere regnskabsår, skal ændringerne anvendes for dette tidligere regnskabsår.

▼M26

36B. I IAS 24 *Oplysning om nærtstående parter* (ajourført i 2009) ændres afsnit 34 for regnskabsår, som begynder 1. januar 2011 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 24 (ajourført 2009) for et tidligere regnskabsår, skal ændringerne af afsnit 34 anvendes for dette tidligere regnskabsår.

▼B

OPHÆVELSE AF IAS 14

37. Denne standard erstatter IAS 14 *Præsentation af segmentoplysninger*.

▼B

Appendiks

Defineret term

Dette appendiks er en integreret del af standarden.

Driftssegment	Et driftssegment er et element af en virksomhed: a) der udøver forretningsaktiviteter, hvorigennem virksomheden kan frembringe omsætning og pådrage sig omkostninger (herunder omsætning og omkostninger knyttet til transaktioner med andre elementer af den samme virksomhed) b) hvis driftsresultater regelmæssigt gennemgås af virksomhedens øverste beslutningstager, som beslutter, hvilke ressourcer, der skal allokeres til segmentet, og vurderer indtjeningen, og c) om hvilket der foreligger separat økonomisk information.

▼M32

INTERNATIONAL REGNSKABSSTANDARD IFRS 13

Måling af dagsværdi

FORMÅL

1 **Denne standard:**

(a) **definerer *dagsværdi,***

(b) **fastsætter i en enkelt standard rammerne for måling af dagsværdi og**

(c) **stiller krav om oplysninger om måling af dagsværdi.**

2 Dagsværdi er en markedsbaseret, ikke en virksomhedsspecifik måling. For nogle aktiver og forpligtelser kan der eventuelt foreligge observerede markedstransaktioner eller markedsoplysninger. For andre aktiver og forpligtelser foreligger der muligvis ikke observerede markedstransaktioner eller markedsoplysninger. Formålet med en måling af dagsværdien er imidlertid i begge tilfælde det samme - at beregne den pris, hvorved en *velordnet transaktion* med det formål at sælge aktivet eller overdrage forpligtelsen ville finde sted mellem *markedsdeltagere* på målingsdagen under aktuelle markedsforhold (dvs. en *exit-pris* på målingstidspunktet set fra den markedsdeltagers synspunkt, der er i besiddelse af aktivet, eller som har forpligtelsen).

3 Når prisen på identiske aktiver eller forpligtelser ikke kan observeres, måler en virksomhed dagsværdien med en anden værdiansættelsesmetode, som maksimerer brugen af relevante *observerede input* og minimerer brugen af *ikkeobserverede input*. Eftersom dagsværdi er en markedsbaseret måling, bliver den målt ved brug af de forudsætninger, som markedsdeltagerne bruger ved prisfastsættelsen af aktivet eller forpligtelsen, herunder forudsætninger om risici. En virksomheds hensigt om at besidde et aktiv eller indfri eller på anden måde opfylde en forpligtelse er således ikke relevant i forbindelse med målingen af dagsværdien.

4 Definitionen på dagsværdi fokuserer på aktiver og forpligtelser, fordi disse er et primært forhold i den regnskabsmæssige måling. Denne standard skal endvidere anvendes på en virksomheds egne egenkapitalinstrumenter målt til dagsværdi.

OMFANG

5 **Denne standard finder anvendelse, når en anden standard stiller krav om eller tillader dagsværdimåling eller oplysninger om dagsværdimåling (og målinger, såsom dagsværdi med fradrag af salgsomkostninger, baseret på dagsværdi eller oplysninger om disse målinger), bortset fra, hvad der er anført i afsnit 6 og 7.**

6 Kravene om måling og oplysninger i denne standard finder ikke anvendelse på følgende:

(a) aktiebaseret vederlæggelse, der er omfattet af IFRS 2 *Aktiebaseret vederlæggelse*,

(b) leasing, der er omfattet af IAS 17 *Leasingkontrakter,* og

(c) målinger, der kan have lighedspunkter med dagsværdi, men som ikke er dagsværdi, f.eks. nettorealisationsværdi i IAS 2 *Varebeholdninger* eller værdi anvendt i IAS 36 *Værdiforringelse af aktiver*.

▼M32

7 De oplysninger, der stilles krav om i denne standard, er ikke nødvendige til følgende:

(a) ordningers aktiver målt til dagsværdi i overensstemmelse med IAS 19 *Personaleydelser*,

(b) fratrædelsesordningers investeringer målt til dagsværdi i overensstemmelse med IAS 26 *Regnskabsmæssig behandling og præsentation af fratrædelsesordninger* og

(c) aktiver for hvilket genindvindingsværdien er dagsværdien med fradrag af afhændelsesomkostninger i overensstemmelse med IAS 36.

8 Rammerne for måling af dagsværdi beskrevet i denne IFRS-standard gælder både indledende og efterfølgende måling, hvis dagsværdi er påkrævet eller tilladt i henhold til andre IFRS-standarder.

MÅLING

Definition af dagsværdi

9 I denne standard defineres dagsværdi som den pris, der ville blive opnået ved salg af et aktiv eller betalt for at overdrage en forpligtelse i en normal transaktion mellem markedsdeltagere på målingstidspunktet.

10 I afsnit B2 beskrives den generelle metode til måling af dagsværdi.

Aktivet eller forpligtelsen

11 En dagsværdimåling vedrører et bestemt aktiv eller en bestemt forpligtelse. Ved målingen af dagsværdien skal en virksomhed derfor tage hensyn til aktivets eller forpligtelsens kendetegn, hvis markedsdeltagerne ville tage disse kendetegn i betragtning ved prisfastsættelsen af aktivet eller forpligtelsen på målingstidspunktet. Disse kendetegn omfatter f.eks. følgende:

(a) **aktivets tilstand og placering samt**

(b) **eventuelle begrænsninger på salget eller anvendelsen af aktivet.**

12 Et bestemt kendetegns indvirkning på målingen vil afhænge af, hvordan det pågældende kendetegn betragtes af markedsdeltagerne.

13 Aktivet eller forpligtelsen målt til dagsværdi kan være:

(a) et selvstændigt aktiv eller en selvstændig forpligtelse (f.eks. et finansielt instrument eller et ikkefinansielt aktiv) eller

(b) en gruppe af aktiver, en gruppe af forpligtelser eller en gruppe af aktiver og forpligtelser (f.eks. en pengestrømsfrembringende enhed eller en forretningsenhed).

14 Hvorvidt aktivet eller forpligtelsen er et selvstændigt aktiv, en selvstændig forpligtelse, en gruppe af aktiver, en gruppe af forpligtelser eller en gruppe af aktiver og forpligtelser til indregning eller oplysning afhænger af *regningsenheden*. Regningsenheden for aktivet eller forpligtelsen fastsættes i overensstemmelse med den IFRS-standard, der kræver eller tillader dagsværdimålingen under hensyntagen til denne IFRS-standard.

▼M32

Transaktionen

15 **En dagsværdimåling forudsætter, at aktivet eller forpligtelsen omsættes i en velordnet transaktion mellem markedsdeltagere med henblik på at sælge aktivet eller overdrage forpligtelsen på målingstidspunktet under aktuelle markedsforhold.**

16 **En dagsværdimåling forudsætter, at transaktionen med det formål at sælge aktivet eller overdrage forpligtelsen sker enten:**

(a) **på det *primære marked* for aktivet eller forpligtelsen eller**

(b) **hvis der ikke er et primært marked, så på det *mest fordelagtige marked* for aktivet eller forpligtelsen.**

17 En virksomhed behøver ikke foretage en udtømmende søgning efter samtlige mulige markeder for at identificere det primære marked eller, hvis der ikke er et primært marked, det mest fordelagtige marked, men skal tage hensyn til alle oplysninger, som er rimeligt tilgængelige. Hvis der ikke er bevis på det modsatte, antages det, at markedet, som virksomheden normalt anvender til at sælge aktivet eller overdrage forpligtelsen, er det primære marked eller, hvis der ikke er et primært marked, så det mest fordelagtige marked.

18 Hvis der er et primært marked for aktivet eller forpligtelsen, afspejler dagsværdimålingen prisen på dette marked (uanset om denne pris kan observeres direkte eller skønnes ved hjælp af en anden værdiansættelsesmetode), selv om prisen på et andet marked er potentielt mere fordelagtig på målingstidspunktet.

19 Virksomheden skal have adgang til det primære (eller mest fordelagtige) marked på målingstidspunktet. Eftersom forskellige virksomheder (og forretningsenheder inden for disse virksomheder) med forskellige aktiviteter kan have adgang til forskellige markeder, kan det primære (eller mest fordelagtige) marked for det samme aktiv eller den samme forpligtelse variere for forskellige virksomheder (og forretningsenheder inden for disse virksomheder). Det primære (eller mest fordelagtige) marked (og dermed markedsdeltagerne) skal derfor ses ud fra virksomhedens synspunkt og således give mulighed for forskelle mellem og blandt virksomheder med forskellige aktiviteter.

20 Selv om en virksomhed skal have adgang til markedet, behøver virksomheden ikke kunne sælge det pågældende aktiv eller overdrage den pågældende forpligtelse på målingstidspunktet for at kunne måle dagsværdien på basis af prisen på det pågældende marked.

21 Selv når der ikke er et observeret marked, hvorfra prisoplysninger kan indhentes om salget af et aktiv eller overdragelsen af en forpligtelse på målingstidspunktet, forudsætter en dagsværdimåling, at en transaktion finder sted på det pågældende tidspunkt, set fra en markedsdeltagers synspunkt, som er i besiddelse af aktivet, eller som har forpligtelsen. Denne forudsatte transaktion tilvejebringer et grundlag for at vurdere prisen på at sælge aktivet eller overdrage forpligtelsen.

Markedsdeltagere

22 **En virksomhed skal måle dagsværdien af et aktiv eller en forpligtelse ved at anvende de forudsætninger, som markedsdeltagerne ville anvende ved prisfastsættelsen af aktivet eller forpligtelsen, idet det forudsættes, at markedsdeltageren handler i bedste økonomiske interesse.**

▼M32

23 En virksomhed behøver ikke identificere specifikke markedsdeltagere ved udviklingen af disse forudsætninger. Virksomheden skal i stedet identificere kendetegn, der sondrer mellem markedsdeltagere generelt under hensyntagen til faktorer, der er specifikke for alle følgende:

(a) aktivet eller forpligtelsen,

(b) det primære (eller mest fordelagtige) marked for aktivet eller forpligtelsen og

(c) markedsdeltagerne, med hvem virksomheden ville indgå i en transaktion på det pågældende marked.

Prisen

24 Dagsværdi er prisen opnået ved at sælge et aktiv eller betalt for at overdrage en forpligtelse i en velordnet transaktion på det primære (eller mest fordelagtige) marked på målingstidspunktet under aktuelle markedsforhold (dvs. en exit-pris), uanset om den pågældende pris kan observeres direkte eller skønnes ved hjælp af en anden værdiansættelsesmetode.

25 Prisen på det primære (eller mest fordelagtige) marked, der anvendes til at måle dagsværdien af aktivet eller forpligtelsen, reguleres ikke for *transaktionsomkostninger*. Transaktionsomkostninger skal behandles regnskabsmæssigt i overensstemmelse med andre IFRS-standarder. Transaktionsomkostninger er ikke et kendetegn ved et aktiv eller en forpligtelse, men er derimod specifikke for en transaktion og varierer afhængigt af, hvordan en virksomhed indgår i en transaktion for et aktiv eller en forpligtelse.

26 Transaktionsomkostninger omfatter ikke *transportomkostninger*. Hvis placering er et kendetegn for aktivet (hvilket f.eks. kan være tilfældet ved en råvare), reguleres prisen på det primære (eller mest fordelagtige) marked for eventuelle omkostninger, der påløber til transport af aktivet fra den aktuelle placering til det pågældende marked.

Anvendelse på ikkefinansielle aktiver

Højeste og bedste anvendelse af ikkefinansielle aktiver

27 En dagsværdimåling af et ikkefinansielt aktiv tager hensyn til en markedsdeltagers evne til at frembringe økonomiske fordele ved at anvende aktivet *mest og bedst* muligt eller ved at sælge det til en anden markedsdeltager, som ville anvende aktivet mest og bedst muligt.

28 Den højeste og bedste anvendelse af et ikkefinansielt aktiv ser på aktivets anvendelse med hensyn til, hvad der er fysisk muligt, lovligt i juridisk henseende og finansielt opnåeligt som følger:

(a) En anvendelse, der er fysisk mulig, tager hensyn til aktivets fysiske kendetegn, som markedsdeltagerne tager i betragtning, når aktivet prisfastsættes (f.eks. beliggenhed eller størrelse af en ejendom).

(b) En anvendelse, der er lovlig i juridisk henseende, tager hensyn til eventuelle lovmæssige begrænsninger ved brugen af aktivet, som markedsdeltagere tager i betragtning, når aktivet prisfastsættes (f.eks. områderegulering gældende for en ejendom).

(c) En anvendelse, der er finansielt opnåelig, tager hensyn til, hvorvidt en anvendelse af aktivet, der er fysisk mulig og lovlig i juridisk henseende, frembringer tilstrækkelige indtægter eller pengestrømme (under hensyntagen til omkostningerne ved at konvertere aktivet til den pågældende anvendelse) til at resultere i et investeringsafkast, som markedsdeltagerne ville kræve fra en investering i det pågældende aktiv anvendt på den pågældende måde.

▼M32

29 Den højeste og bedste anvendelse fastsættes ud fra markedsdeltagernes perspektiv, også selv om virksomheden påtænker en anden anvendelse. Dog anses en virksomheds aktuelle anvendelse af et ikkefinansielt aktiv for at være den højeste og bedste anvendelse, medmindre markedet eller andre faktorer tyder på, at aktivets værdi kunne maksimeres, hvis markedsdeltagerne anvendte aktivet på en anden måde.

30 Til at beskytte sin konkurrencemæssige stilling eller af andre grunde kan en virksomhed have til hensigt ikke at anvende et anskaffet ikkefinansielt aktiv aktivt, eller den kan have til hensigt ikke at anvende aktivet mest og bedst muligt. Dette kan f.eks. være tilfældet i forbindelse med et anskaffet immaterielt aktiv, som virksomheden planlægger at anvende defensivt ved at forhindre andre i at anvende det. Virksomheden skal ikke desto mindre måle dagsværdien af et ikkefinansielt aktiv under forudsætning af markedsdeltagernes højeste og bedste anvendelse.

Værdiansættelsesforudsætning for ikkefinansielle aktiver

31 Den højeste og bedste anvendelse af et ikkefinansielt aktiv fastsætter den værdiansættelsesforudsætning, der anvendes til at måle aktivets dagsværdi, som følger:

(a) Den højeste og bedste anvendelse af et ikkefinansielt aktiv kan give markedsdeltagerne den maksimale værdi via dets anvendelse i kombination med andre aktiver som en gruppe (installeret eller på anden måde konfigureret til brug) eller i kombination med andre aktiver eller forpligtelser (f.eks. en forretningsenhed).

(i) Hvis den højeste og bedste anvendelse af et aktiv er at anvende det i kombination med andre aktiver eller med andre aktiver og forpligtelser, er aktivets dagsværdi prisen, der kunne opnås i en aktuel transaktion med det formål at sælge aktivet under forudsætning af, at aktivet ville blive anvendt sammen med andre aktiver eller med andre aktiver og forpligtelser, og at disse aktiver og forpligtelser (dvs. de supplerende aktiver og tilknyttede forpligtelser) ville være tilgængelige for markedsdeltagerne.

(ii) Forpligtelser forbundet med aktivet og med de supplerende aktiver omfatter forpligtelser, der finansierer driftskapital, men omfatter ikke forpligtelser, der anvendes til at finansiere andre aktiver end dem, der er i gruppen af aktiver.

(iii) Forudsætningerne om den højeste og bedste anvendelse af et ikkefinansielt aktiv skal være overensstemmende for alle aktiverne (for hvilken den højeste og bedste anvendelse er relevant) i den gruppe af aktiver eller gruppe af aktiver og forpligtelser, hvor aktivet ville finde anvendelse.

(b) Den højeste og bedste anvendelse af et ikkefinansielt aktiv kan separat give markedsdeltagerne den maksimale værdi. Hvis den højeste og bedste anvendelse af aktivet er at anvende det separat, er aktivets dagsværdi den pris, der kunne opnås i en aktuel transaktion med det formål at sælge aktivet til markedsdeltagere, som ville anvende aktivet separat.

▼M32

32 Dagsværdimålingen af et ikkefinansielt aktiv forudsætter, at aktivet sælges i overensstemmelse med den regningsenhed, der er anført i andre IFRS-standarder (hvilket kan være et enkelt aktiv). Dette er tilfældet, selv når den pågældende dagsværdimåling forudsætter, at den højeste og bedste anvendelse af aktivet er at anvende det i kombination med andre aktiver eller med andre aktiver og forpligtelser, fordi en dagsværdimåling forudsætter, at markedsdeltageren allerede er i besiddelse af de supplerende aktiver og de tilknyttede forpligtelser.

33 Anvendelsen af værdiansættelsesprincippet for ikkefinansielle aktiver beskrives i afsnit B3.

Anvendelse på forpligtelser og en virksomheds egne egenkapitalinstrumenter

Generelle principper

34 En dagsværdimåling forudsætter, at en finansiel eller ikkefinansiel forpligtelse eller en virksomheds eget egenkapitalinstrument (f.eks. egenkapitalinteresser udstedt som vederlag ved en virksomhedssammenslutning) overdrages til en markedsdeltager på målingstidspunktet. Overdragelsen af en forpligtelse eller en virksomheds eget egenkapitalinstrument forudsætter følgende:

(a) **En forpligtelse ville fortsat være udestående, og den markedsdeltagende erhverver ville skulle opfylde forpligtelsen. Forpligtelsen ville ikke være afregnet med modparten eller på anden måde ophørt på målingstidspunktet.**

(b) **En virksomheds eget egenkapitalinstrument ville fortsat være udestående, og den markedsdeltagende erhverver ville påtage sig rettighederne og forpligtelserne forbundet med instrumentet. Instrumentet ville ikke blive annulleret eller på anden måde ophøre på målingstidspunktet.**

35 Selv når der ikke er et observeret marked til at give prisfastsættelsesoplysninger om overdragelsen af en forpligtelse eller en virksomheds eget egenkapitalinstrument (f.eks. fordi kontraktmæssige eller andre juridiske begrænsninger forhindrer overdragelsen af sådanne poster), kan der være et observeret marked for sådanne poster, hvis de besiddes af andre parter som aktiver (f.eks. en erhvervsobligation eller en call-option på en virksomheds aktier).

36 En virksomhed skal i alle tilfælde maksimere anvendelsen af relevant observeret input og mindske anvendelsen af ikkeobserverede input til at opfylde målet om en dagsværdimåling, som skal vurdere prisen, ved hvilken en velordnet transaktion med det formål at overdrage forpligtelsen eller egenkapitalinstrumentet ville finde sted mellem markedsdeltagere på målingstidspunktet under aktuelle markedsforhold.

Forpligtelser og egenkapitalinstrumenter, der besiddes af andre parter som aktiver

37 Når en officiel pris for overdragelsen af en identisk eller en lignende forpligtelse eller virksomhedens eget egenkapitalinstrument ikke er tilgængelig, og den identiske post besiddes af en anden part som et aktiv, skal virksomheden måle forpligtelsens eller egenkapitalinstrumentets dagsværdi fra en markedsdeltagers perspektiv, der besidder den identiske post som et aktiv på målingstidspunktet.

38 I sådanne tilfælde skal en virksomhed måle dagsværdien af forpligtelsen eller egenkapitalinstrumentet som følger:

(a) ved hjælp af den officielle pris på et *aktivt marked* for den identiske post besiddet af en anden part som et aktiv, hvis denne pris er tilgængelig

▼**M32**

(b) hvis denne pris ikke er tilgængelig, ved hjælp af andre observerede input, f.eks. den officielle pris på et marked, der ikke er aktivt for den identiske post besiddet af en anden part som et aktiv

(c) hvis de observerede priser under punkt (a) og (b) ikke er tilgængelige, ved hjælp af en anden værdiansættelsesmetode, f.eks.:

(i) *indkomstmetoden* (f.eks. en nutidsværdimetode, der tager hensyn til de fremtidige pengestrømme, som en markedsdeltager forventer at opnå ved at besidde forpligtelsen eller egenkapitalinstrumentet som et aktiv. Se afsnit B10 og B11)

(ii) *markedsmetoden* (f.eks. ved hjælp af officielle priser for lignende forpligtelser eller egenkapitalinstrumenter, der besiddes af andre parter som aktiver. Jf. afsnit B5-B7).

39 En virksomhed regulerer kun den officielle pris på en forpligtelse eller en virksomheds eget egenkapitalinstrument, som besiddes af en anden part som et aktiv, hvis der er specifikke faktorer i forbindelse med aktivet, som ikke gælder for dagsværdimålingen af forpligtelsen eller egenkapitalinstrumentet. En virksomhed skal sikre, at prisen på aktivet ikke afspejler virkningen af en begrænsning, der forhindrer salget af det pågældende aktiv. Nogle faktorer kan indikere, at den officielle pris på aktivet skal reguleres til at omfatte følgende:

(a) Den officielle pris på aktivet vedrører en lignende (men ikke identisk) forpligtelse eller egenkapitalinstrument, der besiddes af en anden part som et aktiv. Forpligtelsen eller egenkapitalinstrumentet kan f.eks. have et særligt kendetegn (f.eks. udsteders kreditkvalitet), som afviger fra det, der afspejles i dagsværdien af den lignende forpligtelse eller egenkapitalinstrument, der besiddes som et aktiv.

(b) Regningsenheden for aktivet er ikke den samme som for forpligtelsen eller egenkapitalinstrumentet. Med hensyn til forpligtelser afspejler prisen på et aktiv f.eks. i nogle tilfælde en kombineret pris på en pakke, der indeholder både udeståender fra udstederen og en tredjemands kreditværdighed. Hvis regningsenheden for forpligtelsen ikke er for den kombinerede pakke, er formålet at måle dagsværdien af udstederens forpligtelse, ikke dagsværdien af den kombinerede pakke. I disse tilfælde regulerer virksomheden således den observerede pris på aktivet, så det ikke omfatter virkningen af tredjemands kreditværdighed.

Forpligtelser og egenkapitalinstrumenter, der ikke besiddes af andre parter som aktiver

40 Når en officiel pris for overdragelsen af en identisk eller en lignende forpligtelse eller virksomhedens eget egenkapitalinstrument ikke er tilgængelig, og den identiske post ikke besiddes af en anden part som et aktiv, skal virksomheden måle forpligtelsens eller egenkapitalinstrumentets dagsværdi ved hjælp af en værdiansættelsesmetode fra en markedsdeltagers perspektiv, der har forpligtelsen eller har fremsat kravet om finansiel ejendomsret.

41 Ved anvendelsen af en nutidsværdimetode kan en virksomhed eksempelvis tage hensyn til:

(a) De fremtidige udgående pengestrømme, som en markedsdeltager vil forvente at pådrage sig ved opfyldelsen af forpligtelsen, herunder godtgørelsen, som en markedsdeltager vil kræve for at påtage sig forpligtelsen (jf. afsnit B31-B33).

▼M32

(b) Beløbet, som en markedsdeltager vil opnå ved at indgå eller udstede en identisk forpligtelse eller et identisk egenkapitalinstrument med de forudsætninger, som markedsdeltagerne ville anvende ved prisfastsættelsen af den identiske post (f.eks. med de samme kreditkarakteristika) på det primære (eller mest fordelagtige) marked ved at udstede en forpligtelse eller et egenkapitalinstrument med de samme kontraktmæssige betingelser.

Risiko for manglende opfyldelse

42 **Dagsværdien af en forpligtelse afspejler virkningen af *risikoen for manglende opfyldelse*. Risiko for manglende overholdelse omfatter, men er eventuelt ikke begrænset til, en virksomheds egen kreditrisiko (som defineret i IFRS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysninger*). Risikoen for manglende opfyldelse antages at være den samme før og efter overdragelsen af forpligtelsen.**

43 Ved målingen af en forpligtelses dagsværdi skal virksomheden tage hensyn til virkningen af sin kreditrisiko (kreditværdighed) og alle andre faktorer, der kan indvirke på sandsynligheden for, at forpligtelsen opfyldes. Denne virkning kan variere afhængig af forpligtelsen, f.eks.:

(a) hvorvidt forpligtelsen er en forpligtelse til at overdrage likvide beholdninger (en finansiel forpligtelse) eller en forpligtelse til at overdrage varer eller tjenesteydelser (en ikkefinansiel forpligtelse)

(b) eventuelle betingelser for kreditværdighed i forbindelse med forpligtelsen.

44 En forpligtelses dagsværdi afspejler virkningen af risikoen for manglende opfyldelse på grundlag af dens regningsenhed. Udstederen af en forpligtelse udstedt med en uadskillelig tredjemands kreditværdighed, som behandles regnskabsmæssigt separat i forhold til forpligtelsen, må ikke medtage virkningen af kreditværdigheden (f.eks. en tredjemands gældsgaranti) i dagsværdimålingen af forpligtelsen. Hvis kreditværdigheden behandles regnskabsmæssigt separat i forhold til forpligtelsen, tager udstederen hensyn til sin egen kreditværdighed og ikke tredjemandsgarantens kreditværdighed ved målingen af forpligtelsens dagsværdi.

Begrænsning, der forhindrer overdragelsen af en forpligtelse eller en virksomheds eget egenkapitalinstrument

45 Ved dagsværdimålingen af en forpligtelse eller en virksomheds eget egenkapitalinstrument må virksomheden ikke medtage et særskilt input eller en regulering af andre *input,* der vedrører tilstedeværelsen af en begrænsning, der forhindrer overdragelsen af posten. Virkningen af en begrænsning, der forhindrer overdragelsen af en forpligtelse eller virksomhedens eget egenkapitalinstrument, er enten implicit eller eksplicit medtaget i de andre input til dagsværdimålingen.

46 Eksempelvis accepterede både kreditor og den forpligtede på transaktionstidspunktet transaktionsprisen for forpligtelsen velvidende, at forpligtelsen indeholder en begrænsning, der forhindrer dens overdragelse. Som følge af begrænsningens inklusion i transaktionsprisen er et særskilt input eller en regulering af et eksisterende input ikke nødvendig på transaktionstidspunktet med det formål at afspejle virkningen af begrænsningen af overdragelsen. Et særskilt input eller en regulering af et eksisterende input er heller ikke nødvendigt på efterfølgende målingstidspunkter til at afspejle begrænsningen af overdragelsen.

▼M32

Finansiel forpligtelse med et anfordringselement

47 Dagsværdien af en finansiel forpligtelse med et anfordringselement (eksempelvis en anfordringskonto) er ikke mindre end det beløb, der skal betales på anfordring, diskonteret fra det tidligste tidspunkt, hvor beløbet kunne kræves betalt.

Anvendelse på finansielle aktiver og finansielle forpligtelser med modsvarende positioner i forbindelse med markedsrisici eller modpartens kreditrisiko

48 En virksomhed, der besidder en gruppe af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, er udsat for markedsrisici (som defineret i IFRS 7) og for de enkelte modparters kreditrisiko (som defineret i IFRS 7). Hvis virksomheden forvalter denne gruppe af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser på grundlag af sin nettorisiko over for enten markedsrisici eller kreditrisiko, kan virksomheden gøre brug af en undtagelse fra denne IFRS ved dagsværdimålingen. Denne undtagelse tillader virksomheden at måle dagsværdien af en gruppe af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser baseret på den pris, der kunne opnås ved at sælge en lang nettoposition (dvs. et aktiv) til en bestemt risikoeksponering eller ved at overdrage en kort nettoposition (dvs. en forpligtelse) til en bestemt risikoeksponering i en velordnet transaktion mellem markedsdeltagere på målingstidspunktet under aktuelle markedsforhold. En virksomhed skal derfor måle dagsværdien af gruppen af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser i overensstemmelse med, hvordan markedsdeltagerne ville prisfastsætte nettorisikoen på målingstidspunktet.

49 En virksomhed må kun benytte undtagelsen i afsnit 48, hvis virksomheden opfylder alle følgende betingelser:

(a) forvalter gruppen af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser på grundlag af virksomhedens nettorisiko over for en bestemt markedsrisiko (eller -risici) eller over for en bestemt modparts kreditrisiko i overensstemmelse med virksomhedens dokumenterede risikostyrings- eller investeringsstrategi

(b) på dette grundlag oplyser virksomhedens nøglepersoner i ledelsen om gruppen af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, som defineret i IAS 24 *Oplysninger om nærtstående parter,* og

(c) skal eller har valgt at måle disse finansielle aktiver og finansielle forpligtelser til dagsværdi i balancen ved udgangen af hver regnskabsperiode.

50 Undtagelsen i afsnit 48 vedrører ikke præsentationen af årsregnskaber. I nogle tilfælde adskiller grundlaget for præsentationen af finansielle instrumenter i balancen sig fra grundlaget for målingen af finansielle instrumenter, hvis f.eks. en IFRS ikke kræver eller tillader, at finansielle instrumenter præsenteres som nettobeløb. I sådanne tilfælde kan en virksomhed være nødt til at fordele reguleringerne på porteføljeniveau (se afsnit 53-56) på de enkelte aktiver eller forpligtelser, som udgør gruppen af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser forvaltet på grundlag af virksomhedens nettorisiko. En virksomhed skal foretage disse fordelinger på et rimeligt og konsekvent grundlag ved hjælp af en metode, der er relevant under omstændighederne.

▼M32

51 En virksomhed skal træffe en beslutning om regnskabspraksis i henhold til IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl* for at anvende undtagelsen i afsnit 48. En virksomhed, der gør brug af undtagelsen, skal anvende denne regnskabspraksis, herunder praksis om fordeling af købs-salgs-reguleringer (se afsnit 53-55) og kreditreguleringer (se afsnit 56), hvis relevant, konsekvent fra regnskabsår til regnskabsår for en bestemt portefølje.

52 Undtagelsen i afsnit 48 finder kun anvendelse på finansielle aktiver og finansielle forpligtelser inden for anvendelsesområdet for IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling* eller IFRS 9 *Finansielle instrumenter*.

Eksponering for markedsrisici

53 Når undtagelsen i afsnit 48 anvendes til at måle dagsværdien af en gruppe af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser forvaltet på grundlag af virksomhedens nettoeksponering over for en bestemt markedsrisiko (eller -risici), skal virksomheden anvende den pris inden for købs-salgs-spændet, som bedst afspejler dagsværdien under omstændighederne for virksomhedens nettoeksponering over disse markedsrisici (se afsnit 70 og 71).

54 Når undtagelsen i afsnit 48 anvendes, skal virksomheden sikre, at dens markedsrisiko (eller -risici) for den pågældende gruppe af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser i det væsentlige er den samme. En virksomhed ville eksempelvis ikke kombinere renterisikoen forbundet med et finansielt aktiv med råvareprisrisikoen forbundet med en finansiel forpligtelse, eftersom dette ikke ville mindske virksomhedens renterisiko eller råvareprisrisiko. Når undtagelsen i afsnit 48 anvendes, skal der tages hensyn til alle grundlæggende risici, der er resultatet af de ikkeidentiske markedsrisikoparametre, i dagsværdimålingen af de finansielle aktiver og de finansielle forpligtelser i gruppen.

55 Ligeledes skal varigheden af virksomheden eksponering over for en bestemt markedsrisiko (eller -risici) som følge af de finansielle aktiver og finansielle forpligtelser i det væsentlige være den samme. En virksomhed, der f.eks. anvender en 12-måneders futureskontrakt over for pengestrømmene forbundet med 12 måneders renterisiko på et femårigt finansielt instrument i en gruppe sammensat udelukkende af disse finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, måler dagsværdien af den 12 måneders renterisiko på et nettogrundlag og den resterende renterisiko (dvs. år 2-5) på et bruttogrundlag.

Eksponering over for en bestemt modparts kreditrisiko

56 Når undtagelsen i afsnit 48 anvendes til at måle dagsværdien af en gruppe af finansielle aktiver og finansielle forpligtelser indgået med en bestemt modpart, skal virksomheden medtage virkningen af virksomhedens nettoeksponering over for den pågældende modparts kreditrisiko eller modpartens nettoeksponering over for virksomhedens kreditrisiko i dagsværdimålingen, når markedsdeltagere ville tage hensyn til eventuelle eksisterende ordninger, som mindsker kreditrisikoen i tilfælde af misligholdelse (f.eks. en masternettingaftale med modparten eller en aftale, der kræver udveksling af sikkerhedsstillelse på grundlag af hver parts nettoeksponering over for den anden parts kreditrisiko). Dagsværdimålingen skal afspejle markedsdeltagernes forventninger til sandsynligheden for, at en sådan aftale vil have retsvirkning i tilfælde af misligholdelse.

▼M32

Dagsværdi ved første indregning

57 Når et aktiv anskaffes eller en forpligtelse overtages i en transaktion for det pågældende aktiv eller den pågældende forpligtelse, er transaktionsprisen den pris, der betales for at anskaffe aktivet, eller som opnås ved at overtage forpligtelsen (en *entry-pris*). Dagsværdien af aktivet eller forpligtelsen er derimod den pris, der ville blive opnået ved at sælge aktivet, eller som ville blive betalt for at overdrage forpligtelsen (en exit-pris). Virksomheder sælger ikke nødvendigvis aktiver til den pris, der er betalt for at anskaffe dem. Virksomheder overdrager heller ikke nødvendigvis forpligtelser til den pris, der er modtaget for at overtage dem.

58 I mange tilfælde svarer transaktionsprisen til dagsværdien (det kan f.eks. være tilfældet, når købet af aktivet på transaktionstidspunktet finder sted på det marked, hvor aktivet ville blive solgt).

59 Når det skal fastslås, om dagsværdien ved første indregning svarer til transaktionsprisen, skal virksomheden tage hensyn til de faktorer, der er specifikke for transaktionen og for aktivet eller forpligtelsen. Afsnit B4 beskriver situationer, hvor transaktionsprisen muligvis ikke repræsenterer dagsværdien af et aktiv eller en forpligtelse ved første indregning.

60 Hvis en anden IFRS-standard kræver eller tillader, at en virksomhed første gang måler et aktiv eller en forpligtelse til dagsværdi, og transaktionsprisen afviger fra dagsværdien, så skal virksomheden indregne den deraf følgende gevinst eller det deraf følgende tab i resultatet, medmindre den pågældende IFRS-standard angiver andet.

Værdiansættelsesmetoder

61 En virksomhed skal anvende de værdiansættelsesmetoder, der er relevante i situationen, og for hvilke der foreligger tilstrækkelige data til at måle dagsværdien, så anvendelsen af relevante observerede input maksimeres, og anvendelsen af ikkeobserverede input minimeres.

62 Formålet med at anvende en værdiansættelsesmetode er at skønne prisen, ved hvilken en velordnet transaktion med henblik på at sælge aktivet eller overdrage forpligtelsen ville finde sted mellem markedsdeltagere på målingstidspunktet under aktuelle markedsforhold. Tre meget anvendte værdiansættelsesmetoder er markedsmetoden, *kostprismetoden* og indkomstmetoden. Hovedtrækkene i disse metoder er opsummeret i afsnit B5-B11. En virksomhed skal anvende værdiansættelsesmetoder i overensstemmelse med en eller flere af disse metoder til dagsværdimålingen.

63 I nogle tilfælde vil en enkelt værdiansættelsesmetode være hensigtsmæssig (f.eks. ved værdiansættelsen af et aktiv eller en forpligtelse ved hjælp af officielle priser på et aktivt marked for identiske aktiver eller forpligtelser). I andre tilfælde er det hensigtsmæssigt med flere værdiansættelsesmetoder (det kan f.eks. være tilfældet ved værdiansættelsen af en pengestrømsfrembringende enhed). Hvis der anvendes flere værdiansættelsesmetoder til at måle dagsværdien, skal resultaterne (dvs. indikationer af dagsværdi) vurderes under hensyntagen til rimeligheden af den række værdier, som disse resultater er udtryk for. En dagsværdimåling er den værdi i intervallet, som bedst afspejler dagsværdien i situationen.

▼M32

64 Hvis transaktionsprisen er dagsværdien ved den første indregning, og en værdiansættelsesmetode, som benytter ikkeobserverede input, anvendes til at måle dagsværdien i efterfølgende perioder, skal værdiansættelsesmetoden afstemmes, så resultatet af værdiansættelsen ved første indregning svarer til transaktionsprisen. Afstemning sikrer, at værdiansættelsesmetoden afspejler aktuelle markedsforhold, og den hjælper en virksomhed med at afgøre, om det er nødvendigt med en regulering af værdiansættelsesmetoden (der kan eksempelvis være et kendetegn ved aktivet eller forpligtelsen, som ikke afspejles af metoden). Efter første indregning skal en virksomhed ved måling af dagsværdien ved hjælp af en eller flere værdiansættelsesmetoder, der anvender ikkeobserverede input, sikre, at disse metoder afspejler observerede markedsdata (f.eks. prisen på et lignende aktiv eller en lignende forpligtelse) på målingstidspunktet.

65 Værdiansættelsesmetoder benyttet til at måle dagsværdi skal anvendes konsekvent. Dog er det hensigtsmæssigt at foretage en ændring i en værdiansættelsesmetode eller anvendelsen heraf (f.eks. en ændring i dens vægtning, når der anvendes flere værdiansættelsesmetoder eller en ændring i en regulering af en værdiansættelsesmetode), hvis ændringen fører til en måling, der svarer til eller bedre afspejler dagsværdien i situationen. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis følgende forekommer:

(a) nye markeder udvikles,

(b) der fremkommer nye oplysninger,

(c) tidligere anvendte oplysninger er ikke længere tilgængelige,

(d) værdiansættelsesmetoderne forbedres, eller

(e) markedsforholdene ændrer sig.

66 Ajourføringer som følge af en ændring af værdiansættelsesmetoden eller anvendelsen heraf skal behandles regnskabsmæssigt som en ændring i det regnskabsmæssige skøn i henhold til IAS 8. Dog er oplysningerne i IAS 8 om en ændring i det regnskabsmæssige skøn ikke nødvendige i forbindelse med ajourføring som følge af en ændring i en værdiansættelsesmetode eller anvendelsen heraf.

Input til værdiansættelsesmetoder

Generelle principper

67 Værdiansættelsesmetoder anvendt til at måle dagsværdien skal maksimere brugen af relevant observerede input og minimere brugen af ikkeobserverede input.

68 Eksempler på markeder, hvor input kan være observeret for nogle aktiver og forpligtelser (f.eks. finansielle instrumenter) omfatter valutamarkeder, fondshandlermarkeder, mæglermarkeder og ejer-til-ejer-markeder (se afsnit B34).

69 En virksomhed skal vælge input, som er i overensstemmelse med de kendetegn for aktivet eller forpligtelsen, som markedsdeltagerne ville tage hensyn til i en transaktion for aktivet eller forpligtelsen (se afsnit 11 og 12). I nogle tilfælde fører disse kendetegn til anvendelsen af en regulering, såsom en præmie (overkurs) eller en rabat (underkurs) (f.eks. en kontrolpræmie eller en minoritetsrabat). Dog må en dagsværdimåling ikke indeholde en præmie eller en rabat, som er i strid med regningsenheden i den IFRS-standard, der kræver eller tillader dagsværdimålingen (se afsnit 13 og 14). Præmier eller rabatter, der afspejler størrelse som et kendetegn for virksomhedens besiddelse (særligt en blokerende faktor, som regulerer den officielle pris på et

▼M32

aktiv eller en forpligtelse, fordi markedets normale daglige omfang af transaktioner ikke er tilstrækkeligt til at absorbere den mængde, som virksomheden besidder, som beskrevet i afsnit 80) snarere end et kendetegn for aktivet eller forpligtelsen (f.eks. en kontrolpræmie ved målingen af dagsværdien af en kontrollerende interesse) er ikke tilladt ved dagsværdimålingen. Hvis der er en officiel pris på et aktivt marked (dvs. et *niveau 1-input*) for et aktiv eller en forpligtelse, skal virksomheden i alle tilfælde anvende denne pris uden regulering ved målingen af dagsværdien, undtagen som anført i afsnit 79.

Input baseret på købs- og salgspriser

70 Hvis et aktiv eller en forpligtelse målt til dagsværdi har en købspris og en salgspris (f.eks. et input fra et fondshandlermarked), skal prisen inden for købs-salgs-spændet, som bedst afspejler dagsværdien i situationen, anvendes til at måle dagsværdien, uanset hvor inputtet er kategoriseret inden for dagsværdihierarkiet (dvs. niveau 1, 2 eller 3. Se afsnit 72-90). Brugen af købspriser som aktivpositioner og salgspriser som forpligtelsespositioner er tilladt, men ikke påkrævet.

71 Denne IFRS-standard udelukker ikke anvendelsen af middelkurser eller andre prisfastsættelseskonventioner, som benyttes af markedsdeltagerne som en praktisk måde at foretage dagsværdimålinger inden for et købs-salgs-spænd.

Dagsværdihierarki

72 Med det formål at forbedre overensstemmelse og sammenlignelighed i forbindelse med dagsværdimålinger og dermed forbundne oplysninger fastsætter denne standard et dagsværdihierarki, som kategoriserer input til de værdiansættelsesmetoder, der benyttes til at måle dagsværdien, på tre niveauer (se afsnit 76-90). Dagsværdihierarkiet giver højeste prioritet til officielle kurser (ikkeregulerede) på aktive markeder for identiske aktiver eller forpligtelser (niveau 1-input) og laveste prioritet til ikkeobserverede input (*niveau 3-input*).

73 I nogle tilfælde kan input anvendt til at måle dagsværdien af et aktiv eller en forpligtelse kategoriseres på forskellige niveauer i dagsværdihierarkiet. I disse tilfælde kategoriseres dagsværdimålingen i sin helhed på samme niveau i dagsværdihierarkiet som inputtet på det laveste niveau, der har betydning for den samlede måling. Vurdering af betydningen af et bestemt input på hele målingen kræver bedømmelse, der tager hensyn til faktorer, som er specifikke for aktivet eller forpligtelsen. Der skal ikke tages hensyn til reguleringer for at finde frem til målinger baseret på dagsværdi, såsom omkostninger ved salg, ved måling af dagsværdi med fradrag af salgsomkostninger, ved fastsættelsen af niveauet i dagsværdihierarkiet, inden for hvilket en dagsværdimåling er kategoriseret.

74 Tilgængeligheden af relevante input og disses forholdsmæssige subjektivitet kan indvirke på valget af relevante værdiansættelsesmetoder (se afsnit 61). Dagsværdihierarkiet prioriterer imidlertid inputtene til værdiansættelsesmetoder, ikke værdiansættelsesmetoder anvendt til at måle dagsværdi. En dagsværdimåling udviklet ved hjælp af en nutidsværdimetode kan eksempelvis kategoriseres på niveau 2 eller 3, afhængigt af de input, der er af betydning for hele målingen, og niveauet i dagsværdihierarkiet, på hvilket disse input er kategoriseret.

▼M32

75 Hvis et observeret input skal reguleres ved hjælp af et ikkeobserveret input, og denne regulering fører til en væsentligt højere eller lavere dagsværdimåling, kategoriseres den deraf følgende måling på niveau 3 i dagsværdihierarkiet. Hvis en markedsdeltager f.eks. tager hensyn til en begrænsnings indvirkning på salget af et aktiv ved skønnet af prisen for aktivet, vil en virksomhed regulere den officielle kurs til at afspejle indvirkningen af den pågældende begrænsning. Hvis denne officielle kurs er et *niveau 2-input,* og reguleringen er et ikkeobserveret input, der er af betydning for hele målingen, vil målingen blive kategoriseret på niveau 3 i dagsværdihierarkiet.

Niveau 1-input

76 Niveau 1-input er officielle kurser (ikkeregulerede) på aktive markeder for identiske aktiver eller forpligtelser, som virksomheden har adgang til på målingstidspunktet.

77 En officiel kurs på et aktivt marked giver den mest pålidelige dokumentation for dagsværdien og skal anvendes uden regulering til at måle dagsværdien, når den foreligger, undtagen som anført i afsnit 79.

78 Et niveau 1-input vil foreligge for mange finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, hvoraf nogle kan udveksles på flere aktive markeder (f.eks. på forskellige børser). På niveau 1 lægges der derfor vægt på at bestemme både:

(a) det primære marked for aktivet eller forpligtelsen eller, hvis der ikke er et primært marked, det mest fordelagtige marked for aktivet eller forpligtelsen samt

(b) hvorvidt virksomheden kan indgå i transaktionen for aktivet eller forpligtelsen til prisen på det pågældende marked på målingstidspunktet.

79 En virksomhed må ikke regulere et niveau 1-input undtagen under følgende omstændigheder:

(a) hvis en virksomhed besidder et stort antal aktiver eller forpligtelser (f.eks. obligationer), der ligner hinanden (men ikke er identiske), og som måles til dagsværdi, og en officiel kurs er tilgængelig på et aktivt marked, men ikke let tilgængelig for hvert af disse aktiver eller forpligtelser enkeltvis (dvs. i betragtning af det store antal aktiver eller forpligtelser, som ligner hinanden, og som besiddes af virksomheden, ville det være vanskeligt at indhente prisfastsættelsesoplysninger for hvert enkelt aktiv eller forpligtelse på målingstidspunktet). I dette tilfælde kan en virksomhed som en praktisk udvej måle dagsværdien ved hjælp af en alternativ prisfastsættelsesmetode, som ikke udelukkende afhænger af officielle kurser (f.eks. matrix prisfastsættelse). Anvendelsen af en alternativ prisfastsættelsesmetode medfører imidlertid en dagsværdimåling, som kategoriseres på et lavere niveau i dagsværdihierarkiet

(b) hvis en officiel kurs på et aktivt marked ikke afspejler dagsværdien på målingstidspunktet. Dette kan være tilfældet, hvis f.eks. væsentlige begivenheder (såsom transaktioner på et ejer-til-ejer-marked, handel på mæglermarked eller offentliggørelser) finder sted efter markedets lukning, men før målingstidspunktet. En virksomhed skal fastlægge og konsekvent anvende en praksis til at identificere de begivenheder, der kan indvirke på dagsværdimålinger. Hvis den officielle kurs reguleres som følge af nye oplysninger, fører reguleringen imidlertid til en dagsværdimåling, som kategoriseres på et lavere niveau i dagsværdihierarkiet

▼M32

(c) hvis målingen af dagsværdien af en forpligtelse eller en virksomheds eget egenkapitalinstrument ved hjælp af den officielle kurs for den identiske post omsat som et aktiv på et aktivt marked, og det er nødvendigt at regulere den pågældende pris for faktorer, der er specifikke for posten eller aktivet (se afsnit 39). Hvis det ikke er nødvendigt at regulere aktivets officielle kurs, er resultatet en dagsværdimåling, som kategoriseres på niveau 1 i dagsværdihierarkiet. Enhver regulering af aktivets officielle kurs medfører imidlertid en dagsværdimåling, som kategoriseres på et lavere niveau i dagsværdihierarkiet.

80 Hvis en virksomhed besidder en position i et enkelt aktiv eller en enkel forpligtelse (herunder en position, der består af et stort antal identiske aktiver eller forpligtelser, såsom en beholdning af finansielle instrumenter), og aktivet eller forpligtelsen omsættes på et aktivt marked, skal aktivets eller forpligtelsens dagsværdi måles på niveau 1, som produktet af den officielle kurs for det enkelte aktiv eller den enkelte forpligtelse og antallet, der besiddes af virksomheden. Dette er tilfældet, selv om et markeds normale daglige omfang af transaktioner ikke er tilstrækkeligt til at absorbere den besiddede mængde, og ordrer om at sælge positionen i en enkelt transaktion kan påvirke den officielle kurs.

Niveau 2-input

81 Niveau 2-input er andre input end officielle kurser inkluderet på niveau 1, som kan observeres for et aktiv eller en forpligtelse enten direkte eller indirekte.

82 Hvis aktivet eller forpligtelsen har en specifik (kontraktlig) løbetid, skal der være et observeret niveau 2-input for størstedelen af aktivets eller forpligtelsens fulde løbetid. Niveau 2-input omfatter følgende:

(a) Officielle kurser for lignende aktiver eller forpligtelser på aktive markeder.

(b) Officielle kurser for identiske eller lignende aktiver eller forpligtelser på markeder, der ikke er aktive.

(c) Andre input end officielle kurser, der kan observeres for aktivet eller forpligtelsen, f.eks.:

(i) rentesatser og afkastkurver, der observeres med almindeligt noterede mellemrum,

(ii) implicitte volatiliteter og

(iii) kreditspænd.

(d) *Markedsunderstøttede input*.

83 Regulering af niveau 2-input varierer afhængigt af faktorer, der er specifikke for aktivet eller forpligtelsen. Disse faktorer omfatter følgende:

(a) aktivets tilstand og placering,

(b) i hvor stort omfang inputtene vedrører poster, der kan sammenlignes med aktivet eller forpligtelsen (herunder faktorerne beskrevet i afsnit 39), samt

(c) omfanget eller niveauet af aktivitet på de markeder, hvor inputtene observeres.

84 En regulering af et niveau 2-input, som er af betydning for hele målingen, kan medføre en dagsværdimåling kategoriseret på niveau 3 i dagsværdihierarkiet, hvis reguleringen anvender væsentlige ikke-observerede input.

85 I afsnit B35 beskrives anvendelsen af niveau 2-input til bestemte aktiver og forpligtelser.

▼M32

Niveau 3-input

86 Niveau 3-input er ikkeobserverede input for aktivet eller forpligtelsen.

87 Ikkeobserverede input skal anvendes til at måle dagsværdien i det omfang, der ikke foreligger relevante observerede data, hvilket giver mulighed for situationer, hvor der kun er lidt, hvis nogen, markedsaktivitet for aktivet eller forpligtelsen på målingstidspunktet. Formålet med dagsværdimålingen forbliver dog stadig det samme, dvs. en exit-pris på målingstidspunktet set fra en markedsdeltagers perspektiv, som besidder aktivet eller har forpligtelsen. Ikkeobserverede input skal derfor afspejle forudsætningerne, som markedsdeltagerne ville anvende ved prisfastsættelsen af aktivet eller forpligtelsen, herunder forudsætninger om risici.

88 Forudsætninger om risiko omfatter den risiko, der er forbundet med en bestemt værdiansættelsesmetode anvendt til at måle dagsværdi (såsom en prisfastsættelsesmodel) og risikoen i forbindelse med inputtene til værdiansættelsesmetoden. En måling, der ikke omfatter en regulering i forhold til risiko, ville ikke afspejle en dagsværdimåling, hvis markedsdeltagerne medtog en regulering ved prisfastsættelsen af aktivet eller forpligtelsen. Det kan eksempelvis være nødvendigt at inkludere en risikoregulering, hvis der er væsentlig måleusikkerhed (f.eks. hvis der har været et væsentligt fald i omfanget eller niveauet af aktivitet sammenlignet med normal markedsaktivitet for aktivet eller forpligtelsen eller for lignende aktiver eller forpligtelser, og virksomheden har besluttet, at transaktionsprisen eller den officielle pris ikke repræsenterer dagsværdien, som beskrevet i afsnit B37-B47).

89 En virksomhed skal udarbejde ikkeobserverede input ved hjælp af de bedste oplysninger, der foreligger i situationen, hvilket kan omfatte virksomhedens egne data. Ved udarbejdelsen af ikkeobserverede input kan en virksomhed begynde med sine egne data, men skal regulere disse data, hvis rimeligt tilgængelige oplysninger tyder på, at andre markedsdeltagere ville anvende andre data, eller hvis der er noget særligt for virksomheden, som ikke er til rådighed for andre markedsdeltagere (f.eks. en virksomhedsspecifik synergi). En virksomhed behøver ikke foretage en grundig indsats for at skaffe oplysninger om markedsdeltagernes antagelser. Men en virksomhed skal tage hensyn til alle oplysninger om markedsdeltagernes antagelser, som er rimeligt tilgængelige. Ikkeobserverede input udformet på måden beskrevet ovenfor anses for at være markedsdeltagerantagelser og opfylder formålet for en dagsværdimåling.

90 I afsnit B36 beskrives anvendelsen af niveau 3-input til bestemte aktiver og forpligtelser.

OPLYSNINGER

91 En virksomhed skal give oplysninger, som hjælper brugerne af dens årsregnskab vurdere begge følgende forhold:

(a) **I forbindelse med aktiver og forpligtelser, som måles til dagsværdi på et tilbagevendende eller et ikketilbagevendende grundlag i balancen efter første indregning, er det værdiansættelsesmetoderne og inputtene anvendt til at udforme disse målinger.**

(b) **I forbindelse med tilbagevendende dagsværdimålinger ved hjælp af væsentlige ikkeobserverede input (niveau 3) er det målingernes indvirkning på resultatet eller anden totalindkomst i regnskabsåret.**

▼**M32**

92 En virksomhed skal overveje alle følgende forhold for at opfylde målene i afsnit 91:

(a) den detaljeringsgrad, der er nødvendig for at opfylde oplysningskravene,

(b) hvor meget vægt, der skal lægges på de enkelte krav,

(c) hvor meget samling eller opdeling der skal foretages og

(d) hvorvidt brugere af årsregnskabet har behov for yderligere oplysninger for at vurdere de kvantitative oplysninger, der afgives.

Hvis oplysningerne afgivet i henhold til denne IFRS-standard og andre IFRS-standarder er utilstrækkelige til at opfylde målene i afsnit 91, skal en virksomhed afgive yderligere oplysninger, der er nødvendige for at opfylde disse mål.

93 For at opfylde målene i afsnit 91 skal en virksomhed som minimum oplyse følgende for hver kategori af aktiver og forpligtelser (se afsnit 94 om oplysninger om at fastsætte relevante kategorier af aktiver og forpligtelser) målt til dagsværdi (herunder målinger baseret på dagsværdi omfattet af denne standard) i balancen efter første indregning:

(a) for så vidt angår tilbagevendende og ikketilbagevendende dagsværdimålinger, dagsværdimålingen ved slutningen af regnskabsåret, og for så vidt angår ikketilbagevendende dagsværdimålinger, baggrunden for målingen. Tilbagevendende dagsværdimålinger af aktiver eller forpligtelser er dem, andre IFRS-standarder kræver eller tillader i balancen ved slutningen af regnskabsåret. Ikketilbagevendende dagsværdimålinger af aktiver eller forpligtelser er dem, som andre IFRS-standarder kræver eller tillader i balancen under særlige omstændigheder (f.eks. hvis en virksomhed måler et aktiv, der besiddes med henblik på salg, til dagsværdien med fradrag af salgsomkostninger i henhold til IFRS 5 *Anlægsaktiver, som besiddes med henblik på salg og ophørte aktiviteter,* fordi aktivets dagsværdi med fradrag af salgsomkostninger er lavere end dets bogførte værdi)

(b) for så vidt angår tilbagevendende og ikketilbagevendende dagsværdimålinger, niveauet i dagsværdihierarkiet, hvorpå dagsværdimålingerne som helhed er kategoriseret på (niveau 1, 2 eller 3)

(c) for så vidt angår aktiver og forpligtelser, der besiddes ved slutningen af regnskabsåret, som er målt til dagsværdi på tilbagevendende basis, beløbene af alle overførsler mellem niveau 1 og 2 i dagsværdihierarkiet, baggrunden for disse overførsler og virksomhedens praksis for bestemmelse af, hvornår der er foregået overførsler mellem niveauerne (se afsnit 95). Overførsler til det enkelte niveau skal oplyses og beskrives separat fra overførsler fra det enkelte niveau

▼M32

(d) for så vidt angår tilbagevendende og ikketilbagevendende dagsværdimålinger kategoriseret på niveau 2 og 3 i dagsværdihierarkiet, en beskrivelse af værdiansættelsesmetode(r) og inputtene brugt til dagsværdimålingen. Hvis der er foretaget en ændring af værdiansættelsesmetode (f.eks. ændring fra en markedsmetode til en indkomstmetode eller anvendelse af en yderligere værdiansættelsesmetode), skal virksomheden oplyse om denne ændring og baggrunden(e) for at foretage den. I forbindelse med dagsværdimålinger kategoriseret på niveau 3 i dagsværdihierarkiet skal en virksomhed afgive kvantitative oplysninger om de væsentlige, ikkeobserverede input brugt til dagsværdimålingen. En virksomhed behøver ikke oprette kvantitative oplysninger for at overholde dette oplysningskrav, hvis virksomheden ikke har udarbejdet kvantitative, ikkeobserverede input ved målingen af dagsværdien (f.eks. hvis en virksomhed anvender priser fra tidligere transaktioner eller tredjemands prisfastsættelsesoplysninger uden regulering). Ved afgivelse af disse oplysninger kan en virksomhed imidlertid ikke se bort fra kvantitative, ikkeobserverede input, som er væsentlige for dagsværdimålingen, og som er rimeligt tilgængelige for virksomheden

(e) for så vidt angår tilbagevendende dagsværdimålinger kategoriseret på niveau 3 i dagsværdihierarkiet, en afstemning fra primo til ultimo dagsværdier, idet der separat oplyses om ændringer i regnskabsåret, der kan henføres til følgende:

(i) samlede gevinster eller tab for regnskabsåret indregnet i resultatet, og de poster i resultatet, hvor disse gevinster eller tab er indregnet

(ii) samlede gevinster eller tab for regnskabsåret indregnet i anden totalindkomst, og de poster i anden totalindkomst, hvor disse gevinster eller tab er indregnet

(iii) køb, salg, udstedelser og indfrielser (idet hver type ændring oplyses separat)

(iv) de samlede overførsler til eller fra niveau 3 i dagsværdihierarkiet, baggrundene for disse overførsler og virksomhedens praksis for bestemmelse af, hvornår der er foregået overførsler mellem niveauerne (se afsnit 95). Overførsler til niveau 3 skal oplyses og beskrives separat fra overførsler fra niveau 3

(f) for så vidt angår tilbagevendende dagsværdimålinger kategoriseret på niveau 3 i dagsværdihierarkiet, den beløbsmæssige størrelse af samlede gevinster eller tab for regnskabsåret i litra (e), nr. (i), inkluderet i resultatet, der kan henføres til ændringen i urealiserede gevinster eller tab, der vedrører de aktiver og forpligtelser, der besiddes ved slutningen af regnskabsåret, og de poster i resultatet, hvori disse urealiserede gevinster eller tab er indregnet

(g) for så vidt angår tilbagevendende og ikketilbagevendende dagsværdimålinger kategoriseret på niveau 3 i dagsværdihierarkiet, en beskrivelse af de værdiansættelsesprocesser, som virksomheden anvender (herunder eksempelvis, hvordan en virksomhed fastsætter sin værdiansættelsespraksis og -procedurer og analyserer ændringer i dagsværdimålingerne fra regnskabsår til regnskabsår)

▼M32

(h) for så vidt angår tilbagevendende dagsværdimålinger kategoriseret på niveau 3 i dagsværdihierarkiet:

(i) for så vidt angår alle sådanne målinger, beskrivende information om dagsværdimålingens følsomhed over for ændringer i ikkeobserverede input, hvis en ændring i disse input til et andet beløb kan medføre en væsentligt højere eller lavere dagsværdimåling. Hvis der er indbyrdes forhold mellem disse input og andre ikkeobserverede input anvendt til dagsværdimålingen, skal en virksomhed også beskrive disse indbyrdes forhold, og hvordan de kan forstærke eller mindske virkningen af ændringer i de ikkeobserverede input på dagsværdimålingen. For at opfylde dette oplysningskrav skal den beskrivende information om følsomheden over for ændringer i ikkeobserverede input som minimum indeholde de ikkeobserverede input oplyst ved opfyldelsen af d)

(ii) for så vidt angår finansielle aktiver og finansielle forpligtelser, skal en virksomhed, hvis en ændring af et eller flere ikkeobserverede input til at afspejle et rimeligt sandsynligt alternativ ville medføre en væsentligt anderledes dagsværdi, angive dette og oplyse om virkningen af sådanne ændringer. Virksomheden skal oplyse, hvordan virkningen af en ændring til at afspejle et rimeligt sandsynligt alternativ er beregnet. I den forbindelse skal væsentlighed vurderes med hensyn til resultatet og de samlede aktiver eller forpligtelser eller, hvis ændringer i dagsværdi indregnes i anden totalindkomst, den samlede egenkapital

(i) for så vidt angår tilbagevendende og ikketilbagevendende dagsværdimålinger, skal en virksomhed, hvis den højeste og bedste anvendelse af et ikkefinansielt aktiv afviger fra dets aktuelle anvendelse, oplyse denne kendsgerning og årsagen til, at det ikkefinansielle aktiv anvendes på en måde, der afviger fra dets højeste og bedste anvendelse.

94 En virksomhed skal fastsætte hensigtsmæssige kategorier af aktiver og forpligtelser på grundlag af følgende:

(a) aktivets eller forpligtelsens art, kendetegn og risici samt

(b) dagsværdimålingens niveau i dagsværdihierarkiet.

Det er muligt, at der er behov for flere kategorier for dagsværdimålinger på niveau 3 i dagsværdihierarkiet, da der indgår en større grad af usikkerhed og subjektivitet i disse målinger. Fastsættelse af hensigtsmæssige kategorier af aktiver og forpligtelser, for hvilke der skal præsenteres oplysninger om dagsværdimålinger, forudsætter en vurdering. En kategori af aktiver og forpligtelser vil ofte kræve større opdeling end posterne præsenteret i balancen. Virksomheden skal dog afgive tilstrækkelige oplysninger til at muliggøre afstemning af balanceposterne. Hvis kategorien for et aktiv eller en forpligtelse specificeres i en anden IFRS-standard, kan virksomheden anvende den pågældende kategori til at præsentere de oplysninger, der kræves i denne standard, hvis den pågældende kategori opfylder kravene i dette afsnit.

▼M32

95 Virksomheden skal oplyse og konsekvent følge sin praksis for bestemmelse af, hvornår det vurderes, at der er foregået overførsler mellem niveauerne i dagsværdihierarkiet, i henhold til afsnit 93(c) og (e), nr. (iv). Praksis for tidspunkterne for indregning af overførsel skal være den samme for overførsler til niveauerne som for overførsler fra niveauerne. Eksempler på praksis til fastsættelse af tidspunkter for overførsler omfatter følgende:

(a) datoen for den hændelse eller de ændrede forhold, der medførte overførslen,

(b) begyndelsen af regnskabsåret,

(c) slutningen af regnskabsåret.

96 Hvis virksomheden træffer en regnskabspraksisbeslutning om at anvende undtagelsen i afsnit 48, skal denne kendsgerning oplyses.

97 For hver kategori af aktiver og forpligtelser, der ikke er målt til dagsværdi i balancen, men for hvilke dagsværdien er oplyst, skal virksomheden præsentere oplysningerne krævet i henhold til afsnit 93(b) og (d), nr. (i). Virksomheden behøver imidlertid ikke præsentere de kvantitative oplysninger om væsentlige ikkeobserverede input brugt til dagsværdimålingerne kategoriseret på niveau 3 i dagsværdihierarkiet i henhold til afsnit 93(d). For sådanne aktiver og forpligtelser behøver virksomheden ikke præsentere de øvrige oplysninger påkrævet i henhold til denne standard.

98 For en forpligtelse målt til dagsværdi og udstedt med en uadskillelig tredjemands kreditværdighed skal udstederen oplyse tilstedeværelsen af den pågældende kreditværdighed, samt hvorvidt den er afspejlet i forpligtelsens dagsværdimåling.

99 Virksomheden skal præsentere de i denne standard krævede kvantitative oplysninger i tabelform, medmindre en anden form er mere hensigtsmæssig.

Appendiks A

Definerede termer

Dette appendiks er en integreret del af standarden.

Aktivt marked	Et marked, hvor transaktioner med aktivet eller forpligtelsen finder sted med tilstrækkelig hyppighed og i et tilstrækkeligt omfang til løbende at give prisfastsættelsesoplysninger.
Omkostningsmetode	En værdiansættelsesmetode, der afspejler det beløb, der aktuelt kræves for at erstatte aktivets kapacitet (ofte benævnt aktuel genanskaffelsesværdi).
Entry-pris	Den pris, der betales for at anskaffe et aktiv, eller der modtages for at påtage sig en forpligtelse ved en udveksling.
Exit-pris	Den pris, der kunne opnås ved at sælge et aktiv, eller skulle betales for at overdrage en forpligtelse.
Forventet pengestrøm	Det sandsynlighedsvægtede gennemsnit (dvs. gennemsnitlig fordeling) af mulige fremtidige pengestrømme.

▼M32

Dagsværdi	Prisen, der kunne opnås ved at sælge et aktiv eller skulle betales for at overdrage en forpligtelse i en velordnet transaktion mellem markedsdeltagere på målingstidspunktet.
Højeste og bedste anvendelse	Markedsdeltagernes anvendelse af et ikke-finansielt aktiv, som ville maksimere værdien af aktivet eller gruppen af aktiver og forpligtelser (f.eks. en forretningsenhed), hvor aktivet ville blive anvendt.
Indkomstmetode	Værdiansættelsesmetode, der konverterer fremtidige beløb (f.eks. pengestrømme eller indtægter og omkostninger) til et enkelt (dvs. tilbagediskonteret) beløb. Dagsværdimålingen fastlægges på grundlag af markedets aktuelle forventninger til disse fremtidige beløb.
Input	De forudsætninger, som markedsdeltagerne ville anvende ved prisfastsættelsen af aktivet eller forpligtelsen, herunder forudsætninger om risici, såsom følgende: (a) risikoen forbundet med en bestemt værdiansættelsesmetode, der anvendes til at måle dagsværdi (f.eks. en prisfastsættelsesmodel) samt (b) risikoen forbundet med inputtene til værdiansættelsesmetoden. Input kan være observerede eller ikkeobserverede.
Niveau 1-input	Officielle kurser (ikkeregulerede) på aktive markeder for identiske aktiver eller forpligtelser, som virksomheden har adgang til på målingstidspunktet.
Niveau 2-input	Andre input end officielle kurser inkluderet på niveau 1, som kan observeres for et aktiv eller en forpligtelse enten direkte eller indirekte.
Niveau 3-input	Ikkeobserverede input for aktivet eller forpligtelsen.
Markedsmetode	En værdiansættelsesmetode, der anvender priser og andre relevante oplysninger skabt ved markedstransaktioner med identiske eller sammenlignelige (dvs. lignende) aktiver, forpligtelser eller en gruppe af aktiver og forpligtelser, såsom en forretningsenhed.
Markedsunderstøttede input	Input, der primært er udledt eller understøttes af observerede markedsdata ud fra sammenhæng eller på anden måde.

▼M32

Markedsdeltagere	Købere og sælgere på det primære (eller mest fordelagtige) marked for aktivet eller forpligtelsen med alle følgende kendetegn: (a) De er uafhængige af hinanden, dvs. de er ikke nærtstående parter som defineret i IAS 24, selv om prisen i en transaktion mellem nærtstående parter kan anvendes som input til en dagsværdimåling, hvis virksomheden kan dokumentere, at transaktionen blev indgået på markedsvilkår. (b) De er kvalificerede, idet de har en rimelig forståelse af aktivet eller forpligtelsen og transaktionen ved hjælp af alle foreliggende oplysninger, herunder oplysninger, som kan være indhentet via normale og sædvanlige due diligence-bestræbelser. (c) De er i stand til at indgå i en transaktion for aktivet eller forpligtelsen. (d) De er villige til at indgå i en transaktion for aktivet eller forpligtelsen, dvs. de er motiverede, men ikke tvunget eller på anden måde tilskyndet til at deltage.
Mest fordelagtige marked	Det marked, der maksimerer beløbet, der kunne modtages ved at sælge aktivet, eller som mindsker beløbet, der ville blive betalt ved at overføre forpligtelsen under hensyntagen til transaktionsomkostninger og transportomkostninger.
Risiko for manglende opfyldelse	Risikoen for, at en virksomhed ikke opfylder en forpligtelse. Risiko for manglende opfyldelse omfatter, men er eventuelt ikke begrænset til, virksomhedens egne kreditrisiko.
Observerede input	Input, der er udviklet ved hjælp af markedsdata, såsom offentligt tilgængelige oplysninger om faktiske begivenheder eller transaktioner, og som afspejler de forudsætninger, markedsdeltagerne ville anvende ved prisfastsættelsen af aktivet eller forpligtelsen.
Velordnet transaktion	En transaktion, der forudsætter markedsrisici i en periode før målingstidspunktet for at tillade markedsføring, som er normalt og sædvanligt for transaktioner i forbindelse med sådanne aktiver eller forpligtelser. Det er ikke en tvungen transaktion (f.eks. en tvungen likvidation eller nødtvunget salg).

▼M32

Primære marked	Markedet med det største omfang og niveau af aktivitet for aktivet eller forpligtelsen.
Risikopræmie	Godtgørelse til markedsdeltagere, der ikke er villige til at løbe risici ved at påtage sig usikkerheden forbundet med pengestrømme fra et aktiv eller en forpligtelse. Benævnes også "risikoregulering".
Transaktionsomkostninger	Omkostningerne i forbindelse med at sælge et aktiv eller overdrage en forpligtelse på det primære (eller mest fordelagtige) marked for aktivet eller forpligtelsen, som er direkte knyttet til afhændelsen af aktivet eller overdragelsen af forpligtelsen, og som opfylder begge følgende kriterier: (a) De er et direkte resultat af og er væsentlige for den pågældende transaktion. (b) De ville ikke være påløbet virksomheden, hvis beslutningen om at sælge aktivet eller overdrage forpligtelsen ikke var blevet truffet (på samme måde som omkostninger i forbindelse med salg, som defineret i IFRS 5).
Transportomkostninger	Omkostningerne, som ville påløbe til transport af et aktiv fra dets nuværende placering til det primære (eller mest fordelagtige) marked.
Regningsenhed	Niveauet, hvorpå et aktiv eller en forpligtelse samles eller opdeles i en IFRS-standard med henblik på indregning.
Ikkeobserverede input	Input, for hvilke der ikke foreligger markedsdata, og som er udviklet ved hjælp af de bedste tilgængelige oplysninger om de forudsætninger, som markedsdeltagerne ville anvende ved prisfastsættelsen af aktivet eller forpligtelsen.

Appendiks B

Anvendelsesvejledning

Dette appendiks er en integreret del af standarden. Det beskriver anvendelsen af afsnit 1-99 og har samme gyldighed som de øvrige dele af standarden.

B1 Skønnene anvendt i forskellige værdiansættelsessituationer kan være forskellige. I dette appendiks beskrives de skøn, der kan finde anvendelse, når en virksomhed måler dagsværdi i forskellige værdiansættelsessituationer.

▼**M32**

DAGSVÆRDIMÅLINGSMETODEN

B2 Formålet med en dagsværdimåling er at skønne prisen, ved hvilken en velordnet transaktion med henblik på at sælge aktivet eller overdrage forpligtelsen ville finde sted mellem markedsdeltagere på målingstidspunktet under aktuelle markedsforhold. Ved en dagsværdimåling skal virksomheden træffe beslutning om alle følgende forhold:

(a) det bestemte aktiv eller den bestemte forpligtelse, som er genstand for målingen (i overensstemmelse med regningsenheden)

(b) for så vidt angår et ikkefinansielt aktiv, den værdiansættelsesforudsætning, der er hensigtsmæssigt for målingen (i overensstemmelse med den højeste og bedste anvendelse)

(c) det primære (eller mest fordelagtige) marked for aktivet eller forpligtelsen

(d) den/de værdisansættelsesmetode(r), der er hensigtsmæssige for målingen under hensyntagen til tilgængeligheden af data til udvikling af input, der repræsenterer de forudsætninger, som markedsdeltagerne ville anvende ved prisfastsættelsen af aktivet eller forpligtelsen, samt det niveau, inputtene er kategoriseret på i dagsværdihierarkiet.

VÆRDIANSÆTTELSESFORUDSÆTNING FOR IKKEFINANSIELLE AKTIVER (AFSNIT 31-33)

B3 Ved måling af dagsværdien af et ikkefinansielt aktiv anvendt i kombination med andre aktiver som en gruppe (installeret eller på anden måde konfigureret til brug) eller i kombination med andre aktiver og forpligtelser (f.eks. en forretningsenhed) afhænger virkningen af værdiansættelsesforudsætningen af omstændighederne. F.eks.:

(a) Aktivets dagsværdi kan være den samme uanset om aktivet anvendes separat eller i kombination med andre aktiver eller med andre aktiver og forpligtelser. Dette kan være tilfældet, hvis aktivet er en forretningsenhed, som markedsdeltagerne ville fortsætte med at drive. I dette tilfælde ville transaktionen omfatte værdiansættelse af forretningsenheden som helhed. Anvendelsen af aktiverne som en gruppe i en igangværende forretningsenhed ville skabe synergi, som ville være tilgængeligt for markedsdeltagerne (dvs. markedsdeltagersynergi, som derfor burde påvirke aktivets dagsværdi enten som et særskilt aktiv eller i kombination med andre aktiver eller med andre aktiver og forpligtelser).

(b) Et aktiv anvendt i kombination med andre aktiver eller med andre aktiver og forpligtelser kan inkorporeres i dagsværdimålingen via regulering af aktivets værdi anvendt separat. Dette kan være tilfældet, hvis aktivet er en maskine, og dagsværdimålingen er bestemt ved hjælp af en observeret pris for en lignende maskine (ikke installeret eller på anden måde konfigureret til brug), reguleret for transport- og installationsomkostninger, således at dagsværdimålingen afspejler maskinens aktuelle tilstand og placering (installeret og konfigureret til brug).

(c) Et aktiv anvendt i kombination med andre aktiver eller med andre aktiver og forpligtelser kan inkorporeres i dagsværdimålingen gennem markedsdeltagernes forudsætninger anvendt til at måle aktivets dagsværdi. Hvis aktivet eksempelvis er et lager med produkter under fremstilling, som er unikke, og markedsdeltagerne ville forarbejde lageret til færdigvarer, ville det i dagsværdien af lageret forudsættes, at markedsdeltagerne har anskaffet eller ville anskaffe eventuelt specialmaskineri, som er nødvendigt for at forarbejde lageret til færdigvarer.

▼M32

(d) Et aktivs anvendelse i kombination med andre aktiver eller med andre aktiver og forpligtelser kan inkorporeres i værdiansættelsesmetoden, der anvendes til at måle aktivets dagsværdi. Dette kan være tilfældet, når overskudsvurderingsmetoden for flere perioder anvendes til at måle dagsværdien af et immaterielt aktiv, fordi den pågældende værdiansættelsesmetode specifikt tager hensyn til bidraget fra eventuelle supplerende aktiver og de forbundne forpligtelser i gruppen, hvor et sådan immaterielt aktiv ville blive anvendt.

(e) I mere begrænsede situationer, kan virksomheden, når denne anvender et aktiv i en gruppe af aktiver, måle aktivet til et beløb, der nærmer sig aktivets dagsværdi, når dagsværdien af aktivgruppen allokeres til de enkelte aktiver i gruppen. Dette kan være tilfældet, hvis værdiansættelsen omfatter fast ejendom, og dagsværdien af forbedret ejendom (dvs. en aktivgruppe) er allokeret til de enkelte aktiver (såsom jord og forbedringer af jorden).

DAGSVÆRDI VED FØRSTE INDREGNING (AFSNIT 57-60)

B4 Når det skal fastslås, om dagsværdien ved første indregning svarer til transaktionsprisen, skal virksomheden tage hensyn til de faktorer, der er specifikke for transaktionen og for aktivet eller forpligtelsen. Det er eksempelvis muligt, at transaktionsprisen ikke repræsenterer aktivets eller forpligtelsens dagsværdi ved første indregning, hvis nogen af følgende betingelser er til stede:

(a) Transaktionen foregår mellem nærtstående parter, selv om prisen i en transaktion mellem nærtstående parter kan anvendes som input i en dagsværdimåling, hvis virksomheden kan dokumentere, at transaktionen blev indgået på markedsvilkår.

(b) Transaktionen finder sted under tvang, eller sælgeren er tvunget til at acceptere prisen i transaktionen. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis sælgeren er i finansielle vanskeligheder.

(c) Regningsenheden, som transaktionsprisen repræsenterer, er forskellig fra regningsenheden for aktivet eller forpligtelsen målt ved dagsværdi. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis aktivet eller forpligtelsen målt til dagsværdi kun er et af elementerne i transaktionen (f.eks. en virksomhedssammenslutning), hvis transaktionen omfatter ikkeanførte rettigheder og privilegier, der måles separat i overensstemmelse med en anden standard eller hvis transaktionsprisen omfatter transaktionsomkostninger.

(d) Markedet for transaktionen er forskellig fra det primære marked (eller det mest fordelagtige marked). Disse markeder kan eksempelvis være forskellige, hvis virksomheden er en fondshandler, der deltager i transaktioner med kunder på detailmarkedet, men det primære (eller mest fordelagtige) marked for exit-transaktionen er med andre fondshandlere på fondshandlermarkedet.

▼M32

VÆRDIANSÆTTELSESMETODER (AFSNIT 61-66)

Markedsmetode

B5 Markedsmetoden anvender priser og andre relevante oplysninger skabt ved markedstransaktioner med identiske eller sammenlignelige (dvs. lignende) aktiver, forpligtelser eller en gruppe af aktiver og forpligtelser, såsom en forretningsenhed.

B6 Værdiansættelsesmetoder svarende til markedsmetoden anvender f.eks. ofte markedsmultiplikatorer afledt fra et sæt sammenlignelige satser. Multiplikatorerne kan ligge i områder med en forskellig multiplikator for hver sammenlignelig sats. Valget af den hensigtsmæssige multiplikator inden for området kræver skøn, der tager hensyn til de kvalitative og kvantitative faktorer, der er specifikke for målingen.

B7 Værdiansættelsesmetoder, der svarer til markedsmetoden, omfatter matrix prisfastsættelse. Matrix prisfastsættelse er en matematisk metode, der primært anvendes til at værdiansætte nogle typer af finansielle instrumenter, såsom obligationer, uden kun at være afhængig af officielle kurser for de specifikke værdipapirer, men derimod benytte sig af værdipapirernes sammenhæng med andre toneangivende noterede værdipapirer.

Omkostningsmetode

B8 Omkostningsmetoden afspejler det beløb, der aktuelt kræves for at erstatte aktivets kapacitet (ofte benævnt aktuel genanskaffelsesværdi).

B9 Set fra en markedsdeltagende sælgers synspunkt er prisen, der skulle modtages for aktivet, baseret på en markedsdeltagende købers omkostninger ved at anskaffe eller fremstille et erstatningsaktiv af sammenlignelig nytte reguleret for forældelse. Dette skyldes, at en markedsdeltagende køber ikke ville betale mere for et aktiv end det, det ville koste at erstatte det pågældende aktivs kapacitet. Forældelse omfatter fysisk forringelse, funktionel (teknologisk) forældelse og økonomisk (ekstern) forældelse og er bredere end afskrivning i forbindelse med regnskabsaflæggelse (en fordeling af historisk kostpris) eller skattemæssig afskrivning (ved hjælp af specifikke brugstider). I mange tilfælde anvendes metoden med den aktuelle genanskaffelsesværdi til at måle dagsværdien af materielle aktiver, som anvendes i kombination med andre aktiver eller med andre aktiver og forpligtelser.

Indkomstmetode

B10 Indkomstmetoden konverterer fremtidige beløb (f.eks. pengestrømme eller indtægter og omkostninger) til et enkelt (dvs. tilbagediskonteret) beløb. Når indkomstmetoden anvendes, afspejler dagsværdimålingen markedets aktuelle forventninger til disse fremtidige beløb.

B11 Disse værdiansættelsesmetoder omfatter f.eks. følgende:

(a) nutidsværdimetoder (se afsnit B12-B30)

(b) modeller for prisfastsættelse af optioner, såsom Black-Scholes-Merton-formlen eller en binomial model (dvs. en rammemodel), som omfatter nutidsværdimetoder og afspejler både den tidsmæssige værdi og den indre værdi af en option,G og

▼M32

(c) overskudsvurderingsmetoden for flere perioder, som anvendes til at måle dagsværdien af nogle immaterielle aktiver.

Nutidsværdimetoder

B12 I afsnit B13-B30 beskrives anvendelsen af nutidsværdimetoder til at måle dagsværdien. I disse afsnit fokuseres der på en metode til regulering for faktorer i diskonteringssatsen samt en *forventet pengestrømsmetode* (forventet nutidsværdi). Afsnittene foreskriver ikke anvendelsen af en enkelt specifik nutidsværdimetode og begrænser heller ikke brugen af nutidsværdimetoder til at måle dagsværdi til de anførte metoder. Den nutidsværdimetode, der anvendes til at måle dagsværdi, vil afhænge af kendsgerninger og forhold, som er specifikke for det aktiv eller den forpligtelse, der måles (f.eks. hvorvidt priserne for sammenlignelige aktiver eller forpligtelser kan observeres på markedet) og tilgængeligheden af tilstrækkelige data.

Elementerne i en måling af nutidsværdi

B13 Nutidsværdi (dvs. anvendelse af indkomstmetoden) er et redskab, der anvendes til at forbinde fremtidige beløb (f.eks. pengestrømme eller værdier) med et aktuelt beløb ved hjælp af en diskonteringssats. En dagsværdimåling af et aktiv eller en forpligtelse ved hjælp af en nutidsværdimetode afspejler alle følgende elementer fra markedsdeltagernes synspunkt på målingstidspunktet:

(a) Et skøn over fremtidige pengestrømme for det aktiv eller den forpligtelse, der måles.

(b) Forventninger om mulige ændringer i beløb og tidspunkt for de pengestrømme, der repræsenterer usikkerheden forbundet med pengestrømmene.

(c) Den tidsmæssige værdi af penge, opgjort som renten på risikofrie monetære aktiver med forfaldstidspunkter eller -varigheder, der falder sammen med den periode, der er omfattet af pengestrømmene, og som ikke udgør hverken usikkerhed med hensyn til tidspunkt, eller risiko for misligholdelse for indehaveren (dvs. en risikofri rente).

(d) Prisen for den usikkerhed, der er forbundet med pengestrømmene (dvs. en risikopræmie).

(e) Andre faktorer, som markedsdeltagere ville tage hensyn til under omstændighederne.

(f) for så vidt angår en forpligtelse, risikoen for manglende opfyldelse i forbindelse med den pågældende forpligtelse, herunder virksomhedens (dvs. den forpligtedes) egen kreditrisiko.

Generelle principper

B14 Nutidsværdimetoder er forskellige i måden, de afspejler elementerne i afsnit B13. Nedenstående generelle principper gælder imidlertid altid ved anvendelsen af nutidsværdimetoder til måling af dagsværdi:

(a) Pengestrømme og diskonteringssatser skal afspejle de forudsætninger, som markedsdeltagerne ville anvende ved prisfastsættelsen af aktivet eller forpligtelsen.

(b) Pengestrømme og diskonteringssatser skal kun tage hensyn til de faktorer, der kan henføres til det aktiv eller den forpligtelse, der måles.

▼M32

(c) For at undgå dobbelt indregning eller udeladelse af risikofaktorernes indvirkning skal diskonteringssatserne afspejle forudsætninger, der er i overensstemmelse med de forudsætninger, der gælder for pengestrømmene. En diskonteringssats, der afspejler usikkerheden ved forventninger til fremtidig misligholdelse, er eksempelvis hensigtsmæssig, hvis der anvendes kontraktlige pengestrømme hidrørende fra et lån (dvs. en metode til regulering for faktorer i diskonteringssatsen). Denne samme sats kan ikke benyttes, hvis der anvendes forventede (dvs. sandsynlighedsvægtede) pengestrømme (dvs. en metode for forventet nutidsværdi), fordi de forventede pengestrømme allerede afspejler forudsætninger om usikkerheden ved fremtidig misligholdelse. Der skal i stedet anvendes en diskonteringssats, der svarer til risikoen, der er forbundet med de forventede pengestrømme.

(d) Forudsætninger om pengestrømme og diskonteringssatser skal være konsekvente internt. Nominelle pengestrømme, der omfatter inflationens virkninger, skal eksempelvis diskonteres med en sats, der omfatter inflationens virkninger. Den nominelle risikofrie rente omfatter inflationens virkninger. Reelle pengestrømme, der ikke medtager inflationens virkninger, skal diskonteres med en sats, der ikke medtager inflationens virkninger. Tilsvarende skal pengestrømme efter skat diskonteres med en diskonteringssats efter skat. Pengestrømme før skat skal diskonteres med en sats, der svarer til disse pengestrømme.

(e) Diskonteringssatser skal være i overensstemmelse med de underliggende økonomiske faktorer i den valuta, som pengestrømmene er angivet i.

Risici og usikkerhed

B15 En dagsværdimåling ved brug af nutidsværdimetoder foretages under usikre forhold, idet de anvendte pengestrømme er skøn snarere end kendte beløb. I mange tilfælde er både den beløbsmæssige størrelse af og tidspunktet for pengestrømmene usikkert. Selv kontraktligt fastsatte beløb, såsom betalingerne på et lån, er usikre, hvis der er risiko for misligholdelse.

B16 Markedsdeltagere søger generelt godtgørelse (dvs. en risikopræmie) for at påtage sig usikkerheden forbundet med pengestrømme fra et aktiv eller en forpligtelse. En dagsværdimåling skal omfatte en risikopræmie, der afspejler beløbet, som markedsdeltagerne ville kræve som godtgørelse for usikkerheden forbundet med pengestrømmene. Målingen ville ellers ikke give et retvisende billede af dagsværdien. I nogle tilfælde kan det være vanskeligt at fastsætte den relevante risikopræmie. Vanskeligheden alene er dog ikke tilstrækkelig grund til at udelukke en risikopræmie.

B17 Nutidsværdimetoder varierer med hensyn til måden, de regulerer for risiko, og med hensyn til typen af pengestrøm, de anvender. F.eks.:

(a) Metoden til regulering for faktorer i diskonteringssatsen (se afsnit B18-B22) anvender en risikovægtet diskonteringssats og kontraktlige, lovede eller mest sandsynlige pengestrømme.

(b) Metode 1 for den forventede nutidsværdi (se afsnit B25) anvender risikovægtede forventede pengestrømme og en risikofri sats.

(c) Metode 2 for den forventede nutidsværdi (se afsnit B26) anvender forventede pengestrømme, som ikke er risikovægtede, og en diskonteringssats, der er reguleret, så den medtager risikopræmien, som markedsdeltagerne kræver. Denne sats er forskellig fra den sats, der bruges i metoden til regulering for faktorer i diskonteringssatsen.

▼M32

Metode til regulering for faktorer i diskonteringssatsen

B18 Metoden til regulering for faktorer i diskonteringssatsen anvender et enkelt sæt pengestrømme fra rækken af mulige skønnede beløb, uanset som det er kontraktlige eller lovede (som det er tilfældet med en obligation) eller mest sandsynlige pengestrømme. I alle tilfælde er disse pengestrømme betinget af bestemte begivenheders indtræffen (f.eks. kontraktlige eller lovede pengestrømme for en obligation er betinget af, at debitor ikke misligholder). Diskonteringssatsen, der anvendes i metoden til regulering for faktorer i diskonteringssatsen hidrører fra observerede afkast af sammenlignelige aktiver eller forpligtelser, som handles på markedet. Det følger heraf, at kontraktlige, lovede eller mest sandsynlige pengestrømme diskonteres med en observeret eller skønnet markedssats for sådanne betingede pengestrømme (dvs. markedsafkast).

B19 Metoden til regulering for faktorer i diskonteringssatsen kræver en analyse af markedsdata for sammenlignelige aktiver eller forpligtelser. Sammenlignelighed fastslås under hensyntagen til typen af pengestrømme (f.eks. om pengestrømmene er kontraktlige eller ikkekontraktlige, og om det er sandsynligt, at de reagerer ens på ændringer i økonomiske forhold) samt andre faktorer (f.eks. kreditværdighed, sikkerhed, varighed, begrænsende klausuler og likviditet). Hvis et enkelt sammenligneligt aktiv eller en enkel sammenlignelig forpligtelse ikke på rimelig måde afspejler risikoen forbundet med pengestrømmene for det aktiv eller den forpligtelse, der måles, kan det alternativt være muligt at udlede en diskonteringssats fra data for flere sammenlignelige aktiver eller forpligtelser sammen med den risikofrie rentekurve (dvs. ved hjælp af en "build-up"-metode).

B20 Til at illustrere en build-up-metode forudsættes det, at aktiv A er en kontraktlig rettighed til at modtage 800 CU* om ét år (dvs. der er ingen tidsmæssig usikkerhed). Der er et veletableret marked for sammenlignelige aktiver, og oplysninger om disse aktiver, herunder prisoplysninger, er tilgængelige. Af disse sammenlignelige aktiver:

(a) Aktiv B er en kontraktlig rettighed til at modtage 1 200 CU om ét år og har en markedskurs på 1 083 CU. Det implicitte årlige afkast (dvs. et etårigt markedsafkast) er således 10,8 % ((1 200 CU/1.083 CU) – 1).

(b) Aktiv C er en kontraktlig rettighed til at modtage 700 CU om to år, og det har en markedskurs på 566 CU. Det implicitte årlige afkast (dvs. et toårigt markedsafkast) er 11,2 % ((700 CU/566 CU)^0,5 – 1].

(c) Alle tre aktiver er sammenlignelige med hensyn til risiko (dvs. spredning af muligt udbytte og kredit).

B21 På grundlag af tidspunktet for de kontraktlige betalinger, der skal modtages for aktiv A, i forhold til tidspunktet for aktiv B og aktiv C (dvs. ét år for aktiv B i forhold til to år for aktiv C), skønnes aktiv B at være mere sammenligneligt med aktiv A. Baseret på den kontraktlige betaling, der skal modtages for aktiv A (800 CU) og den etårige markedssats hidrørende fra aktiv B (10,8 %) er dagsværdien af aktiv A 722 CU (800 CU/1 108). Hvis der ikke foreligger markedsoplysninger om aktiv B, kan den etårige markedssats alternativt udledes af aktiv C ved hjælp af build-up-metoden. I dette tilfælde ville den toårige markedssats anført ved aktiv C (11,2 %) blive reguleret til en etårig markedssats ved brug af den risikofrie afkastkurve. Det kan være nødvendigt med yderligere oplysninger og analyse for at bestemme, hvorvidt der er samme risikopræmie for etårige og toårige aktiver. Hvis det fastslås, at der ikke er samme risikopræmie for etårige og toårige aktiver, vil det toårige markedsafkast blive yderligere reguleret for denne virkning.

▼**M32**

B22 Når metoden til regulering for faktorer i diskonteringssatsen anvendes på faste ind- eller udbetalinger, er regulering for risiko forbundet med pengestrømmene for det aktiv eller den forpligtelse, der måles, medtaget i diskonteringssatsen. Ved nogle anvendelser af metoden til regulering for faktorer i diskonteringssatsen på pengestrømme, der ikke er fast ind- eller udbetalinger, kan det være nødvendigt med en regulering af pengestrømmene for at opnå sammenlignelighed med det observerede aktiv eller den observerede forpligtelse, hvorfra diskonteringssatsen er udledt.

Metode for forventet nutidsværdi

B23 Metoden for forventet nutidsværdi anvender som udgangspunkt et sæt pengestrømme, der repræsenterer det sandsynlighedsvægtede gennemsnit af samtlige mulige fremtidige pengestrømme (dvs. de forventede pengestrømme). Det heraf følgende skøn er identisk med forventet værdi, som statistisk set er det vægtede gennemsnit af en separat vilkårlig variabels mulige værdier med de respektive sandsynligheder som vægte. Eftersom samtlige mulige pengestrømme er sandsynlighedsvægtede, er den deraf følgende forventede pengestrøm ikke betinget af nogen bestemt begivenheds indtræffen (i modsætning til pengestrømme anvendt i metoden til regulering for faktorer i diskonteringssatsen).

B24 Når der træffes en investeringsbeslutning, ville markedsdeltagere, der ikke er villige til at løbe risici, tage hensyn til risikoen for, at de faktiske pengestrømme kan afvige fra de forventede pengestrømme. Porteføljeteori skelner mellem to typer risici:

(a) Usystematisk (kan spredes) risiko, som er risikoen, der er specifik for et bestemt aktiv eller en bestemt forpligtelse.

(b) Systematisk (kan ikke spredes) risiko, som er den risiko, et aktiv eller en forpligtelse deler med de øvrige poster i en diversificeret portefølje.

I henhold til porteføljeteorien godtgøres markedsdeltagerne på et marked i ligevægt kun for at påtage sig den systematiske risiko, der er forbundet med pengestrømmene. (På markeder, der er ineffektive eller ude af ligevægt, kan andre former for afkast eller godtgørelse være tilgængelige.)

B25 Metode 1 med den forventede nutidsværdi regulerer de forventede pengestrømme fra et aktiv for systematisk (dvs. markeds-) risiko ved at fratrække en kontant risikopræmie (dvs. risikovægtede forventede pengestrømme). Disse risikovægtede forventede pengestrømme repræsenterer en "certainty-equivalent" pengestrøm, som diskonteres med en risikofri rente. En "certainty-equivalent" pengestrøm henviser til en forventet pengestrøm (som defineret), der er reguleret for risiko, således at en markedsdeltager er indifferent over for at omsætte en bestemt pengestrøm i forhold til en forventet pengestrøm. Hvis en markedsdeltager eksempelvis var villig til at omsætte en forventet pengestrøm på 1 200 CU i stedet for en bestemt pengestrøm på 1 000 CU, svarer de 1 000 CU sikkerhedsmæssigt til de 1 200 CU (dvs. 200 CU ville udgøre den kontante risikopræmie). I dette tilfælde ville markedsdeltageren være indifferent over for det besiddede aktiv.

▼**M32**

B26 Metode 2 for den forventede nutidsværdi regulerer for systematisk (dvs. markeds-) risiko ved anvendelsen af en risikopræmie på den risikofrie rente. De forventede pengestrømme diskonteres således med en sats, der svarer til en forventet sats forbundet med sandsynlighedsvægtede pengestrømme (dvs. et forventet afkast). Modeller anvendt til prisfastsættelse af risikobetonede aktiver, såsom "capital asset pricing"-modellen, kan anvendes til at skønne det forventede afkast. Eftersom diskonteringssatsen anvendt i metoden til regulering for faktorer i diskonteringssatsen er et afkast, der vedrører betingede pengestrømme, er den sandsynligvis højere end diskonteringssatsen anvendt i metode 2 for den forventede nutidsværdi, som er et forventet afkast forbundet med forventede eller sandsynlighedsvægtede pengestrømme.

B27 Til illustration af metode 1 og 2 forudsættes det, at et aktiv har forventede pengestrømme på 780 CU på ét år fastsat på grundlag af de nedenfor viste mulige pengestrømme og sandsynligheder. Den anvendte risikofrie rente for pengestrømme med en etårig tidshorisont er 5 %, og den systematiske risikopræmie for et aktiv med samme risikoprofil er 3 %.

Mulige pengestrømme	Sandsynlighed	Sandsynligheds-vægtede pengestrømme
500 CU	15 %	X75 CU
800 CU	60 %	480 CU
900 CU	25 %	225 CU
Forventede pengestrømme		780 CU

B28 I denne simple illustration udgør de forventede pengestrømme (780 CU) det sandsynlighedsvægtede gennemsnit af de tre mulige resultater. I mere realistiske situationer kunne der være mange mulige resultater. For at anvende metoden for den forventede nutidsværdi er det imidlertid ikke altid nødvendigt at tage hensyn til fordeling af samtlige mulige pengestrømme ved brug af komplekse modeller og metoder. Det kan derimod være muligt at udarbejde et begrænset antal separate scenarier og sandsynligheder, som afspejler rækken af mulige pengestrømme. En virksomhed kan f.eks. anvende realiserede pengestrømme for en relevant tidligere periode reguleret for ændringer i forhold, der er forekommet efterfølgende (f.eks. ændringer i eksterne faktorer, herunder økonomiske forhold eller markedsforhold, branchetendenser og konkurrence samt ændringer i interne faktorer med mere specifik indvirkning på virksomheden), under hensyntagen til markedsdeltagernes forudsætninger.

B29 I teorien er nutidsværdien (dvs. dagsværdien) af aktivets pengestrømme den samme, uanset om de er fastsat ved hjælp af metode 1 eller 2, som følger:

▼M32

(a) Med metode 1 er de forventede pengestrømme reguleret for systematisk (dvs. markeds-) risiko. Hvis der ikke foreligger markedsdata, der direkte indikerer beløbet for regulering af risiko, kan en sådan regulering udledes fra en model for prisfastsættelse af aktiver ved brug af "certainty equivalent"-begrebet. Reguleringen for risiko (dvs. den kontante risikopræmie på 22 CU) kan eksempelvis fastsættes ved hjælp af den systematiske risikopræmie på 3 % (780 CU – (780 CU × (1,05/1,08))), som medfører en risikovægtet forventet pengestrøm på 758 CU (780 CU – 22 CU). 758 CU svarer sikkerhedsmæssigt (certainty equivalent) til 780 CU og diskonteres med den risikofrie rente (5 %). Aktivets nutidsværdi (dvs. dagsværdien) er 722 CU (758 CU/1,05).

(b) Med metode 2 er de forventede pengestrømme ikke reguleret for systematisk (dvs. markeds-) risiko. Reguleringen for den pågældende risiko er derimod medtaget i diskonteringssatsen. De forventede pengestrømme diskonteres således med et forventet afkast på 8 % (dvs. den risikofrie rente på 5 % plus den systematiske risikopræmie på 3 %). Aktivets nutidsværdi (dvs. dagsværdien) er 722 CU (780 CU/1,08).

B30 Når der anvendes en metode for forventet nutidsværdi til at måle dagsværdien, kan enten metode 1 eller metode 2 anvendes. Valget af metode 1 eller metode 2 afhænger af de kendsgerninger og forhold, der er specifikke for det aktiv eller den forpligtelse, der skal måles, i hvilken udstrækning der foreligger tilstrækkelige data, samt de anvendte vurderinger.

ANVENDELSE AF NUTIDSVÆRDIMETODER TIL FORPLIGTELSER OG EN VIRKSOMHEDS EGNE EGENKAPITALINSTRUMENTER, SOM IKKE BESIDDES AF ANDRE PARTER SOM AKTIVER (AFSNIT 40 OG 41)

B31 Når en nutidsværdimetode anvendes til at måle dagsværdien af en forpligtelse, som ikke besiddes af en anden part som et aktiv (f.eks. en forpligtelse i forbindelse med at tage anlæg ud af drift), skal virksomheden bl.a. skønne de fremtidige udgående pengestrømme, som markedsdeltagerne ville forvente at pådrage sig ved opfyldelsen af forpligtelsen. Disse fremtidige udgående pengestrømme skal omfatte markedsdeltagernes forventninger til omkostningerne ved at opfylde forpligtelsen og godtgørelsen, som en markedsdeltager ville kræve for at påtage sig forpligtelsen. En sådan godtgørelse omfatter det afkast, som en markedsdeltager ville kræve for at:

(a) påtage sig aktiviteten (dvs. værdien af at opfylde forpligtelsen, f.eks. ved at anvende ressourcer, der kunne bruges til andre aktiviteter) og

(b) påtage sig risikoen forbundet med forpligtelsen (dvs. en *risikopræmie.* der afspejler den risiko, der er for, at de faktiske udgående pengestrømme afviger fra de forventede udgående pengestrømme, jf. afsnit B33).

B32 En ikkefinansiel forpligtelse indeholder f.eks. ikke et kontraktligt afkast, og der er intet observeret markedsafkast for den pågældende forpligtelse. I nogle tilfælde vil elementerne i afkastet, som markedsdeltagerne ville kræve, ikke kunne skelnes fra hinanden (f.eks. når der anvendes en pris, som en underleverandør ville opkræve på fastprisbasis). I andre tilfælde skal virksomheden skønne disse elementer særskilt (f.eks. når der anvendes en pris, som en underleverandør ville opkræve på kostpris-plus-basis, fordi leverandøren i dette tilfælde ikke ville pådrage sig risikoen for fremtidige ændringer i omkostningerne).

▼M32

B33 Virksomheden kan medtage en risikopræmie i dagsværdimålingen af en forpligtelse eller virksomhedens eget egenkapitalinstrument, som ikke besiddes af en anden part som et aktiv, på en af følgende måder:

(a) ved at regulere pengestrømmene (dvs. som en stigning i det udgående pengestrømsbeløb) eller

(b) ved at regulere den sats, der anvendes til at diskontere de fremtidige pengestrømme til deres nutidsværdi (dvs. som en reduktion af diskonteringssatsen).

Virksomheden skal sikre, at den ikke foretager dobbelt indregning eller undlader regulering for risiko. Hvis de skønnede pengestrømme eksempelvis forhøjes til at tage hensyn til godtgørelsen for at påtage sig risikoen forbundet med forpligtelsen, skal diskonteringssatsen ikke reguleres til at afspejle denne risiko.

INPUT TIL VÆRDIANSÆTTELSESMETODERNE (AFSNIT 67-71)

B34 Markeder, hvor input kan observeres for nogle aktiver og forpligtelser (f.eks. finansielle instrumenter) omfatter bl.a. følgende:

(a) *Børsmarkeder*. På et børsmarked er slutkurserne både lettilgængelige og generelt et udtryk for dagsværdien. Et eksempel på et sådant marked er London Stock Exchange.

(b) *Fondshandlermarkeder*. På et fondshandlermarked står fondshandlerne klar til at handle (enten købe eller sælge for egen regning), og stiller dermed likviditet til rådighed ved at benytte deres kapital til at besidde en række af de aktiviteter, som de skaber et marked for. Købs- og salgskurser (der afspejler henholdsvis den kurs, fondshandleren er villig til at købe til, og den kurs, som fondshandleren er villig at sælge til) er almindeligvis lettere tilgængelig end slutkurserne. OTC-markeder (for hvilke kurserne er offentligt tilgængelige) er fondshandlermarkeder. Der findes desuden fondshandlermarkeder for andre aktiver og forpligtelser, herunder nogle finansielle instrumenter, råvarer og fysiske aktiver (f.eks. brugt udstyr).

(c) *Mæglermarkeder*. På et mæglermarked forsøger mæglere at matche købere og sælgere, men står ikke klar til at handle for egen regning. Mæglere anvender med andre ord ikke deres egen kapital til at besidde en række af de aktiviteter, som de skaber et marked for. Mægleren kender de respektive parters købs- og salgskurs, men parterne kender normalt ikke modpartens kurskrav. Kurserne for afsluttede transaktioner er nogle gange tilgængelige. Mæglermarkeder omfatter elektroniske kommunikationsnet, hvor købs- og salgsordrer matches, samt markeder for erhvervsejendomme og boliger.

(d) *Ejer-til-ejer-markeder*. På et ejer-til-ejer-marked forhandles transaktioner, både oprettelser og videresalg, uafhængigt uden nogen formidler. Det er muligt, at der kun offentliggøres begrænsede oplysninger om disse transaktioner.

DAGSVÆRDIHIERARKI (AFSNIT 72-90)

Niveau 2-input (afsnit 81-85)

B35 Niveau 2-input til bestemte aktiver og forpligtelser omfatter bl.a. følgende:

(a) *Receiver-, pay-variable-renteswap baseret på LIBOR-swaprenten*. Et niveau 2-input ville være LIBOR-swap-renten, hvis den pågældende rente observeres med jævnligt noterede mellemrum i stort set hele swap'ens løbetid.

▼M32

(b) *Receiver-, pay-variable-renteswap baseret på en rentekurve angivet i en udenlandsk valuta*. Et niveau 2-input ville være swap-renten baseret på en rentekurve angivet i en udenlandsk valuta, der observeres med jævnligt noterede mellemrum i stort set hele swap'ens løbetid. Dette ville være tilfældet, hvis swap'ens løbetid er 10 år, og den pågældende rente observeres med jævnligt noterede mellemrum i 9 år, forudsat at der ikke er væsentlige rimelige ekstrapolationer af rentekurven i det 10. år i forhold til dagsværdimålingen af swap'en i sin helhed.

(c) *Receiver-, pay-variable-renteswap baseret på en bestemt banks prime rate*. Et niveau 2-input ville være bankens prime rate afledt via ekstrapolation, hvis de ekstrapolerede værdier understøttes af observerede markedsdata eksempelvis ved sammenligning med en rentesats, der kan observeres over stort set hele swap'ens løbetid.

(d) *Treårig option på børshandlede aktier*. Et niveau 2-input kunne være den implicitte volatilitet for de aktier, der hidrører fra ekstrapolation til år 3, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:

(i) Kurserne for etårige og toårige optioner på aktierne er observerede.

(ii) Den ekstrapolerede implicitte volatilitet for en treårig option understøttes af observerede markedsdata i stort set hele optionens løbetid.

I dette tilfælde kan den implicitte volatilitet udledes ved at ekstrapolere fra den implicitte volatilitet for de etårige og de toårige optioner på aktierne og understøttet af den implicitte volatilitet for de treårige optioner på sammenlignelige virksomheders aktier, forudsat at der er opnået korrelation med den etårige og den toårige implicitte volatilitet.

(e) *Licensordning*. For så vidt angår en licensordning, som anskaffes ved en virksomhedssammenslutning, og som for nyligt er forhandlet med en ikkenærtstående part af den overtagede virksomhed (parten i licensordningen), ville et niveau 2-input være royaltysatsen i kontrakten med den ikkenærtstående part ved ordningens indgåelse.

(f) *Færdigvarelager på et salgssted*. For så vidt angår et færdigvarelager, der anskaffes ved en virksomhedssammenslutning, ville et niveau 2-input enten være en pris til kunder på et detailmarked eller en pris til detailhandlere på et engrosmarked reguleret for forskellene mellem lagervarens tilstand og placering og sammenlignelige (dvs. lignende) lagervarers tilstand og placering, således at dagsværdimålingen afspejler den pris, der ville kunne opnås i en transaktion med det formål at sælge lageret til en anden detailhandler, hvilket ville fuldføre den fornødne salgsindsats. Begrebsmæssigt vil dagsværdimålingen være den samme, uanset om reguleringerne foretages af en detailpris (nedad) eller af en engrospris (opad). Generelt skal den pris, der kræver færrest subjektive reguleringer, anvendes til dagsværdimålingen.

(g) *Bygning, der besiddes og bruges*. Et niveau 2-input ville være prisen pr. m^2 for bygningen (en værdiansættelsesmultiplikator) udledt af observerede markedsdata, f.eks. multiplikatorer udledt fra priser i observerede transaktioner, der vedrører sammenlignelige (dvs. lignende) bygninger med lignende placeringer.

▼M32

(h) *Pengestrømsfrembringende enhed*. Et niveau 2-input ville være en værdiansættelsesmultiplikator (f.eks. et multiplum af indtjening eller omsætning eller et lignende resultatmål) udledt af observerede markedsdata, f.eks. multipla udledt af priser i observerede transaktioner, der vedrører sammenlignelige (dvs. lignende) forretningsenheder, under hensyntagen til driftsmæssige, markedsmæssige, finansielle og ikkefinansielle forhold.

Niveau 3-input (afsnit 86-90)

B36 Niveau 3-input til bestemte aktiver og forpligtelser omfatter bl.a. følgende:

(a) *Valutaswap med lang løbetid*. Et niveau 3-input ville være en rente i en angivet valuta, der ikke kan observeres og ikke kan understøttes af observerede markedsdata med jævnligt noterede mellemrum eller på anden måde over stort set hele valutaswap'ens løbetid. Renterne i en valutaswap er de swap-renter, der beregnes på grundlag af de respektive landes rentekurver.

(b) *Treårig option på børshandlede aktier*. Et niveau 3-input ville være historisk volatilitet, dvs. aktiernes volatilitet udledt af aktiernes historiske kurser. Historisk volatilitet afspejler almindeligvis ikke nuværende markedsdeltageres forventninger om fremtidig volatilitet, selv hvis det er de eneste oplysninger, der foreligger, til prisfastsættelse af en option.

(c) *Renteswap*. Et niveau 3-input ville være en regulering til en middelkurs med konsensus (ikkebindende) for swap'en udviklet ved hjælp af data, der ikke kan observeres direkte, og som ikke på anden måde understøttes af observerede markedsdata.

(d) *Forpligtelse i forbindelse med at tage anlæg ud af drift overtaget ved en virksomhedssammenslutning*. Et niveau 3-input ville være et aktuelt skøn ved hjælp af virksomhedens egne data om de fremtidige udgående pengestrømme, der skal betales for at opfylde forpligtelsen (herunder markedsdeltagernes forventninger til omkostninger i forbindelse med opfyldelse af forpligtelsen, og den godtgørelse, som en markedsdeltager ville kræve for at påtage sig forpligtelsen med at afmontere aktivet), hvis der ikke er rimeligt tilgængelige oplysninger, som indikerer, at markedsdeltagerne ville anvende andre forudsætninger. Dette niveau 3-input ville blive anvendt i en nutidsværdimetode sammen med andre input, f.eks. en aktuel risikofri rente eller en kreditreguleret risikofri rente, hvis indvirkningen af virksomhedens kreditværdighed på forpligtelsens dagsværdi afspejles i diskonteringssatsen snarere end i skønnet over fremtidige udgående pengestrømme.

(e) *Pengestrømsfrembringende enhed*. Et niveau 3-input ville være en regnskabsprognose (f.eks. for pengestrømme eller resultatet) udarbejdet ved hjælp af virksomhedens egne data, hvis der ikke er rimeligt tilgængelige oplysninger, som indikerer, at markedsdeltagerne ville anvende andre forudsætninger.

▼**M32**

MÅLING AF DAGSVÆRDI, HVIS DER HAR VÆRET ET VÆSENTLIGT FALD I OMFANGET ELLER NIVEAUET AF AKTIVITET FOR ET AKTIV ELLER EN FORPLIGTELSE

B37 Dagsværdien af et aktiv eller en forpligtelse kan påvirkes, hvis der har været et væsentligt fald i omfanget eller niveauet af aktivitet for det pågældende aktiv eller den pågældende forpligtelse i forhold til normal markedsaktivitet for aktivet eller forpligtelsen (eller lignende aktiver eller forpligtelser). Til at fastslå om der på grundlag af den foreliggende dokumentation har været et væsentligt fald i omfanget eller niveauet af aktivitet for aktivet eller forpligtelsen, skal virksomheden vurdere vigtigheden og relevansen af faktorer, som f.eks.:

(a) Der er kun få nylige transaktioner.

(b) Prisnoteringerne er ikke udviklet ved brug af aktuelle oplysninger.

(c) Prisnoteringer varierer betydeligt over tid eller blandt prisstillere (f.eks. nogle mæglermarkeder).

(d) Indeks, der tidligere var tæt forbundne med aktivets eller forpligtelsens dagsværdi, har påviseligt ingen forbindelse med nye indikationer af dagsværdien for det pågældende aktiv eller den pågældende forpligtelse.

(e) Der er en væsentlig stigning i implicitte likviditetsrisikopræmier, afkast eller resultatindikatorer (f.eks. forfalden gæld eller alvorlige tab) for observerede transaktioner eller officielle kurser sammenlignet med virksomhedens skøn over forventede pengestrømme under hensyntagen til alle foreliggende markedsdata om kreditrisikoen og anden risiko for manglende opfyldelse i forbindelse med aktivet eller forpligtelsen.

(f) Der er et bredt købs-salg-spænd eller en væsentlig stigning i købs-salgs-spændet.

(g) Der er et væsentligt fald i aktiviteten på, eller der mangler, et marked for nyemissioner (dvs. et primært marked) for aktivet eller forpligtelsen eller lignende aktiver eller forpligtelser.

(h) Der er kun få offentligt tilgængelige oplysninger (f.eks. i forbindelse med transaktioner, der finder sted på et ejer-til-ejer-marked).

B38 Hvis en virksomhed konkluderer, at der har været et væsentligt fald i omfanget eller niveauet af aktivitet for aktivet eller forpligtelsen i forhold til normal markedsaktivitet for aktivet eller forpligtelsen (eller lignende aktiver eller forpligtelser), er der behov for yderligere analyse af transaktionerne eller officielle kurser. Et fald i omfanget eller niveauet af aktivitet indikerer i sig selv muligvis ikke, at en transaktionspris eller en officiel kurs ikke afspejler dagsværdi, eller at en transaktion på det pågældende marked ikke er velordnet. Hvis en virksomhed imidlertid fastslår, at en transaktion eller en officiel kurs ikke afspejler dagsværdi (der kan eksempelvis være transaktioner, der ikke er velordnede), vil det være nødvendigt med en regulering af transaktionerne eller de officielle kurser, hvis virksomheden anvender disse priser eller kurser som grundlag for målingen af dagsværdi, og den pågældende regulering kan have væsentlig betydning for dagsværdimålingen som helhed. Reguleringer kan også være nødvendige under andre omstændigheder (f.eks. hvis en pris for et lignende aktiv kræver væsentlig regulering for at gøre det sammenlignelig med det aktiv, der måles, eller hvis prisen er forældet).

▼M32

B39 Denne standard foreskriver ikke en metode til at foretage væsentlige reguleringer af transaktioner eller officielle kurser. Se afsnit 61-66 og B5-B11 for en drøftelse af brugen af værdiansættelsesmetoder ved måling af dagsværdi. Uanset hvilken værdiansættelsesmetode der anvendes, skal virksomheden medtage hensigtsmæssige reguleringer for risiko, herunder en risikopræmie, der afspejler det beløb, som markedsdeltagere ville kræve som godtgørelse for usikkerheden forbundet med pengestrømme fra et aktiv eller en forpligtelse (se afsnit B17). Ellers giver målingen ikke et retvisende billede af dagsværdien. I nogle tilfælde kan det være vanskeligt at fastsætte den hensigtsmæssige regulering for risiko. Vanskeligheden alene er dog ikke tilstrækkelig grund til at udelukke en regulering af risiko. Reguleringen for risiko skal afspejle en velordnet transaktion mellem markedsdeltagere på målingstidspunktet under aktuelle markedsforhold.

B40 Hvis der har været et væsentligt fald i omfanget eller niveauet af aktivitet for aktivet eller forpligtelsen, kan det være hensigtsmæssigt at ændre værdiansættelsesmetode eller brugen af flere værdiansættelsesmetoder (f.eks. anvende en markedsmetode eller en nutidsværdimetode). Ved vægtning af indikationer af dagsværdi som følge af anvendelsen af flere værdiansættelsesmetoder skal en virksomhed tage hensyn til rimeligheden af intervallet af dagsværdimålinger. Formålet er at fastsætte den værdi inden for intervallet, der bedst afspejler dagsværdi under aktuelle markedsforhold. Et bredt interval af dagsværdimålinger kan indikere, at der er behov for yderligere analyse.

B41 Selvom der har været et væsentligt fald i omfanget eller niveauet af aktivitet for aktivet eller forpligtelsen, forbliver formålet med en dagsværdimåling det samme. Dagsværdi er prisen, der modtages ved at sælge et aktiv eller betales for at overføre en forpligtelse i en velordnet transaktion (dvs. ikke en tvungen likvidation eller nødtvunget salg) mellem markedsdeltagere på målingstidspunktet under aktuelle markedsforhold.

B42 Vurderingen af den pris, som vil betyde, at markedsdeltagere er villige til at indgå i en transaktion på målingstidspunktet under aktuelle markedsforhold, hvis der har været et væsentligt fald i omfanget eller niveauet af aktivitet for aktivet eller forpligtelsen afhænger af kendsgerningerne og forholdene på målingstidspunktet og forudsætter en vurdering. En virksomheds hensigt om at besidde aktivet eller indfri eller på anden måde opfylde forpligtelsen er ikke relevant i forbindelse med måling af dagsværdi, eftersom dagsværdi er en markedsbaseret måling og ikke en virksomhedsspecifik måling.

Identifikation af transaktioner, der ikke er velordnede

B43 Bestemmelse af, hvorvidt en transaktion er velordnet (eller ikke velordnet) er vanskeligere, hvis der har været et væsentligt fald i omfanget eller niveauet af aktivitet for aktivet eller forpligtelsen i forhold til normal markedsaktivitet for aktivet eller forpligtelsen (eller lignende aktiver eller forpligtelser). Under sådanne omstændigheder er det ikke relevant at konkludere, at ingen af transaktionerne på det pågældende marked er velordnede (dvs. tvungne likvidationer eller nødtvungne salg). Omstændigheder, der kan indikere, at en transaktioner ikke er velordnet, omfatter følgende:

(a) Der har ikke været tilstrækkelig synlighed på markedet i en periode før målingstidspunktet til at tillade markedsføring, som er normalt og sædvanligt for transaktioner, der omfatter sådanne aktiver eller forpligtelser under aktuelle markedsforhold.

(b) Der var en normal og sædvanlig markedsføringsperiode, men sælgeren markedsførte aktivet eller forpligtelsen til en enkelt markedsdeltager.

▼M32

(c) Sælgeren er eller er tæt på at være gået konkurs eller i betalingsstandsning (dvs. sælgeren er kriseramt).

(d) Sælgeren har været nødt til at sælge for at opfylde lovmæssige krav (dvs. sælgeren var tvunget).

(e) Transaktionsprisen er ekstrem sammenlignet med andre nylige transaktioner for samme eller lignende aktiv eller forpligtelse.

En virksomhed skal på grundlag af den foreliggende dokumentation vurdere omstændighederne for at fastslå om transaktionen er velordnet.

B44 En virksomhed skal tage hensyn til alle følgende forhold ved måling af dagsværdi eller vurdering af risikopræmier på markedet:

(a) Hvis dokumentationen indikerer, at en transaktion ikke er velordnet, har virksomheden kun lidt, hvis nogen, tillid (sammenlignet med andre indikationer af dagsværdi) til den pågældende transaktionspris.

(b) Hvis dokumentationen indikerer, at en transaktion er velordnet, skal virksomheden tage hensyn til den pågældende transaktionspris. Den vægt, der lægges på den pågældende transaktion ved sammenligning med andre indikationer af dagsværdi, afhænger af kendsgerninger og omstændigheder, såsom følgende:

(i) transaktionens omfang

(ii) transaktionens sammenlignelighed med det aktiv eller den forpligtelse, der måles

(iii) transaktionens nærhed til målingstidspunktet.

(c) Hvis en virksomhed ikke har tilstrækkelige oplysninger til at afgøre, om en transaktion er velordnet, skal den tage hensyn til transaktionsprisen. Den pågældende transaktionspris afspejler dog muligvis ikke dagsværdi (dvs. transaktionsprisen er ikke nødvendigvis det eneste eller primære grundlag for måling af dagsværdi eller vurdering af risikopræmier på markedet). Når en virksomhed ikke har tilstrækkelige oplysninger til at afgøre, hvorvidt bestemte transaktioner er velordnede, skal virksomheden lægge mindre vægt på sådanne transaktioner ved sammenligning med andre transaktioner, der vides at være velordnede.

En virksomhed behøver ikke foretage en grundig indsats for at afgøre, hvorvidt en transaktion er velordnet, men må ikke se bort fra oplysninger, som er rimeligt tilgængelige. Når en virksomhed er part i en transaktion, forudsættes den at have tilstrækkelige oplysninger til at afgøre, om transaktionen er velordnet.

Brug af officielle kurser fra tredjeparter

B45 Denne standard udelukker ikke brugen af officielle kurser fra tredjeparter, såsom kursoplysningsservicer eller mæglere, hvis en virksomhed har fastslået, at de officielle kurser fra sådanne parter er udviklet i overensstemmelse med denne standard.

B46 Hvis der har været et væsentligt fald i omfanget eller niveauet af aktivitet for aktivet eller forpligtelsen, skal virksomheden vurdere, hvorvidt de officielle kurser fra tredjeparter er udviklet ved hjælp af aktuelle oplysninger, som afspejler velordnede transaktioner eller en værdiansættelsesmetode, der afspejler markedsdeltagernes forudsætninger (herunder forudsætninger om risiko). Ved vægtningen af en officiel kurs som input til en dagsværdimåling lægger en virksomhed mindre vægt (sammenlignet med andre indikationer af dagsværdi, der afspejler resultaterne af transaktioner) på kursnoteringer, der ikke afspejler resultatet af transaktioner.

B47 Der skal desuden tages hensyn til typen af kursnoteringen (f.eks. om noteringen er vejledende eller et bindende tilbud) ved vægtningen af den foreliggende dokumentation, med mere vægt på noteringer fra tredjeparter, der afspejler bindende tilbud.

▼**M32**

Appendiks C

Ikrafttrædelsestidspunkt og overgang

Dette appendiks er en integreret del af standarden og har samme gyldighed som de øvrige dele af standarden.

C1 En virksomhed skal anvende denne standard for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2013 eller derefter. Det er tilladt at anvende den tidligere. Hvis en virksomhed anvender denne standard for et tidligere regnskabsår, skal den oplyse herom.

C2 Denne standard skal anvendes fremadrettet fra begyndelsen af det regnskabsår, hvor den blev anvendt første gang.

C3 Oplysningskravene i denne standard skal ikke anvendes i sammenligningstal, der er fastsat for perioder inden førstegangsanvendelse af denne standard.

▼B

IFRIC-FORTOLKNINGSBIDRAG 1

Ændringer i eksisterende forpligtelser i forbindelse med at tage anlæg ud af drift, retablering og tilsvarende forpligtelser

HENVISNINGER

▼M5

— IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber* (ajourført 2007)

▼B

— IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*

— IAS 16 *Materielle anlægsaktiver (ajourført 2003)*

— IAS 23 *Låneomkostninger*

— IAS 36 *Værdiforringelse af aktiver (ajourført 2004)*

— IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*

BAGGRUND

1. Mange virksomheder har forpligtelser til nedtagning, bortskaffelse og retablering af materielle anlægsaktiver. I dette fortolkningsbidrag betegnes sådanne forpligtelser som »forpligtelser i forbindelse med at tage anlæg ud af drift, retablering samt tilsvarende forpligtelser«. I henhold til IAS 16 omfatter kostprisen for et materielt anlægsaktiv det oprindelige skøn over omkostninger til nedtagning og bortskaffelse af aktivet og retablering af det sted, hvor det er placeret, som virksomheden har forpligtet sig til at afholde, enten ved anskaffelsen af aktivet eller som følge af brugen af aktivet i et bestemt regnskabsår til andre formål end produktion af varebeholdninger i det pågældende regnskabsår. IAS 37 indeholder krav til måling af forpligtelser i forbindelse med at tage anlæg ud af drift, retablering samt tilsvarende forpligtelser. Dette fortolkningsbidrag indeholder vejledning om den regnskabsmæssige behandling af virkningen af ændringer i målingen af eksisterende forpligtelser i forbindelse med at tage anlæg ud af drift, retablering samt tilsvarende forpligtelser.

ANVENDELSESOMRÅDE

2. Dette fortolkningsbidrag finder anvendelse på ændringer i målingen af eventuelle eksisterende forpligtelser i forbindelse med at tage anlæg ud af drift, retableringsforpligtelser eller tilsvarende forpligtelser, der både:

   a) indregnes som en del af kostprisen for et materielt anlægsaktiv i overensstemmelse med IAS 16, og

   b) indregnes som en forpligtelse i overensstemmelse med IAS 37.

   Der kan eksempelvis opstå en forpligtelse i forbindelse med at tage anlæg ud af drift, en retableringsforpligtelse eller en tilsvarende forpligtelse, når et anlæg tages ud af drift, ved genoprettelse af miljøskader i råstofindustrier eller ved bortskaffelse af udstyr.

PROBLEMSTILLING

3. Dette fortolkningsbidrag omhandler den regnskabsmæssige behandling af virkningen af følgende begivenheder, der ændrer målingen af en eksisterende forpligtelse i forbindelse med at tage anlæg ud af drift, en retableringsforpligtelse eller en tilsvarende forpligtelse:

   a) en ændring i det anslåede træk på virksomhedens økonomiske ressourcer (eksempelvis pengestrømme), som kræves for at indfri forpligtelsen

▼B

b) en ændring i den aktuelle markedsbaserede diskonteringssats som defineret i afsnit 47 i IAS 37 (dette omfatter ændringer i den tidsmæssige værdi af penge og de risici, som specifikt er forbundet med forpligtelsen), og

c) en stigning, der afspejler tidsforløbet (også benævnt afvikling af effekten af diskontering).

KONSENSUS

4. Ændringer i målingen af eksisterende forpligtelser i forbindelse med at tage anlæg ud af drift, retablering samt tilsvarende forpligtelser, der hidrører fra ændringer i det skønnede tidspunkt for eller den skønnede beløbsmæssige størrelse af det træk på virksomhedens økonomiske ressourcer, der kræves for at indfri forpligtelsen, eller en ændring i diskonteringssatsen, skal regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med afsnit 5-7 nedenfor.

5. Hvis det tilknyttede aktiv måles ved brug af kostprismodellen:

a) skal ændringer i forpligtelsen i henhold til b) lægges til eller trækkes fra kostprisen for det tilknyttede aktiv i det aktuelle regnskabsår

b) må det beløb, der trækkes fra kostprisen for aktivet ikke overstige den regnskabsmæssige værdi. Hvis en reduktion af forpligtelsen overstiger aktivets regnskabsmæssige værdi, skal det overskydende beløb straks indregnes i resultatet

c) hvis reguleringen medfører en stigning i aktivets kostpris, skal virksomheden vurdere, hvorvidt dette er en indikation af, at aktivets nye regnskabsmæssige værdi muligvis ikke er fuldt ud genindvindelig. Hvis der er tale om en sådan indikation, skal virksomheden teste aktivet for værdiforringelse ved at skønne aktivets genindvindingsværdi, og virksomheden skal regnskabsmæssigt behandle eventuelle tab ved værdiforringelse i overensstemmelse med IAS 36.

6. Hvis det tilknyttede aktiv måles ved brug af omvurderingsmodellen:

a) ændres den positive eller negative omvurdering, der tidligere er indregnet for det pågældende aktiv, af ændringer i forpligtelsen, således at:

►M5 i) et fald i forpligtelsen (i henhold til (b)) skal indregnes i øvrig totalindkomst og øge reserven for opskrivninger i egenkapitalens ◄ medtagne reserve for opskrivninger med den undtagelse, at det skal indregnes i resultatet i det omfang, det udligner en reduktion som følge af omvurdering af aktivet, som tidligere er indregnet i resultatet

►M5 ii) en stigning i forpligtelsen skal indregnes i resultatet, med den undtagelse, at den skal indregnes i øvrig totalindkomst og reducere reserver for opskrivninger i egenkapitalen, i det omfang ◄ der for det pågældende aktiv er en kreditbalance i reserven for opskrivninger.

b) i tilfælde af, at et fald i forpligtelsen overstiger den regnskabsmæssige værdi, som ville have været indregnet, hvis aktivet var indregnet efter kostprismodellen, skal det overskydende beløb straks indregnes i resultatet

▼B

c) en ændring i forpligtelsen er en indikation af, at aktivet muligvis skal omvurderes for at sikre, at den regnskabsmæssige værdi ikke afviger væsentligt fra den værdi, der ville blive opgjort ved anvendelse af dagsværdien ►M5 ved regnskabsårets afslutning ◄. ►M5 Sådanne omvurderinger skal tages i betragtning ved opgørelsen af de beløb, der skal indregnes i resultatet eller i øvrig totalindkomst i henhold til (a). Hvis det er nødvendigt at foretage en omvurdering, skal alle aktiver i samme kategori omvurderes ◄

▼M5

d) IAS 1 kræver, at hvert indkomst- eller udgiftselement af øvrig totalindkomst oplyses i totalindkomstopgørelsen. I forbindelse med opfyldelsen af dette krav skal ændringen i reserver for opskrivninger, der hidrører fra en ændring i forpligtelsen, identificeres separat og oplyses.

▼B

7. Aktivets regulerede afskrivningsberettigede beløb afskrives over dets brugstid. Derfor skal alle efterfølgende ændringer i forpligtelsen, når det tilknyttede aktiv har nået udgangen af sin brugstid, indregnes i resultatet, efterhånden som de opstår. Dette gælder både for kostprismodellen og omvurderingsmodellen.

▼M1

8. Den periodiske afvikling af effekten af diskonteringen skal indregnes i resultatet som en finansieringsomkostning, efterhånden som den finder sted. Aktivering i henhold til IAS 23 er ikke tilladt.

▼B

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

9. Virksomheder skal anvende dette fortolkningsbidrag for regnskabsår, som begynder 1. september 2004 eller derefter. Det tilskyndes, at standarden anvendes før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender dette fortolkningsbidrag for regnskabsår, som begynder før 1. september 2004, skal den give oplysning om dette.

▼M5

9A IAS 1 (ajourført 2007) ændrede den terminologi, der anvendes i IFRS-standarderne. Desuden blev afsnit 6 ændret. Virksomheden skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 1 (ajourført 2007) for et tidligere regnskabsår, skal ændringerne anvendes for dette tidligere regnskabsår.

▼B

OVERGANG

10. Ændringer i regnskabspraksis skal regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med kravene i IAS 8 *Regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*. ([1])

([1]) Hvis en virksomhed anvender dette fortolkningsbidrag på et regnskabsår, der begynder før 1. januar 2005, skal virksomheden overholde kravene i den tidligere udgave af IAS 8 med titlen *Årets resultat, fundamentale fejl og ændringer i anvendt regnskabspraksis*, medmindre virksomheden anvender den ajourførte udgave af IAS 8 på det pågældende tidligere regnskabsår.

▼B

IFRIC-FORTOLKNINGSBIDRAG 2

Andele i andelsvirksomheder og lignende instrumenter

HENVISNINGER

— IAS 32 *Finansielle Instrumenter: Oplysning og præsentation* (ajourført 2003) ►M6 [1] ◄

— IAS 39 *Finansielle instrumenter*: *Indregning og måling* (ajourført 2003)

▼M32

— IFRS 13 *Måling af dagsværdi*

▼B

BAGGRUND

1. Andelsvirksomheder og tilsvarende virksomheder dannes af grupper af personer med det formål at opfylde fælles økonomiske eller sociale behov. National lovgivning definerer typisk en andelsvirksomhed som en sammenslutning til pleje af andelshavernes økonomiske interesser gennem fælles forretningsdrift (selvhjælpsprincippet). Andelshavernes interesser i en andelsvirksomhed benævnes ofte som andele eller lignende og benævnes i det følgende som »andele«.

2. IAS 32 fastlægger principperne for klassifikation af finansielle instrumenter som finansielle forpligtelser eller egenkapital. Navnlig gælder disse principper for klassifikationen af indløselige instrumenter, som giver ►M5 ejeren ◄ ret til at indløse disse instrumenter hos udsteder mod likvide beholdninger eller andre finansielle instrumenter. Disse principper er vanskelige at anvende på andele i andelsvirksomheder og lignende instrumenter. Visse af IASB-medlemslandene har anmodet om hjælp til at forstå, hvordan principperne i IAS 32 skal finde anvendelse på andele og lignende instrumenter, der har visse træk, og under hvilke omstændigheder, disse træk berører klassifikationen som forpligtelser eller egenkapital.

ANVENDELSESOMRÅDE

3. Dette fortolkningsbidrag finder anvendelse på finansielle instrumenter, som er omfattet af IAS 32, herunder finansielle instrumenter udstedt til andelshavere i andelsvirksomheder, som dokumenterer andelshavernes ejerandel i virksomheden. Dette fortolkningsbidrag finder ikke anvendelse på finansielle instrumenter, som skal eller kan afregnes i virksomhedens egne egenkapitalinstrumenter.

PROBLEMSTILLING

4. Mange finansielle instrumenter, herunder andele, har fællestræk med egenkapital, herunder stemmeret og ret til udbetaling af dividende. Visse finansielle instrumenter giver ►M5 ejeren ◄ ret til at kræve indløsning mod betaling i likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver, men kan omfatte eller blive omfattet af begrænsninger med hensyn til, om de finansielle instrumenter kan blive indløst. Hvordan skal disse indløsningsbetingelser vurderes ved bestemmelsen af, om de finansielle instrumenter skal klassificeres som forpligtelser eller egenkapital?

[1] I august 2005 blev IAS 32 ændret til IAS 32 *Finansielle instrumenter: Præsentation*. I februar 2008 ændrede IASB IAS 32 ved at kræve, at instrumenter klassificeres som egenkapital, hvis disse instrumenter har alle de kendetegn og opfylder de betingelser, der er anført i afsnit 16A og 16B eller i afsnit 16C og 16D i IAS 32.

▼B

KONSENSUS

5. Den kontraktlige ret, som ►M5 ejeren ◄ af et finansielt instrument har, (herunder andele i andelsvirksomheder) til at kræve indløsning, betyder ikke i sig selv, at det finansielle instrument skal klassificeres som en finansiel forpligtelse. Tværtimod skal virksomheden tage alle det finansielle instruments vilkår i betragtning ved klassifikationen som en finansiel forpligtelse eller egenkapital. Disse vilkår omfatter relevante lokale love, forskrifter samt virksomhedens vedtægter, der var gældende på tidspunktet for klassifikationen, men ikke forventede fremtidige ændringer af disse love, bestemmelser eller vedtægter.

▼M6

6. Andele, som ville blive klassificeret som egenkapital, hvis andelshaverne ikke havde ret til at forlange indløsning, er egenkapital, såfremt en af betingelserne i afsnit 7 og 8 er opfyldt, eller andelene har alle de kendetegn og opfylder de betingelser, der er anført i afsnit 16A og 16B eller afsnit 16C og 16D i IAS 32. Anfordringsindskud, herunder anfordringskonti, indskudskonti og tilsvarende kontrakter, der opstår, når andelshavere optræder som kunder, er finansielle forpligtelser for virksomheden.

▼B

7. Andelene er egenkapital, hvis virksomheden har en ubetinget ret til at nægte indløsning af andelene.

8. Lokale love, forskrifter eller virksomhedens vedtægter kan nedlægge forskellige typer forbud vedrørende indløsning af andelene, eksempelvis ubetingede forbud eller forbud baseret på likviditetskriterier. Hvis lokale love, forskrifter eller virksomhedens vedtægter ubetinget forbyder indløsning, er andelene egenkapital. Bestemmelser i lokale love, forskrifter eller virksomhedens vedtægter, som kun forbyder indløsning, såfremt visse betingelser — eksempelvis likviditetsbegrænsninger — er opfyldt (eller ikke opfyldt), medfører ikke, at andelene er egenkapital.

▼M6

9. Et ubetinget forbud kan være absolut, således at enhver indløsning er forbudt. Et ubetinget forbud kan være delvist, således at det forbyder indløsning af andele, såfremt indløsning ville bevirke, at antallet af andele eller størrelsen af indskudskapitalen fra andelene falder til under et bestemt niveau. Det beløb, hvormed andele overstiger forbuddet mod indløsning, er forpligtelser, medmindre virksomheden har ubetinget ret til at nægte indløsning som beskrevet i afsnit 7, eller andelene har alle de kendetegn og opfylder de betingelser, der er anført i afsnit 16A og 16B eller i afsnit 16C og 16D i IAS 32. I nogle tilfælde kan antallet af andele eller den beløbsmæssige størrelse af indskudskapitalen, som er underlagt et indløsningsforbud, variere løbende. En sådan ændring i indløsningsforbuddet medfører en overførsel mellem finansielle forpligtelser og egenkapital.

▼B

10. Ved første indregning skal virksomheden måle sin finansielle indløsningsforpligtelse til dagsværdi. I tilfælde af andele med mulighed for indløsning skal virksomheden måle dagsværdien af den finansielle indløsningsforpligtelse til et beløb, der ikke er lavere end det beløb, der højest skal betales i medfør af indløsningsbestemmelserne i vedtægterne eller gældende lovgivning, diskonteret fra det tidligste tidspunkt, hvor beløbet kunne kræves betalt (jf. eksempel 3).

▼B

11. Som krævet i afsnit 35 i IAS 32 indregnes udlodninger til ►M5 ejere ◄ af egenkapitalinstrumenter direkte på egenkapitalen efter skat. Renter, udbytte og andre afkast vedrørende finansielle instrumenter klassificeret som finansielle forpligtelser er udgifter, uanset om de beløb, der således er betalt, karakteriseres som udbytte, renter eller andet.

12. Appendikset, som er en integreret del af fortolkningsbidraget, indeholder eksempler på anvendelsen af dette fortolkningsbidrag.

OPLYSNINGER

13. Når en ændring i indløsningsforbudet medfører en overførsel mellem finansielle forpligtelser og egenkapital, skal virksomheden give separat oplysning om den beløbsmæssige størrelse af, tidspunktet for og årsagen til overførslen.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

14. Der gælder samme ikrafttrædelsestidspunkt og overgangskrav for dette fortolkningsbidrag som for IAS 32 (ajourført 2003). Virksomheden skal anvende dette fortolkningsbidrag for regnskabsår, som begynder 1. januar 2005 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender dette fortolkningsbidrag for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2005, skal den give oplysning om dette. Fortolkningsbidraget skal anvendes med tilbagevirkende kraft.

▼M6

14A Virksomhederne skal anvende ændringerne i afsnit 6, 9, A1 og A12 på regnskabsår, der begynder 1. januar 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender *Indløselige finansielle instrumenter og forpligtelser, der opstår ved likvidation* (ændringer til IAS 32 og IAS 1), der udkom i februar 2008, på et tidligere regnskabsår, skal ændringerne i afsnit 6, 9, A1 og A12 anvendes på dette tidligere regnskabsår.

▼M32

16 IFRS 13, der er udstedt i maj 2011, medførte en ændring af afsnit A8. En virksomhed skal anvende denne ændring ved anvendelse af IFRS 13.

▼B

Appendiks

Eksempler på fortolkningsbidragets anvendelse

Dette appendiks er en integreret del af fortolkningsbidraget.

▼M6

A1 Dette appendiks beskriver syv eksempler på anvendelsen af IFRIC-fortolkningsbidraget. Eksemplerne udgør ikke nogen udtømmende liste, og andre mønstre er mulige. I hvert eksempel antages det, at der ikke eksisterer andre omstændigheder end dem, der er oplyst i fakta for eksemplet, og som ville kræve, at det finansielle instrument skal klassificeres som en finansiel forpligtelse, og at det finansielle instrument ikke har alle de kendetegn eller opfylder de betingelser, der er anført i afsnit 16A og 16B eller i afsnit 16C og 16D i IAS 32.

▼B

UBETINGET RET TIL AT NÆGTE INDLØSNING (afsnit 7)

Eksempel 1

Fakta

A2 Ifølge virksomhedens vedtægter er det alene virksomheden, der kan træffe beslutning om indløsning. Vedtægterne indeholder ikke yderligere bestemmelser om eller begrænsninger i denne ret. Virksomheden har i sin levetid aldrig nægtet at indløse andele, selvom bestyrelsen har ret til at gøre dette.

Klassifikation

A3 Virksomheden har en ubetinget ret til at nægte indløsning, og andelene udgør egenkapital. IAS 32 fastlægger principperne for klassifikation, som er baseret på vilkårene for det finansielle instrument og bemærker, at tidligere eller påtænkte skønsmæssige betalinger ikke udløser klassifikation som en forpligtelse. Afsnit AG26 i IAS 32 angiver:

Når præferenceaktier ikke kan indløses, afhænger klassifikationen af de øvrige rettigheder, der er knyttet til aktierne. Klassifikationen er baseret på en vurdering af kontraktens indhold og definitionen på en finansiel forpligtelse og et egenkapitalinstrument. Når udsteder kan vælge, om der skal foretages udlodning til ►M5 ejere ◄ af præferenceaktier, hvad enten de er kumulative eller ikke-kumulative, er aktierne egenkapitalinstrumenter. Klassifikationen af en præferenceaktie som et egenkapitalinstrument eller en finansiel forpligtelse påvirkes ikke af eksempelvis:

a) tidligere foretagne udlodninger

b) om udsteder har til hensigt at foretage udlodninger i fremtiden

c) en mulig negativ påvirkning af kursen på udsteders ordinære aktier, hvis der ikke foretages udlodninger (på grund af restriktioner på udbetalingen af udbytte på de ordinære aktier, hvis der ikke udbetales udbytte på præferenceaktierne)

d) den beløbsmæssige størrelse af udsteders reserver

e) udsteders forventninger til resultatet for et regnskabsår, eller

f) udsteders mulighed eller manglende mulighed for at påvirke den beløbsmæssige størrelse af årets resultat.

Eksempel 2

Fakta

A4 Ifølge virksomhedens vedtægter er det alene virksomheden, der kan træffe beslutning om indløsning. Imidlertid anføres det endvidere i vedtægterne, at godkendelsen af en anmodning om indløsning sker automatisk, medmindre virksomheden ikke er i stand til at foretage betalinger uden at overtræde lokale lovgivningsmæssige krav vedrørende likviditet eller reserver.

Klassifikation

A5 Virksomheden har ikke en ubetinget ret til at nægte indløsning, og andelene udgør en finansiel forpligtelse. De ovenfor beskrevne begrænsninger er baseret på virksomhedens evne til at indfri sin forpligtelse. De begrænser kun indløsninger, såfremt likviditets- eller reservekravene ikke er opfyldt, og da kun indtil de er opfyldt. De medfører således ikke i henhold til principperne i IAS 32 en klassifikation af det finansielle instrument som egenkapital. Afsnit AG25 i IAS 32 angiver:

▼B

Præferenceaktier kan udstedes med forskellige rettigheder. Når det skal afgøres, hvorvidt en præferenceaktie er en finansiel forpligtelse eller et egenkapitalinstrument, vurderer udstederen de konkrete rettigheder, som er knyttet til aktien for at afgøre, hvorvidt den har de afgørende kendetegn for en finansiel forpligtelse. Eksempelvis indeholder en præferenceaktie med indløsning på et specifikt tidspunkt eller efter ►M5 ejerens ◄ valg en finansiel forpligtelse, idet udstederen er forpligtet til at overdrage finansielle aktiver til ►M5 ejeren ◄ af aktien. *Udsteders potentielle manglende evne til at opfylde sin forpligtelse til at indløse en præferenceaktie, som udsteder er kontraktligt forpligtet til at indløse, hvadenten det skyldes mangel på midler, lovmæssige restriktioner eller utilstrækkelige overskud eller reserver, fjerner ikke forpligtelsen.* [Kursivering tilføjet]

FORBUD MOD INDLØSNING (afsnit 8 og 9)

Eksempel 3

Fakta

A6 En andelsvirksomhed har tidligere udstedt andele til sine andelshavere på forskellige tidspunkter og for forskellige beløb, som følger:

a) 1. januar 20X1 100 000 andele à 10 CU (1 000 000 CU)

b) 1. januar 20X2 100 000 andele à 20 CU (yderligere 2 000 000 CU, hvilket bringer det samlede beløb for udstedte andele op på 3 000 000 CU).

Andelene er indløselige på anfordring til det beløb, til hvilket de blev udstedt.

A7 Ifølge virksomhedens vedtægter må kumulative indløsninger ikke overstige 20 % af det højeste antal af de andele, der har været i omløb på noget tidspunkt. Pr. 31. december 20X2 har virksomheden 200 000 andele i omløb, hvilket er det højeste antal andele, der nogensinde har været i omløb, og der er ikke tidligere blevet indløst nogen andele. Den 1. januar 20X3 ændrer virksomheden sine vedtægter og forhøjer grænsen for tilladte kumulative indløsninger til 25 % af det højeste antal andele, der har været i omløb på noget tidspunkt.

Klassifikation

Før vedtægtsændringen

▼M32

A8 Det beløb, hvormed andelene overstiger forbuddet mod indløsning, er finansielle forpligtelser. Andelsvirksomheden måler denne finansielle forpligtelse til dagsværdi ved første indregning. Da disse andele er indløselige på anfordring, fastlægger andelsvirksomheden dagsværdien for sådanne finansielle forpligtelser i overensstemmelse med afsnit 47 i IFRS 13, hvori det anføres: "Dagsværdien af et anfordringslignende finansielt passiv (f.eks. et anfordringstilgodehavende) kan ikke være lavere end det beløb, der skal betales ved anfordring …"I overensstemmelse hermed klassificerer andelsvirksomheden som finansielle forpligtelser det beløb, der højst skal betales på anfordring i medfør af indløsningsbestemmelserne.

▼B

A9 Den 1. januar 20X1 er det højeste beløb, der kan kræves betalt i henhold til indløsningsbestemmelserne, 20 000 andele à 10 CU, og i overensstemmelse hermed klassificerer virksomheden 200 000 CU som en finansiel forpligtelse, og 800 000 CU som egenkapital. Den 1. januar 20X2 stiger det højeste beløb, der kan kræves betalt i henhold til indløsningsbestemmelserne imidlertid til 40 000 andele à 20 CU på grund af den nye udstedelse af andele à 20 CU. Udstedelsen af yderligere andele à 20 CU skaber en ny forpligtelse, som måles til dagsværdi ved første indregning. Efter disse andele er blevet udstedt, udgør forpligtelsen 20 % af det samlede antal andele i omløb (200 000), målt til 20 CU, eller 800 000 CU. Dette kræver indregning af en yderligere forpligtelse på 600 000 CU. I dette eksempel indregnes der ingen gevinster eller tab. I overensstemmelse hermed klassificerer virksomheden nu 800 000 CU som finansielle forpligtelser og 2 200 000 CU som egenkapital. I dette eksempel antages det, at disse beløb ikke ændres mellem 1. januar 20X1 og 31. december 20X2.

Efter vedtægtsændringen

A10 Efter vedtægtsændringen kan andelsvirksomheden nu blive pålagt at indløse op til 25 % af andelene i omløb eller højest 50 000 andele à 20 CU. I overensstemmelse hermed klassificerer andelsvirksomheden den 1. januar 20X3 et beløb på 1 000 000 CU, hvilket er det højeste beløb, der kan kræves betalt på anfordring i henhold til indløsningsbestemmelserne, som finansielle forpligtelser, opgjort i overensstemmelse med afsnit 49 i IAS 39. Virksomheden overfører derfor den 1. januar 20X3 et beløb på 200 000 CU fra egenkapitalen til finansielle forpligtelser, hvilket efterlader 2 000 000 CU klassificeret som egenkapital. I dette eksempel indregner virksomheden ingen gevinster eller tab på overførslen.

Eksempel 4

Fakta

A11 Lokal lovgivning om andelsvirksomheders drift, eller vilkårene i virksomhedens vedtægter, forbyder en virksomhed at indløse andele, såfremt en indløsning ville reducere indskudskapitalen fra andelene til under 75 % af det højeste beløb af indskudskapitalen fra andelene. Det højeste beløb for en bestemt andelsvirksomhed er 1 000 000 CU. ►M5 Ved regnskabsårets afslutning ◄ er indskudskapitalen 900 000 CU.

Klassifikation

A12 I dette tilfælde ville 750 000 CU blive klassificeret som egenkapital og 150 000 CU ville blive klassificeret som finansielle forpligtelser. Ud over de allerede nævnte afsnit anføres det i afsnit 18b) i IAS 32 blandt andet, at:

▼M6

… et finansielt instrument, som giver indehaveren ret til at indløse instrumentet hos udsteder mod likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver (et »indløseligt instrument«), er en finansiel forpligtelse, medmindre dette instrument i overensstemmelse med afsnit 16A og 16B eller afsnit 16C og 16D klassificeres som et egenkapitalinstrument. Det finansielle instrument anses for en finansiel forpligtelse, selv om den beløbsmæssige størrelse af likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver opgøres på basis af et indeks eller en anden post, som potentielt kan stige eller falde. Hvis indehaveren har en option på at indløse instrumentet hos udsteder mod likvide beholdninger eller andre finansielle aktiver, opfylder det indløselige instrument definitionen på en finansiel forpligtelse, medmindre dette instrument i overensstemmelse med afsnit 16A og 16B eller afsnit 16C og 16D klassificeres som et egenkapitalinstrument.

▼B

A13 Indløsningsforbudet, der beskrives i dette eksempel, afviger fra de begrænsninger, der beskrives i afsnit 19 og AG25 i IAS 32. Disse restriktioner er begrænsninger i virksomhedens evne til at betale det beløb, der skyldes på en finansiel forpligtelse, dvs. de forhindrer kun betaling af forpligtelsen, hvis bestemte betingelser er opfyldt. I modsætning hertil beskriver dette eksempel et ubetinget forbud mod indløsninger over et specificeret beløb, uagtet virksomhedens evne til at indløse andelene (eksempelvis set i lyset af virksomhedens kontantbeholdning, overskud eller reserver til udlodning). I realiteten forhindrer forbudet mod indløsning virksomheden i at pådrage sig en finansiel forpligtelse til at indløse mere end et bestemt beløb af den indskudte kapital. Den del af andelene, der er omfattet af indløsningsforbudet, udgør derfor ikke en finansiel forpligtelse. Selvom hver andelshavers andele kan indløses hver for sig, er en del af de samlede andele i omløb ikke indløselige under nogen omstændigheder andet end ved likvidation af virksomheden.

Eksempel 5

Fakta

A14 Omstændighederne i dette eksempel er som anført i eksempel 4. Desuden forhindrer de likviditetskrav, der pålægges i den lokale jurisdiktion, virksomheden i ►**M5** ved regnskabsårets afslutning ◄ at indløse nogen andele, med mindre virksomhedens likvide beholdninger og kortfristede investeringer overstiger et specificeret beløb. Virkningen af disse likviditetskrav ►**M5** ved regnskabsårets afslutning ◄ er, at virksomheden ikke kan betale mere end 50 000 CU for at indløse andele.

Klassifikation

A15 Som i eksempel 4 klassificerer virksomheden 750 000 CU som egenkapital og 150 000 CU som en finansiel forpligtelse. Det skyldes, at det beløb, der klassificeres som en forpligtelse, er baseret på virksomhedens ubetingede ret til at afvise indløsning og ikke på betingede begrænsninger, som kun forhindrer indløsning, såfremt likviditetskravet eller andre krav ikke er opfyldt, og da kun indtil de er opfyldt. Bestemmelserne i afsnit 19 og AG25 i IAS 32 finder anvendelse i dette tilfælde.

Eksempel 6

Fakta

A16 Virksomhedens vedtægter forbyder virksomheden at indløse andele med et beløb, der overstiger provenuet af udstedelsen af yderligere andele til nye eller eksisterende andelshavere i de foregående tre år. Provenuet af udstedelse af andele skal anvendes til indløsning af andele, som andelshavere har forlangt indløst. I de foregående tre år har provenuet af udstedelsen af andele været 12 000 CU, og ingen andele er blevet indløst.

Klassifikation

A17 Virksomheden klassificerer andele til en værdi af 12 000 CU som finansielle forpligtelser. I overensstemmelse med de i eksempel 4 beskrevne konklusioner er andele, der ikke er omfattet af et ubetinget forbud mod indløsning, ikke finansielle forpligtelser. Et sådant ubetinget forbud gælder for et beløb svarende til provenuet af andele, der udstedes inden de foregående tre år, og dette beløb klassificeres i overensstemmelse hermed som egenkapital. Et beløb svarende til provenuet af andele, der udstedes i de foregående tre år, er imidlertid ikke omfattet af et ubetinget forbud mod indløsning. I overensstemmelse hermed medfører provenu fra udstedelsen af andele i de foregående tre år finansielle forpligtelser, indtil det ikke længere er disponibelt for indløsning af andele. Virksomheden har som følge heraf en finansiel forpligtelse svarende til provenuet af de andele, der er udstedt i løbet af de foregående tre år, med fradrag af eventuelle indløsninger i denne periode.

▼B

Eksempel 7

Fakta

A18 Virksomheden er en andelsbank. Ifølge lokal lovgivning om andelsbankers drift skal mindst 50 % af virksomhedens samlede »udestående forpligtelser« (et begreb, der defineres i bestemmelserne til at omfatte andelshavernes andelskonti) være i form af indskudskapital fra andelshavere. Virkningen af bestemmelsen er, at hvis alle andelsvirksomhedens udestående forpligtelser har form af andele, vil virksomheden kunne indløse dem alle. Den 31. december 20X1 har virksomheden samlede udestående forpligtelser på 200 000 CU, hvoraf 125 000 CU er andelshavernes andelskonti. Vilkårene for andelshavernes andelskonti tillader ►M5 ejeren ◄ at indløse kontoen på anfordring, og der er ingen begrænsninger på indløsningen i virksomhedens vedtægter.

Klassifikation

A19 I dette eksempel klassificeres andele som finansielle forpligtelser. Indløsningsforbudet svarer til de begrænsninger, der beskrives i afsnit 19 og AG25 i IAS 32. Restriktionen er en betinget begrænsning af virksomhedens evne til at betale det beløb, der skyldes på en finansiel forpligtelse, dvs. den forhindrer kun betaling af forpligtelsen, hvis bestemte betingelser er opfyldt. Mere konkret kunne virksomheden blive pålagt at indløse det samlede beløb af andele (125 000 CU), såfremt den tilbagebetalte alle sine øvrige forpligtelser (75 000 CU). Forbudet mod indløsning forhindrer således ikke virksomheden i at pådrage sig en finansiel forpligtelse til at indløse flere end et bestemt antal af andelene eller et bestemt beløb af den indskudte kapital. Det tillader virksomheden at udskyde indløsning, indtil en betingelse er opfyldt, nemlig tilbagebetaling af andre forpligtelser. Andele i dette eksempel er ikke omfattet af et ubetinget forbud mod indløsning og klassificeres derfor som finansielle forpligtelser.

▼B

IFRIC-FORTOLKNINGSBIDRAG 4

Vurdering af, om en aftale indeholder en leasingkontrakt

HENVISNINGER

— IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*

— IAS 16 *Materielle anlægsaktiver (ajourført 2003)*

— IAS 17 *Leasingkontrakter (ajourført 2003)*

— IAS 38 *Immaterielle aktiver (ajourført 2004)*

▼M32

— IFRS 13 *Måling af dagsværdi*

▼B

BAGGRUND

1. En virksomhed kan indgå en aftale, der omfatter en transaktion eller en række forbundne transaktioner, der ikke har juridisk form af en leasingkontrakt, men som overdrager brugsretten til et aktiv (eksempelvis et materielt anlægsaktiv) mod en eller flere betalinger. Følgende er eksempler på aftaler, hvor en virksomhed (leverandøren) kan overdrage en sådan brugsret til et aktiv samt i mange tilfælde dermed forbundne tjenesteydelser, til en anden virksomhed (køberen):

   — outsourcingaftaler (eksempelvis outsourcing af en virksomheds databehandlingsfunktioner)

   — aftaler inden for telekommunikationsbranchen, hvor leverandører af netværkskapacitet indgår kontrakter med købere om levering af rettigheder til kapacitet

   — »take-or-pay« og lignende kontrakter, hvor købere skal foretage bestemte betalinger, uanset om de modtager levering af de af aftalen omfattede produkter eller tjenesteydelser (eksempelvis en »take-or-pay« kontrakt om i al væsentlighed at aftage en leverandørs samlede elproduktion).

2. Dette fortolkningsbidrag giver vejledning ved vurderingen af, om sådanne aftaler er eller indeholder leasingkontrakter, der regnskabsmæssigt skal behandles i overensstemmelse med IAS 17. Fortolkningsbidraget giver ikke vejledning om vurderingen af, hvordan en sådan leasingkontrakt skal klassificeres i henhold til IAS 17.

3. I visse aftaler er det underliggende aktiv, som er genstand for leasingkontrakten, en del af et større aktiv. Dette fortolkningsbidrag omhandler ikke vurderingen af, hvornår en del af et større aktiv selv er det underliggende aktiv med henblik på anvendelsen af IAS 17. Aftaler, hvor det underliggende aktiv ville udgøre en beregningsenhed i henhold til enten IAS 16 eller IAS 38, falder dog inden for dette fortolkningsbidrags anvendelsesområde.

ANVENDELSESOMRÅDE

▼M9

4. Dette fortolkningsbidrag finder ikke anvendelse på aftaler, der:

   a) er eller indeholder leasingkontrakter, der ligger uden for anvendelsesområdet for IAS 17 eller

   b) er offentlige-private koncessionsaftaler inden for anvendelsesområdet af IFRIC 12 *Koncessionsaftaler*.

▼B

PROBLEMSTILLING

5. De problemstillinger, der behandles i dette fortolkningsbidrag, er:

a) hvordan man vurderer, om en aftale er eller indeholder en leasingkontrakt som defineret i IAS 17

b) hvornår vurderingen eller omvurderingen af, om en aftale er eller indeholder en leasingkontrakt, skal foretages, og

c) hvis en aftale er eller indeholder en leasingkontrakt, hvordan leasingydelserne skal adskilles fra betalinger for eventuelle andre elementer i aftalen.

KONSENSUS

Vurdering af, om en aftale er eller indeholder en leasingkontrakt

6. Vurderingen af, om en aftale er eller indeholder en leasingkontrakt, skal baseres på aftalens indhold og kræver en vurdering af, om:

a) aftalens opfyldelse afhænger af brugen af et specifikt aktiv eller aktiver (aktivet), og

b) aftalen overdrager en brugsret til aktivet.

Aftalens opfyldelse afhænger af brugen af et specifikt aktiv

7. Selvom et specifikt aktiv udtrykkeligt kan identificeres i en aftale, er det ikke genstand for en leasingkontrakt, hvis opfyldelsen af aftalen ikke afhænger af brugen af det specifikke aktiv. Hvis en leverandør eksempelvis har påtaget sig en forpligtelse til at levere en bestemt mængde varer eller tjenesteydelser og har ret til og mulighed for at levere disse varer eller tjenesteydelser ved brug af andre aktiver, som ikke er specificeret i aftalen, afhænger aftalens opfyldelse ikke af det specifikke aktiv, og aftalen indeholder ikke en leasingkontrakt. En garantiforpligtelse, der tillader eller kræver udskiftning med samme eller tilsvarende aktiver, når det specifikke aktiv ikke fungerer korrekt, udelukker ikke behandling som en leasingkontrakt. Desuden udelukker en kontraktlig bestemmelse (uanset om denne er betinget), som tillader eller kræver, at leverandøren foretager udskiftning med andre aktiver, uanset årsagen hertil, på eller efter en bestemt dato ikke behandling som en leasingkontrakt før tidspunktet for udskiftningen.

8. Et aktiv er implicit specificeret, hvis leverandøren eksempelvis udelukkende ejer eller leaser ét aktiv med henblik på opfyldelse af forpligtelsen, og det ikke er økonomisk rentabelt eller praktisk muligt for leverandøren at opfylde sin forpligtelse ved brug af alternative aktiver.

Aftalen overdrager en brugsret til aktivet

9. En aftale overdrager brugsretten til aktivet, hvis aftalen overdrager retten til at kontrollere brugen af det underliggende aktiv til køberen (leasingtager). Retten til at kontrollere brugen af det underliggende aktiv overdrages, hvis en af nedenstående betingelser er opfyldt:

a) Køberen har muligheden for eller retten til at drive aktivet eller anvise andres drift af aktivet på en måde, som køberen bestemmer, og køberen opnår eller kontrollerer mere end en uvæsentlig del af aktivets produktion eller øvrige anvendelighed.

▼B

b) Køberen har muligheden for eller retten til at kontrollere den fysiske adgang til det underliggende aktiv, og køberen opnår eller kontroller mere end en uvæsentlig del af aktivets produktion eller øvrige anvendelighed.

c) De foreliggende forhold og omstændigheder indikerer, at det er meget usandsynligt, at en eller flere andre parter end køber vil aftage mere end en uvæsentlig del af den produktion eller øvrige anvendelighed, som produceres eller genereres af aktivet i aftalens løbetid, og den pris, som køber vil betale for produktionen, er hverken kontraktligt fastsat pr. produceret enhed eller svarende til de aktuelle markedspriser pr. produceret enhed på tidspunktet for leveringen af de producerede enheder.

Vurdering eller omvurdering af, om en aftale er eller indeholder en leasingkontrakt

10. Vurderingen af, om en aftale indeholder en leasingkontrakt, skal foretages ved aftalens indgåelse, hvilket er det førstkommende tidspunkt af henholdsvis datoen for aftalens indgåelse eller for parternes forpligtelse til aftalens hovedvilkår på grundlag af alle foreliggende forhold og omstændigheder. Efter aftalens indgåelse kan der udelukkende foretages en omvurdering af, om aftalen indeholder en leasingkontrakt, hvis en af nedenstående betingelser er opfyldt:

a) Kontraktens vilkår ændres, medmindre ændringen kun vedrører en fornyelse eller forlængelse af aftalen.

b) En option på fornyelse udnyttes, eller aftalens parter aftaler en forlængelse, medmindre fornyelsens eller forlængelsens varighed oprindeligt indgik i leasingperioden i overensstemmelse med afsnit 4 i IAS 17. En fornyelse eller forlængelse af aftalen, der ikke omfatter ændring af nogen af vilkårene i den oprindelige aftale, før udgangen af den oprindelige aftales løbetid, skal udelukkende vurderes i henhold til afsnit 6-9, for så vidt angår fornyelses- eller forlængelsesperioden.

c) Vurderingen af, om opfyldelsen er afhængig af et specifikt aktiv, ændres.

d) Aktivet ændres væsentligt, eksempelvis i form af en væsentlig fysisk ændring af et materielt anlægsaktiv.

11. En omvurdering af en aftale skal baseres på de forhold og omstændigheder, der foreligger på tidspunktet for omvurderingen, herunder aftalens resterende løbetid. Ændringer i skøn (eksempelvis den skønnede mængde producerede enheder, der skal leveres til køberen eller andre potentielle købere) udløser ikke en omvurdering. Hvis en aftale omvurderes, og det vurderes, at den indeholder en leasingkontrakt (eller ikke indeholder en leasingkontrakt), skal den regnskabsmæssigt behandles som en leasingkontrakt (eller ophøre med at blive behandlet som en leasingkontrakt) fra:

a) i tilfælde af a), c) eller d) i afsnit 10, tidspunktet for den ændring i omstændigheder, der giver anledning til omvurderingen

b) i tilfælde af b) i afsnit 10, tidspunktet for påbegyndelsen af fornyelses- eller forlængelsesperioden.

▼B

Adskillelse af leasingydelser fra andre betalinger

12. Hvis en aftale indeholder en leasingkontrakt, skal aftalens parter anvende kravene i IAS 17 på aftalens leasingelement, medmindre der er en fritagelse for disse krav i overensstemmelse med afsnit 2 i IAS 17. Hvis en aftale indeholder en leasingkontrakt, skal denne leasingkontrakt således klassificeres som en finansiel leasingkontrakt eller en operationel leasingkontrakt i overensstemmelse med afsnit 7-19 i IAS 17. Andre elementer i aftalen, som ikke er omfattet af IAS 17, skal regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med andre standarder.

13. Med henblik på anvendelse af kravene i IAS 17 skal betalinger og andre ydelser i henhold til aftalen adskilles ved aftalens indgåelse eller ved omvurdering af aftalen og opdeles i leasingydelser og betalinger vedrørende andre elementer på baggrund af deres forholdsmæssige dagsværdi. I henhold til definitionen i afsnit 4 i IAS 17 medtager minimumsleasingydelser udelukkende ydelser vedrørende leasingkontrakten (dvs. brugsretten til aktivet) og ikke betalinger vedrørende andre elementer i aftalen (eksempelvis tjenesteydelser og kostprisen for input).

14. I nogle tilfælde kræver en adskillelse af leasingydelser og betalinger vedrørende andre elementer i aftalen, at køberen anvender et skøn. Eksempelvis kan en køber skønne leasingydelserne under henvisning til en leasingkontrakt for et sammenligneligt aktiv, der ikke indeholder andre elementer, eller ved at skønne betalingerne vedrørende de andre elementer i aftalen under henvisning til sammenlignelige aftaler og derefter trække disse betalinger fra de samlede ydelser i henhold til aftalen.

15. Hvis en køber konkluderer, at det ikke er praktisk muligt at foretage en pålidelig adskillelse af betalingerne, skal køberen:

a) i tilfælde af en finansiel leasingkontrakt indregne et aktiv og en forpligtelse til et beløb, der svarer til ([1]) af det underliggende aktiv, der blev identificeret i afsnit 7 og 8 som leasingkontraktens genstand. Efterfølgende skal forpligtelsen reduceres i takt med betalingerne, og der skal indregnes en opgjort finansieringsomkostning for forpligtelsen ved brug af køberens opgjorte lånerente ([2])

b) i tilfælde af en operationel leasingkontrakt behandle alle ydelser i henhold til aftalen som leasingydelser med henblik på overholdelse af oplysningskravene i IAS 17, men

   i) oplyse disse ydelser separat fra minimumsleasingydelserne for andre aftaler, der ikke medtager betalinger vedrørende ikke-leasingelementer, og

   ii) angive, at de oplyste ydelser også omfatter betalinger vedrørende ikke-leasingelementer i aftalen.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

16. Virksomheder skal anvende dette fortolkningsbidrag for regnskabsår, som begynder 1. januar 2006 eller derefter. Det tilskyndes, at standarden anvendes før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender dette fortolkningsbidrag for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2006, skal den give oplysning om dette.

([1]) ►M32 IAS 17 anvender udtrykket "dagsværdi" på en måde, der i visse henseender adskiller sig fra definitionen af dagsværdi i IFRS 13. Ved anvendelse af IFRS 17 måler virksomheden derfor dagsværdien i overensstemmelse med IAS 17, og ikke IFRS 13. ◄

([2]) Dvs. leasingtagers opgjorte lånerente som defineret i afsnit 4 i IAS 17.

▼B

OVERGANG

17. IAS 8 angiver, hvordan en virksomhed skal anvende en ændring i regnskabspraksis, som hidrører fra den første anvendelse af et fortolkningsbidrag. Det kræves ikke, at virksomheder overholder disse krav ved første anvendelse af dette fortolkningsbidrag. Hvis en virksomhed anvender denne undtagelse, skal den anvende afsnit 6-9 i fortolkningsbidraget på aftaler, der eksisterede ved begyndelsen af det første regnskabsår, hvor der præsenteres sammenligningstal i henhold til IFRS på grundlag af de foreliggende forhold og omstændigheder ved begyndelsen af det pågældende regnskabsår.

▼B

IFRIC-FORTOLKNINGSBIDRAG 5

Rettigheder til kapitalandele hidrørende fra fonde til dækning af omkostninger forbundet med afvikling, retablering og miljøgenopretning

HENVISNINGER

— IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*

— IAS 27 *Koncernregnskaber og separate årsregnskaber*

— IAS 28 *Investeringer i associerede virksomheder*

— IAS 31 *Kapitalandele i joint ventures*

— IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*

— IAS 39 *Finansielle instrumenter*: *Indregning og måling* (ajourført 2003)

— SIC-12 *Konsolidering — Særlige virksomheder* (ajourført 2004)

BAGGRUND

1. Formålet med fonde til dækning af omkostninger forbundet med afvikling, retablering og miljøgenopretning, herefter benævnt »afviklingsfonde« eller »fonde«, er at adskille aktiver til at finansiere en del af eller alle omkostningerne forbundet med afvikling (at tage anlæg ud af drift) (eksempelvis af et atomkraftværk) eller visse typer udstyr (såsom biler) eller genopretning af miljøet (såsom oprensning af forurenet vand eller retablering af en grund, hvor der har været minedrift), hvilket samlet betegnes som »afvikling«.

2. Indbetalingerne til disse fonde kan have været frivillige eller underlagt lovmæssige krav. Fondene kan have en af følgende strukturer:

   a) fonde, der er oprettet af en enkelt indskyder med henblik på finansiering af egne forpligtelser i forbindelse med afvikling, uanset om det drejer sig om en enkelt lokalitet eller en række geografisk spredte lokaliteter,

   b) fonde, der er oprettet af flere indskydere med henblik på finansiering af deres individuelle eller fælles forpligtelser i forbindelse med afvikling, når indskyderne er berettigede til at modtage godtgørelse for afholdte omkostninger ved afvikling i et omfang, der svarer til deres egne indbetalinger med tillæg af den faktiske indtjening på disse indbetalinger, fratrukket deres andel af omkostningerne til administrationen af fonden. Indskyderne kan have en forpligtelse til at foretage yderligere indbetalinger, eksempelvis i tilfælde af en anden indskyders konkurs,

   c) fonde, der er oprettet af flere indskydere med henblik på finansiering af deres individuelle eller fælles forpligtelser i forbindelse med afvikling, når det krævede indbetalingsniveau er baseret på indskyderens aktuelle aktiviteter, og de fordele, der opnås af den enkelte indskyder, er baseret på dennes tidligere aktiviteter. I sådanne tilfælde er der et potentielt misforhold mellem den beløbsmæssige størrelse af en indskyders indbetalinger (baseret på aktuelle aktiviteter) og den værdi, der kan realiseres fra fonden (baseret på tidligere aktiviteter).

3. En sådan fond har typisk følgende karakteristika:

   a) fonden administreres separat af uafhængige fondsbestyrere,

▼B

b) virksomheder (indskydere) foretager indbetalinger til fonden, som investeres i en række aktiver, der kan indeholde investeringer i både obligationer og aktier, og som er til rådighed som hjælp til betaling af indskydernes omkostninger i forbindelse med afvikling. Fondsbestyrerne beslutter, hvordan indbetalingerne skal investeres inden for de rammer, der er udstukket i fondens vedtægter samt i relevante lovmæssige regler og øvrige bestemmelser,

c) indskyderne bibeholder forpligtelsen til at betale omkostninger i forbindelse med afvikling. Indskyderne kan imidlertid opnå godtgørelse for disse omkostninger fra fonden op til et beløb svarende til enten de afholdte omkostninger i forbindelse med afvikling eller indskyderens andel af aktiverne i fonden, alt efter hvilket beløb, der er lavest,

d) indskyderne kan have begrænset eller ingen adgang til eventuelle overskydende aktiver i fonden efter fradrag af de aktiver, der er anvendt til at afholde berettigede omkostninger i forbindelse med afvikling.

ANVENDELSESOMRÅDE

4. Dette fortolkningsbidrag finder anvendelse på den regnskabsmæssige behandling i en indskyders årsregnskab af kapitalandele hidrørende fra afviklingsfonde, som har begge nedenstående træk:

a) aktiverne administreres separat (enten i kraft af, at de besiddes af en separat juridisk enhed, eller som adskilte aktiver inden for en anden virksomhed), og

b) en indskyders ret til adgang til aktiverne er begrænset.

5. En resterende kapitalandel i en fond, som strækker sig ud over en ret til godtgørelse, såsom en kontraktlig ret til udlodningerne, når den samlede afviklingsproces er afsluttet, eller når fonden afvikles, kan være et egenkapitalinstrument, som er omfattet af IAS 39, og som ikke falder inden for dette fortolkningsbidrags anvendelsesområde.

PROBLEMSTILLING

6. De problemstillinger, der behandles i dette fortolkningsbidrag, er:

a) hvordan skal en indskyder regnskabsmæssigt behandle sin kapitalandel i en fond?

b) hvordan skal en indskyders forpligtelse til at foretage yderligere indbetalinger, eksempelvis i tilfælde af en anden indskyders konkurs, behandles regnskabsmæssigt?

KONSENSUS

Regnskabsmæssig behandling af en kapitalandel i en fond

7. Indskyderen skal indregne sin forpligtelse til at betale omkostninger i forbindelse med afvikling og indregne sin kapitalandel i fonden separat, medmindre indskyderen ikke hæfter for disse omkostninger, selvom fonden ikke betaler.

8. Indskyderen skal vurdere, om den har bestemmende indflydelse, fælles bestemmende indflydelse eller væsentlig indflydelse på fonden under henvisning til IAS 27, IAS 28, IAS 31 og SIC-12. Hvis dette er tilfældet, skal indskyderen foretage regnskabsmæssig behandling af sin kapitalandel i fonden i overensstemmelse med disse standarder.

▼B

9. Hvis en indskyder ikke har bestemmende indflydelse, fælles bestemmende indflydelse eller væsentlig indflydelse på fonden, skal indskyder indregne retten til at modtage godtgørelse fra fonden som en godtgørelse i overensstemmelse med IAS 37. Denne godtgørelse skal måles som det laveste af:

a) det indregnede beløb for afviklingsforpligtelsen, og

b) indskyders andel af dagsværdien af de nettoaktiver i fonden, som kan henføres til indskydere.

Ændringer i den regnskabsmæssige værdi af retten til at modtage godtgørelse ud over indbetalinger til og udbetalinger fra fonden skal indregnes i resultatet i det regnskabsår, hvor ændringerne finder sted.

Regnskabsmæssig behandling af forpligtelser til at foretage yderligere indbetalinger

10. Når en indskyder har en forpligtelse til at foretage eventuelle yderligere indbetalinger, eksempelvis i tilfælde af en anden indskyders konkurs, eller hvis værdien af fondens investeringsaktiver falder så meget, at de ikke længere er tilstrækkelige til at opfylde fondens godtgørelsesforpligtelser, er denne forpligtelse en eventualforpligtelse, der er omfattet af IAS 37. Indskyder skal udelukkende indregne en forpligtelse, hvis det er sandsynligt, at der skal foretages yderligere indbetalinger.

Oplysninger

11. En indskyder skal oplyse om arten af sin kapitalandel i en fond og eventuelle begrænsninger på adgangen til aktiverne i fonden.

12. Når en indskyder har en forpligtelse til at foretage eventuelle yderligere indbetalinger, som ikke er indregnet som en forpligtelse (jvf. afsnit 10), skal den give de i afsnit 86 i IAS 37 krævede oplysninger.

13. Når en indskyder foretager regnskabsmæssig behandling af sin kapitalandel i fonden i overensstemmelse med afsnit 9, skal den give de i afsnit 85c) i IAS 37 krævede oplysninger.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

14. Virksomheder skal anvende dette fortolkningsbidrag for regnskabsår, som begynder 1. januar 2006 eller derefter. Det tilskyndes, at standarden anvendes før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender dette fortolkningsbidrag for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2006, skal den give oplysning om dette.

OVERGANG

15. Ændringer i regnskabspraksis skal regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med kravene i IAS 8.

▼B

IFRIC-FORTOLKNINGSBIDRAG 6

Forpligtelser vedrørende bortskaffelse af elektronisk udstyr

HENVISNINGER

— IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*

— IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*

BAGGRUND

1. Ifølge afsnit 17 i IAS 37 hedder det, at en forpligtende begivenhed er en tidligere begivenhed, der fører til en aktuel forpligtelse, som en virksomhed ikke har noget realistisk alternativ til at indfri.

2. Ifølge afsnit 19 i IAS 37 hedder det, at hensættelser kun indregnes, når forpligtelserne skyldes tidligere begivenheder, der er uafhængige af virksomhedens fremtidige handlinger.

3. EU's direktiv om elektronikaffald (WE&EE), som regulerer indsamling, behandling, genindvinding og miljømæssigt fornuftig bortskaffelse af elektronikaffald, har givet anledning til spørgsmål om, hvornår forpligtelsen vedrørende bortskaffelse af elektronikaffald skal indregnes. I direktivet sondres mellem »nyt« og »historisk« affald og mellem affald fra private husholdninger og fra andre kilder. Nyt affald henviser til produkter, der er solgt efter den 13. august 2005. Husholdningsapparater, der er solgt før denne dato, betragtes i direktivet som ophav til historisk affald.

4. I direktivet hedder det, at omkostninger til affaldshåndtering af historisk husholdningsaffald skal afholdes af de producenter af sådant udstyr, der befinder sig på markedet i en periode, der bestemmes i den relevante lovgivning i den enkelte medlemsstat (måleperioden). Ifølge direktivet skal hver medlemsstat etablere en mekanisme, så producenterne bidrager forholdsmæssigt til disse udgifter, »f.eks. i forhold til deres markedsandel per type apparat.«

5. Adskillige begreber i fortolkningsbidraget, f.eks. »markedsandel« og »måleperiode«, kan defineres meget forskelligt i den relevante lovgivning i de enkelte medlemsstater. For eksempel kan måleperioden strække sig over et helt år eller blot en måned. Ligeledes kan måling af markedsandele og formlen for beregning af forpligtelsen variere i de forskellige nationale lovgivninger. Disseeksempler påvirker imidlertid kun måling af forpligtelsen, som falder uden for fortolkningsbidragets anvendelsesområde.

ANVENDELSESOMRÅDE

6. Dette fortolkningsbidrag giver vejledning om indregning i producenternes årsregnskaber af forpligtelser vedrørende affaldshåndtering i henhold til EU's direktiv om elektronikaffald (WE&EE), for så vidt angår salg af historiske husholdningsapparater.

▼B

7. Fortolkningsbidraget vedrører hverken nyt affald eller historisk affald fra andre kilder end private husholdninger. Forpligtelsen vedrørende sådan affaldshåndtering behandles fyldestgørende i IAS 37. Hvis den nationale lovgivning imidlertid behandler nyt affald fra private husholdninger på samme måde som historisk affald fra private husholdninger, gælder principperne i fortolkningsbidraget under henvisning til den hierarkiske opstilling i afsnit 10–12 i IAS 8. Den hierarkiske opstilling i IAS 8 er ligeledes relevant for andre regler, der medfører forpligtelser på samme måde som omkostningsfordelingsmodellen i EU-direktivet.

PROBLEMSTILLING

8. IFRIC blev bedt om at afgøre, hvad der i forbindelse med bortskaffelse af elektronikaffald er den forpligtende begivenhed i overensstemmelse med afsnit 14a), i IAS 37 ved indregning af en hensættelse til omkostninger vedrørende affaldshåndtering:

— fremstilling eller salg af historiske husholdningsapparater?

— deltagelse på markedet i måleperioden?

— afholdelse af omkostninger under udførelse af affaldshåndtering?

KONSENSUS

9. Markedsdeltagelse i måleperioden er den forpligtende begivenhed efter afsnit 14a), i IAS 37. Derfor opstår der ingen forpligtelse vedrørende omkostninger til affaldshåndtering af historiske husholdningsapparater i forbindelse med fremstilling eller salg af produkterne. Da forpligtelsen vedrørende historiske husholdningsapparater er forbundet med markedsdeltagelse i måleperioden, og ikke med fremstilling eller salg af de produkter, der skal bortskaffes, opstår der ingen forpligtelse, medmindre der foreligger eller opstår en markedsandel i måleperioden. Tidspunktet for den forpligtende begivenhed kan også være uafhængigt af den periode, hvor aktiviteterne i forbindelse med affaldshåndteringen udføres, og de dermed forbundne omkostninger afholdes.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

10. Virksomheder skal anvende dette fortolkningsbidrag for regnskabsår, som begynder 1. december 2005 eller derefter. Det tilskyndes, at standarden anvendes før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender dette fortolkningsbidrag for regnskabsår, som begynder før 1. december 2005, skal den give oplysning om dette.

OVERGANG

11. Der skal redegøres for ændringer i regnskabspraksis i overensstemmelse med IAS 8.

▼B

IFRIC-FORTOLKNINGSBIDRAG 7

Om anvendelse af omregningsmetoden i IAS 29 Regnskabsaflæggelse i hyperinflationsøkonomier

HENVISNINGER

— IAS 12 *Indkomstskatter*

— IAS 29 *Regnskabsaflæggelse i hyperinflationsøkonomier*

BAGGRUND

1. Dette fortolkningsbidrag giver vejledning i anvendelsen af kravene i IAS 29 i et regnskabsår, hvor virksomheden konstaterer ([1]), at der er hyperinflation i den økonomi, som ligger til grund for dens funktionelle valuta, og når denne hyperinflation ikke fandtes i det foregående regnskabsår, og virksomheden derfor omregner sit årsregnskab i overensstemmelse med IAS 29.

PROBLEMSTILLING

2. I fortolkningsbidraget bliver der taget stilling til følgende spørgsmål:

   a) Hvordan forstås kravet »…skal angives i den ►**M5** ved regnskabsårets afslutning ◄ gældende måleenhed« i afsnit 8 i IAS 29, når en virksomhed anvender standarden?

   b) Hvordan skal en virksomhed regnskabsmæssigt behandle udskudte skatteposter i et omregnet årsregnskab?

KONSENSUS

3. I det regnskabsår, hvor en virksomhed konstaterer, at der er opstået hyperinflation i den økonomi, der ligger til grund for dens funktionelle valuta, og som i det foregående regnskabsår ikke har været ramt af hyperinflation, skal virksomheden anvende kravene i IAS 29, som om der altid havde været tale om en hyperinflationsøkonomi. Hvad angår ikke-monetære poster, der opgøres til historisk kostpris, skal virksomhedens åbningsbalance ved begyndelsen af det første regnskabsår, der præsenteres i årsregnskabet, omregnes, så inflationens virkninger afspejles fra den dato, hvor aktiverne blev anskaffet, og forpligtelserne blev påtaget, indtil datoen for slutbalancen for regnskabsåret. Hvad angår ikke-monetære poster, der er indregnet i åbningsbalancen til beløb, der gælder på andre dage end anskaffelses- eller optagelsestidspunktet, skal omregningen i stedet afspejle inflationens virkninger fra den dato, hvor disse beløb blev opgjort, indtil datoen for ►**M5** regnskabsårets afslutning ◄.

4. Ved ►**M5** regnskabsårets afslutning ◄ indregnes og måles udskudte skatteposter i overensstemmelse med IAS 12. Tallene for den udskudte skat i åbningsbalancen for regnskabsåret opgøres imidlertid som følger:

   a) virksomheden foretager en ny måling af de udskudte skatteposter i overensstemmelse med IAS 12, efter at den har omregnet den nominelle regnskabsmæssige værdi af de ikke-monetære poster på datoen for åbningsbalancen for regnskabsåret ved at anvende måleenheden på denne dato

([1]) Konstateringen af hyperinflation baseres på virksomhedens vurdering af kriterierne i afsnit 3 i IAS 29.

▼B

b) de udskudte skatteposter, der måles på ny i overensstemmelse med punkt a), omregnes for ændringen i måleenheden fra datoen for åbningsbalancen for regnskabsåret indtil ►M5 det pågældende regnskabsårs afslutning ◄.

Virksomheden skal anvende fremgangsmåden i punkt a) og b) ved omregning af de udskudte skatteposter i åbningsbalancen for eventuelle sammenligningsår, der præsenteres i det omregnede regnskab for det regnskabsår, hvor virksomheden anvender IAS 29.

5. Når en virksomhed har omregnet sit årsregnskab, bliver alle tilsvarende tal i årsregnskabet for et efterfølgende regnskabsår, herunder udskudte skatteposter, kun omregnet ved at anvende ændringen i måleenheden for dette efterfølgende regnskabsår for de omregnede regnskaber for det foregående regnskabsår.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

6. Virksomheder skal anvende dette fortolkningsbidrag for regnskabsår, som begynder 1. marts 2006 eller derefter. Det tilskyndes, at standarden anvendes før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender dette fortolkningsbidrag på regnskaber for regnskabsår, som begynder før 1. marts 2006, skal den give oplysning om dette.

▼M23

_____

▼B

IFRIC-FORTOLKNINGSBIDRAG 9

Omvurdering af indbyggede afledte finansielle instrumenter

HENVISNINGER

— IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling*

— IFRS 1 *Førstegangsanvendelse af IFRS*

— IFRS 3 *Virksomhedssammenslutninger*

BAGGRUND

1. IAS 39, afsnit 10, beskriver et indbygget afledt finansielt instrument som »en del af et kombineret finansielt instrument, som også omfatter en ikke-afledt hovedkontrakt, således at nogle af det kombinerede instruments pengestrømme varierer på en måde, som svarer til et ikke-indbygget afledt finansielt instrument«.

2. Ifølge IAS 39, afsnit 11, skal et indbygget afledt finansielt instrument udelukkende adskilles fra hovedkontrakten og behandles regnskabsmæssigt som et afledt instrument, hvis:

   a) de økonomiske karakteristika og risici forbundet med det indbyggede afledte finansielle instrument ikke er nært forbundet med hovedkontraktens økonomiske karakteristika og risici

   b) et separat instrument med samme betingelser som det indbyggede afledte finansielle instrument opfylder definitionen på et afledt finansielt instrument, og

   c) det kombinerede instrument ikke måles til dagsværdi med ændringer heri indregnet i resultatet (dvs. et afledt finansielt instrument, som er indbygget i et finansielt aktiv eller en finansiel forpligtelse til dagsværdi gennem resultatet, udskilles ikke).

ANVENDELSESOMRÅDE

3. Med forbehold af afsnit 4 og 5 nedenfor gælder dette fortolkningsbidrag for alle indbyggede afledte finansielle instrumenter inden for rammerne af IAS 39.

4. Dette fortolkningsbidrag tager ikke stilling til spørgsmål i tilknytning til fornyet måling, der opstår som følge af en omvurdering af indbyggede afledte finansielle instrumenter.

▼M22

5. Dette fortolkningsbidrag finder ikke anvendelse på indbyggede afledte finansielle instrumenter i kontrakter, der er erhvervet ved:

   a) en virksomhedssammenslutning (som defineret i IFRS 3 *Virksomhedssammenslutninger*, ajourført 2008),

   b) en sammenslutning af virksomheder under samme bestemmende indflydelse som beskrevet i afsnit B1–B4 i IFRS 3 (ajourført 2008) eller

   c) oprettelsen af et joint venture som defineret i IAS 31 *Kapitalandele i joint ventures*

   eller en eventuel omvurdering heraf på overtagelsestidspunktet. ([1])

([1]) IFRS 3 (ajourført 2008) tager stilling til erhvervelse af kontrakter med indbyggede afledte finansielle instrumenter i en virksomhedssammenslutning.

▼B

PROBLEMSTILLING

6. I henhold til IAS 39 skal en virksomhed, når den for første gang bliver part i en kontrakt, vurdere, om der er nogen indbyggede afledte finansielle instrumenter i kontrakten, der skal adskilles fra hovedkontrakten og behandles regnskabsmæssigt som afledt finansielt instrument i henhold til standarden. Fortolkningsbidraget omhandler følgende problemstillinger:

a) Kræves det i henhold til IAS 39, at en vurdering kun skal foretages, når virksomheden for første gang bliver part i kontrakten, eller bør vurderingen løbende tages op til fornyet behandling i hele kontrakten løbetid?

b) Bør en virksomhed, som anvender IFRS for første gang, foretage sin vurdering på grundlag af de betingelser, der var gældende, da virksomheden for første gang blev part i kontrakten, eller på grundlag af dem, der var gældende, da virksomheden anvendte IFRS for første gang?

KONSENSUS

▼M20

7. En virksomhed skal vurdere, om et indbygget afledt finansielt instrument skal adskilles fra hovedkontrakten og regnskabsmæssigt behandles som et afledt finansielt instrument, når virksomheden for første gang bliver part i kontrakten. Efterfølgende omvurdering er forbudt, medmindre der sker (a) en ændring i vilkårene for kontrakten, som i betydelig grad ændrer de pengestrømme, der ellers ville være påkrævet i henhold til kontrakten, eller (b) en omklassifikation af et finansielt aktiv fra kategorien dagsværdi med indregning i resultatopgørelsen af ændringer i dagsværdi, i hvilke tilfælde en omvurdering er påkrævet. En virksomhed afgør, om en ændring af pengestrømmene er betydelig, ved at vurdere, i hvilket omfang de forventede fremtidige pengestrømme, der er forbundet med det indbyggede afledte finansielle instrument, hovedkontrakten eller begge, er ændret, og hvorvidt ændringen er betydelig i forhold til de tidligere forventede pengestrømme forbundet med kontrakten.

7A Vurderingen af, om et indbygget afledt finansielt instrument skal adskilles fra hovedkontrakten og regnskabsmæssigt behandles som et afledt finansielt instrument i forbindelse med omklassifikation af et finansielt aktiv fra kategorien dagsværdi med indregning i resultatopgørelsen af ændringer i dagsværdi i overensstemmelse med afsnit 7, skal ske på grundlag af de omstændigheder, der eksisterede på det seneste af følgende tidspunkter:

a) når virksomheden for første gang er blevet part i kontrakten, og

b) når der er sket ændring i vilkårene for kontrakten, som i betydelig grad har ændret de pengestrømme, der ellers ville være påkrævet i henhold til kontrakten.

I forbindelse med denne vurdering finder IAS 39 afsnit 11(c) ikke anvendelse (dvs. den kombinerede kontrakt behandles, som om den ikke var målt til dagsværdi med indregning i resultatopgørelsen af ændringer i dagsværdi). Hvis en virksomhed ikke kan foretage en sådan vurdering, skal den kombinerede kontrakt fortsat som helhed klassificeres til dagsværdi med indregning i resultatopgørelsen af ændringer i dagsværdi.

▼B

8. En virksomhed, som anvender IFRS for første gang, skal vurdere, om et indbygget afledt finansielt instrument skal adskilles fra hovedkontrakten og regnskabsmæssigt behandles som et afledt finansielt instrument på grundlag af de betingelser, der var gældende enten på det tidspunktet, hvor den for første gang blev part i kontrakten eller på det tidspunkt, hvor den i henhold til afsnit 7 skulle foretage en omvurdering, alt efter hvilket tidspunkt, der indtræffer senest.

▼B

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT OG OVERGANG

9. Virksomheder skal anvende dette fortolkningsbidrag for regnskabsår, som begynder 1. juni 2006 eller derefter. Det tilskyndes, at standarden anvendes før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender dette fortolkningsbidrag for regnskabsår, som begynder før 1. juni 2006, skal den give oplysning om dette. Fortolkningsbidraget skal anvendes med tilbagevirkende kraft.

▼M20

10. *Indbyggede afledte finansielle instrumenter* (Ændringer til IFRIC 9 og IAS 39) udstedt i marts 2009 ændrede afsnit 7 og tilføjede afsnit 7A. Virksomheden skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som slutter 30. juni 2009 eller derefter.

▼M22

11. *Forbedringer til IFRS* udstedt i april 2009 ændrede afsnit 5. Virksomheder skal anvende denne ændring fremadrettet for regnskabsår, som begynder 1. juli 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IFRS 3 (ajourført 2008) for et tidligere regnskabsår, skal ændringen anvendes for dette tidligere regnskabsår, og virksomheden skal oplyse dette.

▼B

IFRIC-FORTOLKNINGSBIDRAG 10

Præsentation af delårsregnskaber og værdiforringelse

HENVISNINGER

— IAS 34 *Præsentation af delårsregnskaber*

— IAS 36 *Værdiforringelse af aktiver*

— IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling*

BAGGRUND

1. En virksomhed skal ►M5 ved hvert regnskabsårs afslutning ◄ vurdere, om der er sket en værdiforringelse af goodwill og af investeringer i egenkapitalinstrumenter og i finansielle aktiver, der er indregnet til kostpris, og, om nødvendigt, indregne et tab ved værdiforringelse ►M5 ved regnskabsårets afslutning ◄ i overensstemmelse med IAS 36 og IAS 39. Ved et efterfølgende ►M5 regnskabsårs afslutning ◄ kan betingelserne imidlertid have ændret sig på en sådan måde, at tabet ved værdiforringelse ville have været reduceret eller undgået, hvis vurderingen af værdiforringelsen først var blevet foretaget på dette tidspunkt. Dette fortolkningsbidrag giver vejledning om, hvorvidt sådanne tab ved værdiforringelse overhovedet bør tilbageføres.

2. Dette fortolkningsbidrag omhandler samspillet mellem kravene i IAS 34 og indregningen af tab ved værdiforringelse af goodwill i IAS 36 og visse finansielle aktiver i IAS 39 og virkningen af dette samspil på efterfølgende delårsregnskaber og årsregnskaber.

PROBLEMSTILLING

3. IAS 34, afsnit 28, kræver, at virksomheder skal anvende den samme regnskabspraksis i deres delårsregnskaber som i deres årsregnskaber. Det anføres endvidere: »Hyppigheden af en virksomheds regnskabsaflæggelse (årlig, halvårlig eller kvartalsvis) må dog ikke påvirke målingen af årets resultat. For at opnå dette skal målingen i forbindelse med delårsregnskaber foretages på et år-til-dato-grundlag.«

4. Det anføres i IAS 36, afsnit 124: »Tab ved værdiforringelse indregnet for goodwill skal ikke tilbageføres i et efterfølgende regnskabsår.«

5. Det anføres i IAS 39, afsnit 69: »Tab ved værdiforringelse, som er indregnet i resultatet for en investering i et egenkapitalinstrument, der er klassificeret som disponibelt for salg, skal ikke tilbageføres gennem resultatet.«

6. IAS 39, afsnit 66, kræver, at tab ved værdiforringelse af finansielle aktiver, der er indregnet til kostpris (såsom et tab ved værdiforringelse af et unoteret egenkapitalinstrument, som ikke er indregnet til dagsværdi, fordi dagsværdien ikke kan måles pålideligt), ikke skal tilbageføres.

▼B

7. Fortolkningsbidraget omhandler følgende problemstilling:

Bør en virksomhed tilbageføre tab ved værdiforringelse, der er indregnet i en delårsperiode, i relation til goodwill og investeringer i egenkapitalinstrumenter og i finansielle aktiver, der er indregnet til kostpris, hvis der ikke ville være indregnet et tab, eller der ville være indregnet et mindre tab, hvis der først var foretaget en vurdering af værdiforringelsen ved et efterfølgende ►M5 regnskabsårs afslutning ◄?

KONSENSUS

8. En virksomhed må ikke tilbageføre et tab ved værdiforringelse, der er indregnet i en foregående delårsperiode, for så vidt angår goodwill eller en investering i enten et egenkapitalinstrument eller et finansielt aktiv, der er indregnet til kostpris.

9. En virksomhed må ikke anvende denne konsensus analogt på andre områder, hvor der er en mulig konflikt mellem IAS 34 og andre standarder.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT OG OVERGANG

10. Virksomheder skal anvende dette fortolkningsbidrag for regnskabsår, som begynder 1. november 2006 eller derefter. Det tilskyndes, at standarden anvendes før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender dette fortolkningsbidrag for regnskabsår, som begynder før 1. november 2006, skal den give oplysning om dette. En virksomhed skal anvende fortolkningsbidraget på goodwill fremadrettet fra det tidspunkt, hvor den for første gang anvendte IAS 36; den skal anvende fortolkningsbidraget på investeringer i egenkapitalinstrumenter eller i finansielle aktiver, der er indregnet til kostpris, fremadrettet fra det tidspunkt, hvor den for første gang anvendte målingskriterierne i IAS 39.

▼M23

———————

▼M9

IFRIC FORTOLKNINGSBIDRAG 12

Koncessionsaftaler

REFERENCER:

— *Begrebsramme for udarbejdelse og præsentation af årsregnskaber*

— IFRS 1 *Førstegangsanvendelse af IFRS*

— IFRS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysninger*

— IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*

— IAS 11 *Entreprisekontrakter*

— IAS 16 *Materielle anlægsaktiver*

— IAS 17 *Leasingkontrakter*

— IAS 18 *Omsætning*

— IAS 20 *Regnskabsmæssig behandling af offentlige tilskud og oplysning om andre former for offentlig støtte*

— IAS 23 *Låneomkostninger*

— IAS 32 *Finansielle instrumenter: Præsentation*

— IAS 36 *Værdiforringelse af aktiver*

— IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*

— IAS 38 *Immaterielle aktiver*

— IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling*

— IFRIC 4 *Vurdering af, om en aftale indeholder en leasingkontrakt*

— SIC-29 *Oplysning - koncessionsaftaler*

BAGGRUND

1 I mange lande er infrastruktur til offentlige tjenesteydelser såsom veje, broer, tunneller, fængsler, hospitaler, lufthavne, vanddistributionsanlæg, energiforsyning og telekommunikationsnet traditionelt blevet bygget, drevet og vedligeholdt af den offentlige sektor og finansieret gennem offentlige bevillinger.

2 I nogle lande har regeringerne indført koncessionskontrakter for at få den private sektor til at deltage i udvikling, finansiering, drift og vedligeholdelse af denne infrastruktur. Infrastrukturen findes måske allerede eller bliver anlagt i løbet af koncessionsaftalens løbetid. En aftale i dette fortolkningsbidrags forstand omfatter typisk en enhed fra den private sektor (en operatør), der anlægger den infrastruktur, som skal bruges til at levere den offentlige tjenesteydelse, eller opgraderer den (f.eks. ved at øge dens kapacitet) og driver og vedligeholder den pågældende infrastruktur i en bestemt periode. Operatøren betales for sine tjenesteydelser i aftalens løbetid. Aftalen reguleres af en kontrakt, hvori der er fastsat resultatnormer, mekanismer til prisjustering og aftaler med henblik på afgørelse af tvistemål ved voldgift. En sådan aftale beskrives ofte som en koncessionsaftale om anlæg og drift med senere overdragelse (»build-operate-transfer«), om istandsættelse og drift med senere overdragelse (»rehabilitate-operate-transfer« eller som en offentlig-privat koncessionsaftale (»public-to-private«).

▼M9

3 Et karakteristisk træk ved disse koncessionsaftaler er, at den forpligtelse, operatøren påtager sig, har karakter af offentlig service. Ifølge de grundlæggende retsprincipper skal offentligheden have leveret tjenesteydelser i forbindelse med infrastruktur, uanset hvem der driver tjenesterne. Operatøren er i henhold til koncessionsaftalen kontraktligt bundet til at levere serviceydelserne til offentligheden på vegne af det offentlige organ. Andre fælles træk er:

a) den part, der bevilger koncessionsaftalen (koncessionsgiver), er et offentligt organ, herunder et statsligt organ, eller et privat organ, der har fået uddelegeret ansvaret for tjenesten,

b) operatøren er ansvarlig for i det mindste en del af forvaltningen af infrastrukturen og hertil knyttede tjenesteydelser og optræder ikke blot som repræsentant for koncessionsgiveren,

c) i kontrakten fastsættes de første priser, operatøren skal opkræve, og reglerne for prisrevisioner i løbet af koncessionsaftalens løbetid,

d) ved udløbet af aftaleperioden er operatøren forpligtet til at overdrage infrastrukturen til koncessionsgiver i en nærmere bestemt stand uden yderligere vederlag eller mod et mindre vederlag, uanset hvem af parterne der oprindelig finansierede den.

ANVENDELSESOMRÅDE

4 Dette fortolkningsbidrag indeholder vejledning i, hvordan operatørerne regnskabsmæssigt skal behandle offentlige-private koncessionsaftaler.

5 Dette fortolkningsbidrag gælder for offentlige-private koncessionsaftaler, såfremt:

a) koncessionsgiver kontrollerer eller regulerer, hvilke tjenesteydelser operatøren skal levere med infrastrukturen, hvem de skal leveres til og til hvilken pris, og

b) koncessionsgiver kontrollerer - gennem ejerskab, egentlig ret eller andet - enhver betydelig resterende kapitalandel i infrastrukturen ved aftalens udløb.

6 Infrastruktur, der bruges i en offentlig-privat koncessionsaftale i hele infrastrukturens økonomiske levetid (aktivernes fulde levetid), falder indenfor dette fortolkningsbidrags anvendelsesområde, hvis betingelserne i afsnit 5(a) er opfyldt. Afsnit AG1–AG8 indeholder vejledning i, hvordan det afgøres, om og i hvilken grad offentlige-private koncessionsaftaler falder inden for dette fortolkningsbidrags anvendelsesområde.

7 Dette fortolkningsbidrag gælder både for:

a) infrastruktur, som operatøren anlægger eller erhverver fra en tredjepart ifølge koncessionsaftalen, og

b) eksisterende infrastruktur, som operatøren får adgang til af koncessionsgiver ifølge koncessionsaftalen.

▼M9

8 Dette fortolkningsbidrag specificerer ikke den regnskabsmæssige behandling af infrastruktur, som operatøren ejede, og som blev indregnet som materielle anlægsaktiver, før denne indgik koncessionsaftalen. IFRS-kravene om ophør af indregning (fastlagt i IAS 16) gælder for denne type infrastruktur.

9 Dette fortolkningsbidrag indeholder ikke oplysninger om koncessionsgivernes regnskabsmæssige behandling.

PROBLEMSTILLINGER

10 I dette fortolkningsbidrag fastlægges de generelle principper for indregning og måling af forpligtelser og hertil knyttede rettigheder i koncessionsaftaler. Krav om offentliggørelse af oplysninger om koncessionsaftaler findes i SIC-29 *Koncessionsaftaler - oplysning*. Der behandles følgende problemstillinger i dette fortolkningsbidrag:

a) behandling af operatørens rettigheder over infrastrukturen

b) indregning og måling af aftalevederlag

c) anlægs- eller opgraderingstjenester

d) driftstjenester

e) låneomkostninger

f) efterfølgende regnskabsmæssig behandling af et finansielt aktiv og et immaterielt aktiv og

g) elementer, som koncessionsgiver stiller til rådighed for operatøren.

KONSENSUS

Behandling af operatørens rettigheder over infrastrukturen

11 Infrastruktur inden for dette fortolkningsbidrags anvendelsesområde skal ikke indregnes som operatørens materielle anlægsaktiver, fordi koncessionskontrakten ikke giver operatøren ret til at kontrollere brugen af offentlig serviceinfrastruktur. Operatøren har adgang til at drive infrastrukturen for at yde offentlig service på koncessionsgiverens vegne på de i kontrakten fastsatte betingelser.

Indregning og måling af aftalevederlag

12 I henhold til kontrakter inden for dette fortolkningsbidrags anvendelsesområde fungerer operatøren som serviceyder. Operatøren anlægger eller opgraderer infrastruktur (anlægs- eller opgraderingstjenester), der skal bruges til at yde en offentlig tjeneste og driver og vedligeholder den pågældende infrastruktur (driftstjenester) i en bestemt periode.

▼M9

13 Operatøren skal indregne og måle omsætningen i overensstemmelse med IAS 11 og 18 for de tjenesteydelser, han leverer. Såfremt operatøren yder mere end én tjeneste (dvs. anlægs- eller opgraderingstjenester og driftstjenester) i henhold til én kontrakt eller aftale, skal det modtagne eller tilgodehavende vederlag allokeres ud fra de relative dagsværdier af de leverede tjenesteydelser, når beløbene kan opgøres separat. Den efterfølgende regnskabsmæssige behandling afgøres af vederlagets art. Der redegøres nærmere for den efterfølgende regnskabsmæssige behandling af vederlag modtaget som et finansielt aktiv og som et immaterielt aktiv i nedenstående afsnit 23–26.

Anlægs- eller opgraderingstjenester

14 Operatøren skal regnskabsmæssigt behandle omsætning og omkostninger vedrørende anlægs- eller opgraderingstjenester i overensstemmelse med IAS 11.

Vederlag fra koncessionsgiver til operatør

15 Hvis operatøren leverer anlægs- eller opgraderingstjenester, skal det, af operatøren modtagne eller tilgodehavende vederlag indregnes til dagsværdien. Vederlaget kan være ret til:

a) et finansielt aktiv eller

b) et immaterielt aktiv.

16 Operatøren skal indregne et finansielt aktiv, såfremt der hertil er knyttet en ubetinget kontraktlig ret til at modtage kontanter eller et andet finansielt aktiv fra koncessionsgiver eller efter dennes anvisning for anlægstjenester; koncessionsgiver har kun en lille, om overhovedet nogen, mulighed for at undgå at betale, fordi aftalen normalt kan gennemtvinges. Operatøren har en ubetinget ret til at modtage et kontant beløb, hvis koncessionsgiver kontraktligt garanterer at betale operatøren (a) beløb, der enten er faste eller kan opgøres, eller (b) en eventuel forskel mellem beløb modtaget af brugere af den offentlige tjeneste og beløb, der er faste eller kan opgøres, selv om betalingen er afhængig af, om operatøren sikrer, at infrastrukturen opfylder specificerede kvalitets- eller effektivitetskrav.

17 Operatøren skal indregne et immaterielt aktiv, såfremt den modtager en ret (en licens) til at opkræve betaling fra brugere af den offentlige tjeneste. En ret til at opkræve betaling fra brugere af den offentlige tjeneste er ikke en ubetinget ret til at modtage et kontant beløb, fordi beløbene er afhængige af, i hvilket omfang offentligheden bruger tjenesten.

18 Hvis operatøren får anlægstjenesterne betalt delvis i et finansielt aktiv og delvis i et immaterielt aktiv, er det nødvendigt regnskabsmæssigt at behandle hvert element af operatørens vederlag separat. Det modtagne eller tilgodehavende vederlag for begge elementer skal første gang indregnes til dagsværdien for det modtagne eller tilgodehavende vederlag.

19 Arten af det vederlag, koncessionsgiver giver operatøren, skal afgøres under henvisning til kontraktbetingelserne og en relevant kontraktret, når en sådan findes.

▼M9

Driftstjenester

20 Operatøren skal regnskabsmæssigt behandle omsætning og omkostninger vedrørende driftstjenester i overensstemmelse med IAS 18.

Kontraktlige forpligtelser til at genoprette infrastruktur til et bestemt driftseffektivitetsniveau

21 Operatøren kan have kontraktlige forpligtelser, der skal opfyldes som betingelse for sin licens (a) til at vedligeholde infrastrukturen til et bestemt driftseffektivitetsniveau eller (b) til at genoprette infrastrukturen til en bestemt stand, før den overdrages til koncessionsgiver ved udløbet af koncessionsaftalen. Disse kontraktlige forpligtelser til at vedligeholde eller genoprette infrastrukturen, med undtagelse af et eventuelt opgraderingselement (jf. afsnit 14), skal indregnes og måles i overensstemmelse med IAS 37, dvs. ved bedste skøn over de omkostninger, der ville være nødvendige til at indfri den nuværende forpligtelse på balancedatoen.

Låneomkostninger afholdt af operatøren

22 I overensstemmelse med IAS 23 skal låneomkostninger i forbindelse med aftalen indregnes som en udgift i den periode, de afholdes, medmindre operatøren har en kontraktlig ret til at modtage et immaterielt aktiv (en ret til at opkræve betaling fra brugere af den offentlige tjeneste). I så fald skal låneomkostninger i tilknytning til aftalen aktiveres i løbet af aftalens anlægsfase i overensstemmelse med standarden.

Finansielt aktiv

23 IAS 32 og 39 og IFRS 7 gælder for det finansielle aktiv, der er indregnet i henhold til afsnit 16 og 18.

24 Det skyldige beløb fra koncessionsgiver eller efter dennes anvisning behandles regnskabsmæssigt i overensstemmelse med IAS 39 som:

a) et lån eller tilgodehavende

b) et finansielt aktiv disponibelt for salg eller

c) et finansielt aktiv til dagsværdi gennem resultatet, hvis det er betegnet som sådan ved første indregning, og såfremt betingelserne for denne klassificering er opfyldt.

25 Hvis tilgodehavendet hos koncessionsgiver regnskabsmæssigt behandles som enten et lån eller et tilgodehavende eller som et finansielt aktiv disponibelt for salg, skal renter beregnet under anvendelse af den effektive rentemetode i henhold til IAS 39 indregnes i resultatet.

Immaterielt aktiv

26 IAS 38 gælder for det immaterielle aktiv, der indregnes i overensstemmelse med afsnit 17 og 18. Afsnit 45-47 i IAS 38 giver vejledning i at måle immaterielle aktiver, der er erhvervet til gengæld for et eller flere ikke-monetære aktiver eller en kombination af monetære og ikke-monetære aktiver.

▼M9

Elementer, som koncessionsgiver stiller til rådighed for operatøren

27 I overensstemmelse med afsnit 11 skal infrastrukturelementer, hvortil operatøren får adgang af koncessionsgiver ifølge koncessionsaftalen, ikke indregnes som operatørens materielle anlægsaktiver. Koncessionsgiver kan også stille andre elementer til rådighed for operatøren, som operatøren kan beholde eller behandle efter ønske. Hvis sådanne aktiver udgør en del af det vederlag, som koncessionsgiver skal betale for tjenesteydelserne, er de ikke statstilskud som defineret i IAS 20. De indregnes som operatørens aktiver, målt efter dagsværdien, da de første gang blev indregnet. Operatøren skal indregne en forpligtelse som følge af uopfyldte forpligtelser, denne har påtaget sig til gengæld for aktiverne.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

28 Virksomheder skal anvende dette fortolkningsbidrag for regnskabsår, som begynder 1. januar 2008 eller derefter. Det er tilladt at anvende fortolkningsbidraget før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender dette fortolkningsbidrag for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2008, skal den give oplysning herom.

OVERGANG

29 Med forbehold af afsnit 30 behandles ændringer i anvendt regnskabspraksis i overensstemmelse med IAS 8, dvs. med tilbagevirkende kraft.

30 Hvis det for en bestemt koncessionsaftale ikke er praktisk muligt for en operatør at anvende dette fortolkningsbidrag med tilbagevirkende kraft ved begyndelsen af det tidligst præsenterede regnskabsår, skal denne:

a) indregne finansielle aktiver og immaterielle aktiver, der eksisterede ved begyndelsen af det tidligst præsenterede regnskabsår,

b) bruge disse finansielle og immaterielle aktivers tidligere regnskabsmæssige værdier (uanset hvordan de tidligere blev klassificeret) som deres regnskabsmæssige værdier pr. den dato, og

c) teste finansielle og immaterielle aktiver, der indregnes på den dato, for værdiforringelse, medmindre det ikke er praktisk muligt, idet beløbene i så fald testes for værdiforringelse pr. begyndelse af det løbende regnskabsår.

Appendiks A

ANVENDELSESVEJLEDNING

Dette appendiks er en integreret del af standarden.

ANVENDELSESOMRÅDE (afsnit 5)

AG1 Det fremgår af afsnit 5 i dette fortolkningsbidrag, at infrastruktur er omfattet af dette fortolkningsbidrags anvendelsesområde, når følgende betingelser er opfyldt:

a) koncessionsgiver kontrollerer eller regulerer, hvilke tjenesteydelser operatøren skal levere med infrastrukturen, hvem de skal leveres til og til hvilken pris, og

▼M9

b) koncessionsgiver kontrollerer — gennem ejerskab agentlig ret eller andet — enhver betydeliig resterende kapitalandel i infrastrukturen ved aftalens udløb.

AG2 Den kontrol eller regulering, der omtales i betingelse (a), kunne ske ved kontrakt eller på anden vis (som f.eks. gennem en myndighed) og omfatter omstændigheder, hvor koncessionsgiver køber det samlede output, samt omstændigheder hvor hele eller dele af outputtet købes af andre brugere. Ved anvendelse af denne betingelse skal koncessionsgiver og eventuelle nærtstående parter betragtes samlet. Hvis koncessionsgiver er et offentligt organ, skal den offentlige sektor som helhed sammen med eventuelle myndigheder, der handler i det offentliges interesse, betragtes som nærtstående i forhold til koncessionsgiver ifølge dette fortolkningsbidrag.

AG3 Ifølge betingelse (a) behøver koncessionsgiver ikke have fuldstændig kontrol over prisen. Det er tilstrækkeligt, at prisen reguleres af koncessionsgiver, ved kontrakt eller af en myndighed, f.eks. ved en takstloftordning. Betingelsen skal dog være gældende for aftalens indhold. Der skal ses bort fra uvæsentlige elementer, såsom et loft, der kun gælder i sjældne tilfælde. Hvis en kontrakt omvendt f.eks. betyder, at operatøren frit kan fastsætte priserne, men eventuel overskydende fortjeneste går til koncessionsgiver, lægges der loft over operatørens udbytte, og priselementet i kontroltesten er opfyldt.

AG4 Ifølge betingelse (b) skal koncessionsgivers kontrol over en eventuel betydelig resterende kapitalandel både begrænse operatørens praktiske mulighed for at sælge eller pantsætte infrastrukturen og give koncessionsgiver en fortsat brugsret i hele aftaleperioden. Den resterende kapitalandel i infrastrukturen er den anslåede aktuelle værdi af infrastrukturen, som om den allerede havde den alder og stand, der forventes ved udløbet af aftaleperioden.

AG5 Der skal skelnes mellem kontrol og ledelse. Hvis koncessionsgiver både bibeholder den grad af kontrol, der beskrives i afsnit 5(a), og en eventuel betydelig resterende kapitalandel i infrastrukturen, forvalter operatøren kun infrastrukturen på koncessionsgivers vegne — selv om denne i mange tilfælde kan have vide ledelsesmæssige skønsbeføjelser.

AG6 Betingelse (a) og (b) til sammen angiver, hvornår infrastrukturen, inklusive eventuelt nødvendige udskiftninger (jf. afsnit 21), kontrolleres af koncessionsgiver i hele dens økonomiske levetid. Hvis operatøren f.eks. skal udskifte en del af et infrastrukturelement i løbet af aftaleperioden (f.eks. den øverste belægning på en vej eller taget på en bygning), skal infrastrukturelementet betragtes som et hele. Således opfyldes betingelse (b) for hele infrastrukturen, herunder den del, der er udskiftet, hvis koncessionsgiver kontrollerer en eventuelt betydelig resterende kapitalandel i den endelige udskiftning af den pågældende del.

AG7 Undertiden er brugen af infrastrukturen delvis reguleret på den i afsnit 5(a) beskrevne måde og delvis ureguleret. Disse aftaler kan imidlertid have mange forskellige former:

▼**M9**

a) enhver infrastruktur, der fysisk kan adskilles og drives uafhængigt og opfylder definitionen på en pengestrømsfrembringende enhed som defineret i IAS 36, skal analyseres separat, hvis den i fuldt omfang bruges til uregulerede formål. Dette kunne f.eks. gælde for en privat fløj af et sygehus, hvor den resterende del af sygehuset bruges af koncessionsgiver til behandling af offentlige patienter,

b) når rent accessoriske aktiviteter (såsom en sygehusbutik) er uregulerede, skal der foretages kontroltest, som om disse tjenester ikke var der, for i tilfælde, hvor koncessionsgiver kontrollerer tjenesteydelserne på den måde, der beskrives i afsnit 5, forringer tilstedeværelsen af accessoriske aktiviteter ikke koncessionsgivers kontrol med infrastrukturen.

AG8 Operatøren kan have ret til at bruge infrastruktur, der kan adskilles som beskrevet i AG7(a), eller faciliteter der bruges til at levere accessoriske uregulerede tjenester som beskrevet i AG7(b). I begge tilfælde kan der i realiteten være et lejemål fra koncessionsgiver til operatør; i så fald skal det regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med IAS 17.

▼M3

IFRIC FORTOLKNINGSBIDRAG 13

Kundeloyalitetsprogrammer

REFERENCER

— IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*

— IAS 18 *Omsætning*

— IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*

▼M32

— IFRS 13 *Måling af dagsværdi*

▼M3

BAGGRUND

1 Kundeloyalitetsprogrammer anvendes af virksomheder til at give kunder et incitament til at købe virksomhedens varer eller tjenesteydelser. Hvis en kunde køber varer eller tjenesteydelser, giver virksomheden kunden »bonuspoint«, som kunden kan indløse til goder såsom gratis eller nedsatte varer eller tjenesteydelser.

2 Ordningerne fungerer på forskellige måder. Det kan være et krav, at kunderne mindst skal samle et bestemt antal bonuspoint eller bonuspoint, som modsvarer en bestemt værdi, før de kan indløses. Bonuspoint kan være relateret til enkelte køb eller grupper af køb eller til en fortsat loyalitet i en bestemt periode. Virksomheden kan selv håndtere kundeloyalitetsprogrammet eller deltage i et program, der håndteres af en tredjepart. De tilbudte goder kan omfatte varer eller tjenesteydelser, som virksomheden selv leverer, og/eller rettigheder til at kræve levering af varer eller tjenesteydelser fra en tredjepart.

ANVENDELSESOMRÅDE

3 Dette fortolkningsbidrag finder anvendelse på kundeloyalitetsbonuspoint, som

a) en virksomhed tildeler sine kunder som led i en salgstransaktion, dvs. salg af varer, levering af tjenesteydelser eller en kundes brug af virksomhedens aktiver, og

b) kunderne på et fremtidigt tidspunkt kan indløse til gratis eller nedsatte varer eller tjenesteydelser under forudsætning af opfyldelse af yderligere kriterier.

Dette fortolkningsbidrag behandler en virksomheds regnskabsmæssige behandling ved tildeling af bonuspoint til virksomhedens kunder.

PROBLEMSTILLINGER

4 De problemstillinger, der behandles i dette fortolkningsbidrag, er:

a) hvorvidt virksomhedens forpligtelse til at levere gratis eller nedsatte varer eller tjenesteydelser (»goder«) på et fremtidigt tidspunkt skal indregnes og måles ved at:

i) allokere noget af den modtagne eller tilgodehavende betaling fra salgstransaktionen til bonuspointene og udskyde indregningen af indtægten (under anvendelse af afsnit 13 i IAS 18), eller

ii) foretage hensættelser for de skønnede fremtidige udgifter til levering af goderne (under anvendelse af afsnit 19 i IAS 18), og

b) hvis betalingen allokeres til bonuspointene:

i) hvor meget der skal allokeres til dem,

▼M3

ii) hvornår indtægten skal indregnes, og

iii) hvis en tredjepart leverer goderne, hvordan indtægten skal måles.

KONSENSUS

5 En virksomhed skal anvende afsnit 13 i IAS 18 og foretage regnskabsmæssig behandling af bonuspoint som et separat element af salgstransaktionen/salgstransaktionerne, ved hvilke(n) de blev tildelt (det »indledende salg«). Dagsværdien af den modtagne eller tilgodehavende betaling for det indledende salg skal allokeres mellem bonuspointene og salgets øvrige elementer.

▼M32

6 Den betaling, der allokeres til bonuspointene, skal måles under henvisning til deres dagsværdi.

▼M3

7 Hvis virksomheden selv leverer goderne, skal den indregne den betaling, der allokeres til bonuspointene, som indtægt, når bonuspointene indløses, og den opfylder sin forpligtelse til at levere goder. Det indregnede indtægtsbeløb skal baseres på antallet af bonuspoint, der er indløst mod levering af goder, i forhold til det samlede antal, der forventes indløst.

8 Hvis en tredjepart leverer goderne, skal virksomheden vurdere, hvorvidt den modtager den betaling, der er allokeret til bonuspointene, for egen regning eller på vegne af tredjeparten (dvs. som agent for tredjeparten).

a) Hvis virksomheden modtager betalingen på vegne af en tredjepart, skal den:

i) måle sin indtægt som det nettobeløb, der tilbageholdes for egen regning, dvs. forskellen mellem den betaling, der allokeres til bonuspointene, og det beløb, der skal betales til tredjeparten for levering af goderne, og

ii) indregne dette nettobeløb som indtægt, når tredjeparten bliver forpligtet til at levere goderne og berettiget til at modtage betaling for denne ydelse. Disse begivenheder kan indtræffe, så snart bonuspointene tildeles. Alternativt kan disse begivenheder, hvis kunden har valget mellem at kræve goderne leveret fra enten virksomheden eller en tredjepart, kun indtræffe, når kunden vælger at gøre sit krav på goder gældende mod tredjeparten.

b) Hvis virksomheden modtager betalingen for egen regning, skal den måle sin indtægt som den bruttobetaling, der allokeres til bonuspointene, og indregne indtægten, når den opfylder sine forpligtelser i forhold til goderne.

9 Hvis de uundgåelige omkostninger, der er forbundet med indfrielsen af forpligtelserne til at levere goderne, på et hvilket som helst tidspunkt forventes at overstige den modtagne eller tilgodehavende betaling for disse (dvs. den betaling, der er allokeret til bonuspointene på tidspunktet for det indledende salg, som endnu ikke er indregnet som indtægt, med tillæg af eventuel yderligere tilgodehavende betaling, når kunden indløser bonuspointene), har virksomheden tabsgivende kontrakter. Der skal indregnes en forpligtelse for det overskydende beløb i overensstemmelse med IAS 37. Det kan blive nødvendigt at indregne en sådan forpligtelse, hvis de forventede omkostninger forbundet med at levere goderne stiger, eksempelvis hvis virksomheden justerer sine forventninger til antallet af bonuspoint, der vil blive indløst.

▼M3

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT OG OVERGANG

10 Virksomheden skal anvende dette fortolkningsbidrag for regnskabsår, som begynder 1. juli 2008 eller derefter. Det er tilladt at anvende standarden før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender dette fortolkningsbidrag for regnskabsår, som begynder før 1. juli 2008, skal den give oplysning om dette.

▼M29

10A Afsnit AG2 blev ændret med *Forbedringer til IFRS* udstedt i maj 2010. Virksomheden skal anvende denne ændring på regnskabsår, som begynder den 1. januar 2011 eller derefter. Det er tilladt at anvende ændringen før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender ændringen for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning herom.

▼M32

10B IFRS 13, der er udstedt i maj 2011, medførte en ændring af afsnit 6 samt AG1-AG3. En virksomhed skal anvende disse ændringer, når den anvender IFRS 13.

▼M3

11 Ændringer i regnskabspraksis skal regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med IAS 8.

Appendiks

Anvendelsesvejledning

Dette appendiks er en integreret del af fortolkningsbidraget.

Måling af dagsværdien af bonuspoint

▼M32

AG1 Afsnit 6 i konsenssusen kræver, at den betaling, der allokeres til bonuspointene, skal måles under henvisning til deres dagsværdi. Hvis der ikke foreligger nogen officiel markedskurs for et identisk bonuspoint, skal dagsværdien måles ved hjælp af en anden værdiansættelsesmetode.

AG2 En virksomhed kan vurdere dagsværdien af bonuspoint under henvisning til dagsværdien af de goder, som de kan indløses til. I vurderingen af dagsværdien af bonuspointene tages der, efter hvad der er hensigtsmæssigt, højde for:

(a) de rabatter eller incitamenter, som ellers ville blive tilbudt til kunder, der ikke har optjent bonuspoint fra et indledende salg, og

(b) andelen af bonuspoint, der ikke forventes at blive indløst af kunder, samt

(c) risiko for manglende opfyldelse

Hvis kunderne kan vælge mellem forskellige goder, bestemmes dagsværdien af bonuspointene på baggrund af dagsværdien af de forskellige tilgængelige goder efter en vægtet opgørelse af det antal gange, hvert gode forventes valgt.

AG3 Under visse omstændigheder kan der anvendes andre metoder til at foretage skøn. Hvis en tredjepart eksempelvis leverer goderne, og virksomheden betaler tredjeparten for hvert bonuspoint, den tildeler, kan den anslå dagsværdien af bonuspointene under henvisning til det beløb, den betaler til tredjeparten, med tillæg af en rimelig avance. Det er nødvendigt at anlægge en skønsmæssig betragtning i forbindelse med valg og anvendelse af den metode til foretagelse af skøn, der tilfredsstiller kravene i afsnit 6 i konsenssusen, og som er mest hensigtsmæssig under de givne omstændigheder.

▼M4

IFRIC FORTOLKNINGSBIDRAG 14

IAS 19 — Begrænsning på et ydelsesbaseret pensionsaktiv, minimumskrav til afdækning og disses indbyrdes samspil

REFERENCER

— IAS 1 *Præsentation af årsregnskabet*

— IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*

— IAS 19 *Personaleydelser* ►M31 (som ændret i 2011) ◄

— IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*

BAGGRUND

▼M31

1 Afsnit 64 i IAS 19 begrænser måling af et ydelsesbaseret aktiv til det laveste af overskuddet i den ydelsesbaserede pensionsordning og aktivets loft. Afsnit 8 i IAS 19 fastsætter aktivets loft som »nutidsværdien af eventuelle økonomiske fordele i form af tilbagebetalinger fra pensionsordningen eller reduktioner i fremtidige bidrag til pensionsordningen«. Er der opstået spørgsmål om, hvornår tilbagebetalinger fra pensionsordningen eller reduktioner i fremtidige bidrag bør betragtes som værende til rådighed, især når der er et mindstekapitalkrav.

▼M4

2 En lang række lande stiller minimumskrav til afdækning for at understøtte sikkerheden af den lovede pensionsydelse til medlemmerne i en pensionsordning. Sådanne krav angiver normalt et minimumsbeløb eller bidragsniveau, der skal indbetales til en pensionsordning i en bestemt periode. Derfor kan et minimumskrav til afdækning begrænse en virksomheds mulighed for at nedsætte fremtidige bidrag.

3 Yderligere kan begrænsningen på målingen af et ydelsesbaseret pensionsaktiv bevirke, at et minimumskrav til afdækning bliver belastende. Normalt vil et krav om at foretage indbetalinger til en pensionsordning ikke påvirke målingen af det ydelsesbaserede pensionsaktiv eller den ydelsesbaserede pensionsforpligtelse. Dette skyldes, at når bidragene først er betalt, vil de indgå som aktiver tilknyttet pensionsordningen, således at den yderligere nettoforpligtelse vil være lig nul. Et minimumskrav til afdækning kan imidlertid medføre en forpligtelse, hvis de krævede bidrag ikke er tilgængelige for virksomheden, når de er betalt.

▼M27

3A I november 2009 ændrede International Accounting Standards Board (IASB) IFRIC 14 for a rette op på en utilsigtet virkning, der var opstået som følge af behandlingen af forudbetalinger af fremtidige bidrag i nogle tilfælde, når der findes minimumskrav til afdækning.

▼M4

ANVENDELSESOMRÅDE

4 Dette fortolkningsbidrag finder anvendelse på alle ydelsesbaserede pensionsydelser og andre langsigtede ydelsesbaserede personaleydelser.

5 I dette fortolkningsbidrag henviser minimumskrav til afdækning til ethvert krav om afdækning af en ydelsesbaseret pensionsordning eller andre langsigtede ydelsesbaserede ordninger.

▼M4

PROBLEMSTILLINGER

▼M31

6 De problemstillinger, der behandles i dette fortolkningsbidrag, er:

(a) hvornår tilbagebetalinger fra pensionsordningen eller reduktioner i fremtidige bidrag skal betragtes som tilgængelige i overensstemmelse med definitionen af aktivets loft i afsnit 8 i IAS 19.

▼M4

b) hvordan et minimumskrav til afdækning kan påvirke muligheden for nedsættelser af fremtidige bidrag.

c) hvornår et minimumskrav til afdækning kan medføre en forpligtelse.

KONSENSUS

Mulighed for tilbagebetaling eller nedsættelse af fremtidige bidrag

7 En virksomhed skal vurdere, om en tilbagebetaling eller nedsættelse af fremtidige bidrag er tilgængelig i overensstemmelse med ordningens vilkår og eventuelle lovmæssige krav, der gælder i ordningens jurisdiktion.

8 En økonomisk fordel i form af en tilbagebetaling eller en nedsættelse af fremtidige bidrag er tilgængelig, hvis virksomheden kan realisere den på et tidspunkt i løbet af ordningens løbetid, eller når ordningens forpligtelser indfris. Særligt gælder det, at en sådan økonomisk fordel kan være tilgængelig, selv hvis den ikke er umiddelbart mulig at realisere ved ►M5 regnskabsårets afslutning ◄.

9 Den tilgængelige økonomiske fordel er ikke afhængig af virksomhedens planlagte anvendelse af overdækningen. En virksomhed skal opgøre den maksimale økonomiske fordel, der er tilgængelig fra tilbagebetalinger, nedsættelser af fremtidige bidrag eller en kombination af disse. En virksomhed skal ikke indregne økonomiske fordele fra en kombination af tilbagebetalinger og nedsættelser af fremtidige bidrag baseret på en forventning om, at de udelukker hinanden.

10 I overensstemmelse med IAS 1 skal virksomheden give oplysning om primære kilder til skønsmæssig usikkerhed i forbindelse med ►M5 regnskabsårets afslutning ◄, som indebærer en betydelig risiko for at forårsage en væsentlig regulering af den regnskabsmæssige værdi af ►M5 nettoaktiver eller nettoforpligtelser indregnet i opgørelsen ◄. Dette kan omfatte oplysning om eventuelle begrænsninger på de aktuelle muligheder for at realisere overdækningen eller oplysning om grundlaget for opgørelsen af den tilgængelige økonomiske fordel.

Den økonomiske fordel, der er tilgængelig som en tilbagebetaling

Retten til tilbagebetaling

11 En tilbagebetaling er kun tilgængelig for en virksomhed, hvis virksomheden har en ubetinget ret til en tilbagebetaling:

a) i løbet af ordningens løbetid, uden at det forudsættes, at ordningens forpligtelser skal indfris for at opnå tilbagebetalingen (f.eks. kan virksomheden i visse jurisdiktioner oppebære en ret til en tilbagebetaling i løbet af ordningens løbetid, uanset om ordningens forpligtelser indfris), eller

b) under forudsætning af gradvis indfrielse af ordningens forpligtelser over tid, indtil alle medlemmerne er udtrådt af ordningen, eller

▼M4

c) under forudsætning af fuld indfrielse af ordningens forpligtelser ved en enkelt begivenhed (dvs. ved afvikling af ordningen).

Der kan foreligge en ubetinget ret til en tilbagebetaling, uanset omfanget af ordningens afdækning ved ►M5 regnskabsårets afslutning ◄.

12 Hvis virksomhedens ret til en tilbagebetaling af overdækning afhænger af, om der indtræffer eller ikke indtræffer en eller flere usikre fremtidige begivenheder, som ikke er helt under virksomhedens kontrol, har virksomheden ikke en ubetinget ret og skal ikke indregne et aktiv.

13 En virksomhed skal måle den økonomiske fordel, der er tilgængelig som en tilbagebetaling som det beløb af overdækningen ved ►M5 regnskabsårets afslutning ◄ (som er dagsværdien af ordningens aktiver med fradrag af nutidsværdien af den ydelsesbaserede pensionsforpligtelse), som virksomheden har en ret til at modtage som tilbagebetaling, med fradrag af eventuelle tilknyttede omkostninger. Hvis en tilbagebetaling eksempelvis er beskattet med andet end indkomstskat, skal virksomheden måle tilbagebetalingsbeløbet før skat.

14 Ved måling af en tilgængelig tilbagebetaling, når ordningen afvikles (afsnit 11(c)), skal virksomheden medtage de omkostninger, som ordningen ifalder i forbindelse med indfrielse af ordningens forpligtelser samt selve tilbagebetalingen. Eksempelvis skal en virksomhed fratrække honorarer for faglig assistance, hvis disse afholdes af ordningen og ikke af virksomheden, samt omkostninger til eventuelle forsikringspræmier, der er nødvendige for at sikre forpligtelsen ved afviklingen.

15 Hvis tilbagebetalingen opgøres til at udgøre hele eller en del af overdækningen snarere end et fast beløb, skal virksomheden ikke foretage regulering for den tidsmæssige værdi af penge, selv ikke hvis tilbagebetalingen kun kan realiseres på et fremtidigt tidspunkt.

Den økonomiske fordel, der er tilgængelig som bidragsnedsættelse

▼M27

16 Hvis der ikke foreligger minimumskrav til afdækning af bidrag for fremtidige ydelser, udgør den økonomiske fordel, der er tilgængelig som en nedsættelse af fremtidige bidrag.

(a) [ophævet]

(b) de fremtidige pensionsomkostninger for virksomheden i hvert regnskabsår i det korteste tidsrum af ordningens forventede løbetid og virksomhedens forventede levetid. I virksomhedens fremtidige pensionsomkostninger indgår ikke de omkostninger, der skal afholdes af medarbejdere.

▼M31

17 En virksomhed skal opgøre de fremtidige pensionsomkostninger på baggrund af forudsætninger, der er i overensstemmelse med de forudsætninger, som er lagt til grund ved opgørelsen af den ydelsesbaserede pensionsforpligtelse, og som er i overensstemmelse med situationen ved regnskabsårets afslutning, jf. IAS 19. Derfor skal virksomheden antage, at der ikke sker nogen ændringer af ydelserne under en ordning i fremtiden, før ordningen ændres, og forudsætte en stabil arbejdskraft i fremtiden, medmindre virksomheden reducerer antallet af ansatte, som er omfattet af ordningen. I sidstnævnte tilfælde skal forudsætningen om den fremtidige arbejdsstyrke tage højde for nedskæringen.

▼M27

Virkningen af et minimumskrav til afdækning på den økonomiske fordel, der er tilgængelig som en nedsættelse af fremtidige bidrag

18 En virksomhed skal analysere eventuelle minimumskrav til afdækning på et givet tidspunkt vedrørende bidrag, der kræves for at dække (a) eventuel eksisterende underdækning for tidligere ydelser i henhold til minimumskravene til afdækning og (b) fremtidige ydelser.

▼M4

19 Bidrag til at dække eventuel eksisterende underdækning i forhold til minimumskravene, for så vidt angår ydelser, der allerede er modtaget, påvirker ikke fremtidige bidrag for fremtidige ydelser. De kan medføre en forpligtelse i overensstemmelse med afsnit 23-26.

▼M27

20 Hvis der foreligger et minimumskrav til afdækning af bidrag for fremtidige ydelser, udgør den økonomiske fordel, der er tilgængelig som en nedsættelse af fremtidige bidrag summen af:

(a) ethvert beløb, der mindsker det fremtidige minimumskrav til afdækning af bidrag for fremtidige ydelser, fordi virksomheden har foretaget en forudbetaling (dvs. har betalt beløbet, før den var forpligtet til at gøre det), og

(b) de anslåede fremtidige pensionsomkostninger i hvert regnskabsår i overensstemmelse med afsnit 16 og 17 med fradrag af de anslåede minimumskrav til afdækning af bidrag for fremtidige ydelser i disse regnskabsår, hvis der ikke har fundet nogen forudbetaling sted som omhandlet i litra (a).

21 En virksomhed skal anslå det fremtidige minimumskrav til afdækning af bidrag for fremtidige ydelser under hensyntagen til virkningen af eventuel eksisterende overdækning beregnet i henhold til minimumskravene til afdækning, men uden at tage hensyn til den forudbetaling, der er nævnt i afsnit 20(a). En virksomhed skal lægge sådanne forudsætninger til grund, der er forenelige med minimumskravene til afdækning og, for så vidt angår forhold, der ikke er specificeret i disse krav, forudsætninger, der er i overensstemmelse med de forudsætninger, som er lagt til grund ved opgørelsen af den ydelsesbaserede pensionsforpligtelse, og som er i overensstemmelse med situationen ved regnskabsårets afslutning som fastlagt i IAS 19. Beregningen skal medtage eventuelle ændringer, der kan forventes som følge af virksomhedens betaling af minimumsbidragene på forfaldstidspunktet. Beregningen omfatter dog ikke virkningen af forventede ændringer i vilkårene for minimumskravene til afdækning, der ikke i al væsentlighed er vedtaget eller kontraktmæssigt aftalt ved regnskabsårets afslutning.

22 Når en virksomhed beregner det beløb, der er nævnt i afsnit 20(b), og hvis det fremtidige minimumskrav til afdækning af bidrag for fremtidige ydelser overstiger de fremtidige pensionsomkostninger i henhold til IAS 19 i et givet regnskabsår, reducerer dette overskydende beløb den beløbsmæssige størrelse af den økonomiske fordel, der er tilgængelig som en nedsættelse af fremtidige bidrag. Det beløb, der nævnt i afsnit 20(b), kan imidlertid aldrig være mindre end nul.

▼M4

Hvornår et minimumskrav til afdækning kan medføre en forpligtelse

23 Hvis en virksomhed i henhold til et minimumskrav til afdækning er underlagt en forpligtelse om at betale bidrag til dækning af en eksisterende underdækning i forhold til minimumskravene til afdækning vedrørende ydelser, der allerede er modtaget, skal virksomheden vurdere, om de forfaldne bidrag vil være tilgængelige som en tilbagebetaling af fremtidige bidrag, efter de er indbetalt i ordningen.

▼M31

24 I det omfang de bidrag, der skal betales, ikke vil være tilgængelige efter indbetaling til ordningen, skal virksomheden indregne en forpligtelse, hvis forpligtelsen opstår. Forpligtelsen skal formindske det ydelsesbaserede nettoaktiv eller øge den ydelsesbaserede pensionsforpligtelse, således at ingen gevinster eller tab forventes at blive resultatet af anvendelsen af afsnit 64 i IAS 19, når bidragene er betalt.

———————

▼M4

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

27 Virksomheden skal anvende dette fortolkningsbidrag for regnskabsår, som begynder 1. januar 2008 eller derefter. Det er tilladt at anvende standarden før dette tidspunkt.

▼M5

27A IAS 1 (ajourført 2007) ændrede den terminologi, der anvendes i IFRS-standarderne. Desuden blev afsnit 26 ændret. Virksomheden skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 1 (ajourført 2007) for et tidligere regnskabsår, skal ændringerne anvendes for dette tidligere regnskabsår.

▼M27

27B *Forudbetalinger af et minimumskrav til afdækning* tilføjede afsnit 3A og ændrede afsnit 16–18 og 20–22. En virksomhed skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2011 eller derefter. Det er tilladt at anvende dem tidligere. Hvis en virksomhed anvender ændringerne for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning om dette.

▼M31

27C IAS 19 (som ændret i 2011) medførte ændring af afsnit 1, 6, 17 og 24 samt ophævelse af afsnit 25 og 26. Virksomheden skal anvende disse ændringer, når den anvender IAS 19 (som ændret i 2011).

▼M4

OVERGANG

28 Virksomheden skal anvende dette fortolkningsbidrag fra begyndelsen af den første regnskabsperiode, der præsenteres i det første årsregnskab, som fortolkningsbidraget finder anvendelse på. Virksomheden skal indregne eventuelle indledende reguleringer af det overførte resultat, som følger af anvendelsen af dette fortolkningsbidrag, ved den pågældende regnskabsperiodes begyndelse.

▼M27

29 En virksomhed skal anvende ændringerne i afsnit 3A, 16–18 og 20–22 fra begyndelsen af det første sammenlignelige regnskabsår, der præsenteres i det første årsregnskab, hvor virksomheden anvender dette fortolkningsbidrag. Hvis virksomheden tidligere har anvendt dette fortolkningsbidrag, før den anvender ændringerne, skal den indregne den regulering af det overførte resultat, som følger af anvendelsen af ændringerne, ved begyndelsen af det tidligst sammenlignelige regnskabsår, som præsenteres.

▼**M13**

IFRIC-FORTOLKNINGSBIDRAG 15

Aftaler om opførelse af fast ejendom

HENVISNINGER

— IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber* (ajourført 2007)

— IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*

— IAS 11 *Entreprisekontrakter*

— IAS 18 *Omsætning*

— IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*

— IFRIC 12 *Koncessionsaftaler*

— IFRIC 13 *Kundeloyalitetsprogrammer*

BAGGRUND

1 Inden for ejendomsbranchen kan virksomheder, der direkte eller gennem underentreprenører beskæftiger sig med opførelse af fast ejendom, indgå aftaler med en eller flere købere, inden opførelsen er tilendebragt. Der findes forskellige typer af sådanne aftaler.

2 Eksempelvis kan virksomheder, der beskæftiger sig med opførelse af beboelsesejendomme, påbegynde markedsføringen af de enkelte enheder (lejligheder eller huse) på projektstadiet, dvs. mens opførelsen stadig er i gang, eller før den overhovedet er påbegyndt. Hver enkelt køber indgår en aftale med virksomheden om at købe en specifik enhed, når denne er klar til indflytning. Køberen betaler normalt et depositum til virksomheden, som kun refunderes, hvis virksomheden ikke er i stand til at levere den færdige enhed i overensstemmelse med de aftalte betingelser. Resten af købsprisen betales normalt først til virksomheden ved den kontraktlige opfyldelse, når køberen tager enheden i besiddelse.

3 Virksomheder, der beskæftiger sig med opførelse af erhvervs- og industriejendomme, kan indgå en aftale med en enkelt køber. Køberen kan være forpligtet til at foretage acontobetalinger mellem tidspunktet for aftalens indgåelse og den kontraktlige opfyldelse. Opførelsen kan ske på en grund, som køberen ejer eller leaser før opførelsen påbegyndes.

ANVENDELSESOMRÅDE

4 Dette fortolkningsbidrag finder anvendelse på den regnskabsmæssige behandling af omsætning og dermed forbundne omkostninger for virksomheder, der direkte eller gennem underentreprenører beskæftiger sig med opførelse af fast ejendom.

5 De aftaler, der er omfattet af dette fortolkningsbidrag, er aftaler om opførelse af fast ejendom. Ud over opførelse af fast ejendom kan sådanne aftaler også omfatte levering af andre varer eller tjenesteydelser.

PROBLEMSTILLING

6 Dette fortolkningsbidrag behandler to problemstillinger:

a) Er aftalen omfattet af IAS 11 eller IAS 18?

b) Hvornår skal omsætning fra opførelsen af fast ejendom indregnes?

▼M13

KONSENSUS

7 I følgende gennemgang forudsættes det, at virksomheden tidligere har analyseret aftalen om opførelse af fast ejendom og eventuelle tilhørende aftaler og har konkluderet, at virksomheden hverken bibeholder sit fortsatte ledelsesmæssige engagement i det omfang, der normalt er forbundet med ejendomsret, eller kontrollen over den opførte ejendom i et omfang, der udelukker indregning af dele af eller hele vederlaget som omsætning. Hvis indregning af en del af vederlaget som omsætning er udelukket, omfatter nedenstående gennemgang kun den del af aftalen, for hvilken omsætningen kan indregnes.

8 Inden for en enkelt aftale kan virksomheden foruden opførelsen af fast ejendom have påtaget sig at levere varer eller tjenesteydelser (eksempelvis salg af grund eller udførelse af ejendomsadministration). I overensstemmelse med IAS 18, afsnit 13, kan det være nødvendigt at opdele en sådan aftale i separat identificerbare elementer, hvoraf et er opførelsen af fast ejendom. Dagsværdien af det samlede modtagne eller tilgodehavende vederlag for aftalen skal fordeles på de enkelte elementer. Hvis der identificeres separate elementer, anvender virksomheden afsnit 10-12 i dette fortolkningsbidrag på det element, der vedrører opførelse af fast ejendom, for at bestemme, om dette element er omfattet af IAS 11 eller IAS 18. Segmenteringskriterierne i IAS 11 finder derefter anvendelse på et element af aftalen, hvis det vurderes, at det pågældende element udgør en entreprisekontrakt.

9 Følgende gennemgang angår aftaler om opførelse af fast ejendom såvel som identificerede elementer om opførelse af fast ejendom i aftaler, som også omfatter andre elementer.

Vurdering af, om aftalen er omfattet af IAS 11 eller IAS 18

10 Vurderingen af, om en aftale om opførelse af fast ejendom er omfattet af IAS 11 eller IAS 18, afhænger af aftalens vilkår samt alle forhold og omstændigheder omkring aftalen. Dette forudsætter, at der foretages en vurdering af den enkelte aftale.

11 IAS 11 er gældende, når aftalen opfylder definitionen på en entreprisekontrakt i IAS 11, afsnit 3: »en individuelt forhandlet kontrakt om anlæg, opførelse eller bygning af et aktiv eller flere aktiver …« En aftale om opførelse af fast ejendom opfylder definitionen på en entreprisekontrakt, når køberen har mulighed for at fastlægge de væsentligste konstruktionsmæssige elementer af ejendommens design, før opførelsen påbegyndes, og/eller bestemme væsentlige konstruktionsmæssige ændringer, efter at opførelsen er påbegyndt (uanset, om køber udnytter denne mulighed eller ej). Når IAS 11 er gældende, omfatter entreprisekontrakten også kontrakter eller elementer af kontrakter om levering af tjenesteydelser, som er direkte forbundet med opførelsen af fast ejendom i overensstemmelse med IAS 11, afsnit 5(a), og IAS 18, afsnit 4.

12 En aftale om opførelse af fast ejendom, hvor køberne kun har begrænset mulighed for at få indflydelse på ejendommens design, som eksempelvis at udvælge et design ud fra en række muligheder opstillet af virksomheden eller at fastlægge mindre afvigelser fra det grundlæggende design, er derimod en aftale om salg af varer, som er omfattet af IAS 18.

Regnskabsmæssig behandling af omsætning fra opførelsen af fast ejendom

Aftalen er en entreprisekontrakt

13 Når aftalen er omfattet af IAS 11, og dens udfald kan skønnes pålideligt, skal virksomheden indregne omsætning med udgangspunkt i færdiggørelsesgraden i overensstemmelse med IAS 11.

▼**M13**

14 Det er muligt, at aftalen ikke opfylder definitionen på en entreprisekontrakt, hvorfor den ikke er omfattet af IAS 18. I så fald skal virksomheden afgøre, om aftalen gælder levering af tjenesteydelser eller salg af varer.

Aftalen er en aftale om levering af tjenesteydelser

15 Hvis virksomheden ikke er forpligtet til at anskaffe og levere byggematerialer, er aftalen muligvis alene en aftale om levering af tjenesteydelser i overensstemmelse med IAS 18. I så fald kræver IAS 18, hvis kriterierne i IAS 18, afsnit 20, er opfyldt, at omsætning indregnes med udgangspunkt i transaktionens færdiggørelsesgrad efter produktionskriteriet. Kravene i IAS 11 finder generelt anvendelse på indregningen af omsætning og tilknyttede omkostninger for en sådan transaktion (IAS 18, afsnit 21).

Aftalen er en aftale om salg af varer

16 Hvis virksomheden er forpligtet til at levere såvel tjenesteydelser som byggematerialer for at opfylde sin kontraktlige forpligtelse til at levere ejendommen til køber, er aftalen en aftale om salg af varer, og kriterierne for indregning af omsætning i IAS 18, afsnit 14, finder anvendelse.

17 Virksomheden kan til køber overføre kontrollen med og de væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til det igangværende arbejde i den aktuelle stand i takt med opførelsen. I så fald skal virksomheden, hvis alle kriterierne i IAS 18, afsnit 14, løbende opfyldes, i takt med at opførelsen skrider frem, indregne omsætning med udgangspunkt i transaktionens færdiggørelsesgrad efter produktionskriteriet. Kravene i IAS 11 finder generelt anvendelse på indregningen af omsætning og tilknyttede omkostninger for en sådan transaktion.

18 Virksomheden kan til køber overføre kontrollen med og de væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til hele ejendommen på én gang (f.eks. ved færdiggørelse ved eller efter levering). I så fald skal virksomheden kun indregne omsætning, når alle kriterier i IAS 18, afsnit 14, er opfyldt.

19 Når virksomheden er forpligtet til at udføre yderligere arbejde på en ejendom, som allerede er leveret til køber, skal den indregne en forpligtelse og en omkostning i overensstemmelse med IAS 18, afsnit 19. Forpligtelsen skal måles i overensstemmelse med IAS 37. Når virksomheden er forpligtet til at levere yderligere varer eller tjenesteydelser, som er separat identificerbare fra ejendommen, som allerede er leveret til køber, vil den have identificeret de resterende varer eller tjenesteydelser som et separat element af salget i overensstemmelse med afsnit 8 i dette fortolkningsbidrag.

Oplysninger

20 Når en virksomhed anvender produktionskriteriet til indregning af omsætning for aftaler, som løbende opfylder alle kriterierne i IAS 18, afsnit 14, i takt med at opførelsen skrider frem (jf. afsnit 17 i dette fortolkningsbidrag), skal den oplyse:

a) hvordan den afgør, hvilke aftaler der kontinuerligt opfylder alle kriterierne i IAS 18, afsnit 14, i takt med at opførelsen skrider frem,

b) den beløbsmæssige størrelse af omsætning hidrørende fra sådanne aftaler i regnskabsåret, og

c) de metoder, der er anvendt til at opgøre færdiggørelsesgraden af igangværende aftaler.

▼**M13**

21 For de i afsnit 20 beskrevne aftaler, som er igangværende på balancedagen, skal virksomheden ligeledes oplyse:

a) den samlede beløbsmæssige størrelse af afholdte omkostninger og indregnet overskud (med fradrag af indregnede tab) til dato, og

b) modtagne forudbetalinger fra kunder.

ÆNDRINGER I APPENDIKSET TIL IAS 18

22-23 [Ændringen er ikke relevant for individuelle, nummererede standarder]

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT OG OVERGANG

24 Virksomheden skal anvende dette fortolkningsbidrag for regnskabsår, som begynder 1. januar 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende standarden før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender dette fortolkningsbidrag for regnskabsår, som begynder før 1. januar 2009, skal den give oplysning om dette.

25 Ændringer i regnskabspraksis skal regnskabsmæssigt behandles med tilbagevirkende kraft i overensstemmelse med IAS 8.

▼M10

IFRIC FORTOLKNINGSBIDRAG 16

Sikring af nettoinvesteringer i en udenlandsk virksomhed

HENVISNINGER

— IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*

— IAS 21 *Valutaomregning*

— IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling*

BAGGRUND

1 Mange regnskabsaflæggende virksomheder har investeringer i udenlandske virksomheder (som defineret i IAS 21, afsnit 8). Disse udenlandske virksomheder kan være dattervirksomheder, associerede virksomheder, joint ventures eller filialer. IAS 21 kræver, at virksomheden som funktionel valuta for hver af sine udenlandske virksomheder skal vælge den valuta, som benyttes inden for den enkelte virksomheds primære økonomiske rammer. Ved omregning af en udenlandsk virksomheds resultat og finansielle stilling til præsentationsvalutaen skal virksomheden indregne valutakursforskelle i øvrig totalindkomst, indtil virksomheden afhænder den udenlandske virksomhed.

2 Afdækning af valutarisiko hidrørende fra en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed behandles kun som regnskabsmæssig sikring, når den udenlandske virksomheds nettoaktiver er medtaget i årsregnskabet ([1]). Den post, som sikres mod en valutarisiko hidrørende fra nettoinvesteringen i en udenlandsk virksomhed, kan være nettoaktiver til en værdi, der svarer til eller er mindre end den regnskabsmæssige værdi af den udenlandske virksomheds nettoaktiver.

3 IAS 39 foreskriver klassifikation af en sikret post og et sikringsinstrument, der begge opfylder kriterierne for regnskabsmæssig sikring i et sikringsforhold. Hvis der i forbindelse med sikring af en nettoinvestering er et klassificeret sikringsforhold, skal gevinster eller tab vedrørende sikringsinstrumentet, som vurderes at være en effektiv sikring af nettoinvesteringen, indregnes i øvrig totalindkomst og medtages i valutakursforskelle hidrørende fra omregningen af den udenlandske virksomheds resultater og finansielle stilling.

4 En virksomhed, der har mange udenlandske virksomheder, kan være udsat for en række valutarisici. Dette fortolkningsbidrag giver vejledning om identifikation af de valutarisici, som opfylder kriterierne for en afdækket risiko i forbindelse med sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed.

5 IAS 39 tillader, at en virksomhed klassificerer et afledt eller et ikke-afledt finansielt instrument (eller en kombination af afledte og ikke-afledte finansielle instrumenter) som sikringsinstrumenter til afdækning af valutarisiko. Dette fortolkningsbidrag giver vejledning om, hvor i en koncern sikringsinstrumenter, som udgør sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed, kan placeres for at opfylde kriterierne for regnskabsmæssig sikring.

([1]) Dette er tilfældet i forbindelse med koncernregnskaber, årsregnskaber, hvor investeringer regnskabsmæssigt behandles efter den indre værdis metode, årsregnskaber, hvor venturedeltageres kapitalandele i joint ventures pro rata-konsolideres (med forbehold for ændring som foreslået i høringsudkastet ED 9 *Joint Arrangements* om joint ventures og lignende arrangementer, offentliggjort af IASB (International Accounting Standards Board) i september 2007) samt årsregnskaber, der omfatter en filial.

▼**M10**

6 IAS 21 og IAS 39 kræver, at akkumulerede beløb, som er indregnet i øvrig totalindkomst vedrørende både valutakursforskelle hidrørende fra omregning af den udenlandske virksomheds resultat og finansielle stilling samt gevinsten eller tabet vedrørende sikringsinstrumentet, som vurderes at være en effektiv sikring af nettoinvesteringen, skal omklassificeres fra egenkapitalen til resultatet som en omklassifikationsregulering, når modervirksomheden afhænder den udenlandske virksomhed. Dette fortolkningsbidrag giver vejledning i, hvordan en virksomhed skal fastsætte de størrelser af de beløb, som skal omklassificeres til resultatet, både med hensyn til sikringsinstrumentet og den sikrede post.

ANVENDELSESOMRÅDE

7 Dette fortolkningsbidrag vedrører virksomheder, der afdækker valutarisikoen hidrørende fra en nettoinvestering i udenlandske virksomheder, og som ønsker at opfylde kriterierne for regnskabsmæssig sikring i overensstemmelse med IAS 39. For nemheds skyld benævner dette fortolkningsbidrag sådanne virksomheder modervirksomheder, og årsregnskaber, hvori udenlandske virksomheders nettoaktiver indgår, benævnes koncernregnskaber. Alle henvisninger til en modervirksomhed omfatter også virksomheder, som har en nettoinvestering i udenlandske virksomheder, uanset om disse er joint ventures, associerede virksomheder eller filialer.

8 Dette fortolkningsbidrag finder kun anvendelse på sikring af nettoinvesteringer i udenlandske virksomheder og skal ikke anvendes analogt på andre former for regnskabsmæssig sikring.

PROBLEMSTILLINGER

9 Investeringer i udenlandske virksomheder kan være placeret direkte i en modervirksomhed eller indirekte i dennes dattervirksomhed eller dattervirksomheder. De problemstillinger, der behandles i dette fortolkningsbidrag, er:

a) *arten af den afdækkede risiko og den beløbsmæssige størrelse af den sikrede post, for hvilke et sikringsforhold kan klassificeres:*

i) om modervirksomheden som afdækket risiko kun kan klassificere de valutakursforskelle, der opstår som følge af en forskel mellem modervirksomhedens og den udenlandske virksomheds funktionelle valuta, eller om den også som sådan kan klassificere valutakursforskelle, der opstår som følge af en forskel mellem præsentationsvalutaen i modervirksomhedens koncernregnskab og den udenlandske virksomheds funktionelle valuta

ii) om den afdækkede risiko, når modervirksomheden ejer den udenlandske virksomhed indirekte, kun kan omfatte valutakursforskelle, der opstår som følge af en forskel mellem den udenlandske virksomheds og dens umiddelbare modervirksomheds funktionelle valuta, eller om den afdækkede risiko også kan omfatte valutakursforskelle, der opstår mellem den udenlandske virksomheds og en eventuel mellemliggende eller den øverste modervirksomheds funktionelle valuta (dvs. om det påvirker den øverste modervirksomheds økonomiske risiko, at nettoinvesteringen i den udenlandske virksomhed er ejet gennem en mellemliggende modervirksomhed).

▼**M10**

b) *hvor i koncernen, sikringsinstrumentet kan placeres:*

i) om der kun kan fastslås et sikringsforhold, der opfylder kriterierne for regnskabsmæssig sikring, hvis virksomheden, der sikrer sin nettoinvestering, er part i sikringsinstrumentet, eller sikringsinstrumentet kan placeres i en hvilken som helst virksomhed i koncernen, uanset denne virksomheds funktionelle valuta

ii) om sikringsinstrumentets art (afledt eller ikke-afledt) eller konsolideringsmetoden påvirker vurderingen af sikringens effektivitet.

c) *hvilke beløb der skal omklassificeres fra egenkapitalen til resultatet som omklassifikationsreguleringer ved afhændelse af den udenlandske virksomhed:*

i) hvilke beløb fra modervirksomhedens valutaomregningsreserve der skal omklassificeres fra egenkapitalen til resultatet i modervirksomhedens koncernregnskab vedrørende sikringsinstrumentet og vedrørende den udenlandske virksomhed, når en udenlandsk virksomhed, som har været sikret, afhændes

ii) om konsolideringsmetoden har indflydelse på fastsættelsen af, hvilke beløb der skal omklassificeres fra egenkapitalen til resultatet.

KONSENSUS

Arten af den afdækkede risiko og den beløbsmæssige størrelse af den sikrede post, for hvilke et sikringsforhold kan klassificeres

10 Regnskabsmæssig sikring finder kun anvendelse på valutakursforskelle, der opstår mellem den udenlandske virksomheds funktionelle valuta og modervirksomhedens funktionelle valuta.

11 Ved afdækning af valutarisici hidrørende fra en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed kan den sikrede post være nettoaktiver til en værdi, der svarer til eller er mindre end den regnskabsmæssige værdi af den udenlandske virksomheds nettoaktiver i modervirksomhedens koncernregnskab. Den regnskabsmæssige værdi af nettoaktiverne i en udenlandsk virksomhed, som kan klassificeres som den sikrede post i modervirksomhedens koncernregnskab, afhænger af, om en eventuel lavere liggende modervirksomhed for den udenlandske virksomhed har anvendt regnskabsmæssig sikring på alle eller en del af denne udenlandske virksomheds nettoaktiver, og om denne regnskabsmæssige behandling er bibeholdt i modervirksomhedens koncernregnskab.

12 Den afdækkede risiko kan klassificeres som valutarisikoen hidrørende fra forskellen mellem den udenlandske virksomheds funktionelle valuta og den funktionelle valuta for denne udenlandske virksomheds modervirksomhed (enten den umiddelbare, en mellemliggende eller den øverste modervirksomhed). Det har ikke indflydelse på arten af den øverste modervirksomheds økonomiske risiko hidrørende fra valutarisikoen, at nettoinvesteringen ejes gennem en mellemliggende modervirksomhed.

▼M10

13 En valutarisiko hidrørende fra en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed kan kun opfylde kriterierne for regnskabsmæssig sikring én gang i koncernregnskabet. Hvis de samme nettoaktiver i en udenlandsk virksomhed sikres af mere end én modervirksomhed i en koncern (eksempelvis både af en direkte og en indirekte modervirksomhed) mod samme risiko, vil kun ét sikringsforhold derfor opfylde kriterierne for regnskabsmæssig sikring i den øverste modervirksomheds koncernregnskab. Et sikringsforhold klassificeret af en modervirksomhed i dennes koncernregnskab skal ikke nødvendigvis bibeholdes af en anden, højere liggende modervirksomhed. Hvis sikringsforholdet ikke bibeholdes af den højere liggende modervirksomhed, skal den regnskabsmæssige sikring i den lavere liggende modervirksomhed dog tilbageføres, før den højere liggende modervirksomheds regnskabsmæssige sikring indregnes.

Hvor sikringsinstrumentet kan placeres

▼M22

14 Et afledt eller et ikke-afledt instrument (eller en kombination af afledte og ikke-afledte instrumenter) kan klassificeres som et sikringsinstrument ved sikring af en nettoinvestering i en udenlandsk virksomhed. Dette eller disse sikringsinstrumenter kan være placeret i en hvilken som helst virksomhed eller virksomheder i koncernen, så længe kravene til klassifikation, dokumentation og effektivitet i IAS 39, afsnit 88, vedrørende sikring af nettoinvesteringer er opfyldt. I særdeleshed skal koncernens sikringsstrategi nøje dokumenteres, da der kan forekomme forskellige klassifikationer på forskellige niveauer i koncernen.

▼M10

15 Med henblik på vurdering af effektiviteten beregnes ændringen i værdien af sikringsinstrumentet for valutarisikoen i forhold til den funktionelle valuta i den modervirksomhed, på baggrund af hvis funktionelle valuta den afdækkede risiko måles, i overensstemmelse med dokumentationen for regnskabsmæssig sikring. I mangel af regnskabsmæssig sikring kan den samlede værdiændring indregnes i resultatet, i øvrig totalindkomst eller i begge, afhængig af hvor sikringsinstrumentet er placeret. Vurderingen af effektivitet påvirkes ikke af, om ændringen i sikringsinstrumentets værdi indregnes i resultatet eller i øvrig totalindkomst. Den samlede effektive del af ændringen indregnes ved anvendelse af regnskabsmæssig sikring under øvrig totalindkomst. Vurderingen af effektiviteten påvirkes hverken af, om sikringsinstrumentet er et afledt eller et ikke-afledt instrument, eller af konsolideringsmetoden.

Afhændelse af en sikret udenlandsk virksomhed

16 Det beløb, der, når en hidtil sikret udenlandsk virksomhed afhændes, skal omklassificeres til resultatet som en omklassifikationsregulering fra valutaomregningsreserven i modervirksomhedens koncernregnskab vedrørende sikringsinstrumentet, er det beløb, som kræves identificeret i IAS 39, afsnit 102. Dette beløb er de akkumulerede gevinster eller tab på sikringsinstrumentet, som vurderedes til at udgøre en effektiv sikring.

17 Det beløb, der skal omklassificeres til resultatet fra valutaomregningsreserven i modervirksomhedens koncernregnskab vedrørende nettoinvesteringen i den udenlandske virksomhed i overensstemmelse med IAS 21, afsnit 48, er det beløb, som er indregnet i modervirksomhedens valutaomregningsreserve vedrørende den pågældende udenlandske virksomhed. I den øverste modervirksomheds koncernregnskab påvirkes det samlede nettobeløb indregnet i valutaomregningsreserven for alle udenlandske virksomheder ikke af konsolideringsmetoden. Men hvorvidt den øverste modervirksomhed anvender

▼M10

den direkte eller den trinvise konsolideringsmetode ([1]) kan have indflydelse på, hvor stort et beløb der indregnes i dennes valutaomregningsreserve vedrørende den enkelte udenlandske virksomhed. Anvendes den trinvise konsolideringsmetode, kan det betyde, at det beløb, der omklassificeres til resultatet, ikke svarer til det beløb, der er anvendt til at vurdere sikringens effektivitet. Denne forskel kan elimineres ved for den udenlandske virksomhed at vurdere, hvad beløbet havde været, hvis den direkte konsolideringsmetode havde været anvendt. Denne regulering er ikke et krav i henhold til IAS 21. Der er dog tale om et valg af regnskabspraksis, som skal anvendes ensartet for alle nettoinvesteringer.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

▼M22

18 Virksomheder skal anvende dette fortolkningsbidrag for regnskabsår, som begynder 1. oktober 2008 eller derefter. Virksomheder skal anvende ændringen til afsnit 14 foretaget i *Forbedringer til IFRS* udstedt i april 2009 for regnskabsår, som begynder 1. juli 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende begge ændringer før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender dette fortolkningsbidrag for regnskabsår, som begynder før 1. oktober 2008, eller ændringen til afsnit 14 før 1. juli 2009, skal den give oplysning om dette.

▼M10

OVERGANG

19 IAS 8 angiver, hvordan en virksomhed skal anvende en ændring i regnskabspraksis, som hidrører fra førstegangsanvendelsen af et fortolkningsbidrag. Det kræves ikke, at virksomheder overholder disse krav ved førstegangsanvendelsen af fortolkningsbidraget. Hvis en virksomhed har klassificeret et sikringsinstrument som sikring af en nettoinvestering, men sikringen ikke opfylder kriterierne for regnskabsmæssig sikring i dette fortolkningsbidrag, skal virksomheden anvende IAS 39 til at bringe denne regnskabsmæssige sikring til ophør fremadrettet.

Tillag

Anvendelsesvejledning

Dette appendiks er en integreret del af fortolkningsbidraget.

AG1 Dette appendiks illustrerer anvendelsen af fortolkningsbidraget ved hjælp af den nedenfor illustrerede virksomhedsstruktur. De beskrevne sikringsforholds effektivitet ville i alle tilfælde blive testet i overensstemmelse med IAS 39, selv om dette ikke beskrives i appendikset. Modervirksomheden, som er koncernens øverste modervirksomhed, præsenterer koncernregnskabet i sin funktionelle valuta, som er euro (EUR). Alle dattervirksomhederne er helejede. Modervirksomhedens nettoinvestering på GBP 500 mio. i dattervirksomhed B (funktionel valuta: GBP) omfatter et beløb på GBP 159 mio., svarende

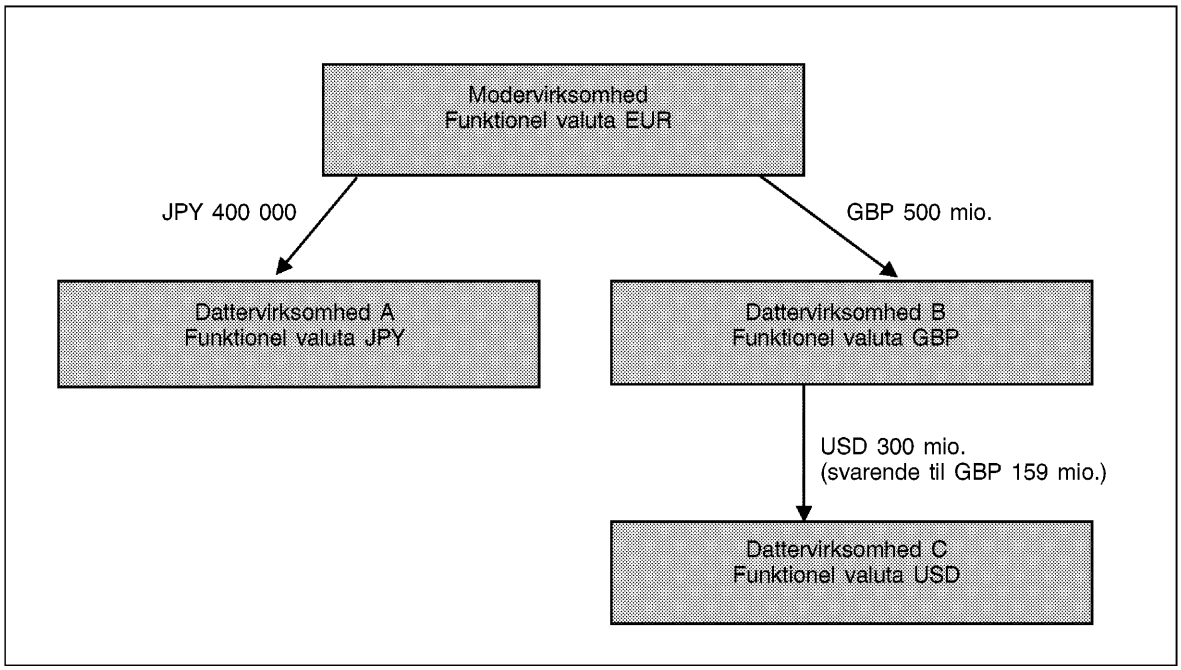
([1]) Den direkte metode er den konsolideringsmetode, hvor den udenlandske virksomheds årsregnskab omregnes direkte til den øverste modervirksomheds funktionelle valuta. Den trinvise metode er den konsolideringsmetode, hvor den udenlandske virksomheds årsregnskab først omregnes til en eller flere eventuelle mellemliggende modervirksomheders funktionelle valuta og derefter til den øverste modervirksomheds funktionelle valuta (eller præsentationsvaluta, hvis den er en anden).

▼M10

til dattervirksomhed B's nettoinvestering på USD 300 mio. i dattervirksomhed C (funktionel valuta: USD). Med andre ord udgør dattervirksomhed B's nettoaktiver, foruden investeringen i dattervirksomhed C, GBP 341 mio.

Arten af den afdækkede risiko, for hvilken et sikringsforhold kan klassificeres (afsnit 10-13)

AG2 Modervirksomheden kan sikre sin nettoinvestering i henholdsvis dattervirksomhed A, B og C mod valutarisikoen mellem deres respektive funktionelle valutaer (JPY, GBP og USD) og EUR. Derudover kan modervirksomheden afdække valutarisikoen mellem USD og GBP, som er de funktionelle valutaer for henholdsvis dattervirksomhed B og dattervirksomhed C. I sit koncernregnskab kan dattervirksomhed B sikre sin nettoinvestering i dattervirksomhed C mod valutarisikoen mellem de to virksomheders funktionelle valutaer, USD og GBP. I nedenstående eksempler er den klassificerede risiko spotkursrisikoen, fordi sikringsinstrumenterne ikke er afledte instrumenter. Hvis sikringsinstrumenterne havde været terminskontrakter, kunne modervirksomheden have klassificeret terminskursrisikoen.

Beløbsmæssig størrelse af den afdækkede risiko, for hvilken et sikringsforhold kan klassificeres (afsnit 10-13)

AG3 Modervirksomheden ønsker at afdække valutarisikoen hidrørende fra sin nettoinvestering i dattervirksomhed C. Det forudsættes, at dattervirksomhed A har et eksternt lån på USD 300 mio. Dattervirksomhed A's nettoaktiver ved regnskabsårets begyndelse udgør JPY 400.000 mio. inklusive provenuet fra det eksterne lån på USD 300 mio.

▼**M10**

AG4 Den sikrede post kan være nettoaktiver, hvis beløbsmæssige størrelse svarer til eller er mindre end den regnskabsmæssige værdi af modervirksomhedens nettoinvestering i dattervirksomhed C (USD 300 mio.) i koncernregnskabet. I sit koncernregnskab kan modervirksomheden klassificere det eksterne lån i dattervirksomhed A på USD 300 mio. som afdækning af EUR/USD-spotkursrisikoen i forbindelse med nettoinvesteringen i dattervirksomhed C's nettoaktiver på USD 300 mio. I dette tilfælde medtages både valutakursforskellen mellem EUR og USD i forbindelse med det eksterne lån på USD 300 mio. i dattervirksomhed A og valutakursforskellen mellem EUR og USD i forbindelse med nettoinvesteringen på USD 300 mio. i dattervirksomhed C i valutaomregningsreserven i modervirksomhedens koncernregnskab efter anvendelse af regnskabsmæssig sikring.

AG5 Uden regnskabsmæssig sikring ville den samlede valutakursforskel mellem USD og EUR på det eksterne lån på USD 300 mio. i dattervirksomhed A skulle indregnes i modervirksomhedens koncernregnskab som følger:

— ændringen i spotkursen mellem USD og JPY, omregnet til EUR, indregnes i resultatet, og

— ændringen i spotkursen mellem JPY og EUR indregnes i øvrig totalindkomst.

I stedet for klassifikationen i afsnit AG4, kan modervirksomheden i koncernregnskabet klassificere det eksterne lån i dattervirksomhed A på USD 300 mio. som en afdækning af GBP/USD-spotkursrisikoen mellem dattervirksomhed C og dattervirksomhed B. I så fald vil den samlede valutakursforskel mellem USD og EUR på det eksterne lån på USD 300 mio. i dattervirksomhed A i stedet skulle indregnes i modervirksomhedens koncernregnskab som følger:

— ændringen i spotkursen mellem GBP og USD indregnes i valutaomregningsreserven vedrørende dattervirksomhed C

— ændringen i spotkursen mellem GBP og JPY, omregnet til EUR, indregnes i resultatet, og

— ændringen i spotkursen mellem JPY og EUR indregnes i øvrig totalindkomst.

AG6 Modervirksomheden kan ikke klassificere det eksterne lån i dattervirksomhed A på USD 300 mio. som en afdækning af både EUR/USD-spotkursrisikoen og GBP/USD-spotkursrisikoen i koncernregnskabet. Et enkelt sikringsinstrument kan kun afdække den samme klassificerede risiko én gang. Dattervirksomhed B kan ikke anvende regnskabsmæssig sikring i sit koncernregnskab, fordi sikringsinstrumentet er placeret uden for den koncern, som omfatter dattervirksomhed B og dattervirksomhed C.

▼M10

Hvor i en koncern kan sikringsinstrumentet placeres (afsnit 14 og 15):

AG7 Som anført i afsnit AG5 ville den samlede værdiændring vedrørende valutarisikoen på det eksterne lån på USD 300 mio. i dattervirksomhed A uden anvendelse af regnskabsmæssig sikring blive indregnet både i resultatet (USD/JPY-spotkursrisikoen) og i øvrig totalindkomst (EUR/JPY-spotkursrisikoen) i modervirksomhedens koncernregnskab. Begge beløb medtages for at vurdere effektiviteten af den i afsnit AG4 klassificerede sikring, fordi værdiændringen af både sikringsinstrumentet og den sikrede post beregnes på baggrund af modervirksomhedens funktionelle valuta, EUR, over for den funktionelle valuta, USD, i dattervirksomhed C i overensstemmelse med dokumentationen for sikringen. Konsolideringsmetoden (dvs. den direkte eller den trinvise metode) har ingen indflydelse på vurderingen af sikringens effektivitet.

Beløb, som omklassificeres til resultatet ved afhændelse af en udenlandsk virksomhed (afsnit 16 og 17)

AG8 Når dattervirksomhed C afhændes, skal følgende beløb omklassificeres til resultatet i modervirksomhedens koncernregnskab fra valutaomregningsreserven:

a) vedrørende det eksterne lån på USD 300 mio. i dattervirksomhed A: Det beløb, som IAS 39 kræver identificeret, dvs. den samlede værdiændring vedrørende valutarisiko, som er indregnet i øvrig totalindkomst som den effektive del af sikringen, og

b) vedrørende nettoinvesteringen på USD 300 mio. i dattervirksomhed C: Beløbet afhænger af virksomhedens konsolideringsmetode. Hvis modervirksomheden anvender den direkte metode, bestemmes dattervirksomhed C's valutaomregningsreserve direkte af valutakursen mellem EUR og USD. Anvender modervirksomheden den trinvise metode, vil valutaomregningsreserven vedrørende dattervirksomhed C blive bestemt af dattervirksomhed B's valutaomregningsreserve, som afspejler valutakursen mellem GBP og USD, omregnet til modervirksomhedens funktionelle valuta ved anvendelse af EUR/GBP valutakursen. Hvis modervirksomheden har anvendt den trinvise konsolideringsmetode i tidligere regnskabsår, betyder det hverken, at den skal eller ikke må bestemme det beløb, der skal omklassificeres fra valutaomregningsreserven, når modervirksomheden afhænder dattervirksomhed C, som det beløb, den ville have indregnet, hvis den altid havde anvendt den direkte metode, afhængig af dens regnskabspraksis.

Sikring af mere end én udenlandsk virksomhed (afsnit 11, 13 og 15)

AG9 Følgende eksempler viser, at i modervirksomhedens koncernregnskab er den risiko, som kan afdækkes, altid risikoen mellem modervirksomhedens funktionelle valuta (EUR) og dattervirksomhed B's og C's funktionelle valutaer. Uanset hvordan sikringen klassificeres, udgør de største beløb, som kan udgøre effektiv sikring, og som skal indregnes i valutaomregningsreserven i modervirksomhedens koncernregnskab, når begge udenlandske virksomheder er sikret, USD 300 mio. for EUR/USD-risikoen og GBP 341 mio. for EUR/GBP-risikoen. Andre værdiændringer hidrørende fra valutakursændringer indregnes i modervirksomhedens koncernresultat. Modervirksomheden kan naturligvis vælge kun at klassificere USD 300 mio. til ændringer i spotkursen mellem USD og GBP eller kun at klassificere GBP 500 mio. til ændringer i spotkursen mellem GBP og EUR.

▼M10

Både sikringsinstrumenter i USD og GBP er placeret i modervirksomheden

AG10 Modervirksomheden kan have et ønske om at afdække valutarisikoen hidrørende fra nettoinvesteringen i både dattervirksomhed B og dattervirksomhed C. Det forudsættes, at modervirksomheden besidder anvendelige sikringsinstrumenter i USD og GBP, som den kan klassificere som sikring af nettoinvesteringen i henholdsvis dattervirksomhed B og dattervirksomhed C. De klassifikationer, modervirksomheden kan foretage i koncernregnskabet, omfatter (men er ikke begrænset til) følgende:

a) Et sikringsinstrument på USD 300 mio. klassificeret som sikring af nettoinvesteringen på USD 300 mio. i dattervirksomhed C, hvor risikoen er spotkursrisikoen (EUR/USD) mellem modervirksomheden og dattervirksomhed C, og et sikringsinstrument på op til GBP 341 mio. klassificeret som sikring af GBP 341 mio. af nettoinvesteringen i dattervirksomhed B, hvor risikoen er spotkursrisikoen (EUR/GBP) mellem modervirksomheden og dattervirksomhed B.

b) Et sikringsinstrument på USD 300 mio. klassificeret som sikring af nettoinvesteringen på USD 300 mio. i dattervirksomhed C, hvor risikoen er spotkursrisikoen (GBP/USD) mellem dattervirksomhed B og dattervirksomhed C, og et sikringsinstrument på op til GBP 500 mio. klassificeret som sikring af GBP 500 mio. af nettoinvesteringen i dattervirksomhed B, hvor risikoen er spotkursrisikoen (EUR/GBP) mellem modervirksomheden og dattervirksomhed B.

AG11 EUR/USD-risikoen hidrørende fra modervirksomhedens nettoinvestering i dattervirksomhed C er en anden end EUR/GBP-risikoen hidrørende fra modervirksomhedens nettoinvestering i dattervirksomhed B. Men i det i afsnit AG10(a) beskrevne tilfælde har modervirksomheden ved at klassificere sit sikringsinstrument i USD allerede fuldt afdækket EUR/USD-risikoen hidrørende fra nettoinvesteringen i dattervirksomhed C. Hvis modervirksomheden også klassificerede et sikringsinstrument i GBP, den har indgået, som en sikring af nettoinvesteringen på GBP 500 mio. i dattervirksomhed B, ville GBP 159 mio. af denne nettoinvestering, svarende til nettoinvesteringen i USD i dattervirksomhed C, være sikret to gange mod GBP/EUR-risikoen i modervirksomhedens koncernregnskab.

AG12 I det i afsnit AG10(b) beskrevne tilfælde vil kun den del af værdiændringen af modervirksomhedens sikringsinstrument på USD 300 mio., som vedrører GBP/USD, blive indregnet i modervirksomhedens valutaomregningsreserve for dattervirksomhed C, hvis modervirksomheden klassificerer den afdækkede risiko som spotkursrisikoen (GBP/USD) mellem dattervirksomhed B og dattervirksomhed C. Resten af ændringen (svarende til ændringen i GBP/EUR af GBP 159 mio.) indregnes i modervirksomhedens koncernresultat, som i afsnit AG5. Fordi klassifikationen af USD/GBP-risikoen mellem dattervirksomhed B og C ikke omfatter GBP/EUR-risikoen, kan modervirksomheden også klassificere op til GBP 500 mio. af sin nettoinvestering i dattervirksomhed B, hvor risikoen er spotkursrisikoen (GBP/EUR) mellem modervirksomheden og dattervirksomhed B.

▼M10

Sikringsinstrumentet i USD er placeret i dattervirksomhed B

AG13 Det forudsættes, at dattervirksomhed B har et eksternt lån på USD 300 mio., og at provenuet herfra er overført til modervirksomheden gennem et koncerninternt lån i GBP. Da både aktiver og forpligtelser er forøget med GBP 159 mio., er dattervirksomhed B's nettoaktiver uændrede. Dattervirksomhed B kan i sit koncernregnskab klassificere det eksterne lån som en afdækning af GBP/USD-risikoen hidrørende fra nettoinvesteringen i dattervirksomhed C. Modervirksomheden kan bibeholde dattervirksomhed B's klassifikation af dette sikringsinstrument som sikring af sin nettoinvestering på USD 300 mio. i dattervirksomhed C mod GBP/USD-risikoen (jf. afsnit 13), og modervirksomheden kan klassificere sit sikringsinstrument i GBP som sikring af hele sin nettoinvestering på GBP 500 mio. i dattervirksomhed B. Den første sikring, som er klassificeret af dattervirksomhed B, vil skulle vurderes på baggrund af dattervirksomhed B's funktionelle valuta (GBP), og den anden sikring, som er klassificeret af modervirksomheden, vil skulle vurderes på baggrund af modervirksomhedens funktionelle valuta (EUR). I dette tilfælde er det kun GBP/USD-risikoen hidrørende fra modervirksomhedens nettoinvestering i dattervirksomhed C, og ikke hele EUR/USD-risikoen, der er afdækket ved hjælp af sikringsinstrumentet i USD i modervirksomhedens koncernregnskab. Derfor kan hele EUR/GBP-risikoen hidrørende fra modervirksomhedens nettoinvestering på GBP 500 mio. i dattervirksomhed B afdækkes i modervirksomhedens koncernregnskab.

AG14 Den regnskabsmæssige behandling af modervirksomhedens skyldige lån på GBP 159 mio. til dattervirksomhed B skal dog også fastsættes. Hvis modervirksomhedens skyldige lån ikke anses som en del af nettoinvesteringen i dattervirksomhed B, fordi det ikke opfylder betingelserne i IAS 21, afsnit 15, skal valutakursforskellen mellem GBP og EUR ved omregning heraf indregnes i modervirksomhedens koncernresultat. Hvis det skyldige lån på GBP 159 mio. til dattervirksomhed B anses som en del af modervirksomhedens nettoinvestering, vil nettoinvesteringen kun udgøre GBP 341 mio., og det beløb, som modervirksomheden kan klassificere som den post, der er sikret mod GBP/EUR-risikoen, vil dermed blive reduceret fra GBP 500 mio. til GBP 341 mio.

AG15 Hvis modervirksomheden tilbagefører det af dattervirksomhed B klassificerede sikringsforhold, kan modervirksomheden klassificere dattervirksomhed B's eksterne lån på USD 300 mio. som sikring af sin nettoinvestering på USD 300 mio. i dattervirksomhed C mod EUR/USD-risikoen og klassificere sit eget sikringsinstrument i GBP som sikring af op til GBP 341 mio. af nettoinvesteringen i dattervirksomhed B. I så fald vil effektiviteten af begge sikringer blive beregnet på baggrund af modervirksomhedens funktionelle valuta (euro). Dermed skal både USD/GBP-ændringen i værdien af dattervirksomhed B's eksterne lån og GBP/EUR-ændringen i værdien af modervirksomhedens skyldige lån til dattervirksomhed B (svarende til den samlede USD/EUR-ændring) indregnes i valutaomregningsreserven i modervirksomhedens koncernregnskab. Da modervirksomheden allerede fuldt ud har afdækket EUR/USD-risikoen hidrørende fra sin nettoinvestering i dattervirksomhed C, kan den kun sikre op til GBP 341 mio. mod EUR/GBP-risikoen hidrørende fra nettoinvesteringen i dattervirksomhed B.

▼**M17**

IFRIC-FORTOLKNINGSBIDRAG 17

Udlodninger af ikke-kontante aktiver til ejerne

HENVISNINGER

— IFRS 3 *Virksomhedssammenslutninger* (ajourført 2008)

— IFRS 5 *Anlægsaktiver, som besiddes med henblik på salg og ophørte aktiviteter*

— IFRS 7 *Finansielle instrumenter: Oplysninger*

▼**M32**

— IFRS 13 *Måling af dagsværdi*

▼**M17**

— IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber* (ajourført 2007)

— IAS 10 *Begivenheder efter balancedagen*

— IAS 27 *Koncernregnskaber og separate årsregnskaber* (ændret maj 2008)

BAGGRUND

1 Undertiden udlodder en virksomhed aktiver, som ikke er i form af kontante beløb (ikke-kontante aktiver), som udbytte til ejerne ([1]) i deres egenskab af ejere. I sådanne situationer kan virksomheden også give ejerne mulighed for at vælge at modtage enten ikke-kontante aktiver eller et alternativ i form af et kontant beløb. IFRIC har modtaget anmodninger om vejledning om, hvordan en virksomhed regnskabsmæssigt skal behandle sådanne udlodninger.

2 IFRS-standarderne giver ikke vejledning om, hvordan en virksomhed skal måle udlodninger til ejerne (sædvanligvis benævnt udbytte). IAS 1 kræver, at virksomheden præsenterer oplysninger om udbytte, der er indregnet som udlodninger til ejerne, enten i egenkapitalopgørelsen eller i noterne.

ANVENDELSESOMRÅDE

3 Dette fortolkningsbidrag finder anvendelse på følgende typer af ikke-gensidige udlodninger af aktiver fra en virksomhed til dennes ejere i deres egenskab af ejere:

a) udlodninger af ikke-kontante aktiver (eksempelvis materielle anlægsaktiver, virksomheder som defineret i IFRS 3, ejerandele i en anden virksomhed eller afståelsesgrupper som defineret i IFRS 5), og

b) udlodninger, som giver ejerne mulighed for at vælge at modtage enten ikke-kontante aktiver eller et alternativ i form af et kontant beløb.

4 Dette fortolkningsbidrag finder kun anvendelse på udlodninger, hvor alle ejere af samme kategori af egenkapitalinstrumenter behandles på lige fod.

5 Dette fortolkningsbidrag finder ikke anvendelse på udlodning af et ikke-kontant aktiv, som er underlagt bestemmende indflydelse af den eller de samme øverste parter både før og efter udlodningen. Denne undtagelse gælder for det separate årsregnskab og koncernregnskabet for den virksomhed, som foretager udlodningen.

([1]) I IAS 1, afsnit 7, defineres ejere som indehavere af instrumenter, der klassificeres som egenkapital.

▼M17

6 I overensstemmelse med afsnit 5 finder dette fortolkningsbidrag ikke anvendelse, når det ikke-kontante aktiv er underlagt bestemmende indflydelse af den eller de samme øverste parter både før og efter udlodningen. IFRS 3, afsnit B2, angiver, at »En gruppe af personer skal anses for at udøve bestemmende indflydelse på en virksomhed, når de som følge af en kontraktlig aftale tilsammen har beføjelsen til at styre virksomhedens økonomiske og driftsmæssige beslutninger med henblik på at opnå fordele fra dens aktiviteter«. For at en udlodning skal falde uden for dette fortolkningsbidrags anvendelsesområde på grundlag af, at de samme øverste parter har bestemmende indflydelse over aktivet både før og efter udlodningen, skal en gruppe af individuelle aktionærer, som modtager udlodningen, således som følge af en kontraktlig aftale have denne øverste fælles beføjelse over den virksomhed, som foretager udlodningen.

7 I overensstemmelse med afsnit 5 finder dette fortolkningsbidrag ikke anvendelse, når en virksomhed udlodder nogle af sine ejerandele i en dattervirksomhed, men bibeholder den bestemmende indflydelse på dattervirksomheden. En virksomhed, som foretager en udlodning, der resulterer i, at virksomheden indregner en minoritetsinteresse i sin dattervirksomhed, skal regnskabsmæssigt behandle udlodningen i overensstemmelse med IAS 27 (ændret 2008).

8 Dette fortolkningsbidrag omhandler udelukkende den regnskabsmæssige behandling for en virksomhed, som foretager en udlodning af et ikke-kontant aktiv. Det omhandler ikke, hvordan aktionærer, der modtager en sådan udlodning, regnskabsmæssigt skal behandle denne.

PROBLEMSTILLING

9 Når en virksomhed foretager en udlodning og har en forpligtelse til at udlodde de pågældende aktiver til ejerne, skal virksomheden indregne en forpligtelse for det skyldige udbytte. Fortolkningsbidraget omhandler således følgende problemstillinger:

a) Hvornår skal virksomheden indregne det skyldige udbytte?

b) Hvordan skal virksomheden måle det skyldige udbytte?

c) Hvordan skal virksomheden ved afregningen af det skyldige udbytte regnskabsmæssigt behandle en eventuel forskel mellem den regnskabsmæssige værdi af de udloddede aktiver og den regnskabsmæssige værdi af det skyldige udbytte?

KONSENSUS

Hvornår skyldigt udbytte skal indregnes

10 Forpligtelsen til at betale udbytte skal indregnes, når udbyttet er behørigt godkendt og ikke længere er underlagt virksomhedens skøn, hvilket vil sige det tidspunkt:

a) når uddelingen af udbyttet, eksempelvis af direktionen eller bestyrelsen, godkendes af de rette ansvarlige, eksempelvis aktionærerne, hvis en sådan godkendelse er påkrævet i den pågældende jurisdiktion eller

b) når udbyttet uddeles, eksempelvis af direktionen eller bestyrelsen, hvis yderligere godkendelse ikke er påkrævet i den pågældende jurisdiktion.

Måling af skyldigt udbytte

11 En virksomhed skal måle en forpligtelse til at udlodde ikke-kontante aktiver som udbytte til ejerne til dagsværdien af de aktiver, som skal udloddes.

▼M17

12 Hvis en virksomhed giver ejerne et valg mellem at modtage enten et ikke-kontant aktiv eller et alternativ i form af et kontant beløb, skal virksomheden foretage et skøn over det skyldige udbytte ved at vurdere dagsværdien af hvert alternativ samt sandsynligheden for, at ejerne vil vælge det enkelte alternativ.

13 Ved udgangen af hvert regnskabsår og på afregningstidspunktet skal virksomheden gennemgå og regulere den regnskabsmæssige værdi af det skyldige udbytte, idet eventuelle ændringer i den regnskabsmæssige værdi af det skyldige udbytte indregnes på egenkapitalen som reguleringer til den beløbsmæssige størrelse af udlodningen.

Regnskabsmæssig behandling af en eventuel forskel mellem den regnskabsmæssige værdi af de udloddede aktiver og den regnskabsmæssige værdi af det skyldige udbytte, når en virksomhed afregner det skyldige udbytte

14 Virksomheden skal ved afregningen af det skyldige udbytte indregne en eventuel forskel mellem den regnskabsmæssige værdi af de udloddede aktiver og den regnskabsmæssige værdi af det skyldige udbytte i resultatet.

Præsentation og oplysning

15 En virksomhed skal præsentere den i afsnit 14 omtalte forskel som en separat post i resultatopgørelsen.

16 En virksomhed skal afgive følgende oplysninger, hvor det er relevant:

a) den regnskabsmæssige værdi af det skyldige udbytte ved regnskabsårets begyndelse og slutning og

b) forøgelsen eller reduktionen af den regnskabsmæssige værdi i regnskabsåret i overensstemmelse med afsnit 13 som følge af en ændring i dagsværdien af de aktiver, der skal udloddes.

▼M32

17 Hvis en virksomhed efter regnskabsårets afslutning, men før det tidspunkt, hvor årsregnskabet godkendes til offentliggørelse, uddeler udbytte ved udlodning af et ikke-kontant aktiv, skal virksomheden oplyse:

▼M17

a) arten af det aktiv, der skal udloddes,

b) den regnskabsmæssige værdi af det aktiv, der skal udloddes, ved regnskabsårets afslutning, og

▼M32

c) dagsværdien af det aktiv, der skal udloddes, ved regnskabsårets afslutning, hvis denne afviger fra den regnskabsmæssige værdi, samt de i IFRS 13, afsnit 93(b), (d), (g) og (i) samt 99, krævede oplysninger om den anvendte metode ved opgørelsen af denne dagsværdi.

▼M17

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

18 Virksomheder skal anvende dette fortolkningsbidrag fremadrettet for regnskabsår, som begynder 1. juli 2009 eller derefter. Det er ikke tilladt at anvende fortolkningsbidraget med tilbagevirkende kraft. Det er tilladt at anvende fortolkningsbidraget før dette tidspunkt. Hvis en virksomhed anvender dette fortolkningsbidrag for regnskabsår, som begynder før 1. juli 2009, skal den give oplysning om dette og ligeledes anvende IFRS 3 (ajourført 2008), IAS 27 (ændret maj 2008) og IFRS 5 (ændret i medfør af dette fortolkningsbidrag).

▼**M32**

20 IFRS 13, der er udstedt i maj 2011, vedrørte en ændring af afsnit 17. En virksomhed skal anvende denne ændring ved anvendelse af IFRS 13.

▼**M18**

IFRIC 18

Overdragelse af aktiver fra kunder

HENVISNINGER

— *Begrebsramme for udarbejdelse og præsentation af årsregnskaber*

— IFRS 1 *Førstegangsanvendelse af IFRS* (ajourført 2008)

— IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*

— IAS 16 *Materielle anlægsaktiver*

— IAS 18 *Omsætning*

— IAS 20 *Regnskabsmæssig behandling af offentlige tilskud og oplysning om andre former for offentlig støtte*

— IFRIC 12 *Koncessionsaftaler*

BAGGRUND

1 I forsyningsindustrien kan det forekomme, at en virksomhed fra sine kunder modtager materielle anlægsaktiver, som skal bruges til at tilslutte disse kunder til et netværk og give dem løbende adgang til forsyning af eksempelvis el, gas eller vand. Alternativt kan det forekomme, at virksomheden modtager et beløb fra kunderne til anskaffelse eller opførelse af sådanne materielle anlægsaktiver. Kunderne skal normalt betale yderligere beløb for køb af varer eller tjenesteydelser beregnet efter forbrug.

2 Overdragelse af aktiver fra kunder kan også forekomme i andre brancher end forsyningsindustrien. Eksempelvis kan en virksomhed, der outsourcer informationsteknologifunktioner, overdrage sine eksisterende materielle anlægsaktiver til outsourcing-leverandøren.

3 I visse tilfælde er overdrageren af aktivet ikke den virksomhed, som i sidste ende vil få løbende adgang til levering af varer eller tjenesteydelser, og som vil være modtageren af disse varer eller tjenesteydelser. For nemheds skyld benævnes virksomheden, der overdrager aktivet, i dette fortolkningsbidrag kunden.

ANVENDELSESOMRÅDE

4 Dette fortolkningsbidrag finder anvendelse på den regnskabsmæssige behandling af overdragelse af materielle anlægsaktiver for virksomheder, til hvilke sådanne overdragelser fra kunder finder sted.

5 De aftaler, der ligger inden for dette fortolkningsbidrags anvendelsesområde, er aftaler, hvor en virksomhed fra en kunde modtager et materielt anlægsaktiv, som virksomheden derpå skal bruge til enten at tilslutte kunden til et netværk eller give kunden løbende adgang til levering af varer eller tjenesteydelser, eller begge dele.

6 Dette fortolkningsbidrag finder ligeledes anvendelse på aftaler, hvor en virksomhed fra en kunde modtager et kontant beløb, når dette beløb udelukkende må anvendes til at opføre eller anskaffe et materielt anlægsaktiv, og virksomheden derefter skal bruge dette materielle anlægsaktiv til enten at tilslutte kunden til et netværk eller give kunden løbende adgang til levering af varer eller tjenesteydelser, eller begge dele.

▼**M18**

7 Dette fortolkningsbidrag finder ikke anvendelse på aftaler, hvor overdragelsen enten er i form af et offentligt tilskud som defineret i IAS 20 eller i form af infrastruktur, som bruges i en koncessionsaftale, der falder inden for IFRIC 12's anvendelsesområde.

PROBLEMSTILLING

8 Fortolkningsbidraget omhandler følgende problemstillinger:

a) Er definitionen på et aktiv opfyldt?

b) Hvordan skal det overdragne materielle anlægsaktiv måles ved første indregning, hvis definitionen på et aktiv er opfyldt?

c) Hvis det materielle anlægsaktiv ved første indregning måles til dagsværdi, hvordan skal virksomheden så regnskabsmæssigt behandle den deraf følgende modpost?

d) Hvordan skal virksomheden regnskabsmæssigt behandle en overdragelse af et kontant beløb fra sin kunde?

KONSENSUS

Er definitionen på et aktiv opfyldt?

9 Når en virksomhed fra en kunde får overdraget et materielt anlægsaktiv, skal den vurdere, om det overdragne opfylder definitionen på et aktiv som anført i *Begrebsrammen*. I afsnit 49(a) i *Begrebsrammen* anføres det, »at et aktiv er en af virksomheden kontrolleret ressource som følge af tidligere begivenheder, og hvorfra fremtidige økonomiske fordele forventes at tilgå virksomheden.« I de fleste tilfælde opnår virksomheden ejendomsret over det overdragne materielle anlægsaktiv. Men ved vurderingen af, om der er tale om et aktiv, er ejendomsretten ikke det afgørende. Hvis kunden fortsat kontrollerer det overdragne, opfyldes definitionen på et aktiv således ikke, selv om der er sket en overdragelse af ejendomsretten.

10 En virksomhed, som kontrollerer et aktiv, kan normalt gøre med aktivet, hvad den vil. Virksomheden kan eksempelvis bytte aktivet med andre aktiver, anvende det til at fremstille varer eller tjenesteydelser, opkræve et gebyr for andres brug af det, anvende det til at indfri forpligtelser, beholde det eller udlodde det til ejerne. En virksomhed, som fra en kunde får overdraget et materielt anlægsaktiv, skal i sin vurdering af kontrol over det overdragne tage alle relevante forhold og omstændigheder i betragtning. Selv om virksomheden skal anvende det overdragne materielle anlægsaktiv for at kunne levere en eller flere tjenesteydelser til kunden, kan den eksempelvis godt have ret til at bestemme, hvordan det overdragne materielle anlægsaktiv skal drives og vedligeholdes, og hvornår det skal udskiftes. I så fald vil virksomheden normalt konkludere, at den kontrollerer det overdragne materielle anlægsaktiv.

Hvordan skal det overdragne materielle anlægsaktiv ved første indregning måles?

11 Hvis virksomheden konkluderer, at definitionen på et aktiv er opfyldt, skal den indregne det overdragne aktiv som et materielt anlægsaktiv i overensstemmelse med IAS 16, afsnit 7, og måle kostprisen ved første indregning til dagsværdi i overensstemmelse med afsnit 24 i samme standard.

▼M18

Hvordan skal modposten regnskabsmæssigt behandles?

12 Følgende gennemgang er baseret på en forudsætning om, at den virksomhed, der modtager et materielt anlægsaktiv, har konkluderet, at det overdragne skal indregnes og måles i overensstemmelse med afsnit 9-11.

13 I IAS 18, afsnit 12, anføres det, at »når varer sælges eller tjenesteydelser leveres til gengæld for ikke-tilsvarende varer eller tjenesteydelser, betragtes udvekslingen som en omsætningsskabende transaktion«. Ifølge vilkårene for de aftaler, som ligger inden for dette fortolkningsbidrags anvendelsesområde, vil overdragelsen af et materielt anlægsaktiv udgøre en levering til gengæld for ikke-tilsvarende varer eller tjenesteydelser. Virksomheden skal derfor indregne omsætning i overensstemmelse med IAS 18.

Identifikation af separat identificerbare tjenesteydelser

14 En virksomhed kan indgå aftale om at levere en eller flere tjenesteydelser til gengæld for det overdragne materielle anlægsaktiv, eksempelvis at tilslutte kunden til et netværk, at give kunden løbende adgang til levering af varer eller tjenesteydelser eller begge dele. I henhold til IAS 18, afsnit 13, skal virksomheden identificere aftalens separat identificerbare tjenesteydelser.

15 Af forhold, der indikerer, at tilslutning af kunden til et netværk er en separat identificerbar tjenesteydelse kan nævnes, at

a) en servicetilslutning leveres til kunden og repræsenterer en selvstændig værdi for denne kunde,

b) servicetilslutningens dagsværdi kan måles pålideligt.

16 Et forhold, der indikerer, at det at give kunden løbende adgang til levering af varer eller tjenesteydelser udgør en separat identificerbar tjenesteydelse er, at kunden, der overdrager det materielle anlægsaktiv, fremover vil få løbende adgang, varer eller tjenesteydelser eller begge dele til en lavere pris, end hvis kunden ikke havde overdraget det materielle anlægsaktiv.

17 Modsat er et forhold, der indikerer, at forpligtelsen til at give kunden løbende adgang til levering af varer eller tjenesteydelser hidrører fra virksomhedens driftskoncession eller andre forskrifter og ikke fra aftalen om overdragelse af et materielt anlægsaktiv, at kunder, der overdrager et materielt anlægsaktiv, betaler samme pris for den løbende adgang, varer eller tjenesteydelser eller begge dele som dem, der ikke gør det.

Indregning af omsætning

18 Hvis der kun er identificeret én tjenesteydelse, skal virksomheden indregne omsætning, når tjenesteydelsen udføres i overensstemmelse med IAS 18, afsnit 20.

19 Hvis der identificeres mere end én separat identificerbar tjenesteydelse, kræves det i henhold til IAS 18, afsnit 13, at dagsværdien af det samlede modtagne eller tilgodehavende vederlag for aftalen skal fordeles på de enkelte tjenesteydelser, og indregningskriterierne i IAS 18 anvendes således på hver enkelt tjenesteydelse.

20 Hvis en løbende tjenesteydelse identificeres som led i aftalen, beregnes den periode, hvor omsætning skal indregnes for tjenesteydelsen, normalt ud fra de vilkår, der er fastsat i aftalen med kunden. Hvis aftalen ikke angiver en periode, skal omsætning indregnes over en periode, der ikke overstiger brugsværdien for det overdragne aktiv, der anvendes til levering af den løbende tjenesteydelse.

▼**M18**

Hvordan skal virksomheden regnskabsmæssigt behandle en overdragelse af kontante beløb fra kunden?

21 Når en virksomhed får overdraget et kontant beløb fra en kunde, skal den vurdere, om aftalen ligger inden for dette fortolkningsbidrags anvendelsesområde i overensstemmelse med afsnit 6. Hvis det er tilfældet, skal virksomheden vurdere, om det opførte eller anskaffede materielle anlægsaktiv opfylder definitionen på et aktiv i overensstemmelse med afsnit 9 og 10. Opfyldes definitionen på et aktiv, skal virksomheden indregne det materielle anlægsaktiv til kostprisen i overensstemmelse med IAS 16 og indregne omsætning i overensstemmelse med afsnit 13-20 til det beløb, som virksomheden har modtaget fra kunden.

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT OG OVERGANG

22 Virksomheder skal anvende dette fortolkningsbidrag fremadrettet på overdragelser af aktiver fra kunder modtaget 1. juli 2009 eller derefter. Det er tilladt at anvende fortolkningsbidraget før dette tidspunkt, såfremt værdiansættelserne og de øvrige oplysninger, der kræves for at anvende dette fortolkningsbidrag på tidligere overdragelser, blev indhentet på tidspunktet for disse overdragelser. Virksomheden skal oplyse datoen, hvor dette fortolkningsbidrag tages i anvendelse.

▼M28

IFRIC-FORTOLKNINGSBIDRAG 19

Opfyldelse af finansielle forpligtelser med egenkapitalinstrumenter

HENVISNINGER

— *Begrebsramme for udarbejdelse og præsentation af årsregnskaber*

— IFRS 2 *Aktiebaseret vederlæggelse*

— IFRS 3 *Virksomhedssammenslutninger*

▼M32

— IFRS 13 *Måling af dagsværdi*

▼M28

— IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber*

— IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*

— IAS 32 *Finansielle instrumenter: Præsentation*

— IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling*

BAGGRUND:

1 En debitor og en kreditor kan genforhandle vilkårene knyttet til en finansiel forpligtelse med det resultat, at debitor opfylder forpligtelsen helt eller delvist ved at udstede egenkapitalinstrumenter til kreditor. Disse transaktioner benævnes undertiden »debt for equity swaps«. IFRIC har modtaget anmodninger om vejledning i den regnskabsmæssige behandling af sådanne transaktioner.

ANVENDELSESOMRÅDE

2 Fortolkningen omhandler den regnskabsmæssige behandling hos en virksomhed, når vilkårene knyttet til en finansiel forpligtelse genforhandles med det resultat, at virksomheden udsteder egenkapitalinstrumenter til en af sine kreditorer for at opfylde forpligtelsen helt eller delvist. Den omhandler ikke den regnskabsmæssige behandling hos kreditor.

3 En virksomhed må ikke anvende denne fortolkning på transaktioner, når

a) kreditoren også er en direkte eller indirekte aktionær og handler i sin egenskab af en eksisterende direkte eller indirekte aktionær

b) kreditoren og virksomheden kontrolleres af samme part eller parter før og efter transaktionen, og indholdet af transaktionen omfatter en udlodning af egenkapital fra eller en tilførsel af egenkapital til virksomheden

c) opfyldelsen af den finansielle forpligtelse gennem emission af ordinære aktier er i overensstemmelse med de oprindelige vilkår knyttet til den finansielle forpligtelse.

PROBLEMSTILLINGER

4 Dette fortolkningsbidrag omhandler følgende problemstillinger:

a) Kan egenkapitalinstrumenter, der udstedes af en virksomhed i forbindelse med hel eller delvis opfyldelse af en finansiel forpligtelse, betragtes som »det betalte beløb herfor«, jf. afsnit 41 i IAS 39?

▼**M28**

b) Hvordan skal en virksomhed i første omgang måle værdien af egenkapitalinstrumenter, der udstedes for at opfylde en sådan finansiel forpligtelse?

c) Hvordan skal en virksomhed regnskabsmæssigt behandle en eventuel forskel mellem den regnskabsmæssige værdi af den opfyldte finansielle forpligtelse og det beløb, egenkapitalinstrumenterne første gang blev målt til?

KONSENSUS

5 Udstedelse af en virksomheds egenkapitalinstrumenter til en kreditor med henblik på hel eller delvis opfyldelse af en finansiel forpligtelse udgør det betalte beløb herfor, jf. afsnit 41 i IAS 39. En virksomhed skal først fjerne en finansiel forpligtelse (eller en del af en finansiel forpligtelse) fra sin balance, når den er opfyldt, jf. afsnit 39 i IAS 39.

6 I forbindelse med førstegangsindregningen af egenkapitalinstrumenter, der udstedes til en kreditor med henblik på hel eller delvis opfyldelse af en finansiel forpligtelse, skal en virksomhed måle egenkapitalforpligtelserne til dagsværdi, medmindre dagsværdien ikke kan måles pålideligt.

▼**M32**

7 Hvis dagsværdien af de udstedte egenkapitalinstrumenter ikke kan måles pålideligt, skal deres dagsværdi måles til dagsværdien af den opfyldte finansielle forpligtelse. Ved måling af dagsværdien af en opfyldt finansiel forpligtelse, der omfatter et anfordringselement (f.eks. et anfordringstilgodehavende), finder afsnit 47 i IFRS 13 ikke anvendelse.

▼**M28**

8 Hvis kun en del af den finansielle forpligtelse er opfyldt, skal virksomheden vurdere, om en del af det betalte beløb vedrører en ændring af vilkårene for den resterende forpligtelse. Hvis en del af det betalte beløb rent faktisk vedrører en ændring af vilkårene for den resterende forpligtelse, skal virksomheden fordele dagsværdien af det betalte beløb mellem den del af forpligtelsen, der er opfyldt, og den resterende forpligtelse. I forbindelse med denne fordeling skal virksomheden tage hensyn til alle relevante kendsgerninger og omstændigheder, der har forbindelse til transaktionen.

9 En eventuel forskel mellem den regnskabsmæssige værdi af den opfyldte finansielle forpligtelse (eller en del af en finansiel forpligtelse) og det betalte beløb herfor skal indregnes i resultatet, jf. afsnit 41 i IAS 39. De udstedte egenkapitalinstrumenter skal førstegangsindregnes og måles på den dato, hvor den finansielle forpligtelse (eller en del heraf) opfyldes.

10 Hvis kun en del af den finansielle forpligtelse er opfyldt, fordeles det betalte beløb i overensstemmelse med afsnit 8. Det betalte beløb, der fordeles til den resterende forpligtelse, skal indgå i vurderingen af, om vilkårene for den resterende forpligtelse er blevet væsentligt ændret. Hvis den resterende forpligtelse er blevet væsentligt ændret, skal virksomheden regnskabsmæssigt behandle ændringen som ophør af den oprindelige forpligtelse, og der skal indregnes en ny forpligtelse, jf. afsnit 40 i IAS 39.

11 En virksomhed skal give oplysninger om en gevinst eller et tab, der er indregnet i henhold til afsnit 9 og 10, som en særskilt resultatpost eller i noterne, jf. afsnit 9 og 10.

▼**M28**

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT OG OVERGANG

12 En virksomhed skal anvende dette fortolkningsbidrag på årsregnskaber, der begynder den 1. juli 2010 eller derefter. Det er tilladt at anvende det tidligere. Hvis en virksomhed anvender dette fortolkningsbidrag på et årsregnskab, der begynder før den 1. juli 2010, skal den give oplysning herom.

13 En virksomhed skal anvende en ændring i regnskabspraksis i henhold til IAS 8 fra begyndelsen af det første sammenlignelige regnskabsår.

▼**M32**

15. IFRS 13, der er udstedt i maj 2011, vedrørte en ændring af afsnit 7. En virksomhed skal anvende denne ændring ved anvendelse af IFRS 13.

▼**M32**

IFRIC-FORTOLKNINGSBIDRAG 20

Strippingomkostninger i produktionsfasen i åbne miner

HENVISNINGER

— *Begrebsmæssig ramme for regnskabsaflæggelse*

— IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber*

— IAS 2 *Varebeholdninger*

— IAS 16 *Materielle anlægsaktiver*

— IAS 38 *Immaterielle aktiver*

BAGGRUND

1 I forbindelse med minedrift i åbne brud kan det være nødvendigt for virksomheder at fjerne mineaffald ("overjord") for at få adgang til mineralmalmforekomster (i det følgende kaldes dette "stripping").

2 I mineudviklingsfasen (dvs. før produktionen indledes) aktiveres strippingomkostningerne normalt som en del af de afskrivningsberettigede udgifter til anlæg, udvikling og bygning af minen. Disse aktiverede omkostninger afskrives eller amortiseres på systematisk vis, normalt ved hjælp af produktionsintensitetsmetoden, når produktionen indledes.

3 Et mineselskab kan fortsætte med at fjerne overjord og pådrage sig strippingomkostninger i minens produktionsfase.

4 Det materiale, der fjernes i produktionsfasen, består ikke nødvendigvis af 100 % affald. Der vil ofte være tale om en kombination af malm og affald. Malmindholdet i affaldet kan variere mellem en uøkonomisk lav procentdel til en rentabel høj procentdel. Fjernelse af materiale med at lavt malmindhold i forhold til affaldsindholdet kan levere en vis mængde brugbart materiale, der kan benyttes til opbygning af varebeholdninger. Denne fjernelse kan også give adgang til dybereliggende materiale med et højere malmindhold i forhold til affaldsindholdet. Stripping kan derfor medføre to fordele for virksomheden: brugbar malm, der kan benyttes til opbygning af varebeholdninger, og forbedret adgang til yderligere mængder materiale, der kan udvindes i fremtiden.

5 I dette fortolkningsbidrag angives det, hvornår og hvordan der kræves en særskilt regnskabsmæssig behandling af disse to fordele, der følger af stripping, og hvordan disse fordele skal vurderes både indledningsvist og efterfølgende.

ANVENDELSESOMRÅDE

6 Dette fortolkningsbidrag finder anvendelse på omkostninger forbundet med fjernelse af affald i produktionsfasen i åbne mindebrud ("strippingomkostninger i produktionsfasen").

▼M32

PROBLEMSTILLINGER

7 Dette fortolkningsbidrag omhandler følgende problemstillinger:

(a) indregning af strippingomkostninger i produktionsfasen som et aktiv

(b) indledende vurdering af strippingaktivet

(c) efterfølgende vurdering af strippingaktivet.

KONSENSUS

Indregning af strippingomkostninger i produktionsfasen som et aktiv

8 Hvis fordelen ved stripping realiseres i form af opbygning af varebeholdninger, skal virksomheden regnskabsmæssigt behandle omkostningerne forbundet med denne stripping i overensstemmelse med principperne i IAS 2 *Varebeholdninger*. Hvis fordelen består i forbedret adgang til malmen, skal virksomheden indregne disse omkostninger som et anlægsaktiv, hvis kriterierne i afsnit 9 nedenfor er opfyldt. I dette fortolkningsbidrag kaldes anlægsaktivet "strippingaktivet".

9 En virksomhed skal indregne et strippingaktiv, hvis og kun hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

(a) det er sandsynligt, at den fremtidige økonomiske fordel (forbedret adgang til malmforekomsten) forbundet med stripping vil tilgå virksomheden

(b) virksomheden kan identificere den del af forekomsten, hvortil adgangen er blevet forbedret

(c) omkostningerne forbundet med stripping vedrørende denne del kan vurderes på pålidelig vis.

10 Strippingaktivet skal regnskabsmæssigt behandles som et supplement til eller som en forbedring af et eksisterende aktiv. Med andre ord vil strippingaktivet regnskabsmæssigt blive behandlet som en *del* af et eksisterede aktiv.

11 Strippingaktivet klassificeres som et materielt eller immaterielt anlægsaktiv på samme måde som det eksisterende aktiv. Det betyder med andre ord, at det eksisterende aktivs karakter vil være afgørende for, om virksomheden skal klassificere strippingaktivet som et materielt eller et immaterielt anlægsaktiv.

Indledende vurdering af strippingaktivet

12 Virksomheden skal indledningsvist vurdere strippingaktivet til kostpris, som består af summen af de direkte omkostninger forbundet med den stripping, der forbedrer adgangen til den identificerede del af malmforekomsten, plus en allokering af direkte henførbare fællesomkostninger. Visse andre aktiviteter, som ikke er nødvendige for, at strippingen i produktionsfasen kan fortsætte som planlagt, kan finde sted på samme tidspunkt som strippingen i produktionsfasen. Omkostningerne forbundet med disse andre aktiviteter skal ikke indregnes i omkostningerne forbundet med strippingaktivet.

▼**M32**

13 Når omkostningerne forbundet med strippingaktivet og det opbyggede varelager ikke kan identificeres særskilt, skal virksomheden fordele strippingomkostningerne i produktionsfasen mellem det opbyggede varelager og strippingaktivet ved at anvende et fordelingsgrundlag, der bygger på en relevant produktionsmåling. Denne produktionsmåling skal beregnes for den identificerede del af malmforekomsten og benyttes som et benchmark for identificeringen af det omfang, i hvilket den supplerende aktivitet med henblik på at skabe en fremtidig fordel har fundet sted. Eksempler herpå er:

(a) omkostningerne forbundet med det opbyggede varelager sammenlignet med de forventede omkostninger

(b) mængden af ekstraheret affald sammenlignet med den forventede mængde for en given mængde produceret malm

(c) mineralindholdet i den ekstraherede malm sammenlignet med det mineralindhold, der forventes ekstraheret, for en given mængde produceret malm.

Efterfølgende vurdering af strippingaktivet

14 Efter den første indregning skal strippingaktivet indregnes enten til kostpris eller til det omvurderede beløb minus afskrivning eller amortisering og minus værditab på samme måde som det eksisterende aktiv, som det udgør en del af.

15 Strippingaktivet afskrives eller amortiseres på et systematisk grundlag over den forventede nyttige levetid for den identificerede del af malmforekomsten, der bliver tilgængelig som følge af strippingen. Produktionsintensitetsmetoden anvendes, medmindre en anden metode er mere retvisende.

16 Den forventede nyttige levetid for den identificerede del af malmforekomsten, der benyttes til afskrivning eller amortisering af strippingaktivet, vil afvige fra den forventede nyttige levetid, der benyttes til afskrivning eller amortisering af selve minen og de relaterede aktiver i minens levetid. Undtagelsen herfra er de begrænsede omstændigheder, hvor strippingen giver forbedret adgang til hele den resterende malmforekomst. Dette kan eksempelvis indtræffe mod slutningen af minens nyttige levetid, når den identificerede del udgør den endelige del af den malmforekomst, der skal ekstraheres.

▼M32

Appendiks A

Dette appendiks er en integreret del af fortolkningsbidraget og har samme gyldighed som de øvrige dele af fortolkningsbidraget.

A1 En virksomhed skal anvende dette fortolkningsbidrag på årsregnskaber, der begynder den 1. januar 2013 eller derefter. Det er tilladt at anvende det tidligere. Hvis en virksomhed anvender dette fortolkningsbidrag for et tidligere regnskabsår, skal den give oplysning herom.

A2 En virksomhed skal anvende dette fortolkningsbidrag på strippingomkostninger i produktionsfasen, der opstår ved eller efter begyndelsen af det tidligst præsenterede regnskabsår.

A3 Ved begyndelsen af det tidligst præsenterede regnskabsår skal enhver tidligere indregnet aktivsaldo, der er opstået som følge af stripping i produktionsfasen ("foregående strippingaktiv"), omklassificeres som en del af et eksisterende aktiv, som strippingen har relation til, i det omfang der stadig findes en identificerbar del af malmforekomsten, som det foregående strippingaktiv kan relateres til. Sådanne saldi afskrives eller amortiseres over den resterende forventede levetid for den identificerede del af den malmforekomst, som hver saldo for det foregående strippingaktiv relaterer til.

A4 Hvis der ikke findes en identificerbar del af malmforekomsten, som det foregående strippingaktiv kan relateres til, indregnes det i det overførte resultat ved begyndelsen af det tidligst præsenterede regnskabsår.

▼B

SIC-FORTOLKNINGSBIDRAG 7

Indførelse af euroen

HENVISNINGER

▼M5

— IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber* (ajourført 2007)

▼B

— IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*

— IAS 10 *Begivenheder efter* ►M5 *regnskabsårets afslutning* ◄

— IAS 21 *Valutaomregning* (ajourført 2003)

▼M11

— IAS 27 *Koncernregnskaber og separate årsregnskaber* (ændret i 2008)

▼B

PROBLEMSTILLING

1 Fra den 1. januar 1999, som er starttidspunktet for Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU), vil euroen blive en selvstændig valuta, og omregningskursen mellem euroen og de deltagende nationale valutaer vil blive endeligt fastsat. Risikoen for efterfølgende valutakursforskelle knyttet til disse valutaer fjernes således fra dette tidspunkt.

2 Problemstillingen er anvendelsen af IAS 21 på overgangen fra EU-medlemslandenes nationale valutaer til euroen (»overgangen«).

KONSENSUS

3 Kravene i IAS 21 vedrørende omregningen af transaktioner i fremmed valuta og udenlandske virksomheders årsregnskaber skal anvendes nøje på overgangen. Den samme begrundelse gør sig gældende for fastsættelsen af valutakurser, når lande tilslutter sig ØMU'en på et senere tidspunkt.

4 Specielt medfører dette, at:

a) monetære aktiver og forpligtelser i fremmed valuta hidrørende fra transaktioner fortsat skal omregnes til den funktionelle valuta til ►M5 regnskabsårets afslutningkurs ◄. Eventuelle valutakursforskelle skal straks indregnes som indtægt eller omkostning. Virksomheder skal dog fortsat anvende deres eksisterende regnskabspraksis for kursgevinster og -tab vedrørende sikring af valutarisikoen for en forventet transaktion

▼M11

b) akkumulerede valutakursforskelle vedrørende omregningen af udenlandske virksomheders årsregnskaber, der er indregnet i øvrig totalindkomst, skal akkumuleres i egenkapitalen og udelukkende omklassificeres fra egenkapitalen til resultatet ved hel eller delvis afhændelse af nettoinvesteringen i den udenlandske virksomhed, og

▼B

c) valutakursforskelle hidrørende fra omregning af forpligtelser i de deltagende valutaer skal ikke medtages i de tilknyttede aktivers regnskabsmæssige værdi.

TIDSPUNKT FOR KONSENSUS

Oktober 1997

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

Dette fortolkningsbidrag træder i kraft 1. juni 1998. Ændringer i regnskabspraksis skal regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med bestemmelserne i IAS 8.

▼M5

IAS 1 (ajourført 2007) ændrede den terminologi, der anvendes i IFRS-standarderne. Desuden blev afsnit 4 ændret. Virksomheden skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 1 (ajourført 2007) for et tidligere regnskabsår, skal ændringerne anvendes for dette tidligere regnskabsår.

▼M11

IAS 27 (ajourført af International Accounting Standards Board i 2008) ændrede afsnit 4(b). Virksomheden skal anvende denne ændring på regnskabsår, som begynder 1. juli 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 27 (ajourført 2008) i et tidligere regnskabsår, finder ændringen anvendelse på det tidligere regnskabsår.

▼B

SIC-FORTOLKNINGSBIDRAG 10

Offentlig støtte — Ingen konkret forbindelse til driftsaktiviteter

HENVISNINGER

— IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*

— IAS 20 *Regnskabsmæssig behandling af offentlige tilskud og oplysning om andre former for offentlig støtte*

PROBLEMSTILLING

1. I nogle lande kan formålet med offentlig støtte være som incitament eller som langvarig støtte til forretningsaktiviteter i visse regioner eller brancher. Betingelserne for at modtage en sådan støtte er i nogle tilfælde ikke specifikt knyttet til virksomhedens driftsaktiviteter. Som eksempel på en sådan støtte kan nævnes overførsel af ressourcer fra offentlige myndigheder til virksomheder:

   a) hvis drift er inden for en bestemt branche

   b) som fortsætter drift inden for nyligt privatiserede brancher, eller

   c) starter eller fortsætter drift inden for underudviklede områder.

2. Problemstillingen er, hvorvidt den form for offentlig støtte er et »offentligt tilskud« omfattet af IAS 20 og derfor regnskabsmæssigt skal behandles i overensstemmelse med denne standard.

KONSENSUS

3. Offentlig støtte til virksomheder opfylder definitionen på offentlige tilskud i IAS 20, selv om der ikke foreligger andre betingelser specifikt tilknyttet virksomhedens driftsaktiviteter end kravet om at have drift inden for visse regioner eller brancher. Sådanne tilskud skal derfor ikke indregnes direkte på egenkapitalen.

TIDSPUNKT FOR KONSENSUS

Januar 1998

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

Dette fortolkningsbidrag træder i kraft 1. august 1998. Ændringer i regnskabspraksis skal regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med IAS 8.

▼B

SIC-FORTOLKNINGSBIDRAG 12

Konsolidering — Særlige virksomheder

HENVISNINGER

— IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*

— IAS 19 *Personaleydelser*

— IAS 27 *Koncernregnskaber og separate årsregnskaber*

— IAS 32 *Finansielle instrumenter: Præsentation*

— IFRS 2 *Aktiebaseret vederlæggelse*

PROBLEMSTILLING

1. En enhed kan etableres for at opfylde et snævert og veldefineret formål (eksempelvis indgåelse af en leasingkontrakt, udførelse af forsknings- og udviklingsaktiviteter eller securitisation af finansielle aktiver). En sådan særlig virksomhed (»SPE«) kan være enten et selskab, en fond, et interessentskab eller en ikke-registreret enhed. SPE'er etableres ofte med juridiske bestemmelser, som lægger strenge og undertiden varige begrænsninger på bestyrelsens, fondsbestyrerens eller ledelsens beføjelser til at træffe beslutninger vedrørende SPE'ens aktiviteter. Ofte specificerer disse bestemmelser, at betingelserne for SPE'ens løbende aktiviteter ikke kan ændres, undtagen eventuelt af dens stifter eller sponsor (dvs., at de så at sige drives på »autopilot«).

2. Sponsoren (eller den virksomhed, på hvis vegne SPE'en er etableret) overfører jævnligt aktiver til SPE'en, opnår brugsret til de aktiver, som besiddes af SPE'en, eller leverer tjenesteydelser til SPE'en, mens andre (»kapitalindskydere«) kan yde finansiering af SPE'en. En virksomhed, som indgår transaktioner med en SPE (ofte dens stifter eller sponsor), kan i realiteten have bestemmende indflydelse på SPE'en.

3. En økonomisk interesse i en SPE kan være i form af et gælds- eller egenkapitalinstrument, en ret til andel af overskud, en ret til en andel af enhedens nettoaktiver eller en leasingkontrakt. Nogle økonomiske interesser kan blot sikre ►**M5** ejeren ◄ et fast eller angivet afkast, mens andre kan give ►**M5** ejeren ◄ ret eller adgang til andre fremtidige økonomiske fordele fra SPE'ens aktiviteter. I de fleste tilfælde bibeholder stifteren eller sponsoren (eller den virksomhed, på hvis vegne SPE'en er etableret) en væsentlig økonomisk interesse i SPE'ens aktiviteter, selv hvor denne kun besidder en lille del eller intet af SPE'ens egenkapital.

4. IAS 27 kræver konsolidering af enheder, som er underlagt den regnskabsaflæggende virksomheds bestemmende indflydelse. Denne standard indeholder dog ikke konkret vejledning om konsolideringen af SPE'er.

5. Problemstillingen er, i hvilke tilfælde en virksomhed skal konsolidere en SPE.

▼B

6. Dette fortolkningsbidrag finder ikke anvendelse på pensionsordninger eller andre langsigtede personaleydelsesordninger, som IAS 19 finder anvendelse på.

7. En overførsel af aktiver fra en virksomhed til en SPE kan opfylde betingelserne for et salg foretaget af virksomheden. Selv når overførslen opfylder betingelserne for et salg, kan bestemmelserne i IAS 27 og dette fortolkningsbidrag medføre, at virksomheden skal konsolidere SPE'en. Dette fortolkningsbidrag omhandler ikke situationer, hvor virksomheden skal behandle overførslen som et salg eller elimineringen af konsekvenserne af et sådant salg ved konsolidering.

KONSENSUS

8. En SPE skal konsolideres, når forholdet mellem virksomheden og SPE'en indikerer, at SPE'en er underlagt bestemmende indflydelse af virksomheden.

9. I forbindelse med en SPE kan bestemmende indflydelse opstå gennem forudbestemmelsen af SPE'ens aktiviteter (drift på »autopilot«) eller på anden måde. IAS 27.13 angiver adskillige forhold, som medfører bestemmende indflydelse, selv hvor en virksomhed besidder halvdelen eller mindre end halvdelen af stemmerettighederne i en anden virksomhed. Ligeledes kan bestemmende indflydelse foreligge selv hvor en virksomhed kun besidder en lille eller ingen del af SPE'ens egenkapital. Anvendelsen af begrebet bestemmende indflydelse kræver i hvert enkelt tilfælde udøvelse af skøn over alle relevante faktorer.

10. Ud over de i IAS 27.13 beskrevne tilfælde kan eksempelvis følgende tilfælde indikere forhold, hvor en virksomhed udøver bestemmende indflydelse på en SPE og dermed også skal konsolidere SPE'en (yderligere vejledning gives i appendikset til dette fortolkningsbidrag):

a) når SPE'ens aktiviteter i realiteten udføres på vegne af virksomheden efter dennes specifikke forretningsmæssige behov, således at virksomheden opnår fordele fra SPE'ens aktiviteter

b) når virksomheden i realiteten har beføjelser til at opnå hovedparten af fordelene fra SPE'ens aktiviteter, eller virksomheden ved etableringen af en »autopilot«-mekanisme har uddelegeret disse beføjelser

c) når virksomheden i realiteten har ret til at opnå hovedparten af fordelene fra SPE'en, og derfor kan blive udsat for risici tilknyttet SPE'ens aktiviteter, eller

d) når virksomheden i realiteten bibeholder hovedparten af risici tilknyttet ejendomsret eller lignende over SPE'en eller dens aktiver for at opnå fordele fra dens aktiviteter.

▼B

11. [Ophævet]

TIDSPUNKT FOR KONSENSUS

Juni 1998

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

Dette fortolkningsbidrag træder i kraft for årsregnskaber, der dækker regnskabsår, som begynder 1. juli 1999 eller senere. Det tilskyndes, at standarden anvendes før dette tidspunkt. Ændringer i regnskabspraksis skal regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med IAS 8.

Virksomheder skal anvende ændringen i afsnit 6 på regnskabsår, som begynder 1. januar 2005 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IFRS 2 i et tidligere regnskabsår, finder ændringen anvendelse på det tidligere regnskabsår.

▼B

SIC-FORTOLKNINGSBIDRAG 13

Fælles kontrollerede virksomheder — Ikke-monetære indskud fra venturedeltagere

HENVISNINGER

— IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*

— IAS 16 *Materielle anlægsaktiver*

— IAS 18 *Omsætning*

— IAS 31 *Kapitalandele i joint ventures*

PROBLEMSTILLING

1. IAS 31.48 omtaler både indskud og salg mellem en venturedeltager og et joint venture på følgende måde: »Når en venturedeltager indskyder aktiver i eller sælger aktiver til et joint venture, skal indregning af andelen af gevinst eller tab på transaktionen afspejle transaktionens indhold«. Endvidere anføres det i IAS 31.24, at »en fælles kontrolleret virksomhed er et joint venture, som indebærer etablering af et selskab, et interessentskab eller en anden virksomhed, hvori hver venturedeltager har en kapitalandel«. Der gives ingen konkret vejledning om indregning af gevinster og tab hidrørende fra indskud af ikke-monetære aktiver i fælles kontrollerede virksomheder.

2. Indskud i en fælles kontrolleret virksomhed er overførsel af aktiver fra venturedeltagere til gengæld for en egenkapitalinteresse i den fælles kontrollerede virksomhed. Indskud af denne art kan foretages på forskellige måder. De kan foretages samtidigt af venturedeltagerne enten ved etableringen af den fælles kontrollerede virksomhed eller efterfølgende. Det vederlag, venturedeltager modtager til gengæld for aktiver indskudt i den fælles kontrollerede virksomhed, kan ligeledes omfatte likvide beholdninger eller en anden form for vederlag, som ikke afhænger af den fælles kontrollerede virksomheds fremtidige pengestrømme (»yderligere vederlag«).

3. Problemstillingerne er følgende:

   a) hvornår den relevante del af gevinster eller tab hidrørende fra indskuddet af et ikke-monetært aktiv i en fælles kontrolleret virksomhed til gengæld for en egenkapitalinteresse i den fælles kontrollerede virksomhed skal indregnes af venturedeltager i ►**M5** resultatet ◄

   b) hvordan yderligere vederlag regnskabsmæssigt skal behandles af venturedeltager, og

   c) hvordan eventuelle urealiserede gevinster eller tab skal præsenteres i venturedeltagers koncernregnskab.

4. Dette fortolkningsbidrag omhandler venturedeltagers regnskabsmæssige behandling af ikke-monetære indskud i en fælles kontrolleret virksomhed til gengæld for en egenkapitalinteresse i den fælles kontrollerede virksomhed, som regnskabsmæssigt behandles efter den indre værdis metode eller ved pro rata-konsolidering.

▼B

KONSENSUS

5. Ved anvendelsen af IAS 31.48 på ikke-monetære indskud i en fælles kontrolleret virksomhed til gengæld for en egenkapitalinteresse i denne skal en venturedeltager i årets resultat indregne den del af gevinster eller tab, som kan henføres til de andre venturedeltageres egenkapitalinteresser, medmindre:

   a) væsentlige risici og afkast tilknyttet ejendomsretten til de indskudte ikke-monetære aktiver ikke er overgået til den fælles kontrollerede virksomhed, eller

   b) gevinsten eller tabet på det ikke-monetære indskud ikke kan måles pålideligt, eller

   c) indskudstransaktionen ikke har forretningsmæssigt indhold ifølge definitionen af denne term i IAS 16.

   Hvis undtagelse a), b) eller c) finder anvendelse, anses gevinsten eller tabet at være urealiseret og indregnes derfor ikke i resultatet, medmindre afsnit 6 ligeledes finder anvendelse.

6. Hvis venturedeltager ud over at modtage en egenkapitalinteresse i den fælles kontrollerede virksomhed ligeledes modtager monetære eller ikke-monetære aktiver, skal venturedeltager indregne en passende del af gevinsten eller tabet på transaktionen i resultatet.

7. Urealiserede gevinster eller tab på ikke-monetære aktiver indskudt i den fælles kontrollerede virksomhed skal elimineres i de underliggende aktiver ved pro rata-konsolidering eller i investeringen ved brug af den indre værdis metode. Sådanne urealiserede gevinster eller tab skal ikke præsenteres som udskudte gevinster eller tab i venturedeltagers koncernbalance.

8-13. [Ikke relevant for individuelle fortolkningsbidrag]

TIDSPUNKT FOR KONSENSUS

Juni 1998

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

Dette fortolkningsbidrag træder i kraft for årsregnskaber, der dækker regnskabsår, som begynder 1. januar 1999 eller senere. Det tilskyndes, at standarden anvendes før dette tidspunkt. Der skal redegøres for ændringer i regnskabspraksis i overensstemmelse med IAS 8.

14. Ændringerne af den regnskabsmæssige behandling af de i afsnit 5 angivne ikke-monetære indskudstransaktioner skal anvendes fremadrettet på fremtidige transaktioner.

▼B

SIC-FORTOLKNINGSBIDRAG 15

Operationelle leasingkontrakter — Incitamenter

HENVISNINGER

▼M5

— IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber* (ajourført 2007)

▼B

— IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*

— IAS 17 *Leasingkontrakter (ajourført 2003)*

PROBLEMSTILLING

1. Ved forhandling eller fornyelse af en eksisterende operationel leasingkontrakt kan leasinggiver give leasingtager incitamenter til at indgå en kontrakt. Sådanne incitamenter kan eksempelvis være kontant forudbetaling til leasingtager eller leasinggivers godtgørelse eller afholdelse af leasingtagers omkostninger (eksempelvis flytteomkostninger, indretning af lejemål og omkostninger tilknyttet forpligtelser, som leasingtager har i henhold til en allerede eksisterende leasingkontrakt). Alternativt kan det aftales, at leasingtager ikke skal betale nogen lejeydelse eller kun en reduceret lejeydelse i starten af leasingperioden.

2. Problemopstillingen er, hvordan sådanne incitamenter vedrørende en operationel leasingkontrakt skal indregnes i henholdsvis leasingtagers og leasinggivers årsregnskaber.

KONSENSUS

3. Alle incitamenter for indgåelse eller fornyelse af en eksisterende operationel leasingkontrakt skal indregnes som en integreret del af det aftalte nettovederlag for anvendelsen af det leasede aktiv, uden hensyn til incitamentets art eller form eller betalingstidspunkterne.

4. Leasinggiver skal indregne de samlede incitamentomkostninger som en reduktion af lejeindtægterne over leasingperioden på et lineært grundlag, medmindre et andet systematisk grundlag bedre viser det tidsmæssige mønster, hvorefter brugsfordelene fra det leasede aktiv mindskes.

5. Leasingtager skal indregne de samlede incitamentfordele som en reduktion af lejeomkostningerne over leasingperioden på et lineært grundlag, medmindre et andet systematisk grundlag bedre viser det tidsmæssige mønster for leasingtagers brugsfordele fra anvendelsen af det leasede aktiv.

6. Omkostninger afholdt af leasingtager, herunder omkostninger vedrørende en allerede eksisterende leasingkontrakt (eksempelvis omkostninger vedrørende opsigelse, flytning eller indretning af lejemål), skal regnskabsmæssigt behandles af leasingtager i overensstemmelse med de standarder, der finder anvendelse på disse omkostninger, herunder omkostninger, som i praksis godtgøres gennem en incitamentordning.

TIDSPUNKT FOR KONSENSUS

Juni 1998

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

Dette fortolkningsbidrag træder i kraft for leasingperioder, som begynder 1. januar 1999 eller senere.

▼M32

———————

▼B

SIC-FORTOLKNINGSBIDRAG 25

Indkomstskatter — Ændringer i virksomhedens eller dens aktionærers skattemæssige stilling

HENVISNINGER

▼M5

— IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber* (ajourført 2007)

▼B

— IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*

— IAS 12 *Indkomstskatter*

PROBLEMSTILLING

1. En ændring i virksomhedens eller dens aktionærers skattemæssige stilling kan have konsekvenser for virksomheden ved at øge eller reducere dens skatteforpligtelser eller -aktiver. Dette kan eksempelvis forekomme ved børsnotering af virksomhedens egenkapitalinstrumenter eller ved omstrukturering af virksomhedens egenkapital. Det kan ligeledes forekomme, hvis en aktionær med bestemmende indflydelse flytter til udlandet. Som følge af en sådan begivenhed kan virksomheden blive beskattet anderledes. Den kan eksempelvis få eller miste en skattebegunstigelse eller blive beskattet med en anden skattesats i fremtiden.

2. En ændring i virksomhedens eller dens aktionærers skattemæssige stilling kan have en øjeblikkelig virkning på virksomhedens aktuelle skatteforpligtelser eller -aktiver. Ændringer kan ligeledes medføre en forøgelse eller reduktion af virksomhedens indregnede udskudte skatteforpligtelser og -aktiver afhængig af, hvilken virkning ændringen i skattemæssig stilling har på de skattemæssige konsekvenser fra genindvindingen eller afviklingen af den regnskabsmæssige værdi af virksomhedens aktiver og forpligtelser.

3. Problemstillingen er, hvordan virksomheden regnskabsmæssigt skal behandle de skattemæssige konsekvenser af en ændring i virksomhedens eller dens aktionærers skattemæssige stilling.

KONSENSUS

▼M5

4. En ændring i virksomhedens eller dens aktionærers skattemæssige stilling medfører ikke en forøgelse eller reduktion af beløb indregnet uden for resultatet. Konsekvensen på aktuelle og udskudte skatter af en ændring i den skattemæssige stilling skal medtages i årets resultat, medmindre disse konsekvenser er tilknyttet transaktioner og begivenheder, som i det samme eller et andet regnskabsår medfører en direkte indregning i den indregnede egenkapital eller i beløb indregnet i øvrig totalindkomst. Skattemæssige konsekvenser, som er tilknyttet ændringer i den indregnede egenkapital i det samme eller et andet regnskabsår (og som ikke medtages i årets resultat), skal indregnes direkte på egenkapitalen. Skattemæssige konsekvenser, som er tilknyttet beløb, der er indregnet i øvrig totalindkomst, skal indregnes i øvrig totalindkomst.

▼B

TIDSPUNKT FOR KONSENSUS

August 1999

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

Dette fortolkningsbidrag træder i kraft 15. juli 2000. Ændringer i regnskabspraksis skal regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med IAS 8.

▼M5

IAS 1 (ajourført 2007) ændrede den terminologi, der anvendes i IFRS-standarderne. Desuden blev afsnit 4 ændret. Virksomheden skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 1 (ajourført 2007) for et tidligere regnskabsår, skal ændringerne anvendes for dette tidligere regnskabsår.

▼B

SIC-FORTOLKNINGSBIDRAG 27

Vurdering af indholdet af transaktioner, som har juridisk form af en leasingkontrakt

HENVISNINGER

— IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*

— IAS 11 *Entreprisekontrakter*

— IAS 17 *Leasingkontrakter (ajourført 2003)*

— IAS 18 *Omsætning*

— IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*

— IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling (ajourført 2003)*

— IFRS 4 *Forsikringskontrakter*

PROBLEMSTILLING

1. En virksomhed kan indgå en transaktion eller en række transaktioner (en ordning) med en ikke-nærtstående part eller parter (investor), som har juridisk form af en leasingkontrakt. Eksempelvis kan virksomheden lease aktiver til investor og tilbagelease de samme aktiver eller alternativt sælge aktiver og tilbagelease de samme aktiver. Ordningers form samt deres vilkår og betingelser kan være vidt forskellige. I eksemplet med leasing og tilbageleasing kan ordningens formål være, at investor opnår en skattefordel, som denne deler med virksomheden i form af et honorar, frem for at overdrage brugsretten til et aktiv.

2. Når ordningen med en investor har juridisk form af en leasingkontrakt, er problemstillingerne følgende:

   a) hvordan virksomheden fastlægger, om en række transaktioner er forbundne og regnskabsmæssigt skal behandles som én transaktion

   b) hvorvidt ordningen opfylder definitionen på en leasingkontrakt i henhold til IAS 17, og hvis dette ikke er tilfældet,

      i) hvorvidt en eventuel separat investeringskonto og eventuelle leasingforpligtelser er virksomhedens aktiver og forpligtelser (se appendiks A, eksempel A2a))

      ii) hvordan virksomheden regnskabsmæssigt skal behandle andre forpligtelser, der opstår i forbindelse med ordningen, og

      iii) hvordan virksomheden regnskabsmæssigt skal behandle et honorar fra investor.

KONSENSUS

3. En række transaktioner, som har juridisk form af en leasingkontrakt, er forbundne og skal regnskabsmæssigt behandles som én transaktion, når deres samlede økonomiske virkning ikke kan vurderes uden henvisning til transaktionerne som en helhed. Dette er eksempelvis tilfældet, når rækken af transaktioner er nært forbundne, forhandlet samlet og foretages samtidig eller i fortsættelse af hinanden. (Appendiks A illustrerer anvendelsen af dette fortolkningsbidrag).

▼B

4. Den regnskabsmæssige behandling skal afspejle ordningens indhold. Alle aspekter og konsekvenser af ordningen skal vurderes ved bestemmelsen af dens indhold, med særlig vægt på de aspekter og konsekvenser, som har en økonomisk virkning.

5. IAS 17 finder anvendelse, når ordningens indhold omfatter overdragelsen af brugsretten til et aktiv i en aftalt periode. Følgende er eksempler på forhold, som separat indikerer, at ordningens indhold eventuelt ikke er en leasingkontrakt i henhold til IAS 17. (Appendiks B illustrerer anvendelsen af dette fortolkningsbidrag):

a) virksomheden bibeholder alle væsentlige risici og afkast forbundet med ejendomsretten til det underliggende aktiv og har i al væsentlighed den samme brugsret som før ordningen

b) det primære formål med ordningen er at opnå en bestemt skattemæssig fordel frem for at overdrage brugsretten til et aktiv, og

c) en option medtages på vilkår, som gør dens udnyttelse så godt som sikker (eksempelvis en put-option, som kan udnyttes til en kurs, som er væsentligt højere end den forventede dagsværdi på optionens udnyttelsestidspunkt).

6. Definitionerne og vejledningen i *begrebsrammens* afsnit 49-64 finder anvendelse ved vurderingen af, om en separat investeringskonto og leasingforpligtelser er virksomhedens aktiver og forpligtelser. Følgende er eksempler på forhold, som samlet indikerer, at en separat investeringskonto og leasingforpligtelser ikke opfylder definitionen på et aktiv og en forpligtelse og ikke skal indregnes af virksomheden:

a) virksomheden kan ikke disponere over investeringskontoen til egne formål og er ikke forpligtet til at betale leasingydelserne. Dette er eksempelvis tilfældet, når et forudbetalt beløb indsættes på en separat investeringskonto for at beskytte investor og kun kan anvendes til at betale investor, hvis investor indvilliger i, at leasingydelserne skal betales af midlerne på investeringskontoen, samt at virksomheden ikke kan tilbageholde udbetalinger til investor fra investeringskontoen

b) det er meget usandsynligt, at virksomheden vil skulle godtgøre det fulde honorar fra en investor samt betale eventuelle yderligere beløb, eller virksomheden vil skulle betale beløb vedrørende andre forpligtelser (eksempelvis en garanti), hvis den ikke har modtaget honorar. Betaling er meget usandsynlig, når eksempelvis ordningens vilkår foreskriver, at et forudbetalt beløb skal investeres i risikofri aktiver, som forventes at ville frembringe tilstrækkelige pengestrømme til at dække leasingforpligtelser, og

c) de eneste forventede pengestrømme tilknyttet ordningen, bortset fra de oprindelige pengestrømme ved ordningens indgåelse, er leasingydelser, som fuldt ud dækkes af udbetalinger fra den separate investeringskonto oprettet med de oprindelige pengestrømme.

7. Ordningens andre forpligtelser, herunder eventuelle garantier og forpligtelser ved opsigelse før tid, skal, afhængig af ordningens vilkår, regnskabsmæssigt behandles i henhold til enten IAS 37, IAS 39 eller IFRS 4.

▼B

8. Betingelserne i IAS 18, afsnit 20, finder anvendelse på forholdene for den enkelte ordning, når det fastlægges, hvorvidt et honorar skal indregnes som indtægt. Faktorer såsom om virksomheden fortsat har et engagement i form af fremtidige forpligtelser, som virksomheden skal opfylde for at modtage honoraret, om virksomheden har bibeholdt risici, vilkårene for eventuelle garantiordninger samt risikoen for, at honoraret vil skulle tilbagebetales, skal tages i betragtning. Følgende er eksempler på forhold, som hver især indikerer, at det er uhensigtsmæssigt, at virksomheden indregner hele honoraret som indtægt ved modtagelsen, hvis dette er ved ordningens indgåelse:

a) forpligtelser til at udføre eller at afstå fra visse væsentlige aktiviteter er en betingelse for at opnå et honorar, og derfor er indgåelsen af en juridisk bindende aftale ikke den væsentligste handling, som ordningen kræver

b) brugen af det underliggende aktiv er underlagt restriktioner, hvilket i praksis medfører, at virksomhedens mulighed for at anvende aktivet (eksempelvis forbruge, sælge eller stille det som sikkerhed) begrænses eller ændres væsentligt

c) tilbagebetaling af en del af honoraret samt eventuelt et yderligere beløb er ikke usandsynlig. Dette kan eksempelvis være tilfældet, når:

i) det underliggende aktiv ikke er et specialiseret aktiv, som virksomheden har brug for i driften, og der derfor er en mulighed for, at virksomheden vil betale et beløb for at opsige ordningen før tid, eller

ii) virksomheden er forpligtet i henhold til ordningen eller har hel eller delvis frihed til at investere et forudbetalt beløb i aktiver, som er forbundet med mere end ubetydelig risiko (eksempelvis valuta-, rente- eller kreditrisiko). I dette tilfælde er det ikke usandsynligt, at investeringen vil være utilstrækkelig til at dække leasingforpligtelser, og der er derfor en mulighed for, at virksomheden vil skulle betale et vist beløb.

9. Honoraret skal præsenteres i ►**M5** totalindkomstopgørelsen ◄ på baggrund af dets økonomiske indhold og art.

OPLYSNINGER

10. Alle forhold vedrørende en ordning, som af indhold ikke er en leasingkontrakt i henhold til IAS 17, skal tages i betragtning, når det skal vurderes, hvilke oplysninger der er nødvendige for at opnå en forståelse af ordningen og den valgte regnskabsmæssige behandling. For hvert regnskabsår, hvor en ordning løber, skal virksomheden give følgende oplysninger:

a) en beskrivelse af ordningen, herunder:

i) det underliggende aktiv og eventuelle restriktioner vedrørende brugsretten

ii) ordningens løbetid og andre væsentlige vilkår

iii) de forbundne transaktioner, herunder eventuelle optioner, og

b) den regnskabsmæssige behandling af et eventuelt modtaget honorar, det beløb, som er indregnet som indtægt i regnskabsåret og den post i ►**M5** totalindkomstopgørelsen ◄, hvori beløbet er medtaget.

▼B

11. De i dette fortolkningsbidrags afsnit 10 krævede oplysninger skal gives for hver enkelt ordning eller samlet for hver kategori af ordninger. En kategori er en gruppering af ordninger med underliggende aktiver af sammenlignelig art (eksempelvis elværker).

TIDSPUNKT FOR KONSENSUS

Februar 2000

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

Dette fortolkningsbidrag træder i kraft 31. december 2001. Ændringer i regnskabspraksis skal regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med IAS 8.

▼B

SIC-FORTOLKNINGSBIDRAG 29

▼M9

Koncessionsaftaler: Oplysninger

▼B

HENVISNINGER

▼M5

— IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber* (ajourført 2007)

▼B

— IAS 16 *Materielle anlægsaktiver (ajourført 2003)*

— IAS 17 *Leasingkontrakter (ajourført 2003)*

— IAS 37 *Hensatte forpligtelser, eventualforpligtelser og eventualaktiver*

— IAS 38 *Immaterielle aktiver (ajourført 2004)*

PROBLEMSTILLING

1. En virksomheds ►M9 (operatør) ◄, kan indgå en aftale med en anden virksomhed (koncessionsgiveren) om levering af tjenesteydelser, som giver offentligheden adgang til større økonomiske og samfundsmæssige faciliteter. Koncessionsgiveren kan være en statsejet eller privat virksomhed, herunder en offentlig myndighed. Som eksempel på områder omfattet af koncessionsaftaler kan nævnes vandrensnings- og forsyningsfaciliteter, motorveje, parkeringsanlæg, tunneler, broer, lufthavne og telekommunikationsnetværk. Som eksempel på områder, som ikke er omfattet af koncessionsaftaler, kan nævnes en virksomheds outsourcing af interne funktioner (eksempelvis kantine, vedligeholdelse af bygninger og bogholderi- eller informationsteknologifunktioner).

2. En koncessionsaftale medfører normalt, at koncessionsgiveren overdrager følgende til ►M9 operatøren ◄ i koncessionsperioden:

   a) retten til at levere tjenesteydelser, som giver offentligheden adgang til større økonomiske og samfundsmæssige faciliteter, og

   b) i visse tilfælde brugsretten til specifikke materielle, immaterielle eller finansielle aktiver

   mod at ►M9 operatøren ◄:

   c) forpligter sig til i koncessionsperioden at levere tjenesteydelser i overensstemmelse med bestemte vilkå, og

   d) eventuelt forpligter sig til ved slutningen af koncessionsperioden at returnere rettigheder modtaget ved begyndelsen af koncessionsperioden og/eller anskaffet i løbet af koncessionsperioden.

3. Det fælles kendetegn for alle koncessionsaftaler er, at ►M9 operatøren ◄ både modtager en ret og påtager sig en forpligtelse til at levere offentlige tjenesteydelser.

4. Problemstillingen er, hvilke oplysninger der skal gives i noterne i henholdsvis ►M9 operatørs ◄ og koncessionsgivers årsregnskab.

▼B

5. Nogle aspekter og oplysningskrav vedrørende visse koncessionsaftaler er allerede behandlet i eksisterende internationale regnskabsstandarder (eksempelvis finder IAS 16 anvendelse på anskaffelse af materielle anlægsaktiver, IAS 17 finder anvendelse på leasing af aktiver, og IAS 38 finder anvendelse på anskaffelse af immaterielle aktiver). Dog kan en koncessionsaftale omfatte kontrakter til senere opfyldelse, som ikke omhandles i internationale regnskabsstandarder, medmindre kontrakterne er tabsgivende. I så fald finder IAS 37 anvendelse. Derfor omhandler dette fortolkningsbidrag supplerende oplysningskrav for koncessionsaftaler.

KONSENSUS

6. Alle forhold vedrørende koncessionsaftaler skal tages i betragtning, når det bestemmes, hvilke oplysninger der skal gives i noterne. ►M9 Operatøren ◄ og koncessionsgiveren skal for hvert regnskabsår give følgende oplysninger:

a) en beskrivelse af koncessionsaftalen

b) væsentlige betingelser i henhold til aftalen, som kan påvirke beløb, tidspunkt og sikkerhed for fremtidige pengestrømme (eksempelvis koncessionsperioden, pristilpasningstidspunkter samt grundlaget for pristilpasning eller genforhandling)

c) arten og omfanget (eksempelvis mængde, tidsperiode eller beløb, alt efter hvad der er relevant) af:

i) brugsretten til specifikke aktiver

ii) forpligtelser til at levere eller rettigheder til at forvente levering af tjenesteydelser

iii) forpligtelser til at anskaffe eller opføre materielle anlægsaktiver

iv) forpligtelser til at levere eller rettigheder til at modtage specifikke aktiver ved slutningen af koncessionsperioden

v) rettigheder til forlængelse og opsigelse af aftalen, og

vi) andre rettigheder og forpligtelser (eksempelvis hovedreparationer), og

d) ændringer i aftalen, der er sket i regnskabsåret ►M9 , og ◄

▼M9

e) hvordan koncessionsaftalen er blevet klassificeret.

6A En operatør skal oplyse omsætning og resultat, der er indregnet i regnskabsåret ved udveksling af anlægstjenester for et finansielt aktiv eller et immaterielt aktiv.

▼B

7. De i dette fortolkningsbidrags afsnit 6 krævede oplysninger skal gives for hver enkelt koncessionsaftale eller samlet for hver kategori af koncessionsaftaler. En kategori er en gruppering af koncessionsaftaler vedrørende tjenesteydelser af sammenlignelig art (eksempelvis opkrævning af vejafgift, telekommunikation og vandrensning).

▼B

TIDSPUNKT FOR KONSENSUS

Maj 2001

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

Dette fortolkningsbidrag træder i kraft 31. december 2001.

▼B

SIC-FORTOLKNINGSBIDRAG 31

Omsætning — Byttehandler vedrørende reklameydelser

HENVISNINGER

— IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*

— IAS 18 *Omsætning*

PROBLEMSTILLING

1. En virksomhed (sælger) kan indgå en byttehandel om at levere reklameydelser til en kunde (kunden) til gengæld for at modtage reklameydelser fra denne. Der kan vises reklamer på internettet, på offentlige steder, i tv eller i radioen, i blade eller et andet medie.

2. I nogle tilfælde udveksles der ikke noget kontant beløb eller anden form for vederlag mellem virksomhederne. I andre tilfælde udveksles foruden reklameydelserne lige store eller omtrent lige store kontante beløb eller anden form for vederlag.

3. En sælger, som leverer reklameydelser som led i den ordinære drift, indregner omsætning fra byttehandler ved reklameydelser i henhold til IAS 18, når, blandt andet, de udvekslede reklameydelser ikke svarer til hinanden (IAS 18.12), og omsætningen kan måles pålideligt (IAS 18.20a)). Dette fortolkningsbidrag finder kun anvendelse ved udveksling af forskelligartede reklameydelser. Udveksling af ensartede reklameydelser udgør ikke en omsætningsskabende transaktion i henhold til IAS 18.

4. Problemstillingen er, i hvilke tilfælde en sælger pålideligt kan måle omsætningen til dagsværdien af modtagne eller leverede reklameydelser ved en byttehandel.

KONSENSUS

5. Omsætning fra en byttehandel med reklameydelser kan ikke måles pålideligt til dagsværdien af modtagne reklameydelser. En sælger kan imidlertid pålideligt måle omsætningen til dagsværdien af de reklameydelser, denne leverer ved en byttehandel, hvis der kan henvises til handler, som ikke er byttehandler, og som:

   a) vedrører reklameydelser svarende til reklameydelserne i forbindelse med byttehandlen

   b) foretages jævnligt

   c) er væsentlige målt i antal transaktioner og beløb sammenlignet med alle transaktioner vedrørende reklameydelser svarende til reklameydelserne i forbindelse med byttehandlen

   d) omfatter kontanter og/eller anden form for vederlag (eksempelvis let omsættelige værdipapirer, ikke-monetære aktiver og andre ydelser) med en dagsværdi, som kan måles pålideligt, og

   e) ikke har den samme modpart som ved byttehandlen.

TIDSPUNKT FOR KONSENSUS

Maj 2001

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

Dette fortolkningsbidrag træder i kraft 31. december 2001. Ændringer i regnskabspraksis skal regnskabsmæssigt behandles i overensstemmelse med IAS 8.

▼B

SIC-FORTOLKNINGSBIDRAG 32

Immaterielle aktiver — Omkostninger ved udvikling af websider

HENVISNINGER

▼M5

— IAS 1 *Præsentation af årsregnskaber* (ajourført 2007)

▼B

— IAS 2 *Varebeholdninger (ajourført 2003)*

— IAS 11 *Entreprisekontrakter*

— IAS 16 *Materielle anlægsaktiver (ajourført 2003)*

— IAS 17 *Leasingkontrakter (ajourført 2003)*

— IAS 36 *Værdiforringelse af aktiver (ajourført 2004)*

— IAS 38 *Immaterielle aktiver (ajourført 2004)*

— IFRS 3 *Virksomhedssammenslutninger*

PROBLEMSTILLING

1. En virksomhed kan afholde interne omkostninger ved udviklingen og driften af en webside til interne eller eksterne bruger. En webside, som er udviklet til eksterne brugere, kan have forskellige formål så som at fremme og markedsføre virksomhedens produkter og tjenesteydelser, tilbyde elektroniske tjenesteydelser og sælge produkter og tjenesteydelser. En webside, som er udviklet til interne brugere, kan anvendes til at opbevare virksomhedspolitikker og kundeoplysninger og til søgning efter relevante oplysninger.

2. Faserne i udviklingen af en webside kan beskrives som følger:

   a) Planlægning — omfatter forundersøgelse, definition af mål og specifikationer, evaluering af alternativer og præferenceudvælgelse.

   b) Udvikling af applikationer og infrastruktur — omfatter køb af domænenavn, køb og udvikling af hardware og operativsystem, installation af udviklede applikationer samt belastningstest.

   c) Udvikling af grafisk design — omfatter design af websiderne.

   d) Udvikling af indhold — omfatter produktion, køb, forberedelse og overførelse af information i form af tekst eller grafik til websiden, før udviklingen af websiden er afsluttet. Denne information kan enten opbevares i adskilte databaser, som integreres i (eller hvor der er adgang fra) websiden, eller som kodes direkte i siderne på websiden.

3. Når udviklingen af en webside er afsluttet, indledes driftsfasen. I denne fase vedligeholder og forbedrer virksomheden applikationer, infrastruktur, grafisk design og indhold på websiden.

4. Ved den regnskabsmæssige behandling af interne omkostninger ved udviklingen og driften af en webside til interne eller eksterne brugere er problemstillingerne følgende:

   a) hvorvidt websiden er et internt oparbejdet immaterielt aktiv, og bestemmelserne i IAS 38 finder anvendelse, og

▼B

b) den korrekte regnskabsmæssige behandling af sådanne omkostninger.

5. Dette fortolkningsbidrag finder ikke anvendelse på omkostninger ved køb, udvikling og anvendelse af hardware (eksempelvis webservere, staging-servere, produktionsservere og internet-forbindelser) for en webside. Sådanne omkostninger behandles regnskabsmæssigt i henhold til IAS 16. ►**M5** Når virksomheden afholder omkostninger til en internetudbyder, som hoster virksomhedens webside, indregnes disse omkostninger i henhold til IAS 1.88 og *Begrebsrammen*, når tjenesteydelserne modtages. ◄

6. IAS 38 finder ikke anvendelse på immaterielle aktiver, som besiddes af virksomheden med henblik på salg som led i det normale forretningsforløb (jf. IAS 2 og IAS 11) eller leasingkontrakter, som er omfattet af IAS 17. Dette fortolkningsbidrag finder derfor ikke anvendelse på omkostninger ved udviklingen eller driften af websider (eller webside-software), som besiddes til videresalg til en anden virksomhed. Når en webside leases i henhold til en operationel leasingkontrakt, anvender leasinggiver dette fortolkningsbidrag. Når en webside leases i henhold til en finansiel leasingkontrakt, anvender leasingtager dette fortolkningsbidrag efter første indregning af det leasede aktiv.

KONSENSUS

7. En virksomheds webside, som er udviklet af virksomheden og anvendes af interne eller eksterne brugere, er et internt oparbejdet immaterielt aktiv, og bestemmelserne i IAS 38 finder anvendelse.

8. En webside, som virksomheden selv udvikler, må udelukkende indregnes som et immaterielt aktiv, hvis virksomheden ud over at opfylde de generelle bestemmelser i IAS 38.21 om indregning og første måling opfylder bestemmelserne i IAS 38.57. Især kan virksomheden opfylde kravet i IAS 38.57d) om dokumentation af, at websiden vil kunne frembringe sandsynlige fremtidige økonomiske fordele, hvis websiden eksempelvis frembringer omsætning, herunder direkte omsætning, ved, at det er muligt at afgive ordrer via websiden. Virksomheden kan ikke dokumentere, at en webside, som udelukkende eller hovedsagelig er udviklet til at fremme og markedsføre virksomhedens produkter og tjenesteydelser, vil frembringe sandsynlige fremtidige økonomisk fordele, og som følge heraf skal alle omkostninger ved udviklingen af en sådan webside indregnes, når de afholdes.

9. Interne omkostninger ved udviklingen og driften af virksomhedens webside skal regnskabsmæssigt behandles i henhold til IAS 38. Arten af hver aktivitet, som omkostningerne vedrører (eksempelvis uddannelse af ansatte og vedligeholdelse af websider), og websidens færdiggørelsesgrad eller efterfølgende modifikationsfase skal evalueres for at fastlægge den korrekte regnskabsmæssige behandling (appendikset til dette fortolkningsbidrag indeholder yderligere vejledning). Eksempelvis:

a) planlægningsfasen er af samme art som forskningsfasen i IAS 38.54-56. Omkostninger, som afholdes i denne fase, skal indregnes, når de afholdes

▼B

b) faserne, hvor applikationer, infrastruktur, grafisk design og indhold udvikles, er af samme art som udviklingsfasen i IAS 38.57-64, forudsat at indholdet udvikles med et andet formål end at fremme og markedsføre virksomhedens produkter og tjenesteydelser. Omkostninger, som afholdes i disse faser, skal medtages i kostprisen for en webside, som indregnes som et immaterielt aktiv i henhold til afsnit 8 i dette fortolkningsbidrag, når omkostninger direkte kan henføres til og er nødvendige for oprettelsen, fremstillingen eller udviklingen af websiden til den af ledelsen planlagte anvendelse. Eksempelvis skal omkostninger ved køb eller produktionen af indhold (bortset fra indhold med henblik på at fremme og markedsføre virksomhedens produkter og tjenesteydelser) specifikt for en webside eller omkostninger til at gøre indhold anvendeligt på websiden (eksempelvis et gebyr for en brugerlicens) medtages i udviklingsomkostningen, når denne betingelse er opfyldt. I henhold til IAS 38.71 må omkostninger til et immaterielt gode, som er indregnet som omkostning i tidligere regnskabsår, dog ikke indregnes som en del af et immaterielt aktivs kostpris på et senere tidspunkt (eksempelvis hvis omkostninger vedrørende copyright er fuldt ud afskrevne, og indholdet efterfølgende er lagt ud på en webside)

c) omkostninger, som afholdes i fasen, hvor indhold udvikles, skal indregnes som omkostning i henhold til IAS 38.69 c), når de afholdes, forudsat at indholdet udvikles for at fremme og markedsføre virksomhedens produkter og tjenesteydelser (eksempelvis digitale fotos af virksomhedens produkter). Ved regnskabsmæssig behandling af omkostninger, som afholdes i forbindelse med tjenesteydelser, hvor der eksempelvis tages digitale fotos af virksomhedens produkter med henblik på en fremvisning heraf, skal omkostningerne indregnes i takt med, at tjenesteydelserne modtages i løbet af processen, og ikke når de digitale fotos lægges ud på websiden

d) driftsfasen indledes, når udviklingen af websiden er afsluttet. Omkostninger, som afholdes i denne fase, skal indregnes som omkostning, når de afholdes, medmindre indregningskriterierne i IAS 38.18 er opfyldt.

10. En webside, som indregnes som et immaterielt aktiv i henhold til afsnit 8 i dette fortolkningsbidrag, skal efter første indregning måles ved anvendelse af bestemmelserne i IAS 38.72-87. Det bedste skøn over websidens brugstid skal være kort.

TIDSPUNKT FOR KONSENSUS

Maj 2001

IKRAFTTRÆDELSESTIDSPUNKT

Dette fortolkningsbidrag træder i kraft den 25. marts 2002. Virkningen af anvendelsen af dette fortolkningsbidrag skal regnskabsmæssigt behandles ved anvendelse af overgangsbestemmelserne i den udgave af IAS 38, der blev udgivet i 1998. Dette medfører, at når en webside ikke opfylder kriterierne for indregning som et immaterielt aktiv, men det tidligere har været indregnet som et aktiv, så skal virksomheden ophøre med at indregne det immaterielle aktiv, når dette fortolkningsbidrag træder i kraft. Når websiden allerede eksisterer, og omkostninger ved dets udvikling opfylder kriterierne for indregning som et immaterielt aktiv, og det ikke tidligere har været indregnet som et aktiv, så må det immaterielle aktiv ikke indregnes efter dette fortolkningsbidrags ikrafttrædelsestidspunkt. Når en webside allerede eksisterer, og omkostningerne ved dets udvikling opfylder kriterierne for indregning som et immaterielt aktiv, og det tidligere har været indregnet som et aktiv og ved første måling er målt til kostpris, så anses det beløb, som blev indregnet første gang, for at have været korrekt opgjort.

▼**M5**

IAS 1 (ajourført 2007) ændrede den terminologi, der anvendes i IFRS-standarderne. Desuden blev afsnit 5 ændret. Virksomheden skal anvende disse ændringer for regnskabsår, som begynder 1. januar 2009 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IAS 1 (ajourført 2007) for et tidligere regnskabsår, skal ændringerne anvendes for dette tidligere regnskabsår.